Holy Bible

Aionian Edition®

Az Izraelita-Magyar Biblia

The Israeli-Hungarian Bible

AionianBible.org
A világ első Szent Biblia fordított fordítása
100%-ban szabadon másolható és nyomtatható
más néven " A Lila Biblia "

Holy Bible Aionian Edition ®
Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 4/24/2021
Source copyright: Public Domain
The Israelite Hungarian Literary Society, 1898-1907, 1994

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Tartalomjegyzék

ÓTESTAMENTUM

1 Mózes 11
2 Mózes 113
3 Mózes 197
4 Mózes 259
5 Mózes 342
Józsué 417
Birák 466
Ruth 516
1 Sámuel 523
2 Sámuel 589
1 Királyok 643
2 Királyok 708
1 Krónika 769
2 Krónika 824
Ezsdrás 896
Nehemiás 916
Eszter 945
Jób 961
Zsoltárok 1008
Példabeszédek 1126
Prédikátor 1166
Énekek Éneke 1181
Ézsaiás 1188
Jeremiás 1283
Jeremiás sir 1397
Ezékiel 1406
Dániel 1507
Hóseás 1538
Jóel 1552
Ámos 1558
Abdiás 1570
Jónás 1572
Mikeás 1576
Náhum 1584
Habakuk 1588
Sofoniás 1592
Aggeus 1597
Zakariás 1601
Malakiás 1619

FÜGGELÉK

Útmutató az Olvasóhoz
Szótár
Térképek
Sors
Képek, Doré

ÓTESTAMENTUM

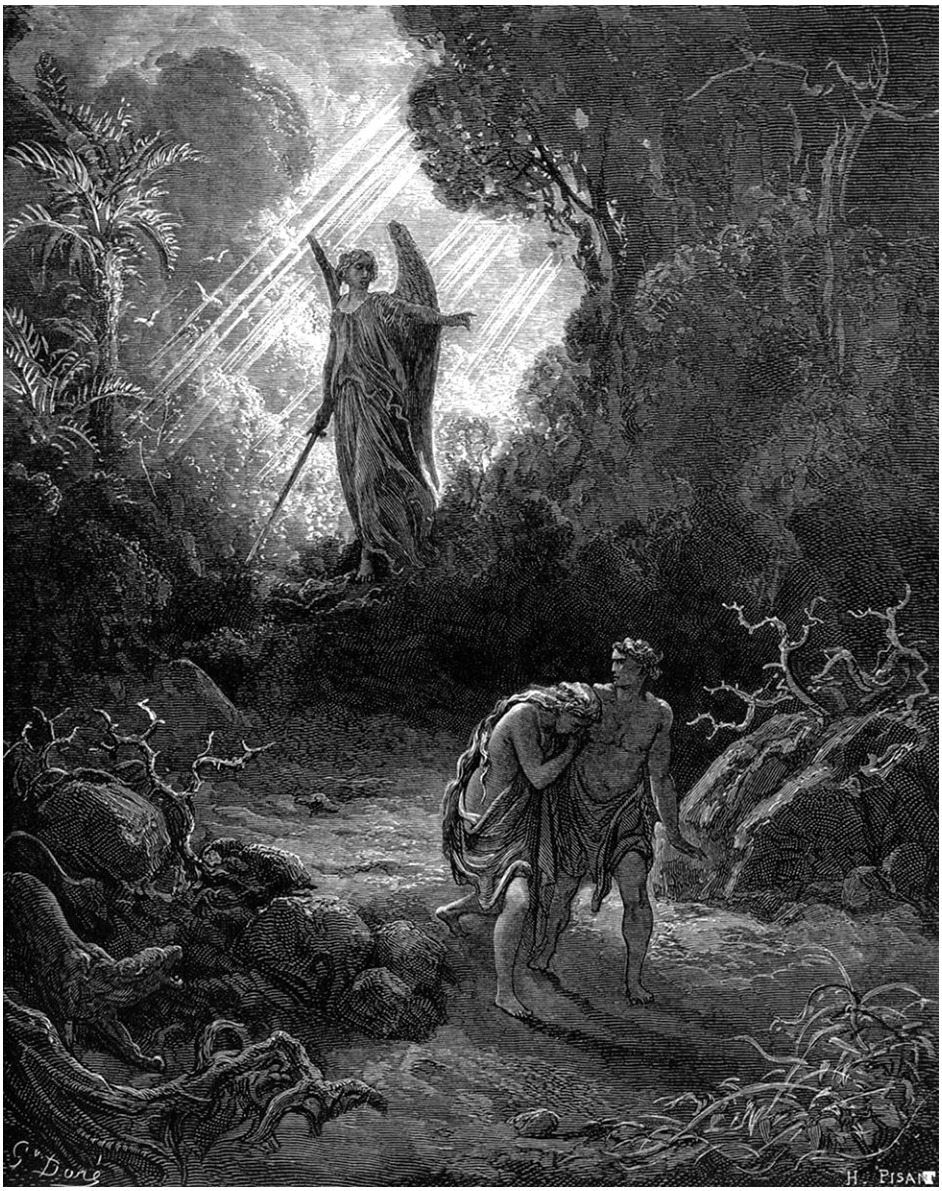

És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot,
mely körülforog, hogy megőrizzék az utat az élet fájához.
1 Mózes 3:24

1 Mózes

1 Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. **2** És a föld
puszta és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött;
Isten szelleme pedig lebegett a vizek színe fölött. **3** És mondta
Isten: Legyen világosság! És lett világosság. **4** És látta Isten a
világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a
sötétségtől. **5** És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a
sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel:
egy nap. **6** És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepében,
hogy legyen elválasztó víz és víz között. **7** És alkotta Isten a
boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt
vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy
lett. **8** És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és
lett reggel: második nap. **9** És mondta Isten: Gyűljenek össze
a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássák a száraz! És
úgy lett **10** És elnevezte Isten a szárazat földnek, a vizek
gyüleményét meg elnevezte tengereknek: És látta Isten, hogy
jó. **11** Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékot, füvet,
mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcstermőt a maga neme
szerint, amelynek magva benne van a földön! És úgy lett. **12**
És előhozott a föld sarjadékot, füvet, mely magot hoz, a maga
neme szerint és fát, gyümölcstermőt, melynek magva benne
van, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó. **13** És lett este
és lett reggel: harmadik nap. **14** És mondta Isten: Legyenek
világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjjeltől
és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára; **15** és
legyenek világítókul az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre!
És úgy lett. **16** És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik
világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra,

meg a csillagokat. **17** És tette azokat Isten az ég boltozatára,
hogy világítsanak a földre, **18** és hogy uralkodjanak nappal és
éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta
Isten, hogy jó. **19** És lett este és lett reggel: negyedik nap. **20** És
mondta Isten: Nyüzsögjenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, a
madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színén!
21 És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és mind az
élőlényt, mely mozog; amelyektől nyüzsögtek a vizek, a maguk
neme szerint, és mind a szárnyas madarat, a maga neme
szerint. És látta Isten, hogy jó. **22** És megáldotta azokat Isten,
mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a vizet a
tengerekben, és a madár sokasodjék a földön. **23** És lett este
és lett reggel: ötödik nap. **24** És mondta Isten: Hozzon elő a
föld élőlényt a maga neme szerint, barmot és csúszó-mászót,
meg földi vadat a maga neme szerint! És úgy lett. **25** És alkotta
Isten a föld vadját a maga neme szerint, a barmot a maga
neme szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neme
szerint. És látta Isten, hogy jó. **26** És mondta Isten: Alkossunk
embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék
a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész
földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön. **27** És
teremtette Isten az embert az ő képmására, Isten képmására
teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket. **28** Megáldotta
őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok,
töltsétek be a földet és hódísátok meg; és uralkodjatok a tenger
halán, az ég madarán és minden élőn, mely mozog a földön. **29**
És mondta Isten: Íme, adtam nektek minden füvet, mely magot
hoz, amely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta
van a fa gyümölcse, mely magot hoz; tiétek legyen eledelül. **30**

A föld minden vadjának pedig, meg az ég minden madarának és
mindennek, ami mozog a földön, amiben élő lélek van, minden
zöld füvet (adtam) eledelül. És úgy lett. **31** És látta Isten mindazt,
amit alkotott, hogy íme igen jó. És lett este és lett reggel: a
hatodik nap.

2 És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük. **2**
Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és
megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott.
3 És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert
azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és
alkotott. **4** Ez a keletkezése az égnek és a földnek, amidőn
teremtettek, amely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet
és az eget. **5** De semmi mezei növény sem volt a földön és
semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az
Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja
a földek. **6** De köd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész
színét. **7** Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a
föld porából és lehelt az orrába éltető lelket, és az ember lett
élőlénnyé. **8** És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenbe, kelet
felől és odahelyezte az embert, akit alkotott. **9** És növesztett az
Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kívánatosát a tekintetre
és jót az eledelre; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó
és rossz tudásának fája. **10** És egy folyam jött ki Édenből; hogy
áztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett négy főfolyóvá.
11 Az egyiknek neve Pisón, az, mely megkerüli Cháviló egész
országát, ahol az arany van. **12** És ezen országnak aranya jó; ott
van a bedólách és a sóhámkő. **13** A második folyó neve Gichón;
az, mely megkerüli Kúsnak egész országát. **14** És a harmadik
folyó neve Chiddekel, az, mely Ássúr keleti oldalán folyik; és

a negyedik folyó a Perosz. **15** És vette az Örökkévaló Isten
az embert és belehelyezte Éden kertjébe, hogy megmunkálja
és őrizze azt. **16** És megparancsolta az Örökkévaló Isten az
embernek, mondván: A kertnek minden fájáról ehetsz; **17** de a jó
és rossz tudásának fájáról ne egyél arról, mert amely napon
eszel arról, meg kell halnod. **18** És mondta az Örökkévaló Isten:
Nem jó, hogy az ember egyedül van, alkotok számára segítőt,
neki megfelelőt. **19** Mert alkotta az Örökkévaló Isten a földből
a mező minden vadját és az ég minden madarát, elvitte az
emberhez, hogy lássa, minek nevezi azt el, és bárminek nevezi
el az ember az élőlényt, az legyen a neve. **20** És adott az
ember neveket minden baromnak, az ég madarának és a mező
minden vadjának; de az ember számára nem talált segítőt, neki
megfelelőt. **21** Akkor bocsátott az Örökkévaló Isten mély álmot
az emberre, hogy elaludt; ekkor kivett egyet annak bordáiból
és húst zárt helyébe. **22** És alakította az Örökkévaló Isten a
bordát; melyet kivett az emberből, asszonnyá és elvitte azt az
emberhez. **23** Akkor mondta az ember: Ez immár csontomból
való csont és húsomból való hús; azért neveztessék némbernek,
mert az emberből vétetett az. **24** Azért hagyja el a férfi az ő
atyját és anyját és ragaszkodjék feleségéhez, hogy legyenek
egy testté. **25** És mindketten meztelenek voltak, az ember és az
ő felesége, de nem szégyenlették magukat.

3 A kígyó pedig ravaszabb volt a mező minden vadjánál,
melyet alkotott az Örökkévaló Isten és mondta az asszonynak:
Valóban azt mondta Isten, hogy ne egyetek a kertnek egy
fájáról sem? **2** És mondta az asszony a kígyónak: A kert fáinak
gyümölcséből ehetünk. **3** De azon fának gyümölcséből, mely
a kert közepén van, mondta Isten, ne egyetek abból és ne

nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok. **4** És mondta a kígyó
az asszonynak: Nem kell majd meghalnotok. **5** Hanem Isten
tudja, hogy amely napon esztek abból, megnyílnak szemeitek és
lesztek mint Isten, jót és rosszat tudók. **6** És látta az asszony,
hogy jó a fa eledelre és hogy gyönyörűség az a szemnek és
kívánatos a megtekintésre, vett annak gyümölcséből, evett és
adott férjének is, ki vele volt és az is evett. **7** Akkor megnyíltak
mindkettőjüknek szemei és megtudták, hogy ők meztelenek;
összefűztek fügelevelet és készítettek maguknak öveket. **8**
Mikor meghallották az Örökkévaló Isten hangját, amint jár a
kertben a nap alkonyatán; akkor elrejtőzött az ember és az ő
felesége az Örökkévaló Isten elől a kert fái között. **9** És szólította
az Örökkévaló Isten az embert és mondta neki: Hol vagy? **10**
És az mondta: Hangodat hallottam a kertben és féltem, mert
meztelen vagyok, azért elrejtőztem. **11** És (az Örökkévaló)
mondta: Ki adta tudtodra, hogy te meztelen vagy? talán azon
fáról, melyre nézve megparancsoltam neked, hogy ne egyél
arról, ettél? **12** És mondta az ember: Az asszony, kit mellém
adtál, ő adott nekem a fáról és én ettem. **13** És mondta az
Örökkévaló Isten az asszonynak: Mit tettél? És az asszony
mondta: A kígyó szedett rá engem és én ettem. **14** És mondta
az Örökkévaló Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt tetted, átkozott
légy minden barom és minden mezei vad közül, hasadon járj és
port egyél életed minden napján át! **15** És gyűlölséget vetek
közéd és az asszony közé, a te magzatod és az ő magzata
közé; ő fejen sebez meg téged és te megsebzed őt a sarkon. **16**
Az asszonynak pedig mondta: Szaporítani fogom terhességed
fájdalmát; fájdalommal fogsz szülni gyermekeket, de férjed után
lesz vágyakozásod és ő fog uralkodni rajtad. **17** Az embernek

pedig mondta: Mivelhogy hallgattál feleséged szavára és ettél
a fáról melyre nézve megparancsoltam, mondván: Ne egyél
arról, átkozott legyen a föld miattad, fáradalommal egyél belőle
életed minden napján át. **18** Tövist és kórót növesszen neked és
edd a mező füvét. **19** Arcod verejtékével edd a kenyeret, míg
visszatérsz a földbe, mert abból vétettél, mert por vagy és a
porba térsz vissza. **20** És elnevezte az ember az ő feleségét
Chavvának (Éva), mert ő volt anyja minden élőnek. **21** És
készített az Örökkévaló Isten az embernek és feleségének
bőrköntösöket és felöltöztette őket. **22** És mondta az Örökkévaló
Isten: Íme, az ember olyan lett, mint bármelyik közülünk, tudván
jót és rosszat; most pedig, hogy ki ne nyújtsa kezét és vegyen
az élet fájáról is, hogy egyék és örökké éljen! **23** Aki küldte tehát
őt az Örökkévaló Isten Éden kertjéből, hogy megmunkálja a
földet, melyből vétetett. **24** És elűzte az embert és elhelyezte
az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot, mely
körülforog, hogy megőrizzék az utat az élet fájához.

4 Az ember pedig megismerte Évát, az ő feleségét; ez fogant
és szülte Káint, és mondta: Szereztem férfit az Örökkévaló által.
2 Továbbá szülte annak testvérét Ábelt; és Ábel juhpásztor lett,
Káin pedig földműves volt. **3** És történt napok múltán, hogy
Káin hozott: föld gyümölcséből áldozatot az Örökkévalónak. **4**
És Ábel, őszintén hozott juhainak elsőszülötteiből és pedig a
kövérjeikből; és fordult az Örökkévaló Ábelhez és áldozatához,
5 Káinhoz pedig és áldozatához nem fordult; ez igen boszantotta
Káint és beesett az arca. **6** Ekkor mondta az Örökkévaló
Káinnak: Miért bosszankodsz és miért esett be arcod? **7** Nemde
ha jót cselekszel, akkor emelkedsz, ha pedig nem cselekszel jót,
az ajtónál hever a bűn, utánad van vágyakozása, de te uralkodjál

rajta. **8** És beszélt Káin Ábellel, az ő testvérével. történt, midőn a
mezőn voltak, rátámadt Káin Ábelre az ő testvérére és megölte
őt. **9** És mondta az Örökkévaló Káinnak: Hol van Ábel, a te
testvéred? És ő mondta: Nem tudom; vajon testvérem őrzője
vagyok-e én? **10** És mondta (az Örökkévaló): Mit tettél? a te
testvéred vérének hangja kiált föl hozzám a földből! **11** Azért
most kiátkozott légy te a földről, mely megnyitotta száját, hogy
befogadja testvérednek vérét a te kezedből. **12** Ha megmunkálod
a földet, ne adja többé erejét neked, kóbor és bujdosó légy a
földön. **13** És mondta Káin az Örökkévalónak: Nagyobb az én
bűnöm, semhogy elviselhetném. **14** Íme, elűztél engem ma a
föld szinéről; a Te színed elől rejtőzzem el, kóbor és bujdosó
legyek a földön, lesz tehát, hogy bárki rámtalál, megöl engem.
15 És mondta neki az Örökkévaló: Azért, aki a Káint megöli;
hétszeres a bosszú őérte! És csinált az Örökkévaló jelt Káinra,
hogy agyon ne üsse őt, bárki rátalál. **16** És elment Káin az
Örökkévaló színe elől és letelepedett Nód országában, Édentől
keletre. **17** És megismerte Káin az ő feleségét, ez fogant és
szülte Chánóchot; ő pedig épített várost és elnevezte a várost,
az ő fiának neve szerint: Chánóchnak. **18** Chánóchnak pedig
született Iród, és Iród nemzette Mechújoélt; Mechújoél pedig
nemzette Meszúsoélt és Meszúsoél nemzette Lemecht. **19** És
vett magának Lemech két feleséget; az egyiknek a neve Ódó, a
másiknak a neve Cilló. **20** És Ódó szülte Jóvolt; ez volt atyja a
sátorlakóknak és baromtenyésztőknek. **21** Testvérének neve
pedig Júvol; ez volt atyja minden hárfásnak és fuvolásnak. **22** És
Cilló is szült; (szülte) Túvál-Káint, köszörülője volt minden érc-
és vasszerszámnak; Túvál-Káin nővére pedig volt Náámo. **23**
És mondta Lemech az ő feleségeinek: Ódó és Cilló! halljátok

szavamat, Lemech feleségei, figyeljetek szózatomra! Mert férfit
öltem sebem miatt és ifjút sérülésem miatt. **24** Mert hétszeres a
bosszú Káinért, de Lemechért hetvenhétszeres. **25** És Ádám
újból megismerte az ő feleségét és ez fiat szült és elnevezte
Sésznek: Mert adott nekem Isten más magzatot Ábel helyett,
mivelhogy megölte őt Káin. **26** És Sésznek is született fia és
elnevezte Enósnak; akkor kezdték el hívni az Örökkévaló nevét.

5 Ez Ádám nemzetségeinek könyve. Amely napon teremtette
Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt. **2** Férfinek
és nőnek teremtette őket, megáldotta őket és elnevezte
őket embernek, amely napon teremtettek. **3** Élt pedig Ádám
százharminc évet, midőn nemzett az ő hasonlatosságára, az ő
képmására és elnevezte Sésznek **4** És voltak Ádám napjai,
miutánÉszt nemzette, nyolcszáz év; és nemzett fiakat meg
lányokat. **5** Voltak pedig Ádám összes napjai, melyeket élt
kilencszázharminc év, azután meghalt. **6** És élt Sész százöt évet,
midőn nemzette Enóst. **7** És élt Sész, miután Enóst nemzette,
nyolcszázhét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **8** Voltak
pedig Sésznek összes napjai kilencszáztizenkét év, azután
meghalt. **9** És élt Enós kilencven évet, midőn nemzette Kenónt.
10 És élt Enós, miután Kénont nemzette, nyolcszáztizenöt évet;
és nemzett fiakat meg lányokat. **11** Voltak pedig Enós összes
napjai kilencszázöt év, azután meghalt. **12** És élt Kénon hetven
évet, midőn nemzette Máhálálélt. **13** És élt Kénon, miután
Máhálálélt nemzette nyolcszáznegyven évet; és nemzett fiakat
meg lányokat. **14** Voltak pedig Kénon összes napjai kilencszáztíz
év, azután meghalt. **15** És élt Máhálálél hatvanöt évet, midőn
nemzette Jeredet. **16** Élt élt Máhálálél; miután Jeredet nemzette,
nyolcszázharminc évet; és nemzett fiakat és lányokat. **17** Voltak

pedig Máhálálél összes napjai nyolcszázkilencvenöt év, azután
meghalt. **18** És élt Jered százhatvankét évet, midőn nemzette
Chánóchot. **19** És élt Jered, miután Chánóchot nemzette,
nyolcszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **20** Voltak pedig
Jered összes napjai kilencszázhatvankét év, azután meghalt. **21**
És élt Chánóch hatvanöt évet, midőn nemzette Meszúseláchot.
22 És járt Chánóch Istennel, miután Meszúseláchot nemzette,
háromszáz évig; és nemzett fiakat meg lányokat. **23** Voltak
pedig Chánóch összes napjai háromszázhatvanöt év. **24** És járt
Chánóch Istennel és nem volt többé, mert magához vette őt Isten.
25 És élt Meszúselách száznyolcvanhét évet, midőn nemzette
Lemecht. **26** És élt Meszúselách, miután Lemecht nemzette,
hétszáznyolcvankét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **27**
Voltak pedig Meszúselách összes napjai kilencszázhatvankilenc
év, azután meghalt. **28** És élt Lemech száznyolcvankét évet,
midőn nemzett fiat. **29** És elnevezte azt Noáchnak (Nóé),
mondván: Ez fog bennünket megvigasztalni munkánkban és
kezünk fáradalmában, a földön, melyet elátkozott az Örökkévaló.
30 És élt Lemech, miután Nóét nemzette, ötszázkilencvenöt
évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **31** Voltak pedig Lemech
összes napjai hétszázhetvenhét év, azután meghalt. **32** Nóé
pedig ötszáz éves volt, midőn nemzette Nóé Sémet, Chomot és
Jefeszt.

6 És történt, midőn az emberek sokasodni kezdtek a föld színén
és leányaik születtek, **2** látták Isten fiai az ember leányait, hogy
szépek azok és vettek maguknak feleségeket mindazok közül,
akiket választottak. **3** De mondta az Örökkévaló: Ne maradjon
szellemem az emberben örökké, mivel ő test is; azért legyenek
napjai százhúsz év. **4** Az óriások voltak a földön ama napokban

és azután is, midőn Isten fiai bementek az ember leányaihoz
és ezek szültek nekik; ezek azok a hősök, akik ősidőtől fogva
hírneves férfiak voltak. **5** És látta az Örökkévaló, hogy nagy
az ember gonoszsága, a földön és hogy minden indulata az ő
szíve gondolatainak csak gonosz egész nap; **6** és megbánta az
Örökkévaló, hogy alkotta az embert a földön és szomorkodott
szívében. **7** És mondta az Örökkévaló: Eltörlöm az embert
akit teremtettem, a föld színéről, embertől baromig, csúszó-
mászóig és az ég madaráig, mert megbántam, hogy alkottam
azokat. **8** De Nóé kegyet talált az Örökkévaló szemeiben. **9**
Ezek Nóé nemzetségei. Nóé igazságos, tökéletes férfiú volt
az ő nemzedékében; Istennel járt Nóé. **10** És nemzett Nóé
három fiat: Sémet, Chamot és Jefeszt. **11** De megromlott a
föld Isten színe előtt és megtelt a föld erőszakossággal. **12**
És látta Isten a földet, hogy íme megromlott, mert elrontotta
minden test az ő útját a földön. **13** És mondta Isten Nóénak:
Minden testnek vége elérkezett előttem, mert megtelt a föld
erőszakossággal általuk; azért íme én megrontom őket a földdel
együtt. **14** Készíts magadnak bárkát gófer-fából, kamrákkal
készítsd a bárkát és kend be azt belülről és kívülről szurokkal.
15 És ekként készítsd azt: Háromszáz könyök a bárka hossza,
ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága.
16 Világítást készíts a bárkának és egy könyöknyire fejezd be
felülről; a bárka ajtaját pedig oldalára tedd, alsó, második és
harmadik emeletre készítsd azt. **17** Én pedig íme hozom az
özönvizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, melyben
az élet lehelete van, az ég alól; minden, ami a földön van,
vesszen el. **18** De megkötöm szövetségemet veled és menj be a
bárkába, te, a te fiaid, feleséged és a te fiaid feléségei veled

együtt. **19** És minden élőből, minden testből, mindegyikből kettőt
vigyél be a bárkába, hogy életben tartsad veled együtt; hím- és
nőnemből valók legyenek. **20** A madárból a maga neme szerint
és a baromból a maga neme szerint, a földnek minden csúszó-
mászójából a maga neme szerint; mindegyikből kettő menjen be
hozzád, hogy életben tartsad. **21** Te pedig vegyél magadnak
minden eledelből, ami megehető és gyűjtsd be magadhoz, hogy
legyen neked és nekik eledelül. **22** És Nóé megtette, mind
aszerint, amint megparancsolta neki Isten, úgy tett.

7 És mondta az Örökkévaló Nóénak: Menj be te és egész
házad a bárkába, mert téged láttalak igazságosnak színem
előtt ezen nemzedékben. **2** Minden tiszta baromból vegyél
magadnak hetet-hetet, hímet és nőstényt, és a baromból, mely
nem tiszta, kettőt, hímet és nőstényt. **3** Az ég madarából is hetet-
hetet, hímet és nőstényt, hogy életben tarts magot az egész
föld színén. **4** Mert hét nap múlva esőt bocsátok én a földre,
negyven nap és negyven éjjel és eltörlök minden lényt, melyet
alkottam, a föld színéről. **5** És tett Nóé mind aszerint, amint
megparancsolta neki az Örökkévaló. **6** Nóé pedig hatszáz éves
volt, midőn az özönvíz volt a földön. **7** És bement Nóé, meg az
ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt a
bárkába az özönvíz elől. **8** A tiszta baromból és a baromból,
mely nem tiszta, a madárból és mindabból, ami mozog a földön,
9 kettő-kettő ment be Nóéhoz a bárkába, hím és nőstény, amint
megparancsolta Isten Nóénak. **10** És történt hét nap múlva és
az özönvíz volt a földön. **11** Hatszázadik évében Nóé életének,
a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján, ezen a
napon felfakadtak minden forrásai a nagy mélységnek és az
ég csatornái megnyíltak. **12** És volt az eső a földön negyven

nap és negyven éjjel. **13** Ugyanezen a napon ment be Nóé,
meg Sém, Chom és Jefesz, Nóé fiai és Nóé felesége, meg az
ő fiainak három felesége velük együtt, a bárkába. **14** Ők és
minden vad a maga neme szerint és minden barom a maga
neme szerint és minden csúszó-mászó, mely mozog a földön a
maga neme szerint és minden madár a maga neme szerint,
minden madár, minden szárnyas. **15** Bement Nóéhoz a bárkába
kettő-kettő minden testből, amelyben az élet lehelete van. **16**
És amik bementek, hím és nőstény minden testből ment be,
amint megparancsolta neki Isten; és bezárta az Örökkévaló
mögötte (a bárkát). **17** És volt az özönvíz negyven nap a földön;
megsokasodtak a vizek és vitték a bárkát, hogy fölemelkedett a
földről. **18** És erősbödtek a vizek és nagyon megsokasodtak a
földön; és ment a bárka a víz színén. **19** És a vizek igen nagyon
erősbödtek a földön és elborították mind a magas hegyeket,
melyek az egész ég alatt voltak. **20** Tizenöt könyöknyire (a
hegyeken) felül erősbödtek a vizek és elborították a hegyeket.
21 És elveszett minden test, mely mozog a földön, madárból,
baromból, vadból és féregből, mely csúszik-mászik a földön
és minden ember. **22** Mindaz, aminek orrában az élet lehelete
volt, mindabból, ami a szárazon volt, meghalt. **23** És eltörölt
(Isten) minden lényt, mely a föld színén volt, embertől baromig,
csúszó-mászóig és az ég madaráig, úgy, hogy eltöröltettek a
földről; csak Nóé maradt meg és ami vele volt a bárkában. **24** És
erősbödtek a vizek a földön százötven napig.

8 És megemlékezett Isten Nóéról és minden vadról és minden
baromról, mely vele volt a bárkában; és bocsátott Isten szelet
a földre és lecsillapodtak a vizek. **2** Bezáródtak a mélység
forrásai, meg az ég csatornái, és megszűnt az eső az égből. **3**

És visszahúzódtak a vizek a földről, folyton vissza és megfogytak
a vizek százötven nap múltán. **4** És megnyugodott a bárka a
hetedik hónapban, tizenhetedik napján a hónapnak, az Árárát
hegységén. **5** A vizek pedig folyton fogytak a tizedik hónapig; a
tizedik hónapban, a hónapnak elsején meglátszottak a hegyek
csúcsai. **6** És volt negyven nap múlva, kinyitotta Nóé a bárka
ablakát, melyet csinált, **7** és kibocsátotta a hollót; ez ki-kiment,
de meg visszatért, míg föl nem száradt a víz a földről. **8**
És kibocsátotta a galambot maga mellől, hogy lássa, vajon
leapadtak-e a vizek a föld színéről? **9** De a galamb nem
talált nyugvóhelyet lába talpa, számára és visszatért őhozzá a
bárkába, mert víz volt az egész föld színén; és ő kinyújtotta
kezét és megfogta, bevitte magához a bárkába. **10** És várt még
másik hét napig és újra kibocsátotta a galambot a bárkából. **11**
És megjött hozzá a galamb estnek idején és íme: leszakasztott
olajfalevél a szájában. Így megtudta Nóé, hogy leapadtak a
vizek a földön. **12** És várt még másik hét napig és kibocsátotta a
galambot, de az nem tért többé őhozzá vissza. **13** És volt a
hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónapnak elsején
fölszáradtak a vizek a földről; és Nóé eltávolította a bárka fedelét
és látta, hogy íme megszikkadt a föld színe. **14** A második
hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján száraz volt a
föld. **15** És szólt Isten Nóéhoz, mondván: **16** Menj ki a bárkából,
te, a te feleséged, a te fiaid és a te fiaid feleségei veled együtt.
17 Minden állatot, mely veled van minden testből madárból,
baromból és minden csúszó-mászóból, mely mozog a földön,
vigyél ki magaddal, hogy nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak
és sokasodjanak a földön. **18** És kiment Nóé, meg az ő fiai és az
ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt. **19** Minden állat,

minden csúszó-mászó és minden madár, minden, ami mozog a
földön, családjaik szerint mentek ki a bárkából. **20** Nóé pedig
épített oltárt az Örökkévalónak és vett minden tiszta baromból és
minden tiszta madárból és bemutatott égőáldozatokat az oltáron.
21 És megérezte az Örökkévaló a kellemes illatot és mondta az
Örökkévaló a szívében: Nem fogom többé elátkozni a földet
az ember miatt, – mert az ember szívének indulata gonosz
ifjúságától kezdve – és nem fogok többé megverni minden élőt,
amint cselekedtem. **22** A föld minden napján át: Vetés és aratás,
hideg és hőség, nyár és tél, nappal és éjjel meg nem szűnnek.

9 És megáldotta Isten Nóét és fiait, és mondta nekik:
Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a földet. **2** A tőletek
való félelem és rettegés legyen a föld minden állatján és az
ég minden madarán, mindenen ami mozog a földön, meg a
tenger minden halain. Kezetekbe adattak. **3** Minden mozgó lény,
amely él, a tietek legyen eledelül; mint a zöld füvet, úgy adtam
nektek mindet. **4** De húst lelkével: vérével ne egyetek! **5** És
bizony véreteket lelketek szerint számon kérem, minden élőlény
kezéből számon kérem azt; és az ember kezéből, mindenki
testvérének kezéből számon kérem az ember lelkét. **6** Aki
ember vérét ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten
képmására alkotta az embert. **7** Ti pedig szaporodjatok és
sokasodjatok, nyüzsögjetek a földön és sokasodjatok rajta.
8 És szólt Isten Nóéhoz, meg fiaihoz, mondván: **9** Íme, én
megkötöm szövetségemet veletek és magzatotokkal utánatok;
10 és minden élőlénnyel, mely veletek van, madárból, baromból
és a föld minden vadjából, mely veletek van, mindazokkal,
melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint. **11**
És én megkötöm szövetségemet veletek, hogy ne irtassék

ki többé semmi test sem özönvíz által és ne legyen többé
özönvíz, hogy megrontsa a földet. **12** És mondta Isten: Ez a
jele a szövetségnek, melyet én helyezek közém és közétek és
minden élőlény közé, mely veletek van, örök nemzedékekre. **13**
Ivemet helyeztem, a felhőbe, hogy legyen jeléül a szövetségnek
közöttem és a föld között. **14** És lesz, midőn sűrű felhőt borítok a
földre és meglátszik az ív a felhőben, **15** akkor megemlékezem
az én szövetségemről, mely van közöttem és köztetek és minden
élőlény között minden testből; és nem lesz többé a víz özönné,
hogy megrontson minden testet. **16** És lesz az ív a felhőben és
én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örök szövetségről,
mely van Isten között és minden élőlény között, minden testből,
mely a földön van. **17** És mondta Isten Nóénak: Ez a jele
a szövetségnek, melyet szereztem közöttem és minden test
között, mely a földön van. **18** És voltak Nóé fiai, akik kimentek a
bárkából, Sém, Chom és Jefesz; Chom pedig, ő Kánaán atyja.
19 Ezek hárman Nóé fiai és ezektől népesült be az egész föld.
20 És Nóé kezdte, a földműves, hogy szőlőt ültetett. **21** És ivott a
borból és megrészegedett és feltakaródzott sátorában. **22** Midőn
meglátta Chom, Kánaán atyja, az ő atyjának meztelenségét,
tudtára adta két fivérének, kinn. **23** És vették Sém és Jefesz
a ruhát, rátették kettőjük vállára és mentek háttal fordulva és
befödték atyjuk meztelenségét; arcuk pedig hátra fordulva volt
és atyjuk meztelenségét nem láttak. **24** Midőn Nóé fölébredt
borosságából, megtudta, mit tett vele kisebbik fia. **25** És mondta:
Átkozott Kánaán, rabszolgája legyen testvéreinek. **26** És mondta:
Áldott legyen az Örökkévaló, Sém Istene és Kánaán legyen az ő
szolgájuk. **27** Terjessze ki Isten Jefeszt és lakjék Sém sátraiban;
Kánaán pedig legyen az ő szolgájuk. **28** És élt Nóé az özönvíz

után háromszáz és ötven évig. **29** Voltak pedig Nóé összes napjai: kilencszázötven év, azután meghalt.

10 Ezek pedig nemzetségei Nóé fiainak, Sémnek, Chomnak és Jefesznek: születtek fiaik az özönvíz után. **2** Jefesz fiai: Gómer, Mágóg, Módáj, Jóvon és Tuvol, Mesech és Tirosz. **3** Gómer fiai pedig: Áskenáz, Rifász és Tógármó. **4** Jóvon fiai: Elisó és Társis, Kittim és Dodónim. **5** Ezektől oszoltak el a szigeti népek, országaikban, mindegyik a maga nyelve szerint, családjaik szerint, népeikkel. **6** Chom fiai pedig: Kús, Micráim, Pút és Kánaán. **7** Kús fiai pedig: Szevó, Cháviló, Szávto, Rámo és Szávtechó; Rámo fiai pedig: Sevó és Dedón. **8** Kús nemzette Nimródot, ő kezdett el hőssé lenni a földön. **9** Ő hős vadász volt az Örökkévaló színe előtt, azért mondják: Mint Nimród, oly hős vadász az Örökkévaló színe előtt. **10** Volt pedig birodalmának elseje Bábel és Erech, Ákkád meg Kálne, Sineor országában. **11** Ezen országból ment ki Ássúrba és építette Ninivét és Rechóvosz-Irt, meg Keláchot, **12** és Reszent, Ninive és Kelách között; az a nagyváros. **13** Micráim pedig nemzette Lúdimót, Ánomimot, Lehovimot és Náftúchimot, **14** és Pászrúszimot, meg gászlúchimot – ahonnan a filiszteusok származtak – és a Kaftórimot. **15** Kánaán pedig nemzette Cidónt, elsőszülöttét és Chétet, **16** és a Jevúszit, az Emórit, a Girgósit **17** a Chivvit, az Árkit és a Szinit; **18** az Árvódit, a Cemorit és a Chámószit; és azután elszéledtek a Kánaáni családjai. **19** És Kánaán határa volt Cidóntól, Geror mentén Ázzóig, Szodoma, Gomorrha, Ádmó és Cevóim mentén Lesáig. **20** Ezek Chom fiai családjaik szerint, nyelveik szerint, országaikban, népeikkel. **21** És Sémnek is születtek (fiai); ő volt atyja Éver minden fiának, nagyobbik fivére Jefesznek. **22** Sém fiai: Élom, Ássúr, Árpáchsod, Lúd és Áram.

23 Áram fiai pedig: Uc, Chúl, Geszer és Más. **24** Árpáchsod
pedig nemzette Seláchot és Selách nemzette Évert. **25** Évernek
pedig született két fia; az egyik neve Peleg, mert az ő napjaiban
osztatott föl a föld és testvérének neve: Jokton. **26** És Jokton
nemzette Álmódodot és Selefet, Chácármóveszt és Jeráchot;
27 Hádoromot, Uzolt és Diklót; **28** Óvolt, Ávimóélt és Sevót;
29 Ófirt és Chávilót és Jóvovot; mindezek Jokton fiai. **30** És
lakásuk volt Mesától Szefár mentén a keleti hegyig. **31** Ezek
Sém fiai családjaik, nyelveink szerint, az ő országaikban, népeik
szerint. **32** Ezek Nóé fiainak családjai nemzetségeik szerint, az ő
népeikkel, és ezektől oszoltak el a népek a földön az özönvíz
után.

11 És volt az egész föld egy nyelvű és egyforma beszédű. **2**
És történt, midőn elvonultak keletről, találtak egy völgyet Sineor
országában és letelepedtek ott. **3** És mondta egyik a másiknak:
Nosza! vessünk téglát és égessük azt égetett téglává; és lett
számukra a tégla kő gyanánt és a gyanta volt számukra vakolat
gyanánt. **4** És mondták: Nosza! építsünk magunknak várost és
tornyot, csúcsa az eget érje, hogy szerezzünk magunknak nevet,
hogy el ne széledjünk az egész föld színén. **5** És leszállott
az Örökkévaló, hogy megnézze a várost és a tornyot, melyet
építettek az ember fiai. **6** És mondta az Örökkévaló: Íme,
egy nép és egy nyelve van mindnyájuknak s ez az, amit ők
tenni kezdtek és most nem lesz megvonható tőlük semmi, amit
tenni szándékoznak. **7** Nosza! szálljunk le és zavarjuk el legott
nyelvüket, hogy ne értse meg egyik a másik nyelvét. **8** És elszórta
őket onnan az Örökkévaló az egész föld színére és abbahagyták
a város építését. **9** Azért nevezték Bábelnek, mert ott zavarta
meg az Örökkévaló az egész föld nyelvét és onnan szórta el

őket az Örökkévaló az egész föld színére. **10** Ezek nemzetségei
Sémnek; Sém száz éves volt, midőn nemzette Árpáchsodot,
két évvel az özönvíz után. **11** És élt Sém, miután Árpáchsodot
nemzette, ötszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **12**
Árpáchsod pedig élt harmincöt évet, és nemzette Seláchot. **13**
És élt Árpáchsod, miután Seláchot nemzette négyszázhárom
évet és nemzett fiakat meg lányokat. **14** Sélách pedig élt harminc
évet, midőn nemzette Évert. **15** És élt Selách, miután Évert
nemzette, négyszázhárom évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
16 Éver pedig élt harmincnégy évet, midőn nemzette Peleget. **17**
És élt Éver, miután Peleget nemzette, négyszázharminc évet; és
nemzett fiakat meg lányokat. **18** Peleg pedig élt harminc évet,
midőn nemzette Reút. **19** És élt Peleg, miután Reút nemzette,
kétszázkilenc évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **20** Reú pedig
élt harminckét évet, midőn nemzette Szerúgot. **21** És élt Reú,
miután Szerúgot nemzette, kétszázhét évet; és nemzett fiakat
meg lányokat. **22** Szerúg pedig élt harminc évet és nemzette
Nóchórt. **23** És élt Szerúg, miután Nóchórt nemzette, kétszáz
évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **24** Nóchór pedig élt
huszonkilenc évet, midőn nemzette Teráchot. **25** És élt Nóchór,
miután Teráchot nemzette, száztizenkilenc évet; és nemzett
fiakat meg lányokat. **26** Terách pedig élt hetven évet, midőn
nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. **27** És ezek nemzetségei
Teráchnak; Terách nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. És
Hóron nemzette Lótot. **28** De Hóron meghalt Teráchnak, az ő
atyjának színe előtt, szülőföldjén, Ur-Kászdimban. **29** Ávrom
pedig és Nóchór vettek maguknak feleséget: Ávrom feleségének
neve: Szóráj és Nóchór feleségének neve Milkó, Hóron leánya,
aki atyja volt Milkónak és atyja Jiszkónak. **30** Szóráj azonban

magtalan volt, nem volt neki gyermeke. **31** És vette Terách
Ávromot, az ő fiát, és Lótot, Chóron fiát, az ő unokáját és Szórájt,
az ő menyét, az ő fiának, Ávromnak feleségét és elmentek velük
UrKászdimból, hogy menjenek Kánaán országába; elérkeztek
Chóronig és letelepedtek ott. **32** Voltak pedig Terách napjai
kétszázöt év; és meghalt Terách Chóronban.

12 És mondta az Örökkévaló Ávromnak: Menj el a te
országodból, a te szülőföldedről és a te atyádnak házából azon
országba, melyet én neked mutatok. **2** És nagy néppé teszlek
téged, megáldalak s naggyá teszem nevedet, hogy áldássá
légy. **3** És megáldom azokat, akik téged áldanak és aki téged
átkoz, azt megátkozom; és megáldatnak általad a föld összes
családjai. **4** És elment Ávrom, amint szólt hozzá az Örökkévaló
és vele ment Lót; Ávrom pedig hetvenöt éves volt, midőn elment
Chóronból. **5** És vette Ávrom Szórájt, az ő feleségét és Lótot, az
ő testvérfiát, meg minden szerzeményüket, melyet szereztek és a
személyzetet, melyre szert tettek Chóronban és elindultak, hogy
menjenek Kánaán országába és elérkeztek Kánaán országába. **6**
És átvonult Ávrom az országon egész Sechem helységéig, Móre
tölgyéig; és a Kánaáni akkor az országban volt. **7** És megjelent
az Örökkévaló Ávromnak és mondta: Magzatodnak fogom adni
ezt az országot. És épített ott oltárt az Örökkévalónak, aki neki
megjelent. **8** Onnan pedig tovament a hegyre, Bész-Éltől keletre
és felütötte sátorát; Bész-Él volt nyugatról, Áj meg keletről.
És épített ott oltárt az Örökkévalónak és hívta az Örökkévaló
nevét. **9** És elvonult Ávrom, folyton délnek vonulva. **10** És
éhség volt az országban; akkor lement Ávrom Egyiptomba, hogy
ott tartózkodjék, mert nyomasztó volt az éhség az országban.
11 És történt, midőn közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba,

mondta Szórájnak, az ő feleségének: Íme, én tudom, hogy szép
ábrázatú asszony vagy te. **12** És lesz, ha majd látnak téged az
egyiptomiak azt mondják: felesége az; és engem megölnek,
téged pedig életben hagynak. **13** Mondd, kérlek, hogy nővérem
vagy; hogy jó dogom legyen miattad és életben maradjon lelkem
érte. **14** És történt, midőn elérkezett Ávrom Egyiptomba, láttak
az egyiptomiak az asszonyt, hogy igen szép. **15** És megláttak
Fáraó nagyjai és eldicsérték őt Fáraónak; és elvitték az asszonyt
Fáraó házába. **16** Ávrommal pedig jót tett miatta és voltak juhai,
marhái, szamarai; szolgái, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi.
17 De az Örökkévaló sújtotta Fáraót nagy csapásokkal, és az
ő házát, Szóráj, Ávrom felesége miatt. **18** És hivatta Fáraó
Ávromot és mondta: Mit tettél velem? Miért nem adtad tudtomra,
hogy feleséged ő? **19** Miért mondtad: nővérem ő és én feleségül
vettem magamnak; most pedig, ímhol a te feleséged, vedd és
menj! **20** És rendelt Fáraó mellé embereket és elkísérték őt, a: ő
feleségét és mindenét, amije volt.

13 És fölment Ávrom Egyiptomból, ő, az ő felesége és mindene,
amije volt, meg Lót is ővele, dél felé. **2** Ávrom pedig igen gazdag
volt marhában, ezüstben és aranyban. **3** És ment állomásai
szerint délről Bész-Élig, azon helyig, ahol a sátra volt eleinte,
Bész-Él és Áj között, **4** az oltár helyére, melyet készített ott
elsőízben; és hívta ott Ávrom az Örökkévaló nevét. **5** De Lótnak
is, ki Ávrommal ment, voltak juhai, marhái és sátrai. **6** És nem
bírta meg őket a föld, hogy együtt, lakjanak, mert szerzeményük
sok volt, és nem bírtak együtt lakni. **7** És civakodás volt Ávrom
nyájának pásztorai és Lót nyájának pásztorai között; a Kánaáni
és a Perizzi akkor az országban volt. **8** És mondta Ávrom
Lótnak: Ne legyen, kérlek, civakodás közöttem és közötted, az

én pásztoraim és a te pásztoraid között; hisz atyafiak vagyunk
mi. **9** Nemde az egész ország előtted van? Válj el, kérlek,
tőlem! Ha te balra mész, én jobbra megyek, ha pedig te jobbra
mész, én balra megyek. **10** És fölvetette Lót szemeit és látta a
Jordán egész környékét, hogy az egész megáztatott, – mielőtt
elpusztította az Örökkévaló Szodomát és Gomorrhát – olyan,
mint az Örökkévaló kertje, mint Egyiptom országa Cóár felé.
11 És választotta Lót magának a Jordán egész környékét és
elvonult Lót keletről; így elváltak egymástól. **12** Ávrom lakott
Kánaán országában, Lót pedig lakott a környék városaiban és
sátorozott Szodomáig. **13** Szodoma emberei pedig gonoszak
és bűnösök voltak az Örökkévaló előtt, igen nagyon. **14** Az
Örökkévaló pedig mondta Ávromnak, miután Lót elvált tőle:
Vesd fel csak szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy,
északra, délre, keletre és nyugatra; **15** mert az egész országot,
amelyet látsz, neked adom és a te magzatodnak örökre. **16**
És teszem a te magzatodat annyivá, mint a föld pora hogy
megbírja valaki számlálni a föld porát, úgy lesz a te magzatod is
megszámlálható. **17** Kelj fel, járd be az országot hosszában és
széltében, mert neked adom azt. **18** És Ávrom sátorozott és
elérkezett és letelepedett Mámré tölgyeinél, melyek Hebrónban
vannak; és épített ott oltárt az Örökkévalónak.

14 És történt Ámrofelnek, Sineor királyának, Árjóchnak, Elloszor
királyának, Kedorloómernek, Élom királyának és Szideolnak,
Gójim királyának napjaiban, **2** háborút viseltek Bera, Szodoma
királya, Birsó, Goromorrha királya, Síneov, Ádmo királya,
Seméver, Cevójim királya és Bela – az Cóár – királya ellen. **3**
Mindezek egyesültek Sziddim völgyében, az a Sóstenger. **4**
Tizenkét évig szolgálták Kedorloómert, de a tizenharmadik évben

föllázadtak. **5** A tizennegyedik évben pedig eljött Kedorloómer,
meg a királyok, akik vele voltak és megverték Refóimot Ásterósz-
Kárnájimban és a Zuzimot Homban, és az Émimet Sóvé-
Kirjoszojimban, **6** és a Chórit az ő hegységükön, Széiren,
Él-Póronig, mely a puszta mellett van. **7** És visszatérvén
elérkeztek Én-Mispothoz, az Kodés és leverték az Amáléki
egész földjét és az Emórit is, aki Chácecón-Tomorban lakott. **8**
Ekkor kivonult Szodoma királya, Gomorrha királya; Ádmo királya,
Cevójim királya és Béla – az Cóár – királya és sorakoztak
ellenük csatára a Sziddim völgyében; **9** Kedorloómer, Élom
királya, Szideol, Gójim királya, Ámrófel, Sineor királya és
Árjóch, Eloszor királya ellen: négy király öt ellen. **10** A Sziddim
völgye pedig csupa gyantagödör volt; és menekülte Szodoma
meg Gomorrha királyai és beleestek oda, a megmaradottak
pedig a hegységbe menekültek. **11** Elvitték minden vagyonát
Szodomának és Gomorrhának, minden eleségüket és elmentek.
12 Elvitték Lótot – Ávrom testvérfiát – és vagyonát és elmentek;
ő ugyanis Szodomában lakott. **13** És jött egy menekülő és
tudtára adta Ávromnak, az ivrinek; ő pedig lakott Mámré
tölgyeinél, az emóriénél, aki Eskól és Ónér fivére volt, és ők
Ávrom szövetségesei voltak. **14** Midőn meghallotta Ávrom, hogy
fogságba esett az ő atyafia, fölfegyverezte begyakorlott szolgáit,
háza szülötteit, háromszáztizennyolcat és üldözte őket Donig.
15 És megoszolván rájuk támadt éjszaka, ő és az ő szolgái,
megverte őket és üldözte őket Chóvóig, mely Damaszkusztól
balra van. **16** És visszavitte mind a vagyont; és Lótot, az ő
atyafiát is, meg annak vagyonát visszavitte, meg az asszonyokat
és a népet is. **17** És kijött ő elébe Szodoma királya, miután ő
visszatért megvervén Kedorloómert és a királyokat, akik vele

voltak, Sové völgyében, az a király völgye. **18** És Málki-Cedek,
Solém királya kenyeret és bort vitt ki; ő ugyanis papja volt a
fölséges Istennek. **19** És megáldotta őt és mondta: Áldott legyen
Ávrom a fölséges Istentől, aki teremtője égnek és földnek. **20**
És áldott legyen a fölséges Isten, ki átszolgáltatta elleneidet
kezedbe! És adott neki (Ávrom) tizedet mindenből. **21** És
mondta Szodoma királya Ávromnak: Add nekem: személyeket, a
vagyont pedig vedd magadnak. **22** És mondta Ávrom Szodoma
királyának: Fölemeltem kezemet az Örökkévalóhoz, a fölséges
Istenhez, aki teremtője égnek és földnek, **23** hogy egy szál
fonáltól a sarukötőig, hogy semmit el nem veszek mindabból,
ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én tettem gazdaggá Ávromot. **24**
Nekem semmit! Csak amit megettek a legények és ama férfiak
részét, akik velem mentek: Ónér, Eskól és Mámré, ők vegyék el
az ő részüket.

15 Ezen dolgok után volt az Örökkévaló igéje Ávromhoz
látomásban, mondván: Ne félj Ávrom, én pajzsod vagyok neked,
a te jutalmad igen sok. **2** És mondta Ávrom: Uram, Isten! mit
adsz én nekem? hisz én járok magtalanul és házam birtokosa a
damaszkusi Eliezer. **3** És mondta Ávrom: Íme, nekem nem adtál
magzatot és íme, az én házam szolgaszülöttje örököl utánam. **4**
És íme az Örökkévaló igéje hozzá, mondván: Nem örököl ez te
utánad, hanem az, aki származni fog ágyékodból, az örököl
majd utánad. **5** És kivezette őt a szabadba és mondta: Tekints
csak fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha meg bírod
azokat számlálni. És mondta neki: Így lesz a te magzatod! **6** És
ő hitt az Örökkévalóban és (Isten) betudta azt neki igazságul. **7**
És mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló, aki kihoztalak téged
Ur-Kászdimból, hogy neked adjam ezt az országot, hogy bírjad

azt. **8** És ő mondta: Uram, Isten! mi által tudom meg, hogy én
fogom azt bírni? **9** És mondta neki: Vegyél nekem egy három
éves üszőt, egy hároméves kecskét és egy három éves kost,
egy gerlicét és egy galambfiát. **10** És ő vette Neki mindezt és
szétvágta azokat középen és tette mindegyiknek a részét a
másikkal szembe; a madarat azonban nem vágta ketté. **11** És
leszállottak a ragadozó madarak a hullákra, de Ávrom elkergette
azokat. **12** És midőn a nap lemenőben volt, mély álom borult
Ávromra és íme, félelem, nagy sötétség borul rá. **13** És mondta
(Isten) Ávromnak: Tudd meg, hogy idegen lesz a te magzatod
egy országban, mely nem az övék és szolgálatra szorítják őket
és sanyargatják őket négyszáz évig. **14** De ama nép fölött is,
melyet szolgálni fognak, ítéletet tartok én és azután ki fognak
vonulni nagy vagyonnal. **15** Te pedig elmégy atyáidhoz békében,
el fogsz temettetni jó vénségben. **16** És a negyedik nemzedék
tér majd vissza ide, mert nem telik be az Emóri vétke addig. **17**
És volt, midőn a nap lement és sötétség lett, íme, egy kemence:
füst és tűzláng, mely átvonult ama darabok között. **18** Azon a
napon kötött az Örökkévaló szövetséget Ávrommal, mondván: A
te magzatodnak adom ezt a földet, az egyiptomi folyamtól a
nagy folyamig, a Perosz folyamig: **19** A Kénit, a Kenizzit és a
Kádmónit, **20** a Chittit, a Perizzit és a Refóimot, **21** az Emórit, a
Kánaánit, a Girgósit és a Jevúszit.

16 Szóráj pedig, Ávrom felesége, nem szült neki; de volt
neki egy egyiptomi szolgálója és neve Hágár. **2** És mondta
Szóráj Ávromnak: Íme, elzárt engem az Örökkévaló, hogy ne
szüljek; menj be szolgálómhoz, talán felépülök általa. És Ávrom
hallgatott Szórá szavára. **3** És vette Szóráj, Ávrom felesége,
az egyiptomi Hágárt, az ő szolgálóját, a tíz év végével, amióta

Ávrom Kánaánban lakott és adta őt az ő férjének Ávromnak
feleségül. **4** Az bement Hágárhoz, ez pedig fogant; de midőn
látta, hogy fogant, csekély lett úrnője az ő szemében. **5** És szólt
Szóráj Ávromhoz: A rajtam elkövetett sérelem rád száll. Én
adtam szolgálómat öledbe, és midőn látta, hogy ő fogant, akkor
csekély lettem az ő szemeiben. Ítéljen az Örökkévaló, köztem
és közötted. **6** És mondta Ávrom Szórájnak: Íme, szolgálód
kezedben van; tégy vele, amint jónak tetszik szemeidben. És
Szóráj sanyargatta, úgy, hogy megszökött előle. **7** És találta őt
az Örökkévaló angyala a vízforrásnál a pusztában, a forrásnál, a
Súr felé vezető úton, **8** és mondta: Hágár, Szóráj szolgálója,
honnan jössz és hova mész? És ő felelt: Szóráj, úrnőm elől
szököm. **9** És mondta neki az Örökkévaló angyala: Térj vissza
úrnődhöz és alázkodj meg keze alatt. **10** És mondta neki az
Örökkévaló angyala: Megsokasítom a te magzatodat, hogy
nem lesz megszámlálható sokasága miatt. **11** És mondta
neki az Örökkévaló angyala: Íme, te fogantál és fiat fogsz
szülni, nevezd őt Ismáelnek: mert hallgatott az Örökkévaló a te
nyomorúságodra. **12** Ő pedig vad lesz az emberek között, keze
mindenen és mindenkinek keze rajta és minden testvérének
színe előtt fog lakni. **13** És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélt
vele: Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit
a látomás után? **14** Azért nevezte el a kutat: az élő látomás
kútja; íme, az Kódés és Bered között van. **15** És szült Hágár
Ávromnak fiat és Ávrom elnevezte az ő fiát, akit Hágár szült,
Ismáelnek. **16** Ávrom pedig nyolcvanhat éves volt, midőn Hágár
szülte Ismáelt Ávromnak.

17 Midőn Ávrom kilencvenkilenc éves volt, megjelent az
Örökkévaló Ávromnak és mondta neki: Én vagyok Isten, a

Mindenható, járj előttem és légy tökéletes. **2** És én teszem
szövetségemet közém és közéd és megsokasítlak igen nagyon. **3**
És Ávrom leborult arcára; Isten pedig beszélt vele, mondván: **4** Az
én szövetségem íme veled van és te leszel a népek tömegének
atyjává. **5** Azért ne neveztessék a te neved Ávromnak, hanem
legyen a te neved Ábrahám, mert népek tömegének atyjává
teszlek én téged. **6** És megszaporítlak téged igen nagyon
és népekké teszlek, és királyok származnak majd tőled. **7**
És én fönntartom, szövetségemet közöttem és közötted, meg
magzatod között utánad, az ő nemzedékeiken át, örök szövetség
gyanánt, hogy legyek teneked Istened és magzatodnak utánad.
8 Neked adom és a te magzatodnak utánad tartózkodásod
országát: Kánaán egész országát, örök birtokul; és én leszek
nekik Istenük. **9** És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az
én szövetségemet őrizd meg, te és a te magzatod utánad,
az ő nemzedékeiken át. **10** Ez az én szövetségem, amelyet
megőrizzetek közöttem és köztetek és magzatod között utánad:
Metéltessék körül nálatok minden férfiszemély! **11** Metéljétek
körül fitymátok húsát és legyen ez szövetségjelül köztem és
köztetek: **12** És pedig nyolc napos korában metéltessék körül
nálatok minden férfiszemély, nemzedékeiteken át; a házban
született vagy a pénzen vett bármely idegen közül, aki nem a te
magzatodból való. **13** Körülmetéltessék a házadban született
és a pénzeden vett és legyen szövetségem a testeteken örök
szövetségül! **14** A körülmetéletlen férfiszemély pedig, aki nem
metéli körül fitymájának húsát, irtassék ki az a lélek népe köréből,
szövetségemet szegte meg. **15** És mondta Isten Ábrahámnak:
Szórájt, a te feleségedet ne nevezd Szórájnak, hanem Sára
legyen a neve. **16** Én pedig megáldom őt és adok is őtőle

neked fiat; megáldom őt, hogy nemzetekké legyen és népek
királyai származzanak tőle. **17** És leborult Ábrahám arcára
és nevetett; mondta pedig szívében: Vajon a száz évesnek
szülessék-e, vagy Sára, a kilencven éves szüljön? **18** És mondta
Ábrahám Istennek: Vajha Ismáel élne a te színed előtt! **19** És
mondta Isten: Bizony, Sára, a te feleséged szül neked fiút és
nevezd őt Jicchoknak (Izsák); és fönntartom szövetségemet vele
örök szövetségül az ő magzata számára, utána. **20** Ismáelre
nézve pedig meghallgattalak; íme, megáldom őt, megszaporítom
őt és megsokasítom őt igen nagyon, tizenkét fejedelmet fog
nemzeni és nagy néppé teszem őt. **21** De szövetségemet
Izsákkal tartom fönn, akit Sára fog neked szülni ezen időben,
a jövő évben. **22** Midőn végzett azzal, hogy beszéljen vele,
fölszállt Isten Ábrahámtól. **23** És vette Ábrahám Ismáelt, az
ő fiát és házának minden szülöttét, és minden pénzen vettet,
minden férfiszemélyt Ábrahám háza népe közül és körülmetélte
fitymájának húsát ugyanazon a napon, melyen beszélt vele Isten.
24 Ábrahám pedig kilencvenkilenc éves volt, midőn körülmetélte
fitymájának húsát. **25** És Ismáel, az ő fia, tizenhárom éves volt,
midőn körülmetéltetett fitymájának húsa. **26** Ugyanazon a napon
metéltetett körül Ábrahám és Ismáel, az ő fia; **27** meg házának
minden férfi, házában született vagy pénzen vett az idegen
közül, vele együtt metéltettek körül.

18 És megjelent neki az Örökkévaló Mámré tölgyeinél, ő
pedig ült a sátor bejáratában, a nap hevében. **2** És fölvetette
szemeit és látta, hogy íme, három férfiú áll előtte; midőn látta,
elébük futott a sátor bejáratából és meghajolt a földig. **3** És
mondta: Uram, ha ugyan kegyet találtam szemeidben, ne vonulj
el, kérlek, szolgád mellett. **4** Hadd hozzanak egy kis vizet,

mossátok meg lábaitokat és dőljetek le a fa alatt. **5** Én pedig
hadd vegyek egy darab kenyeret, hogy felüdítsétek szíveteket,
azután elvonulhattok, mivelhogy elvonultok szolgátok mellett. És
ők mondták: Tégy úgy, amint szóltál. **6** És besietett Ábrahám a
sátorba Sárához és mondta: Siess, három mérték lánglisztet!
gyúrd meg és készíts lepényeket. **7** A marhához pedig futott
Ábrahám és vett egy fiatal marhát, gyengét és jót, átadta azt a
legénynek és az sietve elkészítette. **8** És vett vajat és tejet,
meg a fiatal marhát, melyet elkészített és elébük tette; ő pedig
állt mellettük a fa alatt és ők ettek. **9** És mondták neki: Hol
van Sára, a te feleséged? És ő mondta: Íme, a sátorban. **10**
Az pedig mondta: Visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és
íme, fia lesz Sárának, a te feleségednek; és Sára hallotta a
sátor bejáratából, ez ugyanis mögötte volt. **11** Ábrahám és Sára
öregek voltak, előrehaladt korúak; megszűnt lenni Sárának a
nők módja szerint. **12** És nevetett Sára magában, mondván:
Miután elfonnyadtam, legyen vágyam? és uram öreg! **13** És
mondta az Örökkévaló Ábrahámnak: Miért is nevetett Sára,
mondván: Vajon valóban szülők-e holott megöregedtem? **14**
Vajon lehetetlen-e az Örökkévalónak valami! A kitűzött időben
visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és Sárának fia lesz.
15 Sára pedig tagadta, mondván: Nem nevettem; mert félt.
Ő pedig mondta: Nem, bizony nevettél. **16** És fölkerekedtek
onnan a férfiak és Szodoma felé tekintettek; Ábrahám pedig
velük ment, hogy elkísérje őket. **17** És az Örökkévaló mondta:
Vajon eltitkoljam-e Ábrahám előtt, amit tenni akarok? **18** Hisz
Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz és megáldatnak általa a
föld összes népei. **19** Mert megismertem őt, hogy meg fogja
parancsolni az ő fiainak és az ő házának maga után, hogy

őrizzék meg az Örökkévaló útját, cselekedvén igazságot és
jogot, hogy elhozza az Örökkévaló Ábrahámra, amit szólt róla.
20 És mondta az Örökkévaló: A jajkiáltás Szodoma és Gomorrha
miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos
lett. **21** Hadd szálljak alá és lássam, vajon a jajkiáltás szerint,
mely hozzám eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem,
hadd tudjam meg! **22** És elfordultak onnan a férfiak és mentek
Szodomába; Ábrahám pedig még állt az Örökkévaló színe előtt.
23 És odalépett Ábrahám és mondta: Vajon elpusztítod-e az
igazat a gonosszal? **24** Talán van ötven igaz a városban, vajon
akkor is elpusztítod-e és nem bocsátasz meg a helységnek
az ötven igaz miatt, akik közepette vannak? **25** Távol legyen
tőled, hogy cselekedj ilyen dolgot, hogy megöld az igazat a
gonosszal és hogy az igaz olyan legyen, mint a gonosz, távol
legyen tőled! Az egész föld bírája ne cselekednék igazságot? **26**
És mondta az Örökkévaló: Ha találok Szodomában ötven igazat,
a városban, úgy megbocsátok az egész helységnek miattuk. **27**
De Ábrahám felelt és mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni
Uramhoz, pedig én por és hamu vagyok. **28** Talán hiányoznak
az ötven igazból öten, vajon elpusztítod-e az öt miatt az egész
várost? És Ő mondta: Nem fogom elpusztítani, ha találok ott
negyvenötöt. **29** És ismét szólt még hozzá (Ábrahám) és mondta:
Talán találtatnak ott negyvenen? És Ő mondta: Nem teszem a
negyven miatt. **30** És (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az
én Uram, hadd szóljak; talán találtatnak ott harmincan? És Ő
mondta: Nem teszem, ha találok ott harmincat. **31** És (Ábrahám)
mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, talán találtatnak
ott húszan? És Ő mondta: Nem pusztítom el a húsz miatt. **32** De
(Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak

még ez egyszer; talán találtatnak ott tízen? És Ő mondta: Nem
pusztítom el a tíz miatt. **33** És elment az Örökkévaló, miután
végzett azzal, hogy beszéljen Ábrahámmal; Ábrahám pedig
visszatért helyére.

19 És elérkezett a két angyal Szodomába este, Lót pedig ült
Szodoma kapujában; midőn Lót látta, fölkelt elébük és meghajolt
arccal a földig. **2** És mondta: Íme, kérlek, uraim! térjetek csak be
szolgátok házába, háljatok meg, mossátok meg lábaitokat és
reggel fölkeltek és mentek utatokra. De ők mondták: Nem, hanem
az utcán hálunk. **3** De ő igen unszolta őket és betértek hozzá,
bementek házába; és ő készített nekik lakomát, kovásztalan
lepényt sütött és ők ettek. **4** Mielőtt lefeküdtek volna, a város
emberei, Szodoma emberei körülvették a házat, ifjútól öregig,
az egész nép, minden végről. **5** Szólították Lótot és mondták
neki: Hol vannak a férfiak, akik hozzád jöttek az éjjel? Vezesd ki
őket hozzánk, hadd ismerjük meg őket. **6** És kiment hozzájuk
Lót a bejárat elé, az ajtót pedig bezárta maga mögött. **7** És
mondta: Ne, ó testvéreim, ne cselekedjetek rosszat! **8** Íme,
kérlek, van nekem két leányom, akik még nem ismertek férfit,
hadd vezessem ki őket hozzátok és tegyetek velük, amint jónak
tetszik szemeitekben; csak ezen férfiaknak ne tegyetek semmit,
mivelhogy már jöttek födelem árnyékába. **9** De ők mondták:
Állj odébb! És mondták: Ez az egy idejött, hogy itt tartózkodjék
és már bíráskodni akar! Most rosszabbul fogunk veled bánni,
mint velük. És igen szorították a férfiút, Lótot és odaléptek,
hogy betörjék az ajtót. **10** Akkor kinyújtották a férfiak kezüket és
bevitték Lótot magukhoz a házba, az ajtót pedig bezárták. **11** És
az embereket, kik a ház bejáratánál voltak, vaksággal verték
meg, kicsinytől nagyig; így belefáradtak, hogy megtalálják a

bejáratot. **12** És mondták a férfiak Lótnak: Még kid van itt? Vőt,
fiaidat, leányaidat és mindazt, akid van a városban vidd ki a
helységből; **13** mert mi elpusztítjuk ezt a helységet, mert nagy
lett a jajkiáltás miattuk az Örökkévaló színe előtt; és elküldött
bennünket az; Örökkévaló, hogy elpusztítsuk. **14** És kiment Lót
és szólt az ő vejeihez, akik el akarták venni leányait és mondta:
Fel, menjetek ki ezen helységből, mert az Örökkévaló elpusztítja
a várost; de ő tréfálkozónak tűnt fel vejei szemeiben. **15** És
amint a hajnalpír feljött, sürgették az angyalok Lótot, mondván:
Fel, vedd feleségedet, két leányodat, akik itt vannak, hogy el ne
vessz a város vétke miatt. **16** Midőn késedelmeskedett, akkor
megragadták a férfiak a kezét, az ő feleségének a kezét és
két leánya kezét – az Örökkévaló könyörülete lévén rajta és
kivezették őt és otthagyták a városon kívül. **17** És volt, midőn
kivezette őket a szabadba, mondta: Menekülj lelked kedvéért,
ne tekints magad mögé és meg se állj az egész környékben; a
hegységbe menekülj, hogy el ne vessz. **18** És mondta nekik
Lót: Ó ne uraim! **19** Íme, kegyet talált szolgád szemeidben és
naggyá tetted kegyelmedet, melyet műveltél velem, hogy életben
tartod lelkemet, de én nem menekülhetek a hegységbe, hogy
utol ne érne a veszedelem és én meghalok. **20** Íme, kérlek, ez a
város közel van, hogy oda meneküljek és kicsiny is az, hadd
meneküljek oda, hisz kicsiny az, hogy életben maradjon lelkem.
21 És mondta neki: Íme, tekintetbe veszlek ebben a dologban is,
hogy nem forgatom föl ama várost, melyről szóltál. **22** Siess,
menekülj oda, mert nem tehetek semmit amíg oda nem érsz
azért nevezte el ama várost Cóárnak. **23** A nap feljött a földre és
Lót Cóárba ért. **24** Az Örökkévaló pedig hullatott Szodomára és
Gomorrhára kénkövet és tüzet, az Örökkévalótól az égből. **25**

És felforgatta a városokat, meg az egész környéket, a városok
összes lakóit és a föld növényzetét. **26** És felesége hátratekintett
és sóoszloppá lett. **27** Ábrahám pedig kora reggel fölkelt (és
elment) azon helyre, ahol állott az Örökkévaló színe előtt. **28** És
tekintett Szodoma meg Gomorrha felé és a környék egész földje
felé és látta, íme fölszállt a földből, mint a kemence füstje. **29** És
volt, midőn elpusztította Isten a környék városait, megemlékezett
Isten Ábrahámról és elküldte Lótot a felforgatás közepéből,
midőn felforgatta a városokat, melyekben Lót lakott. **30** És Lót
fölment Cóárból és lakott a hegyen, és két leánya vele, mert félt
Cóárban lakni; és lakott a barlangban, ő és két leánya. **31** És
szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Atyánk öreg, férfi pedig nincs
a földön, hogy jönne hozzánk az egész föld szokása szerint. **32**
Jer, adjunk apánknak bort inni és háljunk vele, hogy fenntartsunk
magzatot atyánktól. **33** És adtak inni bort az atyjuknak azon
éjjel és bement az idősebbik és hált atyjával, s ő nem tudott
annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. **34** És történt másnap,
szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Íme, én háltam tegnap éjjel
atyámmal, adjunk neki inni bort ez éjjel is és menj be, hálj vele,
hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. **35** És adtak inni azon
éjjel is atyjuknak bort, és fölket a fiatalabbik s hált vele, és ő
nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. **36** És
viselős lett Lót két lánya atyjuktól; **37** és szült az idősebbik fiút
és elnevezte Moábnak; az Moáb atyja mind e napig; **38** és a
fiatalabbik is szült fiút és elnevezte őt Ben-Amminak: az Ammón
fiainak atyja mind e napig.

20 És elvonult onnan Ábrahám a déli földre én lakott Kódés és
Súr között és tartózkodott Gerorban. **2** És azt mondta Ábrahám
Sáráról, az ő feleségéről: nővérem ő. És elküldött Ávimelech,

Geror királya és elvette Sárát. **3** De eljött Isten Ávimelechhez
éjjeli álomban és mondta neki: Íme, te meghalsz az asszony
miatt, akit elvettél, mert az férjes asszony. **4** Ávimelech azonban
nem közeledett hozzá és mondta: Uram! vajon az igaz népet
is megölöd-e? **5** Vajon nem ő mondta-e nekem: Nővérem ő;
és ez maga is mondta: Fivérem ő. Szívem ártatlanságában
és kezeim tisztaságában tettem ezt. **6** És mondta neki Isten
álomban: Én is tudom, hogy szíved ártatlanságában tetted ezt,
azért tartottalak vissza én is téged, hogy ne vétkezz ellenem,
azért nem engedtelek hozzányúlni. **7** Most pedig add vissza a
férfi feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy élj; ha
pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod, neked
és mindennek, ami a tied. **8** És fölkelt Ávimelech kora reggel,
hivatta mind az ő szolgáit és elbeszélte mindezen dolgokat
fülük hallatára, és a férfiak igen féltek. **9** És hivatta Ávimelech
Ábrahámot és mondta neki: Mit tettél velünk? És mit vétettem
neked, hogy hoztál rám és birodalmamra ily nagy bűnt? Olyan
dolgokat, melyeket nem szabad tenni, tettél te velem! **10** És
mondta Ávimeleeh Ábrahámnak: Mire néztél, hogy ezt a dolgot
tetted? **11** És mondta Ábrahám: Mert azt gondoltam, bizony,
nincs istenfélelem ebben a helységben és megölnek a feleségem
miatt. **12** És valóban a nővérem is atyám leánya és így lett
feleségemmé. **13** És történt, midőn kivándoroltatott engem Isten
atyám házából, mondtam neki: Ez legyen kegyelmed, melyet
velem művelsz, minden helyen, ahova jövünk, mondd rólam:
fivérem ő. **14** És vett Ávimelech juhot, marhát, szolgákat és
szolgálókat és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az
ő feleségét. **15** És mondta Ávimelech: Íme országom előtted
van; ahol jónak tetszik szemeidben, ott lakjál. **16** Sárának

pedig mondta: Íme, én adtam ezer ezüstöt fivérednek, íme,
ez számodra szemtakaró mindazok előtt, akik veled vannak
és mindenki előtt igazolt vagy. **17** Ábrahám pedig imádkozott
Istenhez és meggyógyította Isten Ávimelechet, az ő feleségét
és az ő szolgálóit, hogy szültek; **18** mert elzárt az Örökkévaló
minden anyaméhet Ávimelech házában, Sára, Ábrahám felesége
miatt.

21 Az Örökkévaló pedig gondolt Sárára, amint mondta és
cselekedett az Örökkévaló Sárával, amint szólt. **2** Sára fogant
és szült Ábrahámnak fiat, az ő öregségére, azon időre, melyről
szólt neki Isten. **3** És elnevezte Ábrahám az ő fiát, aki született
neki, akit szült neki Sára: Izsáknak. **4** És körülmetélte Ábrahám
Izsákot, az ő fiát nyolc napos korában, amint megparancsolta
neki Isten. **5** Ábrahám pedig száz éves volt, midőn született neki
Izsák, az ő fia. **6** És mondta Sára: Nevetséget tett velem Isten;
mindenki, aki hallja, nevetni fog rajtam. **7** És mondta: Ki mondta
volna Ábrahámnak; fiakat szoptat Sára, hogy én szültem fiat az
ő öregségére. **8** És felnövekedett a gyermek és elválasztatott.
És csinált Ábrahám nagy lakomát, amely napon elválasztatott
Izsák. **9** És látta Sára az egyiptomi Hágár fiát, akit az szült
Ábrahámnak, amint gúnyolódik. **10** És mondta Ábrahámnak:
Űzd el ezt a szolgálót és az ő fiát, hogy ne örököljön ennek
a szolgálónak a fia az én fiammal; Izsákkal. **11** De nagyon
visszatetszett a dolog Ábrahám szemeiben, az ő fia miatt. **12** És
mondta Isten Ábrahámnak: Ne legyen visszatetsző szemeidben
a fiú miatt és szolgálód miatt; mindenben, amit mond neked
Sára, hallgass szavára, mert Izsákról fog elneveztetni magzatod.
13 De a szolgáló fiát is néppé fogom tenni, mert magzatod ő.
14 És fölkelt Ábrahám kora reggel, vett kenyeret, egy tömlő

vizet és odaadta Hágárnak; föltette a vállára, meg a gyermeket
és elbocsátotta. Az pedig elment és bolyongott Beér-Seva
pusztájában. **15** Midőn kifogyott a víz a tömlőből, odadobta
a gyermeket a bokrok egyike alá. **16** Ő pedig elment és leült
szemközt egy íjlövésnyi távolságra, mert azt mondta: Ne lássam
a gyermek halálát; és leült szemközt, fölemelte hangját és sírt.
17 És Isten meghallotta a fiú hangját és szólította Isten angyala
Hágárt az égből és mondta neki: Mi bajod Hágár? Ne félj, mert
Isten meghallotta a fiú hangját ott, ahol ő van. **18** Kelj föl, vedd föl
a fiút, fogd meg erősen kezeddel őt, mert nagy néppé teszem őt.
19 És megnyitotta Isten szemeit (Hágárnak) és látott egy kutat
vízzel; odament, megtöltötte a tömlőt vízzel és megitatta a fiút.
20 És Isten vele volt a fiúval és az felnőtt, a pusztában lakott és
íjász lett. **21** És lakott Poron pusztájában, anyja pedig vett neki
feleséget Egyiptom országából. **22** És történt abban az időben,
hogy szólt Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére Ábrahámhoz
mondván: Isten veled van mindenben, amit teszel; **23** azért
most esküdjél meg nekem itt Istenre, hogy nem fogsz csalárdul
cselekedni sem velem, sem gyermekemmel, sem unokámmal!
De azon kegyesség szerint, mellyel én cselekedtem veled,
cselekszel te velem és az országgal, melyben tartózkodtál. **24**
És mondta Ábrahám: Én esküszöm! **25** És megfeddte Ábrahám
Ávimelechet a kút miatt, melyet erőszakkal elvettek Ávimelech
szolgái. **26** És mondta Ávimelech: Nem tudom ki tette ezt a
dolgot, te sem adtad tudtomra és én nem is hallottam, csak ma.
27 És Ábrahám vett juhot és marhát és Ávimelechnek adta és ők
ketten kötöttek szövetséget. **28** És Ábrahám külön állította a hét
juhbárányt. **29** És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire való ez
a hét juhbárány, melyet különállítottál? **30** Ő pedig mondta: Hogy

a hét bárányt fogadd el kezemből, azért, hogy legyen nekem
tanúbizonyságul, hogy én ástam ezt a kutat **31** Azért nevezte azt
a helységet Beér-Sevának, mert ott esküdtek mindketten. **32**
És szövetséget kötöttek Beér-Sevában; azután fölkerekedett
Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére visszatértek a filiszteusok
földjére. **33** És (Ábrahám) ültetett ligetet Beér-Sevában és hívta
ott az Örökkévalót, az örök Istent. **34** És Ábrahám tartózkodott a
filiszteusok földjén sok ideig.

22 És történt ezen dolgok után, hogy az Isten megkísértette
Ábrahámot és mondta neki: Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok.
2 És mondta (Isten): Vedd csak a te fiadat, a te egyetlenedet,
akit szeretsz, Izsákot és menj el Mórijja földjére és áldozd fel ott
égőáldozatul a hegyek egyikén, melyet majd mondok neked. **3**
És fölkelt Ábrahám kora reggel, fölnyergelte szamarát, vette
két legényét maga mellé és Izsákot, az ő fiát; hasogatott az
égőáldozathoz való fát, fölkerekedett és elment azon helyre,
melyet az Isten neki mondott. **4** A harmadik napon fölvetette
Ábrahám szemeit és látta a helyet távolról. **5** És mondta Ábrahám
az ő legényeinek: Maradjatok ti itt a szamárral, én pedig és
a fiú elmegyünk odáig, hogy leboruljunk; azután visszatérünk
hozzátok. **6** És vette Ábrahám az égőáldozathoz való fát, föltette
Izsákra, az ő fiára és kezébe vette a tüzet, meg a kést; és mentek
ketten együtt. **7** És mondta Izsák Ábrahámnak, az ő atyjának
és mondta: Atyám! Az mondta: Itt vagyok, fiam. És ő mondta:
Íme, a tűz és a fa, de hol van a bárány az égőáldozatra? **8** És
mondta Ábrahám: Isten fogja kiszemelni magának a bárányt az
égőáldozatra, fiam; és mentek ketten együtt. **9** Midőn elérkeztek
azon helyre, melyet Isten mondott neki, fölépítette ott Ábrahám
az oltárt, elrendezte a fát, összekötözte Izsákot, az ő fiát és

föltette az oltárra a fa fölé; **10** és kinyújtotta Ábrahám a kezét,
vette a kést, hogy levágja az ő fiát. **11** Akkor szólította őt az
Örökkévaló angyala az égből és mondta: Ábrahám! Ábrahám! És
ő mondta: Itt vagyok. **12** És mondta: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra
és ne tégy neki semmit, mert most tudom, hogy istenfélő vagy
és nem vontad meg fiadat, a te egyetlenedet tőlem. **13** Ábrahám
pedig fölvetette szemeit és látta, hogy íme, egy kos mögötte
megakadt a bozótban szarvaival; és odament Ábrahám, elvette
a kost és föláldozta égőáldozatul fia helyett. **14** És elnevezte
Ábrahám ama helyet: Az Örökkévaló lát, ahogy mondják ma
is: Az Örökkévaló hegyén fog megjelenni. **15** Az Örökkévaló
angyala pedig szólította Ábrahámot másodszor az égből, **16** és
mondta: Énmagamra esküszöm, – úgymond az Örökkévaló –
mivelhogy megtetted ezt a dolgot és nem vontad meg tőlem
a fiadat, a te egyetlenedet, **17** bizony meg foglak áldani és
meg fogom sokasítani magzatodat, mint az ég csillagait és mint
a fövényt, mely a tenger partján van és magzatod elfoglalja
ellenségeinek kapuját. **18** És megáldják magukat magzatoddal a
föld összes népei, jutalmául annak, hogy hallgattál szavamra. **19**
És visszatért Ábrahám az ő legényeihez, fölkerekedtek és együtt
mentek Beér-Sevába; és Ábrahám lakott Beér-Sevában. **20** És
történt ezen dolgok után, tudtára adták Ábrahámnak, mondván:
Íme; Milko is szült fiakat Nochórnak, a te fivérednek. **21** Úcot,
elsőszülöttét és Búzt, a fivérét és Kemúélt, Árám atyját; **22**
és Keszedet és Cházót és Pildost és Jidlofot és Beszúélt. **23**
Beszúél pedig nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milko
Nochórnak, Ábrahám testvérének. **24** És ágyasa, kinek neve
Reúmo, szintén szült; Teváchot és Gáchámot és Táchást és
Mááchot.

23 És volt Sárának élete: százhuszonhét év; ezek Sára
életévei. **2** És meghalt Sára Kirjász-Árbában, az Hebrón, Kánaán
országában; és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa.
3 És fölkelt Ábrahám az ő halottja mellől és szólt Chész fiaihoz,
mondván: **4** Idegen és lakó vagyok és nálatok, adjatok nekem
sírnak való birtokot nálatok, hadd temessem el halottamat
magam elől. **5** És feleltek Chész fiai Ábrahámnak, mondván
neki: **6** Hallgass meg minket, Uram! Isten fejedelme vagy te
mi közöttünk, sírjaink legkiválóbbjába temesd el halottadat;
senki közülünk sem fogja megvonni az ő sírját te tőled, hogy
eltemessed a te halottadat. **7** Ábrahám pedig fölkelt és meghajolt
az ország népe, Chész fiai előtt. **8** És szólt hozzájuk mondván:
Ha úgy akarjátok, hogy eltemessem halottamat magam elől,
hallgassatok meg engem és könyörögjetek értem Efrónnál,
Cóchár fiánál, **9** hogy adja nekem a Máchpéla barlangját, mely
az övé, mely az ő mezeje végében van; teljes pénzért adja
nekem közöttetek sírnak való birtokul. **10** Efrón pedig ült Chész
fiai között; és felelt Efrón, a chitti, Ábrahámnak, Chész fiai fülének
hallatára, mindazok hallatára, akik bemennek az ő városának
kapuján, mondván: **11** Nem, uram! hallgass meg engem; a
mezőt neked adtam és a barlangot, mely benne van, neked
adtam azt, népem fiai szeme előtt adtam azt neked; temesd el
halottadat. **12** És meghajolt Ábrahám az ország népe előtt. **13**
És szólt Efrónhoz az ország népének füle hallatára, mondván:
Bárcsak meghallgatnál engem: megadom a pénzt a mezőért,
vedd el tőlem, hogy hadd temessem el halottamat oda. **14** És
felelt Efrón Ábrahámnak, mondván neki: **15** Uram, hallgass meg
engem! Egy föld négyszáz sékel ezüstért, köztem és közted,
mi az? Halottadat pedig temesd el. **16** És elértette Ábrahám

Efrónt és lemérte Ábrahám Efrónnak az ezüstöt, amelyről szólt
Chész fiainak füle hallatára, négyszáz sékel ezüstöt, kelendőt a
kereskedőnél. **17** Így maradt Efrón mezeje, mely Máchpélában
van, mely Mámré előtt van, a mező és a barlang, mely benne van
és minden fa, mely a mezőn van, egész határában, köröskörül,
18 Ábrahámé vétel gyanánt, Chész fiai szeme előtt, mindazok
előtt, akik bemennek az ő városának kapuján, **19** És aztán
eltemette Ábrahám Sárát, az ő feleségét Máchpéla mezejének
barlangjába, Mámré előtt, az Hebrón; Kánaán országában. **20**
És maradt a mező, meg a barlang, mely benne van, Ábrahámé
sírnak való birtokul Chész fiaitól.

24 Ábrahám öreg volt, előrehaladt korú; és az Örökkévaló
megáldotta Ábrahámot mindennel. **2** És mondta Ábrahám az
ő szolgájának, háza vénjének, aki rendelkezett mindenben,
amije volt: Tedd csak kezedet csípőm alá! **3** Én megesketlek
téged az Örökkévalóra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy
nem veszel feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek
közepette én lakom; **4** hanem országomba, szülőföldemre
mész el és veszel feleséget az én fiamnak, Izsáknak. **5** De a
szolga mondta neki: Talán nem akar majd a nő eljönni utánam
ebbe az országba, vajon vissza vigyem-e fiadat az országba,
melyből te kijöttél? **6** És mondta neki Ábrahám: Őrizkedjél,
nehogy visszavidd fiamat oda. **7** Az Örökkévaló, az egek Istene,
aki elvett atyám házából és szülőföldem országából és aki
beszélt velem, aki megesküdött nekem, mondván: Magzatodnak
adom ezt az országot, ő fogja küldeni angyalát teelőtted, hogy
feleséget vegyél az én fiamnak onnan. **8** Ha pedig nem akar
a nő eljönni utánad, akkor föl vagy mentve ezen esküm alól,
csak fiamat ne vidd oda vissza! **9** És odatette a szolga a kezét

Ábrahám, az ő ura csípője alá és megesküdött neki e dologra.
10 És vett a szolga tíz tevét urának tevéi közül és elment; urának
minden java az ő kezében volt. Fölkerekedett és elment Árám-
Náháráimba, Nochér városába. **11** És letérdeltette a tevéket
a városon kívül, a kútnál, estnek idején, amidőn kimennek a
vízmerítőnők. **12** És mondta: Örökkévaló, Istene az én uramnak,
Ábrahámnak! Mutasd csak rendelésedet előttem ma és művelj
kegyelmet az én urammal, Ábrahámmal. **13** Íme, én állok
a vízforrásnál és a város embereinek leányai kijönnek vizet
meríteni; **14** legyen tehát, hogy a leány, akinek mondani fogom:
Nyújtsd csak korsódat, hogy igyam, ő pedig azt mondja: Igyál és
tevéidet is megitatom – azt jelölted ki a te szolgádnak, Izsáknak
és erről tudom meg, hogy kegyelmet műveltél az én urammal.
15 És történt, ő még nem végzett azzal, hogy beszéljen, íme jött
Rebeka, aki született Beszúélnek Milkó fiának, aki Nóchornak,
Ábrahám testvérének felesége volt, és korsója a vállán. **16** A
leány pedig igen szép ábrázatú volt, hajadon, férfi nem ismerte
őt még; lement a forráshoz megtöltötte korsóját és feljött. **17** A
szolga pedig elébe futott és mondta: Hagyj, kérlek, hörpintenem
egy kis vizet korsódból. **18** ő mondta: Igyál, uram! Sietett és
leeresztette korsóját kezére és adott neki inni. **19** Midőn végzett
azzal, hogy inni adott neki, mondta: Tevéidnek is merítek, amíg
eleget ittak. **20** Sietett és kiürítette korsóját az itatóba és újra
futott a kúthoz, hogy merítsen; és merített összes tevéinek.
21 A férfi pedig bámult rajta, hallgatva, hogy megtudja, vajon
sikeressé teszi-e az Örökkévaló az ő útját vagy sem? **22** És volt,
midőn a tevék eleget ittak, akkor vett a férfi egy arany orrgyűrűt,
amelynek súlya fél sekel volt, és két karperecet kezére, tíz arany
a súlyuk. **23** És mondta: Kinek a leánya vagy te? Add csak

tudtomra, vajon van-e atyád házában hely számunkra. hogy
megháljunk? **24** És ő mondta neki: Beszúél leánya vagyok és: ki
Milkónak fia, akit szült Nochórnak. **25** És mondta neki: Szalma is
van, abrak is van sok nálunk, meg hely is a meghálásra. **26**
És meghajolt a férfiú és leborult az Örökkévaló előtt. **27** És
mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Istene az én uramnak,
Ábrahámnak, aki nem vonta meg kegyelmét és hűségét uramtól.
Én az úton vagyok, melyen az Örökkévaló vezetett engem:
uram rokona házába. **28** A leány pedig futott és tudtára adta
anyja házának ezeket a dolgokat. **29** Rebekának pedig volt
egy fivére és neve: Lábán; és kifutott Lábán a férfiúhoz, ki a
forráshoz. **30** És volt, midőn látta az orrgyűrűt és a karpereceket
nővérének kezein, és midőn hallotta Rebekának, az ő nővérének
szavait, mondván: Így szólt hozzám a férfiú – akkor elment
a férfiúhoz és íme, az áll a tevék mellett a forrásnál. **31** És
mondta: Jöjj be, áldottja az Örökkévalónak! Amiért állsz kint,
pedig én kitakarítottam a házat és a helyet a tevéknek. **32**
És bement a férfi a házba, feloldozta a tevéket, adott szalmát
és abrakot a tevéknek és vizet megmosni lábait és a férfiak
lábait, akik vele voltak. **33** És elébe tettek, hogy egyék, de ő azt
mondta: Nem eszem, míg el nem mondtam szavaimat. És ő
mondta: Beszélj. **34** És ő mondta: Ábrahám szolgája vagyok
én. **35** Az Örökkévaló pedig megáldotta az én uramat nagyon,
úgy, hogy nagy lett; adott neki juhot és marhát, ezüstöt és
aranyat, szolgákat és szolgálókat, tevéket és szamarakat. **36** És
szült Sára, az én uramnak felesége, fiat az uramnak, miután
megöregedett; és neki adta mindenét, amije van. **37** Engem
pedig megesketett az én uram, mondván: Ne vegyél feleséget
fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek országában én lakom,

38 hanem atyám házába menj el és családomhoz, hogy vegyél
feleséget fiamnak. **39** De én mondtam uramnak: Talán nem fog
eljönni a nő utánam? **40** És ő mondta nekem: Az Örökkévaló,
akinek színe előtt én jártam, elküldi majd angyalát veled és
sikeressé teszi utadat, hogy vegyél feleséget fiamnak az én
családomból, atyám házából. **41** Akkor leszel fölmentve esküm
alól, ha eljössz családomhoz és ha nem adják neked, akkor
légy fölmentve esküm alól. **42** És én eljöttem ma a forráshoz és
mondtam: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak,
ha ugyan sikeressé akarod tenni utamat, melyen én járok, **43**
íme, én állok a vízforrásnál, legyen tehát, hogy a leány, aki
kijön, hogy vizet merítsen, én pedig mondom neki: Adj innom,
kérlek, egy kis vizet korsódból, **44** ő pedig azt mondja nekem:
Te is igyál és tevéidnek is merítek, az az a nő, akit kijelölt
az Örökkévaló az én uram fiának. **45** És még nem végeztem
el, hogy így szóljak szívemben és íme Rebeka kijön, korsója
a vállán, lement a forráshoz és merített; én pedig mondom
neki Adj, kérlek innom! **46** Ő sietett és leeresztette korsóját
magáról és mondta: Igyál és tevéidet is megitatom; én ittam és
a tevéket is megitatta. **47** És megkérdeztem őt és mondtam:
Kinek a leánya vagy te? Ő pedig mondta: Leánya Bészúélnek,
aki Nochórnak fia, akit szült annak Milkó; akkor rátettem a
gyűrűt orrára és a karpereceket kezeire. **48** Meghajoltam és
leborultam az Örökkévaló előtt és áldottam az Örökkévalót, az
én uramnak, Ábrahámnak Istenét, aki vezetett engem az igaz
úton, hogy elvegyem uram testvérének leányát az ő fiának.
49 Most tehát, ha akartok szeretetet és hűséget gyakorolni az
én urammal, adjátok tudtomra; és ha nem, adjátok tudtomra,
hogy fordulhassak jobbra vagy balra. **50** És feleltek Lábán és

Beszúél és mondták: Az Örökkévalótól indult ki a dolog, mi nem
szólhatunk hozzád sem rosszat, sem jót. **51** Íme, Rebeka előtted
van, vedd és menj, hogy felesége legyen a te urad fiának,
amint szólt az Örökkévaló. **52** És volt, amidőn hallotta Ábrahám
szolgája az ő szavaikat, leborult a földre az Örökkévaló előtt.
53 És kivett a szolga ezüst edényeket, aranyedényeket, meg
ruhákat és adta Rebekának, és drágaságokat adott fivérének
meg anyjának. **54** Ettek és ittak, ő és a férfiak, akik vele voltak
és ott háltak; reggel fölkeltek és ő mondta: Bocsássatok el
az én uramhoz. **55** És mondták fivére meg anyja: Maradjon
a leány velünk néhány napig, vagy tízig és azután menj el.
56 De ő mondta nekik: Ne késleltessetek engem, miután az
Örökkévaló sikeressé tette utamat, bocsássatok el, hadd menjek
uramhoz. **57** És ők mondták: Hívjuk elő a leányt és kérdezzük
meg az ő száját. **58** Elhívták Rebekát és mondták neki: Elmész-
e ezzel a férfival? És ő mondta: Elmegyek. **59** És elbocsátották
Rebekát, az ő nővérüket és dajkáját, meg Ábrahám szolgáját és
az ő embereit. **60** És megáldották Rebekát és mondták neki:
Nővérünk te, légy tízezrek ezreivé és foglalja el magzatod az ő
gyűlölőinek kapuját. **61** És fölkerekedett Rebeka, meg szolgáló
leányai, nyargaltak a tevéken és elmentek a férfi után; és vette a
szolga Rebekát és elment. **62** Izsák pedig jött, érkezvén Láchój-
Rói kútjától; ő pedig a déli országban lakott. **63** És kiment Izsák
sétálni a mezőre estefelé, fölvetette szemeit és látta, hogy íme
tevék jönnek. **64** Rebeka fölvetette szemeit és meglátta Izsákot
és lecsúszott a tevéről. **65** És mondta a szolgának: Ki az a férfi,
aki a mezőn elénk jön? És a szolga mondta: Ő az én uram.
Erre vette a fátyolt és befödte magát. **66** És elbeszélte a szolga
Izsáknak mindazon dolgokat, amiket végzett. **67** Izsák bevitte őt

(Rebekát) Sárának, az ő anyjának sátrába, elvette Rebekát és
felesége lett neki és szerette őt; így megvigasztalódott Izsák az
anyja után.
25 És Ábrahám ismét vett magának feleséget és a neve volt
Ketúro. **2** És ez szülte neki Zimront, Joksont, Medont és Midjont,
Jisbokot és Súáchot. **3** Jokson pedig nemzette Sevót és Dedont;
Dedon fiai pedig voltak: Ássúrim, Letúsim és Leummim. **4** Midjon
fiai pedig: Éfó, Éfer, Chánóch, Ávido és Eldoo; mindezek Ketúro
fiai. **5** És odaadta Ábrahám mindenét, amije volt, Izsáknak. **6** Az
ágyasok fiainak pedig, akik Ábraháméi voltak, adott Ábrahám
ajándékokat és elküldte őket Izsák, az ő fia mellől még az ő
életében, kelet felé, a keleti országba. **7** És ezek Ábrahám
életéveinek napjai, amelyeket élt: százhetvenöt év. **8** Kimúlt
és meghalt Ábrahám szép vénségben, öregen és élettelten és
eltakaríttatott népéhez. **9** És eltemtték őt Izsák és Ismáel, az ő
fiai a Máchpéla barlangjába, Efrón, Cóchár fiának, a chittinek
mezejébe, amely Mámré előtt van; **10** abba a mezőbe, melyet
megvett Ábrahám Chész fiaitól; oda temettetett Ábrahám és Sára,
az ő felesége. **11** És volt Ábrahám halála után, Isten megáldotta
Izsákot, az ő fiát; Izsák pedig lakott Lácháj-Rói kútja mellett. **12**
Ezek pedig nemzetségei Ismáelnek, Ábrahám fiának, akit szült
Hágár, az egyiptomi nő, Sára szolgálója, Ábrahámnak. **13** És
ezek a nevei Ismáel fiainak, neveikkel nemzetségeik szerint:
Ismáel elsőszülötte: Nevojósz, Kédor, Ádbeél és Mivszom; **14**
Mismo, Dúmo és Másszo; **15** Chádár, Témo, Jetúr, Nófis és
Kédmo. **16** Ezek Ismáel fiai és ezek a neveik, az ő tanyáikon
és váraikban, tizenkét fejedelem, nemzetségeik szerint. **17**
És ezek Ismáelnek életévei: százharminchét év; ő kimúlt és
meghalt és eltakaríttatott népéhez. **18** És laktak Chávilotól Súrig,

mely Egyiptom előtt van, egész Ássúrig; összes testvérei előtt
telepedett meg. **19** És ezek nemzetségei Izsáknak, Ábrahám
fiának: Ábrahám nemzette Izsákot. **20** És Izsák negyven éves
volt, midőn elvette Rebekát, az arámi Beszúél leányát, Páddán-
Áromból az arámi Lábánnak nővérét, magának feleségül. **21**
És fohászkodott Izsák az Örökkévalóhoz feleségéért, mert
magtalan volt és az Örökkévaló meghallgatta fohászát és fogant
Rebeka, az ő felesége. **22** De tolakodtak a gyermekek az ő
bensejében. És ő mondta: Ha így van, minek vagyok én? És
elment, hogy megkérdezze az Örökkévalót. **23** És mondta neki
az Örökkévaló: Két nép van méhedben és két nemzet válik ki
bensődből; az egyik nemzet erősebb lesz a másik nemzetnél
és az időseb szolgál majd az ifjabbnak. **24** És beteltek napjai,
hogy szüljön és íme, ikrek voltak méhében. **25** És kijött az
első, vörhenyes, egészben olyan, mint egy szőrös köpeny, és
elnevezték Ézsaunak. **26** Azután kijött az ő testvére és keze
belefogódott Ézsau sarkába és elnevezték Jákobnak; Izsák pedig
hatvan éves volt, midőn (Rebeka) szülte őket. **27** És felnőttek a
fiúk és lett Ézsau vadászathoz értő ember, a mező embere,
Jákob pedig jámbor ember, sátorlakó. **28** És szerette Izsák
Ézsaut, mert a vad szája íze szerint volt, Rebeka pedig Jákobot
szerette. **29** És főzött Jákob főzeléket; Ézsau pedig jött a mezőről
és fáradt volt. **30** És mondta Ézsau Jákobnak: Adj ennem,
kérlek, ebből a vörösből, mert fáradt vagyok; azért nevezték el
Edómnak. **31** Jákob pedig mondta: Add el nekem ezen a napon
a te elsőszülöttségedet. **32** És mondta Ézsau: Íme, én megyek
a halál elé, minek is nekem az elsőszülöttség? **33** De Jákob
mondta: Esküdj meg nekem ezen a napon, és ő megesküdött
neki; és eladta elsőszülöttségét Jákobnak. **34** Jákob pedig adott

Ézsaunak kenyeret és lencsefőzeléket; ez evett, ivott, fölkelt és
elment. Így vetette meg Ézsau az elsőszülöttséget.

26 És éhség volt az országban – az első éhségen – kívül,
mely volt Ábrahám idejében – és elment Izsák Ávimelechhez,
a filiszteusok királyához, Gerorba. **2** És megjelent neki az
Örökkévaló és mondta! Ne menj le Egyiptomba, lakjál az
országban, melyet mondok neked. **3** Tartózkodjál ebben az
országban és én veled leszek és megáldalak téged, mert
neked és magzatodnak fogom adni mindez országokat, hogy
fönntartsam az esküt, mellyel megesküdtem Ábrahámak, a te
atyádnak. **4** És megsokasítom magzatodat, mint az ég csillagait
és magzatodnak adom mindez országokat; és megáldják
magukat magzatoddal a föld minden népei. **5** Jutalmául
annak, hogy hallgatott Ábrahám az én szavamra és megőrizte
őrizetemet: parancsolataimat, törvényeimet és tanaimat. **6** És
lakott Izsák Gerorban. **7** És kérdezték a helység lakói felesége
felől és ő mondta: Nővérem ő; mert félt azt mondani: Feleségem
– nehogy megöljenek a helység lakói Rebeka miatt, mivelhogy
szép ábrázatú volt. **8** És történt, midőn hosszas ideig ott volt,
kitekintett Avimelech, a filiszteusok királya az ablakon és látta,
hogy íme Izsák enyeleg Rebekával, az ő feleségével. **9** És
hivatta Ávimelech Izsákot és mondta: Íme, bizony feleséged ő
és hogy mondtad, nővérem ő? És mondta neki Izsák: Mert azt
gondoltam, talán meghalok miatta. **10** És szólt Ávimelech: Mit
tettél velünk? Kevésbe múlt, hogy elvette volna valaki a népből a
te feleségedet és hoztál volna ránk bűnt. **11** És megparancsolta
Ávimelech az egész népnek, mondván: Aki hozzányúl a férfiúhoz
és az ő feleségéhez, ölessék meg. **12** És vetett Izsák abban az
országban és elért abban az évben százszorost, mert megáldotta

őt az Örökkévaló. **13** És a férfi nagy lett, folyvást nagyobb lett,
míg igen nagy lett. **14** És volt neki juhnyája és marhanyája, meg
sok cselédsége; és irigykedtek rá a filiszteusok. **15** És mind a
kutakat, melyeket ástak az ő atyjának szolgái, Ábrahámnak, az
ő atyjának idejében, betömték a filiszteusok és megtöltötték
azokat porral. **16** És mondta Ávimelech Izsáknak: Menj el tőlünk,
mert sokkal hatalmasabb lettél nálunknál. **17** És elment onnan
Izsák és táborozott Geror völgyében és ott lakott. **18** Izsák
pedig újra felásta azon kutakat, melyeket ástak Ábrahámnak,
az ő atyjának idejében, de amelyeket betömtek a filiszteusok
Ábrahám halála után; és elnevezte azokat azon nevekkel, amely
nevekkel nevezte azokat az ő atyja. **19** És ástak Izsák szolgái a
völgyben és találtak ott kutat élő vízzel. **20** És perlekedtek Geror
pásztorai Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz; és elnevezte
a kutat Észeknek (civakodás), mert civakodtak vele. **21** És ástak
másik kutat és amiatt is pörlekedtek; és elnevezte Szitnónak
(ellenkezés). **22** És tovament onnan és ásott másik kutat, amiatt
nem pörlekedtek; és elnevezte azt Rechóvósznak (tágasság),
mert azt mondta: Most tág teret szerzett az Örökkévaló nekünk,
hogy szaporodjunk az országban. **23** Onnan pedig fölment Beér-
Sevába. **24** És megjelent neki az Örökkévaló amaz éjjel mondta:
Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene ne félj, mert veled
vagyok én, megáldalak és megsokasítom magzatodat Ábrahám,
az én szolgám kedvéért. **25** És épített ott oltárt és hívta az
Örökkévaló nevét, fölütötte ott sátrát és ástak ott Izsák szolgái
kutat. **26** Ávimelech pedig elment hozzá Gerorból és Áchuzzász,
az ő barátja, meg Fichól, az ő hadvezére. **27** És mondta
nekik Izsák: Miért jöttetek hozzám, hisz ti gyűlöltetek engem és
elküldtetek magatoktól. **28** És ők mondták: Szemlátomást láttuk,

hogy az Örökkévaló veled volt és azt mondtuk, legyen csak eskü
köztünk, köztünk és közted és kössünk szövetséget veled, **29**
hogy nem teszel velünk rosszat, amint mi nem nyúltunk hozzád
és amint mi csak jót tettünk veled és elbocsátottunk békében. Te
most az Örökkévaló áldottja vagy! **30** És készített nekik lakomát,
ők ettek és ittak. **31** Fölkeltek kora reggel és megesküdtek
egymásnak; és elbocsátotta őket Izsák, ők pedig elmentek tőle
békében. **32** És történt azon a napon, hogy jöttek Izsák szolgái
és tudtára adták a kút ügyét, amelyet ástak és mondták neki:
Találtunk vizet. **33** És elnevezte azt Siveónak, azért a város
neve Beér-Sevá mind a napig. **34** És Ézsau negyven éves volt,
midőn feleségül vette Jehúdiszt, Beérinek, a chittinek leányát és
Boszmászt, Élónnak, a chittinek leányát. **35** És ők lettek lelki
keserűsége Izsáknak és Rebekának.

27 És volt, midőn megöregedett Izsák, elhomályosodtak
szemei, hogy nem látott és szólította Ézsaut, az ő nagyobbik
fiát és mondta neki: Fiam; és ez mondta neki: Itt vagyok. **2**
És mondta (Izsák): Íme, kérlek, megöregedtem, nem tudom
halálom napját. **3** Most tehát vedd csak eszközeidet: tegzedet
és íjadat, menj ki a mezőre és vadássz nekem vadat; **4** és
készíts nekem ízletes ételt, amint én szeretem és hozd el nekem,
hogy egyem, azért, hogy megáldjon lelkem, mielőtt meghalok.
5 Rebeka pedig hallotta, amint beszélt Izsák Ézsauval, az ő
fiával. És Ézsau elment a mezőre, hogy vadásszon vadat és
elhozza. **6** Rebeka pedig szólt Jákobhoz, az ő fiához, mondván:
Íme, hallottam. amint atyád szólt Ézsauhoz, a te testvéredhez,
mondván: **7** Hozz nekem vadat és készíts nekem ízletes ételt,
hogy egyem és megáldjalak az Örökkévaló színe előtt, halálom
előtt. **8** Azért most fiam, hallgass szavamra, arra, amit én

parancsolok neked. **9** Menj csak a juhokhoz és vegyél nekem
onnan két jó kecskegödölyét, hogy készítsek belőlük ízletes
ételt atyádnak, amint ő szereti. **10** Te elviszed azt atyádnak,
hogy egyék, azért, hogy megáldjon téged halála előtt. **11** És
mondta Jákob Rebekának, az ő anyjának: Íme, Ézsau az én
testvérem szőrős ember, én pedig sima ember vagyok; **12** talán
megtapogat engem atyám és akkor leszek az ő szemeiben mint
valami ámító; és hozok magamnak átkot, de nem áldást. **13**
És mondta neki az anyja: Rám a te átkod, fiam! Csak hallgass
szavamra, menj, hozd el nekem. **14** Ő ment, vette és elhozta
anyjának; anyja pedig készített ízletes ételt, amint atyja szerette.
15 És elővette Rebeka Ézsaunak, az ő nagyobbik fiának ruháit, a
drágákat, melyek nála voltak a házban, és felöltöztette Jákobot,
az ő kisebbik fiát. **16** A kecskegödölyék bőrét pedig felöltötte a
kezeire és nyaka simaságára; **17** és odaadta az ízletes ételt
meg a kenyeret, melyet készített, Jákobnak; az ő fiának kezébe.
18 Ez bement atyjához és mondta: Atyám! És azt mondta: Itt
vagyok; ki vagy te, fiam? **19** És mondta Jákob az ő atyjának: Én
vagyok Ézsau, a te elsőszülötted; cselekedtem, amint szóltál
hozzám. Kelj föl, kérlek, ülj le és egyél vadamból, azért, hogy
megáldjon engem a te lelked. **20** És mondta Izsák az ő fiának:
Hogy is találtad ilyen hamar, fiam? És ő mondta: Mert elém
rendelte az Örökkévaló, a te Istened. **21** És mondta Izsák
Jákobnak: Lépj csak ide, hogy megtapogassalak fiam; vajon te
vagy-e az én Ézsau fiam avagy nem? **22** És odalépett Jákob
Izsákhoz, az ő atyjához; ez megtapogatta őt és mondta: A hang
Jákob hangja, de a kezek Ézsau kezei. **23** És nem ismerte föl;
mert olyanok voltak a kezei, mint Ézsaunak, az ő testvérének
kezei: szőrösek; és megáldotta őt. **24** És mondta: Te vagy

az, Ézsau fiam? És az mondta: Én. **25** És mondta: Add ide
nekem, hadd egyem fiam vadjából, hogy megáldjon a lelkem;
és odaadta neki és ő evett, hozott neki bort és ő ivott. **26** És
mondta neki Izsák, az ő atyja: Lépj csak ide és csókolj meg
engem, fiam. **27** Ő odalépett és megcsókolta; (Izsák) megérezte
ruhái illatát, megáldotta őt és mondta: Lám, fiam illata olyan,
mint a mező illata, melyet megáldott az Örökkévaló. **28** Adjon
neked az Isten az ég harmatából és föld kövérségéből; sok
gabonát és mustot. **29** Szolgáljanak téged népek és boruljanak
le előtted nemzetek, légy ura testvéreidnek és boruljanak le
előtted anyád fiai; aki téged átkoz, átkozott az és s ki téged áld,
áldott az! **30** És volt, midőn Izsák végzett azzal, hogy megáldja
Jákobot, akkor történt, hogy alig ment ki Jákob Izsáknak, az
ő atyjának színe elől, Ézsau, az ő testvére jött vadászatáról.
31 És ő is készített ízletes ételt és elvitte atyjának; és mondta
az atyjának: Keljen föl atyám és egyék fiának vadjából, azért,
hogy megáldjon engem a te lelked. **32** És mondta neki Izsák,
az ő atyja: Ki vagy te? És ő mondta: Én vagyok fiad, a te
elsőszülötted Ézsau. **33** És megrémült Izsák nagy rémülettel,
szerfelett, és mondta: Ki az tehát, aki vadat vadászott, elhozta
nekem és én ettem mindenből, mielőtt te jöttél és megáldottam
őt; áldott is legyen. **34** Amint Ézsau hallotta az ő atyjának szavait,
fölkiáltott nagy és keserves kiáltással, szerfelett és mondta
atyjának: Áldj meg engem is atyám! **35** Az pedig mondta: Eljött
testvéred álnoksággal és elvette a te áldásodat. **36** És ő mondta:
Azért nevezték hát Jákobnak, rászedett engem immár kétszer:
elsőszülöttségemet elvette és íme, most elvette áldásomat! És
mondta: Vajon nem hagytál-e nekem áldást? **37** Izsák felelt és
mondta Ézsaunak: Íme, uraddá tettem őt és összes testvéreit

átadtam neki szolgákul, gabonával és musttal támogattam
őt; veled tehát mid tegyek, fiam! **38** És mondta Ézsau az ő
atyjának: Vajon csak egy áldásod van-e neked, atyám? Áldj
meg engem is atyám. És fölemelte Ézsau hangját és sírt. **39** És
felelt Izsák, az atyja és mondta neki: Íme, a föld kövérségéből
lehetne lakóhelyed és az ég harmatából felülről, **40** de kardod
után élj és testvéredet szolgáld; és lesz, ha majd törekszel,
lerázod jármát nyakadról. **41** És gyűlölte Ézsau Jákobot az áldás
miatt, amellyel megáldotta őt az atyja; és azt mondta Ézsau
szívében: Közelednek majd az atyámért való gyásznapok, akkor
megölöm testvéremet, Jákobot. **42** És tudtára adták Rebekának
Ézsaunak, az ő nagyobbik fiának szavait; azért elküldött és
elhivatta Jákobot, az ő kisebbik fiát és mondta neki: íme, Ézsau,
a te testvéred azzal vigasztalja magát rád nézve, hogy megöl
téged. **43** Azért most fiam, hallgass szavamra! Kerekedj föl és
menekülj Lábánhoz, az én fivéremhez, Choronba; **44** és maradj
nála egy ideig, amíg lecsillapul – testvéred haragja, **45** amíg
lecsillapul testvéred haragja ellened és elfelejti, amit neki tettél;
akkor elküldök és elhozlak téged onnan. Miért fosztassam meg
mindkettőtöktől egy napon? **46** És mondta Rebeka Izsáknak:
Megutáltam életemet Chész leányai miatt; ha Jákob feleséget
vesz Chész leányai közül, olyant, mint ezek, az ország leányai
közül, minek nekem az élet?

28 És szólította Izsák Jákobot, megáldotta őt, megparancsolta
neki és mondta neki: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai
közül. **2** Kerekedj föl, menj el Páddán-Áromba Beszúélnek,
anyád atyjának házába és vegyél magadnak onnan feleséget
Lábánnak, anyád fivérének leányai közül. **3** És Isten, a
Mindenható áldjon meg, szaporítson meg, sokasítson meg

és legyél népek gyülekezetévé! **4** És adja neked Ábrahám
áldását, neked és magzatodnak veled együtt, hogy elfoglaljad
tartózkodásod országát, melyet Isten adott Ábrahámnak. **5** És
elküldte Izsák Jákobot és ez elment Páddán-Áromba, Lábánhoz,
az arámi Beszúél fiához, aki fivére volt Rebekának, Jákob és
Ézsau anyjának. **6** És látta Ézsau, hogy Izsák megáldotta
Jákobot, és elküldte őt Páddán-Áromba, hogy vegyen magának
onnan feleséget, midőn megáldotta őt és megparancsolta neki,
mondván: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül! **7** Jákob
pedig hallgatott atyjára és anyjára, és elment Páddán-Áromba. **8**
Látta tehát Ézsau, hogy visszatetszők Kánaán leányai Izsáknak,
az ő atyjának szemeiben, **9** azért elment Ézsau Ismáelhez,
és elvette Máchálászt, Ismáelnek, Ábrahám fiának a leányát,
Nevójósz nővérét, feleségei mellé, magának feleségei mellé,
magának feleségül. **10** És elment Jákob Beér-Sevából és ment
Choronba. **11** Elérkezett egy helyre és meghált ott, mert lement a
nap, vett a helység köveiből és feje alá tette; és lefeküdt azon a
helyen. **12** És álmodta, hogy íme létra van állítva a földre, teteje
pedig az eget éri; és íme, Isten angyalai föl és alá járnak rajta.
13 És íme, az Örökkévaló állt fölötte és mondta: Én vagyok az
Örökkévaló, Ábrahámnak, a te atyádnak Istene és Izsák Istene;
a földet, melyen te fekszel, neked adom és magzatodnak. **14** És
magzatod lesz, mint a föld pora és kiterjeszkedsz nyugatra és
keletre, északra és délre, és megáldatnak általad a föld összes
nemzetségei, meg magzatod által. **15** És íme, én veled vagyok és
megőrizlek, bárhol jársz és visszahozlak erre a földre, mert nem
hagylak el, amíg meg nem tettem, amit neked mondtam. **16** És
fölébredt Jákob az álmából és mondta: Valóban az Örökkévaló
van ezen a helyen és én nem tudtam. **17** Félt és mondta: Milyen

félelmetes ez a hely; nem más ez, mint Isten háza és ez az ég
kapuja. **18** És fölkelt Jákob kora reggel, vette a követ, melyet
feje alá tett és tette azt oszlopnak és öntött olajat a tetejére. **19**
És elnevezte azt a helyet Bész-Élnek (Isten háza); azonban Lúz
volt a város neve azelőtt. **20** És fogadást tett Jákob, mondván:
Ha Isten velem lesz, megőriz ezen az úton, melyen én járok
és ad nekem kenyeret enni, ruhát felölteni; **21** és visszatérek
majd békében atyám házába, akkor az Örökkévaló lesz nekem
Istenem, **22** ez a kő pedig, melyet oszlopnak tettem, legyen Isten
háza és mindennek, amit nekem adsz, tizedét neked adom.

29 És fölemelte Jákob lábait és elment a Kelet fiainak
országába. **2** És látta, hogy íme egy kút van a mezőn és
íme ott három juhnyáj heverész mellette, mert abból a kútból
itatták a nyájakat; de a kő nagy volt a kút száján. **3** És miután
odagyűltek mind a nyájak, akkor elgördítették a követ a kút
szájáról és megitatták a juhokat; azután visszatették a követ a
kút szájára, a helyére. **4** És mondta nekik Jákob: Testvéreim,
honnan valók vagytok ti? És ők mondták: Choronból valók
vagyunk mi. **5** És mondta nekik: Ismeritek-e Lábánt, Nochór
fiát? És ők mondták: Ismerjük. **6** És mondta nekik: Békességben
van-e? És ők mondták: Békességben; és íme, Ráchel, az ő
leánya jön a juhokkal. **7** És ő mondta: Íme, még nagy a nap,
nincs még ideje beterelni a nyájat, itassátok meg a juhokat és
menjetek, legeltessetek. **8** De ők mondták: Nem tehetjük, amíg
össze nem gyűlnek mind a nyájak, akkor elgördítik a követ a kút
szájáról, hogy megitassuk a juhokat. **9** Még beszélt velük és
Ráchel jött a juhokkal, melyek atyjáéi voltak, mert pásztornő
volt ő. **10** És volt, midőn meglátta Jákob Ráchelt, Lábánnak,
anyja fivérének leányát és Lábánnak, anyja fivérének juhait,

akkor odalépett Jákob és elgördítette a követ a kút szájáról és
megitatta Lábánnak, anyja testvérének juhait. **11** Megcsókolta
Jákob Ráchelt és fölemelte hangját és sírt. **12** És tudtára adta
Jákob Ráchelnek, hogy az ő atyjának rokona ő és hogy Rebeka
fia ő; az pedig futott és tudtára adta atyjának. **13** És volt, midőn
Lábán hallotta hírét Jákobnak, az ő nővére fiának, elébe futott,
átölelte, megcsókolta és bevitte a házába; ő pedig elbeszélte
Lábánnak mind a dolgokat. **14** És mondta neki Lábán: Bizony
csontom és húsom vagy te! És maradt nála egy teljes hónapig.
15 Ekkor mondta Lábán Jákobnak: Vajon azért, mert rokonom
vagy te, szolgálnál engem ingyen? Add tudtomra, mi legyen a
béred? **16** Lábánnak pedig volt két leánya: a nagyobbik neve
Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel. **17** Léa szemei azonban
gyengék voltak, Ráchel pedig szép alakú és szép ábrázatú
volt. **18** És Jákob szerette Ráchelt; és mondta: Szolgállak téged
hét évig Ráchelért, kisebbik leányodért. **19** És mondta Lábán:
Jobb, ha neked adom őt, mintha adom őt más férfinak; maradj
nálam. **20** És szolgált Jákob Ráchelért hét évig; és olyanok
voltak szemeiben, mint egynéhány nap, mivelhogy szerette
őt. **21** És mondta Jákob Lábánnak: Add ide feleségemet, mert
leteltek napjaim; hadd menjek be hozzá. **22** Erre egybegyűjtötte
Lábán a helység összes embereit és csinált lakomát. **23** És
volt este, vette leányát, Leát és bevitte őhozzá; ő pedig bement
hozzá. **24** És Lábán odaadta neki Zilpót, az ő szolgálóját, Léa
lányának szolgálóul. **25** És volt reggel, íme Léa az; akkor mondta
Lábánnak: Mit tettél velem? Nem-e Ráchelért szolgáltam nálad,
miért csaltál meg? **26** És mondta Lábán: Nem tesznek úgy
a mi helységünkben, hogy odaadják az ifjabbikat az idősebb
előtt. **27** Töltsd ki ennek a hetét és odaadjuk neked amazt is,

a szolgálatért, mellyel majd szolgálsz nálam még másik hét
évig. **28** És Jákob úgy tett; kitöltötte emennek a hetét is azt
neki adta Ráchelt, a leányát őneki feleségül. **29** És odaadta
Lábán Ráchelnek, az ő leányának Bilhót, az ő szolgálóját, őneki
szolgálóul. **30** Bement (Jákob) Ráchelhez is és jobban szerette
Ráchelt Leánál; és szolgált nála még másik hét évig. **31** Az
Örökkévaló pedig látta, hogy Léa gyűlölt és megnyitotta méhét;
Ráchel pedig magtalan volt. **32** Léa fogant és fiat szült és
elnevezte Rúbénnek, mert mondta: Bizony látta az Örökkévaló
nyomorúságomat, mert most szeret majd az én férjem. **33** Újra
fogant és fiat szült és mondta: Mert meghallotta az Örökkévaló,
hogy gyűlölt vagyok, azért adta nekem ezt is; és elnevezte
Simonnak. **34** Újra fogant és fiat szült és mondta: Most immár
ragaszkodni fog hozzám férjem, mert szültem neki három fiút;
azért nevezte el Lévinek. **35** Újra fogant és fiat szült és mondta:
Immár hálát adok az Örökkévalónak, azért nevezte el Júdának.
És többet nem szült.

30 Midőn Ráchel látta, hogy ő nem szült Jákobnak, irigykedett
Ráchel az ő nővérére és mondta Jákobnak: Adj nekem
gyermekeket, mert ha nem, meghalok én. **2** És fölgerjedt Jákob
haragja Ráchel ellen és mondta: Vajon Isten helyében vagyok-e
én, aki megvonta tőled a méhnek gyümölcsét? **3** És az mondta:
Íme szolgálóm Bilhó, menj be hozzá és szüljön az én térdeimen,
hogy felépüljek én is általa. **4** És odaadta neki Bilhót, az ő
szolgálóját feleségül; és Jákob bement hozzá. **5** És fogant Bilhó
és fiat szült Jákobnak. **6** És mondta Ráchel: Ítélt fölöttem Isten,
meg is hallgatta szavamat és fiat adott nekem; azért nevezte el
Dánnak. **7** Újra fogant és szült Bilhó, Ráchel szolgálója második
fiút Jákobnak. **8** És mondta Ráchel: Isteni küzdelmeket kűzdtem

nővéremmel, győztem is; azért nevezte el Náftálinak. **9** És látta
Léa, hogy nem szül többet, vette Zilpót, az ő szolgálóját és
odaadta őt Jákobnak feleségül. **10** És szült Zilpó, Léa szolgálója,
Jákobnak fiat. **11** És mondta Léa: Megjött a szerencse; és
elnevezte Gádnak. **12** És szült Zilpó, Léa szolgálója, második fiút
Jákobnak. **13** És mondta Léa: Boldogságom ez, mert boldognak
mondanak engem a leányok: és elnevezte Ásérnek. **14** És
elment Rúbén a búzaaratás napjaiban és talált nadragulyákat
a mezőn, elvitte azokat anyjának, Léának; és mondta Ráchel
Léának: Adj csak nekem fiad nadragulyáiból. **15** De ő mondta
neki: Vajon kevés-e, hogy elveszed férjemet, még elvennéd fiam
nadragulyáit is? És mondta Ráchel: Azért maradjon veled az éjjel
fiad nadragulyáiért. **16** Midőn Jákob jött a mezőről este, kiment
elébe Léa és mondta: Hozzám jöjj be, mert bérbe vettelek fiam
nadragulyáiért. És vele maradt az éjjel. **17** És meghallgatta Isten
Leát, ez fogant és szült. Jákobnak ötödik fiút. **18** És mondta
Léa: Isten megadta jutalmamat, hogy odaadtam szolgálómat
férjemnek; és elnevezte Isszáchárnak. **19** Léa újra fogant és
szült Jákobnak hatodik fiút. **20** És mondta Léa: Megajándékozott
engem Isten ajándékkal, immár nálam fog lakni férjem, mert
szültem neki hat fiút; és elnevezte Zebulúnnak. **21** Azután szült
egy leányt és elnevezte Dinának. **22** És megemlékezett Isten
Ráchelről, meghallgatta őt Isten és megnyitotta méhét; **23** fogant
és fiat szült és mondta: Elhárította Isten az én gyalázatomat. **24**
És elnevezte Józsefnek, mondván: Adjon még az Örökkévaló
nekem másik fiút. **25** És volt, amint szülte Ráchel Józsefet,
mondta Jákob Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek
el helységembe és országomba. **26** Add ide feleségeimet és
gyermekeimet, akikért téged szolgáltalak, hadd menjek el; mert

te ismered szolgálatomat, amellyel szolgáltalak. **27** És mondta
neki Lábán: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben – sejtem,
hogy az Örökkévaló megáldott engem miattad. **28** És mondta:
Szabd ki béredet rám és megadom. **29** És mondta neki: Te
tudod, miként szolgáltalak és mivé lett a te nyájad nálam. **30**
Mert kevés az, amid volt énelőttem és elterjedt sokasággá, az
Örökkévaló megáldott téged nyomomban; és most, mikor tegyek
valamit én is az én házamért? **31** És ő mondta: Mit adjak neked?
És mondta Jákob: Ne adj nekem semmit; ha megteszed nekem
ezt a dolgot, ismét legeltetem juhaidat és őrzöm. **32** Bejárom
ma összes juhaidat, eltávolítván onnan minden bárányt, mely
pöttyös és foltos és minden sötétszínű bárányt a juhok közül,
meg a foltost és pöttyöst a kecskék közül; ez legyen a bérem. **33**
És tanuskodjék mellettem igazságom a holnapi napon, ha majd
eljössz béremhez, mely előtted van; minden, ami nem pöttyös
és foltos a kecskék között és sötétszínű a juhok között, lopott az
nálam. **34** És Lábán mondta: Igen, vajha lenne szavad szerint.
35 És eltávolította aznap a bakokat, a tarka lábúakat és foltosakat
és mind a kecskéket, a pöttyöseket meg a foltosakat, mindazt,
amelyen valami fehér volt és minden sötétszínűt a juhok közül;
és adta fiai kezére. **36** És hagyott három napi utat maga között
és Jákob között; Jákob pedig legeltette Lábánnak többi juhait.
37 És vett magának Jákob friss nyárfapálcát és mogyoró- meg
gesztenyefát és héjazott rajtuk fehér csíkokat, megmeztelenítvén
a fehéret, mely a pálcákon volt. **38** És odaállította a pálcákat,
melyeket lehéjazott, a vályúkba, a vízitatókba, ahova mennek a
juhok, hogy igyanak, szemközt a juhokkal és felhevültek, midőn
eljöttek inni. **39** És felhevültek a juhok a pálcáknál; és ellettek a
juhok tarkalábúakat, pöttyöseket és foltosakat. **40** A bárányokat

elkülönítette Jákob és fordította a juhok arcát a tarkalábúak felé és minden sötétszínű felé Lábán juhai között; és külön helyezett el magának nyájakat és nem helyezte azokat Lábán juhaihoz. **41** És volt, valahányszor felhevültek a korai juhok, akkor odatette Jákob a pálcákat a juhok szemei elé a vályúkba, hogy felhevüljenek a pálcáknál. **42** Midőn pedig későn ellettek a juhok, nem tette oda; és lettek a későn ellők Lábáné, a koraiak Jákobé. **43** És kiterjeszkedett a férfiú igen nagyon és volt neki sok juha, szolgálója, szolgája, tevéje és szamara.

31 És (Jákob) hallotta Lábán fiainak szavait, amint mondták: Elvette Jákob mindazt, ami atyánké és abból, ami atyánké, szerezte mind a gazdagságot. **2** És látta Jákob Lábán arcát, hogy íme nem olyan őhozzá, mint tegnap tegnapelőtt. **3** Az Örökkévaló pedig mondta Jákobnak: Térj vissza atyáid országába; szülőföldedre és én veled leszek. **4** És elküldött Jákob és hivatta Ráchelt meg Léát a mezőre juhaihoz. **5** És mondta nekik: Én látom atyátok arcát, hogy nem olyan hozzám, mint tegnap tegnapelőtt; de atyám Istene velem volt. **6** Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam atyátokat. **7** Atyátok azonban megcsalt engem és megváltoztatta béremet tízszer; de Isten nem engedte, hogy rosszat tegyen velem. **8** Ha így szólt: A pöttyösek legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok pöttyöst; ha pedig így szólt: A tarkalábúak legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok tarkalábúakat. **9** És elvette Isten atyátok nyáját és nekem adta. **10** És történt a juhok hevülésekor, fölvetettem szemeimet és láttam álmomban, hogy íme a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, és foltosak. **11** És mondta nekem Isten angyala álomban: Jákob! És én mondtam: Itt vagyok. **12** És mondta: Vesd csak fel szemeidet és látta mind

a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, pöttyösök és
foltosak, mert láttam mindazt, amit Lábán veled tesz. **13** Én
vagyok Bész-Él Istene, ahol fölkentél oszlopot, ahol fogadást
tettél nekem; most kerekedj fel, menj el országból és térj vissza
szülőföldedországába. **14** És felelt Ráchel meg Léa és mondták
neki Van-e még részünk és örökségünk atyánk házában? **15**
Nem-e idegeneknek tartott minket, hogy eladott bennünket
és föl is emésztette pénzünket! **16** Mert mind a gazdagság,
amit elvett Isten atyánktól, a miénk az és gyermekeinké. Most
pedig mindazt, amit Isten mondott neked, tedd meg. **17** És
fölkerekedett Jákob és föltette fiait és feleségeit a tevékre. **18**
És vezette minden nyáját és minden szerzeményét, amelyet
szerzett, tulajdon jószágát, melyet szerzett Páddán-Áromban,
hogy elmenjen Izsákhoz, az ő atyjához, Kánaán országába. **19**
Lábán pedig elment, hogy megnyírja juhait; és Ráchel ellopta a
bálványképeket, melyek atyjáéi voltak. **20** És meglopta Jákob az
arámi Lábán szívét, mivelhogy nem adta tudtára, hogy szökni
akar. **21** És elszökött ő és mindene, amije volt; fölkerekedett és
átvonult a folyamon és fordította arcát Gileád hegye felé. **22** És
tudtára adták Lábánnak harmadnapra, hogy Jákob elszökött. **23**
Magával vitte (Lábán) a rokonait és üldözte őt hét napi úton és
utolérte őt Gileád hegyénél. **24** De Isten eljött az arámi Lábánhoz
éjjeli álomban és mondta neki: Őrizkedjél, hogy ne beszélj
Jákobbal se jót, se rosszat! **25** És elérte Lábán Jákobot; Jákob
felütötte sátorát a hegyen és Lábán felütötte az ő rokonaival
Gileád hegyén. **26** És mondta Lábán Jákobnak: Mit tettél, hogy
megloptad szívemet és elvezetted leányaimat, mint kardejtette
foglyokat? **27** Miért szöktél el titokban és megloptál engem! Nem
adtad tudtomra, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekkel,

dobszóval és hárfával. **28** És nem engedted hogy megcsókoljam
fiaimat és leányaimat; ezúttal balgául cselekedtél. **29** Volna
hatalma kezemnek, hogy rosszat tegyek veletek, de atyátok
Istene tegnap éjjel szólt hozzám, mondván: Őrizkedjél, hogy ne
beszélj Jákobbal se jót, se rosszat! **30** És most elmentél, mert
vágyódtál atyád háza táján, de miért loptad el isteneimet? **31**
És felelt Jákob és mondta Lábánnak: Mivel féltem, mert azt
gondoltam, talán elrablod leányaidat tőlem. **32** Akinél pedig
megtalálod isteneidet, ne maradjon életben; rokonaink előtt
ismerd fel, mid van nálam és vedd el. Jákob pedig nem tudta,
hogy Ráchel lopta el azokat. **33** És bement Lábán Jákob
sátorába, Léa sátorába és a két szolgáló sátorába, de nem
találta; kiment Léa sátorából és bement Ráchel sátorába. **34**
Ráchel pedig vette a bálványképeket és betette azokat a teve
nyergébe és rájuk ült. Átkutatta az egész sátort és nem találta.
35 És mondta atyjának: Ne keltsen haragot uram szemeiben,
hogy nem bírok fölkelni előtted, mert a nők módja szerint van
rajtam. És ő kutatott, de nem tatálta a bálványképeket. **36**
Ez bosszantotta Jákobot és pörlekedett Lábánnal; fölszólalt
Jákob és mondta Lábánnak: Mi az én bűnöm, mi az én vétkem,
hogy üldözőbe vettél? **37** Hogy átkutattad minden holmimat,
mit találtál házad minden holmijából? Tedd ide rokonaim és
rokonaid elé, hogy döntsenek kettőnk között. **38** Immár húsz
évig voltam nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el és juhaid
kosait nem ettem meg. **39** Széttépettet nem hoztam hozzád, én
bűnhődtem érte; kezemből követelted a nappal ellopottat és
az éjjel ellopottat. **40** Úgy voltam nappal, hogy megemésztett
a hőség és a fagy éjjel, hogy elillant az álom szemeimről. **41**
Íme, húsz évig voltam házadban, szolgáltalak tizennégy évig

két leányodért és hat évig juhaidért, te pedig megváltoztattad
béremet tízszer. **42** Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák
félelme nem lett volna velem, bizony most üresen bocsátottál
volna el engem; nyomorúságomat és kezem fáradozását látta
Isten és döntött tegnap éjjel. **43** Lábán pedig felelt és mondta
Jákobnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a juhok
az én juhaim és minden, amit látsz, az enyém az; leányaimmal
pedig, mit tegyek ezekkel ma, vagy az ő fiaikkal, akiket szültek?
44 Most tehát gyere, hadd kössünk szövetséget, én meg te,
hogy legyen tanú köztem és közted. **45** És vett Jákob egy követ
és oszloppá emelte azt. **46** És mondta Jákob a rokonainak:
Szedjetek köveket! Ők vettek köveket és csináltak kőhalmot;
és ettek ott a kőhalomnál. **47** És elnevezte Lábán Jegár-
Száhádúszónak; Jákob pedig nevezte Gál-Édnek. **48** És mondta
Lábán: Ez a kőhalom tanú köztem és közted ma; azért nevezte
el Gál-Édnek, **49** és Micpónak, mert mondta: Őrködjék az
Örökkévaló köztem és közted, miután majd elváltunk egymástól,
50 hogy nem nyomorgatod leányaimat és hogy nem veszel
feleségeket leányaimon kívül! Nincs senki velünk; lásd, Isten a
tanú köztem és közted. **51** És mondta Lábán Jákobnak: Íme, ez
a kőhalom és íme, az oszlop, melyet felhánytam köztem és
közted, **52** tanú ez a kőhalom és tanú az oszlop, hogy én nem
fogok átvonulni hozzád a kőhalmon túl és te sem fogsz átvonulni
hozzám a kőhalmon és az oszlopon túl rosszra! **53** Ábrahám
Istene és Nóchór Istene ítéljen közöttünk, az ő atyjuk Istene! És
Jákob megesküdött Izsáknak, az ő atyjának félelmére. **54** És
áldozott Jákob vágóáldozatot a hegyen és meghívta rokonait,
hogy egyenek kenyeret; ettek kenyeret és megháltak a hegyen.

55 És fölkelt Lábán kora reggel, megcsókolta fiait és lányait és
megáldotta őket; elment és visszatért Lábán az ő helységébe.

32 Jákob pedig ment az útjára és találkoztak vele Isten
angyalai. **2** És mondta Jákob, amint látta őket: Isten tábora
ez; és elnevezte azt a helyet Máchánájimnak (két tábor). **3** És
küldött Jákob követeket maga előtt Ézsauhoz, az ő testvéréhez,
Széir országába, Edóm földjére. **4** Megparancsolta nekik,
mondván: Így szóljatok uramhoz, Ézsauhoz: Így szól a te szolgád
Jákob: Lábánnál tartózkodtam és időztem mostanáig; **5** és lett
ökröm, szamaram, juhom, szolgám és szolgálóm; azért küldtem
én, hogy tudtára adjam uramnak, hogy kegyet találjak a te
szemeidben. **6** És visszatértek a követek Jákobhoz, mondván:
Ejöttünk testvéredhez, Ézsauhoz és ő jön is elődbe és négyszáz
ember vele. **7** Erre igen félt Jákob és aggódott; elfelezte a népet,
mely vele volt, a juhokat; a marhát és a tevékkel két táborra, **8**
mert mondta: Ha jön Ézsau az egyik táborra és megveri azt,
akkor majd a megmaradt tábor menekülhet. **9** És mondta Jákob:
Atyámnak, Ábrahámnak istene és atyámnak, Izsáknak Istene,
az Örökkévaló, aki mondta nekem: Térj vissza országodba,
szülőföldedre és én jót teszek veled; **10** csekély vagyok mindama
szeretetre és mindama hűségre, melyet Te műveltél szolgáddal,
mert pálcámmal vonultam át ezen a Jordánon és most lettem
két táborrá. **11** Ments meg, kérlek, testvérem kezéből, Ézsau
kezéből, mert félek tőle, hátha jön és megver engem anyástól,
fiastól. **12** Te pedig azt mondtad: Jót teszek majd veled, és
teszem magzatodat annyivá, mint a tenger fövenye; amely
nem számlálható meg sokasága miatt. **13** És meghált ott
azon éjjel; vett abból, ami kezébe jött, ajándékot Ézsaunak,
az ő testvérének. **14** Kecskét kétszázat és bakot húszat;

juhot kétszázat és kost húszat. **15** szoptatós tevéket és fiaikat
harmincat; tehenet negyvenet és bikát tizet, nőstény szamarat
húszat és vemhét tizet. **16** És átadta szolgái kezébe, minden
nyájat külön-külön, és mondta szolgáinak: Vonuljatok előttem
és térséget hagyjatok nyáj és nyáj között. **17** Megparancsolta
az elsőnek, mondván: Ha találkozik veled Ézsau testvérem
és kérdez téged, mondván: Kié vagy te, hova mész és kiéi
ezek is előtted? **18** Akkor mondd: Szolgádé Jákobé, ajándék
ez küldve uramnak, Ézsaunak; és íme, ő is mögöttünk van.
19 És megparancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is,
mindazoknak is, akik mentek a nyájak után, mondván: Így
szóljatok Ézsauhoz, midőn találkoztok vele, **20** és mondjátok:
Íme, a te szolgád, Jákob is mögöttünk van; mert azt mondta,
hadd engesztelem ki az ajándék által, mely előttem megy és
azután látom majd a színét, talán jól fogad engem. **21** Az ajándék
elvonult előtte; ő azonban meghált azon éjjel a táborban. **22**
Fölkelt azon éjjel, vette két feleségét, két szolgálóját és tizenegy
gyermekét és átkelt a Jábbók átkelőjén. **23** Vette őket és átvitte
őket a patakon és átvitte amije volt. **24** És hátramaradt Jákob
egyedül; és tusakodott vele valaki a hajnal feljöttéig. **25** Midőn ez
látta, hogy nem bír vele, megérintette csípőjének forgócsontját;
és kificamodott Jákob csípőjének forgócsontja, amint tusakodott
vele. **26** És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal; de
ő mondta: Nem bocsátlak el, hanem ha megáldottál engem. **27**
És az mondta neki: Mi a neved? És ő mondta? Jákob. **28** És az
mondta: Ne Jákobnak mondassék többé a te neved, hanem
Jiszróélnek (Izrael), mert küzdöttél Istennel, meg emberekkel
és győztél. **29** És kérdezte Jákob és mondta: Add tudtomra,
kérlek, nevedet. De az mondta: Minek is kérdezed nevemet? És

megáldotta őt ott. **30** És elnevezte Jákob a helyet Peniélnek:
mert láttam Istent színről-színre és megmenekült lelkem. **31** És
fölsütött rá a nap, midőn elvonult Peniélnél; ő pedig sántított
csípőjére. **32** Azért nem eszik meg Izrael fiai a szökő inat, mely
a csípő forgócsontján van, a mai napig, mert megérintette Jákob
csípőjének forgócsontján a szökő inat.

33 Fölvetette Jákob a szemeit és látta, hogy íme Ézsau jön és
vele négyszáz ember; ekkor fölosztotta a gyermekeket Leára,
Ráchelre és a két szolgálóra. **2** Elhelyezte a szolgálókat és
gyermekeiket elől, Léát és gyermekeit hátrább és Ráchelt,
meg Józsefet leghátul. **3** Ő pedig vonult előttük és meghajolt
a földig hétszer; amíg odalépett testvéréhez. **4** Ézsau pedig
elébe futott, átölelte, nyakába borult és megcsókolta; és sírtak.
5 Midőn fölvetette (Ézsau) a szemeit és látta az asszonyokat
meg a gyermekeket, mondta: Mik ezek neked? És ő mondta: A
gyermekek, akikkel megajándékozta Isten a te szolgádat. **6** És
odaléptek a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajoltak. **7**
És odalépett Léa is, meg gyermekei és meghajoltak; azután
odalépett József, meg Ráchel és meghajoltak. **8** És mondta:
Minek neked ez az egész tábor, mellyel találkoztam? És ő
mondta: Hogy kegyet találjak uram szemeiben. **9** És mondta
Ézsau: Van nekem elég; testvérem, legyen a tied, ami a tied. **10**
De Jákob mondta: Nem így, kérlek, ha csak kegyet találtam
szemeidben, fogadd el ajándékomul kezemből; mert úgy néztem
arcodat, mintha Isten színét látják, és te kedvesen fogadtál.
11 Fogadd el, kérlek, ajándékomat, melyet hoztak neked, mert
megajándékozott engem Isten és mert van nekem mindenem;
és unszolta őt és elfogadta. **12** És mondta (Ézsau): Induljunk és
menjünk, én pedig hadd menjek melletted. **13** De ő mondta

neki: Uram tudja, hogy a gyermekek gyengék és a juhok meg a
marhák szoptatósak nálam, ha meghajtják azokat egy nap, elhull
mind a juh. **14** Vonuljon csak uram az ő szolgája előtt, én pedig
hadd ballagok lassan az előttem levő jószág lépése szerint és a
gyermekek lépése szerint, amíg eljutok uramhoz Széirbe. **15**
És mondta Ézsau: Hadd állítok csak melléd a népből, amely
velem van; de ő mondta: Minek ez? csak találjak kegyet az
én uram szemeiben! **16** És visszatért Ézsau aznap az ő útján
Széirbe. **17** Jákob pedig vonult Szukkószba és épített magának
házat, nyájának pedig készített sátrakat; azért nevezte el a
helyet: Szukkósznak. **18** És elérkezett Jákob épségben Bechem
városába, mely Kánaán országában van, amidőn jött Páddán-
Áromból és táborozott a város előtt. **19** Megvette a mező részét,
ahol felvonta sátorát, Chámor, Sechem atyjának fiaitól száz
keszítőért. **20** És állított ott oltárt és elnevezte: Isten, Izrael
Istene.

34 És kiment Dina, Léa leánya, a kit szült Jákóbnak, hogy
megnézze az ország leányait. **2** És meglátta őt Sekhem, a
chivvita, Chamór fia, az ország fejedelme, vette őt, hált vele
és meggyalázta. **3** És ragaszkodott a lelke Dinához, Jákób
leányához, s megszerette a leányt és a leánynak szívére beszélt.
4 És szólt Sekhem Chamórhoz, az atyjához, mondván: Vedd
el nekem e leányt feleségül. **5** Jákób pedig meghallotta, hogy
megfertőztették Dinát, a leányát, de fiai az ő jószágával a mezőn
voltak, és hallgatott Jákób, míg megjöttek. **6** És kiment Chamór,
Sekhem atyja Jákóbhoz, hogy beszéljen vele. **7** Jákób fiai
pedig jöttek a mezőről; midőn meghallották, bosszankodtak
a férfiak és haragjukra volt nagyon, hogy aljasságot tettek
Izraélben, hálván Jákób leányával, és így nem szabad tenni. **8**

És beszélt velük Chamór, mondván: Sekhem fiam lelke csüng
leánytokon, adjátok, kérlek, őt neki feleségül. **9** Házasodjatok
össze velünk: leányaitokat adjátok nekünk és leányainkat
vegyétek el magatoknak; **10** és velünk lakjatok: az ország legyen
előttetek, lakjátok és járjátok be és foglaljatok birtokot benne.
11 És szólt Sekhem az atyjához és fivéreihez: Csak találjak
kegyet szemeitekben, és a mit mondtok nekem, azt megadom.
12 Vessetek ki reám igen sok jegybért meg ajándékot és én
megadom, a mint mondjátok nekem; de adjátok nekem a leányt
feleségül. **13** És feleltek Jákób fiai Sekhemnek és Chamórnak,
az atyjának csellel és szóltak – mivelhogy megfertőztette Dinát,
a nővérüket – **14** és mondták nekik: Nem tehetjük ezt a dolgot,
hogy odaadjuk nővérünket egy férfiúnak, kinek előbőre van, mert
szégyen az nekünk. **15** Csak akképpen egyezünk meg veletek,
ha olyanok lesztek, mint mi, körülmetélkedvén köztetek minden
férfi; **16** akkor odaadjuk leányainkat nektek, leányaitokat pedig
elvesszük magunknak, veletek lakunk és leszünk egy néppé. **17**
De ha nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjetek, akkor
vesszük leányunkat és megyünk. **18** És jónak tetszettek szavaik
Chamór szemeiben és Sekhem, Chamór fiának szemeiben. **19**
És nem késett az ifjú megtenni a dolgot, mert megkedvelte Jákób
leányát; ő pedig tiszteltebb volt atyja egész házánál. **20** És jöttek
Chamór és Sekhem a fia, városuk kapujába és szóltak városuk
embereihez, mondván: **21** Ezek az emberek békések velünk,
lakjanak hát az országban és járják azt be, és az ország íme
tág határú előttük; leányaikat vegyük el magunknak feleségül,
leányainkat pedig adjuk nekik. **22** Csak akképpen egyeznek
meg velünk ez emberek, hogy velünk lakjanak, hogy egy néppé
legyünk, ha körülmetélkedik közöttünk minden férfi, a mint ők

körülmetéltek. **23** Jószáguk, birtokuk s minden barmuk, nemde a
mienk? Csak egyezzünk meg velük, hogy velünk lakjanak. **24** És
hallgattak Chamórra és Sekhemre, a fiára mind, a kik kimentek
városának kapujába és körülmetélkedett minden férfi, mind, a kik
kimentek városának kapujába. **25** És történt a harmadik napon,
midőn fájdalmat szenvedtek, vették Jákóbnak két fia, Simeón és
Lévi, Dina fivérei, mindegyik a kardját és mentek a gyanútlan
város ellen és megöltek minden férfit; **26** Chamórt és Sekhemet
a fiát is megölték a kard élével és vették Dinát Sekhem házából
és elmentek. **27** Jákób fiai rámentek a megöltekre és kifosztották
a várost, mivelhogy megfertőztették nővérüket. **28** Juhaikat,
marhájukat és szamaraikat és a mi a városban meg a mezőn
volt, elvették; **29** és egész vagyonukat és mind a gyermekeiket
s asszonyaikat fogva vitték és elprédálták – mindent, a mi
a házban volt. **30** És szólt Jákób Simeónhoz és Lévihez:
Megzavartatok engem, rossz hírbe kevervén az ország lakójánál,
a kanaáninál és a perizzinél, holott én csekély számmal vagyok,
s ha ők összegyülekeznek ellenem, megvernek és elpusztulok
én és házam. **31** És mondták: Hát mint paráznával bánjanak-e
nővérünkkel?

35 És mondta Isten Jákobnak: Kerekedj fel, menj fel Bész-
Élbe és lakjál ott; és készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent
neked, midőn menekültél Ézsau, a te testvéred elől. **2** És Jákob
mondta házának és mindazoknak, akik vele voltak: Távolítsátok
el az idegen isteneket, melyek közepettetek vannak, tisztuljatok
meg és váltsatok ruhát, **3** hogy fölkerekedjünk és fölmenjünk
Bész-Élbe; és készítek ott oltárt az Istennek, aki meghallgatott
engem szorultságom napján és velem volt az úton, melyen
jártam. **4** És átadták Jákobnak mind az idegen isteneket, melyek

kezükben voltak és a karikákat, melyek füleikben voltak; Jákob
pedig elrejtette azokat a tölgyfa alatt, mely Sechemnél volt. **5** És
elvonultak; és volt Istentől való rettegés a városokon, melyek
körülöttük voltak és nem üldözték Jákob fiait. **6** Jákob pedig
elérkezett Lúzba, mely Kánaán országában van, az Bész-Él;
ő és az egész nép, mely vele volt. **7** És épített ott oltárt és
elnevezte a helyet: Bész-Él Istene, mert ott nyilatkozott meg neki
Isten, midőn menekült az ő testvére elől. **8** És meghalt Debóra,
Rebeka dajkája és eltemették Bész-Élen alól, a tölgyfa alatt és
elnevezte azt: Állón-Bóchúsznak (Sírás-tölgye). **9** És megjelent
Isten Jákobnak újra, midőn jött Páddán-Áromból, és megáldotta
őt. **10** Mondta neki Isten: A te neved Jákob; ne neveztessék a te
neved többé Jákobnak, hanem Izrael legyen a te neved. És
elnevezte őt Izraelnek. **11** És mondta neki Isten: Én vagyok Isten,
a Mindenható! Szaporodjál és sokasodjál, nemzet és nemzetek
gyülekezete lesz belőled és királyok származnak ágyékaidból.
12 Az országot pedig, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam,
neked fogom adni, és magzatodnak utánad fogom adni az
országot. **13** És fölszállt tőle Isten azon a helyen, ahol beszélt
vele. **14** Jákob pedig fölállított oszlopot, azon a helyen, ahol
beszélt vele, kőoszlopot és öntött rá italáldozatot és öntött rá
olajat. **15** És elnevezte Jákob a helyet, ahol beszélt vele Isten,
Bész-Élnek. **16** És elindultak Bész-Élből, de még egy dűlő volt,
hogy elérkezzenek Efroszba; akkor szült Ráchel, de nehezen
szült. **17** És volt, midőn nehezen szült, mondta neki a szülésznő:
Ne félj, mert ez is fiad neked. **18** És volt, midőn elszállt lelke,
mert meghalt, elnevezte Ben-Óninak (nyomorúság fia); atyja
pedig nevezte Benjáminnak. **19** Ráchel meghalt és eltemették az
Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. **20** És fölállított Jákob

oszlopot a sírja fölött, az Ráchel sírjának oszlopa a mai napig.
21 És elvonult Izrael és felütötte sátorát Migdol-Éderen túl. **22** És
volt, midőn Izrael lakott abban az országban, ment Rúbén és
elvette Bilhót, atyjának ágyasát és Izrael meghallotta. – Jákob
fiai pedig voltak tizenketten. **23** Léa fiai: Jákob elsőszülöttje
Rúbén, Simon, Lévi, Júda, Isszáchár és Zebúlun. **24** Ráchel
fiai: József és Benjámin. **25** Bilhó, Ráchel szolgálójának fiai:
Dán és Náftáli. **26** Zilpó, Léa szolgálójának fiai: Gád és Ásér;
ezek Jákob fiai, akik születtek neki Páddán-Áromban. **27** És
elérkezett Jákob Izsákhoz, az ő atyjához Mámréba, Kirjász-
Árbába, az Hebrón, ahol tartózkodott Ábrahám és Izsák. **28**
És voltak Izsák napjai: száznyolcvan év, **29** És kimúlt Izsák,
meghalt és eltakaríttatott népéhez, öregen és telve napokkal; és
eltemették őt Ézsau és Jákob, az ő fiai.

36 Ezek pedig Ézsau nemzetségei, ő Edóm. **2** Ézsau pedig
vette feleségeit Kánaán leányai közül: Ódót, Élónnak, a chittinek
leányát és Oholivomot, leányát Ánónak, aki Civónnak, a chivvinek
leánya volt, **3** és Boszmászt, Ismáel leányát, Nevojósz nővérét.
4 És szülte Ódó Ézsaunak Elifázt, Boszmász pedig szülte
Reúélt. **5** És Oholivomo szülte Jeúst meg Jálámot és Kóráchot;
ezek Ézsau fiai, akik születtek neki Kánaán országában. **6**
És vette Ézsau az ő feleségeit, fiait és leányait, meg háza
minden személyzetét, nyáját, minden barmát és minden birtokát,
amelyet szerzett Kánaán országában és elment más országba
Jákob, az ő testvére elől; **7** mert szerzeményük több volt,
semhogy együtt lakjanak és nem bírta tartózkodásuk földje őket
elviselni nyájaik miatt. **8** Ézsau lakott tehát Széir hegyén; Ézsau
az Edóm. **9** Ezek pedig Ézsau, Edóm atyjának nemzetségei
Széir hegyén. **10** Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Ódónak,

fiai feleségének fia; Reúél, Boszmásznak, Észau feleségének
fia. **11** Elifáz fiai pedig voltak: Témon, Ómor, Czefó, Gátom és
Kenáz. **12** Timná pedig volt Elifáznak, Észau fiának ágyasa
és szülte Elifáznak Ámálékot; ezek Ódó, Észau feleségének
fiai. **13** Ezek pedig Reúél fiai: Náchász és Zerách, Sámmo és
Mizzo; ezek voltak Boszmásznak, Észau feleségének fiai. **14**
Ezek pedig voltak fiai Oholivómónak, Ánó leányainak, Civón
leányának, Észau feleségének; ugyanis szülte Észaunak: Jeúst,
Jalámot és Kóráchot. **15** Ezek Észau fiainak törzsfői: Elifáz,
Észau elsőszülöttének fiai: Témon törzsfő, Ómor törzsfő, Cefó
törzsfő, Kenáz törzsfő; **16** Kórách törzsfő, Gátom törzsfő, Ámálék
törzsfő. Ezek Elifáz törzsfői Edóm országában; ezek Odó fiai. **17**
Ezek pedig Reúél, Észau fiának fiai: Náchász törzsfő, Zerách
törzsfő, Sámmo törzsfő; Mizzo törzsfő; ezek Reúél törzsfői
Edom országában. Ezek Boszmász, Észau feleségének fiai. **18**
Ezek pedig Oholivomo, Észau feleségének fiai: Jeús törzsfő,
Jálám törzsfő, Kórách törzsfő; ezek törzsfői Oholivomonak, Áno
leányának, Észau feleségének. **19** Ezek Észau fiai és ezek a
törzsfők; ez Edóm. **20** Ezek Széirnak, a Chórínak fiai, az ország
lakói: Lóton, Sóvol, Civón és Áron. **21** Disón, Écer és Dison;
ezek a Chórínak törzsfői, Széir fiai, Edóm országában. **22** És
voltak Lóton fiai: Chóri és Hémom; Lóton nővére pedig Timna.
23 Ezek pedig Sóvol fiai: Álvon és Monáchász és Évol, Sefó és
Ónom. **24** És ezek Civón fiai: Ájjo és Áno; ez amaz Áno, aki
találta az öszvéreket a pusztában, midőn legeltette Civónnak, az
ő atyjának szamarait. **25** És ezek Ánó fiai: Disón és Oholivomo,
Áno leánya. **26** Ezek pedig Dísón fiai: Chemdon, Esbon, Jószron
és Cheron. **27** Ezek Écer fiai: Bilhon, Záávon és Ákon. **28** Ezek
Díson fiai: Úcz és Áron. **29** Ezek a Chóri törzsfői: Lóton törzsfő,

Sóvol törzsfő, Civón törzsfő, Áno törzsfő; **30** Dísón törzsfő, Écer
törzsfő, Díson törzsfő; ezek a Chóri törzsfői, törzsfőik szerint
Széir országában. **31** És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm
országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiain. **32** És uralkodott
Edómban Belá, Beór fia, és városának neve: Dinhovo. **33**
Meghalt Belá és uralkodott helyette Jóvov, Zerách fia, Bocróból.
34 Meghalt Jóvov és uralkodott helyette Chúsom, a témóni
országából. **35** Meghalt Chúsom és uralkodott helyette Hádád,
Bedád fia, aki megverte Midjont Móáb mezőségén, városának
neve Ávisz. **36** Meghalt Hádád és uralkodott helyette Számló,
Mászrékoból. **37** Meghalt Számló és uralkodott helyette Sóul
Rechóvószból, a folyam mellett. **38** Meghalt Sóul és uralkodott
helyette Báál-Chonon, Áchbor fia. **39** Meghalt Báál-Chonon,
Áchbór fia és uralkodott helyette Hádár és városának neve:
Poú; feleségének neve pedig Mehétávél, Mátréd leánya, aki
Mé-Zóhov leánya volt. **40** Ezek pedig nevei Észau törzsfőinek,
családjaik szerint, helységeik szerint neveikkel: Timnó törzsfő,
Álvon törzsfő, Jeszész törzsfő; **41** Oholivomo törzsfő, Éló törzsfő,
Pinón törzsfő; **42** Kenáz törzsfő, Témon törzsfő, Mivcor törzsfő;
43 Mágdiél törzsfő, Irom törzsfő; ezek Edóm törzsfői lakhelyeik
szerint, birtokuk országában, ez Észau, Edom atyja.

37 És Jákob lakott atyja tartózkodásának országában, Kánaán
országában. **2** Ezek Jákob nemzetségei: József, tizenhét éves
korában legeltette testvéreivel a juhokat; ő pedig ifjú volt Bilhó
fiaival és Zilpó fiaival, akik atyjának feleségei voltak; és elvitte
József rossz hírüket atyjukhoz. **3** Izrael pedig jobban szerette
Józsefet mind a fiainál, mert öregségének gyermeke volt, és
készített neki, tarka köntöst. **4** Midőn testvérei látták, hogy őt
szereti atyjuk jobban mind a testvéreinél, gyűlölték őt és nem

bírtak vele békésen beszélni. **5** József pedig álmodott álmot
és tudtára adta testvéreinek; és még inkább gyűlölték őt. **6** És
mondta nekik: Halljátok csak ezt az álmot, melyet álmodtam. **7**
Íme, mi kévéket kötöttünk a mezőn és íme, fölállt az én kévém
és állva is maradt, és íme, körülveszik a ti kévéitek és leborulnak
az én kévém előtt. **8** És mondták neki testvérei: Vajon király
akarsz-e lenni fölöttünk, avagy uralkodni akarsz rajtunk? És
még inkább gyűlölték őt álmai miatt és beszédei miatt. **9** És
még álmodott egy másik álmot és elbeszélte azt testvéreinek
és mondta: Íme, álmodtam még egy álmot és íme, a nap, a
hold és tizenegy csillag leborulnak előttem. **10** És elbeszélte
atyjának és testvéreinek, de atyja megdorgálta őt és mondta
neki: Micsoda álom ez, melyet álmodtál? Vajon eljöjjünk-e én,
anyád és testvéreid, hogy leboruljunk előtted a földre? **11** És
irigykedtek rá testvérei, atyja pedig megjegyezte a dolgot. **12** És
elmentek testvérei, hogy legeltessék atyjuk juhait Sechemben.
13 Izrael pedig mondta Józsefnek: Nemde, testvéreid legeltetnek
Sechemben Gyere, hadd küldjelek el hozzájuk; és ő mondta
neki: Itt vagyok. **14** És mondta neki: Menj csak el, nézd meg
testvéreid jólétét és a juhok jólétét és hozz nekem feleletet;
és elküldte őt Hebrón völgyéből és ő ment Sechembe. **15** És
rátalált egy férfi és íme, ő tévelyeg a mezőn; és megkérdezte őt
a férfi, mondván: Mit keresel? **16** És ő mondta: Testvéreimet
keresem én; add, kérlek, tudtomra, hol legeltetnek ők? **17** És a
férfiú mondta: Elvonultak innen, mert hallottam, amint mondták:
Menjünk el Dószonba. És elment József az ő testvérei után és
megtalálta őket Dószonban. **18** Midőn meglátták őt távolról, még
mielőtt közeledett hozzájuk, fondorkodtak ellene, hogy megöljék.
19 És mondta egyik a másiknak: Íme, az álmok embere ott jön!

20 Most gyertek, öljük meg őt és dobjuk a gödrök egyikébe
és mondjuk majd, vadállat ette meg őt; majd meglátjuk, mivé
lesznek az ő álmai. **21** De meghallotta Rúbén és megmentette
őt kezükből; mondta: Ne üssük őt agyon. **22** És mondta nekik.
Rúbén: Ne ontsatok vért, dobjátok ebbe a gödörbe, amely a
pusztában van, de kézzel ne nyúljatok hozzá; hogy megmentse
őt a kezükből, hogy visszavigye az atyjához. **23** És volt, midőn
odaérkezett József az ő testvéreihez, levettették Józseffel a
köntösét, a tarka köntöst, mely, rajta volt, **24** Vették és beledobták
őt a gödörbe; a gödör pedig üres volt, nem volt benne víz. **25** És
leültek kenyeret enni: fölvetették szemeiket és látták, hogy íme
Ismaelből karavánja jön Gileádból, tevéik pedig visznek fűszert,
balzsamot és lótuszt, mennek, hogy levigyék Egyiptomba. **26**
És mondta Júda az ő testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük
testvérünket és befedjük a vérét? **27** Gyertek, adjuk el őt az
ismaelitáknak, de kezünk ne legyen rajta, hisz testvérünk, ami
húsunk ő; és hallgattak rá testvérei. **28** És arra vonultak midjánita
emberek, kereskedők, akkor kihúzták és fölhozták Józsefet a
gödörből és eladták Józsefet az ismaelitáknak húsz ezüstért;
és elvitték Józsefet Egyiptomba. **29** Midőn Rúbén visszatért a
gödörhöz és íme, József nincs a gödörben, akkor megszaggatta
ruháit. **30** Visszatért testvéreihez és mondta: A gyermek nincs
meg, én pedig, hova legyek én? **31** És vették József köntösét,
levágtak egy kecskebakot és belemártották a köntöst a vérbe.
32 És elküldték a tarka köntöst és elvitték atyjukhoz és mondták:
Ezt találtuk; ismerd csak föl, vajon fiadnak köntöse-e, vagy nem?
33 És ő fölismerte azt és mondta: Fiamnak köntöse, vadállat ette
meg őt szétszaggattatott József! **34** És megszaggatta Jákob a
ruháit, zsákot öltött csípőire, és gyászolt fiáért sok ideig. **35** És

fölkerekedtek mind a fiai és mind a lányai, hogy megvigasztalják,
de ő vonakodott vigasztalódni és mondta: Bizony leszállok
fiamhoz gyászolva a sírba; és megsiratta őt az atyja. **(Sheol**
h7585) **36** A Medónim pedig eladták őt Egyiptomba, Potifárnak,
Fáraó udvari tisztjének, a testőrök főnökének.

38 És történt abban az időben, elment Jehúda a testvéreitől és
betért egy adullámi férfiúhoz, neve Chíra. **2** És meglátta ott
Jehúda egy Súá nevű kanaáni férfiúnak a, leányát, elvette és
bement hozzá. **3** És viselős lett, és szült egy fiút, és elnevezte
Érnek. **4** És ismét viselős lett és szült egy fiút és elnevezte
Ónánnak. **5** És ismét szült egy fiút és elnevezte Sélának;
ő pedig Kezíbben volt, midőn szülte azt. **6** És vett Jehúda
feleséget Érnek, az elsőszülöttjének, neve Támár. **7** De Ér,
Jehúda elsőszülöttje rossz volt Isten szemeiben, és megölte az
Örökkévaló. **8** És mondta Jehúda Ónánnak: Menj be testvéred
feleségéhez és sógorképen vedd el és támassz magzatot
testvérednek. **9** És tudta Ónán, hogy nem az övé lesz a magzat
és volt, ha bement testvére feleségéhez, a földre veszítette,
hogy ne adjon magzatot testvérének. **10** És rossznak tetszett az
Örökkévaló szemeiben, a mit tett és megölte őt is. **11** Akkor
mondta Jehúda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen atyád
házában, a míg nagy lesz Séla fiam; mert azt gondolta, hátha
meghal ő is, mint testvérei. És elment Támár és maradt atyja
házában. **12** Sok idő múlt el és meghalt Súá leánya, Jehúda
felesége; és megvigasztalódott Jehúda és fölment juhainak
nyírőihez, ő és Chíra, az ő adullámi barátja, Timnába. **13** És
tudtára adták Támárnak, mondván: Íme, ipad fölmegy Timnába
juhait nyírni. **14** És letette özvegysége ruháit magáról, elfödte
magát fátyollal és beburkolózott és leült Énájim bejáratán, mely

a Timnába való úton van, mert látta, hogy nagy lett Séla és
ő nem adatott hozzá feleségül. **15** És meglátta őt Jehúda és
paráznának gondolta, mert elfödte arczát. **16** És letért hozzá az
útra és mondta: Nosza, kérlek, hadd menjek be hozzád – mert
nem tudta, hogy a menye. Mondta: Mit adsz nekem, ha bejössz
hozzám? **17** És mondta: Én küldök majd egy kecskegödölyét
a nyájból. Mondta: Ha adsz zálogot, a míg elküldöd. **18** És
mondta: Mi az a zálog, a mit adjak neked? Mondta: Pecséted,
zsinórod és a botod, mely kezedben van. És odaadta neki,
bement hozzá, és viselős lett tőle. **19** És fölkelt, elment és
letette fátyolát magáról, és felöltötte özvegysége ruháit. **20** És
elküldte Jehúda a kecskegödölyét az ő adullámi barátja által,
hogy átvegye a zálogot az asszony kezéből, de nem találta.
21 És megkérdezte a helysége embereit, mondván: Hol van a
szentelt nő, a ki Énájimban az út mellett van? Mondták: Nem volt
erre szentelt nő. **22** És visszatért Jehúdához és mondta: Nem
találtam meg őt, és a helység emberei is mondták: Nem volt erre
szentelt nő. **23** És mondta Jehúda: Tartsa meg magának, nehogy
csúffá legyünk; íme, elküldtem e gödölyét, te pedig nem találtad
meg őt. **24** És történt mintegy három hónap múlva, tudtára adták
Jehúdának, mondván: Paráználkodott Támár, a menyed, és íme,
viselős is paráznaságból. És mondta Jehúda: Vezessétek ki,
hogy elégettessék. **25** Éppen kivezették, ekkor küldött ipjához,
mondván: Attól a férfitól, a kié ezek, vagyok én viselős; mondta
ugyanis: Ismerd csak fel, kié ez a pecsét, a zsinór és a bot. **26**
És fölismerte Jehúda és mondta: Igazságosabb ő nálamnál,
mivelhogy nem adtam őt Séla fiamhoz. És többé nem ismerte
meg őt. **27** És volt szülésekor, íme, ikrek a méhében. **28** És
volt, midőn szült, kinyúlt az egyiknek keze; akkor vett a bába és

rákötött kezére piros fonalat, mondván: Ez jött ki először. **29** S
történt, a mint visszahúzta kezét, íme kijött testvére, és mondta:
Mily rést törtél magadnak! És így nevezték őt el: Pérecz. **30**
Azután kijött testvére, a kinek kezén volt a piros fonal, és így
nevezték el: Zérach.

39 József pedig levitetett Egyiptomba és megvette Potifár,
Fáraó udvari tisztje, a testőrök főnöke, egy egyiptomi férfi,
az ismaelitáktól, akik levitték őt oda. **2** És az Örökkévaló
volt Józseffel és szerencsés ember lett; és volt urának, az
egyiptomiak házában. **3** Midőn látta az ura, hogy az Örökkévaló
van és hogy mindent amit tesz, az Örökkévaló sikeressé tesz
kezében, **4** akkor József kegyet talált a szemeiben és szolgálta
őt; az pedig háza felé rendelte és mindent, amije volt, kezébe
adott. **5** És volt, amióta őt rendelte a háza fölé és minden fölé,
amije volt, megáldotta az Örökkévaló az egyiptominak a házát
József miatt; és az Örökkávaló áldása volt mindenen, amije volt
a házban és a mezőn. **6** És hagyott mindent, amije volt, József
kezében és nem tudott mellette semmiről, csakis a kenyérről,
melyet evett; József pedig szép termetű és szép ábrázatú volt. **7**
És történt e dolgok után, rávetette urának felesége a szemeit
Józsefre és mondta: Hálj velem. **8** De ő vonakodott és mondta
ura feleségének: Íme, az én uram nem tud mellettem semmiről,
mi van a házban és mindent, amije van, kezembe adott. **9** Nincs
nagyobb nálamnál a házban és nem vont meg tőlem semmit,
csak téged, mivelhogy te a felesége vagy; hogy tenném hát meg
ezt a nagy gonoszságot és vétkezném Isten ellen? **10** És volt,
midőn beszélt Józseffel nap nap után, ő nem hallgatott rá, hogy
vele háljon, hogy vele legyen. **11** És történt egy napon, midőn
bement a házba, hogy végezze munkáját és nem volt senki a

ház emberei közül ott a házban, **12** akkor megragadta őt (a nő)
ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem; de ő otthagyta ruháját a
kezében, elmenekült és kiment az utcára. **13** És volt, midőn
látta, hogy otthagyta ruháját a kezében és kimenekült az utcára,
14 akkor hívta házának embereit és szólt hozzájuk, mondván:
Lássátok, hozott nekünk egy héber embert, hogy csúfot űzzön
belőlünk: bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan
kiabáltam; **15** és volt, midőn hallotta, hogy fölemelem hangomat
és kiáltok, akkor itt hagyta ruháját nálam, elmenekült és kiment
az utcára. **16** És eltette ruháját magánál, míg jött az ura az ő
házába. **17** És szólt hozzá a szavak szerint, mondván: Bejött
hozzám a héber szolga, akit hoztál nekünk, hogy csúfot űzzön
belőlem. **18** És volt, midőn fölemeltem hangomat és kiáltottam,
akkor itt hagyta ruháját nálam és elmenekült az utcára. **19** És
volt, midőn hallotta az ő ura feleségének szavait, melyekkel szólt
hozzá, mondván: Ilyen dolgokat tett velem a te szolgád, akkor
föllobbant a haragja. **20** Vette tehát József ura őt és a fogházba
vetette, arra a helyre, ahol a király foglyai fogva voltak; és ott
volt a fogházban. **21** De az Örökkévaló volt Józseffel, feléje
fordította a kegyelmet és kegyet adott neki a fogház főnöke
szemeiben. **22** És átadta a fogház főnöke József kezébe mind a
foglyokat, akik a fogházban voltak és mindent, amit ott végeztek,
ő végzett. **23** A fogház főnöke nem nézett semmi után, ami
(József) kezében volt, minthogy az Örökkévaló vele volt, és amit
ő végzett, az Örökkévaló sikeressé tette.

40 Történt pedig eme dolgok után, vétkeztek Egyiptom
királyának pohárnoka és a sütőmester, az ő uruk, Egyiptom
király ellen. **2** És Fáraó megharagudott két udvari tisztjére, a
főpohárnokra és a fősütőmesterre; **3** és őrizet alá helyezte őket

a testőrök főnökének házában, a fogházba, arra a helyre, ahol
József fogva volt. **4** És rendelte a testőrök főnöke Józsefet
melléjük ez szolgálta őket; és voltak egy ideig őrizet alatt. **5**
És álmodtak álmot mind a ketten, mindegyik a maga álmát
egy éjjel, mindegyik álmának megfejtése szerint, a pohárnok
és a sütőmester, akik Egyiptom királyánál voltak, akik fogva
voltak a fogházban. **6** Bement hozzájuk József reggel és látta
őket, hogy íme kedvetlenek. **7** És megkérdezte Faraó udvari
tisztjeit, akik vele voltak őrizet alatt ura házában, mondván:
Miért olyan szomorú arcotok ma? **8** És mondták neki: Álmot
álmodtunk és nincs, aki megfejtse; József pedig mondta nekik:
Nem-e Istennél vannak a megfejtések? Beszéljétek csak el
nekem. **9** Elbeszélte tehát a főpohárnok az ő álmát Józsefnek
és mondta neki: Álmomban, íme, szőlőtő előttem; **10** a szőlőtőn
pedig három vessző és az, amint fakadt, kinyílott a virága, fürtjei
érleltek bogyókat, **11** Faraó serlege pedig a kezemben; és én
vettem a bogyókat, kifacsartam azokat Faraó serlegébe és
odatettem a serleget Fáraó tenyerére. **12** És mondta neki József:
Ez a megfejtése: a három vessző, az három nap. **13** Három
nap múlva számba veszi Fáraó a te fejedet és visszahelyez
állásodba, és te adod Fáraó serlegét a kezébe, az előbbi rend
szerint, midőn pohárnoka voltál. **14** Csakhogy emlékezz meg
rólam magadban, amint jó dolgod lesz és tegyél velem, kérlek,
kegyelmet, hogy említs meg engem Fáraónál és vezess ki
engem ebből a házból. **15** Mert elloptak engem a héberek
országából, és itt sem tettem semmit, hogy börtönbe vetettek
engem. **16** És látta a fősütőmester, hogy jól fejtette meg és
mondta Józsefnek: Én nekem is álmomban, íme, három fonott
kosár a fejemen; **17** a legfelső kosárban pedig Fáraónak minden

ételéből, sütőmester műve, és a madár eszi azt a kosárból
a fejemről. **18** És felelt József, mondván: Ez a megfejtése:
a három kosár, az három nap. **19** Három nap múlva leveszi
Fáraó a te fejedet rólad és fölakasztanak a fára, a madár
pedig eszi majd húsodat rólad. **20** És volt a harmadik napon,
Fáraó születése napján, lakomát csinált összes szolgáinak; és
számba vette a főpohárnok fejét és a fősütőmester fejét szolgái
között. **21** És visszahelyezte a főpohárnokot pohárnokságába,
és ez adta a serleget Fáraó tenyerére. **22** A fősütőmestert
pedig fölakasztották, amint megfejtette nekik József. **23** De nem
emlékezett meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfejtette őt.

41 És történt két év múltán, Fáraó álmodott, és íme, ő áll a
folyam mellett. **2** És íme, a folyamból feljön hét tehén, szép
ábrázatúak és kövér húsúak, és legelnek a nádasban. **3** És
íme, más hét tehén jön fel utánuk a folyamból, rút ábrázatúak
és vékony húsúak; és megálltak a tehenek mellett a folyam
partján. **4** És fölfalták a tehenek, a rút ábrázatúak és vékony
húsúak, a hét tehenet, a szép ábrázatúakat és kövéreket; és
Fáraó fölébredt. **5** Elaludt és álmodott másodszor; és íme, hét
kalász terem egy száron, kövérek és szépek. **6** És íme hét
kalász, vékony és a keleti széltől elperzselt, nő utánuk. **7** És
elnyelték a vékony kalászok a hét kövér és tele kalászt; Fáraó
fölébredt és íme, álom volt. **8** És volt reggel, nyugtalankodott a
lelke, elküldött és hivatta Egyiptom összes írástudóit és összes
bölcseit; és elbeszélte nekik Fáraó az ő álmát, de nem volt,
aki megfejtse azokat Fáraónak. **9** Ekkor szólt a főpohárnok
Fáraóhoz, mondván: Vétkeimet említem én föl ma. **10** Fáraó
haragudott az ő szolgáira és őrizet alá helyezett engem a
testőrök főnökének házában, engem és a fősütőmestert. **11** Mi

pedig álmodtunk álmot egy éjjel, én és ő; mindegyik a maga
álmának megfejtése szerint álmodtunk. **12** És ott volt velünk egy
héber fiú, a testőrök főnökének szolgája, mi elbeszéltük neki és ő
megfejtette nekünk álmainkat; mindegyiknek a maga álma szerint
fejtette meg. **13** És volt, amint ő megfejtette nekünk, úgy lett,
engem visszahelyeztek állásomba, őt pedig felakasztották. **14** És
elküldött Fáraó, hivatta Józsefet és gyorsan kivették a börtönből;
megnyiratkozott, ruhát váltott és bement Fáraóhoz. **15** És mondta
Fáraó Józsefnek: Álmot álmodtam és nincs, aki megfejtse, én
pedig hallottam rólad, mondván: értesz álmot, hogy megfejtsd
azt. **16** És felelt József Fáraónak, mondván: Nem én, Isten
jelenti ki Fáraó békéjét. **17** És szólt Fáraó Józsefhez: Álmomban,
íme, én álltam a folyam partján. **18** És íme, a folyamból feljön hét
tehén, kövér húsúak és szép alakúak, és legelnek a nádasban.
19 És íme, más hét tehén jön fel utánuk, hitványak, igen rút
alakúak és sovány húsúak; nem láttam olyanokat Egyiptom
egész országában rútságra nézve. **20** És fölfalták a sovány és
rút tehenek az első hét tehenet, a kövéreket; **21** és bejutottak
belsejükbe, de nem ismerszett meg, hogy bejutottak belsejükbe,
és ábrázatuk oly rút volt, mint kezdetben; erre fölébredtem. **22**
Azután láttam álmomban, íme, hét kalász terem egy száron,
teliek és szépek. **23** És íme, hét kalász, aszott, vékony, a keleti
széltől elperzselve nő utánuk; **24** és elnyelték a vékony kalászok
a hét szép kalászt. És elmondtam az írástudóknak, de nincs,
aki megmagyarázza nekem. **25** És mondta József Fáraónak:
Fáraó álma egy; amit Isten tesz, tudtára adta Fáraónak. **26** A hét
szép tehén, az hét év, a hét szép kalász az hét év; az álom
egy. **27** És a hét sovány és rút tehén, mely utánuk följött, az hét
év, meg a hét üres kalász, a keleti széltől perzselve – lesz az

éhség hét éve. **28** Ez az, amit mondtam Fáraónak; amit Isten
tesz, azt megmutatta Fáraónak. **29** Íme, hét év jön, nagy bőség
lesz Egyiptom egész országában. **30** De támad majd az éhség
hét éve utánuk, úgy, hogy elfelejtik az egész bőséget Egyiptom
országában; és fölemészti az éhség az országot. **31** És nem
ismerszik majd meg a bőség az országban azon éhség miatt,
azután, mert igen nyomasztó lesz az. **32** Hogy pedig az álom
megismétlődött Fáraónál, kétszer, mivel meg van állapítva a
dolog az Istentől és siet az Isten, hogy megtegye. **33** Most tehát
szemeljen ki Fáraó értelmes és bölcs férfit és tegye őt Egyiptom
országa fölé. **34** Tegye meg Fáraó, hogy rendeljen felügyelőket
az ország fölé, és szedjen ötödöt Egyiptom országában a bőség
hét évében. **35** És gyűjtsék össze minden eleségét a jó éveknek,
ezeknek a jövendőknek; halmozzanak föl gabonát Fáraó keze
alatt, eleségül a városokban és őrizzék meg. **36** És legyen az
eleség őrizetül az ország számára az éhség hét évére, amelyek
lesznek Egyiptom országában, hogy el ne vesszen az ország az
éhség miatt. **37** És jónak tetszett a dolog Fáraó szemeiben és
összes szolgái szemeiben; **38** és mondta Fáraó szolgáinak:
Találhatunk-e ilyet mint ez, férfiút, akiben Isten szelleme van?
39 És mondta Fáraó Józsefnek: Miután Isten tudatta veled
mindezt, nincs olyan értelmes és bölcs, mint te. **40** Te legyél
házam fölött és parancsodhoz alkalmazkodjék egész népem;
csak a trónnal leszek nagyobb nálad. **41** És mondta Fáraó
Józsefnek: Lásd, én tettelek téged Egyiptom egész országa
fölé. **42** És lehúzta Fáraó a gyűrűjét kezéről és rátette azt József
kezére, felöltöztette őt bisszusruhába és tette az arany láncot a
nyakába. **43** És meghordoztatta őt másodrendű kocsijában és
kiáltották előtte: Ávréch! Így tette őt Egyiptom egész országa

fölé. **44** És mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok Fáraó, de
nálad nélkül ne emelje föl senki se kezét, se lábát Egyiptom
egész országában. **45** És elnevezte Fáraó Józsefet Cofnász-
Pánéáchnak, és nekiadta Osznászt, Pótifera, Ón papjának
leányát feleségül; és József kiment Egyiptom földjére. **46** József
pedig harminc éves volt, midőn állt Fáraó, Egyiptom királya
előtt; és kiment József Fáraó színe elől és bejárta Egyiptom
egész országát. **47** És termett a föld a bőség hét évében tele
marokkal. **48** És ő összegyűjtötte mind az eleségét a hét évnek,
mely Egyiptom országában volt és eltett eleséget a városokba;
eleségét a város mezejének, mely körülötte volt, betette abba.
49 És fölhalmozott József gabonát, mint a tenger fövenye,
igen sokat, amíg nem fölhagyott, hogy számba vegye, mert
nem volt száma. **50** Józsefnek pedig született két fia, mielőtt
elérkezett az éhség éve, akiket szült neki Osznász, Pótifera,
Ón papjának a leánya. **51** És elnevezte József az elsőszülöttet
Menássénak: mert elfelejtette velem Isten minden bajomat és
atyám egész házát. **52** A másodikat pedig elnevezte Efráimnak:
mert megszaporított engem nyomorúságom földjén. **53** És véget
ért a bőség hét éve, mely volt Egyiptomban. **54** És kezdett
az éhség hét éve bekövetkezni, amint mondta József; éhség
volt minden országban, Egyiptom egész országában pedig
volt kenyér. **55** Majd éhezett Egyiptom egész országa és a
nép kiáltott Fáraóhoz kenyérért; Fáraó pedig mondta egész
Egyiptomnak: Menjetek Józsefhez, amit ő fog nektek mondani,
azt tegyétek. **56** Az éhség pedig volt az ország egész színén;
akkor megnyitotta József mindazokat (a tárakat), amelyekben
volt és eladott gabonát Egyiptomnak; az éhség pedig erősbödött
Egyiptom országában. **57** És az egész föld eljött Egyiptomba

gabonát venni Józsefhez, mert erős volt az éhség az egész
földön.

42 Midőn látta Jákob, hogy van gabona Egyiptomban, mondta
Jákob a fiainak: Miért nézitek egymást? **2** És mondta: Íme;
hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda
és vegyetek nekünk onnan gabonát, hogy éljünk és meg ne
haljunk. **3** És lementek József testvérei tízen, hogy gabonát
vegyenek Egyiptomból. **4** De Benjámint, József testvérét nem
eresztette el Jákob a testvéreivel, mert azt mondta: Netalán
baleset érné! **5** És eljöttek Izrael fiai, hogy gabonát vegyenek,
az odajövők között, mert éhség volt Kánaán országában. **6**
József pedig, ő volt a kormányzó az ország, fölött, ő az, aki
eladta a gabonát az ország egész népének; és eljöttek József
testvérei és leborultak előtte arccal a földre. **7** Midőn meglátta
József az ő testvéreit, fölismerte őket; de idegennek tetette
magát velük szemben és keményen beszélt velük és mondta
nekik: Honnan jöttök? Ők mondták: Kánaán országából, hogy
eleséget vegyünk. **8** József fölismerte testvéreit, de ők ne
ismerték föl. **9** És megemlékezett József az álmokról, melyeket
álmodott felőlük; és mondta nekik: Kémek vagytok ti, hogy
megtekintsétek az ország meztelenségét, azért jöttetek. **10**
És ők mondták neki: Nem, uram; hanem szolgáid jöttek, hogy
eleséget vegyenek. **11** Mindnyájan egy ember fiai vagyunk mi;
becsületesek vagyunk mi, soha sem voltak a te szolgáid kémek.
12 De ő mondta nekik: Nem, hanem az ország meztelenségét
megtekinteni jöttetek. **13** És ők mondták: Tizenketten vannak
a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egy ember fiai Kánaán
országában; és íme, a legkisebb atyánknál van ma, az egyik
pedig nincs meg. **14** És mondta nekik József: Az az, amit

szóltam hozzátok, mondván: Kémek vagytok ti. **15** Ezáltal fogtok
megpróbáltatni: Fáraó életére, nem mentek ki innen, hanem
ha eljön legkisebb testvéretek ide. **16** Küldjetek magatok közül
egyet, hogy elhozza testvéreteket, ti pedig fogva maradtok, hogy
megpróbáltassanak szavaitok, vajon igazság van-e veletek? Ha
pedig nem, Fáraó életére, bizony kémek vagytok. **17** És együtt
tette őket őrizet alá három napra. **18** És mondta nekik József
a harmadik napon: Ezt tegyétek, hogy éljetek az Istent félem
én. **19** Ha becsületesek vagytok, egyik testvéretek maradjon
fogva őrizetetek házában, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát
házaitok éhségére. **20** Legkisebb testvéreteket hozzátok el
hozzám, hogy igazoltassanak szavaitok és meg ne haljatok;
és így tettek. **21** És mondták egymásnak: Bizony vétkesek
vagyunk mi testvérünk miatt, mivelhogy láttuk lelke szorongását,
midőn könyörgött nekünk, de mi nem hallgattunk rá; azért jött
ránk ez a szorongatás. **22** És felelt nekik Rúbén, mondván:
Nem szóltam-e nektek, mondván: Ne vétkezzetek a gyermek
ellen, de ti nem hallgattatok rám; és íme, vérét is számon
kérik. **23** Ők pedig nem tudták, hogy József érti, mert tolmács
volt közöttük. **24** És ő elfordult tőlük és sírt; azután visszatért
hozzájuk és beszélt velük, elvette tőlük Simont és bezárta őt
szemük láttára. **25** És megparancsolta József, hogy töltsék
meg az edényeiket gabonával és hogy tegyék vissza pénzüket
mindegyiknek a zsákjába, és hogy adjanak nekik élelmet az útra;
és így tettek velük. **26** Ők föltették gabonájukat szamaraikra és
elmentek onnan. **27** Az egyik kibontotta zsákját, hogy abrakot
adjon szamarának a szálláson; és meglátta pénzét, hogy íme a
zsákja szájában van. **28** És mondta testvéreinek: Visszatették
pénzemet és itt is van zsákomban; akkor elment bátorságuk és

remegve fordultak egymáshoz, mondván: Mit is tett Isten velünk?
29 És elérkeztek Jákobhoz, az ő atyjukhoz Kánaán országába
és tudtára adták neki mindazt, ami őket érte, mondván: **30**
Beszélt velünk a férfiú, az ország ura keményen olyanoknak
tartott bennünket, mint akik kikémlelik az országot. **31** Mi pedig
mondtuk neki: Becsületesek vagyunk, nem voltunk soha kémek;
32 tizenketten vagyunk mi testvérek, atyánk fiai; nincs meg,
a legkisebb pedig atyánknál van Kánaán országában. **33** És
mondta nekünk a férfiú, az ország ura; Erről tudom meg, hogy
becsületesek vagytok, egyik testvéreteket hagyjátok nálam és a
házaitok éhségére valót vegyétek és menjetek. **34** És hozzátok
el legkisebb testvéreteket hozzám, hogy megtudjam, hogy
nem vagytok kémek, hogy becsületesek vagytok; testvéreteket
kiadom majd nektek az országot bejárhatjátok. **35** És volt, ahogy
ők kiürítették zsákjaikat, íme, mindegyiknek a pénzcsomagja a
zsákjában; midőn meglátták pénzcsomagjaikat, ők és atyjuk,
megfélemlettek. **36** És mondta nekik Jákob, az ő atyjuk: Engem
megfosztotok ti gyermekeimtől: József nincs, Simon nincs és
Benjámint elviszitek; engem ér mindez! **37** És szólt Rúbén az
ő atyjához, mondván: Két fiamat öld meg, ha nem hozom el
hozzád; add őt az én kezemre és én visszahozom neked. **38** De
ő mondta: Nem megy le fiam veletek, mert testvére meghalt és ő
egyedül maradt meg; ha baleset érné az úton, melyen mentek,
akkor leszállítjátok ősz fejemet búbánatban a sírba. **(Sheol h7585)**
43 Az éhség pedig nyomasztó volt az országban. **2** És
volt, midőn egészen elfogyasztották a gabonát, melyet hoztak
Egyiptomból, mondta nekik atyjuk: Menjetek vissza, vegyetek
nekünk egy kevés eleséget. **3** És szólt hozzá Júda, mondván: Óva
intett bennünket a férfiú, mondván: Ne lássátok színemet, hacsak

nincs testvéretek veletek. **4** Ha tehát elereszted testvérünket
velünk, lemegyünk és veszünk neked eleséget; **5** ha pedig
nem ereszted el, nem megyünk le, mert a férfiú megmondta
nekünk: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéretek veletek.
6 És mondta Izrael: Miért tettetek velem rosszat, tudtára adván
a férfiúnak, hogy van még testvéretek? **7** És ők mondták:
Kérdezősködött a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván:
Él-e még atyátok, van-e még testvéretek? És mi tudtára adtuk e
szavak szerint; tudhattuk-e, hogy azt fogja mondani, hozzátok le
testvéreteket? **8** És mondta Júda Izraelnek, az ő atyjának: Ereszd
csak el a fiút én velem, hogy fölkerekedjünk és elmenjünk, hogy
éljünk és meg ne haljunk, mi is, te is és gyermekeink is. **9** Én
kezeskedem érte, az én kezemből követeld; ha nem hozom őt el
hozzád és odaállítom eléd, akkor vétkeztem ellened minden
időre. **10** Mert ha nem késlekedtünk volna, bizony mostmár
visszatértünk volna kétszer. **11** És mondta nekik Izrael, az
ő atyjuk: Ha már így van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország
legjavából edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék
gyanánt; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszereket
is lótuszt, pisztáciadiót és mandolát. **12** Meg kétszeres pénzt
vegyetek kezetekbe; a pénzt is, melyet visszatettek zsákjaitok
szájába; vigyétek vissza kezetekben, talán tévedés az. **13**
Testvéreteket is vegyétek, kerekedjetek föl és menjetek vissza
a férfiúhoz. **14** És Isten, a Mindenható adjon nektek irgalmat
a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvéreteket és
Benjámint; én pedig amint megfosztattam gyermekeimtől, hát
legyek megfosztva! **15** És vették az emberek ezt az ajándékot és
kétszeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; fölkerekedtek,
lementek Egyiptomba és odaállottak József elé. **16** Midőn látta

József velük Benjámint, mondta annak, aki háza fölött volt:
Vidd be az embereket a házba, vágj vágóállatot és készítsd
el, mert nálam fognak enni az emberek délben. **17** És a férfiú
úgy tett, amint József mondta és bevitte a férfiú az embereket
József házába. **18** Az emberek pedig megfélemlettek, hogy
bevitettek József házába és mondták: A pénz miatt, mely
visszakerült zsákjainkba elsőízben, visznek be minket, hogy ránk
támadjanak és ránk vessék magukat és elvegyenek bennünket
rabszolgáknak, és szamarainkat. **19** És odaléptek a férfiúhoz, ki
József háza fölött volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában, **20**
és mondták: Kérünk, uram! lejöttünk első ízben, hogy eleséget
vegyünk; **21** és volt, midőn bementünk a szállásra és kinyitottuk
zsákjainkat, íme, mindegyiknek a pénze zsákja szájában van,
pénzünk az ő súlya szerint; mi pedig visszahoztuk azt kezünkben.
22 Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy eleséget
vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsákjainkba. **23** De ő
mondta: Béke veletek! Ne féljetek, Istenetek és atyátok Istene
adott nektek kincset zsákjaitokba, pénzetek eljutott hozzám. És
kivezette hozzájuk Simont. **24** És bevitte a férfiú az embereket
József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott abrakot
szamaraiknak. **25** Ők pedig előkészítették az ajándékot, mire
József bejött délben; mert hallották, hogy ott fognak enni ételt.
26 Midőn József bejött a házba, bevitték neki az ajándékot,
mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre. **27**
És ő kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességben van-
e öreg atyátok, akiről szóltatok, vajon él-e még? **28** És ők
mondták: Békességben van szolgád, a mi atyánk, még él;
meghajoltak és leborultak. **29** Ő pedig felvetette szemeit és
meglátta Benjámint, az ő testvérét, anyjának fiát és mondta: Ez a

legkisebb testvéretek, akiről nekem szóltatok? És mondta: Isten
legyen kegyes irántad, fiam! **30** De József sietett, mert kigyulladt
szeretete testvére iránt és sírni akart; bement a szobába és
ott sírt. **31** Azután megmosta az arcát és kiment; tartóztatta
magát és mondta: Hozzátok az ételt. **32** És hozták, neki külön
és nekik külön és az egyiptomiaknak, akik vele ettek, külön,
mert nem bírtak az egyiptomiak enni a héberekkel ételt, mert
utálat az az egyiptomiaknak. **33** És leültek előtte, az elsőszülött
elsőszülöttsége szerint és a fiatalabb fiatalsága szerint és
bámultak a férfiak egymásra. **34** És vittek ajándékokat ő tőle
hozzájuk és több volt Benjámin ajándéka valamennyinek az
ajándékánál ötszörte; és ittak és megrészegedtek nála.

44 És megparancsolta annak, aki háza fölött volt, mondván:
Töltsd meg az emberek zsákjait eleséggel, amennyit csak bírnak
elvinni, és tedd mindegyiknek pénzét zsákjának szájába. **2**
Serlegemet pedig, az ezüst serleget tedd a legkisebbik zsákjának
a szájába, meg gabonájának árát; és az cselekedett József
szava szerint, amit szólt. **3** A reggel virradt és az emberek
elbocsáttattak, ők és szamaraik. **4** Alig mentek ki a városból,
nem mentek messze és József mondta annak, aki háza fölött
volt: Kerekedj föl, vedd űzőbe az embereket és ha elérted
őket, mondd nekik: Miért fizettetek rosszat a jó helyett? **5**
Nemde ez az, amiből iszik az én uram és ő jósol is abból;
rosszul cselekedtétek, amit tettetek. **6** Az elérte őket és mondta
nekik ezeket a szavakat. **7** És ők mondták neki: Miért beszél
uram eme szavak szerint? Távol legyen szolgáidtól, hogy
cselekedjenek ilyen dolgot. **8** Íme, a pénzt, melyet megtaláltunk
zsákjaink szájában, visszahoztuk neked Kánaán országából;
hogy lopnánk tehát uradnak házából ezüstöt vagy aranyat?

9 Akinél megtalálják szolgáid közül, haljon meg; és mi is
leszünk uramnak rabszolgái. **10** És ő mondta: Most is szavaitok
szerint legyen! Akinél megtalálják, az legyen rabszolgám, de
ti mentek lesztek. **11** És siettek, és lerakta mindegyik az ő
zsákját a földre és kibontotta mindegyik az ő zsákját. **12** És
az átkutatta, a legnagyobbiknál kezdte és a legkisebbiknél
végezte; és megtaláltatott a serleg Benjámin zsákjában. **13** Erre
megszaggatták ruháikat, fölrakodott mindegyik az ő szamarára
és visszatértek a városba. **14** És bementek Júda meg testvérei
József házába, ő pedig még ott volt, és leborultak előtte a
földre. **15** És mondta nekik József: Micsoda dolog az, amit ti
tettetek? Vajon nem tudjátok-e, hogy jósolni tud olyan férfiú,
mint én vagyok? **16** És mondta Júda: Mit mondjunk uramnak,
mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? Isten megtalálta
szolgáid bűnét! Íme, mi rabszolgái vagyunk uramnak, mi is és az
is, akinek kezében a serleg megtaláltatott. **17** De ő mondta:
Távol legyen tőlem, hogy ezt megtegyem; az, akinek kezében a
serleg megtaláltatott, az legyen rabszolgám, ti pedig menjetek
békében atyátokhoz. **18** Akkor odalépett hozzá Júda és mondta:
Kérlek, uram, hadd szóljon csak szolgád egy szót uram fülei
hallatára és ne gerjedjen föl haragod szolgád ellen, mert te
olyan vagy, mint Fáraó. **19** Uram kérdezte szolgáit, mondván:
van-e atyátok vagy testvéretek? **20** És mi mondtuk uramnak:
Van nekünk egy öreg atyánk és öregségének gyermeke, a
legkisebbik testvére pedig meghalt és ő maradt egyedül az
anyjától, atyja pedig szereti őt. **21** És te mondtad szolgáidnak:
Hozzátok le őt hozzám, hadd vessem rá szemeimet. **22** De mi
mondtuk uramnak: A fiú nem hagyhatja el az atyját; ha elhagyja
az atyját, ez meghal. **23** Te azonban mondtad szolgáidnak: Ha

nem jön le legkisebb testvéretek veletek, ne lássátok többé
az én színemet. **24** És volt, midőn fölmentünk szolgádhoz, az
én atyámhoz, tudtára adtuk neki uram szavait. **25** És mondta
atyánk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget!
26 De mi mondtuk: Nem mehetünk le; ha legkisebb testvérünk
velünk van, akkor lemegyünk, mert nem láthatjuk a férfiú színét,
ha legkisebb testvérünk nincs velünk. **27** És mondta szolgád,
az én atyám nekünk: Ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem
feleségem; **28** és elment az egyik tőlem és azt mondtam; Bizony
szétszaggattatott, és nem láttam őt mindeddig. **29** Ha elviszitek
ezt is színem elől és baleset éri őt, akkor leszállítjátok ősz
fejemet szerencsétlenségben a sírba. **(Sheol h7585)** **30** Most tehát,
midőn eljövök szolgádhoz, az én atyámhoz és a fiú nincs velünk
az ő lelke pedig össze van kötve lelkével, **31** és lesz, midőn
látja, hogy a fiú nincs meg, meghal, és leszállították szolgáid
ősz fejét a te szolgádnak, a mi atyánknak búbánatban a sírba.
(Sheol h7585) **32** Mert szolgád kezeskedett a fiúért atyámnál;
mondván: Ha meg nem hozom őt neked, vétkeztem atyám ellen
minden időre. **33** És most, maradjon csak a te szolgád a fiú
helyett rabszolgául uramnak, a fiú pedig menjen föl testvéreivel;
34 mert hogy menjek föl atyámhoz és a fiú nincs velem? Nem
nézhetném a szerencsétlenséget, mely atyámat éri.

45 Ekkor nem bírta József magát tartóztatni mindazok előtt,
akik mellette álltak és kiáltott: Vezessetek ki mindenkit tőlem! És
nem állt senki nála, midőn megismertette magát József az ő
testvéreivel. **2** És hangos sírásra fakadt, hogy meghallották az
egyiptomiak és meghallotta Fáraó háza. **3** És mondta József
az ő testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még atyám? De
testvérei nem bírtak felelni neki, mert megrémültek tőle. **4** József

pedig mondta az ő testvéreinek: Lépjetek csak ide hozzám! És
odaléptek, ő pedig mondta: Én vagyok József, a ti testvéretek,
akit eladtatok Egyiptomba. **5** Most pedig ne bánkódjatok és ne
keltsen haragot szemeitekben, hogy eladtatok engem ide, mert
életfenntartásra küldött engem Isten előttetek. **6** Mert immár két
éve van az éhség az országban a még öt év, amelyekben nem
lesz szántás és aratás **7** Azért küldött engem Isten előttetek, hogy
megtartsak-nektek maradékot a földön és hogy életben tartalak
benneteket nagy megmenekülésre. **8** Most tehát, nem ti küldtetek
engem ide, hanem Isten; ő tett engem atyjává Fáraónak, urává
az ő egész házának és uralkodóvá Egyiptom egész országában.
9 Siessetek, menjetek föl atyámhoz és mondjátok neki: Így szól
a te fiad József, Isten tett engem egész Egyiptom urává; jöjj le
hozzám, ne vesztegelj. **10** És lakjál Gósen földjén, hogy közel
légy hozzám, te, fiaid és fiaid fiai, juhod, marhád és mindened,
amid van. **11** Én pedig eltartalak téged ott, mert még öt évig lesz
éhség; hogy el ne szegényedj te, házad és mindened, amid van.
12 És íme, szemeitek látják és testvérem, Benjámin szemei,
hogy az én szám az, amely szól hozzátok. **13** Adjátok tudtára
atyámnak minden dicsőségemet Egyiptomban és mindent, amit
láttatok; siessetek és hozzátok le atyámat ide. **14** És borult
Bénjáminnak, az ő testvérének a nyakába és sírt; Benjámin meg
sírt az ő nyakán. **15** Megcsókolta összes testvéreit és sírt rajtuk;
azután pedig beszéltek vele testvérei. **16** És a hír hallatszott
Fáraó házában, mondván: Eljöttek József testvérei. És jónak
tetszett Fáraó szemeiben és szolgái szemeiben. **17** És mondta
Fáraó Józsefnek: Mondd testvéreidnek, ezt tegyétek, rakjátok
meg barmaitokat és eredjetek, menjetek Kánaán országába;
18 és vegyétek atyátokat, meg házatok népét és jöjjetek el

hozzám; én pedig hadd adjam nektek Egyiptom országának
legjavát, hogy egyétek a föld zsírját. **19** Neked pedig meg van
parancsolva: Ezt tegyétek, vegyetek magatoknak Egyiptom
országából szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára,
és vegyétek föl atyátokat és jöjjetek el. **20** Szemetek pedig
ne sajnálja holmitokat, mert Egyiptom országának legjava a
tietek. **21** És így cselekedtek Izrael fiai; József pedig adott
nekik szekereket Fáraó parancsára, és adott nekik élelmet az
útra. **22** Mindnyájuknak adott, mindegyiknek két váltó ruhát,
Benjáminnak pedig adott háromszáz ezüstöt és öt váltó ruhát.
23 Atyjának pedig küldött ilyeténképpen: Tíz szamarat, mely vitt
Egyiptom legjavából és tíz nőstény szamarat, mely vitt gabonát
és kenyeret, és eledelt atyjának az útra. **24** És elbocsátott
testvéreit és elmentek; és mondta nekik: Ne vesszetek össze
az úton! **25** Fölmentek Egyiptomból és elérkeztek Kánaán
országába Jákobhoz, az ő atyjukhoz. **26** És tudtára adták neki,
mondván: József még él, és hogy ő uralkodik Egyiptom egész
országán; de megdermedt szíve, mert nem hitt nekik. **27** És
elbeszélték neki József minden szavát, amit szólt hozzájuk, és
látta a szekereket, melyeket József küldött, hogy őt vigyék; akkor
föléledt Jákobnak, az ő atyjuknak lelke. **28** És mondta Izrael:
Sok ez! József fiam még él! Hadd megyek, hogy lássam őt,
mielőtt meghalok.

46 És elindult Izrael és mindene, amije volt és elérkeztek Beér-
Sevába; és ő áldozott áldozatokat az ő atyja, Izsák Istenének.
2 És szólt Isten Izraelhez éjjeli jelenésben és mondta: Jákob,
Jákob! Ő pedig mondta: Itt vagyok. **3** És mondta: Én vagyok
az Isten, atyád Istene, ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy
néppé teszlek téged ott. **4** Én lemegyek veled Egyiptomba és én

föl is hozlak téged; József pedig teszi majd kezét szemeidre. **5**
És fölkerekedett Jákob Beér-Sevából és vitték Izrael fiai Jákobot,
az ő atyjukat, gyermekeiket és feleségeiket a szekereken,
melyeket Fáraó küldött, hogy vigyék őt. **6** Vették nyájaikat
és szerzeményüket, amit szereztek Kánaán országában és
eljöttek Egyiptomba; Jákob és minden magzata vele. **7** Fiait és
fiainak fiait, leányait és fiainak leányait; minden magzatát elvitte
magával Egyiptomba. **8** Ezek pedig Izrael fiainak nevei, akik
eljöttek Egyiptomba, Jákob és fiai; Jákob elsőszülötte: Rúbén.
9 Rúbén fiai pedig: Chánóch, Fállú, Checrón és Chármi. **10**
Simon fiai pedig: Jemúél, Jómin; Óhád, Jóchin és Cóchár, meg
Sóúl, a Kánaánita nő fia. **11** Lévi fiai pedig: Gérsón, Kehosz és
Merári. **12** Júda fiai pedig: Ér, Ónon, Séló, Perec és Zerách; de
meghaltak Ér meg Ónon Kánaán országában. Perec fiai pedig
voltak: Checrón és Chómúl. **13** Isszáchár fiai pedig: Tóla, Fuvvó,
Jóv és Simrón. **14** Zebúlun fiai pedig: Szered, Élón és Jáchleél.
15 Ezek Léa fiai, akiket szült Jákobnak Páddán-Áromban és
Dinát, az ő leányát; fiainak és leányainak összes lélekszáma:
harminchárom. **16** Gád fiai pedig: Cifjón, Chággi, Súni és Ecbón;
Éri, Áródi és Áréli. **17** És Ásér fiai: Jimno, Jisvo, Jisvi és Berio,
meg Szerách, az ő nővérük; Berio fiai pedig: Chéver és Málkiél.
18 Ezek Zilpó fiai, akit Lábán adott Léának, az ő leányának; és
ezeket szülte Jákobnak: tizenhat lélek. **19** És Ráchel, Jákob
feleségének fiai: József és Benjámin. **20** És született Józsefnek,
Egyiptom országában, akiket szült neki Osznász, Pótifera, Ón
papjának leánya: Menásse és Efráim. **21** Benjámin fiai pedig:
Belá, Becher, Ásbél, Géro, Náámon. Échi és Rós; Muppim,
Chuppim és Ord. **22** Ezek Ráchel fiai, akik születtek Jákobnak,
minden lélekszáma: tizennégy. **23** Dán fiai pedig: Chusim. **24**

Náftáli fiai pedig: Jáchceél, Gúni, Jécer és Sillém. **25** Ezek Bihó
fiai, akit Lában adott Ráchelnek, az ő leányának; és ezeket
szülte Jákobnak, minden lélekszáma: hét. **26** Mind a lélek,
mely jött Jákobbal Egyiptomba az ágyékából származók, Jákob
feleségein kívül, minden lélekszáma: hatvanhat. **27** József
fiai pedig, akik születtek neki Egyiptomban, két lélek; minden
lélekszáma Jákob házának, mely lejött Egyiptomba: hetven. **28**
Júdát pedig maga elé küldte Józsefhez, hogy mutasson előtte
utat Gósenbe; és elérkeztek Gósen földjére. **29** És befogatott
József a szekerébe és fölment Izrael, az ő atyja elé Gósenbe;
midőn megjelent előtte nyakába borult és sírt nyakán sokáig. **30**
És mondta Izrael Józsefnek: Immár meghalhatok, miután láttam
arcodat, hogy még élsz. **31** És mondta József az ő testvéreinek
és atyja házának: Fölmegyek, hadd adom tudtára Fáraónak
és mondom neki: Testvéreim és atyám háza, akik Kánaán
országában voltak, eljöttek hozzám; **32** az emberek pedig
juhpásztorok, mert baromtenyésztő emberek voltak, és juhaikat
meg marháikat és mindenüket amijük van, elhozták. **33** És lesz,
ha hivat benneteket Fáraó és mondja: mi a foglalkozásotok?
34 Akkor mondjátok: Baromtenyésztő emberek voltak szolgáid
ifjúságunktól kezdve egész mostanáig, mi is, atyáink is; azért,
hogy lakjatok Gósen földjén; mert Egyiptomnak utálata minden
juhpásztor.

47 József bement, tudtára adta Fáraónak és mondta: Atyám
és testvéreim, meg juhaik és marháik és mindenük, amijük
van, eljöttek Kánaán országából; és íme, ők Gósen földjén
vannak. **2** Testvérei közül pedig vett öt embert és odaállította
Fáraó elé. **3** És mondta Fáraó (József) testvéreinek: Mi a
foglalkozásotok? És ők mondták Fáraónak: Juhpásztorok a te

szolgáid, mi is, atyáink is. **4** És mondták Fáraónak: Hogy az
országban tartózkodjunk, azért jöttünk, mert nincs legelő a juhok
számára; melyek szolgáidé; mert nyomasztó az éhség Kánaán
országában; és most hadd lakjanak szolgáid Gósen földjén. **5**
És szólt Fáraó Józsefhez, mondván: Atyád és testvéreid eljöttek
hozzád; **6** Egyiptom országa előtted van, az ország legjavában
telepítsd le atyádat és testvéreidet: lakjanak Gósen földjén.
Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük derék emberek, hát
tedd őket nyájfelügyelőkké a fölé, ami az enyém. **7** És elhozta
József Jákobot, az ő atyját, odaállította őt Fáraó elé és Jákob
megáldotta Fáraót. **8** És mondta Fáraó Jákobnak: Mennyi a
te életed éveinek napja? **9** És mondta Jákob Fáraónak: Földi
tartózkodásom éveinek napjai: százharminc év; kevesek és
rosszak voltak életem éveinek napjai és nem érték el atyáim
életéveinek napjait az ő földi tartózkodásuk napjaiban. **10** És
megáldotta Jákob Fáraót és elment Fáraó elől. **11** József pedig
letelepítette atyját és testvéreit és adott nekik birtokot Egyiptom
országában, az ország legjavában, Rámszész földjén, amint
megparancsolta Fáraó. **12** És eltartotta József az ő atyját és
testvéreit és atyjának egész házát kenyérrel a gyermekek száma
szerint. **13** Kenyér pedig nem volt az egész országban, mert
nyomasztó volt, az éhség nagyon; és elepedt Egyiptom országa
és Kánaán országa az éhség miatt. **14** És összeszedte József
mind a pénzt, ami találtatott Egyiptom országában és Kánaán
országában, a gabonáért, melyet azok vettek; és bevitte József
a pénzt Fáraó házába. **15** Midőn elfogyott a pénz Egyiptom
országában és Kánaán országában, akkor eljött egész Egyiptom
Józsefhez, mondván: Adj nekünk kenyeret, miért haljunk meg
előtted, mert elfogyott a pénz. **16** És mondta József: Adjátok

ide marháitokat és én adok nektek marháitokért, ha elfogyott
a pénz. **17** És elhozták marháikat Józsefhez és adott nekik
József kenyeret a lovakért, a juhnyájakért, a marhanyájakért és
a szamarakért; és ellátta őket kenyérrel mind az ő marháikért
abban az évben. **18** De elmúlt az év és jöttek hozzá a második
évben és mondták neki: Nem titkolhatjuk el urunk előtt, hogy
elfogyott a pénz és a marhanyáj uramhoz jutott; nem maradt
uram előtt semmi, csupán csak testünk és földünk. **19** Miért
vesszünk el szemed előtt mi is, földünk is? Vegyél meg minket és
földünket kenyérért; és leszünk mi és földünk szolgái Fáraónak,
és adj magot, hogy éljünk és meg ne haljunk, a föld pedig el
ne pusztuljon. **20** És megvette József Egyiptom egész földjét
Fáraó számára, mert eladták az egyiptomiak mindegyik az ő
mezejét, mert erőt vett rajtuk az éhség; így lett az ország Fáraóé.
21 A népet pedig, áthelyezte azt városok szerint, Egyiptom
határának egyik szélétől a másik széléig. **22** Csak a papok
földjét nem vette meg, mert kiszabott részük volt a papoknak
Fáraótól és ők élvezték törvényes részüket, melyet Fáraó adott
nekik, azért nem adták el földjüket. **23** És mondta József a
népnek; Íme; én megvettelek benneteket ma és földeteket Fáraó
számára; ímhol nektek mag, vessétek be a földet. **24** És lesz, a
termésből adjatok egy ötödöt Fáraónak, négy rész pedig legyen
a tietek a mező vetőmagjául és eledeletekre, meg azoknak, kik
házaitokban vannak és hogy ennivalója legyen gyermekeiteknek.
25 És ők mondták: Életben tartottál bennünket! Hadd találjunk
kegyet uram szemeiben és mi szolgái leszünk Fáraónak! **26** És
ezt tette József törvénnyé e napig Egyiptom földjére nézve, hogy
Fáraóé az ötöd; csak a papok földje egyedül nem lett Fáraóé. **27**
És lakott Izrael Egyiptom országában, Gósen földjén; birtokot

szereztek abban, szaporodtak és megsokasodtak nagyon. **28**
És élt Jákob Egyiptom országában tizenhét évig; és voltak
Jákob napjai, életének évei: száznegyvenhét év. **29** Midőn
közeledtek Izrael napjai a halálhoz, akkor hivatta fiát, Józsefet
és mondta neki: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, tedd,
kérlek, kezedet csípőm alá, hogy cselekszel velem szeretetet
és hűséget: ne temess el kérlek, Egyiptomban. **30** Ha majd
elnyugszom atyáimmal, akkor vigyél el engem Egyiptomból és
temess el az ő temetőhelyükön. És ő mondta: Én szavad szerint
fogok cselekedni. **31** És ő mondta: Esküdj meg nekem! És
megesküdött neki. És leborult Izrael az ágy fejére.

48 Történt ezen dolgok után, mondták Józsefnek: Íme, atyád
beteg. És ő vette két fiát magával, Menássét és Efráimot. **2**
Midőn tudtára adták Jákobnak és mondták: Íme fiad, József
jön hozzád, akkor erőlködött Izrael és felült az ágyon. **3** És
mondta Jákob Józsefnek: Isten, a Mindenható megjelent nekem
Lúzban, Kánaán országában és megáldott engem; **4** és mondta
nekem: Íme, én megszaporítlak és megsokasítlak és teszlek
népek gyülekezetévé; és adom ezt az országot magzatodnak
utánad örök birtokul. **5** Most tehát, két fiad, akik születtek neked
Egyiptom országában, amíg eljöttem hozzád Egyiptomba, az
enyéim ők; Efráim és Menásse, mint Rúbén és Simon legyenek
az enyéim. **6** Nemzettjeid pedig, akiket nemzettél utánuk, a tieid
legyenek; testvéreik nevéről neveztessenek az ő örökségükben.
7 Én pedig, midőn jöttem Páddánból, meghalt mellettem Ráchel
Kánaán országában, az úton, midőn még egy dűlő föld volt, hogy
elérkezzem Efroszba és eltemettem őt ott, az Efroszba vezető
úton, az Bész-Lechem. **8** Meglátta Izrael József fiait és mondta:
Kik ezek? **9** És mondta József az ő atyjának: Fiaim ők, akiket

adott nekem Isten itt; és ő mondta: Hozd csak ide őket hozzám,
hogy megáldjam őket. **10** Izrael szemei pedig nehezek voltak az
öregségtől, nem bírt látni; és közel vitte őket hozzá, megcsókolta
és megölelte őket. **11** És mondta Izrael Józsefnek: Arcodat látni
sem gondoltam és íme, látnom engedte Isten a te magzatodat
is. **12** És József kivezette őket térdei közül, és leborult arcával a
földre. **13** És vette József mindkettőjüket, Efráimot jobbjával
Izrael baljáról és Menássét baljával Izrael jobbjáról és közelvitte
hozzá. **14** Izrael pedig kinyújtotta jobbját és rátette Efráim fejére,
az pedig az ifjabbik, és balját Menásse fejére; megfontolva tette
kezeit, mert Menásse volt az elsőszülött. **15** Megáldotta Józsefet
és mondta: Az Isten, aki előtt jártak atyáim, Ábrahám és Izsák,
az Isten, a pásztorom, mióta vagyok e napig; **16** az angyal, aki
megváltott engem minden bajtól, áldja meg a gyermekeket és
neveztessék rajtuk az én nevem és atyáimnak, Ábrahámnak
és Izsáknak neve és halként szaporodjanak sokasággá az
országban. **17** Midőn József látta, hogy atyja jobb kezét teszi
Efráim fejére, visszatetszett szemeiben; megfogta atyja kezét,
hogy eltávolítsa azt Efráim fejéről Menásse fejére. **18** És mondta
József az atyjának: Nem így atyám, mert ez az elsőszülött, tedd
jobbodat az ő fejére. **19** De atyja vonakodott és mondta: Tudom
fiam, tudom, ő is néppé lesz és ő is nagy lesz, de kisebbik
testvére nagyobb lesz nála és magzatja lesz népek sokaságává.
20 És megáldotta őket azon a napon, mondván: Tegyen téged
Isten olyanná, mint Efráim és mint Menásse. És elé helyezte
Efráimot Menássének. **21** És mondta Izrael Józsefnek: Íme,
én meghalok, de Isten veletek lesz és visszavisz benneteket
őseitek országába. **22** Én pedig adok neked egy részt testvéreid
fölött, amit elvettem az Emóri kezéből kardommal és ifjammal.

49 És szólította Jákob az ő fiait és mondta: Gyűljetek egybe,
hadd adom tudtotokra, mi ér benneteket a késő jövőben. **2**
Gyülekezzetek és halljátok Jákob fiai, hallgassatok Izraelre, a ti
atyátokra. **3** Rúbén, elsőszülöttem vagy te, erőm és tehetségem
zsengéje, első méltóságra, első hatalomra! **4** De túláradtál, mint
a víz, ne légy első, mert fölszálltál atyád fekvőhelyére, akkor
szentségtörő voltál bizony ágyamra szállt föl. **5** Simon és Lévi
testvérek, erőszakosság eszközei az ő fegyvereik. **6** Tanácsukba
ne jusson lelkem, gyülekezetükkel ne egyesüljön becsületem;
mert haragjukban embert öltek és önkényükben ökröt bénítottak.
7 Átkozott az ő haragjuk, mert hatalmas és fölgerjedésük, mert
kegyetlen! Elosztom őket Jákobban és elszórom őket Izraelben.
8 Júda te, téged dicsőítenek testvéreid – kezed ellenségeid
nyakán! Előtted leborulnak atyád fiai. **9** Fiatal oroszlán Júda;
zsákmánylásból jöttél fel fiam! Lehever, leterül, mint oroszlán és
nőstény-oroszlán, ki kelti föl őt! **10** Nem távozik a jogar Júdából
és a törvény pálca lábai közül, míg nem eljön Silóba és az övé a
népek hódolata. **11** Odaköti a szőlőtőhöz csikaját, a venyigéhez
szamarának vemhét; borban mossa öltözetét és szőlővérben
ruháját. **12** Piros szemű a bortól, fehér fogú a tejtől. **13** Zebúlun
tengerek partján lakik, ő a hajók vénénél és oldala Cidónnál. **14**
Isszáchár csontos szamár, hever a cserények; között; **15** látta a
nyugalmat, hogy jó és a földet, hogy kellemes, vállát hajtotta
a teherhordásra és lett adófizető szolgává. **16** Dán ítél majd
népe fölött, mint bármelyike Izrael törzseinek. **17** Dán kígyó
lesz az úton, vipera az ösvényen, megmarja a ló sarkát, hogy
hátrabukik lovasa. **18** Segítségedet remélem; Örökkévaló. **19**
Gád csapat csődül ellene, de ő sarkába csap. **20** Asérnek kövér
a kenyere és ő ad királyi csemegéket. **21** Náftáli szabadjára

eresztett szarvasünő; ő ad szép szózatokat. **22** Termő sarjadék
József, termő sarjadék a forrás mellett; sarjai felkúsztak a falra.
23 Azért keserítették, lövöldözték és gyűlölték a nyilasok, **24** de
megmaradt mereven az íjja, megizmosodtak kezeinek karjai,
Jákob hatalmasának kezétől, onnan, Izrael pásztorától, szirtjétől;
25 atyád Istenétől, aki megsegít téged, a Mindenhatótól, aki
megáld téged, az egek áldásával felülről, a mélység áldásával,
mely alant honol, az emlők és az anyaméh áldásával. **26** Atyád
áldásai meghaladták az én szüleim áldásait, egész az örök
halmok határáig, szálljanak József fejére, feje tetejére testvérei
koszorúzottjának. **27** Benjámin farkas, mely széjjelszaggat;
reggel fölemészti a ragadmányt és este oszt zsákmányt. **28**
Mindezek Izrael törzsei, tizenkettő és ez az, amit szólt hozzájuk
atyjuk, midőn megáldotta őket; mindegyiket a maga áldása
szerint áldotta meg. **29** És megparancsolta nekik és mondta
nekik: Én eltakaríttatom népemhez, temessetek el engem atyáim
mellé a barlangba, mely Efrónnak, a chittinek mezejében van;
30 a barlangba, – mely Máchpéla mezejében, mely Mámré
előtt van Kánaán országában – a melyet megvett Ábrahám
mezőstül Efróntól, a chittitől sírnak való birtokul. **31** Ott temették
el Ábrahámot és Sárát, az ő feleségét, ott temették el Izsákot és
Rebekát, az ő feleségét és oda temettem el Léát. **32** Megvett
birtok a mező és a barlang, mely benne van, Chész fiaitól.
33 Midőn végzett Jákob azzal, hogy parancsot adjon fiainak,
fölszedte lábait az ágyra; kimúlt és eltakaríttatott népéhez.

50 És ráborult József az ő atyja arcára és sírt rajta és
megcsókolta őt. **2** És megparancsolta József az ő szolgáinak,
az orvosoknak, hogy balzsamozzák be atyját; és az orvosok
bebalzsamozták Izraelt. **3** És betelt számára negyven nap, mert

így telnek be a bebalzsamozás napjai, és megsiratták őt az
egyiptomiak hetven napig. **4** Midőn elmúltak megsiratásának
napjai, akkor szólt József Fáraó házához, mondván: Ha ugyan
kegyet találtam szemeitekben, szóljatok, kérlek, Fáraó fülei
hallatára, mondván: **5** Atyám megesketett engem, mondván:
Íme, én meghalok; síromba, melyet ástam magamnak Kánaán
országában, oda temess el engem! Most tehát hadd menjek el,
hogy eltemessem atyámat és azután visszatérek. **6** És mondta
Fáraó: Menj föl és temesd el atyádat, amint megesketett téged.
7 És fölment József; hogy eltemesse az ő atyját; fölmentek vele
Fáraó összes szolgái, házának vénei és Egyiptom országának
összes vénei; **8** meg József egész háza, testvérei és atyjának
háza; csak gyermekeiket, juhaikat és marhájukat hagyták Gósen
földjén. **9** És fölmentek vele szekerek is, lovasok is és a tábor
igen nagy volt. **10** Elérkeztek Óted szérűjéig, mely a Jordánon
túl van és ott gyászoltak igen nagy és súlyos gyászolással; és
tartott atyjáért hét napi gyászt. **11** Midőn látta az ország lakója,
a Kánaáni; a gyászt Ótod szérűjében, mondta: Súlyos gyász
ez Egyiptomnak; azért nevezték el Óvél-Micrájim (Egyiptom
gyásza), mely a Jordánon túl van. **12** És fiai úgy cselekedtek
vele, amint megparancsolta nekik. **13** És elvitték őt fiai Kánaán
országába és eltemették őt a Máchpéla mezejének barlangjába,
amelyet megvett Ábrahám mezőstül sírnak való birtokul Efróntól,
a chittitől; Mámré előtt. **14** József pedig visszatért Egyiptomba, ő
és testvérei, meg mind, akik fölmentek vele hogy eltemessék
atyját, miután eltemette az atyját. **15** Midőn láttak József testvérei,
hogy atyjuk meghalt; mondták: Hátha gyűlölni fog bennünket
József és visszafizeti nekünk mindama rosszat, mit elkövettünk
vele. **16** Azért üzentek Józsefnek, mondván: Atyád meghagyta

halála előtt, mondván: **17** Így szóljatok Józsefhez: Ó bocsásd
meg, kérlek, a te testvéreid hűtlenségét és vétküket, mert
rosszat követtek; el veled! Azért most, bocsásd meg, kérünk,
hűtlenséget a te atyáid Istene szolgáinak! József pedig sírt,
midőn szóltak hozzá. **18** El is mentek testvérei és leborultak
előtte és mondták: Itt vagyunk szolgáidul. **19** De József mondta
nekik: Ne féljetek, mert vajon Isten helyében vagyok-e én? **20** Ti
ugyan, rosszat gondoltatok ellenem de Isten jóra gondolta, hogy
tegyen, mint ezen a napon, életben tartván sok népet. **21** Most
tehát ne féljetek, én eltartalak benneteket és gyermekeiteket;
megvigasztalta őket és szívükre beszélt. **22** És lakott József
Egyiptomban, ő és atyja háza; és élt József száztíz évig. **23**
És látott József Efráimtól harmadíziglen való utódokat; Móchir,
Menassé fiának fiai is József térdein születtek. **24** És mondta
József az ő testvéreinek: Én meghalok; Isten pedig majd gondol
rátok és fölvisz benneteket ebből az országból amaz országba,
melyről megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. **25** És
megeskette József Izrael fiait, mondván: Isten gondol majd rátok
és akkor vigyétek föl innen csontjaimat. **26** És meghalt József
száztíz éves korában; bebalzsamozták őt és koporsóba tették
Egyiptomban.

2 Mózes

1 És ezek a nevei Izrael fiainak, akik Egyiptomba jöttek;
Jákobbal, kiki az ő házával, jöttek ők. **2** Rúben, Simon, Lévi
és Júda; **3** Isszáchár, Zebúlun és Benjámin; **4** Dán, Náftáli,
Gád és Ásér. **5** És volt összes lélekszáma a Jákob ágyékából
származóknak: hetven lélek; József pedig Egyiptomban volt. **6** És
meghalt József, meg mind a testvérei és az az egész nemzedék.
7 Izrael fiai pedig szaporodtak és nyüzsögtek, megsokasodtak
és elhatalmasodtak igen nagyon, és megtelt az ország velük. **8**
És új király támadt Egyiptom fölött, aki nem ismerte Józsefet.
9 és mondta az ő népének: Íme, Izrael fiainak népe több és
hatalmasabb nálunknál. **10** Nosza, legyünk okosak vele szemben,
hogy el ne sokasodjék, mert lesz, ha háború támadna, ő is
csatlakoznék ellenségeinkhez, harcolna ellenünk és felmenne
az országból. **11** És rendeltek feléje robotfelügyelőket, hogy
sanyargassák őt rabmunkáikkal; és épített (Izrael) eleséggyűjtő
városokat Fáraónak: Pítómot és Raámszészt. **12** De amint
sanyargatták őt, úgy sokasodott és terjeszkedett; úgy, hogy
irtóztak Izrael fiaitól. **13** És az egyiptomiak dolgoztattak Izrael
fiaival szigorúsággal. **14** Megkeserítették az életüket kemény
munkával agyagkeveréssel és téglavetéssel és minden munkával
a mezőn; minden munkájukat, amelyet velük dolgoztattak,
szigorúsággal (végeztették). **15** És mondta Egyiptom királya a
héber szülésznőknek, akik közül az egyiknek neve Sifró és a
másiknak neve Púó, **16** és mondta: Midőn szülésnél segédkeztek
a héber nőknek, tekintsetek a szülőszékre: ha fiú az, öljétek
meg őt, ha pedig leány, maradjon életben. **17** De a szülésznők
félték Istent és nem tettek úgy, amint szólt hozzájuk Egyiptom
királya, és életben hagyták a fiúgyermekeket. **18** És hivatta

Egyiptom királya a szülésznőket és mondta nekik: Miért tettétek
ezt a dolgot, hogy életben hagytátok a fiúgyermekeket? **19** És
mondták a szülésznők Fáraónak: Mert nem olyanok a héber nők,
mint az egyiptomi nők, hanem életrevalók; mielőtt jön hozzájuk a
szülésznő, már szültek. **20** És jót tett Isten a szülésznőkkel; a
nép pedig sokasodott és nagyon elhatalmasodott. **21** És volt,
minthogy félték a szülésznők Istent, szerzett nekik házakat. **22**
Fáraó pedig megparancsolta egész népének, mondván: Minden
fiút, aki születik, a folyamba vessetek és minden leányt hagyjátok
életben.

2 És ment egy férfiú Lévi házából és elvette Lévi leányát. **2** Az
asszony fogant és fiat szült; midőn látta, hogy szép, elrejtette
őt három hónapig. **3** De nem tudta tovább elrejteni, azért vett
számára egy ládát sásból, bekente gyantával és szurokkal,
beletette a gyermeket és betette a nádasba a folyam partján. **4** A
nővére pedig megállott távolról, hogy megtudja, mi történik vele:
5 Ekkor lejött Fáraó leánya, hogy fürödjék; a folyamban, szolgálói
pedig jártak a folyam partján; és meglátta a ládát a nádas
közepette, odaküldte szolgálóját és elvette azt. **6** Felnyitotta
és meglátta a gyermeket és íme, egy síró fiú; megkönyörült
rajta és mondta: A héberek gyermekei közül való ez. **7** És
mondta a nővére Fáraó leányának: Elmenjek-e és hívjak-e neked
szoptatós asszonyt a héber nők közül hogy szoptassa neked a
gyermeket? **8** És mondta neki Fáraó leánya: Menj! És a leány
elment és elhívta a gyermek anyját. **9** És mondta neki Fáraó
leánya: Vidd a gyermeket és szoptasd őt nekem, és én megadom
béredet; és elvette az asszony a gyermeket és szoptatta őt. **10**
Midőn felnőtt a gyermek, akkor elvitte őt Fáraó leányának és
lett neki fia gyanánt; elnevezte őt Mózesnek és mondta: Mert

vízből húztam őt ki. **11** És történt ama napokban, Mózes nagy
lett és kiment az ő testvéreihez és látta rabmunkáikat; és látott
egy egyiptomi embert, amint üt egy héber embert az ő testvérei
közül. **12** És erre meg arra fordult és látta, hogy nincs senki;
akkor agyonütötte az egyiptomit és elrejtette őt a fövénybe. **13**
Kiment másnap és íme, két héber férfiú dulakodik; és mondta az
igaztalannak: Miért ütöd, felebarátodat? **14** És az mondta: Ki
tett téged felügyelővé és bíróvá felénk, tán engem is megölni
szándékozol, amint megölted az egyiptomit? És félt Mózes és
mondta: Valóban, kitudódott a dolog. **15** Fáraó meghallotta ezt a
dolgot és meg akarta ölni Mózest; de Mózes elmenekült Fáraó
elől és letelepedett Midján országában és leült a kútnál. **16**
Midján papjának pedig volt hét leánya; jöttek, merítettek és
megtöltötték a vályúkat, hogy megitassák atyjuk juhait. **17** De
jöttek a pásztorok és elűzték őket; akkor felkelt Mózes, segített
nekik és megitatta juhaikat. **18** Midőn eljöttek Reúelhez, az
ő atyjukhoz, ez mondta: Miért jöttetek ily hamar ma? **19** És
ők mondták: Egy egyiptomi férfiú mentett meg bennünket a
pásztorok kezéből és meríteni is merített nekünk és megitatta a
juhokat. **20** És mondta leányainak: Hát hol van? Miért hagytátok
el a férfiút? Hívjátok őt, hogy egyék kenyeret. **21** És beleegyezett
Mózes, hogy lakjék a férfiúnál; és ez odaadta Cippórát, az ő
leányát Mózesnek. **22** Az pedig fiat szült és elnevezte (Mózes)
Gérsómnak, mert mondta: Idegen voltam idegen országban. **23**
És történt abban a hosszú időben, meghalt Egyiptom királya
és feljajdultak Izrael fiai a munkától és kiáltottak, és felszállt
kiáltásuk Istenhez a munkától. **24** És meghallotta Isten az
ő jajkiáltásukat és megemlékezett Isten az ő szövetségéről

Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal. **25** Isten látta Izrael fiait és megismerte Isten.

3 Mózes legeltette juhait az ő apjának, Jitrónak, Midján papjának; és elvezette a juhokat a puszta mögé és elérkezett Isten hegyéhez, Chórebhez. **2** És megjelent neki az Örökkévaló angyala tűzlángban a csipkebokor közepéből; és ő látta; hogy íme a csipkebokor ég tűzben, de a csipkebokor nem emésztődik meg. **3** És mondta Mózes: Hadd térek csak oda, hogy lássam ezt a nagy látványt: miért nem ég el a csipkebokor? **4** Midőn látta az Örökkévaló, hogy odatér megnézni, szólította őt Isten a csipkebokor közepéből és mondta: Mózes! Mózes! És ő mondta: Itt vagyok. **5** És mondta (Isten): Ne közeledj ide, vesd le saruidat lábaidról, mert a hely, amelyen te állsz, szent föld az. **6** És mondta: Én vagyok, atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene! És elrejtette Mózes az arcát, mert félt feltekinteni Istenhez. **7** És mondta az Örökkévaló: Bizony láttam nyomorát népemnek, mely Egyiptomban van és hallottam kiáltásukat szorongatóik miatt, bizony ismerem fájdalmait. **8** Azért leszálltam, hogy megmentsem Egyiptom kezéből, hogy felvigyem amaz országból jó és tágas országba, tejjel-mézzel folyó országba, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a Perízzi, a Chívvi és a Jevúszi helyére. **9** És most, íme Izrael fiainak kiáltása elérkezett hozzám és láttam is a nyomorgatást, a mellyel az egyiptomiak nyomorgatják őket. **10** Most tehát gyere és elküldelek téged Fáraóhoz és vezesd ki népemet, Izrael fiait Egyiptomból. **11** És mondta Mózes Istennek: Ki vagyok én, hogy menjek Fáraóhoz és hogy kivezessem Izrael fiait Egyiptomból? **12** És (Isten) mondta: Mert én veled leszek! És ez legyen neked a jele, hogy én küldtelek téged: midőn kivezeted

a népet Egyiptomból, szolgálni fogjátok Istent a hegyen. **13** És mondta Mózes Istennek: Íme, én eljövök Izrael fiaihoz és mondom nekik: Őseitek Istene küldött engem hozzátok és ők azt mondják nekem: Mi a neve? Mit mondjak nekik? **14** És mondta Isten Mózesnek: Leszek aki leszek! És mondta: Így szólj Izrael fiaihoz: Ehje küldött engem hozzátek. **15** És még mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Az Örökkévaló, őseitek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátok; ez az én nevem mindörökké és ez az én emlékezetem nemzedékről nemzedékre. **16** Menj és gyűjtsd egybe Izrael véneit és mondd nekik: Az Örökkévaló, őseitek Istene megjelent nekem, Abrahám, Izsák és Jákob Istene, mondván: Gondoltam rátok és arra, ami veletek történik Egyiptomban; **17** és mondtam: Felviszlek benneteket Egyiptom nyomorából, a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chivvi és a Jevúszi országába, tejjel-mézzel folyó országba. **18** És hallgatnak majd szavadra; akkor menj be te és Izrael vénei Egyiptom királyához és mondjátok neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene megjelent nekünk, azért most hadd menjünk csak három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek. **19** De én tudom, hogy nem fogja megengedni nektek Egyiptom királya, hogy elmenjetek, még erős kéz folytán sem. **20** És én kinyújtom kezemet és megverem Egyiptomot minden csodatetteimmel, amelyeket teszek közepette; azután elbocsát majd benneteket. **21** És én kegyet adok a népnek az egyiptomiak szemeiben; és lesz, ha elmentek, nem mentek el üresen. **22** És kérjen minden asszony a szomszédasszonyától és háza lakónéjától ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat; és tegyétek fiaitokra és leányaitokra és így kiürítitek Egyiptomot.

4 Mózes pedig felelt és mondta: Íme, majd nem hisznek nekem
és nem hallgatnak szavamra, mert azt mondják: Nem jelent
meg neked az Örökkévaló. **2** És mondta neki az Örökkévaló:
Mi ez a kezedben? És ő mondta: Bot. **3** És (Isten) mondta:
Dobd le a földre! Ő ledobta a földre és kígyóvá lett; és Mózes
elfutott előle. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki
kezedet és fogd meg a farkát; ő kinyújtotta kezét, megfogta
azt és bottá lett kezében. **5** Hogy elhigyjék, hogy megjelent
neked az Örökkévaló, az ő őseik Istene, Ábrahám Istene, Izsák
Istene és Jákob Istene. **6** És még mondta neki az Örökkévaló:
Tedd csak kezedet öledbe; ő betette kezét az ölébe és midőn
kivette, íme, keze poklos volt, mint a hó. **7** És mondta: Tedd
vissza kezedet öledbe, és ő visszatette kezét az ölébe, midőn
kivette az öléből, íme, ismét olyan lett, mint teste. **8** Lesz, ha
nem hisznek majd neked és nem hallgatnak az első jel szavára,
majd hisznek az utóbbi jel szavára. **9** És lesz, ha nem hisznek
majd a két jelre sem és nem hallgatnak szavadra, akkor vegyél
a folyam vizéből és önts a szárazra; és lesz a víz, melyet veszel
a folyamból, lesz majd vérré a szárazon. **10** És mondta Mózes
az Örökkévalónak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szónak
embere sem tegnapról sem tegnapelőttről, sem amióta te szóltál
szolgádhoz, hanem nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én. **11**
De az Örökkévaló mondta neki: Ki adott szájat az embernek,
avagy ki tesz némává vagy süketté? vagy éleslátóvá, vagy
vakká, nemde én az Örökkévaló? **12** Azért most menj, én pedig
leszek a te száddal és megtanítalak arra, hogy mit beszélj.
13 De ő mondta: Kérlek, Uram, küldd csak, aki által küldeni
akarod. **14** Ekkor felgerjedt az Örökkévaló haragja Mózes ellen
és mondta: Nemde Áron, a te testvéred, a levita; tudom, hogy

ő tud beszélni és íme, ő ki is jön eléd és ha meglát, örül a
szívében. **15** Szólj hozzá és tedd a szavakat az ő szájába; én
pedig leszek a te száddal és az ő szájával és megtanítalak
benneteket arra, amit tegyetek. **16** Ő szóljon helyetted a néphez
és lesz, ő lesz neked száj gyanánt, te pedig leszel neki Isten
gyanánt. **17** Ezt a botot pedig vedd kezedbe, a mellyel majd
végzed a jeleket. **18** Mózes elment és visszatért Jeszerhez,
az ő apjához és mondta neki: Hadd menjek csak el és térjek
vissza testvéreimhez, kik Egyiptomban vannak, hogy lássam,
vajon élnek-e még? És mondta Jitró Mózesnek: Menj békével!
19 És mondta az Örökkévaló Mózesnek Midjánban: Menj, térj
vissza Egyiptomba, mert meghaltak mindazok az emberek, kik
életedre törtek. **20** Mózes vette feleségét meg fiait, felültette
őket a szamárra és visszatért Egyiptom országába; és vette
Mózes az isteni botot a kezébe. **21** És mondta az Örökkévaló
Mózesnek: Midőn mész, hogy visszatérj Egyiptomba, lásd,
mindama csodákat, melyeket kezedbe tettem, tedd meg azokat
Fáraó előtt; én pedig erőssé teszem szívét, hogy nem bocsátja
el a népet. **22** És mondd Fáraónak: Így szól az Örökkévaló: Az
én elsőszülött fiam Izrael; **23** azért mondtam neked, bocsásd el
fiamat, hogy szolgáljon engem, de te vonakodtál őt elbocsátani,
íme én megölöm a te elsőszülött fiadat. **24** És történt az úton a
szálláson, megtámadta az Örökkévaló és meg akarta ölni. **25**
És vett Cippóra egy éles követ és levágta fiának fitymáját és
odavetette lábaihoz, és mondta: Bizony vérjegyesem vagy te
nekem. **26** Midőn alábbhagyott (a baj), akkor mondta (Cippóra):
Vérjegye a körülmetélés által. **27** És mondta az Örökkévaló
Áronnak: Menj Mózes elé a pusztába. Ő elment és találkozott
vele Isten hegyénél és megcsókolta. **28** És Mózes tudtára adta

Áronnak az Örökkévaló minden szavát, melyekkel őt küldte és
mind a jeleket, melyeket megparancsolt neki. **29** És ment Mózes
meg Áron és összegyűjtötték Izrael fiainak minden véneit. **30**
És elmondta Áron mindama szavakat, melyeket mondott az
Örökkévaló Mózesnek és megtette a jeleket a nép szeme láttára.
31 A nép pedig hitt; és hallották, hogy gondolt az Örökkévaló
Izrael fiaira és hogy látta az ő nyomorukat, amikor meghajoltak
és leborultak.

5 Azután bementek Mózes és Áron és mondták Fáraónak: Így
szól az Örökkévaló, Izrael Istene, bocsásd el népemet, hogy
ünnepet üljenek nekem a pusztában. **2** De Fáraó mondta: Ki
az Örökkévaló, hogy hallgassak a szavára, hogy elbocsássam
Izraelt? Nem ismerem az Örökkévalót és Izraelt sem fogom
elbocsátani. **3** És ők mondták: A héberek Istene jelent meg
nekünk; hadd menjünk csak három napi útra a pusztába
és áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, hogy ne
sújtson bennünket halálvésszel, vagy karddal. **4** És mondta
nekik Egyiptom királya: Mózes és Áron, miért zavarjátok ki
a népet munkájából; menjetek rabmunkáitokra! **5** És mondta
Fáraó: Íme, sok most az ország népe, és ti szüneteltetitek
rabmunkáikban. **6** És megparancsolta Fáraó az nap a nép
hajtóinak és felügyelőinek, mondván: **7** Ne adjatok többé szalmát
a népnek a téglavetéshez, mint tegnap, tegnapelőtt; maguk
menjenek és tarlózzanak maguknak szalmát. **8** De a téglák
számát, amelyet szoktak készíteni tegnap, tegnapelőtt, vessétek
ki rájuk, ne vonjatok le belőle; mert restek ők, azért kiáltanak,
mondván: Hadd menjünk, hadd áldozzunk Istenünknek! **9**
Nehezedjék a munka a férfiakra, hogy foglalkozzanak vele és ne
forduljanak hazug szavak felé. **10** És kimentek, akik a népet

hajtják és felügyelői, és szóltak a néphez, mondván: Így szól
Fáraó: Én nem adok nektek szalmát; **11** ti menjetek, vegyetek
magatoknak szalmát onnan, a hol találtok, mert nem vonnak le
munkátokból semmit. **12** És elszéledt a nép Egyiptom egész
országában, hogy tarlózzon tarlót szalmának. **13** A hajtók pedig
sürgették mondván: Végezzétek munkáitokat, a napi dolgot
a maga napján, mint amikor volt szalma. **14** És megverettek
Izrael fiainak felügyelői, akiket tettek feléjük Fáraónak a hajtói,
mondván: Miért nem végeztétek el kiszabott részeteket, téglát
vetve, mint tegnap tegnapelőtt, sem tegnap, sem ma? **15** És
eljöttek Izrael fiainak felügyelői és kiáltottak Fáraóhoz, mondván:
Miért teszel így szolgáiddal? **16** Szalmát nem adnak szolgáidnak
és téglákat, azt mondják nekünk, csináljatok; és íme, szolgáidat
megverik és így vétkezik néped. **17** De ő mondta: Restek vagytok
ti, restek! Azért mondjátok: Hadd menjünk, hadd áldozzunk az
Örökkévalónak. **18** És most, menjetek, dolgozzatok, szalma
pedig ne adassék nektek, de a téglák számát beadjátok. **19**
És látták Izrael fiainak felügyelői azokat a bajban, mondván:
Ne vonjatok le tégláitokból, a napi dologból a maga napján. **20**
És találkoztak Mózessel és Áronnal, kik előttük álltak, midőn
kimentek Fáraótól, **21** és mondták nekik: Tekintsen rátok az
Örökkévaló és ítéljen, hogy rossz hírbe kevertetek minket Fáraó
előtt és szolgái előtt, kardot adván kezükbe, hogy megöljenek
bennünket. **22** És visszatért Mózes az Örökkévalóhoz, és
mondta: Uram miért bántál rosszul a néppel, minek is küldtél
engem? **23** Amióta bementem Fáraóhoz, hogy szóljak nevedben,
gonoszul bánik e néppel; de megmenteni, nem mentetted meg
népedet.

6 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Most fogod meglátni,
hogy mit teszek Fáraóval, mert erős kéz által fogja őket
elbocsátani és erős kéz által fogja őket elűzni országából. **2**
Szólt Isten Mózeshez és mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló!
3 Megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak mint Isten,
mindenható, de nevemet: Örökkévaló, nem ismertettem meg
velük. **4** És meg is kötöttem szövetségemet velük, hogy nekik
adom Kánaán országát, az ő tartózkodásuk országát, amelyben
tartózkodtak. **5** És hallottam is Izrael fiai jajkiáltását, mivelhogy
az egyiptomiak szolgálatra szorítják őket és megemlékeztem
szövetségemről. **6** Azért mondd Izrael fiainak: Én vagyok az
Örökkévaló, kivezetlek benneteket Egyiptom rabmunkái alól,
megmentelek benneteket az ő szolgálatukból, megváltalak
benneteket kinyújtott karral és nagy ítéletekkel. **7** És veszlek
benneteket magamnak népemül, én pedig leszek nektek
Istenetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló,
a ti Istenetek, aki kivezet benneteket Egyiptom rabmunkái
alól. **8** És elviszlek benneteket az országba, melyre nézve
felemeltem kezemet, hogy adom azt Ábrahámnak, Izsáknak és
Jákobnak, és nektek adom azt örökségül, én az Örökkévaló. **9**
És szólt Mózes Izrael fiaihoz ekképpen, de ők nem hallgattak?
Mózesre kislelkűség és a kemény munka miatt. **10** És szólt az
Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11** Menj be, szólj Fáraóhoz,
Egyiptom királyához, hogy bocsássa el Izrael fiait az országából.
12 De szólt Mózes az Örökkévaló színe előtt mondván: Íme,
Izrael fiai nem hallgattak rám, hogyan hallgatna meg Fáraó,
holott én metéletlen ajkú vagyok? **13** De az Örökkévaló szólt
Mózeshez meg Áronhoz és parancsot adott nekik Izrael fiaihoz
és Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vezessék ki Izrael fiait

Egyiptom országából. **14** Ezek atyai házuk fejei: Rúbén, Izrael
elsőszülöttjének fiai: Chánóch és Fállú, Checrón és Chármi;
ezek Rúbén családjai. **15** Simon fiai pedig: Jemúél, Jómiu,
Ohód, Jóchin, Cóchár és Sóul, a kánaánita nő fia; ezek Simon
családjai. **16** Ezek pedig Lévi fiainak nevei, nemzetségeik
szerint: Gérsón, Kehosz és Merári. Lévi életének évei pedig
százharminchét év. **17** Gérsón fiai: Livni és Símei családjaik
szerint. **18** Kehosz fiai pedig: Ámrom, Jichor, Chevrón és Uziél;
Kehosz életének évei pedig: százharminchárom év. **19** Merori
fiai pedig: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai nemzetségeik
szerint. **20** És elvette Ámrom Jóchevedet, nagynénjét, magának
feleségül és ez szülte neki Áront és Mózest; Ámrom életének
évei pedig százharminckét év. **21** Jichor fiai: Kórách, Nefeg és
Zichri. **22** Uzziél fiai pedig: Misóél; Elccófon és Sziszri. **23** És
elvette Áron Elisevát, Ámminódov leányát, Náchsón nővérét
magának feleségül és ez szülte neki Nádábot, Ábihút, Eleázárt
és Itámárt. **24** Kórách fiai pedig: Ásszir, Elkóno és Aviószof;
ezek a Korchi családjai. **25** Eleázár, Áron fia pedig vett magának
Pútiél leányai közül feleséget és ez szülte neki Pinchoszt;
ezek a leviták atyáinak fejei, családjaik szerint. **26** Ez Áron és
Mózes, akiknek az Örökkévaló mondta: Vezessétek ki Izrael
fiait Egyiptom országából, seregeik szerint; **27** ők azok, akik
szóltak Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy kivezessék Izrael
fiait Egyiptomból. Ez Mózes és Áron. **28** És történt az nap,
midőn szólt az Örökkévaló Mózeshez, Egyiptom országában,
29 és szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Én vagyok az
Örökkévaló! Mondd el Fáraónak, Egyiptom királyának mindazt,
amit én mondok neked. **30** De Mózes mondta az Örökkévaló

színe előtt: Íme, én metéletlen ajkú vagyok, hogy hallgatna rám
Fáraó?

7 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Lásd, én tettelek téged
Istenévé Fáraónak, Áron pedig, a te testvéred lesz a prófétád. **2**
Te mondd el mindazt, amit én parancsolok neked; Áron pedig,
a te testvéred szóljon Fáraóhoz, hogy bocsássa el Izrael fiait
az országából. **3** Én pedig megkeményítem Fáraó szívét és
megsokasítom jeleimet és csodáimat Egyiptom országában.
4 De majd nem hallgat rátok Fáraó és én teszem kezemet
Egyiptomra; és kivezetem seregeimet, az én népemet, Izrael
fiait Egyiptom országából nagy ítéletekkel. **5** És megtudják az
egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn kinyújtom
kezemet Egyiptomra, és kivezetem Izrael fiait közülük. **6** És
cselekedett Mózes meg Áron, amint megparancsolta nekik az
Örökkévaló, úgy cselekedtek. **7** Mózes nyolcvan éves volt,
Áron pedig nyolcvanhárom éves, midőn szóltak Fáraóhoz. **8**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván:
9 Ha szól hozzátok Fáraó, mondván: Tegyetek csodát! akkor
mondd Áronnak: Vedd botodat és dobd le Fáraó előtt, hogy
legyen kígyóvá. **10** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és
úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta; Áron ledobta
botját Fáraó előtt és szolgái előtt és kígyóvá lett. **11** De Fáraó
is hivatta a bölcseket és varázslókat és cselekedtek azok is,
Egyiptom írástudói az ő bűvészetük által akképpen. **12** Ledobta
mindegyik az ő botját és kígyókká lettek; de elnyelte Áron botja
az ő botjaikat. **13** És erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott
rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **14** És mondta az Örökkévaló
Mózesnek: Konok Fáraó szíve, vonakodik a népet elbocsátani.
15 Menj el Fáraóhoz reggel, íme, ő kimegy a vízhez, állj elébe a

folyam partján; a botot pedig, mely átváltozott kígyóvá, vedd
kezedbe. **16** És mondd neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene
küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el népemet, hogy
szolgáljanak engem a pusztában; és íme, te nem hallgattál rám
eddig. **17** Így szól az Örökkévaló: Ezáltal tudod meg, hogy én
vagyok az Örökkévaló; íme, én rávágok a bottal, mely kezemben
van, a vízre, mely a folyamban van és az átvéltozik vérré. **18**
A hal pedig, mely a folyamban van; elvész és megbűzhödik
a folyam; és az egyiptomiak undorodni fognak vizet inni a
folyamból. **19** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd
Áronnak, vedd botodat és nyújtsd ki kezedet Egyiptom vizeire,
folyóira, folyamaira, tavaira és minden vízgyüleményére, hogy
vérré legyenek; és legyen vér Egyiptom egész országában,
úgy a fa-, mint a kőedényekben. **20** És úgy cselekedtek Mózes
meg Áron, amint parancsolta az Örökkévaló; felemelte a botot,
rávágott a vízre, mely a folyamban volt, Fáraó szeme láttára és
az ő szolgáinak szeme láttára és átváltozott mind a víz, mely a
folyamban volt, vérré. **21** A hal pedig, mely a folyamban volt,
elveszett és megbűzhödött a folyam, úgy, hogy nem tudtak
az egyiptomiak vizet inni a folyamból; és volt a vér Egyiptom
egész országában. **22** De így cselekedtek Egyiptom írástudói az
ő bűvészetükkel; és erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott
rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **23** Fáraó pedig megfordult és
bement házába és nem hajlította szívét erre sem. **24** És ástak
mind az egyiptomiak a folyam körül vízért, hogy ihassanak; mert
nem tudtak inni a folyam vizéből. **25** És eltelt hét nap, miután
megverte az Örökkévaló a folyamot.

8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és
mondd neki: Így szól az Örökkévaló: Bocsásd el népemet, hogy

szolgáljanak engem. **2** Ha pedig vonakodol elbocsátani, íme, én
sújtom egész határodat békákkal. **3** És a folyam nyüzsög majd
békáktól, feljönnek és bemennek házadba, hálószobádba és
ágyadra; szolgáid házába, népedre, kemencéidbe és dagasztó
teknőidbe; **4** te rád, népedre és minden szolgáidra felmennek a
békák. **5** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak:
Nyújtsd ki kezedet botoddal a folyókra, s folyamokra és a tavakra,
és hozd fel a békákat Egyiptom országára. **6** Áron kinyújtotta a
kezét Egyiptom vizeire és feljött a béka és ellepte Egyiptom
országát. **7** És így tettek az írástudók az ő bűvészetükkel
és felhozták a békákat Egyiptom országára. **8** Fáraó pedig
hivatta Mózest meg Áront és mondta: Fohászkodjatok az
Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el a békákat rólam és népemről;
én pedig elbocsátom majd a népet, hogy áldozzanak az
Örökkévalónak. **9** Mózes pedig mondta Fáraónak: Szerezz
dicsőséget felettem! mikorra fohászkodjam érted, szolgáidért és
népedért, hogy kiirtsa (Isten) a békákat rólad és házadból; csak
a folyamban maradjanak. **10** És ő mondta: Holnapra! És (Mózes)
mondta; Szavad szerint! hogy megtudd, hogy nincs olyan, mint
az Örökkévaló, ami Istenünk. **11** Eltávoznak majd a békák tőled,
házaidból, szolgáidtól és népedtől, csak a folyamban maradnak
meg. **12** És kiment Mózes meg Áron Fáraótól; és Mózes kiáltott
az Örökkévalóhoz a békák miatt, melyeket Fáraóra bocsátott.
13 Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és
kivesztek a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről.
14 De összehalmozták azokat rakásokba és megbűzhödött az
ország. **15** Midőn Fáraó látta, hogy szabadulása lett, akkor
konokká tette az ő szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az
Örökkévaló. **16** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd

Áronnak: Nyújts ki botodat és üsd meg a föld porát, hogy legyen
férgekké Egyiptom egész országában. **17** És így cselekedtek:
Áron kinyújtotta a kezét botjával és megütötte a föld porát és lett
a féreg emberen és állaton. A föld minden pora féreggé lett
Egyiptom egész országában. **18** És így cselekedtek az írástudók
az ő bűvészetükkel, hogy előhozzák a férgeket, de nem bírták;
és volt a féreg emberen és állaton. **19** És mondták az írástudók
Fáraónak: Isten ujja ez! De erős maradt Fáraó szíve és nem
hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **20** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj Fáraó elé;
íme, ő kimegy a vízhez, mondd neki: Így szól az Örökkévaló,
bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem; **21** mert ha
nem bocsátod el népemet, íme, én bocsátom rád, szolgáidra,
népedre és házaidra a vadállatokat és megtelnek Egyiptom
házai vadállatokkal, meg a föld is, melyen ők vannak. **22** És
kitűntetem ama napon Gósen földjét, amelyen az én népem van,
hogy ne legyen ott vadállat, hogy megtudd, hogy én vagyok
az Örökkévaló ezen a földön. **23** És különbséget teszek az én
népem és a te néped között; holnap meglesz ez a jel. **24** És az
Örökkévaló így tett és jött temérdek vadállat Fáraó házába és
szolgái házába, és Egyiptom egész országában megromlott a
föld a vadállatok miatt. **25** És Fáraó hivatta Mózest meg Áront és
mondta: Menjetek, áldozzatok Isteneteknek az országban. **26**
De Mózes mondta: Nem helyes, hogy így cselekedjünk, mert
az egyiptomiak utálatát fogjuk áldozni az Örökkévalónak, ami
Istenünknek; íme, mi áldozzuk majd az egyiptomiak utálatát
az ő szemük láttára, nem fognak-e megkövezni bennünket?
27 Három napi útra megyünk a pusztába, hogy áldozzunk az
Örökkévalónak, ami Istenünknek, amint mondja majd nekünk. **28**

És mondta Fáraó: Én elbocsátlak benneteket, hogy áldozzatok az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek a pusztában, csak messzire ne menjetek el; fohászkodjatok értem. **29** És mondja Mózes: Íme, én kimegyek tőled és fohászkodom az Örökkévalóhoz, hogy távozzék a vadállat Fáraótól, szolgáitól és népétől holnap; csak ne ámítson többé Fáraó, el nem bocsátván a népet, hogy áldozzon az Örökkévalónak. **30** Mózes kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. **31** Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és eltávolította a vadállatot Fáraótól, szolgáitól és népétől nem maradt vissza egy sem. **32** És Fáraó konokká tette a szívét ez ízben is és nem bocsátotta el a népet.

9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és szólj hozzá: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgáljon engem. **2** Mert ha vonakodol elbocsátani és még tartóztatod őket, **3** íme, az Örökkévaló keze lesz nyájadon, mely a mezőn van, a lovakon, a szamarakon, a tevéken, a marhán és a juhokon, igen súlyos dögvész. **4** És különbséget tesz az Örökkévaló Izrael nyája és Egyiptom nyája között, és nem fog elhullani mindabból, ami Izrael fiaié, semmi. **5** És az Örökkévaló szabott határidőt, mondván: Holnap teszi meg az Örökkévaló ezt a dolgot az országban. **6** Az Örökkévaló megtette ezt a dolgot másnap és elhullott az egyiptomiak minden nyája; Izrael nyájából pedig nem hullott el egy sem. **7** Fáraó pedig elküldött és íme, nem hullott el Izrael nyájából még egy sem; és konok maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el a népet. **8** És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Vegyetek tele markotokkal kemencekormot, ez szórja Mózes az ég felé Fáraó szeme láttára; **9** és legyen porrá Egyiptom egész

országa fölött; és legyen emberen és állaton fekéllyé, mely
hólyagokat fakaszt, Egyiptom egész országában. **10** Ők vették a
kemencekormot és megálltak Fáraó előtt, Mózes feldobta azt az
égnek és lett hólyagos fekély, mely kifakad, emberen és állaton.
11 És nem bírtak az írástudók megállni Mózes előtt a fekély miatt,
mert a fekély volt az írástudókon és mind az egyiptomiakon. **12**
De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem hallgatott
rájuk, amint szólt az Örökkévaló Mózeshez. **13** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj meg Fáraó
előtt és mondd neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene,
bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem. **14** Mert ez
ízben küldöm én mind a csapásaimat szívedre és szolgáid ellen
és néped ellen, azért, hogy megtudjad, hogy nincs hozzám
hasonló az egész földön. **15** Mert most kinyújthatnám kezemet
és sújthatnálak téged és népedet halálvésszel, hogy eltűnnél
a földről; **16** ámde azért tartottalak meg, hogy megmutassam
neked erőmet és azért; hogy hirdessék nevemet az egész
országban. **17** Ha még fennhéjázkodol népem ellen, hogy nem
bocsátod el, **18** íme, én hullatok holnap ez időben igen nagy
jégesőt, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban ama naptól,
hogy alapították, egész mostanáig. **19** Azért most küldj ki,
gyűjtsd be nyájadat és mindenedet, amid van a mezőn; minden
ember és állat, mely a mezőn lesz található és nem takaríttatik
be a házba – lejön rájuk a jégeső és elvesznek. **20** Aki félt az
Örökkévaló szavától Fáraó szolgái közül, behajtotta szolgáit és
nyáját a házakba; **21** de aki nem fordította szívét az Örökkévaló
szavára, hagyta szolgáit és nyáját a mezőn. **22** És mondta
az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy
legyen jégeső Egyiptom egész országában, emberre, állatra és a

mező minden füvére Egyiptom országában. **23** Mózes kinyújtotta
botját az ég felé és az Örökkévaló támasztott mennydörgést és
jégesőt, meg tűz szállt le a földre; és hullatott az Örökkévaló
jégesőt Egyiptom országára. **24** És volt jégeső, meg cikázó
tűz a jégeső között, fölötte nagy, amelyhez hasonló nem volt
Egyiptom egész országában, mióta nemzetté lett. **25** És elvert a
jégeső Egyiptom egész országában mindent, ami a mezőn volt
embertől baromig; és a mező minden füvét elverte a jégeső,
a mező minden fáját pedig letörte. **26** Csak Gósen földjén, a
hol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső. **27** Fáraó elküldött és
hivatta Mózest meg Áront és mondta nekik: Vétkeztem ez ízben;
az Örökkévaló az igazságos, én pedig és népem a bűnösök.
28 Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy legyen elég, hogy
ne legyen több mennydörgése Istennek és jégeső; akkor majd
elbocsátalak benneteket és nem kell tovább maradnotok. **29** És
mondta neki Mózes: Mihelyt kimegyek a városból, kiterjesztem
kezeimet az Örökkévaló felé; a mennydörgés meg fog szűnni és
a jégeső nem lesz többé, hogy megtudjad, hogy az Örökkévalóé
a föld. **30** Te azonban és szolgáid, tudom, hogy mégsem féltek
az Örökkévaló Istentől. **31** És a len meg az árpa elveretett, mert
az árpa kalászos, a len pedig bimbós volt; **32** de a búza és a
tönköly nem veretett el, mert azok későiek, **33** Mózes kiment
Fáraótól, ki a városból és kiterjesztette kezeit az Örökkévaló
felé; a mennydörgés megszűnt és a jég meg az eső nem ömlött
a földre. **34** Midőn Fáraó látta, hogy megszűnt az eső, a jég
és a mennydörgés, akkor újra vétkezett és konokká tette a
szívét, ő és az ő szolgái. **35** És erős maradt Fáraó szíve és nem
bocsátotta el Izrael fiait, amint szólt az Örökkévaló Mózes által.

10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz,
mert én konokká tettem az ő szívét és a szolgái szívét, hogy
megtegyem ezeket a jeleimet közepette; **2** és hogy elbeszéljed
fiadnak és fiad fiának füle hallatára, amit műveltem Egyiptommal
és jeleimet, melyeket tettem közöttük hogy megtudjátok, hogy én
vagyok az Örökkévaló. **3** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz
és mondták neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene,
meddig vonakodsz megalázkodni előttem? Bocsásd el népemet,
hogy szolgáljon engem; **4** mert ha vonakodsz elbocsátani
népemet, íme, én hozok holnap sáskát a te határodba; **5** és
ellepi a föld színét, hogy nem lehet látni a földet; és felemészti
a megmentett maradékot, mely megmaradt nektek a jégeső
után és felemészt minden fát, mely nő nektek a mezőn. **6** És
megtelnek házaid, minden szolgáid házai és egész Egyiptom
házai, amit még nem láttak sem atyáid, sem atyáid atyái,
amely naptól hogy léteznek a földön e napig. Megfordult és
kiment Fáraótól. **7** És mondták Fáraó szolgái neki: Meddig
legyen ez nekünk tőr gyanánt? Bocsásd el a férfiakat, hogy
szolgálják az Örökkévalót, az ő Istenüket. Még nem tudod-
e, hogy elveszett Egyiptom? **8** És visszavitték Mózest meg
Áront Fáraóhoz és mondta nekik: Menjetek, szolgáljátok az
Örökkévalót, a ti Isteneteket! Kik azok, akik menjenek? **9** És
Mózes mondta: Ifjainkkal és véneinkkel megyünk, fiainkkal
és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megyünk, mert az
Örökkévaló ünnepe lesz nekünk. **10** És mondta nekik: Úgy legyen
az Örökkévaló veletek, amint én elbocsátlak benneteket és
gyermekeiteket! Lássátok, hogy rossz van szándékotokban. **11**
Nem úgy! Menjetek csak a férfiak és szolgáljátok az Örökkévalót,
hisz ezt kéritek ti. És elűzték őket Fáraó színe elől. **12** És

mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom
országa felé a sáskáért, hogy felszálljon Egyiptom országára és
felemésszе a föld minden füvét, amit meghagyott a jégeső. **13**
Mózes kinyújtotta botját Egyiptom országa felé, az Örökkévaló
pedig támasztott keleti szelet az országban azon egész nap és
egész éjjel; reggel lett és a keleti szél elhozta a sáskát. **14** És
felszállt a sáska Egyiptom egész országára és leereszkedett
Egyiptom egész határában, nagyon súlyosan; előtte nem volt
sáska hozzá hasonló és utána sem lesz olyan. **15** És ellepte az
egész ország színét, hogy sötét lett az ország és felemésztette
a föld minden füvét és a fa minden gyümölcsét, amit meghagyott
a jégeső; és nem maradt meg semmi zöld a fán és a mező
füvén Egyiptom egész országában. **16** És Fáraó sietett hivatni
Mózest meg Áront és mondta: Vétkeztem az Örökkévaló, a
ti Istenetek ellen és ellenetek; **17** most pedig bocsásd meg
vétkemet csak ez ízben és fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, a
ti Istenetekhez, hogy távolítsa el tőlem még csak ezt a halált. **18**
És ő kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. **19**
Az Örökkévaló fordított igen erős nyugati szelet és ez elvitte a
sáskát és elsüllyesztette a nádastengerbe; nem maradt egy
sáska sem Egyiptom egész határában. **20** De az Örökkévaló
erőssé tette Fáraó szívét és nem bocsátotta el Izrael fiait.
21 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet
az ég felé; hogy legyen sötétség Egyiptom országa fölött
hogy tapinthassák a sötétséget. **22** Mózes kinyújtotta kezét
az ég felé és lett sűrű sötétség Egyiptom egész országában
három napig. **23** Nem látta egyik a másikát és nem kelt fel
senki a helyéből három napig; Izrael minden fiainál pedig
világosság volt az ő lakóhelyeiken. **24** És Fáraó hivatta Mózest

és mondta: Menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, csak juhaitok
és marháitok maradjanak; gyermekeitek is menjenek veletek. **25**
De Mózes mondta: Sőt te adsz majd kezünkbe vágóáldozatokat
és égőáldozatokat, hogy elkészítsük az Örökkévalónak, ami
Istenünknek. **26** És barmunk is velünk megy, nem marad
vissza egy pata sem, mert abból fogunk venni, hogy szolgáljuk
az Örökkévalót, ami Istenünket; de mi nem tudjuk, hogyan
szolgáljuk majd az Örökkévalót, amíg oda nem érkezünk. **27** De
az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és ez nem akarta őket
elbocsátani. **28** És mondta neki Fáraó: Menj el tőlem! Őrizkedjél,
ne lásd többé színemet, mert amely napon látod a színemet,
meghalsz. **29** És mondta Mózes: Helyesen szóltál, nem látom
többé színedet.

11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Még egy csapást
hozok Fáraóra és Egyiptomra, azután elbocsát majd benneteket
innen; midőn elbocsát, végkép el fog űzni benneteket. **2** Szólj
csak a nép füle hallatára, hogy kérjenek, férfi az ő társától és nő
az ő társnőjétől ezüst edényeket és arany edényeket. **3** És az
Örökkévaló adott kegyet a népnek az egyiptomiak szemeiben;
a férfiú Mózes is igen nagy volt Egyiptom országában, Fáraó
szolgái szemeiben és a nép szemeiben. **4** És mondta Mózes:
Így szól az Örökkévaló, éjfél táján kimegyek én Egyiptomba,
5 és meghal minden elsőszülött Egyiptom országában, Fáraó
elsőszülöttétől, aki ül trónján, a szolgáló elsőszülöttéig, aki a
kézimalom mögött van és minden elsőszülötte a baromnak. **6**
És lesz nagy jajkiáltás Egyiptom egész országában melyhez
hasonló nem volt még és amelyhez hasonló nem lesz többé.
7 Izrael minden fiaira pedig a kutya sem ölti ki nyelvét, sem
emberre, sem baromra, hogy megtudjátok, hogy különbséget

tesz az Örökkévaló Egyiptom és Izrael között. **8** Akkor lejönnek
mindezek a te szolgáid hozzám és leborulnak előttem, mondván:
Menj ki, te és az egész nép, mely téged követ és azután ki
fogok menni. És kiment Fáraótól felgerjedt haraggal. **9** Az
Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nem hallgat rátok Fáraó,
hogy sokasodjanak csodáim Egyiptom országában. **10** Mózes
és Áron pedig végezték mindezeket a csodákat Fáraó előtt és
az Örökkévaló erőssé tette a Fáraó szívét, hogy nem bocsátotta
el Izrael fiait az ő országából.

12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz Egyiptom
országában, mondván: **2** Ez a hónap nektek a hónapok kezdete,
első ez nektek az év hónapjai között. **3** Szóljatok Izrael egész
községéhez, mondván: E hónap tizedikén vegyen magának kiki
egy bárányt, az atyai ház szerint, egy bárányt egy ház számára.
4 Ha pedig kevés a háznép, hogy elég legyen egy bárányhoz,
akkor vegyen ő és az ő szomszédja, ki közel van házához, a
lelkek száma szerint; mindenkit az ő evése szerint számítsatok a
bárányhoz. **5** Ép bárány, hím, egyéves legyen számotokra, a
juhok közül és a kecskék közül vegyétek. **6** És legyen nálatok
őrizet alatt tizennegyedik napjáig; e hónapnak; akkor vágja le azt
Izrael községének egész, gyülekezete, estefelé. **7** És vegyenek a
vérből és tegyenek a két ajtófélre és a felső küszöbre a házakban,
amelyekben azt elköltik. **8** És egyék meg a húst amaz éjjel, tűzön
sütve, kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel együtt egyék
meg azt. **9** Ne egyetek belőle nyersen, sem megfőzve vízben,
hanem tűzön sütve, fejét lábszáraival és belsejével együtt. **10** És
ne hagyjátok meg belőle reggelre; ami pedig megmarad belőle
reggelre, tűzben égessétek el. **11** Így egyétek azt: Csípőitek
övezve; saruitok lábaitokon, bototok kezetekben; és egyétek

azt sietve, peszách az az Örökkévalónak. **12** És átvonulok
Egyiptom országán ez éjjel, megölök minden elsőszülöttet
Egyiptom országában embertől baromig; és Egyiptom minden
istenein ítéletet végzek, én az Örökkévaló. **13** Azért legyen a
vér nektek jelül a házakon amelyekben ti vagytok, és midőn
látom a vért, elkerüllek benneteket; hogy ne legyen rajtatok
pusztító csapás, midőn megverem Egyiptom országát. **14** És
legyen ez a nap nektek emlékül és ünnepeljétek azt ünnep
gyanánt az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át, örök törvényül
ünnepeljétek azt. **15** Hét napig kovásztalant egyetek, de már az
első napra takarítsatok ki minden kovászt házaitokból, mert bárki
kovászost eszik, írtassék ki az a lélek Izraelből, az első naptól
a hetedik napig. **16** Az első napon pedig szentség hirdetése
legyen és a hetedik napon szentség hirdetése legyen nálatok,
semmi munka se végeztessék azokon, csak ami eledelre való
bármely személynek, az egyedül készíttessék el nálatok. **17** És
őrizzétek meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert ezen a napon
vezettem ki seregeiteket Egyiptom országából; azért őrizzétek
meg ezt a napot nemzedékeiteken át, örök törvényül. **18** Az
első hónapban, tizennegyedik napján a hónapnak, este egyetek
kovásztalant, a huszonegyedik napjáig e hónapnak, este. **19**
Hét napig kovász ne találtassék házaitokban mert mindenki,
aki eszik kovászost, irtassék ki az a lélek Izrael községéből,
akár idegen, akár az ország szülötte. **20** Semmi kovászost
se egyetek, minden lakóhelyeiteken kovásztalant egyetek. **21**
És szólította Mózes Izrael minden véneit és mondta nekik:
Fogjatok és vegyetek magatoknak juhokat családjaitok szerint
és vágjátok le a peszácháldozatot. **22** És vegyetek egy csomó
izsópot, mártsátok be a vérbe, mely a medencében van és

kenjetek a felső küszöbre és a két ajtófélre a vérből, mely a
medencében van, ti pedig ne menjetek ki, senki az ő háza
bejáratán egész reggelig. **23** Az Örökkévaló pedig átvonul, hogy
sújtsa Egyiptomot és látja a vért a felső küszöbön és a két
ajtófélen, akkor elkerüli az Örökkévaló a bejáratot és nem engedi
a pusztítót bemenni házaitokba, hogy sújtson. **24** És őrizzétek
meg ezt a dolgot törvényül magadnak és gyermekeidnek
mindörökre. **25** És lesz, ha bementek az országba, melyet az
Örökkévaló nektek ad, amint szólt, akkor őrizzétek meg ezt a
szolgálatot. **26** És lesz, ha mondják nektek gyermekeitek: Mi
ez a szolgálat nektek? **27** Akkor mondjátok: Peszácháldozat
az az Örökkévalónak, mivelhogy elkerülte Izrael fiai házait
Egyiptomban, midőn sújtotta Egyiptomot, ami házainkat pedig
megmentette; és a nép meghajolt és leborult. **28** Elmentek és
cselekedtek Izrael fiai, amint az Örökkévaló megparancsolta
Mózesnek meg Áronnak, úgy cselekedtek. **29** És történt éjfélkor,
hogy megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom
országában, Fáraó elsőszülöttétől kezdve, aki trónján ül, a fogoly
elsőszülöttéig, aki a fogházban van, és a baromnak minden első
fajzatát. **30** És felkelt Fáraó éjjel, ő és minden szolgája, meg
egész Egyiptom és lett nagy jajkiáltás Egyiptomban, mert nem
volt ház, ahol nem volt halott. **31** És hivatta Mózest meg Áront éjjel
és mondta: Kerekedjetek fel, menjetek el népem közül, ti is, Izrael
fiai is; menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, amint szóltatok.
32 Juhaitokat is, marháitokat is vegyétek, amint szóltatok és
menjetek; de áldjatok meg engem is. **33** Az egyiptomiak pedig
sürgették a népet, hogy mihamarabb elküldjék őket az országból,
mert azt mondták: Mindnyájan meghalunk. **34** És a nép vitte
tésztáját, mielőtt megkelt volna, teknőiket bekötve ruháikba,

vállukon. **35** Izrael fiai pedig cselekedtek Mózes szava szerint
és kértek az egyiptomiaktól ezüst edényeket, arany edényeket
és ruhákat. **36** Az Örökkévaló pedig kegyet adott a népnek az
egyiptomiak szemeiben és adtak nekik kérésükre; így kiürítették
Egyiptomot. **37** És vonultak Izrael fiai Rámszészből Szukkószba,
mintegy hatszázezer gyalogos, a férfiak a gyermekeken kívül.
38 De sok zagyva nép is ment fel velük, meg juh és marha,
igen sok nyáj. **39** És megsütötték a tésztát, melyet kivittek
Egyiptomból, kovásztalan lepényeknek, mert nem kelt meg; mert
elűzettek Egyiptomból és nem késlekedhettek, meg eleséget
sem készítettek maguknak. **40** Izrael fiainak lakása pedig,
amíg Egyiptomban laktak, négyszázharminc év. **41** És volt
négyszázharminc év multán, volt pedig ugyanazon a napon,
mentek ki az Örökkévaló minden seregei Egyiptom országából.
42 A megőrzés éjjele az az Örökkévalónak, hogy kivezesse őket
Egyiptom országából, az az éjjel az Örökkévalóé, megőrzés
Izrael minden fiainál nemzedékeiken át. **43** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Ez a peszách törvénye,
semmiféle idegen se egyék belőle. **44** És bárkinek szolgája, a
pénzen vett, ha körülmetélte őt, akkor ehetik belőle. **45** Lakos
és béres ne egyék belőle. **46** Egy házban költessék el, ne
vigyél ki a házból a húsból az utcára, és csontot ne törjetek
össze benne. **47** Izrael egész községe készítse el azt. **48** És ha
tartózkodik nálad idegen és készíteni akar peszácháldozatot
az Örökkévalónak, körülmetéltessék nála minden férfiszemély
és akkor közeledhetik, hogy elkészítse azt és lesz mint az
ország szülötte; de semmiféle körülmetéletlen se egyék belőle.
49 Egy tan legyen a bennszülött és az idegen számára, aki
tartózkodik közöttetek. **50** És úgy cselekedtek Izrael minden

fiai, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek meg Áronnak;
úgy cselekedtek. **51** És volt ugyanazon a napon, vezette ki az
Örökkévaló Izrael fiait Egyiptom országából seregeik szerint.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez; mondván: **2** Nekem
szentelj minden elsőszülöttet, megnyitóját minden anyaméhnek
Izrael fiainál, embernél és állatnál; enyém az. **3** És mondta
Mózes a népnek: Emlékezzetek meg a napról, amelyen kijöttetek
Egyiptomból; a szolgák házából, mert erős kézzel vezetett ki az
Örökkévaló benneteket onnan; azért ne egyetek kovászost **4**
Ma mentek ki, a kalászérés hónapjában. **5** És lesz, ha elvisz
téged az Örökkévaló a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Chivvi és
a Jevúszi országába, amelyről megesküdött atyáidnak, hogy
neked adja, a tejjel-mézzel folyó országot, akkor végezd ezt a
szolgálatot ebben a hónapban. **6** Hét napon át kovásztalant
egyél és a hetedik napon ünnep legyen az Örökkévalónak.
7 Kovásztalant egyenek hét napon át; és ne láttassék nálad
kovászos és ne láttassék nálad kovász egész határodban. **8**
És add tudtára fiadnak azon a napon, mondván: Annak okáért
van, amit tett az Örökkévaló velem, midőn kijöttem Egyiptomból.
9 És legyen neked jelül, kezeden és emlékül szemeid között,
hogy legyen az Örökkévaló tana a te szádban, mert erős kézzel
vezetett ki téged az Örökkévaló Egypitomból. **10** És tartsd
meg ezt a törvényt annak idejében évről-évre. **11** És lesz,
ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni országába, amint
megesküdött neked és őseidnek, és neked adja azt, **12** akkor
különítsd el az anyaméh minden megnyitóját az Örökkévalónak
és a barom minden első fajzását, ami lesz neked, a hímeket
az Örökkévalónak. **13** A szamár minden első fajzását pedig
váltsd meg egy bárannyal, ha pedig nem váltod meg, akkor

szegd nyakát; de az ember minden elsőszülöttét fiaid közül
váltsd meg. **14** És lesz, ha kérdez téged fiad holnap, mondván:
Mi ez? Úgy mondd neki: Erős kézzel vezetett ki bennünket
az Örökkévaló Egyiptomból, a szolgák házából. **15** És volt,
midőn makacskodott Fáraó, hogy bennünket el ne bocsásson,
akkor megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom
országában, ember elsőszülöttétől a barom elsőszülöttéig, azért
áldozom én az Örökkévalónak az anyaméh minden megnyitóját,
a hímeket; fiaim minden elsőszülöttét pedig megváltom. **16** Azért
legyen jelül kezeden és homlokkötőül szemeid között, mert erős
kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból. **17**
És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket
Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt
mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és
visszatérnek Egyiptomba. **18** Azért kerültette Isten a népet a
puszta útján, a nádastenger felé; és felfegyverkezve mentek fel
Izrael fiai Egyiptom országából. **19** Mózes pedig elvitte József
csontjait magával, mert ez megeskette Izrael fiait, mondván:
Gondolni fog rátok Isten, akkor majd vigyétek fel csontjaimat
innen magatokkal. **20** És elvonultak Szukkószból és táboroztak
Észonban, a puszta szélén. **21** Az Örökkévaló pedig járt előttük
nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton és éjjel
tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy menjenek nappal és
éjjel. **22** Nem mozdult a felhőoszlop nappal és a tűz oszlop éjjel
a nép elől.

14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiaihoz, hogy forduljanak vissza és táborozzanak Pi-Háchirósz
előtt, Mígdól és a tenger között; Baál-Cefón előtt, átellenében
táborozzatok a tenger mellett. **3** És azt mondja majd Fáraó Izrael

fiairól: Eltévedtek ők az országban, körülfogta őket a puszta. **4** Én
pedig erőssé teszem Fáraó szívét és üldözi őket; és dicsőséget
szerzek Fáraó által és egész serege által, hogy megtudják az
egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló! És így cselekedtek.
5 Midőn tudtára adatott Egyiptom királyának, hogy elszökött
a nép, akkor megváltozott Fáraónak és szolgáinak a szíve a
nép iránt és mondták: Mit is tettünk, hogy elbocsátottuk Izraelt,
hogy ne szolgáljon bennünket? **6** És befogatott szekerébe
és népét magával vitte **7** vett hatszáz kiválogatott szekeret
és Egyiptom minden szekerét és vitézeket mindazokra. **8**
Az Örökkévaló pedig erőssé tette Fáraó, Egyiptom királya
szívét és ez üldözte Izrael fiait. Izrael fiai pedig felemelt kézzel
mentek ki! **9** És az egyiptomiak üldözték őket és elérték őket,
amint táboroznak a tenger mellett, Fáraó minden szekerének
lova, lovasai és serege Pi-Háchirósznál, Baál-Cefón előtt. **10**
Midőn Fáraó közeledett, felvetették Izrael fiai szemeiket és íme,
Egyiptom vonul utánuk; akkor nagyon féltek és kiáltottak Izrael
fiai az Örökkévalóhoz. **11** Mózesnek pedig mondták: Vajon
mivel nincsenek sírok Egyiptomban, hoztál el bennünket, hogy
meghaljunk a pusztában? Mit is tettél velünk, hogy kivezettél
bennünket Egyiptomból? **12** Nem-e ez az a beszéd, amit
szóltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagyj bennünket és
hadd szolgáljuk mi Egyiptomot, mert jobb nekünk szolgálni
Egyiptomot, mint meghalnunk a pusztában! **13** De Mózes mondta
a népnek: Ne féljetek, álljatok veszteg és lássátok az Örökkévaló
segítségét, melyet veletek cselekszik ma, mert amint láttátok az
egyiptomiakat ma, úgy nem fogjátok többé őket látni soha sem!
14 Az Örökkévaló fog harcolni értetek, ti pedig hallgassatok! **15**
És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj

Izrael fiaihoz, hogy vonuljanak. **16** Te pedig emeld fel botodat és
nyújtsd ki kezedet a tenger felé és hasítsd ketté, hogy menjenek
Izrael fiai a tenger közepén, szárazon. **17** Én pedig, íme én
erőssé teszem az egyiptomiak szívét, hogy bemenjenek utánuk
és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, szekere
és lovasai által; **18** és megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok
az Örökkévaló, midőn dicsőséget szerzek Fáraó által, szekere
és lovasai által. **19** És elvonult Isten angyala, aki járt Izrael
tábora előtt és ment mögéjük és elvonult a felhőoszlop előlük és
állott mögéjük; **20** így jutott Egyiptom tábora és Izrael tábora
közé – volt felhő meg sötétség – és megvilágította az éjjelt
hogy nem közeledett egyik a másikhoz egész éjjel. **21** Mózes
pedig kinyújtotta kezét a tenger fölé és hajtotta az Örökkévaló a
tengert hatalmas keleti széllel egész éjjelen át és szárazzá tette
a tengert; így hasadtak ketté a vizek. **22** És bementek Izrael fiai
a tenger közepébe, szárazon; a víz pedig volt nekik fal gyanánt
jobbjukról és baljukról. **23** Az egyiptomiak pedig üldözték őket
és bement utánuk Fáraó minden lova, szekere és lovasa a
tenger közepébe. **24** És volt a reggeli őrszakban letekintett az
Örökkévaló az egyiptomiak táborára tűz és felhőoszlopban és
megzavarta Egyiptom táborát. **25** Ez kivette szekereinek kerekeit
és vontatta nehezen; és mondta Egyiptom: Hadd meneküljek
Izrael elől, mert az Örökkévaló harcol értük Egyiptom ellen. **26** Az
Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger
fölé, hogy visszatérjen a víz Egyiptomra, szekerére és lovasaira.
27 Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé és a tenger visszatért
reggel felé az ő erejébe, az egyiptomiak pedig menekültek vele
szembe; és beledöntötte az Örökkévaló az egyiptomiakat a
tenger közepébe. **28** A vizek pedig visszatértek és elborították a

szekeret, meg a lovasokat, Fáraó egész seregét, akik utánuk
jöttek a tengerbe; nem maradt meg közülük egy sem. **29** Izrael
fiai pedig átmentek szárazon a tenger közepében és a víz volt
számukra fal gyanánt, jobbjukról és baljukról. **30** És megsegítette
az Örökkévaló aznap Izraelt Egyiptom kezéből; és Izrael látta az
egyiptomiakat holtan a tenger partján. **31** Izrael látta a nagy
hatalmat, amellyel cselekedett az Örökkévaló az egyiptomiak
ellen és félte a nép az Örökkévalót; és hittek az Örökkévalóban
és Mózesben, az ő szolgájában.

15 Akkor énekelte Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az
Örökkévalónak és szóltak, mondván: Hadd énekelek az
Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát
a tengerbe döntötte. **2** Erősségem és énekem Isten, ő lett nekem
segedelmem. Ez az én Istenem, őt dicsőítem atyám Istene, őt
magasztalom. **3** Az Örökkévaló, a harc ura, Örökkévaló a neve!
4 Fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette és válogatott
vitézei elmerültek a nádastengerben. **5** A mélységek borítják őket,
leszálltak a habokba, mint a kő. **6** Jobbod, Örökkévaló! dicső
erőben; jobbod, Örökkévaló! összezúzza az ellent. **7** Fenséged
nagyságával lerontod támadóidat, kibocsátod haragodat és
megemészti őket, mint a tarlót. **8** Orrod leheletétől feltorlódtak
a vizek, megálltak mint a fal a hullámok, megmerevedtek a
mélységek a tenger szívében. **9** Szólt az ellen: Üldözöm, elérem,
zsákmányt osztok, betelik velük lelkem; kirántom kardom,
kiirtja őt kezem! **10** Fújtál leheleteddel: elborította őt a tenger;
elsüllyedtek, mint az ólom a hatalmas vizekben. **11** Ki olyan,
mint te, a hatalmasak között, Örökkévaló! Ki olyan, mint te, dicső
a szentségben, félelmetes dicsőségű csodatevő. **12** Kinyújtottad
jobbodat: elnyelte őt a föld. **13** Kegyelmeddel vezetted a népet,

melyet megváltottál, hatalmaddal szentséged lakába. **14** Népek
hallották és reszkettek, remegés fogta el Pelesesz lakóit. **15**
Akkor megrémültek Edóm törzsfői, Móab hatalmasait elfogta
a rettegés, elcsüggedtek Kanaán lakói mind. **16** Rájuk borult
félelem és rettegés, karod nagyságától elnémultak, mint a
kő; míg átvonul a te néped, Örökkévaló! míg átvonul a nép,
melyet szereztél. **17** Elviszed és ülteted birtokod hegyére, a
helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentélybe,
Uram; melyet kezeid készítettek. **18** Az Örökkévaló uralkodik
mindörökké! **19** Mert bement Fáraó lova szekerével és lovasaival
a tengerbe, és az Örökkévaló visszahozta rájuk a tenger vizét;
Izrael fiai pedig átmentek a szárazon a tenger közepében. **20**
És vette Mirjám, a prófétanő, Áron nővére a dobot kezébe,
és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtánccal. **21** És
Mirjám elkezdte nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert
fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte.
22 És elindította Mózes Izraelt a nádastengertől és mentek Súr
pusztájába; mentek három napig a pusztában és nem találtak
vizet. **23** Elérkeztek Móróba, de nem tudtak vizet inni Móróból,
mert keserű volt az, azért nevezték el Mórónak (keserű). **24** És
zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? **25** Ő pedig
kiáltott az Örökkévalóhoz és az Örökkévaló mutatott neki egy
fát; ő beledobta a vízbe és édes lett a víz. Ott adott neki törvényt
és jogot, és ott megkísértette őt. **26** És mondta: Ha hallgatni
fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára és azt, ami helyes
az ő szemeiben teszed, figyelsz parancsolataira, megőrzöd
mind a törvényeit: mindama betegséget, melyet Egyiptomra
bocsátottam, nem fogom rád bocsátani, mert én vagyok az
Örökkévaló, a te gyógyítód. **27** És elérkeztek Élimbe, ott pedig

volt tizenkét vízforrás és hetven pálma; és táboroztak ott a víz
mellett.

16 És elvonultak Élimből és elérkezett Izrael fiainak egész
községe Szin pusztájába, mely Élim és Szináj között van,
tizenötödik napján a második hónapnak, hogy Egyiptom
országából kivonultak. **2** És zúgolódott Izrael fiainak egész
községe Mózes és Áron ellen a pusztában; **3** és mondták nekik
Izrael fiai: Vajha meghaltunk volna az Örökkévaló keze által
Egyiptom országában, midőn ültünk a húsos fazék mellett, midőn
ehettünk kenyeret a jóllakásig; mert ti kihoztatok bennünket a
pusztába, hogy megöljétek ezt az egész gyülekezetet éhség
által. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én hullatok
nektek kenyeret az égből; menjen ki a nép és szedje a
napravalót a maga napján, hogy megkísértsem, vajon jár-e
tanom értelmében, vagy sem? **5** És lesz a hetedik napon, akkor
készítsék el amit bevisznek és lesz kétszerese annak, amit
naponként szednek. **6** És mondta Mózes meg Áron Izrael minden
fiainak: Este majd megtudjátok, hogy az Örökkévaló vezetett ki
benneteket Egyiptom országából; **7** reggel pedig majd látjátok az
Örökkévaló dicsőségét, mivelhogy meghallotta zúgolódásotokat
az Örökkévaló ellen; mi pedig mik vagyunk, hogy ellenünk
zúgolódtok? **8** És mondta Mózes: Azáltal, hogy ad az Örökkévaló
nektek este húst, hogy egyetek és kenyeret reggel, hogy
jóllakjatok; mivelhogy hallotta az Örökkévaló zúgolódásotokat,
mellyel zúgolódtok ellene, mi pedig, mik vagyunk? Nem ellenünk
van a ti zúgolódásotok, hanem az Örökkévaló ellen. **9** És mondta
Mózes Áronnak: Mondd Izrael fiai egész községének: Lépjetek
oda az Örökkévaló színe elé, mert meghallotta zúgolódásotokat.
10 És volt, midőn, Áron szólt Izrael fiai egész községéhez, a

puszta felé fordultak; és íme, az Örökkévaló dicsősége megjelent
a felhőben. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván:
12 Hallottam Izrael fiai zúgolódását; szólj hozzájuk, mondván:
Estefelé esztek majd húst és reggel jóllaktok majd kenyérrel,
hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.
13 És volt este, fölszállt a fürj és elborította a tábort; reggel pedig
volt harmatréteg a tábor körül. **14** Midőn fölszállt a harmatréteg,
íme, a puszta színén valami apró szemcsés, apró, mint a dér
a földön. **15** Midőn látták Izrael fiai, mondták egymásnak: Mi
ez? Mert nem tudták, hogy mi az. És mondta nekik Mózes: Ez
a kenyér, melyet az Örökkévaló adott nektek eledelül. **16** Ez
az a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Szedjetek belőle,
kiki étke szerint, egy ómert fejenként, lelkeitek száma szerint,
kiki a sátrában levők számára vegyetek. **17** És így cselekedtek
Izrael fiai és szedtek, ki többet, ki kevesebbet. **18** És megmérték
az ómerrel és nem volt fölöslege annak, ki többet szedett, aki
pedig kevesebbet szedett, annak nem volt fogyatkozása; kiki az
ő étke szerint szedett. **19** És mondta nekik Mózes: Senki se
hagyjon meg belőle reggelig. **20** De nem hallgattak Mózesre
és meghagytak némelyek belőle reggelig, de megférgesedett
és megbűzhödött; és haragudott rájuk Mózes, **21** Így szedték
azt minden reggel, kiki az ő étke szerint; midőn pedig melegen
sütött a nap, elolvadt. **22** És volt a hatodik napon, szedtek
kétszeres kenyeret, két ómert egynek; és eljöttek a község
minden fejedelmei és tudtára adták Mózesnek. **23** És ő mondta
nekik: Ez az, amit szólt az Örökkévaló: Nyugalom, szent szombat
lesz az Örökkévalónak holnap; amit sütni akartok, süssétek
meg és amit főzni akartok, főzzétek meg, az egész fölösleget
pedig tegyétek el magatoknak megőrzésre, reggelre. **24** És

eltették azt reggelre, amint parancsolta Mózes és nem bűzhödött
meg és féreg sem volt benne. **25** És mondta Mózes: Egyétek
meg ma, mert szombat van ma az Örökkévalónak; ma nem
találjátok azt a mezőn. **26** Hat napon át szedjétek azt, de a
hetedik napon szombat van; nem lesz azon. **27** És volt a hetedik
napon, kimentek a nép közül, hogy szedjenek, de nem találtak.
28 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig vonakodtok
még megőrizni parancsolataimat és tanaimat! **29** Lássátok,
hogy az Örökkévaló adta nektek a szombatot, azért ad nektek a
hetedik napon két napi kenyeret; maradjatok kiki a helyén, ne
menjen ki senki az ő helyéből a hetedik napon. **30** És nyugodott
a nép a hetedik napon. **31** És elnevezte Izrael háza mannának;
az pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, fehér és íze
olyan, mint a mézeskalácsé. **32** És mondta Mózes: Ez a dolog,
amit parancsolt az Örökkévaló: Egy tele ómerrel legyen belőle
megőrzésre nemzedékeiteknek, hogy lássák a kenyeret, melyet
enni adtam nektek a pusztában, midőn kivezetlek benneteket
Egyiptom országából. **33** És mondta Mózes Áronnak: Vegyél
egy palackot és tegyél bele egy tele ómerrel mannát, és tedd azt
az Örökkévaló színe elé megőrzésre nemzedékeiteknek. **34**
Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, odatette Áron
a bizonyság elé megőrzésre. **35** Izrael fiai pedig ették a mannát
negyven évig, amíg elérkeztek lakott földre; a mannát ették,
amíg elérkeztek Kanaán országának határára. **36** Az ómer pedig
egy tized éfó volt.

17 És elvonult Izrael fiainak egész községe Szin pusztájából
vonulásaik szerint az Örökkévaló parancsára; és táborozott
Refidimben, de nem volt víz, hogy igyék a nép. **2** És pörlekedett
a nép Mózessel és mondta: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk!

És mondta nekik Mózes: Mit pörlekedtek velem, és mit kísértitek
meg az Örökkévalót? **3** És szomjúhozott ott a nép vízre és
zúgolódott a nép Mózes ellen, és mondta: Miért is hoztál fel
bennünket Egyiptomból, hogy megölj engem és gyermekeimet és
nyájaimat szomjúság által? **4** És kiáltott Mózes az Örökkévalóhoz,
mondván: Mit tegyek e néppel? Kevés híja, és megköveznek
engem. **5** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vonulj a nép
előtt és vegyél magaddal Izrael vénei közül, meg botodat,
mellyel megverted a folyamot, vedd kezedbe és menj! **6** Íme,
én állok majd előtted ott a sziklán, a Chóreben, üss a sziklára
és kijön abból víz és majd iszik a nép. Mózes így cselekedett
Izrael vénei szeme láttára. **7** És elnevezte a helyet Másszó
(megkísértés) és Merivó (pörlekedés), Izrael fiainak pörlekedése
miatt és mivelhogy megkísértették az Örökkévalót, mondván
vajon közepettünk van-e az Örökkévaló, vagy nincs? **8** És
eljött Amálék és harcolt Izraellel Refidimben. **9** És mondta
Mózes Józsuának: Válassz ki nekünk férfiakat és menj, harcolj
Amálek ellen; holnap odaállok én a domb tetejére is az isteni
bot kezemben. **10** Józsua úgy cselekedett, amint mondta neki
Mózes; hogy harcoljon Amálek ellen; Mózes, Áron, meg Chúr
fölmentek a domb tetejére. **11** És volt, mikor Mózes fölemelte a
kezét, akkor erősebb volt Izrael és mikor leeresztette kezét,
akkor erősebb volt Amálek. **12** Mózes kezei pedig nehezek
voltak, vettek tehát egy követ, alátették és őrá ült; Áron pedig
és Chúr támasztották kezeit, innen egyik és onnan egyik. Így
voltak kezei kitartók naplementéig. **13** És Józsua meggyengítette
Amálékot és népét a kard élével. **14** És mondta az Örökkévaló
Mózesnek: Írd fel ezt emlékül a könyvbe és tedd Józsua füleibe;
hogy el fogom törölni Amálék emlékét az ég alól. **15** Mózes

pedig épített oltárt és elnevezte: Az Örökkévaló az én zászlóm!
16 És mondta: Mert Isten trónusán a kéz, hogy harca van az
Örökkévalónak Amalék ellen, nemzedékről nemzedékre.

18 Midőn hallotta Jitró, Midján papja, Mózes apja mindazt, amit
Isten tett Mózessel és Izraellel, az ő népével, hogy kivezette az
Örökkévaló Izraelt Egyiptomból; **2** akkor vette Jitró, Mózes apja
Cippórát, Mózes feleségét, miután ez elküldöttje volt, **3** és két
fiát, akik közül az egyiknek a neve Gérsóm, mert azt mondta:
idegen voltam, idegen földön; **4** a másiknak a neve pedig Eliezer:
mert atyám Istene volt segítségemre és megmentett Fáraó
kardjából. **5** És eljött Jitró, Mózes apja és fiai, meg felesége
Mózeshez a pusztába, ahol táborozott az Isten hegyénél. **6**
És megüzente Mózesnek: Én, apád, Jitró jövök hozzád, meg
feleséged és két fia vele. **7** És Mózes kiment az ő apja elé,
leborult és megcsókolta őt és kérdezték egymást jólétük felől,
azután bementek a sátorba. **8** Mózes elbeszélte az apjának
mindazt, amit az Örökkévaló tett Fáraóval és Egyiptommal
Izrael miatt; mindazt a fáradalmat, mely őket érte az úton, de
megmentette őket az Örökkévaló. **9** És Jitró örült mindama
jó miatt, amit az Örökkévaló tett Izraellel, hogy megmentette
Egyiptom kezéből. **10** És mondta Jitró: Áldassék az Örökkévaló,
ki megmentett benneteket Egyiptom kezéből és Fáraó kezéből;
aki megmentette a népet Egyiptom keze alól! **11** Most tudom,
hogy nagyobb az Örökkévaló minden isteneknél; mert amely
dologgal vétkeztek, (az jött) rájuk. **12** És hozott Jitró, Mózes apja
égőáldozatot és vágóáldozatokat Istennek; és eljött Áron, meg
Izrael minden véne, hogy egyenek kenyeret Mózes apjával Isten
színe előtt. **13** És volt másnap, leült Mózes törvényt tenni a nép
között; és ott állt a nép Mózes körül reggeltől estig. **14** És látta

Mózes apja mindazt, amit az tesz a néppel, és mondta: Micsoda
dolog ez, amit te teszel a néppel? Miért ülsz te egyedül és az
egész nép áll körülötted reggeltől estig? **15** És mondta Mózes az
ő apjának: Mivelhogy eljön hozzám a nép, hogy megkérdezze
Istent. **16** Ha ügyük van; eljönnek hozzám és én ítélek ember és
társa között, és ismertetem Isten törvényeit és tanait. **17** És
mondta neki Mózes apja: Nem jó a dolog, amit te teszel. **18** El
fogsz lankadni te is, meg a nép is, mely nálad van, mert túlságos
nehéz a dolog neked, nem bírod azt végezni egyedül. **19** Most
tehát hallgass szavamra, tanácsot adok neked, Isten pedig
legyen veled! Te légy a nép számára Istennel szemben és vidd
te a dolgokat Isten elé. **20** És világítsd meg nekik a törvényeket
és tanokat, ismertesd meg velük az utat, melyen járjanak és
a cselekedetet, melyet cselekedjenek. **21** Te pedig szemelj ki
az egész népből derék férfiakat, istenfélőket, igaz férfiakat, kik
gyűlölik a haszonlesést, és tedd feléjük ezrek tisztjeivé, százak
tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tizek tisztjeivé. **22** Ők tegyenek
törvényt a nép között minden időben és lesz, minden nagy
ügyet hozzanak el hozzád, de minden kis ügyben ítéljenek ők;
így könnyíts magadon és ők viseljék veled (a terhet). **23** Ha
ezt a dolgot megteszed és Isten megparancsolja neked, akkor
megállhatsz és az egész nép is helyére jut békében. **24** És
Mózes hallgatott az ő apja szavára és megtett mindent, amit
mondott. **25** Kiválasztott Mózes derék férfiakat egész Izraelből és
tette őket főnökökké a nép fölé, ezrek tisztjeivé, százak tisztjeivé,
ötvenek tisztjeivé és tizek tisztjeivé, **26** hogy törvényt tegyenek a
nép között minden időben; a nehéz dolgot elviszik Mózeshez,
minden kis dologban pedig ítélnek ők. **27** És elbocsátotta Mózes
az ő apját, és ez elment az országába.

19 A harmadik hónapban, hogy Izrael fiai kivonultak Egyiptom
országából, aznap eljutottak Szináj pusztájába. **2** Elvonultak
Refidimből és eljutottak Szináj pusztájába, és táboroztak a
pusztában; ott táborozott Izrael a heggyel szemben. **3** Mózes
pedig fölment Istenhez és szólította őt az Örökkévaló a hegyről,
mondván: Így szólj Jákob házához, és add tudtára Izrael fiainak.
4 Ti láttátok, mit tettem Egyiptommal, hogy vittelek benneteket
sasszárnyakon és elhoztalak benneteket hozzám. **5** Azért most,
ha hallgattok szavamra és megőrzitek szövetségemet, akkor
lesztek az én kiváló tulajdonom mind a népek közül, bár enyém
az egész föld. **6** És ti legyetek nekem papok birodalma és
szent nép! ezek a szavak, melyeket elmondja Izrael fiainak.
7 Mózes elment és szólította a nép véneit; eléjük terjesztette
mind a szavakat, melyeket parancsolt neki az Örökkévaló. **8** És
felelt az egész nép egyetemben és mondta! Mindent, amit az
Örökkévaló szólt, megteszünk Mózes visszavitte a nép szavait
az Örökkévalóhoz. **9** És mondta az Örökkévaló Mózesnek:
Íme, én eljövök hozzád felhő sűrűjében, hogy meghallja a nép,
midőn veled beszélek és benned is higyjenek örökké. És Mózes
hírül vitte a nép szavait az Örökkévalónak. **10** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Menj a néphez és szenteld meg őket ma
és holnap, és mossák meg ruháikat. **11** Legyenek készen a
harmadik napra, mert a harmadik napon leszáll az Örökkévaló
az egész nép szeme láttára a Szináj hegyére. **12** Te pedig vonj
határt a népnek, mondván: Őrizkedjetek, fogy fel ne menjetek a
hegyre és hogy ne érintsétek annak szélét. Bárki érinti a hegyet,
ölessék meg. **13** Ne érintse őt kéz, hanem köveztessék meg,
vagy lövessék agyon, akár barom, akár ember, ne maradjon
életben. Midőn huzamosan szól a harsona, akkor felmehetnek ők

a hegyre. **14** És lement Mózes a hegyről a néphez; megszentelte
a népet és megmosták ruháikat. **15** És mondta a népnek:
Legyetek készen harmadnapra, ne közeledjetek asszonyhoz.
16 És volt a harmadik napon, midőn reggel lett, akkor volt
mennydörgés; és villámlás és sűrű felhő a hegyen és igen erős
harsona hang; és megrémült az egész nép, mely a táborban
volt. **17** És Mózes kivezette a népet Isten elé a táborból, és
megálltak a hegy tövében. **18** A Szináj hegye pedig egészben
füstölgött, mivelhogy leszállott rá az Örökkévaló tűzben; és
felszállt füstje, mint a kemence füstje és az egész hegy nagyon
megrendült. **19** És volt, a harsona hangja folyvást erősebb
lett; Mózes beszél, Isten pedig felel neki hangosan. **20** Az
Örökkévaló leszállt a Szináj hegyére, a hegy tetejére és szólította
az Örökkévaló Mózest a hegy tetejére; és Mózes felment. **21** És
mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj le, intsd meg a népet,
hogy, ne rontsanak előre az Örökkévalóhoz, hogy lássanak és
elesnék közülük sok. **22** És a papok is, kik közel lépnek az
Örökkévalóhoz; szenteljék meg magukat, nehogy rájuk törjön az
Örökkévaló. **23** És mondta Mózes az Örökkévalónak: A nép
nem jöhet fel a Szináj hegyére, mert Te megintettél bennünket,
mondván: Vonj határt a hegy körül és szenteld meg. **24** Es
mondta neki az Örökkévaló: Eredj, menj le, azután jöjj fel te,
meg Áron veled; de a papok és a nép ne rontsanak előre, hogy
felmenjenek az Örökkévalóhoz, nehogy rájuk törjön. **25** Mózes
lement a néphez és megmondta nekik.

20 És Isten elmondta mindezeket az igéket, mondván: **2** Én
vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek Egyiptom
országából, a rabszolgák házából. **3** Ne legyenek neked más
isteneid az én színem előtt. **4** Ne csinálj magadnak faragott

képet, sem bármely alakját annak, mi az égben van, fenn és
ami a földön van, alant és ami a vízben van, a föld alatt. **5** Ne
borulj le előttük és ne szolgáld azokat; mert én az Örökkévaló,
a te Istened, buzgó Isten vagyok, ki megbüntetem az atyák
vétkét a gyermekekben, harmad- és negyedíziglen, akik engem
gyűlölnek; **6** de szeretetet gyakorlok ezeríziglen azokkal, akik
engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat. **7** Ne ejtsd
ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja
büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejti az ő nevét hiába. **8**
Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszenteljed azt. **9**
Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **10** de a
hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne
végezz semmi munkát se te, se fiad, se leányod, se szolgád,
se szolgálód, se barmod, se idegened, ki kapuidban van. **11**
Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a
tengert és mindent, ami bennük van és megnyugodott a hetedik
napon; azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és
megszentelte azt. **12** Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú
életű legyél a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked
ad. **13** Ne ölj! **14** Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne vallj felebarátod
ellen, mint hamis tanú. Ne kívánd meg felebarátod házát! Ne
kívánd meg felebarátod feleségét, szolgáját, szolgálóját, ökrét,
szamarát, semmit se, ami felebarátodé! **15** És az egész nép
látta a mennydörgést, a lángokat és a harsona hangját és a
hegyet, amint füstölög; midőn látta a nép, megrendült és megállt
a távolban. **16** És mondták Mózesnek: Beszélj te velünk, hogy
halljuk, de ne beszéljen velünk Isten, hogy meg ne haljunk.
17 De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, mert azért, hogy
megkísértsen benneteket, jött az Isten és azért, hogy legyen

az ő félelme rajtatok, hogy ne vétkezzetek. **18** A nép tehát állt
a távolban, Mózes pedig odalépett a felleghez, ahol az Isten
volt. **19** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Így szólj Izrael
fiaihoz: Ti láttátok, hogy az égből beszéltem veletek: **20** Ne
csináljatok mellettem ezüst isteneket, meg arany isteneket ne
csináljatok magatoknak. **21** Földből való oltárt csinálj nekem és
áldozd fel azon égőáldozataidat; és békeáldozataidat, juhodat
és marhádat; minden helyen; ahol engedem említeni nevemet,
eljövök hozzád és megáldalak téged. **22** Ha pedig kőoltárt
csinálsz nekem, ne építsd faragott kövekből, mert vasadat
emelted rá és megszentségtelenítetted azt. **23** És ne menj fel
lépcsőkön az én oltáromra, hogy fel ne fedessék meztelenséged
rajta.

21 És ezek a rendeletek, melyeket eléjük tegyél: **2** Ha vásárolsz
héber szolgát, hat évig szolgáljon: a hetedikben pedig menjen
szabadon, ingyen. **3** Ha egymagában jön, egymagában menjen
el; ha nős férfi, menjen felesége vele. **4** Ha ura ad neki feleséget
és ez szült neki fiakat vagy leányokat, az asszony és az ő
gyermekei legyenek az uráé, ő pedig menjen el egymagában. **5**
Ha azonban azt mondja a szolga: Szeretem uramat, feleségemet
és gyermekeimet, nem megyek el szabadon, **6** akkor vezesse őt
az ura a bírákhoz és vezesse oda az ajtóhoz vagy az ajtófélhez,
és fúrja át ura az ő fülét az árral és szolgálja őt örökké. **7** Ha
pedig eladja valaki az ő leányát szolgálóul, ez ne menjen el; mint
a szolgák elmennek. **8** Ha visszatetszik az ő ura szemeiben, aki
magának szánta, akkor váltassa ki; idegen népnek eladni nincs
hatalma, miután hűtlen volt hozzá. **9** Ha pedig fiának szánja
őt, a lányok joga szerint cselekedjék vele. **10** Ha másikat vesz
magának, amannak élelmezését, ruházását és lakását ne vonja

meg. **11** Ha pedig ezt a hármat nem cselekszi vele, úgy menjen
el az ingyen, váltságpénz nélkül. **12** Aki úgy megver valakit,
hogy az meghal, ölessék meg. **13** Ha pedig nem lesett rá, de
Isten juttatta az ő kezébe, akkor rendelek neked helyet, ahová
meneküljön. **14** Ha valaki szándékosan tör felebarátja ellen,
hogy megölje orvul, oltárom mellől vedd el őt, hogy meghaljon.
15 Aki megveri az atyját vagy az anyját, ölessék meg. **16** Aki
embert lop, hogy eladja azt és megtalálják a kezében, ölessék
meg. **17** Aki átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg.
18 És ha pörlekednek férfiak és egyik megüti a másikat kővel
vagy ököllel és az nem hal meg, de ágyba esik. **19** Ha felkel és
jár az utcán mankóján, akkor büntetlen legyen, aki megütötte,
csak mulasztását térítse meg és gyógyíttassa meg. **20** Ha pedig
valaki úgy megveri az ő szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy
meghal keze alatt, toroltassék meg rajta. **21** De ha egy napig,
vagy két napig életben marad akkor ne toroltassék meg, mert az
ő pénze az. **22** Midőn dulakodnak férfiak és meglöknek egy
viselős asszonyt, úgy, hogy elmegy magzata, de veszedelem
nincs, akkor bírságoltassék meg, amint kiszabja rá az asszony
férje és adja meg a bírák útján. **23** Ha azonban veszedelem lesz,
akkor adj lelket lélekért, **24** szemet szemért, fogat fogért, kezet
kézért, lábat lábért, **25** égetést égetésért, sebet sebért, kékfoltot
kékfoltért. **26** Ha pedig valaki úgy üti meg szolgája szemét, vagy
szolgálója szemét, hogy megrontja azt, szabadon bocsássa el a
szeméért. **27** Ha pedig szolgája fogát, vagy szolgálója fogát
üti ki, szabadon bocsássa el a fogáért. **28** És ha megöklel egy
ökör férfit vagy nőt, úgy, hogy ez meghal: köveztessék meg
az ökör és ne egyék meg a húsát, az ökör gazdája azonban
büntetlen. **29** De ha öklelős ökör az tegnapról tegnapelőttről és

megintetett az ő gazdája és még sem őrzi, és megölt férfit vagy
nőt: Az ökör köveztessék meg és gazdája is ölessék meg. **30**
Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor adja meg lelkének váltságát
egészen úgy, amint kivetik rá. **31** Ha fiút öklel meg, vagy leányt
öklel meg, e rendelet szerint bánjanak el vele. **32** Ha szolgát
öklel meg az ökör vagy szolgálói, harminc sékel ezüstöt adjon
azok urának és az ökör köveztessék meg. **33** És ha valaki
nyit vermet, vagy ha ás valaki vermet és nem fedi azt be, és
beleesik ökör vagy szamár: **34** A verem gazdája fizesse meg,
árát térítse meg az urának és az elhullott az övé legyen. **35** Ha
pedig valakinek ökre megrúgja felebarátjának ökrét, úgy, hogy
ez elhull, akkor adják el az élő ökröt és felezzék meg az árát és
az elhullottat is felezzék meg. **36** Ha ismeretes volt, hogy öklelős
ökör az tegnapról tegnapelőttről és még sem őrzi gazdája, akkor
fizessen ökröt ökörért, az elhullott pedig az övé legyen.

22 Ha valaki lop ökröt vagy bárányt és levágja azt, vagy
eladja: öt marhát fizessen az ökörért és még juhot a bárányért.
2 Ha a betörésen rajta érik a tolvajt és úgy megverik, hogy
meghal, nincs miatta vérbűn; **3** ha rásütött a nap, vérbűn van
miatta. Fizessen (a tolvaj), ha pedig nincs neki, adassék el az
ő lopásáért. **4** Ha megtalálják kezében a lopott dolgot, akár
ökröt, akár szamarat vagy juhot élve, kétszerannyit fizessen.
5 Ha lelegeltet valaki mezőt vagy szőlőt, rábocsátja ugyanis
marháját és legelteti másnak a mezején: mezejének legjavából
és szőlőjének legjavából fizessen. **6** Ha tűz támad és ér
töviseket és fölemészt asztagot, vagy lábán álló gabonát, vagy
mezőt, fizesse meg az, aki a tüzet gyújtotta. **7** Ha ad valaki
felebarátjának pénzt vagy edényeket megőrzés végett és ellopták
annak a férfiúnak a házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen

kétszerannyit; **8** de ha nem találják meg a tolvajt, lépjen oda
a ház ura a bíróhoz, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja
jószága után. **9** Minden vétség ügyében, akár ökör, akár szamár,
akár juh, akár ruha, akár elveszett dolog, amelyre azt mondja
(a károsult), hogy ez az, a bíró elé jöjjön mindkettőjük ügye;
akit elmarasztalnak a bírák, az fizessen kétszerannyit az ő
felebarátjának. **10** Ha ad valaki felebarátjának szamarat, vagy
ökröt, vagy juhot, vagy bármi barmot megőrzés végett és ez
elhullott, vagy megsérült, vagy elfogatott és senki sem látta, **11**
Az Örökkévalóra tett eskü legyen kettőjük között, hogy nem
nyújtotta ki kezét felebarátja jószága után; és ezt fogadja el
annak gazdája és ő ne fizessen. **12** De ha ellopják tőle, fizesse
meg gazdájának. **13** Ha széttépetett, hozza el azt tanú gyanánt;
a széttépettet ne fizesse meg. **14** Ha pedig kölcsönkér valaki
felebarátjától (barmot) és ez megsérül vagy elhull, gazdája pedig
nincs vele, fizesse meg. **15** Ha gazdája vele van, ne fizesse
meg; ha bérelt volt, bérébe megy. **16** Ha valaki elcsábít hajadont,
ki nincs eljegyezve és vele marad, jegybérrel vegye el magának
feleségül; **17** ha vonakodik az atyja, hogy neki adja, akkor mérjen
le ezüstöt a hajadonok jegybére szerint. **18** Varázslónőt ne hagyj
életben. **19** Mindenki, ki barommal hál, ölessék meg. **20** Aki
isteneknek áldoz, pusztíttassék el; kivéve az Örökkévalónak
egyedül. **21** Az idegent el ne nyomd és ne szorongasd őt, mert
idegenek voltatok ti Egyiptom országában. **22** Egy özvegyet és
árvát se sanyargassatok. **23** Mert ha sanyargatod őt, hogyha kiált
majd hozzám, meg fogom hallgatni jajkiáltását; **24** és fölgerjed
haragom és megöllek benneteket karddal és a ti feleségeitek
lesznek özvegyek és gyermekeitek árvák. **25** Ha pénzt kölcsönzöl
népemnek, a szegénynek melletted, ne légy irányában, mint

a hitelező; ne vessetek rá kamatot. **26** Ha zálogba veszed
felebarátod ruháját, a naplemente előtt add vissza neki; **27**
mert az az egyedüli takarója, az ruhája testének, miben háljon?
És lesz, ha kiált hozzám, meghallgatom, mert könyörületes
vagyok én. **28** Bírákat ne átkozz és fejedelmet néped között ne
szidalmazz. **29** Gabonád és folyadékod adományát ne késleltesd;
fiaid elsőszülöttét add nekem. **30** Így tegyél ökröddel, juhoddal;
hét napig maradjon az anyjánál, nyolcadik nap add nekem. **31**
Szent emberek legyetek nekem; a mezőn széttépettnek húsát
ne egyétek, a kutyának vessétek azt.

23 Ne hordjál hamis hírt! Ne fogj kezet a gonosszal, hogy tanú
légy az erőszakra! **2** Ne kövesd a sokaságot rosszra és ne
vallj peres ügyben, hajolván a sokaság felé joghajlításra; **3**
A szegényt ne tüntesd ki pörében. **4** Ha rátalálsz ellenséged
ökrére vagy szamarára, amely eltévedt, vidd azt neki vissza. **5**
Ha látod gyűlölőd szamarát leroskadva terhe alatt, távol legyen
tőled, hogy magára hagyjad, segítsd fel vele együtt. **6** Ne hajlítsd
el a te szűkölködőd jogát az ő peres ügyében. **7** Hazug dologtól
maradj távol; ártatlant és igazat meg ne ölj, mert én nem adok
igazat a gonosznak. **8** Megvesztegetést el ne fogadj, mert a
megvesztegetés megvakítja az éleslátókat és elferdíti az igazak
szavait. **9** Idegent ne szorongass, hisz ti ismeritek az idegen
lelkét, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. **10** Hat éven
át vesd be földedet és gyűjtsd be termését; **11** a hetedikben
pedig engedd ugarnak és hagyd el, hogy egyék (termését)
néped szűkölködői, és amit meghagynak, egye meg a mezei
vad; így tegyél szőlőddel és olajfáddal. **12** Hat napon át végezd
munkádat, de a hetedik napon nyugodjál, hogy nyugodjék
ökröd és szamarad és pihenjen szolgálód fia, meg az idegen.

13 És mindenben, amit mondtam nektek, legyetek óvatosak!
Más istenek neveit ne említsétek; ne hallassék szádból. **14**
Háromízben ülj ünnepet nekem az évben: **15** A kovásztalan
kenyér ünnepét őrizd meg; hét napon át egyél kovásztalant,
amint parancsoltam neked, a kalászérés hónapjának idején, mert
abban vonultál ki Egyiptomból; és ne jelenjék meg senki színem
előtt üresen. **16** És az aratás ünnepét, munkád zsengéjét,
melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás ünnepét, midőn
végére jár az év, midőn betakarítod munkádat a mezőről. **17**
Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az
Úr, az Örökkévaló színe előtt. **18** Ne áldozd kovászos mellett
áldozatom vérét, és ne maradjon éjjelen át ünnepi áldozatom
zsiradéka, reggelig. **19** Földed zsengéjének elsejét vidd az
Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anyja
tejében. **20** Íme, én küldök angyalt előtted, hogy megőrizzen
téged az úton és hogy elvigyen arra a helyre, melyet én
elkészítettem. **21** Őrizkedjél tőle és hallgass szavára, ellene ne
szegülj, mert ő nem fogja megbocsátani elpártolásotokat, mert
nevem van benne. **22** Hanem, ha hallgatni fogsz szavára és
megteszed mindazt, amit mondok, akkor ellensége leszek a te
ellenségeidnek és szorongatom a te szorongatóidat. **23** Mert jár
majd az én angyalom előtted és elvisz téged az Emórihoz, a
Chittihez, a Perizihez; a Kánaánihoz, a Chivvihez és Jevúszihoz;
és én kipusztítom azt. **24** Ne borulj le az ő isteneik előtt és ne
szolgáld azokat, – és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint –
hanem rombold le azokat és zúzd össze az ő oszlopaikat. **25** És
szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket, és ő megáldja a
te kenyeredet és vizedet; és akkor eltávolítom a betegséget
közepedből. **26** Nem lesz idétlent szülő és magtalan asszony a

te országodban; napjaid számát teljessé teszem. **27** Félelmemet
küldöm előtted és megzavarom mind a népet, amelyek közé te
mész; és teszem, hogy mind a te ellenségeid hátat fordítanak
neked. **28** És küldöm a darazsat előtted, hogy előzze a Chivvit,
a Kánaánit és Chittit előled. **29** Nem űzöm el őt előled egy
évben, hogy ne legyen az ország puszta és elszaporodjék
ellened a mező vadja. **30** Apránként űzöm el őt előled, amíg
te megszaporodsz és birtokba veszed az országot. **31** És
teszem a te határodat a Nádastengertől a filiszteus tengerig és a
pusztától a folyamig; mert kezetekbe adom az ország lakóit és
te űzöd azokat magad előtt. **32** Ne köss velük, sem isteneikkel
szövetséget. **33** Ne lakjanak a te országodban, nehogy vétekre
vígyenek téged ellenem, amidőn szolgálnád az ő isteneiket,
mert ez tőrré lenne számodra.

24 Mózesnek pedig mondta: Menj fel az Örökkévalóhoz,
te, Áron, Nádáb és Ábihu, meg hetvenen Izrael vénei közül,
és boruljatok le távolról. **2** Mózes lépjen oda egyedül az
Örökkévalóhoz, de ők ne lépjenek oda, a nép pedig ne
menjen fel vele. **3** És Mózes eljött és elbeszélte a népnek
az Örökkévaló minden szavait és mind a rendeleteket, a nép
pedig felelt egyhangúlag és mondta: Mindama igéket, melyeket
az Örökkévaló mondott, megtesszük. **4** És felírta Mózes az
Örökkévaló minden szavait és felkelt kora reggel és épített
oltárt a hegy aljában és tizenkét oszlopot, Izrael tizenkét törzse
szerint. **5** És odaküldte Izrael fiainak ifjait és ők bemutattak
égőáldozatokat és vágtak vágóáldozatokat, békeáldozatokul
az Örökkévalónak tulkokat. **6** Mózes pedig vette a vérnek
felét és tepsikbe tette, a vér másik felét pedig ráhintette az
oltárra. **7** És vette a szövetség könyvét és felolvasta a nép füle

hallatára, az pedig mondta: Mindent, amit az Örökkévaló szólt,
megteszünk és meghallgatunk. **8** Mózes pedig vette a vért,
ráhintett a népre és mondta: Íme, a szövetség vére, amelyet
kötött az Örökkévaló veletek mind a szavak szerint. **9** És fölment
Mózes meg Áron, Nádáb és Ábihu és hetvenen Izrael vénei
közül. **10** És látták Izrael Istenét; és lábai alatt olyasmi, mint
fénylő zafír és mint maga az ég, oly tiszta. **11** Izrael fiainak
kiválasztottjaira pedig nem nyújtotta ki kezét; látták Istent és
ettek és ittak. **12** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Jöjj fel
hozzám a hegyre és légy ott; hadd adjam át neked a kőtáblákat,
meg a tant és a parancsolatot, amelyet felírtam tanításukra. **13**
És felkerekedett Mózes meg Józsua, az ő szolgája; és Mózes
felment az Isten hegyére. **14** A véneknek pedig mondta: Várjatok
ránk itt, amíg mi visszatérünk hozzátok; és íme, Áron meg Chúr
veletek van, akinek ügye van, lépjen oda hozzájuk. **15** És Mózes
felment a hegyre és a felhő befedte a hegyet. **16** És nyugodott
az Örökkévaló dicsősége Szináj hegyén, befedte ezt a felhő
hat napon át, és szólította Mózest a hetedik napon a felhő
közepéből. **17** És az Örökkévaló dicsőségének jelenése, mint
emésztő tűz a hegy tetején Izrael fiainak szeme láttára. **18** És
Mózes bement a felhő közepébe és felment a hegyre; és Mózes
volt a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

25 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiaihoz, hogy hozzanak nekem: ajándékot; minden embertől, akit
szíve arra ösztönöz, vegyétek el a nekem szánt ajándékot. **3** És
ez az ajándék, melyet tőlük elvegyetek: Arany, ezüst és réz; **4**
kék bíbor, piros bíbor, karmazsin és bisszus, meg kecskeszőr; **5**
pirosra festett kosbőrök és táchásbőrök, meg sittimfa; **6** olaj a
világításra, illatszerek a kenetolajhoz és fűszeres füstölőszerhez;

7 sóhámkövek és foglalókövek, az éfód és a melldísz számára.
8 És készítsenek nekem szentélyt, hogy lakjam közepettük. 9
Egészen úgy, amint én mutattam neked a hajlék mintáját és
minden edényeinek mintáját, úgy készítsétek. 10 És készítsenek
ládát sittimfából; két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a
szélessége és egy és fél könyök a magassága. 11 És vond be
azt tiszta arannyal, belülről és kívülről vond be azt; és készíts
rá arany koszorút köröskörül. 12 És önts számára négy arany
karikát és tedd a négy szögletére; és pedig két karikát az egyik
oldalára és két karikát a másik oldalára. 13 És készíts rudakat
sittimfából és vond be azokat arannyal. 14 Tedd be a rudakat a
karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a ládát azokon. 15 A láda
karikáiban legyenek a rudak, ne távozzanak azokból. 16 És
tedd a ládába a bizonyságot, amelyet majd adok neked. 17 És
készíts födelet tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy
és fél könyök a szélessége. 18 És készíts két kerubot aranyból;
vert munkával készítsd azokat a födél két végén. 19 Készíts
pedig egy kerubot az egyik végén, innen, és egy kerubot a másik
végén, amonnan; a födélből készítsétek a kerubokat, annak
két végén. 20 És legyenek a kerubok szárnyaikat kiterjesztve,
felfelé, beborítva szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz
fordulva; a födél felé legyen a kerubok arca. 21 És tedd a födelet
a ládára felülről; a ládába pedig tedd a bizonyságot, melyet
majd adok neked. 22 És én találkozom veled ott és elmondom
neked a födélről, a két kerub közül, melyek a bizonyság ládáján
vannak, mindazt, amit neked parancsolok Izrael fiai számára. 23
És készíts asztalt sittimfából; két könyök a hossza, egy könyök a
szélessége és egy és fél könyök a magassága. 24 Vond be
azt tiszta arannyal és készíts neki arany koszorút köröskörül.

25 És készíts neki egy tenyérnyi keretet köröskörül és készíts
arany koszorút keretére köröskörül. **26** És készíts neki négy
arany karikát; és tedd a karikákat a négy sarokra, melyek négy
lábánál vannak. **27** A keret mellett legyenek a karikák tartókul
a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. **28** És készítsd a rudakat
sittimfából és vond be azokat arannyal, hogy vigyék azokon az
asztalt. **29** Es készítsd az ő tálait, csészéit, kannáit és kancsóit,
amelyekkel italt áldoznak; tiszta aranyból készítsd azokat. **30** És
tegyél az asztalra (Isten) színe elé való kenyeret, színem előtt
legyen állandóan. **31** És készíts lámpát tiszta aranyból; vert
munkával készíttessék a lámpás: szára, ágai, kelyhei, gombjai
és virágai belőle legyenek. **32** Hat ág jöjjön ki oldalaiból: a
lámpás három ága az egyik oldalából, és a lámpás három ága a
másik oldalából. **33** Három mandolaforma kehely az egyik ágon,
gomb meg virág, és három mandolaforma kehely másik ágon,
gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból.
34 És a lámpáson négy mandolaforma kehely, gombjai meg
virágai. **35** És egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág
alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle; a hat ágnál, melyek
kijönnek a lámpásból. **36** Gombjaik és ágaik belőlük legyenek;
az egész egy darabból verve, tiszta aranyból. **37** És készítsd
mécseit, hetet, hogy midőn felteszi mécseit, világítsanak az eleje
felé. **38** És hamvvevői, meg serpenyői tiszta aranyból. **39** Egy
kikkár tiszta aranyból készítsd azt, meg mind ez edényeket. **40**
Nézd meg és készítsd el, az ő mintájuk szerint, mely neked
mutattatott a hegyen.

26 A hajlékot pedig készítsd tíz szőnyegből, sodrott bisszusból,
kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, kerubokkal,
takácsmunkával készítsd azokat. **2** Egy szőnyeg hossza

huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy
szőnyeg; egy mértéke legyen mind a szőnyegeknek. **3** Öt
szőnyeg legyen összefűzve egymással és megint öt szőnyeg
összefűzve egymással. **4** És készíts hurkokat kék bíborból, az
egyik szőnyeg szélére az összefűzés végén; és így készíts a
szélső szőnyeg szélére is, a másik összefűzésnél. **5** Ötven
hurkot készíts az egyik szőnyegre és ötven hurkot készíts a
szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésnél van; átellenben
legyenek a hurkok egymással. **6** És készíts ötven arany kapcsot;
és fűzd össze a szőnyegeket, egyiket a másikkal a kapcsok
által, hogy a hajlék eggyé legyen. **7** És készíts kecskeszőr-
szőnyegeket sátor gyanánt a hajlék fölé; tizenegy szőnyeget
készíts azokból. **8** Egy szőnyeg hossza harminc könyök és
szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen a
tizenegy szőnyegnek. **9** És fűzz össze öt szőnyeget külön, meg
hat szőnyeget külön; és hajtsd kétrétűen a hatodik szőnyeget a
sátor előrésze felé. **10** És készíts ötven hurkot az egyik szőnyeg
szélére, mely a szélső az összefűzésben és ötven hurkot az
egyik szőnyeg szélére, a másik összetűzésnél. **11** És készíts
rézkapcsokat, ötvenet, és tedd a kapcsokat a hurkokba, hogy
összetűzd a sátort és eggyé legyen. **12** A lelógó rész, mely fölös
a sátor szőnyegeinél: a fölös fél szőnyeg lógjon a hajlék hátsó
részén; **13** és pedig egy könyöknyi innen és egy könyöknyi
amonnan a fölöslegből, a sátor szőnyegeinek hosszában lógjon
le a hajlék oldalán innen és onnan, hogy befedje azt. **14** És
készíts takarót a sátornak, pirosra festett kosbőrökből, és egy
takarót táchásbőrből legfelül. **15** Készíts deszkákat a hajlékhoz
sittimfából, egyenesen állókká. **16** Tíz könyök a deszka hossza
és egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. **17** Két csapot

egy-egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így
készítsd a hajlék összes deszkáinak. **18** És készítsd a deszkákat
a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldal felől, dél felé. **19** És
negyven ezüst lábat készíts a húsz deszka alá: két lábat egy
deszka alá, két csapja számára, és két lábat egy deszka alá,
két csapja számára. **20** És a hajlék másik oldalára, észak felé
húsz deszkát. **21** És negyven lábukat ezüstből; két lábat egy
deszka alá és két lábat egy deszka alá. **22** És a hajlék hátulsó
részére, nyugat felé készíts hat deszkát. **23** És két deszkát
készíts a hajlék szögletei számára, a hátulsó részen. **24** És
kettősek legyenek alulról és teljesen egybeillők legyenek fent
egy karikában; így legyen mindkettőnél, a két szögletnél. **25** És
legyen nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb; két láb egy
deszka alatt, két láb egy deszka alatt. **26** És készíts tolózárakat
sittimfából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkái számára; **27**
és öt tolózárt a hajlék másik oldalának deszkái számára és öt
tolózárt a hajlék oldalának deszkái számára; a hátulsó részen,
nyugat felől; **28** és a középső tolózárt, a deszkák közepén, mely
átfut egyik végétől a másik végéig. **29** A deszkákat pedig vond be
arannyal és karikáikat készítsd aranyból, tartókul a tolózáraknak;
és vond be a tolózárakat arannyal. **30** Azután állítsd fel a
hajlékot, annak rendje szerint, amint neked mutattatott a hegyen.
31 És készíts függönyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból
és sodrott bisszusból, takácsmunkával készítsék azt, kerubokkal.
32 És tedd azt négy sittimfaoszlopra, melyek arannyal vannak
bevonva; horgaik aranyból, négy ezüst lábon. **33** És tedd a
függönyt a kapcsok alá és vidd be oda a függönyön belül, a
bizonyság ládáját; és válassza el nektek a függöny a szentélyt a
szentek szentjétől. **34** És tedd a födelet a bizonyság ládájára,

szentek szentjében. **35** És tedd az asztalt a függönyön kívül és
a lámpást az asztallal szemközt, a hajlék oldalára, dél felé, az
asztalt pedig tedd az északi oldalra. **36** És készíts takarót a
sátor ajtajának kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból,
még sodrott bisszusból, hímző munkával. **37** És készíts a takaró
számára öt sittimfaoszlopot és vond be azokat arannyal, horgaik
aranyból; és önts számukra öt rézlábot.

27 És készítsd az oltárt sittimfából; öt könyök a hossza és
öt könyök a szélessége, négyszögű legyen az oltár és három
könyök a magassága. **2** És készítsd szarvait négy sarkára,
magából legyenek szarvai; és vond be azt rézzel. **3** És készítsd
fazekait, hogy hamuját kivegyed, és lapátait, medencéit, villáit
és serpenyőit; mind az edényeit rézből készítsd. **4** És készíts
hozzá rostélyt, hálómunkával, rézből és készíts a hálóra négy
rézkarikát, a négy végére. **5** És tedd azt az oltár párkányzata
alá, alulról és legyen a háló az oltár feléig. **6** És készíts rudakat
az oltár számára, sittimfarudakat és vond be azokat rézzel. **7**
És tegyék rúdjait a karikákba, és legyenek a rudak az oltár
két oldalán, midőn viszik azt. **8** Üresen, táblákból készítsd
azt; amint neked mutattatott a hegyen, úgy készítsék el. **9**
És készítsd a hajlék udvarát; déli oldalára függönyöket az
udvarnak, sodrott bisszusból, száz könyök a hossza az egyik
oldalnak. **10** És oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből;
az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstből. **11** Épp így az
északi oldalra, hosszában függönyöket, száz könyök a hossza;
és oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből, az oszlopok
horgait és abroncsaikat ezüstből. **12** És az udvar szélességében
a nyugati oldalra ötven könyöknyi függönyöket; oszlopaikat, tizet
és lábaikat, tizet. **13** És az udvar szélességében a napkeleti

oldalra ötven könyöknyit. **14** És pedig tizenöt könyöknyi függönyt
az egyik végére, oszlopaikat, hármat és lábaikat, hármat; **15** és a
második végére tizenöt könyöknyi függönyt, oszlopaikat, hármat,
meg lábaikat hármat. **16** És az udvar kapuja gyanánt egy takarót,
hús könyöknyit, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból,
meg sodrott bisszusból, hímző munkával; oszlopaikat, négyet,
meg lábaikat, négyet. **17** Az udvar minden oszlopait köröskörül
ezüsttel abroncsolva, horgaikat ezüstből és lábaikat rézből. **18** Az
udvar hossza száz könyöknyi és szélessége ötven az ötvenre és
magassága öt könyök; (függönyei) sodrott bisszusból és lábaik
rézből. **19** Minden edény a hajléknak, minden szolgálatában és
minden szöge és szögei az udvarnak rézből legyenek. **20** Te
pedig parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta,
törött faolajat a világításra, hogy felgyújtsatok örök mécset. **21** A
gyülekezés sátorában a függönyön kívül, mely a bizonyság előtt
van, rendezze el azt Áron és fiai estétől reggelig, az Örökkévaló
színe előtt; örök törvény ez nemzedékeiken át Izrael fiai között.

28 Te pedig hadd közeledni magadhoz Áront, a testvéredet
és az ő fiait vele Izrael fiai közepéből, hogy papommá legyen;
Áron meg Nádáb és Ábihú, Elázár és Itámár, Áron fiai. **2** És
készíts szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek, tiszteletül és
díszül. **3** Te pedig szólj minden bölcs szívűhöz, akit betöltöttem
a bölcsesség szellemével, hogy készítsék Áron ruháit, hogy
felszenteld őt és papommá legyen. **4** És ezek a ruhák, amelyeket
készítsenek: melldísz, éfód, köpeny, kockás köntös, süveg és
öv; készítsenek szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek és
fiainak, hogy papommá legyen. **5** És ők vegyék el az aranyat, a
kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust. **6**
És készítsék az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból

és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácsmunkával. **7**
Két hozzáfűzött vállszalagja legyen annak két végén, hogy
összefűzhessék. **8** És az átkötéséhez való szorító, mely rajta van,
annak munkája szerint, belőle legyen: aranyból, kék bíborból,
piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. **9**
És vedd a két sóhám követ és véssd azokra Izrael fiainak
neveit; **10** hatot neveikből az egyik kőre és a hatnak nevét, kik
fönnmaradtak, a másik kőre, születésük szerint. **11** Kőmetsző
munkával, pecsétvéséssel véssd a két követ Izrael fiainak
neveire, körülvéve arany kockákkal készítsd azokat. **12** És tedd
a két követ az éfód vállszalagjaira emlékkövekül Izrael fiainak;
és viselje Áron a neveket az Örökkévaló színe előtt két vállán
emlékül. **13** És készíts arany kockákat. **14** És két láncot tiszta
aranyból, egymásba öltve készítsd azokat, fonó munkával és
tedd a fonott láncokat a kockákra. **15** És készítsd az ítélet
melldíszét, takácsmunkával, az éfód munkája szerint készítsd
azt; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból,
meg sodrott bisszusból készítsd azt. **16** Négyszögletű legyen,
kétrétűen; egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége. **17** És
foglalj abba kőfoglalatot, négy sor követ; egy sor: ódem, pitdó és
bórekesz, az első sor. **18** A második sor: nófech, száppir és
jáhálóm. **19** A harmadik sor: lesem, sevó és áchlómó. **20** A
negyedik sor: társis, sóhám és josfé; aranykockákban legyenek
foglalatukban. **21** És a kövek legyenek Izrael fiainak neveire,
tizenkettő a neveikre; pecsétvéséssel, mindegyiknek a nevére
legyenek, a tizenkét törzs szerint. **22** És készíts a melldíszre
egymásba öltött láncokat, fonómunkával, tiszta aranyból. **23** És
készíts a melldíszre két arany karikát és tedd a két karikát a
melldísz két végére. **24** Tedd a hét aranyfonatot a két karikába,

a melldísz végére, **25** És a két fonatnak két végét tedd a két
kockára; és tedd az éfód szalagjaira, előrészére. **26** És készíts
két arany karikát és tedd azokat a melldísz két végére, a szélére,
mely az éfód oldalán van, belülről. **27** És készíts két arany karikát
és tedd azokat az éfód két vállszalagjára, alulról, előrészére,
összefűzése irányában, az éfód szorítóján felül. **28** És kössék a
melldíszt, annak karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor
zsinórral, hogy az éfód szorítóján legyen és el ne csússzék a
melldísz az éfódról. **29** És viselje Áron Izrael fiainak neveit az
ítélet melldíszében, szíve fölött, midőn bemegy a szentélybe,
emlékezetül az Örökkévaló színe előtt állandóan. **30** És tedd
az ítélet melldíszébe az úrimot és tummimot, hogy legyenek
Áron szíve fölött, midőn bemegy az Örökkévaló színe elé; és
viselje Áron Izrael fiainak ítéletét az ő szívén az Örökkévaló
színe előtt állandóan. **31** És készítsd az éfódhoz való köpenyt
egészen kék bíborból. **32** És legyen felső nyílása a közepében;
szegélye legyen nyílásának köröskörül szövő munkával, mint a
páncéling nyílása legyen rajta, hogy el ne szakadjon. **33** És
készíts széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és
karmazsinból, széleire köröskörül; és arany csengettyűket azok
között köröskörül. **34** Arany csengettyű és gránátalma, arany
csengettyű és gránátalma legyen a köpeny szélein köröskörül.
35 És legyen Áronon a szolgálatkor, hogy hallassék hangja,
midőn bemegy a szentélybe; az Örökkévaló színe elé és midőn
kimegy, hogy meg ne haljon. **36** Készíts lemezt tiszta aranyból
és véssd rá pecsétvéséssel: Szent az Örökkévalónak! **37** És
tedd azt kék bíbor zsinórra, hogy legyen a süvegen; a süveg
előrészén legyen. **38** És legyen Áron homlokán és viselje
Áron a szentségek bűnét, amelyeket szentelnek Izrael fiai,

minden szent ajándékaik szerint; és legyen homlokán állandóan,
kedvességül nekik az Örökkévaló színe előtt. **39** És kockásan
készítsd a köntöst bisszusból és készíts süvegeket bisszusból
és övet készíts, hímző munkával. **40** Áron fiainak pedig készíts
köntösöket és készíts nekik öveket és magas süvegeket készíts
nekik, tiszteletül és díszül. **41** Öltöztesd fel azokba Áront, a
te testvéredet és fiait vele együtt; kend fel őket és töltsd meg
kezüket, szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **42** És
készíts nekik lennadrágokat, hogy befedjék a szemérmet; a
csípőktől a combokig érjenek. **43** a legyenek Áronon, meg fiain,
midőn bemennek a gyülekezés sátorába, vagy midőn odalépnek
az oltárhoz szolgálatot végezni a szentélyben, és ne vegyenek
bűnt magukra, hogy meghaljanak. Örök törvény ez neki és az ő
magzatának utána.

29 És ez az, amit tegyél velük, hogy megszenteld őket,
hogy papjaimmá legyenek: Vegyél egy fiatal tulkot és két ép
kost; **2** meg kovásztalan kenyeret és kovásztalan kalácsokat,
megkeverve olajjal és kovásztalan lepényeket, megkenve olajjal;
búzalángból készítsd azokat. **3** Tedd azokat egy kosárba és
mutasd be azokat a kosárban, meg a tulkot és a két kost. **4**
Áront és fiait pedig hagyd közeledni a gyülekezés sátorának
bejáratához és mosd meg őket vízben. **5** Vedd a ruhákat és
öltöztesd fel Áront a köntösbe, az éfód köpenyébe, az éfódba és
a melldíszbe, és övezd őt körül az éfód szorítójával. **6** Tedd a
süveget a fejére és tedd a szentség koronáját a süvegre. **7** És
vedd a kenetolajat és önts a fejére, hogy felkend őt. **8** Fiait is
hagyd közeledni és öltöztesd fel őket köntösökbe; **9** és övezd át
őket övvel, Áront és fiait, és tegyél fel nekik magas süvegeket,
hogy legyen nekik a papság örök törvényül; és töltsd meg Áron

kezét és fiai kezét. **10** Azután vidd oda a tulkot a gyülekezés
sátora elé és tegyék Áron meg fiai kezeiket a tulok fejére. **11**
És vágd le a tulkot az Örökkévaló színe előtt, a gyülekezés
sátorának bejáratánál. **12** Vegyél a tulok véréből és tedd az
oltár szarvaira ujjaddal, a többi vért öntsd az oltár aljára. **13**
És vedd az egész zsiradékot, mely befedi a belet és a hártyát,
mely a májon van, meg a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk
van, és füstölögtesd el az oltáron. **14** A tulok húsát pedig, bőrét
és ganaját égesd el tűzben a táboron kívül; vétekáldozat az.
15 Az egyik kost pedig vedd és tegyék Áron meg fiai kezeiket
a kos fejére. **16** És vágd le a kost, vedd vérét és hintsd az
oltárra köröskörül. **17** A kost pedig darabold fel az ő darabjaira,
mosd meg belét és lábszárait, és tedd darabjaira meg fejére.
18 Füstölögtesd el az egész kost az oltáron, égőáldozat az az
Örökkévalónak; kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak.
19 Azután vedd a második kost és tegyék Áron, meg fiai kezeiket
a kos fejére. **20** Vágd le a kost és vegyél véréből, tedd Áron
fülének porcogójára és fiai fülének porcogójára, a jobbikra, meg
jobb kezük hüvelykujjára és jobb lábuk hüvelykujjára, és hintsd a
vért az oltárra köröskörül. **21** És vegyél a vérből, mely az oltáron
van, meg a kenetolajból és fecskendezz Áronra és ruháira, fiaira
és fiainak ruháira vele együtt, hogy szent legyen ő és ruhái,
fiai és fiainak ruhái vele együtt. **22** Vedd a kosból a zsiradékot
és a farkot, meg a zsiradékot, mely befedi a belet, meg a máj
hártyáját, a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van és a
jobb lapockát, mert a felavatás kosa az; **23** meg egy kerek
kenyeret, egy olajos kalácsot és egy lepényt, a kovásztalannak
kosarából, mely az Örökkévaló színe előtt van. **24** És tedd
mindezt Áron tenyereire; meg fiainak tenyereire; és lengesd

azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **25** Azután vedd el
azokat kezükből és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozaton
felül; kellemes illatul az Örökkévaló színe előtt, tűzáldozat az
az Örökkévalónak. **26** És vedd a szegyet a felavatási kosból,
mely Ároné és lengesd azt lengetéssel az Örökkévaló színe
előtt; és legyen az a te részed. **27** Szenteld meg a lengetett
szegyet és az ajándéklapockát, melyet lengettek és melyet
leemeltek a felavatási kosból, abból, mely Ároné és abból,
mely fiaié. **28** És legyen Áronnak meg fiainak örök törvényül
Izrael fiai részéről, mert ajándék az és ajándék legyen Izrael
fiaitól, békeáldozataikból, az ő ajándékuk az Örökkévalónak.
29 És a szent ruhák, melyek Ároné, fiaié legyenek ő utána,
hogy felkenessenek azokban és hogy megtöltsék azokban az ő
kezüket. **30** Hét napon át öltse fel, aki pap lesz helyette fiai
közül, aki bemegy a gyülekezés sátorába, hogy szolgálatot
végezzen a szentélyben. **31** A felavatási kost pedig vedd és
főzd meg a húsát szent helyen. **32** És egyék meg Áron és fiai a
kos húsát, meg a kenyeret, mely a kosárban van a gyülekezés
sátorának bejáratánál. **33** És egyék meg azokat, amelyekkel
engesztelést szereztek értük, hogy megtöltsék kezüket, hogy
megszenteljék azokat; de idegen ne egye, mert szent az. **34** Ha
pedig marad a felavatási kos húsából és a kenyérből reggelig,
akkor égesd el a maradékot tűzben, ne egyék meg, mert szent
az. **35** És tegyél Áronnal meg fiaival így, egészen úgy, amint
parancsoltam neked; hét napon át töltsd meg kezüket. **36** És
egy vétekáldozati tulkot készíts minden napra az engesztelőn
felül, hogy megtisztítsd az oltárt, midőn engesztelést végzel
rajta; és kend fel azt, hogy megszenteljed. **37** Hét napon át
végezz engesztelést az oltáron és szenteld meg azt, hogy

legyen az oltár szentek szentje; mindenki, aki az oltárhoz ér,
szent legyen. **38** És ez az, amit az oltáron bemutass: egyéves
juhot, kettőt naponta, állandóan. **39** Az egyik juhot mutasd be
reggel és a második juhot mutasd be estefelé. **40** És egy tized
lánglisztet, megkeverve egy negyed hin tört olajjal és italáldozatul
egy negyed hin bort, az egyik juh számára. **41** A második
juhot pedig mutasd be estefelé; a reggeli ételáldozat és annak
italáldozata szerint készíts számára, kellemes illatul, tűzáldozat
az Örökkévalónak. **42** Állandó égőáldozat nemzedékeiteken
át a gyülekezés sátorának bejáratánál, az Örökkévaló színe
előtt, ahol én találkozom veletek, hogy beszéljek veled ott. **43** És
találkozom ott Izrael fiaival és megszenteltetik dicsőségem által.
44 És megszentelem a gyülekezés sátorát és az oltárt; Áront
és fiait megszentelem, hogy papjaimmá legyenek. **45** És lakni
fogok, Izrael közepette és leszek az ő Istenük, **46** és megtudják,
hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, aki kivezettem
őket Egyiptom országából, hogy lakózzam közepettük: Én az
Örökkévaló, az ő Istenük.

30 És készíts oltárt a füstölőszer elégetésére; sittimfából
készítsd azt. **2** Egy könyök a hossza és egy könyök a szélessége,
négyszögű legyen és két könyök a magassága; magából
legyenek a szarvai. **3** És vond be azt tiszta arannyal, tetejét és
falait köröskörül, meg szarvait; és készíts neki arany koszorút
köröskörül. **4** És két aranykarikát készíts rá koszorúja alól,
két szélére csináld a két oldalán, hogy legyenek tartókul a
rudaknak, hogy vigyék azt azokon. **5** És készítsd a rudakat
sittimfából és vond be azokat arannyal. **6** És tedd azt a
függöny elé, mely a bizonyság ládáján van, a födél előtt, mely a
bizonyságon van, ahol találkozom veled. **7** És füstölögtessen

rajta Áron fűszeres füstölőszert reggelenként, midőn megigazítja
a mécseket, füstölögtesse azt. **8** És midőn felteszi Áron a
mécseket estefelé, füstölögtesse azt; állandó füstölőszer az
Örökkévaló színe előtt, nemzedékeiteken át. **9** Ne mutassatok
be rajta idegen füstölőszert, sem égőáldozatot és ételáldozatot,
sem italáldozatot ne öntsetek rá. **10** És engeszteljen Áron (az
oltár) szarvain egyszer az évben; az engesztelő vétekáldozat
véréből engeszteljen rajta nemzedékeiteken át; szentek szentje
az az Örökkévalónak. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez,
mondván: **12** Ha felveszed Izrael fiainak összegét számlálásuk
szerint, akkor adja kiki lelke váltságát az Örökkévalónak, midőn
megszámlálják őket; hogy ne legyen rajtuk csapás, midőn
megszámlálják őket. **13** Ezt adja mindenki, aki átmegy a
számláláson: fél sékelt, a szentség sékelje szerint, – húsz
géra a sékel – fél sékelt ajándékul az Örökkévalónak. **14**
Mindenki, aki átmegy a számláláson, húsz évestől felfelé, adja
az Örökkévaló ajándékát. **15** A gazdag ne adjon többet és
a szegény ne adjon kevesebbet a fél sékelnél, hogy adja az
Örökkévaló ajándékát, hogy engeszteljen lelkeitekért. **16** És
vedd az engesztelés pénzét Izrael fiaitól és add azt a gyülekezés
sátorának szolgálatára; és legyen Izrael fiainak emlékezetül az
Örökkévaló színe előtt, hogy engeszteljen lelkeitekért. **17** És
szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Készíts medencét
rézből és talapzatát rézből, mosdásra; és tedd a gyülekezés
sátora és az oltár közé és tegyél oda vizet, **19** hogy megmossák
abból Áron és fiai kezeiket és lábaikat. **20** Midőn bemennek a
gyülekezés sátorába, mosdjanak vízben, hogy meg ne haljanak;
vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni, hogy
füstölögtessenek tűzáldozatot az Örökkévalónak, **21** mossák

meg kezeiket és lábaikat, hogy meg ne haljanak; és legyen nekik
örök törvényül, neki és az ő magzatának, nemzedékeiken át. **22**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23** Te pedig vegyél
kiváló illatszereket: finom mirhát, ötszáz (sékelt), illatos fahéjat,
annak felét, kétszázötvenet, és illatos nádat kétszázötvenet; **24**
és kassziát, ötszázat, a szentség sékelje szerint, és egy hin
faolajat. **25** És készítsd el azt a szentség kenetolajának, jól
megkeverve, kenőcskeverő munkával; a szentség kenetolaja
legyen. **26** És kend fel vele a gyülekezés sátorát és a bizonyság
ládáját, **27** az asztalt, meg minden edényeit és a lámpást,
meg edényeit és a füstölőszer oltárát, **28** meg az égőáldozat
oltárát és minden edényeit, meg a medencét és talapzatát. **29**
Szenteld meg azokat, hogy a szentek szentje legyenek; bárki
érinti azokat, szent legyen. **30** És Áront, meg fiait kend fel
és szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **31** Izrael
fiaihoz pedig szólj, mondván: A szentség kenetolaja legyen ez
nekem, nemzedékeiteken át. **32** Ember testére ne öntsétek
és mértéke szerint ne készítsetek hozzá hasonlót; szent az,
szent legyen nektek. **33** Bárki, aki kever hozzá hasonlót és aki
ad abból idegenre, irtassék ki népe köréből: **34** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Vegyél fűszereket: balzsamot, ónixot,
galbánumot, fűszereket és tiszta tömjént; mindegyik egyenlő
részben legyen, **35** És készítsd azt füstölőszernek keveréssel,
kenőcskeverő munkával, elegyítve, tisztán, szent az. **36** És
dörzsölj el belőle finomra és tegyél belőle a bizonyság elé a
gyülekezés sátorában, ahol találkozom veled; szentek szentje
legyen nektek. **37** És a füstölőszer, melyet készítesz – annak
mértéke szerint ne készítsetek magatoknak, – szent legyen az

nálad az Örökkévalónak. **38** Bárki, aki készít hozzá hasonlót,
hogy szagolja azt, irtassék ki az ő népe közül.

31 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Lásd,
név szerint szólítottam Becálélt, Uri fiái, Chúr fiát, Júda
törzséből; **3** és betöltöttem őt Isten szellemével, bölcsességgel,
értelemmel és ismerettel minden munkában, **4** hogy kigondoljon
terveket, hogy elkészítse aranyban, ezüstben és rézben, **5**
és kőmetszésben foglalásra és fafaragásban, hogy elkészítse
mindenféle munkával. **6** És én íme adtam mellé Oholiovot,
Áchiszómoch fiát, Dán törzséből és minden bölcsnek a szívébe
adtam bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit neked
parancsoltam. **7** A gyülekezés sátorát és a ládát a bizonyság
számára és a födelet, mely rá való és a sátor minden edényét;
8 az asztalt és edényeit, a tiszta arany lámpás és minden
edényeit és a füstölőszer oltárát; **9** az égőáldozat oltárát és
minden edényeit, a medencét és talapzatát; **10** és a szolgálati
ruhákat és a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit
papi szolgálatra; **11** a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert a
szentségnek, egészen úgy, amint neked parancsoltam, készítsék:
12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **13** Te pedig
szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bizony szombataimat őrizzétek
meg, mert jel az köztem és köztetek, nemzedékeiteken át, hogy
megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, aki megszentellek
benneteket. **14** Azért őrizzétek meg a szombatot, mert szent az
nektek; aki megszentségteleníti, ölessék meg, mert bárki munkát
végez azon, irtassék ki az a személy az ő népe köréből. **15** Hat
napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati
nyugalom legyen, szent az Örökkévalónak; bárki munkát végez
a szombat napján, ölessék meg, **16** És őrizzék meg Izrael fiai a

szombatot, hogy megtartsák a szombatot nemzedékeiken át,
örök szövetségül. **17** Közöttem és Izrael fiai között jel az örökre;
mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a
hetedik napon pedig megnyugodott és pihent. **18** És odaadta
Mózesnek, amint végzett azzal, hogy beszéljen vele, a Szináj
hegyén, a bizonyság két tábláját, kőtáblákat, írva Isten ujjával.

32 Midőn látta a nép, hogy Mózes késlekedik lejönni a hegyről,
összegyülekezett a nép Áron körül és mondták neki: Kelj fel,
készíts nekünk Istent, aki járjon előttünk, mert ez a férfiú,
Mózes, aki felhozott bennünket Egyiptom országából – nem
tudjuk, mi történt vele. **2** És mondta nekik Áron: Szedjétek le az
arany függőket, melyek nejeitek, fiaitok és leányaitok füleiben
vannak és hozzátok el hozzám. **3** És leszedte magáról az egész
nép az arany függőket, melyek füleikben voltak és elhozták
Áronhoz. **4** Ő elvette kezükből és alakította azt a vésővel és
csinált belőle öntött borjút; és ők mondták: Ez a te Istened Izrael,
aki felhozott téged Egyiptom országából. **5** Midőn Áron látta,
oltárt épített előtte; és kikiáltotta Áron, mondván: Ünnep lesz az
Örökkévalónak holnap. **6** És korán felkeltek másnap és hoztak
égőáldozatokat és odavittek békeáldozatokat; és leült a nép
enni és inni, azután fölkerekedtek mulatozni. **7** És szólt az
Örökkévaló Mózeshez: Eredj, menj le, mert elromlott a te néped,
melyet felhoztál Egyiptom országából. **8** Letértek hamar az útról,
melyet parancsoltam nekik, csináltak maguknak öntött borjút,
leborultak előtte és áldoztak neki, mondván: Ez a te Istened
Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. **9** És mondta
az Örökkévaló Mózesnek: Láttam ezt a népet és íme kemény
nyakú nép az. **10** Azért most hagyj engem, hogy felgerjedjen
haragom ellenük és elpusztítsam őket és tegyelek téged nagy

néppé! **11** De Mózes könyörgött az Örökkévaló, az ő Istene színe
előtt és mondta: Miért; oh Örökkévaló gerjedjen fel haragod
néped ellen, melyet kihoztál Egyiptom országából nagy erővel és
hatalmas kézzel? **12** Miért szóljanak az Egyiptomiak, mondván:
Vesztükre hozta ki őket, hogy megölje őket a hegyek között és
elpusztítsa őket a föld színéről; térj meg haragod felgerjedéséből
és gondold meg a népednek szánt veszedelmet. **13** Emlékezzél
meg Ábrahámról, Izsákról és Izraelről, a te szolgáidról, akiknek
megesküdtél magadra és szóltál hozzájuk: Megsokasítom
magzatotokat, mint az ég csillagait és ezt az egész országot,
amelyről szóltam, odaadom magzatotoknak, hogy bírják örökre.
14 És az Örökkévaló meggondolta a veszedelmet, amelyről szólt,
hogy cselekszi az ő népével. **15** És megfordult és lement Mózes
a hegyről és a bizonyság két táblája a kezében; táblák, beírva
mindkét oldalukon, innen és onnan beírva, **16** És a táblák, Isten
műve azok és az írás; Isten írása az, bevésve a táblákba. **17**
És Józsua hallotta a nép hangját, amint rivalgott és mondta
Mózesnek: Háború hangja van a táborban! **18** De ő mondta: Nem
a győzelemkiáltás hangja ez és nem a vereségkiáltás hangja
az; karének hangját hallom én. **19** És volt, midőn közeledett a
táborhoz és látta a borjút és a táncot, akkor felgerjedt Mózes
haragja, ledobta kezeiből a táblákat és összetörte azokat a
hegy alján. **20** És vette a borjút, amelyet csináltak, elégette a
tűzben és megőrölte, míg nem finom lett; elszórta a víz színére
és megitatta Izrael fiait. **21** És mondta Mózes Áronnak: Mit
tett neked ez a nép, hogy hoztál rá ilyen nagy vétket? **22** És
mondta Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja; te ismered a népet,
hogy rosszra hajlik az. **23** Ők mondták nekem: készíts nekünk
Istent, aki járjon előttünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki kivezetett

bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk mi történt vele.
24 Én pedig mondtam nekik: Kinek van aranya? Szedjétek le
magatokról – és odaadták nekem; én meg beledobtam a tűzbe
és kijött ez a borjú. **25** És Mózes látta a népet, hogy elvadult,
mert elvadította Áron, gyalázatukra elleneiknél. **26** És megállt
Mózes a tábor kapujában és mondta: Aki az Örökkévalóé, ide
hozzám! És odagyülekeztek hozzá Lévi minden fiai. **27** És
mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Kössétek
fel kiki kardját a csípőjére és menjetek oda és vissza, kapuról
kapura a táborban és öljétek meg, kiki az ő testvérét, kiki az ő
felebarátját, kiki az ő rokonát. **28** És Lévi fiai cselekedtek Mózes
szava szerint; és elesett a népből az nap mintegy háromezer
ember. **29** És mondta Mózes: Töltsétek meg kezeiteket ma
az Örökkévalónak, mert kiki az ő fia és testvére ellen lesz,
hogy hozzatok magatokra ma áldást. **30** Volt pedig másnap,
mondta Mózes a népnek: Ti nagy vétket követtetek el; azért most
felmegyek az Örökkévalóhoz, talán engesztelést szerezhetek
vétketekért. **31** Mózes tehát visszatért az Örökkévalóhoz és
mondta: Oh kérlek, ez a nép nagy vétket követett el, készítettek
maguknak arany istent. **32** Azért most, ha megbocsátod vétküket
– ha pedig nem, törölj ki engem, kérlek, könyvedből, amelyet
írtál. **33** És az Örökkévaló mondta Mózesnek: Aki ellenem
vétkezett, azt fogom kitörölni könyvemből. **34** És most menj,
vezesd a népet, ahova mondtam neked, íme angyalom jár
előtted; és amely napon büntetek, megbüntetem őket vétkükért.
35 Ha az Örökkévaló sújtotta a népet, mivelhogy készítették a
borjút, melyet készített Áron.

33 És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Menj, vonulj fel innen, te
és a nép, melyet felhoztál Egyiptom országából, az országba,

melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak,
mondván, magzatodnak adom azt **2** – küldök előtted angyalt
és elűzöm a Kánaánit, az Emórit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit
és a Jevúszit – **3** a tejjel mézzel folyó országba; mert én nem
vonulok fel közepetted, mivel kemény nyakú nép vagy te, hogy
meg ne emésszelek az úton. **4** Midőn a nép hallotta ezt a rossz
dolgot, gyászba borultak és nem vette fel senki az ékességét
magára. **5** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Izrael
fiainak: Ti kemény nyakú nép vagytok; egy pillanatig ha vonulnék
közepetted, megsemmisítenélek. És most vedd le ékességedet
magadról, majd tudni fogom, mit cselekedjem veled. **6** És
levetették magukról Izrael fiai ékességüket Chóreb hegyétől. **7**
Mózes pedig vette a sátort és felvonta a táboron kívül, távol a
tábortól és elnevezte gyülekezés sátorának. És volt: Mindenki,
aki kereste az Örökkévalót, kiment a gyülekezés sátorához, mely
a táboron kívül volt. **8** És volt, midőn Mózes kiment a sátorhoz,
felállott az egész nép és megállott kiki az ő sátra bejáratában;
és néztek Mózes után, míg nem bement a sátorba. **9** És volt,
ahogy Mózes bement a sátorba, leszállott a felhőoszlop és állott
a sátor bejáratánál, és beszélt Mózessel. **10** Midőn látta az
egész nép a felhőoszlopot állni a sátor bejáratán, fölállt az egész
nép és leborult kiki az ő sátora bejáratánál. **11** Az Örökkévaló
pedig beszélt Mózessel színről-színre, amint beszél ember az ő
társával; és ő visszatér; a táborba, de szolgája Józsua, Nún
fia, az ifjú, nem mozdult a sátorból. **12** És mondta Mózes az
Örökkévalónak: Lásd, Te azt mondtad nekem, vezesd fel ezt
a népet, de Te nem tudtad velem, hogy kit küldesz velem; Te
pedig azt mondtad, megismertelek név szerint és kegyet is
találtál szemeimben. **13** Azért most, hogy ha kegyet találtam

szemeidben, ismertesd meg velem, kérlek, a Te utaidat, hogy
megismerjelek, hogy kegyet találjak szemeidben; és lásd, hogy
a Te néped ez a nemzet. **14** És (az Örökkévaló) mondta: Magam
menjek és szerezzek nyugalmat neked? **15** És mondta neki
(Mózes): Ha nem vonulsz magad, ne vigyél fel bennünket innen;
16 és vajon mi által ismertessék meg, hogy kegyet találtam
szemeidben, én és a Te néped, nemde, ha velünk jársz? És
így kitűnünk én és a Te néped minden nép közül, mely a föld
színén van. **17** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ezt a
dolgot is, amiről szóltál, megteszem, mivelhogy kegyet találtál
szemeimben, és megismertelek név szerint. **18** Ő pedig mondta:
Engedd látnom, kérlek, dicsőségedet! **19** És (az Örökkévaló)
mondta: Én elvonulni engedem javamat teelőtted és kiáltom az
Örökkévaló nevét előtted; és könyörülök, akin könyörülök és
kegyelmezek, akinek kegyelmezek. **20** És mondta: Nem láthatod
színemet, mert nem láthat engem ember, hogy élve maradjon.
21 És mondta az Örökkévaló: Íme, egy hely van nálam, állj oda a
sziklára! **22** És lesz, ha átvonul dicsőségem, teszlek téged a
szikla hasadékába és rád borítom kezemet, míg átvonulok. **23**
És midőn eltávolítom kezemet, látni fogod hátamat, de színem
nem látható.

34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Faragj ki két kőtáblát,
mint az elsők voltak; és én ráírom a táblákra az igéket, melyek
az első táblákon voltak, a melyeket összetörtél. **2** És legyél
készen reggelre; menj fel a Szináj hegyére és állj ott nálam
a hegy tetején. **3** De senki ne menjen fel veled és senki ne
mutatkozzék az egész hegyen; még juh és marha se legeljen
ama heggyel szemben. **4** És kifaragott két kőtáblát, mint az
elsők voltak és felkelt Mózes korán reggel, felment a Szináj

hegyére, amint az Örökkévaló neki parancsolta és kezébe vette
a két kőtáblát. **5** Az Örökkévaló pedig leszállt a felhőben és
megállt ott nála és kiáltotta az Örökkévaló nevét. **6** És elvonult
az Örökkévaló előtte és kiáltotta: Az Örökkévaló, az Örökkévaló,
irgalmas és könyörületes Isten, hosszantűrő, bő kegyelmű és
igazságú! **7** Megőrzi a szeretetet ezeríziglen, megbocsát bűnt,
elpártolást és vétket, de büntetlenül sem hagy; megbünteti
az atyák vétkét a fiakban és a fiak fiaiban, harmadíziglen és
negyedíziglen. **8** És sietett Mózes, meghajolt földig és leborult, **9**
és mondta: Hacsak kegyet találtam szemeidben, Uram, menjen
csak Uram közepettünk, mert keménnyakú nép ez, de bocsáss
meg bűnünkért és vétkünkért és vegyél bennünket örökbe! **10**
És mondta (az Örökkévaló): Íme, én szövetséget kötök, egész
néped előtt teszek csodákat, amilyenek még nem létesültek
az egész földön és mind a népek között, hogy lássa az egész
nép, melynek közepében te vagy, az Örökkévaló művét, mert
félelmetes az, amit én veled teszek. **11** Őrizd meg, amit én neked
parancsolok ma. Íme, elűzöm előled az Emórit, a Kánaánit, a
Chittit, a Perizzit, a Chivvit és Jevúszit. **12** Őrizkedjél, nehogy
szövetséget köss az ország lakójával, amely ellen te mész, hogy
ne legyen tőr gyanánt közepetted. **13** Hanem oltáraikat rontsátok
le, oszlopaikat törjétek össze és ligeteit irtsátok ki. **14** De le ne
borulj idegen isten előtt, mert az Örökkévaló – buzgó az ő neve,
buzgó Isten ő. **15** Nehogy szövetséget köss az ország lakójával;
mert ők paráználkodnak isteneik után, áldoznak isteneiknek és
meghív téged valaki és te eszel az ő áldozatából, **16** és elveszel
az ő leányai közül fiaid számára és paráználkodnak leányaik
isteneik után és elcsábítják fiaidat isteneik után. **17** Öntött
isteneket ne csinálj magadnak. **18** A kovásztalan kenyér ünnepét

őrizd meg: Hét nap egyél kovásztalant, amint parancsoltam
neked, a kalászérés hónapjának idején, mert a kalászérés
hónapjában mentél ki Egyiptomból. **19** Az anyaméhnek minden
megnyitója az enyém és minden barmod, mely hímnek születik,
első fajzása az ökörnek és juhnak. **20** A szamár első fajzását
váltsd meg egy bárányon, ha pedig nem váltod meg, szegd
nyakát; fiaid minden elsőszülöttét váltsd meg. És ne jelenjék meg
senki színem előtt üresen. **21** Hat napon át dolgozzál, a hetedik
napon pedig nyugodjál; szántáskor és aratáskor nyugodjál. **22**
És a hetek ünnepét tartsd meg, a búza zsengéjének aratásakor;
a betakarítás ünnepét pedig az év fordulóján. **23** Háromszor az
évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló,
Izrael Istenének színe előtt. **24** Ha majd elűzök népeket előled
és kiterjesztem határodat nem fogja megkívánni senki a te
országodat midőn felmész, hogy megjelenjél az Örökkévaló,
a te Istened színe előtt háromszor az évben. **25** Ne ontsd ki
kovászos mellett áldozatom vérét és ne maradjon reggelig a
peszáchünnep áldozata. **26** Földed zsengéjének elsejét vidd
be az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az
anyja tejében. **27** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel
magadnak ezeket a szavakat, mert eme szavak szerint kötöttem
szövetséget veled és Izraellel. **28** És ott volt az Örökkévalónál
negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem evett és vizet nem
ivott. És felírta (az Örökkévaló) a táblákra a szövetség szavait, a
tíz igét. **29** És volt, midőn Mózes lement a Szináj hegyéről és a
bizonyság két táblája Mózes kezében, midőn lement a hegyről,
nem tudta Mózes, hogy sugárzott arcának a bőre, midőn beszélt
vele (Isten). **30** És látta Áron, meg Izrael minden fiai Mózest,
hogy íme sugárzott arcának a bőre; és féltek hozzá közeledni.

31 De Mózes szólította őket és visszatértek hozzá, Áron és mind
a fejedelmek a községben és Mózes beszélt velük. **32** Azután
pedig odaléptek Izrael minden fiai és ő megparancsolta nekik
mindazt, amit beszélt vele az Örökkévaló a Szináj hegyén. **33**
Midőn végzett Mózes azzal, hogy beszéljen velük, akkor fátyolt
tett az arcára. **34** Midőn pedig bement Mózes az Örökkévaló
színe elé, hogy beszéljen vele, eltávolította a fátyolt, míg ki
nem ment; azután kiment és elmondta Izrael fiainak, ami neki
parancsoltatott. **35** Izrael fiai pedig látták Mózes arcát, hogy
sugárzott Mózes arcának a bőre és Mózes visszatette a fátyolt
az arcára, amíg nem bement, hogy beszéljen vele.

35 Mózes egybegyűjtötte Izrael fiainak egész községét és
mondta nekik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt
az Örökkévaló, hogy megtegyétek azokat. **2** Hat napon át
végeztessék munka, de a hetedik napon legyen nálatok szentség,
szombati nyugalom az Örökkévalónak; mindenki, aki azon
munkát végez, ölessék meg. **3** Ne gyújtsatok tüzet mind a ti
lakóhelyeiteken a szombat napján. **4** És szólt Mózes Izrael
fiainak egész községéhez, mondván: Ez az, amit az Örökkévaló
parancsolt, mondván: **5** Vegyetek a magatok köréből ajándékot
az Örökkévalónak; mindenki; akit szíve arra ösztönöz, hozza
el az Örökkévaló ajándékát: aranyat, ezüstöt, rezet; **6** kék
bíbort, piros bíbort és karmazsint, meg bisszust és kecskeszőrt;
7 pirosra festett kosbőröket, táchásbőröket és sittimfát; **8**
olajat a világításra, illatszereket a kenetolajhoz és a fűszeres
füstölőszerhez; **9** sóhám köveket és foglaló köveket az éfód és a
melldísz számára. **10** És minden bölcsszívű közöttetek jöjjön és
készítse el mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló: **11** A hajlékot,
sátorát és takaróját, kapcsait és deszkáit, tolózárait, oszlopait és

lábait; **12** a ládát és rúdjait, a födelet és a takaró függönyt, **13** az
asztalt és rúdjait, meg minden edényeit és az (Isten) színe elé
való kenyeret; **14** a világító lámpást, edényeit és mécseit és a
világító olajat; **15** a füstölőszer oltárát és rúdjait, a kenetolajat és a
fűszeres füstölőszert; meg a bejárat takaróját a hajlék bejáratára;
16 az égőáldozat oltárát és a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjait
és minden edényeit; a medencét és talapzatát; **17** az udvar
függönyeit, oszlopait és lábait, meg az udvar kapujának takaróját;
18 a hajlék szögeit, az udvar szögeit és köteleiket **19** a szolgálati
ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; a szent ruhákat,
Áron, a pap számára és fiainak ruháit, papi szolgálatra. **20**
És kiment Izrael fiainak egész községe Mózes színe elől. **21**
És eljött mindenki, akit szíve rávitt és mindenki, akit lelke arra
ösztönzött, elhozták az Örökkévaló ajándékát a gyülekezés
sátorának munkájához és minden szolgálatához és a szent
ruhákhoz. **22** Eljöttek pedig a férfiak a nőkkel együtt, mindazok,
kiket szíve arra ösztönzött, hoztak csatot, orrkarikát, gyűrűt,
karperecet, mindenféle aranyeszközt, és (eljött) mindenki, aki
felajánlott arany ajándékot az Örökkévalónak. **23** És mindenki,
akinél találtatott kék bíbor, piros bíbor és karmazsin, bisszus és
kecskeszőr pirosra festett kosbőrök és táchásbőrök, elhozta. **24**
Mindenki, aki ajándékozott ezüst- és rézajándékot, elhozta az
Örökkévaló ajándékát, és mindenki, akinél találtatott sittimfa, a
szolgálat bármely munkája számára, elhozta. **25** És minden
bölcsszívű asszony saját kezeivel font; és elhozták a fonottat, a
kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust. **26** És
mind az asszonyok, akiket szívük arra rávett, bölcsességgel
fontak kecskeszőrt. **27** A fejedelmek pedig hozták a sóhám-
köveket és a foglaló köveket az éfódhoz és a melldíszhez; **28**

meg az illatszert és az olajat, a világításra és a kenetolajhoz,
meg a fűszeres füstölőszerhez. **29** Minden férfi és nő, akiket
szívük arra ösztönzött, hogy hozzanak az egész munka számára,
amit parancsolt az Örökkévaló Mózes által, hogy elkészítsék,
elhozták Izrael fiai önkéntes ajándékul az Örökkévalónak. **30**
Mózes pedig mondta Izrael fiainak: Lássátok, névleg szólította
az Örökkévaló Becálélt, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzséből; **31** és
betöltötte őt isteni szellemmel, bölcsességgel, értelemmel és
ismerettel minden munkában; **32** hogy kigondoljon terveket, hogy
elkészítsék aranyban, ezüstben és rézben, **33** kőmetszésben
a befoglaláshoz és fafaragásban, hogy elkészítsenek minden
művészi munkát. **34** És tanításra való képességet adott az
ő szívébe; ő neki és Oholiovnak, Achiszómoch fiának, Dán
törzséből. **35** Betöltötte őket a szív bölcsességével, hogy
elkészítsék minden munkáját a faragómesternek, a takácsnak
és hímzőnek, kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és
bisszusból, meg a szövőmesterét, elkészítvén mindenféle munkát
és kigondolván terveket.

36 Készítse tehát Becálél és Oholiov, meg minden bölcsszívű
férfi, akiknek adott az Örökkévaló bölcsességet és értelmet, hogy
tudják elkészíteni minden munkáját a szentség szolgálatának,
mind aszerint, amit parancsolt az Örökkévaló. **2** És szólította
Mózes Becálélt és Oholióvot és mindama bölcs férfit, akinek
adott az Örökkévaló bölcsességet a szívébe: mindazt, akit rávitt
szíve, hogy közeledjék a munkához, hogy elkészítse azt. **3** És
elvették Mózes elől mind az ajándékot, melyet hoztak Izrael fiai
a szentség szolgálatának munkájához, hogy elkészítsék azt;
de még hoztak hozzá önkéntes ajándékot, minden reggel. **4**
És eljöttek mind a bölcsek, akik elkészítik a szentség egész

munkáját, kiki az ő munkájától, melyet ők végeztek, **5** és
szóltak Mózeshez, mondván: Többet hoz a nép, mint ami kell a
feldolgozásra a munkához, melyet parancsolt az Örökkévaló,
hogy elkészítsék azt. **6** Akkor megparancsolta Mózes és
kihirdették a táborban, mondván: Se férfi, se nő, ne készítsenek
többé munkát a szentség ajándéka gyanánt. És megszűnt a
nép hozni. **7** A munkaanyag pedig elég volt mind a munkához,
hogy elkészítsék azt és még maradt is. **8** Elkészítették mind a
bölcsszívűek a munkát végzők között a hajlékot tíz szőnyegből;
sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból;
kerubokkal, takácsmunkával készítette azokat. **9** Egy szőnyeg
hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez
egy szőnyeg; egy mértéke volt mind a szőnyegeknek. **10** És
összefűzött öt szőnyeget egymással, meg öt szőnyeget fűzött
össze egymással. **11** És készített hurkokat kék bíborból az
egyik szőnyeg szélére, az összefűzés végén; így készített a
szélső szőnyeg szélére a másik összefűzésnél. **12** Ötven hurkot
készített az egyik szőnyegre és ötven hurkot készített a szőnyeg
szélére, mely a másik összefűzésben volt; átellenben voltak a
hurkok, egyik a másikkal. **13** És készített ötven aranykapcsot
és összefűzte a szőnyegeket egymással, a kapcsokkal; és
lett a hajlék eggyé. **14** És készített kecskeszőr szőnyegeket
sátornak a hajlék felé, tizenegy szőnyeget csinált azokból. **15**
Egy szőnyeg hossza harminc könyök és négy könyök az egyik
szőnyeg szélessége; egy mértéke volt a tizenegy szőnyegnek.
16 És összefűzött öt szőnyeget külön és hat szőnyeget külön.
17 És készített ötven hurkot ama szőnyeg szélére, mely a
szélső volt az összefűzésben és ötven hurkot készített a másik
összefűzés szőnyegének szélére. **18** És készített rézkapcsokat,

ötvenet, hogy összefűzze a sátort, hogy eggyé legyen. **19** És készített takarót a sátornak, pirosra festett kosbőrökből és egy táchásbőr takarót legfelül. **20** Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. **21** Tíz könyök a deszka hossza, egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. **22** Két csapot egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készített a hajlék minden deszkájának. **23** Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz, húsz deszkát a déli oldalra dél felé. **24** És negyven ezüst lábat készített a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapjához és két lábat a másik deszka alá, két csapjához. **25** A hajlék másik oldalára, észak felé, készített húsz deszkát; **26** és negyven ezüst lábukat; két lábat egy deszka alá és két lábat a másik deszka alá. **27** A hajlék hátulsó részére, nyugat felé, készített hat deszkát. **28** És két deszkát készített a hajlék szögleteinek, a hátulsó részen; **29** hogy kettősen voltak alulról és teljesen egybeillők tetején egy karikában; így készített mindkettőnek a két szögleten. **30** És volt nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb, két-két láb egy deszka alá. **31** És készített sittimfa-tolózárakat, ötöt a hajlék egyik oldalán deszkái számára, **32** és öt tolózárt a hajlék másik oldalának deszkái számára, meg öt tolózárt a hajlék deszkái számára, a hátulsó részen, nyugat felé. **33** És készítette a középső tolózárt, hogy átfusson a deszkák közepén, egyik végétől a másikig. **34** A deszkákat pedig bevonta arannyal, karikáikat pedig készítette aranyból, tartókul a tolózáraknak; és bevonta a tolózárakat arannyal. **35** Es készítette a függönyt kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácsmunkával készítette azt, kerubokkal. **36** És készített hozzá négy sittimfaoszlopot; bevonta azokat arannyal, horgaik aranyból

és öntött nekik négy ezüst lábat. **37** És készített takarót a sátor
bejáratának, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg
sodrott bisszusból, hímző munkával. **38** Oszlopait pedig ötöt és
horgaikat, és bevonta tetejüket és abroncsaikat arannyal; lába
pedig öt volt, rézből.

37 És elkészítette Becálél a ládát sittimfából, két és fél könyök
a hossza, egy és fél könyök a szélessége, egy és fél könyök a
magassága. **2** Bevonta azt tiszta arannyal, belülről és kívülről és
csinált rá arany koszorút köröskörül; **3** és öntött neki négy arany
karikát négy szögletére, és pedig két karikát az egyik oldalára,
meg két karikát a másik oldalára. **4** Készített sittimfarudakat és
bevonta azokat arannyal; **5** és beletette a rudakat a karikákba
a láda oldalain, hogy vigyék a ládát. **6** És készített födelei
tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a
szélessége. **7** Készített két kerubot aranyból; vert munkával
készítette azokat, a födélnek két végére. **8** Egy kerub a végén
innen és egy kerub a végén amonnan; a födélből csinálta a
kerubokat a két végén. **9** És voltak a kerubok szárnyaikat
kiterjesztve fölfelé, befedve szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig
egymáshoz fordulva; a födél felé voltak a kerubok arcai. **10**
Elkészítette az asztalt sittimfából, két könyök a hossza, egy
könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. **11**
És bevonta azt tiszta arannyal és készített rá arany koszorút
köröskörül. **12** Készített neki keretet, egy tenyérnyit köröskörül
és készített arany koszorút a keretére köröskörül. **13** És öntött
neki négy arany karikát és rátette a karikákat a négy szögletére,
amely négy lábánál volt. **14** A keret mellett voltak a karikák,
tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. **15** És készítette a
rudakat sittimfából, bevonta azokat arannyal, hogy vigyék az

asztalt. **16** És elkészítette az edényeket, melyek az asztalon
voltak, tálait, csészéit, kannáit és kancsóit, amelyekkel italt
áldoznak, tiszta aranyból. **17** És elkészítette a lámpást tiszta
aranyból, vert munkával készítette a lámpást; szára, ágai,
kelyhei, gombjai és virágai belőle voltak, **18** És pedig hat ág
nyúlt ki oldalaiból: a lámpás három ága az egyik oldalából és a
lámpás három ága a másik oldalából. **19** Három mandolaforma
kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma
kehely az egyik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek
kijöttek a lámpásból. **20** A lámpáson pedig négy mandolaforma
kehely, gombjai meg virágai; **21** és pedig egy gomb a két ág
alatt belőle és egy gomb, a két ág alatt belőle és egy gomb
a két ág alatt belőle; így a hat ágnál, melyek kijöttek belőle.
22 Gombjaik és ágaik belőle voltak; az egész; egy darabból
verve, tiszta aranyból. **23** És elkészítette mécseit, hetet, meg
hamvvevőit és serpenyőit, tiszta aranyból. **24** Egy kikkár tiszta
aranyból készítette azt és minden edényeit. **25** És elkészítette
a füstölőszer oltárát sittimfából, egy könyök a hossza, egy
könyök a szélessége, négyszögű, és két könyök a magassága;
belőle voltak szarvai, **26** Bevonta azt tiszta arannyal, tetejét és
falait, köröskörül, meg szarvait; és készített rá aranykoszorút
köröskörül. **27** És két arany karikát készített neki koszorúja alatt,
két szélére, két oldalára, tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt
azokon. **28** Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta
azokat arannyal. **29** Elkészítette a szent kenetolajat és a tiszta
fűszeres füstölőszert, kenőcskeverő munkával.

38 Elkészítette az égőáldozat oltárát sittimfából, öt könyök a
hossza és öt könyök a szélessége, négyszögű, meg három
könyök a magassága. **2** És csinálta szarvait négy sarkára,

önmagából voltak szarvai; és bevonta azt rézzel: **3** És elkészítette
az oltár minden edényeit: a fazekakat, a lapátokat, a medencéket,
a villákat és serpenyőket: minden edényeit rézből készítette.
4 És készített az oltárnak rostélyt, hálómunkával, rézből,
párkányzata alatt, az alatt, az aljától feléig érve. **5** És öntött négy
karikát négy szögletére a rézrostélynak, tartókul a rudaknak.
6 Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat
rézzel. **7** És beletette a rudakat a karikákba az oltár oldalain,
hogy vigyék azt azokon. Üregesen, táblákból készítette azt.
8 És elkészítette a medencét rézből és talapzatát rézből, az
odasereglő nők tükreiből, akik odasereglettek a gyülekezés
sátorának bejáratához. **9** És elkészítette az udvart; a déli oldalon
az udvar függönyei, sodrott bisszusból, száz könyöknyi. **10**
Oszlopaik, húsz és lábaik, húsz, rézből az oszlopok horgai és
abroncsaik ezüstből. **11** És az északi oldalon száz könyöknyi,
oszlopait, húsz, és lábaik, húsz, rézből; az oszlopok horgai és
abroncsaik ezüstből. **12** És a nyugati oldalon ötven könyöknyi
függöny, oszlopaik, tíz és lábaik, tíz; az oszlopok horgai; és
abroncsaik ezüstből. **13** És a napkeleti oldalon ötven könyöknyi.
14 Tizenöt könyöknyi függöny az egyik végére oszlopaik, három
és lábaik, három; **15** és a másik végére innen és amonnan az
udvar kapujánál tizenöt rőfnyi függöny, oszlopaik, három és
lábaik három. **16** Az udvarnak mind a függönyei köröskörül
sodrott bisszusból. **17** Az oszlopok lábai pedig rézből, az
oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből, tetejük borítása ezüstből,
azok maguk pedig abroncsozva ezüsttel, az udvarnak mind az
oszlopai. **18** Az udvar kapujának takarója hímző munkával, kék
bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból;
és pedig húsz könyök a hossza és magassága széltében öt

könyök, az udvar függönyeihez mérve. **19** Oszlopaik, négy,
és lábaik, négy, rézből; horgaik ezüstből, tetejük borítása és
abroncsaik ezüstből. **20** Mind a szögei a hajléknak és az
udvarnak, köröskörül, rézből voltak. **21** Ezek felszámolásai a
hajléknak, a bizonyság hajlékának, amelyeket megszámláltak
Mózes parancsa szerint: a leviták szolgálata, Itámár, Áron, a pap
fia által. **22** Becálél, Uri fia, Chúr fia, Júda törzséből elkészítette
mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló Mózesnek; **23** és vele
együtt Oholiov, Achiszómoch fia, Dán törzséből, faragómester,
takács és hímző, kék bíborral, piros bíborral és karmazsinnal,
meg bisszussal. **24** Mind az arany, mely feldolgoztatott a
munkához a szentség minden munkájához: a felajánlott arany
volt huszonkilenc kikkár és hétszázharminc sékel, a szentség
székelje szerint. **25** A község megszámláltjainak ezüstje pedig
száz kikkár, és ezerhétszáz és hetvenöt sékel volt; a szentség
székelje szerint. **26** Egy beká fejenként, fél sékel, a szentség
székelje szerint, mindazoktól, akik átmentek a számlálásón; húsz
évestől fölfelé a hatszázháromezer és ötszázötventől. **27** Volt
pedig a száz kikkár ezüst, hogy öntsék a szentség lábait és a
függöny lábait, száz láb a száz kikkárból, egy kikkár egy lábra.
28 Az ezerhétszáz és hetvenöt (sékelből) pedig készítette az
oszlopok horgait bevonta tetejüket és megabroncsozta azokat.
29 A felajánlott réz pedig volt hetven kikkár és kétezernégyszáz
sékel. **30** Abból készítette a gyülekezés sátora bejáratának
lábáit, a rézoltárt és a rézrostélyt; mely hozzávaló, meg az oltár
minden edényeit; **31** és az udvar lábait köröskörül, meg az udvar
kapujának lábait; a hajléknak mind a szögeit és az udvarnak
mind a szögeit köröskörül.

39 A kék bíborból; a piros bíborból és karmazsinból készítették
a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; és
készítették a szent ruhákat Áronnak, amint parancsolta az
Örökkévaló Mózesnek. **2** És készítette az éfódot aranyból, kék
bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból.
3 Kiverték ugyanis az aranylemezeket és vágtak fonalakat, hogy
feldolgozzák a kék bíbor közé, a piros bíbor közé és karmazsin
közé, meg a bisszus közé, takácsmunkával. **4** Vállszalagokat
készítettek neki, összefűzőket, a két végén fűzték össze. **5**
És az átkötéséhez való szorító, mely rajta volt, belőle volt,
annak munkája szerint: aranyból, kék bíborból, piros bíborból
és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, amint parancsolta
az Örökkévaló Mózesnek. **6** És készítették a sóhám-köveket,
körülvéve arany kockákkal, pecsétvéséssel vésve Izrael fiainak
neveire. **7** Rátette azokat az éfód vállszalagjaira, emlékkövekül
Izrael fiainak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **8**
Elkészítette a melldíszt, takácsmunkával, az éfód munkája
szerint; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból,
meg sodrott bisszusból. **9** Négyszögű volt, kettősen csinálták
a melldíszt, egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége,
kettősen. **10** És belefoglaltak négy sor követ; egy sor: ódem,
pitdó és bórekesz, az első sor. **11** A második sor: nófech, száppir
és jáhálóm. **12** A harmadik sor: lesem, sevó, és áchlómo. **13** A
negyedik sor: társis, sóhám és josfé; körülvéve arany kockákkal
foglalatukban. **14** A kövek pedig Izrael fiainak neveire voltak,
tizenkettő az ő neveik szerint, pecsétvéséssel, mindegyiknek
nevére, a tizenkét törzs szerint. **15** És készítettek a melldíszre
egymásba öltött láncokat, fonó munkával, tiszta aranyból. **16**
Készítettek két arany kockát két arany karikát, és tették a két

karikát a melldísz két végére. **17** És tették a két arany fonatot a
két karikába, a melldísz végeire. **18** A két fonat két végét pedig
tették a két kockába és tették azokat, az éfód vállszalagjaira,
előrésze felé. **19** És készítettek két arany karikát és rátették a
melldísz két végére, azon szélére, mely az éfód oldalán van,
befelé. **20** És készítettek két arany karikát és rátették azokat az
éfód két vállszalagjára, alul, előrésze felé, összefűzése mellett,
az éfód szorítója felett. **21** És összekötötték a melldíszt karikáinál
fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód
szorítója felett legyen és el ne csússzék a melldísz az éfódról,
amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **22** És elkészítette
az éfód köpenyét, szövő munkával, egészen kék bíborból. **23** A
köpeny nyílása pedig közepében volt, mint a páncéling nyílása,
szegélye volt nyílásának köröskörül, hogy el ne szakadjon. **24**
És készítettek a köpeny széleire gránátalmákat, kék bíborból,
piros bíborból és karmazsinból, sodrottan. **25** És készítettek
csengettyűket tiszta aranyból, és tették a csengettyűket a
gránátalmák közé, a köpeny széleire; köröskörül, a gránátalmák
közé; **26** csengettyű és gránátalma; csengettyű és gránátalma
a köpeny szélein köröskörül, a szolgálatot végezni, amint
parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **27** És elkészítették a
köntösöket bisszusból, szövő munkával, Áron és fiai számára.
28 A süveget bisszusból és a magas díszsüvegeket bisszusból,
meg a lennadrágokat sodrott bisszusból; **29** és az övet sodrott
bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, hímző
munkával, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **30**
Elkészítették a szentség koronájának lemezét, tiszta aranyból és
ráírták pecsétvésés írásával: Szent az Örökkévalónak! **31** És
rátettek kék bíbor zsinórt, hogy rátehessék a süvegre felülről,

amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **32** Így elvégződött
a gyülekezés sátorának minden munkája; Izrael fiai pedig
cselekedtek mind aszerint; amint parancsolta az Örökkévaló
Mózesnek, így cselekedtek. **33** És elhozták a hajlékot Mózeshez:
A sátort és minden edényeit, kapcsait, deszkáit, tolózárait,
oszlopait és lábait; **34** meg a takarót a pirosra festett kosbőrökből
és a takarót a táchásbőrökből és a takaró függönyt; **35** a
bizonyság ládáját és rúdjait; meg a födelet; **36** az asztalt,
minden edényeit és az (Isten) színe elé való kenyeret; **37** a
tiszta aranyból való lámpást, mécseit, az elrendezés mécseit és
minden edényeit; meg a világításra való olajat; **38** az arany oltárt,
a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert, meg a sátor bejáratának
takaróját; **39** a rézoltárt, a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjait
és minden edényeit, a medencét és talapzatát; **40** az udvar
függönyeit, oszlopait és lábait, takarót az udvar kapujához,
köteleit és szögeit, és a hajlék szolgálatához való minden
edényeit a gyülekezés sátora számára; **41** a szolgálati ruhákat,
szolgálatot végezni a szentélyben, a szent ruhákat Áronnak, a
papnak és fiainak ruháit, papi szolgálatra. **42** Mind aszerint,
amint az. Örökkévaló parancsolta Mózesnek, úgy végezték Izrael
fiai az egész munkát. **43** Mózes pedig látta az egész munkát és
íme elkészítették azt, amint az Örökkévaló parancsolta, úgy
készítették; és megáldotta őket Mózes.

40 Az Örökkévaló szólt Mózeshez, mondván: **2** Az első hónap
napján a hónap elsején állítsd fel a gyülekezés sátorának
hajlékát. **3** Tedd oda a bizonyság ládáját és borítsd a ládára a
függönyt. **4** Vidd be az asztalt, rendezd el az ő rendjét; vidd be a
lámpást és tedd fel mécseit. **5** Tedd az arany oltárt a füstölés
számára a bizonyság ládája elé és tedd fel a hajlék bejáratának

takaróját. **6** És tedd az égőáldozat oltárát a gyülekezés sátora
hajlékának bejárata elé. **7** Tedd a medencét a gyülekezés sátora
és az oltár közé, és tegyél oda vizet. **8** És helyezd el az udvart:
köröskörül, és tedd fel az udvar kapujának takaróját. **9** Tedd a
kenetolajat és kend fel a hajlékot és mindazt, ami benne van;
szenteld meg azt és minden edényeit, hogy szent legyen. **10** És
kend fel az égőáldozat oltárát és minden edényeit, szenteld meg
az oltárt, hogy legyen az oltár szentek szentje. **11** És kend fel a
medencét és talapzatát és szenteld meg azt. **12** Hagyd közeledni
Áront és fiait a gyülekezés sátorának bejáratához, és mosd meg
őket vízben. **13** Öltöztesd fel Áront a szent ruhákba, kend fel
őt, szenteld meg őt, hogy papommá legyen. **14** Azután hagyd
közeledni fiait és öltöztesd fel őket köntösökbe. **15** Kend fel
őket, amint fölkented az ő atyjukat, hogy papjaimmá legyenek és
legyen, hogy az ő fölkenetésük maradjon nekik örökös papság,
nemzedékeiden át. **16** És Mózes cselekedett mind aszerint,
amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. **17** És
történt az első hónapban, a második évben, a hónap elsején
felállíttatott a hajlék. **18** Mózes felállította a hajlékot, letette lábait,
rátette a deszkáit, belehelyezte tolózárait és felállította oszlopait.
19 Kiterjesztette a sátort a hajlék felé, rátette a sátor takaróját
felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **20** És vette
és beletette a bizonyságot a ládába, rátette a rudakat a ládára
és rátette a fedelet a ládára felülről; **21** bevitte a ládát a hajlékba,
föltette a takaró függönyt és ráborította a bizonyság ládájára,
amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **22** Betette az asztalt
a gyülekezés sátorába, a hajék északi oldalára, a függönyön
kívül; **23** és elrendezte rajta a kenyér rendjét az Örökkévaló színe
előtt, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **24** Elhelyezte

a lámpást a gyülekezés sátorában az asztallal szemben, a
hajlék déli oldalára; **25** és feltette a mécseket az Örökkévaló
színe előtt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **26**
Elhelyezte az aranyoltárt a gyülekezés sátorában a függöny
előtt, **27** és füstölögtetett rajta fűszeres füstölőszert, amint
parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **28** És föltette a hajlék
bejáratának takaróját. **29** Az égőáldozat oltárát pedig tette a
gyülekezés sátora hajlékának bejáratához, bemutatott rajta
égőáldozatot és ételáldozatot, amint parancsolta az Örökkévaló
Mózesnek. **30** Elhelyezte a medencét a gyülekezés sátora és az
oltár közé, és tett oda vizet mosdásra, **31** hogy megmossák
abból Mózes és Áron meg fiai kezeiket és lábaikat; **32** midőn
bemennek a gyülekezés sátorába és midőn odalépnek az
oltárhoz, mosdjanak meg, amint parancsolta az Örökkévaló
Mózesnek. **33** És fölállította az udvart a hajlék és az oltár körül
és feltette az udvar kapujának takaróját. Így elvégezte Mózes
a munkát. **34** Akkor befödte a felhő a gyülekezés sátorát és
az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajlékot; **35** és Mózes
nem bírt bemenni a gyülekezés sátorába, mert nyugodott rajta a
felhő és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajlékot. **36** Midőn
fölemelkedik a felhő a hajlékról, elvonulnak Izrael fiai mind az ő
vonulásaik szerint; **37** ha pedig nem emelkedik fel a felhő, akkor
nem vonulnak el, amely napig fel nem emelkedik. **38** Mert az
Örökkévaló felhője volt a hajlékon nappal és tűz volt rajta éjjel,
Izrael egész házának szeme láttára, mind az ő vonulásaiban.

3 Mózes

1 Szólította Mózest és szólt hozzá az Örökkévaló a gyülekezés
sátorából, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik:
Ha valamelyik ember közületek áldozni akar áldozatot az
Örökkévalónak, a baromból, a marhából és a juhokból áldozzátok
a ti áldozatotokat. **3** Ha égőáldozat az ő áldozata, a marhából,
hímet, épet áldozzon; a gyülekezés sátorának bejáratához vigye
azt, kedves fogadtatásul az örökkévaló színe előtt. **4** És tegye rá
kezét az égőáldozat fejére és kedvesen fogadtatik tőle, hogy
engesztelést szerezzen érte. **5** És vágja le a fiatal marhát az
Örökkévaló színe előtt; és vigyék be Áron fiai, a papok a vért és
hintsék a vért köröskörül az oltárra, mely a gyülekezés sátorának
bejáratánál van. **6** És húzza le az égőáldozatnak bőrét, és
darabolja föl azt az ő darabjaira. **7** És tegyenek Áronnak, a
papnak fiai tüzet az oltárra és rendezzenek el fát a tűzre. **8**
Rendezzék el Áron fiai, a papok, a darabokat, a fejet és a
hájat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **9** És a
beleit meg a lábszárait mossa meg vízben, és füstölgesse el
a pap az egészet az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatú
tűzáldozat az Örökkévalónak. **10** Ha pedig juhokból való az ő
áldozata a juhokból vagy a kecskékből égőáldozatul, hímet,
épet áldozzon. **11** És vágja le azt az oltár oldalán észak felé,
az Örökkévaló színe előtt és hintsék Áron fiai; a papok a vérét
az oltárra, köröskörül. **12** És darabolja föl azt az ő darabjaira,
a fejével és hájával, és rendezze el a pap azokat a fán, mely
a tűzön van, mely az oltáron van. **13** A beleket pedig, meg a
lábszárakat mossa meg vízben; és áldozza föl a pap mindezt
és füstölögtesse el az oltáron, égőáldozat az, kellemes illatú
tűzáldozat az Örökkévalónak. **14** Ha pedig madárból való az ő

áldozata, égőáldozat gyanánt az Örökkévalónak; akkor áldozza
gerlicékből vagy galambfiakból az ő áldozatát. **15** És vigye azt a
pap az oltárhoz, csípje le a fejét és füstölgesse el az oltáron,
miután kinyomták a vérét az oltár falára. **16** Távolítsa el a begyét
tollastól és vesse azt az oltár mellé kelet felől, a hamu helyére.
17 És szakítsa szét szárnyainál fogva, de ne válassza szét, és
füstölögtesse el azt a pap az oltáron, a fán, mely a tűzön van;
égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

2 Ha valamely személy áldoz ételáldozatot az Örökkévalónak,
lángliszt legyen az ő áldozata; öntsön rá olajat és tegyen rá
tömjént. **2** És vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz; és ez
markoljon abból tele markával, lángliszjtéből és olajából, minden
tömjénével együtt, és füstölögtesse el a pap annak illatrészét
az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak.
3 Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié;
szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. **4** És ha áldozol
ételáldozatot, kemencében sültet, lángliszẗből, kovásztalan
kalácsok legyenek, olajjal elegyítve és kovásztalan lepények,
olajjal megkenve. **5** Ha pedig tepsiben készült ételáldozat a
te áldozatod, lángliszẗből, olajjal elegyítve, kovásztalan legyen
az. **6** Darabold el azt darabokra és önts rá olajat; ételáldozat
az. **7** Ha pedig serpenyőben készült ételáldozat a te áldozatod,
lángliszẗből, olajjal készíttessék. **8** Igy vidd az ételáldozatot,
mely ezek közül elkészíttetett, az Örökkévalónak; vigye azt
a paphoz és ez vigye oda az oltárhoz. **9** És vegye le a
pap az ételáldozatból annak illatrészét és füstölögtesse el az
oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **10**
Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié;
szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. **11** Bármely

ételáldozat, melyet áldoztok az Örökkévalónak, ne készíttessék
kovászosan; mert minden, ami kovász és minden, ami méz, ne
füstülögtessetek el abból tűzáldozatot az Örökkévalónak. **12** Első
termés áldozatának áldozhatjátok azokat az Örökkévalónak,
de az oltárra ne kerüljenek kellemes illatul. **13** És minden
ételáldozatodat sóval sózd meg és ne hagyd el a sót, Istened
szövetségjelét ételáldozatodról; minden áldozatodon áldozz sót.
14 És ha áldozod a zsengék ételáldozatát az Örökkévalónak, érett
kalászból megpörkölve tűzben, megdarált gabonaszemekből
áldozd zsengéid ételáldozatát. **15** Adj hozzá olajat és tégy, rá
tömjént, ételáldozat az. **16** És füstölögtesse el a pap az illatrészét
darájából és olajából, minden tömjénével együtt; tűzáldozat az
az Örökkévalónak.

3 Ha békeáldozat az ő áldozata, ha a marhából áldozza, akár
hímet, akár nőstényt, épet áldozzon az Örökkévaló színe előtt.
2 És tegye rá kezét az áldozatnak fejére és vágja le azt a
gyülekezés sátorának bejáratánál; és hintsék Áron fiai, a papok
a vért az oltárra, köröskörül. **3** És áldozza a békeáldozatból
tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a
beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **4** és a két
vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van;
a hártyát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. **5**
És füstölögtessék el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal,
mely a fán van, mely a tűzön van; kellemes illatú tűzáldozat az
az Örökkévalónak. **6** Ha pedig a juhokból való az ő áldozata,
békeáldozatul az Örökkévalónak, hímet vagy nőstényt, épet
áldozzon. **7** Ha juhot áldoz az ő áldozata gyanánt, vigye el azt
az Örökkévaló színe elé. **8** És tegye rá kezét áldozatának fejére
és vágja le azt a gyülekezés sátora előtt; Áron fiai pedig öntsék

a vérét az oltárra köröskörül. **9** És áldozza a békeáldozatból
tűzáldozatul az Örökkévalónak: zsiradékát, a farkát egészen,
a hátgerinc táján távolítsa el; és a zsiradékot, mely befedi a
beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **10** és a két
vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van;
meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el.
11 És füstölögtesse el a pap az oltáron; tűzáldozat kenyere az
az Örökkévalónak. **12** Ha pedig kecske az ő áldozata, vigye
azt az Örökkévaló színe elé. **13** És tegye rá kezét a fejére
és vágja le azt a gyülekezés sátora előtt, és hintsék Áron fiai
a vérét az oltárra, köröskörül. **14** És áldozza abból áldozatát
tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a
beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; **15** és a két
vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van;
meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa
el. **16** És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat
kenyere az, kellemes illatul; mind a zsiradék az Örökkévalóé. **17**
Örök törvény ez nemzedékeiteken át, minden lakóhelyeiteken:
Semmiféle zsiradékot és semmiféle vért ne egyetek.

4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiaihoz, mondván: Ha valamely személy vétkezik tévedésből az
Örökkévaló bármely parancsolata ellen, amiket nem szabad
megtenni, és ő megteszi az egyiket azok közül: **3** Ha a fölkent
pap vétkezik a nép bűnösségére, akkor áldozzon vétkéért,
amellyel vétkezett, egy fiatal tulkot, épet, az Örökkévalónak
vétekáldozatul. **4** És vigye a tulkot a gyülekezés sátorának
bejáratához, az Örökkévaló színe elé és tegye rá kezét a tulok
fejére, azután vágja le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. **5**
És vegyen a fölkent pap a tulok véréből és vigye be azt a

gyülekezés sátorába. **6** És mártsa a pap az ujját a vérbe
és fecskendjen a vérből hétszer az Örökkévaló színe előtt, a
szentély függönye felé. **7** És tegyen a pap a vérből sarkaira a
fűszeres füstölőszerek oltárának az Örökkévaló színe előtt, mely
a gyülekezés sátorában van; és a tulok minden vérét öntse az
égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának
bejáratánál van. **8** És a vétekáldozatra való tuloknak minden
zsiradékát vegye le róla; a zsiradékot, mely befedi a beleket és
mind a zsiradékot, mely a beleken van; **9** és a két vesét meg a
zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártyát,
mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el, **10** amint
leveszik a békeáldozatra való ökörből, és füstölögtesse el azokat
a pap az égőáldozat oltárán. **11** És a tulok bőrét, meg minden
húsát fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és ganaját **12**
vigye ki az egész tulkot a táboron kívülre, tiszta helyre, ahová a
hamut öntik, és égesse el azt a fán a tűzben; ahová a hamut
öntik, ott égessék el. **13** Ha pedig Izrael egész községe téved,
azáltal, hogy el volt rejtve valami a gyülekezet szemei elől, és
tesznek egyik ellen az Örökkévaló minden parancsolatai közül
és bűnbe esnek; **14** de kitudódik a vétek, amellyel vétkeztek,
akkor áldozzon a gyülekezet egy fiatal tulkot vétekáldozatul és
vigyék azt a gyülekezés sátora elé. **15** És tegyék rá a község
vénei kezeiket a tulok fejére az Örökkévaló színe előtt, és vágják
le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. **16** És vigyen be a fölkent
pap a tulok véréből a gyülekezés sátorába. **17** És mártsa a pap
az ujját a vérbe és fecskendjen hétszer az Örökkévaló színe előtt
a függöny felé. **18** A vérből pedig tegyen az oltár sarkaira, mely
az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van;
és mind a vért öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a

gyülekezés sátorának bejáratánál van. **19** És mind a zsiradékát
vegye le belőle és füstölögtesse el az oltáron. **20** És úgy tegyen
a tulokkal, amint tett a vétekáldozatra való tulokkal, úgy tegyen
vele; és engesztelést szerez értük a pap és bocsánatot nyernek.
21 Azután vigye ki a tulkot a táboron kívülre és égesse el azt,
amint elégette az előbbi tulkot; a gyülekezet vétekáldozata az. **22**
Amidőn a fejedelem vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló,
az ő Istene minden parancsolatai közül, amiket nem szabad
megtenni, tévedésből és bűnbe esik, **23** vagy ha tudatják vele
vétkét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy
kecskebakot, hímet, épet. **24** És tegye rá kezét a bak fejére
és vágja le azt azon a helyen, ahol levágják az égőáldozatot,
az Örökkévaló színe előtt; vétekáldozat az. **25** És vegyen a
pap a vétekáldozat véréből az ujjával és tegyen az égőáldozat
oltárának sarkaira; vérét pedig öntse az égőáldozat oltárának
alapjára. **26** Mind a zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron,
mint a békeáldozat zsiradékát; és engesztelést szerez érte a pap
az ő vétke miatt és az bocsánatot nyer. **27** Ha pedig egy személy
vétkezik tévedésből az ország népéből, midőn tesz egyik ellen az
Örökkévaló parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni és
bűnbe esik, **28** vagy ha tudatják vele vétkét, amellyel vétkezett,
akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskét, épet, nőstényt, vétke
miatt, mellyel vétkezett. **29** És tegye rá kezét a vétekáldozat
fejére és vágják le a vétekáldozatot az égőáldozat helyén. **30** És
vegyen a pap annak véréből az ujjával és tegye az égőáldozat
oltárának sarkaira; mind a vérét pedig öntse az oltár alapjára. **31**
És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a zsiradékot a
békeáldozataiból és füstölögtesse el a pap az oltáron, kellemes
illatul az Örökkévalónak; így engesztelést szerez érette a pap és

az bocsánatot nyer. **32** Ha pedig juhot hoz áldozata gyanánt
vétekáldozatul, nőstényt, épet hozzon. **33** Es tegye rá kezét
a vétekáldozat fejére és vágja le azt vétekáldozatul azon a
helyen, amelyen levágják az égőáldozatot. **34** Vegyen a pap
a vétekáldozat véréből az ujjával és tegyen az égőáldozat
oltárának sarkaira; mind a vérét pedig öntse az oltár alapjára. **35**
És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a juhnak
zsiradékát a békeáldozatból és füstölögtesse el azokat a pap az
oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; és engesztelést szerez
érette a pap az ő vétke miatt; amellyel vétkezett és az bocsánatot
nyer.

5 Ha valamely személy vétkezik – hallotta ugyanis az eskü
szavát, ő pedig tanu, vagy látott, vagy megtudott valamit, ha ki
nem jelenti, viseli a bűnét; **2** vagy valamely személy, aki érint
bármely tisztátalan dolgot, vagy tisztátalan vad dögét, vagy
tisztátalan barom dögét, vagy tisztátalan féreg dögét, de rejtve
volt előtte, ő pedig tisztátalan és bűnbe esett; **3** vagy ha érinti
embernek tisztátalanságát, bármely tisztátalanságát, ami által
tisztátalanná lesz, de rejtve volt előtte és megtudja, hogy bűnbe
esett; **4** vagy ha valamely személy esküszik, kiejtvén ajkain,
hogy rosszat vagy jót fog cselekedni, mindenben, amit kiejt az
ember esküvel, de rejtve volt előtte és megtudja, hogy bűnbe
esett egyik által ezek közül; **5** és lesz, mikor bűnbe esett egyik
által ezek közül, akkor vallja be, amivel vétkezett, **6** és vigye
bűnáldozatát az Örökkévalónak az ő vétkéért, amellyel vétkezett,
egy nőstényt a juhokból, juhot vagy kecskét vétekáldozat
gyanánt; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétke miatt. **7**
Ha azonban nem jut vagyonából, amennyi elég egy juhra, akkor
vigye bűnáldozatát, mivelhogy vétkezett, két gerlicét vagy két

galambfiát az Örökkévalónak; egyet vétekáldozatul, egyet pedig
égőáldozatul. **8** És vigye el azokat a paphoz és ez áldozza fel azt,
amely a vétekáldozatra való, először; csípje le a fejét nyakszirtje
felől, de ne válassza el. **9** És fecskendezzen a vétekáldozat
véréből az oltár falára; ami pedig megmarad a vérből, azt
nyomják ki az oltár alapjára, vétekáldozat az. **10** A másodikat
pedig készítse el égőáldozatnak, a rendelet szerint; és szerezzen
engesztelést érte a pap az ő vétke miatt, amellyel vétkezett, és
az bocsánatot nyer. **11** Ha azonban nem jut vagyonából két
gerlicére vagy két galambfira, akkor vigye áldozatát, mivelhogy
vétkezett, egy tized éfo lánglisztet vétekáldozat gyanánt; ne
tegyen rá olajat és ne vessen rá tömjént, mert vétekáldozat
az. **12** És vigye el azt a paphoz, és markolja le abból a pap,
tele markával, illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, az
Örökkévaló tűzáldozataival; vétekáldozat az. **13** És szerezzen
engesztelést érette a pap, vétke miatt, amellyel vétkezett egyik
által ezek közül, és az bocsánatot nyer; (az áldozat) legyen a
papé, mint az ételáldozat. **14** És szólt az Örökkévaló Mózeshez,
mondván: **15** Ha valamely személy hűtlenséget követ el és
vétkezik tévedésből az Örökkévaló szentségei ellen, akkor
vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak, egy ép kost a juhokból,
becslésed szerint ezüst sékelek értékében, a szentség sékele
szerint, bűnáldozatul. **16** És amit vétkesen elvett a szentségből,
azt fizesse meg és ötödrészét toldja hozzá és adja annak a
papnak; a pap pedig engesztelést szerez érte a bűnáldozat
kosával, és az bocsánatot nyer. **17** Ha pedig valamely személy
vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül,
amelyeket nem szabad megtenni, de ő nem tudja, hogy bűnbe
esett és viseli a bűnét, **18** akkor vigyen egy ép kost a juhokból,

becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz, és a pap szerezzen
engesztelést érte tévedése miatt, amellyel tévedett, de ő nem
tudta, és bocsánatot nyer. **19** Bűnáldozat az, bűnt követett el az
Örökkévaló ellen.

6 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Ha valamely
személy vétkezik és hűtlenséget követ el az Örökkévaló ellen,
ugyanis letagadja felebarátjának az ő őrizetére bízott tárgyat
vagy a kezébe adottat vagy a rablottat, vagy zsarolta felebarátját;
3 vagy talált elveszett dolgot és letagadja azt, megesküszik
hamisan, egyre mind a közül, amit tesz az ember, vétkezvén
velük: **4** És lesz, ha vétkezik és bűnbe esett, akkor térítse meg a
rablottat, amit elrabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt vagy az
őrizetére bízottat, amit őrizetére bíztak, vagy az elveszett dolgot,
amit talált; **5** vagy bármit, amire hamisan esküdött, fizesse meg
azt a maga összegében és ötödrészét toldja hozzá; annak,
akié, adja vissza, bűnvallomása napján. **6** Bűnáldozatául pedig
vigyen az Örökkévalónak egy ép kost a juhokból, becslésed
szerint, bűnáldozatul a paphoz. **7** És szerezzen engesztelést
érte a pap az Örökkévaló színe előtt és bocsánatot nyer,
egyikért mindazok közül, amit tesz, bűnbe esvén általa. **8**
És szólt az Örökkévaló: Mózeshez, mondván: **9** Parancsold
meg Áronnak és fiainak, mondván: Ez az égőáldozat tana;
ez az égőáldozat legyen a tűzhelyen, az oltáron, egész éjjel
reggelig; az oltár tüze pedig égjen rajta. **10** És öltse föl a
pap lenruháját, lennadrágot öltsön a testére és vegye le a
hamut, amivé megemészti a tűz az égőáldozatot az oltáron,
és tegye azt az oltár mellé. **11** Azután vesse le ruháit és
öltsön más ruhákat; és vigye ki a hamut a táboron kívülre,
tiszta helyre. **12** Az oltáron levő tűz pedig égjen azon, el ne

aludjék; gyújtson meg rajta a pap fát reggelenként és rendezze
el rajta az égőáldozatot és füstölögtesse el rajta a békeáldozat
zsiradékát: **13** Állandó tűz égjen az oltáron, el ne aludjék. **14** Ez
pedig az ételáldozat tana: Vigyék azt Áron fiai az Örökkévaló
színe előtt az oltár elé. **15** És vegyen le abból markával, az
ételáldozat lánglisztjéből, meg olajából és minden tömjént, ami
az ételáldozaton van és füstölögtesse el az oltáron kellemes
illatul; illatrésze az az Örökkévalónak. **16** Ami pedig megmarad
belőle, azt egyék meg Áron és fiai; kovásztalanul egyék meg,
szent helyen, a gyülekezés sátorának udvarában egyék meg
azt. **17** Ne süssék kovászosan; osztályrészük gyanánt adtam azt
tűzáldozataimból, szentek szentje az, mint a vétekáldozat és
mint a bűnáldozat. **18** Minden férfiszemély Áron gyermekei közül
ehetik belőle; örök törvény az nemzedékeiteken át az Örökkévaló
tűzáldozataiból; minden, ami azokat érinti, szent legyen. **19** És
szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **20** Ez Áronnak és
fiainak áldozata, amelyet áldozzanak az Örökkévalónak, amely
napon fölkenik őt: egy tized éfo lángliszt ételáldozatul; állandóan,
felét reggel és felét este. **21** Tepsiben, olajjal készíttessék el,
lágyra főzve vidd azt; a földarabolt ételáldozatnak süteményét
áldozd kellemes illatul az Örökkévalónak. **22** Az a pap, akit
fölkennek helyette fiai közül, készítse el azt; örök törvény az
az Örökkévalónak, mindenestől füstölögtessék el. **23** És a
papnak minden ételáldozata mindenestől égjen el, ne egyenek
belőle. **24** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **25** Szólj
Áronhoz és fiaihoz, mondván: Ez a vétekáldozat tana, amely
helyen levágják az égőáldozatot, ott vágják le a vétekáldozatot,
az Örökkévaló színe előtt, szentek szentje az. **26** A pap, aki
vétekáldozatnak áldozza, egye meg azt; szent helyen egyék

meg, a gyülekezés sátorának udvarában. **27** Minden, ami érinti
húsát, szent legyen: és ha fröccsen véréből valamely ruhára,
amire fröccsent, azt mosd meg szent helyen. **28** A cserépedény
pedig, melyben főzték, töressék össze; ha azonban rézedényben
főzték, akkor súrolják meg és öblítsék ki vízzel. **29** Minden
férfiszemély a papok közül eheti azt; szentek szentje az. **30** És
minden vétekáldozat, melynek véréből bevisznek a gyülekezés
sátorába, hogy engesztelést szerezzenek a szentélyben, ne
egyenek abból, tűzben égessék el.

7 Ez pedig a bűnáldozat tana, szentek szentje, az. **2** Azon a
helyen, ahol levágják az égőáldozatot, vágják le a bűnáldozatot;
vérét pedig hintse az oltárra, köröskörül. **3** És minden zsiradékát
áldozza fel abból; a farkát és a zsiradékot, mely befedi a
beleket; **4** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk
van, mely a vékonyán van; meg a hártyát, mely a májon
van, a vesékkel együtt távolítsa el. **5** És füstölögtesse el
azokat a pap az oltáron, tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak,
bűnáldozat az. **6** Minden férfiszemély a papok között eheti
azt; szent helyen egyék meg, szentek szentje az. **7** Mint a
vétekáldozatnak, úgy a bűnáldozatnak, egy tanuk van; a papé,
aki engesztelést szerez vele, azé legyen az. **8** És a pap, aki
föláldozza valakinek égőáldozatát, az égőáldozat bőre, melyet
föláldozott, azé a papé legyen. **9** És minden ételáldozat, mely
kemencében sül, és mind, amely készül serpenyőben vagy
tepsiben, a papé legyen, aki azt föláldozza, azé legyen. **10**
És minden ételáldozat, olajjal elegyített vagy száraz, Áron
minden fiaié legyen, egyiké úgy, mint a másiké. **11** Ez pedig a
békeáldozat tana, melyet áldoz valaki az Örökkévalónak. **12** Ha
hálaadásul áldozza, akkor áldozzon a hálaáldozattal kovásztalan

kalácsokat, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal
megkenve és lánglisztet, lágyra főzve kalácsokként, olajjal
elegyítve. **13** Kovászos kenyérből való kalácsokkal együtt
áldozza az ő áldozatát, hálaadó békeáldozatával együtt. **14**
És áldozzon azokból egyet, mindegyik áldozatból, ajándékul
az Örökkévalónak; a papé, aki hinti a békeáldozat vérét, azé
legyen. **15** És a hálaadó békeáldozatnak húsát áldozásának
napján egyék meg; ne hagyjon belőle reggelre. **16** És ha
fogadalom, vagy önkéntes ajándék az ő vágóáldozata, amely
napon áldozza áldozatát, azon egyék meg; és másnap, ami
megmarad belőle, egyék meg. **17** Ami még megmarad a
vágóáldozat húsából, harmadnap tűzben égessék el. **18** Ha
pedig ennének békeáldozatának húsából harmadnap, nem
fogadtatik az kedvesen; aki áldozza, nem számíttatik be annak,
megvetett az, a személy pedig, aki eszik belőle, bűnét viseli. **19**
És a húst, amely érint bármi tisztátalant, ne egyék meg, tűzben
égessék el; és ami a húst illeti, minden tiszta ehetik húst. **20** És a
személy, aki húst eszik a békeáldozatból, mely az Örökkévalóé,
amíg tisztátalansága rajta van, irtassék ki az a személy az, ő
népéből. **21** És ha valamely személy érint bármi tisztátalant,
ember tisztátalanságát, vagy tisztátalan barmot, vagy bármi
tisztátalan undok állatot és eszik a békeáldozat húsából, mely
az Örökkévalóé, irtassék ki az a személy az ő népéből. **22**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23** Szólj Izrael
fiaihoz, mondván: Semmiféle zsiradékát az ökörnek, a juhnak és
a kecskének ne egyétek meg. **24** Elhullott állat zsiradéka és
szétszaggatott állat zsiradéka feldolgozható bármi munkára, de
enni, ne egyétek azt. **25** Mert bárki zsiradékot eszik a baromból,
melyből áldoz tűzáldozatot az Örökkévalónak, irtassék ki az

a személy, aki eszi, az ő népéből. **26** Semmi vért se egyetek
minden lakóhelyeiteken, sem madárét, sem baromét. **27** Bármely
személy valami vért eszik, irtassék ki az a személy az ő népéből.
28 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **29** Szólj Izrael
fiaihoz, mondván: Aki áldozza békeáldozatát az Örökkévalónak,
vigye el áldozatát az Örökkévalónak békeáldozataiból. **30** Kezei
vigyék az Örökkévaló tűzáldozatait, a zsiradékot a szeggyel
együtt vigye el; a szegyet, hogy lengesse azt lengetéssel az
Örökkévaló színe előtt. **31** És füstölögtesse el a pap a zsiradékot
az oltáron; a szegy pedig legyen Ároné és fiaié. **32** És a
jobb combot adjátok ajándékul a papnak békeáldozataitokból.
33 Aki áldozza a békeáldozat vérét és a zsiradékot Áron
fiai közül, azé legyen a jobb comb osztályrészül. **34** Mert a
lengetés szegyét és az ajándék combját vettem el Izrael fiaitól
békeáldozataikból és adtam azokat Áronnak, a papnak és fiainak,
örök törvényül Izrael fiaitól. **35** Ez Áronnak fölavatási illetménye
és fiainak fölavatási illetménye az Örökkévaló tűzáldozataiból,
amely napon közel viszik őket, hogy papjaivá legyenek az
Örökkévalónak, **36** amit megparancsolt az Örökkévaló, hogy
adják nekik, amely napon fölkenték őket, Izrael fiai részéről; örök
törvény ez, nemzedékeiken át. **37** Ez a tana az égőáldozatnak,
az ételáldozatnak, a bűnáldozatnak, a fölavatási áldozatnak és a
békeáldozatnak, **38** melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek
Szináj hegyén, amely napon megparancsolta Izrael fiainak, hogy
áldozzák áldozataikat az Örökkévalónak Szináj pusztájában.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Vedd Áront és
fiait vele, meg a ruhákat és a kenetolajat, meg a vétekáldozatra
való tulkot és a két kost, meg a kosarat a kovásztalan kenyérrel.
3 És az egész községet gyűjtsd egybe a gyülekezés sátorának

bejáratához. **4** És Mózes cselekedett, amint parancsolta neki
az Örökkévaló; és a község egybegyűjtetett a gyülekezés
sátorának bejáratához. **5** És mondta Mózes a községnek: Ez
az, amit az Örökkévaló parancsolt, hogy megtegyétek. **6** És
közeledni hagyta Mózes Áront és fiait, és megmosta őket vízben.
7 Ráadta a köntöst, körülövezte őt az övvel, felöltöztette a
köpenybe, rátette az éfodot, körülövezte azt az éfod szorítójával
és megerősítette vele az éfodot. **8** Rátette a melldíszt és
belehelyezte a melldíszbe az urimot és tummimot. **9** Föltette a
süveget a fejére és rátette a süvegre, előrésze felől, az arany
lemezt, a szentség koronáját, amint parancsolta az Örökkévaló
Mózesnek. **10** És vette Mózes a kenetolajat és fölkente a hajlékot
és mindazt, ami benne volt és megszentelte azokat. **11** Azután
fecskendett belőle az oltárra hétszer; fölkente az oltárt és minden
edényét, a medencét és talapzatát, hogy megszentelje azokat.
12 És öntött a kenetolajból Áron fejére és fölkente őt, hogy
megszentelje. **13** Azután közeledni hagyta Mózes Áron fiait,
felöltöztette őket köntösökbe, körülövezte őket övvel, föltette
nekik a magas süvegeket, amint az Örökkévaló parancsolta
Mózesnek. **14** És odavezette a vétekáldozatra való tulkot és
Áron meg fiai rátették kezeiket a vétekáldozatra való tuloknak
fejére. **15** Levágta és vette Mózes a vért és tett az oltár sarkaira,
köröskörül, az ujjaival és megtisztította az oltárt; a vért pedig az
oltár alapjára öntötte és megszentelte azt; hogy engesztelést
szerezzen érette. **16** És vette mind a zsiradékot, mely a beleken
van, meg a májnak hártyáját, a két vesét meg zsiradékukat;
és elfüstölögtette Mózes az oltáron. **17** A tulkot pedig, meg a
bőrét, húsát és ganaját elégette tűzben a táboron kívül, amint
parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **18** Azután odavezette az

égőáldozatra való kost, és rátették Áron és fiai kezeiket a kos
fejére. **19** Levágta és hintette Mózes a vért az oltárra, köröskörül.
20 A kost pedig földarabolta az ő darabjaira és elfüstölögtette
Mózes a fejet, meg a darabokat és a hájat. **21** A beleket pedig
és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögtette Mózes az
egész kost az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat
az Örökkévalónak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.
22 Azután odavezette a második kost, a fölavatás kosát és
rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. **23** Levágta és vett
Mózes annak véréből és tett Áron jobb fülének porcogójára,
jobb kezének hüvelykujjára és jobb lábának hüvelykujjára. **24**
Azután közeledni hagyta Áron fiait és tett Mózes a vérből jobb
fülük porcogójára, jobb kezük hüvelykujjára, meg jobb lábuk
hüvelykujjára; és Mózes hintette a vért az oltárra, köröskörül.
25 És vette a zsiradékot, meg a farkot és mind a zsiradékot,
mely a beleken van, meg a májnak hártyáját és a két vesét,
meg zsiradékukat és a jobb combot. **26** A kovásztalan kenyerek
kosarából pedig, mely az Örökkévaló színe előtt volt, vett egy
kovásztalan kalácsot és egy olajos kenyérből való kalácsot és
egy lepényt, és rátette a zsiradékokra, meg a jobb combra.
27 És rátette mindezt Áron tenyereire és fiainak tenyereire,
és lengette azokat lengetéssel, az Örökkévaló színe előtt. **28**
Azután levette azokat Mózes az ő tenyereikről és elfüstölögtette
az oltáron az égőáldozattal együtt; fölavatási áldozatok azok,
kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **29** És vette Mózes
a szegyet és lengette lengetéssel az Örökkévaló színe előtt;
a fölavatás kosából Mózesé volt az részül, amint parancsolta
az Örökkévaló Mózesnek. **30** És vett Mózes a kenetolajból
és a vérből, mely az oltáron volt és hintett Áronra, ruháira és

fiaira meg fiainak ruháira, vele együtt; így fölszentelte Áront
és ruháit, fiait meg fiainak ruháit vele együtt. **31** És mondta
Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezés
sátorának bejáratánál és ott egyétek meg azt, meg a kenyeret,
mely a fölavatás kosarában van, amint parancsoltam, mondván
Áron és fiai egyék még azt. **32** Ami pedig megmarad a húsból és
a kenyérből, tűzben égessétek el. **33** A gyülekezés sátorának
bejáratából pedig ne menjetek ki hét napig, amely napig betelnek
fölavatástok napjai, mert hét nap alatt avatnak föl benneteket.
34 Amint tett ezen a napon, úgy parancsolta az Örökkévaló,
hogy tegyék, hogy engesztelést szerezzenek értetek. **35** És a
gyülekezés sátorának bejáratánál maradjatok nappal és éjjel, hét
napig és őrizzétek az Örökkévaló őrizetét, hogy meg ne haljatok;
mert így parancsoltatott ez nekem. **36** És megtette Áron, meg
fiai mindazokat a dolgokat, amiket parancsolt az Örökkévaló
Mózes által.

9 És történt a nyolcadik napon, szólította Mózes Áront és fiait,
meg Izrael véneit. **2** És mondta Áronnak: Végy magadnak egy
fiatal borjút vétekáldozatnak és egy kost égőáldozatnak, épeket,
és áldozd az Örökkévaló színe előtt. **3** Izrael fiaihoz pedig szólj,
mondván: Vegyetek egy kecskebakot vétekáldozatnak és egy
borjút meg egy juhot, egyéveseket, épeket, égőáldozatnak; **4**
meg egy ökröt és egy kost békeáldozatnak; hogy áldozzatok
az Örökkévaló színe előtt, és ételáldozatot, olajjal elegyítve,
mert ma jelenik meg az Örökkévaló nektek. **5** És elvitték, amit
parancsolt Mózes, a gyülekezés sátora elé; és közeledett az
egész község, és megállottak az Örökkévaló színe előtt. **6** És
Mózes mondta: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, tegyétek
meg, hogy megjelenjen nektek az Örökkévaló dicsősége. **7** És

mondta Mózes Áronnak: Közeledjél az oltárhoz és készítsd el
vétekáldozatodat és égőáldozatodat, hogy engesztelést szerezz
magadért és a népért; azután készítsd el a nép áldozatát, hogy
engesztelést szerezz értük, amint parancsolta az Örökkévaló. **8**
Erre közeledett Áron az oltárhoz, levágta a vétekáldozatra való
borjút, mely az övé volt. **9** Áron fiai pedig odavitték a vért neki és
ő bemártotta az ujját a vérbe és tett az oltár sarkaira; a vért
pedig kiöntötte az oltár alapjára. **10** A zsiradékot, a veséket, a
hártyát a májról, a vétekáldozatból, elfüstölögtette az oltáron,
amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **11** És a húst meg
a bőrt elégette tűzben a táboron kívül. **12** Azután levágta az
égőáldozatot; és odanyújtották neki Áron fiai a vért és ő hintette
azt az oltárra, köröskörül. **13** És az égőáldozatot odanyújtották
neki darabjai szerint, meg a fejet és elfüstölögtette az oltáron. **14**
És megmosta a beleket, meg a lábszárakat és elfüstölögtette az
égőáldozattal az oltáron. **15** Azután áldozta a nép áldozatát;
vette ugyanis a vétekáldozatra való bakot, mely a népé volt,
levágta azt és elkészítette vétekáldozatnak, mint az elsőt. **16** És
áldozta az égőáldozatot és elkészítette azt a rendelet szerint. **17**
Azután áldozta az égőáldozatot, megtöltötte abból az ő tenyerét
és elfüstölögtette az oltáron, a reggeli égőáldozaton kívül. **18**
Azután levágta az ökröt, meg a kost békeáldozatul, mely a népé
volt; és odanyújtották Áron fiai a vért neki és ő hintette az oltárra
köröskörül; **19** meg a zsiradékokat az ökörből és a kosból, a
farkot és a befödő (zsiradékot), a veséket és a májnak hártyáját.
20 És rátették a zsiradékokat a szegyekre, és elfüstölögtették a
zsiradékokat az oltáron. **21** A szegyeket pedig és a jobb combot
lengette Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, amint
parancsolta Mózes. **22** Akkor fölemelte Áron a kezeit a nép felé

és megáldotta azt; azután leszállt, elkészítvén a vétekáldozatot,
az égőáldozatait és a békeáldozatot: **23** És bement Mózes meg
Áron a gyülekezés sátorába és midőn kijöttek, megáldották a
népet; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész népnek.
24 Kijött ugyanis tűz az Örökkévaló színe elől és fölemésztette
az oltáron az égőáldozatot és a zsiradékokat; az egész nép látta
és ujjongtak és leborultak arcukra.

10 És vették Áron fiai, Nádáb és Ábihu, kiki az ő serpenyőjét
és tettek azokba tüzet és tettek rá füstölőszert és bevittek az
Örökkévaló színe elé idegen tüzet, amit nem parancsolt nekik. **2**
Ekkor tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és megemésztette
őket; és meghaltak az Örökkévaló színe előtt. **3** Ekkor mondta
Mózes Áronnak: Ez az, amit szólt az Örökkévaló, mondván: A
hozzám közelállók által fogok megszenteltetni és az egész nép
előtt fogok megdicsőíttetni. És Áron hallgatott. **4** Mózes pedig
szólította Misáélt és Elczofont, Úzzielnek, Áron nagybátyjának
fiait és mondta nekik: Közeledjetek ide, vigyétek el testvéreiteket
a szentség színe elől, a táboron kívülre. **5** Ezek közeledtek és
elvitték őket köntöseikben a táboron kívülre, amint szólt Mózes.
6 És mondta Mózes Áronnak és Eleázárnak meg Itámárnak, az
ő fiainak: Hajatokat ne hagyjátok vadul nőni, ruháitokat meg
ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és az egész községre
haragudjék (Isten); de testvéreitek, Izrael egész háza, sirassák
meg: tüzet, melyet kigyújtott az Örökkévaló. **7** A gyülekezés
sátorának bejáratából ki ne menjetek, hogy meg ne haljatok, mert
az Örökkévaló kenetolaja van rajtatok. És ők cselekedtek. Mózes
szava szerint. **8** És szólt az Örökkévaló Áronhoz, mondván:
9 Bort és részegítő italt ne igyál, te és fiaid veled együtt,
midőn bementek a gyülekezés sátorába, hogy meg ne haljatok;

örök törvény ez nemzedékeiteken át. **10** És hogy különbséget
tegyetek a szent és nem-szent között, a tisztátalan és tiszta
között; **11** és hogy tanítsátok Izrael fiait mindama törvényekre,
melyeket kijelentett az Örökkévaló nekik Mózes által. **12** És
szólt Mózes Áronhoz és Eleázárhoz meg Itámárhoz, az ő
megmaradt fiaihoz: Vegyétek az ételáldozatot; mely megmaradt
az Örökkévaló tűzáldozataiból és egyétek meg azt kovásztalanul,
az oltár mellett, mert szentek szentje az. **13** Egyétek meg azt
szent helyen, mert a te törvényes részed és fiaid törvényes
része az az Örökkévaló tűzáldozataiból, mert így parancsoltatott
nekem. **14** A lengetés szegyét pedig és az ajándék combot
egyétek meg tiszta helyen; te, fiaid és leányaid veled együtt,
mert a te törvényes részedül és fiaid törvényes részéül adattak
Izrael fiainak békeáldozataiból. **15** Az ajándékcombot és a
lengetés szegyét, a zsiradékok tűzáldozataival együtt hozzák,
hogy lengessék lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen
neked és fiaidnak veled örök törvényes részül, amint parancsolta
az Örökkévaló. **16** A vétekáldozatra való bakot pedig számon
kérte Mózes, és íme, elégették; azért haragudott Eleázárra
és Itámárra, Áron megmaradt fiaira, mondván: **17** Miért nem
ettétek meg a vétekáldozatot szent helyen, hisz szentek szentje
az és azt adta nektek, hogy viseljétek a község bűnét, hogy
engesztelést szerezzetek értük az Örökkévaló színe előtt. **18**
Íme, nem vitték be a vérét a szentély belsejébe, meg kellett
volna azt ennetek a szentélyben, amint parancsoltam. **19** Erre
szólt Áron Mózeshez: Íme, ma áldozták vétekáldozatukat és
égőáldozatukat az Örökkévaló színe előtt és engem ilyesmi ért;
ha én ettem volna ma a vétekáldozatból, vajon jónak tetszett

volna-e az Örökkévaló szemeiben? **20** Midőn Mózes ezt hallotta,
jónak tetszett az ő szemeiben.

11 És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván
nekik: **2** Szóljatok Izrael fiaihoz, mondván: Ezek az állatok,
melyeket ehettek minden barom közül, mely a földön van. **3**
Mindazt, aminek hasadt patája van és pedig kettéhasadt patája,
meg kérődző a barmok között azt ehetitek. **4** De ezeket ne
egyétek a kérődzők közül és a hasadt patájúak közül: a tevét,
mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az
nektek. **5** És a tengeri nyulat, mert kérődző az, de patája nincs
meghasadva, tisztátalan az nektek. **6** És a nyulat, mert kérődző
az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **7** És
a sertést; mert hasadt patájú az és ketté hasadt a patája, de
kérődzni nem kérődzik, tisztátalan az nektek. **8** Húsukból ne
egyetek és dögüket ne érintsétek; tisztátalanok azok nektek.
9 Ezt ehetitek mindazok közül, ami a vízben van: mindazt,
aminek úszószárnya van és pikkelye, a vízben: a tengerekben
és folyókban, azokat ehetitek. **10** De mindaz, aminek nincsen
uszószárnya és pikkelye, a tengerekben és a folyókban, a vizek
minden csúszó-mászója közül és minden élőlény közül, mely a
vízben van, utálat az nektek. **11** Utálat legyenek azok nektek,
húsukból ne egyetek és dögüket utáljátok. **12** Mindaz, aminek
nincs uszószárnya és pikkelye a vízben, utálat az nektek. **13** És
ezeket utáljátok a madarak közül, ne egyétek meg, utálatosak
azok: a sast, a csonttörő sast és a fekete sast; **14** a keselyűt
és az ölyvet maga neme szerint; **15** minden hollót a maga
neme szerint; **16** a struccot, a fecskét, a sirályt, a karvalyt a
maga neme szerint; **17** a kuvikot, a búvárt és a baglyot; **18** a
suholyt, a gödényt és a héját; **19** a gólyát, a gémet a maga neme

szerint, a bankát és a denevért. **20** Minden szárnyas csúszó-
mászó, mely négy lábon jár, utálat legyen nektek. **21** De azt
ehetitek minden szárnyas csúszó-mászó közül, mely négy lábon
jár, amelynek szárai vannak a lábai fölött, hogy szökdécseljen
velük a földön. **22** Ezeket ehetitek közülük: a sáskát a maga
neme szerint, a szoleomt a maga neme szerint, a chárgólt a
maga neme szerint, a chogovot a maga neme szerint. **23** De
minden szárnyas csúszó-mászó, melynek négy lába van, utálat
az nektek. **24** És ezek által lesztek tisztátalanokká, mindenki,
aki dögüket érinti, tisztátalan legyen estig; **25** és mindenki, aki
visz dögükből, mossa meg ruháit és tisztátalan legyen estig; **26**
minden barom által, melynek hasadt patája van, de ketté nincs
hasadva, és nem kérődző; tisztátalanok azok nektek, mindenki,
aki érinti azt, tisztátalan legyen. **27** És mindaz, ami talpán jár,
minden állat közül, mely négy lábon jár, tisztátalanok azok
nektek; mindenki, aki dögüket érinti, tisztátalan legyen estig; **28**
aki pedig viszi dögüket, mossa meg a ruháit és tisztátalan estig.
Tisztátalanok azok nektek. **29** És ez legyen nektek tisztátalan a
csúszó-mászók között, amelyek másznak a földön: a menyét, az
egér és a gyík a maga neme szerint; **30** a sün, a tűzgyík és
a csillaggyík, a csiga és a kaméleon. **31** Ezek a tisztátalanok
nektek minden csúszó-mászók között mindenki aki érinti azokat
holtuk után, tisztátalan legyen estig. **32** És minden, amire hull
belőlük holtuk után, tisztátalan; minden faedény, vagy ruha, vagy
bőr, vagy zsák, bármely edény, mellyel munkát végeznek, vízbe
tétessék és tisztátalan estig, azután tiszta lesz. **33** És minden
cserépedény, amelybe ezekből beleesik, minden, ami benne van,
tisztátalan; azt (az edényt) pedig törjétek össze. **34** Minden étel
pedig, mely enni való, amelyre víz jutott, tisztátalan legyen; és

minden ital, mely inni való, bármely edényben, tisztátalan legyen;
35 És minden, amire hull dögükből, tisztátalan legyen; kemencét
és tűzhelyet döntsetek össze, tisztátalanok azok és tisztátalanok
legyenek nektek. **36** De forrás és kút, a vízgyűlemény tiszta
marad; de aki érinti dögüket, tisztátalan legyen. **37** És ha hull
dögükből bármely vetőmagra, mely vetni való, tiszta az. **38** De
ha vizet tesznek a magra és akkor hull dögükből rá, tisztátalan
legyen az nektek. **39** És ha elhull valamely barom, mely nektek
eledelre való, aki érinti a dögét, tisztátalan legyen estig; **40** aki
pedig eszik dögükből, mossa meg ruháit és tisztátalan estig; aki
viszi dögét, mossa meg a ruháit és tisztátalan legyen estig. **41**
És minden csúszó-mászó, mely mászik a földön, utálat az, ne
egyétek meg. **42** Minden, ami a hasán jár és minden, ami négy
lábon jár, mind a soklábúakig, minden csúszó-mászóból, mely
mászik a földön, ne egyétek meg azokat, mert utálatosak azok.
43 Ne tegyétek utálattá lelkeiteket mindenféle csúszó-mászó
által, mely mászik és meg ne tisztátalanítsátok magatokat általuk,
hogy tisztátalanná legyetek. **44** Mert én vagyok az Örökkévaló, a
ti Istenetek, szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek,
mert, szent vagyok én! Meg ne tisztátalanítsátok lelkeiteket
minden csúszó-mászó által, mely mászik a földön; **45** mert
én vagyok az Örökkévaló, aki felhozott benneteket Egyiptom
országából, hogy legyek a ti Istenetek: azért szentek legyetek,
mert szent vagyok én. **46** Ez a tan a baromról, a madárról és
minden élőlényről mely mozog a vízben és minden élőlényről,
mely mászik a földön; **47** hogy különbséget tegyetek a tisztátalan
és tiszta között, az állat között, melyet szabad enni és az állat
között, melyet nem szabad megenni.

12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj
Izrael fiaihoz, mondván: midőn egy nő magzatot hoz világra
és szül fiúgyermeket, tisztátalan legyen hét napig, tisztulása
szenvedésének napjai szerint legyen tisztátalan. **3** A nyolcadik
napon pedig metéltessék körül előbőrének húsa. **4** S
harminchárom napig maradjon meg tisztulásának vérében;
semmi szenthez ne nyúljon és a szentélybe be ne menjen, míg le
nem teltek megtisztulásának napjai. **5** Ha pedig leánygyermeket
szül, tisztátalan legyen két hétig mint tisztulásakor; hatvan
napig pedig maradjon megtisztulásának vérében. **6** S midőn
leteltek megtisztulásának napjai fiúnál vagy leánynál, hozzon
egyéves juhot égőáldozatnak és galambfiat vagy gerlicét
vétekáldozatnak a találkozás sátorának bejáratához, a paphoz.
7 És mutassa be az Örökkévaló színe előtt és szerezzen
engesztelést számára, és megtisztul vére folyásától. Ez a tan
a szülő nőről, fiúgyermeknél és leánygyermeknél. **8** Ha pedig
nem jut vagyonából amennyi elég a báránya, akkor vegyen
két gerlicét vagy két galambfiat, egyet égőáldozatnak és egyet
vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen számára a pap,
és tiszta lesz.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz mondván:
2 Ha lesz valamely ember testének bőrén daganat, vagy var,
vagy világos folt és lehet testének bőrén poklos sérelemmé,
akkor vitessék Áronhoz, a paphoz vagy fiai egyikéhez a papok
közül. **3** És nézze meg a pap a sérelmét a test bőrén, ha a
szőr a sérelemben átváltozott fehérré, a sérelem színe pedig
mélyebb a test bőrénél, poklos sérelem az; amint megnézi a pap,
tisztátalannak jelentse ki azt. **4** Ha pedig fehér volt az testének
bőrén és színe nem mélyebb a bőrnél és szőre sem változott át

fehérré, akkor zárja el a pap a sérelmet hét napra. **5** És nézze
meg a pap a hetedik napon és íme a sérelem megmaradt a
maga színében, nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor zárja el a
pap hét napra másodszor. **6** És megnézi azt a pap a hetedik
napon másodszor és íme homályosodott a sérelem, de nem
terjedt a sérelem a bőrön, akkor tisztának jelentse ki a pap, var
az; mossa meg a ruháit és tiszta lesz. **7** Ha azonban terjed a var
a bőrön, miután megmutatta magát a papnak tisztulás végett,
akkor mutassa meg magát másodszor a papnak. **8** És nézze
meg a pap és íme, terjedt a var a bőrön, akkor tisztátalannak
jelentse ki a pap, poklosság az. **9** Poklos sérelem, ha lesz
valamely emberen, vitessék el a paphoz; **10** nézze meg a pap
és íme, fehér daganat van a bőrön és ez átváltoztatta a szőrt
fehérré, és vad hús növése van a daganatban, **11** idült poklosság
az testének bőrén, tisztátalannak jelentse ki a pap; ne zárja el,
mert tisztátalan ő. **12** Ha pedig fölfakad a poklosság a bőrön
és elfedi a poklosság a sérelemnek egész bőrét, tetőtől talpig,
amennyire látnak a pap szemei, **13** megnézi a pap és íme,
elfödte a poklosság egész testét, akkor tisztának jelentse ki a
sérelmet, az egész átváltozott fehérré, tiszta az. **14** De amely
napon mutatkozik rajta vad hús, tisztátalan az. **15** És megnézi a
pap a vad húst és tisztátalannak jelenti ki a vad hús tisztátalan,
poklosság az. **16** Vagy ha a vad hús újra fehérré változik, akkor
menjen el a paphoz; **17** és megnézi őt a pap és íme, átváltozott
a sérelem fehérré, akkor tisztának jelentse ki a pap a sérelmet,
tiszta az. **18** A test, melynek bőrén fekély van és meggyógyul,
19 de a fekély helyén fehér daganat támad vagy fehérvöröses
folt akkor mutassa meg magát a papnak. **20** És megnézi a pap
és íme, színe alacsonyabb a bőrnél és szőre átváltozott fehérré,

akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az, a
fekélyben fakadt. **21** Ha pedig megnézi a pap és íme, nincs
benne fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos
az, akkor zárja el a pap hét napra. **22** Ha azonban terjed a
bőrön, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, sérelem az. **23**
Ha pedig helyén marad a folt, nem terjedt, a fekély hegedése
az; tisztának jelentse ki a pap. **24** Vagy ha valamely test bőrén
tűzégési seb lesz és támad az égés hegedésében vörösesfehér
folt vagy fehér; **25** és megnézi azt a pap és íme, elváltozott a
fehér szőr a folton és színe mélyebb a bőrnél, poklosság az,
az égésben fakadt; tisztátalannak jelentse ki őt a pap, poklos
sérelem az. **26** Ha azonban megnézi a pap és íme nincs a
foltban fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos
az, akkor zárja el őt a pap hét napra. **27** Azután megnézi a pap
a hetedik napon, ha terjedt a bőrön, tisztátalannak jelentse ki a
pap, poklos sérelem az. **28** Ha pedig megmarad a helyén a folt,
nem terjedt a bőrön és homályos, az égési seb daganata az,
tisztának jelentse ki a pap, mert az égési seb forradása az. **29**
Férfi vagy nő, ha lesz rajta sérelem, a fejen vagy a szakállon, **30**
és megnézi a pap a sérelmet és íme, színe mélyebb a bőrnél
és benne aranysárga apró szőr akkor tisztátalannak jelentse
ki a pap, ótvar az, poklossága az a fejnek vagy a szakállnak.
31 De ha megnézi a pap az ótvar sérelmét és íme, színe nem
mélyebb a bőrnél és fekete szőr sincs benne, akkor zárja el a
pap az ótvar sérelmét hét napra. **32** Megnézi a pap a sérelmet a
hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar és nem lett benne
aranysárga szőr és az ótvarnak színe nem mélyebb a bőrnél, **33**
akkor nyiratkozzék meg, de az ótvart ne nyírja le; hanem zárja el
a pap az ótvart hét napra, másodszor. **34** És megnézi a pap az

ótvart a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar a bőrön és
színe sem mélyebb a bőrnél, akkor tisztának jelentse ki, a pap;
mossa meg az a ruháit és tiszta lesz. **35** De ha terjed az ótvar a
bőrön, megtisztulása után, **36** és megnézi a pap és íme, terjedt
az ótvar a bőrön, akkor ne kutassa a pap az aranysárga szőrt,
tisztátalan az. **37** De ha megmarad az ő színében az ótvar és
fekete szőr nőtt benne, akkor meggyógyult az ótvar, tiszta az,
tisztának jelentse ki a pap. **38** És férfi vagy nő, ha lesznek testük
bőrén foltok, fehér foltok, **39** megnézi a pap és íme, testük bőrén
homályos, fehér foltok vannak, fehér var az, a bőrön fakadt,
tiszta az. **40** És férfiú, ha kihull fejének haja, kopasz az tiszta az.
41 Ha pedig arca felől hull ki a haja, elől kopasz az, tiszta az. **42**
Ha azonban a kopaszságon vagy elől kopasz fején vörösesfehér
sérelem támad, felfakadó poklosság az kopaszságán vagy elől
kopasz fején. **43** Megnézi azt a pap és íme, a sérelem daganata
vörösesfehér, kopaszságán vagy elől kopasz fején, mint a
poklosság színe a test bőrén, **44** poklos férfiú ő, tisztátalan ő;
tisztátalannak jelentse ki őt a pap, fején van a sérelme. **45** És a
poklos, akin a sérelem van, ruhái legyenek megszaggatva és feje
vadul benőve és bajuszáig burkolózzék be és kiáltsa: tisztátalan,
tisztátalan. **46** Mindama napokban, míg a sérelem rajta van,
legyen tisztátalan; tisztátalan ő, egyedül lakjék, a táboron kívül
legyen lakhelye. **47** És ha valamely ruhán lesz poklos sérelem,
gyapjúruhán vagy lenruhán, **48** akár a mellékfonálon, akár
a bélfonálon, lenből vagy gyapjúból, vagy bőrön vagy bármi
bőrmunkán, **49** és lesz a sérelem zöldes vagy vöröses a ruhán
vagy a bőrön, akár a mellékfonálon, akár a bélfonálon, vagy
bármi bőreszközön, poklos sérelem az, mutassák meg a papnak.
50 Nézze meg a pap a sérelmet és zárja el a sérelmet hét

napra. **51** És nézze meg a sérelmet a hetedik napon, ha terjedt
a sérelem a ruhán, akár a mellékfonálon, akár a bélfonálon,
vagy a bőrön, bármely munkán, amivé a bőr feldolgozható,
emésztő poklosság a sérelem, tisztátalan az. **52** És égesse
el a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a bélfonalat a gyapjúból
vagy a lenből, vagy mind a bőreszközt, amelyen lesz a sérelem,
mert emésztő poklosság az, tűzben égettessék el. **53** Ha pedig
megnézi a pap és íme, nem terjedt a sérelem a ruhán, sem a
mellékfonálon, sem a bélfonálon, vagy bármely bőreszközön, **54**
akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a
sérelem van és zárja el hét napra, másodszor. **55** És megnézi a
pap, miután megmosták a sérelmet és íme, nem változtatta el a
sérelem a színét és nem terjedt a sérelem, tisztátalan az, tűzben
égessék el azt; romlás az, visszáján vagy színén. **56** Ha pedig
megnézte a pap és íme, homályos a sérelem, miután megmosták
azt, akkor tépje ki a ruhából vagy a bőrből, akár a mellékfonálból,
akár a bélfonálból. **57** És ha ismét meglátszik a ruhán, akár
a mellékfonálon, akár a bélfonálon, vagy bármi bőreszközön,
újrafakadó az; tűzben égessék el azt, amin a sérelem van. **58** És
a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a bélfonalat, vagy bármely
bőreszközt, melyet megmoshatsz és távozik belőlük a sérelem,
mossák meg másodszor és tiszta lesz. **59** Ez a tana, a poklos
sérelemnek a gyapjú vagy lenruhán, akár a mellékfonálon, akár
a bélfonálon, vagy bármi bőreszközön, hogy tisztának vagy
tisztátalannak jelentsék ki azt.

14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Ez legyen a
poklosnak tana tisztulása napján, vitessék el a paphoz. **3** És
menjen ki a pap a táboron kívülre és nézze meg a pap és íme,
meggyógyult a poklos sérelem a pokloson, **4** akkor parancsolja

meg a pap, hogy vegyenek a tisztulandó számára két élő,
tiszta madarat és cédrusfát, meg karmazsint és izsópot. **5**
Azután parancsolja meg a pap, hogy vágják le az egyik madarat
cserépedénybe, élő víz fölé. **6** Az élőmadarat pedig vegye és a
cédrusfát, a karmazsint meg az izsópot és mártsa azokat, meg
az élő madarat a levágott madárnak a vérébe, az élő víz fölött.
7 És hintsen a poklosságtól tisztulandóra hétszer, jelentse ki
tisztának és bocsássa el az élő madarat a mezőre. **8** És mossa
meg a tisztulandó a ruháit, nyírja le minden szőrét és mosakodjék
meg vízben, akkor tiszta lesz, azután bemehet a táborba; de
maradjon sátrán kívül még hét napig. **9** És lesz a hetedik napon,
nyírja le minden szőrét: haját, szakállát, szemöldökeit, minden
szőrét nyírja le; mossa meg ruháit és fürössze testét vízben és
tiszta lesz. **10** A nyolcadik napon pedig vegyen két ép juhot és
egy nőstény juhot, egyévest, épet, meg háromtized lánglisztet
ételáldozatul, olajjal elegyítve és egy lóg olajat. **11** És állítsa a
tisztító pap a tisztulandó férfit és azokat az Örökkévaló színe elé,
a gyülekezés sátorának bejáratához. **12** Azután vegye a pap az
egyik juhot és áldozza föl bűnáldozat gyanánt, meg a lóg olajat,
és lengesse azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **13** És
vágja le a juhot ama helyen, ahol levágják a vétekáldozatot és
az égőáldozatot szent helyen; mert mint a vétekáldozat, úgy a
bűnáldozat a papé, szentek szentje az. **14** És vegyen a pap
a bűnáldozat véréből és tegyen a pap a tisztulandónak jobb
füle porcogójára és jobb keze hüvelykujjára. **15** És vegyen a
pap a lóg olajból és öntsön a papnak bal tenyerére. **16** Azután
mártsa a pap jobb ujját az olajba, mely bal tenyerén van, és
hintsen az olajból ujjával hétszer az Örökkévaló színe előtt. **17**
Az olaj maradékából pedig, mely tenyerén van, tegyen a pap a

tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és
jobb lába hüvelykujjára, a bűnáldozat vére fölé. **18** Ami pedig
megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a
tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érette a
pap az Örökkévaló színe előtt. **19** Azután készítse el a pap
a vétekáldozatot és szerezzen engesztelést a tisztulandóért
tisztátlansága miatt; és azután vágja le az égőáldozatot. **20**
És tegye föl a pap az égőáldozatot, meg az ételáldozatot az
oltárra és szerezzen engesztelést érte a pap és tiszta lesz. **21**
Ha azonban szegény az és nem jut vagyonából, akkor vegyen
egy juhot bűnáldozatul lengetésre, hogy engesztelést szerezzen
érte, és egytized lánglisztet, olajjal elegyítve, ételáldozatul és
egy lóg olajat; **22** és két gerlicét vagy két galambfiát, amennyi
jut vagyonából; és legyen az egyik vétekáldozat és az egyik
égőáldozat. **23** És vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján
a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló
színe elé. **24** És vegye a pap a bűnáldozatra való juhot meg a
lóg olajat, és lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló
színe előtt. **25** Azután vágja le a bűnáldozatra való juhot és
vegyen a pap a bűnáldozat véréből és tegyen a tisztulandónak
jobb füle porcogójára; jobb keze hüvelykujjára és jobb lába
hüvelykujjára. **26** Az olajból pedig öntsön a pap a papnak bal
tenyerére; **27** és hintsen a pap jobb ujjával az olajból, mely bal
tenyerén van, hétszer az Örökkévaló színe előtt. **28** És tegyen a
pap az olajból, mely tenyerén van, a tisztulandónak jobb füle
porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára
a bűnáldozat vérének helyére. **29** Ami pedig megmarad az
olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak
fejére, hogy engesztelést szerezzen érte az Örökkévaló színe

előtt. **30** Azután készítse el az egyiket a gerlicék közül vagy
a galambfiak közül, amelyekre jutott annak vagyonából, **31**
azt, amire jutott vagyonából; az egyiket vétekáldozatnak, és az
egyiket égőáldozatnak az ételáldozattal együtt; és engesztelést
szerez a pap a tisztulandóért az Örökkévaló színe előtt. **32**
Ez a tana annak, akin van poklos sérelem, akinek nem jut
vagyonából tisztulásakor. **33** És szólt az Örökkévaló Mózeshez
meg Áronhoz, mondván: **34** Ha bementek Kánaán országába,
melyet én nektek adok örökségül és én támasztok poklos
sérelmet örökségtek országának házában, **35** akkor menjen el
az, akié a ház és jelentse a papnak, mondván: Mintegy sérelem
mutatkozik nálam a házban. **36** És parancsolja meg a pap,
hogy ürítsék ki a házat, mielőtt odajön a pap, hogy megnézze a
sérelmet, hogy tisztátalan ne legyen minden, ami a házban van;
azután menjen oda a pap, hogy megnézze a házat. **37** Megnézi
a sérelmet és íme, a sérelem a háznak falaiban zöldes vagy
vöröses mélyedések, és színük alacsonyabb a falénál, **38** akkor
menjen ki a pap a házból, a ház bejáratába és zárja el a házat
hét napra. **39** És térjen vissza a pap a hetedik napon, megnézi
és íme, terjedt a sérelem a háznak falain, **40** akkor parancsolja
meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, melyeken a sérelem van
és vessék azokat a városon kívülre, tisztátalan helyre. **41** A
házat pedig vakarják le belül, köröskörül és öntsék a port, amit
levakartak, a városon kívül, tisztátalan helyre. **42** És vegyenek
más köveket és rakják a kövek helyébe, és más port vegyenek
és vakolják be a házat. **43** Ha pedig újra fölfakad a sérelem a
házon, miután kiszedték a köveket és levakarták a házat és
miután bevakolták, **44** akkor menjen el a pap és nézze meg, és
íme, terjedt a sérelem a házon, emésztő poklosság az a házon,

tisztátalan az. **45** Döntsék össze a házat, követi és fáit, meg a
ház minden porát, és vigyék ki a városon kívülre, tisztátalan
helyre. **46** Aki pedig bemegy a házba mindama napokban, amíg
elzárták, tisztátalan legyen az estig. **47** Aki pedig meghál a
házban, mossa meg a ruháit, és aki eszik a házban, mossa meg
a ruháit. **48** Ha azonban bemegy a pap és megnézi, és íme,
nem terjedt a sérelem a házban, miután bevakolták a házat,
akkor tisztának jelentse ki a pap a házat, mert meggyógyult a
sérelem. **49** És vegyen a ház megtisztázásához két madarat,
cédrusfát, karmazsint és izsópot. **50** És vágja le az egyik madarat
cserépedénybe, élő víz fölé. **51** Azután vegye a cédrusfát; az
izsópot és a karmazsint, meg az élő madarat, mártsa azokat a
levágott madárnak a vérébe és az élő vízbe, és hintsen a házra
hétszer. **52** És tisztítsa meg a házat a madár vérével és az élő
vízzel, meg az élő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a
karmazsinnal. **53** Azután bocsássa szabadon az élő madarat a
városon kívül a mezőre; és engesztelést szerez a házért és tiszta
lesz az. **54** Ez a tana minden poklos sérelemnek és ótvarnak,
55 meg a ruha és ház poklosságának, **56** a daganatnak, a
varnak és a fehér foltnak, **57** hogy tanítsák e szerint, mely napon
tisztátalan és mely napon tiszta; ez a poklosság tana.

15 És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván:
2 Szóljatok Izrael fiaihoz és mondjátok nekik: bármely férfi,
midőn testéből lesz folyós, folyása tisztátalan. **3** És ez legyen
tisztátalansága a folyása alatt: akár nyálkásan választja ki teste
a folyását, akár elzárult teste a folyástól, tisztátalansága az. **4**
Minden fekvőhely, amelyre fekszik a folyós, tisztátalan legyen,
és minden tárgy, amelyen ül, tisztátalan legyen. **5** Amely ember
megérinti a fekvőhelyet, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben,

és tisztátalan lesz estig. **6** Aki pedig ráült a tárgyra, amelyen a
folyós ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan
lesz estig. **7** S aki megérinti a folyósnak testét, mossa meg ruháit,
fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **8** S midőn köp a
folyós a tisztára, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és
tisztátalan lesz estig. **9** S minden ülés, amelyen rajta ül a folyós,
tisztátalan legyen. **10** És bárki megérint bármit, ami alatta van,
tisztátalan legyen estig; ki pedig viszi azokat, mossa meg ruháit,
fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **11** És mindenki,
akit megérint a folyós, anélkül, hogy kezeit leöblítené vízben,
mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig.
12 Cserépedényt, melyet megérint a folyós, törjenek el, minden
faedényt pedig öblítsenek ki vízzel. **13** Midőn pedig megtisztul
a folyós a folyásától, akkor számláljon magának hét napot
megtisztulása számára, mossa meg ruháit és fürössze meg
testét élő vízben s így tiszta lesz. **14** A nyolcadik napon pedig
vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és menjen
az Örökkévaló színe elé, a találkozás sátrának bejáratához,
s adja azokat a papnak. **15** És készítse el azokat a pap; az
egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak, és szerezzen
engesztelést számára a pap az Örökkévaló színe előtt folyása
miatt. **16** Midőn kijön valamelyik férfiból magömlés, fürössze meg
vízben egész testét s tisztátalan lesz egész estig. **17** Minden
ruhát és minden bőrt, amelyen van magömlés, mossanak meg
vízben, és tisztátalan lesz estig. **18** És asszony kivel hál egy férfi
magömléssel – fürödjenek meg vízben és tisztátalanok legyenek
estig. **19** Midőn egy asszony folyós lesz, mégpedig vér a folyása
a testén: hét napig legyen tisztulásában és bárki megérinti,
tisztátalan legyen estig. **20** Minden, amin fekszik tisztulásában,

tisztátalan legyen, s minden amin ül, tisztátalan legyen. **21** És
bárki megérinti fekvőhelyét, mossa meg ruháit, fürödjék meg
vízben és tisztátalan lesz estig. **22** És bárki megérint bármely
tárgyat, amelyen ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és
tisztátalan lesz estig. **23** Ha pedig a fekvőhelyen van, vagy a
tárgyon, amelyen a nő ül, midőn megérinti, tisztátalan legyen
estig. **24** És ha hál vele egy férfi és tisztulása reá száll, akkor
tisztátalan legyen hét napig, és minden fekvőhely, amelyen
fekszik, tisztátalan legyen. **25** Midőn egy asszonynak folyik a
vére folyása több napon át, tisztulásának idején kívül, vagy ha
folyós lesz, tisztulásán túl, tisztátalanságának folyásában minden
napjaiban, mint tisztulásának napjaiban legyen: tisztátalan ő. **26**
Minden fekvőhely, amelyen fekszik folyásának minden napjaiban,
mint tisztulása fekvőhelye legyen számára, s minden tárgy,
amelyen ül, tisztátalan legyen, tisztulásának tisztátalansága
szerint. **27** És bárki megérinti azokat, tisztátalan legyen; mossa
meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. **28**
S ha megtisztult folyásától, számláljon magának hét napot,
és azután tiszta lesz. **29** A nyolcadik napon pedig vegyen
magának két gerlicét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a
paphoz a találkozás sátorának bejáratához. **30** És készítse el a
pap az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak és
szerezzen engesztelést számára a pap az Örökkévaló színe
előtt tisztátalanságának folyása miatt. **31** És óvjátok Izrael fiait
tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságukban,
amidőn megtisztátalanítják hajlékomat, mely közöttük van. **32**
Ez a tan a folyósról és arról, akiből kijön a magömlés, hogy
tisztátalan lesz általa; **33** és a tisztulásában szenvedő nőről, és

arról, akinek folyik folyása, akár férfi, akár nő, és a férfiról, aki
hál tisztátalan nővel.

16 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, Áron két fiának halála
után, mikor közeledtek az Örökkévaló színe elé és meghaltak.
2 És mondta, az Örökkévaló Mózesnek: Szólj Áronhoz, a te
testvéredhez, hogy ne menjen be minden időben a szentélybe, a
kárpiton belül, a födél elé, mely a ládán van, hogy meg ne haljon,
mert a felhőben jelenek meg a födél fölött. **3** Ezzel menjen be
Áron a szentélybe; egy fiatal tulokkal vétekáldozat gyanánt,
meg egy kossal égőáldozat gyanánt. **4** Szent lenköntöst öltsön
föl, lennadrág legyen testén: lenövvel övezkedjék, lensüveget
tegyen föl, szent ruhák ezek, fürössze meg testét vízben és
öltse fel azokat. **5** Izrael fiainak községétől pedig vegyen két
kecskebakot vétekáldozat gyanánt és egy kost égőáldozat
gyanánt. **6** És áldozza föl Áron a vétekáldozatra való tulkot,
mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért. **7**
Azután vegye a két bakot, állítsa azokat oda az Örökkévaló
színe elé, a gyülekezés sátorának bejáratához. **8** És vessen
Áron a két bakra sorsot, egyik sors legyen; az Örökkévalóé, a
másik sors; Azázelé. **9** És áldozza föl Áron a bakot, melyre a
sors esett: az Örökkévalóé és készítse el vétekáldozatnak. **10**
Az a bak pedig, melyre a sors esett: Azázelé, állíttassék oda
élve az Örökkévaló színe elé, hogy engesztelést szerezzenek
vele, elküldvén azt Azázelnek a pusztába. **11** Azután áldozza fel
Áron a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé és szerezzen
engesztelést önmagáért és házáért; vágja le a vétekáldozatra
való tulkot, mely az övé. **12** Vegyen teli serpenyővel izzó parazsat
az oltárról, az Örökkévaló színe elől, és teli markával finom
fűszeres füstölőszert és vigye be a kárpiton belül; **13** tegye a

füstölőszert a tűzre az Örökkévaló színe előtt, hogy befedje a füstölőszer felhője a födelet, mely a bizonyságon van, hogy meg ne haljon. **14** És vegyen a tulok véréből és fecskendjen ujjával a födélre kelet felé, és a födél elé fecskendjen hétszer a vérből az ujjával. **15** Azután vágja le a vétekáldozatra való bakot, mely a népé, vigye be vérét a kárpiton belül és cselekedjék vérével, amint cselekedett a tulok vérével, fecskendje azt a födélre és a födél elé. **16** Szerezzen engesztelést a szentélyért, Izrael fiainak tisztátlansága miatt és elpártolásuk miatt, minden vétkeik szerint; így cselekedjék a gyülekezés sátorával, mely náluk van, tisztátlanságuk közepette. **17** De senki se legyen a gyülekezés sátorában, mikor bemegy, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, egészen a kijöveteléig; és szerezzen engesztelést önmagáért, házáért és Izrael egész községéért. **18** Azután menjen ki az oltárhoz, mely az Örökkévaló színe előtt van és szerezzen engesztelést érte; vegyen ugyanis a tulok véréből, meg a bak véréből és tegyen az oltár sarkaira köröskörül; **19** fecskendjen rá a vérből az ujjával hétszer, tisztítsa meg és szentelje meg Izrael fiainak tisztátalanságaitól. **20** Midőn pedig végzett azzal, hogy engesztelést szerezzen a szentélyért, a gyülekezés sátoráért és az oltárért, akkor vezesse oda az élő bakot. **21** Tegye rá Áron a két kezét az élő bak fejére és vallja meg rajta Izrael fiainak minden bűnét és minden elpártolásukat minden vétkeik szerint, tegye azokat a bak fejére és küldje el egy kirendelt férfiú által a pusztába. **22** És vigye a bak magán minden bűneiket sivár földre; így küldje el a bakot a pusztába. **23** Azután menjen be Áron a gyülekezés sátorába, vesse le a lenruhákat melyeket felöltött, midőn bement a szentélybe és hagyja azokat ott. **24** Fürössze meg testét vízben szent helyen,

öltse fel ruháit, menjen ki és készítse el égőáldozatát és a nép
égőáldozatát, hogy engesztelést szerezzen önmagáért és a
népért. **25** A vétekáldozat zsiradékát pedig füstölögtesse el
az oltáron. **26** Aki pedig elbocsátja a bakot Azázelnek, mossa
meg a ruháit, fürössze meg testét vízben és azután bemehet a
táborba. **27** A vétekáldozatra való tulkot és a vétekáldozatra való
bakot, amelyeknek vérét bevitték, hogy engesztelést szerezzen
a szentélyben, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el
tűzben, bőrüket, húsukat és ganajukat. **28** Aki pedig elégeti
azokat, mossa meg ruháit, fürössze meg testét vízben és azután
bemehet a táborba. **29** És legyen nektek örök törvényül: a
hetedik hónapban, a hónap tizedikén sanyargassátok magatokat,
semmi munkát se végezzetek, a bennszülött és az idegen, aki
tartózkodik köztetek. **30** Mert ezen a napon szerez engesztelést
értetek, hogy megtisztítson benneteket; minden vétkeitektől
megtisztultok az Örökkévaló színe előtt. **31** Szombatok szombatja
legyen az nektek, sanyargassátok magatokat; örök törvény
ez. **32** És szerezzen engesztelést a pap, akit fölkennek és
akit fölavatnak, hogy pappá legyen atyja helyett; és öltse fel
a lenruhákat, a szent ruhákat. **33** És szerezzen engesztelést
a szentély szentségéért, a gyülekezés sátráért és az oltárért
szerezzen engesztelést; meg a papokért és a gyülekezet egész
népéért szerezzen engesztelést. **34** Legyen ez nektek örök
törvényül, hogy engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, minden
vétkeik miatt, egyszer az évben. És úgy cselekedett, amint
parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj
Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik:
Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, mondván: **3** Bárki

Izrael házából, aki levág ökröt vagy juhot vagy kecskét a
táborban, vagy aki levágja a táboron kívül, **4** és a gyülekezés
sátorának bejáratához nem vitte el, hogy áldozza áldozatul
az Örökkévalónak, az Örökkévaló hajléka előtt, vérontásul
számíttatik be annak a férfiúnak; vért ontott, irtassék ki az
a férfiú az ő népe köréből. **5** Azért, hogy elvigyék Izrael fiai
vágóáldozataikat, melyeket áldoznak a mezőn, vigyék el azokat
az Örökkévalónak, a gyülekezés sátorának bejáratához, a paphoz
és áldozzák azokat békeáldozatok gyanánt az Örökkévalónak. **6**
És a pap hintse a vért az Örökkévaló oltárára, a gyülekezés
sátorának bejáratánál, és füstölögtesse el a zsiradékot, kellemes
illatul az Örökkévalónak. **7** Hogy ne áldozzák többé áldozataikat
a bakoknak, melyek után paráználkodva járnak; örök törvény
legyen ez nekik, nemzedékeiken át. **8** És mondd nekik: Bárki
Izrael házából és az idegen közül; aki tartózkodik közöttük, aki
áldoz égőáldozatot, vagy vágóáldozatot, **9** és a gyülekezés
sátorának bejáratához nem viszi el, hogy elkészítse azt az
Örökkévalónak, irtassék ki az a férfiú az ő népéből. **10** És bárki
Izrael házából és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki
eszik bármi vért – haragomat fordítom a személy ellen, aki
eszi a vért és kiirtom azt az ő népe köréből. **11** Mert a test
lelke a vérben van és én az oltárra rendeltem azt nektek, hogy
engesztelést szerezzen lelkeitekért, mert a vér az, mely a lélekért
engesztelést szerez. **12** Azért mondtam Izrael fiainak: Bármely
személy közületek ne egyék vért; az idegen, aki tartózkodik
közöttetek, se egyék vért. **13** Bárki Izrael fiai közül és az idegen
közül, aki tartózkodik közöttük, aki vadász vadat vagy madarat,
melyet enni szabad, ontsa ki a vérét és födje be azt porral.
14 Mert minden testnek lelke a vére; a lelkével együtt, azért

mondtam Izrael fiainak, semmi húsnak vérét ne egyétek, mert
minden testnek lelke a vére; bárki azt eszi, irtassék ki. **15** És
minden személy, aki eszik elhullott és szétszaggatott állatot,
akár bennszülött, akár idegen, mossa meg a ruháit, fürödjék
meg vízben és tisztátalan legyen estig, azután tiszta lesz. **16** De
ha nem mossa meg a ruháit és testét nem fürészti meg, akkor
viseli bűnét.

18 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiaihoz és mondd nekik: Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek.
3 Egyiptom országának cselekedete szerint, amelyben laktatok,
ne cselekedjetek és Kanaán országának cselekedete szerint,
ahová én viszlek benneteket, ne cselekedjetek, törvényeik szerint
ne járjatok; **4** rendeleteimet tegyétek meg és törvényeimet
őrizzétek meg, hogy járjatok szerintük; én vagyok az Örökkévaló,
a ti Istenetek. **5** Őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet,
melyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk; én vagyok
az Örökkévaló. **6** Senki közületek bármely vérrokonához ne
közeledjék, hogy fölfedje szemérmét; én vagyok az Örökkévaló.
7 Atyád szemérmét és anyád szemérmét föl ne fedd; anyád ő,
föl ne fedd szemérmét. **8** Atyád feleségének szemérmét föl ne
fedd; atyád szemérme az. **9** Nővérednek, atyád leányának, vagy
anyád leányának szemérmét – a háznak szülöttje, vagy kint
született legyen – ne fedd föl szemérmüket. **10** Fiad leányának
vagy leányod leányának szemérmét – föl ne fedd szemérmüket,
mert a te szemérmed azok. **11** Atyád felesége leányának
szemérmét – atyád szülöttje, nővéred ő – föl ne fedd szemérmét.
12 Atyád nővérének szemérmét föl ne fedd, mert atyád vérrokona
ő. **13** Anyád nővérének szemérmét föl ne fedd, mert anyád
vérrokona ő. **14** Atyád fivérének a szemérmét föl ne fedd,

feleségéhez ne közeledj, nagynénéd ő. **15** Menyed szemérmét föl ne fedd, fiad felesége ő, föl ne fedd szemérmét. **16** Fivéred feleségének szemérmét föl ne fedd, fivéred szemérme ő. **17** Nőnek és leányának szemérmét föl ne fedd, fiának leányát vagy leányának leányát el ne vedd, hogy fölfedd szemérmét, vérrokonok ők, fajtalanság az. **18** Nőt a nővéréhez hozzá el ne végy, vetélkedést gerjesztve, fölfedvén szemérmét ő mellette az életében. **19** Nőhöz tisztulásának tisztátalanságában ne közeledj, hogy fölfedd szemérmét. **20** Felebarátod feleségével ne közösülj megtisztátalanodván vele. **21** És magzatodból ne adj, hogy tűzön átvezessék a Molokhnak, és ne szentségtelenítsd meg Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. **22** Férfiúval ne hálj, amint hálj, amint hálnak nővel; utálat az. **23** Semmi barommal ne közösülj megtisztátalanodván vele; és nő ne álljon a barom elé, hogy egyesüljön vele – keveredés az. **24** Ne tisztátalanítsátok meg magatokat mindezek által, mert mindezek által lettek tisztátalanná s nemzetek, amelyeket én elűzök előletek; **25** és tisztátalanná vált az ország és megbüntettem azon az ő bűnét, és kivetette az ország az ő lakóit. **26** Ti pedig őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, hogy ne tegyetek semmit mindez utálatosságok közül, a bennszülött és az idegen, aki köztetek tartózkodik. **27** Mert mindez utálatosságokat tették meg az ország lakói, kik előttetek voltak, úgy hogy tisztátalanná vált az ország. **28** Hogy ne vessen ki benneteket az ország, midőn megtisztátalanítjátok azt, amint kivetette a nemzetet; mely előttetek volt. **29** Mert mindaz, aki megtesz valamit ez utálatosságok közül – irtassanak ki a személyek, akik megteszik, az ő népük köréből. **30** Őrizzétek meg az én őrizetemet, hogy ne tegyetek semmit amaz utálatos törvények közül, amelyeket

megtettek előttetek, hogy meg ne tisztátalanítsátok magatokat
általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiai egész községéhez és, mondd nekik: Szentek legyetek, mert
szent vagyok én, az Örökkévaló, a ti Istenetek. **3** Kiki az ő anyját
és atyját félve tisztelje és szombataimat őrizzétek meg; én vagyok
az Örökkévaló, a ti Istenetek. **4** Ne forduljatok a bálványokhoz
és öntött isteneket ne készítsetek magatoknak; én vagyok az
Örökkévaló, a ti Istenetek. **5** Ha pedig áldoztok békeáldozatot az
Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **6** Áldozástok
napján egyék és másnap; ami pedig megmarad harmadnapra,
tűzben égettessék el. **7** Ha azonban ennék a harmadik napon,
megvetett az, nem fogadtatik kedvesen. **8** Aki eszi, viselje bűnét,
mert az Örökkévaló szentségét megszentségtelenítette, irtassék
ki az a személy az ő népéből. **9** És ha learatjátok országtok
termését, ne arasd le földed szélét teljesen; és aratásod
hulladékát ne szedegesd össze: **10** Szőlődben ne böngéssz és
szőlődnek elhullott szemeit ne szedegesd föl, a szegénynek
és az idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti
Istenetek. **11** Ne lopjatok; ne tagadjatok le és ne hazudjatok
egyik a másik ellen. **12** Ne esküdjetek nevemre hamisan, hogy
megszentségtelenítsd Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló.
13 Ne zsarold felebarátodat és ne rabolj, ne tartsd éjjelen át a
bérmunkás munkadíját magadnál reggelig. **14** Ne átkozz süketet
és vak elé ne vess gáncsot, hanem félj Istenedtől; én vagyok az
Örökkévaló. **15** Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben,
ne tekintsd a szegényt és ne tiszteld a nagynak színét, hanem
igazság szerint ítélj embertársad fölött: **16** Ne járj rágalmazóként
néped között; ne állj veszteg felebarátod vérénél; én vagyok az

Örökkévaló. **17** Ne gyűlöld testvéredet szívedben, intve intsed
embertársadat, hogy ne viselj miatta bűnt. **18** Ne állj bosszút
és ne tarts haragot néped fiai ellen, szeresd felebarátodat,
mint tenmagadat; én vagyok az Örökkévaló. **19** Törvényeimet
őrizzétek meg, barmodat ne egyesítsd kétféle fajban, meződet ne
vesd be kétféle maggal, és kétféléből való ruha, vegyes szövés
ne jöjjön testedre. **20** Midőn férfi hál nővel, közösülve vele, és
az rabszolganő, odaszánva egy férfinak, de ki nem váltatott,
vagy szabadság nem adatott neki, büntetés érje, ne ölessenek
meg, mert nem volt fölszabadítva. **21** Vigye el bűnáldozatát az
Örökkévalónak a találkozás sátorának bejáratához: bűnáldozati
kost. **22** És szerezzen számára engesztelést a pap a bűnáldozat
kosával az Örökkévaló színe előtt, vétke miatt, melyet vétkezett,
és megbocsáttatik neki a vétke, melyet vétkezett. **23** És
ha bementek az országba és ültettek bármely gyümölcsfát,
érintetlenül hagyjátok gyümölcsét; három évig legyen nektek
érintetlen, ne egyék meg. **24** A negyedik évben pedig legyen
minden gyümölcse szent, hálaadásul az Örökkévalónak. **25** Az
ötödik évben azonban ehetitek gyümölcsét, hogy szaporítsa
nektek termését; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **26**
Ne egyetek a vér mellett; ne jósoljatok és ne jövendöljetek. **27**
Ne nyírjátok kerekre hajatok szélét és ne rontsd el szakállad
szélét. **28** Bevágást halott miatt ne csináljatok testeteken és
bélyegírást ne csináljatok magatokon; én vagyok az Örökkévaló.
29 Ne szentségtelenítsd meg leányodat, hogy paráznaságra
engedd, hogy ne paráználkodjék az ország és megteljék az
ország fajtalansággal. **30** Szombatjaimat őrizzétek meg és
szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló. **31** Ne forduljatok
a szellemidézőkhöz, se a jóslókhoz, ne törekedjetek tisztátalanná

válni általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **32** Ősz
ember előtt állj föl és tiszteld az öreg színét; félj Istenedtől,
én vagyok az Örökkévaló. **33** És ha tartózkodik nálad idegen,
országtokban, ne sanyargassátok őt. **34** Mint a bennszülött
közületek, legyen nektek az idegen, aki tartózkodik nálatok és
szeresd őt, mint tenmagadat, mert idegenek voltatok Egyiptom
országában; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **35** Ne
kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, se mértékben, se
súlyban, se űrmértékben. **36** Igaz mérleg, igaz súlykő, igaz
éfo, igaz hín legyen nálatok; én vagyok az Örökkévaló, a ti
Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából. **37**
Őrizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet,
hogy megtegyétek azokat; én vagyok az Örökkévaló.

20 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Mondd Izrael
fiainak: Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik
Izraelben, aki ad magzatából a Molochnak, ölessék meg; az
ország népe kövezze meg kővel. **3** Én pedig haragomat fordítom
ama férfiú ellen és kiirtom őt népe köréből, mert megzatából
adott a Molochnak, hogy megtisztátalanítsa szentélyemet és
megszentségtelenítse szentélyemet. **4** Ha pedig behunyja az
ország népe szemeit ama férfi előtt, midőn ad magzatából a
Molochnak, hogy nem öli meg őt, **5** akkor én fordítom haragomat
ama férfiú ellen és családja ellen, kiirtom őt és mindazokat, kik
paráználkodva járnak utána, hogy paráználkodva járjanak a
Molooh után, az ő népük köréből. **6** És az a személy, aki fordul
a szellemidézőkhöz és a jóslókhoz, hogy paráználkodva járjon
utánuk, haragomat fordítom ama személy ellen és kiirtom őt népe
köréből. **7** Szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek,
mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **8** Őrizzétek

meg törvényeimet, hogy megtegyétek azokat: én vagyok az
Örökkévaló, aki megszentel benneteket. **9** Azért mindenki, aki
átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg; atyját vagy
anyját átkozta, vérbűne van rajta. **10** A mely férfi házasságot tör
valakinek feleségével – ki házasságot tör felebarátja feleségével,
ölessék meg a házasságtörő férfi és a házasságtörő nő. **11** A
mely férfi hál az atyja feleségével, atyja szemérmét fedte föl;
ölessenek meg mindketten, vérbűnük van rajtuk. **12** A mely férfi
hál menyével, ölessenek meg mindketten, keveredést követtek
el, vérbűnük van rajtuk. **13** A mely férfi hál férfival, a mint
hálnak nővel, utálatot követtek el mindketten, ölessenek meg,
vérbűnük van rajtuk. **14** A mely férfi elvesz egy nőt és annak
anyját, fajtalanság az; tűzben égessék el őt és azokat, hogy ne
legyen fajtalanság köztetek. **15** A mely férfi közösül barommal,
ölessék meg; a barmot pedig üssétek agyon. **16** A mely nő
közeledik bármely baromhoz, hogy az egyesüljön vele, öld meg
a nőt és a barmot, ölessenek meg; vérbűnük van rajtuk. **17**
A mely férfi elveszi nővérét, atyja leányát vagy anyja leányát,
és látja szemérmét s a nő látja az ő szemérmét, gyalázat az,
irtassanak ki népük fiainak szemei előtt; nővére szemérmét fedte
föl, bűnét viselje. **18** A mely férfi hál tisztulásában szenvedő
nővel és felfödi szemérmét, forrását meztelenítette meg, a nő
pedig fölfedte vérének forrását; irtassanak ki mindketten népük
közül. **19** Anyád nővérének és atyád nővérének szemérmét föl
ne fedd, mert vérrokonát meztelenítette meg, bűnüket viseljék.
20 A mely férfi hál nagynénjével, nagybátyjának szemérmét
fedte föl; vétküket viseljék, gyermektelenül haljanak el. **21** A
mely férfi elveszi fivérének feleségét, fertőzet az; fivérének
szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek. **22** Őrizzétek

meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet és tegyétek
meg azokat, hogy ki ne vessen benneteket az ország; amelybe
viszlek bennetek, hogy lakjatok benne. **23** Ne járjatok ama
nemzet törvényei szerint, melyet elűzök előletek, mert mindezt
tették ők és megutáltam őket. **24** Azért mondtam nektek: Ti
elfoglaljátok az ő földjüket és én adom nektek, hogy elfoglaljátok
azt a tejjel-mézzel folyó országot; én vagyok az Örökkévaló,
a ti Istenetek, aki elkülönítettelek benneteket a népektől. **25**
Azért tegyetek különbséget a tiszta és tisztátalan barom között,
a tisztátalan és tiszta madár között, hogy ne tegyétek utálattá
lelketeket a barom és a madár által és minden által, ami mászik
a földön, amit elkülönítettem számotokra, hogy tisztátalannak
tartsátok. **26** Legyetek tehát nekem szentek, mert szent vagyok
én, az Örökkévaló és elkülönítettelek benneteket a népektől,
hogy az enyéim legyetek. **27** És a férfi vagy nő, ha lesz közöttük
szellemidéző vagy jós, ölessenek meg, kövekkel kövezzék, meg
őket, vérbűnük van rajtuk.

21 És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Szólj a papokhoz,
Áron fiaihoz és mondd nekik: Holttesttel ne tisztátalanítsa meg
magát népe között. **2** Hanem csak vérrokonával, aki közelálló
hozzá, anyjával, atyjával, fiával, leányával és fivérével, **3** és
hajadon nővérével, aki közelálló hozzá és aki nem volt férfié,
azzal megtisztátalaníthatja magát. **4** Ne tisztátalanítsa meg
magát a nép ura, hogy megszentségtelenítse magát. **5** Ne
csináljanak kopaszságot fejükön és szakálluk szélét ne nyírják
le, és testükön ne csináljanak bevágást. **6** Szentek legyenek
Istenüknek és meg ne szentségtelenítsék Istenük nevét, mert
az Örökkévaló tűzáldozatait, Istenük kenyerét áldozzák ők,
azért szentek legyenek. **7** Parázna nőt vagy meggyalázottat el

ne vegyenek, és nőt, aki elvált férjétől, ne vegyenek el; mert
szent (a pap) az ő Istenének. **8** Szenteld meg őt, mert Istened
kenyerét áldozza ő; szent legyen nálad, mert szent vagyok én,
az Örökkévaló, aki megszentel benneteket. **9** Papi férfiúnak a
leánya, ha paráznaságra vetemedik, atyját szentségteleníti meg,
tűzben égettessék el. **10** És az a pap, aki nagyobb testvéreinél,
akinek fejére öntötték a kenetolajat és fölavatták, hogy felöltse a
ruhákat, haját ne hagyja vadul nőni és ruháit meg ne szaggassa.
11 Semmiféle holttesthez ne menjen, atyjával és anyjával se
tisztátalanítsa meg magát. **12** A szentélyből ki ne menjen,
hogy meg ne szentségtelenítse Istenének szentélyét, mert Isten
kenetolajának koronája van rajta; én vagyok az. Örökkévaló.
13 Ő csak hajadon nőt vegyen el; **14** özvegyet, elváltat és
meggyalázottat, paráznát, ezeket el ne vegye, hanem hajadont
az ő népéből vegyen nőül, **15** hogy meg ne szentségtelenítse
magzatát népe között, mert én vagyok az Örökkévaló, a ki őt
megszenteli. **16** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17**
Szólj Áronhoz, mondván: Bárki magzatodból nemzedékeiken át,
akin hiba lesz, ne közeledjék, hogy áldozza Istenének kenyerét.
18 Mert mindaz, akin hiba van, ne közeledjék; az, aki vak vagy
sánta vagy nyomott orrú vagy hosszú tagú; **19** vagy az, kinek
törött lába vagy törött keze van; **20** vagy púpos vagy törpe, vagy;
fehér folt van a szemében, vagy akin rüh vagy var van, vagy
aki megszakadt. **21** Senki, akin hiba van Áronnak, a papnak
magzata közül ne lépjen oda, hogy áldozza az Örökkévaló
tűzáldozatait; hiba van rajta, ne lépjen oda Istenének kenyerével,
hogy áldozza. **22** Istenének kenyerét a szentek szentjéből és
a szentségekből eheti, **23** csak a kárpit elé ne menjen és az
oltárhoz ne lépjen, mert hiba van rajta; meg ne szentségtelenítse

szentélyeimet, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli,
őket. **24** Így szólt Mózes Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden
fiaihoz.

22 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Áronhoz
és fiaihoz, hogy tartózkodjanak Izrael fiainak szentségeitől, –
hogy meg ne szentségtelenítsék szent nevemet – amelyeket
ők szentelnek nekem; én vagyok az Örökkévaló. **3** Mondd
nekik: Nemzedékeiteken át mindenki, aki közeledik magzatotok
közül a szentségekhez, melyeket szentelnek Izrael fiai az
Örökkévalónak, mikor tisztátalansága rajta van, irtassék ki az
a személy színem elől; én vagyok az Örökkévaló. **4** Bárki
Áron magzatából, aki poklos vagy folyós, a szentségekből ne
egyék, amíg meg nem tisztul, és aki érint bármely halott által
tisztátalant, vagy az, akinek ömlése van; **5** vagy az, aki érint
bármi csuszó-mászót, mely által tisztátalan lesz, vagy embert,
aki által tisztátalan lesz mindenféle tisztátalansága szerint; **6**
a személy, aki őt érinti, tisztátalan legyen estig; ne egyék a
szentségekből, hacsak meg nem fürösztötte testét vízben. **7**
Mikor lenyugodott a nap, akkor tiszta lesz; azután ehetik a
szentségekből, mert kenyere az. **8** Elhullott és szétszaggatott
állatból ne egyék, hogy tisztátalan legyen általa; én vagyok az
Örökkévaló: **9** És őrizzék meg őrizetemet, hogy ne viseljenek
miatta vétket és meghaljanak általa, midőn megszentségtelenítik
azt; én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. **10** Senki
idegen ne egyék a szentségből, a papnak lakója és bérmunkása
ne egyék a szentségből. **11** És ha a pap vesz valamely személyt,
pénzén vett szolgájául, az ehetik belőle, és házának szülötte, ők
ehetnek kenyeréből. **12** És a papnak a leánya, ha idegen férfié
lesz, ő a szentségek ajándékából nem ehetik. **13** És a papnak

leánya, ha özvegy lesz vagy elvált, magzata azonban nincs és
visszatér az atyja házába, mint leány korában, atyja kenyeréből
ehetik, de senki idegen ne egyék abból. **14** És ha valaki eszik
a szentségből tévedésből, akkor toldja ötödrészét hozzá és
adja a papnak a szentséget. **15** Meg ne szentségtelenítsék
Izrael fiainak szentségeit, amit ajándékoznak az Örökkévalónak;
16 hogy ne vegyenek magukra súlyos bűnt, midőn esznek
szentségeikből, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli
őket. **17** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18**
Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd
nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül Izraelben, aki
áldozza áldozatát, bármely fogadalmaik szerint vagy bármely
önkéntes adományaik szerint, amit áldoznak az Örökkévalónak
égőáldozatul, **19** kedves fogadtatásra legyen nektek; ép legyen,
hím a marhából, juhokból és a kecskékből. **20** Minden, amin
hiba van, azt ne áldozzátok, mert nem lesz kedves fogadtatásul
nektek. **21** És ha valaki áldoz békeáldozatot az Örökkévalónak
kiváló fogadalmul, vagy önkéntes adományul a marhákból
vagy a juhokból, ép legyen, kedves fogadtatásra; semmi hiba
se legyen rajta. **22** Vakot vagy sérültet vagy bénultat vagy
fekélyest vagy rühest vagy varast ne áldozzátok azokat az
Örökkévalónak és tűzáldozatot ne adjatok belőlük az oltárra az
Örökkévalónak. **23** Ökröt vagy juhot, mely hosszú tagú vagy rövid
tagú, önkéntes adományul adhatod azt, de fogadalom gyanánt
nem fogadtatik kedvesen. **24** Amelynek tagja összenyomott vagy
összezúzott vagy megszakadt vagy kiirtott, azt ne áldozzátok az
Örökkévalónak és országotokban ne tegyetek ilyent. **25** Idegen
kezéből ne áldozzátok Istenetek kenyerét mindezekből, mert
romlásuk bennük van, hiba van rajtuk, nem fogadtatnak kedvesen

tőletek. **26** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27** Ökör
vagy juh vagy kecske, ha születik legyen hét napig anyja alatt
és a nyolcadik naptól kezdve és azon túl kedvesen fogadtatik
tűzáldozatul az Örökkévalónak. **28** Ökröt vagy juhot, azt meg fiát
ne vágjátok le egy napon. **29** Ha pedig áldoztok hálaáldozatot
az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **30**
Azon napon egyék meg, ne hagyjatok belőle reggelre; én
vagyok az Örökkévaló. **31** Őrizzétek meg parancsolataimat és
tegyétek meg azokat; én vagyok az Örökkévaló. **32** És meg ne
szentségtelenítsétek szent nevemet, hogy megszenteltessem
Izrael fiai között; én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel
benneteket, **33** aki kivezetett benneteket Egyiptom országából,
hogy legyen a ti Istenetek; én vagyok az Örökkévaló.

23 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj
Izrael fiaihoz és mondd nekik: az Örökkévaló ünnepei,
amelyeket hirdessetek szent gyülekezések gyanánt – ezek
az én ünnepeim. **3** Hat napon át végeztessék munka, de a
hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent gyülekezés,
semmi munkát se végezzetek; szombat az az Örökkévalónak
minden lakóhelyeiteken. **4** Ezek az Örökkévaló ünnepei, a
szent gyülekezések, melyeket hirdessetek az ő idejükben. **5**
Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén, estefelé peszách
van az Örökkévalónak. **6** És tizenötödik napján a hónapnak a
kovásztalan kenyér ünnepe van az Örökkévalónak; hét napig
kovásztalant egyetek. **7** Az első napon szent gyülekezés legyen
nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **8** Áldozzatok
tűzáldozatot az Örökkévalónak hét napon át; a hetedik napon
szent gyülekezés legyen; semmi szolgai munkát ne végezzetek.
9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10** Szólj Izrael

fiaihoz és mondd nekik: Ha. bementek az országba, amelyet
nektek adok, és learatjátok termését, akkor vigyétek el az
ómert, aratástok elsejét, a paphoz. **11** És lengesse az ómert
az, Örökkévaló színe előtt, kedves fogadtatásul számotokra; az
ünnep másnapján lengesse azt a pap. **12** És készítsetek, amely
napon lengetitek az omert, egy ép juhot; egyévest; égőáldozatul
az Örökkévalónak. **13** És ételáldozatát, két tized lánglisztet,
olajjal elegyítve, tűzáldozatul az Örökkévalónak, kellemes
illatul: és italáldozatául bort, egy negyed hint. **14** És kenyeret,
meg pörkölt gabonaszemeket és nyers gabonaszemeket ne
egyetek ugyan e napig, amíg nem hoztátok Istenetek áldozatát;
örök törvény ez nemzedékeiteknek, minden lakóhelyeiteken.
15 És számláljatok magatoknak az ünnep másnapjától, ama
naptól, midőn hozzátok a lengetésómerjét, hét teljes hét legyen.
16 A hetedik hét után való napig számláljatok ötven napot;
azután áldozzatok új ételáldozatot az Örökkévalónak. **17**
Lakóhelyeitekből hozzátok a lengetés kenyerét, kettőt, két tized
lánglisztből legyenek, kovászosan süssék, zsengék áldozata
gyanánt az. Örökkévalónak. **18** És áldozzatok a kenyérrel hét ép
juhot, egyévest és egy fiatal tulkot, meg két kost; égőáldozatul
legyenek az Örökkévalónak, meg ételáldozatuk és italáldozatuk
kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. **19** És
készítsetek egy kecskebakot vétekáldozatul, meg két egyéves
juhot békeáldozatul. **20** A pap lengesse azokat a zsengék
áldozatának kenyerével együtt, lengetéssel az Örökkévaló színe
előtt, a két juhval; szentek legyenek az Örökkévalónak, a
pap számára. **21** És hirdessetek ugyanazon a napon (szent
gyülekezést); szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai
munkát ne végezzetek; örök törvény ez minden lakóhelyeiteken,

nemzedékeiteken át. **22** És midőn learatjátok országotok
termését, ne arasd le mező d szélét teljesen és aratásod
hulladékát föl ne szedegesd, a szegénynek és idegennek
hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. **23**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24** Szólj Izrael
fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap elsején legyen
számotokra szombati nyugalom, a harsonariadás emléke, szent
gyülekezés. **25** Semmi szolgai munkát ne végezzetek és
áldozzatok tűzáldozatot az Örökkévalónak. **26** És szólt az
Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27** Bizony, e hetedik hónap
tizedikén engesztelés napja van, szent gyülekezés legyen
nálatok, sanyargassátok magatokat és áldozzatok tűzáldozatot az
Örökkévalónak. **28** Semmiféle munkát he végezzetek ugyanezen
a napon, mert engesztelés napja az, hogy engesztelést szerezzen
értetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt. **29** Mert minden
személy, aki nem sanyargatja magát ugyanezen a napon,
irtassék ki az ő népéből. **30** És minden személy, aki bármely
munkát végez ugyanezen a napon, ki fogom irtani azt a személyt
népe köréből. **31** Semmiféle munkát ne végezzetek, örök törvény
az nemzedékeiteken át minden lakóhelyeiteken. **32** Szombatok
szombatja az nektek, sanyargassátok magatokat; a hónap
kilencedikén este, estétől estig üljétek meg ünnepeteket. **33**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **34** Szólj Izrael
fiaihoz, mondván: Tizenötödik napján a hetedik hónapnak
sátrak ünnepe legyen hét napig az Örökkévalónak. **35**
Az első napon szent gyülekezés, semmi szolgai munkát
ne végezzetek. **36** Hét napig áldozzatok tűzáldozatot az
Örökkévalónak, a nyolcadik. napon szent gyülekezés legyen
nálatok és áldozzatok tűzáldozatot az Örökkévalónak; záró ünnep

az, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **37** Ezek az Örökkévaló
ünnepei, amelyeken hirdessetek szent gyülekezéseket, áldozván
tűzáldozatot, vágóáldozatot és italáldozatot; minden napét
a maga napján. **38** Az Örökkévaló szombatjain kívül és
adományaitokon kívül, meg minden fogadalmaitokon kívül és
minden önkéntes adományaitokon kívül, melyeket adtok az
Örökkévalónak. **39** Bizony, tizenötödik napján a hetedik hónapnak,
midőn betakarítjátok az országnak termését, ünnepeljétek az
Örökkévaló ünnepét hét napig; az első napon nyugalom és
a nyolcadik napon nyugalom. **40** Vegyétek magatoknak az
első napon díszes fa gyümölcsét, pálmaágakat, sűrű lombú
fának ágát és patakmenti fűzfaágakat, és örvendezzetek az
Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt hét napig. **41** Ünnepeljétek
azt ünnepül az Örökkévalónak hét napig az évben; örök törvény
az nemzedékeiteken át, a hetedik hónapban ünnepeljétek azt.
42 Sátrakban lakjatok hét napig, minden bennszülött Izraelben
lakjék sátrakban. **43** Hogy megtudják nemzedékeitek, hogy
sátrakban lakattam Izrael fiait, midőn kivezettem őket Egyiptom
országából; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **44** És
elmondta Mózes az Örökkévaló ünnepeit Izrael fiainak.

24 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold
meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a
világításra, hogy felgyújtsatok örökmécset. **3** A bizonyságon
levő kárpiton kívül, a gyülekezés sátorában rendezze el azt
Áron estétől reggelig az Örökkévaló színe előtt, állandóan; örök
törvény ez nemzedékeiteken át. **4** A tiszta lámpán rendezze
el a mécseket, az Örökkévaló színe előtt állandóan. **5** És
végy lánglisztet, süss abból tizenkét kalácsot; két tized legyen
egy kalács. **6** És rakd azokat két rendbe, hatot egy rendbe,

a tiszta asztalra, az Örökkévaló színe előtt. **7** Azután tégy
a rendre tiszta tömjént és az legyen a kenyérnek illatrészül,
tűzáldozat az Örökkévalónak. **8** Minden szombat napján
rendezze azt az Örökkévaló színe előtt, állandóan, Izrael fiai
részéről örök szövetség ez. **9** Legyen pedig Ároné és fiaié, hogy
egyék azt szent helyen, mert szentek szentje az Örökkévaló
tűzáldozataiból, örök törvényes részül. **10** Ekkor kiment egy
izraelita nő fia, de ő egyiptomi férfiúnak fia volt Izrael fiai között,
és civakodtak a táborban az izraelita nő fia és egy izraelita férfi.
11 És kiejtette az izraelita nő a Nevet és káromolta; és elvitték őt
-Mózeshez; – anyjának neve pedig Selómisz, Divri leánya, Dán
törzséből – **12** és őrizet alá helyezték, hogy döntsön számukra az
Örökkévaló igéje szerint. **13** És szólt az Örökkévaló Mózeshez,
mondván: **14** Vezesd ki a káromlót a táboron kívülre és tegyék
rá mindazok, akik hallották, kezüket a fejére, és kövezze meg őt
az egész község. **15** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Bárki,
aki káromolja Istenét, az viselje az ő vétkét; **16** aki pedig kiejti
az Örökkévaló nevét, ölessék meg, kövezze meg őt az egész
község; úgy az idegen, mint a bennszülött, ha kiejti a Nevet,
ölessék meg. **17** És ha valaki agyonüt bármely emberi lényt,
ölessék meg. **18** És aki agyonüt állati lényt, fizesse azt meg,
lelket lélekért. **19** És ha valaki sérülést ejt embertársán, amint ő
tett, úgy tegyenek vele. **20** Törést törésért, szemet szemért,
fogat fogért; amint sérülést ejt az emberen, úgy ejtessék rajta.
21 Aki agyonüt barmot, fizesse meg; és aki agyonüt embert,
ölessék meg. **22** Egy törvény legyen számotokra, az idegen
olyan legyen, mint a bennszülött, mert én vagyok az Örökkévaló,
a ti Istenetek. **23** És szólt Mózes Izrael fiaihoz és kivezették a

káromlót a táboron kívülre és megkövezték őt kővel; Izrael fiai
pedig cselekedtek, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

25 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj hegyén, mondván:
2 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek az országba,
melyet én nektek adok, akkor tartson a föld szombatot az
Örökkévalónak. **3** Hat éven át vesd be meződet és hat éven
át messd meg szőlődet és takarítsd be termését. **4** A hetedik
évben azonban szombati nyugalom legyen a föld számára,
szombat az Örökkévalónak; meződet ne vesd be és szőlődet ne
messd meg. **5** Aratásod utónövését ne arasd le és metszetlen
szőlődnek bogyóit ne szüreteld le; szombati nyugalom éve
legyen a föld számára. **6** És legyen a föld szombatjának termése
nektek eledelül; neked, szolgádnak szolgálódnak, béresednek
és lakódnak, kik nálad tartózkodnak; **7** meg barmodnak és a
vadnak, mely országodban van, legyen minden termése eledelül.
8 És számlálj magadnak hét évhetet, hét évet hétszer, hogy
legyenek neked a hét évhét napjai: negyvenkilenc év. **9** Akkor
szólaltasd meg a riadás harsonáját a hetedik hónapban, a
hónap tizedikén; az engesztelés napján szólaltassátok meg
a harsonát egész országotokban. **10** És szenteljétek meg az
ötvenedik évet, hirdessetek szabadságot az országban minden
lakójának; jóbél az, az legyen nektek és térjetek vissza, kiki az
örökségéhez és kiki az ő családjához térjetek vissza. **11** Jóbél
az, az ötvenedik év legyen nektek, ne vessetek és ne arassátok
le utónövéseit és ne szüreteljétek le metszetlen szőlőjét. **12** Mert
jóbél az, szent legyen nektek; a mezőről, egyétek termését. **13** A
jóbél ez évében térjetek vissza, kiki az ő örökségéhez. **14** Ha
pedig eladsz valami eladni valót embertársadnak, vagy veszel
embertársadtól, meg ne csaljátok egymást. **15** Az évek száma

szerint a jóbél után, vedd meg embertársadtól, a termés éveinek
száma szerint adja el neked. **16** Az évek sokasága szerint
sokasítsd vételárát és az évek kisebb száma szerint kevesbítsd
vételárát, mert a termések számát adja ő el neked. **17** Meg
ne csaljátok egymást, hanem félj Istenedtől, mert én vagyok
az Örökkévaló, a ti Istenetek. **18** Tegyétek meg törvényeimet
és rendeleteimet őrizzétek meg, hogy megtegyétek azokat és
lakjatok biztonságban az országban. **19** Hogy megadja a föld
gyümölcsét és ti egyetek jóllakásig, és lakjatok biztonságban
rajta. **20** Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk majd a hetedik
évben, íme, nem vetünk és nem takarítjuk le termésünket? **21** Én
rendelem áldásomat számotokra a hatodik évben és meghozza
a termést három évre; **22** vetni fogtok a nyolcadik évben és
esztek még a régi termésből; egész a kilencedik évig, míg bejut
ennek termése, fogtok enni régit. **23** És a föld ne adassék
el véglegesen, mert enyém a föld, mert idegenek és lakók
vagytok ti nálam. **24** Örökségetek egész országában kiválást
engedjetek a föld számára. **25** Ha elszegényedik testvéred és
elad örökségéből, akkor jöjjön kiváltója, aki közelálló hozzá és
váltsa ki testvérének eladott birtokát. **26** Ha pedig valakinek
nincs kiváltója, de vagyonhoz jut és szerez annyit, amennyi elég
kiváltására, **27** akkor számítsa eladásának éveit és térítse vissza
a maradékot ama férfiúnak, akinek eladta és ő térjen vissza
az örökségéhez. **28** Ha pedig nem kerül vagyonából, hogy
visszatéríthesse neki, akkor marad eladott birtoka vevőjének
kezében a jóbél-évig; a jóbélben fölszabadul az, ő pedig visszatér
az örökségéhez. **29** Ha pedig elad valaki lakóházat fallal kerített
városban, akkor legyen kiváltása, míg elmúlik eladásának éve;
egy évig legyen kiváltása. **30** Ha pedig nem váltják ki, míg eltelt

egy teljes év, akkor marad a ház, mely a városban van, melynek
fala van, véglegesen a vevőjéé, nemzedékein át; nem szabadul
föl a jóbélben. **31** Oly falvak házai pedig, melyeknek nincs
faluk köröskörül, az ország mezősége gyanánt számíttassanak;
kiváltás legyen számára és a jóbélben fölszabadul. **32** A leviták
városai pedig, örökségük városainak házai – örök kiváltás legyen
a leviták számára. **33** És amit kivált a levitáktól – fölszabadul a
ház eladása és örökségének városa a jóbélben, mert a leviták
városainak házai az ő örökségük Izrael fiai közepette. **34** És a
városaik legelőjének mezeje ne adassék el, mert örök birtok
az számukra. **35** Ha elszegényedik testvéred és lehanyatlik
keze melletted, támogasd őt, akár idegen, akár lakó, hogy
élhessen melletted. **36** Ne végy tőle kamatot és többletet,
hanem félj Istenedtől, hogy élhessen testvéred melletted. **37**
Pénzedet ne add neki kamatra és többletre ne add eledeledet.
38 Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek
benneteket Egyiptom országából, hogy adjam nektek Kanaán
országát, hogy legyek a ti Istenetek. **39** Ha elszegényedik
testvéred melletted és eladja magát neked, ne dolgoztass vele
rabszolgai munkát. **40** Mint béres, mint lakó legyen nálad, a
jóbél évig szolgáljon nálad. **41** Akkor pedig menjen el tőled,
ő és gyermekei vele, hogy visszatérjen családjához és ősei
örökségéhez visszatérjen. **42** Mert az én szolgáim ők, akiket
kivezettem Egyiptom országából, ne adassanak el rabszolga
eladatása szerint. **43** Ne uralkodjál rajta szigorúsággal, hanem
félj Istenedtől. **44** Szolgád és szolgálód, akik lesznek nálad a
népek közül, melyek körülöttetek vannak, azok közül vehettek
rabszolgát és rabszolgálót. **45** És a lakók gyermekei közül is, akik
tartózkodnak nálatok, azok közül vehettek és családjukból, mely

nálatok van, akiket nemzettek országotokban, azok legyenek
nektek örökségül. **46** Birtokba vehetitek azokat magatoknak,
gyermekeiteknek utánatok, hogy örököljék örökség gyanánt,
örökre tarthatjátok azokat szolgaságban; testvéreiteken azonban,
Izrael fiain, egymáson – ne uralkodjál azon szigorúsággal. **47** Ha
pedig vagyonhoz jut az idegen és lakó nálad, testvéred pedig
elszegényedik melletted és eladja magát az idegennek vagy a
lakónak nálad vagy az idegennek családjából származottnak;
48 miután eladta magát, kiváltás legyen számára, testvéreinek
egyike váltsa ki őt; **49** vagy nagybátyja vagy nagybátyjának
fia váltsa ki őt, vagy valaki vérrokonai közül az ő családjából
váltsa ki őt, vagy ha vagyonhoz jut, maga váltsa ki magát. **50** És
számoljon vevőjével azon évtől, hogy, eladta magát annak, a
jóbélévig; és legyen eladásának ára az évek száma szerint,
a béres napjai szerint legyen nála. **51** Ha még sok év van
hátra; azok szerint térítse vissza kiváltását vételének árából. **52**
Ha pedig csak kevés év marad az évekből a jóbél-évig, akkor
számoljon vele; évei szerint térítse vissza kiváltását. **53** Mint
az évről-évre fogadott béres legyen nála, ne uralkodjék rajta
szigorúsággal szemeid láttára. **54** De ha azok nem váltják ki,
akkor szabaduljon föl a jóbélben, ő és gyermekei vele. **55** Mert
az én szolgáim Izrael fiai, az én szolgáim ők, aki kivezettem őket
Egyiptom országából én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

26 Ne készítsetek magatoknak bálványokat, faragott képet
és oszlopot ne állítsatok fel magatoknak, és követ képpel ne
helyezzetek el országotokban, hogy leboruljatok rája, mert én
vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **2** Szombatjaimat őrizzétek
meg és szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló. **3**
Ha a törvényeim szerint jártok és parancsolataimat megőrzitek

és megteszitek azokat, **4** akkor megadom esőiteket az ő
idejükben és a föld megadja termését, a mező fája megadja
gyümölcsét. **5** És eléri nálatok a cséplés a szüretet és a
szüret eléri a vetést, enni fogjátok kenyereteket jóllakásig és
biztonságban laktok országotokban. **6** Én pedig adok békét az
országban, lefeküsztök és senki sem ijeszt fel; elpusztítom a
fenevadat az országból és kard nem vonul át országotokon.
7 Üldözni fogjátok ellenségeiteket és elesnek előttetek kard
által. **8** És üldöznek öten közületek százat és százan közületek
tízezret fognak üldözni, és elesnek ellenségeitek előttetek kard
által. **9** Én pedig felétek fordulok, megszaporítlak benneteket,
megsokasítlak benneteket és fenntartom szövetségemet veletek.
10 És enni fogtok réges-régit és a régit kitakarítjátok az új elől.
11 És helyezem hajlékomat közétek és meg nem utál lelkem
benneteket. **12** És járok közepettetek, leszek a ti Istenetek, ti
pedig lesztek az én népem. **13** Én vagyok az Örökkévaló, a ti
Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából,
hogy ne legyetek az ő szolgáik; összetörtem jármotok rúdjait és
engedtelek benneteket fölegyenesedve járni. **14** De ha nem
hallgattok reám és nem teszitek meg mind a parancsolatokat;
15 ha törvényeimet megvetitek, ha rendeleteimet megutálja
lelketek, hogy meg ne tegyétek mind a parancsolataimat,
hogy megbontsátok szövetségemet. **16** Én is ezt teszem
veletek és rendelem reátok rettegésül a sorvadást és a lázat,
melyek elepesztik a szemeket és elsorvasztják a lelket; és
hiába vetitek magatokat, fölemésztik azt ellenségeitek. **17**
És haragomat fordítom ellenetek és vereséget szenvedtek
ellenségeitek előtt; és uralkodnak majd rajtatok gyűlölőitek és ti
menekültök, bár senki sem üldöz benneteket. **18** És ha még

erre sem hallgattok reám, akkor tovább fenyítelek benneteket,
hétszeresen vétkeitekért. **19** Megtöröm hatalmatok gőgjét,
teszem egeteket vassá, földeteket érccé. **20** És hiába vész el
erőtők, földetek nem adja meg termését és a föld fája nem adja
meg gyümölcsét. **21** És ha ellenemre jártok és nem akartok
reám hallgatni, akkor tovább hozok reátok csapást, hétszeresen
vétkeitek szerint. **22** Reátok bocsátom a mező vadját és megfoszt
benneteket gyermekeitektől, kiirtja barmotokat, megkevesbít
bennetek és puszták lesznek utatok. **23** Ha ezek által sem
hajtotok fenyítésemre, hanem ellenemre jártok, **24** akkor én
is járok ellenetekre és megverlek, benneteket vétkeitekért. **25**
És hozok reátok kardot, mely bosszút áll a szövetségért, és ti
egybegyűltök városaitokba és akkor halálvészt bocsátok közétek
és az ellenség kezébe adattok, **26** midőn eltöröm nálatok a
kenyér botját és süti majd tíz asszony a ti kenyereteket egy
kemencében, és visszaszolgáltatják kenyereteket a súly szerint,
esztek, de nem laktok jól. **27** Ha ezáltal sem hallgattok rám
és ellenemre jártok, **28** akkor járok ellenetekre haraggal és
megfenyítelek benneteket én is hétszeresen vétkeitekért. **29**
Eszitek majd fiaitok húsát, és leányaitok húsát eszitek. **30**
Akkor lerontom magaslataitokat, kiirtom naposzlopaitokat, és
teszem holttesteiteket bálványaitok holttesteire és megutál lelkem
benneteket. **31** Városaitokat rommá teszem és elpusztítom
szentélyeiteket és nem szagolom áldozataitok kellemes illatát.
32 És elpusztítom én az országot, hogy eliszonyodnak rajta
ellenségeitek, akik laknak benne. **33** Benneteket pedig elszórlak
a népek közé és kardot rántok mögöttetek; így lesz országotok
puszta, városaitok pedig romokká lesznek. **34** Akkor lerója a
föld szombatjait pusztasága egész ideje alatt, ti pedig lesztek

ellenségeitek országában; akkor nyugszik a föld és lerója
szombatjait. **35** Pusztasága egész ideje alatt nyugszik, amiért
hogy nem nyugodott szombatjaitokon, midőn laktatok rajta. **36**
És akik megmaradnak közületek, félénkséget hozok azoknak
a szívébe az ő ellenségeik országában, hogy üldözi őket a
szélhajtott falevél zöreje és menekülnek, amint a kard elől
menekülnek és elesnek, bár nincs üldöző. **37** Elbotlanak
egymásban, mint a kard előtt, bár nincs üldöző; és nem
lesz megállástok ellenségeitek előtt. **38** Elvesztek a népek
között és fölemészt benneteket ellenségeitek országa. **39** Akik
pedig megmaradnak közületek, azok elenyésznek bűneik miatt
ellenségeitek országaiban, meg őseik bűnei miatt is, mint a
magukéi miatt, elenyésznek. **40** Akkor bevallják bűnüket és őseik
bűnét az ő hűtlenségükben, amellyel hűtlenséget követtek el
ellenem, és hogy ellenemre jártak, **41** meg én is jártam ellenükre
és vittem őket ellenségeik országába; bizony akkor megalázkodik
megátalkodott szívük és akkor leróják bűnüket. **42** És én
megemlékezem Jákobbal való szövetségemről, meg Izsákkal
való szövetségemről is és Ábrahámmal való szövetségemről
is megemlékezem, meg az országról is megemlékezem. **43**
Az ország pedig el lesz hagyatva tőlük és lerója szombatjait,
míg puszta lesz nélkülük és ők leróják bűnüket, azért, mert
rendeleteimet megvetették és törvényeimet megutálta lelkük. **44**
De még akkor is, mikor lesznek ellenségeik országában, nem
vetem és nem utálom rneg őket, hogy végkép megsemmisítsem
őket, hogy megbontsam velük való szövetségemet, mert én
vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük. **45** Megemlékezem értük
az elődökkel való szövetségről, akiket kivezettem Egyiptom
országából a népek szeme láttára, hogy legyek az ő Istenük, én

az Örökkévaló. **46** Ezek a törvények és rendeletek, meg a tanok,
melyeket adott az Örökkévaló önmaga közé és Izrael fiai közé a
Szináj hegyén Mózes által.

27 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj
Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valaki kiváló fogadalmat
tesz, becslésed szerint való személyeket az Örökkévalónak.
3 akkor legyen becslésed férfiszemélyre nézve, húszévestől
hatvanévesig legyen becslésed ötven sékel ezüst, a szentség
sékelje szerint. **4** Ha pedig nőszemély az, legyen becslésed
harminc sekel. **5** Ha pedig ötévestől húszévesig levő, akkor legyen
becslésed a férfiszemélyre nézve húsz sékel, a nőszemélyre
nézve pedig tíz sékel. **6** Ha pedig egyhónapostól ötévesig levő,
akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve öt sékel ezüst, a
nőszemélyre nézve pedig becslésed három sékel ezüst. **7** Ha
pedig hatvanévestől fölfelé levő, ha férfiszemély, akkor legyen
becslésed tizenöt sékel, nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. **8**
De ha szegényebb becslésednél, akkor állítsa őt a pap elé és
becsülje meg a pap; aszerint, amint jut a fogadalmat tevőnek,
vagyonából, becsülje meg a pap. **9** És ha barom az, amelyből
áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, minden, amit ad abból
az Örökkévalónak, szent legyen. **10** Ne változtassa el és ne
cserélje ki, jót rosszal vagy rosszat jóval; és ha kicserélne barmot
barommal, akkor legyen az és amellyel kicserélte, szent. **11** Ha
azonban bármely tisztátalan barom az, melyből nem áldoznak
áldozatot az Örökkévalónak, akkor állítsa a barmot a pap elé. **12**
És becsülje meg azt a pap akár jó, akár rossz; amint a pap
becsüli azt, úgy maradjon. **13** Ha pedig kiváltja azt, akkor toldja
hozzá ötödrészét becslésedhez. **14** Ha valaki szenteli a házát
szentségül az Örökkévalónak, becsülje meg a pap, akár jó,

akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **15** És ha
a szentelő kiváltja a házát, toldja hozzá becslésed pénzének
ötödrészét és az övé legyen. **16** Ha pedig örökségének földjéből
szentel valaki az Örökkévalónak, akkor legyen becslésed az ő
vetése szerint, egy chómer árpának vetése ötven sékel ezüstbe
számítva. **17** Ha a jóbélévtől kezdve, szenteli mezejét, becslésed
szerint maradjon az. **18** Ha pedig a jóbél után szenteli mezejét
akkor számítsa neki a pap a pénzt az évek száma szerint,
melyek hátra vannak a jóbélévig és az vonassék le becslésedből.
19 És ha kiváltja a mezőt, aki azt szenteli akkor toldja hozzá
becslésed pénzének ötödrészét és az övé marad. **20** De ha nem
váltja ki a mezőt, vagy ha eladta a mezőt másnak, nem váltható
többé ki. **21** És legyen a mező, mikor fölszabadul a jóbélben,
szent az Örökkévalónak, mint a szentelt mező a papé legyen
örökségül. **22** Ha pedig vett mezejét, mely nem örökségéből
való, szenteli az Örökkévalónak, **23** akkor számítsa neki a pap
becslésed összegét a jóbélévig, és ő adja meg becslésedet
azon a napon szentségül az Örökkévalónak. **24** A jóbélévben
visszaszármazik a mező ahhoz, akitől vette, akinek az öröksége
az országban. **25** Minden becslésed a szentség sékele szerint
legyen; húsz géra legyen a sékel. **26** Csak az elsőszülöttet,
mely mint elsőszülött az Örökkévalóé a baromból, azt nem
szentelheti senki, akár ökör, akár bárány, az Örökkévalóé az. **27**
Ha pedig tisztátalan baromból való, akkor váltsa ki becslésed
szerint és toldja hozzá ötödrészét; ha pedig nem váltja ki, akkor
adassék el becslésed szerint. **28** De minden átokszentség,
amit szentel valaki az Örökkévalónak, mindenből, ami az övé,
emberből, baromból vagy öröksége mezejéből, az ne adassék
el és ne váltassék ki; minden átokszentség szentek szentje

az Örökkévalónak. **29** Minden átokszentség, amit szentelnek
emberből, nem váltható ki, ölessék meg. **30** A földnek minden
tizede, a föld vetéséből a fának gyümölcséből az Örökkévalóé;
szent az az Örökkévalónak. **31** Ha pedig ki akar váltani valaki a
tizedéből, ötödét toldja hozzá. **32** Marhának és apró jószágnak
minden tizede, mindaz, ami átmegy a vessző alatt – a tizedik
szent legyen az Örökkévalónak. **33** Ne válogassa meg, jó-e
rossz-e, és ne cserélje el; ha pedig elcserélné, legyen az és
cseréje – szent legyen, nem váltható ki. **34** Ezek a parancsolatok,
melyeket parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izráel fiai részére
a Színáj hegyen.

4 Mózes

1 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában; a
gyülekezés sátorában, a második hónap elsején, a második
évben, hogy kivonultak Egyiptom országából, mondván: **2**
Vegyétek föl Izrael fiai egész községének összegét családjaik
szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, minden
férfiszemélyt, fejenként. **3** Húsz évestől fogva fölfelé, mindazt, aki
hadba vonul Izraelben, számláljátok meg őket seregeik szerint,
te és Áron. **4** És veletek legyen egy-egy férfiú törzsenként,
mindegyik az ő atyái házának feje legyen. **5** Ezek pedig a
férfiak nevei, kik mellettetek álljanak: Rúbentől Elicúr, Sedéúr
fia; **6** Simontól Selúmiél, Cúrisáddoj fia; **7** Júdától Náchsón,
Ámminodov fia; **8** Isszáchártól Neszánél, Cúor fia; **9** Zebúluntól
Eliov, Chélón fia; **10** József fiai közül: Efráimtól Elisomo,
Ámmihúd fia, Menássétől Gámliél, Pedocúr fia; **11** Benjámintól
Ávidon, Gideóni fia; **12** Dántól Áchiezer, Ámmisáddoj fia; **13**
Ásértől Págiél, Ochron fia; **14** Gádtól Eljoszof, Deúél fia; **15**
Náftálitól Áchirá, Énon fia. **16** Ezek a község hivatottjai, atyáik
törzseinek fejedelmei, Izrael ezreinek fejei ők. **17** És vette
Mózes meg Áron ezeket a férfiakat, akik megneveztettek név
szerint. **18** Az egész községet pedig összegyűjtötték a második
hónap elsején, és bejelentették születéseiket családjaik szerint,
atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé,
fejenként. **19** Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek,
úgy számlálta meg őket Szináj pusztájában. **20** És voltak
Rúbénnek, Izrael első szülöttének fiai, nemzetségeik, családjaik
szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, fejenként,
minden férfiszemély, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba
vonul, **21** megszámláltjaik Rúbén törzséből: negyvenhatezer és

ötszáz. **22** Simon fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik
háza szerint, megszámláltjai a nevek száma szerint, fejenként,
minden férfiszemély húsz évestől fölfelé; mindaz, aki hadba
vonul, **23** megszámláltjaik Simon törzséből: ötvenkilencezer és
háromszáz. **24** Gád fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint,
atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé,
mindaz, aki hadba vonul, **25** megszámláltjaik Gád törzséből:
negyvenötezer és hatszázötven. **26** Júda fiaiból, nemzetségeik,
családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint,
húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **27** megszámláltjaik
Júda törzséből: hetvennégyezer és hatszáz. **28** Isszáchár
fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a
nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba
vonul, **29** megszámláltjaik Isszáchár törzséből: ötvennégyezer
és négyszáz. **30** Zebúlun fiaiból, nemzetségeik, családjaik
szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől
fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **31** megszámláltjaik Zebúlun
törzséből: ötvenhétezer és négyszáz. **32** József fiai közül: Efráim
fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a
nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba
vonul, **33** megszámláltjaik Efráim törzséből: negyvenezer és
ötszáz. **34** Menásse fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint,
atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé
mindaz, aki hadba vonul. **35** megszámláltjaik Menásse törzséből:
harminckétezer és kétszáz. **36** Benjámin fiaiból, nemzetségeik,
családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint,
húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **37** megszámláltjaik
Benjámin törzséből: harmincötezer és négyszáz. **38** Dán fiaiból,
nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek

száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul,
39 megszámláltjaik Dán törzséből: hatvankétezer és hétszáz.
40 Ásér fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza
szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki
hadba vonul, **41** megszámláltjaik Ásér fiaiból: negyvenegyezer
és ötszáz. **42** Náftáli fiaiból, nemzetségeik, családjaik szerint,
atyáik háza szerint, a nevek száma szerint húsz évestől fölfelé,
mindaz, aki hadba vonul, **43** megszámláltjaik Náftáli törzséből:
ötvenháromezer és négyszáz. **44** Ezek a megszámláltak, akiket
megszámlált Mózes meg Áron és Izrael fejedelmei, tizenkét
férfiú; egy-egy férfiú volt atyáik háza szerint. **45** És voltak Izrael
fiainak minden megszámláltjai atyáik háza szerint, húsz évestől
fölfelé, mindaz, aki hadba vonul Izraelben, **46** és voltak mind a
megszámláltak: hatszázháromezer és ötszázötven. **47** De a
leviták, atyáik törzse szerint, nem számláltattak meg közöttük.
48 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **49** Csak a Lévi
törzsét ne számláld meg és összegüket ne vedd föl Izrael fiai
között. **50** Hanem rendeld te a levitákat a bizonyság hajlékához
és minden edényeihez és mind ahhoz, ami hozzávaló; ők vigyék
a hajlékot és minden edényeit és ők szolgáljanak benne, és
a hajlék körül táborozzanak. **51** És mikor a hajlék elvonul,
bontsák le azt, a leviták, mikor pedig táborozik a hajlék, állítsák
föl azt a leviták; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **52**
És táborozzanak Izrael fiai, kiki az ő táboránál, és kiki az ő
zászlajánál, seregeik szerint. **53** A leviták pedig táborozzanak a
bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izrael fiainak
községére; őrizzék meg a leviták a bizonyság hajlékának őrizetét.
54 És cselekedtek Izrael fiai mind aszerint, amint parancsolta az
Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek.

2 És szólt az Örökkévaló Mózeshez. meg Áronhoz, mondván: **2**
Kiki zászlajánál, atyáik háza jelvényeivel táborozzanak Izrael
fiai; távolról, a gyülekezés sátora körül táborozzanak. **3** Akik elől
táboroznak, kelet felől: Júda táborának zászlaja, seregeik szerint;
Júda fiainak fejedelme pedig: Náchsón, Amminodov fia. **4** Serege
és megszámláltjaik: hetvennégyezer és hatszáz. **5** Akik mellette
táboroznak: Isszáchár törzse; Isszáchár fiainak fejedelme
pedig: Neszánél, Cúor fiai: **6** Serege és megszámláltjaik:
ötvennégyezer és négyszáz. **7** Zebúlun törzse; Zebúlun fiainak
fejedelme pedig: Eliov, Chélón fia. **8** Serege és megszámláltjaik:
ötvenhétezer és négyszáz. **9** Mind a megszámláltak Júda
táborában száznyolcvanhatezer és négyszáz; seregeik szerint;
elsőnek vonuljanak. **10** Rúbén táborának zászlaja délre, seregeik
szerint; Rúbén fiainak fejedelme pedig: Elicúr, Sedéúr fia.
11 Serege és megszámláltjaik: negyvenhatezer és ötszáz.
12 Akik mellette táboroznak: Simon törzse; Simon fiainak
fejedelme pedig: Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **13** Serege és
megszámláltjaik: ötvenkilencezer és háromszáz. **14** És Gád
törzse; Gád fiainak fejedelme pedig: Eljoszof, Reúél fia. **15**
Serege és megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszázötven.
16 Mind a megszámláltak Rúbén táborában százötvenezer
meg négyszázötven, seregeik szerint; másodiknak vonuljanak.
17 Azután vonuljon a gyülekezés sátora, a leviták tábora a
táborok között; amint táboroznak, úgy vonuljanak, kiki a helyén,
zászlaiknál. **18** Efráim táborának zászlaja, seregeik szerint,
nyugatra; Efráim fiainak fejedelme pedig: Elisomo, Ámmihúd fia.
19 Serege és megszámláltjaik: negyvenezer és ötszáz. **20** Mellette
Menásse törzse; Menásse fiainak fejedelme pedig: Gámliél,
Pedocúr fia. **21** Serege és megszámláltjaik: harminckétezer és

kétszáz. **22** És Benjámin törzse; Benjámin fiainak fejedelme
pedig: Ávidon, Gideóni fia. **23** Serege és megszámláltjaik:
harmincötezer és négyszáz. **24** Mind a megszámláltak Efráim
táborában száznyolcezer és száz, seregeik szerint; harmadiknak
vonuljanak. **25** Dán táborának zászlaja északra, seregeik szerint;
Dán fiainak fejedelme pedig: Áchiezer, Ámmisáddoj fia. **26**
Serege és megszámláltjaik: hatvankétezer és hétszáz. **27**
Akik mellette táboroznak: Ásér törzse; Ásér fiainak fejedelme
pedig: Págiél, Ochron fia. **28** Serege és megszámláltjaik:
negyvenezer és ötszáz. **29** És Náftáli törzse: Náftáli fiainak
fejedelme pedig: Áchirá, Énon fia. **30** Serege és megszámláltjaik:
ötvenháromezer és négyszáz. **31** Mind a megszámláltak Dán
táborában százötvenhétezer és hatszáz; utolsónak vonuljanak
zászlaik szerint. **32** Ezek Izrael fiainak megszámláltjai, atyáik
háza szerint; a táborok minden megszámláltjai, seregeik szerint:
hatszázháromezer és ötszázötven. **33** A leviták pedig nem
számláltattak meg Izrael fiai között, amint parancsolta az
Örökkévaló Mózesnek. **34** Izrael fiai cselekedtek mind aszerint,
amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy táboroztak
zászlaik szerint és úgy vonultak, mindegyik családjaival, atyáik
háza szerint.

3 Ezek pedig Áron és Mózes nemzetségei, amely napon szólt
az Örökkévaló Mózeshez, a Szináj hegyén. **2** Ezek Áron fiainak
nevei: az elsőszülött Nádáb, azután Ábihú, Eleázár és Itámár. **3**
Ezek Áron fiainak nevei, a fölkent papoknak, akiket fölavattak
papi szolgálatra. **4** És meghalt Nádáb meg Ábihú az Örökkévaló
színe előtt, mikor odavittek idegen tüzet az Örökkévaló elé,
Szináj pusztájában, fiaik pedig nem voltak; és szolgált mint pap
Eleázár és Itámár, atyjuk, Áron előtt. **5** És szólt az Örökkévaló

Mózeshez, mondván: **6** Vezesd elő Lévi törzsét és állítsd
Áron, a pap elé, hogy szolgálják őt. **7** Őrizzék meg őrizetét
és az egész község őrizetét, a gyülekezés sátra előtt, hogy
végezzék a hajlék szolgálatát. **8** Őrizzék meg a gyülekezés
sátorának minden edényeit és Izrael fiainak őrizetét, hogy
végezzék a hajlék szolgálatát. **9** Add a levitákat Áronnak és
fiainak, neki adattak ők Izrael fiai részéről. **10** Áront és fiait pedig
rendeld, hogy őrizzék meg papságukat; az idegen pedig; aki
odalép, ölessék meg. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez,
mondván: **12** Én pedig, íme elvettem a levitákat Izrael fiai
közül, minden elsőszülöttért, mely megnyitja az anyaméhet
Izrael fiai között hogy az enyéim legyenek a leviták. **13** Mert
enyém minden elsőszülött; amely napon megvertem minden
elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem magamnak
minden elsőszülöttet Izraelben, embertől baromig; enyéim
legyenek, én vagyok az Örökkévaló. **14** És szólt az Örökkévaló
Mózeshez, Szináj pusztájában, mondván: **15** Számláld meg Lévi
fiait, atyáik háza szerint, családjaik szerint, minden férfiszemélyt,
egy hónapostól fölfelé számláld meg őket. **16** És megszámlálta
őket Mózes az Örökkévaló szavára, amint parancsoltatott neki.
17 Ezek voltak Lévi fiai, neveik szerint: Gérsón, Kehosz és
Merori. **18** Ezek Gérsón fiainak nevei családjaik szerint: Livni
és Símei. **19** Kehosz fiai, családjaik szerint: Ámrom és Jichor,
Chevrón és Uzziél. **20** Merori fiai családjai; szerint: Máchli és
Músi; ezek Lévi családjai, atyáik háza szerint. **21** Gérsóntól a
Livni család és a Síméi család, ezek a gérsuniták családjai.
22 Megszámláltjaik, minden férfiszemély száma szerint, egy
hónapostól fölfelé, megszámláltjaik: hétezer és ötszáz. **23** A
gérsuniták családjai a hajlék mögött táborozzanak nyugatra.

24 A gérsuniták atyai házának fejedelme pedig: Eljoszof, Loél
fia. **25** Gérsón fiainak őrizete a gyülekezés sátorában: a hajlék
és a sátor, ennek takarója és a gyülekezés sátora bejáratának
takarója; **26** az udvar függönyei, meg az udvar bejáratának
takarója, mely a hajlék és az oltár körül van, és kötelei, minden
szolgálata számára. **27** Kehósztól az Ámromi család, a Jichori
család, a Chevróni család és az Uzziéli család; ezek a kehosziták
családjai. **28** Minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól
fölfelé: nyolcezer és hatszáz, a szentség őrizetének őrzői. **29**
Kehosz fiainak családjai táborozzanak a hajlék oldalain délre. **30**
A kehosziták családjai atyjuk házának fejedelme pedig: Elicofon,
Uzziél fia. **31** Őrizetük pedig: a láda, az asztal, a lámpa, az
oltárok és a szent edények, amelyekkel szolgálnak, a takaró és
minden szolgálata. **32** A Lévi fejedelmeinek fejedelme pedig,
Eleázár, Áron, a papnak fia, a szentély őrizete fölött őrködőknek
felügyeletére. **33** A Meroritól a Máchli család és a Músi család;
ezek a Merori családjai. **34** Megszámláltjaik, minden férfiszemély
száma szerint, egy hónapostól fölfelé: hatezer és kétszáz. **35**
A Merori családjai atyjuk házának fejedelme pedig: Cúriél,
Ávicháil fia; a hajlék oldalán táborozzanak északra. **36** A Merori
fiainak őrizeti felügyelete: a hajlék deszkái, tolózárai, oszlopai
és lábai, minden edényei és egész szolgálata; **37** az udvar
oszlopai köröskörül és azok lábai, szögeik és köteleik. **38** Akik
pedig a hajlék előtt, keletre táboroznak, a gyülekezés sátra előtt
keletre, azok: Mózes meg Áron és fiai, akik őrzik a szentély
őrizetét, Izrael fiainak őrizete gyanánt; az idegen pedig, aki
odalép, ölessék meg. **39** A leviták minden megszámláltjai,
akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára,
családjaik szerint, minden férfiszemély, egy hónapostól fölfelé:

huszonkétezer. **40** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Számlálj
meg minden elsőszülött férfiszemélyt Izrael fiai közül, egy
hónapostól fölfelé és vedd föl neveik számát. **41** És vedd el a
levitákat nekem – én vagyok az Örökkévaló – minden elsőszülött
helyett Izrael fiai között: a leviták barmát pedig minden elsőszülött
helyett Izrael fiainak barma között. **42** És megszámlált Mózes
amint parancsolta neki az Örökkévaló, minden elsőszülöttet
Izrael fiai között. **43** És volt mind az elsőszülött férfiszemély a
nevek száma szerint, egy hónapostól fölfelé, megszámláltjaik
szerint: huszonkétezer és kétszázhetvenhárom. **44** És szólt az
Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45** Vedd a levitákat minden
elsőszülött helyett Izrael fiai között, és a leviták barmát az ő
barmuk helyett, hogy az enyéim legyenek a leviták; én vagyok az
Örökkévaló. **46** És megváltásáért a kétszázhetvenhároman, akik
fölös számmal vannak a leviták fölött Izrael fiainak elsőszülöttei
között, **47** vegyél öt-öt sékelt fejenként, a szentség sékelével
vedd; húsz géra a sékel. **48** És add a pénzt Áronnak és fiainak,
megváltaisáért azoknak, kik fölös számmal vannak közöttük.
49 És elvette Mózes a megváltás pénzét azoktól, akik fölös
számmal voltak a leviták által megváltottak fölött. **50** Izrael
fiainak elsőszülötteitől vette a pénzt; háromszázhatvanöt meg
ezer (sékelt) a szentség sékelje szerint. **51** És odaadta Mózes a
megváltottak pénzét Áronnak és fiainak, az Örökkévaló parancsa
szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván;
2 Vedd föl Kehosz fiainak összegét Lévi fiai közül, családjaik
szerint, atyáik háza szerint, **3** harminc évestől fölfelé egész
ötven évesig, mindazt, aki hadba jön, hogy végezzen munkát
a gyülekezés sátorában. **4** Ez Kehosz fiainak szolgálata a

gyülekezés sátorában: A szentek szentje. **5** Jöjjön pedig Áron és
fiai, midőn indul a tábor, és vegyék le a takaró függönyt és takarják
be vele a bizonyság ládáját. **6** Tegyenek rá táchásbőrtakarót
és terítsenek rá egészen kék bíbor ruhát felülről és tegyék
bele rúdjait. **7** És az asztalra, melyen az Isten színe elé való
kenyér van, terítsenek kék bíbor ruhát és tegyék rá a tálakat, a
csészéket, a kancsókat és az italáldozathoz való kannákat; az
örök kenyér pedig rajta legyen. **8** És terítsenek azokra karmazsin
ruhát, takarják be azt táchásbőrtakaróval és tegyék bele rúdjait.
9 Azután vegyenek kék bíbor ruhát és takarják be a világításra
való lámpát, mécseit, hamvvevőit és serpenyőit, meg minden
olajos edényeit, amelyekkel szolgálatát végzik. **10** Tegyék azt
és minden edényeit a táchásbőrtakaróba és tegyék a póznára.
11 És az arany oltárra terítselek kék bíbor ruhát és födjék
be táchásbőrtakaróval, azután tegyék bele rúdjait. **12** Vegyék
mind a szolgálati edényeket, melyekkel szolgálatot végeznek a
szentélyben, tegyék kék bíbor ruhába és takarják be azokat
táchásbőrtakaróval, azután tegyék a póznára. **13** Tisztítsák meg
az oltárt a hamutól és terítsenek rá piros bíbor ruhát. **14** És
tegyék rá minden edényeit, a melyekkel szolgálatot végeznek
rajta: a serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medencéket,
az oltár minden edényeit, és terítsenek rá táchásbőrtakarót,
azután tegyék bele rúdjait. **15** Midőn végzett Áron és fiai azzal,
hogy betakarják a szentélyt és a szentély minden edényeit
a tábor indulásakor, akkor azután jöjjenek Kehosz fiai, hogy
vigyék, de ne nyúljanak a szentélyhez, hogy meg ne haljanak.
Ez Kehosz fiainak vinnivalója a gyülekezés sátorában. **16**
Eleázárnak, Áron fiának felügyelete pedig, a világító olaj, a
fűszeres füstölőszer, az állandó ételáldozat és a kenetolaj; az

egész hajlék felügyelete és mindené, ami benne van, mind a
szentély, mind az edényei. **17** És szólt az Örökkévaló Mózeshez
meg Áronhoz, mondván: **18** Ne engedjétek kipusztulni Kehosz
családjainak törzsét a leviták közül. **19** Ezt tegyétek velük, hogy
életben maradjanak és meg ne haljanak, midőn odalépnek a
szentek szentjéhez: Áron és fiai menjenek be és helyezzék el
őket, mindegyiket a maga szolgálatához és vinnivalójához. **20**
De be ne menjenek, hogy lássák, mikor befedik a szentélyt és
meghalnának. **21** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván:
22 Vedd föl Gérsón fiainak összegét, az övékét is atyáik háza
szerint, családjaik szerint. **23** Harminc évestől fölfelé egész ötven
évesig számláld meg őket; mindazt, aki jön a hadban szolgálni,
hogy végezzen szolgálatot a gyülekezés sátorában. **24** Ez a
gérsuniták családjainak szolgálata, szolgálat és vinnivaló. **25**
Vigyék pedig a hajlék szőnyegeit, a gyülekezés sátorát, takaróját
és a táchásbőrtakarót, mely rajta van felülről, meg a gyülekezés
sátora bejáratának takaróját; **26** az udvar függönyeit, az udvar
kapu bejáratának takaróját, mely a hajlék és az oltár körül
van, és köteleiket, minden szolgálati edényeiket, és mindazt,
amit velük tenni kell, végezzék el. **27** Áron és fiainak parancsa
szerint legyen a gérsuniták fiainak minden szolgálata, minden
vinnivalójuk és minden, szolgálatuk szerint; és bízzátok rájuk
őrizet gyanánt minden vinnivalójukat. **28** Ez a gérsuniták fiai
családjainak szolgálata a gyülekezés sátorában; őrizetük pedig
Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt van. **29** Merori fiait,
családjaik szerint, atyáik háza szerint számláld meg őket. **30**
Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket,
mindazt, aki hadba jön, hogy végezze a gyülekezés sátorának
szolgálatát. **31** Ez az ő vinnivalójuk őrizete, minden szolgálatuk

szerint, a gyülekezés sátorában: a hajlék deszkái, tolózárai,
oszlopai és talpai; **32** az udvar oszlopai körös-körül, talpaik,
szögeik és köteleik, minden edényeik és minden szolgálatukhoz
tartozó; név szerint számláljátok meg az ő vinnivalójuk őrizetének
edényeit. **33** Ez a Merori fiai családjainak szolgálata, minden
szolgálatuk szerint a gyülekezés sátrában; Itámár, Áron, a pap
fiának felügyelete alatt. **34** És megszámlálta Mózes és Áron, meg
a község fejedelmei Kehosz fiait, családjaik szerint és atyáik
háza szerint, **35** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig,
mindazt, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában.
36 És voltak megszámláltjaik családjaik szerint kétezer és
hétszázötven. **37** Ezek a kehosziták családjainak megszámláltjai;
mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátrában akiket megszámlált
Mózes és Áron, az Örökkévaló parancsára Mózes által. **38**
Gérsón fiainak megszámláltjai pedig, családjaik szerint és atyáik
háza szerint, **39** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig,
mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. **40**
és voltak megszámláltjaik családjaik szerint, atyáik háza szerint:
kétezer és hatszázharminc. **41** Ezek Gérsón fiai családjainak
megszámláltjai, mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátorában,
akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára.
42 Merori fiai családjainak megszámláltjai családjaik szerint,
atyáik háza szerint, **43** harminc évestől fölfelé egész ötven
évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátrában,
44 és voltak megszámláltjaik családjaik szerint: háromezer és
kétszáz. **45** Ezek Merori fiai családjainak megszámláltjai, akiket
megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára Mózes
által. **46** Mind a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes és
Áron, meg Izrael fejedelmei, a leviták, családjaik szerint, atyáik

háza szerint, **47** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig,
mindaz, aki jön, hogy végezze a szolgálat dolgát és a tehervivés
dolgát a gyülekezés sátorában – **48** az ő megszámláltjaik voltak:
nyolcezer és ötszáznyolcvan. **49** Az Örökkévaló parancsára
rendelte őket Mózes által, mindegyiket a maga szolgálatára és
vinnivalójára, és pedig megszámláltjait, amint parancsolta az
Örökkévaló Mózesnek.

5 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold
meg Izrael fiainak, hogy küldjenek ki a táborból minden poklost
és minden folyóst és mindenkit, aki tisztátalan halott által. **3**
Mind férfiszemélyt, mind nőszemélyt küldjetek ki, a táboron
kívülre küldjétek őket, hogy meg ne tisztátalanítsák táborukat,
amelyben én lakozom közöttük. **4** És így cselekedtek Izrael fiai,
kiküldték azokat a táboron kívülre; amint szólt az Örökkévaló
Mózeshez, úgy cselekedtek Izrael fiai. **5** És szólt az Örökkévaló
Mózeshez, mondván: **6** Szólj Izrael fiaihoz, férfi vagy nő, ha
elkövetnek valamit az ember minden vétkei közül, hűtlenséget
követve el az Örökkévaló ellen, és így bűnbe esik az a személy:
7 Akkor vallják be vétküket, amelyet elkövettek, térítse meg
bűnének tárgyát a maga összegében és ennek ötödrészét
toldja hozzá és adja annak, aki ellen bűnt követett el. **8** Ha
azonban nincs rokona a férfinak, hogy megtérítse annak az
ő bűne tárgyát, akkor a bűn tárgya, mely megtéríttetik, az
Örökkévalóé, a papé legyen, az engesztelési koson kívül,
mellyel engesztelést szerez érte. **9** Minden ajándék, Izrael fiai
minden szentségeiből, amit odavisznek a papnak, azé legyen.
10 Mindenkinek szentségei az övéi legyenek; amit kiki a papnak
ad, azé legyen. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván:
12 Szólj Izrael fiaihoz és mond meg nekik: midőn valamely

férfiúnak hűtlenné válik a felesége és elkövet ellene hűtlenséget,
13 hál vele valaki közösüléssel, de rejtve marad férje szemei
előtt, elrejtőzött ugyanis és tisztátlanná vált, tanú azonban nincs
ellene és rajta sem kapták, **14** de megszállja őt (a férjet) a
féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére, ez pedig
tisztátalanná lett, vagy megszállja a féltékenység szelleme, hogy
féltékenykedik feleségére és ez nem lett tisztátalanná, **15** akkor
vigye el a férfi az ő feleségét a paphoz és vigye el áldozatát
érte, egy tízed éfo árpalisztet; ne öntsön rá olajat és ne tegyen
rá tömjént, mert a féltékenység ételáldozata az, az emlékeztetés
ételáldozata, mely a bűnre emlékeztet. **16** A pap engedje őt
közeledni és állítsa az Örökkévaló színe elé; **17** és vegyen a
pap szent vizet cserépedényben, és a porból, mely a hajlék
talaján van, vegyen a pap és tegye a vízbe. **18** És állítsa a
pap az asszonyt az Örökkévaló színe elé, meztelenítse meg az
asszony fejét, tegye tenyereire az emlékeztetés ételáldozatát,
féltékenység ételáldozata az; a pap kezében pedig legyen a
keserűség átokhozó vize. **19** És eskesse meg őt a pap és
mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki és nem voltál
kicsapongó tisztátlansággal férjed mellett, akkor légy ment a
keserűség ez átokhozó vízétől; **20** ha azonban kicsapongtál
férjed mellett és ha tisztátlanná lettél, hogy hált veled más férfi
férjeden kívül – **21** eskesse meg a pap az asszonyt az átok
esküjével és mondja a pap az asszonynak: Tegyen téged az
Örökkévaló átokká és eskü példájává néped között, amidőn teszi
az Örökkévaló ágyékodat beesetté és hasadat dagadttá; **22**
jöjjön ugyanis ez átokhozó víz beleidbe, hasad földagadására és
ágyékod beesésére! Ámen mondja az asszony: Ámen, Ámen!
23 Írja föl ezeket átkokat a pap levélre és törölje le a keserű

vízzel; **24** és itassa meg az asszonyt a keserűség átokhozó
vízével, hogy belemenjen az átokhozó víz keserűségnek. **25** És
vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenység ételáldozatát,
és lengesse az ételáldozatot az Örökkévaló színe előtt és vigye
oda az oltárhoz; **26** markolja le a pap az ételáldozatból annak
illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, azután itassa meg az
asszonyt a vízzel. **27** És midőn megitatta a vízzel, lesz, ha
tisztátlanná lesz és hűtlenséget követett el férje ellen, akkor
belemegy az átokhozó víz keserűséggé, földagad a hasa, és
beesik az ágyéka és lesz az asszony átokká népe között. **28**
Ha pedig nem lett tisztátlan az asszony, hanem tiszta ő, akkor
ment marad és nyer magzatot. **29** Ez a féltékenység tana,
midőn kicsapong asszony az ő férje mellett és tisztátalanná
lesz. **30** Vagy pedig ha megszáll férfit a féltékenység szelleme
és féltékenykedik feleségére, akkor állítsa oda az asszonyt az
Örökkévaló színe elé és cselekedjék vele a pap ez egész tan
szerint. **31** És akkor ment lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig
viseli az ő bűnét.

6 Es szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiaihoz és mondd nekik: Férfi vagy nő, ha kiválik fogadalmat téve,
tartózkodási fogadalmat, hogy tartózkodjék az Örökkévalónak, **3**
bortól és részegítő italtól tartózkodjék, borecetet és részegítő
italból való ecetet ne igyék; bármi szőlőlevet ne igyék és friss
szőlőt vagy szárazat ne egyék. **4** Tartózkodásának egész
ideje alatt mindabból, ami a szőlőből készül, a szőlőmagtól a
szőlőhéjig, ne egyék. **5** Tartózkodási fogadalmának egész ideje
alatt borotva ne jöjjön a fejére; amíg betelnek a napok, melyekre
tartózkodást fogad az Örökkévalónak, szent legyen, vadul
növessze fejének a haját. **6** Mindazon a napok alatt, melyekre

tartózkodást fogad az Örökkévalónak, holttesthez ne menjen be;
7 atyjával, anyjával, fivérével és nővérével meg ne tisztátalanítsa
magát; ha meghaltak, mert Istenének názirsága van a fején. **8**
Tartózkodásának egész ideje alatt szent ő az Örökkévalónak. **9**
Ha valaki meghal mellette hirtelen és tisztátalanná tette názirfejét,
akkor nyírja le haját tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja
le azt. **10** A nyolcadik napon pedig vigyen két gerlicét vagy
két galambfiát a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához.
11 És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak és a
másikat égőáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen érte, amiért
vétkezett a holttest által; és szentelje meg fejét azon a napon.
12 És tartózkodjék az Örökkévalónak tartózkodása napjain át,
vigyen egy egyéves juhot bűnáldozatul, az előbbi napok pedig
elesnek, mert tisztátalanná lett tartózkodása. **13** És ez a názir
tana: Amely napon betelnek tartózkodásának napjai, vigyék
el őt a gyülekezés sátorának bejáratához; **14** és mutassa be
áldozatát az Örökkévalónak egy egyéves ép juhot égőáldozatul
és egy egyéves nőstény juhot, épet, vétekáldozatul, és egy kost,
épet, békeáldozatul; **15** meg egy kosár kovásztalan kenyeret
lángliszt ből, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal
megkenve, meg ételáldozatukat és italáldozatukat. **16** Vigye oda
a pap az Örökkévaló színe elé és készítse el vétekáldozatát
és égőáldozatát. **17** A kost pedig készítse el békeáldozatul az
Örökkévalónak a kovásztalan kenyerek kosarával, és készítse el
a pap ételáldozatát és italáldozatát: **18** És nyírja le a názir a
gyülekezés sátorának bejáratánál názirfejét, vegye názirfejének
haját és tegye a tűzre, mely a békeáldozat alatt van. **19** És vegye
a pap a lapockát, megfőzve, a kosból, meg egy kovásztalan
kalácsot a kosárból és egy kovásztalan lepényt, tegye a názir

tenyereire, miután megnyírta názirfejének a haját. **20** Lengesse
azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; szent az a
pap számára a lengetés szegyével és az ajándék combjával
együtt; azután pedig ihat a názir bort. **21** Ez a názir tana, aki
fogadást tesz; áldozata az Örökkévalónak tartózkodása miatt,
azonkívül, amire vagyonából kerül: fogadalma szerint, amit
fogad, úgy cselekedjék tartózkodásának tana szerint. **22** És
szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23** Szólj Áronhoz és
fiaihoz, mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván: nekik:
24 Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg téged **25**
világíttassa az Örökkévaló; neked az ő színét: és könyörüljön
rajtad **26** fordítsa feléd az Örökkévaló az ő színét és adjon neked
békét. **27** Tegyék nevemet Izrael fiaira és én megáldom őket.

7 És történt, amely napon elvégezte Mózes a hajlék fölállítását
és fölkente azt, megszentelte azt, és minden edényeit, meg
az oltárt és minden edényeit, fölkente és megszentelte azokat:
2 Akkor odavitték Izrael fejedelmei, atyáik házának fejei, ők a
törzsek fejedelmei, ők, akik álltak a számlálás mellett, **3** elhozták
áldozatukat az Örökkévaló színe elé, hat fedett szekeret és
tizenkét marhát; egy szekér (jutott) két fejedelemre és egy
ökör egyre; és odavitték azokat a hajlék elé. **4** És szólt az
Örökkévaló Mózeshez, mondván: **5** Vedd el tőlük és, legyenek,
hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát; és add
azokat a levitáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint. **6** És
elvette Mózes a szekereket és a marhát, és átadta azokat a
levitáknak. **7** Két szekeret és négy marhát adott Gérsón fiainak,
szolgálatuk szerint; **8** négy szekeret és nyolc marhát adott
Merori fiainak, szolgálatuk szerint, Itámárnak, Áron, a pap fiának
felügyelete alatt. **9** Kehosz fiainak azonban nem adott, mert

a szentély szolgálata volt rajtuk, vállon kellett vinniük. **10** És
odavitték a fejedelmek az oltár fölavatására valót, amely napon
fölkenték azt; és odavitték a fejedelmek áldozatukat az oltár
elé. **11** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Egy fejedelem
naponként, egy fejedelem naponként, mutassák be áldozatukat
az oltár felavatására. **12** És volt, aki bemutatta az első napon
az ő áldozatát, Náchsón, Ámminodov fia, Júda törzséből. **13**
Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya,
egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint;
mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak.
14 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. **15** Egy
fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. **16** Egy
kecskebak vétekáldozatnak. **17** És békeáldozatnak két marha,
öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Náchsón, Ámminodov fiának
áldozata. **18** A második napon bemutatta Neszánél, Cúor fia,
Isszácnár fejedelme – **19** bemutatja áldozatát: Egy ezüst tál,
százharminc, sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel a
szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve
olajjal, ételáldozatnak. **20** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve
füstölőszerrel. **21** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh,
égőáldozatnak. **22** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **23** És
békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh; ez
Neszánél, Cúor fiának áldozata. **24** A harmadik napon Zebúlun
fiainak fejedelme, Eliov, Chélón fia. **25** Áldozata pedig: Egy ezüst
tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel; a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,
elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **26** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **27** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **28** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **29** És

békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez
Elióv, Chélón fiának áldozata. **30** A negyedik napon Rúbén
fiainak fejedelme, Elicúr, Sedéúr fia. **31** Áldozata pedig: Egy
ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel, – a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,
elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **32** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **33** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **34** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **35** És
békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez
Elicúr, Sedéúr fiának áldozata. **36** Az ötödik napon Simon fiainak
fejedelme, Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **37** Áldozata pedig: Egy
ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,
elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **38** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **39** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **40** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **41** És
békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez
Selumiél, Cúrisáddoj fiának áldozata. **42** A hatodik napon Gád
fiainak fejedelme, Eljoszof, Deúél fia. **43** Áldozata pedig: egy
ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,
elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **44** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **45** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **46** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **47** És
békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez
Eljoszof, Deúél fiának áldozata. **48** A hetedik napon Efráim
fiainak fejedelme, Elisomo, Ammihúd fia. **49** Áldozata pedig: Egy
ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,

elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **50** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **51** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **52** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **53**
És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh;
ez Elisomo, Ámmihúd fiának áldozata. **54** A nyolcadik napon
Menásse fiainak fejedelme, Gámliél, Pedocúr fia. **55** Áldozata
pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst
medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő
telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **56** Egy kanál,
tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. **57** Egy fiatal tulok,
egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **58** Egy kecskebak
vétekáldozatnak. **59** És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt
bak, öt egyéves juh, ez Gámliél, Pedocúr fiának áldozata. **60** A
kilencedik napon Benjámin fiainak fejedelme, Ávidon, Gideóni
fia. **61** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya,
egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint;
mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak.
62 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. **63** Egy
fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **64**
Egy kecskebak vétekáldozatnak. **65** És békeáldozatnak két
marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh: ez Ávidon, Gideóni
fiának áldozata. **66** A tizedik napon Dán fiainak fejedelme,
Áchiezer, Ámmisáddoj fia. **67** Áldozata pedig: Egy ezüst tál,
százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a
szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve
olajjal, ételáldozatnak. **68** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve
füstölőszerrel. **69** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh
égőáldozatnak. **70** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **71** És
békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh, ez

Áchiezer Ámmisáddoj fiának áldozata. **72** A tizenegyedik napon
Ásér fiainak fejedelme, Págiél, Ochron fia. **73** Áldozata pedig: egy
ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,
elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **74** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **75** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **76** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **77** És
békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez
Págiél, Ochron fiának áldozata. **78** A tizenhetedik napon Náftáli
fiainak fejedelme, Áchirá, Énon fia. **79** Áldozata pedig: Egy ezüst
tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven
sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel,
elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **80** Egy kanál, tíz sékel aranyból,
telve füstölőszerrel. **81** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves
juh égőáldozatnak. **82** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **83**
És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh;
ez Áchirá, Énon fiának áldozata. **84** Ez az oltár fölavatása,
amely napon fölkenték azt, Izrael fejedelmei részéről: Ezüst tál
tizenkettő, ezüst medence tizenkettő, arany kanál tizenkettő.
85 Százharminc sékel ezüst az egyik tál és hetven az egyik
medence; az edények minden ezüstje kétezer és négyszáz,
a szentség sékelje szerint. **86** Arany kanál tizenkettő, telve
füstölőszerrel, tíz-tíz az egyik kanál, a szentség sékelje szerint; a
kanalak minden aranya százhúsz (sékel). **87** Az égőáldozatnak
való minden marha tizenkét tulok; kos tizenkettő, egyéves
juh tizenkettő és ételáldozatuk, meg kecskebak tizenkettő,
vétekáldozatnak. **88** És a békeáldozatnak való minden marha
huszonnégy tulok; kos hatvan, bak hatvan, egyéves juh hatvan.
Ez az oltár fölavatása, miután fölkenték azt. **89** És mikor Mózes

bement a gyülekezés sátorába, hogy beszéljen vele (Isten),
akkor hallotta a hangot, mely szólt hozzá a födél felől, mely a
bizonyság ládáján volt, a két kerub közül; így beszélt vele.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Áronhoz
és mondd neki: Midőn fölteszed a mécseket, a lámpa előrésze
felé világítson a hét mécs. **3** És Áron így cselekedett, a lámpa
előrésze felé tette föl annak mécseit, amint parancsolta az
Örökkévaló Mózesnek. **4** Ez pedig a lámpa munkája: Vert arany
a szára, mint a virágja, vert munka az; azok a minta szerint,
melyet mutatott az Örökkévaló Mózesnek, aszerint csinálta
a lámpát. **5** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6**
Vedd a levitákat Izrael fiai közül és tisztítsd meg őket. **7** Így
cselekedjél velük, hogy megtisztítsd őket: hints rájuk tisztító
vizet; borotválják meg testüket és mossák meg ruháikat, akkor
megtisztulnak. **8** És vegyenek egy fiatal tulkot, meg ételáldozatát
a lánglisztet olajjal elegyítve, egy másik fiatal tulkot pedig
vegyél vétekáldozatnak. **9** Vezesd oda a levitákat a gyülekezés
sátora elé, és gyűjtsd egybe Izrael fiainak egész községét. **10**
Azután vezesd a levitákat az Örökkévaló színe elé, és tegyék
Izrael fiai kezeiket a levitákra. **11** És lengesse Áron a levitákat
lengetéssel az Örökkévaló színe előtt Izrael fiai részéről és
legyenek, hogy végezzék az Örökkévaló szolgálatát. **12** A
leviták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd
el az egyiket vétekáldozatnak, a másikat pedig égőáldozatnak
az Örökkévalónak, hogy engesztelést szerezz a levitákért.
13 És állítsd a levitákat Áron élé, meg fiai elé és lengesd
őket lengetéssel az Örökkévalónak. **14** És válaszd külön a
levitákat Izrael fiai közül, és legyenek az enyéim a leviták. **15**
Azután menjenek be a leviták, hogy szolgálják a gyülekezés

sátorát; tisztítsd meg őket és lengesd őket lengetéssel. **16** Mert
átadattak, átadattak ők nekem Izrael fiai közül; minden anyaméh
megnyitójáért, minden elsőszülöttért Izrael fiai közül vettem
őket magamnak. **17** Mert enyém minden elsőszülött, Izrael,
fiai között, emberből és baromból; amely napon megvertem
minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem
azokat magamnak. **18** És vettem a levitákat minden elsőszülöttért
Izrael fiai között. **19** És adtam a levitákat, átadva Áronnak és
fiainak Izrael fiai közül, hogy végezzék Izrael fiainak szolgálatát
a gyülekezés sátorában és engesztelést szerezzenek Izrael
fiaiért, hogy ne legyen Izrael fia között csapás, midőn odalépnek
Izrael fiai a szentélyhez. **20** És cselekedett Mózes meg Áron
és Izrael fiainak egész községe a levitákkal, mind aszerint,
amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve,
úgy cselekedtek velük Izrael fiai. **21** Megtisztították magukat a
leviták, megmosták ruháikat, és lengette őket Áron lengetéssel
az Örökkévaló színe előtt; és engesztelést szerzett értük Áron,
hogy megtisztítsa őket. **22** Azután bementek a leviták, hogy
végezzék szolgálatukat a gyülekezés sátrában Áron előtt és fiai
előtt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra
nézve, úgy cselekedtek velük. **23** És szólt az Örökkévaló
Mózeshez, mondván: **24** Ez az, ami a levitákat illeti: huszonöt
évestől fölfelé jöjjön a hadban szolgálni, a gyülekezés sátorának
szolgálatára. **25** Ötven évestől kezdve pedig térjen vissza a
szolgálat hadából és ne szolgáljon többé. **26** De szolgálatot
tehet testvéreinek a gyülekezés sátorának szolgálatában, hogy
őrizzék az őrizetet, de szolgálatot ne végezzen; így cselekedjél
a levitákkal őrizetükben.

9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában, a
második évben, miután kivonultak Egyiptom országából, az
első hónapban, mondván: **2** Készítsék el Izrael fiai a peszách
áldozatot a maga idejében. **3** A tizennegyedik napon e hónapban,
estefelé készítsétek el azt a maga idejében, minden rendeletei
szerint készítsétek el azt **4** És szólt Mózes Izrael fiaihoz,
hogy készítsék el a peszácháldozatot. **5** És elkészítették a
peszácháldozatot az első hónapban, tizennegyedik napján a
hónapnak, estefelé, Szináj pusztájában; mind aszerint, amint
parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai.
6 De voltak férfiak, kik tisztátalanok voltak emberi holttest által és
nem készíthették el a peszácháldozatot azon a napon; azért
odaléptek Mózes elé és Áron elé azon a napon, **7** és mondták
neki azok a férfiak: Mi tisztátalanok vagyunk emberi holttest által,
miért vonassék meg tőlünk, hogy bemutassuk az Örökkévaló
áldozatát a maga idejében, Izrael fiai között? **8** És mondta nekik
Mózes: Álljatok itt, hadd halljam, mit parancsol az Örökkévaló
felőletek. **9** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10**
Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bárki, ha tisztátalan lesz holttest
által, vagy messze úton lesz, nálatok vagy nemzedékeiteknél, és
készítene peszácháldozatot az Örökkévalónak, **11** a második
hónapban, a tizennegyedik napon, estefelé készítsék el azt;
kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék azt meg; **12** ne
hagyjanak belőle reggelig és csontot ne törjenek össze benne,
a peszacháldozat minden törvénye szerint készítsék el azt.
13 A férfiú pedig, aki tiszta és úton nem volt és elmulasztja
elkészíteni a peszácháldozatot, irtassék ki az a személy az ő
népe közül; mert az Örökkévaló áldozatát nem mutatta be a
maga idejében, vétkét viselje az a férfiú. **14** Ha pedig tartózkodik

nálad idegen és készít peszácháldozatot az Örökkévalónak,
amilyen a peszácháldozat törvénye és rendelete, aszerint
készítse el; egy törvény legyen számotokra, meg az idegen
és az ország szülötte számára. **15** Amely napon fölállították a
hajlékot, befedte a felhő a bizonyság sátrának hajlékát; este
pedig volt a hajlékon tűzlátvány reggelig. **16** Így volt mindig, a
felhő befedi és tűzlátvány éjjel. **17** És aszerint, amint felszállt
a felhő a sátorról, akkor azután elvonultak Izrael fiai; és azon
a helyen, ahol maradt a felhő, ott táboroztak Izrael fiai. **18** Az
Örökkévaló parancsára vonultak Izrael fiai és az Örökkévaló
parancsára táboroztak; mindaz idő alatt, amíg maradt a felhő a
hajlékon, táboroztak. **19** Midőn pedig időzött a felhő a hajlékon,
hosszú ideig megőrizték Izrael fiai az Örökkévaló őrizetét és
nem vonultak el. **20** És megtörtént, hogy a felhő néhány napig
volt a hajlékon, az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az
Örökkévaló parancsa szerint vonultak. **21** És megtörtént, hogy a
felhő estétől reggelig volt ott, mikor reggel felszállt a felhő, akkor
elvonultak; vagy egy nap és egy éjjel, mikor felszállt a felhő,
akkor elvonultak; **22** vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy egy
évig, mikor időzött a felhő a hajlékon, hogy maradjon felette,
táboroztak Izrael fiai és nem vonultak, mikor pedig felszállt,
elvonultak. **23** Az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az
Örökkévaló parancsa szerint vonultak; az Örökkévaló őrizetét
megőrizték, az Örökkévaló parancsára Mózes által.

10 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Készíts
magadnak két ezüst trombitát, vert munkával készítsd azokat,
hogy legyenek neked a község egybehívására és a táborok
elindítására. **3** Ha megfújják azokat, akkor gyülekezzék hozzád
az egész község, a gyülekezés sátrának bejáratához. **4** Ha

pedig csak egyet fújnak meg, akkor gyülekezzenek hozzád
a fejedelmek, Izrael ezreinek fejei. **5** Ha pedig riadót fújtok,
akkor induljanak a táborok, melyek keletre táboroznak. **6** Ha
másodszor fújtok riadót, akkor induljanak a táborok, melyek
délre táboroznak; riadót fújjanak indulásukra. **7** Midőn pedig
egybegyűjtitek a gyülekezetet, akkor egyhuzamban fújjátok,
de ne fújjatok riadót. **8** Áron fiai a papok fújják a trombitákat;
ez legyen számotokra örök törvény nemzedékeiteken át. **9**
És, ha háborúba mentek országotokban, az ellenség ellen,
aki szorongat benneteket, akkor fújjatok riadót a trombitákkal,
és emlékezetben lesztek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe
előtt és megszabadultok ellenségeitektől. **10** Örömnapjaitokon,
ünnepeiteken és újholdjaitokon fújjátok meg a trombitákat
égőáldozataitok és békeáldozataitok mellett, hogy legyenek
emlékeztetőül a ti Istenetek színe előtt; én vagyok az Örökkévaló,
a ti Istenetek. **11** És volt a második évben: a második hónapban,
a hónap húszadikán, felszállt a felhő a bizonyság hajlékáról. **12**
És elvonultak Izrael fiai vonulásaik szerint, Szináj pusztájából; és
leszállott a felhő Poron pusztájában. **13** És elvonultak elsőízben
az Örökkévaló parancsa szerint Mózes által. **14** És vonult Júda
fiai táborának zászlaja elsőnek, seregeik szerint; serege élén:
Náchsón, Ámminodov fia. **15** Isszáchár fiai törzsének serege
élén: Neszánél, Cúor fia. **16** Zebúlun fiai törzsének serege
élén: Eliov, Chélon fia. **17** Azután lebontották a hajlékot és
vonultak Gérson fiai és Merori fiai, a hajlék vivői. **18** Azután
vonult Rúbén táborának zászlaja, seregeik szerint; seregei
élén: Eliccúr, Sedéúr fia. **19** Simon fiai törzsének serege élén:
Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **20** Gád fiai törzsének serege élén:
Eljoszof, Deúél fia. **21** Azután vonultak a Kehosziták, a szentély

vivői és fölállították a hajlékot, míg azok odaértek. **22** Azután
vonult Efráim fiai táborának zászlaja, seregeik szerint; serege
élén: Elisomo, Ámmihúd fia. **23** Menásse fiai törzsének serege
élén: Gámliél, Pedocúr fia. **24** Benjámin fiai törzsének serege
élén: Ávidon, Gideóni fiai. **25** Azután vonult Dán fiai táborának
zászlaja, bezárója mind a táboroknak, seregeik szerint; serege
élén: Áchiezer, Ámmisádoj fia. **26** Ásér fia törzsének serege
élén: Págiél, Ochron fia. **27** Náftáli fiai törzsének serege élén:
Áchirá, Énon fia. **28** Ezek Izrael fiainak vonulásai seregeik
szerint; így vonultak. **29** És szólt Mózes Chóvához, Reúél fiához,
a midjánitához, aki Mózes apja volt: Mi vonulunk azok a hely
felé, melyről az Örökkévaló mondta: Azt fogom nektek adni;
jöjj velünk és mi jót teszünk veled, mert az Örökkévaló jót
ígér Izraelnek. **30** És az mondta neki: Nem megyek; hanem
országomba megyek. **31** De ő mondta: Ne hagyj el kérlek,
bennünket, mert te ismered táborozásunkat a pusztában, azért
légy nekünk szemekül. **32** És lesz, ha velünk jössz, akkor abból
a jóból, amit az Örökkévaló tesz velünk, jót teszünk veled. **33** És
vonultak az Örökkévaló hegyétől három napi útra; az Örökkévaló
szövetségének ládája pedig vonult előttük három: napi útra,
hogy kikémleljen számukra nyugvóhelyet. **34** Az Örökkévaló
felhője pedig fölöttük volt nappal, mikor elvonultak a táborból. **35**
És volt, mikor elindult a láda, így szólt Mózes: Fel, ó Örökkévaló,
hogy elszéledjenek ellened és elmeneküljenek gyűlölőid előled.
36 Mikor pedig megnyugodott, mondta: Térj vissza Örökkévaló,
Izrael ezreinek tízezrei közé.

11 És a nép panaszkodott, visszatetszően az Örökkévaló fülei
hallatára; meghallotta az Örökkévaló, fölgerjedt a haragja és
égett köztük az Örökkévaló tüze és megemésztette a tábor

szélét. **2** Akkor kiáltott a nép Mózeshez; Mózes pedig imádkozott
az Örökkévalóhoz és lelohadt a tűz. **3** És elnevezte azt a helyet
Távérónak, mert ott égett közöttük az Örökkévaló tüze. **4** És
a gyülevész nép, mely közepette volt, vágyakozott; és újra
sírtak Izrael fiai is és mondták: Ki ad nekünk húst enni? **5**
Emlékezzünk a halra, melyet Egyiptomban ettünk ingyen, az
uborkára, a dinnyére, a póréhagymára, a vöröshagymára és
a fokhagymára; **6** most pedig lelkünk kiszárad, nincs semmi,
egyedül a mannára van szemünk irányítva. **7** A manna pedig
olyan volt, mint a koriandrum magva, és színe, mint a bedólách
színe. **8** Elszéledt a nép, szedte és megőrölte a malomban, vagy
megtörte a mozsárban, megfőzte a fazékban, vagy készített
belőle pogácsákat; íze pedig olyan volt, mint az olajlepény íze.
9 Midőn hullott a harmat a táborra éjjel, lehullott a manna rá.
10 És Mózes hallotta, amint a nép sír családjai szerint, kiki
sátra bejáratánál; és fölgerjedt nagyon az Örökkévaló haragja
és Mózes szemeiben is visszatetszett. **11** És mondta Mózes
az Örökkévalónak: Miért bánsz rosszul szolgáddal és miért
nem találtam kegyet szemeidben, hogy rám vetetted az egész
nép terhét? **12** Vajon én fogantam-e az egész népet, vagy én
szültem-e, hogy azt mondod nekem: Vidd azt öledben, amint viszi
a nevelő a csecsemőt, a földre, melyről megesküdtél őseinek.
13 Honnan vegyek: húst, hogy adjak ez egész népnek? Mert
siránkoznak rajtam, mondván: Add nekünk húst, hogy ehessünk.
14 Nem bírom én egyedül vinni ez egész népet, mert nehéz az
nekem. **15** Ha pedig így bánsz velem, ölj meg inkább, ha kegyet
találtam szemeidben, hogy ne lássam szerencsétlenségemet.
16 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Gyűjts egybe nekem
hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy ők a nép

vénei és felügyelői; vidd őket a gyülekezés sátorához, hogy
ott álljanak veled együtt. **17** Én pedig leszállok és beszélek
veled ott, elveszek a szellemből, mely rajtad van és rájuk
teszem, hogy viseljék veled együtt a nép terhét és ne viseld te
magad. **18** A népnek pedig mondd: Szenteljétek meg magatokat
holnapra és enni fogtok húst, mivelhogy sírtatok az Örökkévaló
fülei hallatára, mondván: Ki ad nekünk húst ennünk? Bizony
jobb volt nekünk Egyiptomban! És az Örökkévaló ad nektek
húst, hogy egyetek. **19** Nem egy napig fogtok enni és nem két
napig, nem öt napig, sem tíz napig, sem húsz napig; **20** egy
teljes hónapig, míg kijön orrotokon át és undorrá válik nektek;
mivelhogy megvetettétek az Örökkévalót, ki közepettetek van és
sírtatok előtte, mondván: Minek is mentünk ki Egyiptomból? **21**
És mondta Mózes: Hatszázezer gyalogos a nép, mely között
én vagyok, és Te azt mondod, húst adok nekik, hogy egyenek
egy teljes hónapon át! **22** Vajon juh és marha vágassék-e le
számukra, hogy elég legyen nekik, vagy a tenger minden hala
gyűjtessék-e össze számukra, hogy elég legyen nekik? **23** És
mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vajon rövid-e az Örökkévaló
keze? Most látni fogod, vajon bekövetkezik-e nálad szavam, vagy
nem? **24** Mózes kiment és elmondta a népnek az Örökkévaló
szavait; egybegyűjtött hetven férfiút a nép véneiből és odaállította
őket a sátor köré. **25** És leszállt az Örökkévaló a felhőben és
beszélt vele; elvett a szellemből, mely rajta volt és adta a hetven
férfiúra, a vénekre. És történt, mikor a szellem rajtuk nyugodott,
akkor prófétáltak de nem többé. **26** És visszamaradt két férfiú a
táborban; az egyiknek neve: Eldod, a másiknak neve Médod,
és midőn a szellem rajtuk nyugodott, – ők is a följegyzettek
között voltak, de nem mentek ki a sátorhoz, – prófétáltak a

táborban. **27** És futott az ifjú, tudtára adta Mózesnek, mondván:
Eldod és Métod prófétálnak a táborban. **28** És felszólalt Józsua,
Nún fia, Mózes szolgája ifjúságától fogva, és mondta: Uram,
Mózes, tiltsd meg nekik. **29** És mondta neki Mózes: Vajon te
buzgólkodol-e értem? Vajha az Örökkévaló egész népe próféták
volnának, hogy adná rájuk az Örökkévaló az ő szellemét! **30**
És betért Mózes a táborba, ő és Izrael vénei. **31** És szél indult
meg az Örökkévalótól és fölhajtott fürjeket a tenger felől és
elszórta a táborban, egy napi útra erre és egy napi útra azok
arra a tábor körül és mintegy két könyöknyire a föld színe fölött.
32 Fölkerekedett a nép azon egész nap és egész éjjel, meg
egész másnap és gyűjtötte a fürjeket, aki keveset gyűjtött,
gyűjtött tíz chómert; és kiterítették magukat a tábor körül. **33**
A hús még fogaik között volt, még nem volt fölemésztve, és
az Örökkévaló haragja fölgerjedt a nép ellen és megverte az
Örökkévaló a népet igen nagy csapással. **34** És elnevezték azt
a helyet Kivrosz-hattaávónak (a vágyakozás sírjai), mert ott
temették el a vágyakozó népet. **35** Kivrósz-hattaávótól vonult a
nép Chácéroszba; és maradtak Chácéroszban.

12 És beszélt Mirjám és Áron Mózes ellen, a kusita asszony
miatt, akit elvett; mert kusita asszonyt vett el. **2** És mondták:
Vajon csak Mózessel beszélt-e az Örökkévaló, vajon nem
beszélt-e velünk is? És az Örökkévaló meghallotta. **3** A férfiú
Mózes pedig szerényebb volt mind az embereknél, kik a föld
színén vannak. **4** És mondta az Örökkévaló hirtelen Mózesnek,
Áronnak és Mirjámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezés
sátorába; és kimentek mindhárman. **5** És leszállt az Örökkévaló
felhőoszlopban és megállt a sátor bejáratánál, szólította Áront
és Mirjámot, és kimentek ketten. **6** És mondta: Halljátok csak

szavaimat! Ha lesz prófétátok, én az Örökkévaló, látomásban
fogok neki megjelenni, álomban fogok vele beszélni. **7** Nem
így az én szolgám, Mózes; egész házamban meghitt ő. **8**
Színről-színre beszélek vele, világosan és nem rejtélyekben, az
Örökkévaló jelenését látja ő. Miért nem féltelek, hát beszélni
szolgám, Mózes ellen? **9** És felgerjedt az Örökkévaló haragja
ellenük és elment. **10** A felhő pedig eltávozott a sátor felől és
íme Mirjám poklos, olyan mint a hó; odafordult Áron Mirjámhoz
és íme, poklos volt. **11** És mondta Áron Mózesnek: Kérlek,
uram ne ródd fel nekünk vétkeinket, amit oktalanul cselekedtünk
és amit vétkeztünk! **12** Ne legyen kérlek olyan, mint a halott,
mely midőn kijön anyja méhéből, már elenyészett fele húsa. **13**
És Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz, mondván: Isten, kérlek,
ó gyógyítsd meg őt! **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek:
Ha az atyja köpött volna az arcába, nem-e szégyenlené magát
hét napig? Zárassék el hét napra a táboron kívül, és azután
vétessék föl. **15** És elzáratott Mirjám a táboron kívül hét napra, a
nép pedig nem indult el, míg nem fölvették Mirjámot. **16** Azután
elindult a nép Chácéroszból és táborozott Poron pusztájában.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Küldj el
férfiakat, hogy kikémleljék Kánaán országát, amelyet én adok
Izrael fiainak; egy-egy férfiút atyái törzse szerint küldjetek,
mindegyik fejedelem közülük. **3** Mózes pedig elküldte őket Poron
pusztájából az Örökkévaló parancsára: mindnyájan férfiak, Izrael
fiainak fejei ők. **4** És ezek a neveik: Rúbén törzséből: Sámmúa,
Zákkúr fia. **5** Simon törzséből: Sofot, Chóri fia. **6** Júda törzséből:
Káleb, Jefune fia. **7** Isszáchár törzséből: Jigol, József fia. **8** Efraim
törzséből: Hósea, Nún fia. **9** Benjámin törzséből: Pálti, Rofu fia.
10 Zebulun törzséből: Gádiél, Szódi fia. **11** József törzséből,

Menasse törzséből: Gáddi, Szúszi fia. **12** Dán törzséből: Ámmiél,
Gemálli fia. **13** Ásér törzséből: Szeszúr, Michoél fia. **14** Náftáli
törzséből: Náchbi, Vofszi fia. **15** Gád törzséből: Geuél, Mochi fia.
16 Ezek a férfiak nevei, akiket elküldött Mózes, hogy kikémleljék
az országot; és elnevezte Mózes Hóseát, Nún fiát, Józsuának.
17 Elküldte őket Mózes, hogy kémleljék ki Kánaán országát;
és mondta nekik: Menjetek fel erre délnek és menjetek fel a
hegyre. **18** Nézzétek meg az országot, milyen az, és a népet,
mely rajta lakik, vajon erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok?
19 És milyen az ország, melyben az lakik, vajon jó-e vagy
rossz? És milyenek a városok, amelyekben az lakik, vajon
táborokban-e vagy várakban? **20** És milyen a föld, vajon kövér-e
vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Ti legyetek erősek és
vegyetek az ország gyümölcséből. Az idő pedig a szőlőérés
ideje volt. **21** És fölmentek és kikémlelték az országot Cin
pusztájától Rechóvig, Chámosz mentén. **22** Fölmentek délnek
és elérkeztek Hebrónig; ott voltak pedig Áchimon, Sésáj és
Tálmáj, Ánok szülöttei; Hebrón pedig hét évvel előbb épült, mint
az egyiptomi Cóán. **23** Elérkeztek Eskól völgyéig és ott levágtak
egy szőlővenyigét és egy szőlőfürtöt, és vitték azt ketten a
póznán; meg a gránátalmákból és a fügékből. **24** Azt a helyet
elnevezték Eskól völgyének, a szőlőfürt miatt, melyet Izrael fiai
onnan levágtak. **25** És visszatértek az ország kikémleléséből
negyven nap múltán. **26** Elmentek és elérkeztek Mózeshez és
Áronhoz, meg Izrael fiai egész községéhez, Poron pusztájába,
Kádesig; és feleletet hoztak nekik, meg az egész községnek, és
megmutatták nekik az ország gyümölcsét. **27** Elbeszélték neki
és mondták: Bementünk az országba, ahova küldtél bennünket;
és valóban tejjel-mézzel folyó az, ez meg a gyümölcse. **28**

Csakhogy hatalmas a nép, mely az országban lakik, a városok
erősítettek, igen nagyok és Ánok szülötteit is láttuk ott. **29** Amálék
lakik a déli földön, a Chitti, Jevúszi és Emóri a hegységen lakik a
Kánaáni pedig lakik a tengernél és a Jordán partján. **30** És Káleb
csitította a Mózes ellen (háborgó) népet és mondta: Fölmegyünk
bizony és elfoglaljuk azt, mert bírni fogunk vele. **31** De a férfiak,
kik vele együtt fölmentek, mondták: Mi nem mehetünk fel azok a
nép ellen, mert erősebb az nálunk. **32** Így terjesztették rossz
hírét az országnak, melyet kikémleltek, Izrael fiai előtt mondván:
Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémleljük, olyan ország,
mely fölemészti lakóit és az egész nép, melyet benne láttunk,
szálas emberek. **33** Ott láttuk az óriásokat, Ánok fiait az óriások
közül; olyanok voltunk szemeinkben, mint a sáskák és olyanok
voltunk az ő szemeikben is.

14 Erre az egész község fölemelte és hallatta szavát, és sírt
a nép azon az éjjelen. **2** És zúgolódtak Mózes és Áron ellen
Izrael minden fiai, és szólt hozzájuk az egész község: Vajha
meghaltunk volna Egyiptom országában, vagy-e pusztában
haltunk volna már meg! **3** Miért is visz bennünket az Örökkévaló
ebbe az országba, hogy elessünk kard által? Feleségeink
és gyermekeink martalékká lesznek; nemde jobb számunkra,
visszatérünk Egyiptomba. **4** És mondták egymásnak: Szerezzünk
vezért és térjünk vissza Egyiptomba! **5** És Mózes meg Áron
arcra borultak Izrael fiai községének egész gyülekezete előtt.
6 Józsua, Nún fia pedig és Káleb, Jefune fia azok közül, akik
kikémlelték az országot, megszaggatták ruháikat. **7** És szóltak
Izrael fiai egész községéhez, mondván: Az ország, melyen
átvonultunk, hogy kikémleljük azt, az – az ország nagyon,
nagyon jó. **8** Ha kedvet lel az Örökkévaló bennünk, akkor

elvisz bennünket ebbe az országba és nekünk adja azt; oly
országot, mely tejjel-mézzel folyó. **9** Csak az Örökkévaló ellen
ne lázadjatok fel, és ne féljetek az ország népétől, mert a mi
kenyerünk ők, eltávozott az árnyékuk tőlük, velünk pedig van az
Örökkévaló, ne féljetek tőlük! **10** De az egész község mondta,
hogy megkövezik őket kövekkel; az Örökkévaló dicsősége
pedig megjelent a gyülekezés sátorában Izrael minden fiainak.
11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig fog engem
megvetni ez a nép, és meddig nem hisznek még bennem
mindazok a jelek mellett, melyeket közepette műveltem? **12**
Megverem halálvésszel és elpusztítom; téged pedig teszlek
nagyobb és hatalmasabb nemzetté nálánál. **13** Mózes pedig
mondta az Örökkévalónak. De meghallják az egyiptomiak, –
mert erőddel hoztad fel ezt a népet az ő közepükből- **14** és
azt mondják ez ország lakóinak, akik hallották, hogy 'Te az
Örökkévaló vagy a nép közepette, aki szemtől szembe jelentél
meg, Te Örökkévaló és felhőd áll fölöttük és felhőoszlopban
jársz előttük nappal és tűzoszlopban éjjel; **15** ha megölöd a
népet, mint egy embert, akkor szólnak a nemzetek, melyek
hallották híredet, mondván: **16** Mert nem bírta az Örökkévaló
elvinni ezt a népet az országba, melyről megesküdött nekik,
azért mészárolta le őket a pusztában.' **17** És most hadd
nyilvánuljon nagynak az Úr hatalma, amint szóltál, mondván:
18 Az Örökkévaló hosszantűrő, bőkegyelmű, megbocsát bűnt
és elpártolást, de büntetlenül nem hagy; megbünteti az atyák
bűnét a gyermekekben, harmadíziglen és negyedíziglen. **19**
Bocsásd meg, kérlek, e nép bűnét, szereteted nagysága szerint,
amint megbocsátottál e népnek Egyiptomból egész eddig. **20**
És mondta az Örökkévaló: Megbocsátottam szavad szerint!

21 Ámde, amilyen igaz, hogy élek és tele van az Örökkévaló
dicsőségével az egész föld. **22** bizony, mind a férfiak, akik látták
dicsőségemet és jeleimet, melyeket műveltem Egyiptomban és a
pusztában, de megkísértettek immár tízszer és nem hallgattak
szavamra, **23** nem fogják látni az országot, melyről megesküdtem
őseiknek; mindazok, kik engem megvetnek, nem fogják azt
látni. **24** Szolgámat Kálebet azonban, jutalmául annak, hogy
más szellem volt vele és teljesen járt utánam, őt elviszem az
országba, ahova elérkezett és magzata vegye birtokba azt. **25**
Az Amáléki és Kanaáni a völgyben lakik. Holnap forduljatok
és vonuljatok a pusztába, a nádastenger felé. **26** És szólt
az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **27** Meddig
tűrjem e gonosz községnek, hogy zúgolódnak ellenem? Izrael
fiainak zúgolódását, mellyel zúgolódnak ellenem, hallottam. **28**
Mondd nekik: Amilyen igaz, hogy élek, úgymond az Örökkévaló,
bizony, amint szóltatok füleim hallatára, így cselekszem veletek!
29 Ebben a pusztában hulljanak el hulláitok, és pedig mind
a megszámláltjaitok, teljes számotok szerint, húsz évestől
fölfelé, akik zúgolódtatok ellenem. **30** Bizony nem mentek be
az országba, amelyre nézve fölemeltem kezemet, hogy ott
lakoztatlak benneteket csak Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia.
31 Gyermekeiteket azonban, akikről azt mondtátok, martalékká
lesznek, azokat beviszem, hogy megismerjék az országot;
melyet ti megvetettetek. **32** A ti hulláitok pedig elhullanak ebben a
pusztában. **33** Fiaitok pedig barangoljanak a pusztában negyven
évig és viseljék paráznaságtok (büntetését), míg végük lesz
hulláitoknak a pusztában. **34** A napok száma szerint, amíg
kikémleltétek az országot negyven nap, egy-egy napért egy-egy
évre, viseljétek bűneiteket negyven évig, hogy megismerjétek

az én elfordulásomat. **35** Én az Örökkévaló szóltam, valóban
azt cselekszem ez egész gonosz községgel, mely összegyűlik
ellenem; ebben a pusztában legyen végük és itt haljanak meg.
36 A férfiak pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kikémleljék az
országot és akik visszatérve zúgolódásra keltették az egész
községet, rossz hírt terjesztvén az országról, **37** meghaltak
azon a férfiak, az ország rossz hírének terjesztői, a csapás
által az Örökkévaló színe előtt. **38** Józsua azonban, Nún fia és
Káleb, Jefune fia életben maradtak azok a férfiak közül, akik
elmentek, hogy kikémleljék az országot. **39** És Mózes elmondta
a szavakat Izrael minden fiainak, és a nép nagyon gyászolt. **40**
Fölkeltek kora reggel és fölmentek a hegy tetejére, mondván:
Íme, itt vagyunk, hogy fölmenjünk arra a helyre, melyet az
Örökkévaló mondott, mert vétkeztünk. **41** Mózes pedig mondta:
Miért hágjátok át az Örökkévaló parancsát? Az bizony nem fog
sikerülni. **42** Ne menjetek fel, mert az Örökkévaló nincs köztetek,
hogy vereséget ne szenvedjetek ellenségeitek előtt. **43** Mert az
Amáléki és a Kanaáni vannak ott előttetek és elestek kard által;
mivelhogy eltértetek az Örökkévalótól, nem is lesz az Örökkévaló
veletek. **44** De ők merészkedtek felmenni a hegy tetejére, az
Örökkévaló szövetségének ládája azonban, meg Mózes nem
mozdultak a táborból. **45** Erre lejött az Amáléki és a Kanaáni, aki
azon a hegyen lakott, megverték és szétverték őket Chormoig.

15 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj
Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek lakóhelyeitek
országába, melyet én nektek adok, **3** és készítetek tűzáldozatot
az Örökkévalónak, égőáldozatot vagy vágóáldozatot, elkülönítve
fogadalom vagy önkéntes adomány gyanánt vagy ünnepeiteken,
hogy készítsetek kellemes illatot az Örökkévalónak, a marhából

vagy a juhokból: **4** Akkor hozzon, aki hozza az ő áldozatát
az Örökkévalónak, ételáldozat gyanánt egy tized lánglisztet,
elegyítve egy negyed hin olajjal; **5** és bort italáldozatul, egy
negyed hint mutass be az égőáldozatnál, vagy a vágóáldozatnál,
egy juhhoz. **6** Vagy a koshoz készíts ételáldozat gyanánt két
tized lánglisztet, elegyítve egy harmad hin olajjal; **7** És bort
italáldozatul egy harmad hint; így hozzál kellemes illatul az
Örökkévalónak. **8** És ha készítesz fiatal tulkot égőáldozatul
vagy vágóáldozatul, elkülönítve fogadalom gyanánt, vagy
békeáldozatot az Örökkévalónak: **9** Akkor hozzon a fiatal tulok
mellett ételáldozat gyanánt háromtized lánglisztet, elegyítve
egy fél hin olajjal; **10** és bort hozzál italáldozatul egy fél hint,
kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **11** Így készítsenek
egy ökörhöz vagy egy koshoz vagy egy bárányhoz, a juhokból
vagy a kecskékből. **12** A szám szerint, amit készítetek, aszerint
készítsetek mindegyikhez, számuk szerint. **13** Minden bennszülött
így készítse el ezeket, hogy hozzon kellemes illatú tűzáldozatot
az Örökkévalónak. **14** És ha tartózkodik nálatok idegen, vagy
aki közöttetek van nemzedékeiteknél és hoz kellemes illatú
tűzáldozatot az Örökkévalónak, amint ti teszitek, úgy tegyen ő
is. **15** Gyülekezet! egy törvény legyen nektek és az idegennek,
ki tartózkodik (nálatok); örök törvény nemzedékeiteknek: mint ti,
olyan legyen az idegen az Örökkévaló színe előtt. **16** Egy tan
és egy rendelet legyen nektek és az idegennek, aki nálatok
tartózkodik. **17** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18**
Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Mikor bementek az országba,
melybe én viszlek benneteket, **19** akkor legyen, ha esztek a föld
kenyeréből, adjatok ajándékot az Örökkévalónak. **20** Tésztátok
elsejéből pogácsát adjatok ajándékul; mint a szérű ajándékát,

úgy adjátok azt. **21** Tésztátok elsejéből adjatok ajándékot az
Örökkévalónak, nemzedékeiteken át. **22** Ha pedig tévedtek és
nem teszitek meg mind ezeket a parancsolatokat, melyeket
kijelentett az Örökkévaló Mózesnek, **23** mindazt, amit parancsolt
az Örökkévaló nektek Mózes által, ama naptól kezdve, midőn
parancsolta az Örökkévaló és azontúl nemzedékeiteken át; **24** és
lesz, ha a község szemei elől (rejtve lévén) történt tévedésből,
akkor hozzon az egész község egy fiatal tulkot égőáldozat
gyanánt kellemes illatul az Örökkévalónak és ételáldozatát
meg italáldozatát a rendelet szerint; és egy kecskebakot
vétekáldozatnak. **25** És szerezzen engesztelést a pap Izrael fiai
egész községéért és bocsánatot nyernek; mert tévedés az, ők
pedig elhozták áldozatukat, tűzáldozatul az Örökkévalónak és
vétekáldozatukat az Örökkévaló színe elé tévedésük miatt. **26** És
bocsánatot nyer Izrael fiainak egész községe és az idegen, aki
közöttük tartózkodik, mert az egész népnél tévedésből történt.
27 Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből, akkor hozzon egy
egyéves kecskét vétekáldozatnak. **28** És szerezzen engesztelést
a pap a megtévedt személyért, minthogy tévedésből vétkezett
az Örökkévaló színe előtt; engesztelést szerezzen érte és
bocsánatot nyer az. **29** A bennszülöttek Izrael fiai közül és
az idegennek, aki közöttük tartózkodik, egy törvény legyen
nálatok a tévedésből cselekvőnek **30** Az a személy azonban, aki
fölemelt kézzel cselekszik a bennszülött és az idegen közül, az
Örökkévalót káromolja, irtassék ki az a személy népe köréből. **31**
Mert Örökkévaló szavát megvette és parancsolatát megszegte,
irtassék ki az a személy; bűne van rajta. **32** Midőn Izrael fiai a
pusztában voltak, találtak egy férfiút, aki fát szedegetett szombat
napján. **33** És elvitték őt, akik találták fát szedegetni, Mózeshez

és Áronhoz és az egész községhez. **34** És őrizet alá helyezték,
mert nem volt eldöntve, mi történjék vele. **35** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Ölessék meg a férfiú; kövezze meg
az egész község kövekkel a táboron kívül. **36** És kivezette őt
az egész község a táboron kívülre, megkövezték kövekkel,
és meghalt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **37**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **38** Szólj Izrael
fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot
ruháik szögleteire nemzedékeiken át; és tegyenek a szöglet
rojtjára kék bíbor zsinórt. **39** És legyen nektek rojt gyanánt,
hogy lássátok azt és megemlékezzetek az Örökkévaló minden
parancsairól és megtegyétek azokat, hogy el ne térjetek szívetek
és szemeitek után melyek után paráználkodva járnátok; **40** hogy
megemlékezzetek és megtegyétek minden parancsolataimat és
szentek legyetek a ti Isteneteknek. **41** Én vagyok az Örökkévaló,
a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából,
hogy legyek nektek Istenetek; én vagyok az Örökkévaló, a ti
Istenetek.

16 Pártot ütött Kórách, Jíchor fiai, Kehosz fia, Lévi fia, meg
Dátán és Ábirám, Eliov fia, meg Ón, Pelesz fia, Rúbénnek
fiai, **2** és odaálltak Mózes elé, meg férfiak Izrael fiai közül
kétszázötvenen, a község fejedelmei, a gyülekezet hivatottjai,
neves emberek. **3** Összegyülekeztek Mózes és Áron ellen
és mondták nekik: Sok ez tőletek! Hiszen az egész község
mindnyájan szentek és közöttük van az Örökkévaló; miért
emelkedtek hát az Örökkévaló gyülekezete felé? **4** Mikor Mózes
hallotta, leborult arcára. **5** És szólt Kóráchoz, meg egész
községéhez, mondván: Reggel majd tudtul adja az Örökkévaló,
hogy ki az övé és ki a szent, hogy magához közeledni engedje;

akit kiválaszt, azt engedi magához közeledni. **6** Ezt tegyétek:
Vegyetek magatoknak serpenyőket, Kórách és egész községe;
7 tegyetek azokra tüzet és vessetek azokra füstölőszert az
Örökkévaló színe előtt holnap, és lesz, a férfiú, akit kiválaszt
az Örökkévaló, az a szent. Sok ez tőletek, Lévi fiai! **8** És
mondta Mózes Kóráchnak: Halljátok csak Lévi fiai! **9** Vajon
kevés-e nektek, hogy elválasztott benneteket Izrael Istene Izrael
községétől, hogy közeledni engedjen benneteket magához, hogy
végezzétek az Örökkévaló hajlékának szolgálatát és álljatok a
község színe előtt, hogy szolgálatukat végezzétek? **10** Közeledni
engedett magához téged és minden testvéreidet, Lévi fiait veled
együtt, és a papságot is kívánjátok? **11** Azért te és egész
községed, kik összegyülekeztek, az Örökkévaló ellen (vagytok);
Áron pedig mi ő, hogy zúgolódtok ellene? **12** És elküldött Mózes,
hogy hívják Dátánt és Ábirámot, Eliov fiait; de azt mondták: Nem
megyünk föl. **13** Vajon kevés-e, hogy fölhoztál bennünket tejjel-
mézzel folyó országból, hogy megölj bennünket a pusztában,
hanem uralkodni is akarsz rajtunk? **14** Bizony nem tejjel-mézzel
folyó országba vittél bennünket, hogy adtál volna nekünk mező
és szőlőbirtokot; vajon azoknak a férfiaknak a szemeit akarod-e
kiszúrni? Nem megyünk föl! **15** Ez nagyon bosszantotta Mózest
és mondta az Örökkévalónak: Ne fordulj áldozatukhoz! Egynek
a szamarát sem vettem el és nem bántottam egyet se közülük.
16 És mondta Mózes Kóráchnak: Te és egész községed legyetek
az Örökkévaló színe előtt, te meg ők és Áron, holnap; **17** és
vegyétek kiki az ő serpenyőjét, tegyetek azokra füstölőszert
és vigyétek az Örökkévaló színe elé, kiki az ő serpenyőjét,
kétszázötven serpenyőt, meg te és Áron, kiki az ő serpenyőjét.
18 És vette kiki az ő serpenyőjét, tettek rájuk tüzet, vetettek rájuk

füstölőszert; és megálltak a gyülekezés sátorának bejáratánál,
és Mózes meg Áron. **19** Kórách pedig összegyűjtötte ellenük
az egész községet a gyülekezés sátorának bejáratához; és
megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész községnek. **20**
És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **21**
Váljatok meg e községtől, hadd pusztítom el őket egy pillanat
alatt! **22** De ők arcukra borultak és mondták: Isten, minden test
szellemének Istene, egy férfiú vétkezik és az egész községre
haragszol? **23** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24**
Szólj a községhez, mondván: Menjetek el köröskörül Kórách,
Dátán és Ábirám hajlékától. **25** Fölkerekedett Mózes és elment
Dátán és Ábirámhoz; és utána mentek Izrael vénei. **26** És
szólt a községhez, mondván: Távozzatok el, kérlek, e gonosz
férfiak sátraitól és ne nyúljatok semmihez, ami az övék, hogy el
ne vesszetek minden vétkeik miatt. **27** És elmentek Kórách,
Dátán és Ábirám hajlékától, köröskörül; Dátán és Ábirám
pedig kimentek, megállván sátraik bejáratában, meg feleségeik,
gyermekeik és kisdedeik. **28** És mondta Mózes: Ezáltal tudjátok
meg, hogy az Örökkévaló küldött engem, hogy végezzem mind
e cselekedeteket, hogy nem az én szívemből (eredtek): **29** Ha
mint minden ember meghal, úgy halnak meg ezek, és minden
ember végzete végeztetik el rajtuk, akkor nem az Örökkévaló
küldött engem. **30** De ha valami újat teremt az Örökkévaló,
hogy felnyitja a föld száját és elnyeli őket és mindazt, ami az
övék, és leszállnak elevenen a sírba, akkor megtudjátok, hogy
ezek a férfiak megvetették az Örökkévalót. **(Sheol h7585)** **31**
És történt, amint végzett azzal, hogy elmondja mind ezeket a
szavakat, meghasadt a föld, mely alattuk volt; **32** megnyitotta a
föld a száját és elnyelte őket és házaikat, meg minden embert,

ki Kóráchhoz tartozott és mind a vagyont. **33** Leszálltak ők
és mindaz, amijük volt, elevenen a sírba; és betakarta őket
a föld és elvesztek a gyülekezet közepéből. **(Sheol h7585)** **34**
Egész Izrael pedig, kik körülöttük voltak menekültek kiáltásukra,
mert azt mondták: Nehogy elnyeljen bennünket a föld. **35**
És tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és fölemésztette a
kétszázötven férfiút, kik odavitték a füstölőszert. **36** És szólt
az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **37** Mondd Eleázárnak,
Áron, a pap fiának, hogy szedje föl a serpenyőket a tűz közül,
a tüzet pedig vesd el messzire, mert megszenteltettek; **38**
serpenyőit ezeknek az életük ellen vétkezőknek, és készítsenek
azokból vert lemezeket az oltár bevonására, mert odavitték az
Örökkévaló színe elé és megszenteltettek; legyenek jelül Izrael
fiainak. **39** És vette Eleázár, a pap a rézserpenyőket, melyeket
odavittek az elégettek, és kiverték azokat az oltár bevonására. **40**
Emlékezetül Izrael fiainak, azért, hogy ne lépjen oda idegen férfi,
ki nem Áron magzatából való, hogy füstölögtessen füstölőszert
az Örökkévaló színe előtt, hogy úgy ne járjon, mint Kórách és
mint az ő községe, amint szólt hozzá az Örökkévaló Mózes
által. **41** És zúgolódott Izrael fiainak egész községe másnap
Mózes és Áron ellen, mondván: Ti ölitek meg az Örökkévaló
népét! **42** És történt, midőn a község összegyülekezett Mózes
és Áron ellen, odafordultak a gyülekezés sátora felé és íme,
befödte a felhő; és megjelent az Örökkévaló dicsősége. **43**
És Mózes meg Áron odament a gyülekezés sátora elé. **44** És
szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45** Távozzatok el a
község közepéből, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt;
de ők arcukra borultak. **46** És mondta Mózes Áronnak: Vedd a
serpenyőt, tegyél rá tüzet az oltárról, vess rá füstölőszert és vidd

gyorsan a községhez, hogy engesztelést szerezz értük, mert
kitört a harag az Örökkévaló színe elől? elkezdődött a csapás.
47 És Áron vette, amint Mózes szólt, a gyülekezet közé futott és
íme, elkezdődött a csapás a nép között; rátette a füstölőszert és
engesztelést szerzett a népért. **48** Megállott a holtak és az élők
között, és megszűnt a csapás. **49** És voltak, akik meghaltak a
csapás által: tizennégyezer és hétszázan, azokon kívül, akik
meghaltak Kórách miatt. **50** Áron pedig visszatért Mózeshez, a
gyülekezés sátorának bejáratához, miután a csapás megszűnt.
17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael
fiaihoz és vegyél tőlük egy-egy botot az atyai ház szerint, minden
fejedelmeiktől, atyáik háza szerint, tizenkét botot; mindegyiknek
nevét írd az ő botjára. **3** Áron nevét pedig írd Lévi botjára, mert
egy botja legyen az ő atyáik háza fejének. **4** És tedd azokat a
gyülekezés sátorába, a bizonyság elé, ahol találkozom veletek.
5 És lesz, az a férfiú, akit én kiválasztok, annak botja fog kivirulni;
így elhárítom magamról Izrael fiainak zúgolódását, mellyel
ők ellenetek zúgolódnak. **6** És Mózes szólt Izrael fiainak és
adtak neki mind a fejedelmeik egy-egy botot egy-egy fejedelem
részére, atyáik háza szerint, tizenkét botot; és Áron botja az ő
botjaik között. **7** Mózes pedig odatette a botokat az Örökkévaló
színe elé, a bizonyság sátorába. **8** És volt másnap, bement
Mózes a bizonyság sátorába, íme kivirult Áron botja, Lévi háza
számára; bimbót fakasztott, virágot hajtott és mandolát érlelt.
9 És kivitte Mózes mind a botokat, az Örökkévaló színe elől
Izrael minden fiaihoz; látták és elvitte kiki az ő botját. **10** És
mondta az Örökkévaló Mózesnek; Tedd vissza Áron botját a
bizonyság elé őrizet végett, jelül az ellenszegülés fiai számára,
hogy megszűntesd zúgolódásukat ellenem, és meg ne haljanak.

11 És Mózes megcselekedte; amint az Örökkévaló parancsolta
neki, úgy cselekedett. 12 És Izrael fiai szóltak Mózeshez,
mondván: Íme, elpusztulunk, elveszünk, mindnyájan elveszünk!
13 Mindenki, aki közel megy az Örökkévaló hajlékához, meghal;
hát vajon teljesen elpusztulunk-e?

18 És mondta az Örökkévaló Áronnak: Te, fiaid és atyád
háza veled együtt, viseljétek a szentély bűnét; és te, meg fiaid
veled együtt viseljétek papságtok bűnét. 2 De testvéreidet
is, Lévi törzsét, atyád nemzetségét hadd közeledni veled,
hogy csatlakozzanak hozzád és szolgáljanak neked; te pedig
és fiaid veled együtt a bizonyság sátra előtt legyetek. 3 És
őrizzék őrizetedet és az egész sátor őrizetét, de a szentség
edényeihez és az oltárhoz ne közeledjenek, hogy meg ne
haljanak ők is, ti is. 4 Csatlakozzanak hozzád és őrizzék
a gyülekezés sátorának őrizetét, a sátor minden szolgálata
szerint; de az idegen ne közeledjék hozzátok. 5 És őrizzétek
a szentély őrizetét és az oltár őrizetét, hogy ne legyen többé
harag Izrael fiai ellen. 6 Én pedig, íme elvettem testvéreiteket, a
levitákat Izrael fiai közül, nektek adva adományul az Örökkévaló
tiszteletére, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát.
7 Te pedig és fiaid veled együtt, őrizzétek meg papságotokat
az oltár minden dolgában és a függönyön belül is végezzetek
szolgálatot; szolgálati adományul adom nektek papságotokat, de
az idegen ki odalép, ölessék meg. 8 És szólt az Örökkévaló
Áronhoz: Én pedig, íme adtam neked ajándékaim őrizetét;
Izrael fiainak minden szentségei szerint neked adtam azokat
fölkenetési ajándékul és fiaidnak, örök törvényképen. 9 Ez
legyen a tied a legszentebből, a tűzre valóból: minden áldozatuk,
akár ételáldozatuk, akár vétekáldozatuk, akár bűnáldozatuk, amit

nekem hoznak, legszentebb az, a tied és tiedé. **10** A legszentebb
helyen edd meg azt; minden férfiszemély ehetik belőle, szent
legyen az neked. **11** Ez legyen a tied, mint adományozott
ajándék: Izrael fiainak minden lengetését neked adtam meg
fiaidnak és leányaidnak veled együtt, örök törvényképen; minden
tiszta a te házadban ehetik belőle. **12** Az olaj minden javát,
a must és a gabona javát azoknak elsejét amit adnak az
Örökkévalónak, neked adtam. **13** Mindennek zsengéje, ami
országotokban van, a tied legyen; minden tiszta a házadban
ehetik belőle. **14** Minden átok alá vetett Izraelben a tied legyen.
15 Minden megnyitója az anyaméhnek, minden lényből, amelyet
bemutatnak az Örökkévalónak, emberből és baromból, a tied
legyen; csakhogy váltasd meg az ember elsőszülöttét, és a
tisztátlan állat elsőszülöttét váltasd meg. **16** Megváltandóit pedig
egy hónapostól kezdve váltasd meg a becsértékben öt ember
ezüst sékellel, a szentség sékelje szerint, húsz géra az. **17**
De a barom elsőszülöttét, vagy a juh elsőszülöttét, vagy a
kecske elsőszülöttét ne váltasd meg, szentség azok; vérüket
hintsd az oltárra, zsiradékukat pedig füstölögtesd el tűzáldozat
gyanánt, kellemes illatul az Örökkévalónak. **18** Húsuk pedig
a tied legyen, úgy mint a lengetés szegye és a jobb comb
legyen a tied. **19** A szentségek mindama ajándékát, melyeket
ajándékoznak Izrael fiai az Örökkévalónak, neked adtam és
fiaidnak meg lányaidnak veled együtt örök törvényképen; örök
szövetség az az Örökkévaló színe előtt neked és magzatodnak
veled. **20** És mondta az Örökkévaló Áronnak: országukban
nem kapsz birtokot és osztályrészed ne legyen közöttük; én
vagyok a te osztályrészed és birtokod Izrael fiai közepette.
21 Lévi fiainak pedig, íme adtam minden tizedet Izraelben

birtokul, szolgálatuk fejében, amellyel ők végzik a gyülekezés
sátorának szolgálatát. **22** Hogy ne lépjenek oda többé Izrael fiai a
gyülekezés sátorához, hogy halálos vétket viselnének. **23** Hanem
végezze a levita maga a gyülekezés sátorának szolgálatát és
ők viseljék az ő bűnüket; örök törvény nemzedékeiteken át.
Izrael fiai között pedig ne kapjanak birtokot. **24** Mert Izrael fiai
tizedét, amelyet ajándékoznak az Örökkévalónak ajándékul, a
levitáknak adtam birtokul; azért mondtam nekik: Izrael fiai között
ne kapjanak birtokot. **25** És szólt az Örökkévaló Mózeshez,
mondván: **26** A levitákhoz szólj és mondd nekik: Ha elveszitek
Izrael fiaitól a tizedet, a melyet nektek adtam az ő részükről
birtokotok gyanánt, akkor vegyétek le belőle az Örökkévalónak
ajándékát, tizedet a tizedből. **27** És úgy számíttatik be nektek a
ti ajándékotok, mint a gabona a szérűről és mint a folyadék a
sajtóból. **28** Így vegyétek le ti is az Örökkévaló ajándékát minden
tizedeitekből, amelyeket elvesztek Izrael fiaitól, hogy adjátok
abból az Örökkévaló ajándékát Áronnak, a papnak. **29** Minden
adományaitokból vegyétek le az Örökkévaló minden ajándékát,
mindennek javából annak szent részét. **30** Azért mondd nekik:
Mikor leveszitek a javát belőle, beszámíttatik a levitáknak,
mint a szérű termése és a sajtó termése. **31** Megehetitek azt
minden helyen, ti és háznépetek, mert illetményetek nektek,
szolgálatotok fejében a gyülekezés sátrában. **32** Ne viseljetek
miatta vétket, mikor leveszitek a javát belőle; és Izrael fiainak
szentségeit meg ne szentségtelenítsétek, hogy meg ne haljatok.

19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván:
2 Ez a tannak törvénye, melyet az Örökkévaló parancsolt,
mondván: Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak hozzád egy vörös
tehenet, épet, amelyen nincs hiba, amelyre még nem jött járom.

3 És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és vezessék ki azt a
táboron kívülre és vágják le előtte. **4** Vegyen Eleázár, a pap, az
ujjával annak véréből és fecskendjen a gyülekezés sátorának
eleje felé annak véréből hétszer. **5** Azután égessék el a tehenet
az ő szemei előtt, bőrét, húsát és vérét ganajával együtt égessék
el. **6** És vegyen a pap cédrusfát, izsópot, meg karmazsint, és
vesse a tehén tüze közé. **7** És mossa meg a pap a ruháit,
fürössze meg a testét vízben, azután bemehet a táborba; de
tisztátalan a pap estig. **8** És aki elégeti azt, mossa meg a ruháit
vízben, fürössze meg a testét vízben; és tisztátalan estig. **9**
És gyűjtse össze egy tiszta férfiú a tehén hamuját és tegye a
táboron kívül tiszta helyre; és legyen Izrael fiai községének
őrizetül, tisztító víz számára, engesztelő áldozat az. **10** És
mossa meg az, aki összegyűjti a tehén hamuját, az ő ruháit és
tisztátalan estig; és legyen ez Izrael fiainak és az idegennek,
aki közöttük tartózkodik, örök törvény gyanánt. **11** Aki megérint
halottat, bármely emberi személyét, tisztátalan az hét napig. **12**
Az tisztítsa magát azzal (a vízzel) a harmadik napon és a hetedik
napon tiszta lesz; ha azonban nem tisztítja magát a harmadik
napon; akkor a hetedik napon nem lesz tiszta. **13** Bárki megérint
halottat, emberi személyt, aki meghalt és nem tisztítja meg
magát, az Örökkévaló hajlékát tisztátalanította meg, irtassék ki
az a személy Izraelből; mert a tisztító vizet nem hintették rá,
tisztátalan legyen, tisztátlansága még rajta van. **14** Ez a tan, ha
meghal ember a sátorban, bárki bemegy a sátorba és minden,
ami a sátorban van, tisztátalan hét napig. **15** Minden nyitott
edény, melyen nincs szoros födél, tisztátalan az. **16** És mindenki,
aki megérint a mezőn fegyver által megöltet, vagy halottat, vagy
emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig. **17** És

vegyenek a tisztátalan számára ez elégetett engesztelő áldozat
hamujából és tegyenek rá élő vizet egy edénybe. **18** És vegyen
izsópot és mártsa a vízbe egy tiszta férfiú, fecskendezzen a
sátorra és mind az edényekre és a személyekre, akik ott voltak,
és arra, aki megérintett csontot, vagy megöltet, vagy holtat, vagy
sírt. **19** És fecskendezzen a tiszta a tisztátalanra, a harmadik
napon, meg a hetedik napon és tisztítsa meg a hetedik napon;
azután mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben és este tiszta
lesz. **20** A férfiú pedig, aki tisztátalan lesz és nem tisztítja meg
magát, irtassék ki az a személy a gyülekezet köréből, mert az
Örökkévaló szentélyét megtisztátalanította, tisztító vizet nem
hintettek rá, tisztátalan ő. **21** És legyen nekik örök törvényül;
és aki fecskendezi a tisztító vizet, mossa meg a ruháit és aki
megérinti a tisztító vizet, tisztátalan legyen estig. **22** És mindaz,
amit a tisztátalan megérint, tisztátalan legyen; a személy pedig,
aki őt megérinti, tisztátalan legyen estig.

20 És elérkeztek Izrael fiai, az egész község Cin pusztájába
az első hónapban és a nép maradt Kádesben. Ott meghalt
Mirjám és eltemették ott. **2** És nem volt vize a községnek;
és összegyülekeztek Mózes meg Áron ellen. **3** És a nép
pörlekedett Mózessel és szólt, mondván: Bárcsak elpusztultunk
volna, mikor elpusztultak testvéreink az Örökkévaló színe előtt!
4 Miért is hoztátok az Örökkévaló gyülekezetét a pusztába,
hogy meghaljunk itt, mi és barmaink? **5** Miért is vezettetek fel
bennünket Egyiptomból, hogy hozzatok bennünket erre a gonosz
helyre? Nem oly hely ez, hol vetés, füge, szőlő, gránátalma van;
és víz sincs inni. **6** És bement Mózes, meg Áron a gyülekezet
elől a gyülekezés sátorának bejáratába és leborultak arcukra;
és megjelent nekik az Örökkévaló dicsősége. **7** És szólt az

Örökkévaló Mózeshez, mondván: **8** Vedd a botot és gyűjtsd
egybe a községet, te meg testvéred Áron, és szóljatok a sziklához
az ő szemeik előtt, hogy adja ki vizét; és kihozol nekik vizet a
sziklából és megitatod a községet meg barmaikat. **9** Mózes
elvette a botot az Örökkévaló színe elől, amint parancsolta neki.
10 És Mózes meg Áron egybegyűjtötték a gyülekezetet a szikla
elé; és mondta nekik (Mózes): Halljátok csak, ti ellenszegülők!
Vajon ebből a sziklából hozzunk-e ki nektek vizet? **11** És
fölemelte Mózes a kezét és rávágott a sziklára botjával kétszer;
erre kiömlött sok víz, és ivott a község, meg barmaik. **12** És
mondta az Örökkévaló Mózesnek, meg Áronnak: Mivelhogy nem
hittetek bennem, hogy megszenteljetek engem Izrael fiainak
szemei előtt, azért nem viszitek be a gyülekezetet az országba,
melyet nekik adtam. **13** Ez a pörlekedés vize, ahol pörlekedtek
Izrael fiai az Örökkévalóval, és megszenteltetett általuk. **14**
És küldött Mózes követeket Kádesből Edom királyához: Így
szól testvéred Izrael, Te ismered mindazt a fáradalmat, mely
bennünket ért. **15** Lementek őseink Egyiptomba és laktunk
Egyiptomban sok ideig; és rosszul bántak velünk az egyiptomiak,
a mi őseinkkel. **16** Akkor kiáltottunk az Örökkévalóhoz, és ő
meghallotta szavunkat, küldött angyalt és kivezetett bennünket
Egyiptomból, és íme Kádesben vagyunk, a te határszéled
városában. **17** Hadd vonuljunk át kérlek országodon! Nem
vonulunk át mezőn, sem szőlőn és nem iszunk a kút vizéből; az
országúton fogunk menni, nem térünk le se jobbra, se balra,
amíg át nem vonulunk a határodon. **18** De Edom azt mondta
neki: Nem fogsz átvonulni rajtam, különben fegyverrel megyek
vissza ki ellened. **19** És mondták neki Izrael fiai: Az egyengetett
úton megyünk, ha pedig a vizedből iszunk, én meg barmom,

megadom az árát; valóban mást semmit, csak gyalogosan hadd
vonuljak át. **20** De ő mondta: Nem fogsz átvonulni! És kiment
ellene Edom hatalmas néppel és erős kézzel. **21** Így vonakodott
Edom megengedni Izraelnek, hogy átvonuljon az ő határán; és
Izrael eltért tőle. **22** Elindultak Kádesből és elérkeztek Izrael
fiai, az egész község, a Hór hegyéhez. **23** És az Örökkévaló
szólt Mózeshez, meg Áronhoz a Hór hegyén, Edom országának
határán, mondván: **24** Takaríttassék el Áron népéhez, mert nem
fog bemenni az országba, melyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy
ellenszegültek parancsomnak a pörlekedés vizénél. **25** Vedd
Áront és fiát, Eleázárnak és vidd föl őket Hór hegyére. **26** Vettesd
le Áronnal az ő ruháit és öltöztesd fel azokba Eleázárt, az ő fiát;
Áron pedig takaríttassék el és ott meghal. **27** Mózes cselekedett,
amint az Örökkévaló parancsolta; fölmentek a Hór hegyére az
egész község szemei láttára. **28** Mózes levetette Áronnal a
ruháit és felöltöztette azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig
meghalt ott, a hegy tetején. Erre lement Mózes meg Eleázár a
hegyről. **29** Midőn látta az egész község, hogy meghalt Áron,
megsiratták Áront harminc napig, egész Izrael háza.

21 Meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délen lakott, hogy
eljött Izrael a kémek útján, és harcolt Izrael ellen és foglyokat
ejtett közüle. **2** Ekkor fogadalmat tett Izrael az Örökkévalónak
és mondta: Ha kezembe adod ezt a népet, akkor átokként
kiirtom az ő városaikat. **3** Az Örökkévaló meghallgatta Izrael
szavát és kezébe adta a Kánaánit és átokként kiirtotta azokat és
városaikat és elnevezte a helyet Chormonak. **4** És elvonultak Hór
hegyétől a nádastenger felé, hogy megkerüljék Edom országát;
és elcsüggedt a nép az úton. **5** És beszélt a nép Isten ellen és
Mózes ellen. Miért hoztatok ide fel bennünket Egyiptomból, hogy

meghaljunk a pusztában, mert nincs kenyér és nincs víz; lelkünk
pedig undorodik a nyomorult kenyértől. **6** Erre rábocsátotta az
Örökkévaló a népre mérges kígyókat és megmarták a népet; és
elhalt sok nép Izraelből. **7** És eljött a nép Mózeshez, és mondták:
Vétkeztünk, mert beszéltünk az Örökkévaló ellen és ellened,
imádkozz az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el tőlünk a kígyókat.
És Mózes imádkozott a népért. **8** És mondta az Örökkévaló
Mózesnek: Készíts magadnak egy kígyót és tedd azt póznára;
és lesz minden megmart, ha arra néz, életben marad. **9** Mózes
készített egy rézkígyót és rátette a póznára; és volt, ha megmart
a kígyó valakit és az tekintett a rézkígyóra, akkor életben maradt.
10 És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Óvószban. **11** Elvonultak
Óvószból és táboroztak Ijjé-haávorimban a pusztában, mely
Móáb előtt van napkelet felől. **12** Onnan elvonultak és táboroztak
Zered völgyében. **13** Onnan elvonultak és táboroztak az Árnónon
túl, mely a pusztában van, mely jön az Emóri határából; mert az
Árnon Móáb határa, Móáb és az Emóri között. **14** Azért mondják
az Örökkévaló harcainak könyvében: Váhebet Szúfoban és a
patakokat, az Árnónt; **15** és a patakok lejtőjét, amely hajlik Or
helye felé és támaszkodik Móáb határára. **16** Onnan a Kúthoz;
ez a kút, melynél az Örökkévaló mondta Mózesnek: Gyűjtsd
egybe a népet, hadd adjak nekik vizet. **17** Akkor énekelte
Izrael ezt az éneket: Buzogj föl kút, énekeljetek neki! **18** A kút,
melyet fejedelmek ástak, a nép nemesei vájtak törvényhozó
pálcájukkal! A pusztából (vonultak) Máttonoba; **19** Máttonóból
Nácháliélbe, Nácháliélből Bómószra; **20** Bomószról a völgybe,
mely Móáb mezején van, a Piszga csúcsánál és a sivatag
felé tekint. **21** És Izrael követeket küldött Szichónhoz, Emóri
királyához, mondván: **22** Hadd vonuljak át országodon, nem

térünk le a mezőre és szőlőbe, nem iszunk a kút vizéből, az
országúton fogunk menni, amíg átvonulunk határodon. **23** De
Szichón nem engedte Izraelnek, hogy átvonuljon a határán;
összegyűjtötte Szichón az ő egész népét és kiment Izrael ellen
a pusztába, elérkezett Jóhcóig és harcolt Izrael ellen. **24** De
Izrael megverte őt a kard élével, és elfoglalta az országát az
Árnóntól Jábbókig, Ámmón fiáig, mert erős volt Ámmón fiainak
határa. **25** És elvette Izrael mindezeket a városokat és lakott
Izrael az Emóri minden városaiban, Chesbonban és mind a
leányvárosaiban. **26** Mert Chesbón Szichónnak, Emóri királyának
városa volt, ő harcolt Móáb első királya ellen és elvette az egész
országát annak kezéből az Árnónig. **27** Azért mondják a költők:
Menjetek Chesbónba, építtessék föl és szilárdittassék meg
Szichón városa. **28** Mert tűz ment ki Chesbónból, láng Szichón
városából, megemésztette Ór-Móábot, az Árnón magaslatainak
urait. **29** Jaj neked, Móáb! Elvesztél Kemós népe! Odaengedte
fiait menekülőknek, leányait fogságba Szichón, Emóri királyához.
30 Leterítettük őket, elveszett Chesbón Divónig, elpusztítottuk
azokat Nófáchig, mely Médvóig terjed. **31** És Izrael lakott az
Emóri országában. **32** És elküldött Mózes, hogy kikémleljék
Jázért, elfoglalták leányvárosaikat és elűzte az Emórit, aki ott
volt. **33** Azután megfordultak és fölmentek Boson útján; Óg,
Boson királya pedig kiment ellenük, ő és egész népe harcra,
Edreibe. **34** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ne félj tőle,
mert kezedbe adom őt és egész népét, meg országát; tegyél vele
úgy, amint tettél Szichónnal, Emóri királyával, aki Chesbónban
lakott. **35** És megverték őt, meg fiait és egész népét, hogy nem
hagytak neki maradékot; országát pedig elfoglalták.

22 És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Móáb síkságán, a
Jordán partján, Jerichón innen. **2** Mikor látta Bálák, Cippór
fia mindazt, amit Izrael tett az Emórival, **3** akkor nagyon félt
Móáb a néptől, mert sok volt, és irtózott Móáb Izrael fiaitól. **4**
És mondta Móáb Midján véneinek: most fölnyalja e gyülekezet
egész környékünket, amint fölnyalja a marha a mező füvét.
És Bálák, Cippór fia volt Móáb királya abban az időben. **5**
És küldött követeket Bileámhoz, Beór fiához Peszórba, mely
a folyam mellett van, az ő népe fiainak országába, hogy őt
elhívják, mondván: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, íme ellepi
a föld színét, és lakik velem szemben. **6** Azért most jöjj el,
kérlek, átkozd el értem ezt a népet, mert hatalmasabb nálam,
talán meg bírom őt verni, és elűzöm az országból: mert tudom,
akit megáldasz, az áldott és akit elátkozol, az elátkozott. **7**
És elmentek Móáb vénei, meg Midján vénei és varázsszerek
a kezükben; elérkeztek Bileámhoz és elmondták neki Bálák
szavait. **8** És ő mondta nekik: Háljatok itt az éjjel és majd
feleletet adok nektek, amint az Örökkévaló szól hozzám. És ott
maradtak Móáb fejedelmei Bileámnál. **9** És eljött Isten Bileámhoz
és mondta: Kik ezek a férfiak nálad? **10** És mondta Bileám
Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya küldött hozzám **11** Íme
a nép, mely kijött Egyiptomból és ellepte a föld színét; most hát
jöjj, átkozd el azt értem, talán bírok harcolni ellene és elűzöm.
12 És mondta Isten Bileámnak: Ne menj velük; ne átkozd el a
népet, mert áldott az. **13** És fölkelt Bileám reggel és mondta
Bálák fejedelmeinek: Menjetek országotokba, mert vonakodott
az Örökkévaló megengedni nekem, hogy elmenjek veletek.
14 Fölkerekedtek Móáb fejedelmei és elmentek Bálákhoz és
mondták: Bileám vonakodott eljönni velünk. **15** Bálák meg újra

küldött fejedelmeket, többet és előkelőbbeket amazoknál. **16** És
elérkeztek Bileámhoz és mondták neki Így szól Bálák, Cippór
fia: Ne vonakodjál, kérlek, eljönni hozzám; **17** mert nagyon
megtisztellek téged és mindent, amit nekem mondani fogsz,
megteszek; csak jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet.
18 És felelt Bileám és mondta Bálák szolgáinak: Ha nekem
adja Bálák tele házát ezüsttel, meg arannyal, sem hághatom
át az Örökkévaló, az én Istenem parancsát, hogy tegyek kis
dolgot vagy nagyot. **19** És most maradjatok csak itt ti is az éjjel,
hadd tudjam meg, mit fog az Örökkévaló újra hozzám szólni.
20 És eljött Isten Bileámhoz éjjel és mondta neki: Ha téged
meghívni jöttek a férfiak, kerekedjél föl, menj velük; de csak azt
a dolgot, amit én neked mondani fogok, azt cselekedjed. **21** És
fölkelt Bileám reggel, fölnyergelte szamarát és elment Móáb
fejedelmeivel. **22** De föllobbant Isten haragja, hogy ő menni
akar, és odaállt az Örökkévaló angyala az útra akadályozóul
neki; ő pedig nyargalt szamarán és két legénye vele. **23** A
szamár meglátta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton és
kivont kardja a kezében azért letért a szamár az útról és ment a
mezőn; Bileám pedig megverte a szamarat, hogy ráterelje az
útra. **24** És megállt az Örökkévaló angyala a szőlők gyalogútján,
kerítés innen és kerítés amonnan. **25** Mikor a szamár látta
az Örökkévaló angyalát, akkor odaszoronkodott a falhoz és
odaszorította Bileám lábát a falhoz; ő pedig újra megverte. **26**
Az Örökkévaló angyala pedig újra elvonult és megállt egy szoros
helyen, ahol nem volt út kitérni, sem jobbra, sem balra. **27** És
meglátta a szamár az Örökkévaló angyalát és lehevert Bileám
alatt; erre fellobbant Bileám haragja és megverte a szamarat
bottal. **28** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló a szamár száját és

ez mondta Bileámnak: Mit tettem neked hogy rnegvertél engem
immár három ízben? **29** És Bileám mondta a szamárnak: Mert
játékot űztél velem; ha kard volna a kezemben, bizony most
megöltelek volna. **30** És mondta a szamár Bileámnak: Nemde,
én vagyok szamarad amelyen nyargaltál, mióta létezel e napig,
vajon szoktam-e így tenni veled? És ő mondta: Nem. **31** Ekkor
megnyitotta az Örökkévaló Bileám szemeit és látta az Örökkévaló
angyalát, hogy áll az úton, és kivont kardja a kezében; meghajolt
és arcra borult. **32** És mondta neki az Örökkévaló angyala:
Miért verted meg szamaradat immár három ízben? **33** A szamár
pedig meglátott engem és kitért tőlem immár három ízben tért
volna ki előlem, bizony most téged megöltelek volna, azt, pedig
életben hagytam volna. **34** És mondta Bileám az Örökkévaló
angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz elém az
úton; és most, ha visszatetsző szemeidben, vissza akarok térni.
35 Az Örökkévaló angyala pedig mondta, Bileámnak: Menj a
férfiakkal, de csak azt az igét, melyet én mondok neked, azt
mondjad el; és elment Bileám Bálák fejedelmeivel. **36** Bálák
meghallotta, hogy Bileám jön és kiment elé Móáb városába,
mely az Árnón határán van mely a határ szélén van. **37** És
mondta Bálák Bileámnak: Nem küldtem-e már hozzád, hogy
hívjalak, miért nem jöttél el hozzám? Vajon bizony nem bírlak-e
megtisztelni? **38** És mondta Bileám Báláknak: Íme most eljöttem
hozzád, vajon szólhatok-e bármit? Az igét, melyet Isten számba
tesz, azt fogom elmondani. **39** És Bileám ment Bálákkal és
elérkeztek Kirjász-Chúcószba. **40** És áldozott Bálák marhát
meg juhot és küldött Bileámnak meg a fejedelmeknek, kik vele
voltak. **41** És volt reggel, fogta Bálák Bileámot és fölvezette Baál
magaslataira; onnan látta a nép egy részét.

23 És mondta Bileám Báláknak: Építs nekem itt oltárt, és
készíts nekem ide hét tulkot és hét kost. **2** Bálák úgy cselekedett,
amint Bileám mondta; és áldozott Bálák meg Bileám tulkot
és kost az oltáron. **3** És mondta Bileám Báláknak: Állj oda
égőáldozatodhoz, én pedig hadd menjek el, talán elém jön az
Örökkévaló; amit látnom enged, azt tudtodra adom. És elment a
hegycsúcsra. **4** És Isten eléje tűnt Bileámnak és ő mondta Neki:
A hét oltárt elrendeztem és áldoztam tulkot és kost mindegyik
oltáron. **5** És az Örökkévaló tett igét Bileám szájába és mondta:
Térj vissza Bálákhoz és így szólj. **6** Ő visszatért ahhoz és íme,
az állt az ő égőáldozatánál, ő és Móáb minden fejedelmei. **7**
És elkezdte (Bileám) példázatát és mondta: Árámból hozatott
engem Bálák, Móáb királya a kelet hegyeiről; jöjj átkozd el
értem Jákobot, jöjj, szidalmazd Izraelt! **8** Mit átkozzam én, kit
Isten nem átkoz és mit szidalmazzam én, kit az Örökkévaló
nem szidalmaz? **9** Mert a szirt fokáról látom őt, a dombokról
szemlélem; íme, olyan nép, mely egyedül lakik és a nemzetek
közé nem számítja magát. **10** Ki olvassa meg Jákob porát és
szám szerint Izrael ivadékát? Haljon meg lelkem az igazak
halálával és legyen a végem olyan, mint az övé! **11** És mondta
Bálák Bileámnak: Mit tettél velem? Hogy elátkozd elleneimet,
azért hoztalak, és íme, megáldottad. **12** Ő pedig felelt és mondta:
Nemde, amit az Örökkévaló tesz a számba, azt őrzöm meg,
hogy elmondjam? **13** És mondta neki Bálák: Jöjj csak velem
egy másik helyre, ahonnan láthatod őt; csak egy részét fogod
látni, de az egészet nem látod, átkozd el értem onnan. **14** És
elvitte az őrök mezejére, a Piszga tetejére; és épített hét oltárt
és áldozott tulkot, meg kost az oltáron. **15** És mondta Báláknak:
Állj itt égőáldozatodnál, én pedig a jelenés elébe megyek itt.

16 És az Örökkévaló Bileám elé jött, és tett igét a szájába és
mondta: Térj vissza Bálákhoz és így szólj. **17** Odament ahhoz
és íme, az állt égőáldozata mellett, meg Móáb fejedelmei vele;
és mondta neki Bálák: Mit szólt az Örökkévaló? **18** Ő pedig
elkezdte példázatát és mondta: Föl Bálák és halljad, figyelj
rám Cippór fia! **19** Nem ember az Isten, hogy hazudjék, sem
emberfia, hogy meggondolja magát; mond-e Ő valamit és nem
teszi meg, szólt-e és nem teljesíti? **20** Íme, áldó igét vettem: ő
áldott és én nem fordíthatom el. **21** Nem szemlélt jogtalanságot
Jákobban, nem látott bajt Izraelben; az Örökkévaló, az ő Istene
vele van és királyi rivalgás közepette. **22** Isten, ki kivezette őket
Egyiptomból, mint a Reém hatalma ő neki. **23** Mert nincs jóslás
Jákobban és nincs varázslás Izraelben; idejében megmondják
Jákobnak és Izraelnek, mit cselekedett Isten. **24** Íme ez a nép,
mint nőstény oroszlán kel fel, mint az oroszlán emelkedik; nem
fekszik le, míg zsákmányt nem eszik és megöltek vérét nem
issza. **25** És mondta Bálák Bileámnak: Se ne átkozd, se ne áldd
őt. **26** És felelt Bileám és mondta Báláknak: Nem-e szóltam
hozzád, mondván: Mindent, amit az Örökkévaló mondani fog, azt
cselekszem? **27** És mondta Bálák Bileámnak: Jöjj csak, elviszlek
egy másik helyre, talán helyesnek látszik Isten szemeiben,
és átkozd el értem onnan. **28** És elvitte Bálák Bileámot a
Peór tetejére, mely letekint a sivatagra. **29** És mondta Bileám
Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt és készíts nekem ide hét
tulkot, meg hét kost. **30** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám
mondta és áldozott tulkot, meg kost az oltáron.

24 Mikor Bileám látta, hogy jónak tetszik az Örökkévaló
szemeiben, hogy megáldja Izraelt, nem járt mint egyszer-
másszor jóslás után, hanem a puszta felé fordította az arcát.

2 Fölvette Bileám a szemeit és látta Izraelt, mint lakik törzsei
szerint; akkor megszállta Isten szelleme, **3** elkezdte példázatát
és mondta: Bileám szól, Beór fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **4**
szól, aki hallja Isten szózatát, aki látja a Mindenható látomását,
leborulva és nyitott szemekkel. **5** Mily szépek a te sátraid Jákob,
hajlékaid Izrael! **6** Mint patakok terjeszkednek, mint kertek a
folyó mellett, mint álóéfák, ültette az Örökkévaló, mint cédrusok
a víz mentén. **7** Ömlik a víz vedreiből és veteménye bő vizek
között; hatalmasabb lesz Ágágnál az ő királya és emelkedik
királysága. **8** Isten, ki kivezette Egyiptomból, mint a Reém
hatalma őneki, fölemészt népeket, az ő elleneit csontjaikat
összetöri és nyilaival összezúzza. **9** Letérdel, lehever, mint az
oroszlán és mint nőstény oroszlán, ki kelti föl? Aki téged áld,
az áldott, aki téged átkoz, az elátkozott! **10** Ekkor föllobbant
Bálák haragja Bileám ellen, összecsapta kezeit és mondta
Bálák Bileámnak: Hogy elátkozd ellenségemet hívtalak, és
íme, megáldottad immár háromízben. **11** Most tehát menekülj
lakhelyedre! Azt mondtam, megtisztellek majd és íme, elvont
téged az Örökkévaló tisztelettől. **12** És mondta Bileám Báláknak:
Nemde követeidhez is; kiket hozzám küldtél, szóltam, mondván:
13 Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel és arannyal, nem
hághatom át az Örökkévaló parancsát, hogy cselekedjem jót
vagy rosszat szívem szerint; amit az Örökkévaló szól, azt
mondom el. **14** Most azonban, íme én elmegyek népemhez;
gyere, hadd tanácsolok neked arra nézve, amit tesz ez a nép a
te népeddel késő időkben. **15** Elkezdte példázatát és mondta:
Bileám szól, Beór fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **16** szól, aki
hallja Isten szózatát és ismeri a Legfelsőbb gondolatát, aki látja
a Mindenható látomását, leborulva és nyílt szemekkel: **17** Látom,

de nem most, szemlélem, de nem a közelben: fölszáll csillag
Jákobból és feltámad kormánypálca Izraelben, összezúzza Móáb
széleit és átfúrja Sész minden fiait. **18** És Edom martalékká lesz,
martalékává lesz, martalékává lesz Széir az ő ellenségeinek;
Izrael pedig hatalmasat művel. **19** És uralkodni fog a Jákobból
való és elpusztítja a maradékot a városból. **20** Látta Ámálékot,
elkezdte példázatát és mondta: Nemzetek elseje Ámálék, de
végezete pusztulás. **21** Látta a Kénit, elkezdte példázatát és
mondta: Szilárd a te lakod és sziklába rakva fészked, **22** de
mégis kiirtandó lesz Káin; meddig tart? Ássúr fogságba visz
téged. **23** Elkezdte példázatát és mondta: Jaj, ki élhet, ha Isten
elitélte? **24** Hajók Kittim partjáról, lealázzák Ássúrt és lealázzák
Évert, de az is elpusztul! **25** Erre fölkerekedett Bileám és elment,
visszatért lakhelyére; Bálák is elment az útjára.

25 Mikor Izrael Sittimben lakott, elkezdett a nép paráználkodni
Móáb leányaival. **2** És ezek meghívták a népet, az ő isteneik
áldozataihoz, és a nép evett és leborult az ő isteneik előtt. **3**
Izrael csatlakozott Baál-Peórhoz és föllobbant az Örökkévaló
haragja Izrael ellen. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek:
Vedd a nép minden főnökeit és akasztasd föl őket az Örökkévaló
színe előtt fényes nappal, hogy elforduljon az Örökkévaló
föllobbant haragja Izraeltől. **5** És mondta Mózes Izrael bíráinak:
Öljétek meg mindegyik a maga embereit, akik csatlakoztak Baál-
Peórhoz. **6** És íme, egy férfiú Izrael fiai közül jött és vezette
testvéreihez a midjánita nőt Mózes szeme láttára és Izrael fiai
egész községének szeme láttára; ezek pedig sírtak a gyülekezés
sátorának bejáratánál. **7** Ezt látta Pinchosz, Eleázárnak a fia,
Áron papnak a fia, fölkelt a község közepéből és dárdát vett a
kezébe; **8** bement az izraelita férfi után a kamrába és átfedte

mindkettőjüket, az izraelita férfit és a nőt a hasán. Erre megszűnt
a csapás Izrael fiai között. **9** Voltak pedig, akik meghaltak a
csapás alatt: huszonnégyezren. **10** És szólt az Örökkévaló
Mózeshez, mondván: **11** Pinchosz, Eleázár fia, Áron, a pap fia
elfordította haragomat Izrael fiairól, midőn buzgólkodott értem
közöttük, hogy nem pusztítottam ki Izrael fiait buzgalmamban.
12 Azért mondd: Íme, adom neki békeszövetségemet! **13** És
legyen neki és magzatának utána az örökös papság szövetsége,
azért, mert buzgólkodott Istenéért és engesztelést szerzett Izrael
fiainak. **14** A megölt izraelita férfiú neve pedig, aki megöletett
a midjánita nővel, Zimri, Szolú fia, atyai házának fejedelme,
Simon törzséből. **15** A megölt midjánita nő neve pedig: Kozbi,
Cúr lánya; nemzetségének, atyai házának feje Midjánban. **16** És
szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17** Szorongassátok a
midjánitákat, hogy megverjétek őket; **18** mert szorongattak ők
benneteket fondorlataikkal, melyekkel fondorkodtak ellenetek,
a Peór dolga által és Kozbi, Midján fejedelmének lánya, az ő
testvérük által, aki megöletett a csapás napján, a Peór dolga
miatt.

26 És volt a csapás után: Szólt az Örökkévaló Mózeshez,
meg Eleázárhoz, Áron, a pap fiához mondván: **2** Vegyétek
föl Izrael fiai egész községének összegét, húsz évestől felfelé
atyáik háza szerint, mindazt, aki hadba vonul Izraelben. **3** És
szólt hozzájuk Mózes meg Eleázár, a pap, Móáb síkságain, a
Jordán partján, Jerichónál, mondván: **4** Húsz évestől fölfelé –
amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek és Izrael fiainak,
kik kijöttek Egyiptom országából. **5** Rúbén Izrael elsőszülöttje;
Rúbén fiai, Chánóchtól a chánoki család; Pállultól a pálluli
család; **6** Checróntól a checróni család, Kármitól a kármi

család. **7** Ezek a Rúbéni családjai: és voltak megszámláltjaik:
negyvenháromezer és hétszázharminc. **8** Pállu fiai: Eliov. **9**
Eliov fiai: Nemúél, Dátán és Ábirám; az a Dátán és Ábirám, a
község hivatottjai, kik civódást szítottak Mózes és Áron ellen
Kórách községében, midőn civódást szítottak az Örökkévaló
ellen. **10** És megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket, meg
Kóráchot a község halálával, midőn fölemésztette a tűz a
kétszázötven férfiút, hogy intő például lettek. **11** Kórách fiai
azonban nem haltak meg. **12** Simon fiai családjaik szerint:
Nemúéltől a nemúéli család, Jomintól a jomini család, Jochintől
a jochini család; **13** Zeráchtól a zárchi család, Soúltól a soúli
család. **14** Ezek a Simoni családjai; huszonkétezer és kétszáz.
15 Gád fiai családjaik szerint: Cefóntól a cefóni család, Chággitól
a chággi család, Súnitól a súni család; **16** Oznitól az ozni család,
Éritől az éri család; **17** Áródtól az áródi család, Áriéltől az áriéli
család. **18** Ezek Gád fiainak családjai, megszámláltjaik szerint:
negyvenezer és ötszáz. **19** Júda fiai: Ér meg Ónon; és meghalt
Ér meg Ónon Kánaán országában. **20** És voltak Júda fiai
családjaik szerint: Sélotól a séloni család, Perectől a párci család,
Zeráchtól a zárchi család. **21** És Perec fiai voltak: Checróntól a
checróni család, Chomultól a chomuli család. **22** Ezek Júda
családjai megszámláltjaik szerint: hetvenhatezer és ötszáz. **23**
Isszáchár fiai családjaik szerint: Tólától a tólai család, Fuvvotól a
funi család; **24** Josúvtól a josúvi család, Simróntól a simróni
család. **25** Ezek Isszáchár családjai megszámláltjaik szerint:
hatvannégyezer és háromszáz. **26** Zebúlun fiai családjaik szerint:
Szeredtől a szárdi család, Élóntól az élóni család, Jáchleéltől a
jachleéli család. **27** Ezek a Zebúlun családjai megszámláltjaik
szerint: hatvanezer és ötszáz. **28** József fiai családjaik szerint:

Menásse és Efráim. **29** Menásse fiai: Mochirtól a mochiri család,
Mochir pedig nemzette Gileádot; Gileádtól a gileádi család.
30 Ezek Gileád fiai: Jezertől az iezri család Chélektől a chelki
család; **31** Ászriéltől az ászriéli család, Sechemtől a sichmi
család; **32** Semidotól a semidoi család, Chéfertől a chefri
család. **33** Celofchod, Chéfer fiának pedig nem voltak fiai, hanem
leányai; Celofchod leányainak nevei: Machlo, Nóo, Choglo,
Milko és Tirco. **34** Ezek Menásse családjai; és megszámláltjaik:
ötvenkétezer és hétszáz. **35** Ezek Efráim fiai családjaik szerint:
Súszeláchtól a súszálchi család, Bechertől a báchri család,
Táchántól a tácháni család. **36** Ezek pedig Súszelách fiai: Éróntól
az éróni család. **37** Ezek Efráim fiainak családjai megszámláltjaik
szerint: harminckétezer és ötszáz; ezek József fiai családjaik
szerint. **38** Benjámin fiai családjaik szerint: Belától a bálei család,
Ásbéltól az ásbéli család, Áchiromtól, az áchiromi család; **39**
Sefúfomtól a súfomi család, Chúfomtól a chúfomi család. **40** És
Béla fiai voltak: Árd meg Naámon: az árdi család, Naámontól
a naámi család. **41** Ezek Benjámin fiai családjaik szerint; és
megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszáz. **42** Ezek Dán fiai
családjaik szerint: Súchomtól a súchomi család; ezek Dán
családjai, az ő családjaik szerint. **43** A Súchomi minden családjai
megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és négyszáz. **44** Ásér
fiai családjaik szerint: Jimnotól a jimno család, Jisvitől a jisvi
család, Beriotól a berii család. **45** Berio fiaitól: Chévertől a
chevri család, Málkiéltől a málkiéli család. **46** Ásér leányának
neve: Szerách. **47** Ezek Ásér fiainak családjai megszámláltjaik
szerint: ötvenháromezer és négyszáz. **48** Náftáli fiai családjaik
szerint: Jáchezeéltől a jáchceéli család, Gúnitól a gúni család; **49**
Jécertől a jicri család, Sillémtől a sillémi család. **50** Ezek a Náftáli

családjai, családjaik szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer
és négyszáz. **51** Ezek Izrael fiainak megszámláltjai: hatszázezer
és ezerhétszázharminc. **52** És szólt az Örökkévaló Mózeshez,
mondván: **53** Ezeknek osztassék el az ország birtokul, a nevek
száma szerint. **54** A nagyobb számúnak adj nagyobb birtokot, a
kisebb számúnak pedig adj kevesebb birtokot mindegyiknek
megszámláltjai szerint adassék a birtoka. **55** Csakhogy sors
útján osztassék el az ország; atyáik törzsének nevei szerint
kapjanak birtokot. **56** A sors útján osztassék neki birtoka, akár
a nagyszámúnak, akár a kisszámúnak. **57** Ezek pedig Lévi
megszámláltjai szerint: Gérsóntól a gérsuni család, Kehosztól a
kehoszi család, Meroritól a merori család. **58** Ezek Lévi családjai:
a Livni családja, a Chevróni családja, a Máchli családja, a Músi
családja, a Korchi családja. Kehosz pedig nemzette Ámromt. **59**
Ámrom feleségének neve Jóchebed, Lévi leánya, aki született
Lévinek Egyiptomban; ez pedig szülte Ámromnak Áront és
Mózest, meg nővérüket Mirjámt. **60** És született Áronnak: Nádáb
és Ábihú, Eleázár és Itamár. **61** Nádáb és Ábihú pedig meghalt,
mikor bevittek idegen tüzet az Örökkévaló színe elé. **62** És
voltak megszámláltjaik: huszonháromezer, mind a férfiszemély,
egy hónapostól fölfelé, mert nem számláltattak meg Izrael fiaival
együtt, mert nekik nem adatott birtok Izrael fiai közepette. **63**
Ezek a megszámláltjai Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, akik
megszámlálták Izrael fiait Móáb síkságain a Jordán partjánál,
Jerichónál. **64** Ezek között azonban nem volt senki a Mózes és
Áron, a pap által megszámláltak közül, akik megszámlálták Izrael
fiait Szináj pusztájában; **65** mert azokról mondta az Örökkévaló,
haljanak meg a pusztában; és nem maradt közülük senki, csak
Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia.

27 És odaléptek Celofchod leányai, aki Chéfer fia, Gileád fia,
Mochir fia, Menásse fia, Menásse József fia családjából volt,
ezek pedig leányainak nevei: Máchlo, Nóo, Choglo, Milko és
Tirco, **2** és megálltak Mózes előtt és Eleázár, a pap előtt és a
fejedelmek meg az egész község előtt, a gyülekezés sátorának
bejáratánál, mondván: **3** Atyánk meghalt a pusztában, ő azonban
nem volt ama község között, mely összegyűlt az Örökkévaló
ellen, Kórách községében, hanem saját vétke által halt meg,
fiai pedig nem voltak. **4** Miért vesszen ki atyánk neve családja
köréből, mivelhogy nincs fia? Adj nekünk örökséget atyáink
fivérei között. **5** És Mózes odavitte ügyüket az Örökkévaló színe
elé. **6** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **7** Helyesen
beszélnek Celofchod leányai; adj is nekik örök birtokot atyjuk
fivérei között és származtasd át atyjuk birtokát rájuk. **8** Izrael
fiaihoz pedig szólj, mondván: Ha valaki meghal és fia nincs,
akkor származtassátok át birtokát leányára. **9** Ha pedig leánya
nincs, akkor adjátok birtokát fivéreinek. **10** Ha pedig nincsenek
fivérei, akkor adjátok birtokát atyja fivéreinek. **11** Ha pedig
atyjának nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát vérrokonának,
aki a legközelebbi hozzá családjából és az örökölje azt. És
legyen ez Izrael fiai számára a jognak törvénye gyanánt,
amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **12** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Menj föl erre az Ábárim hegyére és nézd
meg az országot, melyet Izrael fiainak adtam. **13** És miután
megnézted, akkor el fogsz takaríttatni népedhez te is, amint
eltakaríttatott Áron, a te testvéred; **14** mivelhogy ellenszegültek
parancsomnak Cin pusztájában a község pörlekedésénél,
hogy megszenteltetek volna a víznél szemük láttára. Az a
pörlekedés vize Kádesnél, Cin pusztájában. **15** És szólt Mózes

az Örökkévalóhoz, mondván: **16** Rendeljen az Örökkévaló,
minden test szellemének Istene, férfiút a község fölé, **17** aki
kivonuljon előttük és aki bemenjen előttük, aki kivezesse őket és
aki bevezesse őket, hogy ne legyen az Örökkévaló községe, mint
juhok, melyeknek nincs pásztoruk. **18** És mondta az Örökkévaló
Mózesnek: Vedd Józsuát, Nún fiát, a férfiút, kiben szellem van
és tedd kezedet őrá; **19** állítsd őt Eleázár, a pap elé és az
egész község elé és adj neki parancsot az ő szemük láttára.
20 Tégy a te fenségedből rá, hogy hallgasson rá Izrael fiainak
egész községe. **21** És Eleázár, a pap előtt álljon és az kérdezze
meg számára az Urim ítéletét az Örökkévaló színe előtt; az ő
parancsára vonuljanak ki, az ő parancsára menjenek be, ő és
Izrael minden fiai vele, meg az egész község. **22** Mózes pedig
úgy cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta neki; vette
Józsuát és odaállította őt Eleázár, a pap elé, meg az egész
község elé; **23** ő pedig rátette kezeit és parancsot adott neki,
amint szólt az Örökkévaló Mózes által.

28 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold
meg Izrael fiainak és mondd nekik: Áldozatomat, kenyeremet,
tűzáldozataim szerint, kellemes illatul számomra, őrizzétek meg,
hogy bemutassátok nekem a maga idejében. **3** Mondd meg nekik:
Ez a tűzáldozat, melyet az Örökkévalónak bemutassatok: egyéves
juhokat, épeket, kettőt napjában égőáldozatul, állandóan. **4** Az
egyik juhot készítsd el reggel, a másik, juhot készítsd el estefelé.
5 És egy tized éfo lánglisztet ételáldozatul, elegyítve egy negyed
hin törött olajjal. **6** Állandó égőáldozat, melyet elkészítettek a
Szináj hegyén kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7**
És italáldozata egy negyed hin egy juhhoz, a szentélyben öntsd
ki a részegítő italt italáldozatul az Örökkévalónak. **8** A második

juhot pedig készítsd el estefelé; mint a reggelinek ételáldozatát
és italáldozatát készítsd el kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az
Örökkévalónak. **9** A szombat napján pedig két juhot, egyéveset,
épeket, meg két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal,
és italáldozatát. **10** A szombat égőáldozata ez szombatonként, az
állandó égőáldozat és annak italáldozata mellett. **11** Hónapjaitok
elején pedig mutassatok be égőáldozatot az Örökkévalónak,
két fiatal tulkot és egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **12**
És három tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy
tulokhoz és két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal,
egy koshoz. **13** És egy-egy tized lánglisztet ételáldozatul,
elegyítve olajjal, egy juhhoz; égőáldozat az, kellemes illatul,
tűzáldozat az Örökkévalónak. **14** Italáldozataik pedig egy fél
hin legyen a tulokhoz, egyharmad hin a koshoz és egynegyed
hin bor a juhhoz; ez az újhold égőáldozata újholdanként,
az év hónapjai szerint. **15** Meg egy kecskebak vétekáldozat
gyanánt az Örökkévalónak; az állandó égőáldozaton kívül
készíttessék el és italáldozata. **16** Az első hónapban, a hónap
tizennegyedik napján, peszách van az Örökkévalónak. **17** És
tizenötödik napján ennek a hónapnak ünnep; hét napon át
kovásztalant egyenek. **18** Az első napon szent gyülekezés
legyen, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **19** És mutassatok
be tűzáldozatul égőáldozatot az Örökkévalónak: két fiatal tulkot,
meg egy kost és hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **20**
Ételáldozatuk pedig lángliszt, elegyítve olajjal; három tizedet
a tulokhoz és két tizedet készítsetek a koshoz; **21** egy-egy
tizedet készíts egy juhhoz, a hét juhhoz. **22** És egy bakot
vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **23** A
reggeli égőáldozaton kívül, mely az állandó égőáldozatra való,

készítsétek el ezeket. **24** Ezek szerint készítsétek el naponta, hét napon át a kellemes illatú tűzáldozat kenyerét az Örökkévalónak; az állandó égőáldozat mellett készítsétek el, meg italáldozatát. **25** És a hetedik napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **26** A zsengék napján, midőn bemutattok új ételáldozatot az Örökkévalónak, heteitek ünnepén szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **27** Mutassatok be égőáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, egy kost, hét juhot, egyéveset. **28** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; **29** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **30** Egy kecskebakot, hogy engesztelést szerezzen értetek. **31** Az állandó égőáldozaton és annak ételáldozatán kívül készítsétek el, épek legyenek nálatok, és azok ételáldozatát.

29 A hetedik hónapban, a hónap elsején szent gyülekezés legyen nálatok; semmi szolgai munkát ne végezzetek, a harsonariadás napja legyen az nektek. **2** És készítsetek égőáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **3** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet a tulokhoz, két tizedet a koshoz; **4** és egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **5** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **6** Az újhold égőáldozatán és annak ételáldozatán kívül, meg az állandó égőáldozaton és ételáldozatán kívül, és italáldozatukat rendeletük szerint, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7** És tizedikén ennek a hetedik hónapnak szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat, semmi munkát ne végezzetek. **8** Mutassatok be égőáldozat

gyanánt az Örökkévalónak kellemes illatul: egy fiatal tulkot,
egy kost, hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **9** És
ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, olajjal elegyítve, három tizedet
egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; **10** egy-egy tizedet egy
juhhoz, a hét juhhoz. **11** Egy kecskebakot vétekáldozatnak; az
engesztelés vétekáldozatán kívül és az állandó égőáldozaton és
ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül. **12** És tizenötödik napján
a hetedik hónapnak, szent gyülekezés legyen nálatok, semmi
szolgai munkát ne végezzetek, üljetek ünnepet az Örökkévalónak
hét napig. **13** És mutassatok be égőáldozatot kellemes illatú
tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak: tizenhárom fiatal tulkot,
két kost, tizennégy egyéves juhot, épek legyenek. **14** És
ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet
egy tulokhoz, a tizenhárom tulokhoz, két tizedet egy koshoz, a
két koshoz; **15** és egy tizedet egy juhhoz, a tizennégy juhhoz.
16 Egy kecskebakot vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton,
ételáldozatán és italáldozatán kívül. **17** A második napon
pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot,
épeket; **18** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz,
a kosokhoz és a juhokhoz számukhoz képest, a rendelet
szerint. **19** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó
égőáldozaton és annak ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül.
20 A harmadik napon pedig tizenegy tulkot, két kost, tizennégy
egyéves juhot, épeket; **21** meg ételáldozatukat és italáldozataikat
a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a
rendelet szerint. **22** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az
állandó égőáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **23** A
negyedik napon pedig tíz tulkot, két kost, tizennégy egyéves
juhot, épeket; **24** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a

tulkokhoz, a kosokhoz és juhokhoz, számukhoz képest, a
rendelet szerint. **25** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az
állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán
kívül. **26** Az ötödik napon pedig kilenc tulkot, két kost, tizennégy
egyéves juhot, épeket; **27** meg ételáldozatukat és italáldozataikat
a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a
rendelet szerint. **28** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó
égőáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **29** A hatodik
napon pedig nyolc tulkot, két kost; tizennégy egyéves juhot,
épeket; **30** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a
kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint.
31 És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak
ételáldozatán és italáldozatain kívül. **32** A hetedik napon pedig
hét tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **33** meg
ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a
juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **34** És egy bakot
vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és
italáldozatán kívül. **35** A nyolcadik napon pedig záró ünnep legyen
nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **36** És mutassatok
be égőáldozatul kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak:
egy tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket; **37** meg
ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a
juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **38** És egy bakot
vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán
és italáldozatain kívül. **39** Ezeket készítsétek el az Örökkévalónak
ünnepeiteken; fogadalmaitokon, önkéntes adományaitokon
kívül, égőáldozataitok, ételáldozataitok, italáldozataitok és
békeáldozataitok szerint. **40** És elmondta Mózes Izrael fiainak
mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

30 És szólt Mózes Izrael fiai törzseinek fejeihez, mondván:
Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló: **2** Ha valaki fogadalmat
tesz az Örökkévalónak, vagy esküt tesz, hogy megkösse magát
megszorítással, meg ne szegje szavát; mind aszerint amint
kijön szájából, cselekedjék. **3** És ha nő tesz fogadalmat az
Örökkévalónak vagy megköti magát megszorítással az atyja
házában, hajadon korában, **4** és meghallja az atyja az ő
fogadalmát vagy megszorítását, amellyel megkötötte magát, és
hallgat az atyja, akkor fönnállnak minden fogadalmai, és minden
megszorítás, amellyel megkötötte magát fenn fog állni. **5** Ha
azonban megtiltja az atyja neki, amely napon meghallja, minden
fogadalmai és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, nem
állnak fenn; az Örökkévaló pedig megbocsát neki, mert az atyja
megtiltotta neki. **6** Ha pedig férjhez megy és fogadalmai rajta
vannak, vagy ajkainak kijelentése, amellyel megkötötte magát, **7**
és meghallja a férje, amely napon meghallja és hallgat, akkor
fennállnak fogadalmai, és megszorításai, melyekkel megkötötte
magát, fönn fognak állni. **8** Ha azonban, amely napon meghallja
a férje, megtiltja neki, akkor megsemmisíti fogadalmát, mely
rajta van, vagy ajkai kijelentését, mellyel megkötötte magát,
az Örökkévaló pedig megbocsát neki. **9** Az özvegy és elvált
asszony fogadalma, mindaz, amivel megkötötte magát, fönnáll
ránézve. **10** Ha pedig férje házában tett fogadalmat, vagy
kötötte meg magát megszorítással eskü által, **11** és meghallja a
férje, de hallgat, nem tiltja meg neki, akkor fennállnak minden
fogadalmai, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát,
fenn fog állni. **12** Ha azonban megsemmisíti azokat férje,
amely napon meghallja, minden kijelentése ajkainak, akár
fogadalmai, akár önmagának megszorításai, nem fog fennállni;

férje megsemmisítette azokat és az Örökkévaló megbocsát neki.
13 Minden fogadalmat és minden megszorító esküt, mely önmaga
sanyargatására való, férje erősít meg és férje semmisít meg.
14 Ha pedig hallgat a férje napról-napra, akkor megerősítette
minden fogadalmait, vagy minden megszorításait, melyek rajta
vannak; megerősítette azokat, mert hallgatott, amely napon
meghallotta. **15** Ha pedig megsemmisíti azokat, miután hallotta,
akkor viselje annak bűnét. **16** Ezek a törvények, melyeket az
Örökkévaló parancsolt Mózesnek férj és felesége között, atya és
leánya között, hajadon korában, atyjának házában.

31 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Állj bosszút
Izrael fiaiért a midjánitákon, azután el fogsz takaríttatni népedhez.
3 És Mózes szólt a néphez, mondván: Fegyverezzetek fel
közületek férfiakat a had számára, hogy legyenek Midján ellen,
hogy bosszút álljanak az Örökkévalóért Midjánon. **4** Ezret egy
törzsből, ezret egy törzsből, Izrael minden törzseiből, küldjetek a
hadba. **5** És átszolgáltattak Izrael ezrei közül ezret törzsenként;
tizenkét ezret fölfegyverkezve a had számára. **6** És elküldte
őket Mózes, ezret törzsenként a hadba, őket és Pinchoszt,
Eleázár, a papnak fiát a hadba, és a szent edények, meg a
riadásra való trombiták a kezében voltak. **7** És hadba mentek
Midján ellen, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, és
megöltek minden férfiszemélyt. **8** Midján királyait is megölték, az
ő megöltjeiken kívül: Evit, Rekemet, Cúrt és Revát, Midján öt
királyát; és Bileámot, Beór fiát megölték karddal. **9** És foglyul
ejtették Izrael fiai Midján asszonyait, meg gyermekeiket; minden
barmukat pedig és minden nyájukat és minden vagyonukat
zsákmányul ejtették. **10** Minden városaikat lakhelyeik szerint
és minden váraikat elégettek tűzzel. **11** És elvitték mind a

zsákmányt és mind a prédát emberből és baromból. **12** Elvitték
Mózeshez és Eleázárhoz, a paphoz, meg Izrael fiai egész
községéhez, a foglyokat, a prédát és a zsákmányt a táborba
Móáb síkságaira, melyek a Jordán mellett vannak, Jerichónál.
13 És kimentek Mózes, Eleázár, a pap és a község minden
fejedelmei eléjük a táboron kívülre. **14** És haragudott Mózes
a hadsereg vezéreire, az ezrek tisztjeire, a százak tisztjeire,
akik megjöttek a hadjáratból, **15** és mondta nekik Mózes:
Életben hagytatok minden nőszemélyt? **16** Íme, ők voltak (okai)
Izrael fiainál Bileám szavára, hogy hűtlenséget kövessenek
el az Örökkévaló ellen a Peór dolgában, és csapás volt az
Örökkévaló községében. **17** Azért most öljetek meg minden
férfiszemélyt a gyermekek között és minden nőt, aki férfit
megismert, öljetek meg. **18** És minden gyermeket a nők között,
aki nem ismert férfit, hagyjatok életben magatoknak. **19** Ti pedig
táborozzatok a táboron kívül hét napig; mindaz, aki megöl valakit
és mindaz, aki megérint megöltet, tisztítsátok meg magatoknak
a harmadik napon és a hetedik napon, ti és foglyaitok. **20**
És minden ruhát, minden bőredényt és minden kecskeszőrből
készítettet, meg minden faedényt tisztítsatok meg magatoknak.
21 És mondta Eleázár, a pap a hadsereg férfiaknak, akik
elmentek a háborúba: Ez a tannak törvénye, melyet parancsolt
az Örökkévaló Mózesnek: **22** Bizony aranyat, ezüstöt, rezet,
vasat, ónt és ólmot, **23** minden tárgyat, mely tűzbe jöhet, vigyetek
át a tűzön és tiszta lesz, csakhogy tisztító vízzel tisztíttassék
meg; mindazt pedig, ami tűzbe nem jöhet, vigyétek át a vízen.
24 És mossátok meg ruháitokat a hetedik napon és tiszták
lesztek; azután bejöhettek a táborba. **25** És szólt az Örökkévaló
Mózeshez, mondván: **26** Vedd fel az elfogott prédának összegét,

emberből és állatból; te meg Eleázár, a pap és a község atyai
házainak fejei; **27** és felezd el a prédát a harcosok között, kik
kivonultak a hadba és az egész község között; **28** és vegyél
adó gyanánt az Örökkévalónak a harcosoktól, akik kivonultak a
hadba, egy személyt ötszázból: az emberből, a marhából, a
szamarakból és juhokból; **29** fele részükből vegyétek, és add
Eleázárnak a papnak az Örökkévaló ajándéka gyanánt. **30** Izrael
fiainak fele részéből pedig vegyél egyet, kifogva ötvenből, az
emberből, a marhából, a szamarakból és add azt a levitáknak,
kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét. **31** És cselekedett
Mózes, meg Eleázár, a pap, amint parancsolta az Örökkévaló
Mózesnek. **32** És volt a préda a zsákmányon felül, melyet a had
népe ejtett: juh: hatszázhetvenötezer; **33** marha: hetvenkétezer;
34 szamár: hatvanegyezer; **35** emberi lélek nőkből, akik nem
ismertek férfit, mind a lélek harminchétezer. **36** Volt pedig
a fele, azok része, akik a hadba vonultak, a juhok száma:
háromszázharminchétezer és ötszáz. **37** És volt az adó az
Örökkévalónak a juhokból: hatszázhetvenöt. **38** A marha pedig
volt harminchatezer, és adójuk az Örökkévalónak: hetvenkettő.
39 A szamarak pedig: harmincezer és ötszáz; és adójuk az
Örökkévalónak: hatvanegy. **40** Emberi lélek: tizenhatezer, és
adójuk az Örökkévalónak: harminckét lélek. **41** És átadta Mózes
az Örökkévaló ajándékának adóját Eleázárnak, a papnak, amint
parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **42** És Izrael fiainak
fele részéből, melyet elvett Mózes a férfiaktól, kik a hadban
voltak – **43** volt pedig a községnek fele része a juhokból;
háromszázharminchétezer és ötszáz; **44** marha: harminchatezer;
45 a szamarak pedig harmincezer és ötszáz; **46** emberi lélek:
tizenhatezer. **47** És elvette Mózes Izrael fiainak a fele részéből,

amit kifogtak, egyet ötvenből, emberből és baromból, és átadta
azokat a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét,
amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **48** Ekkor odaléptek
Mózeshez a sereg ezreinek vezérei, az ezrek tisztjei és a százak
tisztjei, **49** és mondták Mózesnek: Szolgáid fölvették a harcosok
összegét, kik kezünk alatt voltak és nem hiányzik közülük senki
sem; **50** azért elhoztuk az Örökkévaló áldozatát, kiki amit talált:
arany edényt, lábkötőt, karperecet, gyűrűt, fülbevalót és karikát,
hogy engesztelést szerezzünk lelkeinkért az Örökkévaló színe
előtt. **51** És elvette Mózes, meg Eleázár, a pap az aranyat tőlük,
mindenféle műtárgyat. **52** Volt pedig az ajándék minden aranya
melyet fölajánlottak az Örökkévalónak: tizenhatezerhétszáz és
ötven sékel, az ezrek tisztjeitől és a százak tisztjeitől. **53** A
sereg férfiai pedig, zsákmányolt kiki a maga számára. **54** És
elvette Mózes meg Eleázár, a pap az aranyat az ezrek és százak
tisztjeitől és bevitték azt a gyülekezés sátorába, emlékül Izrael
fiainak az Örökkévaló színe előtt.

32 Sok nyája volt Rúbén és Gád fiainak, nagyon számos;
és látták Józér földjét, meg Gileád földjét, hogy íme, a hely
nyájnak való hely. **2** Elmentek tehát Gád fiai és Rúbén fiai és
szóltak Mózeshez, meg Eleázárhoz, a paphoz és a község
fejedelmeihez, mondván: **3** Átorosz, Divón, Józér, Nimró,
Chesbón és Elolé, Szevom, Nevó és Beón, **4** az ország, melyet
levert az Örökkévaló Izrael községe előtt, nyájnak való föld,
szolgáidnak pedig van nyája. **5** És mondták: Ha kegyet találtunk
szemeidben, adassék ez az ország szolgáidnak örökségül, ne
vigyél át bennünket a Jordánon. **6** És mondta Mózes Gád fiainak
és Rúbén fiainak: Vajon testvéreitek menjenek-e a háborúba,
ti pedig itt maradjatok? **7** És miért térítenétek el Izrael fiainak

szívét, hogy át ne vonuljanak az országba, melyet nekik adott az
Örökkévaló. **8** Így cselekedtek atyáitok, mikor elküldtem őket
Kádes-Bárneából, hogy megnézzék az országot. **9** Fölmentek
Eskól völgyéig, megnézték az országot és eltérítették Izrael
fiai szívét, hogy ne menjenek be az országba, melyet nekik
adott az Örökkévaló. **10** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja
azon a napon és megesküdött, mondván: **11** Bizony nem fogják
látni a férfiak, kik feljöttek Egyiptomból, húsz évestől fölfelé,
azt a földet, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és
Jákobnak, mert nem jártak teljesen utánam; **12** kivéve Kálebet,
Jefune fiát, a Kenizzit és Józsuát, Nún fiát, mert ők jártak
teljesen az Örökkévaló után. **13** És fölgerjedt az Örökkévaló
haragja Izrael ellen és vándoroltatta őket a pusztában negyven
évig, míg kipusztult az egész nemzedék, mely cselekedte azt,
ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **14** És íme föltámadtok
ti atyáitok helyett, vétkes emberek fajzata, hogy növeljétek
még az Örökkévaló haragjának fölgerjedését Izrael ellen; **15**
mert eltértek tőle, tovább otthagyta őket a pusztában, és így
elveszítitek ezt az egész népet. **16** És odaléptek hozzá és
mondták: Juhaklokat akarunk építeni nyájainknak és városokat
gyermekeinknek. **17** mi pedig fölfegyverkeztünk sietve Izrael fiai
előtt, amíg el nem vittük őket helyükre; gyermekeink azonban
maradjanak a megerősített városokban az ország lakosai miatt.
18 Nem térünk vissza házainkba, míg ki nem vette Izrael fiai
közül mindenki az ő birtokát. **19** Mert mi nem kapunk birtokot
velük a Jordánon túl, miután kijutott nekünk birtokunk a Jordánon
innen, kelet felé. **20** És mondta nekik Mózes: Ha megteszitek
ezt a dolgot, ha kivonultok fölfegyverkezve az Örökkévaló
előtt háborúba, **21** és átvonul közületek minden fegyveres

a Jordánon az Örökkévaló előtt, amíg elűzi az ő ellenségeit
maga elől. **22** és meg lesz hódítva az ország az Örökkévaló
előtt, és azután tértek vissza, akkor fel lesztek mentve az
Örökkévaló és Izrael által; ez az ország pedig legyen nektek
örökségetek az Örökkévaló színe előtt. **23** Ha azonban nem
tesztek így, íme vétkeztek az Örökkévaló ellen és ismerjétek
meg vétkeiteket, mely utol fog érni benneteket. **24** Építsetek
magatoknak városokat gyermekeiteknek és aklokat juhaitoknak,
de ami kijön szátokból azt tegyétek meg. **25** És szóltak Gád
fiai, meg Rúben fiai Mózeshez, mondván: Szolgáid cselekedni
fognak, amint uram parancsolja. **26** Gyermekeink, feleségeink,
nyájaink és minden barmunk maradjon ott Gileád városaiban;
27 szolgáid pedig átvonulnak, minden hadba való fegyveres,
az Örökkévaló előtt, a háborúba, amint uram szólt. **28** És
Mózes parancsot adott rájuk nézve Eleázárnak, a papnak és
Józsuának, Nún fiának, meg a törzsek atyai házai fejeinek Izrael
fiai között. **29** És mondta nekik Mózes: Ha átvonulnak Gád fiai
és Rúbén fiai veletek a Jordánon, minden fegyveres a háborúba
az Örökkévaló előtt, hogy meg lesz hódítva az ország előttetek,
akkor adjátok nekik Gileád országát örökségül; **30** ha azonban
nem vonulnak át fegyveresen veletek, akkor kapjanak örökséget
köztetek Kánaán országában. **31** Erre feleltek Gád fiai és
Rúbén fiai, mondván: Amint az Örökkévaló szólt szolgáidhoz úgy
fogunk cselekedni. **32** Mi átvonulunk fegyveresen az Örökkévaló
előtt Kánaán országába, hogy legyen nekünk örök birtokunk
a Jordánon innen. **33** És Mózes nekik adta, Gád fiainak,
Rúbén fiainak és Menassé, József fia féltörzsének, Szichón,
az Emóri király birodalmát; és Óg, Boson királya birodalmát;
az országot városai szerint, a határokkal együtt, az ország

városait köröskörül. **34** És felépítették Gád fiai Divónt, Atorószt
és Árórét; **35** Átrósz-Sofont, Jázért és Jogbehot; **36** Bész-Nimrot
és Bész-Horont, megerősített városokat és juhlakokat. **37** Rúbén
fiai pedig felépítették Chesbónt és Elolét, meg Kirjoszimot; **38**
Nevót, Baál-Meónt, átváltoztatván a neveket és Szivmot; és
elnevezték nevekkel a városokat, melyeket építettek. **39** És
elmentek Mochir, Menassé fiának fiai Gileádba és elfoglalták azt;
és elűzte az Emórit, aki benne volt. **40** És Mózes adta Gileádot
Mochirnak, Menasse fiának és az lakott benne. **41** Joir, Menasse
fia pedig elment és elfoglalta annak falvait és elnevezte azokat
Joir falvainak. **42** Novách elment és elfoglalta Kenaszot, meg
leányvárosait, és elnevezte Nóváchnak az ő nevéről.

33 Ezek Izrael fiainak vonulásai, akik kivonultak Egyiptom
országából seregeik szerint, Mózes és Áron által. **2** Mózes
pedig felírta kiindulásaikat vonulásaik szerint az Örökkévaló
parancsára; és ezek az ő vonulásaik kiindulásaik szerint. **3**
Elvonultak Rámszeszből az első hónapban, az első hónap
tizenötödik napján; a peszách után való napon vonultak ki
Izrael fiai fölemelt kézzel, egész Egyiptom szeme láttára. **4** Az
egyiptomiak pedig eltemették azokat, akiket sújtott az Örökkévaló
közöttük, minden elsőszülöttet; és az ő isteneiken is végzett az
Örökkévaló ítéletet. **5** És elvonultak Izrael fiai Rémszeszből
és táboroztak Szukkószban. **6** Elvonultak Szukkószból és
táboroztak Észomban, amely a puszta szélén van. **7** Elvonultak
Észomból és visszatértek Piháchirosz felé, mely Baál-Cefón előtt
van, és táboroztak Migdól előtt. **8** Elvonultak Pi-háchirószból
és átmentek a tengeren a pusztába; mentek pedig három napi
úton Észom pusztájában és táboroztak Móroban. **9** Elvonultak
Móroból és elérkeztek Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét

vízforrás és hetven pálma és táboroztak ott. **10** Elvonultak
Élimből és táboroztak a nádastengernél. **11** Elvonultak a
nádastengertől és táboroztak Szín pusztájában. **12** Elvonultak
Szín pusztájából és elérkeztek Dofkoba. **13** Elvonultak Dofkóból
és táboroztak Olúsban. **14** Elvonultak Olúsból és táboroztak
Refidimben; ott pedig nem volt vize a népnek, hogy igyék.
15 Elvonultak Refidimből és táboroztak Szináj pusztájában.
16 Elvonultak Szináj pusztájából és táboroztak Kiverész-
háttaávóban. **17** Elvonultak Kiverosz-háttaávóból és táboroztak
Chácéroszban. **18** Elvonultak Chácéroszból és táboroztak
Riszmóban. **19** Elvonultak Riszmoból és táboroztak Rimmón-
Perecben. **20** Elvonultak Rimmón Perecből és táboroztak
Livnoban. **21** Elvonultak Livnoból és táboroztak Risszoban. **22**
Elvonultak Risszoból és táboroztak Kehéloszoban. **23** Elvonultak
Kehéloszoból és táboroztak Hár-Seferben. **24** Elvonultak Hár-
Seferből és táboroztak Chárodóban. **25** Elvonultak Chárodóból
és táboroztak Mákhélószban. **26** Elvonultak Mákhélószból és
táboroztak Táchászban. **27** Elvonultak Táchászból és táboroztak
Teráchban. **28** Elvonultak Teráchból és táboroztak Miszkoban.
29 Elvonultak Miszkoból és táboroztak Chásmóniában. **30**
Elvonultak Chásmóniából és táboroztak Mószéroszban. **31**
Elvonultak Mószéroszból és táboroztak Bené-Jaákonban. **32**
Elvonultak Bené-Jaákonból és táboroztak Chór-Hagidgodban.
33 Elvonultak Chór-Hagidgodból és táboroztak Jotvoszóban. **34**
Elvonultak Jotvoszóból és táboroztak Ávróniában. **35** Elvonultak
Ávrónából és táboroztak Ecjón-Geverben. **36** Elvonultak Ecjón-
Geverből és táboroztak Cin pusztájában, az Kádes. **37** Elvonultak
Kádesből és táboroztak a Hór hegyén, Edóm országának szélén.
38 És fölment Áron, a pap Hór hegyére az Örökkévaló parancsára

és meghalt ott a negyvenedik évben, hogy kivonultak Izrael fiai
Egyiptom országából, az ötödik hónapban, a hónap elsején.
39 Áron pedig százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a
Hór hegyén. **40** És meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki
délfelől lakott Kánaán országában, hogy odaérkeztek Izrael fiai.
41 És elvonultak Hór hegyétől és táboroztak Cálmóniában. **42**
Elvonultak Cálmóniából és táboroztak Púnónban. **43** Elvonultak
Púnónból és táboroztak Óvoszban. **44** Elvonultak Óvoszból
és táboroztak Ijjéhaávorimban, Móáb határán. **45** Elvonultak
Ijjimből és táboroztak Divón-Gádban. **46** Elvonultak Divon-
Gádból és táboroztak Álmón-Divloszojmában. **47** Elvonultak
Álmón-Divloszojmából és táboroztak az Ábárim hegységénél,
Nebó előtt. **48** Elvonultak az Ábárim hegységtől és táboroztak
Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben. **49** És
táboroztak a Jordán mellett Bész-Hájsimósztól Óvél-hasittimig,
Móáb síkságain. **50** És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb
síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: **51**
Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha átvonultok a Jordánon
Kánaán országába, **52** űzzétek ki az ország minden lakóit
magatok elől és pusztítsátok el mind a képeiket, minden öntött
szobraikat pusztítsatok el, meg minden magaslataikat irtassátok
ki. **53** Foglaljátok el az országot és lakjatok benne, mert nektek
adtam az országot, hogy elfoglaljátok. **54** És vegyétek birtokba
az országot sors útján családjaitok szerint, a nagyobbnak
adjatok nagyobb birtokot, a kisebbnek adjatok kevesebb birtokot,
ahova kijut számára a sors, az legyen az övé; atyáitok törzsei
szerint vegyétek birtokba. **55** Ha pedig nem űzitek el az
ország lakóit magatok elől, akkor lesznek, akiket meghagytok
közülük, tüskékké szemeitekben és tövisekké oldalaitokban és

szorongatni fognak benneteket az országban, amelyben ti laktok.
56 És lesz, amiként gondoltam, hogy velük cselekszem, úgy
fogok veletek cselekedni.

34 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold
meg Izrael fiainak és mondd nekik: Midőn bementek Kánaán
országába, ez az ország, amely jut nektek birtokul, Kánaán
országa határai szerint. **3** És legyen nektek a déli határszél:
Cin pusztájától Edóm mellett, és legyen nektek a déli határ a
Sóstenger szélétől kelet felé. **4** Azután átkerül a határ Ákrábbim
hágójától délre, átvonul Cinig és végei lesznek Kádes-Bárneától
délre, továbbmegy Cháccár-Ádárig és átvonul Ácmónig. **5**
Azután átkerül a határ Ácmóntól Egyiptom patakjáig és végei
lesznek a tengernél. **6** A nyugati határ pedig legyen nektek
a nagy tenger a határ; ez legyen nektek a nyugati határ. **7**
Ez pedig legyen nektek az északi határ: a nagy tengertől
húzzatok vonalat magatoknak a Hór hegyéig. **8** A Hór hegyétől
húzzatok vonalat Chámosz mentén, és lesznek a határ végei
Cedodnál. **9** Azután továbbmegy a határ Zifrónig és vége
van Chácár-Énonnál; ez legyen nektek az északi határ. **10** És
húzzatok magatoknak vonalat keleti határ gyanánt, Chácár-
Énontól Sefomig. **11** Azután lemegy a határ Sefomból Rivloig,
Ájintól keletre, lemegy a határ és érinti a Kinneresz tó partját
kelet felől. **12** Azután lemegy a határ a Jordánig és végei
lesznek a Sóstengernél; ez legyen számotokra az ország, határai
szerint köröskörül. **13** És megparancsolta Mózes Izrael fiainak,
mondván: Ez az ország, melyet birtokba vegyetek a sors útján,
amelyről megparancsolta az Örökkévaló, hogy adjátok a kilenc
törzsnek, meg a fél törzsnek. **14** Mert elvették a Rúbéni fiainak
törzse, atyáik háza szerint, meg Gádi fiainak törzse, atyáik háza

szerint és a Menássének fél törzse elvették birtokukat; **15** a
két törzs és a fél törzs elvették birtokukat a Jordánon innen,
Jerichóval szemben napkelet felé. **16** És szólt az Örökkévaló
Mózeshez, mondván: **17** Ezek ama férfiak nevei, akik birtokba
adják nektek az országot; Eleázár, a pap, Józsua, Nún fia; **18**
meg egy-egy fejedelmet vegyetek törzsenként, hogy birtokba
adják az országot. **19** Ezek pedig a férfiak nevei: Júda törzséből
Káleb, Jefune fia; **20** Simon fiainak törzséből Sámuel, Ámmihúd
fia; **21** Benjámin törzséből: Elidod, Kiszlón fia; **22** Dán fiainak
törzséből a fejedelem Bukki, Jogli fia; **23** József fiai közül,
Menásse fiainak törzséből a fejedelem Chánniél, Éfód fia; **24**
Efráim fiainak törzséből pedig a fejedelem Kemúél, Sifton fia; **25**
Zebúlun fiainak törzséből a fejedelem Elicofon, Párnoch fia; **26**
Isszászár fiainak törzséből a fejedelem Páltiél, Ázzon fia: **27**
Ásér fiainak törzséből a fejedelem Áchidúd, Selómi fia; **28** Náftáli
fiainak törzséből a fejedelem Pedáhél, Ámmihúd fia. **29** Ezek
azok, akiknek megparancsolta az Örökkévaló, hogy birtokot
adjanak Izrael fiainak Kánaán országában.

35 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán
mellett, Jerichóval szemben, mondván: **2** Parancsold meg
Izrael fiainak, hogy adjanak a levitáknak örökségük birtokából
városokat lakásul és legelőt a városokhoz köröskörül adjatok a
levitáknak. **3** És legyenek a városok nekik lakásul, legelőik pedig
legyenek barmuk, szerzeményük és minden állatuk számára. **4**
A városok legelői pedig, melyeket a levitáknak adjatok, legyenek
a város falától kifelé ezer könyök körös-körül. **5** És mérjetek
le a városon kívül a keleti oldalon kétezer könyöknyit, meg a
déli oldalon kétezer könyöknyit meg a nyugati oldalon kétezer
könyöknyit és az északi oldalon kétezer könyöknyit, a város

pedig a középen; ez legyen nekik a városok legelője. **6** A
városok pedig, melyeket a levitáknak adtok: hat menedékváros,
amelyet adtok, hogy oda meneküljön a gyilkos; azokon felül pedig
adjatok negyvenkét várost. **7** Mind a városok, melyeket adtok a
levitáknak, negyvennyolc város, azokat és legelőiket. **8** A városok
pedig, melyeket adtok Izrael fiainak örökségéből, a nagyobból
többet adjatok, a kisebből kevesebbet adjatok; mindenki birtoka
szerint, melyet kap, adjon városaiból a levitáknak. **9** És szólt az
Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10** Szólj Izrael fiaihoz és mondd
nekik: Midőn átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **11** akkor
rendeljetek magatoknak városokat, menedékvárosok legyenek
nektek, hogy oda meneküljön a gyilkos, aki agyonüt valakit
tévedésből; **12** hogy legyenek nektek e városok menedékül a
vérbosszú rokon elől, hogy meg ne haljon a gyilkos, míg nem áll a
község előtt ítélet végett. **13** És a városok, melyeket adnotok kell,
hat menedékváros legyen az nektek. **14** Három várost adjatok a
Jordánon innen és három várost adjatok Kánaán országában,
menedékvárosok legyenek. **15** Izrael fiainak és az idegennek,
meg a közöttük lakónak legyen ez a hat város menedékül, hogy
oda meneküljön mindaz, aki agyonütött valakit tévedésből. **16**
Ha azonban vaseszközzel ütötte meg, és az meghalt, gyilkos
ő; ölessék meg a gyilkos. **17** Ha pedig kővel kezében, amely
által meghalhat, ütötte meg és meghalt, gyilkos ő; ölessék meg
a gyilkos. **18** Vagy pedig faeszközzel kezében, amely által
meghalhat, ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a
gyilkos. **19** A vérbosszú rokon ölje meg a gyilkost; ahol rátalál,
megölheti őt. **20** Vagy ha gyűlöletből taszítja vagy hajított rá
leselkedve, és az meghalt; **21** vagy ellenségeskedésből ütötte
meg kezével és az meghalt, ölessék meg az, aki agyonütötte,

gyilkos az; a vérbosszuló rokon megölheti a gyilkost, ahol rátalál.
22 Ha pedig történetesen, ellenségeskedés nélkül taszította,
vagy hajított rá bármely eszközt leselkedés nélkül, **23** vagy
bármi követ, amely által meghalhat, nem látván őt, rávetett
és az meghalt, de ő nem ellensége annak és nem kereste
vesztét, **24** akkor tegyen törvényt a község az agyonütő és
a vérbosszú között e rendeletek szerint. **25** És mentse meg
a község a gyilkost a vérbosszuló rokontól, vigye őt vissza a
község menedékvárosába, ahova menekült és maradjon ott,
míg meghal a főpap, akit fölkentek a szentség olajával. **26** Ha
azonban kimegy a gyilkos menedékvárosának határából, ahova
menekült, **27** és rátalál a vérbosszú rokon menedékvárosának
határán kívül és meggyilkolja a vérbosszuló rokon a gyilkost,
nincs miatta vérbűne. **28** Mert menedékvárosában maradjon,
amíg meghal a főpap; és a főpap halála után visszatérhet a
gyilkos örökségének földjére. **29** És legyenek ezek nektek a
jog törvényéül nemzedékeiteken át, minden lakóhelyiteken.
30 Bárki, aki agyonüt valakit, tanuk vallomására öljék meg a
gyilkost, de egy tanú ne valljon senki ellen, hogy az meghaljon.
31 Ne fogadjatok el váltságdíjat a gyilkos lelkéért, aki halálraítélt,
hanem ölessék meg. **32** És ne fogadjatok el váltságdíjat azért,
aki menekül menedékvárosába, hogy visszatérjen és lakjék az
országban, mielőtt a főpap meghal. **33** És meg ne fertőztessétek
az országot, amelyben vagytok, mert a vér, az megfertőzheti az
országot és az országnak nem szerezhető engesztelés a vérért,
mely kiontatott benne, csak annak vére által, aki kiontotta. **34** És
meg ne tisztátlanítsd az országot, melyben laktok, amelyben én
lakozom, mert én az Örökkévaló lakozom Izrael fiai között.

36 Odaléptek az atyai házak fejei Gileád fiainak családjából, aki
Mochirnak, Menásse fiának volt, József fiainak családjaiból és
szóltak Mózes előtt, kik Izrael fiai atyai házainak fejei voltak, **2** és
mondták: Uramnak megparancsolta az Örökkévaló, hogy adják
az országot birtokul sors útján Izrael fiainak, és uram parancsot
kapott az Örökkévalótól, hogy adja Celofchod testvérünk birtokát
az ő leányainak. **3** Ha most valakinek Izrael fiai törzseinek
fiai közül lesznek feleségévé, akkor elvonatik birtokuk atyáink
birtokából és hozzájárul ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek,
ami kisorsolt birtokunkból pedig elvonatik. **4** És mikor a jóbél lesz
Izrael fiainál, akkor hozzájárul birtokuk ama törzs birtokához,
amelyé ők lesznek, ami atyáink törzsének birtokából pedig
elvonatik az ő birtokuk. **5** És megparancsolta Mózes Izrael fiainak
az Örökkévaló parancsára, mondván: Helyesen beszél József
fiainak törzse. **6** Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló Celofchod
leányai felől, mondván: Aki szemeikben jónak tetszik, annak
legyenek feleségévé; de csak atyjuk törzse családjából valónak
legyenek feleségévé. **7** Hogy el ne kerüljön Izrael fiainak birtoka
egyik törzsből a másik törzsbe, hanem mindenki atyái törzseinek
birtokához ragaszkodjék Izrael fiai közül. **8** És minden leány, aki
birtokot örököl Izrael fiainak törzsei közül, valakinek atyjuk törzse
családjából legyen feleségévé, hogy Izrael fiai öröklöjék, kiki az
ő atyjának birtokát; **9** és el ne kerüljön a birtok egyik törzsből
a másik törzsbe, hanem kiki ragaszkodjék birtokához, Izrael
fiainak törzsei. **10** Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek,
úgy cselekedtek Celofchod leányai. **11** És lettek Máchlo, Tirczo,
Choglo, Milko és Nóo, Celofchod leányai, nagybátyjaik fiainak
feleségeivé; **12** Menásse, József fiának fiai családjából valóknak
lettek feleségeivé, és megmaradt birtokuk atyjuk törzsében.

5 Mózes

1 Ezek a szavak, amelyekkel szólott Mózes egész Izraelhez a
Jordánon innen, a pusztában, a síkságon, a nádastengerrel
szemben, Poron meg Tófel és Lovon meg Cháczérósz és Di-
Zohov között. **2** Tizenegy napi út a Chórebtól, a Széir hegye felé
Kádes-Bárneáig. **3** És volt a negyvenedik évben, a tizenegyedik
hónapban, a hónap elsején, szólt Mózes Izrael fiaihoz mind
aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki az ő számukra;
4 miután megverte Szichónt, az Emóri királyát; aki Chesbónban
lakott és Ógot, Boson királyát, aki lakott Ástorószban, Edreiben,
5 A Jordánon innen; Móáb országában kezdte Mózes magyarázni
ezt a tant, mondván: **6** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szólt
hozzánk a Chóreben, mondván: Eleget laktatok már a hegy
alatt. **7** Forduljatok meg és vonuljatok és menjetek az Emóri
hegyéhez és minden szomszédjaihoz a síkságon, a hegyen,
az alföldön, a déli vidéken és a tenger partján, a Kanaáni
országába, a Libánónra, a nagy folyamig, a Perosz folyamig. **8**
Lásd, elétek adtam az országot, menjetek be és foglaljátok el,
az országot, melyről megesküdött őseiteknek: Ábrahámnak,
Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja és magzatuknak utánuk.
9 És szóltam hozzátok abban az időben, mondván: Nem bírlak
egymagam vinni benneteket. **10** Az Örökkévaló, a ti Istenetek
megsokasított benneteket, és íme ti ma annyian vagytok, mint az
ég csillagai sokaságra nézve. **11** Az Örökkévaló; őseitek Istene
tegyen hozzátok ezerszer annyit, mint vagytok és áldjon meg
benneteket, amint szólt felőletek. **12** Hogy vigyem egymagam
fáradalmatokat, terheteket és pörlekedésteket? **13** Adjatok
közületek bölcs férfiakat és értelmeseket és ismereteseket
törzseitek szerint, és én teszem azokat fölétek. **14** Ti feleltetek

nekem és mondtátok: Jó a dolog, amiről szóltál, hogy megteszed.
15 Vettem tehát törzseitek fejeit, bölcs férfiakat és ismereteseket
és tettem őket fejekké fölétek, ezrek tisztjeivé, százak tisztjeivé,
ötvenek tisztjeivé és tizek tisztjeivé, meg felügyelőkké törzseitek
szerint. **16** És megparancsoltam bíráitoknak abban az időben,
mondván: Hallgassátok meg testvéreiteket és ítéljetek igazsággal
ember és társa közt, meg az ő idegené közt. **17** Ne ismerjetek
tekintélyt az ítéletben, a kicsinyt, mint a nagyot hallgassátok
meg, ne féljetek senkitől, mert az ítélet Istené; amely dolog pedig
nehéz nektek; azt hozzátok elém, hogy meghallgassam. **18** És
megparancsoltam nektek abban az időben mind a dolgokat,
melyeket megtegyetek. **19** Mi elvonultunk a Chórebtől és
végigmentünk eme egész, nagy és félelmetes pusztán, melyet
láttatok, az Emóri hegye felé, amint parancsolta nekünk az
Örökkévaló, a mi Istenünk és elérkeztünk Kádes-Barneáig. **20**
És mondtam nektek: Elérkeztetek az Emóri hegyéig, melyet az
Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **21** Lásd, elédadta az
Örökkévaló, a te Istened az országot, menj föl, foglald el, amint
szólt az Örökkévaló, őseid Istene hozzád; ne félj és ne csüggedj!
22 Akkor odaléptetek hozzám mindnyájan és mondtátok: Hadd
küldjünk férfiakat magunk előtt, hogy kikémleljék nekünk az
országot és hozzanak nekünk feleletet az út felől, amelyen
fölmegyünk és a városok felől, amelyekhez elérkezünk. **23**
Jónak tetszett szemeimben a dolog, vettem közületek tizenkét
férfiút, egy férfiút törzsenként. **24** Ők megfordultak és fölmentek
a hegyre, elérkeztek Eskól völgyéig és kikémlelték azt. **25**
Vettek kezükbe az ország gyümölcséből és lehozták nekünk; és
hoztak nekünk feleletet és mondták: Jó az ország, melyet az
Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **26** De ti nem akartatok

fölmenni és ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek
parancsának. **27** Zúgolódtatok sátraitokban és mondtátok: Mert
gyűlölt bennünket az Örökkévaló, azért vezetett ki bennünket
Egyiptom országából, hogy adjon minket az Emóri kezébe, hogy
elpusztítson bennünket. **28** Hová menjünk mi föl? Testvéreink
elcsüggesztették szívünket, mondván: Nagyobb és hatalmasabb
nép az nálunknál, a városok nagyok és az égig megerősítve, meg
az ánokiták fiait is láttuk ott. **29** És mondtam nektek: Ne ijedjetek
meg és ne féljetek tőlük. **30** Az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki jár
előttetek, ő harcol majd értetek, mind aszerint, mint cselekedett
veletek Egyiptomban szemeitek láttára, **31** meg a pusztában,
amelyet láttál, hogy vitt téged az Örökkévaló, a te Istened,
amint viszi valaki az ő fiát, az egész úton, amelyen jártatok,
míg elérkeztetek erre a helyre. **32** De ebben a dologban nem
hittetek az Örökkévalóban, a ti Istenetekben, **33** aki jár előttetek
az úton, hogy kikémleljen nektek helyet, ahol táborozzatok,
tűzben éjjel, hogy mutassa nektek az utat, amelyen menjetek, és
felhőben nappal. **34** És az Örökkévaló meghallotta szavaitok
hangját, megharagudott és megesküdött, mondván: **35** Nem
fogja látni egy sem a férfiak közül, ez a gonosz nemzedék, a jó
országot, melyről megesküdtem, hogy őseiteknek adom, **36**
kivéve Kálebet, Jefune fiát; ő fogja látni, neki adom a földet, ahol
járt és fiának, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló után. **37**
Rám is megharagudott az Örökkévaló miattatok, mondván: Te
sem fogsz oda, bemenni. **38** Józsua, Nún fia, ki előtted áll, ő
megy oda be, őt bátorítsd, mert ő fogja birtokba adni Izraelnek **39**
Gyermekeitek pedig, akikről mondtátok, martalékká lesznek és
fiaitok, akik még nem ismerik ma a jót és a rosszat, ők mennek
oda be; nekik adom és ők fogják azt elfoglalni. **40** Ti pedig

forduljatok meg és vonuljatok a pusztába a nádastenger felé. **41**
De ti feleltetek és mondtátok nekem Vétkeztünk az Örökkévaló
ellen, mi föl akarunk menni, hagy harcoljunk mind aszerint, amint
parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk; felkötöttétek,
kiki az ő harci eszközeit és készek voltatok fölmenni a hegyre.
42 De az Örökkévaló mondta nekem: Mondd nekik: Ne menjetek
föl és ne harcoljatok, mert én nem vagyok közepettetek, hogy
vereséget ne szenvedjetek ellenségeitek előtt. **43** És szóltam
hozzátok, de ti nem hallgattatok rám és ellenszegültetek az
Örökkévaló parancsának, dacoltatok és fölmentetek a hegyre. **44**
Akkor kijött az Emóri, aki azon a hegyen lakott, elétek és üldöztek
benneteket, mint a méhek teszik, és szétvertek benneteket
Széirben egész Chormoig. **45** És visszatértetek és sírtatok az
Örökkévaló színe előtt, de az Örökkévaló nem hallgatta meg
szavatokat és nem figyelt rátok. **46** És maradtatok Kádesben
sok ideig, amennyi ideig maradtatok.

2 Mi megfordultunk és vonultunk a pusztába, a nádastenger
felé, amint szólt hozzám az Örökkévaló és megkerültük a Széir
hegyét sok ideig. **2** És szólt az Örökkévaló hozzám, mondván:
3 Eleget kerülitek már ezt a hegyet, forduljatok északra, **4** A
népnek pedig, parancsold meg, mondván: Ti átvonultok a ti
testvéreitek, Ézsau fiainak határán; akik Széirben laknak, ők
félnek tőletek, de ti őrizkedjetek nagyon; **5** ne támadjátok meg
őket, mert nem adok nektek az országukból egy talpalatnyit sem,
mert Ézsaunak adtam örökségül a Széir hegységet. **6** Eledelt
pénzen vegyetek tőlük, hogy ehessetek és vizet is pénzen
vegyetek tőlük, hogy ihassatok. **7** Mert az Örökkévaló, a te
Istened megáldott téged kezed minden munkájában, ismerte
jártadat a nagy pusztán át; a negyven éven át az Örökkévaló, a

te Istened veled volt, nem hiányzott neked semmi sem. **8** És mi
elvonultunk testvéreinktől, Ézsau fiaitól, akik Széirben laknak; a
síkság útja felől, Élásztól és Eczjón-Gevertől. Megfordultunk és
vonultunk Móáb pusztája útján. **9** És mondta az Örökkévaló
nekem: Ne szorongasd Móábot és ne támadd meg háborúval,
mert nem adok neked az ő országából örökséget, mert Lót fiainak
adtam Őrt örökségül. **10** Az émiták laktak előbb benne, egy
nagy nép, számos és szálas, mint az ánokiták, **11** Óriásoknak
tartatnak ők is, mint az ánokiták, a moábiták pedig émitáknak
nevezték őket. **12** Széirben pedig előbb a chóriták laktak és
Ézsau fiai elűzték őket, elpusztították őket maguk elől és laktak
az ő helyükben; úgy mint Izrael tett az ő öröksége országával,
melyet az Örökkévaló adott nekik. **13** Most kerekedjetek föl,
vonuljatok át a Zered patakján. És mi átvonultunk a Zered
patakján. **14** És az idő, mialatt mentünk Kádes-Bárneától, amíg
átvonultunk a Zered patakján, harmincnyolc év volt; amíg nem
kiveszett az egész nemzedék, a harcosok a tábor közepéből,
amint megesküdött az Örökkévaló felőlük. **15** És az Örökkévaló
keze is volt rajtuk, hogy elveszítse őket a tábor közepéből,
mígnem kivesztek. **16** És volt, midőn kiveszett mind a harcos,
elhalván a nép közül, **17** szólt hozzám az Örökkévaló, mondván:
18 Te átvonulsz ma Móáb határán, Oron át, **19** és közeledsz
Ámmón fiai felé, ne szorongasd őket és ne támadd meg őket,
mert nem adok Ámmón fiainak országából neked örökséget,
mert Lót fiainak adtam azt örökségül. **20** Az óriások országának
tartják azt is; óriások laktak benne előbb, és az ámmóniták
nevezték őket zámzumitáknak. **21** Nagy nép, számos és szálas,
mint az ánokiták; de az Örökkévaló elpusztította őket előlük, és
ők elűzték őket és laktak a helyükben. **22** Amiképpen cselekedett

Ézsau fiaival, akik Széirben laktak, hogy elpusztította a Chórit
előlük és ők elűzték azt és laktak a helyükben mind e mai napig.
23 És az ávviták, akik falvakban laktak Ázzóig – a káftóriták, akik
kimentek Káftórból, elpusztították őket és laktak az ő helyükben.
24 Kerekedjetek föl, induljatok és vonuljatok át az Árnón patakján;
lásd, én kezedbe adtam Szichónt, Chesbón királyát, az Emórit
és országát, kezdd meg elfoglalni és támadd meg háborúval. **25**
Ezen a napon kezdem én bocsátani a tőled való rettegést és
félelmet a népekre az egész ég alatt; amint hallani fogják híredet,
megremegnek és reszketnek előtted. **26** És küldtem követeket
Kedémósz pusztájából Szichónhoz, Chesbón királyához, békés
szavakkal, mondván: **27** Hadd vonuljak át országodon; csak az
országúton fogok menni, nem térek le sem jobbra, sem balra. **28**
Eledelt pénzért adj el nekem, hogy ehessem, vizet pénzért adj
nekem, hogy ihassam, csak hadd vonuljak át gyalog, **29** – amint
tettek velem Ézsau fiai, akik Széirben laknak és a móábiták,
akik Orban laknak, – amíg nem átvonulok a Jordánon abba az
országba, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk ad nekünk. **30**
De nem akarta Szichón, Chesbón királya, hogy átvonultasson
minket, mert megkeményítette az Örökkévaló, a te Istened a
lelkét és makaccsá tette a szívét, hogy kezedbe adja, mint a mai
nap van. **31** És mondta az Örökkévaló nekem: Lásd, elkezdtem
eléd adni Szichónt és az ő országát, kezdd meg elfoglalni, hogy
elfoglald az ő országát. **32** És kivonult Szichón elénk, ő és
egész népe háborúra Johaczba. **33** De az Örökkévaló, a mi
Istenünk elénk adta őt, mi megvertük őt és fiait, meg egész
népét. **34** És meghódítottuk mind a városait abban az időben és
elpusztítottunk minden várost: férfiakat, nőket és gyermekeket,
nem hagytunk meg maradékot. **35** Csak a barmot vettük prédául

magunknak és a városok zsákmányát, melyeket meghódítottunk.
36 Áróértől, mely az Árnón-patak partján van és a várostól,
mely a völgyben van egész Gileádig, nem volt város, mely
erősebb lett volna nálunk; mindet elénk adta az Örökkévaló,
a mi Istenünk. **37** Csak az Ámmón fiainak országához nem
közeledtél, a Jábbók-patak egész partjához, meg a hegység
városaihoz és mindahhoz, amit eltiltott az Örökkévaló, a mi
Istenünk.

3 Megfordultunk és fölmentünk Boson felé; és kijött Óg, Boson
királya elénk, ő és egész népe háborúra Edreibe. **2** És az
Örökkévaló mondta nekem: Ne félj tőle, mert kezedbe adtam
őt és egész népét, meg országát; tégy vele, amint tettél
Szichónnal, az Emóri királyával, aki Chesbónban lakik. **3** És az
Örökkévaló, a mi Istenünk kezünkbe adta Ógot is, Boson királyát
és egész népét; mi megvertük őt úgy, hogy nem hagytunk belőle
maradékot. **4** Meghódítottuk mind a városait az időben, nem
volt város, melyet el nem vettünk tőlük; hatvan várost, Árgóv
egész vidékét, Óg birodalmát Bosonban. **5** Mindezek erősített
városok voltak, magas fallal, kapukkal és tolózárral, kivéve
az igen sok nyílt várost. **6** És kiirtottuk azokat, amint tettünk
Szichónnal, Chesbón királyával, kiirtva minden várost férfiakat,
nőket és gyermekeket. **7** Mind a barmot pedig és a városok
zsákmányát magunknak vettük prédául. **8** Elvettük abban az
időben az országot az Emóri két királyának kezéből, mely a
Jordánon innen van, az Árnón patakjától a Chermón hegyéig;
9 – a czidóniták nevezik a Chermónt Szirjónnak, az Emóri
pedig Szenirnek nevezi; **10** a síkság minden városát, az egész
Gileádot, egész Bosont, Szálchóig és Edreig, Óg birodalmának
városait Bosonban. **11** Mert csak Óg, Boson királya maradt az

óriások maradékából; íme ágya vaságy, nemde Rábbász-Bené-
Ámmónban van, hosszúsága kilenc könyök és négy könyök
a szélessége, a férfi könyöke szerint. **12** És ezt az országot
elfoglaltuk abban az időben, Áróértól, mely az Árnón patakja
mellett van, meg Gileád hegységének felét és városait adtam a
Rúbéninak és Gádinak. **13** Gileád többi részét pedig, meg az
egész Bosom, Óg birodalmát adtam Menásse féltörzsének; az
Árgóv egész vidékét, amaz egész Bosont nevezik az óriások
országának. **14** Joir, Menásse fia elvette Árgóv egész vidékét, a
Gesúri és Maáchoszi határáig és elnevezte azokat az ő nevéről;
Bosont Chávvósz-Joirnak mind e mai napig. **15** Mochirnak pedig
adtam Gileádot. **16** A Rúbéninek és a Gádinak pedig adtam
Gileádtól egész az Árnón patakjáig, a patak közepét határul, a
Jábbók patakjáig, az Ámmón fiainak határán, **17** és a síkságot,
a Jordánt határul, Kinneresztől a síkság tengeréig, a Piszga
lejtői alatt, keletre. **18** És megparancsoltam nektek abban az
időben, mondván: Az Örökkévaló, a ti Istenetek adta nektek ezt
az országot, hogy elfoglaljátok azt; fölfegyverkezve vonuljatok
testvéreitek, Izrael fiai előtt, mind a hadba valók. **19** Csak
nejeitek, gyermekeitek és nyájaitok – tudom, hogy sok nyájatok
van – maradjanak városaitokban, melyeket nektek adtam, **20**
mindaddig, míg nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek,
úgy mint nektek és elfoglalják ők is az országot, melyet az
Örökkévaló, a ti Istenetek ad nekik a Jordánon túl, azután
visszatérhettek, kiki az ő birtokához, melyet nektek adtam. **21**
Józsuának pedig megparancsoltam abban az időben, mondván:
Szemeid látták mindazt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek a
két királlyal; így fog tenni az Örökkévaló mindama birodalmakkal,
ahová te átvonulsz. **22** Ne féljetek tőlük, mert az Örökkévaló,

a ti Istenetek az, aki harcol értetek. **23** És könyörögtem az
Örökkévalónak abban az időben, mondván: **24** Uram, Istenem te
elkezdted megmutatni szolgádnak nagyságodat és erős kezedet;
hisz ki oly Isten az égben és a földön, aki cselekednék a te
cselekedeteid és hatalmad szerint? **25** Hadd vonuljak át, kérlek,
hogy lássam azt a jó országot, mely a Jordánon túl van, azt a jó
hegyet és a Libánónt. **26** De fölgerjedt az Örökkévaló ellenem
miattatok és nem hallgatott rám; azt mondta az Örökkévaló
nekem: Elég! ne szólj hozzám többé ebben a dologban. **27** Menj
föl a Piszga csúcsára, vesd föl szemeidet nyugatra, északra,
délre és keletre és nézd meg szemeiddel, mert nem fogsz
átvonulni ezen a Jordánon. **28** Adj parancsot Józsuának, erősítsd
és bátorítsd őt, mert ő fog átvonulni a nép előtt és ő fogja
birtokba adni nekik az országot, melyet látsz. **29** így maradtunk
a völgyben, Bész-Peórral szemben.

4 És most Izrael, halljad a törvényeket és rendeleteket, melyekre
én tanítlak benneteket, hogy megtegyétek, hogy éljetek és
bemenjetek és elfoglaljátok az országot, melyet az Örökkévaló,
őseitek Istene ad nektek. **2** Ne tegyetek hozzá az igéhez,
melyet én parancsolok nektek és ne vegyetek el belőle, hogy
megőrizzétek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsait, melyeket
én parancsolok nektek. **3** Szemeitek látták, amit az Örökkévaló
cselekedett Baál-Peór miatt, hogy mindenkit, aki járt Baál-Peór
után, elpusztított az Örökkévaló, a te Istened közepedből. **4** Ti
pedig, kik ragaszkodtatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez,
mindnyájan éltek ma. **5** Lásd, tanítottalak benneteket törvényekre
és rendeletekre, amint parancsolta nekem az Örökkévaló,
az én Istenem, hogy cselekedjetek aszerint az országban,
ahova bementek, hogy elfoglaljátok azt. **6** Őrizzétek meg tehát

és tegyétek meg, mert az a ti bölcseségtek és értelmetek a
népek szemeiben, amelyek hallják mindezeket a törvényeket és
mondják majd: Bizony bölcs és értelmes ez a nagy nemzet! **7**
Mert melyik az a nagy nemzet, melyhez Isten oly közel van,
mint az Örökkévaló, a mi Istenünk, bárhol szólítjuk őt? **8** És
melyik az a nagy nemzet, melynek oly igazságos törvényei és
rendeletei vannak, mint ez az egész tan, melyet én ma elétek
teszek? **9** Csak őrizkedjél és őrizd nagyon a te lelkedet, hogy el
ne felejtsd a dolgokat, melyeket szemeid láttak és hogy el ne
távozzanak szívedből életed mindennapjain át, hanem ismertesd
meg azokat fiaiddal és fiaid fiaival; **10** azt a napot, melyen álltál
az Örökkévaló, a te Istened előtt a Chóreben, amikor azt mondta
nekem az Örökkévaló: Gyűjtsd egybe nekem a népet, hogy
hallassam velük szavaimat, hogy megtanuljanak engem félni
minden időben, amíg élnek a földön, és fiaikat is megtanítsák.
11 És ti odaléptetek és megállottatok a hegy alatt, a hegy pedig
égett tűzben az ég szívéig, sötétség, felhő és sűrű homály között.
12 És az Örökkévaló szólt hozzátok a tűz közepéből, a szavak
hangját hallottátok, de alakot nem láttatok a hangon kívül. **13**
Kijelentette nektek szövetségét, amelyet parancsolt nektek, hogy
megtegyétek: a tíz igét, és fölírta azokat két kőtáblára. **14** Nekem
pedig megparancsolta az Örökkévaló abban az időben, hogy
megtanítsalak benneteket törvényekre és rendeletekre, hogy
megtegyétek azokat az országban, amelybe ti átvonultok, hogy
elfoglaljátok azt. **15** De őrizkedjetek nagyon lelketek miatt, mert
nem láttatok semmi alakot, amely napon szólt az Örökkévaló
hozzátok a Chóreben, a tűz közül, **16** hogy meg ne romoljatok
és készítsetek magatoknak faragott képet, bármely bálvány
alakját, képmását férfi személynek vagy nőnek; **17** képmását

bármely állatnak, mely a földön van, képmását bármely szárnyas
madárnak, mely repül az ég felé; **18** képmását bármely csúszó-
mászónak a földön, képmását bármely halnak, mely a vízben
van, a föld alatt. **19** Hogy föl ne vesd szemeidet az égre és látván
a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét,
megbotlasz és leborulsz előttük és szolgálod ezeket, melyeket
az Örökkévaló, a te Istened kiosztott mind a népek számára; az
egész ég alatt; **20** benneteket – pedig vett az Örökkévaló és
kivezetett. benneteket a vaskohóból, Egyiptomból, hogy legyetek
neki öröksége népéül, mint a mai napon van. **21** Rám pedig
haragudott az Örökkévaló miattatok és megesküdött, hogy nem
vonulok át a Jordánon, és hogy nem megyek be a jó országba,
melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul; **22** hanem
meghalok én ebben az országban, nem vonulok át a Jordánon,
de ti átvonultok és elfoglaljátok azt a jó országot. **23** Őrizkedjetek,
hogy el ne felejtsétek az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségét,
amelyet veletek kötött és készítsetek magatoknak faragott
képet, bárminek alakját, amit eltiltott neked az Örökkévaló,
a te Istened. **24** Mert az Örökkévaló, a te Istened emésztő
tűz, buzgó Isten. **25** Ha nemzesz majd fiakat és unokákat
és rég laktok már az országban és megromoltok és csináltok
faragott képet, bárminek alakját és teszitek azt, ami rossz az
Örökkévaló, a te Istened szemeiben, hogy megharagítsátok; **26**
tanukul hívom ellenetek ma az eget és a földet, hogy el fogtok
veszni hamar az országból, ahova átvonultok a Jordánon, hogy
elfoglaljátok; nem fogtok rajta hosszú ideig élni, hanem el fogtok
pusztulni. **27** És elszór az Örökkévaló benneteket a népek közé
és csekély számmal fogtok megmaradni a nemzetek között,
ahova elvezet az Örökkévaló benneteket. **28** Ott szolgálhattok

majd isteneket, ember kezének művét, fát és követ, melyek
nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak. **29**
Onnan majd keresitek az Örökkévalót a te Istenedet és meg
is találod, ha keresed egész szíveddel és egész lelkeddel. **30**
Szorultságodban, amikor majd érnek téged mind e dolgok a késő
jövőben, akkor megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és
hallgatsz a szavára. **31** Mert irgalmas Isten az Örökkévaló a
te Istened, nem enged ellankadnod és nem ront meg téged,
nem felejti el őseid szövetségét, melyre megesküdött nekik. **32**
Mert kérdezz csak az előbbi időkről, melyek előtted voltak, ama
naptól kezdve, mikor teremtett az Isten embert a földre, az ég
egyik szélétől az ég másik széléig: vajon történt-e ilyen nagy
dolog vagy hallatszott-e hozzá hasonló? **33** Vajon hallotta-e a
nép Isten hangját szólni a tűz közepéből, amint te hallottad, és
életben maradt? **34** Vagy megkísérlette-e Isten, hogy elmenjen
és vegyen magának nemzetet másik nemzet közül kísértésekkel,
jelekkel és csodákkal, háborúval, erős kézzel, kinyújtott karral és
nagy félelmetességekkel, mind aszerint, amint tette veletek az
Örökkévaló, a ti Istenetek Egyiptomban; a te szemeid láttára?
35 Neked megmutattatott, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló
az Isten és senki más kívüle. **36** Az égből hallatta veled hangját,
hogy oktasson téged és a földön mutatta neked nagy tüzét és
szavait hallottad a tűz közepéből. **37** Azért, mert szerette a te
őseidet, kiválasztotta magzatukat utánuk és kivezetett téged ő
maga a nagy erejével Egyiptomból, **38** hogy elűzzön nagyobb
nemzeteket és hatalmasabbakat nálad előled, hogy elvigyen
téged és adja neked az ő országukat birtokul, mint a mai napon
van. **39** Tudd meg ma és vedd szívedre, hogy az Örökkévaló az
Isten az égben fönt és a földön alant, és senki más! **40** Őrizd

meg törvényeit és parancsolatait, melyeket én ma parancsolok
neked, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, és hogy
hosszú ideig élj ama földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened
ad neked minden időre. **41** Akkor különített el Mózes három
várost, a Jordánon innen napkeletre, **42** hogy odameneküljön
a gyilkos, aki megöli felebarátját szándék nélkül, és ő nem
gyűlölője neki sem tegnapról, sem tegnapelőttről, meneküljön
eme városok egyikébe, hogy életben maradjon: **43** Beczert
a pusztában, a síkföldön Rúbénitől és Rámótot Gileádban a
Gáditól és Gólont Bosonban a Menássetől. **44** És ez a tan;
melyet tett Mózes Izrael fiai elé. **45** Ezek a bizonyságok, a
törvények és rendeletek, melyeket elmondott Mózes Izrael
fiainak, mikor kivonultak Egyiptomból; **46** a Jordánon innen a
völgyben, Bész-Peórral szemben, Szichón, az Emóri királyának
országában, aki lakott Chesbónban, akit megvert Mózes és
Izrael fiai, mikor kivonultak Egyiptomból. **47** És elfoglalták az
országát és Ógnak, Boson királyának országát, az Emóri két
királyáét, amely a Jordánon innen napkeletre van **48** Áróértől,
mely az Árnón patakjának partján van; egész Szión hegyéig, az
Chermón, **49** és az egész síkságot a Jordánon innen, keletre
egész a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt.

5 Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Halljad Izrael
a törvényeket és a rendeleteket, amelyeket én elmondok füleitek
hallatára ma; tanuljátok meg azokat és őrizzétek meg, hogy
megtegyétek. **2** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szövetséget kötött
velünk Chóreben. **3** Nem (csak) atyáinkkal kötötte az Örökkévaló
ezt a szövetséget, hanem velünk (is), kik mi itt vagyunk ma,
mindnyájan életben. **4** Színről színre szólt az Örökkévaló veletek
a hegyen, a tűz közül, **5** – én álltam az Örökkévaló közt

és ti köztetek abban az időben, hogy kijelentsem nektek az
Örökkévaló szavát, mert ti féltetek a tűztől és nem mentetek föl a
hegyre, – mondván: **6** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki
kivezettelek téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából.
7 Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. **8** Ne
csinálj magadnak faragott képet, bármely alakját annak, ami az
égben van fönt és ami a földön van alant és ami a vízben van a
föld alatt. **9** Ne borulj le előttük és ne szolgáld azokat; mert én az
Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, aki megbüntetem
az atyák vétkét a gyermekekben harmad- és negyedíziglen,
akik engem gyűlölnek; **10** de szeretetet gyakorlok ezeríziglen
azokkal, akik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat.
11 Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert
nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejti az ő nevét
hiába. **12** Őrizd meg a szombat napját, hogy megszenteljed,
amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **13**
Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **14** de a
hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne
végezz semmi munkát, se te, se fiad, se leányod, se szolgád,
se szolgálód, se ökröd, se szamarad és semmiféle barmod,
se az idegened, aki kapuidban van, hogy nyugodjék szolgád
és szolgálód, mint tenmagad. **15** Emlékezzél meg arról, hogy
rabszolga voltál Egyiptom országában, de kivezetett téged onnan
az Örökkévaló, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral;
azért parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy
megtartsd a szombat napját. **16** Tiszteld atyádat és anyádat,
amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy
hosszú életű légy és hogy jó dolgod legyen a földön, melyet
az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **17** Ne ölj! **18** Ne törj

házasságot! **19** Ne lopj! **20** Ne vallj felebarátod ellen mint hamis
tanú! **21** Ne kívánd meg felebarátod feleségét és ne vágyakozzál
felebarátod házára, mezejére, szolgájára, szolgálójára, ökrére,
szamarára és semmire, ami felebarátodé! **22** Ez igéket mondta
az Örökkévaló egész gyülekezeteteknek a hegyen, a tűz, a
felhő és a sűrű homály közül fennhangon, de nem többet; és
fölírta azokat két kőtáblára és átadta nekem. **23** És történt,
mikor ti hallottátok a hangot a sötétség közül és a hegy égett
a tűzben, akkor odaléptetek hozzám törzseitek minden fejei
és véneitek, **24** és mondtátok: Íme, megmutatta nekünk az
Örökkévaló, a mi Istenünk az ő dicsőségét és nagyságát, hangját
pedig hallottuk a tűz közül; ezen a napon láttuk, hogy Isten
szól az emberhez és ez életben marad. **25** De most miért
haljunk meg? Mert megemészt bennünket ez a nagy tűz; ha
még tovább halljuk az Örökkévaló, a mi Istenünk hangját, akkor
meghalunk. **26** Mert ki az a halandó, aki hallotta az élő Isten
hangját szólani a tűz közül, mint mi és életben maradt? **27**
Lépj te oda és halljad mindazt, amit mond az Örökkévaló,
a mi Istenünk és te mondd el nekünk mindazt, amit szól az
Örökkévaló, a mi Istenűnk hozzád, hogy halljuk és megtegyük.
28 És az Örökkévaló hallotta szavaitok hangját, midőn szóltatok
hozzám; és az Örökkévaló mondta nekem; Hallottam a nép
szavainak hangját, amellyel szóltak hozzád; jól mondták mindazt,
amit szóltak. **29** Vajha ez a szívük maradna nekik, hogy féljenek
engem és megőrizzék mind a parancsolataimat minden időben,
hogy jó dolguk legyen nekik és fiaiknak örökké. **30** Menj, mondd
nekik: Térjetek vissza sátraitokba! **31** Te pedig állj itt nálam,
hadd mondom el neked mind a parancsolatot, a törvényeket
és a rendeleteket, amelyekre őket tanítsd, hogy megtegyék az

országban, melyet én adok nekik, hogy elfoglalják. **32** Azért
őrizzétek meg, hogy úgy cselekedjetek, amint parancsolta az
Örökkévaló, a ti Istenetek nektek, ne térjetek el se jobbra, se
baba, **33** Mindazon az úton, melyet parancsolt az Örökkévaló; a
ti Istenetek nektek, járjatok, hogy éljetek, jó dolgotok legyen és
hosszú ideig maradjatok az országban, melyet elfoglaltok.

6 Ez a parancsolat, (ezek) a törvények és rendeletek, melyeket
az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsolt, hogy tanítsalak
benneteket azokra, hogy megtegyétek az országban, ahova
átvonultok, hogy azt elfoglaljátok. **2** Hogy féljed az Örökkévalót, a
te Istenedet, hogy megőrizd minden törvényeit és parancsolatait,
amelyeket én parancsolok neked, te, fiad és fiadnak fia, életed
minden napjain át, hogy hosszú életű légy. **3** Halljad tehát
Izrael és őrizd meg, hogy megtegyed, hogy jó dolgod legyen
és hogy nagyon sokasodjatok, amint ígérte az Örökkévaló,
őseid Istene neked, a tejjel-mézzel folyó országban. **4** Halljad
Izrael, az Örökkévaló, a mi Istenünk, az Örökkévaló egy! **5**
Szeresd tehát az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel,
egész lelkeddel és egész erőddel. **6** És legyenek ezek az igék,
melyeket ma parancsolok neked, a szívedben. **7** Vésd be azokat
gyermekeidnek és beszélj róluk, mikor ülsz házadban, mikor
jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelsz. **8** Kösd azokat
jelül kezedre és legyenek homlokkötőül szemeid között. **9** És írd
azokat házad ajtófeleire és kapuidra. **10** És lesz, ha elvisz téged
az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyről megesküdött
őseidnek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy neked adja,
nagy és jó városokat, melyeket nem te építettél, **11** és házakat
telve minden jóval, melyeket nem te töltöttél meg és kivájt kutakat,
melyeket nem te vájtál ki, szőlőket és olajfákat, melyeket nem te

ültettél; és eszel és jóllaksz: **12** Őrizkedjél, hogy el ne felejtsd
az Örökkévalót, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a
rabszolgák házából. **13** Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed,
őt szolgáld és nevére esküdjél! **14** Ne járjatok más istenek
után a népek istenei közül, amelyek körülöttetek vannak. **15**
Mert buzgó Isten az Örökkévaló, a te Istened közepedben,
hogy fel ne gerjedjen az Örökkévaló, a te Istened haragja
ellened és elpusztítson a föld színéről. **16** Ne kísértsétek meg az
Örökkévalót, a ti Isteneteket, amint megkísértettétek Másszóban.
17 Őrizzétek meg az Örökkévaló; a ti Istenetek parancsait,
bizonyságait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. **18**
Tedd azt, ami igaz és jó az Örökkévaló szemeiben, hogy jó
dolgod legyen, bemenjél és elfoglaljad a jó országot, melyről
megesküdött az Örökkévaló a te őseidnek, **19** hogy elkergeti
mind az ellenségeidet előled, amint szólt az Örökkévaló. **20** Ha
kérdez fiad téged holnap, mondván: Mire valók a bizonyságok,
törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a mi Istenünk
nektek parancsolt? **21** Akkor mondd fiadnak: Rabszolgái voltunk
Fáraónak Egyiptomban, de az Örökkévaló kivezetett bennünket
Egyiptomból erős kézzel; **22** és tett az Örökkévaló jeleket és
csodákat, nagyokat és veszedelmeseket, Egyiptomban Fáraón
és egész házán szemünk láttára. **23** Bennünket pedig kivezetett
onnan, hogy elhozzon bennünket, hogy adja nekünk az országot,
melyről megesküdött őseinknek. **24** Azért parancsolta meg
nekünk az Örökkévaló, hogy megtegyük mind a törvényeket,
hogy féljük az Örökkévalót, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk
legyen minden időben, hogy életben tartson bennünket, mint e
mai napon van. **25** És igazságunk lesz az nekünk, ha megőrizzük,

hogy megtegyük mind a parancsolatot az Örökkévaló, a mi
Istenünk előtt, amint parancsolta nekünk.

7 Ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba,
ahova te bemész, hogy elfoglaljad azt és kiűz sok népet
előled, a Chittit, a Girgosit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit,
a Chivvit és a Jevúszit, hét nemzetet, számosabbakat és
hatalmasabbakat nálad, **2** és elédadja őket az Örökkévaló, a
te Istened és te megvered őket, akkor irtsd ki őket, ne köss
velük szövetséget és ne könyörülj rajtuk. **3** Ne házasodjál
velük össze, leányodat ne add az ő fiának és leányát ne vedd
el a te fiadnak, **4** mert eltéríti fiadat tőlem, hogy szolgálnak
más isteneket, és fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek
és elpusztít téged hamarosan. **5** Hanem így tegyetek velük:
Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, ligeteiket
vágjátok ki és faragott képeiket égessétek el tűzben. **6** Mert
szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek, téged
választott ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy légy az ő tulajdon
népe mind a népek közül, melyek a föld színén vannak. **7**
Nem mivel számosabbak vagytok mind a népeknél kedvelt
meg az Örökkévaló benneteket és választott ki titeket, hisz ti
vagytok a legkevesebben mind a népek között; **8** hanem mert
szeret az Örökkévaló benneteket és mert megőrzi az esküt,
mellyel megesküdött őseiteknek, azért vezetett ki az Örökkévaló
benneteket erős kézzel és váltott meg téged a rabszolgák
házából, Fáraó, Egyiptom királyának kezéből. **9** Tudd meg
tehát, hogy az Örökkévaló, a te Istened, ő az Isten, a hűséges
Isten, aki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azoknak, kik őt
szeretik és megőrzik parancsait ezer nemzedéken át; **10** de
megfizet azoknak, akik őt gyűlölik, mindegyiknek magának, hogy

elveszítse; nem késik gyűlölőjével szemben, annak magának
fizet meg. **11** Azért őrizd meg a parancsolatot, a törvényeket
és a rendeleteket, melyeket én neked ma parancsolok, hogy
megtegyed azokat. **12** És lesz jutalmául annak, hogy hallgattok
a rendeletekre, megőrzitek, hogy megtegyétek azokat, megőrzi
neked az Örökkévaló, a te Istened a szövetséget és a szeretetet,
melyről megesküdött őseidnek. **13** És szeret téged, megáld és
megsokasít, megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét,
gabonádat, mustodat és olajodat, marháid fajzását és juhaid
szaporodását a földön, melyről megesküdött őseidnek, hogy
neked adja. **14** Áldottabb leszel mind a népéknél, nem lesz
közötted magtalan férfi és magtalan nő, sem barmod között
(meddő). **15** És távol tart az Örökkévaló tőled minden betegséget,
és Egyiptomnak minden gonosz baját, melyeket ismersz, nem
fogja rádvetni, hanem bocsátja minden gyűlölőidre. **16** És
megemészted mind a népeket, melyeket az Örökkévaló, a te
Istened átad neked, ne sajnálkozzék szemed rajtuk, hogy ne
szolgáld az ő Isteneiket, mert tőr az neked. **17** Ha majd azt
mondod szívedben; Számosabbak a nemzetek nálam, hogy
tudnám én őket elűzni? **18** Ne félj tőlük; emlékezz meg arról, amit
tett az Örökkévaló, a te Istened Fáraóval és egész Egyiptommal:
19 A nagy kísértésekről, melyeket szemeid láttak és a jelekről
meg a csodákról, az erős kézről és a kinyújtott karról, mellyel
kivezetett téged az Örökkévaló, a te Istened; így fog tenni az
Örökkévaló, a te Istened mind a népekkel, melyektől te félsz.
20 És a darázst is bocsátja az Örökkévaló, a te Istened rájuk,
amíg elvesznek, akik megmaradtak és akik elrejtőztek előled. **21**
Ne rettegj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened közepetted
van, nagy és félelmetes Isten. **22** És elűzi az Örökkévaló, a te

Istened a népeket előled lassan-lassan, nem pusztíthatod ki
azokat hamarosan, hogy el ne sokasodjék ellened a mező vadja.
23 És elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és megzavarja
őket nagy zavarral, míg el nem pusztulnak; **24** és királyaikat
adja kezedbe, hogy eltöröld nevüket az ég alól, nem állhat meg
előtted senki, míg elpusztítod őket. **25** Isteneik faragott képeit
égessétek el tűzben, ne kívánd meg az ezüstöt és az aranyat,
mely rajtuk van, hogy elvegyed, hogy tőrbe ne kerülj általa, mert
utálata az az Örökkévalónak, a te Istenednek. **26** És ne vigyél
utálatot a te házadba, hogy átokká ne légy, mint az; undorodjál
tőle és utáld azt, mert átok az.

8 Minden parancsolatot, melyet én ma parancsolok neked,
őrizzetek meg, hogy megtegyétek, hogy éljetek, sokasodjatok,
bemenjetek és elfoglaljátok az országot, melyről megesküdött
az Örökkévaló őseiteknek. **2** Emlékezzél meg az egész útról,
amelyen vezetett téged az Örökkévaló, a te Istened e negyven
éven át a pusztában, hogy sanyargasson téged, megkísértsen
téged, hogy megtudja, mi van a szívedben, vajon megőrzöd-e
parancsolatait vagy nem? **3** Sanyargatott téged és éheztetett
téged, majd enned adta a mannát, melyet nem ismertél és nem
ismertek őseid, hogy tudassa veled, hogy nem egyedül kenyérrel
él az ember, hanem mindazzal, ami létrejön az Örökkévaló
parancsára, él az ember. **4** Ruhád nem kopott le rólad és
lábad nem dagadt meg e negyven éven át. **5** Tudd meg tehát
szívedben, hogy amint oktatja az ember a fiát, úgy oktat téged
az Örökkévaló, a te Istened. **6** Őrizd meg az Örökkévaló, a
te Istened parancsait, hogy útjain járj és féljed őt. **7** Mert az
Örökkévaló, a te Istened elvisz téged jó országba, hol vízpatakok
vannak, források és mélységek, melyek erednek a völgyben

és a hegyen, **8** oly országba, hol búza, árpa, szőlő, füge és
gránátalma (terem), oly országba, hol olajfa és méz van; **9**
oly országba, a hol nem szűkiben eszel kenyeret, ahol nem
szenvedsz hiányt semmiben oly országba, melynek kövei vas
és hegyeiből rezet vágsz. **10** És midőn eszel és jóllaksz, áldd
az Örökkévalót, a te Istenedet ama jó országért, melyet neked
adott. **11** Őrizkedjél, hogy el ne felejtsd az Örökkévalót, a te
Istenedet, meg nem őrizvén az ő parancsolatait, rendeleteit és
törvényeit, melyeket én parancsolok neked ma; **12** nehogy egyél
és jóllakjál, jó házakat építs és bennük lakjál; **13** marhád, juhod
sokasodjék, ezüstöd és aranyod sokasodjék és mindened, a
mi lesz, sokasodjék, **14** és akkor fennhéjázó legyen szíved és
elfelejtsd az Örökkévalót, a te Istenedet, aki kivezetett téged
Egyiptom országából, a rabszolgák házából; **15** aki vezetett
téged a nagy és félelmetes pusztán át, ahol mérges kígyó
és skorpió, meg szárazság van, ahol nincs víz; aki előhozott
neked vizet a sziklaszirtből; **16** aki enned adta a mannát a
pusztában, melyet nem ismertek őseid, hogy sanyargasson és
hogy megkísértsen téged, hogy jót tegyen veled jövődben, **17**
és te mondjad szívedben: Erőm és kezem hatalma szerezte
nekem ezt a vagyont. **18** De emlékezzél meg az Örökkévalóról,
a te Istenedről, mert ő az, aki neked erőt ad, hogy szerezzél
vagyont, hogy fenntartsa szövetségét, melyre megesküdött
őseidnek, mint e mai napon van. **19** És lesz, ha elfelejted az
Örökkévalót, a te Istenedet és jársz más istenek után, szolgálod
azokat és leborulsz előttük, tanúságot teszek ma ellenetek,
hogy el fogtok veszni; **20** mint a nemzetek, melyeket elveszít az
Örökkévaló előttetek, úgy fogtok elveszni, mivel nem hallgattatok
az Örökkévaló, a ti Istenetek szavára.

9 Halljad Izrael, te, átvonulsz ma a Jordánon, hogy bemenj
elfoglalni nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad, nagy
és az égig erősített városokat; **2** nagy és szálas népet, az ánokiták
fiait, akikről magad tudod és magad hallottad: ki állhat meg az
Ánok fiai előtt? **3** Tudd meg tehát ma, hogy az Örökkévaló, a te
Istened az, aki előtted vonul, emésztő tűz, ő fogja őket elpusztítani
és ő fogja őket lealázni előtted, hogy elűzd őket és elveszítsd
őket hamarosan, amint szólt hozzád az Örökkévaló. **4** Ne szólj
szívedben, amikor elkergeti az Örökkévaló, a te Istened őket
előled, mondván: Igazságomért hozott engem az Örökkévaló,
hogy elfoglaljam ezt az országot, és a népek gonoszságáért
űzi el az Örökkévaló őket előled. **5** Nem a te igazságodért és
egyenes szívedért mész te be, hogy elfoglaljad az ő országukat,
hanem e népek gonoszságáért űzi el az Örökkévaló, a te Istened
őket előled és hogy megtartsa szavát, mellyel az Örökkévaló
megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. **6** Tudd meg,
hogy nem a te igazságodért adja neked az Örökkévaló, a te
Istened ezt a jó országot, hogy azt elfoglaljad, mert keménnyakú
nép vagy te. **7** Emlékezzél meg, el ne felejtsd, hogy mint
haragítottad meg az Örökkévalót, a te Istenedet a pusztában;
ama naptól kezdve, amelyen kimentél Egyiptom országából,
amíg elérkeztetek erre a helyre, ellenszegülők voltatok az
Örökkévalóval szemben. **8** A Chóreben is megharagítottátok
az Örökkévalót, és megharagudott az Örökkévaló rátok, hogy
elpusztítson benneteket. **9** Mikor fölmentem a hegyre, hogy
átvegyem a kőtáblákat, tábláit ama szövetségnek, melyet az
Örökkévaló kötött veletek és a hegyen maradtam negyven nap
és negyven éjjel, kenyeret nem ettem vizet nem ittam. **10** És
átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, írva Isten ujjával, és

rajtuk mindaz igék, melyeket mondott az Örökkévaló nektek a
hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján. **11** És volt negyven
nap és negyven éjjel multán átadta nekem az Örökkévaló a
két kőtáblát, a szövetség tábláit. **12** És mondta nekem az
Örökkévaló: kerekedj föl, menj le innen hamar, mert megromlott a
te néped, melyet kivezettél Egyiptomból, letértek hamar az útról,
melyet nekik parancsoltam, készítettek maguknak öntött képet.
13 És szólt az Örökkévaló hozzám, mondván: Láttam ezt a népet
és íme keménnyakú nép ez. **14** Hagyj engem, hogy elpusztítsam
őket és eltöröljem nevüket az ég alól; téged pedig teszlek
hatalmasabb és számosabb néppé nála. **15** És megfordultam és
lementem a hegyről, a hegy pedig égett tűzben és a szövetség
két táblája két kezemben volt. **16** Mikor láttam, hogy íme
vétkeztetek az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen, készítettetek
magatoknak öntött borjút, letértetek hamar az útról, melyet
parancsolt nektek az Örökkévaló, **17** akkor megragadtam a két
lábát és ledobtam a két kezemből és összetörtem szemeitek
láttára. **18** És az Örökkévaló elé vetettem magamat, mint az
elsőízben, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem
és vizet nem ittam mind a ti vétketek miatt, mellyel vétkeztetek,
azt cselekedvén, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt
megharagítsátok; **19** mert rettegtem a haragtól és fölgerjedéstől,
mellyel haragudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson
benneteket, és az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal
is. **20** Áronra is megharagudott az Örökkévaló nagyon, hogy
elpusztítsa; és én imádkoztam Áronért is abban az időben. **21**
Vétketek tárgyát pedig, melyet készítettetek, a borjút, vettem
és elégettem tűzben, összezúztam azt, jól megőrölvén, míg
finom porrá lett, és beledobtam porát a patakba, mely lejön a

hegyről. **22** És Távéroban, Másszoban a Kivrósz-hattaávoban
megharagítottátok az Örökkévalót. **23** És mikor elküldött az
Örökkévaló benneteket Kádes-Bárneából, mondván: Menjetek
föl és foglaljátok el az országot, melyet nektek adok, akkor
ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának, nem
hittetek neki és nem hallgattatok szavára. **24** Ellenszegülők
voltatok az Örökkévalóval szemben, amely naptól ismerlek
benneteket. **25** És az Örökkévaló elé vetettem magamat ama
negyven nap és negyven éjjel, amíg odavetve maradtam, mert
azt mondta az Örökkévaló, hogy elpusztít benneteket. **26** És
imádkoztam az Örökkévalóhoz és mondtam: Uram, Istenem
ne rontsd meg népedet és birtokodat, melyet megváltottál
nagyságoddal, melyet kivezettél erős kézzel. **27** Emlékezzél
meg szolgáidról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, ne fordulj a
nép makacssága, gonoszsága és vétke felé. **28** Hogy ne mondja
az ország, amelyből kivezettél bennünket: Mert nem bírta az
Örökkévaló őket elvinni az országba, melyről szólt nekik és mert
gyűlölte őket, vezette ki őket, hogy megölje őket a pusztában. **29**
Ők pedig a te néped és birtokod, melyet kivezettél nagy erőddel
és kinyújtott karoddal.

10 Abban az időben mondta az Örökkévaló nekem: Faragj
magadnak kőtáblát, amint az elsők voltak, és jöjj föl hozzám a
hegyre és készíts magadnak faládát. **2** És fölírom a táblákra az
igéket, melyek az első táblákon voltak, melyeket összetörtél
és tedd azokat a ládába. **3** És készítettem ládát sittimfából,
kifaragtam két kőtáblát, amint az elsők voltak, fölmentem a
hegyre és a két tábla a kezemben. **4** És fölírta a táblákra
az első írás szerint a tíz igét, melyet mondott az Örökkévaló
nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján, és átadta

azokat az Örökkévaló nekem. **5** És megfordultam és lejöttem a
hegyről, beletettem a táblákat a ládába, melyet készítettem, és
ott voltak, amint parancsolta az Örökkévaló nekem. **6** Izrael
fiai pedig vonultak Beérosz-Bné Jaákonból Mószéroba; ott
halt meg Áron és ott temettetett el, és pappá lett helyette
Eleázár, az ő fia. **7** Onnan vonultak Gudgódba és Gudgódból
Jotvoszoba, vízpatakok földjére. **8** Abban az időben választotta
el az Örökkévaló a Lévi törzsét, hogy vigye az Örökkévaló
szövetségének ládáját, hogy álljon az Örökkévaló színe előtt,
hogy őt szolgálja és áldjon az ő nevében mind e mai napig. **9**
Azért nem volt a Lévinek része és birtoka az ő testvéreivel, az
Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt az Örökkévaló, a te Istened
hozzá. **10** Én pedig álltam a hegyen, mint az előbbi napokban,
negyven nap és negyven éjjel; az Örökkévaló meghallgatott
engem ezúttal is, nem akart az Örökkévaló téged megrontani.
11 És mondta az Örökkévaló nekem: Kerekedj föl, menj, hogy
vonulj a nép előtt, hogy bemenjenek és elfoglalják az országot
melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom. **12** Most
pedig Izrael, mit kíván az Örökkévaló, a te Istened tőled;
minthogy féljed az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj minden
útjain, szeresd őt és szolgáld az Örökkévalót, a te Istenedet
egész szíveddel és egész lelkeddel; **13** hogy megőrizd az
Örökkévaló parancsait és törvényeit, melyeket én ma neked
parancsolok a te javadra. **14** Íme az Örökkévalóé, a te Istenedé
az ég, az egek ege, a föld és minden, ami rajta van. **15** Csak
őseidet kedvelte meg az Örökkévaló, hogy szeresse őket és
kiválasztotta magzatukat utánuk, benneteket, mind a népek
közül, mint a mai napon van. **16** Metéljétek körül szívetek
fitymáját és nyakatokat ne keményítsétek meg többé. **17** Mert az

Örökkévaló, a ti Istenetek, ő az istenek Istene és az urak Ura, a
nagy, hatalmas és félelmetes Isten, aki nem ismer tekintélyt és
nem fogad el megvesztegetést; **18** aki jogot szerez az árvának
és özvegynek, szereti az idegent, hogy adjon neki kenyeret
és ruhát. **19** Szeressétek az idegent, mert idegenek voltatok
Egyiptom országában. **20** Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed,
őt szolgáld, hozzá ragaszkodjál és nevére esküdjél. **21** Ő a te
dicsőséged és ő a te Istened, aki cselekedte veled eme nagy és
rettenetes dolgokat, melyeket szemeid láttak. **22** Hetven lélekkel
mentek le őseid Egyiptomba és most tett téged az Örökkévaló, a
te Istened, mint az ég csillagait sokaságra nézve.

11 Szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, őrizd meg őrizetét,
törvényeit, rendeleteit és parancsolatait minden időben. **2** És
tudjátok meg ma, hogy nem gyermekeitekhez (szólok), akik nem
ismerik és akik nem látták az Örökkévaló, a ti Istenetek oktatását,
az ő nagyságát, az ő erős kezét és kinyújtott karját, **3** jeleit és
tetteit, melyeket végzett Egyiptom közepette, Fáraón, Egyiptom
királyán és egész országán; **4** és amit tett Egyiptom seregével,
lovaival és szekerével, hogy elárasztotta a nádastenger vizét
rájuk, midőn üldöztek benneteket és elveszítette őket az
Örökkévaló mind e mai napig; **5** és amit tett veletek a pusztában,
amíg elérkeztetek erre a helyre; **6** és amit tett Dátánnal és
Ábirámmal, Eliov, Rúbén fiának fiaival, hogy fölnyitotta a föld
az ő száját és elnyelte őket, házaikat, sátraikat és minden
lényt, mely hozzájuk tartozott, egész Izrael közepette; **7** hanem
szemeitek látták az Örökkévalónak minden nagy tettét, amelyet
végzett. **8** Azért őrizzétek meg mind a parancsolatot, melyet én
neked ma parancsolok, hogy erősek legyetek, bemenjetek és
elfoglaljátok az országot ahova ti mentek, hogy azt elfoglaljátok,

9 és hogy hosszú életűek legyetek a földön, melyről megesküdött
az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja és magzatuknak, a
tejjel-mézzel folyó országot. **10** Mert az ország, ahova te bemész,
hogy azt elfoglaljad, nem olyan, mint Egyiptom országa, ahonnan
kijöttetek, ahol magodat elveted és megöntözöd lábaddal, mint a
zöldséges kertet; **11** hanem az ország, ahova ti átvonultok, hogy
elfoglaljátok, hegyes-völgyes ország, az ég esőjéből iszik vizet;
12 olyan ország, melynek az Örökkévaló, a te Istened viseli
gondját, állandóan rajta vannak az Örökkévaló, te Istenednek
szemei, az év elejétől az év végéig. **13** És lesz, ha hallgattok
parancsolataimra amelyeket én ma nektek parancsolok, hogy
szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, hogy szolgáljátok
őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, **14** akkor megadom
országtok esőjét annak idejében, az őszi esőt és a tavaszi
esőt, és betakarítod gabonádat, mustodat és olajadat. **15** És
adok füvet meződön barmodnak és te eszel és jóllaksz. **16**
Őrizkedjetek, hogy el ne csábíttassék szívetek, és ti eltértek és
szolgáltok más isteneket és leborultok előttük; **17** akkor fölgerjed
az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az eget, hogy ne
legyen eső és a föld ne adja meg termését; és ti elvesztek hamar
a jó országból, melyet az Örökkévaló nektek ad. **18** Vegyétek
azért eme szavaimat szívetekre és lelketekre, és kössétek azokat
jelül kezetekre és legyenek homlokkötőül szemeitek között. **19**
Tanítsátok meg azokra gyermekeiteket, beszélvén azokról, mikor
ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor
fölkelsz. **20** És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra. **21**
Hogy sokasodjanak napjaid és gyermekeitek napjai a földön,
melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik
adja, mint az ég napjai a föld fölött. **22** Mert ha megőrzitek

mind a parancsolatot, melyet én nektek parancsolok, hogy
megtegyétek, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket,
járjatok mind az ő útjain és ragaszkodjatok hozzá, **23** akkor elűzi
az Örökkévaló mindama népeket előletek és elfoglaltok nagyobb
és hatalmasabb nemzeteket nálatoknál. **24** Minden hely, ahova
lábatok talpa lép, a tiétek lesz, a pusztától és a Libanontól, a
folyamtól, a Perosz folyamától a nyugati tengerig legyen a ti
határotok. **25** Nem állhat meg senki előttetek, a tőletek való
rettegést és félelmet adja majd az Örökkévaló, a ti Istenetek az
egész föld színére; ahova ti léptek, amint szólt hozzátok. **26**
Lásd, én teszek ma elétek áldást és átkot. **27** Az áldást, ha
hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira, amelyeket
én ma nektek parancsolok; **28** és az átkot, ha nem hallgattok az
Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira és eltértek az útról, mélyet
én nektek ma parancsolok, járván más istenek után, melyeket
nem ismertek. **29** És lesz, ha bevisz téged az Örökkévaló a te
Istened az országba, ahova bemész, hogy azt elfoglaljad, akkor
add az áldást a Gerizim hegyére az átkot pedig az Évol hegyére.
30 Nemde azok a Jordánon túl vannak, a napnyugat felé vezető
út mögött, a Kanaáni országában, aki a síkságon lakik, Gilgállal
szemben, Móre tölgyei mellett. **31** Mert ti átvonultok a Jordánon,
hogy bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló,
a ti Istenetek nektek ad; ha elfoglaljátok és laktok benne, **32**
akkor vigyázzatok, hogy megtegyétek mind a törvényeket és
rendeleteket, melyeket én ma elétek teszek.

12 Ezek a törvények és rendeletek, melyeket megőrizzetek,
hogy megtegyétek az országban, melyet ad az Örökkévaló,
őseid Istene neked, hogy azt elfoglaljad, minden időben, amíg
éltek a földön. **2** Irtsátok ki mind a helyeket, ahol szolgálták a

népek, melyeket ti elűztök, az ő isteneiket, a magas hegyeken,
a dombokon, meg minden zöldellő fa alatt. **3** Rontsátok le
oltáraikat, törjétek össze oszlopaikat, ligeteiket égessétek el
tűzben és isteneik faragott képeit vágjátok össze, hogy kiirtsátok
nevüket arról a helyről. **4** Ne tegyetek így az Örökkévalóval,
a ti Istenetekkel! **5** Hanem azt a helyet, melyet kiválaszt
az Örökkévaló, a ti Istenetek minden törzsetek közül, hogy
odahelyezze az ő nevét, az ő székhelyét kéressétek föl, és oda
menj el. **6** Vigyétek oda égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat,
tizedeiteket és kezetek ajándékát, fogadalmaitokat és önkéntes
adományaitokat és előszülötteit marhátoknak és juhaitoknak. **7**
Egyetek ott az Örökkévaló, a ti Istenetek előtt és örüljetek kezetek
minden szerzeményének, ti és házaitok, amivel megáldott az
Örökkévaló, a te Istened. **8** Ne tegyetek mind aszerint, amint mi
teszünk itt ma, mindenki azt, ami helyes az ő szemeiben. **9** Mert
nem jutottatok mostanáig ama nyugalomhoz és birtokhoz, melyet
az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **10** De majd átvonultok a
Jordánon és laktok az országban, melyet az Örökkévaló, a ti
Istenetek birtokul ad nektek és nyugalmat szerez nektek minden
ellenségetektől köröskörül és bizton fogtok lakni; **11** akkor lesz,
arra a helyre, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek kiválaszt, hogy
lakoztassa ott nevét, oda vigyétek mindazt, amit parancsolok
nektek: égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és
kezetek ajándékát, és minden válogatott fogadaimaitokat, melyet
fogadtok az Örökkévalónak. **12** És örüljetek az Örökkévaló, a
ti Istenetek színe előtt, ti, fiaitok és leányaitok, szolgáitok és
szolgálóitok és a levita, aki kapuitokban van, mert nincs neki
része és birtoka veletek. **13** Őrizkedjél, hogy be ne mutasd
égőáldozataidat bármely helyen, amelyet látsz, **14** hanem

csak ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló törzseitek
egyikében, ott mutasd be égőáldozataidat és ott tedd meg
mindazt, amit én neked parancsolok. **15** De lelked minden vágya
szerint vághatsz és ehetsz húst, az Örökkévaló, a te Istened
áldása szerint, amit adott neked minden kapuidban; a tisztátalan
és a tiszta eheti azt, mint a szarvast és az őzet. **16** Csak a
vért ne egyétek meg, a földre öntsd azt, mint a vizet. **17** Nem
szabad megenned kapuidban tizedét gabonádnak, mustodnak
és olajodnak; elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, sem, bármi
fogadalmadat, melyet fogadsz, sem önkéntes adományaidat és
kezed ajándékát, **18** hanem az Örökkévaló, a te Istened színe
előtt edd meg azt ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló,
a te Istened, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita,
aki kapuidban van; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened
színe előtt kezed minden szerzeményének. **19** Őrizkedjél, hogy
el ne hagyd a levitát mindennapjaidban a te földeden. **20** Ha
majd kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határodat, amint szólt
hozzád és te azt mondod: Húst ehetnék, mert lelked vágyik
húst enni, lelked minden vágya szerint ehetsz húst. **21** Ha
távol lesz tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te
Istened, hogy nevét odahelyezze, akkor vághatsz marhádból
és juhaidból, melyeket az Örökkévaló neked. ad, úgy amint én
neked parancsoltam, és ehetsz kapuidban lelked minden vágya
szerint. **22** Csak amint eszik a szarvast és az őzet, úgy edd azt,
a tisztátalan és a tiszta együtt eheti azt. **23** Csak légy erős,
hogy ne egyél vért, mert a vér a lélek, azért ne edd meg a lelket
a hússal. **24** Ne edd meg, a földre öntsd, mint a vizet. **25** Ne
edd meg azt, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad,
midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. **26**

Csak szentségeidet, melyek lesznek neked és fogadalmaidat
vidd és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló. **27**
És készítsd el égőáldozataidat, a húst és a vért, az Örökkévaló;
a te Istened oltárára; áldozataid vére öntessék az Örökkévaló;
a te Istened oltárára, a húst pedig megeheted. **28** Őrizd meg
és hallgasd meg mindezeket a szavakat, melyeket én neked
parancsolok, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad
mindörökké, midőn azt teszed, ami jó és helyes az Örökkévaló,
a te Istened szemeiben. **29** Ha kiirtja az Örökkévaló, a te Istened
a népeket, ahova te mész, hogy elűzd azokat magad elől,
elűzöd azokat és laksz az ő országukban, **30** őrizkedjél, hogy
tőrbe ne juss őket követvén, miután kipusztultak előled, hogy
ne keresd az isteneiket, mondván: Hogyan szolgálták ezek a
népek az ő isteneiket? Úgy fogok tenni én is. **31** Ne tégy úgy az
Örökkévalónak, a te Istenednek, mert az Örökkévaló minden
utálatát, amit gyűlöl, azt tették ők az isteneiknek; mert még
fiaikat és leányaikat is elégették tűzben az ő isteneiknek. **32**
Mindazt, amit én parancsolok nektek, azt őrizzétek meg, hogy
megtegyétek; ne tégy hozzá és ne vegyél el belőle.

13 Ha támad közepetted próféta vagy álomlátó, és ad neked
jelt vagy csodát; **2** és bekövetkezik a jel és a csoda, amelyről
neked szólt, mondván: Menjünk más istenek után, amelyeket
te nem ismersz, és szolgáljuk azokat. **3** ne hallgass annak a
prófétának a szavára, vagy arra az álomlátóra, mert megkísért
benneteket az Örökkévaló, a ti Istenetek, hogy megtudja, vajon
szeretitek-e az Örökkévalót, a ti Isteneteket egész szívetekkel
és egész lelketekkel. **4** Az Örökkévaló, a ti Istenetek után
járjatok, őt féljétek, az ő parancsolatait őrizzétek meg, szavára
hallgassatok, őt szolgáljátok és hozzá ragaszkodjatok. **5** Az a

próféta pedig vagy az az álomlátó ölessék meg, mert felszólított
elpártolásra az Örökkévalótól, a ti Istenetektől, aki kivezetett
benneteket Egyiptom országából és aki megváltott téged a
rabszolgák házából; hogy eltántorítson téged arról az útról,
melyet parancsolt neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy azon
járj. Így irtsd ki a rosszat közepedből. **6** Ha el akar csábítani
testvéred, anyád fia, vagy fiad, vagy leányod, vagy kebleden
levő feleséged, vagy felebarátod, ki olyan, mint a tenlelked,
titokban, mondván: Menjünk és szolgáljunk más isteneteket,
melyeket nem ismertél sem te, sem őseid; **7** ama népek istenei
közül, melyek körülöttetek vannak, közel hozzád, vagy távol
tőled, a föld egyik szélétől a másik széléig **8** ne engedj neki és
ne hallgass rá és ne könyörüljön szemed rajta, ne kíméljed és
ne leplezgesd őt, **9** hanem öld meg őt; a te kezed legyen rajta
először, hogy megöld és az egész nép keze azután. **10** Kövezd
meg kövekkel, hogy meghaljon, mert el akart téged tántorítani
az Örökkévalótól, a te Istenedtől, aki kivezetett téged Egyiptom
országából, a rabszolgák házából. **11** Egész Izrael pedig hallja és
féljen, hogy ne tegyenek többé ilyen gonosz dolgot közepedben.
12 Ha hallod városaid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te
Istened neked ad, hogy ott lakjál, mondván: **13** Kijöttek alávaló
emberek közepedből és eltántorították városuk lakóit, mondván:
Menjünk és szolgáljunk más isteneket, melyeket ti nem ismertek;
14 akkor keress, vizsgálj és kérdezz jól és íme igaz, bizonyos
a dolog, megtörtént ez az utálat közepetted, **15** verd le ama
város lakóit a kard élével, kiirtva azt és mindent, ami benne van,
meg barmát, a kard élével. **16** Egész zsákmányát pedig gyűjtsd
össze piacára; égesd el tűzben, a várost meg egész zsákmányát
teljesen az Örökkévalónak, a te Istenednek és maradjon örök

rom, ne építsétek többé föl. **17** És ne tapadjon kezedhez semmi
az átokból, hogy megtérjen az Örökkévaló fölgerjedt haragjától
és kegyelmet adjon neked és megsokasítson téged, amint
megesküdött őseidnek, **18** hogyha hallgatsz az Örökkévaló, a
te Istened szavára, hogy megőrizd mind az ő parancsolatait,
melyeket én ma neked parancsolok, hogy azt tedd, ami helyes
az Örökkévaló, a te Istened szemeiben.

14 Gyermekei vagytok ti az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek;
ne vagdaljátok meg magatokat és ne csináljatok kopaszságot
szemeitek között a halottért. **2** Mert szent népe vagy te az
Örökkévalónak, a te Istenednek és téged választott ki az
Örökkévaló, hogy légy neki tulajdon népe mind a népek közül,
melyek a föld színén vannak. **3** Ne egyél semmi utálatot. **4** Ez a
barom, melyet megehettek: ökör, juh és kecske; **5** őz, szarvas
és dámvad, a zerge, az antilop, a teó és a zemer. **6** Minden
barmot, melynek hasadt patája van és kettéhasadt patája van,
ami kérődző a barmok között, azt megehetitek. **7** De ezeket ne
egyétek meg a kérődzők közül, és a hasadt patájúak közül: a
tevét, a nyulat és tengeri nyulat, mert kérődzők azok, de patájuk
nincs meghasadva, tisztátalanok azok nektek. **8** És a sertést,
mert hasadt patájú az, de nem kérődző, tisztátalan az nektek:
húsukból ne egyetek és dögükhöz ne nyúljatok. **9** Ezt ehetitek
meg mindabból, ami a vízben van; mindazt; aminek úszószárnya
van és pikkelye, megehetitek. **10** Mindazt pedig, aminek nincs
úszószárnya és pikkelye, ne egyétek meg; tisztátalan az nektek.
11 Minden tiszta madarat megehettek. **12** És ez az, amit ne
egyetek meg közülük: A sas, a csonttörő sas és a fekete sas; **13**
a keselyű, az ölyv és a saskeselyű a maga neme szerint; **14**
minden holló a maga neme szerint; **15** a strucc, a fecske, a

sirály és a karvaly a maga maga szerint; **16** kuvik, a bagoly és a
suholy; **17** a gödény, a héja és a búvár; **18** a gólya és a gém
a maga neme szerint; a banka és a denevér. **19** És minden
szárnyas csúszó-mászó tisztátalan legyen nektek, ne egyétek
meg azt. **20** Minden tiszta szárnyast megehettek. **21** Ne egyetek
semmi elhullottat, az idegennek, ki kapuidban van, add azt, hogy
megegye; vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az
Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne főzd meg a gödölyét anyja
tejében. **22** Tizedet adj vetésednek minden terméséből, amely
terem a mezőn évről évre. **23** És edd meg az Örökkévaló, a te
Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, hogy ott
lakoztassa nevét: tizedét gabonádnak, mustodnak és olajadnak,
meg elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, hogy megtanuld
félni az Örökkévalót, a te Istenedet minden időben. **24** Ha pedig
hosszabb neked az út, hogysem elvihetnéd azt, mert távol van
tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy
odahelyezze nevét; mert megáld téged az Örökkévaló a te
Istened, **25** akkor add pénzben; kösd össze a pénzt kezedben
és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te
Istened. **26** És adjad a pénzt mindazért, amire vágyik lelked:
marháért, juhért, borért és részegítő italért, mindenért, amit kér
tőled lelked; és egyél ott az Örökkévaló, a te Istened színe
előtt és örvendj te és házad. **27** A levitát pedig, aki kapuidban
van, ne hagyd el, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad.
28 Három év végével vidd ki termésed minden tizedét, abban
az évben és hagyd kapuidban, **29** hogy jöjjön a levita, mert
neki nincs osztályrésze és birtoka nálad, meg az idegen, az
árva és az özvegy, kik kapuidban vannak, hogy egyenek és

jóllakjanak, hogy megáldjon az Örökkévaló, a te Istened kezed
minden munkájában, amit végzel.

15 Hét év végén tarts elengedést. **2** Ez pedig az elengedés
módja: Engedje el minden hitelező az adósságot, amit kölcsönzött
felebarátjának. Ne szorítsa felebarátját és pedig az ő testvérét,
mert elengedést hirdettek az Örökkévalónak. **3** Az idegent
szoríthatod, de amid lesz neked a testvérednél, azt engedje
el kezed. **4** Csakhogy nem lesz közepetted szűkölködő,
mert megáld téged az Örökkévaló az országban, melyet az
Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy azt elfoglaljad,
5 de csak ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy
megőrizd, hogy megtegyed mindazt a parancsot, melyet ma
neked parancsolok. **6** Mert az Örökkévaló, a te Istened megáld
téged, amint szólt hozzád; és te kölcsönadsz sok népnek,
de te nem fogsz kölcsönvenni, te uralkodsz sok népen, de
rajtad nem fognak uralkodni. **7** Ha lesz közötted szűkölködő,
testvéreid egyike, kapuid egyikében, a te országodban, amelyet
az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne keményítsd meg
szívedet és ne zárd be kezedet testvéred előtt, aki szűkölködő.
8 De nyisd meg kezedet neki és adj kölcsön neki szükségéhez
mérten, amennyire szüksége van. **9** Őrizkedjél, hogy ne legyen
valamely alávaló gondolat a te szívedben, mondván: Közeledik a
hetedik év, az elengedés éve és irigy lenne szemed testvéredre,
a szűkölködőre, hogy nem adnál neki; és ő kiált ellened az
Örökkévalóhoz és vétek lesz rajtad. **10** Adj bizony neki és ne
irigykedjék szíved, midőn adsz neki, mert e dolog miatt áld meg
téged az Örökkévaló, a te Istened minden munkádban és kezed
minden szerzeményében. **11** Mert nem fog kifogyni a szűkölködő
az országból, azért parancsolom én neked; mondván: Nyisd meg

kezedet testvérednek, szegényednek és szűkölködődnek a te
országodban. **12** Ha eladja magát neked testvéred, a héber férfi
vagy a héber nő, akkor szolgáljon neked hat évig és a hetedik
évben bocsásd el szabadon magadtól. **13** És mikor szabadon
bocsátod őt magadtól, ne bocsásd el üresen. **14** Ajándékozd
meg őt juhaidból, szérűdből és sajtódból; amivel megáldott téged
az Örökkévaló, a te Istened, abból adj neki. **15** Emlékezzél meg,
hogy rabszolga voltál Egyiptom országában és megváltott téged
az Örökkévaló, a te Istened, azért parancsoltam én neked ezt a
dolgot ma. **16** És lesz, ha azt mondja neked: Nem megyek el
tőled, mert szeret téged és házadat, mert jó dolga van nálad,
17 akkor vedd az árt és tedd fülére meg az ajtóra és legyen
neked örök szolgád gyanánt; és szolgálódnak is így tégy. **18**
Ne essék nehezedre, midőn szabadon bocsátod őt magadtól,
mert egy béres kétszeres bérét szolgálta meg nálad hat éven
át; és megáld majd az Örökkévaló, a te Istened mindenben,
amit teszel. **19** Minden elsőszülöttet, mely születik marhádnál és
juhaidnál, a hímet szenteld az Örökkévalónak, a te Istenednek.
Ne dolgozz ökröd elsőszülöttjén és ne nyírd meg juhodnak
elsőszülöttét. **20** Az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd
meg azt évről évre ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló,
te és házad. **21** Ha pedig hiba lesz rajta, sánta vagy vak, bármily
rossz hiba, ne áldozd azt az Örökkévalónak, a te Istenednek. **22**
Kapuidban eheted meg, a tisztátalan és a tiszta együtt, mint a
szarvast és az őzet. **23** Csak vérét ne edd meg; a földre öntsd,
mint a vizet.

16 Őrizd meg a kalászérés hónapját, hogy tarts peszáchot az
Örökkévalónak, a te Istenednek, mert a kalászérés hónapjában
vezetett ki téged az Örökkévaló, a te Istened Egyiptomból,

éjjel. **2** És áldozz peszácháldozatot az Örökkévalónak, a te
Istenednek, juhot és marhát ama helyen, melyet kiválaszt az
Örökkévaló, hogy ott lakoztassa nevét. **3** Ne egyél mellette
kovászost, hét napig egyél mellette kovásztalant, a sanyarúság
kenyerét, mert sietséggel mentél ki Egyiptom országából, hogy
megemlékezzél ama napról, melyen kijöttél Egyiptom országából,
életed minden napján át. **4** És ne lássék nálad kovász egész
határodban hét napig; és ne maradjon éjjelen át a húsból,
melyet áldozni fogsz este az első napon, reggelig. **5** Nem
áldozhatod a peszácháldozatot kapuid egyikében, melyet az
Örökkévaló, a te Istened ad neked; **6** hanem arra a helyre,
melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy ott lakoztassa
nevét ott áldozd a peszácháldozatot este, mikor lenyugszik a
nap, abban az időben, mikor kijöttél Egyiptomból. **7** Főzd meg
és edd meg ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te
Istened; reggel pedig megfordulsz és hazamész sátraidba. **8**
Hat napon át egyél kovásztalant és a hetedik napon záróünnep
az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne végezz munkát. **9** Hét
hetet számlálj magadnak; attól fogva, hogy kikezdi a sarló a
lábán álló gabonát, kezdj el számlálni hét hetet. **10** És tarts
hetek ünnepét az Örökkévalónak, a te Istenednek, a te kezed
önkéntes ajándékával, melyet adsz aszerint, amint megáld téged
az Örökkévaló, a te Istened. **11** És örülj az Örökkévaló, a te
Istened színe előtt, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és
a levita, aki kapuidban van, meg az idegen, az árva és az
özvegy, ki közepetted van, azon a helyen, melyet kiválaszt
az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét ott lakoztassa. **12**
Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, és őrizd
meg és tedd meg ezeket a törvényeket. **13** Sátrak ünnepét tarts

hét napig, midőn betakarítasz szérűdről és sajtódból. **14** És
örülj ünnepeden, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód, a levita,
az idegen, az árva és az özvegy, akik kapuidban vannak. **15**
Hét napig ünnepelj az Örökkévalónak, a te Istenednek, azon a
helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló; mert megáld téged az
Örökkévaló, a te Istened minden termésedben és kezed minden
munkájában, hogy te csak vidám légy. **16** Háromszor az évben
jelenjék meg minden férfi-személyed az Örökkévaló, a te Istened
színe előtt ama helyen, melyet kiválaszt: a kovásztalan kenyér
ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrak ünnepén; és ne jelenjék
meg senki az Örökkévaló színe előtt üresen. **17** Kiki (adjon) az
ő keze ajándéka szerint, az Örökkévaló, a te Istened áldása
szerint, melyet adott neked. **18** Bírákat és felügyelőket rendelj
magadnak minden kapuidban, melyeket az Örökkévaló, a te
Istened ad neked, törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igazságos
ítélettel. **19** Ne hajlítsd el az ítéletet, ne ismerj tekintélyt és ne
fogadj el megvesztegetést, mert a megvesztegetés megvakítja a
bölcsek szemeit és elferdíti az igazak szavait. **20** Igazságot;
csak igazságot kövess, hogy élj és elfoglaljad az országot,
melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **21** Ne ültess
magadnak ligetet, semmi fát az Örökkévaló, a te Istened oltára
mellé, melyet készítesz magadnak. **22** És ne állíts föl magadnak
oszlopot, melyet gyűlöl az Örökkévaló, a te Istened.

17 Ne áldozz az Örökkévalónak, a te Istenednek ökröt
vagy juhot, amelyen hiba van, bármi rossz dolog, mert az
Örökkévalónak, a te Istenednek utálata az. **2** Ha találkozik
közepetted, kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te
Istened ad neked, férfiú vagy nő, aki azt teszi, ami rossz
az Örökkévalónak, a te Istenednek szemeiben, megszegvén

szövetségét; **3** és elmegy és szolgál más isteneket és leborul
előttük és a nap előtt vagy a hold előtt, vagy az ég minden
serege előtt, amit nem parancsoltam; **4** és tudtodra adják és te
hallod és jól kutatod, és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént
ez az utálat Izraelben: **5** Akkor vezesd ki azt a férfit vagy azt a
nőt, akik megcselekedték a gonosz dolgot, a te kapuidba, a férfit
vagy a nőt, és kövezd meg őket kövekkel, hogy meghaljanak.
6 Két tanú vallomására, vagy három tanúéra ölessék meg a
halálra való; ne ölessék meg egy tanú vallomására. **7** A tanúk
keze legyen rajta először, hogy megöljék őt és az egész nép
keze azután, hogy kiírtsad a gonoszt közepedből. **8** Ha nehéz
lesz neked valami az ítélkezéshez, vér és vér között, jog és jog
között, sérelem és sérelem között, bármely pörös ügy kapuidban,
akkor kerekedj föl és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt
az Örökkévaló, a te Istened. **9** És menj el a levita papokhoz
és a bíróhoz, aki lesz abban az időben és kérdezd meg, hogy
tudtodra adják az ítélet igéjét. **10** Te pedig cselekedjél amaz ige
szerint, amelyet tudtodra adnak arról a helyről, melyet kiválaszt
az Örökkévaló; és őrizd meg, hogy cselekedjél mind aszerint,
amire téged tanítanak. **11** A tan szerint, melyre téged tanítanak
és az ítélet szerint, melyet neked mondanak, cselekedjél; ne
térj el az igétől, melyet tudtodra adnak, se jobbra, se balra.
12 Az a férfiú pedig, aki gonosz szándékból teszi; hogy nem
hallgat a papra, aki ott áll, hogy szolgálja ott az Örökkévalót, a
te Istenedet, vagy bíróra, haljon meg az a férfiú. Így irtsd ki a
gonoszt Izraelből. **13** Az egész nép pedig hallja és féljen, hogy
ne cselekedjenek többé gonosz szándékkal. **14** Ha bemész az
országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és
elfoglalod azt és laksz benne és azt mondod: Hadd tegyek fölém

királyt, mint mind a népek, melyek körülöttem vannak; **15** tehetsz
magad fölé királyt; akit kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened;
testvéreid közül tégy magad fölé királyt, nem tehetsz magad fölé
idegen férfiút, aki nem testvéred. **16** Csakhogy ne szerezzen
magának sok lovat, és vissza ne vigye a népet Egyiptomba,
azért, hogy szerezzen sok lovat; mert az Örökkévaló azt mondta
nektek: Ne térjetek többé vissza ezen az úton. **17** És ne
vegyen magának sok nőt, hogy el ne térjen szíve; és ezüstöt,
aranyat ne szerezzen magának nagyon sokat. **18** És lesz, midőn
majd ül királyi trónján, írja le magának a tannak másolatát egy
könyvbe, abból, mely a levita papok előtt van. **19** Legyen nála
és olvassa azt életének mindennapjain át, hogy megtanulja
félni az Örökkévalót, az ő Istenét, hogy megőrizze a tannak
minden szavát és a törvényeket, hogy megtegye azokat. **20**
Hogy föl ne emelkedjék szíve az ő testvérei fölé és hogy el ne
térjen a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig
éljen királyságában, ő és fiai Izrael közepette.

18 Ne legyen a levita papoknak, Lévi egész törzsének
osztályrésze és birtoka Izraellel; az Örökkévalónak tűzáldozatait
és birtokát élvezzék. **2** De birtoka ne legyen neki testvérei
közepette; az Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt hozzá. **3** És
ez legyen a papok joga a néptől, azoktól, kik áldozatot vágnak,
akár ökröt, akár juhot, adja a papnak a lapockát, a két állkapcsot
és a gyomrot. **4** Elsejét gabonádnak, mustodnak és olajodnak,
meg elsejét juhaid nyírásának add neki. **5** Mert őt választotta
ki az Örökkévaló, a te Istened mind a törzseid közül, hogy
odaálljon szolgálatot végezni az Örökkévaló nevében, ő és fiai
minden időben. **6** És ha eljön a levita kapuid egyikéből, egész
Izraelből, ahol ő tartózkodik, és eljön lelke egész vágya szerint

a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, **7** akkor szolgálatot
végezhet az Örökkévaló, az ő Istene nevében, mint mind a
testvérei, a leviták, akik ott állnak az Örökkévaló színe előtt. **8**
Egyenlő részeket élvezzenek, azonkívül, amit elad az őseiéből.
9 Ha te bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened
ad neked, ne tanulj cselekedni ama népek utálatai szerint. **10**
Ne találtassék benned, aki keresztülviszi fiát vagy leányát a
tűzön, varázsló, időjós, kígyóigéző és kuruzsló; **11** se bűvölő,
se szellemidéző és jövendőmondó és aki kérdez a halottaktól.
12 Mert az Örökkévaló utálata mindaz, aki ezt teszi és emez
utálatok miatt űzi el az Örökkévaló, a te Istened azokat te előled.
13 Tökéletes légy az Örökkévalóval, a te Isteneddel. **14** Mert
ezek a népek, melyeket te elfoglalsz, időjósokra és varázslókra
hallgatnak, de neked nem így rendelte az Örökkévaló, a te
Istened. **15** Prófétát közepedből, testvéreid közül, mint én
vagyok, olyant támaszt majd neked az Örökkévaló, a te Istened,
őrá hallgassatok. **16** Egészen úgy, amint kérted az Örökkévalótól,
a te Istenedtől Chóreben a gyülekezés napján, mondván: Ne
halljam tovább az Örökkévaló, az én Istenem hangját és ezt
a nagy tüzet ne lássam többé, hogy meg ne haljak. **17** És az
Örökkévaló mondta nekem: Jól mondták, amit mondtak. **18**
Prófétát támasztok majd nekik testvéreid közül, olyant, mint te,
és adom szavaimat szájába, hogy elmondja nekik mindazt, amit
parancsolok neki. **19** És lesz, a férfiú, aki nem hallgat szavaimra,
melyeket nevemben fog elmondani, én fogom számon kérni
attól. **20** De a próféta, aki gonosz szándékkal szól valamit
nevemben, amit nem parancsoltam neki, hogy elmondja és aki
szól más istenek nevében, haljon meg az a próféta. **21** Ha pedig
azt mondod szívedben: Miként ismerjük meg az igét, melyet nem

az Örökkévaló mondott? **22** Amit szól a próféta az Örökkévaló
nevében és nem történik meg a dolog és nem következik be, az
az ige, melyet nem mondott az Örökkévaló; gonosz szándékból
mondta azt a próféta ne félj tőle.

19 Ha kiírtja majd az Örökkévaló, a te Istened a népeket,
melyeknek országát neked adja az Örökkévaló, a te Istened és te
elfoglalod azokat és laksz városaikban meg házaikban: **2** Három
várost különíts el magadnak országod közepette, melyet az
Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **3** Készítsd
el magadnak az utat és oszd három részre országod határát,
melyet birtokul ad neked az Örökkévaló, a te Istened, és legyen
arra, hogy oda meneküljön minden gyilkos. **4** Ez pedig a gyilkos
törvénye, aki oda menekül, hogy életben maradjon: Az, aki
agyonüti felebarátját szándék nélkül és nem gyűlölője tegnapról,
sem tegnapelőttről; **5** és aki megy felebarátjával az erdőbe
fát vágni és meglendül keze a fejszével, hogy levágja a fát és
lecsúszik a vas a nyélről és úgy találja felebarátját, hogy meghal,
az meneküljön a városok egyikébe, hogy életben maradjon.
6 Nehogy üldözze a vérbosszuló a gyilkost, midőn fölhevül a
szíve és elérje őt, mert hosszú az út, és agyonüsse; azt pedig
nem illeti halál, mert nem volt neki gyűlölője sem tegnapról, sem
tegnapelőttről. **7** Azért parancsolom én neked; mondván: Három
várost különíts el magadnak! **8** Ha pedig kitágítja az Örökkévaló,
a te Istened határodat, amint megesküdött őseidnek és neked
adja az egész országot, amelyről szólt, hogy őseidnek adja,
9 ha megőrzöd mind a parancsolatot, hogy megtegyed, amit
én ma neked parancsolok, hogy szeresd az Örökkévalót, a te
Istenedet és járj az ő útjain minden időben, akkor tégy hozzá
még három várost e háromhoz, **10** hogy ne ontassék ártatlan vér

országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked
ad birtokul és lenne vérbűn rajtad. **11** Ha pedig valaki gyűlölője
lesz felebarátjának és ráles, rátámad és agyonüti, hogy meghal
és menekül e városok egyikébe, **12** akkor küldjenek városának
vénei és hozzák el onnan, adják át a vérbosszuló kezébe, hogy
meghaljon. **13** Ne könyörüljön szemed rajta, hanem irtsd ki
az ártatlan vérontást Izraelből, hogy jó dolgod legyen. **14** El
ne told felebarátod határát, amelyet meghatároztak az ősök
a te birtokodban, melyet bírni fogsz az országban, melyet az
Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **15** Ne
álljon elő egy tanú valaki ellen bármi bűnnél és bármi véteknél,
bármely vétségnél, mellyel vétkezik; két tanú vallomására, vagy
három tanú vallomására állapíttassék meg a dolog. **16** Ha előáll
erőszakos tanú valaki ellen, hogy valljon ellene elpártolást, **17**
akkor álljon a két férfiú, akiknek a pöre van, az Örökkévaló színe
elé, a papok és a bírák elé, akik az időben lesznek; **18** és a
bírák jól kutassák és íme, hamis tanú a tanú, hazugságot vallott
testvére ellen, **19** akkor tegyetek vele, amint ő szándékozott
tenni az ő testvérével; hogy kiirtsd a gonoszt közepedből. **20** A
többiek pedig hallják és féljenek, hogy ne cselekedjenek többé
ilyen gonosz dolgot közepetted. **21** És ne könyörüljön szemed,
lelket lélekért szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat
lábért.

20 Ha kivonulsz háborúba ellenségeid ellen és látsz lovat
és szekeret, számosabb népet nálad, ne félj tőlük, mert az
Örökkévaló, a te Istened veled van, aki fölhozott téged Egyiptom
országából. **2** és lesz, midőn közeledtek a csatához, akkor
lépjen oda a pap és szóljon a néphez, **3** és mondja nekik:
Halljad Izrael! ti közeledtek ma a csatához ellenségeitek ellen,

ne csüggedjen szívetek, ne féljetek, ne ijedjetek meg és ne
rettegjetek tőlük. **4** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az; aki
veletek megy, hogy harcoljon értetek ellenségetekkel, hogy
segítsen benneteket. **5** És szóljanak a felügyelők a néphez,
mondván: Ki az a férfiú, aki új házat épített és nem avatta
föl? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a
háborúban és más férfiú avassa azt föl. **6** És ki az a férfiú, ki
szőlőt ültetett és nem vette hasznát? Menjen és térjen vissza
házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye
hasznát. **7** És ki az a férfiú, ki eljegyzett nőt és nem vette őt
el? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a
háborúban és más férfiú vegye el. **8** Továbbá szóljanak még
a felügyelők a néphez és mondják: Ki az a férfiú, aki fél és
csüggedtszívű? Menjen és térjen vissza házába, hogy el ne
csüggedjen testvéreinek szíve, mint az ő szíve. **9** És lesz,
midőn végeztek a felügyelők azzal, hogy szóljanak a néphez,
akkor rendeljenek csapattiszteket a nép elé. **10** Ha közeledsz
egy városhoz, hogy harcolj ellene, szólítsd föl azt békére. **11**
És lesz, ha békével felel neked és kaput nyit neked, akkor
legyen mind a nép, mely találtatik benne – legyenek neked
adófizetővé és szolgáljanak neked. **12** De ha nem köt békét
veled, hanem háborút visel veled, akkor ostromold azt. **13** És
midőn kezedbe adja azt az Örökkévaló, a te Istened, akkor
verd le minden férfiszemélyét a kard élével. **14** Csak a nőket,
a gyermekeket, a barmot és mindent, ami a városban lesz,
minden zsákmányát prédáld magadnak és élvezd ellenségeid
zsákmányát, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. **15**
Így tégy mind a városokkal, melyek igen távol vannak tőled,
melyek nem eme népek városai közül valók. **16** De eme népek

városaiból, melyeket az Örökkévaló, a te Istened neked ad
birtokul, ne hagyj életben egy lelket se; **17** hanem pusztítsd el
azokat, a Chittit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a
Jevúszit, amint parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened.
18 Hogy ne tanítsanak benneteket cselekedni mind az ő utálataik
szerint, amit tettek ők isteneiknek és vétkeznétek az Örökkévaló,
a ti Istenetek ellen. **19** Ha ostromolsz egy várost hosszú időn át,
harcolván ellene, hogy bevedd azt, ne pusztítsd el fáját, fejszét
emelvén rá, mert ehetsz róla, de ki ne vágd azt, mert ember-e
a mező fája, hogy ostrom alá jusson előtted? **20** Csak azt a
fát, melyről tudod, hogy nem gyümölcsfa, azt megronthatod és
kivághatod, hogy építs ostromot a város ellen, amely háborút
visel veled, amíg el nem esik.

21 Ha találnak megöltet a földön, melyet az Örökkévaló, a te
Istened neked ad, hogy azt elfoglaljad, fekve a mezőn és nem
tudják, hogy ki ütötte agyon: **2** Akkor menjenek ki véneid és
bíráid és mérjenek a városokig, melyek a megölt körül vannak. **3**
És lesz, a város, mely legközelebb van a megölthöz – vegyenek
ama város vénei egy marhaüszőt, melyen még nem dolgoztak,
amely még nem vont igát, **4** és vezessék le ama város vénei az
üszőt egy kopár völgybe, amelyet meg nem munkálnak és be
nem vetnek, és ott szegjék nyakát az üszőnek, a völgyben. **5**
És lépjenek oda a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki az
Örökkévaló, a te Istened, hogy szolgálják őt és hogy áldjanak
az Örökkévaló nevében, és ítéletük szerint legyen minden pör
és minden sérelem. **6** És mind a vénei annak a városnak,
kik legközelebb vannak a megölthöz, mossák meg kezeiket
a nyakaszegett üsző fölött a völgyben; **7** szólaljanak meg és
mondják: Kezeink nem ezt a vért és szemeink nem látták.

8 Bocsásd meg népednek, Izraelnek, amelyet megváltottál,
ó Örökkévaló! és ne engedj ártatlan vérbűnt Izrael néped
közepette, Így megbocsáttatik nekik a vérbűn. **9** Te pedig irtsd ki
az ártatlan vérbűnt közepedből, midőn azt teszed, ami helyes az
Örökkévaló szemeiben. **10** Ha kivonulsz háborúba ellenséged
ellen és kezedbe adja őt az Örökkévaló, a te Istened és te
foglyokat ejtesz közüle, **11** és látsz a foglyok között szép termetű
nőt, megkedveled őt és elveszed magadnak feleségül: **12** Akkor
vidd be házadba és nyírja le haját és igazítsa körmeit; **13** vesse
le fogsága ruháit magáról, maradjon házadban és sirassa meg
apját meg anyját egy teljes hónapig, azután menj be hozzá és
légy férjévé, és ő legyen a te feleséged. **14** És lesz, ha nem
találsz majd kedvet benne, bocsásd el szabadon, de eladni ne
add el pénzért; ne hatalmaskodjál fölötte, mivelhogy megaláztad
őt. **15** Ha lesz egy férfiúnak két felesége, az egyik szeretett, a
másik gyűlölt, és szülnek neki fiúkat, a szeretett és a gyűlölt; és
lesz az elsőszülött fiú a gyűlölté: **16** Akkor lesz, amely napon
örökségül adja fiainak azt, amije lesz, nem teheti elsőszülöttnek
a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia elé, aki az elsőszülött; **17**
hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát, ismerje el, hogy adjon
neki kétszeres részt mindenből ami nála találtatik, mert az
tehetségének zsengéje, övé az elsőszülöttség joga. **18** Ha lesz
valakinek makacskodó és ellenszegülő fia, nem hallgat atyja
szavára, sem anyja szavára, megfenyítik őt, de nem hallgat
rájuk: **19** Akkor fogják meg őt atyja és anyja, és vigyék ki
városának véneihez, helységének kapujába, **20** és szóljanak
városának véneihez: Eme fiúnk makacskodó és ellenszegülő,
nem hallgat szavunkra, dőzsölő és iszákos, **21** És kövezzék meg
városának mind az emberei kövekkel, hogy meghaljon: Így irtsd

ki a gonoszt közepedből; egész Izrael pedig hallja és féljen! **22**
Ha lesz valakin bűn, halálos ítélettel és megölik és fölakasztod
őt egy fára, **23** ne hagyd éjjelen át hulláját a fán, hanem temesd
el aznap, mert Isten átka az akasztott, és meg ne fertőztesd
földedet, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul.

22 Ne lásd testvéred ökrét vagy bárányát eltévedve és
elfordulnál tőlük; vidd azokat vissza testvérednek. **2** Ha pedig
nincs közel hozzád a te testvéred, vagy nem ismered őt,
akkor vidd be házadba és maradjon nálad, míg keresi azt a te
testvéred, és akkor ad vissza neki. **3** Így tégy szamarával, így
tégy ruhájával és így tégy testvéred minden elveszett dolgával,
amely elveszik tőle és te megtalálod, nem szabad elfordulnod
tőle. **4** Ne lásd testvéred szamarát vagy ökrét kidőlve az úton és
elfordulnál tőlük; föl kell segítened vele együtt. **5** Ne legyen
férfi ruhája asszonyon és ne öltsön férfi asszonyruhát, mert az
Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi. **6** Ha
madárfészek kerül eléd az úton valamely fán vagy a földön,
fiókák vagy tojások, és az anya ül a fiókákon vagy a tojásokon,
ne vedd el az anyát a fiakkal együtt. **7** Bocsásd el az anyát
és a fiakat elveheted, hogy jó dolgod legyen és hosszú életű
légy. **8** Ha új házat építesz, csinálj korlátot tetődre, hogy ne
hozz vérbűnt házadba, ha valaki leesik arról. **9** Ne vesd be
szőlődet kétfélével, hogy szentséggé ne váljék az egész, a
mag, melyet vetsz és a szőlő termése. **10** Ne szánts ökrön és
szamáron együtt. **11** Ne ölts fel vegyes szövetet, gyapjút és
lent együtt. **12** Bojtokat készíts ruhád négy szögletére, amellyel
befödöd magadat. **13** Ha valaki feleséget vesz magának, bemegy
hozzá, azután meggyűlöli; **14** és ráfog hamis vádakat és kelt
róla rossz hírt és azt mondja: Ezt a nőt elvettem, közeledtem

hozzá és nem találtam szűziességét **15** Akkor vegye a leány
apja és anyja és vigye ki a leány szűziessége jeleit a város
véneihez, a kapuba. **16** És mondja a leány atyja a véneknek:
Leányomat odaadtam ennek a férfiúnak feleségül, de ez gyűlöli
őt. **17** És íme ráfog hamis vádakat, mondván: Nem találtam
leányod szűziességét, és ezek leányom szűziességének jelei; és
terjesszék ki a ruhát a város vénei előtt. **18** És vegyék a város
vénei a férfiút és fenyítsék meg; **19** bírságolják meg őt száz
ezüstre és adják azt a leány atyjának, mert rossz hírt keltett
Izrael szüzére, neki pedig legyen feleségül, nem bocsáthatja
el egész életén át. **20** Ha pedig igaz volt az a dolog és nem
találtatott a leánynak szűziessége, **21** akkor vezessék a leányt
atyja házának bejáratához és kövezzék meg városának emberei
kövekkel, hogy meghaljon, mert aljasságot követett el Izraelben,
paráználkodván atyja házában. Így irtsd ki a gonoszt közepedből.
22 Ha rajta érnek valakit, hogy hál férjes nővel, haljanak meg
mindketten; a férfi, aki hált a nővel, meg a nő. Így irtsd ki a
gonoszt Izraelből. **23** Ha szűz leány eljegyeztetett egy férfiúnak
és valaki éri őt a városban és vele hál, **24** akkor vezessétek ki
mindkettőt ama város kapujába és kövezzétek meg őket kővel,
hogy megfialjanak; a leányt, mivelhogy nem kiabált a városban
és a férfiút, mert meggyalázta felebarátja feleségét. Így irtsd
ki a gonoszt közepedből. **25** De ha a mezőn éri a férfiú az
eljegyzett leányt, és megragadja őt a férfiú és hál vele; akkor
haljon meg a férfi, aki vele hált, egyedül. **26** A leánynak azonban
ne tégy semmit, a leánynak nincs halálos vétke, mert mintha
rátámad, valaki felebarátjára és megöli, olyan ez a dolog; **27**
mert a mezőn érte őt, kiálthatott az eljegyzett leány, nem volt
semmi, aki segített neki. **28** Ha valaki ér szűzleányt, aki nem

eljegyzett, megragadja és hál vele és rajta érik őket, **29** akkor
adjon a férfiú, aki, vele hált, a leány atyjának ötven ezüstöt és az
legyen az ő felesége, mivelhogy meggyalázta; nem bocsáthatja
el egész életén át. **30** Ne vegye el senki az atyja feleségét és ne
födje föl atyja leplét.

23 Ne jusson be zúzott heréjű vagy elvágott tagú az Örökkévaló
gyülekezetébe. **2** Ne jusson be vérfertőzésből származó az
Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az
Örökkévaló gyülekezetébe. **3** Ne jusson be ammónita és móabita
az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson
be az Örökkévaló gyülekezetébe, mindörökké. **4** Azért, mert
nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, mikor kivonultatok
Egyiptomból és mivelhogy fölbérelte ellened Bileámot, Beór fiát,
Peszórból, Árám-Náháráimban, hogy elátkozzon téged. **5** De
nem akart az Örökkévaló, a te Istened Bileámra hallgatni és
átváltoztatta az Örökkévaló, a te Istened számodra az átkot
áldássá, mert az Örökkévaló, a te Istened szeretett téged. **6** Ne
keresd az ő békességüket és az ő javukat mindennapjaidon át,
örökké. **7** Ne utáld az edómitát, mert testvéred ő; ne utáld az
Egyiptomit, mert idegen voltál az ő országában. **8** Gyermekeik,
akik születnek nekik, a harmadik nemzedék jusson be közülük
az Örökkévaló gyülekezetébe. **9** Ha táborba vonulsz ellenségeid
ellen, őrizkedjél minden gonosz dologtól. **10** Ha lesz közötted
valaki, aki nem lesz tiszta éjjeli véletlen folytán, menjen ki a
táboron kívülre, ne menjen be a táborba. **11** És lesz, estefelé
fürödjék meg vízben és mikor lemegy a nap, menjen be a
táborba. **12** És hely legyen számodra a táboron kívül, hogy oda
kimehess. **13** És ásó legyen nálad fegyvereid mellett; és lesz,
midőn kinn leülsz, áss vele és fedd be, ami elment tőled. **14**

Mert az Örökkévaló, a te Istened jár táborod közepette, hogy
megmentsen téged és ellenségeidet elédadja; azért legyen
a te táborod szent, hogy ne lásson benne szemérmetlen
dolgot és elforduljon tőled. **15** Ne szolgáltass ki szolgát az ő
urának, ha menekül hozzád az ő ura elől. **16** Nálad lakjék,
közepetted, ama helyen, melyet választ kapuid egyikében,
ahol jó neki; ne sanyargasd őt. **17** Ne legyen paráznaságra
szentelt nő Izrael leányai közül és ne legyen paráznaságra
szentelt férfi Izrael fiai közül. **18** Ne vidd be a parázna nő bérét
és az eb árát az Örökkévaló, a te Istened házába bármely
fogadalom fejében; mert az Örökkévaló, a te Istened utálata
mindkettő. **19** Ne adj kamatot testvérednek, kamatot pénzre,
kamatot eledelre, kamatot bármire, amire kamatot adnak. **20**
Az idegennek adj kamatot, de a testvérednek ne adj kamatot,
hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed
minden szerzeményében, az országban, ahova bemész, hogy
elfoglaljad. **21** Ha fogadalmat teszel az Örökkévalónak, a te
Istenednek, ne késsél azt teljesíteni, mert számon kéri azt az
Örökkévaló, a te Istened tőled és vétek lesz rajtad. **22** Ha pedig
abbahagyod a fogadalomtevést nem lesz rajtad vétek. **23** Ami
ajkaidon kijön, őrizd meg és tedd meg, úgy, amint megfogadtad
az Örökkévalónak, a te Istenednek önkéntes adományul, amit
kimondtál száddal. **24** Ha bemész felebarátod szőlőjébe, ehetsz
szőlőt kedved szerint jóllakásodig, de edényedbe ne tégy. **25**
Ha bemész felebarátod lábán álló gabonájába, leszakíthatsz
kalászokat kezeddel, de sarlót ne emelj felebarátod lábán álló
gabonájára.

24 Ha valaki feleséget vesz magának és férjévé lesz, akkor
lesz, ha nem talál az kegyet szemeiben, mert talált rajta valami

szemérmetlen dolgot és ír neki válólevelet, kezébe adja és
elküldi házából – **2** az elmegy házából és megy és más férfiúé
lesz, **3** de meggyűlöli őt az utóbbi férfi és ír neki válólevelet,
kezébe adja és elküldi házából vagy ha meghal az utóbbi férfi,
aki elvette feleségül: **4** nem szabad az első férjének, aki elküldte,
visszavennie, hogy felesége legyen neki, miután megfertőztetett,
mert utálat az az Örökkévaló színe előtt; és ne vidd vétekre az
országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked örökségül.
5 Ha valaki vesz új feleséget, ne vonuljon ki a sereggel és ne
jusson rá semmi teher; szabad legyen háza számára egy évig,
hogy örvendeztesse feleségét, akit elvett. **6** Ne vegyen senki
zálogul malmot és felső malomkövet, mert életet venne zálogba.
7 Ha rajtaérnek valakit, aki embert lop testvérei közül, Izrael
fiai közül, hatalmaskodik fölötte és eladja őt, akkor haljon meg
az a tolvaj, Így irtsd ki a gonoszt közepedből. **8** Őrizkedjél a
poklosság sérelménél, hogy őrizkedjél nagyon és cselekedjél
mind aszerint, amint tanítanak benneteket a levita papok, amint
parancsoltam nekik, úgy őrizzétek meg, hogy megtegyétek. **9**
Emlékezzél meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened
Mirjámmal az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból. **10** Ha
kölcsönzöl felebarátodnak bármely kölcsönt, ne menj be házába,
hogy elvedd zálogát, **11** kinn állj meg és az az ember, akinek
kölcsönöztél, hozza ki neked a zálogot az utcára. **12** Ha pedig
szegény ember az, ne feküdjél le zálogával; **13** add vissza neki a
zálogot, mikor lemegy a nap, hogy lefeküdhessék az ő ruhájában
és áldjon téged; neked pedig igazságul lesz az az Örökkévaló
a te Istened színe előtt. **14** Ne nyomorgasd a bérmunkást, a
szegényt és szűkölködőt testvéreid közül vagy idegened közül,
aki országodban, kapuidban van. **15** Aznap add meg bérét és ne

menjen le fölötte a nap, mert szegény ő és azután vágyódik
lelke, hogy ne kiáltson ellened az Örökkévalóhoz és vétek
legyen rajtad. **16** Ne ölessenek meg atyák a gyermekek miatt
és gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt; mindenki a
maga vétkéért ölessék meg. **17** Ne hajlítsd el az idegennek és
az árvának a jogát, és ne vedd el zálogba az özvegy ruháját.
18 Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptomban
és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened onnan; azért
parancsolom neked, hogy tedd ezt a dolgot. **19** Mikor learatod
aratni valódat meződön, és elfelejtesz kévét a mezőn, ne térj
vissza, hogy azt elvedd; az idegené, az árváé és az özvegyé
legyen, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed
minden munkájában. **20** Mikor lerázod olajfádat, ne szedd le (a
bogyókat) magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé
legyen. **21** Ha leszüreteled szőlődet, ne böngéssz magad után;
az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **22** Emlékezzél
meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, azért
parancsolom meg neked, hogy tedd ezt a dolgot.

25 Ha pör lesz férfiak között és odalépnek a törvény elé, hogy
ítéljenek fölöttük, és fölmentik az igazságost és elítélik a bűnöst
2 Akkor lesz, ha verést érdemel a bűnös, fektesse le őt a bíró és
veressen rá maga előtt bűnösségéhez mérten, szám szerint. **3**
Negyvenet veressen rá, ne többet; nehogy többet veressen rá,
ezenfelül sok ütést, és leláztatnék testvéred szemeid előtt. **4**
Ne kösd be az ökör száját, mikor nyomtat. **5** Ha együtt laknak
testvérek és meghal az egyik közülük, és fia nincs neki, ne
legyen a halottnak felesége (családon) kívül idegen férfié, sógora
menjen be hozzá és vegye őt nőül, sógorsági házassággal
vegye el. **6** És legyen, az elsőszülött, akit szülni fog, maradjon

meghalt testvére nevén, hogy ne töröltessék a neve Izraelből. **7**
De ha nem akarja a férfi elvenni sógorasszonyát, akkor menjen
ki sógorasszonya a kapuba, s vénekhez és mondja: Sógorom
vonakodik fenntartani az ő testvérének nevét Izraelben, nem
akar engem sógorsági házassággal elvenni. **8** És hívják meg
városának vénei és szóljanak hozzá; ő meg odaáll és azt
mondja: Nem akarom elvenni, **9** akkor lépjen oda sógorasszonya
hozzá a vének szemei láttára, húzza le saruját a lábáról és
köpjön ki előtte; szólaljon föl és mondja: Így történjék a férfiúval,
aki nem építi föl testvérének a házát. **10** És neveztessék el
Izraelben: Saruja – lehúzottnak háza. **11** Midőn férfiak egymás
közt tusakodnak, valaki meg testvére, és közeledik az egyiknek
felesége, hogy megmentse férjét annak kezéből, ki őt veri s
kinyújtja kezét és megragadja a szemérmét: **12** akkor vágd el
kezefejét, ne sajnálja szemed. **13** Ne legyen neked zacskódban
kétféle súlykő, nagy és kicsiny. **14** Ne legyen neked házadban
kétféle éfó, nagy és kicsiny. **15** Teljes és igazságos súlyköved
legyen, teljes és igazságos éfód legyen, hogy hosszú életű légy
a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **16** Mert
az Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi,
mindaz, aki hamisságot követ el. **17** Emlékezzél meg arról, amit
tett neked Amalék az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból:
18 Hogy rádtámadt az úton és megverte az utócsapatodat,
mind az elgyöngültetek mögötted; te pedig bágyadt és fáradt
voltál, és ő nem félt az Istentől. **19** Azért lesz, midőn nyugalmat
szerez neked az Örökkévaló, a te Istened mind az ellenségeidtől
köröskörül, az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad
neked birtokul, hogy elfogadjad, akkor töröld el Amalék emlékét
az ég alól, el ne felejtsd!

26 És lesz, mikor bemész az országba, melyet az Örökkévaló,
a te Istened ad neked birtokul és elfoglalod azt és laksz benne:
2 Akkor végy zsengéjéből a föld minden gyümölcsének, melyet
betakarítasz földedről, melyet az Örökkévaló, a te Istened
ad neked, és tedd kosárba és menj arra a helyre, melyet
kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy lakoztassa ott
nevét. **3** Menj el a paphoz, ki abban az időben lesz, és mondd
neki: Kijelentem ma az Örökkévaló, a te Istened előtt, hogy
elérkeztem az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló
őseinknek, hogy nekünk adja. **4** A pap vegye el a kosarat
kezedből és tegye az Örökkévaló, a te Istened oltára elé. **5**
Te pedig szólalj meg és mondd az Örökkévaló, a te Istened
színe előtt: Bujdosó arameus volt az atyám, lement Egyiptomba,
ott tartózkodott csekély számmal és lett ott nagy, hatalmas és
számos néppé. **6** De az Egyiptomiak rosszul bántak velünk
és sanyargattak bennünket és vetettek ránk nehéz munkát. **7**
És mi kiáltottunk az Örökkévalóhoz, őseink Istenéhez és az
Örökkévaló meghallotta hangunkat, meglátta nyomorúságunkat,
vesződségünket és szorongatásunkat. **8** És kivezetett bennünket
az Örökkévaló Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy
félelmetességgel, jelekkel és csodákkal. **9** Elhozott bennünket
erre a helyre és adta nekünk ezt az országot, a tejjel-mézzel
folyó országot. **10** És most, íme elhoztam zsengéjét a föld
gyümölcsének, melyet nekem adtál, ó Örökkévaló! Azután tedd
le azt az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **11** És örvendj
mindama jónak, amit az Örökkévaló, a te Istened adott neked
és házadnak, te, a levita és az idegen, aki közepetted van. **12**
Ha teljesen megadtad termésed minden tizedét a harmadik
évben, a tized évében, és adtad a levitának, az idegennek,

az árvának és az özvegynek, hogy egyenek kapuidban és
jóllakjanak, **13** akkor mondd az Örökkévaló, a te Istened színe
előtt: Eltakarítottam a szent részt a házból és oda is adtam a
levitának, az idegennek, az árvának, az özvegynek, minden
parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nekem, nem hágtam
át egyet sem parancsolataid közül és nem felejtettem el; **14**
nem ettem belőle gyászomban és nem takarítottam el belőle
tisztátlanságomban és nem adtam, belőle a halott számára;
hallgattam az Örökkévaló, az én Istenem szavára, cselekedtem
mind aszerint, amint parancsoltad nekem. **15** Tekints le szent
lakodból, az égből és áldd meg népedet Izraelt és a földet, melyet
nekünk adtál, amint megesküdtél őseinknek, a tejjel-mézzel folyó
országot. **16** E napon parancsolja neked az Örökkévaló, a te
Istened, hogy megtedd a törvényeket és rendeleteket; őrizd meg
és tedd meg azokat egész szíveddel és egész lelkeddel. **17** Az
Örökkévalóval mondattad te ma, hogy lesz neked Istened és
hogy jársz az ő útjain, hogy megőrzöd törvényeit, parancsolatait
és rendeleteit és hallgatsz az ő szavára. **18** És az Örökkévaló
mondatta ma veled, hogy leszel az ő tulajdon népe, amint szólt
hozzád és hogy megőrzöd minden parancsolatait; **19** hogy
tegyen téged legmagasabbá mind a népek fölé, amelyeket
alkotott dicséretre, hírnévre és dicsőségre, és hogy légy szent
népe az Örökkévalónak, a te Istenednek, amint szólt.

27 És megparancsolta Mózes, meg Izrael vénei a népnek,
mondván: őrizzétek meg mind a parancsolatot, melyet én ma
nektek parancsolok. **2** És lesz, ama napon, melyen átvonultok
a Jordánon az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened
ad neked, állíts föl magadnak nagy köveket és meszeld be
azokat mésszel, **3** és írd rájuk a tannak minden szavait,

mihelyt átvonultál; azért, hogy bemehess az országba, melyet
az Örökkévaló, a te Istened ad neked, a tejjel-mézzel folyó
országba, amint szólt hozzád az Örökkévaló, őseid Istene. **4** És
lesz, mihelyt átvonultatok a Jordánon, állítsátok föl a köveket,
amit én ma nektek parancsolok, az Évol hegyén és meszeld
be azokat mésszel. **5** És építs ott oltárt az Örökkévalónak,
a te Istenednek, kövekből való oltárt, ne emelj azokra vasat.
6 Egész kövekből építsd az Örökkévaló, a te Istened oltárát
és mutass be azon égőáldozatokat az Örökkévalónak, a te
Istenednek; **7** vágj vágóáldozatokat és edd meg ott; és örvendj
az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **8** És írd a kövekre a
tannak minden szavait egész értelmesen. **9** És szólt Mózes
és a levita papok egész Izraelhez, mondván: Figyelj és halljad
Izrael! E napon lettél az Örökkévaló, a te Istened népévé! **10**
Hallgass tehát az Örökkévaló, a te Istened szavára és tedd meg
parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok.
11 És megparancsolta Mózes a népnek ama napon, mondván:
12 Ezek álljanak, hogy megáldják a népet a Gerizim hegyén,
mihelyt átvonultatok a Jordánon Simon, Lévi, Júda, Isszáchár,
József és Benjámin. **13** Ezek pedig álljanak az átoknál az Évol
hegyén: Rúben, Gád, Ásér, Zebúlun, Dán és Náftáli. **14** És
szólaljanak meg a leviták és mondják Izrael minden férfiának
fennhangon: **15** Átkozott a férfi, aki készít faragott képet vagy
öntött bálványt, utálatára az Örökkévalónak, mester kezeművét
és titokban fölállítja! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen!
16 Átkozott, aki megveti atyját és anyját! És mondja az egész
nép: Ámen! **17** Átkozott, aki eltolja felebarátja határát! És mondja
az egész nép: Ámen! **18** Átkozott, aki félrevezet vakot az úton!
És mondja az egész nép: Ámen! **19** Átkozott, aki elhajlítja jogát

az idegennek, árvának és özvegynek! És mondja az egész
nép: Ámen! **20** Átkozott, ki hál atyja feleségével, mert felfedte
atyjának leplét! És mondja az egész nép: Ámen. **21** Átkozott, ki
hál bármely barommal! És mondja az egész nép: Ámen. **22**
Átkozott ki hál nővérével, atyjának leányával vagy anyjának
leányával! És mondja az egész nép: Ámen. **23** Átkozott, ki
hál napával! És mondja az egész nép: Ámen. **24** Átkozott, aki
agyonveri felebarátját titokban! És mondja. az egész nép: Ámen!
25 Átkozott, aki vesztegetést elfogad; hogy megöljön valakit,
ártatlannak vérét ontva! És mondja az egész nép: Ámen! **26**
Átkozott, aki nem tartja fenn a tannak szavait, hogy megtegye
azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

28 És lesz, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára,
hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait, melyeket én
ma neked parancsolok, akkor tesz téged az Örökkévaló, a te
Istened legmagasabbá mind a népek fölé. **2** És rádszállnak
mindeme áldások és elérnek téged, ha hallgatsz az Örökkévaló,
a te Istened szavára. **3** Áldott lesz a városban és áldott lesz a
mezőn. **4** Áldott lesz méhed gyümölcse, földed gyümölcse és
barmod gyümölcse: marháid fajzása és juhaid szaporodása. **5**
Áldott lesz kosarad és teknőd. **6** Áldott lesz jöttödben és áldott
lesz mentedben. **7** Az Örökkévaló teszi majd, hogy ellenségeid,
kik ellened támadnak, vereséget szenvedjenek előtted; egy úton
vonulnak ki ellened, de hét úton menekülnek majd előled. **8** És
az Örökkévaló hozzád parancsolja az áldást, éléstáraidba és
kezed minden szerzeményébe, és megáld téged az országban,
melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **9** Föltámaszt
téged az Örökkévaló magának szent népévé, amint megesküdött
neked, ha megőrzöd az Örökkévaló, a te Istened parancsolatait

és jársz az ő útjain. **10** És látják a föld minden népei, hogy az Örökkévaló nevével neveztetsz és félnek majd tőled. **11** És bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló javadra, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében, a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, hogy neked adja. **12** Megnyitja az Örökkévaló számodra jó kincstárát, az eget, hogy megadja országod esőjét a maga idejében és megáldja kezed minden munkáját; és te kölcsönzöl majd sok népnek, de te nem veszel kölcsön. **13** És tesz téged az Örökkévaló fejnek és nem faroknak, és mindig felül fogsz lenni és nem leszel alant, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened parancsaira, melyeket én ma neked parancsolok, hogy megőrizd és megtedd. **14** De el ne térj mindamaz igéktől, melyeket én ma nektek parancsolok, se jobbra, se balra, hogy járnál más istenek után, azokat szolgálván. **15** És lesz, ha nem hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok, akkor rádjönnek mind ez átkok és elérnek téged. **16** Átkozott lesz a városban és átkozott lesz a mezőn. **17** Átkozott lesz kosarad és teknőd. **18** Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed gyümölcse, barmaid fajzása és juhaid szaporodása. **19** Átkozott lesz jöttödben és átkozott lesz mentedben. **20** Az Örökkévaló rád bocsátja az átkot, a zavart és a romlást kezed minden szerzeményében, amit teszel míg el nem pusztulsz és míg el nem veszel gyorsan, cselekedeteid gonoszsága miatt; mivelhogy elhagytál engem. **21** Hozzád tapasztja az Örökkévaló a halálvészt, mígnem kipusztít téged a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad. **22** Megver téged az Örökkévaló sorvadással, lázzal, gyulladással, forróséggal,

szárazsággal, aszállyal és sárgasággal; és üldöznek téged, míg
el nem veszel. **23** És lesz eged, mely fejed fölött van, érccé
és a föld, mely alattad van, vassá. **24** Adni fog az Örökkévaló
országod esője gyanánt fövényt és port; az égből száll le rád,
amíg el nem pusztulsz. **25** Teszi majd az Örökkévaló, hogy
vereséget szenvedsz ellenségeid előtt, egy úton vonulsz ki
ellene, de hét úton menekülsz előle; és iszonyatul leszel a föld
minden birodalmainak. **26** És lesz a te hullád eledele az ég
minden madarának és a föld vadjának; és senki sem riasztja el.
27 Megver téged az Örökkévaló egyiptomi fekéllyel, kelésekkel;
varral és rühvel, hogy nem gyógyulhatsz meg. **28** Megver téged
az Örökkévaló őrültséggel, vakággal és a szív bódultságával.
29 És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétben
és nem leszel szerencsés utaidon, hanem csak elnyomatott
és kirabolt leszel minden időben és senki sem segít. **30** Nőt
eljegyzel magadnak és más férfi veszi el, házat építesz és nem
laksz benne; szőlőt ültetsz és nem veszed hasznát. **31** Ökrödet
levágják szemeid előtt és te nem eszel belőle, szamaradat
elrabolják előled és nem kerül vissza hozzád; juhaid átadatnak
ellenségeidnek és nem lesz számodra segítő. **32** Fiaid és
leányaid átadatnak más népnek, szemeid látják és epednek
utánuk egésznap, de nem lesz hatalom kezedben. **33** Földed
gyümölcsét és minden fáradozásodat megemészti oly nép,
melyet nem ismertél és te csak nyomorgatott és eltiport leszel
minden időben. **34** És megörülsz szemeid látványától, amit látsz.
35 Megver téged az Örökkévaló gonosz fekéllyel a térdeken és a
combokon, hogy nem gyógyulhatsz meg, lábad talpától egész
fejed tetejéig. **36** Elvezet az Örökkévaló téged és királyodat,
akit magad fölé teszel, oly néphez, melyet nem ismertél, sem

te, sem őseid; és ott szolgálsz majd más isteneket, fából és
kőből. **37** És leszel rémületté, példázattá és gúnnyá mind a
népek között, ahova elvezet téged az Örökkévaló. **38** Sok magot
viszel ki a mezőre, de keveset takarítasz be, mert fölfalja a
sáska. **39** Szőlőket ültetsz és megmunkálod, de bort nem iszol
és nem gyűjtsz be, mert megeszi a féreg. **40** Olajfáid lesznek
minden határodban, de olajjal nem kened magadat, mert lehull
olajbogyód. **41** Fiúkat és leányokat nemzesz, de nem lesznek a
tieid, mert elmennek a fogságba. **42** Minden fádat és földed
gyümölcsét elpusztítja a bogár. **43** Az idegen, ki közepetted lesz,
föléd kerül, följebb, följebb, te pedig leszállsz, alábbra, alábbra.
44 ő fog neked kölcsönözni, de te nem fogsz neki kölcsönözni; ő
lesz fejjé, te pedig leszel farokká. **45** És rádjönnek mindez átkok,
üldöznek téged és elérnek, míg el nem pusztulsz, mert nem
hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd
parancsolatait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. **46** És
rajtad lesznek jelül és csodául, meg magzatodon mindörökké.
47 Azért, mert nem szolgáltad az Örökkévalót, a te Istenedet
örömmel és jó szívvel, mindenben; bővelkedve, **48** szolgálsz
majd ellenségeidnek, akiket az Örökkévaló rád fog küldeni,
éhségben, szomjúságban, mezítelenségben és mindennek
hiányában; vasjármot tesz nyakadra, míg el nem pusztít téged. **49**
Az Örökkévaló hoz rád egy népet a távolból, a föld végéről, mint
mikor repül a sas, egy népet, melynek nem érted a nyelvét; **50**
egy kemény tekintetű népet; mely nem veszi tekintetbe az aggot
és az ifjúnak nem kegyelmez. **51** Fölemészti barmod gyümölcsét
és földed gyümölcsét, míg el nem pusztulsz, úgy, hogy nem hagy
neked gabonát, mustot, olajat, sem barmod fajzásából és juhaid
szaporodásából, míg el nem veszít téged. **52** És szorongat

téged minden kapuidban, míg lesüllyednek magas és erős falaid,
amelyekben te bízol, egész országodban; és szorongat téged
minden kapuidban, egész országodban, melyet az Örökkévaló, a
te Istened ad neked. **53** És megeszed méhed gyümölcsét, fiaid
és leányaid húsát, akiket ad neked az Örökkévaló, a te Istened,
a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged
ellenséged. **54** A leggyöngédebb férfi közötted és a nagyon
kényes irigy szemmel néz az ő testvérére és feleségére, ki
keblén van és gyermekei maradékára, mely megmarad neki, **55**
hogy ne adjon egyiknek sem közülük gyermekei húsából, melyet
eszik; mivelhogy nem hagytak meg neki semmit a megszállásban
és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged minden
kapuidban. **56** A leggyöngédebb nő közötted és a legkényesebb,
aki nem kísérelte meg talpát a földre bocsátani kényeskedés és
elpuhulásból, irigy szemmel néz férjére, ki keblén van, fiára és
leányára, **57** és kisdedére, mely tőle származik és gyermekeire,
kiket szül, mert megeszi őket, mindennek hiányában, titokban,
a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged
ellenséged kapuidban. **58** Ha nem őrzöd meg, hogy megtedd
a tannak minden igéit, melyek a könyvben meg vannak írva,
hogy féljed ezt a dicső és félelmetes Nevet: az Örökkévalót, a
te Istenedet: **59** Akkor csodálatossá teszi az Örökkévaló a te
csapásaidat és magzatod csapásait, nagy és tartós csapásokká,
gonosz és tartós betegségekké. **60** És rádhozza Egyiptom
minden betegségét, amelyektől féltél és hozzád tapadnak; **61**
minden betegség is és minden csapás, mely nincs megírva a
tan könyvében – rád hozza azokat az Örökkévaló, míg el nem
pusztulsz. **62** És csekély számmal maradtok meg, ahelyett,
hogy voltatok, mint az ég csillagai sokaságra nézve; mivelhogy

nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára. **63** És lesz,
amint örült az Örökkévaló rajtatok, hogy jót tegyen veletek és
megsokasítson benneteket, úgy fog örvendezni az Örökkévaló
rajtatok, hogy elveszítsen benneteket és elpusztítson benneteket;
és ki fogtok tépetni a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad.
64 És elszór téged az Örökkévaló mind a népek közé a föld egyik
szélétől a föld másik széléig és ott szolgálsz majd más isteneket,
melyeket nem ismertél, sem te, sem őseid, fából és kőből.
65 De ama népek között sem fogsz megpihenni és nem lesz
nyugvóhelye lábad talpának, mert ad neked ott az Örökkévaló
rettegő szívet, epedő szemeket és csüggedő lelket. **66** És életed
függőben lesz előtted, rettegni fogsz éjjel-nappal és nem fogsz
bízni életedben. **67** Reggel azt mondod: Bárcsak este volna és
este azt mondod: Bárcsak reggel volna! szíved rettegése miatt,
amellyel rettegsz és szemeid látványa miatt, amit látsz. **68** És
visszavisz téged az Örökkévaló hajókon Egyiptomba, azon az
úton, melyről azt mondtam neked: nem fogod azt többé látni. És
áruljátok magatokat ott ellenségeidnek szolgákul és szolgálókul,
de nem lesz vevő.

29 Ezek. a szövetség szavai, melyről megparancsolta az
Örökkévaló Mózesnek, hogy kösse meg Izrael fiaival Móáb
országában, ama szövetségen kívül, melyet kötött velük
Chóreben. **2** És Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik:
Ti láttátok mindazt, amit tett az Örökkévaló szemeitek láttára
Egyiptom országában, Fáraóval és minden szolgáival, meg
egész országával; **3** a nagy kísértéseket, melyeket szemeid
láttak, a jeleket és ama nagy csodákat. **4** De nem adott nektek az
Örökkévaló szívet a megismerésre és szemeket a látásra, meg
füleket a hallásra e mai napig. **5** És én vezettelek benneteket

negyven évig a pusztában, ruháitok nem koptak le rólatok és
sarud nem kopott le lábadról; **6** kenyeret nem ettetek, bort és
részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok
az Örökkévaló, a ti Istenetek. **7** És elérkeztetek arra a helyre,
de kivonult Szichón, Chesbón királya és Óg, Boson királya
ellenünk harcra és mi megvertük őket; **8** elvettük országukat és
odaadtuk birtokul Rúbénnak, Gádnak és Menásse fél törzsének.
9 Őrizzétek meg tehát a szövetség szavait és tegyétek meg,
hogy boldoguljalok mindenben, amit tesztek. **10** Ti álltok ma
mindnyájan az Örökkévaló, az Istenetek színe előtt, fejeitek,
törzseitek, véneitek, és felügyelőitek, Izrael minden férfia; **11**
gyermekeitek, feleségeitek és idegened, aki táborod közepette
van, favágódtól vízmerítődig. **12** Hogy belépj az Örökkévaló, a te
Istened szövetségébe esküjébe, melyet az Örökkévaló, a te
Istened veled van ma **13** hogy tegyen téged ma az ő népévé és
ő legyen neked Isten amint szólt hozzád, amint megesküdött
őseidnek. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. **14** De nem
egyedül veletek kötöm én ezt a szövetséget és ezt az esküt,
15 hanem avval, aki itt van velünk állva ma az Örökkévaló, a
mi Istenünk színe előtt és avval, aki nincs itt velünk ma. **16**
Mert ti tudjátok, hogy miként jártunk Egyiptom országában és
miként vonultunk át a népek között, amelyeken átvonultatok.
17 Láttátok az ő utálataikat és bálványaikat, fából és kőből,
ezüstből és aranyból, melyek náluk voltak. **18** Nehogy legyen
közöttetek férfi vagy nő, vagy család, vagy törzs, melynek szíve
elfordul ma az Örökkévalótól, a mi Istenünktől, hogy menjen és
szolgálja ama népek isteneit, nehogy legyen közöttetek gyökér,
mely mérget és ürmöt hajt. **19** És lenne, midőn hallja ez eskü
szavait, akkor áldani fogja magát a szívében; mondván: Béke

lesz velem, ha járok szívem állhatatosságában; hogy fokozza a
jóllakással a szomjat. **20** Nem akar majd az Örökkévaló annak
megbocsátani, mert akkor füstölög az Örökkévaló haragja és
buzgalma ama férfiú ellen és rászáll mindaz átok, mely meg van
írva ebben a könyvben és eltörli az Örökkévaló annak nevét
az ég alól. **21** És kiválasztja azt az Örökkévaló rosszra Izrael
minden törzsei közül, a szövetség minden átkai szerint, mely
meg van írva a tannak könyvében. **22** És mondani fogja a
későbbi nemzedék, fiaitok, kik támadnak utánatok és az idegen,
aki távol országból jön, és látják ez ország csapásait, meg
betegségeit, melyekkel sújtotta az Örökkévaló. **23** Kéntől és sótól
kiégve egész földje, be nem vetik és nem sarjaszt semmit, nem
nő rajta semmi fű, mint Szodoma, Gomorrha, Ádma és Czebóim
fölforgatása, melyeket fölforgatott az Örökkévaló haragjában
és fölgerjedésében. **24** És mondják majd mind a népek: Miért
tett így az Örökkévaló ezzel az országgal? Miért e nagy harag;
fölgerjedése? **25** És azt mondják majd: Mivelhogy elhagyták
az Örökkévaló, őseik Istenének szövetségét, amelyet kötött
velük, midőn kivezette őket Egyiptom országából. **26** Elmentek
és szolgáltak más isteneket és leborultak előttük; istenek előtt,
melyeket nem ismertek és melyeket nem osztott ki nekik. **27** És
fölgerjedt az Örökkévaló haragja az ország ellen, hogy ráhozza
mind az átkot, mely meg van írva e könyvben. **28** És kitépte
őket az Örökkévaló földjükből haraggal és fölgerjedéssel és
nagy fölháborodással, és vetette őket más országba, mint e mai
napon van. **29** A rejtett dolgok az Örökkévalóé, a mi Istenünké,
de a nyilvánvalók a mieink és gyermekeinké mindörökké, hogy
megtegyük a tannak minden szavát.

30 És lesz, ha rádjönnek mindezek a dolgok, az áldás és az
átok, melyet eléd tettem, és szívedre veszed mind a népek
között, ahova kivetett téged az Örökkévaló, a te Istened, **2** és
megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz az ő
szavára mind aszerint, amint és parancsoltam neked ma, te
és gyermekeid, egész szíveddel és egész lelkeddel, **3** akkor
visszahozza az Örökkévaló, a te Istened foglyaidat és irgalmaz
neked, újra összegyűjt téged mind a népek közül, ahova elszórt
téged az Örökkévaló, a te Istened. **4** Ha lesznek a te kivetettjeid
az ég végén onnan is összegyűjt téged az Örökkévaló, a te
Istened és onnan is elvesz; **5** és bevisz téged az Örökkévaló, a
te Istened az országba, melyet elfoglaltak őseid, hogy (ismét)
elfoglaljad; jót tesz veled és megsokasít jobban, mint őseidet. **6**
És körülmetéli az Örökkévaló, a te Istened szívedet és magzatod
szívét, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet egész
szíveddel és egész lelkeddel, a te életed kedvéért. **7** És adja
majd az Örökkévaló mindez átkot ellenségeidre és gyűlölőidre,
akik üldöztek téged. **8** Te pedig megtérsz és hallgatsz az
Örökkévaló szavára, és megteszed minden parancsolatait,
melyeket én neked ma parancsolok; **9** és bővelkedővé tesz téged
az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában, méhed
gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében
javadra, mert újra fog rajtad örülni az Örökkévaló javadra,
amint örült őseiden, **10** ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te
Istened szavára, hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit,
melyek meg vannak írva a tannak könyvében, midőn megtérsz
az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez egész szíveddel és egész
lelkeddel. **11** Mert ez a parancsolat, melyet én neked parancsolok,
nem elérhetetlen számodra és nincs távol az; **12** nem az

égben van az, hogy mondanád: Ki száll föl érte számunkra
az égbe, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy
megtegyük; **13** nem a tengeren túl van az, hogy mondanád:
Ki megy át számunkra a tengeren túlra, hogy elhozza nekünk
és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; **14** hanem nagyon
közel van hozzád az ige, szádban és szívedben, hogy megtedd
azt. **15** Lásd, eléd tettem ma az életet és a jót, a halált és
a rosszat, **16** amint hogy megparancsolom ma neked, hogy
szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj az ő útjain,
hogy megőrizd parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, hogy élj,
sokasodjál és megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened az
országban, ahová bemész, hogy azt elfoglaljad. **17** Ha pedig
elfordul szíved és nem engedelmeskedsz, megtántorodsz és
leborulsz más istenek előtt és szolgálod őket **18** Kijelentem
nektek ma, hogy el fogtok pusztulni, nem lesztek hosszú életűek
azon a földön, ahová te átvonulsz a Jordánon át, hogy bemenj
oda és elfoglaljad azt. **19** Tanúkul hívom ellenetek ma az eget és
a földet: az életet és a halált tettem eléd, az áldást és az átkot!
Válaszd tehát az életet, hogy életben maradj te és magzatod;
20 hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hallgass az ő
szavára és ragaszkodjál hozzá, mert Ő a te életed és napjaid
hosszúsága, hogy lakjál a földön, melyről megesküdött az
Örökkévaló őseidnek, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy
nekik adja.

31 Mózes ment és elmondta ezeket a szavakat egész Izraelnek.
2 És mondta nekik: Százhúsz éves vagyok én ma, nem bírok
többé kivonulni, meg bevonulni; az Örökkévaló pedig azt mondta
nekem, nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. **3** Az Örökkévaló,
a te Istened, ő vonul át előtted, ő fogja elpusztítani ezeket a

népeket előled, hogy elfoglaljad azokat; Józsua, ő vonul át
előtted, amint szólt az Örökkévaló. **4** És úgy tesz velük az
Örökkévaló, amint tett Szichónnal és Óggal, az Emóri királyaival,
meg országukkal, hogy elpusztította azokat. **5** Az Örökkévaló
elétek fogja azokat adni és tegyetek velük mind a parancsolat
szerint, melyet parancsoltam nektek. **6** Legyetek erősek és
bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, mert az Örökkévaló,
a te Istened, ő jár veled, nem enged lankadnod és nem hagy
el téged. **7** Akkor szólította Mózes Józsuát, és mondta neki
egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mész
be a néppel az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló
őseiknek, hogy nekik adja, és te adod azt birtokukba. **8** És az
Örökkévaló, ő jár előtted, ő lesz veled, nem enged lankadnod és
nem hagy el téged; ne félj és ne csüggedj. **9** Es Mózes fölírta
ezt a tant és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik viszik az
Örökkévaló szövetségének ládáját, meg Izrael minden véneinek.
10 És megparancsolta nekik Mózes, mondván: Hét év végével,
az elengedés évének idején, a sátrak ünnepén, **11** midőn eljön
egész Izrael, hogy megjelenjék az Örökkévaló, a te Istened
színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, olvasd föl ezt a tant
egész Izrael előtt, füleik hallatára. **12** Gyűjtsd egybe a népet: a
férfiakat, a nőket, a gyermekeket és idegenedet, aki kapuidban
van, hogy hallják és hogy megtanulják, és féljék az Örökkévalót,
a ti Isteneteket és őrizzék meg, hogy megtegyék a tannak
minden szavait. **13** És gyermekeik, akik nem tudják, hallják
és tanulják meg, félni az Örökkévalót, a ti Isteneteket minden
időben, amíg éltek a földön, ahova átvonultok a Jordánon, hogy
azt elfoglaljátok. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme,
közelednek napjaid, hogy meghalj; szólítsd Józsuát és álljatok a

gyülekezés sátorába, hogy parancsot adjak neki. És elment
Mózes meg Józsua, és odaálltak a gyülekezés sátorába. **15**
És megjelent az Örökkévaló a sátorban, felhőoszlopban és
megállt a felhőoszlop a sátor bejáratánál. **16** És mondta az
Örökkévaló Mózesnek: Íme, te nyugszol majd őseidnél, és
föltámad ez a nép és paráználkodva jár az ország idegen
istenei után, ahova eljut majd, annak közepében, engem pedig
elhagy és megszegi szövetségemet, melyet vele kötöttem. **17**
És akkor fölgerjed haragom ellene azon a napon, elhagyom
őket; elrejtem színemet előlük, hogy megemésztessék; és éri
őt sok baj és szorongatás és mondani fogja azon a napon:
Nemde, mivelhogy Istenem nincs közepettem, érnek engem
ezek a bajok? **18** Én pedig teljesen elrejtem színemet azon
a napon mindama gonoszság miatt, melyet elkövetett, hogy
más istenekhez fordult. **19** És most írjátok föl magatoknak ezt
az éneket és tanítsd meg rá Izrael fiait, tedd azt a szájukba,
hogy legyen számomra ez ének tanúnak Izrael fiai ellen. **20**
Mert elviszem őt arra a földre, melyről megesküdtem őseinek,
a tejjel-mézzel folyóra és eszik, jóllakik, kövér lesz és elfordul
más istenekhez, szolgálja azokat, engem pedig megvet és
megszegi szövetségemet. **21** És lesz, ha majd eléri őt sok baj
és szorongatás, akkor valljon ez ének előtte tanú gyanánt, –
mert nem fog elfelejtetni magzata szájából – mert ismerem az
ő indulatát, amellyel ő ma cselekszik, mielőtt beviszem őt az
országba, melyről megesküdtem. **22** És Mózes felírta ez éneket
az nap és megtanította rá Izrael fiait. **23** És (Isten) parancsot
adott Józsuának, Nún fiának és mondta: Légy erős és bátor,
mert te viszed be Izrael fiait az országba, melyről megesküdtem
nekik, én pedig veled leszek. **24** És volt, midőn végzett Mózes

azzal, hogy fölírja e tannak szavait könyvbe, mindvégig, **25** akkor
megparancsolta Mózes a levitáknak, akik viszik az Örökkévaló
szövetségének ládáját, mondván: **26** Vegyétek a tannak könyvét
és tegyétek azt az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségének
ládája mellé, hogy ott legyen tanúnak ellened. **27** Mert én
ismerem ellenszegülésedet és kemény nyakadat; íme, amíg én
élek veletek ma, ellenszegültetek az Örökkévalónak, hát még
halálom után. **28** Gyűjtsétek egybe hozzám törzseitek minden
véneit és felügyelőiteket, hadd mondom el füleik hallatára e
szavakat, és hadd hívom föl tanúnak ellenük az eget és a földet.
29 Mert tudom, hogy halálom után megromoltok és letértek majd
az útról, melyet parancsoltam nektek, és elér benneteket a
baj késő időben, midőn azt teszitek, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben, hogy megharagítsátok őt kezetek műve által. **30**
Mózes elmondta Izrael egész gyülekezetének fülei hallatára az
ének szavait, mindvégig.

32 Figyeljetek egek, hadd szóljak és hallja meg a föld szám
szózatát. **2** Permetezzék mint az eső tanításom, hulljon mint a
harmat szózatom, mint permetezés a sarjadékra és zápor a
fűre. **3** Mert az Örökkévaló nevét szólítom, adjatok dicsőséget
Istenünknek! **4** A szirt, tökéletes az Ő műve, mert minden útja
jog; a hűség Istene hamisság nélkül, igazságos és egyenes Ő.
5 Elromlott számára – nem is gyermekei, saját gyalázatukra –
a ferde és fonák nemzedék. **6** Az Örökkévalónak így fizettek,
alávaló, oktalan nép? Nem-e Ő a te atyád, aki téged szerzett,
Ő alkotott és szilárdított meg téged? **7** Emlékezzél ősidőkről,
vizsgáljátok nemzedékek és nemzedékek éveit! Kérdezd meg
atyádat és tudtodra adja, véneidet és elmondják neked. **8** Midőn
birtokot adott a Legfelsőbb a nemzeteknek, midőn elválasztotta

az ember fiait: megállapította a népek határait Izrael fiainak
száma szerint. **9** Mert az Örökkévaló osztályrésze az ő népe,
Jákob az ő kimért öröksége. **10** A puszta földjén találja őt,
a sivárságban, a sivatag ordítása közt; körülveszi, vigyáz rá,
megóvja, mint a szeme fényét. **11** Mint a sas, mely fölkelti
fészkét, fiókái fölött lebeg, kiterjeszti szárnyait, fölveszi és viszi
tollain; **12** úgy az Örökkévaló egyedül vezeti őt és nincs vele
idegen isten. **13** Járatja őt a föld magaslatain és eszi az a mező
gyümölcsét, mézet szívat vele a sziklából és olajat a kőszirtből;
14 a marha vaját és juhok tejét a bárányok zsiradékával, Básán
nevelte kosokat és a bakokat, a búza veséinek zsiradékával, és
a szőlővért iszod bor gyanánt. **15** És Jesúrun meghájasodott és
kirúgott, meghájasodtál, meghíztál, megkövéredtél – és elvetette
Istenét, aki alkotta és meggyalázta üdvének szirtjét. **16** Ingerlik
őt idegenekkel és utálatokkal bosszantják őt; **17** áldoznak a
rossz szellemeknek, nem-isteneknek; isteneknek, melyeket nem
ismertek, újaknak, melyek az imént jöttek, melyektől atyáitok nem
borzadtak. **18** A szirtet, ki téged szült, elhagytad és elfelejtetted
Istent, ki létrehozott. **19** És látta az Örökkévaló és megvetette,
és leányai fölött való bosszúságból. **20** És mondta: Hadd rejtem
el színemet előlük, majd meglátom, mi lesz a végük? Mert fonák
nemzedék ez, gyermekek, kikben, nincs hűség. **21** Ők ingereltek
engem nem-istennel, bosszantottak hiábavalóságaikkal, én
pedig ingerlem őket nem-néppel, alávaló nemzettel bosszantom
őket. **22** Mert tűz gyulladt ki haragomban és égett a sír mélyéig,
megemészti a földet és termését, és lángba borítja a hegyek
alapjait. **(Sheol h7585)** **23** Halmozok rájuk bajokat, nyilaimat
elfogyasztom ellenük. **24** Az éhségtől kiaszottak, a forróláztól és
keserű halálvésztől fölemésztettek lesznek; fenevadak fogát

bocsátom rájuk, a porban kúszók mérgével együtt. **25** Kinn
pusztít a kard és a szobákban a félelem, mind ifjat, mind
hajadont, csecsemőt az ősz emberrel együtt. **26** Mondtam:
Elpusztítom őket, kiirtom emléküket a halandók közül. **27** Ha
nem félnék az ellenség bosszantásától, hogy félre ne ismerjék
elleneik, nehogy azt mondják: Kezünk a hatalmas, nem az
Örökkévaló cselekedte mindezt. **28** Mert tanácsvesztette nép ez,
nincs bennük értelem. **29** Ha bölcsek volnának, megértenék ezt,
gondolnának végükre! **30** Miként üldözhet egy ezret és ketten
hogy futamíthatnak meg tízezret? Ha nem, hogy szirtjük eladta
őket és az Örökkévaló kiszolgáltatta őket. **31** Mert nem olyan,
mint szirtünk az ő szirtjük, maguk ellenségeink bírák ebben.
32 Mert Szodoma szőlőjéből való az ő szőlőjük és Gomorra
mezőségeiről; bogyóik méregbogyók, keserűek a fürtjeik. **33**
Sárkányok dühe az ő boruk és viperák kegyetlen mérge. **34**
Nemde el van az rejtve nálam, bepecsételve kincstáraimban?
35 Enyém a bosszú és a megtorlás az időre, midőn ingadozik
lábuk, mert közel van szerencsétlenségük napja és sietve jön
az ő jövőjük. **36** Mert igazságot szolgáltat az Örökkévaló az
ő népének és megszánja szolgáit, midőn látja, hogy eltűnt a
hatalom és odavan az elzárt és meghagyott. **37** És azt mondja:
Hol vannak isteneik, a szirt, melyben bíztak, **38** melyek az ő
áldozataik zsiradékát eszik, italáldozatuk borát isszák? Keljenek
föl, segítsenek benneteket, hogy oltalom legyen számotokra! **39**
Lássátok most, hogy én, én vagyok az és nincs Isten mellettem,
én osztok halált és adok életet, sebet verek és meggyógyítom
én, és nincs, aki kezemből megmenthet! **40** Mert az égre emelem
föl kezemet és mondom: Amint hogy örökké élek – **41** ha
megélesítem villogó kardomat és kezem az ítélethez fog, bosszút

állok elleneimen és gyűlölőimnek megfizetek. **42** Megrészegítem
nyilaimat vérrel és kardom húst eszik: az elesettnek és fogolynak
vérével, az ellenség szétzúzott fejéből. **43** Ujjongjatok nemzetek
az ő népének, mert ő megbosszulja szolgáinak vérét és bosszút
áll ellenein, engesztelést szerez földjének, népének. **44** Mózes
elment és elmondta ez ének minden szavait a nép füleinek
hallatára, ő és Hósea, Nun fia. **45** Midőn végzett Mózes azzal;
hogy elmondja mind e szavakat egész Izraelnek, **46** akkor
mondta nekik: Fordítsátok szíveteket mind a szavakra, melyekkel
én tanúságot teszek ellenetek ma, hogy megparancsoljátok
azokat gyermekeiteknek, hogy megőrizzék és megtegyék e
tannak minden szavait. **47** Mert nem üres szó az számotokra,
hanem az a ti életetek és ez ige által lesztek hosszú életűek a
földön, ahova ti átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok. **48** És
szólt az Örökkévaló Mózeshez ugyanezen a napon, mondván:
49 Menj fel az Ábárim e hegyére, a Nebó hegyre, mely Móáb
országában van, mely Jerichó előtt van, és nézd meg Kanaán
országát, melyet és Izrael fiainak adok örök birtokul. **50** És halj
meg a hegyen, ahova te fölmész takaríttassál el népedhez,
amint meghalt Áron testvéred a Hór hegyén és eltakaríttatott
népéhez; **51** mivelhogy hűtlenül cselekedtetek ellenem Izrael fiai
közepette a pörlekedés vizeinél Kádesben, Cin pusztájában,
mivelhogy nem szenteltetek meg engem Izrael fiai közepette. **52**
Csak távolról láthatod az országot, de be nem mész oda, az
országba, melyet én Izrael fiainak adok.

33 Ez pedig az áldás, mellyel megáldotta Mózes, Isten embere,
Izrael fiait az ő halála előtt. **2** És mondta: Az Örökkévaló Szinájról
jött és sugárzott neki Széirről, fénylett Párán hegyéről és eljött a
szentség tízezrei közül, jobbja felől a törvény tüze számukra. **3**

És szerette is a népet, minden szentjei a te kezedben vannak
és ők lábaidnál elterülve fogadják szózataidat. **4** A tan, melyet
parancsolt nekünk Mózes, öröksége Jákob gyülekezetének. **5**
Így lett királlyá Jesúrunban, midőn összegyűltek a nép fejei,
együvé Izrael törzsei. **6** Éljen Rúben és meg ne haljon, hogy ne
legyenek emberei csekély számmal. **7** Ezt pedig Júdáról; és
mondta: Hallgasd meg, Örökkévaló, Júda szavát és népéhez
vidd őt; hatalmával harcoljon magáért és segítsége elleneivel
szemben te légy! **8** Léviról mondta: Tummimod és Urimod jámbor
férfiúdé, kit megkísértettél Másszóban, kivel pörlekedtél Merivó
vizeinél; **9** aki mondta atyjáról és anyjáról: Nem láttam, testvéreit
nem ismert és gyermekeiről nem tudott, mert szózatodat őrizték
meg és szövetségedet tartották meg. **10** Tanítják rendeleteidre
Jákobot és tanodra Izraelt, tesznek füstölőszert színed elé és
égőáldozatot oltárodra. **11** Áldd meg, Örökkévaló, az ő erejét és
keze munkája legyen kedves előtted; zúzd össze ellenei ágyékát
és gyűlölőit, hogy föl ne támadjanak! **12** Benjáminról mondta:
Az Örökkévaló kedveltje, bizton lakik mellette; védelmezi őt
minden időben és vállai között lakozik. **13** Józsefről mondta:
Isten áldotta az ő országa, az ég drágaságával, harmattal és
az alant heverő mélység vizével; **14** a nap érlelte termésének
drágaságával, mint a hónapok hajtásának drágaságával; **15**
az ős hegyek javával és az örök halmok drágaságával; **16**
az ország drágaságával és bőségével, mint a csipkebokorban
lakozónak kegyével! Szálljon ez József fejére, feje tetejére
testvérei koszorúzottjának! **17** Első fajzású tulka dísze ő neki és
Reém szarvai az ő szarvai, azokkal döf le népeket, egyetemben
a föld végéig; ezek pedig Efráim tízezrei és Menásse ezrei. **18**
Zebúlunnak mondta: Örvendj Zebúlun mentedben, Isszáchár

pedig sátraidban. **19** Népeket hívnak a hegyre, ott áldoznak
igazságos áldozatokat, mert a tengerek bőségét szívják és a
fövény rejtette kincseket. **20** Gádról mondta: Áldott, aki kiterjeszti
Gád határát! Mint oroszlán tanyázik és szétszaggat kart; meg
koponyát. **21** És kiszemelte magának a legelejét, mert ott van
a törvényhozó része elrejtve; és járt a nép élén, végezte az
Örökkévaló igazát és ítéleteit Izraellel. **22** Dánról mondta: Dán
fiatal oroszlán, előront Básánból. **23** Náftáliról mondta: Náftáli
jóllakva keggyel és telve az Örökkévaló áldásával, nyugatra és
délre végy birtokot. **24** Ásérről mondta: Áldott a fiúk közül Ásér;
legyen ő kedveltje testvéreinek és mártsa olajba lábát. **25** Vas
és érc a te záraid és napjaiddal növekedik erőd is. **26** Nincs
olyan, mint az Isten, ó Jesúrun! Bejárja az eget segítségedre és
fönségében a fellegeket. **27** Menedék az ősidők Istene és alant
örök hatalom, elűzte előled az ellenséget és mondta Pusztítsd el!
28 Így lakott Izrael biztonságban, egymaga Jákob forrása, gabona
és must országában, még ege is permetez harmatot. **29** Boldog
vagy te Izrael ki olyan, mint te? nép, segítve az Örökkévalótól, ki
segítséged pajzsa és fenséged kardja! Ellenségeid hízelegnek
neked, te pedig az ő magaslataikat taposod.

34 És Mózes fölment Móáb síkságáról Nebó hegyére, Piszga
csúcsára, mely Jerichó előtt van, és az Örökkévaló megmutatta
neki az egész országot, Gileádtól Dánig, **2** meg az egész
Náftálit és Efráim meg Menásse országát, egész Júda országát
a nyugati tengerig; **3** a déli részt, a környéket, Jerichó, a
pálmák városának völgyét, egész Czóárig. **4** És mondta neki az
Örökkévaló: Ez az ország, melyről megesküdtem Ábrahámnak,
Izsáknak és Jákobnak, mondván: Magzatodnak fogom adni:
engedtem látnod saját szemeiddel, de át nem vonulhatsz oda.

5 És meghalt ott Mózes, Isten szolgája, Móáb országában,
az Örökkévaló parancsára. **6** Eltemette ott a völgyben, Móáb
földjén, Bész-Peór átellenében, de nem tudja sírját senki, egész
a mai napig. **7** Mózes pedig százhúsz éves volt, mikor meghalt;
nem homályosodott el a szeme és nem fogyott meg az ereje. **8**
Megsiratták Izrael fiai Mózest Móáb síkságain harminc napig, és
beteltek Mózes siratásának, gyászolásának napjai. **9** Józsua
pedig; Nún fia eltelt a bölcsesség szellemével, mert rátette Mózes
a kezeit és Izrael fiai hallgattak rá és úgy cselekedtek, amint az
Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **10** És nem támadt többé oly
próféta Izraelben, mint Mózes, akit ismert az Örökkévaló színről
színre; **11** mindama jelek és csodák tekintetében, amelyekkel
küldte őt az Örökkévaló, hogy végezze Egyiptom országában
Fáraón, minden szolgáin és egész országán, **12** és mindama
nagy hatalom és mindama nagy félelmetesség tekintetében,
amit végzett Mózes egész Izrael szeme láttára.

Józsué

1 Volt Mózesnek, az Örökkévaló szolgájának halála után, szólt
az Örökkévaló Józsuához, Nún fiához, Mózes szolgájához,
mondván: **2** Mózes szolgám meghalt; most hát kelj föl, vonulj
át e Jordánon, te és ez az egész nép, azon országba, melyet
adok nekik, Izraél fiainak. **3** Minden hely, melyre majd lép
lábatok talpa – nektek adom azt, amint szóltam Mózesnek: **4**
a pusztától és ama Libánontól egészen a nagy folyamig, az
Eufrátes folyamig, a chittiták egész országa, a nagy tengerig
napnyugat felé, lesz a határatok. **5** Nem fog megállani előtted
senki életed minden napjaiban; amint voltam Mózessel, leszek te
veled: nem engedlek ellankadni és nem hagylak el. **6** Légy erős
és bátor, mert te adod birtokba e népnek az országot, melyről
megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom. **7** Csak erős és
bátor légy nagyon, vigyázva arra, hogy cselekedjél az egész tan
szerint, melyet neked parancsolt Mózes szolgám; ne térj el attól
sem jobbra, sem balra, azért hogy boldogulj, bármerre jársz. **8**
Ne mozduljon el szád-ból a tannak e könyve, s elmélkedjél róla
nappal s éjjel, azért, hogy vigyázz arra, hogy cselekedjél mind a
szerint, ami írva van benne, mert akkor szerencsés lész utjaidon
és akkor boldogulni fogsz. **9** Nemde megparancsoltam neked:
légy erős és bátor, ne ijedj meg és ne rettegj; mert veled van az
Örökkévaló a te Istened, bármerre jársz. **10** És megparancsolta
Józsua a nép felügyelőinek, mondván: **11** Járjátok be a tábort és
parancsoljátok a népnek, mondván: készítsetek magatoknak
eleséget, mert három nap múlva átkeltek e Jordánon, hogy
bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti
Istentek nektek ad, hogy elfoglaljátok. **12** A Reúbénihez pedig,
a Gádihoz és Menasse fél törzséhez szólt Józsua, mondván:

13 Emlékezzetek meg a dologról, melyet parancsolt nektek
Mózes, az Örökkévaló szolgája, mondván: az Örökkévaló, a ti
Istentek nyugalmat szerez nektek és nektek adja ezt az országot.
14 Feleségeitek, gyermekeitek és jószágtok maradjanak az
országban, melyet adott nektek Mózes a Jordánon innen, ti
pedig vonuljatok fegyveresen testvéreitek előtt, mind a derék
vitézek, hogy őket segítsétek; **15** mígnem nyugalmat szerez
az Örökkévaló testvéreiteknek, mint nektek, és elfoglalják ők
is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istentek ad nekik.
Akkor visszatérhettek birtokotok országába és elfoglalhatjátok
azt, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a
Jordánon innen napkelet felé. **16** Feleltek Józsuának, mondván:
Mindent, amit nekünk parancsoltál, megteszünk és bárhova
küldesz, megyünk. **17** Egészen úgy, amint hallgattunk Mózesre,
akképpen hallgatunk majd reád; csak legyen az Örökkévaló,
a te Istened veled, a mint volt Mózessel. **18** Minden ember,
aki engedetlen lesz parancsod iránt és nem hallgat szavaidra
bármiben, amit neki parancsolsz, ölessék meg. Csak légy erős
és bátor.

2 És küldött Józsua, Nún fia, Sittímből titkon két embert kémekül,
mondván: Menjetek, nézzétek meg az országot és Jeríchót.
Elmentek hát és értek egy parázna asszony házába – neve
Rácháb – s megháltak ott. **2** Jelentették pedig Jeríchó királyának,
mondván: Íme, emberek jöttek ide az éjjel Izraél fiai közül,
hogy kipuhatolják az országot. **3** Ekkor küldött Jeríchó királya
Ráchábhoz, mondván: Add ki a hozzád jött férfiakat, akik
házadba jöttek, mert kipuhatolni jöttek az egész országot. **4**
De vette az asszony a két embert és elrejtette. S mondta:
Igenis, jöttek hozzám az emberek, de nem tudtam, honnan

valók. **5** Éppen a kaput bezárni kellett, a sötétben, elmentek az
emberek, nem tudom, hová mentek az emberek; üldözzétek
őket sietve, mert utoléritek. **6** Ő azonban a tetőre vitte volt
őket és eldugta a lenszár közé, mely rendbe rakva volt nála a
tetőn. **7** Az emberek üldözték őket a Jordán felé az átkelőkhöz;
a kaput pedig bezárták, azután hogy kimentek azok, kik őket
üldözték. **8** Mielőtt pedig amazok lefeküdtek volna, fölment
hozzájuk a tetőre; **9** s szólt az emberekhez: Tudom, hogy
nektek adta az Örökkévaló az országot, és hogy ránk szállott a
tőletek való ijedelem és hogy elcsüggedtek mind az ország lakói
előttetek. **10** Mert hallottuk azt, hogy kiszárasztotta előttetek az
Örökkévaló a nádas tengert, mikor kivonultatok Egyiptomból, és
amit tettetek a Jordánon túli emórinak két királyával, Szíchónnal
és Óggal, hogy elpusztítottátok. **11** Hallottuk és elolvadt szívünk
és nem maradt meg többé lélek senkiben sem előttetek, mert az
Örökkévaló, a ti Istentek, ő Isten az égben fent és a földön alant.
12 Most pedig esküdjetek, kérlek, nekem az Örökkévalóra, mivel
szeretetet cselekedtem veletek: hogy majd ti is cselekedtek
szeretetet atyám házával – adjatok nekem erre igaz jelt –
13 hogy életben hagyjátok atyámat, anyámat, fivéreimet és
nővéreimet és mindent, mi az övék, és hogy megmentitek
életünket a haláltól. **14** Mondták neki a férfiak: Lelkünket adjuk
helyettetek halálra, ha el nem mondjátok ezt a mi dolgunkat. És
lészen, midőn az Örökkévaló nekünk adja az országot, majd
cselekszünk veled szeretetet és hűséget. **15** Erre lebocsátotta
őket kötélen az ablakon át, mert háza a városfal oldalában volt
és a városfalban lakott. **16** És mondta nekik: A hegység felé
menjetek, nehogy reátok akadjanak az üldözők; rejtőzzetek ott
el három napig, míg vissza nem tértek az üldözök s azután

mehettek utatokra. **17** Mondták neki az emberek: Mentek
vagyunk ez alól a te esküd alól, mellyel megeskettél bennünket.
18 Íme, mi bejövünk az országba – e piros zsinórszalagot rákötöd
arra az ablakra, melyen lebocsátottál minket, atyádat pedig
és anyádat és testvéreidet, meg atyád egész házát beveszed
magadhoz a házba. **19** És lészen, bárki megy ki házad ajtóiból
az utcára, vére a fejére száll, mi pedig mentek vagyunk; bárki
azonban nálad lesz a házban, vére a fejünkre száll, ha kéz
nyúl hozzá. **20** Ha pedig elmondod ezt a mi dolgunkat, akkor
mentek leszünk esküd alól, mellyel megeskettél bennünket.
21 És mondta: Szavaitok szerint úgy legyen! Erre elbocsátotta
őket, s elmentek; és rákötötte a piros szalagot az ablakra. **22**
Elmentek és eljutottak a hegységbe és ott maradtak három
napig, amíg visszatértek az üldözők. Keresték az üldözők az
egész úton, de nem találták. **23** Visszafordult a két ember,
leszálltak a hegyről, átkeltek és elértek Józsuához, Nún fiához,
és elbeszélték neki mindazt, mi őket érte. **24** Szóltak Józsuához:
Bizony, kezünkbe adta az Örökkévaló az egész országot, s el is
csüggedtek előttünk mind az ország lakói.

3 Fölkelt Józsua kora reggel, elindultak Sittímből és eljutottak
a Jordánig, ő meg mind az Izraél fiai; s megháltak ott, mielőtt
átkeltek. **2** Volt pedig három nap múlva, bejárták a felügyelők
a tábort **3** s megparancsolták a népnek, mondván: Amint
meglátjátok az Örökkévaló, a ti Istentek szövetségének ládáját
és a levita papok viszik azt, ti is induljatok el helyetekből és
menjetek utána – **4** csakhogy távolság legyen köztetek és közte,
mintegy kétezer könyök a mérték szerint; ne közeledjetek hozzá,
azért hogy megtudjátok az utat, melyen járjatok, mert nem
vonultatok ez úton sem tegnap, sem tegnapelőtt. **5** És szólt

Józsua a néphez: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap
művelni fog köztetek az Örökkévaló csodálatos dolgokat. **6** És
szólt Józsua a papokhoz, mondván: Vegyétek föl a szövetség
ládáját és vonuljatok a nép előtt. S fölvették a szövetség ládáját
és mentek a nép előtt. **7** És szólt az Örökkévaló Józsuához:
Ezen a napon naggyá kezdlek tenni egész Izraél szemei előtt,
hogy megtudják, hogy amint voltam Mózessel, úgy leszek te
veled. **8** Te pedig parancsold meg a papoknak, a szövetség
ládája vivőinek, mondván: amint juttok a Jordán vizeinek széléig,
a Jordánban álljatok meg. **9** És szólt Józsua Izraél fiaihoz:
Lépjetek ide és halljátok az Örökkévaló, a ti Istentek szavait.
10 Mondta Józsua: Ebből fogjátok megtudni, hogy élő Isten
van köztetek, és űzve elűzi előletek a kanaánit, a chittit, a
chivvit, a perizzit, a girgásit, meg az emórit s a jebúszit: **11**
íme, a szövetség ládája, az egész föld Uráé, átvonul előttetek a
Jordánba – **12** s most vegyetek magatoknak tizenkét férfit, Izraél
törzsei közül, egy-egy férfit törzsenként – **13** s lészen, amint
nyugosznak a papoknak lába talpai, akik viszik az Örökkévaló,
az egész föld Urának ládáját, a Jordán vizeiben, a Jordán vizei
megszakadnak, a felülről aláfolyó vizek, és megállanak egyetlen
fal gyanánt. **14** És történt, mikor elindult sátraiból a nép, hogy
átkeljen a Jordánon, a papok pedig, a szövetség ládájának vivői
a nép előtt – **15** amint aztán eljutottak a láda vivői a Jordánig és
a papoknak, a láda vivőinek lábai a vizek szélébe bemerültek,
a Jordán pedig telve volt mind a partjain túl az aratás egész
idejében – **16** akkor megálltak a felülről aláfolyó vizek, álltak
egyetlen fal gyanánt, igen távol Ádám várostól, mely Cáretán
oldalán van; a melyek pedig aláfolynak a síkság tengere, a sós
tenger felé, teljesen megszakadtak. És a nép átkelt Jeríchóval

szemben. **17** S míg szilárdan ott álltak a papok, az Örökkévaló
szövetsége ládájának vivői, szárazon a Jordán közepén, addig
egész Izraél átkelt szárazon, míg teljesen át nem kelt az egész
nép a Jordánon.

4 Volt pedig, midőn teljesen átkelt a Jordánon az egész nép,
akkor szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **2** Vegyetek
magatoknak a nép közül tizenkét férfit, egy-egy férfit törzsenként;
3 és parancsoljátok meg nekik, mondván: vigyetek magatoknak
innen, a Jordán közepéről, onnan, ahol szilárdan állnak a
papok lábai, tizenkét követ, vigyétek azokat át magatokkal
és tegyétek le a szálláson, ahol az éjjel meg fogtok hálni. **4**
És hívta Józsua a tizenkét férfiút; akiket kirendelt Izraél fiai
közül, egy-egy férfit törzsenként; **5** és mondta nekik Józsua:
Vonuljatok az Örökkévaló, a ti Istentek ládája elé a Jordán
közepére és emeljetek ki magatoknak, ki-ki egy követ a vállára,
Izraél fiai törzseinek száma szerint. **6** Azért hogy ez jelül
legyen köz-tetek, midőn majd holnap kérdezik gyermekeitek,
mondván, mik nektek e kövek – **7** akkor mondjátok nekik: mivel
megszakadtak a Jordán vizei az Örökkévaló szövetségének
ládája előtt, amikor átvonult a Jordánon, megszakadtak a Jordán
vizei; legyenek tehát e kövek emlékül Izraél fiai számára örökre.
8 És cselekedtek akképpen Izraél fiai, amint megparancsolta
Józsua: vittek tizenkét követ a Jordán közepéről, amint szólt
az Örökkévaló Józsuához, Izraél fiai törzseinek száma szerint;
átvitték magukkal a szállásra és letették ott. **9** Tizenkét követ
pedig fölállított Józsua a Jordán közepén, ott, ahol álltak a
papoknak, a szövetség ládája vivőinek lábai; és ott maradtak
mind e mai napig. **10** S a papok, a láda vivői, állva maradtak
a Jordán közepén, míg bevégző-dött az egész dolog, amit

parancsolt az Örökkévaló Józsuának, hogy mondja el a népnek,
mindaszerint, amint parancsolta Mózes Józsuának; a nép pedig
sietve átkelt. **11** És volt, midőn teljesen átkelt az egész nép,
akkor vonult az Örökkévaló ládája, meg a papok a nép elé.
12 És vonultak Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse féltörzse
fegyveresen Izraél fiai előtt, amint mondta nekik Mózes; **13**
mintegy negyvenezeren, hadra fölfegyverkezve, vonultak az
Örökkévaló előtt háborúra Jeríchó síkságai felé. **14** Ama napon
naggyá tette az Örökkévaló Józsuát egész Izraél szemei előtt;
félték őt, amint félték Mózest élete minden napjaiban. **15** És
szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **16** Parancsold meg a
papoknak, a bizonyság ládája vivőinek, hogy menjenek föl a
Jordánból. **17** S meg-parancsolta Józsua a papoknak, mondván:
Jöjjetek föl a Jordánból. **18** Volt pedig, amikor fölmentek a papok,
az Örökkévaló szövetsége ládájának vivői, a Jordánból, alig
kerültek a papok lába talpai a szárazra, akkor visszatértek a
Jordán vizei helyükre és folytak mint tegnap tegnapelőtt mind a
partjain túl. **19** A nép pedig fölment a Jordánból az első hónap
tizedikén, és táboroztak Gilgálban, Jeríchó keleti szélén. **20** Ama
tizenkét követ pedig, melyeket vettek a Jordánból, fölállította
Józsua Gilgálban. **21** És szólt Izraél fiaihoz, mondván: Hogyha
majd holnap kérdezik gyermekeitek atyáikat, mondván, mik
e kövek – **22** akkor tudassátok gyermekeitekkel, mondván:
szárazon kelt át Izraél e Jordánon, **23** mivel kiszárasztotta
előttetek az Örökkévaló, a ti Istentek a Jordán vizeit, míg át nem
keltetek, a mint tett a Örökkévaló, a ti Istentek a nádas tengerrel,
melyet kiszárasztott előttünk, míg át nem keltünk. **24** Azért, hogy
megismerjék mind a föld népei az Örökkévaló kezét, hogy erős

az; azért hogy féljétek az Örökkévalót, a ti Istenteket, minden
időben

5 És volt, amint hallották mind az emóri királyai, akik a Jordánon
túl nyugatra voltak, és mind a kanaáni királyai, akik a tenger
mellett voltak, hogy kiszárasztotta az Örökkévaló a Jordán vizeit
Izraél fiai előtt, amíg átkeltek, akkor elolvadt a szívük és nem
volt többé lélek bennük Izraél fiai előtt. **2** Abban az időben
mondta az Örökkévaló Józsuának: készíts magadnak kőből
való késeket és újra metéld körül Izraél fiait, másodszor. **3** S
készített magának Józsua kőből való késeket és körülmetélte
Izraél fiait az előbőrök dombja mellett. **4** Ez az oka annak,
hogy Józsua körülmetélt: az Egyiptomból kivonuló egész nép,
a férfiak, mind a harcosok, meghaltak a pusztában, az úton,
mikor kivonultak Egyiptomból; **5** mert körül volt metélve az
egész kivonuló nép, de azt az egész népet, mely a pusztában
született, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból, nem metélték
körül; **6** mert negyven évig mentek Izraél fiai a pusztában,
míg vége lett az egész népnek, a harcosoknak, akik kivonultak
Egyiptomból, mivel nem hallgattak az Örökkévaló szavára, úgy,
hogy megesküdött róluk az Örökkévaló, hogy nem engedi látniok
az országot, melyről megesküdött őseiknek, hogy odaadja nekünk
egy tejjel-mézzel folyó országot. **7** Fiaikat pedig fenntartotta
helyettük: azokat metélte körül Józsua; mert körülmetéletlenek
voltak, mivel nem metélték őket körül az úton. **8** És volt,
midőn végképen körülmetéltetett az egész nép, ottmaradtak
helyükön, a táborban, míg felgyógyultak. **9** S szólt az Örökkévaló
Józsuához: Ma gördítettem le rólatok Egyiptom gyalázatát.
És elnevezték ama helyet Gilgálnak mind e mai napig. **10**
És táboroztak Izraél fiai Gilgálban és tartották a peszáchot

a hónap tizennegyedik napján este Jeríchó síkságain. **11** És
ettek az ország terméséből a peszách másnapján kovásztalan
kenyeret és pörkölt gabonaszemet, ugyanazon a napon. **12** És
megszűnt a manna másnap, mikor ettek az ország terméséből,
és nem volt többé Izraél fiainak mannájuk; ettek tehát Kanaán
országának terméséből abban az évben. **13** S történt, midőn
Józsua Jeríchóban volt, felemelte szemeit és látta, íme egy
férfiú áll vele szemben és kardja kivonva kezében; odament
hozzá Józsua és mondta neki: Miénk vagy-e, vagy elleneinké?
14 Mondta: Nem – de az Örökkévaló seregének vezére vagyok,
most jöttem. Erre földig levetette magát Józsua az arcával,
leborult és mondta neki: Mit szól uram a szolgájához? **15** És
szólt az Örökkévaló seregének vezére Józsuához: Vesd le
saruidat lábadról, mert a hely, melyen állsz – szent az. És úgy
tett Józsua.

6 Jeríchó pedig elzárta magát s elzárva volt Izraél fiai előtt, nem
ment ki s nem jött be senki. **2** És szólt az Örökkévaló Józsuához:
Lásd, kezedbe adom Jeríchót és királyát, az erős vitézeket. **3**
Kerüljétek meg a várost, mind a harcosok, körüljárván a várost
egyszer; így tégy hat napon át – **4** s hét pap vigyen hét harsonát,
kosszarvat, a láda előtt, a hetedik napon pedig hétszer kerüljétek
meg a várost; s a papok fújják a harsonákat. **5** És lészen,
midőn tartósan fújják a koskürtöt, midőn halljátok a harsona
hangját, riadjon az egész nép nagy riadással; és akkor összedől
a város fala a helyén, és felvonul a nép, ki-ki maga előtt. **6** És
szólította Józsua, Nún fia, a papokat és mondta nekik: Vigyétek a
szövetség ládáját; hét pap pedig vigyen hét harsonát, kosszarvat,
az Örökkévaló ládája előtt. **7** Erre szólt a néphez: Vonuljatok és
kerüljétek meg a várost, a fegyveres csapat pedig vonuljon az

Örökkévaló ládája előtt. **8** És volt, amint szólt Józsua a néphez,
a hét pap, vivén hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló előtt,
vonult és fújták a harsonákat, míg az Örökkévaló szövetségének
ládája utánuk ment. **9** S a fegyveres csapat ment a harsonákat
fúvó papok előtt, míg az utócsapat a láda után ment, mentek és
fújták a harsonákat. **10** A népnek pedig parancsolta Józsua,
mondván: Ne riadjatok, ne hallassátok hangotokat és ne jöjjön ki
szátokból egy szó sem azon napig, melyen mondom nektek:
riadjatok, akkor riadjatok. **11** És megkerülte az Örökkévaló
ládája a várost, körüljárván egyszer; erre bementek a táborba
és megháltak a táborban. **12** Fölkelt Józsua kora reggel, és
vitték a papok az Örökkévaló ládáját. **13** S hét pap vitt hét
harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló ládája előtt, folyton menve
és fújva a harsonákkal; a fegyveres csapat pedig előttük ment,
míg az utócsapat az Örökkévaló ládája után ment: mentek és
fújták a harsonákat. **14** És megkerülték a várost a második
napon egyszer és visszatértek a táborba; így tettek hat napon
át. **15** S volt a hetedik napon, fölkeltek a hajnal feljöttekor és
megkerülték a várost ugyanezen rend szerint hétszer; csupán
aznap kerülték meg a várost hétszer. **16** És volt, hetedszer,
fújták a papok a harsonákat; akkor így szólt Józsua a néphez:
Riadjatok, mert nektek adta az Örökkévaló a várost. **17** És
legyen a város örökszentség, az meg mind ami benne van,
az Örökkévalónak; csak Rácháb, a parázna nő, maradjon
életben, ő és mindenki, aki vele van a házban, mivel elrejtette a
követeket, kiket küldöttünk. **18** Csakhogy ti óvjátok magatokat
az örökszentségtől, nehogy, miután megszenteltétek, vegyetek
az örökszentségből és tennétek Izraél táborát örökszentséggé
és megzavarnátok azt. **19** S minden ezüst és arany, réz-

és vasedények – szent az az Örökkévalónak: az Örökkévaló
kincstárába jusson. **20** És riadott a nép és fújták a harsonákat;
és történt, amint meghallotta a nép a harsona hangját, riadott
a nép nagy riadással, összedőlt a fal a helyén és felment a
nép a városba, ki-ki maga előtt és így bevették a várost. **21** És
elpusztítottak mindent, mi a városban volt, férfitól asszonyig,
ifjútól vénig, meg ökröt, juhot és szamarat a kard élével. **22**
Azon két embernek pedig, akik kikémlelték az országot, azt
mondta Józsua: Menjetek be a parázna asszony házába és
vezessétek ki onnan az asszonyt és mindenkit, aki az övé,
amint megesküdtetek neki. **23** És bementek az ifjak, a kémek,
és kivezették Ráchábot, meg atyját és anyját, testvéreit és
mindenkit, aki az övé, mind a családbelieit kivezették és ott
hagyták Izraél táborán kívül. **24** A várost pedig elégették tűzben
és mindent, ami benne volt; csak az ezüstöt és aranyat, a réz-
és vasedényeket adták az Örökkévaló házának kincstárába. **25**
Ráchábot pedig, a parázna nőt, meg atyja házát és mindenkit,
aki az övé, életben hagyta Józsua – és lakott Izráel között
mind a mai napig – mivel elrejtette a követeket, kiket küldött
Józsua, hogy Jeríchót kikémleljék. **26** Esküt tett Józsua abban az
időben, mondván: Átkozott a férfi az Örökkévaló színe előtt, aki
fölkel és fölépíti ezt a várost, Jeríchót; elsőszülöttjével rakja le
alapját, legifjabbikával állítsa föl kapuit. **27** És volt az Örökkévaló
Józsuával, és híre volt az egész földön

7 És elkövettek Izraél fiai hűtlenséget az örökszentségen; vett
ugyanis Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből,
az örökszentségből; és föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél
fiai ellen. **2** Küldött Józsua embereket Jeríchóból Ájba, mely Bét-
Áven mellett Bét-Éltől keletre van, és szólt hozzájuk, mondván:

Menjetek föl és kémleljétek ki az országot. S fölmentek az
emberek és kikémlelték Ájt. **3** Visszatértek Józsuához s szóltak
hozzá: Ne menjen föl az egész nép; mintegy kétezer ember
vagy háromezer ember menjen föl, hogy megverjék Ájt: ne
fáraszd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok. **4**
Ekkor fölment oda a nép közül mintegy háromezer ember,
de megfutamodtak Áj emberei előtt. **5** S megöltek közülök Áj
emberei vagy harminchat embert s üldözték őket a kapu előtt
Sebárimig, és megverték őket a hegylejtőn. Erre elolvadt a nép
szíve és vízzé lett. **6** És megszaggatta Józsua a ruháit és arcával
a földre borult az Örökkévaló ládája előtt egész estig, ő meg
Izraél vénei; és port hintettek a fejükre. **7** És szólt Józsua: Jaj,
Uram, Örökkévaló, miért is vezetted át e népet a Jordánon, hogy
minket az emóri kezébe adj, ami megsemmisítésünkre? Vajha
úgy akartuk és maradtunk volna a Jordánon túl! **8** Kérlek, Uram,
mit mondhatok, minekutána Izraél hátat fordított ellenségei
előtt. **9** Meghallja majd a kanaáni meg mind az ország lakói és
körülvesznek minket s kiirtják nevünket a földről – és majd mit
teszel a te nagy nevedért? **10** És szólt az Örökkévaló Józsuához:
Kelj föl, minek is borulsz arcodra? **11** Vétkezett Izraél, meg
is szegték szövetségemet, melyet nekik parancsoltam, vettek
is az örökszentségből, loptak is, le is tagadták, el is tették
holmijaik közé. **12** Nem fognak tehát Izraél fiai megállhatni
ellenségeik előtt, háttal fognak fordulni ellenségeik előtt, mert
örökszentséggé lettek ők; nem leszek többé veletek, ha ki nem
pusztítjátok az örökszentséget közületek. **13** Kelj föl, szenteld
meg a népet és mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra;
mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: örökszentség van
közepetted, Izraél! Nem fogsz megállhatni ellenségeid előtt,

míg el nem távolítottátok az örökszentséget közepetekből. **14**
Majd előléptek reggel törzseitek szerint; és lészen, azon törzs,
melyet megfog az Örökkévaló, előlép családok szerint, és azon
család, melyet megfog az Örökkévaló, előlép házak szerint, és
azon ház, melyet megfog az Örökkévaló, előlép férfiak szerint.
15 És lészen, aki megfogatik az örökszentséggel, azt égessék
el tűzben, őt és mindent, ami az övé; mivel megszegte az
Örökkévaló szövetségét és mivel aljasságot követett el Izraélben.
16 S fölkelt Józsua kora reggel és előléptette Izraélt törzsei
szerint; akkor megfogatott Jehúda törzse. **17** S előléptette
Jehúda családjait és megfogta a Zarchi családot, s előléptette
a Zarchi családot férfiak szerint, s megfogatott Zabdi. **18** S
előléptette a házát férfiak szerint és megfogatott Ákhán, Karmi
fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből. **19** Ekkor szólt Józsua
Ákhánhoz: Fiam, adj, kérlek, tiszteletet az Örökkévalónak, Izraél
Istenének, és tégy vallomást előtte; mondjad csak meg nekem,
mit tettél; ne titkold el előlem. **20** Felelt Ákhán Józsuának és
mondta: Valóban, én vétkeztem az Örökkévaló, Izraél Istene
ellen; így meg így cselekedtem: **21** láttam a zsákmány között
egy szép sineári köpenyt, meg kétszáz ezüst sékelt, meg egy
arany rudat, ötven sékel a súlya, megkívántam és elvettem. S
íme, el vannak rejtve sátramban a földben, az ezüst pedig alatta.
22 Erre küldött Józsua követeket, és oda siettek a sátorba; s
íme el van rejtve a sátrában, az ezüst pedig alatta. **23** Elvették
a sátorból, bevitték Józsuához és mind az Izraél fiaihoz és
odatették az Örökkévaló elé. **24** Akkor vette Józsua Ákhánt,
Zérach fiát, meg az ezüstöt, a köpenyt s az arany rudat, meg
fiait és leányait, meg ökrét, szamarát és juhait, sátrát és mindent
ami az övé – s egész Izraél vele volt; s fölvezették őket Ákhór

völgyébe. **25** És mondta Józsua: Mennyire megzavartál minket!
Zavarjon meg téged is az Örökkévaló e napon! Erre megkövezte
őt egész Izraél kővel, elégették azokat tűzben és megkövezték
őket kövekkel. **26** S fölhánytak rája nagy kőhalmazt, mind e
mai napig; s megtért az Örökkévaló föllobbant haragjától. Ezért
nevezték el ama helyet Ákhór völgyének mind e mai napig.

8 És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj s ne rettegj; vedd
magaddal az egész hadnépet, kelj föl, vonulj Áj felé. Lásd,
kezedbe adtam Áj királyát meg népét s városát és országát. **2**
Tégy Ájjal és királyával, amint tettél Jerichóval és királyával;
csak zsákmányát és marháját vegyétek prédául magatoknak.
Helyezz el lescsapatot a város ellen annak mögötte. **3** És
fölkelt Józsua meg az összes hadnép, hogy vonuljon Áj ellen,
és kiválasztott Józsua harmincezer embert, derék vitézeket,
s elküldötte őket éjjel. **4** S megparancsolta nekik, mondván:
Lássátok, ti lesben álltok a város ellen, a város mögött, ne
távozzatok nagyon a várostól; és legyetek mindnyájan készen.
5 Magam pedig s az egész nép, mely velem van, közeledni
fogunk a városhoz; és lészen, midőn kijönnek elénk, mint első
ízben, akkor megfutamodunk előttük; **6** majd kijönnek utánunk,
míg el nem szakasztottuk őket a várostól – mert azt fogják
mondani, megfutamodnak előttünk, mint első ízben – s mi
megfutamodunk előttük. **7** Ti pedig majd fölkeltek a lesből és
elfoglaljátok a várost, s kezetekbe adja az Örökkévaló, a ti
Istentek. **8** És lészen, amint beveszitek a várost, gyújtsátok
föl a várost tűzben, az Örökkévaló igéje szerint cselekedjetek;
lássátok, megparancsoltam nektek. **9** Elküldte őket Józsua, és
elmentek a leshelyre, és maradtak Bét-Él és Áj között, Ájtól
nyugatra. S meghált Józsua azon éjjel a nép közepében. **10**

Józsua fölkelt kora reggel és megszámlálta a népet; s fölment ő
meg Izraél vénei a nép élén Áj felé. **11** S az egész hadnép,
mely vele volt, fölment, és közeledve oda értek a várossal
szemben; és táboroztak Ájtól északra – a völgy pedig közte
és Áj közt. **12** Vett mintegy ötezer embert és elhelyezte őket
lescsapatnak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. **13** S elhelyezték
a népet, az egész tábort, mely a várostól északra volt, meg
végcsapatát a várostól nyugotra. És ment Józsua azon éjjel a
völgy közepébe. **14** S volt, midőn ezt látta Áj királya, siettek,
korán fölkeltek és kivonultak a város emberei Izraél elébe a
harcra – ő és egész népe – a kijelölt helyre a síkság előtt; de
ő nem tudta, hogy lescsapat van ellene a város mögött. **15**
S megverették magukat Józsua meg egész Izraél előttük és
megfutamodtak a puszta felé. **16** Erre összegyűlt az egész
nép, mely Ájban volt, hogy üldözze őket; üldözték Józsuát és
elszakadtak a várostól. **17** S nem maradt vissza senki Ájban és
Bét-Élben, ki nem vonult volna ki Izraél után; nyitva hagyták
a várost és üldözték Izraélt. **18** Ekkor szólt az Örökkévaló
Józsuához: Nyújtsd ki a kezedben levő lándzsát Áj felé, mert
kezedbe adom. És kinyújtotta Józsua a kezében levő lándzsát a
város felé. **19** A lescsapat hamar fölkelt helyéből, s futottak,
amint kinyújtotta a kezét s bementek a városba és elfoglalták;
siettek és fölgyújtották a várost tűzben. **20** Akkor megfordultak
Áj emberei hátra felé s látták, íme fölszáll a város füstje ég felé,
és nem volt bennük erő, hogy megfutamodjanak, se ide, se oda;
a nép pedig, mely a pusztának futott volt, visszafordult az üldöző
ellen. **21** Józsua ugyanis és az egész Izraél látták, hogy elfoglalta
a lescsapat a várost és hogy fölszállt a város füstje, visszatértek
tehát és megverték Áj embereit. **22** Amazok kijöttek volt eléjükbe

a városból s így közepébe kerültek Izraélnek – ezek innen, azok
onnan; megverték őket, úgy, hogy nem hagytak közülök sem
maradót, sem menekvőt. **23** Áj királyát pedig élve fogták el és
odavezették Józsuához. **24** És volt, midőn Izraél végzett azzal,
hogy megölje Ájnak mind a lakóit, a mezőn, a pusztában, a
melyben őket üldözték, és elestek valamennyien a kard élével,
míg végük lett – akkor visszatért egész Izraél Ájba és megverték
azt a kard élével. **25** Voltak pedig mind az aznap elesettek,
férfitól nőig, tizenkétezren – Ájnak emberei mind. **26** Józsua
pedig nem húzta vissza kezét, melyet kinyújtott a lándzsával,
míg el nem pusztította Áj minden lakóit. **27** Csupán a barmot és
ama városnak zsákmányát vette prédául magának Izraél, az
Örökkévaló igéje szerint, melyet parancsolt Józsuának. **28** És
elégette Józsua Ájt és tette örök rommá, pusztasággá, mind e
mai napig. **29** Áj királyát pedig felakasztatta a fára estidejéig; s
naplementekor parancsolta Józsua s levették hulláját a fáról, és
dobták a város kapujának bejárata elé és fölhánytak rája nagy
kőhalmazt, mind e mai napig. **30** Akkor épített Józsua oltárt
az Örökkévalónak, Izraél Istenének, Ébál hegyén. **31** Miként
megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája Izraél fiainak,
amint írva van Mózes tanának könyvében: oltárt, ép kövekből,
melyekre nem emeltek vasat – és hoztak rajta égőáldozatokat
az Örökkévalónak és vágtak békeáldozatokat. **32** És ráírta ott a
kövekre Mózes tanának másolatát, amelyet irt Izraél fiai elé.
33 Egész Izraél pedig, vénei, felügyelői és bírái álltak innen is,
onnan is a ládánál, szemben a levita papokkal az Örökkévaló
ládájának vivőivel, mind jövevény, mind honos: egyik fele a
Gerizzím hegy irányában, másik fele az Ébál hegy irányában –
amint megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája, hogy

először áldják meg a népet, Izraélt. **34** Aztán fölolvasta mind a
tan igéit: az áldást és az átkot, egészen amint írva van a tan
könyvében; **35** nem volt ige mindabból, amit parancsolt Mózes,
melyet Józsua föl nem olvasott volna Izraél egész gyülekezete,
meg az asszonyok és a gyermekek, meg a köztük járó jövevény
előtt.

9 Volt pedig, midőn meghallották mind a királyok a Jordánon
innen, a hegységben, az alföldön és a nagy tenger egész
mellékén a Libánon felé: a chitti, az emóri, a kanaáni, a perizzi, a
chivvi és a jebúszi – **2** összegyülekeztek együvé, hogy harcoljanak
egy értelemmel Józsua és Izraél ellen. **3** Gibeón lakói pedig
hallották, mit tett Józsua Jeríchóval és Ájjal. **4** Cselekedtek tehát
ők is ravaszsággal: mentek és tettették magukat követeknek;
szereztek ugyanis kopott zsákokat szamaraikra, meg kopott
boros tömlőket, repedteket és összefoltozottakat. **5** Kopott és
megfoldott sarúk lábaikon, megkopott ruhák ő rajtuk; minden
élelmi kenyerük pedig elszáradt, morzsákká lett. **6** Elmentek
Józsuához a táborba Gilgálba; és szóltak hozzá és Izraél
emberéhez: Messze földről jöttünk, most pedig kössetek velünk
szövetséget. **7** Erre így szólt Izraél embere a chivvihez: Hátha
közepettem lakol, miképpen kössek veled szövetséget? **8**
Mondták Józsuának: Szolgáid vagyunk! S mondta nekik Józsua:
Kik vagytok és honnan jöttök? **9** Mondták neki: Nagyon messze
földről jöttek a te szolgáid, az Örökkévalónak, Istenednek
nevéért, mert hallottuk hírét és mindent, amit tett Egyiptomban,
10 és mindazt, amit tett a Jordánon túli emórinak két királyával:
Szíchónnal, Chesbón királyával, és Óggal, Básán királyával,
aki Astárótban volt. **11** És szóltak hozzánk véneink és mind
az országunk lakói, mondván: Vegyetek kezetekbe élelmet az

útra, s menjetek elejükbe; így szóljatok hozzájuk: szolgáitok
vagyunk, most pedig kössetek velünk szövetséget. **12** Ez ami
kenyerünk – melegen vettük élelemnek magunknak házainkból,
amely napon elindultunk, hogy hozzátok menjünk, és most, íme
elszáradt és morzsákká lett. **13** Ezek a boros tömlők pedig,
melyeket újdonan töltöttünk meg, íme megrepedeztek; ezek ami
ruháink és saruink pedig elkoptak az igen nagy út miatt. **14** Erre
vettek az emberek élelmükből és az Örökkévaló száját nem
kérdezték meg. **15** És szerzett velük Józsua békét, kötött velük
szövetséget, hogy életben hagyja őket és megesküdtek nekik a
község fejedelmei. **16** Történt pedig három nap multán, miután
szövetséget kötöttek velük, meghallották, hogy közeléből valók
ők és közepette laknak. **17** Elindultak Izraél fiai és városaikhoz
értek a harmadik napon; városaik pedig Gibeón, Kefíra, Beérót
és Kirjat-Jeárim. **18** S nem verték meg őket Izraél fiai, mert
megesküdtek nekik a község fejedelmei az Örökkévalóra, Izraél
Istenére; és zúgolódott az egész község a fejedelmek ellen.
19 Erre mondták mind a fejedelmek az egész községnek: Mi
megesküdtünk nekik az Örökkévalóra, Izraél Istenére, most tehát
nem nyúlhatunk hozzájuk. **20** Ezt tesszük majd velük és életben
hagyjuk őket, hogy ne legyen harag rajtunk az eskü miatt,
melyet esküdtünk nekik. **21** És szóltak hozzájuk a fejedelmek:
hadd éljenek. S lettek favágók és vízmerítők az egész község
számára, a miképpen kimondták róluk a fejedelmek. **22** És hivatta
őket Józsua és beszélt hozzájuk, mondván: Miért csaltatok meg
minket, mondván: messzire valók vagyunk tőletek nagyon, holott
közepettünk laktok. **23** Most tehát átkozottak legyetek; meg ne
szűnjék közületek szolga, favágó és vízmerítő, Istenem háza
számára. **24** Feleltek Józsuának és mondták: Mivelhogy tudtukra

jött szolgáidnak, hogy megparancsolta az Örökkévaló, a te
Istened szolgájának, Mózesnek, hogy ha nektek adja az egész
országot, elpusztítja előletek mind az ország lakóit: féltettük
tehát nagyon lelkeinket tőletek és tettük ezt a dolgot; **25** most
pedig íme kezedben vagyunk; amint jó és helyes szemeidben,
hogy tégy velünk, a szerint tégy. **26** És tett velük akképpen; így
megmentette őket Izraél fiai kezéből, hogy meg nem ölték. **27**
És odaadta őket Józsua azon a napon favágókul és vízmerítőkül
a község számára és az Örökkévaló oltárának számára mind e
mai napig, azon helyre, melyet ki fog választani.

10 Volt pedig, midőn hallotta Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya,
hogy Józsua bevette Ájt és elpusztította – amint tett Jeríchóval
és királyával, úgy tett Ájjal és királyával – és hogy békét
kötöttek Gibeón lakói Izraéllel és közepettük maradtak: **2** akkor
nagyon féltek, mert nagy város volt Gibeón, mint bármelyike a
királyvárosoknak s mert nagyobb volt Ájnál s mind az emberei
vitézek. **3** Akkor küldött Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya,
Hókámhoz, Chebrón királyához, Pireámhoz, Jarmút királyához,
Jáfiához, Lákhis királyához és Debírhez, Eglón királyához,
mondván: **4** Jöjjetek föl hozzám, és segítsetek engem, hogy
megverjük Gibeónt, mert békét kötött Józsuával és Izraél fiaival.
5 Erre gyülekezett és fölment az emóri öt királya: Jeruzsálem
királya, Chebrón királya, Jarmút királya, Lákhís királya, Eglón
királya, ők meg egész táboruk; táboroztak Gibeón ellen és
harcoltak ellene. **6** Ekkor küldtek Gibeón emberei Józsuához a
táborba Gilgálba, mondván: Ne vedd le kezeidet szolgáidról;
jöjj fel hamar, szabadíts föl minket és segíts, mert ellenünk
gyülekeztek mind a hegységben lakó emórinak királyai. **7** S
fölment Józsua Gilgálból, ő és az egész hadnép vele és mind

a derék vitézek. **8** És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne
félj tőlük, mert kezedbe adtam őket; nem fog megállani senki
közülük előtted. **9** És reájuk csapott Józsua hirtelen; egész éjjel
vonult fel Gilgálból. **10** És megzavarta őket az Örökkévaló Izraél
előtt: megverte őket nagy vereséggel Gibeónban; üldözte őket
Bét-Chóron hágója felé és megverte Azékáig és Makkédáig.
11 És történt, mikor megfutamodtak Izraél elől – épen Bét-
Chóron hegylejtőjén voltak – az Örökkévaló hullatott reájuk nagy
köveket az égről, Azékáig és meghaltak; számosabbak azok,
kik meghaltak a jégeső kövei által, azoknál, akiket megöltek
Izraél fiai karddal. **12** Akkor beszélt Józsua az Örökkévalóhoz,
a mely napon az Örökkévaló Izraél fiai elé adta az emórit,
és így szólt Izraél szemei előtt: Nap, Gibeónban várj, s hold,
Ajjálón völgyében! **13** És várt a nap és a hold megállott, míg a
nemzet bosszút nem áll ellenségein. – Nemde meg van írva
az Igazak könyvében. – Megállt a nap az ég közepén és nem
sietett lemenni majd teljes egy napig. **14** És nem volt olyan
nap mint amaz, sem annak előtte, sem annak utána, hogy
hallgatna az Örökkévaló ember szavára; mert az Örökkévaló
harcolt Izraélért. **15** S visszatért Józsua, és egész Izraél ő
vele a táborba, Gilgálba. **16** Megfutamodott amaz öt király
és elrejtőztek a barlangban Makkédában. **17** S jelentették
Józsuának, mondván: Megtaláltatott az öt király elrejtőzve a
barlangban Makkédában. **18** És mondta Józsua: Gördítsetek
nagy köveket a barlang szájára és rendeljetek melléje embereket,
hogy őrizzék őket. **19** Ti pedig meg ne álljatok, üldözzétek
ellenségeiteket és vágjátok le a hátul levőket; ne engedjétek
őket városaikba jutni, mert kezetekbe adta őket az Örökkévaló,
a ti Istentek. **20** És volt, midőn végzett Józsua meg Izraél fiai

azzal, hogy megverjék őket igen nagy vereséggel, amíg végük
lett – menekülők pedig menekültek közülük és bejutottak az
erősített városokba – **21** akkor visszatért az egész nép a táborba
Józsuához, Makkédába békében; nem öltötte ki Izraél fiai közül
egy ellen sem a nyelvét senki. **22** És mondta Józsua: Nyissátok
föl a barlang száját, vezessétek ki hozzám ezt az öt királyt a
barlangból. **23** És így tettek, kivezették hozzá ezt az öt királyt a
barlangból: Jeruzsálem királyát, Chebrón királyát, Jarmút királyát,
Lákhís királyát, Eglón királyát. **24** És volt, amint kivezették a
királyokat Józsuához, szólította Józsua Izraél minden emberét és
mondta a harcosok vezéreinek, a kik vele mentek: Közeledjetek,
tegyétek lábatokat e királyok nyakára. Közeledtek és nyakukra
tették lábukat. **25** És szólt hozzájuk Józsua: Ne féljetek és ne
rettegjetek; legyetek erősek és bátrak, mert így fog tenni az
Örökkévaló mind az ellenségeitekkel, akikkel ti harcoltok. **26**
S azután megverte és megölte őket Józsua, és felakasztatta
öt fára; és maradtak fölakasztva a fákon estig. **27** Volt pedig
naplementekor, megparancsolta Józsua és levették őket a fákról
és dobták a barlangba, ahol elrejtőztek volt és raktak nagy
köveket a barlang szájára egészen a mai napig. **28** Makkédát
pedig bevette Józsua azon a napon, megverte azt a kard élével
meg királyát – elpusztítván őket – és mind a lelket, mely benne
volt, nem hagyott menekülőt; úgy tett Makkéda királyával, amint
tett Jeríchó királyával. **29** És vonult Józsua és egész Izraél ő
vele Makkédából Libnába és harcolt Libna ellen. **30** És adta az
Örökkévaló azt is Izraél kezébe, meg a királyát, és megverte a
kard élével és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott benne
menekülőt; úgy tett királyával, amint tett Jeríchó királyával. **31**
S vonult Józsua és egész Izraél ő vele Libnából Lákhísba;

táborozott ellene és harcolt vele. **32** És adta az Örökkévaló
Lákhíst Izraél kezébe, bevette azt a második napon és megverte
a kard élével és mind a lelket, mely benne volt; mind a szerint,
amint tett Libnával. **33** Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya,
hogy segítse Lákhíst, de megverte őt Józsua meg népét, míg
nem hagyott közüle menekülőt. **34** Erre vonult Józsua és egész
Izraél ő vele Lákhísból Eglónba; táboroztak ellene és harcoltak
ellene. **35** Bevették azt azon a napon és megverték a kard
élével, mind a lelket pedig, mely benne volt, elpusztította azon a
napon; mind a szerint, amint tett Lákhíssal. **36** S fölvonult Józsua
és egész Izraél ő vele Eglónból Chebrónba, és harcoltak ellene.
37 Bevették azt és megverték a kard élével, meg királyát és
mind a városait és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott
menekülőt, mind a szerint, amint tett Eglónnal; elpusztította azt
és mind a lelket, mely benne volt. **38** Ekkor visszatért Józsua
és egész Izraél ő vele Debír felé és harcolt ellene. **39** Bevette
azt, meg királyát és mind a városait, megverték azokat a kard
élével és elpusztították mind a lelket, mely benne volt, nem
hagyott menekülőt; amint tett Chebrónnal, úgy tett Debírral és
királyával és amint tett Libnával és királyával. **40** Megverte
Józsua az egész országot; a hegységet, a délvidéket, az alföldet,
a lejtőket meg mind a királyaikat, nem hagyott menekülőt; mind a
lelket pedig elpusztította, amint megparancsolta az Örökkévaló,
Izraél Istene. **41** Megverte őket Józsua Kádés-Barneától Azzáig,
meg Gósen egész földjét Gibeónig. **42** S mind e királyokat és
országokat elfoglalta Józsua egyszerre, mert az Örökkévaló,
Izraél Istene, harcolt Izraélért. **43** Ekkor visszatért Józsua és
egész Izraél ő vele a táborba, Gilgálba.

11 És volt, amint meghallotta Jábín, Chácór királya, küldött
Jóbábhoz, Mádón királyához és Simrón királyához és Akhsáf
királyához, **2** meg a királyokhoz, kik észak felől voltak, a
hegységben és a síkságon délre Kinneróttól és az alföldön és
Dór magaslatain nyugatról; **3** a kanaánihoz keletről és nyugatról
és az emórihoz, a chittihoz, a perizzihez és a jebúszihoz a
hegységen, meg a chivvihez a Chermón alján, Micpa vidékén. **4**
Kivonultak ők és egész táboruk velük, sok nép, mint a tenger
partján levő fövény sokaságra; meg ló és szekérhad igen sok. **5**
Összetalálkoztak mind e királyok, odajöttek és táboroztak együtt
a Méróm vize mellett, hogy harcoljanak Izraéllel. **6** És szólt
az Örökkévaló Józsuához: Ne félj tőlük, mert holnap ilyenkor
oda adom mindnyájukat elesetten Izraél elé; lovaikat bénítsd
meg és szekereiket égesd el tűzben. **7** És rajtuk ütött Józsua
és az egész hadnép ő vele hirtelen a Méróm vize mellett és
rájuk rontottak. **8** És adta őket az Örökkévaló Izraél kezébe,
megverték és üldözték őket a nagy Cidónig és Miszrefót-Májimig
és Micpe völgyéig kelet felé; megverték őket, míg nem hagytak
közülök menekülőt. **9** És tett velük Józsua, amint mondta neki
az Örökkévaló: lovaikat megbénította és szekereiket elégette
tűzben. **10** S visszatért Józsua abban az időben és bevette
Chácórt, királyát pedig megölte karddal; mert Chácór az előtt feje
volt mind e királyságoknak. **11** És megverték mind a lelket, mely
benne volt, elpusztítva a kard élével, nem maradt meg egy lélek
sem; Chácórt pedig elégette tűzben. **12** S e királyoknak mind a
városait, meg mind a királyaikat elfoglalta Józsua és megverte,
a kard élével elpusztította őket; amint parancsolta Mózes, az
Örökkévaló szolgája. **13** Csakhogy mind a városokat, melyek
magas helyükön álltak, nem égette el Izraél, kivéve Chácórt,

egyedül azt égette el Józsua. **14** E városok egész zsákmányát
pedig és a barmot prédául vették maguknak Izraél fiai; csak
mind az embert ölték meg a kard élével, míg ki nem irtották őket,
nem hagytak meg egy lelket sem. **15** Amint megparancsolta
az Örökkévaló szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg
Mózes Józsuának; úgy is tett Józsua, nem mellőzött egy dolgot
sem mindabból, mit megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek.
16 Elfoglalta Józsua ezt az egész országot: a hegységet és
az egész Délvidéket, Gósen egész országát, az alföldet és a
síkságot, meg Izraél hegységét és az alföldjét – **17** a kopár
hegységtől, mely felhúzódik Széirig, egészen Báal-Gádig a
Libánon völgyében a Chermón hegye alján; és mind a királyaikat
elfoglalta, megverte és megölte őket. **18** Sok ideig viselt Józsua
háborút mind e királyokkal. **19** Nem volt város, mely békét
kötött volna Izraél fiaival, kivéve a chivvit, Gibeón lakóit; mindet
elfoglalták háborúban. **20** Mert az Örökkévalótól volt az, hogy
megkeményítette szívüket az Izraéllel való háborúra, azért hogy
elpusztítsa őket úgy, hogy ne legyen számukra könyörület, bizony
azért, hogy kiirtsa őket, amint megparancsolta az Örökkévaló
Mózesnek. **21** És elment Józsua azon időben és kiirtotta az
Anákímokat a hegységből: Chebrónból, Debírből, Anábból s
Jehúda egész hegységéből, meg Izraél egész hegységéből;
városaikkal együtt pusztította el őket Józsua. **22** Nem maradtak
meg Anákímok Izraél fiai országában; csak Azzában, Gátban
és Asdódban maradtak hátra. **23** Elfoglalta Józsua az egész
országot, mind a szerint, amint szólt az Örökkévaló Mózeshez; és
adta azt Józsua örökségül Izraélnek törzseikre való fölosztásaik
szerint. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

12 Ezek az ország királyai, akiket megvertek Izraél fiai, és
elfoglalták országukat a Jordánon túl napkeletről, az Arnón
völgyétől a Chermón hegyig és az egész síkságot keletről:
2 Szíchón az emóri királya, ki Chesbónban lakott, uralkodott
Aróértól, mely az Arnón patak partján van, a völgy közepétől, a
fél Gileádon egész a Jabbók patakig, Ammón fiai határáig. **3** És
a síkságot a Kinnerót tengeréig keletről meg a síkság tengeréig,
a Sóstengerig keletről Bét-hajesímót felé és dél felől a Piszga
lejtőinek alján. **4** És határát Ógnak, Básán királyának – aki az
óriások maradékából való – aki lakott Astárótban és Edréiben, **5**
és uralkodott a Chermón hegységen meg Szalkhán, és az egész
Básánon a Gesúri és a Máakáti határáig, a fél Gileádon Szíchón
Chesbón királyának határáig. **6** Mózes, az Örökkévaló szolgája
és Izraél fiai verték meg őket; és adta Mózes, az Örökkévaló
szolgája örökségül a Reúbéninek, a Gádinak és Menasse fél
törzsének. **7** Ezek pedig az ország királyai, akiket megvert
Józsua meg Izraél fiai a Jordánon innen nyugatról Báal-Gádtól a
Libánon völgyében egészen a kopár hegységig, mely felhúzódik
Széir felé és adta Józsua örökségül Izraél törzseinek fölosztásuk
szerint: **8** a hegységben, az alföldön, a síkságon, a lejtőkön, a
pusztában és a délvidéken, a chittit, az emórit, a kanaánit, a
perizzit, a chivvit és a jebúszit. **9** Jeríchó királya, egy. A Bét-Él
oldalán levő Áj királya, egy. **10** Jeruzsálem királya, egy. Chebrón
királya, egy. **11** Jarmút királya, egy. Lákhís királya, egy. **12** Eglón
királya, egy. Gézer királya, egy. **13** Debír királya, egy. Géder
királya, egy. **14** Chorma királya, egy. Arád királya, egy. **15** Libna
királya, egy. Adullám királya, egy. **16** Makkéda királya, egy.
Bét-Él királya, egy. **17** Tappúach királya, egy. Chéfer királya,
egy. **18** Afék királya, egy. Sárón királya, egy. **19** Mádón királya,

egy. Chácór királya, egy. **20** Simrón-Merón királya, egy. Akhsáf
királya, egy. **21** Táanákh királya, egy. Megiddó királya, egy. **22**
Kédes királya, egy. Jokneám királya a Karmelen, egy. **23** Dór
királya, Dór kerületében, egy. Gójim királya Gilgálban, egy. **24**
Tirca királya, egy. Mind a király harmincegy.

13 Józsua öreg lett, előre haladt a korban; ekkor szólt hozzá az
Örökkévaló: Te öreg lettél, előre haladtál a korban, az országból
pedig igen sok maradt elfoglalásra. **2** Ez ami az országból
megmaradt: mind a filiszteusok kerületei és az egész Gesúri. **3**
A Síchórtól, mely Egyiptom előtt van, egészen Ekrón határáig
északról, a kanaánihoz számíttatik; a filiszteusok öt fejedelme: az
Azzabeli, az Asdódbeli, az Askelónbeli, a Gátbeli, az Ekrónbeli,
meg az Avvim; **4** dél felől a kanaáni egész földje és Meára,
mely a Cídónbelieké, Afékáig, az emórí határáig; **5** a Gibli
földje és az egész Libánon napkeletről, Báal-Gádtól, a Chermón
hegy alján egészen Chamát felé; **6** mind a hegység lakói a
Libánontól Miszrefót-Májimig, mind a Cidónbeliek: én el fogom
őket űzni Izraél fiai elől; csak juttasd Izraélnek birtokul, amint
megparancsoltam neked. **7** Most pedig oszd fel ezt az országot
birtokul a kilenc törzsnek és Menasse fél törzsének. **8** Vele
a Reúbéni és a Gádi elvették birtokukat, melyet adott nekik
Mózes a Jordánon túl keletről, amiképpen adta nekik Mózes, az
Örökkévaló szolgája: **9** Aróértól, mely az Arnón patak partján van
és a várost, mely a völgy közepén van és az egész sík földet,
Médebától Dibónig; **10** és mind a városait Szíchónnak; az emóri
királyának, aki uralkodott Chesbónban, Ammón fiai határáig; **11**
meg Gileádot, a Gesúri és a Máakháti határát, Chermón egész
hegységét és az egész Básánt Szalkháig; **12** egész Básánbeli
királyságát Ógnak, aki király volt Astárótban és Edréiben – ő

maradt meg az óriások maradékából: megverte őket Mózes és
kiűzte. **13** És nem űzték ki Izraél fiai a Gesúrit és a Máakhátit;
és így lakott Gesúr és Máakhát Izraél között mind e mai napig.
14 Csak Lévi törzsének nem adott birtokot; az Örökkévalónak,
Izraél Istenének tűzáldozatai – az a birtoka, amint szólt neki.
15 Adott Mózes Reúbén fiai törzsének családjaik szerint. **16** S
volt nekik határul: Aróértól, mely az Arnón patak partján van
és a város, mely a völgy közepében van és az egész sík föld
Médeba mellett. **17** Chesbón és mind a városai, melyek a sík
földön vannak: Díbón és Bámót-Báal és Bét-Báal-Meón; **18**
Jahca, Kedémót és Méfáat. **19** Kirjatájim, Szibma és Céret-
Hassáchar a Völgy hegyén. **20** Bét-Peór, a Piszga lejtői és Bét-
Hajesímót. **21** A sík földnek mind a városai és egész királysága
Szíchónnak az emóri királyának, aki uralkodott Chesbónban,
akit megvert Mózes, őt és Midján fejedelmeit, Evít, Rékemet,
Cúrt, Chúrt és Rébát, Szíchón vazallusait, az országban lakókat.
22 Bileámot pedig Beór fiát, a varázslót, megölték Izraél fiai
karddal az általuk elejtettekhez. **23** S volt Reúbén fiainak határa
a Jordán mint határ. Ez Reúbén fiainak birtoka családjaik szerint,
a városok meg tanyáik. **24** És adott Mózes Gád törzsének, Gád
fiainak, családjaik szerint. **25** Volt nekik határul: Jáezér és mind
a Gileád városai és Ammón fiainak fél országa azon Aróérig,
mely Rabba előtt van; **26** és Chesbóntól Rámat-Micpéig és
Betónímig, Máchanájimtól Lidebír határáig. **27** És a völgyben:
Bét-Hárám, Bét-Nimra, Szukkót és Cáfón, Szichón, Chesbón
királya, királyságának többi része, a Jordán mint határ a Kinnéret
tenger széléig, a Jordánon túl keletről. **28** Ez Gád fiainak
birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. **29** És adott
Mózes Menasse fél törzsének; és volt Menasse fiai fél törzsének

családjaik szerint. **30** Volt a határuk: Máchanájimtól az egész
Básán, egész királysága Ógnak, Básánkirályának és mind a Jáír
falvai, melyek Básánban vannak, hatvan város; **31** és fél Gileád,
Astárót és Edréi, Óg királyságának városai Básánban Mákhír
Menasse fia fiainak, Mákhír fiai felének, családjaik szerint. **32**
Ezek azok, akiknek birtokot adott Mózes Móáb síkságain túl a
jeríchói Jordánon keletről. **33** Lévi törzsének pedig nem adott
Mózes birtokot; az Örökkévaló, Izraél Istene – ő a birtokuk, amint
szólt hozzájuk.

14 Ez pedig az, amit birtokul kaptak Izraél fiai Kanaán
országában, amit birtokba adtak nekik Eleázár, a pap, és Józsua
Nún fia, meg az atyai házak fejei, Izraél fiai törzseiben; **2** sors
utján való birtokul nekik, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes
által a kilenc és fél törzs számára. **3** Mert oda adta Mózes a két
és fél törzs birtokát a Jordánon túl, a levitáknak pedig nem adott
birtokot közöttük – **4** mert József fiaiból két törzs volt: Menasse
és Efraim – s nem adtak a levitáknak osztályrészt az országban,
hanem városokat lakásra és közlegelőiket jószáguk és birtokuk
számára. **5** Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek,
úgy cselekedtek Izraél fiai, és fölosztották az országot. **6**
Ekkor oda léptek Jehúda fiai Józsuához Gilgálban és szólt
hozzá Káléb, Jefunne fia, a kenizzi: Te ismered az igét, melyet
szólt az Örökkévaló Mózeshez, az Isten emberéhez felőlem
és felőled Kádés-Barneában. **7** Negyven éves voltam, mikor
küldött engem Mózes, az Örökkévaló szolgája Kádés-Barnéából,
hogy kikémleljem az országot; és hoztam neki választ, amint
szívembemben volt. **8** Testvéreim pedig, kik velem fölmentek
volt, elcsüggesztették a nép szívét, én meg teljesen jártam az
Örökkévaló, Istenem után. **9** S megesküdött Mózes ama napon,

mondván: bizony, a föld, melyre lépett a lábad, tied legyen
birtokul és fiaidé örökre, mert teljesen jártál az Örökkévaló,
Istenem után. **10** Most tehát, íme életben hagyott engem az
Örökkévaló, amint szólt, immár negyvenöt éve, amióta kimondta
az Örökkévaló ezt a igét Mózesnek, midőn a pusztában járt
Izraél; s most íme nyolcvanöt éves vagyok ma. **11** Oly erős
vagyok még ma, mint azon napon, melyen kiküldött engem
Mózes; amilyen volt az erőm akkor, olyan az erőm most is a
harcra, meg kivonulásra és bevonulásra. **12** Most tehát add
nekem ezt a hegységet, amelyről szólt az Örökkévaló ama
napon – hisz te hallottad ama napon – mert Anákímok vannak
ott, meg nagy erősített városok, talán velem van az Örökkévaló
s kiűzöm őket, amint szólt az Örökkévaló. **13** Akkor megáldotta
őt Józsua és adta Kálébnek, Jefunné fiának, Chebrónt birtokul.
14 Azért lett Chebrón a kenizzi Kálébnek, Jefunne fiának birtokul
mind e mai napig, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló, Izraél
Istene után. **15** Chebrón neve pedig azelőtt Kirjat-Arbá; ez
volt a legnagyobb ember az Anákímok közt. Az ország pedig
megnyugodott a háborútól.

15 És jutott a sors Jehúda fiai törzsének családjaik szerint;
Edóm határa felé, Cín pusztája felé délről, a déli tájék szélén. **2**
S volt nekik déli határul a Sóstenger szélétől, a nyelvtől, mely
délnek fordul; **3** s kifut Akrabbím hágójától délre, átvonul Cínig,
fölmegy Kádés-Barnéától délre, átvonul Checrónig, fölmegy
Addárig és átkerül Karká felé; **4** átmegy Acmónba s kifut
Egyiptom patakjáig és lesznek a határ végezetei a tengernél: ez
legyen nektek déli határul. **5** A keleti határ pedig: a Sós tenger a
Jordán széléig; s a határ az északi szélen: a tenger nyelvétől a
Jordán szélétől. **6** És fölmegy a határ Bét-Chogláig, átvonul Bét-

Arábától északra, s fölmegy a határ Bóhan, Reúbén fia, kövéig;
7 fölmegy a határ Debírnek, Ákhór völgye felől, meg északnak
fordulva, Gilgál felé, mely szemben van Adummím hágójával, a
mely a pataktól délre van; s átvonul a határ Én-Sémes vizéig és
lesznek végezetei Én-Rógélnél. **8** Erre fölmegy a határ Ben-
Hinnóm völgyén délre a Jebúszi oldalától – az Jeruzsálem, s
fölmegy a határ azon hegy csúcsára, mely a Hinnóm völgye előtt
van nyugatról, mely a Refáim völgyének szélén van északról. **9**
És húzódik a határ a hegy csúcsától Neftóach vize forrásáig és
kifut Efrón hegysége városa felé és húzódik a határ Báaláig
– az Kirjat-Jeárim. **10** S átkerül a határ Báalától nyugatnak a
Szeir hegyig és átvonul északra Har-Jeárimtól – az Keszálón –
lemegy Bét-Sémesnek és átvonul Timnáig. **11** És kifut a határ
Ekrón oldalától északról s húzódik a határ Sikrónnak, átvonul
Báala hegyéig és kifut Jabneélig; és lesznek a határ végezetei
a tengernél. **12** A nyugati határ pedig: a nagy tenger határul.
Ez Jehúda fiainak határa, köröskörül családjaik szerint. **13**
Kálébnek, Jefunne fiának pedig adta osztályrészül Jehúda fiai
között, az Örökkévaló parancsa szerint Józsuának: Kirjat-Arbát –
ez volt Anák atyja – azaz Chebrónt. **14** És kiűzte onnan Káléb
Anák három fiát: Sésajt, Achímánt és Talmajt, Anák szülöttjeit.
15 S fölment onnan Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt
Kirjat-Széfer. **16** S mondta Káléb: aki megveri Kirjat-Széfert
és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát nőül. **17** És
bevette Otníél, Kenáz fia, Káléb testvére: és oda adta neki
leányát, Akhszát nőül. **18** S történt, mikor oda jött, rábeszélte,
hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a szamárról. És mondta
neki Káléb: Mi lelt? **19** Mondta: Adj nekem áldást, mert a
délvidéki földre adtál engem, adjál hát vízkútfőket. Erre adta neki

a felső kútfőket és az alsó kútfőket. **20** Ez Jehúda fiai törzsének
birtoka családjaik szerint. **21** És voltak a városok Jehúda fiai
törzsének szélén Edóm határánál a Délvidéken: Kabceél, Éder
és Jágúr. **22** Kína, Dímóna és Adeáda. **23** Kédes, Chácór és
Jitnán. **24** Zíf, Télem és Beálót. **25** Chácór-Chadatta, Keríjót,
Checrón, az Chácór. **26** Amám, Semá és Móláda. **27** Chacár-
Gadda, Chesmón és Bét-Pélet. **28** Chacár-Súál, Beér-Séba és
Bizjóteja. **29** Báala, Ijjím és Écem. **30** Eltólad, Keszíl és Chorma.
31 Ciklag, Madmanna és Szanszanna. **32** Lebáót, Silchím, Ájin
és Rimmón – mind a városok huszonkilenc és tanyáik. **33**
Az alföldön: Estáól, Corea és Asna. **34** Zánóach, Én-Gannim,
Tappúach és Énám. **35** Jarmút, Adullám, Szókhó és Azéka. **36**
Sáarájím, Adítájim, Gedéra és Gedérótájim. Tizennégy város és
tanyáik. **37** Cenán, Chadása és Migdal-Gád. **38** Dileán, Micpé
és Jokteél. **39** Lákhís, Bockát és Eglón. **40** Kabbón, Lachmász
és Kitlís. **41** Gedérót, Bét-Dágón, Náama és Makkéda. Tizenhat
város és tanyáik. **42** Libna, Éter és Ásán. **43** Jiftách, Asna és
Necíb. **44** Keíla, Akhzib és Márésa. Kilenc város és tanyáik. **45**
Ekrón meg leányvárosai és tanyái. **46** Ekróntól nyugatra, mind
az, ami Asdód mellett van és tanyáik. **47** Asdód, leányvárosai és
tanyái; Azza, leányvárosai és tanyái Egyiptom patakjáig, és a
nagy tenger határul. **48** A hegységben pedig: Sámír, Jattír és
Szókhó. **49** Danna és Kirjat-Szanna, az Debír. **50** Anáb, Estemó
és Áním. **51** Gósen, Chólón és Gíló. Tizenegy város és tanyáik.
52 Aráb, Dúma és Eseán, **53** Jánúm, Bét-Tappúach és Aféka. **54**
Chumta, Kirjat-Arbá – az Chebrón – és Cíór. Kilenc város és
tanyáik. **55** Máón, Karmel, Zíf és Júta. **56** Jizreél, Jokdeám és
Zánóach. **57** Hakkájin, Gibea és Timna. Tíz város és tanyáik. **58**
Chalchúl, Bét-Cúr és Gedór. **59** Máarát, Bét-Anót és Eltekón.

Hat város és tanyáik. **60** Kirjat-Báal – Kirjat-Jeárim az – és
Hárabba. Két város és tanyáik. **61** A pusztában: Bét-Arába,
Middín és Szekhákha. **62** Hannibsán, Ir-Mélach és Én-Gédi. Hat
város és tanyáik. **63** A jebúszít azonban, Jeruzsálem lakóit, nem
birták kiűzni Jehúda fiai; így maradt a jebúszí Jehúda fiaival
Jeruzsálemben mind e mai napig.

16 És kijött a sors József fiai számára a jerichói Jordántól,
keletre Jeríchó vizeitől: A puszta, mely fölmegy Jeríchótól a
hegységre Bét-Él felé. **2** Kifut Bét-Éltől Lúzig és átvonul az Arki
határa felé Atárótig. **3** Lemegy nyugatnak a Jafléti határa felé,
Alsó-Bét-Chórón határáig és Gézerig; és lesznek végezetei a
tengernél. **4** Birtokot kaptak József fiai: Menasse és Efraim. **5** És
volt Efraim fiainak határa családjaik szerint; volt pedig birtokuk
határa keletről Atrót-Addár Felső-Bét-Chórónig. **6** És kifut a határ
nyugatnak Mikhmetátig északon, és átkerül a határ keletnek
Táanat-Sílóig és átvonul mellette keletre Jánóachtól. **7** S lemegy
Jánóachtól Atárótig és Náaráig, megérinti Jeríchót és kifut a
Jordánig. **8** Tappúachtól megy a határ nyugatnak Kána patakig
és lesznek végezetei a tengernél. Ez Efraim fiai törzsének
birtoka családjaik szerint. **9** És a városok, melyek elkülönítvék
Efraim fiai számára Menasse fiainak birtoka közepén; mind a
városok és tanyáik. **10** De nem űzték ki a kanaánit, aki Gézerben
lakik; így maradt a kanaáni Efraim között mind e mai napig és
alattvalóvá lett.

17 És jutott a sors Menasse törzsének – ő ugyanis József
elsőszülöttje – Mákhírnak, Menasse elsőszülöttjének, Gileád
atyjának – ő ugyanis harcias ember volt – s övé lett Gileád és
Básán. **2** És jutott Menasse többi fiainak családjaik szerint:
Abíézer fiainak, Chélek fiainak, Aszríél fiainak, Sékhem fiainak,

Chéfer fiainak, és Semídá fiainak; ezek Menasse József fiának
fiai a férfiak, családjaik szerint. **3** Celofchádnak pedig Chéfer
fiának, aki Gileád fia, ez Mákhir fia, ez Menasse fia, nem
voltak fiai, hanem leányai; és ezek a leányainak nevei: Machla,
Nóa, Chogla, Milka és Tirca. **4** Oda léptek Eleázár, a pap
elé és Józsua, Nún fia elé és a fejedelmek elé, mondván: Az
Örökkévaló megparancsolta Mózesnek, hogy adjon nekünk
birtokot testvéreink között. Erre adott nekik az Örökkévaló
parancsa szerint birtokot atyjuk testvérei között. **5** Esett tehát
Menasséra tíz rész, Gileád és Básán földjén kívül, melyek a
Jordánon túl vannak; **6** mert Menasse leányai kaptak birtokot az
ő fiai között; de Gileád földje Menasse többi fiáé volt. **7** És volt
Menasse határa Ásértól Mikhmetátig; mely Sekhém előtt van; és
megy a határ jobbra Én-Táppúach lakói felé. **8** Menasseé lett
Tappúach földje, de Tappúach Menasse határán, Efraim fiaié.
9 És lemegy a határ Kána patakig, délre a pataktól – ezek a
városok Efraimé Menasse városai között – és Menasse határa a
pataktól északra és voltak végezetei a tengernél. **10** A délre való
Efraimé, az északra való Menasseé; a tenger volt határa. Ásért
megérintik északon, és Jiszákhárt keleten. **11** S volt Menasseé
Jisszákhárban és Ásérban: Bét-Seán és leányvárosai, Jibleám
és leányvárosai, Dór lakói és leányvárosai, Én-Dór lakói és
leányvárosai, Táanákh lakói és leányvárosai és Megiddó lakói
és leányvárosai, három terület. **12** De nem bírták Menasse fiai
kiűzni e városokat és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon
ebben az országban. **13** Volt pedig, midőn erősek lettek Izraél
fiai, alattvalóvá tették a kanaánit, de kiűzni nem űzték ki. **14** És
beszéltek József fiai Józsuával, mondván: Miért adtál nekem
birtokul egy sorsot és egy részt, holott én számos nép vagyok,

azért hogy annyira megáldott engem az Örökkévaló. **15** Szólt
hozzájuk Józsua: Ha számos nép vagy, menj te föl az erdőségbe
és irts ott magadnak a perizzi és a Refáím országában; minthogy
szűk neked az Efraim hegysége. **16** S mondták József fiai:
Nem elég nekünk a hegység; vasszekere is van valamennyi
kanaáninak, ki a Völgy vidékén lakik, annak, aki Bét-Seánban és
leányvárosaiban van, meg annak, aki Jizreél völgyében van.
17 Szólt Józsua József házához, Efraimhoz és Menasséhez,
mondván: Számos nép vagy és nagy erőd van, ne legyen
számodra egy sors; **18** hanem hegység legyen számodra –
minthogy erdőség az, irtsd azt, hogy tied legyenek végezetei;
mert majd kiűzöd a kanaánit, noha vasszekere van, noha erős
ő.

18 Egybegyűlt Izraél fiainak egész községe Sílóba és
odahelyezték a találkozás sátorát; az ország meghódítva volt
részükre. **2** De maradtak Izraél fiai között, kik nem kapták meg
birtokukat: hét törzs. **3** Szólt tehát Józsua Izraél fiaihoz: Meddig
lustálkodtok, nem menvén el az országot elfoglalni, melyet adott
nektek az Örökkévaló, őseitek Istene? **4** Rendeljetek magatoknak
három férfit törzsenkint s elküldöm őket, hogy keljenek föl és
járják be az országot es írják föl birtokuk szerint s jöjjenek
hozzám. **5** És osszátok fel magatoknak hét részre; Jehúda
maradjon a maga határán délről és József háza maradjon a
maga határán északról. **6** Ti pedig írjátok föl az országot hét
részben és hozzátok el nekem ide, s majd sorsot vetek nektek itt
az Örökkévaló, Istenünk színe előtt. **7** Mert a levitáknak nincsen
részük közöttetek, hanem az Örökkévaló papsága az ő birtokuk;
Gád pedig és Reúbén és Menasse fél törzse elvették birtokukat
túl a Jordánon keletről, melyet adott nekik Mózes, az Örökkévaló

szolgája. **8** S fölkeltek a férfiak és elmentek s megparancsolta
Józsua azoknak, kik elmentek fölírni az országot, mondván:
Menjetek és járjátok be az országot, írjátok azt föl és térjetek
vissza hozzám és itt majd vetek nektek sorsot az Örökkévaló
színe előtt, Sílóban. **9** Elmentek a férfiak, bejárták az országot
és könyvbe írták városok szerint hét rész szerint; erre jöttek
Józsuához a táborba, Sílóba. **10** S vetett nekik Józsua sorsot
Sílóban az Örökkévaló színe előtt; s felosztotta Józsua ott
az országot Izraél fiainak fölosztásaik szerint. **11** És kikerült
Benjámin fiai törzsének sorsa családjaik szerint; és kijött sorsuk
határa Jehúda és József fiai között. **12** S volt nekik határul az
északi szélen a Jordántól; és fölmegy a határ Jerichó oldala felé
északról, fölmegy a hegységen nyugatnak és vannak végezetei
Bét-Áven pusztájánál. **13** Onnan átvonul a határ Lúznak, Lúz
oldala felé délről – Bét-Él az – s lemegy a határ Atrót-Addárnak,
a hegyen, mely Alsó-Bét-Chóróntól délre van. **14** Erre húzódik a
határ és átkerül a nyugati szélre, délről azon hegytől, mely Bét-
Chórón előtt van délre és vannak végezetei Kirjat-Báalnál, az
Kirjat-Jeárim, Jehúda fiainak városa. Ez a nyugati határszél.
15 A déli határszél pedig Kirjat-Jeárim végétől; és kifut a határ
nyugatnak és kifut a Neftóach vize forrása felé. **16** S lemegy a
határ azon hegy végéig, mely a Ben-Hinnóm völgye előtt van,
amely a Refáim völgyében van északról, s lemegy a Hinnóm
völgyének, a Jebúszi oldala felé délről és lemegy Én-Rógélig.
17 S húzódik északról, kifut Én-Sémesig, kifut Gelílótig, mely
szemben van az Adummím hágójával és lemegy Bóhan, Reúbén
fia kövéig. **18** S átvonul a határ a Síkság átellenében való oldalra
északról és lemegy a Síkságnak. **19** És átvonul a határ Bét-
Chogla oldala felé északról és vannak a határ végezetei a Sós

tenger nyelvénél északról, a Jordán végénél délről. Ez a déli
határ. **20** A Jordán pedig határolja a keleti szélen. Ez a Benjámin
fiainak birtoka, határai szerint köröskörül, családjaik szerint. **21**
Voltak Benjámin fiai törzsének városai családjaik szerint: Jeríchó,
Bét-Chogla és Émek-Kecíc. **22** Bét-Arába, Cemárájim és Bét-
Él. **23** Avvim, Pára és Ofra. **24** Kefar-Ammóna, Ofni és Gébá.
Tizenkét város és tanyáik. **25** Gibeón, Ráma és Beérót. **26** Micpe,
Kefíra és Móca. **27** Rékem, Jirpeél és Tarala. **28** Céla; Élef és a
Jebúszi – az Jeruzsálem – Gibeát, Kirjat. Tizennégy város és
tanyáik. Ez a Benjámin fiainak birtoka családjaik szerint.

19 És kijött a második sors Simeónnak, Simeón fiai törzse
számára, családjak szerint; és lett a birtokuk Jehúda fiai birtoka
közepén. **2** És övék lett nekik birtokul: Beér-Sébá, Sébá, és
Móláda. **3** Chacár-Súál, Bála és Écem. **4** Eltólad, Betúl és
Chorma. **5** Ciklág, Bét-Hammarkábót és Chacár-Szúsza. **6**
Bét-Lebáót és Sárúchen. Tizenhárom város és tanyáik. **7** Ájin,
Rimmón, Éter és Ásán. Négy város és tanyáik. **8** Mind a tanyák,
melyek e városok körül voltak Báalat-Beérig, a délvidéki Rámáig.
Ez Simeón fiai törzsének birtoka, családjaik szerint. **9** Jehúda
fiainak birtokából való Simeón fiainak birtoka; mert Jehúda
fiainak része sok volt nekik, tehát birtokot kaptak Simeón fiai az
ő birtokuk közepében. **10** És kikerült a harmadik sors Zebúlún
fiainak, családjaik szerint; és volt birtokuk határa Szárídig. **11** És
fölmegy a határuk nyugatnak, Marealáig, megérinti Dabbésetet
és odaér a patakhoz, mely Jokneám előtt van. **12** Visszafordul
Szárídtól keletnek, napkelet felé Kiszlót-Tábór határáig és kifut
Dáberátig és fölmegy Jáfiáig. **13** Onnan átvonul napkeletnek,
Gát-Chéfernek és Ét-Kácinnak, kifut Rimmónig, húzódva Néa
felé. **14** És átkerül mellette a határ északra Channátóntól

és vannak végezetei Jiftach-Él völgyénél: **15** Kattát, Náhalál,
Simrón, Jidealá és Bét-Léchem. Tizenkét város és tanyáik. **16**
Ez Zebúlún fiainak birtoka, családjaik szerint – e városok és
tanyáik. **17** Jisszákhárnak kijött a negyedik sors, Jisszákhár
fiainak, családjaik szerint. **18** És volt a határuk Jizreél, Keszullót
és Súném; **19** Chafárájim, Síón és Anácharát; **20** Rabbit, Kisjón
és Ébec; **21** Rémet, Én-Gannim, Én-Chadda és Bét-Paccéc. **22**
Megérinti a határ a Tabórt, Sáchacimát és Bét-Sémest és vannak
határuk végezetei a Jordánnál. Tizenhat város és tanyáik. **23** Ez
Jisszákhár fiai törzsének határa, családjaik szerint – a városok
és tanyáik. **24** És kijött az ötödik sors Ásér fiai törzsének,
családjaik szerint. **25** És lett a határuk: Chelkat, Chalí, Béten és
Akhsáf; **26** Állammélekh, Ameád és Miseál. Megérinti a Karmelt
a tengernél és Síchór-Libnátot. **27** És visszafordul napkeletnek
Bét-Dágónig, megérinti Zebúlúnt és Jiftách-Él völgyét, északról
Bét-Émeket és Neiélt, s kifut Kábúl felé balra. **28** Ebrón, Rechób,
Chammón és Kána a nagy Cídónig. **29** És visszafordul a
határ Rámának, Cór erősített városáig, s visszafordul a határ
Chószának és vannak végezetei a tengernél, Akhzíb vidékén.
30 Umma, Afék és Rechób. Huszonkét város és tanyáik. **31** Ez
Ásér fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és
tanyáik. **32** Naftáli fiainak kijött a hatodik sors, Naftáli fiainak
családjaik szerint. **33** És lett a határuk Chéleftől, a Cáanannímbeli
terebinthustól, Adámí-Nékeb és Jabneél egészen Lakkúmig; és
vannak végezetei a Jordánnál. **34** Visszafordul a határ nyugatnak
Aznót-Tábórig és kifut onnan Chukkókig, megérinti Zebúlúnt
délről, Ásért pedig megérinti nyugaton és Jehúdát a Jordánnál
napkeletről. **35** Erősített városok: Ciddím, Cér, Chammat, Rakkat
és Kinnéret; **36** Adáma, Ráma és Chácór; **37** Kédes, Edréi és Én-

Chácór; **38** Jireón, Migdal-Él, Chorém, Bét-Anát és Bét-Sémes.
Tizenkilenc város és tanyáik. **39** Ez Naftáli fiai törzsének birtoka,
családjaik szerint – a városok és tanyáik. **40** Dán fiai törzsének,
családjaik szerint, kijött a hetedik sors. **41** És lett birtokuk határa:
Corea, Estáól és Ír-Sémes; **42** Sáalabbín, Ajjálón és Jitla; **43**
Élón, Timnáta és Ekrón; **44** Elteké, Gibbetón és Báalát; **45**
Jehúd, Bené-Berák és Gat-Rimmón; **46** Mé-Jarkón és Rakkón, a
határral együtt, Jáfó átellenében. **47** És szűk volt Dán fiainak
határa ő nekik s fölmentek Dán fiai és harcoltak Lésem ellen,
bevették azt és megverték a kard élével, elfoglalták azt és laktak
benne. És nevezték Lésemet Dánnak, Dán ősük neve szerint. **48**
Ez Dán fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és
tanyáik. **49** Így végeztek azzal, hogy birtokba kapják az országot
határai szerint; akkor adtak Izraél fiai birtokot Józsuának, Nún
fiának, maguk között. **50** Az Örökkévaló parancsára adták neki
a várost, melyet kért, Timnat-Szérachot Efraim hegységében;
és fölépítette a várost és lakott benne. **51** Ezek a birtokok,
melyeket birtokul adtak Eleázár a pap és Józsua Nún fia meg
az atyai házak fejei Izraél fiai törzseiben sors utján Sílóban,
az Örökkévaló színe előtt a találkozás sátorának bejáratán. És
végeztek azzal, hogy fölosszák az országot.

20 És szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **2** Szólj Izraél
fiaihoz, mondván: jelöljétek ki magatoknak a menedékvárosokat,
melyekről szóltam hozzátok Mózes által; **3** hogy oda
menekülhessen a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből,
szándék nélkül; és legyenek nektek menedékül a vérbosszuló
rokon ellen. **4** Meneküljön e városok egyikébe és álljon oda a
város kapujának bejáratához, s mondja el ama város véneinek
fülei hallatára az ő szavait, akkor fogadják őt be magukhoz a

városba s adjanak neki helyet, hogy náluk maradjon. **5** Ha pedig
üldözi őt a vérbosszuló rokon, ne szolgáltassák ki kezébe a
gyilkost, mert szándék nélkül ütötte agyon felebarátját, de ő nem
gyűlölője neki tegnapról, tegnapelőttről. **6** Maradjon abban a
városban, míg oda nem áll a község elé ítéletre, míg meg nem
hal a főpap, aki lesz ama napokban; akkor visszatér a gyilkos és
megy városába és házába, azon városba, ahonnan menekült.
7 Erre megszentelték Kédest Gálílban, Naftáli hegységében,
Sekhémet Efraim hegységében és Kirjat-Arbát – Chebrón az
– Jehúda hegységében. **8** S a jeríchói Jordánon túl, keletről
kijelölték Bécert a pusztában a síkföldön, Reúbén törzséből,
Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólant Básánban Menasse
törzséből. **9** Ezek voltak a kijelölt városok mind az Izraél fiai
és a jövevény számára, aki közöttük tartózkodik, hogy oda
menekülhessen mindenki, aki agyonütött valakit tévedésből,
hogy meg ne haljon a vérbosszuló rokon keze által, míg nem állt
a község elé.

21 S oda léptek a leviták atyai házainak fejei Eleázár paphoz és
Józsua Nún fiához, meg a törzsek atyai házainak fejeihez Izraél
fiai közt. **2** És szóltak hozzájuk Sílóban, Kanaán országában,
mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózes által, hogy
adjanak nekünk városokat lakásra és közlegelőiket barmunk
számára. **3** Erre adták Izraél fiai a levitáknak a maguk birtokából
az Örökkévaló parancsa szerint e városokat és közlegelőiket.
4 És kijött a sors a Keháti családjai számára, és jutott Áron a
pap fiainak, a leviták közül Jehúda törzséből, Simeón törzséből
és Benjámin törzséből, sors útján tizenhárom város. **5** Kehát
többi fiainak pedig Efraim törzse családjaiból, Dán törzséből és
Menasse fél törzséből, sors utján tíz város. **6** És Gérsón fiainak:

Jisszákhár törzse családjaiból, Ásér törzséből és Naftáli törzséből
és Menasse fél törzséből Básánban, sors utján tizenhárom
város. **7** Merári fiainak családjaik szerint Reúbén törzséből, Gád
törzséből és Zebúlún törzséből, tizenkét város. **8** És adták Izraél
fiai a levitáknak e városokat és közlegelőiket, amint parancsolta
az Örökkévaló Mózes által, sors utján. **9** Adták Jehúda fiai
törzséből és Simeón fiai törzséből e városokat, amelyeket névvel
neveznek. **10** Jutott Áron fiainak a Keháti családjaiból, Lévi fiai
közül – mert övék lett a sors először, **11** adták nekik Kirjat-Arbát
– ez az Anók atyja – azaz Chebrónt Jehúda hegységében és
közlegelőit körülötte. **12** A város mezőségét pedig és tanyáit
adták Kálébnek, Jefunne fiának örökbirtokába. **13** S Áron a
pap fiainak adták a gyilkos menedékének való várost, Chebrónt
és közlegelőit, Libnát és közlegelőit; **14** Jattírt és közlegelőit,
Estemóát és közlegelőit; **15** Chólónt és közlegelőit, Debírt
és közlegelőit; **16** Ájint és közlegelőit, Juttát és közlegelőit,
Bét-Sérvest és közlegelőit kilenc várost eme két törzsből. **17**
Benjámin törzséből pedig Gibeónt és közlegelőit, Gébát és
közlegelőit; **18** Anátótot és közlegelőit, Almónt és közlegelőit
– négy várost. **19** Áron fiainak, a papoknak mind a városai
tizenhárom város és közlegelőik. **20** És Kehát fiai, a leviták
családjainak, a többieknek Kehát fiai közül, jutottak sorsuk
városai Efraim törzséből. **21** Adták nekik a gyilkos menedékének
való várost Sekhémet és közlegelőit, Efraim hegységében,
Gézert és közlegelőit. **22** Kibcájimot és közlegelőit, Bét-Chórónt
és közlegelőit – négy várost. **23** Dán törzséből: Eltekét és
közlegelőit, Gibbetónt és közlegelőit; **24** Ajjálónt és közlegelőit,
Gat-Rimmónt és közlegelőit – négy várost. **25** Menasse fél
törzséből: Taanákhot és közlegelőit, Gát-Rimmónt és közlegelőit

– két várost. **26** Mind a város tíz és közlegelőik, Kehát többi
fiainak családjai számára. **27** Gersón fiainak a leviták családjai
közül: Menasse fél törzséből a gyilkos menedékének való várost,
Gólánt Básánban és közlegelőit, Beesterát és közlegelőit –
két várost. **28** Jisszákhár törzséből: Kisjónt és közlegelőit,
Dáberátot és közlegelőit. **29** Jarmútot és közlegelőit, Én-
Gannímot és közlegelőit – négy várost. **30** Ásér törzséből:
Miseált és közlegelőit, Abdónt és közlegelőit. **31** Chelkátot
és közlegelőit, Rechóbot és közlegelőit – négy várost. **32**
Naftáli törzséből: a gyilkos menedékének való várost Kédest
Gálílban és közlegelőit, Chammót-Dórt és közlegelőit, Kartánt
és közlegelőit – három várost. **33** A Gérsúniak városai mind,
családjaik szerint: tizenhárom város és közlegelőik. **34** Merári fiai
családjainak, a többi levitáknak, Zebúlún törzséből: Jokneámot
és közlegelőit, Kartát és közlegelőit; **35** Dimnát és közlegelőit,
Nahalált és közlegelőit – négy várost. **36** [Réubén törzséből:
Bécert és közlegelőit, Jahcát és közlegelőit; **37** Kedémótot
és közlegelőit, Méfáatot és közlegelőit – négy várost.] **38**
Gád törzséből: a gyilkos menedékének való várost, Rámótot
Gileádban és közlegelőit, Máchanájmot és közlegelőit; **39**
Chesbónt és közlegelőit, Jáezért és közlegelőit – összesen négy
várost. **40** Mind a városok Merári fiainak családjaik szerint, a
többieknek a leviták családjaiból – lett a sorsuk tizenkét város. **41**
A leviták városai mind, Izraél fiai örökbirtoka között negyvennyolc
város és közlegelőik. **42** Legyenek e városok egy-egy város és
közlegelői körülötte – így mind e városokkal. **43** Adta tehát az
Örökkévaló Izraélnek az egész országot, melyről megesküdött,
hogy adja őseiknek; elfoglalták és laktak benne. **44** És nyugalmat
szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül, mind a szerint, amint

megesküdött őseiknek; s nem állhatott meg előttük senki, mind az ellenségeik közül, mind az ellenségeiket kezükbe adta az Örökkévaló. **45** Nem maradt el semmi mindazon jó igéből, melyet szólt az Örökkévaló Izraél házához; mind bekövetkezett.

22 Akkor hívta Józsua a Reúbénit, a Gádit és Menasse fél törzsét; **2** és szólt hozzájuk: Ti megőriztétek mindazt, amit parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája; hallgattatok szavamra mindenben, amit nektek parancsoltam. **3** El nem hagytátok testvéreiteket immár sok idő óta mind e mai napig és megőriztétek az Örökkévaló a ti Istentek parancsolatának őrizetét. **4** Most pedig nyugalmat szerzett az Örökkévaló a ti Istentek testvéreiteknek, amint szólt felőlük; most tehát forduljatok és menjetek el sátraitokba, örök birtoktok földjére, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon túl. **5** Csakhogy vigyázzatok nagyon, hogy megtegyétek a parancsolatot és a tant, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, szeretvén az Örökkévalót, a ti Istenteket és járván mind az ő utjaiban, megőrizvén parancsolatait és ragaszkodván hozzá és szolgálván őt egész szívetekkel és egész lelketekkel. **6** Erre megáldotta őket Józsua, elbocsátotta őket és elmentek sátraikhoz. **7** Menasse fél törzsének Mózes adott volt Básánban, másik felének pedig adott Józsua testvéreikkel együtt a Jordánon innen nyugatról; akkor is, midőn elbocsátotta őket Józsua sátraikhoz és megáldotta, **8** így szólt hozzájuk, mondván: Számos javakkal térjetek vissza sátraitokhoz, igen sok jószággal, ezüsttel, arannyal, rézzel és vassal, meg igen sok ruhával; osszátok meg ellenségeitek zsákmányát testvéreitekkel! **9** És visszatértek és elmentek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse Izraél fiaitól Sílóból, mely Kanaán országában van, hogy

menjenek Gileád országába birtokuk földjére, melyet birtokul
foglaltak el az Örökkévaló parancsára Mózes által. **10** Eljutottak a
Jordán tájaihoz, melyek Kanaán országában vannak és építettek
ott Réubén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse oltárt a Jordán
mellett, nagy oltárt látásra. **11** S meghallották Izraél fiai, mondván:
Íme, építették Réubén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse az
oltárt Kanaán országa átellenében, a Jordán tájain, Izraél fiainak
oldala felé. **12** Meghallották Izraél fiai, s egybegyűlt Izraél fiainak
egész községe Sílóba, hogy vonuljanak ellenük hadba. **13** És
küldték Izraél fiai Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél
törzséhez Gileád országába Pinechászt, Eleázár pap fiát; **14**
meg tíz fejedelmet vele, egy-egy fejedelmet atyai házanként,
mind az Izraél törzseiből, mindegyik atyai házaik feje ők Izraél
ezreiből. **15** Eljutottak Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse
fél törzséhez Gileád országába; s beszéltek velük mondván: **16**
Így szólt az Örökkévalónak egész községe: Micsoda hűtelenség
ez, mellyel hűtelenkedtetek Izraél Istene ellen, elfordulván ma az
Örökkévalótól azzal, hogy építettetek magatoknak oltárt, hogy
föllázadjatok ma az Örökkévaló ellen. **17** Kevés-e nekünk Peór
bűne, amelyből meg nem tisztultunk mind e mai napig és hogy a
csapás érte az Örökkévaló községét? **18** És ti elfordultok ma
az Örökkévalótól? És lészen, ti ma föllázadtok az Örökkévaló
ellen és holnap Izraél egész községére haragszik. **19** Ámde ha
tisztátalan birtoktok földje, keljetek át az Örökkévaló birtokának
földjére, ahol lakozik az Örökkévaló hajléka és foglaljatok birtokot
közöttünk! De az Örökkévaló ellen ne lázadjatok és ellenünk
se lázadjatok föl azzal, hogy építtek magatoknak oltárt, az
Örökkévaló, ami Istenünk oltárán kívül. **20** Nemde, Ákhán,
Zérach fia hűtlenséget követett el az örökszentséggel, és Izraél

egész községén volt harag; ő csak egy ember volt s nem egyedül
pusztult el bűnében! **21** Feleltek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse
fél törzse és beszéltek Izraél ezrei fejével: **22** A Hatalmas,
Isten, az Örökkévaló – a Hatalmas, Isten, az Örökkévaló, ő
tudja és Izraél tudja meg: ha lázadással s ha hűtlenséggel az
Örökkévaló ellen – ne segélj minket e napon – **23** ha építünk
magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Örökkévalótól s ha azért,
hogy azon bemutassunk égőáldozatot és lisztáldozatot s ha
azért, hogy készítsünk rajta békeáldozatokat – az Örökkévaló, ő
kérje számon! **24** S ha nem valami miatt való aggodalomból
tettük ezt, mondván holnap majd így szólnak fiaitok fiainkhoz,
mondván: mi közötök az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez; **25**
hiszen határul adta az Örökkévaló köztünk és köztetek, Reúbén
fiai és Gád fiai, a Jordánt, nincs részetek az Örökkévalóban! Így
elvonnák fiaitok fiainkat attól, hogy féljék az Örökkévalót. **26**
Mondtuk tehát: hadd tegyük ezt magunknak, hogy építsük az
oltárt, nem égőáldozatnak s nem vágóáldozatnak; **27** hanem
tanú az köztünk és köztetek meg nemzedékeink között mi
utánunk, hogy végezzük az Örökkévaló szolgálatát őelőtte
égőáldozatainkkal, vágóáldozatainkkal és békeáldozatainkkal
s ne mondják holnap fiaitok fiainknak: nincsen részetek az
Örökkévalóban. **28** Mondtuk tehát, lészen, ha majd holnap
így szólnak hozzánk és nemzedékeinkhez, akkor azt mondjuk:
lássátok az Örökkévaló oltárának mintáját, melyet készítettek
őseink, nem égőáldozatnak s nem vágóáldozatnak, hanem
tanú ő köztünk és köztetek. **29** Távol legyen tőlünk, hogy
mi föllázadjunk az Örökkévaló ellen és elforduljunk ma az
Örökkévalótól, építvén oltárt égőáldozatnak, lisztáldozatnak
és vágóáldozatnak az Örökkévaló ami Istenünk oltárán kívül,

mely hajléka előtt vagyon. **30** Hallotta Pinechász a pap, meg
a község fejedelmei és Izraél ezreinek fejei, kik vele voltak,
azon szavakat, melyeket szóltak Reúbén fiai, Gád fiai és
Menasse fiaihoz, s jónak tetszett szemeikben. **31** És szólt
Pinechász, Eleázár a papnak fia, Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz
és Menasse fiaihoz: Ma megtudtuk, hogy közöttünk van az
Örökkévaló, mivel nem hűtlenkedtetek az Örökkévaló ellen e
hűtlenséggel; most megmentettétek Izraél fiait az Örökkévaló
kezétől. **32** Erre visszatért Pinechász, Eleázár a papnak fia meg
a fejedelmek Reúbén fiáitól és Gád fiaitól Gileád országából
Kanaán országába Izraél fiaihoz és vittek nekik választ. **33** És
jónak tetszett a dolog Izraél fiainak szemeiben és áldották Izraél
fiai Istent és nem mondták, hogy hadra vonulnak ellenük, hogy
elpusztítsák az országot, melyben laktak Reúbén fiai és Gád fiai.
34 És elnevezték Reúbén fiai és Gád fiai az oltárt; mert tanú ő
közöttünk, hogy az Örökkévaló az Isten.

23 És volt sok idő múlva, miután nyugalmat szerzett az
Örökkévaló Izraélnek mind az ellenségeitől köröskörül, Józsua
pedig öreg lett, előrehaladt a korban, **2** akkor hívta Józsua egész
Izraélt, véneit, fejeit, bíráit és tisztviselőit és szólt hozzájuk: Én
öreg lettem, előrehaladtam a korban. **3** Ti láttátok mindazt, amit
tett az Örökkévaló, a ti Istentek, mind e népekkel miattatok, mert
az Örökkévaló, a ti Istentek az, aki harcolt érettetek. **4** Lássátok,
birtokul juttattam nektek e megmaradt népeket törzseitek szerint
– a Jordántól fogva – és mind a népeket, melyeket kiirtottam, a
nagy tengerig napnyugaton. **5** És az Örökkévaló, a ti Istentek –
ő el fogja kergetni őket előletek és kiűzni őket előttetek, hogy
elfoglaljátok országukat, amint szólt nektek az Örökkévaló, a ti
Istentek. **6** De legyetek erősek nagyon, hogy megőrizzétek és

megtegyétek mindazt, ami írva van Mózes tanának könyvében,
el nem térvén attól sem jobbra, sem balra; **7** hogy ne jussatok
e népek közé, akik itt maradtak veletek, isteneik nevére ne
hivatkozzatok és ne tegyetek esküt, ne szolgáljátok őket és ne
boruljatok le előttük. **8** Hanem az Örökkévalóhoz, a ti Istentekhez
ragaszkodjatok, amint tettétek mind e mai napig. **9** El is űzött az
Örökkévaló előletek nagy és hatalmas népeket és ti – meg nem
állott előttetek senki mind e mai napig. **10** Egy ember közületek
üldöz ezret, mert az Örökkévaló a ti Istentek – ő az, aki harcol
érettetek, amint szólt nektek. **11** Őrizkedjetek tehát nagyon
lelkeitekért, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Istenteket.
12 Mert ha elfordultok és csatlakoztok e népek maradékához,
amelyek itt megmaradtak köztetek és összeházasodtok velük,
hogy közéjük jussatok, ők meg közétek: **13** tudjátok meg, hogy
nem fogja többé az Örökkévaló, a ti Istentek kiűzni előletek e
népeket, s lesznek majd nektek tőrré és kelepcévé, ostorrá
oldalaitokon és tövisekké szemeitekben, míg el nem vesztek e jó
földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istentek. **14** S íme,
én megyek most az egész földnek utjára – ismerjétek föl egész
szívetekkel és egész lelketekkel, hogy nem maradt el egy ige
sem mind azon jó igékből, melyeket az Örökkévaló, a ti Istentek
szólt felőletek; mind bekövetkeztek számotokra, nem maradt el
abból egy sem. **15** És lészen, a mint rátok jött mind a jó ige,
melyet szólt felőletek az Örökkévaló, a ti Istentek, úgy elhozza
rátok az Örökkévaló mind a rossz igét, míg el nem pusztított
titeket erről a jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti
Istentek. **16** Midőn megszegitek az Örökkévaló, a ti Istentek
szövetségét, melyet parancsolt nektek, s elmentek és szolgáltok
más isteneket és leborultok előttük, akkor majd föllobban az

Örökkévaló haragja ellenetek és elvesztek csakhamar azon jó
országból, melyet adott nektek.

24 Összegyűjtötte Józsua mind az Izraél törzseit Sekhémbe
és hívta Izraél véneit, fejeit, bíráit és tisztviselőit és oda álltak
Isten színe elé. **2** És szólt Józsua az egész néphez: Így szól
az Örökkévaló, Izraél Istene: túl a folyamon laktak atyáitok
ősidőtől fogva, Térach, Ábrahám atyja és Náchór atyja és
szolgáltak más isteneket. **3** S vettem atyátokat, Ábrahámot a
folyamon túlról és engedtem őt járni Kanaán egész országában,
megsokasítottam magzatját és adtam neki Izsákot; **4** s adtam
Izsáknak Jákóbot és Ézsaut, és adtam Ézsaunak Széir hegyét,
hogy elfoglalja, Jákób pedig és fiai lementek Egyiptomba. **5** És
küldtem Mózest és Áront és súj tottam Egyiptomot a szerint,
amint cselekedtem közepette; s azután kivezettelek titeket. **6**
Kivezettem atyáitokat Egyiptomból és eljutottatok a tengerig,
akkor üldözték az egyiptomiak atyáitokat szekérhaddal és
lovasokkal a nádas tengerig. **7** Kiáltottak az Örökkévalóhoz és
vetett homályt közétek és az egyiptomiak közé, hozta reájuk
a tengert, úgy hogy elborította és így látták szemeitek, amit
cselekedtem Egyiptommal; erre laktatok a pusztában sok ideig. **8**
És elhoztalak titeket az emóri országába, aki a Jordánon túl lakott
és harcoltak veletek, de kezetekbe adtam őket, elfoglaltátok
országukat, s elpusztítottam őket előletek. **9** Ekkor fölkelt Bálák,
Cippór fia, Móáb királya és harcolt Izraél ellen; küldött és hívta
Bileámot, Beór fiát, hogy megátkozzon titeket. **10** De nem
akartam hallgatni Bileámra; úgy hogy áldva áldott meg titeket s
így megmentettelek titeket kezéből. **11** Átkeltetek a Jordánon és
eljutottatok Jeríchóig és harcoltak ellenetek Jeríchó emberei,
az emóri, a perizzi, a kánaáni, a chitti, a girgási, a chivvi és a

jebúszi; és kezetekbe adtam őket. **12** És küldtem előttetek a
darázst és elűzte azokat előletek: az emóri két királyát, nem
kardoddal s nem íjaddal. **13** Adtam nektek országot, mellyel
nem vesződtél és városokat, melyeket nem építettetek és laktok
bennök; szőlőket és olajfákat, melyeket nem ültettetek, esztek ti.
14 Most tehát féljétek az Örökkévalót, szolgáljátok őt őszintén és
igazán; távolítsátok el az isteneket, melyeket szolgáltak őseitek
a folyamon túl és Egyiptomban és szolgáljátok az Örökkévalót.
15 Ha pedig rossznak tetszik szemeitekben, szolgálni az
Örökkévalót, válasszatok magatoknak ma, kit szolgáltok majd:
vajon az isteneket-e, melyeket szolgáltak őseitek a folyamon túl,
avagy az emóri isteneit-e, kinek országában laktok; én pedig
és házam az Örökkévalót fogjuk szolgálni. **16** Felelt a nép és
mondta: Távol legyen tőlünk elhagyni az Örökkévalót, hogy
szolgáljunk más isteneket. **17** Mert az Örökkévaló a mi Istenünk
– ő az, aki fölvezetett minket és atyáinkat Egyiptom országából,
a rabszolgák házából és aki mívelte szemeink előtt e nagy
jeleket és megőrzött bennünket az egész úton, melyen jártunk
és mind a népek között, melyeknek közepén átvonultunk; **18** és
elűzte az Örökkévaló mind a népeket, meg az emórit az ország
lakóját előlünk – mi is szolgálni fogjuk az Örökkévalót, mert ő az
istenünk. **19** Ekkor szólt Józsua a néphez: Nem szolgálhatjátok
majd az Örökkévalót, mert szentséges Isten ő; buzgó Isten
ő, nem bocsátja meg elpártolástokat és vétkeiteket. **20** Ha
elhagyjátok az Örökkévalót és szolgáltok idegen isteneket, akkor
elfordul és rosszul bánik veletek és megsemmisít benneteket,
minekutána jót tett veletek. **21** Szólt a nép Józsuához: Nem,
hanem az Örökkévalót fogjuk szolgálni. **22** Erre szólt Józsua a
néphez: Tanúk vagytok tenmagatok ellen, hogy ti választottátok

magatoknak az Örökkévalót, hogy őt szolgáljátok. – Mondták:
Tanúk! – **23** Most tehát távolítsátok el az idegen isteneket, melyek
köztetek vannak és hajtsátok szíveteket az Örökkévalóhoz,
Izraél Istenéhez. **24** Mondta a nép Józsuának: Az Örökkévalót, a
mi Istenünket fogjuk szolgálni és szavára fogunk hallgatni. **25** S
kötött Józsua szövetséget a néppel ama napon; és adott neki
törvényt és jogot Sekhémben. **26** És megírta Józsua e szavakat
Isten tanának könyvében; vett egy nagy követ és fölállította
ott a tölgyfa alatt, mely az Örökkévaló szentélyénél volt. **27**
És szólt Józsua az egész néphez: Íme, ez a kő leszen tanú
gyanánt ellenünk, mert ő hallotta mind az Örökkévaló szavait,
melyeket beszélt velünk, és legyen ellenetek tanú gyanánt,
nehogy megtagadjátok Istenteket. **28** És elbocsátotta Józsua
a népet, kit-kit birtokába. **29** Történt e dolgok után, meghalt
Józsua, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, száztíz éves korában.
30 És eltemették őt birtoka határában, Timnat-Szérachban,
mely Efraim hegységében van, Gáas hegyétől északra. **31** És
szolgálta Izraél az Örökkévalót Józsua minden napjaiban és a
vének minden napjaiban, akik sokáig éltek Józsua után és a
kik tudták az Örökkévaló minden cselekedetét, amelyet mívelt
Izraéllel. **32** József csontjait pedig, melyeket felhoztak Izraél fiai
Egyiptomból, eltemették Sekhémben, azon mező telkén, melyet
megvett Jákób Chamór, Sekhém atyja fiaitól száz keszítáért; és
jutottak József fiainak birtokul. **33** Eleázár, Áron fia is meghalt,
és eltemették Pinechász fiának a halmán, melyet adtak neki
Efraim hegységében.

Birák

1 Volt Józsua halála után, megkérdezték Izraél fiai az
Örökkévalót, mondván: Ki vonuljon közülünk először a kanaáni
ellen, hogy harczoljon vele? **2** Mondta az Örökkévaló: Jehúda
vonuljon; íme kezébe adtam az országot. **3** S mondta Jehúda
Simeónnak, az ő testvérének: Vonulj velem sorsomba, hadd
harczoljunk a kanaánival, akkor megyek majd én is te veled
sorsodba. És ment vele Simeón. **4** Fölvonult Jehúda, és kezükbe
adta az Örökkévaló a kanaánit és a perizzit; és megverték
őket Bézekben – tízezer embert. **5** Ott találták Adóni-Bézeket
Bézekben és harczoltak ellene; és megverték a kanaánit és
a perizzit. **6** És megfutamodott Adóni-Bézek, és üldözték őt;
megfogták őt és levágták kezeinek és lábainak hüvelykujjait.
7 Akkor mondta Adóni-Bézek: Hetven király – kezük és lábuk
hüvelykujja levágva – szedegettek asztalom alatt; a hogy én
tettem, úgy fizetett nekem Isten. És bevitték őt Jeruzsálembe, és
meghalt ott. **8** Akkor harczoltak Jehúda fiai Jeruzsálem ellen,
bevették azt és megverték a kard élével; a várost pedig tűzbe
borították. **9** Azután lementek Jehúda fiai harczolni a kanaánival
a hegység, a Délvidék és az alföld lakójával. **10** Ment Jehúda
a kánaáni ellen, ki Chebrónban lakott – Chebrón neve pedig
azelőtt Kirjat-Arbá volt – és megverték Sésájt, Achímánt és
Talmájt. **11** Onnan ment Debír lakói ellen; Debír neve pedig
azelőtt Kirját-Széfer volt. **12** És mondta Káléb: A ki megveri
Kirját-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát,
nőül. **13** És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb fiatalabb testvére;
és oda adta neki leányát, Akhszát, nőül. **14** S történt, mikor
odajött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a
szamárról. És mondta neki Káléb: Mi lelt? **15** Mondta neki: Adj

nekem áldást, mert a délvidéki földre adtál engem, adjál hát
nekem vízkútfőket. Erre adta neki Káléb a felső kútfőket és az
alsó kútfőket. **16** A kénitának, Mózes ipjának fiai pedig fölmentek
a pálmák városából Jehúda fiaival együtt Jehúda pusztájába,
mely Arádtól délre van; mentek és maradtak a néppel. **17** S ment
Jehúda Simeónnal, az ő testvérével, és megverték a kanaánit,
Czefát lakóját, elpusztították és elnevezték a várost Chormának.
18 És bevette Jehúda Azzát és határát, Askelónt és határát,
meg Ekrónt és határát. **19** És volt az Örökkévaló Jehúdával,
és elfoglalta a hegységet, mert nem bírta kiűzni a völgy lakóit,
mert vasszekerük volt nekik. **20** És adták Kálébnek Chebrónt, a
mint mondta volt Mózes; és kiűzte onnan Anák három fiát. **21** A
jebúszit pedig, Jeruzsálem lakóját, nem űzték ki Benjámin fiai;
így maradt a jebúszi Benjámin fiaival Jeruzsálemben mind e mai
napig. **22** Vonultak a József házabeliek, ők is, Bét-Élbe és az
Örökkévaló velük volt. **23** Kikémleltették a József házabeliek
Bét-Élt; a városnak neve pedig azelőtt Lúz volt. **24** És láttak az
őrök egy embert kijönni a városból, és mondták neki: Mutasd
meg nekünk, kérlek, a város bejáratát és mi majd szeretetet
cselekszünk veled. **25** Megmutatta nekik a város bejáratát, és
megverték a várost a kard élével; az embert pedig és egész
családját elbocsátották. **26** S elment az ember a chittiták földjére,
épített várost és elnevezte Lúznak; ez a neve mind e mai napig.
27 Nem űzte ki Menasse Bét-Seánt és leányvárosait, Táanákhot
és leányvárosait, meg Dór lakóit és leányvárosait, Jibleám
lakóit és leányvárosait, sem Meggidó lakóit és leányvárosait; és
belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban.
28 Történt pedig, mikor megerősödött Izraél, alattvalóvá tette a
kanaánit, de kiűzni nem űzte ki. **29** Efraim nem űzte ki a kanaánit,

ki Gézerben lakott; így maradt közte a kanaáni Gézerben. **30**
Zebúlún nem űzte ki Kitrón lakóit, sem Náhalól lakóit; így maradt
közte a kanaáni, és alattvalókká lettek. **31** Ásér nem űzte ki
Akkó lakóit, sem Czídón lakóit, meg Achlábot, Akhzíbot, Chelbát,
Afíkot és Rechóbot. **32** Így lakott az Áséri a kanaáni, az ország
lakói között, mert nem űzte ki. **33** Naftáli nem űzte ki Bét-
Sémes lakóit, sem Bét-Anát lakóit, és így lakott ő a kanaáni, az
ország lakói közt; Bét-Sémes és Bét-Anát lakói pedig lettek nekik
alattvalóikká. **34** És szorította az emóri Dán fiait a hegységbe,
mert nem engedte leszállni a völgybe. **35** S belenyugodott az
emóri, hogy lakjon Chéresz hegyén, Ajjálónban és Sáalebímban;
de nehéz lett József házának keze, és alattvalókká lettek. **36** Az
emóri határa pedig Akrabbím hágójától, a Sziklán felül.

2 Fölment az Örökkévalónak angyala Gilgálból Bókhimba.
És mondta: Fölhoztalak titeket Egyiptomból és elvittelek az
országba, melyről megesküdtem őseiteknek és úgy mondtam,
nem bontom meg szövetségemet veletek soha; **2** ti pedig ne
kössetek szövetséget ez ország lakóival, oltáraikat romboljátok
le. De nem hallgattatok szavamra: mit is cselekedtetek! **3** Meg is
mondtam: nem űzöm ki őket előletek, hogy legyenek nektek
tövisek gyanánt, isteneik pedig lesznek nektek tőr gyanánt. **4** És
volt, a mint elmondta az Örökkévalónak angyala e szavakat
mind az Izraél fiaihoz, a nép fölemelte hangját, és sírtak. **5**
S így nevezték el ama helyet: Bókhím; és áldoztak ott az
Örökkévalónak. **6** Elbocsátotta Józsua a népet, és elmentek
Izraél fiai kiki birtokába, hogy elfoglalják az országot. **7** És
szolgálta a nép az Örökkévalót Józsua minden napjaiban és a
vének minden napjaiban, kik sokáig éltek Józsua után, a kik
látták az Örökkévaló minden nagy cselekedetét, melyet mivelt

Izraéllel. **8** És meghalt Józsua, Nún fia, az Örökkévaló szolgája,
száztíz éves korában. **9** És eltemették őt birtoka határán, Timnat-
Chéreszben, Efraim hegységében, Gáas hegyétől északra. **10**
Azon egész nemzedék is betért őseihez, és támadt utánuk
más nemzedék, mely nem ismerte az Örökkévalót, sem a
cselekedetet, melyet mivelt Izraéllel. **11** És tették Izraél fiai azt, a
mi rossz az Örökkévaló szemeiben, és szolgálták a Báalokat.
12 Elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét, ki őket kivezette
Egyiptom országából, és jártak más istenek után, azon népek
istenei közül, melyek körülöttük voltak és leborultak előttük; így
bosszantották az Örökkévalót. **13** Elhagyták az Örökkévalót, és
szolgáltak a Báalnak és az Astóreteknek. **14** S föllobbant az
Örökkévaló haragja Izraél ellen és adta őket fosztogatók kezébe
s fosztogatták őket; eladta őket ellenségeik kezébe köröskörül,
és nem állhattak meg többé ellenségeik előtt. **15** Bárhova
vonultak ki, az Örökkévaló keze ellenük volt rosszra, a mint szólt
az Örökkévaló és a mint megesküdött nekik az Örökkévaló; és
meg voltak szorulva nagyon. **16** Ekkor támasztott az Örökkévaló
bírákat, és megsegítették őket fosztogatóik kezéből. **17** De
bíráikra. sem hallgattak, hanem paráználkodtak más istenek után
és leborultak előttük; letértek hamar az útról, melyen jártak őseik,
hallgatván az Örökkévaló parancsolatait – nem cselekedtek így.
18 És hogy ha bírákat támasztott nekik az Örökkévaló és vele
volt a bíróval az Örökkévaló s megsegítette őket ellenségeik
kezeiből a bíró minden napjaiban – mert megkönyörült az
Örökkévaló jajgatásukon szorongatóik és elnyomóik miatt – **19**
akkor, mihelyt meghalt a bíró, újból megromlottak, jobban mint
elődeik, járva más istenek után, szolgálva őket és leborulva
előttük; nem hagytak el semmit cselekedeteikből és makacs

útjukból. **20** És föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen, és
mondta: Mivelhogy megszegte e nép szövetségemet, melyet
parancsoltam őseiknek és nem hallgattak szavamra, **21** én sem
fogok többé senkit sem kiűzni előlük azon népek közül, melyeket
hagyott Józsua, mikor meghalt. **22** Azért hogy megkísértse velük
Izraélt, vajon megőrzik-e az Örökkévaló útját, azon járva, a mint
megőrizték őseik, avagy nem, **23** meghagyta az Örökkévaló e
népeket, ki nem űzve őket hamar, és nem adta őket Józsua
kezébe.

3 S ezek a népek, melyeket meghagyott az Örökkévaló, hogy
megkísértse velük Izraélt, mindazokat, kik nem ismerték mind a
Kanaánbeli háborúkat – **2** csak azért, hogy megismerjék Izraél
fiainak nemzedékei – hogy tanítsák őket háborúra, csak azokat,
kik azelőtt nem ismerték: **3** a filiszteusok öt fejedelme, az egész
kanaáni, a Czídónbeli és a chivvi, a Libánon hegységének
lakója, Báal-Chermón hegyétől egészen Chamát felé. **4** Arra
szolgáltak, hogy megkísértse velük Izraélt, hogy megtudja, vajon
hallgatják-e az Örökkévaló parancsolatait, melyeket őseiknek
parancsolt Mózes által. **5** Izraél fiai pedig laktak a kanaáni, a
chitti, az emóri, a perizzi, a chivvi és a jebúszi közepette; **6**
elvették leányaikat maguknak feleségekül és a maguk leányait
adták az ő fiaiknak, és szolgálták isteneiket. **7** És tették Izraél
fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, megfeledkeztek
az Örökkévalóról, Istenükről és szolgálták a Báalokat és az
Asérákat. **8** Ekkor föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél
ellen és eladta őket Kúsán-Riseatájimnak, Arám-Naharájim
királyának kezébe; és szolgáltak Izraél fiai Kúsán-Riseatájimnak
nyolcz évig. **9** De kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, és
támasztott az Örökkévaló segítőt Izraél fiainak, s megsegítette

őket: Otníélt, Kenáz fiát, Káléb fiatalabb testvérét. **10** Reája
szállt az Örökkévaló szelleme, bírája lett Izraélnek és kivonult a
harczra. És kezébe adta az Örökkévaló Kúsán-Riseatájimot,
Arám királyát, és hatalmas lett a keze Kúsán-Riseatájimon.
11 Nyugta volt az országnak negyven évig; s meghalt Otníél,
Kenáz fia. **12** Továbbá is tették Izraél fiai azt, a mi rossz az
Örökkévaló szemeiben; akkor erőssé tette az Örökkévaló Eglónt,
Móáb királyát, Izraél fölött, mivelhogy tették azt, a mi rossz az
Örökkévaló szemeiben. **13** Egybegyűjtötte magához Ammón fiait
és Amáléket; ment és megverte Izraélt, és elfoglalták a pálmák
városát. **14** És szolgáltak Izraél fiai Eglónnak, Móáb királyának,
tizennyolcz évig. **15** S kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, és
támasztott nekik az Örökkévaló segítőt, Éhúdot, Géra fiát, a
Benjáminbelit, egy balogkezű embert. Küldtek ugyanis Izraél
fiai őáltala ajándékot Eglónnak, Móáb királyának. **16** Készített
magának Éhúd kardot, melynek két éle volt, egy singnyi a
hossza; és felkötötte azt ruházatán alul a jobb csípőjére. **17** És
bemutatta az ajándékot Eglónnak, Móáb királyának; Eglón pedig
igen kövér ember volt. **18** És volt, midőn végzett azzal, hogy
bemutatta az ajándékot, elbocsátotta a népet, az ajándék vivőit.
19 Maga pedig visszafordult a Gilgál melletti kőbányáknál és
mondta: Titkos szavam van hozzád, oh király. Mondta: Csitt! Erre
kimentek tőle mind a mellette állók. – **20** Éhúd pedig bement
hozzá, s ő éppen ült a hüselő felső teremben, mely csak az
ő számára volt. – És mondta Éhúd: Istentől való szavam van
hozzád; erre fölkelt a trónról. **21** Ekkor kinyújtotta Éhúd balkezét,
levette a kardot jobb csípőjéről és beledöfte a hasába; **22** s
behatolt a markolat is a penge után és körülzárta a zsír a pengét,
mert nem húzta ki a kardot a hasából, és kiment a ganéja.

23 És kiment Éhúd a csarnokba, bezárta a felső terem ajtóit
maga után és elreteszelte. **24** Alighogy kiment, jöttek a szolgák
és látták, íme a felső terem ajtói elreteszelvék; s mondták:
Bizonyára lábait takarja a hüselő kamarában. **25** És várakoztak
míg szégyellették, s íme, nem nyitja ki a felső terem ajtóit; erre
vették a kulcsot és kinyitották, s íme, uruk a földön fekszik holtan.
26 Éhúd pedig elmenekült, mialatt késedelmeztek; ő ugyanis
túl volt a kőbányákon és elmenekült Szeírába. **27** És volt,
midőn odaérkezett, megfútta a harsonát Efraim hegységében;
és lementek vele Izraél fiai a hegyről, ő meg élükön. **28**
És szólt hozzájuk: Siessetek utánam, mert kezetekbe adta
az Örökkévaló ellenségeiteket, Móábot. És lementek utána,
elfoglalták a Jordánnak Móáb felé való átkelőit, és nem engedtek
senkit sem átkelni. **29** Megverték Móábot abban az időben,
mintegy tízezer embert, csupa kövért és csupa vitéz férfiút, és
nem menekült meg senki. **30** S megalázkodott Móáb ama napon
Izraél keze alatt; és nyugta volt az országnak nyolczvan évig. **31**
Utána volt Samgár, Anát fia, s megverte a filiszteusokat, hatszáz
embert egy ökörösztökével; s megsegítette ő is Izraélt.

4 Továbbá is tették Izraél fiai azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben; Éhúd pedig meghalt. **2** És eladta őket az Örökkévaló
Jábínnak, Kanaán királyának kezébe, aki Cháczórban uralkodott;
hadvezére pedig Szíszera volt, s ez lakott Charóset-Haggójímban.
3 Ekkor kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, mert kilenczszáz
vasszekere volt neki, s ő elnyomta Izraélt fiait erővel húsz
esztendőn át. **4** Debóra prófétaasszony pedig, Lappídót felesége
bírája volt Izraélnek azon időben; **5** ő ugyanis ült a Debóra-
pálma alatt, Ráma és Bét-Él között, Efraim hegységében; és
fölmentek hozzá Izraél fiai törvényre. **6** Küldött és hivatta

Bárákot, Abínóam fiát a Naftálibeli Kédesből; és szólt hozzá:
Nemde ezt parancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene: menj,
húzódjál a Tábor hegyére és végy magaddal tízezer embert
Naftáli fiaiból és Zebúlún fiaiból; **7** én meg feléd húzom a
Kisón patakjához Szíszerát, Jábín hadvezérét, szekérhadát
és népsokaságát s majd kezedbe adom őt. **8** Szólt hozzá
Bárák: Ha velem jössz, megyek; de ha nem jössz velem, nem
megyek. **9** És mondta: Menni fogok veled, csakhogy nem lesz
dicsőséged az úton, amelyre menni készülsz, mert asszony
kezébe adja majd az Örökkévaló Szíszerát. Erre fölkelt Debóra
és elment Bárákkal Kédesbe. **10** S összehívta Bárák Zebúlúnt
és Naftálit Kédesbe, és fölment nyomában tízezer ember; és
fölment vele Debóra. **11** A kénita Chéber pedig elvált volt
Kájintól, Chóbáb, Mózes sógorának fiaitól: és felütötte sátorát a
Czáanannímbeli terebinthusnál, mely Kédes mellett van. **12**
Midőn jelentették Szíszerának, hogy fölment Bárák, Abínóam
fia, a Tábór hegyére, **13** akkor összehívta Szíszera az egész
szekérhadát, kilenczszáz vasszekeret, meg mind a népet, mely
vele volt, Charóset-Haggójimból a Kísón patakjához. **14** És szólt
Debóra Bárákhoz: Kelj föl, mert ez az a nap, melyen kezedbe
adta az Örökkévaló Szíszerát, nemde az Örökkévaló vonult ki
előtted! És leszállt Bárák a Tábór hegyéről, és tízezer ember
utána. **15** És megzavarta az Örökkévaló Szíszerát és az egész
szekérhadat meg az egész tábort a kard élével Bárák előtt; s
leszállt Szíszera a szekérről és megfutamodott gyalogosan.
16 Bárák pedig üldözte a szekérhadat és a tábort Charóset-
Haggójimig; és elesett Szíszera egész tábora a kard éle által,
nem maradt meg egy sem. **17** Szíszera pedig megfutamodott
gyalogosan Jáél, a kénita Chéber feleségének sátorába – mert

béke volt Jábín, Cháczór királya és a kénita Chéber háza között
– **18** és kiment Jáél Szíszera elébe és szólt hozzá: Térj be uram,
térj be hozzám, ne félj. Betért hozzá a sátorba, és befödte őt a
takaróval. **19** És szólt hozzá: Adj, kérlek, innom egy kis vizet,
mert megszomjúhoztam; ekkor kinyitotta a tejes tömlőt, inni adott
neki és befödte. **20** És szólt hozzá: Állj a sátor bejáratához,
és lészen, ha valaki jön s kérdezi tőled és mondja: van-e itt
valaki, akkor mondjad: nincsen. **21** Erre vette Jáél, Chéber
felesége, a sátor szögét, kezébe fogta a kalapácsot, bement
hozzá csendben és beverte a szöget halántékába, úgy hogy
befúródott a földbe – amaz pedig mélyen aludt, mert fáradt volt –
és meghalt. **22** S íme Bárák jön, üldözve Szíszerát, és kiment
elébe Jáél és mondta neki: Jer, megmutatom neked azon férfiút,
a kit keresel. Bement hozzá, s íme Szíszera holtan fekszik,
szöggel halántékában. **23** Így alázta meg Isten ama napon
Jábínt, Kanaán királyát, Izraél fiai előtt. **24** És egyre nehezebbé
lett Izraél fiainak keze Jábínon, Kanaán királyán, míg ki nem
irtották Jábínt, Kanaán királyát.

5 És énekelt Debóra meg Bárák, Abínoám fia, ama napon,
mondván: **2** Midőn vezéreltek vezérek Izraélben, midőn magát
fölajánlotta a nép – áldjátok az Örökkévalót! **3** Halljátok királyok,
figyeljetek fejedelmek; én az Örökkévalónak hadd énekelek
én, dallok az Örökkévalónak, Izraél Istenének. **4** Örökkévaló,
mikor elindultál Széirből, mikor lépdeltél Edóm mezeje felől, a
föld megrendült, az egek is csepegtek, felhők is csepegtettek
vizet; **5** hegyek szétfolytak az Örökkévaló előtt, ez a Színaj, az
Örökkévaló, Izraél Istene előtt. **6** Samgár, Anát fia napjaiban,
Jáél napjaiban, szüneteltek az utak; s az ösvényeken járók
görbe utakon járnak. **7** Szüneteltek a nyílt helyek Izraélben,

szüneteltek, míg föl nem keltem én Debóra, föl nem keltem,
anya Izraélben. **8** Választ új isteneket, akkor harcz a kapuknál,
paizs nem látható, sem kopja negyvenezer közt Izraélben. **9**
Szívem Izraél törvénytevőié, kik fölajálták magukat a nép között:
áldjátok az Örökkévalót. **10** Fehérlő szamarakon nyargalók, ti,
kik terítőkön ültök, és ti, kik jártok az úton, szólaljatok meg! **11** A
zsákmányosztók hangjánál, a merítő vályúk közt – ott beszéljék
el az Örökkévaló igaz tetteit; igaz tetteit a nyílt helyekkel
Izraélben; akkor leszállt a kapukhoz az Örökkévaló népe. **12**
Ébredj, ébredj, Debóra; ébredj, ébredj, mondj éneket! Kelj föl,
Bárák, vidd el foglyaidat, Abínóám fia. **13** Akkor maradék győzött
népnek hatalmasain, az Örökkévaló győzött érettem a hősökön.
14 Efraim közül – gyökerük Amálékben – utánad, Benjámin,
csapatiddal; Mákhir közül leszálltak törvénytevők és Zebúlún
közül a törvényíró vesszejével vonulók. **15** Jisszákhárnak nagyjai
Debórával, s a mint Jisszákhár, úgy Bárák, völgybe rohant
nyomaiban. Reúbén vízerei mentén nagyok a szív fontolgatásai.
16 Mért maradtál az aklok között, hallgatni a nyájak sípolását?
Reúbén vízerei mentén nagyok a szív megfontolásai. **17** Gileád
túl a Jordánon vesztegel, Dán pedig – miért lakik hajókon? Ásér
maradt tengerek révén és öblei mellett vesztegel! **18** Zebúlún
nép, mely halálnak vetette oda életét, Naftáli is a mezőség
magaslatain. **19** Jöttek királyok, harczoltak, akkor harczoltak
Kanaán királyai, Táanákhban, Megiddó vizeinél, prédát ezüstben
nem nyertek. **20** Egekből harczoltak, a csillagok pályáikból
harczoltak Szíszera ellen. **21** Kísón patakja elsodorta őket,
őskor patakja Kísón patakja. Lépj föl, lelkem, hatalommal! **22**
Akkor dobogtak a ló patái ügetéstől, ügetésétől méneinek. **23**
Átkozzátok Mérózt – szól az Örökkévaló angyala – átkozzátok

átkozva lakóit, hogy nem jöttek az Örökkévaló segítségére, az
Örökkévaló segítségére a hősök közt. **24** Áldassék az asszonyok
fölött Jáél, a kénita Chéber neje; a sátorülő asszonyok fölött
áldassék! **25** Vizet kért, tejet adott, urak csészéjében nyújtotta
a tejfölt. **26** Kezét kinyújtja a szög után, jobbját a munkások
pörölye után, rácsap Szíszerára, beveri fejét, összezúzza, átfúrja
halántékát. **27** Lábai között alágörnyedt, lehanyatlott, ott feküdt;
lábai között alágörnyedt, lehanyatlott; a hol alágörnyedt, ott
lehanyatlott legyőzötten. **28** Az ablakon kitekintett és jajgatott,
Szíszera anyja a rácsozaton át: Miért késik jönni szekérhada,
miért késnek fogatainak léptei? **29** A legbölcsebbik a hölgyei
között felel neki, ő is válaszol a szavaira: **30** hisz csak lelnek,
osztanak zsákmányt, egy leányzót, két leányzót minden férfinak,
tarka ruhák zsákmányát Szíszerának, tarka ruhák zsákmányát,
varrottast, tarka ruhát, két varrottast a rabnő nyakára. **31** Így
vesszenek el ellenségeid mind, oh Örökkévaló; de a kik szeretik
őt – mint mikor fölkel a nap az ő hatalmában! – És nyugta volt
az országnak negyven évig.

6 És tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévalónak
szemeiben; akkor adta őket az Örökkévaló Midján kezébe
hét évig. **2** Hatalmas lett Midján keze Izraélen – Midján miatt
csinálták maguknak Izraél fiai a hegyekben levő odúkat, a
barlangokat és a hegyvárakat – **3** s történt, ha Izraél vetett,
felment Midján és Amálék meg Kelet fiai, felmentek ellene. **4**
Táboroztak ellenük és elpusztították a föld termését egészen
Azza felé és nem hagytak élelmet Izraélben, sem juhot, sem
ökröt, sem szamarat; **5** mert ők jószágostul mentek föl és
sátrastul, és jöttek annyian, mint a sáska sokaságra, nem volt
száma sem nekik, sem tevéiknek. Így jöttek az országba, hogy

elpusztítsák. **6** És elszegényedett Izraél nagyon Midján által, és
kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz. **7** És volt, midőn kiáltottak
Izraél fiai az Örökkévalóhoz Midján miatt, **8** küldött az Örökkévaló
egy próféta embert Izraél fiaihoz és mondta nekik: Így szól az
Örökkévaló, Izraél Istene: én felhoztalak titeket Egyiptomból és
kivezettelek a rabszolgák házából. **9** Megmentettelek Egyiptom
kezéből és mind az elnyomóitok kezéből; kiűztem őket előletek
és nektek adtam országukat. **10** És mondtam nektek: én vagyok
az Örökkévaló, a ti Istentek; ne féljétek az emórinak isteneit, a
kinek ti laktok országában – de ti nem hallgattatok szavamra. **11**
Jött az Örökkévaló angyala és leült az Ofrában levő tölgyfa alatt,
mely az abíezri Jóásé volt; fia Gídeón pedig éppen búzát vert ki
a présházban, hogy elmentse Midján elől. **12** És megjelent neki
az Örökkévaló angyala és szólt hozzá: Az Örökkévaló veled,
derék vitéz! **13** Szólt hozzá Gideón: Kérlek uram, ha csakugyan
velünk van az Örökkévaló, miért ért bennünket mindez? Hol
vannak hát mind a csodás tettei, melyeket elbeszéltek nekünk
őseink, mondván: bizony Egyiptomból hozott föl minket az
Örökkévaló. És most elhagyott az Örökkévaló és adott minket
Midján kezébe. **14** Ekkor fordult feléje az Örökkévaló és mondta:
Menj ezzel az erőddel és segítsd meg Izraélt Midján kezéből;
hiszen küldtelek. **15** Szólt hozzá: Kérlek, Uram, miáltal segítsem
meg Izraélt? Íme, nemzetségem a leggyengébb Menassében és
én a legcsekélyebb vagyok atyám házában. **16** És szólt hozzá
az Örökkévaló: Ám én veled leszek és meg fogod verni Midjánt,
mint egy embert. **17** Szólt hozzá: Ha ugyan kegyet találtam
szemeidben, adj számomra jelt, hogy te beszélsz velem. **18** Ne
távozzál, kérlek, innen, míg el nem jövök hozzád és kihozom
ajándékomat és leteszem eléd. És mondta: Én maradok, míg

vissza nem jössz. **19** Gideón pedig bement, elkészített egy
kecskegödölyét és egy éfa lisztből kovásztalan kenyeret, a húst
a kosárba tette, levét pedig tette a fazékba; kivitte hozzá a
tölgyfa alá és odanyújtotta. **20** És szólt hozzá az Isten angyala:
Vedd a húst és a kovásztalan kenyeret és tedd le ama sziklára,
a levét pedig öntsd ki; és tett akképpen. **21** Erre kinyújtotta
az Örökkévaló angyala a pálcza végét, mely kezében volt és
megérintette a húst és a kovásztalan kenyeret; ekkor fölszállt a
tűz a sziklából és fölemésztette a húst és a kovásztalan kenyeret,
az Örökkévaló angyala pedig eltűnt szemei elől. **22** S látta
Gideón, hogy az Örökkévaló angyala az; és mondta Gideón:
Jaj Uram, Örökkévaló, mert csak azért láttam az Örökkévaló
angyalát színről színre! **23** Mondta neki az Örökkévaló: Béke
veled, ne félj, nem fogsz meghalni. **24** És épített ott Gideón oltárt
az Örökkévalónak és így nevezte: az Örökkévaló a béke; mind e
mai napig még ott van az abíezri Ofrában. **25** És volt azon éjjel,
mondta neki az Örökkévaló: Végy egy tulkot az ökrökből, melyek
az atyádéi és egy másik tulkot, hét éveset és rombold le a Báal
oltárát, mely atyádé, a mellette levő szent fát pedig vágd ki. **26**
És építs oltárt az Örökkévalónak Istenednek e várhely tetején a
rendezett helyen; vedd a második tulkot és hozz égőáldozatot a
szent fa hasábjain, melyet majd kivágsz. **27** Erre vett Gideón
tíz embert szolgái közül és úgy tett, a mint szólt hozzá az
Örökkévaló; volt pedig, minthogy félt atyja házától és a város
embereitől, semhogy nappal tegye, tehát éjjel tette. **28** Reggel
korán fölkeltek a város emberei és íme, lerontva volt a Báal
oltára és a mellette levő szent fa kivágva, a második tulok pedig
áldozva az épített oltáron. **29** Ekkor szóltak egyik a másikához:
Ki cselekedte ezt a dolgot? Kutattak és kerestek s mondták:

Gideón, Jóás fia, cselekedte ezt a dolgot. **30** És szóltak a város
emberei Jóáshoz: Add ki fiadat, hogy meghaljon, mert lerontotta
a Báal oltárát s mert kivágta a mellette levő szent fát. **31** Mondta
Jóás mind a mellette állóknak: Hát ti pöröltök-e a Báalért, avagy
ti véditek-e őt? A ki pöröl érette, ölessék meg reggelig! Ha isten
ő, pöröljön magáért, hogy lerontotta oltárát. **32** És nevezték őt
azon a napon Jerubbáalnak, mondván: Pöröljön ellene Báal,
hogy lerontotta oltárát. **33** Egész Midján pedig és Amálék meg
a Kelet fiai összegyűltek együvé és átkeltek és táboroztak
Jizreél völgyében. **34** Az Örökkévaló szelleme pedig megszállta
Gideónt; megfútta a harsonát és egybesereglett utána Abíézer.
35 Követeket is küldött egész Menasséba és egybesereglett az is
utána; és követeket küldött Ásérba, Zebúlúnba és Naftáliba, és
fölmentek ellenük. **36** És szólt Gideón Istenhez: Ha csakugyan
megsegíteni akarod kezem által Izraélt, a mint mondtad – **37**
íme, én odaállítom a gyapjúnyiratot a szérűre; ha egyedül a
nyíratón lesz harmat és az egész telken szárazság, akkor tudom,
hogy megsegíted kezem által Izraélt, a mint mondtad. **38** És
így lett. Korán fölkelt ugyanis másnap, s kinyomta a nyíratót és
kifacsart harmatot a nyíratból, egy teli csésze vizet. **39** Ekkor
szólt Gideón Istenhez: Ne lobbanjon föl haragod ellenem, hadd
beszéljek csak ez egyszer; megkísértem, kérlek, csupán ez
egyszer a nyírattal, legyen kérlek egyedül a nyíraton szárazság
és az egész telken legyen harmat. **40** És akképpen tett Isten
azon éjjel; egyedül a nyíraton volt szárazság, s az egész telken
harmat volt.

7 És korán fölkelt Jerubbáal, az Gideón, meg az egész nép,
mely vele volt és táboroztak Charód forrásánál; Midján tábora
pedig északra volt tőle, a Móré halmától fogva a Völgyben. **2** És

szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Több a nép, mely veled van,
hogy sem kezükbe adnám Midjánt: nehogy dicsekedjék rajtam
Izraél, mondván: önkezem segített nekem. **3** Most tehát hirdesd
csak a nép fülei hallatára, mondván: a ki fél és remeg, térjen
vissza és forduljon meg Gileád hegyéről. És visszatért a nép
közül huszonkétezer, tízezeren pedig maradtak. **4** És szólt az
Örökkévaló Gideónhoz: Még ez a nép is sok, vezesd le őket a
vízhez, majd megválogatom ott neked: és lészen, a kiről azt
mondom neked, ez menjen veled, az megy veled; mind a kiről
pedig azt mondom neked, ez ne menjen veled, az nem megy.
5 Levezette tehát a népet a vízhez, és szólt az Örökkévaló
Gideónhoz: Mind az, a ki nyaldos nyelvével a vízből, a mint
nyaldos az eb – állítsd azt külön és mind azt is, a ki térdeire
esik, hogy igyék. **6** És volt a száma azoknak, kik nyaldostak,
kezüket véve szájukhoz, háromszáz ember; mind a többi nép
pedig térdeire esett vizet inni. **7** Ekkor szólt az Örökkévaló
Gideónhoz: A háromszáz emberrel, a kik nyaldostak, segítlek
meg titeket és kezedbe adom Midjánt; az egész nép pedig
menjen kiki az ő helyére. **8** És kezükbe vették a nép eleségét
és harsonáit, Izraél minden emberét pedig elbocsátotta kit-kit
sátraihoz s a háromszáz embert megtartotta; Midján tábora pedig
tőle alant volt a völgyben. **9** Volt pedig azon éjjel, szólt hozzá az
Örökkévaló: Kelj föl, menj le a táborba, mert kezedbe adtam. **10**
De ha félsz lemenni, menj le te és legényed Púra a táborhoz;
11 majd meghallod mit beszélgetnek s azután megerősödnek
kezeid – menj hát le a táborba. És lement, ő és legénye Púra,
a táborban levő fegyveresek közelébe. **12** Midján pedig és
Amálék meg mind a Kelet fiai elterültek a völgyben, mint a
sáska sokaságra; s tevéiknek nem volt száma, mint a föveny a

tenger partján sokaságra. **13** Odament Gideón, s íme valaki
elbeszél egy álmot a társának; mondta: Íme, álmot álmodtam,
s íme egy czipó árpakenyér forog Midján táborában, eljutott
a sátorig s meglökte, hogy összedőlt, majd fölfelé fordította,
hogy összedőlt a sátor. **14** Erre felelt a társa és mondta: Nem
más az, mint Gideónnak, Jóás fiának, az izraelita férfiúnak
kardja; kezébe adta Isten Midjánt és az egész tábort. **15** És volt,
mihelyt meghallotta Gideón az álom elbeszélését és megfejtését,
leborult; visszatért Izraél táborához s mondta: Keljetek föl, mert
kezetekbe adta az Örökkévaló Midján táborát. **16** S elosztotta a
háromszáz embert három csapatra; adott harsonákat mindnyájuk
kezébe; meg üres korsókat és fáklyákat a korsókban. **17** És
szólt hozzájuk: Tőlem látjátok majd s akképpen cselekedjetek;
íme, midőn odaérek a tábor szélére, akkor lészen, a mint én
cselekszem, úgy cselekedjetek ti. **18** Megfúvom a harsonát,
én és mind a velem levők, akkor fújjátok ti is a harsonákat az
egész tábor körül és mondjátok: Az Örökkévalóért és Gideónért!
19 S oda ért Gideón meg a száz ember, ki vele volt, a tábor
szélére a középső őrszak kezdetén – éppen fölállították az
őröket – akkor megfújták a harsonákat és szétzúzták a kezükben
levő korsókat. **20** Erre megfújta a három csapat a harsonákat,
összetörték a korsókat s megragadták bal kezükkel a fáklyákat,
jobb kezükkel pedig a harsonákat, hogy fújjanak; így kiáltottak:
Kard az Örökkévalóért és Gideónért! **21** És álltak kiki a maga
helyén a tábor körül; szerteszaladt az egész a tábor, riadoztak
és megfutamodtak. **22** És megfújták a háromszáz harsonát,
ekkor fordította az Örökkévaló egyiknek kardját a másika ellen
és pedig az egész táborban; és megfutamodott a tábor Bét-
Sittáig, Czeréra felé, Ábél Mechóla partjáig Tabbát mellett.

23 És összegyülekezett Izraél embere Naftáliból, Ásérból és
egész Menasséból és üldözték Midjánt. 24 S követeket küldött
Gideón Efraim egész hegységébe, mondván: Menjetek le
Midján ellenébe és foglaljátok el tőlük a vizeket Bét-Báráig,
meg a Jordánt. És összegyülekezett Efraim minden embere, s
elfoglalták a vizeket Bét-Báráig, meg a Jordánt. 25 Elfogták
Midján két vezérét: Órébet és Zeébet; és megölték Órébet az
Óréb-sziklán, Zeébet pedig megölték a Zeéb-présházban, és
üldözték Midjánt; Óréb és Zeéb fejét pedig Gideónhoz vitték túl
a Jordánon.

8 Ekkor szóltak hozzá Efraim emberei: Mi dolog ez, a mit
cselekedtél velünk, nem hiván minket, midőn mentél harczolni
Midján ellen? És pöröltek vele hatalommal. 2 Mondta nekik:
Mit cselekedtem most hozzátok képest? Nemde jobb Efraim
böngészete Abiézer szüreténél? 3 Kezetekbe adta Isten Midján
vezéreit, Órébet és Zeébet, mit tehettem hát hozzátok képest?
Akkor megenyhült iránta a lelkük, mikor ezt mondta. 4 És oda
ért Gideón a Jordánhoz, átkel ő meg a vele levő háromszáz
ember, fáradtan és üldözés közben. 5 S mondta Szukkót
embereinek: Adjatok, kérlek, kenyérczipókat a népnek, mely
engem követ, mert fáradtak ők; én ugyanis üldözöm Zébachot
és Czalmunnát, Midján királyait. 6 Mondták Szukkót nagyjai:
Vajon Zébach és Czalmunna tenyere máris kezedben van-e,
hogy kenyeret adjunk seregednek? 7 Erre mondta Gideón:
Azért, ha majd kezembe adja az Örökkévaló Zébachot és
Czalmunnát, megcséplem húsotokat a pusztának töviseivel és
a bogáncskórókkal. 8 Fölment onnan Penúél felé és beszélt
hozzájuk hasonlóképpen; és feleltek neki Penúél emberei, a mint
feleltek volt Szukkót emberei. 9 És szólt Penúél embereihez is,

mondván: Midőn visszatérek békében, ledöntöm ezt a tornyot.
10 Zébach és Czalmunna pedig Karkórban voltak és táboruk
velük, mintegy tizenötezeren, mind a megmaradottak a Kelet
fiainak egész táborából; az elesettek pedig százhúszezeren
voltak, kardot rántók. **11** És fölment Gideón a Sátorlakók
utján, keletre Nóbachtól és Jogbehától és megverte a tábort,
a tábor pedig biztonságban volt. **12** Megfutamodtak Zébach
és Czalmunna, ő meg űzőbe vette őket és elfogta Midján
két királyát, Zébachot és Czalmunnát, az egész tábort pedig
szétriasztotta. **13** Erre visszatért Gideón, Jóás fia a harczból
Chéresz hágója felől. **14** És elfogott egy fiút Szukkót emberei
közül és kikérdezte; s fölírta számára Szukkót nagyjait és
véneit: hetvenhét férfiút. **15** Odament Szukkót embereihez és
mondta: Íme Zébach és Czalmunna, kik miatt gyaláztatok engem,
mondván: vajon Zébach és Czalmunna tenyere máris kezedben
van-e, hogy kenyeret adjunk fáradt embereidnek. **16** És vette a
város véneit, meg a pusztának töviseit és a bogáncskórókat;
s megfenyítette velük Szukkót embereit. **17** Penúél tornyát
pedig ledöntötte, és megölte a város embereit. **18** És szólt
Zébachhoz és Czalmunnához: Milyenek voltak a férfiak, a kiket
megöltetek a Tábóron? Mondták: Olyanok, mint te, egyaránt
királyfiakhoz hasonlók. **19** És mondta: Testvéreim, anyám fiai
ők; él az Örökkévaló – ha életben hagyjátok vala őket, nem
ölnélek meg titeket. **20** És mondta elsőszülöttjének, Jéternek:
Kelj föl, öld meg őket! De az ifjú nem rántotta ki kardját, mert félt,
mert még fiatal volt. **21** Erre mondták Zébach és Czalmunna:
Kelj föl tenmagad és támadj reánk, mert a milyen a férfiú,
olyan a vitézsége. Ekkor fölkelt Gideón és megölte Zébachot
és Czalmunnát és elvette a tevéik nyakán levő holdacskákat.

22 Szóltak Izraél emberei Gideónhoz: Uralkodjál rajtunk, te
is, fiad is, fiadnak a fia is, mert megsegítettél minket Midján
kezéből. **23** Szólt hozzájuk Gideón: Nem fogok én uralkodni
rajtatok s nem fog fiam uralkodni rajtatok; az Örökkévaló fog
uralkodni rajtatok. **24** Akkor szólt hozzájuk Gideón: Hadd kérjek
tőletek egy kérést, adjátok nekem kiki zsákmányolt gyűrűjét;
mert arany gyűrűik voltak, mert ismaeliták voltak. **25** Mondták:
Igenis, adjuk! Ekkor kiterítették a ruhát és rája dobta kiki a
zsákmányolt gyűrűjét. **26** És volt az arany gyűrűk súlya, melyeket
kért, ezerhétszáz arany, a holdacskákon, függőkön és bíbor
ruhákon kívül, melyek Midján királyain voltak és a lánczokon
kívül, melyek tevéik nyakán voltak. **27** És elkészítette azt Gideón
éfóddá és fölállította városában, Ofrában, s ott paráználkodott
utána egész Izraél; így lett Gideónnak és házának tőrré. **28** S
megalázkodott Midján Izraél fiai előtt és többé nem emelték
fel fejüket; és nyugta volt az országnak negyven évig Gideón
napjaiban. **29** Elment Jerubbáal, Jóás fia és lakott a házában.
30 Gideónnak pedig volt hetven fia, kik ágyékából származtak,
mert sok felesége volt neki. **31** Ágyasa pedig, ki Sekhémben
volt, szintén szült neki fiat és nevezte őt Abímélekhnek. **32** És
meghalt Gideón, Jóás fia, jó vénségben, és eltemették atyjának,
Jóásnak sírjában, az abíezri Ofrában. **33** És volt, midőn meghalt
Gideón, újra paráználkodtak Izraél fiai a Báalok után és tették
maguknak Báal-Berítet istenné. **34** És nem emlékeztek meg
Izraél fiai az Örökkévalóról, Istenükről, a ki őket megmentette
mind az ellenségeik kezéből köröskörül. **35** S nem cselekedtek
szeretetet Jerubbáal-Gideón házával mindama jóhoz képest,
melyet cselekedett Izraéllel.

9 Elment Abímélekh, Jerubbáal fia, Sekhémbe anyja testvéreihez
és beszélt hozzájuk és anyja atyai házának egész családjához,
mondván: **2** Beszéljetek, kérlek, mind a Sekhém urainak fülei
előtt: mi jobb nektek, hogy uralkodjék rajtatok hetven ember,
Jerubbáal valamennyi fia, avagy hogy uralkodjék rajtatok egy
ember? Arról is emlékezzetek meg, hogy csontotok, húsotok
vagyok? **3** És elmondták felőle anyjának testvérei mind a
Sekhém urainak fülei előtt mind e szavakat; ekkor hajolt szívük
Abímélekh felé, mert azt mondták: testvérünk ő. **4** És adtak neki
hetven ezüstöt Báal-Berít házából; és bérelt rajta Abímélekh üres
és szilaj embereket, s utána mentek. **5** Elment atyja házába,
Ofrába és megölte testvéreit, Jerubbáal fiait, hetven embert
egy kövön; de megmaradt Jótám, Jerubbáal legkisebb fia, mert
elrejtőzött. **6** Összegyűltek mind a Sekhém urai és egész Bét-
Milló, elmentek és királlyá tették Abímélekhet az oszlop melletti
terebinthusnál, mely Sekhémben van. **7** Midőn tudtára adták
Jótámnak, elment és megállt a Gerizzim hegy tetején, fölemelte
hangját és szólt; mondta nekik: Hallgassatok reám, Sekhém
urai, s majd hallgat reátok Isten! **8** Elmentek egyszer a fák,
hogy fölkenjenek maguknak királyt. És mondták az olajfának:
Légy a mi királyunk! **9** Mondta nekik az olajfa: Elveszítettem-e
zsíromat, a mellyel tisztelnek istent és embert, hogy menjek
lebegni a fák fölött? **10** És mondták a fák a fügefának: Jer te,
légy a mi királyunk! **11** Mondta nekik a fügefa: Elveszítettem-
e édességemet és jó gyümölcsömet, hogy menjek lebegni a
fák fölött? **12** És mondták a fák a szőlőtőnek: Jer te, légy a mi
királyunk! **13** Mondta nekik a szőlőtő: Elveszítettem-e mustomat,
mely örvendeztet istent és embert, hogy menjek lebegni a fák
fölött? **14** Erre mondták mind a fák a tövisbokornak: Jer te,

légy a mi királyunk! **15** Mondta. a tövisbokor a fáknak: Ha
igazán föl akartok engem kenni királytoknak, akkor jöjjetek,
keressetek ótalmat árnyékomban, ha pedig nem, csapjon ki
tűz a tövisbokorból és eméssze föl a Libánon czédrusait. **16**
Most tehát, ha igazán és őszintén cselekedtetek, midőn királlyá
tettétek Abímélekhet és ha jót cselekedtetek Jerubbáallal és
házával és ha kezeinek tette szerint cselekedtetek vele – **17**
hogy harczolt értetek az atyám és messzire elvetette életét
s megmentett titeket Midján kezéből, **18** holott ti fölkeltetek
ma atyám háza ellen és megöltétek fiait, hetven embert egy
kövön s királlyá tettétek Abímélekhet, szolgálójának fiát, Sekhém
urai fölé, mert testvéretek ő – **19** ha tehát igazán és őszintén
cselekedtetek Jerubbáallal és házával e mai napon: örüljetek
Abímélekhkel, s örüljön ő is veletek. **20** Ha pedig nem, csapjon
ki tűz Abímélekhtől és eméssze föl Sekhém urait és Bét-Millót
és csapjon ki tűz Sekhém uraiból és Bét-Millóból és eméssze
föl Abimélekhet. **21** Erre megfutamodott Jótám, menekült és
elment Beérbe; és ott maradt testvére Abímélekh miatt. **22**
És uralkodott Abímélekh Izraél fölött három évig. **23** Ekkor
küldött Isten gonosz szellemet Abímélekh és Sekhém urai közé,
úgy hogy hűtlenek lettek Sekhém urai Abímélekhhez; **24** hogy
elkövetkezzék a Jerubbáal hetven fiának bántalma és hogy
vérük szálljon testvérükre, Abímélekhre, ki megölte őket, és
Sekhém uraira, kik erősítették kezeit testvéreinek megölésére.
25 S elhelyeztek ellene Sekhém urai leselkedőket a hegyek
csúcsain és kiraboltak mindenkit, a ki mellettük elment az úton;
ez tudtára adatott Abímélekhnek. **26** Odajött Gáal, Ébed fia meg
testvérei és bevonultak Sekhémbe; és megbíztak benne Sekhém
urai. **27** Kimentek a mezőre, leszüretelték szőlőiket, sajtoltak

és hálaünnepet tartottak; bementek istenük házába, ettek és
ittak és átkozták Abímélekhet. **28** És mondta Gáal, Ébed fia:
Kicsoda Abimélekh és micsoda Sekhém, hogy szolgáljuk őt?
Nemde Jerubbáal fia, Zebúl pedig a megbízottja! Szolgáljátok
Chamórnak, Sekhém atyjának embereit, de miért szolgáljuk mi
őt? **29** Bárcsak kezemben volna ez a nép, majd letenném én
Abímélekhet! És megizente Abímélekhnek: Szaporítsd seregedet
és vonulj ki! **30** Midőn meghallotta Zebúl, a város parancsolója
Gáalnak, Ébed fiának szavait, föllobbant haragja. **31** És küldött
követeket Abímélekhez alattomban, mondván: Íme, Gáal, Ébed
fia és testvérei Sekhémbe jöttek és lázítják ellened a várost.
32 Most tehát kelj föl éjjel, te meg a nép, mely veled van és
leselkedjél a mezőn; **33** és lészen reggel, a mint felsüt a nap, kelj
föl korán és ronts a városra, és íme ő és a nép, mely vele van,
kivonulnak ellened, akkor majd teszel vele, a mint bírja a kezed.
34 Erre fölkelt Abimélekh és a az egész nép, mely vele volt,
éjjel, és leselkedtek Sekhémre négy csapatban. **35** S kivonult
Gáal, Ébed fia és megállt a város kapuja bejáratán; akkor fölkelt
Abímélekh és a nép, mely vele volt, a lesből. **36** Mikor Gáal látta
a népet, szólt Zebúlhoz: Íme, nép száll le a hegyek csúcsairól.
Mondta neki Zebúl: A hegyek árnyékát nézed embereknek. **37**
Tovább is beszélt Gáal és mondta: Íme, nép száll le az ország
köldökéről és egy csapat jő a jóslók terebinthusának útja felől.
38 Mondta neki Zebúl: Hol van hát a szájad, mellyel mondtad,
kicsoda Abímélekh, hogy szolgáljuk őt? Nemde, ez az a nép,
melyet megvetettél, most hát vonulj ki és harczolj vele. **39** Ekkor
kivonult Gáal Sekhém urai élén és harczolt Abímélekhkel. **40** És
üldözte őt Abímélekh és megfutamodott előle; és elesett sok
halott a kapu bejáratáig. **41** S maradt Abímélekh Arúmában

és kiűzte Zebúl Gáalt és testvéreit, úgy hogy nem maradtak
Sekhémben. **42** Volt pedig másnapon, kivonult a nép a mezőre, s
tudtára adták Abímélekhnek. **43** Vette a népet, elosztotta három
csapatra és leselkedett a mezőn; akkor látta, íme a nép kijő a
városból, reájuk támadt és megverte őket. **44** Abímélekh ugyanis
meg a csapatok, melyek vele voltak, kirontottak és megállottak
a város kapuja bejáratán; két csapat pedig rárontott mind a
mezőn levőkre és megverték őket. **45** S Abímélekh harczolt a
város ellen amaz egész napon, bevette a várost és a benne
levő népet megölte; lerombolta a várost és behintette sóval. **46**
Meghallották Sekhém tornyának mind az urai, s bementek Él-
Berít házának várába. **47** Tudtára adatott Abímélekhnek, hogy
összegyülekeztek Sekhém tornyának mind az urai. **48** Akkor
fölment Abímélekh Czalmón hegyére, ő meg az egész nép, mely
vele volt, s kezébe vette Abímélekh a fejszéket, levágott egy
faágat, fölvette, a vállára tette és szólt a néphez, mely vele volt:
A mit láttatok, hogy tettem, sietve tegyétek, úgy mint én. **49** És
levágta az egész nép is kiki a maga ágát, mentek Abímélekh
után és letették a vár körül és rájuk gyújtották a várat tűzben. Így
meghaltak Sekhém tornyának mind az emberei, mintegy ezer
férfi és asszony. **50** Erre elment Abímélekh Tébécz ellen, tábort
ütött Tébécz ellen és bevette azt. **51** De erős torony volt a város
közepén, oda menekültek mind a férfiak és asszonyok, meg mind
a város urai és bezárták magukat; és fölmentek a torony tetejére.
52 Jött Abímélekh a toronyhoz s harczolt ellene; és oda lépett a
torony bejáratához, hogy elégesse tűzben. **53** Ekkor ledobott
egy asszony egy malomkődarabot Abimélekh fejére és szétzúzta
koponyáját. **54** Hamar hívta fegyverhordozó legényét és mondta
neki: Rántsd ki kardodat és ölj meg, nehogy azt mondják rólam:

asszony ölte meg. És átszúrta őt a legénye és meghalt. **55** Midőn
látták Izraél emberei, hogy meghalt Abímélekh, elmentek ki-ki
helyére. **56** Így visszahárította Isten Abímélekh gonoszságát,
melyet atyján elkövetett azzal, hogy megölte hetven testvérét;
57 Sekhém embereinek egész gonoszságát pedig visszahárította
Isten az ő fejükre és rájuk jött Jótámnak, Jerubbáal fiának átka.

10 És támadt Abímélekh után, hogy megsegítse Izraélt, Tólá,
Púa fia, Dódó fia, Jisszákhárbeli férfiú; s az lakott Sámírban,
Efraim hegyégében. **2** Bírája volt Izraélnek huszonhárom évig;
meghalt és eltemették Sámírban. **3** És támadt utána a gileádi
Jáír; bírája volt Izraélnak huszonkét évig. **4** Volt neki harmincz
fia, kik harmincz vemhén nyargaltak és harmincz városuk volt;
ezeket nevezik Jáír falvainak mind e mai napig, a melyek Gileád
országában vannak. **5** Meghalt Jáír s eltemették Kámónban.
6 Izraél fiai tovább is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló
szemeiben; szolgálták ugyanis a Báalokat, az Astóreteket, Arám
isteneit, Czídón isteneit, Móáb isteneit, Ammón fiainak isteneit
és a filiszteusok isteneit, elhagyták az Örökkévalót és nem
szolgálták őt. **7** S föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen
és eladta őket a filiszteusok kezébe és Ammón fiainak kezébe. **8**
Összetörték és zsarolták Izraél fiait abban az évben – tizennyolcz
éven át – mind az Izraél fiait, kik a Jordánon túl, a Gileádban levő
emóri országban voltak. **9** És átkeltek Ammón fiai a Jordánon,
hogy harczoljanak Jehúda ellen, meg Benjámin ellen és Efraim
háza ellen is; és meg volt szorulva Izraél nagyon. **10** Akkor
kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, mondván: Vétkeztünk
ellened, mert elhagytuk Istenünket és szolgáltuk a Báalokat. **11**
És szólt az Örökkévaló Izraél fiaihoz: Nemde Egyiptomtól, az
emóritól, Ammón fiaitól és a filiszteusoktól – **12** Czídónbeliek is,

meg Amálék és Máón elnyomtak titeket s midőn kiáltottatok
hozzám, megsegítettelek kezükből. 13 Ti azonban elhagytatok
engem és szolgáltatok más isteneket; azért nem segítlek meg
többé benneteket. 14 Menjetek és kiáltsatok azon istenekhez,
melyeket választottatok; azok segítsenek nektek szorultságtok
idejében. 15 Szóltak Izraél fiai az Örökkévalóhoz: Vétkeztünk,
tégy te velünk mind a szerint, a mint jónak tetszik szemeidben;
csak ments meg minket e mai napon. 16 És eltávolították az
idegen isteneket közepükből és szolgálták az Örökkévalót; és
megfájlalta lelke Izraél szenvedését. 17 Gyülekeztek Ammón
fiai és táboroztak Gileádban; ekkor összegyűltek Izraél fiai és
táboroztak Miczpában. 18 És szólt a nép, Gileád nagyjai, egyik a
másikához: Ki az a férfiú, ki harczolni kezd Ammón fiai ellen –
az legyen fejévé mind a Gileád lakóinak.

11 A gileádi Jiftách pedig derék vitéz volt, egy parázna
asszonynak volt a fia; Gileád nemzette Jiftáchot. 2 Gileád
felesége szült neki fiakat; és midőn nagyok lettek az asszony fiai,
elűzték Jiftáchot és mondták neki: Nem kapsz birtokot atyánk
házában, mert más asszony fia vagy. 3 Ekkor elszökött Jiftách
testvérei elől és letelepedett Tób földjén; és összeszedelőztek
Jiftáchhoz üres emberek s kivonultak vele. 4 És volt idő múlva,
harczoltak Ammón fiai Izraéllel. 5 S történt, midőn harczoltak
Ammón fiai Izraéllel, elmentek Gileád vénei, hogy elhozzák
Jiftáchot Tób földjéről. 6 Mondták Jiftáchnak: Jer, hogy vezérünk
légy, s harczoljunk Ammón fiai ellen. 7 Mondta Jiftách Gileád
véneinek: Nemde ti gyűlöltök engem és elűztetek atyám házából!
Miért jöttetek hát most hozzám, mikor meg vagytok szorulva? 8
Erre szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Mégis most visszatértünk
hozzád, hogy jöjj velünk és harczolj Ammón fiai ellen; akkor fejül

lész nekünk, mind a Gileád lakóinak. **9** És szólt Jiftách Gileád
véneihez: Ha visszavisztek engem, hogy harczoljak Ammón
fiai ellen és elém adja őket az Örökkévaló, én fejül leszek
nektek. **10** Szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Az Örökkévaló legyen
hallgatója közöttünk, ha nem cselekszünk egészen szavad
szerint. **11** Erre elment Jiftách Gileád véneivel és megtette őt
a nép maga fölé fejül és vezérül; és elmondta Jiftách mind a
szavait az Örökkévaló színe előtt Miczpában. **12** Követeket
küldött Jiftách Ammón fiai királyához, mondván: Mi közöd velem,
hogy ide jöttél hozzám, hogy harczolj országom ellen? **13**
Szólt Ammón fiainak királya Jiftách követeihez: Hogy Izraél
elvette országomat, mikor fölvonult Egyiptomból az Arnóntól a
Jabbókig s a Jordánig, most tehát add azokat vissza békében.
14 Ismét küldött Jiftách követeket Ammón fiai királyához; **15** s
mondta neki: Így szólt Jiftách, nem vette el Izraél sem Móáb
országát, sem Ammón fiainak országát. **16** Mert mikor fölvonultak
Egyiptomból és ment Izraél a pusztában a nádas tengerig
és eljutott Kádésba, **17** akkor küldött Izraél követeket Edóm
királyához, mondván: hadd vonuljak át, kérlek, országodon;
de nem hallgatott rá Edóm királya. Móáb királyához is küldött,
de nem egyezett bele, és letelepedett Izraél Kádésban. **18**
Erre vonult a pusztában, megkerülte Edóm országát és Móáb
országát és eljutott napkeletre Móáb országától és táboroztak túl
az Arnónon – de nem mentek be Móáb határába – mert az Arnón
Móábnak határa. **19** S küldött Izraél követeket Szíchónhoz, az
emórí királyához, Chesbón királyához, és mondta neki Izraél:
Hadd vonuljunk át, kérlek, országodon az én helyemre. **20** De
nem hitt Szíchón Izraélnek, hogy határán átvonulni engedje, és
összegyűjtötte Szíchón az egész népét és táboroztak Jáhaczban;

és harczolt Izraéllel. **21** És Izraél kezébe adta az Örökkévaló,
Izraél Istene, Szíchónt és egész népét s megverték; és elfoglalta
Izraél az emórinak, amaz ország lakójának egész földjét. **22**
Elfoglalták az emóri egész határát az Arnóntól a Jabbókig, meg
a pusztától a Jordánig. **23** Most tehát, az Örökkévaló, Izraél
Istene elűzte az emórit népe Izraél elől, és te birtokba vennéd?
24 Nemde, a mit birtokba ad neked Kemós istened, azt bírod,
és a mit elűzött az Örökkévaló, a mi Istenünk mielőlünk, azt
bírjuk mi. **25** Most hát jobb vagy te vajon Báláknál, Czippór
fiánál, Móáb királyánál? Vajon küzdeni küzdött-e Izraéllel, vagy
harczolni harczolt-e ellenük? **26** Mialatt lakott Izraél Chesbónban
és leányvárosaiban, Areórban és leányvárosaiban és mind az
Arnón mellett levő városokban háromszáz éven át: miért nem
ragadtátok ki azon idő alatt? **27** Hiszen én nem vétettem neked
és te rosszat cselekszel velem; harczolva ellenem! Ítéljen az
Örökkévaló, a ki ítélni fog e napon Izraél fiai és Ammón fiai
között! **28** De nem hallgatott Ammón fiainak királya Jiftách
szavaira, melyeket küldött hozzá. **29** És reá szállt az Örökkévaló
szelleme Jiftáchra: átvonult Gileádon és Menassén, vonult
Miczpé-Gileádba és Miczpé-Gileádból vonult Ammón fiai ellen.
30 Ekkor fogadást tett Jiftách az Örökkévalónak és mondta: Ha
majd kezembe adod Ammón fiait, **31** akkor lészen, valami kijön
házam ajtaiból elémbe, midőn visszatérek békében Ammón
fiaitól – az Örökkévalóé legyen, és égőáldozatul hozom. **32**
És vonult Jiftách Ammón fiaihoz, hogy harczoljon ellenük, és
kezébe adta őket az Örökkévaló. **33** Megverte őket Aróértól
egészen Minnit felé – húsz várost – és Ábél-Kerámímig, igen
nagy vereséggel, és megalázkodtak Ammón fiai Izraél fiai előtt.
34 Midőn házához jött Jiftách Miczpába, íme kijön elébe leánya

dobokkal és körtánccal, ő pedig csak egyetlen volt, nem volt
neki azonkívül fia vagy leánya. **35** És történt, a mint őt meglátta,
megszaggatta ruháit és mondta: Jaj leányom, lesújtva lesújtottál
engem s te lettél a megzavaróm! Hiszen én megnyitottam számat
az Örökkévaló előtt és attól el nem térhetek. **36** Szólt hozzá:
Atyám, megnyitottad szádat az Örökkévaló előtt, tégy velem, a
mint kijött szádból; miután bosszút szerzett neked az Örökkévaló
ellenségeiden, Ammón fiain. **37** És szólt atyjához: Adassék meg
nekem ez a dolog: hagyj engem két hónapig, hogy mehessek
és leszálljak a hegyekbe és megsirassam hajadonságomat, én
meg társnőim. **38** Mondta: Menj! És elküldte őt két hónapra;
elment ő meg társnői, és megsiratta hajadonságát a hegyekben.
39 És történt két hónap múlva, visszatért atyjához, és tett vele
fogadása szerint, melyet fogadott; ő pedig nem ismert férfiút. Es
törvénnyé lett Izraélben: **40** évről-évre mennek Izraél leányai,
hogy megénekeljék a gileádi Jiftách leányát, négy napig az
évben.

12 Összegyülekeztek Efraim emberei és vonultak észak felé,
és mondták Jiftáchnak: Miért vonultál harczra Ammón fiai ellen
és bennünket nem hívtál, hogy veled menjünk? Házadat gyújtjuk
majd reád tűzben! **2** Szólt hozzájuk Jiftách: Pörös voltam én és
népem meg Ammón fiai nagyon; hívtalak is benneteket, de nem
segítettetek meg engem kezükből! **3** Láttam, hogy nem akarsz
megsegíteni, tehát tenyeremre tettem életemet és vonultam
Ammón fiai ellen, és kezembe adta őket az Örökkévaló; miért
jöttetek hát föl hozzám e mai napon, hogy harczoljatok ellenem?
4 És összegyűjtötte Jiftách mind a Gileád embereit és harczolt
Efraimmal; és megverték Gileád emberei Efraimot, mert azt
mondták: Efraim szökevényei vagytok, Gileád, Efraim közepette,

Menasse közepette. **5** És elfoglalta Gileád a Jordánnak átkelőit
Efraim felé; és történt, valahányszor azt mondták Efraim
szökevényei: hadd keljek át, azt mondták neki Gileád emberei:
Efraimbeli vagy te? ő meg mondta: nem – **6** akkor mondták neki:
mondd csak: sibbólet, s így mondta: szibbólet, mert nem tudta
helyesen kimondani; akkor megragadták és levágták a Jordán
átkelőinél. És elesett abban az időben Efraimból negyvenkétezer.
7 Bírája volt Jiftách Izraélnek hat évig; és meghalt a gileádi
Jiftách és eltemették Gileád városaiban. **8** Bírája volt ő utána
Izraélnek Ibczán Bét-Léchemből. **9** Volt neki harmincz fia;
harmincz leányt pedig küldött el kifelé, meg harmincz leányt
hozott be fiai számára kívülről. És bírája volt Izraélnek hét évig.
10 Meghalt Ibczán és eltemették Bét-Léchemben. **11** Bírája volt
őutána Izraélnek a zebúlúni Élón; ez bírája volt Izraélnek tíz
évig. **12** Meghalt a zebúlúni Élón és eltemették Ajjálónban,
Zebúlún földjén. **13** Bírája volt őutána Izraélnek Abdón, Hillél fia,
a Pireátónbeli. **14** Volt neki negyven fia és harmincz unokája,
kik hetven vemhén nyargaltak. És bírája volt Izraélnek nyolcz
évig. **15** Meghalt Abdón, Hillél fia, a Pireátonbeli, és eltemették
Pireátónban, Efraim földjén, az Amáléki hegységében.

13 Izraél fiai továbbra is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló
szemeiben és adta őket az Örökkévaló a filiszteusok kezébe
negyven évig. **2** Volt egy ember, Czoreából, Dán nemzetségéből,
neve Mánóach; felesége pedig magtalan volt és nem szült. **3**
És megjelent az Örökkévalónak angyala az asszonynak és
szólt hozzá: Íme csak, te magtalan vagy és nem szültél, de
várandós lész és fiút fogsz szülni. **4** Most pedig őrizkedjél,
kérlek, ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle
tisztátalant; **5** mert íme, várandós lész és majd fiút szülsz;

borotva ne érje fejét, mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhtől
fogva; és ő kezdi majd megsegíteni Izraélt a filiszteusok kezéből.
6 Erre ment az asszony és szólt férjéhez, mondván: Isten
embere jött hozzám, megjelenése pedig mint Isten angyalának
megjelenése, nagyon félelmetes; s nem kérdeztem tőle, honnan
való, a nevét pedig nem mondta meg nekem. Azt mondta nekem:
íme, várandós lész és majd fiút szülsz, s most ne igyál bort
és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztátalanságot, **7**
mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhtől fogva halála napjáig.
8 Ekkor fohászkodott Mánóach az Örökkévalóhoz és mondta:
Kérem, Uram, az Isten embere, a kit küldtél, jöjjön csak újra
hozzánk és tanítson minket, mit tegyünk a születendő fiúval. **9**
És hallgatott az Isten Mánóach szavára. És újra eljött az Isten
angyala az asszonyhoz; ő éppen ült a mezőn, férje Mánóach
pedig nem volt vele. **10** Erre sietett az asszony, futott és tudtára
adta férjének; és szólt hozzá: Íme, megjelent nékem a férfiú,
a ki minap jött hozzám. **11** Ekkor fölkelt és ment Mánóach
a felesége után; odaérkezett a férfiúhoz és mondta neki: Te
vagy-e az a férfiú, a ki beszéltél az asszonyhoz? Mondta: Én
vagyok. **12** És mondta Mánóach: Most bekövetkezik a szavad:
mi lesz a rend a fiúval s a vele teendő? **13** Szólt az Örökkévaló
angyala Mánóachhoz: Mindattól, a mit mondtam az asszonynak,
őrizkedjék: **14** mindabból, mi a szőlőtőből származik, ne egyék,
bort és részegítő italt ne igyék és semmiféle tisztátalanságot ne
egyék; mindazt, a mit neki parancsoltam, tartsa meg. **15** És
szólt Mánóach az Örökkévaló angyalához: Hadd tartóztassunk,
kérlek, téged, s készítsünk eléd egy kecskegödölyét. **16** Szólt az
Örökkévaló angyala Mánóachhoz: Ha tartóztatsz, sem eszem
kenyeredből, de ha égőáldozatot készítesz az Örökkévalónak,

mutasd be – mert nem tudta Mánóach, hogy az Örökkévaló
angyala az. **17** És szólt Mánóach az Örökkévaló angyalához: Mi
a neved? Midőn bekövetkezik a szavad, hogy tisztelhessünk.
18 Mondta neki az Örökkévaló angyala: Minek is kérdezted
nevemet, holott az csodálatos? **19** Akkor vette Mánóach a
kecskegödölyét és a lisztáldozatot és bemutatta a sziklán az
Örökkévalónak. Erre csodás valami történt, Mánóach pedig és
felesége látták. **20** Történt ugyanis, mikor a láng fölszállt az
oltárról az ég felé, akkor fölszállt az Örökkévaló angyala az
oltár lángjában, Mánóach pedig és felesége látták és arczukkal
a földre borultak. **21** S többé az Örökkévaló angyala nem
jelent már meg Mánóachnak és feleségének; akkor tudta meg
Mánóach, hogy az Örökkévaló angyala az. **22** És szólt Mánóach
a feleségéhez: Meg kell halnunk, mert Istent láttuk. **23** Mondta
neki felesége: Ha megölni akart volna minket az Örökkévaló,
nem fogad el kezünkből égőáldozatot meg lisztáldozatot és nem
engedi látnunk mindezeket, s mostan nem enged hallanunk
ilyesmit. **24** És szült az asszony fiút és elnevezte őt Sámsonnak;
nagy lett a fia és megáldotta az Örökkévaló. **25** És kezdte őt
hajtani az Örökkévaló szelleme, Dán táborában, Czoreá és
Estáól között.

14 Lement Sámson Timnába, és egy nőt látott Timnában a
filiszteusok leányai közül. **2** Fölment, tudtára adta atyjának és
anyjának és mondta: Egy nőt láttam Timnában a filiszteusok
leányai közül; most hát vegyétek őt nekem feleségül. **3** Mondta
neki atyja meg anyja: Vajon nincs-e nő a testvéreid leányai
között s egész népem közt, hogy te elmégy feleséget venni a
körülmetéletlen filiszteusok közül? És szólt Sámson az atyjához:
Őt vedd nékem, mert ő tetszett meg szemeimben. **4** Atyja és

anyja pedig nem tudták, hogy az Örökkévalótól van ez, hogy
alkalmat keres a filiszteusokon – abban az időben ugyanis
a filiszteusok uralkodtak Izraél fölött. **5** Erre lement Sámson
az atyjával és anyjával Timnába; s midőn eljutottak a timnai
szőlőkig, íme egy fiatal oroszlán ordítva jő elejébe. **6** Akkor
reászökött az Örökkévaló szelleme, és szétszakította, a mint
szétszakítanak egy gödölyét és semmi nem volt a kezében. De
nem mondta el atyjának és anyjának azt, a mit cselekedett. **7**
Lement és beszélt a nővel és megtetszett Sámson szemeiben. **8**
Midőn visszajött idő múlva, hogy elvegye, letért, hogy megnézze
az oroszlán hulláját, és íme, egy méhraj az oroszlán testében
meg méz. **9** Kiszedte a tenyerére és elmenvén, mentében evett;
ekkor odament atyjához és anyjához, adott nekik is és ettek; de
nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán testéből szedte ki a
mézet. **10** Erre lement az atyja a nőhöz; és tartott Sámson ott
lakomát, mert így tesznek az ifjak. **11** És volt, midőn őt látták,
vettek harmincz társat, és ott voltak vele. **12** S mondta nekik
Sámson: Hadd adjak föl nektek egy rejtvényt: ha meg fogjátok
azt nekem mondani a lakoma hét napja alatt és kitaláljátok,
akkor adok nektek harmincz gyolcs inget és harmincz váltó
ruhát. **13** De ha nem tudjátok nekem megmondani, akkor ti adtok
nekem harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. Mondták
neki: Add fel rejtvényedet, hadd halljuk. **14** Erre mondta nekik:
Evőtől származott étel, erőstől származott édes. De nem tudták
megmondani a rejtvényt három napig. **15** És volt a hetedik
napon, mondták Sámson feleségének: Beszéld rá férjedet, hogy
mondja meg nekünk a rejtvényt, nehogy elégessünk téged meg
atyád házát tűzben. Vajon, hogy kifosszatok minket, hívtatok
bennünket ide? **16** Ekkor sírt Sámson felesége őelőtte és

mondta: Te csak gyűlölsz engem s nem szeretsz, a rejtvényt
föladtad népem fiainak és nekem nem mondtad meg. Mondta
neki: Lám, atyámnak és anyámnak nem mondtam meg és neked
megmondjam? **17** És sírt előtte azon hét napig, melyeken tartott
lakomájuk; és volt a hetedik napon, megmondta neki, mert
faggatta őt. Erre megmondta a rejtvényt népe fiainak. **18** És
mondták neki a város emberei a hetedik napon, mielőtt lement a
nap: Mi édesb a méznél, mi erősb az oroszlánnál! Mondta nekik:
Ha nem szántotok üszőmmel, ki nem találjátok rejtvényemet. **19**
Ekkor reá szökött az Örökkévaló szelleme, lement Askelónba,
levert közülök harmincz férfiút, elvette öltözeteiket és odaadta a
váltó ruhákat a rejtvény megmondóinak. Föllobbant a haragja
és fölment atyja házába. **20** Ekkor lett Sámson felesége azon
társáé, a kit társul vett magának.

15 Történt pedig idő múlva a búzaaratás napjaiban,
megemlékezett Sámson a feleségéről egy kecskegödölyével
és mondta: Hadd menjek be feleségemhez a kamarába; de
atyja nem engedte őt bemenni. **2** Mondta ugyanis az atyja: Azt
gondoltam volt, hogy meggyűlölted, odaadtam tehát a társadnak,
hiszen kisebbik nővére szebb nálánál, legyen csak a tied ő
helyette. **3** Mondta nekik Sámson: Bűntelen vagyok ez ízben
a filiszteusok előtt, mert rosszat akarok velük tenni. **4** Elment
Sámson, összefogdosott háromszáz rókát, vett fáklyákat és farkot
farkhoz fordítván, tett egy-egy fáklyát két fark közé középütt. **5**
Ekkor meggyújtotta a fáklyákat és rábocsátotta a filiszteusok álló
gabonájára, és felgyújtott mind asztagot, mind álló gabonát,
mind olajfakertet. **6** És mondták a filiszteusok: Ki cselekedte ezt?
Mondták: Sámson, a Timnabelinek veje, mert vette a feleségét és
odaadta a társának. Ekkor fölmentek a filiszteusok és elégették

őt és atyját tűzben. **7** S mondta nekik Sámson: Ha ilyesmit
cselekesztek, bizony bosszút állok rajtatok, aztán abban hagyom.
8 És megverte őket czombostul-ágyékostul, nagy vereséggel,
s lement és letelepült az Étám sziklahasadékában. **9** Ekkor
fölmentek a filiszteusok, táboroztak Jehúdában és elterültek
Léchiben. **10** És mondták Jehúda emberei: Miért jöttetek fel
ellenünk? Mondták: Sámsont megkötözni jöttünk fel, hogy úgy
cselekedjünk vele, a mint ő cselekedett velünk. **11** Erre lement
háromezer ember Jehúdából az Étám sziklahasadékához, és
mondták Sámsonnak: Nem tudod-e, hogy uralkodnak rajtunk a
filiszteusok, mit is tettél nekünk? Mondta nekik: A mint velem
cselekedtek, úgy cselekedtem ő velük. **12** És mondták neki: Hogy
téged megkötözzünk, jöttünk le, hogy átadjunk a filiszteusok
kezébe. Mondta nekik Sámson: Esküdjetek meg nekem, hogy ti
magatok nem támadtok reám. **13** És szóltak hozzá, mondván:
Nem, csak meg fogunk téged kötözni, hogy átadjunk kezükbe,
de megölni nem ölünk meg. Erre megkötözték két új kötéllel és
fölvitték a szikláról. **14** Ő eljutott Léchíig, akkor a. filiszteusok
riadoztak elejébe; és reája szökött az Örökkévaló szelleme,
s olyanok lettek a kötelek a karjain, mint a lenszálak, melyek
elégtek tűzben, úgy hogy kötelékei leolvadtak kezeiről. **15** És
talált egy nyers szamárállkapcsot, kinyújtotta kezét, fölvette és
levert vele ezer embert. **16** Ekkor mondta Sámson: A szamár
állkapcsával egy rakást, két rakást: a szamár állkapcsával
levertem ezer embert. **17** És volt, midőn elvégezte beszédjét,
eldobta kezéből az állkapcsot. És így nevezték azt a helyet:
Rámat-Léchí. **18** De megszomjúhozott nagyon és kiáltott az
Örökkévalóhoz és mondta: Te adtad szolgád keze által e
nagy győzelmet és most meghaljak szomjúságban és essem

a körülmetéletlenek kezébe? **19** Ekkor meghasította Isten a
Léchíben levő katlant, kijött belőle víz és ivott, visszatért a
lelke és föléledt. Azért így nevezték el: Én-Kóré, mely Léchíben
van, mind e mai napig. **20** Bírája volt Izraélnek a filiszteusok
napjaiban húsz évig.

16 Elment Sámson Azzába; ott meglátott egy parázna asszonyt
és bement hozzá. **2** Megmondták az Azzabelieknek: eljött
ide Sámson; erre körülálltak és leselkedtek reá egész éjjel
a város kapujában. Hallgatag voltak egész éjjel, mondván:
a reggel fölvirradtáig megöljük. **3** S feküdt Sámson éjfélig,
fölkelt éjfélkor, megragadta a város kapujának ajtait meg a
két félfát, kirántotta a retesszel együtt és vállaira tette; fölvitte
a hegy tetejére, mely Chebrón előtt van. **4** Történt ezután,
megszeretett egy asszonyt Szórék völgyében, neve Delíla. **5**
Ahhoz fölmentek a filiszteusok fejedelmei és mondták neki:
Beszéld őt rá és nézd, miáltal nagy az ereje és miképpen
bírnánk vele és megkötözzük őt, hogy lealázzuk; mi pedig
adunk neked ki-ki ezer meg száz ezüstöt. **6** Szólt Delíla
Sámsonhoz: Mondd meg csak nekem, miáltal nagy az erőd
és mivel kötözhetnek meg, hogy lealázzanak? **7** Szólt hozzá
Sámson: Ha megkötöznek engem hét nyers ínnal, melyeket
meg nem szárítottak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint
akármely ember. **8** És fölvittek neki a filiszteusok fejedelmei
hét nedves inat, melyeket meg nem szárítottak; és megkötözte
őt azokkal – **9** a lestálló pedig várt nála a kamarában – és
szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Ekkor szétszakította
az inakat, mint szétszakad a csepűfonál, mikor tüzet szagol,
s nem tudódott ki az ereje. **10** És szólt Delíla Sámsonhoz:
Íme, ámítottál engem és hazugságokat beszéltél nekem; most

mondd meg csak nekem, mivel kötözhetnek meg téged? **11**
Szólt hozzá: Ha jól megkötöznek új kötelekkel, melyekkel nem
végeztek munkát, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint
akármely ember. **12** S vett Delíla új köteleket, megkötözte
őt azokkal és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! A
lestálló pedig várta a kamarában – és leszakította karjáról, mint
madzagot. **13** És szólt Delíla Sámsonhoz: Mindeddig ámítottál
engem és hazugságokat beszéltél nekem; mondd meg nekem,
mivel kötözhetnek meg téged? Szólt hozzá: Ha összeszövöd
hajamnak hét fonatját a szövedékkel. **14** S beleütötte a szöget
és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt
álmából és kirántotta a szövőszöget meg a szövedéket. **15**
S mondta neki: Hogyan mondhatod: szeretlek, holott szíved
nincsen velem? Immár háromszor ámítottál engem és nem
mondtad meg nekem, miáltal nagy az erőd. **16** És volt, midőn
faggatta őt szavaival minden nap és szorította, halálig csüggedt
el a lelke. **17** Ekkor föltárta neki egész szívét és szólt hozzá:
Borotva nem jutott fejemre, mert Isten názírja vagyok anyám
méhétől fogva; ha lenyírnak, akkor távozik tőlem az erőm,
elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **18** Látta
Delíla, hogy föltárta neki egész szívét, akkor küldött és hivatta
a filiszteusok fejedelmeit, mondván: Ez egyszer jöjjetek fel,
mert föltárta nekem egész szívét. – És felmentek hozzá a
filiszteusok fejedelmei és fölvitték a pénzt kezükben. – **19** És
elaltatta őt térdein, hívott egy embert és lenyírta hajának hét
fonatfát; így kezdte őt lealázni, és eltávozott tőle az ereje.
20 És mondta: filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt
álmából és mondta: Kijutok, mint egyszer-másszor, és lerázom
magamról. De ő nem tudta, hogy az Örökkévaló eltávozott tőle.

21 Ekkor megfogták őt a filiszteusok és kiszúrták szemeit; levitték
Azzába és megkötözték bilincsekkel, és őrlenie kellett neki a
foglyok házában. **22** S kezdett megnőni fejének haja, miután
lenyíratott. **23** A filiszteusok fejedelmei pedig összegyűltek, hogy
tartanak nagy áldozatot Dágón istenüknek, meg örömünnepre; és
mondták: Kezünkbe adta istenünk Sámsont, a mi ellenségünket.
24 Meglátta őt a nép, és dicsérték istenüket, mert mondták:
Kezünkbe adta istenünk ellenségünket, országunk pusztítóját s
a ki megsokasította elesettjeinket! **25** És volt, midőn jó kedvük
lett, azt mondták: Hívjátok Sámsont, hogy játszadozzon nekünk.
És hívták Sámsont a foglyok házából és játszadozott előttük,
és állították őt az oszlopok közé. **26** Ekkor szólt Sámson a
fiúhoz, ki őt kezénél fogta: Hagyj engem, hadd tapogatom
meg az oszlopokat, melyeken áll a ház, majd támaszkodom
rájuk. **27** A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és
ott voltak mind a filiszteusok fejedelmei; a tetőn pedig mintegy
háromezer férfi és asszony, a kik nézték Sámson játékát. **28**
Ekkor kiáltott Sámson az Örökkévalóhoz és mondta: Uram,
Örökkévaló, emlékezzél, kérlek, meg rólam és erősíts meg csak
ez egyszer, oh Isten, hadd álljak bosszút egy bosszúval két
szememért a filiszteusokon. **29** Erre átfogta Sámson a középső
hét oszlopot, melyeken állt a ház, és rájuk támaszkodott: az
egyiket jobbjával, a másikat baljával. **30** És mondta Sámson:
Haljon meg lelkem a filiszteusokkal együtt! Neki hajolt erővel és
ledőlt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely benne volt;
és számosabbak voltak a halottak, kiket megölt halálában, mint
a kiket megölt életében. **31** És lementek testvérei és atyjának
egész háza, fölvették őt, fölmentek és eltemették őt Czorea és

Estáól között, atyjának Mánóachnak sírjában. Ő pedig bírája volt
Izraélnek húsz évig.

17 Volt egy ember Efraim hegységéből, neve Míkhájehú. **2**
Mondta anyjának: Az ezer és száz ezüst, mely tőled elvétetett,
te pedig átkot mondtál és szóltál is füleim hallatára, íme, az
ezüst nálam van, én vettem azt el. És mondta az anyja: Áldott
legyen fiam az Örökkévalótól. **3** Visszaadta anyjának az ezer és
száz ezüstöt; és mondta az anyja: Megszentelem kezemből az
ezüstöt fiam számára, faragott és öntött kép készítésére; most
tehát visszaadom neked. **4** Visszaadta az ezüstöt anyjának;
és vett az anyja kétszáz ezüstöt és odaadta az ötvösnek, az
földolgozta faragott. és öntött képpé, és ott volt Míkhájehú
házában. **5** A férfiúnak, Míkhának pedig volt egy istenháza;
készített éfódot és teráfimot és megtöltötte fiai egyikének kezét,
és lett neki pappá. **6** Azokban a napokban nem volt király
Izraélben, ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben. **7** Volt egy
ifjú a Jehúdabeli Bét-Léchemből, Jehúda nemzetségéből; az
levita volt és ott tartózkodott. **8** Elment ez ember a városból, a
Jehúdabeli Bét-Léchemből, hogy tartózkodjék, a hol helyet talál;
és eljutott Efraim hegyégébe Míkha házáig, hogy útját végezze.
9 És mondta neki Míkha: Honnan jössz? Szólt hozzá: Levita
vagyok a Jehúdabeli Bét-Léchemből, és én megyek tartózkodni,
a hol helyet találok. **10** Erre mondta neki Míkha: Maradj nálam,
légy nekem atyám és papom, én meg adok neked tíz ezüstöt
az évre, egy rend ruhát és élelmedet. És ráállott a lévita. **11**
Beleegyezett a levita, hogy lakjék a férfiúnál; és volt neki az
ifjú mint bármelyik a fiai közül. **12** Míkha megtöltötte a levita
kezét, így lett neki az ifjú papjává; és ott volt Míkha házában. **13**

És mondta Míkha: Most tudom, hogy majd jót tesz velem az
Örökkévaló, mert papommá lett nekem a levita.

18 Azokban a napokban nem volt király Izraélben; és azokban
a napokban keresett magának Dán törzse birtokot lakásra, mert
nem jutott neki ama napig birtok Izraél törzsei közt. **2** És küldtek
Dán fiai a nemzetségükből öt férfiút mindnyájuk közül, derék
férfiakat Czoreából és Estáólból, hogy kikémleljek az országot
és átkutassák; így szóltak hozzájuk: Menjetek, kutassátok át az
országot. És eljutottak Efraim hegységébe, Míkha házáig és
ott megháltak. **3** Míkha háza mellett voltak, akkor fölismerték
a levita ifjú hangját; betértek oda és mondták neki: Ki hozott
téged ide és mit csinálsz te erre és mi dolgod van itt? **4** Szólt
hozzájuk: Így meg úgy cselekedett velem Míkha, bérbe fogadott
s lettem neki papjává. **5** És mondták neki: Kérdezd csak meg
Istent, hogy megtudjuk, szerencsés lesz-e az utunk, a melyre
menni akarunk? **6** Mondta nekik a pap: Menjetek békében, az
Örökkévaló előtt van az utatok, melyen ti jártok. **7** És elment az
öt férfiú és eljutottak Lájisba; s látták a népet, mely benne volt –
biztonságban laktak ott a Czídónbeliek módjára – nyugodtnak és
biztosnak, senki nem tett semmi zavart az országban, az uralom
birtokában; távol voltak a Czídónbeliektől és semmi dolguk
nem volt senkivel. **8** És elérkeztek testvéreikhez Czoreába és
Estáólba, s mondták nekik testvéreik: Mit hoztok? **9** Mondták:
Föl, vonuljunk föl ellenük, mert láttuk az országot és íme, nagyon
jó; hát ti veszteg maradtok? Ne legyetek restek arra, hogy
elinduljatok, bemenjetek és elfoglaljátok az országot. **10** A mint
odaértek, biztosságban levő néphez értek, az ország pedig
tág határú – mert kezetekbe adta az Isten – oly hely az, a
hol nincsen hiány semmi földön levő dologban. **11** S elindult

onnét a Dán nemzetségéből, Czoreából és Estáólból, hatszáz
ember felövezve hadi fegyverrel. **12** Fölmentek és táboroztak
Kirjat-Jeárimban, Jehúdában, azért így nevezték ama helyet:
Dán tábora, mind e mai napig, íme Kirjat-Jeárim mögött van.
13 Onnan átvonultak Efraim hegységébe és eljutottak Míkha
házáig. **14** Ekkor megszólalt az öt férfiú, a kik mentek volt az
országnak, Lájisnak kikémlelésére, és mondták testvéreiknek:
Tudjátok-e, hogy e házakban éfód és teráfim, meg faragott
és öntött kép vannak? Most hát tudjátok meg, mit tegyetek.
15 S betértek oda, bementek a levita ifjúnak házába, Míkha
házába és kérdezték őt békéje felől. **16** A hatszáz ember pedig,
felövezve hadi fegyverükkel, ott állt a kapu bejáratánál, a Dán
fiai közül valók. **17** És fölment az öt férfiú, a kik mentek volt az
ország kikémlelésére, bementek oda, vették a faragott képet, az
éfódot, a teráfimot és az öntött képet; a pap pedig ott állt a kapu
bejáratánál, meg a hadi fegyverrel felövezett hatszáz ember. **18**
Amazok bementek Míkha házába, s elvették a faragott képet, az
éfódot, a teráfimot és az öntött képet; ekkor szólt hozzájuk a
pap: Mit cselekesztek? **19** Mondták neki: Hallgass, tedd kezedet
szádra és jer velünk, hogy nekünk légy atyánk és papunk.
Jobb-e papja lenned egy ember házának, vagy papja lenned
egy törzsnek és nemzetségnek Izraélben? **20** Ekkor fölvidult a
papnak szíve, vette az éfódot, a teráfimot és a faragott képet
és ment a nép közé. **21** Erre fordultak és elmentek; s maguk
elé helyezték a gyermekeket, a jószágot és a podgyászt. **22**
Alig távoztak Míkha házától és az emberek, kik a Míkha háza
mellett levő házakban voltak, összegyűltek és utolérték Dán
fiait. **23** Kiáltottak Dán fiaira; odafordultak arczukkal és mondták
Míkhának: Mi bajod, hogy összegyűltél? **24** Mondta: Istenemet,

melyet készítettem, elvittétek meg a papot és elmentetek; hát
mim van még, hogy is mondhatjátok hát nekem: mi bajod? **25** És
szóltak hozzá Dán fiai: Ne hallasd hangodat ellenünk, nehogy
reátok támadjanak elkeseredett lelkű emberek és elveszítenéd
lelkedet és házad lelkét. **26** Erre útjukra indultak Dán fiai; s
midőn látta Míkha, hogy ők erősebbek nálánál, megfordult és
visszatért házába. **27** Ők pedig elvették azt, a mit Míkha készített
volt, meg a papot, a ki az övé volt és mentek Lájis ellen, egy
nyugodt és biztos nép ellen és megverték őket a kard élével; a
várost meg elégették tűzben. **28** S nem volt a ki megmentené,
mert messze volt Czídóntól és dolguk nem volt senkivel; fekszik
ugyanis a Bét-Rechóbhoz való völgyben. És fölépítették a várost
és megtelepedtek benne. **29** És elnevezték a várost Dánnak,
Dán atyjuk nevéről, a ki született Izraélnek; azonban Lájis volt
a város neve azelőtt. **30** S fölállították maguknak Dán fiai a
faragott képet; Jehónátán pedig, Gérsóm fia, Menasse fia, ő meg
fiai papjai voltak Dán törzsének az ország számkivetése napjáig.
31 És tartották maguknak Míkha faragott képét, melyet készített
volt, mind a napokon át, melyekben Isten háza Sílóban volt.

19 Volt azokban a napokban – király nem volt Izraélben –
volt egy levita férfiú, a ki tartózkodott Efraim hegységének
hátulján, s vett magának ágyasnőt a Jehúdabeli Bét-Léchemből.
2 De ágyasa hűtelen lett hozzá és elment tőle, atyja házába,
a Jehúdabeli Bét-Léchembe, és ott volt négy teljes hónapig.
3 Akkor fölkelt a férje és ment utána, hogy szívére beszéljen,
hogy visszahozza; vele volt a legénye és egy pár szamár.
Bevezette őt atyja házába, meglátta a leányzó atyja és örülve
elébe ment. **4** Tartóztatta őt az ipja, a leányzó atyja és nála
maradt három napig; ettek, ittak és megháltak ott. **5** S volt a

negyedik napon, fölkeltek kora reggel, és készült elmenni; ekkor
szólt a leányzó atyja a vejéhez: Erősítsd szívedet egy darab
kenyérrel, azután elmehettek. **6** Leültek, ettek kettejük együtt és
ittak; ekkor szólt a leányzó atyja a férfiúhoz: Egyezz csak bele,
hálj meg, hogy jó kedved legyen. **7** De a férfiú készült elmenni;
azonban unszolta az ipja és újra meghált ott. **8** S fölkelt kora
reggel az ötödik napon, hogy elmenjen; ekkor szólt a leányzó
atyja: Erősítsd, kérlek, szívedet és késedelmezzetek, míg lehajlik
a nap. És ettek kettejük. **9** Erre készült a férfiú elmenni, ő meg
ágyasa és legénye. S mondta neki az ipja, a leányzó atyja: Íme,
kérlek, a nap esteledésre hanyatlott, háljatok csak meg, íme,
aláereszkedik a nap, hálj meg itt, hogy jó kedved legyen, s majd
holnap korán fölkeltek utatokra és elmehetsz sátradhoz. **10** De
nem akart a férfiú meghálni, fölkelt és elment s eljutott Jebúsz
felé – Jeruzsálem az – és vele egy pár fölnyergelt szamár, meg
az ágyasa vele. **11** Jebúsz mellett voltak, a nap pedig nagyon
alászállott, akkor szólt a legény az urához: Jer csak, hadd térünk
be a jebúszinak e városába és majd meghálunk benne. **12**
Szólt hozzá az ura: Ne térjünk be idegenek városába, kik nem
Izraél fiai közül valók, hanem vonuljunk tova Gibeáig. **13** Mondta
legényének: Jer, hadd közeledünk a helységek egyikéhez, hogy
megháljunk Gibeában vagy Rámában. **14** És tova vonultak
és mentek; ekkor reájok alkonyodott a nap a Benjáminhoz
tartozó Gibea mellett. **15** Betértek oda, hogy bemenjenek és
megháljanak Gibeában; bement és leült a város piaczán, de nem
volt senki, a ki befogadta őket a házba, hogy megháljanak. **16**
De íme egy öreg ember jön munkájáról a mezőről este – a férfiú
Efraim hegységéből volt, de Gibeában tartózkodott, a helység
emberei pedig Benjáminbeliek – **17** fölemelte szemeit és látta az

utas férfiút a város piaczán; s mondta az öreg ember: Hová
mész és honnan jössz? **18** Szólt hozzá: Átmegyünk a Jehúdabeli
Bét-Léchemből Efraim hegysége hátuljáig; onnan való vagyok és
a Jehúdabeli Bét-Léchembe mentem, s az Örökkévaló házába
akarok menni és nincs senki, ki engem befogadna a házba. **19**
Szalma is, abrak is van ugyan szamaraink számára, kenyér
és bor is van számomra és szolgálód számára, meg a legény
számára, ki szolgáiddal van, nincsen hiány semmiben. **20** Erre
mondta az öreg ember: Béke veled, minden szükséged csak az
én dolgom legyen, csak a piaczon ne hálj meg. **21** Bevezette őt
házába és abrakot csinált a szamaraknak, megmosták lábaikat,
ettek és ittak. **22** Ők éppen jó kedvűek voltak, s íme a város
emberei, alávaló emberek, körülvették a házat, dörömbölve
az ajtón; és szóltak az öreg emberhez, a ház gazdájához,
mondván: Vezesd ki a férfiút, a ki házadba jött, hadd ismerjük
meg. **23** És kiment hozzájuk az ember, a ház gazdája, és
mondta nekik: Ne, testvéreim, ne tegyetek, kérlek, rosszat;
miután hogy bejött ez a férfiú házamba, ne kövessétek el ezt
az aljasságot. **24** Íme hajadon leányom és amannak ágyasa,
hadd vezessem csak ki őket, gyalázzátok meg őket és tegyetek
velük, a mi jónak tetszik szemeitekben; e férfiún azonban el ne
kövessétek ezt az aljas dolgot. **25** De nem akartak reá hallgatni
az emberek, ekkor megfogta a férfiú az ágyasát és kivezette
hozzájuk az utczára; megismerték őt és játékot űztek vele egész
éjjel reggelig, s elbocsátották, mikor feljött a hajnal. **26** Jött az
asszony hajnal fele; és lerogyott az ember házának bejáratán, a
hol ura volt, virradtig. **27** Midőn reggel fölkelt az ura, kinyitotta a
ház ajtait és kiment, hogy utjára induljon; s íme, az asszony,
az ő ágyasa, lerogyva a ház bejáratán és kezei a küszöbön.

28 És szólt hozzá: Kelj föl, hadd indulunk! De semmi felelet.
Erre föltette a szamárra, fölkelt a férfiú és elment hazájába. **29**
Midőn megérkezett házába, vette a kést, megfogta ágyasát és
földarabolta őt tagjai szerint tizenkét darabra és szétküldte Izraél
egész határában. **30** És volt, mind a ki látta, így szólt: Nem
történt és nem láttatott ilyesmi azon naptól fogva, hogy feljöttek
Izraél fiai Egyiptom országából, mind e mai napig; fordítsatok rá
gondot, tanakodjatok és beszéljetek!

20 És kivonultak mind az Izraél fiai és egybegyűlt a község
mint egy ember Dántól Beér-Sébáig, meg Gileád országa,
az Örökkévalóhoz Miczpába. **2** És odaálltak az egész nép
kiválói, Izraél törzsei mind, Isten népének gyülekezetében:
négyszázezer ember, gyalogos, kardrántó. **3** Meghallották
Benjámin fiai, hogy fölmentek Izraél fiai Miczpába. És mondták
Izraél fiai: Beszéljetek, miképpen történt e gonoszság? **4** Erre
megszólalt a levita férfiú, a meggyilkolt asszonynak férje, és
mondta: A Benjáminhoz tartozó Gibeába érkeztem én meg
ágyasam, hogy megháljunk. **5** Ekkor reám támadtak Gibea urai,
körülvették miattam éjjel a házat; engem megölni szándékoztak,
ágyasomat pedig meggyalázták és meghalt. **6** Erre megfogtam
ágyasamat, földaraboltam és szétküldtem Izraél birtokának
egész területén, mert fajtalanságot és aljasságot követtek el
Izraélben. **7** Íme, ti Izraél fiai mind, hozzatok magatoknak
döntést és tanácsot itten. **8** Ekkor fölkelt az egész nép, mint
egy ember, mondván: Nem megy közülünk senki a sátrába és
nem tér be közülünk senki a házába. **9** Most tehát ez az, a
mit tenni fogunk Gibeával: Ellene sors szerint! **10** Vegyünk tíz
embert százból, mind az Izraél törzseiből, és százat ezerből
és ezret tízezerből, hogy élelmet vigyenek a nép számára,

hogy cselekedjenek, a mint a Benjáminbeli Gébába érkeznek,
egészen azon aljasághoz képest, melyet elkövettek Izraélben.
11 És összegyülekezett Izraél minden embere a város ellen, mint
egy ember egyesülve. **12** És küldtek Izraél törzsei embereket
Benjámin egész törzsébe, mondván: Micsoda gonoszság az,
mely történt köztetek? **13** Most tehát adjátok ki azokat az alávaló
embereket, a kik Gibeában vannak, hogy megöljük őket és
kipusztítsuk a gonoszságot Izraélből. De nem akartak Benjámin
fiai hallgatni testvéreik, Izraél fiainak szavára. **14** S összegyűltek
Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kivonuljanak háborúra
Izraél fiaival. **15** Szám szerint voltak Benjámin fiai ama napon
a városokból huszonhatezer kardrántó ember, Gibea lakóin
kívül, kik szám szerint voltak hétszáz válogatott ember. **16**
Ez egész népből hétszáz válogatott ember balogkezű volt;
mind parittyakövet hajított egy hajszálra és el nem vétette. **17**
Izraél emberei pedig voltak szám szerint, Benjáminon kívül,
négyszázezer kardrántó ember, mind ez harczra való ember.
18 Fölkeltek és fölmentek Bét-Élbe és megkérdezték Istent,
és mondták Izraél fiai: Ki vonuljon közülünk először háborúra
Benjámin fiai ellen? Mondta az Örökkévaló: Jehúda először!
19 És fölkeltek Izraél fiai reggel és táboroztak Gibea ellen. **20**
Kivonultak Izraél emberei háborúra Benjáminnal; és sorakoztak
ellenük Izraél emberei harczra Gibea mellett. **21** Ekkor kivonultak
Benjámin fiai Gibeából és földre terítettek ama napon Izraél
közül huszonkétezer embert. **22** De megbátorodott a nép,
Izraél emberei, és újból csatára sorakoztak azon a helyen,
a hol sorakoztak az első napon. **23** Fölmentek Izraél fiai és
sírtak az Örökkévaló színe előtt egész estig s megkérdezték
az Örökkévalót, mondván: Odalépjek-e újból harczra Benjámin

fiaival, testvéremmel? Mondta az Örökkévaló: Vonuljatok ellene.
24 Közeledtek tehát Izraél fiai Benjámin fiai felé a második
napon. **25** És kivonult elébük Benjámin Gibeából a második
napon és földre terítettek Izraél fiai közül még tizennyolczezer
embert, mind ezek kardrántók. **26** Ekkor fölmentek Izraél fiai
mind és az egész nép és jöttek Bét-Élbe, sírtak és ott maradtak
az Örökkévaló színe előtt és böjtöltek ama napon egész estig; és
bemutattak égő- és békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt.
27 S megkérdezték Izraél fiai az Örökkévalót – ott volt ugyanis
az Isten szövetségének ládája ama napokban, **28** Pinechász,
Eleázár, Áron fiának, ott állt előtte ama napokban – mondván:
Kivonuljak-e újból harczra Benjámin testvérem fiai ellen, avagy
abbahagyjam? Mondta az Örökkévaló: Vonuljatok, mert holnap
kezedbe adom őt. **29** És elhelyezett Izraél lescsapatot Gibea
ellen köröskörül. **30** És fölvonultak Izraél fiai Benjámin fiai
ellen a harmadik napon és sorakoztak Gibea ellen, mint már
kétszer. **31** Erre kivonultak Benjámin fiai a nép elejébe –
elszakasztattak a várostól – és kezdtek elesetteket ejteni a nép
közül mint már kétszer, az országutakon, melyeknek egyike
fölmegy Bét-Élnek, másika Gibeának, a mezőségen, mintegy
harmincz embert Izraél közül. **32** És mondták Benjámin fiai:
Megveretnek tőlünk mint első ízben! Izraél fiai pedig mondták:
Hadd fussunk és szakasszuk el a várostól az országutakra. **33**
Mind az Izraél emberei pedig fölkeltek helyükből és sorakoztak
Báal-Támárban; Izraél lescsapatja azonban előtört helyéből,
Máaré-Gébából, **34** és értek Gibea átellenébe egész Izraélből
válogatott emberek tízezeren és heves volt a csata; amazok
pedig nem tudták, hogy hozzájuk ér a veszedelem. **35** És
megverte az Örökkévaló Benjámint Izraél előtt és leterítettek

Izraél fiai Benjámin közül ama napon huszonötezer és száz
embert, mindezek kardrántók. **36** S látták Benjámin fiai, hogy
megverettek. Helyet adtak Izraél emberei Benjáminnak, mert
bíztak a lescsapatban, melyet elhelyeztek volt Gibea ellen.
37 A lescsapat pedig sietett, rárontott Gibeára; s elhúzódott
a lescsapat és megverte az egész várost a kard élével. **38**
Azon megállapodásuk volt Izraél embereinek a lescsapattal,
hogy erősen hagyják fölszállni a füstfelleget a városból. **39** És
megfordultak Izraél emberei a csatában; Benjámin pedig kezdte
verni Izraél embereit s elesett volt közülük mintegy harmincz
ember, mert mondták: Bizony végképp megveretik előttünk, mint
az előbbi csatában. **40** A füstfelleg azonban kezdett fölszállni a
városból, egy füstoszlop; ekkor hátrafordult Benjámin és íme,
ég felé szállt az egész város égése – **41** Izraél emberei pedig
megfordultak, s megrémültek Benjámin emberei, mert látták,
hogy hozzájuk ért a veszedelem. **42** Megfordultak tehát Izraél
emberei előtt a puszta felé, de a csata utolérte őket; a városokból
valókat is leterítették közöttük. **43** Bekerítették Benjámint,
üldözték őt, pihenő helyen letiporták, egészen Gibeával szemben
napkelet felől. **44** És elesett Benjámin közül tizennyolczezer
ember: mindezek vitéz férfiak. **45** Fordultak és megfutamodtak a
puszta felé a Rimmón sziklájáig és böngészve bennük, megöltek
az országutakon ötezer embert; és nyomukban voltak Gideómig
és levertek közülök kétezer embert. **46** Voltak tehát mind, a
kik elestek Benjáminból ama napon: huszonötezer kardrántó
férfiú; mindezek vitéz férfiak. **47** De hatszáz ember fordult és
megfutamodott a puszta felé a Rimmón sziklájáig; és maradtak
Rimmón sziklájánál négy hónapig. **48** Izraél emberei pedig
visszatértek Benjámin fiaihoz és leverték a kard élével városostul,

férfiastul, barmostul, mindent a mit találtak; mind a városokat is,
melyekre találtak, tűzbe borították.

21 Izraél emberei pedig megesküdtek volt Miczpában, mondván:
Senki közülünk nem adja leányát nőül Benjáminnak. **2** És
elment a nép Bét-Élbe és maradtak ott estig az Isten színe előtt;
fölemelték hangjukat és sírtak nagy sírással. **3** Mondták: Miért,
Örökkévaló, Izraél Istene, történt ez Izraélben, hogy hiányozzék
ma Izraélből egy törzs? **4** És volt másnap, korán fölkelt a nép,
épített ott oltárt és bemutattak égő- és békeáldozatokat. **5**
És mondták Izraél fiai: Ki az, a ki nem jött föl a gyülekezetre
mind az Izraél összes törzseiből az Örökkévaló elé? Mert
nagy eskü volt az ellen, ki nem jött föl az Örökkévaló elé
Miczpába, mondván: ölessék meg. **6** De megsajnálták Izraél
fiai Benjámint, testvérüket; mondták: kivágatott ma egy törzs
Izraélből. **7** Mit cselekedjünk velük, a megmaradottakkal,
feleségek dolgában? Hiszen mi megesküdtünk az Örökkévalóra,
hogy nem adunk nekik leányaink közül egyet sem feleségül.
8 Erre mondták: Melyik az Izraél törzsei közül, a ki nem jött
föl az Örökkévaló elé Miczpába? És íme, nem jött senki a
táborba Jábés-Gileádból a gyülekezetre. **9** Megszámláltatta
magát a nép, s íme, nem volt ott senki Jábés-Gileád lakosai
közül. **10** Erre oda küldött a község tizenkétezer embert a
vitézek közül; és megparancsolták nekik, mondván: Menjetek és
verjétek le Jábés-Gileád lakosait a kard élével, a nőket is és a
gyermekeket. **11** És ez az, a mit tegyetek: Minden férfiszemélyt
meg minden asszonyt, ki ismer férfiúval való hálást, pusztítsatok
ki. **12** Találtak Jábés-Gileád lakosai között négyszáz oly hajadon
leányt, ki nem ismert férfiúval való hálást; és elvitték őket a
táborba a Kanaán országában levő Sílóba. **13** Erre elküldött

az egész község, beszéltek Benjámin fiaihoz, a kik Rimmón
sziklájánál voltak és békét hirdettek nekik. **14** És visszatért
Benjámin amaz időben s adták nekik azon asszonyokat, kiket
életben hagytak Jábés-Gileád asszonyai közül, de így sem
voltak nekik elegen. **15** A nép pedig megsajnálta Benjámint
azért, hogy rést csinált az Örökkévaló Izraél törzsei között. **16** És
mondták a község vénei: Mit cselekedjünk a megmaradottakkal
a feleségek dolgában, minthogy asszony kipusztult Benjáminból?
17 Mondták: A megmenekültek birtoka Benjáminé, hogy egy
törzs ne törültessék el Izraélből. **18** Mi pedig nem adhatunk
nekik feleséget leányaink közül, mert megesküdtek Izraél fiai,
mondván: átkozott, ki feleséget ad Benjáminnak. **19** És mondták:
Íme, évről-évre, az Örökkévaló ünnepe van Sílóban, mely Bét-
Éltől északra van napkeletre azon országúttól, mely fölmegy
Bét-Éltől Sekhémbe és délre Lebónától. **20** Megparancsolták
tehát Benjámin fiainak, mondván: Menjetek és leselkedjetek a
szőlők között; **21** majd látjátok, íme ha kijönnek Síló leányai
körtánczot lejteni, akkor menjetek ki a szőlők közül és ragadjátok
el magatoknak ki-ki az asszonyát Síló leányai közül, azután
menjetek Benjámin országába. **22** És lészen, ha majd atyáik
vagy testvéreik panaszra jönnek hozzánk, így szólunk majd
hozzájuk: ajándékozzátok őket nekünk, mert nem szereztünk
kinek-kinek asszonyt a háborúban; hiszen nem ti adtátok nekik,
hogy mostanában bűnösök volnátok! **23** És úgy tettek Benjámin
fiai: számukhoz képest vettek ugyanis feleségeket a tánczoló
nők közül, kiket elraboltak; erre menten visszatértek birtokukba,
fölépítették a városokat és laktak bennük. **24** És széjjelmentek
onnan Izraél fiai abban az időben ki-ki törzséhez és családjához;

és eltávoztak onnan ki-ki birtokába. **25** Azokban a napokban
nem volt király Izraélben; ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben.

Ruth

1 Volt azon napokban, midőn a bírák bíráskodtak, éhínség volt
az országban. Ekkor ment egy férfi a Jehúdabeli Bét-Léchemből,
hogy tartózkodjék Móáb mezőségén, ő és felesége és két fia. **2**
A férfinak neve pedig Elimélekh s feleségének neve Noémi, s
két fiának neve Machlón és Kiljón, Efrátbeliek, a Jehúdabeli Bét-
Léchemből. Elérkeztek Móáb mezőségére és ott maradtak. **3** S
meghalt Elimélekh, Noémi férje; s hátramaradt ő és két fia. **4**
És vettek maguknak móabita feleségeket, az egyiknek neve
Orpa volt, s a másiknak neve Rúth; és laktak ott mint egy tíz
évig. **5** És meghaltak ők is mindketten, Machlón és Kiljón; s
hátramaradt az asszony két gyermeke és férje nélkül. **6** Erre
felkelt ő meg menyei és visszatért Móáb mezőségéről; mert
azt hallotta Móáb mezőségén, hogy gondolt az Örökkévaló az
ő népére, adván nekik kenyeret. **7** S elment a helyről, ahol
volt, és két menye ő vele; és mentek az úton, hogy visszatérne
Jehúda országába. **8** Ekkor mondta Noémi két menyének:
Menjetek, térjetek vissza, ki-ki az ő anyja házába; tegyen veletek
az Örökkévaló szeretetet, amint ti tettetek az elholtakkal és én
velem. **9** Adja nektek az Örökkévaló, hogy nyugalmat találjatok,
ki-ki a férje házában! S megcsókolta őket, s fölemelték hangjukat
és sírtak. **10** És mondták neki: Inkább veled térünk vissza a
te népedhez. **11** Mondta Noémi: Térjetek vissza, leányaim,
mért jönnétek velem? Vannak-e még fiuk az én méhemben,
hogy nektek férjeitek lehetnének? **12** Térjetek vissza, leányaim,
menjetek, mert öregebb vagyok, semhogy férjé lehetnék. Mert
ha mondanám: van reménységem, még az éjjel is férjé lennék és
fiakat is szűlnék: **13** vajon azért várnátok-e, míg megnőnek, azért
elzárkóznátok-e, hogy férjé ne legyetek? Nem, leányaim! Mert

keserűségem van nagyon, inkább mint nektek, mert ellenem
fordult az Örökkévaló keze. **14** Erre felemelték hangjukat és sírtak
sokáig; s megcsókolta Orpa az ő napát, Rúth pedig ragaszkodott
hozzá. **15** És mondta: Íme visszatért sógorasszonyod az ő
népéhez és istenéhez: térj vissza sógorasszonyod után! **16**
Mondta Rúth: Ne unszolj engem, hogy elhagyjalak, visszatérve
mellőled; mert ahová te mész, megyek én s ahol meghálsz,
hálok meg én, néped az én népem, istened az én istenem;
17 ahol meghalsz te, halok meg én és ott akarok eltemetve
lenni. Úgy tegyen velem az Örökkévaló és úgy folytassa, csak a
halál választ el tőled engemet. **18** Midőn látta, hogy erősködik
vele menni, felhagyott azzal, hogy hozzá beszéljen. **19** Mentek
tehát ketten, míglen elérkeztek Bét-Léchembe. S történt, midőn
elérkeztek Bét-Léchembe, felzúdult miattuk az egész város, és
mondták a nők: ez-a Noémi? **20** És szólt hozzájuk: Ne hivjatok
engem Noéminak, hívjatok engem Márának, mert keserűséggel
illetett engem a Mindenható nagyon; **21** én teljesen mentem el
innen és üresen hozott vissza az Örökkevaló; miért hívtok engem
Noéminak, holott az Örökkévaló vallott ellenem és a Mindenható
rosszal illetett engem! **22** Így tért vissza Noémi meg a menye,
a móabita Rúth ő vele, visszatérvén Móáb mezőségéről; s ők
elérkeztek Bét-Léchembe az árpaaratás kezdetén.

2 Noéminak pedig volt egy rokona a férjéről, egy derék vitéz férfi,
Elímélekh családjából, s neve Bóáz. **2** És szólt a móabita Rúth
Noémihoz: Hadd megyek, kérlek, a mezőre, és hadd szedek
kalászokat olyan után, akinek szemében kegyet találok. Mondta
neki: menj leányom! **3** Ment tehát, odaért és szedegetett a mezőn
az aratók után; s történetesen úgy esik vele, hogy az egy telke
volt Bóaz mezejének, aki Elímélekh családjából való volt. **4** S íme

Bóáz jött Bét-Léchemből és mondta az aratóknak: Az Örökkévaló
veletek! Mondták neki: Áldjon meg az Örökkévaló! **5** És mondta
Bóáz a legényének, aki felügyelt az aratók fölött: Kié ez a
leány? **6** Felelt a legény, aki felügyelt az aratók fölött s mondta:
Móabita leány az, aki visszatért Noémival Móáb mezőségéről; **7**
mondta ugyanis: hadd szedegetek, kérlek, és gyüjtsek a kévék
közt az aratók után, el is jött és maradt reggel óta mostanáig;
csak keveset tartózkodik a házban. **8** Erre szólt Bóáz Rúthhoz:
Nemde hallottad leányom, ne menj más mezőre szedni, s ne is
távozz el innen, hanem itt csatlakozzál az én leányzóimhoz. **9**
Szemeid azon mezőn legyenek, melyet aratnak, s menj utánuk;
nemde megparancsoltam a legényeknek, hogy ne bántsanak
téged; s ha szomjúzol, menj az edényekhez és igyál abból, amit
merítenek a legények. **10** És arczára vetette magát és földre
borult és szólt hozzá: Miért találtam kegyet szemeidben, hogy
ismersz engem, holott idegen vagyok? **11** Felelt Bóáz és mondta
neki: Jól megmondták nekem mindazt, amit cselekedtél napaddal
férjed halála után, elhagytad ugyanis atyádat és anyádat meg
szülőföldedet és mentél oly néphez, melyet nem ismertél tegnap,
tegnapelőtt. **12** Fizesse meg az Örökkévaló cselekedetedet s
legyen jutalmad teljes az Örökkévaló, Izraél Istene részéről,
akihez jöttél, szárnyai alá menedéket keresni. **13** Mondta: Találjak
kegyet a te szemedben, uram! Mert megvigasztaltál és szívére
beszéltél szolgálódnak, holott olyan sem vagyok, mint egyike a
te szolgálóidnak. **14** És mondta neki Bóáz az evés idején: Lépj
ide s egyél a kenyérből és mártsd be falatodat az eczetbe. Leült
tehát az aratók oldalán; oda nyujtott neki pörkölt gabonaszemet,
evett, jóllakott és még hagyott is. **15** Erre fölkelt szedegetni; s
megparancsolta Bóáz a legényeinek, mondván: a kévék közt

is szedegethet ne szégyenítsétek meg; **16** ki is huzogathattok
számára a csomókból, hogy elhagyjátok, ő meg felszedje, s ne
dorgáljátok őt! **17** És szedegetett a mezőn egész estig, s kiverte
azt, amit szedegetett, s lett mintegy éfányi árpa. **18** Fölvette
és bement a városba, s látta a napa azt, amit szedegetett;
erre elővette és oda adta neki azt, amit meghagyott jóllakta
után. **19** S mondta neki az ő napa: Hol szedegettél ma s hol
dolgoztál? Áldott legyen, aki tekintettel volt reád! Ekkor tudtára
adta napának, hogy kinél dolgozott s mondta: a férfiu neve,
kinél ma dolgoztam, Bóáz. **20** S mondta Noémi a menyének:
Áldott legyen ő az Örökkevalótól, hogy nem hagyta el szeretetét
az élők iránt és a holtak iránt! S mondta neki Noémi: Közel áll
hozzánk a férfi, rokonaink közül való. **21** És szólt a móabita
Rúth: Sőt így szólt hozzám: az én cselédeimhez csatlakozzál,
míg el nem végezték az én egész aratásomat. **22** És szólt
Noémi menyéhez Rúthhoz: Jó az, leányom, hogy kimész az ő
szolgálóival s ne érjenek téged más mezőn. **23** Csatlakozott
tehát Bóáz szolgálóihoz, hogy szedegessen, míg nem vége
volt az árpaaratásnak és a búzaaratásnak. Lakott pedig az ő
napával.

3 S mondta neki Noémi, az ő napa: leányom, ne keresse-
e neked nyugvó helyet, hogy jó dolgod legyen? **2** Most hát,
nemde rokonunk, Bóáz, akinek szolgálóival együtt voltál, íme ő
árpát szór a szérün az éjjel. **3** Mosakodjál tehát és kend meg
magadat és vedd fel magadra ruháidat, menj le a szérüre, de
észre ne vétesd magad a férfiú által, míg nem végezte evését
és ivását. **4** És lészen mikor lefekszik, tudd meg a helyet,
ahol fekszik, menj oda, takard fel lábai helyét és feküdj le; ő
majd megmondja neked, hogy mit cselekedjél. **5** Szólt hozzá:

Mindazt, amit nekem mondasz, megcselekszem. **6** Ekkor lement
a szérüre és cselekedett, mind aszerint, amint parancsolta neki a
napa. **7** Bóáz evett és ivott és szíve vidám volt; s odament, hogy
lefeküdjék az asztag szélén. Ő meg odament titkon, feltakarta
lábai helyét és lefeküdt. **8** Volt pedig éjfélkor, felriadt a férfiu,
félrehajolt és íme egy asszony fekszik lábainál. **9** És mondta: Ki
vagy? Mondta: Én Rúth vagyok, a te szolgálód, terítsd ki ruhád
szárnyait a te szolgálódra, mert te rokon vagy. **10** És mondta:
Áldott légy az Örökkévalótól, leányom! Jobban cselekedtél ez
utóbbi szereteteddel, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak
után, akár szegény, akár gazdag. **11** Most tehát, leányom, ne félj,
mindazt, amit mondasz, megteszem neked, mert tudja népem
egész kapuja, hogy derék asszony vagy. **12** S mert, bár valóban
úgy van, hogy rokon vagyok, mégis van nálamnál közelebbi
rokon. **13** Hálj itt az éjjel; s lészen reggel, ha megváltani akar, jó,
váltson meg; ha pedig nem kiván megváltani, megváltalak én, él
az Örökkévaló! Feküdj reggelig. **14** És feküdt lábainál reggelig
és fölkelt, mielőtt felismerhetné egyik ember a másikat. Amaz
ugyanis mondta ki ne tudódjék, hogy asszony jött a szérüre. **15**
És mondta: Add ide a palástot, mely rajtad van s fogd meg.
Megfogta, ő pedig lemért hat mérő árpát, reá tette és bement
a városba. **16** Eljött az ő napához, s ez mondta: Hogy vagy
leányom? S tudtára adta neki mindazt, amit cselekedett vele a
férfiú. **17** S mondta: Ezt a hat mérő árpát adta nekem, mert
így szólt hozzám: ne menj üresen a te napádhoz. **18** Ekkor
mondta: Maradj, leányom, míg meg nem tudod, miképen dől el a
dolog; mert nem fog nyugodni a férfiu, míg ma be nem végezte
a dolgot.

4 Bóáz pedig fölment a kapuba s leült ott; s íme arra ment a
rokon, kiről beszélt Bóáz. S mondta: Térj be, ülj itt le, ez meg
ez! Betért és leült. **2** Erre vett tíz embert a város vénei közül s
mondta: Üljetek le itt! S leültek. **3** S mondta a rokonnak: Azon
mezőtelket, mely testvérünké Elímélekhé volt, eladta Noémi,
aki visszajött Móáb mezőségéről. **4** Én pedig azt mondtam,
kinyilvánítom előtted, mondván: vedd meg az itt ülők előtt és
népem vénei előtt; ha meg akarod váltani, váltsd meg, s ha
nem váltod meg, add tudtomra, hogy tudjam, mert nincs rajtad
kívül, aki megváltaná, én pedig utánad következem. Mondta: Én
megváltom. **5** S mondta Bóáz: amely napon megveszed a mezőt
Noémi kezéből, a móabita Rúthtól, az elhaltnak feleségétől is
megvetted, hogy fentartsad az elhaltnak nevét az ő birtokán. **6**
Erre mondta a rokon: Nem válthatom meg magamnak, nehogy
megrontsam birtokomat; váltsd meg te magadnak az általam
megváltandót, mert én nem válthatom meg. **7** Ez volt pedig
azelőtt a szokás Izraélben a megváltásnál s a cserénél, bármily
dolog megerősítésére: lehúzta egyik a saruját és odaadta a
másikának; az volt a bizonyság Izraélben. **8** S mondta a rokon
Bóáznak: Vedd meg magadnak. És lehúzta saruját. **9** Ekkor
mondta Bóáz a véneknek és az egész népnek: Tanúk vagytok
ma, hogy megvettem mindazt, ami Elíméleké volt s mindazt, ami
Kiljóné és Machlóné volt, Noémi kezéből; **10** s a móabita Rúthot
is, Machlón feleségét, megvettem magamnak feleségül, hogy
fentartsam az elhaltnak nevét az ő birtokán, nehogy kiirtassék
az elhaltnak neve a testvérei közül és helységének kapujából:
tanúk vagytok ma! **11** És mondta az egész nép, mely a kapuban
volt meg a vének: Tanúk! Tegye az Örökkévaló az asszonyt,
aki bemegy a házadba olyanná, mint Ráchel és Léa, akik

fölépítették ketten Izraél házát; s végezz derekasat Efrátban,
s adj nevet Bét-Léchemben! **12** S legyen házad olyan, mint
Pérecz háza, akit Támár szült Jehúdának, azon magzatból,
melyet ad majd neked az Örökkévaló e leánytól. **13** És elvette
Bóáz Rúthot, lett neki feleségül, s bement hozzá; és adott
neki az Örökkévaló terhességet és fiut szült. **14** És szóltak
az asszonyok Noémihoz: Áldva legyen az Örökkévaló, aki ma
nem engedett téged maradnod vérrokon nélkül, s legyen neki
neve Izraélben; **15** s legyen számodra léleküdítőnek és hogy
táplálja vénségedet, mert menyed, ki szeret téged, szülte őt,
az, aki jobb neked hét fiunál. **16** És vette Noémi a gyermeket,
ölébe tette és lett neki nevelőanyjává. **17** És adtak neki a
szomszédnők nevet, mondván: fiu született Noéminak; és így
nevezték őt: Óbéd. Az Jísájnak, Dávid atyjának az atyja. **18** És
ezek Pérecz nemzetségei: Pérecz nemzette Checzrónt; **19** s
Checzrón nemzette Rámot, és Rám nemzette Ammínádábot;
20 s Amminádáb nemzette Nachsónt, és Nachsón nemzette
Szalmónt; **21** s Szalmón nemzette Bóázt, és Boáz nemzette
Óbédot; **22** s Óbéd nemzette Jísájt, Jisáj pedig nemzette
Dávidot.

1 Sámuel

1 Volt egy ember Rámátájim Czófimból, Efraim hegységéből,
neve Elkána, Jeróchám fia, Elíhú fia, Tóchú fia, Czúf fia,
Efraimbeli. **2** Annak volt két felesége, az egyiknek neve Channa
s a másiknak neve Peninna; Peninnának voltak gyermekei,
Channának pedig nem voltak gyermekei. **3** Évről-évre ama
férfiú fölment a városából, hogy leboruljon és áldozzon az
Örökkévalónak, a Seregek urának Sílóban; ott volt Éli két fia,
Chofni és Pínechász, mint papjai az Örökkévalónak. **4** S történt,
amely napon áldozott Elkána, adott feleségének, Peninnának és
annak minden fiának és leányának részeket; **5** Channának pedig
egy kiváló részt adott, mert Channát szerette; de az Örökkévaló
elzárta a méhét. **6** Bosszantotta is vetélytársa bosszantással
azért, hogy felbőszítse, mivel elzárta az Örökkévaló a méhét.
7 S így tett esztendőről-esztendőre: valahányszor fölment az
Örökkévaló házába, megannyiszor bosszantotta; ő meg sírt és
nem evett. **8** Ekkor mondta neki férje Elkána: Channa, miért
sírsz és miért nem eszel és miért szomorú a szíved? Nem
jobb vagyok-e neked tíz fiúnál is? **9** S fölkelt Channa, miután
ettek Sílóban és miután ittak – Éli pap éppen a széken ült az
Örökkévaló templomában az ajtófélnél – **10** ő pedig elkeseredett
lelkű volt, imádkozott az Örökkévalóhoz és sírva sírt. **11** És
fogadást tett és mondta: Örökkévaló, seregek ura, ha rátekintesz
szolgálód nyomorára, megemlékezel rólam és nem felejted el
szolgálódat és majd adsz a szolgálódnak férfimagzatot: akkor
odaadom őt az Örökkévalónak életének mindennapjaira, és
borotva nem éri fejét. **12** És történt, midőn sokat imádkozott
az Örökkévaló előtt, Éli pedig megfigyelte a száját, **13** ő meg,
Channa, szívében beszélt, csupán ajkai mozogtak, de hangja

nem hallatszott, azért Éli részegnek gondolta. **14** És szólt hozzá
Éli: Meddig fogsz részegeskedni? Távolítsd el magadtól borodat!
15 Felelt Channa és mondta: Nem, uram, nehéz lelkű asszony
vagyok én, bort pedig meg részegítő italt nem ittam, hanem
kiöntöttem lelkemet az Örökkévaló előtt. **16** Ne tartsd szolgálódat
alávaló nőnek, mert panaszom és bánatom teljéből beszéltem
idáig. **17** Felelt Éli és mondta: Menj békével! Izrael Istene pedig
adja meg kérésedet, melyet kértél tőle. **18** Mondta: Találjon
szolgálód kegyet szemeidben! Erre elment az asszony az útjára,
evett és nem volt többé bánatos arca. **19** Fölkeltek korán reggel
és leborultak az Örökkévaló előtt, erre visszatértek és megtértek
házukba Rámába. Megismerte Elkána a feleségét, Channát,
és megemlékezett róla az Örökkévaló. **20** És volt a napok
fordultakor, várandós lett Channa és szült fiút; s nevezte őt
Sámuelnek: mert az Örökkévalótól kértem őt. **21** S fölment a férfi
Elkána meg az egész háza, hogy áldozza az Örökkévalónak
az évi áldozatot és fogadását. **22** Channa pedig nem ment
föl, mert mondta férjének: Míg elválasztatik a fiú, akkor majd
elviszem, hogy megjelenjék az Örökkévaló színe előtt és ott
maradjon örökre. **23** Mondta neki férje Elkána: Tedd, ami jónak
tetszik szemeidben, maradj, míg őt elválasztottad, csakhogy
megtartsa az Örökkévaló az igéjét. És maradt az asszony és
szoptatta az ő fiát, míg elválasztotta. **24** S fölvitte magával,
miután elválasztotta, három tulokkal, egy éfa liszttel és egy tömlő
borral, és bevitte őt az Örökkévaló házába Sílóba; a fiú még fiatal
volt. **25** Levágták a tulkot és bevitték a fiút Élihez. **26** Mondta:
Kérem uram, lelked életére, uram, én vagyok az asszony,
aki állt melletted e helyütt, imádkozva az Örökkévalóhoz. **27**
Ezért a fiúért imádkoztam: megadta nekem az Örökkévaló

kérésemet, melyet tőle kértem. **28** Tehát én is felajánlottam őt
az Örökkévalónak: mind a napokon, amíg csak lesz, fel van ő
ajánlva az Örökkévalónak. És leborult ott az Örökkévaló előtt.
2 Ekkor imádkozott Channa és mondta: Ujjong szívem az
Örökkévalóban, emelkedik szarvam az Örökkévaló által; tágra
nyílik szám ellenségeim ellen, mert örvendek segítségedben. **2**
Nincs szent, mint az Örökkévaló, mert nincs senki kívüled; és
nincs szirt, mint Istenünk. **3** Ne sokat beszéljetek fennhéjázva,
fennhéjázva, ne jöjjön kemény szó a szátokból! Mert tudás Istene
az Örökkévaló s meg vannak szabva az ő tettei. **4** Hősöknek íja
megtörik, a gyengéket pedig erő övezi. **5** Jóllakottak kenyérért
szegődnek, s az éhesek megszűnnek éhezni; míg hetet szül a
magtalan, elfonnyad a sok gyermekű. **6** Az Örökkévaló öl és éltet,
sírba dönt és fölhoz; **(Sheol h7585)** **7** az Örökkévaló szegényít és
gazdagít, lealáz s föl is emel. **8** Föltámasztja porból a szegényt,
szemétből fölemeli a szűkölködőt, hogy ültesse a nemesek
mellé és a tisztelet székét bírassa velük. Mert az Örökkévalóé
a föld oszlopai és rájuk helyezte a világot. **9** Jámborainak
lábait megőrzi, s a gonoszok sötétségben enyésznek; mert nem
erővel győz az ember! **10** Az Örökkévaló – megtörnek akik
küzdenek ellene, rájuk dörög az egekben; az Örökkévaló ítél a
föld végei fölött, hogy hatalmat adjon királyának, s fölemelje
fölkentjének szaruját. **11** S elment Elkána Rámába házához;
a fiú pedig szolgálta az Örökkévalót Éli pap előtt. **12** Éli fiai
alávaló emberek voltak, nem ismerték az Örökkévalót. **13** A
papok eljárása ugyanis a néppel: bárki áldozatot mutatott be,
jött a papnak legénye, mikor főzték a húst, háromfogú villával
a kezében; **14** és beleszúrt a medencébe, vagy az üstbe,
vagy a bögrébe, vagy a fazékba: mind amit fölhozott a villa,

elvitte azt a pap; így tettek egész Izraellel, akik oda, Sílóba
mentek. **15** Sőt még mielőtt elfüstölögtették a zsiradékot, eljött a
papnak legénye és mondta az áldozó embernek: Adj húst, hogy
megsüssék a papnak; nem fogad el tőled főtt húst, hanem csak
nyerset! **16** Ha így szólt hozzá az ember: Azonnal elfüstölögtetik
a zsiradékot, akkor végy magadnak, amint kívánja a lelked, – azt
mondta: Nem, hanem most adj; ha pedig nem, veszek erővel!
17 S igen nagy volt az ifjak vétke az Örökkévaló előtt, mert
megvetették az emberek az Örökkévaló áldozatát. **18** Sámuel
pedig szolgált az Örökkévaló színe előtt, mint fiú len-éfóddal
övezve. **19** És kis köpenyt készített neki anyja és fölvitte neki
évről évre, mikor fölment férjével, áldozni az évi áldozatot. **20**
Ilyenkor megáldotta Éli Elkánát és feleségét és mondta: Adjon
neked az Örökkévaló magzatot ez asszonytól azon fölajánlás
helyett, melyet, fölajánlott az Örökkévalónak. Erre elmentek
hazájába. **21** Csakugyan gondolt az Örökkévaló Channára;
várandós lett és szült három fiút és két leányt. És felnőtt a fiú
Sámuel az Örökkévaló mellett. **22** Éli pedig nagyon öreg volt;
hallotta mindazt, amit tesznek fiai egész Izraellel és hogy hálnak
az asszonyokkal, akik odasereglettek a találkozás sátorának
bejáratához. **23** És mondta nekik: Miért tesztek ily dolgokat,
amely gonosz dolgaitokat hallom ez egész néptől. **24** Ne fiaim!
Mert nem jó a hír, melyet hallok, ahogy terjeszti az Örökkévaló
népe. **25** Ha ember ember ellen vét, ítéli a bíró, de ha az
Örökkévaló ellen vét az ember, ki szerez ítéletet neki? De nem
hallgattak atyjuk szavára, mert az Örökkévaló meg akarta őket
ölni. **26** A fiú Sámuel egyre nagyobb és jobb lett, az Örökkévaló
előtt is, és az emberek előtt is. **27** Jött az Isten embere Élihez és
szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: Úgy-e megnyilatkoztam

atyád háza előtt, mikor Egyiptomban voltak Fáraó házában! **28**
Kiválasztottam őt magamnak mind az Izrael törzsei közül papnak,
hogy fölmenjen oltáromra, hogy füstölögtessen füstölőszert és
viseljen éfódot előttem; s adtam atyád házának Izrael fiainak
mind a tűzáldozatait. **29** Miért tiporjátok vágóáldozatomat és
lisztáldozatomat, melyet elrendeltem a. szentély számára?
Jobban tisztelted fiaidat nálam, hízlalván magatokat Izrael
népem minden áldozatának zsengéjéből! **30** Azért, úgymond az
Örökkévaló, Izrael Istene, azt mondtam volt, házad és atyád háza
majd járnak előttem örökké; de most, úgymond az Örökkévaló,
távol legyen az tőlem! Mert tisztelőimet tisztelem, megvetőim
pedig megalacsonyulnak. **31** Íme napok jönnek, és levágom
karodat és atyád házának karját, hogy öreg ne legyen házadban.
32 És majd látsz vetélytársat a szentélyben mindazzal, amit jót
tesz Izraellel; és öreg nem lesz házadban sohasem. **33** De nem
mindenkit irtok ki közüled oltárom mellől, szemed elepesztésére
és lelked elcsüggesztésére; de házadnak minden szaporulása
férfikorban fog meghalni. **34** S ez legyen számodra a jel, mely
bekövetkezik két fiadon, Chofnin és Pínechászon: ugyanegy
napon halnak meg mindketten. **35** Támasztok majd magamnak
hűséges papot, aszerint, amint szívemben és lelkemben van,
fog cselekedni; és építek neki hűséges házat, és járni fog az én
fölkentem előtt minden időben. **36** És lesz, akárki megmarad
házadban, eljön leborulni előtte egy ezüst fillérért és egy cipó
kenyérért, és azt mondja: fogadj be engem a papi teendők
egyikére, hogy ehessem egy darab kenyeret.

3 A fiú Sámuel pedig szolgálta az Örökkévalót Éli előtt; az
Örökkévaló szava pedig ritka volt ama napokban, látomás
nem volt elterjedve. **2** És volt valamely napon, Éli feküdt a

helyén, szemei kezdtek elhomályosodni, látni sem tudott; **3**
Isten mécsese pedig még nem aludt ki. Sámuel meg feküdt
az Örökkévaló templomában, ahol Isten ládája volt. **4** És
szólította az Örökkévaló Sámuelt; mondta: Itt vagyok. **5** Odafutott
Élihez és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta:
Nem szólítottalak, feküdj le újra; ment és lefeküdt. **6** És ismét
szólította az Örökkévaló Sámuelt; erre fölkelt Sámuel, Élihez
ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta:
Nem szólítottalak fiam, feküdj le újra. **7** Sámuel pedig még
nem ismerte az Örökkévalót, még nem nyilatkozott meg neki az
Örökkévaló igéje. **8** És ismét szólította az Örökkévaló Sámuelt,
harmadszor; erre fölkelt, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert
szólítottál engem. Ekkor megértette Éli, hogy az Örökkévaló
szólítja a fiút. **9** Mondta tehát Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le;
és lesz, ha szólít téged, akkor mondjad: beszélj, Örökkévaló,
mert hallja a szolgád. És ment Sámuel és lefeküdt helyére.
10 S eljött az Örökkévaló, odaállt és szólította, mint már több
ízben: Sámuel, Sámuel. Mondta Sámuel Beszélj, mert hallja
a te szolgád. **11** És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Íme, én
cselekszem oly dolgot Izraelben, hogy bárki hallja, megcsendül a
két füle. **12** Ama napon teljesítem Élin mindazt, amit beszéltem
házáról, kezdve és végezve. **13** Kijelentem neki, hogy ítéletet
tartok háza fölött örökre, ama bűn miatt, hogy tudta, hogy fiai
átkot vonnak magukra, de nem feddte meg őket. **14** Azért tehát
megesküdtem Éli házáról: Nem jut engesztelés Éli háza bűnének,
sem vágóáldozattal, sem lisztáldozattal, soha sem. **15** És
feküdt Sámuel reggelig, akkor kinyitotta az Örökkévaló házának
ajtajait; Sámuel pedig félt Élinek megmondani a látomást. **16**
És hívta Éli Sámuelt és mondta: Sámuel fiam! Mondta: Itt

vagyok. **17** És mondta: Mi az az ige, melyet szólt hozzád?
Ne titkold el, kérlek, előttem. Úgy tegyen veled az Isten és
úgy folytassa, ha eltitkolsz előttem valamit mind azon igéből,
melyet hozzád szólt. **18** Erre megmondta neki Sámuel mind a
dolgokat s nem titkolta el előtte. Mondta: Ő az Örökkévaló, ami
jónak tetszik szemeiben, azt tegye. **19** Felnőtt Sámuel és az
Örökkévaló vele volt és nem ejtett el mind a szavaiból semmit a
földre. **20** És megtudta egész Izrael Dántól Beér-Sebáig, hogy
hűséges Sámuel mint az Örökkévalónak prófétája. **21** Továbbra
is megjelent az Örökkévaló Sílóban, mert megnyilatkozott az
Örökkévaló Sámuelnek Sílóban az Örökkévaló igéjével.

4 És lett Sámuel szava egész Izraelé. S kivonult Izrael háborúra
a filiszteusok ellen és táboroztak Ében-Háézer mellett, a
filiszteusok pedig táboroztak Afékban. **2** Sorakoztak a filiszteusok
Izrael ellen, megindult a csata és megveretett Izrael a filiszteusok
előtt; s levertek a harctéren, a mezőn, mintegy négyezer embert.
3 Erre bement a nép a táborba és mondták Izrael vénei: Miért
vert meg ma bennünket az Örökkévaló a filiszteusok előtt?
Hadd vegyük magunkhoz Sílóból az Örökkévaló szövetségének
ládáját, hagy jöjjön közibénk és segítsen meg ellenségünk
kezéből. **4** S küldött a nép Sílóba és elvitték onnan szövetsége
ládáját az Örökkévalónak, a Seregek urának, aki székel a
kerubok fölött; és ott volt Éli két fia az Isten szövetségének
ládája mellett: Chofni és Pinechász. **5** És volt, amint megjött
az Örökkévaló szövetségének ládája a táborba, riadt egész
Izrael nagy riadással, és zúgott bele a föld. **6** Midőn hallották
a filiszteusok a riadás hangját, mondták: Mi ennek a nagy
riadásnak a hangja a héberek táborában? És megtudták, hogy
az Örökkévaló ládája jött meg a táborba. **7** Ekkor megfélemlettek

a filiszteusok, mert mondták: Isten jött a táborba! És mondták:
Jaj nekünk, mert nem volt ilyesmi tegnap tegnapelőtt; **8** jaj
nekünk, ki ment meg bennünket e hatalmas isten kezéből?
Ez az az isten, aki megverte Egyiptomot minden csapással
a pusztában. **9** Bátorodjatok és legyetek férfiak, filiszteusok,
nehogy szolgáljatok a hébereknek, amint ők nektek szolgáltak;
legyetek hát férfiak és harcoljatok! **10** Harcoltak a filiszteusok,
megveretett Izrael, és megfutamodtak kiki sátraihoz; és igen
nagy volt a vereség, elesett Izraelből harmincezer gyalogos. **11**
Isten ládája pedig elvétetett és Éli két fia meghalt, Chofni és
Pínechász. **12** S futott egy Benjáminbeli ember a csatatérről és
ugyanaznap eljutott Sílóba, ruhái megszaggatva és föld a fején.
13 Odajutott és íme, Éli ül a széken, az út oldalán várakozva,
mert szíve remegésben volt Isten ládája miatt. Az ember pedig
odaért, hogy hírt mondjon a városban, és jajveszékelt az egész
város. **14** Midőn meghallotta Éli a jajkiáltás hangját, mondta:
Mi ennek a zúgásnak hangja? Az ember pedig sietett, eljött
és hírt mondott Élinek. **15** Éli kilencvennyolc éves volt, szemei
merevek voltak és nem tudott látni. **16** És szólt az ember Élihez:
Én vagyok az, ki jött a csatatérről, én ugyanis ma a csatatérről
futamodtam meg. Mondta: Hogyan történt a dolog, fiam? **17**
Felelt a hírmondó és mondta: Megfutamodott Izrael a filiszteusok
előtt és nagy vereség is volt a nép között; két fiad is meghalt,
Chofni és Pínechász, és Isten ládája elvétetett. **18** És volt, amint
megemlítette az Isten ládáját, hanyatt esett a székről, a kapu
oldala mellett, nyakcsontját szegte és meghalt, mert öreg volt a
férfiú és nehéz, Ő bírája volt Izraelnek negyven évig. **19** Menye
pedig, Pínechász felesége várandós volt, szüléshez közel, s
meghallotta a hírt az Isten ládájának elvételéről és hogy meghalt

apja és férje; ekkor legörnyedt és szült, mert dúltak benne a
fájdalmai. **20** S mikor haldoklófélben volt, szólták a mellette álló
nők: Ne félj, mert fiút szültél. De nem felelt és nem hajtotta rá
szívét. **21** És így nevezte a fiút: Í-Kábód, mondván: Elköltözött a
dicsőség Izraelből – Isten ládájának elvétele miatt, meg apja és
férje miatt. **22** Mondta ugyanis: Elköltözött a dicsőség Izraelből,
mert elvétetett Isten ládája.

5 A filiszteusok pedig elvették az Isten ládáját és vitték Ében-
Háézerből Asdódba. **2** S vették a filiszteusok az Isten ládáját
és bevitték a Dágón házába és oda állították Dágón mellé. **3**
Másnap korán fölkeltek az Asdódbeliek s íme Dágón arccal
a földre esett az Örökkévaló ládája előtt; s vették Dágónt
és visszatették helyére. **4** Midőn azonban másnap fölkeltek
korán reggel, íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló
ládája előtt; Dágón feje pedig és két keze töve levágva a
küszöbön, csak Dágón teste maradt helyén. **5** Azért nem lépnek
Dágón papjai és mind, akik bemennek Dágón házába, a Dágón
küszöbére Asdódban mind e mai napig. **6** Ekkor ránehezedett
az Örökkévaló keze az Asdódbeliekre és pusztította őket;
megvervén őket kelésekkel, Asdódot és határait. **7** Midőn látták
Asdód emberei, hogy így van, azt mondták: Ne maradjon Izrael
Istenének ládája nálunk, mert kemény volt a keze rajtunk és
Dágón istenünkön. **8** És küldtek és összegyűjtötték mind a
filiszteusok fejedelmeit magukhoz és mondták: Mit tegyünk Izrael
Istenének ládájával? Mondták: Gátba vitessék át Izrael Istenének
ládája. Átvitték tehát Izrael Istenének ládáját. **9** S volt, miután
átvitték azt, rajta volt az Örökkévaló keze a városon igen nagy
megzavarással; megverte ugyanis a város embereit, aprajától
nagyjáig: kiütöttek rajtuk kelések. **10** Ekkor elküldték Isten ládáját

Ekrónba; s volt, amint Ekrónba jutott Isten ládája, jajveszékeltek
az Ekrónbeliek, mondván: Áthozták hozzám Izrael Istenének
ládáját, hogy megöljön engem és népemet. **11** Erre küldtek,
összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelmeit és mondták:
Küldjétek el Izrael Istenének ládáját, Hogy visszatérjen helyére,
és meg ne öljön engem és népemet. Mert halálos zavar volt az
egész városban: nagyon nehéz volt ott Isten keze. **12** Azon
emberek is, akik nem haltak meg, megverettek kelésekkel; s
fölszállt a város jajkiáltása ég felé.

6 És volt az Örökkévaló ládája a filiszteusok földjén hét hónapig.
2 Ekkor szólították a filiszteusok a papokat és a varázslókat,
mondván: Mit tegyünk az Örökkévaló ládájával? Tudassátok
velünk, miképpen küldjük el helyére? **3** Mondták: Ha elkülditek
Izrael Istenének ládáját, ne küldjétek azt el üresen, hanem
rójatok le neki bűnáldozatot; akkor meggyógyultok és tudva lesz
előttetek, miért nem távozik a keze rólatok. **4** És mondták: Mi az
a bűnáldozat, amelyet lerójunk neki: Mondták: A filiszteusok
fejedelmei száma szerint öt arany kelés és öt arany egér; mert
ugyanegy csapás van mindnyájatokon és fejedelmeiteken. **5**
Készítsétek tehát képeit keléseiteknek és képeit egereiteknek,
melyek pusztítják az országot, és adjatok Izrael Istenének
tiszteletet; talán megkönnyebbíti kezét rajtatok és isteneiteken
és országtokon. **6** Minek is keményítenétek meg szíveteket,
valamint megkeményítették Egyiptom és Fáraó az ő szívüket?
Nemde, amidőn hatalmat művelt rajtuk, elbocsátották őket és
elmentek. **7** Most tehát vegyetek, készítsetek egy új szekeret és
két szoptatós tehenet, melyeken nem volt még járom; fogjátok be
a teheneket a szekérbe, de hajtsátok vissza borjaikat mögülük
a házba. **8** Vegyétek az Örökkévaló ládáját és tegyétek azt

a szekérre, az aranytárgyakat pedig, melyeket leróttok neki
bűnáldozatul, helyezzétek el szekrényben az oldalán; s küldjétek
el és menjen. **9** S nézzétek, ha határának megy föl, Bét-
Sémesnek, ő hozta ránk ezt a nagy veszedelmet; ha, pedig
nem, akkor tudjuk, hogy nem az ő keze ért bennünket: véletlen
az, mely velünk történt. **10** És így tettek az emberek: vettek
két szoptatós tehenet és befogták a szekérbe; borjaikat pedig
elzárták a házban. **11** És ráhelyezték az Örökkévaló ládáját a
szekérre, meg a szekrényt és az arany egereket és keléseik
képeit. **12** A tehenek egyenest mentek az úton, Bét-Sémesnek,
azon egy országúton mentek, egyre bőgve és nem tértek le
sem jobbra, sem balra; a filiszteusok fejedelmei pedig mentek
utánuk Bét-Sémes határáig. **13** A Bét-Sémesbeliek épen tartották
a búzaaratást a völgyben; fölemelték szemeiket, meglátták
a ládát és örültek, hogy látták. **14** A szekér pedig eljutott a
Bét-Sémesbeli Józsuának mezejére és megállt ott; ott pedig
nagy kő volt. Ekkor széthasogatták a szekér fáit, a teheneket
pedig bemutatták égőáldozatul az Örökkévalónak. **15** A leviták
levették az Örökkévaló ládáját meg a mellette levő szekrényt,
amelyben az aranytárgyak voltak és rátették a nagy kőre; Bét-
Sémes emberei pedig bemutattak égőáldozatokat, és vágtak
vágóáldozatokat ama napon az Örökkévalónak. **16** A filiszteusok
öt fejedelme pedig nézte; arra visszatértek Ekrónba ama napon.
17 És ezek az arany kelések, melyeket leróttak a filiszteusok
bűnáldozatul az Örökkévalónak: Asdódért egy, Azzáért egy,
Askelónért egy, Gátért egy, Ekrónért egy. **18** Az arany egerek
pedig a filiszteusok minden városainak száma szerint, melyek
az öt fejedelemé, erősített várostól nyílt faluig. A. nagy kő
pedig, melyre tették az Örökkévaló ládáját, még ott van mind a

mai napig a Bét-Sémesbeli Józsua mezején. **19** És megvert
Bét-Sémes emberei közül, mert megnézték az Örökkévaló
ládáját, megvert a nép közül hetven embert, ötvenezer embert; s
gyászolt a nép, mert megverte az Örökkévaló a népet nagy
vereséggel. **20** És mondták Bét-Sémes emberei: Ki bír megállni
az Örökkévaló, e szent Isten előtt, és kihez vonuljon tőlünk?
21 Ekkor küldtek követeket Kirját-Teárim lakóihoz mondván:
Visszahozták a filiszteusok az Örökkévaló ládáját, jöjjetek le,
vigyétek azt fel magatokhoz.

7 S eljöttek Kirját – Jeárim emberei és fölvitték az Örökkévaló
ládáját és bevitték azt Abínádáb házába a dombon; Eleázárt, a
fiát pedig fölszentelték, hogy őrizze az Örökkévaló ládáját. **2** És
volt azon nap óta, melyen a láda Kirját-Jeárimban állt, eltelt sok
idő – volt ugyanis húsz esztendő – akkor vágyakozott Izrael
egész háza az Örökkévaló után. **3** És szólt Sámuel Izrael egész
házához, mondván: Ha egész szívetekkel akartok visszatérni az
Örökkévalóhoz, távolítsátok el az idegen isteneket közületek
meg az Astóreteket; szilárdítsátok meg szíveteket megtérve az
Örökkévalóhoz és őt szolgáljátok egyedül, hogy megmentsen
titeket a filiszteusok kezéből. **4** S eltávolították Izrael fiai
a Báalokat és az Astóreteket és szolgálták az Örökkévalót
egyedül. **5** És mondta Sámuel: Gyűjtsétek össze egész Izraelt
Micpába, s majd imádkozom értetek az Örökkévalóhoz. **6**
Összegyűltek tehát Miczpába, merítettek vizet és kiöntötték
az Örökkévaló színe előtt, böjtöltek ama napon és mondták
ott: Vétkeztünk az Örökkévaló ellen! És ítéletet tartott Sámuel
Izrael fiai fölött Miczpában. **7** Midőn meghallották a filiszteusok,
hogy összegyűltek Izrael fiai Miczpába, fölvonultak a filiszteusok
fejedelmei Izrael ellen; Izrael fiai meghallották és féltek a

filiszteusoktól. **8** Ekkor szóltak Izrael fiai Sámuelhez: Meg
ne szűnjél értünk kiáltani az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz,
hogy megsegítsen a filiszteusok kezéből. **9** Erre vett Sámuel
egy szopós bárányt és bemutatta égőáldozatul egészen az
Örökkévalónak; és kiáltott Sámuel az Örökkévalóhoz Izraelért s
meghallgatta őt az Örökkévaló. **10** Sámuel épen bemutatta az
égőáldozatot, amidőn a filiszteusok közeledtek harcra Izrael
ellen; s dörögtetett az Örökkévaló ama napon nagy hanggal a
filiszteusokra és megzavarta őket, és megverettek Izrael előtt.
11 Kivonultak Izrael emberei Miczpából, üldözték a filiszteusokat
és megverték őket Bét-Kár aljáig. **12** Ekkor vett Sámuel egy
követ, elhelyezte Miczpá és Sén között és így nevezte el: Ében
Háézer; mondta ugyanis: Idáig segített minket az Örökkévaló. **13**
S megalázkodtak a filiszteusok és többé nem is mentek be Izrael
határába; és volt az Örökkévaló keze a filiszteusok ellen Sámuel
minden napjaiban. **14** És visszakerültek azon városok, melyeket
Izraeltől elvettek volt a filiszteusok, Izraelhez, Ekróntól Gátig; s
határukat is kiszabadította Izrael a filiszteusok kezéből; és béke
volt Izrael és az emóri közt. **15** Bírája volt Sámuel Izraelnek élete
mindennapjaiban. **16** Menni szokott évről évre, körüljárt Bét-
Élbe, Gilgálba és Miczpába, és ítéletet tartott Izrael fölött mind e
helyeken. **17** Vissza pedig Rámába tért, mert ott volt a háza és
ott bírája volt Izraelnek. És épített ott oltárt az Örökkévalónak.

8 És volt, midőn öreg lett Sámuel, megtette fiait bírákul Izrael
számára. Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abíél fia, Czerór
fia, Bekhórat fia, Afíach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék
vitéz. **2** S volt elsőszülött fiának neve Jóél, másodszülöttjének
neve pedig Abója, – bírák Beér-Sébában. **3** De nem jártak
fiai az ő útjain, hanem hajoltak a haszonlesés felé, elfogadtak

vesztegetést és hajlították a jogot. **4** Összegyűltek mind az
Izrael vénei és odamentek Sámuelhez Rámába. **5** És szóltak
hozzá: Íme, te öreg lettél, fiaid pedig nem járnak az útjaidon;
most tegyél fölénk királyt, hogy bíránk legyen, mind a népek
módjára. **6** De rossznak tetszett a dolog Sámuel szemeiben,
amidőn mondták: adj nekünk királyt, hogy bíránk legyen. És
imádkozott Sámuel az Örökkévalóhoz. **7** És szólt az Örökkévaló
Sámuelhez: Hallgass a nép szavára mindenben, amit szólnak
hozzád; mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek
meg, hogy ne uralkodjam rajtuk. **8** mind a cselekedetek szerint,
melyeket cselekedtek, amióta fölvezettem őket Egyiptomból
mind e mai napig, hogy elhagytak engem és szolgáltak más
isteneket – akképpen cselekednek ők veled is. **9** S most hallgass
szavukra; csakhogy intve intsd őket és add tudtukra a király
jogát, aki uralkodni fog rajtuk. **10** És elmondta Sámuel mind az
Örökkévaló szavait a népnek, mely tőle királyt kért. **11** Mondta:
Ez lesz a király joga, aki uralkodni fog rajtatok. Fiaitokat elveszi,
hogy tegye magának kocsijához és lovaihoz és fussanak a
kocsija előtt; **12** s hogy tegye magának ezrek tiszteivé és ötvenek
tiszteivé, és hogy szántsák szántását és arassák aratását és
készítsék hadiszereit és szekérszereit. **13** Leányaitokat pedig
elveszi kenőcskeverőnőknek, szakácsnőknek és sütőnőknek.
14 És legjobb mezeiteket, szőlőiteket és olajfáitokat elveszi,
hogy szolgáinak adja. **15** Vetéseitekből és szőlőitekből tizedet
vesz, hogy adja udvari tiszteinek és szolgáinak. **16** Szolgáitokat
pedig, szolgálóitokat és legjobb ifjaitokat meg szamaraitokat
elveszi, hogy használja munkájára. **17** Juhaitokból tizedet vesz,
és ti magatok lesztek neki rabszolgái. **18** És kiáltani fogtok
ama napon királytok miatt, akit választottatok magatoknak;

de nem fog titeket meghallgatni az Örökkévaló ama napon.
19 De vonakodott a nép hallgatni Sámuel szavára; mondták:
Nem, hanem király legyen fölöttünk; **20** s legyünk mi is, mint
mind a népek: bíránk legyen királyunk, vonuljon ki előttünk
és harcolja harcainkat. **21** Hallotta Sámuel a népnek minden
szavait és elmondta az Örökkévaló fülei hallatára. **22** Ekkor
szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Hallgass szavukra és rendelj
föléjük királyt. És szólt Sámuel Izrael embereihez: Menjetek kiki
városába.

9 Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abíél fia, Czerór fia,
Bekhórat fia, Afíach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék vitéz.
2 Annak volt egy fia, neve Sául, ifjú és szép és nem volt senki
Izrael fiai közül szebb nálánál: vállától feljebb magasabb volt
az egész népnél. **3** Elvesztek Kisnek, Sául atyjának szamarai;
ekkor szólt Kis Sáulhoz az ő fiához: Vegyél csak magaddal
egyet a legények közül, és kelj föl, menj, keresd a szamarakat.
4 Bejárta Efraim hegységét, bejárta Sálísa vidékét, de nem
találták; bejárták Sáalim vidékét, de nem voltak meg; bejárták
Benjámin vidékét, de nem találták. **5** Czúf vidékére értek, akkor
azt mondta Sául a legényének, aki vele volt: Gyere, hadd térünk
vissza, nehogy atyám, fölhagyván a szamarakkal, miattunk
aggódjék. **6** Mondta neki: Íme, kérlek, Istennek egy embere van
a városban, és a férfiú tisztelni való, minden, amit beszél, be is
következik; most hát, menjünk oda, talán tudtunkra adja azon
utunkat, melyre menjünk. **7** Erre mondta Sául a legényének:
Ám menjünk, de mit vigyünk a férfiúnak? Bizony a kenyér
kifogyott edényeinkből, ajándék pedig nincs, hogy vigyünk az
Isten emberének; mi van nálunk? **8** Továbbra is felelt a legény
Sáulnak és mondta: Íme, van kezemben egy negyed sékel ezüst;

majd adom az Isten emberének, és tudtunkra adja utunkat. **9**
Azelőtt Izraelben így szólt az ember, mikor ment Istent kérdezni:
Gyertek, hadd megyünk a látóhoz! Mert a mai prófétát nevezték
azelőtt látónak. **10** És mondta Sául a legényének: Jó a beszéded,
gyere, hadd megyünk. És mentek a városba, ahol volt az Isten
embere. **11** Épen fölmentek a város hágóján, amidőn találtak
leányokat, kik kijöttek vizet meríteni; mondták nekik: Itt van-
e a látó? **12** Feleltek nekik és mondták: Itt van, íme előtted;
siess most, mert ma jött a városba, mert áldozása van ma a
népnek a magaslaton. **13** Mihelyt bementek a városba, azonnal
megtaláljátok őt, mielőtt fölmegy a magaslatra étkezni, mert
nem étkezik a nép, míg ő el nem jön, mivel ő áldja meg az
áldozatot, azután étkeznek a meghívottak; most hát menjetek
fel, mert őt – ez idő szerint megtaláljátok őt. **14** És fölmentek
a városba; éppen a város közepére értek, s íme Sámuel jött
eléjük, hogy fölmenjen a magaslatra. **15** Az Örökkévaló pedig
kinyilatkoztatta volt Sámuel füleibe, egy nappal Sául jötte előtt,
mondván: **16** Holnap, ilyen időben, küldök hozzád egy férfiút
Benjámin országából: azt kenjed föl fejedelemnek Izrael népem
fölé, hogy megsegítse népemet a filiszteusok kezéből; mert
láttam népemet, mivel eljutott hozzám kiáltása. **17** Sámuel pedig
meglátta Sáult, s megszólította az Örökkévaló: Íme a férfiú, kiről
szóltam hozzád, ez fog; uralkodni népemen. **18** S odalépett Sául
Sámuelhez a kapuban és mondta: Mondd meg nekem, kérlek,
merre van a látó háza? **19** Felelt Sámuel Sáulnak és mondta:
Én vagyok a látó; menj föl előttem a magaslatra és étkezzetek
ma velem; majd elbocsátlak reggel és mindent, ami szívedben
van, megmondok neked. **20** A szamarakra pedig, melyek
elvesztek ma harmadnapja ne fordítsd rájuk szívedet, mert

megtaláltattak; kié is Izrael minden gyönyörűsége, nemde tiéd
és atyád egész házáé? **21** Felelt Sául és mondta: Nem vagyok-e
Benjáminbeli, legkisebbjeiből Izrael törzseinek, családom pedig
a legcsekélyebb Benjámin törzsének minden családjai közül;
miért beszéltél hát hozzám ilyen dolgot! **22** Ekkor vette Sámuel
Sáult és legényét és bevezette őket a terembe; s adott nekik
helyet a meghívottak élén, voltak pedig mintegy harminc ember.
23 És mondta Sámuel a szakácsnak: Add ide azt a részt, melyet
adtam neked, melyről szóltam hozzád: tedd azt el magadnál. **24**
És levette a szakács a combot és ami rajta volt és odatette Sául
elé és mondta: Íme ami megmaradt, tedd magad elé, egyél, mert
azon meghatározott időre tartatott számodra, melyről mondtam:
meghívom a népet. És evett Sául Sámuellel ama napon. **25** Erre
lementek a magaslatról a városba; és beszélt Sáullal a háztetőn.
26 Korán fölkeltek, és volt a hajnal feljöttekor, fölszólt Sámuel
Sáulhoz a háztetőre, mondván: Kelj fel, hogy elbocsássalak!
Fölkelt Sául és kimentek ketten, ő meg Sámuel, az utcára. **27**
Ők leértek a város végére és Sámuel szólt Sáulhoz: Mondd a
legénynek, hogy menjen előre – és előre ment – te pedig állj
meg ezennel, s majd hallatom veled az Isten igéjét.

10 Ekkor vette Sámuel az olajkorsót, öntött a fejére és
megcsókolta; mondta: Nemde, hogy fölkent téged az Örökkévaló
birtoka felé fejedelemnek! **2** Midőn elmész ma tőlem, találsz
majd két embert Ráchel sírja mellett, Benjámin határában,
Czelczáchban, s így szólnak hozzád: megkerültek a szamarak,
melyeket keresni mentél, és íme, abban hagyta atyád a szamarak
dolgát és aggódik miattatok, mondván: mit tegyek fiamért? **3**
Tova mész onnan messzebb és eljutsz a Tábór terebinthusig, ott
majd talál téged három ember, akik fölmennek Istenhez Bét-Élbe;

az egyik visz három gödölyét, a másik visz három cipó kenyeret,
és a harmadik visz egy tömlő bort. **4** S majd megkérdeznek
téged békéd felől; adnak neked két kenyeret, s te fogadd el
kezükből. **5** Azután eljutsz Isten Halmához, ahol a filiszteusok
őrsei vannak; és lesz, amint beérsz oda a városba, rátalálsz egy
csapat prófétára, kik lemennek a magaslatról és előttük lant és
dob és fuvola és hárfa és ők prófétálnak. **6** És rád szökik az
Örökkévaló szelleme és prófétálni fogsz velük; és átváltozol
más emberré. **7** És lesz, midőn bekövetkeznek neked a jelek,
tegyél úgy, ahogy módot találsz, mert az Isten veled van. **8** Majd
menj le előttem Gilgálba, s íme én lemegyek hozzád, bemutatni
égőáldozatokat és áldozni békeáldozatokat; hét napig várj, míg
eljövök hozzád és tudatom veled, mit cselekedjél. **9** Történt
pedig, amint elfordította vállát, hogy elmenjen Sámueltől, másra
változtatta Isten a szívét; és bekövetkeztek mind a jelek ama
napon. **10** Midőn eljutottak oda a Halomhoz, íme szemben vele
egy csapatpróféta; ekkor rászökött Isten szelleme, és prófétált
közöttük. **11** És volt, mind akik ismerték tegnap tegnapelőtt óta,
látták, íme a prófétákkal prófétál; ekkor mondta a nép, egyik a
másikának: Mi is történt Kis fiával? Hát Sául is a próféták között
van? **12** Felelt azonban valaki onnan és mondta: Hát ki az ő
atyjuk! Azért lett példabeszéddé: Hát Sául is a próféták között
van? **13** Midőn megszűnt prófétálni, odament a magaslatra. **14**
És szólt Sául nagybátyja hozzá és legényéhez: Merre jártatok?
Mondta: Hogy keressük a szamarakat, de midőn láttuk, hogy
nincsenek meg, odamentünk Sámuelhez. **15** És mondta Sául
nagybátyja: Add nekem, kérlek; tudtomra, mit mondott nektek
Sámuel. **16** Szólt Sául a nagybátyjához: Bizony megmondta
nekünk, hogy megkerültek a szamarak. De a királyság dolgát,

amelyről szólt Sámuel, nem mondta meg neki. **17** És egybehívta
Sámuel a népet az Örökkévalóhoz: Miczpába; **18** és szólt Izrael
fiaihoz: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én hoztam föl
Izraelt Egyiptomból és megmentettelek titeket Egyiptom kezéből
és mind a királyságok kezéből, melyek nyomorgattak benneteket.
19 Ti pedig ma megvetettétek az Istenteket, őt, aki segítőtök mind
a veszedelmeitekből és szorultságaitokból és mondtátok: nem,
hanem királyt tegyél fölénk. Most hát álljatok meg az Örökkévaló
színe előtt törzseitek és ezreitek szerint. **20** Odaléptette Sámuel
mind az Izrael törzseit, és megfogatott Benjámin törzse. **21**
Odaléptette Benjámin törzsét családjai szerint és megfogatott a
Matri családja; ekkor megfogatott Sául, Kis fia, és keresték őt,
de nem találtatott. **22** Megkérdezték tehát újra az Örökkévalót:
Jött-e ide még valaki? Mondta az Örökkévaló: Íme, ő elrejtőzött
a poggyásznál. **23** Akkor futottak és vették őt onnan, és megállt
a nép közepette; és magasabb volt az egész népnél vállától
feljebb. **24** És szólt Sámuel az egész néphez: Látjátok-e azt,
akit kiválasztott az Örökkévaló, hogy nincs olyan mint ő az
egész nép között! Erre riadozott az egész nép, és mondták:
Éljen a király! **25** És elmondta Sámuel a népnek a királyság
jogát, fölírta könyvbe és letette az Örökkévaló színe előtt; erre
elbocsátotta Sámuel az egész népet, kit-kit házába. **26** Sául is
hazament Gibeába; és ment vele a csapat, azok, kiknek szívét
megérintette Isten. **27** Alávaló emberek azonban mondták: Mit
fog ez rajtunk segíteni? Megvetették őt és nem hoztak neki
ajándékot; de úgy tett, mintha nem hallaná.

11 Fölvonult az ammóni Náchás és táborozott Jábés-Gileád
ellen; és szóltak mind Jábés emberei Nácháshoz: Köss velünk
szövetséget és majd szolgálunk téged. **2** Szólt hozzájuk az

ammóni Náchás: Akképpen kötöm meg veletek, ha kiszúrom
mindegyikteknek a jobb szemét, teszem pedig gyalázatára egész
Izraelnek. **3** És szóltak hozzá Jábés vénei: Engedj nekünk
hét napot; hadd küldjünk követeket Izrael egész határába; és
ha nincs, ki minket megsegít, akkor kimegyünk hozzád. **4** És
eljutottak a követek Gibeát-Sáulba és elmondták a dolgokat a
nép fülei hallatára; erre fölemelte az egész nép a hangját, és
sírtak. **5** De íme Sául jön a marha után a mezőről; és mondta
Sául: Mi lelte a népet, hogy sírnak? És elbeszélték neki Jábés
embereinek szavait. **6** Ekkor rászökött Isten szelleme Sáulra,
amint meghallotta ezeket a szavakat; és föllobbant haragja
nagyon. **7** És vett két marhát, földarabolta, és szétküldte Izrael
egész határába a követek által, mondván: Aki nem vonul ki
Sául után és Sámuel után, így tétessék marhájával. Ekkor
rászállt az Örökkévaló félelme a népre, és kivonultak mint egy
ember. **8** Megszámlálta őket Bézekben, és voltak Izrael fiai
háromszázezren, Jehúda emberei pedig harmincezren. **9** És
mondták az odajött követeknek: Így mondjátok Jábés-Gileád
embereinek: holnap lesz számotokra segedelem, mikor forrón
süt a nap. És megjöttek a követek és tudtára adták Jábés
embereinek, és megörültek. **10** Ekkor mondták Jábés emberei:
Holnap kimegyünk hozzátok, és majd tesztek velünk egészen
úgy, amint jónak tetszik a szemeitekben. **11** Volt pedig másnap,
Sául elrendezte a népet három csapatban, ezek bementek a
tábor közepébe a reggeli őrszakban és megverték Ammónt, míg
forróvá lett a nap; a megmaradottak elszéledtek és nem maradtak
meg közülük ketten együtt. **12** És szólt a nép Sámuelhez: Ki az,
aki mondta Sául uralkodjék fölöttünk? Adjátok ide az embereket,
hogy megöljük! **13** Erre mondta Sául: Ne ölessék meg senki a

napon, mert ma segedelmet művelt az Örökkévaló Izraelben. **14**
És szólt Sámuel a néphez: Gyertek, hadd megyünk Gilgálba, és
újítsuk meg ott a királyságot. **15** És ment az egész nép Gilgálba,
királlyá tették ott Sáult az Örökkévaló előtt Gilgálban és áldoztak
ott békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt; és örült ott Sául
meg mind az Izrael emberei felette nagyon.

12 És szólt Sámuel egész Izraelhez: Íme, hallgattam szavatokra
mindenben, amit mondtatok nekem, és királyt tettem fölétek. **2**
Most hát, íme a király jár előttetek, én pedig megöregedtem és
megőszültem, és fiaim – itt vannak veletek; én pedig jártam
előttetek ifjúkorom óta mind e mai napig. **3** Itt vagyok, valljatok
ellenem az Örökkévaló előtt és fölkentje előtt: kinek az ökrét
vettem el és kinek a szamarát vettem el, kit fosztogattam,
kit nyomtam el, és kinek a kezéből vettem váltságdíjat, hogy
szemet hunyjak előtte – s megtérítem nektek. **4** Mondták:
Nem fosztogattál bennünket és nem nyomtál el, és nem vettél
senki kezéből semmit. **5** És szólt hozzájuk Tanú ellenetek
az Örökkévaló és tanú az ő fölkentje e mai napon, hogy
nem találtatok kezemben semmit. Mondták: Tanú! **6** Erre
szólt Sámuel a néphez: Az Örökkévaló, aki teremtette Mózest
és Áront és aki fölvezette őseiteket Egyiptom országából
7 Most tehát álljatok meg, hadd szálljak ítéletre veletek az
Örökkévaló színe előtt, az Örökkévaló mindazon igaz tettei felől,
melyeket cselekedett veletek és őseitekkel. **8** Amidőn Jákob
Egyiptomba ment, kiáltottak őseitek az Örökkévalóhoz, és küldte
az Örökkévaló Mózest és Áront, kivezették őseiteket Egyiptomból
és letelepítették őket a helyen. **9** De elfelejtették az Örökkévalót,
Istenüket; akkor eladta őket Szíszerának, Cháczór hadvezérének
kezébe, a filiszteusok kezébe és Móáb királyának kezébe,

és harcoltak ellenük. **10** Ekkor kiáltottak az Örökkévalóhoz
és mondták: Vétkeztünk, hogy elhagytuk az Örökkévalót és
szolgáltuk a Báalokat és az Astóreteket; s most ments meg
minket ellenségeink kezéből és majd szolgálunk téged. **11** És
küldte az Örökkévaló Jerubbáalt és Bedánt és Jiftáchot és
Sámuelt; megmentett titeket ellenségeitek kezéből köröskörül és
laktatok biztonságban. **12** Midőn láttátok, hogy Náchás, Ámmón
fiainak királya, jön ellenetek, mondtátok nekem: Nem, hanem
király uralkodjék rajtatok – holott az Örökkévaló, a ti Istenetek, a
királyok. **13** Most tehát, íme a király, akit választottatok, akit
kértetek; íme adott az Örökkévaló fölétek királyt! **14** Ha, majd
félitek az Örökkévalót és szolgáljátok őt és hallgattok szavára
és nem lesztek engedetlenek az Örökkévaló parancsa iránt és
követitek ti is, a király is, aki királlyá lett rajtatok, az Örökkévalót,
Istenteket – **15** ha pedig nem hallgattok az Örökkévaló szavára és
engedetlenek lesztek az Örökkévaló parancsa iránt, akkor lesz az
Örökkévaló keze ellenetek, amint volt atyáitok ellen. **16** Most is –
álljatok meg és lássátok ezt a nagy dolgot, melyet az Örökkévaló
cselekszik szemeitek előtt. **17** Nemde búzaaratás van ma?
Kiáltok az Örökkévalóhoz és adni fog mennydörgést és – esőt;
tudjátok hát és lássátok, hogy nagy a gonoszságotok, melyet
cselekedtetek, az Örökkévaló szemeiben, kérvén magatoknak
királyt. **18** Ekkor kiáltott Sámuel az Örökkévalóhoz, és adott az
Örökkévaló mennydörgést és esőt ama napon; és félte az egész
nép nagyon az Örökkévalót és Sámuelt. **19** És szólt az egész
nép Sámuelhez: Imádkozzál szolgáidért az Örökkévalóhoz,
Istenedhez, hogy meg ne haljunk, mert mind a vétkeinket
gonoszsággal tetéztük, kérvén magunknak a királyt. **20** Szólt
Sámuel a néphez: Ne féljetek, ti cselekedtétek ugyan mind

e gonoszságot; csak el ne térjetek az Örökkévalótól, hanem
szolgáljátok az Örökkévalót egész szívetekkel. **21** És ne térjetek
el – a semmiségek után, melyek nem használnak és nem
mentenek meg, mert semmiségek. **22** Mert nem veti el az
Örökkévaló a népét az ő nagy neve kedvéért; mert úgy akarta
az Örökkévaló, hogy magának népéül tegyen benneteket. **23** Én
is – távol legyen tőlem, hogy vétkezzem az Örökkévaló ellen,
megszűnvén imádkozni értetek; majd tanítalak titeket a jó és
egyenes útra. **24** Csak féljétek az Örökkévalót és szolgáljátok őt
igazságban egész szívetekkel; mert lássátok, mi nagyot művelt
veletek. **25** De ha gonoszul cselekedtek, ti is, királyotok is, el
fogtok pusztulni.

13 Egyéves volt Sául uralmában – két évig uralkodott Izrael
fölött – **2** akkor kiválasztott magának Sául háromezret Izraelből,
és voltak Sáulnál kétezren Mikhmásban és Bét-Él hegyén,
és ezren voltak Jónátánnál a Benjáminbeli Gibeában; a többi
népet pedig elbocsátotta, kit-kit sátraihoz. **3** És megverte
Jónátán a filiszteusok őrsét, mely Gébában volt, és meghallották
a filiszteusok; Sául pedig megfúvatta a harsonát az egész
országban, mondván: Hadd hallják a héberek! **4** Egész Izrael
pedig hallotta, hogy mondták: megverte Sául a filiszteusok
őrsét, meg rossz hírbe is keveredett Izrael a filiszteusoknál;
ekkor összegyűlt a nép Sául után Gilgálba. **5** És a filiszteusok
gyülekeztek, hogy harcoljanak Izraellel: harmincezer szekér
és hatezer lovas meg népség annyi mint a fövény, mely
a tenger partján van, sokaságra; fölvonultak és táboroztak
Mikhmásban, Bét-Áventől keletre. **6** Izrael emberei pedig látták,
hogy megszorultak, mert elnyomatott a nép, akkor elrejtőzött a
nép a barlangokban és bokrokban és sziklákban, az odvakban és

a gödrökben; **7** a Jordánon is átkeltek a héberek Gád országába
és Gileádba. Sául pedig még Gilgálban volt és az egész nép
sietett volt utána. **8** Várakozott hét napig, a meghatározott
időre, melyet mondott Sámuel, de nem jött Sámuel Gilgálba, és
elszéledt mellőle a nép. **9** Ekkor mondta Sául: Hozzátok ide
hozzám az égőáldozatot és a békeáldozatokat; és bemutatta az
égőáldozatot. **10** Volt pedig, amint végzett azzal, hogy bemutassa
az égőáldozatot, íme Sámuel megjött; és kiment Sául elé, hogy
megáldja. **11** És mondta Sámuel: Mit cselekedtél? Mondta Sául:
Mivel láttam, hogy elszéledt tőlem a nép, te meg nem jöttél a
meghatározott napokon belül, a filiszteusok pedig gyülekeznek
Mikhmásba; **12** mondtam tehát most majd lejönnek ellenem a
filiszteusok Gilgálba, holott az Örökkévalóhoz nem könyörögtem
volt; erőt vettem tehát magamon és bemutattam az égőáldozatot.
13 És szólt Sámuel Sáulhoz: Balgának bizonyultál! Nem őrizted
meg az Örökkévalónak, Istenednek parancsolatát, melyet neked
parancsolt. Bizony, most megszilárdította volna az Örökkévaló
királyságodat Izrael fölött mindörökre. **14** Most pedig királyságod
nem fog megállni; keresett valakit az Örökkévaló magának szíve
szerint és fejedelemnek rendelte őt az Örökkévaló népe fölé,
mert nem őrizted meg azt, amit neked parancsolt az Örökkévaló.
15 Fölkelt Sámuel és fölment Gilgálból a Benjáminbeli Gibeába.
Megszámlálta. Sául a nála meglevő népet: mintegy hatszáz
embert. **16** Sául pedig és fia Jónátán meg a velük meglevő nép
maradtak a Benjáminbeli Gébában; a filiszteusok meg táboroztak
Mikhmásban. **17** És kivonult a pusztító had a filiszteusok
táborából három csapatban: az egyik csapat fordult Ofra felé
Súál vidékére; **18** a másik csapat fordult Bét-Chórón felé, és a
harmadik csapat fordult azon határ felé, mely a Czebóím völgyére

tekint a pusztának. **19** Kovács pedig nem találtatott Izrael
egész országában, mert azt mondták volt a filiszteusok nehogy
készítsenek a héberek kardot vagy dárdát. **20** Így lement egész
Izrael a filiszteusokhoz, hogy megköszörülje ki-ki az ő ekevasát,
kapáját, fejszéjét és ásóját. **21** Vagy szolgált a sokélű reszelő
az ásóknál, a kapáknál, a hármas villáknál és a fejszéknél,
meg ösztöke beigazításánál. **22** Volt tehát harc napján, nem
találtatott kard és dárda az egész nép kezében, mely Sáullal és
Jónátánnak volt; de találtatott Sáulnál és fiánál, Jónátánnál. **23**
És kivonult a filiszteusok őrse Mikhmás szorosához.

14 Történt egy napon, szólt Jónátán, Sául fia, fegyverhordozó
legényéhez: Gyere, hadd megyünk át a filiszteusok őrséhez, mely
a túlsó oldalon van. Atyjának pedig nem mondta meg. – **2** Sául ült
Gibea szélén a Migrónban levő gránátfa alatt, a nép pedig, mely
nála volt, mintegy hatszáz ember. **3** És Achíja, fia Achitúbnak,
I-Kábód testvérének, aki fia Pínechásznak, Éli fiának, ki az
Örökkévaló papja volt Silóban, viselte az éfodot. – A nép pedig
nem tudta, hogy elment Jónátán. **4** A szorosok között pedig,
melyeken Jónátán át akart menni a filiszteusok őrséhez, sziklafok
volt az innenső oldalon és sziklafok a túlsó oldalon; az egyiknek
neve Bóczécz, a másiknak neve Széne. **5** Az egyik fok északról
mered Mikhmással szemben, a másik pedig; délről Gébával
szemben. **6** És szólt Jónátán fegyverhordozó legényéhez:
Gyere, hadd megyünk át ama körülmetéletlenek őrséhez, talán
cselekszik értünk az Örökkévaló, mert az Örökkévaló számára
nincs akadály, segíteni sokkal vagy kevéssel. **7** Mondta neki
fegyverhordozója: Tegyél mindent, ami szívedben van; indulj
neki, íme nálad vagyok szíved szerint. **8** És mondta Jónátán:
Íme, átmegyünk az emberekhez és mutatkozunk nekik; **9** ha

így szólnak hozzánk: várjatok, míg odaérünk hozzátok, akkor
megállunk helyünkben és nem megyünk föl hozzájuk; **10** de
ha így szólnak: jöjjetek föl hozzánk, akkor fölmegyünk, mert
kezünkbe adta őket az Örökkévaló. Ez számunkra a jel. **11** Midőn
ketten mutatkoztak a filiszteusok őrsének, mondták a filiszteusok:
Íme, héberek jönnek ki a lyukakból, ahová elrejtőztek. **12** És
megszólították az őrs emberei Jónátánt és fegyverhordozóját és
mondták: Jöjjetek föl hozzánk, majd tudatunk valamit veletek!
Ekkor szólt Jónátán fegyverhordozójához: Jöjj föl utánam, mert
Izrael kezébe adta őket az Örökkévaló. **13** Jónátán fölmászott
négykézláb, fegyverhordozója pedig utána; és elhullottak Jonátán
előtt, fegyverhordozója pedig öldösött utána. **14** És volt az első
vereség, melyet vert Jónátán meg fegyverhordozója, mintegy
húsz ember – egy hold mezőnek mintegy fél barázdáján. **15** És
lett ijedség a táborban, a mezőn és az egész nép között, az őrs
meg a pusztító had – azok is megijedtek; és megreszketett a
föld, és lett abból isteni ijedség. **16** S látták Sáulnak az őrei
a Benjáminbeli Gibeában, íme a tömeg szerteoszlott és ide s
tova mozgott. **17** Ekkor mondta Sául a népnek, mely vele volt:
Nézzetek csak utána és lássátok, ki ment el tőlünk; utánanéztek,
és íme, nincs meg Jónátán és fegyverhordozója. **18** És mondta
Sául Achíjának: Hozd ide az Isten ládáját mert ott volt az Isten
ládája ama napon Izrael fiaival együtt. **19** Volt pedig, mialatt Sául
a paphoz szólt, a tömeg, mely a filiszteusok táborában volt, egyre
nagyobb lett – erre szólt Sául a paphoz: Vond vissza kezedet! **20**
Összegyűlt Sául meg az egész nép, mely vele volt, és elmentek
a harctérre és íme, kinek-kinek kardja társa ellen volt igen nagy
zavar. **21** Azon héberek pedig, kik a filiszteusoknál voltak mint
tegnap-tegnapelőtt, akik velük fölmentek volt a táborba köröskörül

– azok is a Sáullal és Tónátánnal levő Izraellel tartottak. **22** S
mind az Izrael emberei, kik elrejtőztek Efraim hegységében,
hallották, hogy megfutamodtak a filiszteusok, azok is nyomukban
voltak a harcban. **23** S megsegítette az Örökkévaló ama napon
Izraelt; a harc pedig túlterjedt Bét-Ávenen. **24** S Izrael emberei
szorongatottak voltak ama napon; Sául ugyanis megeskette a
népet, mondván: Átkozott az az ember, ki eszik kenyeret estig,
mígnem bosszút vettem ellenségeimen. S nem ízlelt az egész
nép kenyeret. **25** Az egész ország odament az erdőbe; és méz
volt a mező színén. **26** Odaérkezett a nép az erdőhöz és íme
folyó méz; de senki sem értette kezét a szájához, mert félt a nép
az eskütől. **27** Jónátán pedig nem hallotta, mikor megeskette
atyja a népet, kinyújtotta tehát a kezében levő botnak végét és
belemártotta a lépes mézbe; visszavitte kezét a szájához, és
megvilágosodtak szemei. **28** Ekkor megszólalt valaki a nép közül
és mondta: Megeskette atyád a népet, mondván: átkozott az az
ember, aki ma kenyeret eszik pedig elbágyadt a nép. **29** Mondta
Jónátán: Megzavarta atyám az országot! Lássátok csak, hogy
megvilágosodtak szemeim, mert ízleltem ezt a kevés mézet; **30**
hát még, ha evett volna ma a nép ellenségei zsákmányából,
melyet talált, ugyan nem lett volna-e most nagyobb a vereség
a filiszteusokon? **31** Megverték ama napon a filiszteusokat
Mikhmástól Ajjálónig, és elbágyadt a nép nagyon. **32** És nekiesett
a nép a zsákmánynak, és vettek aprójószágot és marhát meg
borjúkat és levágták a földön; és evett a nép a vér mellett.
33 Tudtára adták Sáulnak, mondván: Íme, a nép vétkezik az
Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. Mondta: Hűtlenkedtetek!
Gördítsetek ezennel hozzám egy nagy követ. **34** És mondta
Sául: Széledjetek el a nép között és mondjátok nekik: hozzátok

ide hozzám kiki ökrét és kiki bárányát, vágjátok le e helyet és
egyetek, és ne vétkezzetek az Örökkévaló ellen, evén a vér
mellett. És odavitte az egész nép, kiki ökrét kezével azon éjjel,
és levágták ott. **35** És épített Sául oltárt az Örökkévalónak; ezzel
kezdett építeni oltárt az Örökkévalónak. **36** Ekkor mondta Sául:
Hadd megyünk le éjjel a filiszteusok után és prédáljuk meg őket
a reggel virradtáig és ne hagyjunk meg közülük senkit. Mondták:
Mindazt, ami jó szemeidben, tedd meg. – És mondta a pap:
Hadd lépjünk ide az Istenhez. **37** S megkérdezte Sául Istent:
Lemenjek-e a filiszteusok után, adod-e őket Izrael kezébe? De
nem felelt neki ama napon. **38** És mondta Sául: Lépjetek ide,
mind a népnek kiválói; tudjátok meg és lássátok, mi által lett ma
ez a nagy vétek. **39** Mert él az Örökkévaló, aki megsegítette
Izraelt: bizony ha Jónátán fiam által volna, bizony meg kell
halnia. De nem felelt neki senki a nép közül. **40** Ekkor szólt
egész Izraelhez: Ti lesztek az egyik oldalon, én pedig és Jónátán
fiam leszünk a másik oldalon. Szólt a nép Sáulhoz: Ami jó a
szemeidben, tedd meg. **41** És szólt Sául az Örökkévalóhoz
Izrael Isteneihez: Szerezz igazat! És megfogatott Jónátán meg
Sául, a nép pedig kiszabadult. **42** És mondta Sául: Vessetek
köztem és Jónátán fiam közt; és megfogatott. Jónátán. **43** Erre
szólt Sául Jónátánhoz: Add tudtomra, mit cselekedtél! Tudtára
adta Jónátán és mondta. Megízleltem bizony a kezemben levő
bot végével egy kevés mézet; itt vagyok, haljak meg! **44** És
mondta Sául: Így tegyen Isten és úgy folytassa; bizony, meg kell
halnod, Jónátán. **45** De szólt a nép Sáulhoz: Vajon Jónátán
haljon-e meg, aki szerezte ezt a nagy győzelmet Izraelben?
Távol legyen! Él az Örökkévaló, nem fog hullani fejének haja
szálaiból egy sem a földre, ment Istennel cselekedett e napon.

Így kiváltotta a nép Jónátánt, és nem halt meg. **46** És elvonult
Sául a filiszteusoktól, a filiszteusok pedig elmentek helyükre. **47**
Sául megragadta volt az uralmat Izrael fölött és harcolt köröskörül
mind az ellenségeivel: Móábbal, Ammón fiaival, Edómmal, Czóba
királyaival és a filiszteusokkal, és bárhova fordult, győztes lett.
48 Hatalmasat végzett és megverte Amáléket; így megmentette
Izraelt fosztogatója kezéből. **49** És voltak Sául fiai: Jónátán,
Jisví és Malki-Súa; két leányának neve pedig: az idősebbik neve
Méráb, a fiatalabbik neve Míkhál. **50** Sául feleségének neve
pedig Achínóam, Achímáacz leánya. És hadvezérének neve
Abínér, Nérnek, Sául nagybátyának fia. **51** Kis pedig, Sául atyja,
meg Nér, Abnér atyja, Abíélnek fiai. **52** És erős volt a háború a
filiszteusok ellen Sául minden napjaiban; ha Sául látott valamely
vitéz férfiút vagy valamely derék embert, magához fogadta.

15 És szólt Sámuel Sáulhoz: Engem küldött az Örökkévaló,
hogy fölkenjelek királyul népe fölé, Izrael fölé; most tehát
hallgass az Örökkévaló beszédjének szavára. **2** Így szól
az Örökkévaló, a Seregek ura: gondolok arra, amit Izraellel
cselekedett Amálék, hogy lest vetett neki az úton, mikor
fölvonult Egyiptomból. **3** Most, menj és verd meg Amáléket,
pusztítsatok el mindent, ami az övé s ne szánakozzál rajta;
öld meg férfiastul, nőstül, kisdedestül, csecsemőstül, ökröstül,
bárányostul, tevéstül, szamarastul. **4** Egybehívta Sául a népet és
megszámlálta Teláímban: kétszázezer gyalogost meg tízezret,
Jehúda embereit. **5** És eljutott Sául Amálék városáig és lesbe állt
a völgyben. **6** Ekkor szólt Sául a Kénihez: Menjetek, távozzatok
el, vonuljatok le az amáléki közepéből, nehogy elveszítselek
vele együtt, holott te szeretetet műveltél mind az Izrael fiaival,
mikor fölvonultak Egyiptomból. És eltávozott a Kéni Amálék

közepéből. **7** És megverte Sául Amáléket Chavílától fogva Súr
felé, mely Egyiptom előtt van. **8** És elfogta Agágot, Amálék
királyát elevenen, az egész népet pedig elpusztította a kard
élével. **9** De szánakozott Sául meg a nép Agágon meg az apró
jószág és a marha legjaván, a másodelletteken és a kövér
juhokon és mindazon, ami jó, és nem akarták elpusztítani; de
minden hitvány és silány dolgot elpusztítottak, **10** És lett az
Örökkévaló igéje Sámuelhez, mondván: **11** Megbántam, hogy
királlyá tettem Sált, mert ő elpártolt tőlem és szavaimat nem
teljesítette. Ez bosszúságára volt Sámuelnek, és kiáltott az
Örökkévalóhoz egész éjjel. **12** És kora reggel fölkelt Sámuel Sál
elejébe; akkor tudtára adták Sámuelnek, mondván: Karmellbe
érkezett Sál és íme fölállít magának emlékjelt, majd megfordult,
tovavonult és lement Gilgálba. **13** Odament Sámuel Sálhoz, és
mondta neki Sál: Áldott legyél az Örökkévalótól, teljesítettem az
Örökkévaló igéjét. **14** Mondta Sámuel: Micsoda hát a juhoknak e
hangja füleimben, meg a marhának hangja, amit hallok? **15** És
mondta Sál: Az amálékítől hozták, mivel szánakozott a nép az
apró jószág és a marha legjaván azért, hogy áldozzanak az
Örökkévalónak, a te Istenednek: a többit pedig elpusztítottuk. **16**
Erre szólt Sámuel Sálhoz: Engedd, hadd adom tudtodra, azt,
amit mondott nekem az Örökkévaló az éjjel. Mondta neki: Beszélj!
17 És mondta Sámuel: Nemde, bár kicsiny vagy szemeidben, feje
vagy te Izrael törzseinek; fölkent téged az Örökkévaló királyul
Izrael fölé. **18** És útra küldött téged az Örökkévaló és mondta:
Menj és pusztítsd el a vétkeseket, Amáléket, harcolj vele, míg
meg nem semmisíted őket. **19** Hát miért nem hallgattál az
Örökkévaló szavára, hanem nekiestél a zsákmánynak és tetted
ami rossz az Örökkévaló szemeiben? **20** Szólt Sál Sámuelhez:

Mivel hallgattam az Örökkévaló szavára és jártam az úton,
melyre küldött engem az Örökkévaló; el is hoztam Agágot,
Amálék királyát, Amáléket pedig elpusztítottam! **21** De vett a
nép a zsákmányból apró jószágot és marhát, az örökszentség
javát, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek
Gilgálban. **22** És mondta Sámuel: Vajon olyan kedve van-e az
Örökkévalónak égő- és vágóáldozatokban, mint abban, hogy
hallgatunk az Örökkévaló szavára? Íme engedelmesség jobb az
áldozatnál, figyelem a kosok zsiradékánál. **23** Mert kuruzslás
vétke az engedetlenség, bálvány és teráfim az ellenszegülés!
Minthogy megvetetted az Örökkévaló igéjét, megvetett ő téged,
hogy ne legyél király. **24** Szólt Sául Sámuelhez: Vétkeztem, mert
megszegtem az Örökkévaló parancsát meg a te szavaidat; mert
féltem a néptől és hallgattam szavukra. **25** Most hát bocsásd
csak meg vétkemet, térj vissza velem, és majd leborulok az
Örökkévaló előtt. **26** És szólt Sámuel Sáulhoz: Nem térek
vissza veled; mert megvetetted az Örökkévaló igéjét, megvetett
téged az Örökkévaló, hogy ne legyél király Izrael fölött. **27**
Mikor fordult Sámuel, hogy elmenjen, megragadta köntösének
szárnyát, és elszakadt. **28** Ekkor szólt hozzá Sámuel: Elszakította
tőled az Örökkévaló Izrael királyságát e napon, és adja majd
társadnak, ki jobb nálad. **29** S bizony, Izrael Erőse nem hazudik
s nem bánja meg; mert nem ember ő, hogy megbánná. **30**
Mondta: Vétkeztem; most tisztelj meg, kérlek, népem vénei
előtt és Izrael előtt s térj vissza velem, hogy leboruljak az
Örökkévaló, a te Istened előtt. **31** S visszatért Sámuel Sául
után és leborult Sául az Örökkévaló előtt. **32** Ekkor mondta
Sámuel: Hozzátok ide hozzám Agágot, Amálék királyát. És ment
Agág hozzá vidáman; és mondta Agág: Valóban, távozott a

halál keserűsége! **33** És mondta Sámuel: Amint megfosztott
gyermekektől asszonyokat a te kardod, úgy legyen az asszonyok
közül gyermekektől megfosztva az anyád. Erre szétvágta Sámuel
Agágot az Örökkévaló színe előtt Gilgálban. **34** És elment
Sámuel Rámába; Sáíul pedig fölment házába. Gibeát-Sáulba.
35 És többé nem látta Sámuel Sáult halála napjáig, mert gyászolt
Sámuel Sául miatt; az Örökkévaló pedig megbánta, hogy királlyá
tette Sáult Izrael fölött.

16 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Meddig akarsz gyászolni
Sául miatt, holott én őt megvetettem, hogy ne legyen király Izrael
fölött! Töltsd meg szarudat olajjal és menj, hadd küldelek a Bét-
Léchembeli Jísájhoz, mert fiai közül szemeltem ki magamnak
királyt. **2** Mondta Sámuel: Hogyan menjek, meghallaná Sául és
megölne engem! És mondta az Örökkévaló: Egy üszőtinót vigyél
magaddal és mondjad: az Örökkévalónak áldozni jöttem. **3** Hívd
meg Jísájt az áldozásra: én meg tudatom majd veled azt, amit
tegyél, hogy fölkend nekem azt, akiről majd szólok hozzád. **4**
Megtette Sámuel azt, amit beszélt az Örökkévaló és odament
Bét-Léchembe; s elejébe siettek a város vénei és mondták: Béke
a jöveteled? **5** Mondta: Béke! Az Örökkévalónak áldozni jöttem,
szenteljétek meg magatokat és jöjjetek velem áldozásra; és
megszentelte Jísájt és fiait és meghívta őket az áldozásra. **6** És
volt, mikor odaértek, meglátta Elíábot; ekkor mondta: Bizony az
Örökkévaló előtt van az ő fölkentje! **7** És szólt az Örökkévaló
Sámuelhez: Ne tekints ábrázatára és termetének magasvoltára,
mert megvetem őt; mert nem úgy, amint az ember néz, – mert az
ember a szemre néz, az Örökkévaló pedig a szívre néz. **8** Ekkor
szólította Jísáj Abínádábot és elvezette Sámuel előtt; mondta:
Ezt sem választotta az Örökkévaló. **9** Erre elvezette Jísáj

Sammát; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. **10** Így
elvezette Jísáj a hét fiát Sámuel előtt; de szólt Sámuel Jísájhoz:
Nem választotta az Örökkévaló ezeket. **11** Ekkor szólt Sámuel
Jísájhoz: Vége-e már az ifjaknak? Mondta: Még hátra van a
legkisebb s íme, a juhokat legelteti. És szólt Sámuel Jísájhoz:
Küldj el és hozasd őt, mert nem ülünk asztalhoz, míg ide nem jött,
12 Küldött tehát és elhozta – ő pedig piros volt, meg szépszemű
és szép tekintetű- és mondta az Örökkévaló: Kelj föl, kend föl őt,
mert ez az! **13** Ekkor vette Sámuel az olajszarut és fölkente
őt testvérei közepette; és rászökött az Örökkévaló szelleme
Dávidra attól a naptól fogva. Erre fölkelt Sámuel és elment
Rámába. **14** Az Örökkévaló szelleme pedig eltávozott Sáultól és
ijesztgette gonosz szellem az Örökkévalótól. **15** És szóltak Sául
szolgái hozzá: Íme csak, Istennek egy gonosz szelleme ijesztget
téged! **16** Szóljon hát ami urunk – szolgáid előtted vannak –
hogy keressenek egy embert, aki tud hárfán játszani; és lesz,
mikor rajtad lesz Istennek egy gonosz szelleme, akkor hárfázzon
kezével és jobban lesz. **17** Szólt Sául a szolgáihoz: Szemeljetek
csak ki nekem egy embert, aki jól hárfáz és hozzátok hozzám.
18 Ekkor megszólalt egy a legények közül és mondta: Íme, láttam
egy fiát Jísájnak, a Bét-Léchembelinek, aki tud hárfázni, derék
vitéz és harc embere, eszes beszédű és szép alakú ember; s az
Örökkévaló vele van. **19** Küldött tehát Sául követeket Jísájhoz;
és mondta: Küldd el hozzám Dávidot, a fiadat, aki a juhoknál
van. **20** És vett Jísáj egy szamarat, kenyérrel, egy tömlő bort és
egy kecskegödölyét, és elküldte fia Dávid által Sáulhoz. **21** És
odajutott Dávid Sáulhoz és állt előtte; megszerette őt nagyon, és
neki fegyverhordozója lett. **22** És küldött Sául Jísájhoz, mondván:
Álljon, kérlek, Dávid előttem, mert kegyet talált szemeimben. **23**

Volt pedig, amikor rajta volt Istennek az a szelleme Sáulon, vette
Dávid a hárfát és játszott kezével; akkor megkönnyebbült Sául
és jobban lett, és el-eltávozott tőle a gonosz szellem.

17 Összegyűjtötték a filiszteusok táborukat harcra és
összegyűltek Szókhóba, amely Jehúdáé; és táboroztak Szókhó
és Azéka között Éfesz-Dammimban. **2** Sául pedig és Izrael
emberei összegyűltek és táboroztak a tölgynek völgyében; és
harcra sorakoztak a filiszteusok ellen. **3** A filiszteusok álltak a
hegynél innen, Izrael pedig állt a hegynél onnan; és közöttük a
völgy. **4** És kijött egy párviadalos a filiszteusok táborából, Goliát a
neve Gátból; magassága hat könyök és egy arasz. **5** Rézsisak a
fején, és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncélnak súlya pedig
ötezer sékel réz. **6** Rézvért a lábain, és rézlándzsa a vállai közt.
7 Dárdájának a nyele olyan, mint takácsok zugolyfája, dárdájának
a pengéje pedig hatszáz sékel vas, a pajzshordozó pedig előtte
járt. **8** Megállt és kiáltott Izrael csatasorai felé és mondta nekik:
Minek jöttök ki harcra sorakozni? Nemde én vagyok a filiszteus,
ti pedig szolgái Sáulnak! Válasszatok magatoknak egy embert,
és jöjjön le hozzám. **9** Ha bír velem harcolni és megver, akkor mi
leszünk nektek szolgáitok; ha meg én bírokővele és megverem,
akkor ti lesztek nekünk szolgáink és szolgáltok minket. **10** Szólt
a filiszteus: Én gyaláztam Izrael csatasorait e napon; adjatok
nekem embert, hadd harcoljunk egymással. **11** S meghallotta
Sául meg egész Izrael a filiszteusnak e szavait; arra megrettentek
és féltek nagyon. **12** Dávid pedig, fia amaz Efrátbeli férfinak, a
Jehúdabeli Bét-Léchemből, neve volt Jísáj és nyolc fia volt; e férfi
Sául napjaiban vén volt, kiválva az emberek között. **13** És elment
Jísájnak három idősebb fia, elmentek Sául után a háborúba;
neve pedig azon három fiának, kik a háborúba mentek: Elíáb az

elsőszülött, másodszülöttje Abínádáb, s a harmadik Samma.
14 Dávid pedig a legfiatalabb volt; a három idősebb elment
volt Sául után. **15** És Dávid jönni-menni szokott Sául mellől,
hogy legeltesse atyjának juhait Bét-Léchemben. **16** Előlépett a
filiszteus reggelenként és esténként és ott állt negyven napig. –
17 És mondta Jísáj Dávidnak, a fiának: Vedd, kérlek, testvéreid
számára ez éfa pörkölt gabonaszemet, meg ezt a tíz kenyeret,
és vidd el a táborba testvéreidnek; **18** ezt a tíz darab sajtot pedig
vidd az ezred tisztjének, tudakold meg testvéreidnél békéjüket
és zálogot hozz tőlük. **19** Sául pedig és mind az Izrael emberei a
tölgy völgyében vannak, harcolva a filiszteusokkal. **20** Fölkelt
Dávid kora reggel, őrzőre hagyta a juhokat, vitt és ment, amint
megparancsolta neki Jísáj; odaért a táborgyűrűhöz, a csapat
pedig, amely kivonult a csatasorba, épen riadozott a harcra.
21 Sorakozott ugyanis Izrael meg filiszteusok, hadsor hadsor
ellen. **22** És ráhagyta Dávid a rajta volt holmikat a poggyászőrző
kezére és futott a hadsorba; odaért és megkérdezte testvéreit
békéjükről. **23** Épen beszél velük, s íme feljön a párviadalos –
neve Goliát, a filiszteus Gátból – a filiszteusok hadsorai közül,
és beszélt ama szavak szerint; s meghallotta Dávid. **24** Mind az
Izrael emberei pedig, mikor meglátták az embert, megfutamodtak
előle és féltek nagyon. **25** Mondták Izrael emberei: Láttátok-e
ezt az embert, aki feljő? Bizony, Izraelt gyalázni jön fel; majd
lesz, azon ember, aki megveri – azt gazdaggá teszi a király
nagy gazdagsággal, leányát odaadja neki, atyjának házát pedig
szabaddá teszi Izraelben. **26** És szólt Dávid a mellette álló
emberekhez, mondván: Mi fog történni azzal az emberrel, aki
megveri ama filiszteust és eltávolít gyalázatot Izraeltől? Mert
kicsoda ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázta az élő

Isten hadsorait? **27** És szólt neki a nép e beszéd szerint,
mondván: Így fog történni azon emberrel, aki őt megveri. **28**
Midőn hallotta Elíáb, legidősebb testvére, amint beszélt az
emberekhez, föllobbant Elíáb haragja Dávid ellen és mondta:
Minek is jöttél le és kire hagytad azt a kevés juhot a pusztában?
Én ismerem vakmerőségedet és szíved gonoszságát, mert
avégett, hogy a háborút lásd, jöttél le! **29** Mondta Dávid: Vajon
mit tettem most? Hisz csak beszéd az! **30** És leborult mellőle
más oldalra és szólt a beszéd szerint; és választ adott neki a
nép az előbbi beszéd szerint. **31** Meghallatszottak a szavak,
melyeket beszélt Dávid, elmondták Saul előtt, és elhozatta. **32**
És szólt Dávid Sáulhoz: Ne csüggedjen el senkinek a szíve;
szolgád majd elmegy és harcol e filiszteussal. **33** Szólt Sául
Dávidhoz: Nem mehetsz a filiszteus ellen, hogy harcolj vele,
mert te fiatal vagy, ő pedig harc, embere fiatal kora óta. **34**
Erre szólt Dávid Sáulhoz: Szolgád pásztora volt atyjának a
juhoknál, s jött az oroszlán, meg a medve és elvitt egy bárányt
a nyájból; **35** akkor utána indultam, leütöttem és kiragadtam
szájából; de rámtámadt, akkor megfogtam a szakállán, leütöttem
és megöltem. **36** Az oroszlánt is, a medvét is leütötte szolgád;
olyan lesz majd ez a körülmetéletlen filiszteus, mint azok közül
egyik, mert gyalázta az élő Istennek hadsorait. **37** Mondta Dávid:
Az Örökkévaló, aki megmentett engem az oroszlán hatalmából
és a medve hatalmából, ő fog megmenteni a filiszteus kezéből.
– Ekkor szólt Sául Dávidhoz: Menj és az Örökkévaló veled
lesz! **38** És fölöltöztette Sául Dávidot az ő ruháiba, rézsisakot
tett a fejére és felöltöztette őt páncélba. **39** Erre felkötötte
Dávid a kardját ruháin felül és menni akart, mert még nem
próbálta; ekkor szólt Dávid Sáulhoz: Nem bírok járni ezekben,

mert még nem próbáltam. És levetette Dávid magáról. **40** Vette
botját a kezébe, kiválogatott magának öt sima követ a patakból
és tette azokat az ő pásztor szerszámába és a tarisznyába,
parittyája pedig kezében volt; így lépett oda a filiszteushoz.
41 Ekkor odament a filiszteus, egyre közeledve Dávid fele, a
pajzshordozó ember pedig előtte. **42** Oda tekintett a filiszteus,
meglátta Dávidot és megvetette őt, mert fiatal volt és piros meg
szép ábrázatú. **43** És szólt a filiszteus Dávidhoz: Kutya vagyok-
e, hogy botokkal jössz felém? És átkozta a filiszteus Dávidot a
maga istenére. **44** Szólt a filiszteus Dávidhoz: Gyere hozzám,
hadd adom húsodat az ég madarának és a mező vadjának.
45 Ekkor szólt Dávid a filiszteushoz: Te jössz hozzám karddal,
dárdával és lándzsával; én pedig jövök hozzád nevében az
Örökkévalónak, a seregek Urának, Izrael hadsorai Istenének,
amelyeket gyaláztál. **46** E mai napon átszolgáltat téged az
Örökkévaló a kezembe, megverlek és elveszem fejedet rólad
és odaadom e napon a filiszteusok táborának dögét az ég
madarának és a föld vadjának; és meg fogja tudni az egész föld,
hogy van Istene Izraelnek. **47** És meg fogja tudni ez az egész
gyülekezet, hogy nem karddal és dárdával segít az Örökkévaló;
mert az Örökkévalóé a harc és majd kezünkbe ad titeket. **48**
És történt, amint fölkelt a filiszteus és egyre közeledett Dávid
elejébe, akkor sietett Dávid és szaladt a hadsor felé, a filiszteus
elejébe. **49** És kinyújtotta Dávid a kezét a szerszámhoz, vett
onnan egy követ, elparittyázta és homlokon találva megverte a
filiszteust: bemélyedt a kő a homlokába, és földre esett arcával.
50 Így legyőzte Dávid a filiszteust parittyával és kővel, megverte
a filiszteust és megölte; kard pedig nem volt Dávid kezében. **51**
És futott Dávid és megállt a filiszteus mellett, vette a kardját,

kivonta hüvelyéből, megölte őt és elvágta vele a fejét. Midőn
látták a filiszteusok, hogy meghalt hősük, megfutamodtak. **52**
Ekkor fölkeltek Izrael és Jehúda emberei, riadoztak és üldözték
a filiszteusokat egészen a völgy felé és Ekrón kapuiig; és
elestek a filiszteusok megöltjei Sáarájim útján egész Gátig és
egész Ekrónig. **53** És visszatértek Izrael fiai, miután űzőbe
vették volt a filiszteusokat, és kifosztották táborukat. **54** És vette
Dávid a filiszteus fejét és bevitte Jeruzsálembe; fegyvereit pedig
elhelyezte sátrában. **55** S midőn látta Sául Dávidot, hogy indul a
filiszteus ellen, szólt Abnérhez, a hadvezérhez: Kinek a fia ez az
ifjú, Abnér? Mondta Abnér: Él a lelked, király, nem tudom. **56**
Erre mondta a király: Kérdezd meg te, kinek a fia ez a gyermek?
57 S midőn visszatért Dávid, miután megverte volt a filiszteust,
vette őt Abnér és odavezette Saul elé, a filiszteus feje pedig
a kezében. **58** És szólt hozzá Sául: Kinek a fia vagy te ifjú?
Mondta Dávid: Szolgádnak, a Bét-Léchembeli Jisájnak a fia.

18 És volt, amint elvégezte beszédjét Sáullal, Jónátán lelke
hozzá volt kötve Dávid lelkéhez; szerette őt Jónátán, mint lelkét.
2 És vette őt Sául ama napon és nem engedte visszatérnie
atyja házába. **3** És kötött Jónátán szövetséget Dáviddal, mivel
szerette őt mint a lelkét. **4** Levetette magáról Jónátán a köpenyt,
mely rajta volt és odaadta Dávidnak, meg ruháit, kardját is,
íját is, övét is. **5** És midőn kivonult Dávid, bármerre küldte őt
Sául, boldogult, és tette őt Sául a harcosok fölé; és kedves
volt az egész nép szemeiben és Sául szolgáinak szemeiben
is. **6** Történt pedig, mikor megjöttek, mikor visszatért Dávid
megvervén a filiszteust, kivonultak az asszonyok, mind az
Izrael városaiból, énekelve és táncolva Sául király elejébe,
dobokkal, örömmel és hangszerekkel. **7** És megszólaltak a

játszó asszonyok és mondták: Megverte Sául a maga ezreit,
Dávid meg a tízezreit. **8** De bosszúságára volt ez Sáulnak
nagyon és rossznak tetszett szemeiben ez a dolog és mondta:
Adtak Dávidnak tízezreket, nekem pedig adták az ezreket – még
csak a királyságot neki! **9** És irigy szemmel nézte Sául Dávidot
azon napon túl. **10** Volt másnap, rászökött Istennek egy gonosz
szelleme Sáulra, és prófétázott a házban, Dávid pedig hárfázott
kezével, mint minden napon; és a dárda Sául kezében volt.
11 Ekkor hajította Sául a dárdát és mondta: Hadd szegezem
Dávidot a falhoz; de Dávid kitért előle kétszer. **12** És félt Sául
Dávidtól, mert vele volt az Örökkévaló, Sáultól pedig eltávozott.
13 Eltávolította őt Sául magától és megtette őt ezredestisztjének;
ki- és bevonult tehát a. nép előtt. **14** És Dávid szerencsés volt
mind az útjain és az Örökkévaló vele volt. **15** S midőn látta
Sául, hogy nagyon szerencsés, rettegett tőle. **16** Egész Izrael és
Jehúda pedig szerette Dávidot, mert ő ki- és bevonult előttük.
17 És szólt Sául Dávidhoz: Íme, nagyobbik leányom Méráb –
azt adom neked feleségül, csak legyél nekem derék emberem
és harcold az Örökkévaló harcait. Sául ugyanis mondta: Ne
legyen a kezem rajta, hanem legyen rajta a filiszteusok keze. **18**
Szólt Dávid Sáulhoz: Mi vagyok én és mi az életem – atyám
családja Izraelben, hogy veje legyek a királynak? **19** Történt
pedig, amely időben oda kellett adni Mérábot, Sául leányát
Dávidnak, odaadatott ő a Mechólabeli Adríélnek feleségül. **20**
S megszerette Míkhál, Sául leánya Dávidot; tudtára adták ezt
Sáulnak és helyesnek tetszett a dolog szemeiben. **21** És mondta
Sául: Odaadom neki, hogy legyen neki tőrül és hogy legyen rajta
a filiszteusok keze. Erre szólt Sául Dávidhoz: Két módon válhatsz
ma vőmmé. **22** S megparancsolta Sául a szolgáinak: Beszéljetek

Dáviddal titkon, mondván: íme, kedvet talált benned a király
és mind a szolgái szeretnek téged; most tehát vejévé legyél
a királynak. **23** Midőn elmondták Sául szolgái Dávid fülébe e
szavakat, mondta Dávid: Csekélység-e a ti szemeitekben vejévé
lenni a királynak, holott én szegény és csekély ember vagyok **24**
És tudtára adták Sául szolgái neki, mondván: E szavak szerint
szólt Dávid. **25** Erre mondta Sául: Így mondjátok Dávidnak: nincs
kedve a királynak jegypénzre, hanem a filiszteusoknak száz
előbőrére, hogy bosszút állj a király ellenségein. – Sául ugyanis
úgy gondolta, hogy Dávidot a filiszteusok kezébe ejtse. **26** És
tudtára adták szolgái Dávidnak e szavakat, és helyesnek tetszett
a dolog Dávid szemeiben, hogy vejévé váljék a királynak. Nem
teltek el a napok, **27** és felkelt Dávid, elment ő meg emberei,
levert a filiszteusok közül kétszáz embert, és elvitte Dávid az
előbőreiket és teljesen átadták a királynak, hogy vejévé váljék
a királynak; ekkor feleségül adta neki Sául a leányát, Míkhált.
28 Látta Sául és megtudta, hogy az Örökkévaló Dáviddal van;
Míkhál pedig, Sául leánya, szerette őt. **29** S még inkább félt Sául
Dávidtól; és Sául ellensége lett Dávidnak minden időben. **30**
Kivonultak a filiszteusok vezérei; és volt, ahányszor kivonultak,
szerencsésebb volt Dávid mind a Sául szolgáinál és tiszteltté lett
a neve nagyon.

19 Beszélt Sául a fiához; Jónátánhoz és mind a szolgáihoz,
hogy megöli Dávidot; Jonátán, Sául fia pedig kedvelte Dávidot
nagyon. **2** És tudtára adta Jónátán Dávidnak, mondván: Meg
akar téged ölni Sául atyám, most hát óvakodjál, kérlek, reggel,
maradj rejtekben és rejtőzz el; **3** én pedig kimegyek majd
és állok atyám oldalára a mezőn, ahol te leszel, és én majd
beszélek rólad atyámhoz és amit látok, tudtodra adom. **4** És jót

beszélt Jónátán Dávidról Sáulhoz, az atyjához és szólt hozzá:
Ne vétkezzék a király szolgája ellen, Dávid ellen, mert nem
vétett neked, s mert az ő tettei javadra vannak nagyon. **5**
Tenyerére tette életét és megverte a filiszteust és az Örökkévaló
nagy segedelmet művelt egész Izraelnek – láttad és örültél;
miért vétkeznél hát ártatlan vér ellen, megölvén Dávidot ok
nélkül? **6** És hallgatott Sául Jónátán szavára; és megesküdött
Sául: Él az Örökkévaló, nem fog megöletni! **7** Ekkor hívta
Jónátán Dávidot, és tudtára adta Jónátán mind e dolgokat;
erre odavitte Jónátán Dávidot Sáulhoz, és úgy volt előtte, mint
tegnap, tegnapelőtt. **8** Tovább is volt a háború; és kivonult Dávid,
harcolt a filiszteusokkal és megverte őket nagy vereséggel, és
megfutamodtak előle. **9** De lett az Örökkévalónak egy gonosz
szelleme Sáulon; ő a házában ült, és dárdája kezében, Dávid
pedig hárfázott kezével; **10** ekkor oda akarta Sául a dárdával
szegezni Dávidot a falhoz, de elszabadult Sául elől, és odaütötte
a dárdát a falhoz, Dávid pedig megfutamodott és elmenekült
azon éjjel. **11** És küldött Sául követeket Dávid házához, hogy
őrizzék és hogy reggelre megöljék; de tudtára adta Dávidnak a
felesége, Míkhál, mondván: Ha nem mented meg lelkedet ez
éjjel, holnap meg vagy ölve. **12** És lebocsátotta Míkhál Dávidot
az ablakon; elment, megszökött és megmenekült. **13** És vette
Míkhál a teráfimot és tette az ágyba, a kecskeszőr párnát pedig
tette feje alá; és betakarta ruhával. **14** És küldött Sául követeket,
hogy hozzák el Dávidot; mondta: Beteg ő. **15** Erre küldte Sául a
követeket, hogy nézzék meg Dávidot, mondván: Hozzátok őt
fel hozzám ágyastól, hogy megöljem. **16** Odajöttek a követek,
és íme, a teráfim az ágyon; a. kecskeszőr párna pedig feje
alatt. **17** Ekkor szólt Sául Míkhálhoz: Miért csaltál meg így,

hogy elbocsátottad ellenségemet és megmenekült? Szólt Míkhál
Sáulhoz: Ő mondta nekem: bocsáss el, miért öljelek meg? **18**
Dávid pedig elszökött és menekült, eljött Sámuelhez Rámába,
és elmondta neki mindazt, amit cselekedett vele Sául. Erre
elment ő meg Sámuel és letelepedtek Nájótban. **19** Tudtára
adták Sáulnak, mondván: Íme Dávid Nájóthan van, Rámában.
20 Küldött tehát Sául követeket, hogy hozzák el Dávidot; de
látták a próféták csoportját, amint prófétálnak, Sámuel pedig ott
áll felügyelve rájuk; akkor lett Istennek szelleme Sául követein
és prófétáltak ők is. **21** Mikor tudtára adták Sáulnak, küldött más
követeket, de azok is prófétáltak; újból is küldött Sául követeket,
harmadszor, de azok is prófétáltak. **22** Elment tehát ő is Rámába
és eljutott a nagy gödörhöz, mely Székúban van, kérdezte és
mondta: Hol vannak Sámuel és Dávid? Mondták: Íme Nájótban,
Rámában. **23** Elment tehát oda Nájótba, Rámában; és lett őrajta
is Isten szelleme és egyre járva prófétált, míg el nem jutott
Nájótba, Rámában. **24** Levetette ő is ruháit és prófétált ő is
Sámuel előtt, és feküdt meztelenül azon egész nap és egész
éjjel. Azért mondják: Hát Sául is a próféták között van?

20 És elszökött Dávid Nájótból, Rámában; elment és szólt
Jónátán előtt: Mit cselekedtem, mi a bűnöm és mi a vétkem
atyád előtt, hogy életemre tör? **2** Mondta neki: Távol legyen,
nem fogsz meghalni! Íme, nem tesz atyám sem nagy dolgot, sem
kicsi dolgot, hogy ne nyilvánítaná előttem; miért rejtené tehát
atyám el ezt a dolgot tőlem? Nincs úgy! **3** S újra esküdött Dávid
és mondta: Jól tudja atyád, hogy kegyet találtam szemeidben,
mondta tehát, ne tudja ezt Jónátán, nehogy megszomorodjék;
azonban ahogy él az Örökkévaló és lelked életére, bizony, csak
egy lépésnyi van köztem és a halál közt. **4** Erre szólt Jónátán

Dávidhoz: Mit kíván a lelked? Megteszem neked. **5** Szólt Dávid
Jónátánhoz: Íme, újhold van holnap, én pedig ülni szoktam a
királynál, hogy egyem; bocsáss hát el engem és elrejtőzöm
a mezőn a harmadik estig. **6** Ha majd fölemlít engem atyád,
akkor mondjad: elkérezkedett tőlem Dávid, hogy futhasson Bét-
Léchembe, az ő városába, mert évi áldozatja van ott az egész
családnak. **7** Ha így szól: jó – béke van szolgáddal; de ha
haragjára lesz, tudd meg, hogy elhatározva van részéről a
veszedelem. **8** És cselekedjél szeretetet szolgáddal, mert az
Örökkévaló szövetségébe engedted jutni magaddal szolgádat; de
ha bűn van rajtam, ölj meg te atyádhoz pedig minek is vinnél. **9**
Mondta Jónátán; Távol legyen tőled! Bizony ha megtudom, hogy
atyám részéről el van határozva, a veszedelem, hogy rád jöjjön,
nem adnám én azt tudtodra? **10** És szolt Dávid Jónátánhoz:
Ki adja majd tudtomra, ha talán atyád valami keményet felel
neked? **11** Szólt Jónátán Dávidhoz: Gyere, menjünk ki a mezőre.
És kimentek mind a ketten a mezőre. **12** Ekkor szólt Jónátán
Dávidhoz: Az Örökkévaló, Izrael Istene – midőn kifürkészem
atyámat ilyenkor holnap vagy harmadnapra és íme, jól áll Dávid
dolga, vajon akkor nem küldenék hozzád, hogy nyilvánítsam
előtted? **13** Így tegyen az Örökkévaló Jónátánnal s így folytassa,
ha jónak tetszik atyámnak rád hozni a veszedelmet, akkor
nyilvánítom előtted és elbocsátlak, hogy menj békével; és
legyen veled az Örökkévaló, amint atyámmal volt. **14** S nemde,
ha még élek, nem fogsz-e cselekedni velem az Örökkévaló
szeretetével, hogy meg ne haljak? **15** S ne irtsd ki szeretetedet
házamtól sohasem, akkor sem, mikor kiírtja az Örökkévaló
Dávid ellenségeit, kit-kit a föld színéről – **16** így szövetséget
kötött Jónátán Dávid házával és keresse az Örökkévaló Dávid

ellenségeinek kezéből! **17** Tovább is megeskette Jónátán
Dávidot, mert szerette őt, mert lelke szeretetével szerette. **18**
Erre mondta neki Jónátán: Holnap újhold van; hiányozni fogsz,
mert üres lesz az ülőhelyed. **19** Harmadnapon pedig menj le
hamar, míg eljutsz azon helyre, ahol elrejtőztél az esemény
napján, és maradj az Ézel köve mellett. **20** Én pedig – a
három nyilat majd ellövöm, célba lőve magamnak. **21** És íme
elküldöm majd a legényt: menj, találd meg a nyilakat; ha azt
fogom mondani a legénynek: íme a nyilak innen vannak tőled
– akkor vedd és jöjj, mert béke van veled és nincs baj – él
az Örökkévaló! **22** Ha pedig azt mondom a fiúnak: íme, a
nyilak innen vannak tőled, akkor menj, mert elküldött téged az
Örökkévaló. **23** Azon szóra nézve pedig, melyet szóltunk én
meg te – íme az Örökkévaló van köztem és közted örökké. **24**
Elrejtőzött tehát Dávid a mezőn. Volt pedig újholdkor, leült a
király az ebédhez, hogy egyék. **25** És leült a király az ülőhelyére,
mint egyszer-másszor a fal melletti ülőhelyre; s fölkelt Jónátán
és leült Abnér Sául oldalára; s üres maradt Dávid helye. **26** De
nem szólt Sául semmit aznap, mert mondta: véletlen az, nem
tiszta ő, bizony nem tiszta. **27** Volt pedig másnap, az újhold
második napján, üres maradt Dávid helye; ekkor szólt Sául a
fiához, Jonátánhoz: Miért nem jött Jísáj fia sem tegnap sem ma
az ebédhez? **28** Felelt Jónátán Sáulnak: Elkérezkedett tőlem
Dávid Bét-Léchembe. **29** Mondta ugyanis: bocsáss el, kérlek,
mert családi áldozatunk van a városban, és ő parancsolta meg
nekem, a testvérem; most hát, ha kegyet találtam szemeidben,
hadd siessek el, kérlek, hogy lássam testvéreimet. Azért nem
jött a király asztalához. **30** Erre föllobbant Sául haragja Jónátán
ellen és mondta neki: Te romlott és fenyíteni való anyának a

fia! Hiszen tudom, hogy te kedveled Jísáj fiát, szégyenedre és
anyád szemérmének szégyenére! **31** Mert mind azon időben,
amíg Jísáj fia él a földön, nem fogsz megszilárdulni sem te,
sem királyságod; most tehát küldj és hozasd őt hozzám, mert
halál fia ő! **32** Felelt Jónátán atyjának, Sáulnak és szólt hozzá:
Mért ölessék meg, mit követett el? **33** Ekkor Sául a dárdáját
hajította feléje, hogy leüsse; így megtudta Jónátán, hogy el
van határozva atyja részéről, hogy megöli Dávidot. **34** S fölkelt
Jónátán az asztaltól föllobbant haraggal; és nem evett az újhold
második napján kenyeret, mert megszomorodott Dávid miatt,
mert megszégyenítette az atyja. **35** Volt pedig reggel, kiment
Jónátán a mezőre Dávidhoz a meghatározott időre, és egy
kisfiú vele. **36** És mondta legényének: Fuss, találd csak meg a
nyilakat, melyeket ellövök. A fiú futott, ő pedig ellőtte a nyilat,
túlhajítva rajta. **37** Mikor eljutott a legény a nyíl helyére, melyet
ellőtt Jónátán, kiáltott Jónátán a legény után és mondta: Hiszen
a nyíl túlnan van tőled! **38** És kiáltott Jónátán a legény után:
Gyorsan siess, meg ne állj! És fölszedte Jónátán legénye a
nyilakat és odament urához. **39** A legény pedig nem tudott
semmit; csupán Jónátán meg Dávid tudták a dolgot. **40** Ekkor
odaadta Jónátán a fegyvereit az ő legényének és mondta neki:
Menj, vidd a városba. **41** A legény elment, Dávid pedig fölkelt
dél felől, levetette magát arcával a földre és leborult háromszor;
megcsókolták egyik a másikát és sírtak egyik a másikával,
mígnem Dávid nagyon sírt. **42** És mondta Jónátán Dávidnak:
Menj békével! Amit esküdtünk mi ketten az Örökkévaló nevében,
mondván: az Örökkévaló legyen köztem és közted, magzatom
és magzatod közt mindörökké! Fölkelt és elment; Jónátán pedig
bement a városba.

21 És eljutott Dávid Nóbba Achímélekh paphoz; és elésietett
Achímélekh Dávidnak és mondta neki: Mért vagy te egyedül
és senki sincs veled? **2** Mondta Dávid Achímélekh papnak:
A király parancsolt nekem valamit és szólt hozzám: senki ne
tudja semmiképpen a dolgot, melyben küldelek és melyet neked
parancsoltam; a legényeket pedig odarendeltem egy bizonyos
helyre. **3** Most pedig, mi van kezed alatt, öt kenyér-e, add a
kezembe, vagy ami található. **4** Felelt a pap Dávidnak és mondta:
Nincs közönséges kenyér kezem alatt, hanem szentkenyér van
– hacsak asszonytól óvakodtak a legények. **5** És felelt Dávid a
papnak és mondta neki: Sőt inkább, asszony tiltva van nekünk,
mint tegnap; tegnapelőtt; amikor elindultam, szentek voltak a
legények edényei – pedig ez közönséges út – hát még ma, hogy
szentség lesz az edényben! **6** És adott neki a pap szentséget,
mert nem volt ott kenyér, csak a színkenyér, mely eltávolíttatott
az Örökkévaló színe elől, hogy oda tegyenek meleg kenyeret,
amely napon elvétetett. **7** De volt ott ama napon egy ember
Sául szolgái közül, elzárva az Örökkévaló színe előtt; neve
Dóég, az edómi, Sául pásztorainak legfőbbje. – **8** Ekkor mondta
Dávid Achímélekhnek: Hát nincs itt kezed alatt dárda vagy kard?
Mert sem kardomat, sem fegyvereimet nem vettem kezemhez,
mert sürgős volt a király dolga. **9** Mondta a pap: Góliátnak,
a filiszteusnak kardja, kit megvertél a tölgy völgyében, itt van
beburkolva a ruhába az éfód mögött; ha azt vennéd magadhoz,
vedd, mert nincs más rajta kívül e helyütt. Erre mondta Dávid:
Nincs olyan mint az, adjad nekem! **10** Fölkelt Dávid és elszökött
aznap Sául elől; és eljött Ákhíshoz, Gát királyához. **11** Ekkor
szóltak Ákhís szolgái hozzá: Nem Dávid-e ez, az ország királya?
nemde erről énekelnek körtáncban, mondván: megverte Sául

az ő ezreit, Dávid pedig a tízezreit? **12** Szívére vette Dávid e
szavakat és nagyon félt Ákhístól, Gát királyától. **13** Elváltoztatta
tehát eszét szemük előtt és eszelősködött kezeik közt; rajzolt
a kapu ajtóira és lefolyatta nyálát szakállára. **14** Ekkor szólt
Akhís a szolgáihoz: Íme, látjátok, őrült ember! Minek hozzátok őt
hozzám? **15** Híjával vagyok-e én az őrülteknek, hogy hoztátok
ezt, hogy bolondozzon előttem? Vajon ez jöjjön-e be házamba?

22 Onnan elment Dávid és menekült Adullám barlangjába;
meghallották testvérei és atyja egész háza és lementek oda
hozzá. **2** És összegyűlt hozzá minden szorongásban levő ember,
minden ember, kinek volt hitelezője, meg minden elkeseredett
lelkű ember, és ő vezér lett fölöttük; volt vele mintegy négyszáz
ember. **3** Onnan elment Dávid a Móábbeli Miczpébe; és szólt
Móáb királyához: Maradjon, kérem, nálatok atyám meg anyám,
amíg meg tudom, mit tesz velem Isten. **4** És el is vezette őket
Móáb királya elé; és maradtak nála az egész időben, hogy
Dávid a hegyvárban volt. **5** És szólt Gád próféta Dávidhoz: Ne
maradj a hegyvárban, menj, hogy eljuss Jehúda országába;
elment tehát Dávid és jutott a Chéret erdőbe. **6** Meghallotta
Sául, hogy mutatta magát Dávid meg a vele levő emberek –
Sául pedig ült Gibeában a tamariskfa alatt a magaslaton, dárdája
a kezében és mind a szolgái álltak mellette – **7** és mondta Sául
a mellette álló szolgáinak: Halljátok csak, Benjámin fiai! Hát
nektek is mindnyájatoknak ad majd Jísáj fia mezőket és szőlőket,
mindnyájatokat tesz-e majd ezrek tisztjeivé és százak tisztjeivé?
8 Hogy összeesküdtetek mindnyájan ellenem és hogy senki sem
nyilvánítja előttem, amikor szövetséget köt fiam a Jísáj fiával és
nincs senki közületek, kinek ez fájna és aki nyilvánítaná előttem,
hogy leselkedőnek támasztotta fiam a szolgámat ellenem, mint

ez a mai napon van! **9** Erre megszólalt az edómi Dóég – ő
ugyanis ott állt Sául szolgái mellett – és mondta: Láttam Jísáj fiát,
amint Nóbba jött, Achímélekhez, Achítúb fiához; **10** megkérdezte
érte az Örökkévalót és eleséget adott neki, meg a filiszteus
Goliátnak kardját adta neki. **11** Ekkor küldött a király, hogy hívják
Achímélekhet, Achítúb fiát, a papot és atyja egész házát, a
Nóbban levő papokat; és eljöttek mindnyájan a királyhoz. **12** És
mondta Sául: Halljad csak, Achítúb fia! Mondta: Itt vagyok, uram.
13 És szólt hozzá Sául: Miért esküdtetek össze ellenem, te és
Jísáj fia, amikor adtál neki kenyeret és kardot és megkérdezted
érte az Istent, hogy leselkedőnek támadjon ellenem, mint ez a
mai napon van? **14** Felelt Achímélekh a királynak és mondta:
Hát kicsoda mind a szolgáid közt oly hűséges, mint Dávid? A
királynak veje ő, a szolgálatodhoz tartozik és tiszteletben áll
házadban! **15** Vajon aznap kezdtem-e megkérdezni érte Istent?
Távol legyen tőlem! Ne vessen a király ilyen dolgot a szolgájára,
sem atyám egész házára, mert nem tudott szolgád minderről
sem kicsinyt sem nagyot. **16** Erre mondta a király: Meg kell
halnod, Achímélekh, neked és atyád egész házának. **17** És
mondta a király a mellette álló futároknak: Forduljatok és öljétek
meg az Örökkévaló papjait, mert az ő kezük is Dáviddal van, és
mert tudták, hogy elszökik és nem nyilvánították előttem. De nem
akarták a király szolgái kinyújtani kezüket, hogy rátámadjanak az
Örökkévaló papjaira. **18** Ekkor mondta a király Dóégnek: Fordulj
te és támadj rá a papokra! És fordult az edómi Dóég és rátámadt
ő a papokra, és megölt az napon nyolcvanöt embert, len-éfód
viselőjét. **19** Nóbot pedig, a papok városát, megverte a kard
élével, férfiastul, asszonyostul, kisdedestül, csecsemőstül, ökröt,
szamarat és bárányt a kard élével. **20** De megmenekült egy fia

Achímélekhnek, Achítúb fiának, neve Ebjátár; és elszökött Dávid
után. **21** És elmondta Ebjátár Dávidnak, hogy megölte Sául az
Örökkévaló papjait. **22** Ekkor mondta Dávid Ebjátárnak: Tudtam
azon a napon, hogy ott van az edómi Dóég s hogy tudtára
fogja adni Sáulnak; én vagyok oka atyád háza minden lelke
vesztének. **23** Maradj nálam, ne félj, mert aki az én életemre tör,
tör a te életedre is; bizony őrizetben vagy nálam.

23 Tudtára adták Dávidnak, mondván: Íme a filiszteusok
harcolnak Keíla ellen és ők fosztogatják a szérűket. **2** És
megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Menjek-e, hogy
megverjem a filiszteusokat? Szólt az Örökkévaló Dávidhoz:
Menj és verd meg a filiszteusokat, hogy megsegítsed Keílát.
3 De szóltak Dávid emberei hozzá: Mi itt Jehudában félünk,
hát még mikor Keílába mennénk, a filiszteusok hadsorai ellen?
4 Továbbá is megkérdezte Dávid az Örökkévalót; felelt neki
az Örökkévaló és mondta: Kelj föl, vonulj le Keílába, mert
kezedbe adom a filiszteusokat. **5** Elment tehát Keílába Dávid
meg emberei, harcolt a filiszteusok ellen, elhajtotta jószágukat
és megverte őket nagy vereséggel; így megsegítette Dávid
Keíla lakóit: **6** Volt pedig, mikor elszökött Ebjátár, Achímélekh
fia, Dávidhoz Keílába, lekerült az éfód az ő kezében. **7** Midőn
tudtára adták Sáulnak, hogy bement Dávid Keílába, mondta Sául:
Kezembe szolgáltatta őt Isten, mert elzárkózott, bemenvén ajtós-
reteszes városba. **8** S egybehívta Sául az egész népet háborúra,
hogy levonuljon Keílába, ostromolni Dávidot és embereit. **9**
Midőn megtudta Dávid, hogy rosszat kohol Sául ellene, szólt
Ebjátár paphoz: Hozd ide az éfódot. **10** És mondta Dávid:
Örökkévaló, Izrael Istene, meghallotta szolgád, hogy Keílába
szándékszik jönni Sául, hogy megrontsa a várost miattam; **11** ki

fognak-e szolgáltatni Keíla urai az ő kezébe? levonul-e Sául,
amint hallotta szolgád? Örökkévaló, Izrael Istene, add, kérlek,
tudtára szolgádnak! Mondta az Örökkévaló: Levonul. **12** És
mondta Dávid: Ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai engem meg
embereimet Sául kezébe? Mondta az Örökkévaló: Ki fognak
szolgáltatni. **13** Erre fölkelt Dávid meg emberei, mintegy hatszáz
ember, kimentek Keílából és jártak, amerre járhattak; Sáulnak
pedig tudtára adatott, hogy elmenekült Dávid Keílából, akkor
felhagyott a kivonulással. **14** És letelepedett Dávid a pusztában,
a hegyvárakban és maradt a hegységben, Zíf pusztájában;
kereste őt Sául minden időben, de nem adta őt Isten a kezébe.
15 Így látta Dávid, hogy kivonult Sául, hogy életére törjön. Dávid
Zíf pusztájában volt az erdőségben; **16** akkor fölkelt Jónátán,
Sául fia, elment Dávidhoz az erdőségbe és megerősítette kezét
Istenben. **17** Szólt ugyanis hozzá: Ne félj, mert nem fog elérni
téged Sául atyámnak keze, te leszel király Izrael fölött, én
pedig leszek melletted második; Sául atyám is így tudja ezt.
18 És kötöttek ők ketten szövetséget, az Örökkévaló előtt; s
maradt Dávid az erdőségben. Jónátán pedig hazament. **19**
Fölmentek Zífbeliek Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid
nálunk rejtőzködik a hegyvárakban az erdőségben, Chakhíla
dombján, mely a sivatagtól jobbra van. **20** Most tehát, egészen
amint kívánja a lelked, oh király, hogy levonulj, vonulj le és ami
dolgunk lesz, őt kiszolgáltatni a király kezébe. **21** Mondta Sául:
Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy megszántatok engem. **22**
Menjetek, kérlek, állapítsátok még meg, tudjátok és lássátok
az ő helyét, ahol lenni szokott a lába, ki látta őt ott; mert azt
mondták nekem, hogy ravaszul viselkedik. **23** Lássátok és
tudjátok ki mindenikét azon rejtekeknek, ahol rejtőzni szokott, és

térjetek hozzám vissza a megállapodás szerint és majd megyek
veletek; és lesz, ha az országban van, kikutatom őt mind a
Jehuda ezrei között. **24** Fölkeltek és elmentek Zífbe Sául előtt;
Dávid pedig és emberei Máón pusztájában voltak, a síkságban,
jobbra a sivatagtól. **25** Midőn ugyanis elment Sául meg emberei
keresésre, tudtára adták Dávidnak, akkor lement a sziklához és
maradt Máón pusztájában; hallotta Sául és űzőbe vette Dávidot
Máón pusztájában. **26** És ment Sául a hegynek oldalán innen,
Dávid pedig meg emberei a hegynek oldalán onnan; és ment
Dávid sietséggel Sául elől, Sául pedig és emberei bekerítették
Dávidot és embereit, hogy elfogják őket. **27** De jött egy követ
Sáulhoz, mondván: Siess és menj, mert rárontottak a filiszteusok
az országra. **28** Ekkor visszatért Sául Dávid üldözésétől és ment
a filiszteusok ellen. Azért nevezték ama helyet a szétválasztás
sziklájának. **29** Erre fölment onnan Dávid és maradt Én-Gédi
hegyváraiban.

24 És volt, midőn visszatért Sául a filiszteusok üldözésétől,
tudtára adták neki, mondván: Íme, Dávid Én-Gédi pusztájában
van. **2** Ekkor vett Sául háromezer válogatott embert egész
Izraelből és ment, hogy keresse Dávidot és embereit a
zergesziklák felé. **3** És eljutott a juhaklokhoz az út mellett, ott
pedig volt egy barlang, s bement Sául, hogy befedje lábait;
Dávid pedig és emberei a barlang hátuljában ültek. **4** Ekkor
szóltak Dávid emberei hozzá: Itt a nap, melyről szólt hozzád
az Örökkévaló: íme kezedbe adom ellenségedet s tegyél vele,
amint, jónak tetszik szemeidben. Erre fölkelt Dávid és titkon
levágta Sául köpenyének szárnyát. **5** Volt pedig azután, furdalta
Dávidot a lelke, azért hogy levágta Sául ruhája szárnyát. **6** És
mondta embereinek: Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, nem

teszem ezt a dolgot urammal, az Örökkévaló fölkentjével, hogy
kezemet kinyújtsam ellene; mert az Örökkévaló fölkentje ő. **7**
És elhárította Dávid az embereit szavakkal és nem engedte
őket Sául ellen támadni; Sául pedig fölkelt a barlangból és
ment az úton. **8** S fölkelt Dávid ezután, kiment a barlangból
és kiáltott Sául után, mondván: Uram király! Erre hátratekintett
Sául, és meghajtotta magát Dávid arccal a földre és leborult. **9**
És mondta Dávid Sáulnak: Miért hallgatod az emberek szavait,
ha mondják: íme Dávid vesztedet akarja. **10** Íme, a mai napon
látták szemeid, hogy kezembe adott ma téged az Örökkévaló
a barlangban, mondták is, hogy megöljelek, de megszánt a
szemem és mondtam: nem nyújtom ki kezemet uram ellen,
mert az Örökkévaló fölkentje ő. **11** S lásd, atyám, lásd csak a
köpenyed szárnyát a kezemben; mert abból, hogy levágtam
köpenyed szárnyát és nem öltelek meg, tudd meg és lásd, hogy
nincs kezemben gonoszság sem hűtlenség és nem vétettem
neked, holott te leskelődsz életemre, hogy elvegyed. **12** Az
Örökkévaló ítéljen köztem és közted és az Örökkévaló álljon
bosszút értem rajtad: de kezem nem lesz rajtad – **13** amint
mondja a régi példabeszéd: gonoszoktól ered gonoszság – de
kezem nem lesz rajtad – **14** Ki után vonult ki Izrael királya, kit
veszel űzőbe? Holt eb után, egy bolha után! **15** Legyen hát az
Örökkévaló bíró és ítéljen köztem és közted; lássa és vigye
ügyemet és védje jogomat kezedtől! **16** És volt, midőn végzett
Dávid azzal, hogy elmondja a szavakat Sáulnak, szólt Sául:
A te hangod ez, fiam Dávid? És fölemelte Sául a hangját és
sírt. **17** Szólt Dávidhoz: Igazságosabb vagy te nálam, mert te a
jót cselekedted velem, én pedig cselekedtem veled a rosszat.
18 Hiszen te megmondtad ma, hogy mi jót tettél velem, hogy

kezedbe szolgáltatott engem az Örökkévaló, te pedig nem öltél
meg. **19** Vajon midőn valaki ellenségére talál, elbocsátja-e
őt jóban az útra? Az Örökkévaló fizessen neked jóval annak
fejében, amit a mai napon tettél velem. **20** Most hát, íme tudom,
hogy te király leszel és majd fönnáll kezedben Izrael királysága.
21 S most esküdjél nekem az Örökkévalóra, hogy nem irtod ki
magzatomat utánam és hogy nem pusztítod ki nevemet atyám
házából. **22** Megesküdött Dávid Sáulnak; erre hazament Sául,
Dávid és emberei pedig fölmentek a hegyvárba.

25 Meghalt Sámuel, és összegyűlt egész Izrael, gyászt tartottak
fölötte és eltemették házában, Rámában. – Fölkelt Dávid és
lement Párán pusztájába. **2** Volt egy ember Máónban, gazdasága
pedig Karmellben; ez ember igen nagy volt: volt ugyanis neki
háromezer juha és ezer kecskéje. És ő Karmellben volt, mikor
juhait nyírták. **3** Az embernek neve Nábál s feleségének neve
Abígájil; az asszony jó eszű és szép alakú volt, a férfi pedig
durva volt és rossz cselekedetű – ő Kálébbeli volt. **4** Hallotta
Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja; **5** akkor küldött
Dávid tíz legényt, és mondta Dávid a legényeknek: Menjetek
föl Karmellbe és midőn Nábálhoz elértek, kérdezzétek meg
nevemben békéjéről. **6** És mondjátok: ekképpen az életre!
Te is békében, házad is békében, és minden, ami a tied,
békében! **7** Most pedig, hallottam hogy nyírnak nálad; tehát, a
te pásztoraid velünk voltak, nem bántottuk meg őket és nem
hiányzott nekik semmi mindama napokban, hogy Karmellben
voltak; **8** kérdezd meg legényeidet, majd megmondják neked –
találjanak hát legényeim kegyet szemeidben, mert szerencsés
napra jöttünk; add, kérlek, azt amit talál kezed, szolgáidnak és
fiadnak Dávidnak. **9** Odajöttek Dávid legényei és beszéltek

Nábálhoz mind e szavak szerint Dávid nevében, és megálltak.
10 Felelt Nábál Dávid szolgáinak és mondta: Kicsoda Dávid
és kicsoda Jisáj fia? Manapság sokan vannak a szolgák, akik
megugranak kiki ura. elől. **11** Majd veszem kenyeremet és
vizemet és levágott marhámat, amit levágtam nyíróim számára,
hogy odaadjam embereknek, kikről nem tudom, honnan valók. **12**
Erre elfordultak Dávid legényei útjukra; visszatértek, eljutottak és
megmondták neki mind e szavak szerint. **13** Ekkor mondta Dávid
az ő embereinek: Kössétek föl kiki az ő kardját! És felkötötték
kiki a kardját, és felkötötte Dávid is a kardját; és fölmentek
Dávid után mintegy négyszáz ember, kétszázan pedig maradtak
a poggyász mellett. **14** De Abígájilnak, Nábál feleségének,
tudtára adta egyik legény a legények közül, mondván: Íme,
küldött Dávid követeket a pusztából, hogy üdvözöljék urunkat, ő
pedig rájuk rontott. **15** Ez emberek pedig igen jók hozzánk, nem
bántódtunk meg és nem hiányzott nekünk semmi mind ama
napokban, hogy velük jártunk, amikor a mezőn voltunk; **16** fal
voltak körülöttünk éjjel is, nappal is, mind a napokban, hogy velük
voltunk, legeltetve a juhokat. **17** Most tehát tudd meg és lásd, mit
cselekedjél, mert el van határozva a veszedelem urunk ellen és
egész háza ellen; ő pedig alávalóbb, semhogy beszélni lehetne
hozzá. **18** Ekkor sietett Abígájil és vett kétszáz kenyeret, két
tömlő bort, öt elkészített juhot, öt mérték pörkölt gabonaszemet,
száz aszuszőlőlepényt és kétszáz fügelepényt, és rátette a
szamarakra. **19** És mondta legényeinek: Vonuljatok előttem, íme
én utánatok megyek; férjének, Nábálnak pedig nem mondta meg.
20 Volt pedig, amint ül a szamáron és lemegy a hegy hasadékán,
íme, Dávid és emberei lejönnek elejébe, és rájuk talált. **21** Dávid
pedig mondta volt: Bizony hiába óvtam meg mindent, ami ezé a

pusztában, nem hiányzott semmi mindabból, ami az övé, de
rosszal fizetett nekem jóért. **22** Így cselekedjék Isten Dávid
ellenségeivel és így folytassa: nem hagyok meg mindabból,
ami az övé, a reggel virradtáig egy falra vizelőt. **23** Midőn
meglátta Abígájil Dávidot, sietett és leszállt a szamárról: levetette
magát Dávid előtt arcára és leborult földig. **24** Levetette magát
lábaihoz és mondta: Én rajtam, uram, a bűn; hadd beszéljen,
kérlek, szolgálód előtted és halljad szolgálód szavait. **25** Ne
fordítsa uram, kérlek, a szívét erre az alávaló emberre, lábára,
mert amilyen a neve, olyan ő maga: Nábál a neve és aljasság
van vele; én pedig, szolgálód, nem láttam Uram legényeit,
akiket küldtél. **26** Most tehát, uram, él az Örökkévaló és lelked
életére, miután visszatartott téged az Örökkévaló attól, hogy
vérbűnbe essél és hogy tenkezed segítsen magadnak, most
tehát legyenek mint Nábál az ellenségeid és akik rosszra törnek
uram ellen; **27** most tehát ez az ajándék, melyet hozott szolgálód
uramnak, adassék a legényeknek, akik uram nyomában járnak.
28 Bocsásd meg, kérlek, szolgálód vétkét, mert az Örökkévaló
uramnak állandó házat fog alapítani, mert uram az Örökkévaló
harcait harcolja, valami rossz tehát ne találtassék rajtad élteden
át. **29** Fölkelt egy ember, hogy üldözzön téged és hogy lelkedre
törjön; de be lesz kötve uram lelke az élők kötésében az
Örökkévalónál, Istenednél; ellenségeid lelkét pedig parittyázza
a parittya fenekében! **30** És lesz, midőn tesz az Örökkévaló
urammal mind aszerint, ami jót beszélt felőled, és majd rendel
téged fejedelmül Izrael fölé: **31** akkor ne legyen ez neked
megütközésül, se szívbotlásul uramnak, hogy vért ontottál ok
nélkül és hogy uram önmagának segített; s midőn majd jól
tesz az Örökkévaló urammal, emlékezzél meg szolgálódról. **32**

Mondta Dávid Abígájilnak: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael
Istene, aki küldött téged e napon elémbe; **33** és áldott legyen
eszed és áldott légy te magad, hogy meggátoltál e napon, hogy
ne essem vérbűnbe és ne kezem segítsen magamnak. **34**
Azonban, él az Örökkévaló, Izrael Istene, aki visszatartott engem
attól, hogy veled rosszul bánjak: bizony, ha nem siettél és nem
jöttél volna elém, bizony nem maradt volna Nábálnak reggel
virradtáig falra vizelője. **35** És elfogadta Dávid a kezéből amit
hozott neki; őneki pedig mondta: Menj föl békében házadba,
lásd, hallgattam szavadra és tekintetbe vettelek. **36** Eljutott
Abígájíl Nábálhoz és íme, neki lakomája volt házában, mint a
király lakomája, Nábálnak a szíve vidám volt és őfelette részeg
volt; de nem mondott meg neki semmit, sem kicsinyt sem
nagyot, reggel virradtáig. **37** Volt pedig reggel, mikor elszállt a
bor Nábálból, megmondta neki felesége e dolgokat; erre elhalt
benne a szíve, s ő maga kővé lett. **38** És történt mintegy tíz
nap múlva, megverte az Örökkévaló Nábált, és meghalt. **39**
Midőn hallotta Dávid, hogy Nábál meghalt, mondta: Áldva legyen
az Örökkévaló, aki viselte gyalázásom ügyét Nábál ellenében,
szolgáját pedig visszatartotta rossztól és Nábál rosszaságát
visszatérítette az Örökkévaló az ő fejére. Erre küldött Dávid
és megkérte Abígájilt, hogy magának feleségül vegye. **40**
Eljöttek Dávid szolgái Abígájilhoz Karmellbe és beszéltek hozzá,
mondván: Dávid küldött bennünket hozzád, hogy téged magának
feleségül vegyen. **41** Fölkelt, arccal földre borult és mondta: Itt a
szolgálód rabnőül, hogy uram szolgáinak lábait mossa. **42** Ekkor
sietett és fölkelt Abígájil, felült a szamárra, meg öt leányzója,
kik nyomában mentek; ment Dávid követei után és lett neki
feleségül. **43** Achínóamot pedig elvette volt Dávid Jizreélből, és

voltak mindketten neki feleségül. **44** Sául pedig adta volt Míkhál
leányát, Dávid feleségét a Gallimból való Paltínak, Lájis fiának.

26 Jöttek a Zífbeliek Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde
Dávid Ckakhíla dombján rejtőzködik, a sivatag előtt. **2** Ekkor
fölkelt Sául és lement Zíf pusztájába és vele háromezer ember,
Izrael válogatottjai, hogy keresse Dávidot Zíf pusztájában. **3**
És táborozott Sául Chakhíla dombján, mely a sivatag előtt az
út mellett van; Dávid pedig a pusztában lakott, és látta, hogy
Sául utána ment a pusztába. **4** Erre küldött Dávid kémeket és
megtudta, hogy eljött Sául a megállapított helyre. **5** Ekkor fölkelt
Dávid és elment azon helyre, ahol Sául táborozott, és látta Dávid
a helyet, ahol feküdt Sául meg Abnér, Nér fia, az ő hadvezére;
Sául ugyanis a táborgyűrűben feküdt és a nép táborozott
körülötte. **6** Megszólalt Dávid és szólt a chittita Achímélekhez és
Abisájhoz, Czerúja fiához, Jóáb testvéréhez, mondván: Ki jön le
velem Sáulhoz a táborba? Mondta Abisáj: Lemegyek én veled.
7 Odament Dávid meg Abisáj a néphez éjjel, és íme Sául alva
fekszik a táborgyűrűben és dárdája a földbe szúrva fejtől neki,
Abnér pedig és a nép feküsznek körülötte. **8** És szólt Abísáj
Dávidhoz: Kiszolgáltatta ma kezedbe az Isten ellenségedet;
most tehát hadd szegezem őt a dárdával a földhöz egy ütéssel s
tovább nem bántom. **9** De szólt Dávid Abisájhoz: Ne pusztítsd
el; mert kinyújtotta ki a kezét az Örökkévaló fölkentje ellen és
büntetlen maradt? **10** Mondta Dávid: Él az Örökkévaló, hacsak
az Örökkévaló nem veri meg őt: vagy napja eljön és meghal,
vagy háborúba vonul és elpusztul. **11** Távol legyen tőlem, az
Örökkévalóért, hogy kinyújtsam kezemet az Örökkévaló fölkentje
ellen. Most tehát vedd el, kérlek, a dárdát, mely neki fejtől van,
és a vizeskancsót és menjünk el. **12** Vette Dávid a dárdát és a

vizeskancsót Sául feje mellől és elmentek; de senki sem látta,
sem nem tudta, sem föl nem ébredt, mert mindnyájan aludtak,
mert az Örökkévalótól mély álom esett rájuk. **13** Erre átment
Dávid a túloldalra és állt a hegy csúcsán, messziről; nagy volt a
térség közöttük. **14** És kiáltott Dávid a népnek és Abnérnak,
Nér fiának, mondván: Nem felelsz-e Abnér? Felelt Abnér és
mondta: Ki vagy te, aki kiáltottál a királynak. **15** És szólt Dávid
Abnérhez: Nem férfi vagy-e és ki olyan mint te Izraelben? Miért
nem vigyáztál hát uradra, a királyra? Mert odament egy a nép
közül, hogy elpusztítsa a királyt, uradat. **16** Nem jó ez a dolog,
melyet cselekedtél; él az Örökkévaló, bizony halál fiai vagytok,
mivel nem vigyáztatok uratokra, az Örökkévaló fölkentjére. Most
tehát lásd, hol a király dárdája meg a vizeskancsó, melyek neki
fejtől voltak? **17** És fölismerte Sául Dávid hangját és mondta:
A te hangod ez; fiam Dávid? Mondta Dávid: Az én hangom,
uram király. **18** Mondta: Miért is üldözi uram az ő szolgáját?
Hisz mit tettem és mi rossz van kezemben? **19** Most hallja csak
uram a király szolgája szavait: ha az Örökkévaló ingerelt föl
téged ellenem, jusson neki illatáldozat; de ha emberfiai, átkozva
legyenek az Örökkévaló előtt, mert elűztek ma engem, hogy
be ne fogadtassam az Örökkévaló birtokába, mondván: menj,
szolgálj más isteneket. **20** Most pedig, ne hulljon vérem földre
messze az Örökkévaló színétől! Hiszen kivonult Izrael királya,
hogy keressen egy bolhát, amint üldöznek egy fogolymadarat a
hegyekben. **21** És mondta. Sául: Vétkeztem, térj vissza, fiam
Dávid, mert nem fogok többé rosszat cselekedni veled, azért
hogy drága volt a lelkem szemeidben a mai napon: íme balga
voltam és fölötte nagyon tévedtem. **22** Felelt Dávid és mondta:
Itt a király dárdája, jöjjön át egy a legények közül és vegye

el. **23** Az Örökkévaló pedig visszatéríti kinek kinek igazságát
és hűségét hogy kézbe adott ma téged az Örökkévaló s nem
akartam kinyújtani kezemet az Örökkévaló fölkentje ellen. **24**
És íme, valamint nagy volt a lelked a mai napon szemeimben,
akképpen nagy legyen az én lelkem az Örökkévaló szemeiben,
és mentsen meg engem minden szorongatástól. **25** És szólt Sául
Dávidhoz: Áldott légy fiam Dávid, cselekedni is fogsz, győzni
is fogsz! Erre elment Dávid az útjára, Sául pedig visszatért
helyére.

27 Mondta Dávid a szívében: Még elpusztulhatok egy napon
Sául keze által; nincsen számomra jobb, mint hogy elmeneküljek
a filiszteusok országába, majd lemond rólam Sául, hogy keressen
engem Izrael egész határában, és így megmenekülök kezéből. **2**
Fölkelt tehát Dávid és átvonult ő meg a vele levő hatszáz ember
Ákhíshoz, Máókh fiához, Gát királyához. **3** És maradt Dávid
Ákhísnál Gátban, ő meg emberei, kiki a házával, Dávid és két
felesége, a Jizreélbeli Achinóam és a Karmellbeli Abígájil, Nábál
felesége. **4** Tudtára adták Sáulnak, hogy elszökött Dávid Gátba;
akkor többé már nem kereste őt. **5** És szólt Dávid Ákhíshoz: Ha
ugyan kegyet találtam szemeidben, adjanak helyet nekem a
vidéki városok egyikében, hadd lakjam ott: minek lakjék szolgád
veled együtt a király városban? **6** Erre adta neki Ákhís ama
napon Cziklágot; azért lett Cziklág Jehúda királyaié mind e
mai napig. **7** Volt pedig a napok száma, hogy lakott Dávid a
filiszteusok vidékén egy év és négy hónap. **8** Vonult Dávid meg
emberei és portyáztak a gesúri, a gizri és az amáléki ellen, mert
ezek voltak az ország lakossága ősidőtől fogva Súr felé egészen
Egyiptom országáig. **9** És megverte Dávid amaz országot,
nem hagyott életben sem férfit, sem nőt és elvitt juhot, marhát,

szamarakat, tevéket és ruhákat, ekkor visszatért és Ákhíshoz
ment; **10** és mondta Ákhís: Merre portyáztatok ma? Mondta
Dávid: Jehúda délvidékén, a jerachmeéli délvidékén és a kéni
délvidékén. **11** Sem férfiút, sem asszonyt nem hagyott Dávid
életben, hogy Gátba vitte volna, mert mondta: hogy meg ne
jelentsék rólunk, mondván: Így tett Dávid és ilyen a módja az
egész időben, hogy lakott a filiszteusok vidékén. **12** És megbízott
Ákhís Dávidban, mondván: Rossz hírbe keveredett népénél
Izraelnél és majd lesz nekem örök szolgául.

28 És volt ama napokban, összegyűjtötték a filiszteusok
táborukat hadra, hogy harcoljanak Izrael ellen. Ekkor szólt Ákhís
Dávidhoz: Tudnod kell, hogy velem vonulsz ki a táborba, te
meg embereid. **2** Szólt Dávid Ákhíshoz: Ezért majd megtudod,
mit fog cselekedni szolgád. És szólt Ákhís Dávidhoz: Ezért
fejem őrévé teszlek minden időben. **3** Sámuel meghalt volt és
gyászt tartott érte egész Izrael és eltemették őt Rámában, a
városában; Sául pedig eltávolította volt a szellemidézőket és a
halottjósokat az országból. **4** Összegyűltek a filiszteusok, eljöttek
és táboroztak Súnémban; erre összegyűjtötte Sául egész Izraelt
és táboroztak a Gilbóán. **5** Midőn látta Sául a filiszteusok táborát,
megfélemlett és nagyon remegett a szíve. **6** Megkérdezte Sául
az Örökkévalót, de nem felelt neki az Örökkévaló sem álmokkal,
sem az úrimmal, sem a prófétákkal. **7** Ekkor mondta Sául a
szolgáinak: Keressetek nekem egy szellemidéző asszonyt, hadd
menjek hozzá és kérdezzem meg. Szóltak hozzá a szolgái: Íme,
van egy szellemidéző asszony Én-Dórban. **8** És elmásította
magát Sául, felöltött más ruhát és elment, ő meg két ember vele,
és odamentek az asszonyhoz éjjel; és mondta: Jósolj nekem,
kérlek, szellemidézéssel és hozd föl nekem, kit neked mondani

fogok. **9** Szólt hozzá az asszony: Íme, te tudod, mit tett Sául,
hogy kiirtotta a szellemidézőket és halottjósokat az országból;
miért akarod hát tőrbe ejteni lelkemet, hogy megölj? **10** S
esküdött neki Sául az Örökkévalóra, mondván: Él az Örökkévaló,
nem fog téged bűn érni e dologban. **11** És mondta az asszony:
Kit hozzak föl neked? Mondta: Sámuelt hozd föl nekem. **12**
Midőn meglátta az asszony Sámuelt, fölkiáltott hangosan; és
szólt az asszony Sáulhoz, mondván: Miért csaltál meg, hiszen
te vagy Sául! **13** És mondta neki a király: Ne félj, mert mit
láttál? Szólt az asszony Sáulhoz: Isteni lényt láttam feljönni a
földből. **14** És mondta neki: Mi az alakja? Mondta: Öreg férfi jön
föl, köpenybe burkolózva. És megtudta Sául, hogy Sámuel az;
meghajtotta magát arccal földre és leborult. **15** És szólt Sámuel
Sáulhoz: Mért háborítottál, fölhozatván engem? Mondta Sául:
Meg vagyok szorulva nagyon, a filiszteusok ugyanis harcolnak
ellenem és Isten eltávozott tőlem és nem felelt már nekem sem a
próféták által, sem álmokkal; hívtalak tehát, hogy tudasd velem,
mit tegyek. **16** És mondta Sámuel: Minek is kérdezel, holott az
Örökkévaló eltávozott tőled és ellenséged lett? **17** És tett vele
az Örökkévaló, amint szólt általam: elszakította az Örökkévaló
a királyságot kezedből és adta társadnak, Dávidnak. **18** Mivel
nem hallgattál az Örökkévaló szavára és nem hajtottad végre
föllobbant haragját Amáléken, azért ezt a dolgot cselekedte veled
az Örökkévaló e mai napon. **19** Adni fogja az Örökkévaló Izraelt
is veled együtt a filiszteusok kezébe, és holnap te és fiaid velem
vagytok; Izrael táborát is adni fogja az Örökkévaló a filiszteusok
kezébe. **20** Ekkor sietett Sául és földre vetette magát egész
termetével és nagyon félt Sámuel szavai miatt; erő sem volt
benne, mert nem evett kenyeret egésznap és egész éjjel. **21** És

jött az asszony Sáulhoz és látta, hogy nagyon megrémült; ekkor
szólt hozzá: Íme hallgatott szolgálód a szavadra, tenyeremre
tettem lelkemet, hallgattam szavaidra, melyeket szóltál hozzám.
22 Most tehát hallgass, kérlek, te is szolgálód szavára, hadd
tegyek eléd egy darab kenyeret és egyél, hogy legyen benned
erő, midőn majd mész az úton. **23** De vonakodott és mondta:
Nem eszem. De unszolták őt szolgái és az asszony is, és
hallgatott szavukra; fölkelt a földről és leült az ágyra. **24** Az
asszonynak pedig volt egy hízlalt borjúja a házban, és sietett és
levágta; majd vett lisztet, meggyúrta és megsütötte kovásztalan
kenyérré. **25** Odavitte Sául elé és szolgái elé és ettek; erre
fölkeltek és elmentek azon éjjel.

29 Összegyűjtötték a filiszteusok egész táborukat Afékba,
Izrael pedig táborozott a forrás mellett, mely Jizreélnél van.
2 A filiszteusok fejedelmei vonultak százak szerint és ezrek
szerint; Dávid pedig és emberei utoljára vonultak Ákhíssal.
3 Ekkor mondták a filiszteusok vezérei: Mire valók ezek a
héberek? Szólt Akhís a filiszteusok vezéreihez: Hiszen ez Dávid,
Sáulnak, Izrael királyának szolgája, ki nálam van immár napok
vagy már évek óta és nem találtam rajta semmit azon naptól
fogva, hogy átszökött, mind e mai napig. **4** Megharagudtak rá
a filiszteusok vezérei és mondták neki a filiszteusok vezérei:
Küldd vissza ez embert, hogy visszamenjen helyére, ahova
rendelted, s ne vonuljon velünk a háborúba, hogy ne legyen
nekünk akadályozóúl a háborúban, hisz mivel teheti ez magát
kedvessé az uránál, nem amaz emberek fejeivel-e? **5** Nem ez
a Dávid, kiről énekeltek körtáncban, mondván: megverte Sául
ezreit, Dávid meg tízezreit? **6** Erre hívta Ákhís Dávidot és szólt
hozzá: Él az Örökkévaló, bizony becsületes vagy és jónak tetszik

szemeimben, hogy velem ki és bevonulsz a táborban, mert
nem találtam rajtad rosszat azon naptól fogva, hogy hozzám
jöttél mind e mai napig; de a fejedelmek szemeiben nem tetszel
jónak. **7** Most tehát térj vissza és menj békével, hogy rosszat
ne tégy a filiszteusok fejedelmeinek szemeiben. **8** Szólt Dávid
Ákhíshoz: Ugyan mit tettem és mit találtál szolgádon azon naptól
fogva, hogy előtted vagyok mind e mai napig, hogy ne menjek
és harcoljak uramnak, a királynak ellenségei ellen? **9** Felelt
Ákhís és szólt Dávidhoz: Tudom, hogy jónak tetszel szemeimben
mint Isten angyala; csakhogy a filiszteusok vezérei mondták ne
vonuljon velünk a háborúba. **10** Most tehát, kelj föl korán reggel
te meg urad szolgái, akik veled jöttek; keljetek föl korán reggel
és amint rátok virrad, menjetek. **11** És korán fölkelt Dávid, ő meg
emberei, hogy menjenek reggel és visszatérjenek a filiszteusok
országába. A filiszteusok pedig fölvonultak Jizreélbe.

30 Volt pedig, mikor megérkeztek Dávid és emberei Cziklágba
a harmadik napon – az amálékiek pedig portyáztak volt a
Délvidéken és Cziklág ellen, megverték Cziklágot és elégették
tűzben, **2** fogságba ejtették a benne levő asszonyokat, aprajától
nagyjáig, nem öltek meg senkit; elvitték és útjukra mentek- **3**
bement Dávid meg emberei a városba, és íme, el van égetve
tűzben, asszonyaik pedig, fiaik és leányaik fogságba vitettek. **4**
Ekkor fölemelte Dávid meg a nép, mely vele volt, hangjukat
és sírtak, amíg nem volt bennük erő sírásra. **5** Dávid két
felesége is fogságba vitetett: a Jizreélbeli Achinóám és Abígájil,
a Karmellbeli Nábál felesége. **6** És nagyon megszorult Dávid,
mert azt mondta a nép, hogy megkövezi, mert elkeseredett az
egész népnek lelke, kiki fiai és leányai miatt. De megbátorodott
Dávid az Örökkévalóban, Istenében. **7** És szólt Dávid Ebjátár

paphoz, Achímélekh fiához: Hozd ide, kérlek, nekem az éfódot.
És odavitte Ebjátár az éfódot Dávidhoz. **8** És megkérdezte
Dávid az Örökkévalót, mondván: Üldözzem e csapatot, utolérem-
e? Mondta neki: Üldözd, mert utol fogod érni és menteni is
fogsz. **9** Ekkor ment Dávid, ő és a vele levő hatszáz ember
és eljutottak a Beszór patakjáig; egy részük ott maradt. **10**
Üldözésre indult ugyanis Dávid, ő meg négyszáz ember, és
ottmaradt kétszáz ember, kik el voltak fáradva úgy, hogy nem
kelhettek át a Bészór patakján. **11** Találtak egy egyiptomi embert
a mezőn és vitték őt Dávidhoz, adtak neki kenyeret, és ő evett,
és vizet adtak neki inni. **12** És adtak neki egy darab fügelepényt
és két aszú szőlőlepényt, evett és visszatért hozzá a lelke, mert
nem evett kenyeret és nem ivott vizet három nap és három
éjjel. **13** És mondta neki Dávid: Kié vagy és honnan való vagy?
Mondta: Egyiptomi fiú vagyok, egy amáléki embernek szolgája;
és elhagyott az uram, mert megbetegedtem ma harmadnapja.
14 Mi portyáztunk a keréti délvidékén és a Jehúdáén és Káléb
délvidékén; Cziklágot pedig fölgyújtottuk tűzben. **15** És szólt
hozzá Dávid: Levezetsz-e ama csapathoz? Mondta: Esküdjél
nekem Istenre, hogy meg nem ölsz és hogy nem szolgáltatsz ki
uram kezébe, akkor levezetlek ama csapathoz. **16** Levezette
és íme elterülve voltak az egész vidék színén, ettek, ittak és
ünnepet ültek azon egész nagy zsákmány miatt, melyet elvittek
a filiszteusok országából és Jehúda országából. **17** És megverte
Dávid őket alkonyattól másnap estig és nem menekült közülük
senki, hanem csak négyszáz legény, kik a tevékre ültek és
megfutamodtak. **18** Így megmentett Dávid mindent, amit elvittek
az amálékiek; két feleségét is megmentette Dávid. **19** És nem
hiányzott nekik senki aprajától nagyjáig, sem fiúk, sem leányok,

sem a zsákmányból semmi mind abból amit elvittek volt; mindent
visszahozott Dávid. **20** Vette Dávid mind a juhokat és a marhát;
hajtották ama jószág előtt és mondták: Ez Dávid zsákmánya. **21**
Midőn eljutott Dávid a kétszáz emberhez, kik el voltak fáradva,
hogy nem mehettek Dávid után és maradni engedték a Beszór
patakjainál, kimentek Dávid elejébe és a vele levő nép elejébe;
s odalépett Dávid a néphez és megkérdezte őket békéjük
felől. **22** Ekkor megszólalt minden gonosz és alávaló ember
azon emberek közül, kik Dáviddal mentek volt, és mondták:
Mivelhogy nem jöttek velem, nem adunk nekik a zsákmányból,
melyet megmentettünk; hanem kiki a feleségét és gyermekeit
vezessék el és menjenek. **23** De mondta Dávid: Ne cselekedjetek
így, testvéreim; azt amit nekünk adott az Örökkévaló, midőn
megőrzött bennünket és kezünkbe adta azon csapatot, mely
ellenünk jött! **24** Ugyan ki fog rátok hallgatni e dologban? Hanem
amilyen a része annak, ki a háborúba vonult, olyan a része
annak, ki a poggyász mellett maradt: egyaránt osztozkodnak. **25**
És így volt attól a naptól fogva; megtette törvénynek és jognak
Izrael számára mind e mai napig. **26** Midőn Dávid Cziklágba
érkezett, szétküldött a zsákmányból Jehúda véneinek, az ő
barátainak, mondván: Íme ajándék számotokra az Örökkévaló
ellenségeinek zsákmányából. **27** A Bét-Élben levőknek, a Rámót-
Négebben s levőknek és a Jattérban levőknek; **28** az Aróérban
levőknek és a Szifmótban levőknek és az Estemóában levőknek;
29 a Rákhálban levőknek, a jerachmeéli városaiban levőknek és
a kéni városaiban levőknek; **30** a Chormában levőknek, a Kór-
Ásánban levőknek és az Atákhban levőknek; **31** a Chebrónban
levőknek, meg mind a helységeknek, ahol járt Dávid, ő meg
emberei.

31 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen; és megfutamodtak
Izrael emberei a filiszteusok elől és elestek halottan a Gilbóa
hegyén. **2** Utolérték a filiszteusok Sáult és fiait; és megölték a
filiszteusok Jónátánt, Abínádábot és Malkisúát, Sául fiait. **3** Súlyos
volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövő emberek, és nagyon
remegett a lövőktől. **4** Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának
Rántsd ki kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek a
körülmetéletlenek és átszúrjanak és játékot űzzenek velem; de
nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául
a kardot és belé vetette magát. **5** Midőn látta a fegyverhordozója,
hogy meghalt Sául, ő is belé vetette magát a kardjába és
meghalt vele együtt. **6** Így meghalt Sául meg három fia és
fegyverhordozója, mind az emberei is ama napon együttesen. **7**
És látták Izrael emberei, a völgyön túl és a Jordánon túl levők,
hogy megfutamodtak Izrael emberei és hogy meghaltak Sául
és fiai; akkor elhagyták a városokat és megfutamodtak, erre
jöttek a filiszteusok és megtelepedtek bennük. **8** Volt pedig
másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és
találták Sáult és három fiát elesve a Gilbóa hegyén. **9** Levágták
a fejét, lehúzták fegyvereit és küldték a filiszteusok országába
köröskörül, hogy hírt vigyenek bálványaik házának és a népnek.
10 És elhelyezték fegyvereit az Astárót házában; testét pedig
kitűzték Bét-Sán falára. **11** Hallottak róla Jábés-Gileád lakói,
hogy mit cselekedtek a filiszteusok Sáullal; **12** akkor fölkelt
minden vitéz ember, mentek egész éjjel és levették Sául testét
és fiainak testét Bét-Sán faláról, eljutottak Jábésba és elégették
őket ott. **13** Vették a csontjaikat és eltemették a tamariskfa alatt
Jábésban; és böjtöltek hét napig.

2 Sámuel

1 Volt Sául halála után – Dávid pedig visszatért Amálék
megverése után és maradt Dávid Cziklágban két napig. **2** volt
a harmadik napon íme egy ember jön a táborból Sául mellől;
ruhái megszaggatva és föld a fején; és volt, mikor bement
Dávidhoz, földre vetette magát és leborult. **3** És mondta neki
Dávid: Honnan jössz? Szólt hozzá: Izrael táborából menekültem.
4 Erre szólt hozzá Dávid: Hogy történt a dolog, mondd csak meg
nekem. Mondta: Hogy megfutamodott a nép a harcból, sokan
el is estek a nép közül és meghaltak, Sául és fia Jónátán is
meghaltak. **5** És szólt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki:
hogyan tudod, hogy meghalt Sául meg fia Jónátán? **6** Szólt
az ifjú, aki hírt mondott neki: Véletlenül ott voltam a Gilbóa
hegyén és íme Sául, amint támaszkodik dárdájára s íme, a
szekérhad és a lovasok, utolérték. **7** Hátrafordult és meglátott;
akkor szólított engem, és mondtam: itt vagyok. **8** Ekkor mondta
nekem: ki vagy? Szóltam hozzá: amáléki vagyok. **9** És szólt
hozzám: Állj csak mellém és ölj meg, mert megragadott a görcs,
mert egészen bennem van még a lelkem. **10** Melléje álltam és
megöltem, mert tudtam, hogy nem marad életben elesése után.
Akkor vettem a fején levő koronát és a karján levő karkötőt
és idehoztam uramhoz. **11** Ekkor megragadta, Dávid a ruháit
és megszaggatta azokat, meg mind az emberek is, kik nála
voltak. **12** Gyászt tartottak, sírtak és böjtöltek estig Sául miatt, fia
Jonátán miatt, az Örökkévaló népe miatt és Izrael háza miatt,
hogy elestek a kard által. **13** És szólt Dávid az ifjúhoz, aki
hírt mondott neki: Honnan való vagy? Mondta: Egy jövevény
amáléki embernek vagyok a fia. **14** Ekkor szólt hozzá Dávid:
Hogyan nem féltél kinyújtani kezedet, hogy elpusztítsad az

Örökkévaló fölkentjét! **15** Erre hívott Dávid egyet a legények
közül és mondta: Lépj ide, támadj rá! Leütötte és meghalt. **16**
És szólt hozzá Dávid: Véred a fejeden, mert saját szád vallott
ellened, mondván: én öltem meg az Örökkévaló fölkentjét. **17**
Ekkor elmondta Dávid ezt a gyászdalt Sául fölött és fia Jónátán
fölött. **18** Mondta, hogy tanítsák Jehúda fiait az íjra; íme írva
van az Igazak könyvében. **19** A dísz, oh Izrael, magaslatodon
megölve! Mint estek el a vitézek! **20** Ne jelentsétek Gátban, hírül
ne adjátok Askelón utcáin, hogy ne örvendjenek a filiszteusok
leányai, ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai! **21** Gilbóa
hegyei, se harmat, se eső ne legyen rajtatok, se termékeny
mezőség; mert ott vettetett el a vitézek pajzsa, Sáulnak pajzsa,
nem kenve olajjal. **22** Elesettek vérétől, vitézek zsírjától Jónátán
íja nem hátrált meg, és Sáulnak kardja üresen nem tért vissza.
23 Sául és Jónátán a szeretni valók és kedvesek éltükben,
még holtukban sem váltak el; sasoknál gyorsabbak voltak,
oroszlánoknál bátrabbak. **24** Izrael leányai, Sául fölött sírjatok,
aki öltöztetett titeket bíborba és gyönyörűségbe, aki juttatott
arany ékességet öltözéktekre. **25** Mint estek el a vitézek a
harc közepette! Jónátán, magaslatidon megölve! **26** Búban
vagyok miattad, testvérem Jónátán, kedves voltál nekem nagyon,
csodásabb volt nekem szereteted asszonyok szereteténél. **27**
Mint estek el a vitézek, és odavesztek a harc fegyveri!

2 Volt pedig ezután, megkérdezte Dávid az Örökkévalót,
mondván: Fölmenjek-e Jehúda városainak egyikébe? Szólt
hozzá az Örökkévaló: Menj föl. És mondta Dávid: Hová menjek
föl? Mondta: Chebrónba. **2** Fölment oda Dávid, meg két felesége
is: a Jizreélbeli Achínóam és Abigájil, a Karmellbeli Nábál
felesége. **3** Embereit is, kik vele voltak, fölvezette Dávid kit-

kit a házával; és laktak Chebrón városaiban. **4** Ekkor jöttek
Jehúda emberei és fölkenték ott Dávidot királynak Jehúda háza
fölé. Tudtára adták Dávidnak, mondván: Jábés-Gileád emberei
azok, kik eltemették Sáult. **5** Küldött tehát Dávid követeket
Jábés-Gileád embereihez és szólt hozzájuk: Áldva legyetek az
Örökkévalótól, hogy cselekedtétek ezt a szeretetet uratokkal,
Sáullal, hogy eltemettétek őt. **6** Most tehát cselekedjék veletek
az Örökkévaló szeretetet és hűséget; meg én is cselekedni
fogok veletek a jótett szerint, mivelhogy cselekedtétek ezt a
dolgot. **7** Most tehát erősödjenek kezeitek és legyetek derék
emberek, mert meghalt uratok Sául, föl is kentek engem a
Jehúda házabeliek királynak maguk fölé. **8** Abnér, Nér fia pedig,
Sáulnak a hadvezére vette volt Isbósetet, Sául fiát és átvitte
Máchanájimba; **9** s királlyá tette őt Gileád fölé, az Asúri és
Jizreél fölé, Efraim fölé és Benjámin fölé, egész Izrael fölé.
10 Negyven éves volt Isbóset, Sául fia, mikor király lett Izrael
fölött és két évig uralkodott; csupán csak Jehúda háza tartott
Dáviddal. **11** És volt a napok száma, melyekben Dávid király volt
Chebrónban Jehúda háza fölött, hét esztendő és hat hónap. **12**
És kivonult Abnér, Nér fia meg Isbósetnek, Sául fiának szolgái,
Máchanájimhól Gibeón felé. **13** Jóáb, Czerúja fia is meg Dávid
szolgái kivonultak és együttesen rájuk találtak Gibeón tava
mellett; és maradtak ezek a tó mellett innen, amazok a tó mellett
onnan, **14** És szólt Abnér Jóábhoz: Keljenek csak föl a legények
és játszadozzanak előttünk; mondta, Jóáb: Keljenek föl! **15**
Fölkeltek és átkeltek szám szerint: tizenketten Benjámin és
Isbóset, Sául fia részéről és tizenketten Dávid szolgái közül. **16**
Megragadták kiki a másikának fejét, míg kardja a másikának
oldalát érte, úgy hogy elestek együttesen. És így nevezték

azt a helyet: Kardok telke, mely Gibeónnál van. **17** És felette
kemény volt a harc ama napon; és vereséget szenvedett Abnér
meg Izrael emberei Dávid szolgái előtt. **18** Volt ott Czerújának
három fia: Jóáb, Abísáj és Aszáél; Aszáél könnyűlábú volt,
mint valamelyik a szarvasok közül a mezőn. **19** És űzőbe vette
Aszáél Abnért és nem tért el, hogy ment volna jobbra vagy balra
Abnér mögül. **20** Ekkor hátrafordult Abnér és mondta: Te vagy
az Aszáél? Mondta: Én vagyok. **21** És mondta neki Abnér: Térj
el jobb kezed felé vagy bal kezed felé és fogj el magadnak egyet
a legények közül és vedd magadnak fegyverzetét! De nem akart
Aszáél távozni háta mögül. **22** Még továbbra is szólt Abnér
Aszáélhez: Távozzál hátam mögül, miért üsselek le a földre
és hogy emelhetném föl arcomat Jóáb testvéredhez? **23** De
vonakodott távozni; ekkor ágyékba ütötte Abnér a dárda hátsó
részével, úgy hogy kiment a dárda hátulról, és elesett ott és
meghalt a helyén. Volt pedig, mindenki, ki arra a helyre jött,
ahol elesett és meghalt Aszáél, az megállt. **24** És üldözték Jóáb
és Abísaj Abnért; a nap lement, mikor Gibeat-Ammához értek,
mely Gíach előtt van, Gibeón pusztája felé. **25** És egybegyűltek
Benjámin fiai Abnér után, egy csomóvá lettek és megálltak egy
dombnak a tetején. **26** Odaszólt Abnér Jóábhoz és mondta: Hát
örökké emésszen a kard, nem tudod-e, hogy keserűség lesz
végül? Hát meddig nem mondod a népnek, hogy térjenek vissza
testvéreik mögül? **27** Mondta Jóáb: Él az Isten, bizony ha nem
szóltál volna, bizony már reggeltől fogva elvonult volna a nép,
egyik a másika mögül. **28** És megfújta Jóáb a harsonát, erre
megállt az egész nép, hogy ne üldözze többé Izraelt; és már
tovább nem harcoltak. **29** Abnér pedig és emberei mentek a
síkságon azon egész éjjel, átkeltek a Jordánon, mentek az egész

Bitrónon át és érkeztek Máchanájimba. **30** Jóáb is visszatért
Abnér mögül és összegyűjtötte az egész népet; és hiányzott
Dávid szolgái közül tizenkilenc ember meg Aszáél. **31** Dávid
szolgái pedig megvertek Benjáminból és Abnér emberei közül:
háromszázhatvan ember halt meg. **32** És elvitték Aszáélt és
eltemették atyjának sírjában, mely Bét-Léchemben volt. Egész
éjjel mentek Jóáb és emberei és megvirradt rájuk Chebrónban.

3 Hosszú volt a háború Sául háza és Dávid háza közt; Dávid
egyre erősödött, Sául háza pedig egyre hanyatlott. **2** És
Dávidnak Chebrónban fiai születtek. Volt az elsőszülöttje Amnón,
a Jizreélbeli Achinóamtól; **3** másodszülöttje pedig Kileáb,
Abígájiltól, a Karmellbeli Nábál feleségétől; a harmadik Absálóm,
fia Máakhának, Talmáj Gesúr királya leányának; **4** a negyedik
Adónija, Chaggít fia; az ötödik Sefatja, Abítál fia; **5** a hatodik
Jitreám, Eglától, Dávid feleségétől. Ezek születtek Dávidnak
Chebrónban. **6** Volt pedig, mialatt volt a háború Sául háza
és Dávid háza közt és Abnér erősen tartotta Sául házát, **7**
Sáulnak pedig volt egy ágyasa, neve Riczpa, Ajja leánya –
szólt Abnérhez: Miért mentél be atyám ágyasához? **8** És
nagyon megharagudott Abnér Isbóset szavai miatt és mondta:
Vajon Jehúdabeli ebnek a feje vagy ok-e. E napon szeretetet
cselekszem Sául atyád házával, testvérei iránt és barátai iránt és
nem juttatlak Dávid kezébe és te felrósz nekem bűnt ez asszony
miatt a napon! **9** Így tegyen Isten Abnérrel és így folytassa vele,
bizony amint megesküdött az Örökkévaló Dávidnak, bizony úgy
cselekszem majd irányában: **10** eltávolítva a királyságot Sául
házától és felállítva Dávid trónját Izrael fölött és Jehúda fölött
Dántól Beér-Sébáig. **11** S nem tudott többé felelni Abnérnek
semmit, mivelhogy félt tőle. **12** Ekkor küldött Abnér a helyéről

követeket Dávidhoz, mondván: Kié az ország – mondván: kösd
meg velem a szövetségedet, ímhol kezem veled van, hogy feléd
fordítsam az egész Izraelt. **13** Mondta: Jó, én szövetséget kötök
veled, csakhogy egy dolgot kérek én tőled, mondván: ne lásd
arcomat, hacsak előbb el nem hozod Míkhált, Sául leányát,
amidőn eljössz látni arcomat. **14** És küldött Dávid követeket
Isbósethez, Sául fiához, mondván: Adjad a feleségemet, Míkhált,
kit eljegyeztem magamnak a filiszteusoknak száz előbőrén. **15**
Erre küldött Isbóset és elvette őt férjétől, Paltíéltől, Lájis fiától.
16 És ment vele férje, menve és sírva mögötte Bachúrímig;
ekkor szólt hozzá Abnér: Menj, térj vissza! És visszatért. **17**
Abnér szava pedig volt Izrael véneihez, mondván: Tegnap
és tegnapelőtt is Dávidot akartátok királyul magatok fölé. **18**
Most tehát cselekedjetek, mert az Örökkévaló szólt Dávid felől,
mondván: Dávid szolgám keze által segítem meg népemet,
Izraelt a filiszteusok kezéből és mind az ellenségeik kezéből.
19 Beszélt is Abnér Benjámin fülei hallatára; el is ment Abnér,
hogy elmondja Dávid fülei hallatára Chebrónban mindazt, mi
jónak tetszett Izrael szemeiben és Benjámin egész házának
szemeiben. **20** Eljött Abnér Dávidhoz Chebrónba és vele húsz
ember; és szerzett Dávid lakomát Abnér számára és a vele
levő emberek számára. **21** És szólt Abnér Dávidhoz: Hadd
kelek föl, hogy menjek és összegyűjtsem uramhoz a királyhoz
egész Izraelt, hogy szövetséget kössenek veled és király légy
mindazon, amit kíván lelked. Erre elbocsátotta Dávid Abnért, és
elment békében. **22** De íme Dávid szolgái meg Jóáb jöttek a
hadjáratból, és sok zsákmányt hoztak magukkal; Abnér pedig
nem volt Dávidnál Chebrónban, mert elbocsátotta, és elment
békében. **23** Jóáb és a vele levő egész sereg megérkeztek,

ekkor tudtára adták Jóábnak, mondván: Eljött Abnér, Nér fia,
a királyhoz, elbocsátotta és elment békében. **24** Erre bement
Jóáb a királyhoz és mondta: Mit cselekedtél? Íme eljött hozzád
Abnér, minek is bocsátottad el és el is ment? **25** Ismered Abnért,
Nér fiát, hogy téged rászedni jött és hogy megtudja mentedet
és jöttedet és hogy megtudjon mindent, amit cselekszel. **26**
Erre kiment Jóáb Dávidtól, követeket küldött Abnér után és
visszahozták őt a Szíra-kútjától; Dávid pedig nem tudta. **27** Midőn
visszajött Abnér Chebrónba, félrevezette őt Jóáb a kapuba, hogy
vele titokban beszéljen; ott ágyékba ütötte őt, hogy meghalt,
Aszáélnek, testvérének véreért. **28** Meghallotta Dávid ezután és
mondta: ártatlan vagyok én meg királyságom az Örökkévalónál
mindörökre Abnér, Nér fia elontott vérében. **29** Szálljon Jóáb
fejére és atyjának egész házára, és Jóáb házából ne szűnjön
meg a folyós, bélpoklos, mankót tartó, kard által eleső és
kenyér nélkül szűkölködő! **30** Jóáb pedig és testvére Abísáj
meggyilkolták Abnért, mivel hogy megölte testvérüket, Aszáélt
Gibeónban, a háborúban. **31** És szólt Dávid Jóábhoz és az egész
néphez, mely nála volt: Szaggassátok meg ruháitokat, kössetek
fel zsákokat és tartsatok gyászt Abnér előtt, Dávid király pedig a
koporsó után ment. **32** Eltemették Abnért Chebrónban; ekkor
fölemelte a király hangját és sírt. Abnér sírja mellett és az egész
nép is sírt. **33** Gyászdalt mondott a király Abnér fölött és szólt:
Hát amint aljas hal meg, úgy kellett meghalnia Abnérnek! **34**
Kezeid megkötözve nem voltak, lábaidat béklyóba nem vetették;
mint ahogy elesnek a gazság fiai, úgy estél el! És tovább sírt
fölötte az egész nép. **35** És eljött az egész nép, hogy még
nappal kenyeret nyújtsanak Dávidnak, de megesküdött Dávid,
mondván: Így tegyen velem Isten és így folytassa – bizony

naplemente előtt nem ízlelek kenyeret vagy bármit. **36** Az egész
nép megértette, és jónak tetszett szemeikben; egészen úgy,
amint tett a király, jónak tetszett az egész nép szemeiben. **37** És
megtudta az egész nép meg egész Izrael ama napon, hogy
nem a királytól volt az, hogy megölték Abnért, Nér fiát. **38** És
szólt a király a szolgáihoz Nem tudjátok-e, hogy vezér és nagy
ember esett el a napon Izraelben! **39** Én pedig ma gyönge
vagyok, bár fölkenve királynak, de ezek az emberek, Czerúja fiai
keményebbek nálam; fizessen meg az Örökkévaló annak, ki a
rosszat teszi, rosszasága szerint.

4 Midőn meghallotta Sául fia, hogy meghalt Abnér Chebrónban,
ellankadtak kezei, egész Izrael pedig megrémült. **2** De két
embere, csapatvezére volt Sául fiának, az egyiknek neve Báana,
a másiknak neve Rékháb, a Beérótbeli Rimmón fiai, Benjámin
fiai közül; mert Beérót is Benjáminhoz számíttatik? **3** Elszöktek
a Beérótbeliek Gittájimba és ottmaradtak mint jövevények e
mai napig. **4** Jónátánnak, Sául fiának volt egy béna lábú fia;
ötéves volt, mikor jött a hír Sául és Jónátán felől Jízreélből,
ekkor fölvette a nevelő dajkája és megfutamodott. És történt,
midőn az megfutamodásában sietett, leesett és megsántult;
neve: Mefibóset volt. – **5** Mentek a Beérótbeli Rimmón fiai,
Rékháb és Báana és bejutottak a nap forró ideje táján Isbóset
házába; ő épen lefeküdt déli alvásra. **6** Ők bejutottak a ház
közepéig mint búzavevők és ágyékba ütötték; erre Rékháb és
testvére Báana elmenekültek. **7** Bejutottak a házba s ő éppen
ágyán feküdt hálószobájában, ráütöttek, megölték és fejét vették,
erre vitték a fejét és mentek a síkság utján egész éjjel. **8** Elvitték
Isbóset fejét Dávidhoz Chebrónba és szóltak a királyhoz: Íme,
Isbósetnek feje, ellenségedé, Sául fiáé, aki életedre tört; így

adott az Örökkévaló uramnak, a királynak e napon megtorlást
Sáulon és magzatján. 9 Felelt Dávid Rékhábnak és testvérének,
Báanának, a Beérótbeli Rimmón fiainak és mondta nekik: Él
az Örökkévaló, aki megváltotta lelkemet minden szorongásból,
10 bizony, ki hírt hozott nekem, mondván: íme meghalt Sául
és ő a maga szemeiben úgy volt, mint jó hírnek mondója, de
én Cziklágban megfogtam és megöltem, akinek hírdíjat kellett
volna adnom; 11 hát még, midőn gonosz emberek megöltek egy
igaz embert házában, fekvőhelyén – most hát ne keressem-e a
vérét kezetekből, hogy kipusztítsalak benneteket az országból?
12 Erre megparancsolta Dávid a legényeknek, megölték őket
és levágták kezeiket és lábaikat és felakasztották a tó mellett
Chebrónban; Isbóset fejét pedig vették és eltemették Abnér
sírjában, Chebrónban.

5 És eljöttek mind az Izrael törzsei Dávidhoz Chebrónba és
szóltak, mondván: Itt vagyunk, csontod és húsod vagyunk; 2
tegnap is, tegnapelőtt is, mikor Sául volt király fölöttünk, te
voltál az, aki ki- és bevezette Izraelt – és azt mondta neked
az Örökkévaló: te fogod legeltetni népemet, Izraelt és te leszel
fejedelmül Izrael fölött. 3 És jöttek mind az Izrael vénei a
királyhoz Chebrónba, és kötött velük Dávid király szövetséget
Chebrónban az Örökkévaló színe előtt; és fölkenték Dávidot
királyul Izrael fölé. 4 Harminc éves volt Dávid, mikor király
lett, negyven évig uralkodott; 5 Chebrónban uralkodott Jehúda
fölött hét évig és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig uralkodott
harminchárom évig egész Izrael és Jehúda fölött. 6 És ment a
király meg emberei Jeruzsálembe a jebúszi, az ország lakója
ellen; ez szólt Dávidhoz, mondván: Nem fogsz te ide bejönni,
hanem ha eltávolítod a vakokat és a sántákat – mondván: nem

fog ide bejönni Dávid. **7** És bevette Dávid Ción várát; Dávid
városa az. **8** És szólt Dávid ama napon: Aki megveri a jebúszit –
eljut a vízvezetékhez – meg a sántákat és a vakokat, Dávid
lelkének gyűlöltjeit; – ezért mondják: vak és sánta nem megy be
a házba. **9** És lakott Dávid a várban és elnevezte azt Dávid
városának; és építkezett Dávid köröskörül a Millótól befelé. **10**
Egyre nagyobb lett Dávid, és az Örökkévaló, a seregek Istene
vele volt. **11** És küldött Chírám, Czór királya, követeket Dávidhoz,
meg cédrusfákat, faműveseket és építő kőműveseket, és házat
építettek Dávidnak. **12** S megtudta Dávid, hogy megszilárdította
őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, és hogy fölemelte uralmát
népe, Izrael kedvéért. **13** És még vett Dávid ágyasokat és
feleségeket Jeruzsálemből, miután elment Chebrónból: és még
születtek Dávidnak fiai és leányai. **14** És ezek a nevei azoknak,
kik neki Jeruzsálemben születtek Sammúa, Sóbáb, Nátán és
Salamon. **15** Jibchár, Elisúá, Néfeg és Jáfía. **16** Elisámá, Eljádá
és Elífélet. **17** Midőn hallották a filiszteusok, hogy fölkenték
Dávidot királlyá Izrael fölé, fölvonultak mind a filiszteusok, hogy
keressék Dávidot; meghallotta Dávid és leszállt a várba. **18** A
filiszteusok pedig elérkeztek és elterültek a Refáim völgyében. **19**
Ekkor megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Vonuljak-e
a filiszteusok ellen, kezembe adod-e őket? – Szólt az Örökkévaló
Dávidhoz: Vonulj, mert kezedbe fogom adni a filiszteusokat.
20 Odaérkezett Dávid Báal-Peráczimba és megverte őket ott
Dávid és mondta: Szétszakasztotta az Örökkévaló ellenségeimet
előttem mint vízszakadás; azért így nevezte el ama helyet Báal-
Peráczim. **21** Ott hagyták bálványképeiket; és fölvették azokat
Dávid és emberei. **22** Még tovább is feljöttek a filiszteusok és
elterültek a Refáim völgyében. **23** Ekkor megkérdezte Dávid az

Örökkévalót. Mondta: Ne vonulj föl! Fordulj mögéjük és támadj
rájuk a szederfák felől; **24** és lesz, mikor lépés neszét hallod
a szederfák csúcsain, akkor mozdulj, mert akkor kivonult az
Örökkévaló előtted, hogy megverje a filiszteusok táborát. **25**
És cselekedett Dávid akképpen, amint megparancsolta neki az
Örökkévaló; s megverte a filiszteusokat Gébától egészen Gézer
felé.

6 Összegyűjtött Dávid újból minden ifjat Izraelben: harmincezret.
2 Fölkelt és elment Dávid meg az egész nép, mely vele volt,
Báalé-Jehúdából, hogy onnan fölvigyék az Isten ládáját, amely
neveztetett a Névről, az Örökkévalónak, a seregek Urának
nevéről, aki a kerubokon székel. **3** Rátették az Isten ládáját új
szekérre és elvitték Abínádáb házából, mely a dombon volt;
Uzza és Achjó pedig, Abínádáb fiai, vezették az új szekeret. **4**
Elvitték Abínádáb házából, mely a dombon volt, Isten ládájával
menve; Achjó pedig ment a láda előtt. **5** Dávid pedig és Izrael
egész háza játszadoztak az Örökkévaló színe előtt mindenféle
ciprusfa hangszereken: hárfákon, lantokon, dobokon, csörgőkön
és cimbalmokon. **6** Midőn a Nákhón szérűhöz értek, Uzza
odanyúlt Isten ládájához és megfogta, mert megcsúszott a
marha. **7** Erre föllobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen,
és megverte őt ott Isten a vétség miatt; és meghalt ott az
Isten ládája mellett. **8** És haragjára volt Dávidnak, hogy rést
tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték ama helyet Uzza
résének mind e mai napig. **9** És megfélemlett Dávid ama
napon az Örökkévalótól és mondta: Miképpen jöjjön hozzám
az Örökkévaló ládája? **10** Nem akarta tehát Dávid magához
vitetni az Örökkévaló ládáját Dávid városába; hanem félre
vitette Dávid a Gátbeli Óbéd-Edóm házába. **11** És maradt

az Örökkévaló ládája a Gátbeli Óbéd-Edóm házában három
hónapig; s megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edómot és egész
házát. **12** Tudtára adták Dávid királynak, mondván: Megáldotta
az Örökkévaló Óbéd-Edóm házát és mindent ami az övé, Isten
ládája kedvéért. Erre elment Dávid és fölvitte az Isten ládáját
Óbéd-Edóm házából Dávid városába örvendezés közt. **13** És
volt, amint hat lépést léptek az Örökkévaló ládájának vivői,
áldozott egy ökröt és hízlalt barmot. **14** Dávid pedig táncolt
egész erővel az Örökkévaló színe előtt; Dávid fel volt övezve
len-éfóddal. **15** Így vitték föl Dávid és Izrael egész háza az
Örökkévaló ládáját riadás és harsonaszó mellett. **16** Mialatt
beért az Örökkévaló ládája Dávid városába, Míkhál, Sául leánya
letekintett az ablakon és látta Dávid királyt, amint ugrándozik és
táncol az Örökkévaló színe előtt; ekkor lenézte őt szívében.
17 Bevitték az Örökkévaló ládáját és fölállították a helyére a
sátorban, melyet fölvont számára Dávid, és bemutatott Dávid
égőáldozatokat az Örökkévaló színe előtt, meg békeáldozatokat.
18 Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot
és békeáldozatokat, megáldotta a népet az Örökkévalónak, a
seregek Urának nevében. **19** És kiosztott az egész népnek, Izrael
egész sokaságának, mind férfinak, mind asszonynak, kinek-kinek
egy kerek kenyeret, egy darab húst és egy aszú szőlőlepényt;
erre elment a nép, ki-ki a házába. **20** És visszatért Dávid, hogy
megáldja a házát, ekkor kijött Míkhál, Sául leánya Dávid elejébe
és mondta: Mi dicső volt ma Izrael királya, aki mutatkozott ma
szolgáinak szolgálóleányai előtt, amint mutatkozni szokott egyike
a léháknak. **21** Erre szólt Dávid Míkhálhoz: Az Örökkévaló színe
előtt, aki kiválasztott engem inkább, mint atyádat és egész
házát, engem rendelvén fejedelmül az Örökkévaló népe fölé,

Izrael fölé – ha játszadozom az Örökkévaló színe előtt, **22** úgy hogy még ennél is alázottabbnak látszanám és alacsony volnék szemeimben: a szolgálók előtt, kikről szóltál, mégis dicsőnek látszanám. **23** Míkhálnak, Sául leányának pedig nem volt gyermeke halála napjáig.

7 Volt pedig, midőn a király lakott a házában s az Örökkévaló nyugalmat szerzett neki köröskörül mind az ellenségeitől, **2** szólt a király Nátán prófétához: Nézd csak, én cédrusházban lakom, az Isten ládája pedig szőnyegek között lakik. **3** Erre szólt Nátán a királyhoz: Mindazt, ami szívedben van, menj és tedd meg, mert az Örökkévaló veled van. **4** És volt azon éjjel – lett az Örökkévaló igéje Nátánhoz, mondván: **5** Menj, szólj szolgámhoz Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló: vajon te akarsz-e nekem házat építeni, lakásomra? **6** Bizony nem laktam házban azon nap óta, hogy fölvezettem Izrael fiait Egyiptomból mind e mai napig, hanem jártam sátorban és hajlékban. **7** Valamerre jártam mind az Izrael fiai közt, vajon szóval szóltam-e Izrael törzseinek egyikéhez, ahhoz, akit rendeltem, hogy legeltesse népemet, Izraelt, mondván: miért nem építettetek nekem cédrusházat? **8** Most pedig így szólj szolgámhoz, Dávidhoz: így szól az Örökkévaló, a seregek Ura: én vettelek a rétről a juhok mögül, hogy fejedelem légy népem fölött, Izrael fölött. **9** És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam mind az ellenségeidet előled, szereztem neked nagy nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; **10** hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek s elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne sanyargassák őt továbbra a gazság emberei mint annakelőtte, **11** ama naptól fogva, hogy bírákat rendeltem Izrael népem fölé és neked nyugalmat szereztem mind az

ellenségeidtől. Tudtodra adja tehát az Örökkévaló, hogy házat
alapít majd neked az Örökkévaló: **12** midőn betelnek napjaid
és fekszel őseidnél, akkor fenntartom utánad magzatodat,
mely testedből származik és megszilárdítom királyságát. **13**
Ő épít majd házat nevemnek, s megszilárdítom királyságának
trónját mindörökre. **14** Én leszek neki atyjául és ő lesz nekem
fiamul, akit, ha bűnt követ el, megfenyítek emberek vesszejével
és emberfiák csapásaival; **15** de szeretetem el nem távozik
tőle, amint eltávoztattam Sáultól, akit elmozdítottam előled. **16**
Maradandó lesz a házad és királyságod örökre előtted, trónod
szilárd lesz örökké. **17** Mind a szavak szerint és mind e látomás
szerint – aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. **18** Ekkor bement
Dávid király, leült az Örökkévaló színe elé és mondta: Ki vagyok
én, oh Uram Örökkévaló, és mi a házam, hogy eljuttattál engem
idáig! **19** És még csekély volt ez a szemeidben, Uram Örökkévaló,
szolgád háza felől is beszéltél messze időre! S ez tanítás az
embereknek, oh Uram, Örökkévaló. **20** De mit beszéljen Dávid
még továbbra is hozzád, hiszen te ismered szolgádat, Uram
Örökkévaló. **21** A te igéd kedvéért és szíved szerint cselekedted
te mind e nagy dolgot, tudatván azt szolgáddal. **22** Ezért nagy
vagy Örökkévaló, Isten, mert nincs olyan mint te és nincs Isten
rajtad kívül, mind aszerint, amit hallottunk füleinkkel. **23** És ki
olyan mint néped, mint Izrael, egyetlen nemzet a földön, melyet
Isten ment megváltani magának népül, hogy szerezzen magának
nevet és hogy tegye értetek e nagy dolgot és félelmetes dolgokat
a te országodért néped miatt, melyet megváltottál magadnak
Egyiptomból nemzetektől és isteneiktől. **24** És megszilárdítottad
magadnak népedet, Izraelt, magadnak népül örökre, és te
Örökkévaló, lettél nekik Istenük. **25** Most tehát, Örökkévaló,

Isten, azon szót, melyet szóltál szolgád és háza felől, tartsd fönn
örökre és tégy úgy, amint szóltál. **26** És nagy lesz a neved örökre,
midőn mondják: Az Örökkévaló, a seregek Ura, Isten Izrael
fölött, Dávid szolgád háza pedig szilárd lesz előtted. **27** Mert
te, Örökkévaló, a seregek Ura, Izrael Istene, kinyilatkoztattad
szolgád fülébe, mondván: házat építek neked – ezért bírta rá
szolgád a szívét, hogy imádkozzék hozzád ezzel az imával.
28 Most pedig, Uram, Örökkévaló, te vagy az Isten és igazság
lesznek szavaid, melyekkel kimondtad szolgád felől ezt a jót.
29 És most, akard, hogy megáldjad szolgádnak házát, hogy
örökre előtted legyen; mert te, Uram, Örökkévaló, szóltál és a te
áldásoddal áldassék meg szolgád háza örökre.

8 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megalázta
őket, és elvette Dávid a filiszteusok kezéből a hatalom gyeplőjét.
2 Megverte Móábot és mérte őket kötéllel, földre fektetve
őket, és mért két kötélnyit megölésre és egy egész kötélnyit
életbenhagyásra; lett tehát Móáb Dávidé, ajándékvivő szolgákul.
3 Megverte Dávid Hadád-Ezért, Rechób fiát, Czóba királyát,
mikor elindult, hogy megállapítsa hatalmát az Eufrátes folyamnál.
4 Elfogott tőle Dávid ezerhétszáz lovast és húszezer gyalogos
embert, és Dávid megbénította az egész szekérhadat, és
hagyott belőle száz szekeret. **5** Ekkor jött Arám-Dammészek,
hogy segítsen Hadád-Ézernek, Czóba királyának és megvert
Dávid Arám közt huszonkétezer embert. **6** És elhelyezett Dávid
őrsöket Arám-Dammészekben és Dávidé lett Arám, ajándékvivő
szolgákul. Így megsegítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre
ment. **7** És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadád-Ézer
szolgáin voltak, és bevitte azokat Jeruzsálembe. **8** Bétachból
pedig és Bérótájból, Hadád-Ézer városaiból, elvett Dávid király

igen sok ércet. **9** Meghallotta Tói, Chamát királya, hogy megverte
Dávid Hadád-Ézer egész seregét. **10** Ekkor elküldte Tói Jórámot,
a fiát, Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy
üdvözölje azért, hogy harcolt Hadád-Ézer ellen és megverte,
mert Tóinak hadfele volt Hadád-Ézer; kezében pedig voltak ezüst
edények, arany edények és ércedények. **11** Azokat is szentelte
Dávid király az Örökkévalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal,
melyet szentelt volt mind a népektől, melyeket meghódított: **12**
Arámtól, Móábtól, Ammón fiaitól, a filiszteusoktól, Amáléktől és
Hadád-Ézer, Rechób fia, Czóba királyának zsákmányából. **13** És
nevet szerzett Dávid, mikor visszatért azután, hogy megverte
Arámot a Sósvölgyben, tizennyolcezret. **14** És elhelyezett őrsöket
Edómban; egész Edómban helyezett el őrsöket, és lett egész
Edóm szolgájává Dávidnak. Így segítette az Örökkévaló Dávidot,
valamerre ment, **15** Király volt Dávid egész Izrael fölött és
szolgáltatott Dávid jogot és igazságot egész népének. **16** Jóáb,
Czerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achílúd fia, kancellár;
17 Czádók, Achítúb fia és Achímélekh, Ebjátár fia, papok; Szerája
író; **18** Benájáhú, Jehójádá fia, a keréti és peléti fölött, Dávid fiai
pedig papok voltak.

9 Mondta Dávid: Van-e még valaki, aki megmaradt Sául
házából? Majd szeretetet teszek vele Jónátán kedvéért. **2**
Sául házának pedig volt egy szolgája, neve Czíba, azt elhívták
Dávidhoz és szólt hozzá a király: Te vagy-e Czíba? Mondta: A te
szolgád. **3** És mondta a király: Nincs még valaki Sául házából?
Majd isteni szeretetet teszek vele. Szólt Czíba a királyhoz:
Van még Jónátánnak egy béna lábú fia. **4** Erre mondta neki a
király: Hol van? Szólt Czíba a királyhoz: Íme ő Mákhír, Ammíél
fia házában van, Ló-Debárban. **5** Odaküldött Dávid király és

elhozatta öt Mákhír, Ammíél fia házából, Ló-Debárból. **6** Midőn
odaérkezett Mefibóset, Jónátánnak, Sául fiának a fia Dávidhoz,
levetette magát arcára és leborult. És mondta Dávid: Mefibóset!
Mondta: Itt a szolgád. **7** És mondta neki Dávid: Ne félj, mert tenni
fogok veled szeretetet atyád, Jónátán kedvéért, és visszaadom
neked Sául atyádnak egész földbirtokát; magad pedig mindig
asztalomnál eszel kenyeret. **8** Leborult és mondta: Mi a te
szolgád, hogy fordultál olyan holt ebhez, mint én vagyok? **9**
Ekkor hivatta a király Cíbát, Sául szolgáját és szólt hozzá:
Mindazt, ami Sáulé és egész házáé volt, az urad fiának adtam,
10 Műveld meg számára a földet, te meg fiaid és szolgáid;
s amit betakarítasz, legyen urad fiáé kenyérnek, hogy egyék
abból; de Mefibóset, urad fia, asztalomnál eszik mindig kenyeret.
– Cíbának pedig tizenöt fia volt és húsz szolgája. **11** Szólt
Cíba a királyhoz: Egészen úgy amint parancsolja uram, a
király az ő szolgájának, aképen fog cselekedni a te szolgád. –
Mefibóset tehát asztalomnál eszik, mint egyike a királyfiaknak.
12 Mefibósetnek volt egy kisfia, neve Míkha; Cíba házának
egész lakossága szolgája volt Mefibósetnek. **13** Mefibóset pedig
Jeruzsálemben lakott, mert a király asztalánál evett ő mindig; és
ő mindkét lábára sánta volt.

10 Történt ezután, meghalt Ammón fiainak király a és király lett
helyette fia, Chánún. **2** Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet
Chánúnnal, Náchás fiával, valamint az atyja tett velem szeretetet.
És oda küldött Dávid, hogy őt vigasztalja szolgái által atyja felől
és elérkeztek Dávid szolgái Ammón fiainak országába. **3** És
szóltak Ammón fiainak nagyjai Chánúnhoz, az ő urukhoz: Vajon
tisztelni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat
küldött neked? Nemde azért, hogy kikutassa a várost és

kikémlelje és feldúlja, küldte Dávid hozzád az ő szolgáit. **4** Ekkor
vette Chánún Dávid szolgáit, lenyíratta szakálluk felét, felében
levágatta ruháikat alfelükig és elbocsátotta őket. **5** Tudtára
adták Dávidnak és elébük küldött, mert nagyon megszégyenülve
voltak a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jeríchóban, míg
megnő szakállatok és majd visszatértek. **6** És látták Ammón fiai,
hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldtek Ammón
fiai és bérbe fogadtak Arám-Bét-Rechóbtól és Arám-Czóbától
húszezer gyalogost és Máakha királyától ezer embert, Tób
embereit pedig tizenkétezer embert. **7** Midőn meghallotta Dávid,
elküldte Jóábot és az egész sereget, a vitézeket. **8** Kivonultak
Ammón fiai és harcra sorakoztak a kapu bejáratán; Arám-Czóba
pedig és Rechób, meg Tób emberei és Máakha külön voltak a
mezőn. **9** Mikor látta Jóáb, hogy ellene fordul a harcnak éle
előlről és hátulról is, választott mind az Izrael válogatottjai közül
és sorakozott Arám ellen. **10** A többi népet pedig testvérének
Absájnak kezébe adta; és sorakozott Ammón fiai ellen. **11**
Mondta: Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te légy nekem
segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor
én megyek neked segíteni. **12** Légy erős és erősödjünk népünkért
és Istenünk városaiért, az Örökkévaló pedig majd azt teszi, ami
jónak tetszik szemeiben. **13** És kiállt Jóáb meg a vele levő nép,
harcra Arám ellen, és megfutamodtak előle. **14** Ammón fiai pedig
látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak Abísáj
elől és bementek a városba. Erre visszatért Jóáb Ammón fiaitól
és eljött Jeruzsálembe. **15** Midőn látta Arám, hogy vereséget
szenvedett Izrael előtt, összegyűltek együvé. **16** És Hadád-Ézer
küldött és elindította a folyamon túl levő Arámot, és eljutottak
Chélámig, Sóbákh pedig, Hadád-Ézer hadvezére, az élükön. **17**

Midőn tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt,
átkelt a Jordánon és eljutott Chélámba, akkor sorakoztak az
Arámbeliek Dávid ellen és harcoltak vele. **18** S megfutamodott
Arám Izrael elől, és megölt Dávid Arámból hétszáz szekérharcost
és negyvenezer lovast, Sóbákhot a hadvezérét pedig leütötte, és
meghalt ott. **19** Midőn látták mind a királyok, Hadád-Ézer szolgái,
hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötöttek Izraeliek
és szolgáikká lettek. És féltek továbbra is segíteni Ammón fiait.

11 És volt az évnek fordultakor, amikor hadba vonulnak a
királyok, elküldte Dávid Jóábot és szolgáit vele, meg egész
Izraelt és elpusztították Ammón fiait és ostrom alá vették
Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. **2** Történt egyszer
estefelé, fölkelt Dávid a fekvőhelyéről, járkált a király házának
tetején és meglátott a tetőről egy fürdőző asszonyt; az asszony
pedig nagyon szép ábrázatú volt. **3** Ekkor küldött Dávid és
tudakozódott az asszony felől. Mondták: Hiszen ez Bat-Séba,
Eliám leánya, a chittíta Úrija felesége. **4** Erre küldött Dávid
követeket, és elhozatta; odament hozzá, ő meg hált vele, midőn
épen megtisztult volt tisztátalanságától. Erre visszatért házába.
5 Várandós lett az asszony, elküldött és tudtára adta Dávidnak és
mondta: Várandós vagyok. **6** Ekkor küldött Dávid Jóábhoz: Küldd
el hozzám a chittita Uriját. És elküldte Jóáb Úriját Dávidhoz.
7 Odament tehát Úrija hozzá, és kérdezősködött Dávid Jóáb
hogyléte felől, a népnek hogyléte felől és a háború hogyléte
felől. **8** Erre mondta Dávid Úrijának: Menj le házadba és mosd
meg lábaidat. Kiment Urija a király házából és ment utána a
király ajándéka. **9** S feküdt Úrija a király házának bejáratán
mind az urának szolgáival és nem ment le házába. **10** Tudtára
adták Dávidnak, mondván: Nem ment le Úrija a házába. Ekkor

szólt Dávid Úrijához: Nem útról jössz-e? Miért nem mentél le
házadba? **11** Szólt Úrija Dávidhoz: A láda meg Izrael és Jehúda
sátrakban laknak, uram Jóáb pedig és uramnak szolgái a mezőn
táboroznak és én bemenjek házamba, hogy egyem, igyam és
háljak a feleségemmel? Életedre és lelked életére, nem teszem
ezt a dolgot! **12** Erre szólt Dávid Úrijához: Maradj itt ma is, és
majd holnap elbocsátlak. Maradt tehát Úrija Jeruzsálemben
aznap és másnap. **13** És hivatta őt Dávid; evett előtte és ivott,
le is részegítette. Este kiment, hogy lefeküdjék a fekvőhelyén
urának szolgái mellett, de házába nem ment le. **14** Volt pedig
reggel, levelet írt Dávid Jóábnak és elküldte Úrija által. **15** Írta
pedig a levélben, mondván: Állítsátok Úriját a leghevesebb harc
éle felé, s forduljatok el tőle, hogy megveressék és meghaljon.
16 És volt, mikor ostromolta Jóáb a várost, arra a helyre állította
Úriját, melyről tudta, hogy ott vitéz férfiak vannak. **17** Ekkor
kivonultak a város emberei, harcoltak Jóábbal, és elestek
néhányan a nép közül, Dávid szolgái közül, és meghalt a chittita
Úrija is. **18** Ekkor küldött Jóáb és tudtára adta Dávidnak a
harcnak minden dolgát. **19** És megparancsolta a követnek,
mondván: Midőn végeztél azzal, hogy elmondod a királynak a
harcnak minden dolgát, **20** és lesz, ha fölgerjed a király haragja
és azt mondja neked: minek közeledtetek a városhoz, hogy
harcoljatok, nem tudtátok-e, hogy lőni fognak a falról? **21** ki ütötte
agyon Abimélekhet, Jerubbéset fiát, nemde egy asszony dobott
rá egy malomkődarabot a falról, úgy, hogy meghalt Tébéczben –
minek közeledtetek a falhoz? – akkor mondjad: szolgád, a chittita
Urija is meghalt. **22** Elment a követ, megérkezett és tudtára
adta Dávidnak mindazt, mivel őt Jóáb küldte. **23** Szólt a követ
Dávidhoz: Bizony erősebbek voltak nálunk az emberek, kijöttek

ellenünk a mezőre, mi meg voltunk ő ellenük a kapu bejáratáig;
24 és lőttek a lövők szolgáidra a falról és meghaltak néhányan
a király szolgái közül, a te szolgád, a chittita Úrija is meghalt.
25 Ekkor szólt Dávid a követhez: Így szólj Jóábhoz: ne tessék
rossznak szemeidben ez a dolog, mert így is úgy is emészt a
kard, erősen folytasd harcodat a város ellen s rombold le – így
bátorítsd őt. **26** Midőn meghallotta Úrija felesége, hogy meghalt
férje Úrija, gyászt tartott az ura fölött. **27** Midőn elmúlt a gyász,
küldött Dávid és befogadta őt házába, lett neki feleségül és szült
neki fiút; és rossznak tetszett a dolog, melyet cselekedett Dávid,
az Örökkévaló szemeiben.

12 átán fenyegető szavai És küldte az Örökkévaló Nátánt
Dávidhoz; bement hozzá és mondta neki: Két ember volt egy
városban, az egyik gazdag, a másik szegény. **2** A gazdagnak
igen sok apró jószága és marhája volt. **3** A szegénynek pedig
nem volt semmije, csak egy kis juhocskája, melyet szerzett; ezt
táplálta, fölnövekedett nála és gyermekeivel együtt; a kenyeréből
evett, poharából ivott és ölében feküdt és olyan volt neki, mint
egy leánya. **4** De jött egy vándor a gazdag emberhez és ez
sajnált venni a maga apró jószágából és marhájából, hogy azt
elkészítse s hozzáment utas számára; vette tehát a szegény
ember juhocskáját és elkészítette s hozzáment ember számára.
5 Ekkor nagyon fellobbant Dávid haragja azon ember ellen,
és szólt Nátánhoz: Él az Örökkévaló, hogy halálfia az ember,
aki ezt tette. **6** A juhocskát pedig fizesse meg négyszeresen,
mivelhogy a dolgot cselekedte és nem könyörült. **7** Erre szólt
Nátán: Te vagy az az ember! Így szól az Örökkévaló, Izrael
Istene én fölkentelek királynak Izrael fölé, és én megmentettelek
Sául kezéből; **8** adtam neked urad házát, meg urad asszonyait

az öledbe, és adtam neked Izrael és Jehúda házát, és ha kevés
az, hozzátennék még ilyeneket meg ilyeneket. **9** Miért vetetted
meg az Örökkévaló igéjét, cselekedvén azt, ami rossz az ő
szemeiben? **10** A chittita Úriját megölted karddal, feleségét
pedig nőül vetted magadnak, őt ugyanis megölted Ammón
fiainak kardjával. **11** Most tehát nem fog távozni a kard házadtól
sohasem, mivelhogy megvetettél engem és elvetted a chittíta
Úrija feleségét, hogy nőül legyen neked. Így szól az Örökkévaló:
Íme én támasztok ellened veszedelmet a te házadból és veszem
szemeid láttára asszonyaidat és odaadom társadnak, az hál majd
asszonyaiddal ennek a napnak szeme láttára. **12** Mert te titokban
cselekedtél, én pedig megcselekszem a dolgot egész Izraelnek
előtte és a napnak előtte. **13** Ekkor szólt Dávid Nátánhoz:
Vétkeztem az Örökkévaló ellen! – Szólt Nátán Dávidhoz: Az
Örökkévaló is elvette vétkedet, nem fogsz meghalni. **14** Nemde
mert káromlásra indította az Örökkévaló ellenségeit e dologgal,
a neked születendő fiú is meg fog halni. **15** És elment Nátán
a házába s sújtotta az Örökkévaló a gyermeket, melyet Úrija
felesége szült Dávidnak, és megbetegedett. **16** Ekkor megkereste
Dávid az Istent a fiúért, böjtöt tartott Dávid, bement és földön
fekve hált. **17** Ekkor rátámadtak háza vénei, hogy fölkeltsék a
földről; de nem akart és nem evett velük kenyeret. **18** Volt pedig
a hetedik napon, meghalt a gyermek; és féltek Dávid szolgái
tudtára adni neki, hogy meghalt a gyermek, mert azt mondták:
Íme, mikor életben volt a gyermek, beszéltünk hozzá, és nem
hallgatott szavunkra, hát hogy mondhatjuk meg neki, meghalt a
gyermek, hogy magán bajt tegyen! **19** Midőn látta Dávid, hogy
szolgái egymással suttognak, megértette Dávid, hogy meghalt a
gyermek. És szólt Dávid a szolgáihoz: Meghalt-e a gyermek?

Mondták: Meghalt. **20** Ekkor fölkelt Dávid a földről, megmosdott,
megkente magát és ruhát váltott, bement az Örökkévaló házába
és leborult; majd bement a maga házába, kért, és tettek elé
kenyeret és evett. **21** Ekkor szóltak hozzá szolgái: Mi dolog
ez, amit cselekedtél? Az élő gyermekért böjtöltél és sírtál,
és midőn meghalt a gyermek, fölkeltél és ettél kenyeret! **22**
Mondta: Ameddig élt a gyermek, böjtöltem és sírtam, mert azt
mondtam: ki tudja, majd megkönyörül rajtam az Örökkévaló, és
életben marad a gyermek. **23** Most azonban meghalt, minek
is böjtöljek? Visszahozhatom-e még? Én elmegyek hozzá, de
ő nem tér vissza énhozzám. **24** És megvigasztalta Dávid a
feleségét, Bat-Sébát, bement hozzá és hált vele; fiat szült és
elnevezte őt Salamonnak. Az Örökkévaló pedig szerette őt; **25**
üzenetet küldött Nátán próféta által, és elnevezte őt Jedídjának,
az Örökkévaló kedvéért. **26** Harcolt Jóáb Rabbát-Bené-Ammón
ellen és bevette a királyvárost. **27** Ekkor küldött Jóáb követeket
Dávidhoz, és mondta: Harcoltam Rabba ellen, be is vettem
a Vizivárost; **28** most tehát, gyűjtsd össze a többi népet és
táborozz a város ellen és vedd be, nehogy én vegyem be a
várost és az én nevemről nevezzék azt el. **29** Erre összegyűjtötte
Dávid az egész népet és elment Rabbába, harcolt ellene és
bevette. **30** És levette királyuknak koronáját a fejéről, – súlya
egy kikkár arany volt és drágakő rajta – és Dávid fejére került; a
városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. **31** És a népet is,
mely benne volt, kivezette és tetette fűrész alá, vasboronák alá
és vasfejszék alá és átvitette téglaégetőn, és így tett mind az
Ammón fiainak városaival; erre visszatért Dávid meg az egész
nép Jeruzsálembe.

13 Történt ezután, Absálómnak, Dávid fiának volt szép nővére,
neve Támár; azt megszerette Amnón, Dávid fia. **2** És kínja volt
Amnónnak egészen megbetegedésig nővére, Támár miatt, mert
hajadon volt és lehetetlennek tetszett Amnón szemeiben, hogy
bármit is elkövessen rajta. **3** Amnónnak pedig volt egy barátja,
neve Jónádáb, fia Simeának, Dávid testvérének, s Jónádáb
igen okos ember volt. **4** És mondta neki: Miért vagy te egyre
soványabb, oh királyfi, napról-napra? Ugye megmondod nekem:
Mondta neki Amnón: Támárt, Absálóm testvéremnek nővérét
szeretem. **5** Erre mondta neki Jónádáb: Feküdj ágyadra és
tettesd magad betegnek; s ha majd jön az atyád, hogy téged
lásson, így szólj hozzá: jöjjön csak Támár nővérem és adjon
nekem kenyeret enni, készítse el szemem előtt az ételt, azért
hogy lássam és kezéből egyem. **6** Lefeküdt tehát Amnón és
betegnek tetette magát; eljött a király, hogy lássa őt, ekkor
így szólt Amnón a királyhoz: Jöjjön csak Támár nővérem és
készítsen szemem előtt két bélest, hogy kezéből egyem. **7**
Ekkor küldött Dávid a házba Támárhoz, mondván: Menj csak
Amnón testvéred házába és készítsd el neki az ételt. **8** És
elment Támár Amnón testvérének házába, az pedig feküdt; vette
a tésztát, meggyúrta, elkészítette szemei előtt és megfőzte a
bélest. **9** Vette a serpenyőt s kitöltötte elé, de az vonakodott
enni; s mondta Amnón: Vezessetek ki mindenkit tőlem, és
kiment mindenki tőle. **10** Ekkor szólt Amnón Támárhoz: Hozd
be az ételt a kamarába, hadd egyem kezedből; s vette Támár
a bélest, melyet elkészített és bevitte Amnón testvérének a
kamrába. **11** Odanyújtotta neki, hogy egyék; ekkor megragadta
őt és mondta neki: Jöjj, feküdj mellém, nővérem. **12** De mondta
neki: Ne, testvérem, ne gyalázz meg, mert nem tesznek ilyesmit

Izraelben, ne kövesd el ez aljasságot. **13** S én hová vigyem
gyalázatomat? Te pedig olyan lennél, mint: a legaljasabbaknak
egyike Izraelben! Most tehát beszélj csak a királlyal, mert nem
tagad meg engem tőled. **14** De nem akart hallgatni szavára,
erőt vett rajta, meggyalázta és hált vele. **15** Erre meggyűlölte
őt Amnón igen nagy gyűlölettel; sőt nagyobb volt a gyűlölet,
mellyel gyűlölte, a szerelemnél, mellyel szerette volt: és mondta
neki Amnón: Kelj föl, menj! **16** Mondta neki: Ne történjék e
gonoszság, mely nagyobb a másiknál, melyet rajtam elkövettél,
hogy elküldsz engem! De nem akart rá hallgatni. **17** Hívta a
legényét, aki őt szolgálta és mondta: Küldjétek csak ki mellőlem
ezt itt és csukd be az ajtót utána. **18** Volt pedig rajta tarka
köntös, mert ily ruhákba öltözködnek a hajadon királyleányok. És
elvezette őt szolgája kifelé és becsukta utána az ajtót. **19** Ekkor
hamut hintett Támár a fejére, a rajta levő tarka köntöst pedig
megszaggatta; fejére tette a kezét és elment, egyre jajgatva. **20**
És szólt hozzá testvére Ábsálóm: Vajon testvéred Amnón volt-
e nálad? De most nővérem hallgass, testvéred ő, ne fordítsd
szívedet e dologra. És maradt Támár elhagyottan testvérének
Ábsálómnak házában. **21** Dávid király pedig meghallotta mind e
dolgokat, és haragjára volt nagyon. **22** És nem beszélt Ábsálóm
Amnónnal, se rosszat, se jót, mert gyűlölte Absálóm Amnónt
amiatt, hogy meggyalázta nővérét, Támárt. **23** Történt pedig
két esztendő után, nyírtak Ábsálómnál Báal-Cháczórban, mely
Efraim mellett van; és meghívta Ábsálóm mind a királyfiakat.
24 Ekkor bement Ábsálóm a királyhoz és mondta: Íme, kérlek,
nyírnak szolgádnál; menjen csak oda a király meg szolgái a te
szolgáddal. **25** Szólt a király Ábsálómhoz: Ne fiam, ne hagyj
mennünk mindnyájunkat, hogy terhedre ne legyünk; unszolta őt,

de nem akart odamenni, hanem megáldotta. **26** Ekkor mondta
Ábsálóm: Ha nem, jöjjön csak oda velünk Amnón testvérem!
Mondta neki a király: Minek menjen veled? **27** De unszolta őt
Ábsálóm; küldte tehát vele Amnónt és mind a királyfiakat. **28** És
megparancsolta Ábsálóm a legényeinek, mondván: Nézzétek
csak, mikor vidám lesz Amnón szíve a bor közben és így szólok
hozzátok: üssétek le Amnónt, akkor öljétek meg, ne féljetek,
hiszen én parancsoltam nektek, erősödjetek és legyetek derék
emberek! **29** És tettek Ábsálóm legényei Amnónnal, amint
parancsolta Ábsálóm; erre fölkeltek mind a királyfiak, felültek
kiki az öszvérére és megfutamodtak. **30** Ők még útban voltak,
és a hír eljutott Dávidhoz, mondván: megölte Ábsálóm mind a
királyfiakat, és nem maradt meg közülük egy sem. **31** Erre fölkelt
a király, megszaggatta ruháit és földre feküdt; mind a szolgái
pedig ott álltak megszaggatott ruhákkal. **32** Ekkor megszólalt
Jónádáb, Simea, Dávid testvérének fia és mondta: Ne mondja
uram: mind az ifjakat, a királyfiakat megöltek, hanem egyedül
Amnón halt meg, mert Ábsálóm szájában volt ez, amióta amaz
meggyalázta Támárt, a nővérét. **33** Most tehát ne vegyen uram
a király ily dolgot szívébe, hogy mondaná: mind a királyfiak
meghaltak; mert egyedül Amnón halt meg. **34** Ábsálóm pedig
megszökött. És fölemelte az őrködő legény a szemeit és látta,
íme sok nép jött az út felől, a hegy oldaláról, hátuljáról. **35**
Ekkor szólt Jónádáb a királyhoz: Íme a királyfiak megjöttek;
szolgád szava szerint, úgy lett. **36** És volt, amint végzett a
beszéddel, íme a királyfiak megjöttek, fölemelték hangjukat ég
sírtak; a király is és mind a szolgái sírtak igen nagy sírással.
37 Ábsálóm pedig megszökött és ment Talmájhoz, Ammíhúd
fiához, Gesúr királyához. És gyászolt fia fölött minden időben.

38 Ábsálóm megszökött és ment Gesúrba, és ott volt három
évig. **39** És vágyódott Dávid király lelke epedve Ábsálóm után,
mert megvigasztalódott Amnón felől, hogy meghalt.

14 Megtudta Jóáb, Czerúja fia, hogy a király szíve Ábsálóm felé
fordul. **2** Küldött tehát Jóáb Tekóába, és hozatott onnan egy okos
asszonyt; és szólt hozzá: Tettesd csak magadat gyászolónak,
ölts csak magadra gyászruhákat s ne kend magad olajjal, hogy
olyan légy mint egy asszony, ki már sok idő óta halott fölött
gyászol. **3** És menj be a királyhoz és beszélj hozzá ezen meg
ezen szóval – és szájába tette Jóáb a szavakat. **4** És szólt a
Tekóabeli asszony a királyhoz – levetette magát arcával a földre
és leborult – szólt: Segíts, oh király! **5** És mondta neki a király: Mi
lelt? Mondta: Bizony, özvegyasszony vagyok, meghalt a férjem.
6 Szolgálódnak pedig két fia volt, ők ketten civódták a mezőn
és nem volt senki, ki őket elválasztotta volna egymástól, és
leütötte az egyik a másikat és megölte őt. **7** És íme, rátámadt az
egész család szolgálódra és azt mondták: add ki azt, aki leütötte
testvérét, hogy megöljük őt testvére életéért, akit agyonütött,
hadd irtsuk ki az örököst is – hogy kioltsák parázsomat, mely
megmaradt, hogy ne hagyjanak férjemnek nevet és maradékot a
föld színén. **8** Ekkor szólt a király az asszonyhoz: Menj haza és
majd parancsot adok felőled. **9** Erre szólt a Tekóabeli asszony a
királyhoz: Rajtam legyen, uram király, a bűn és atyám házán;
a király meg trónja pedig ártatlan. **10** És mondta a király: Aki
így beszél hozzád, hozd énelém, és többé nem fog hozzád
nyúlni. **11** Mondta: Gondoljon csak a király az Örökkévalóra,
Istenedre, hogy sokat ne pusztítson a vérbosszuló és ki ne irtsák
a fiamat. És mondta: Él az Örökkévaló, nem hull fiadnak egy
hajszála sem a földre. **12** Erre mondta az asszony: Hadd szóljon

szolgálód uramhoz a királyhoz egy szót. És mondta: Szólj! **13** Ekkor mondta az asszony: És miért gondoltál ilyent Isten népéről – minthogy ezt a szót mondta ki a király, szinte bűnös – azzal, hogy a király nem hívja vissza az eltaszítottját? **14** Mert meg kell halnunk s úgy vagyunk mint a földre omlott víz, melyet össze nem gyűjtenek; Isten sem vesz el lelket, hanem gondolatokat gondol arra, hogy el ne taszítsa magától az eltaszítottat. **15** Most pedig, hogy jöttem elmondani a királynak, az én uramnak e szót – mert megfélemlített engem a nép; mondta tehát a szolgálód: hadd beszéljek csak a királyhoz, talán megteszi a király szolgálója szavát, **16** midőn rámhallgat a király, hogy megmenti szolgálóját azon ember kezéből, ki el akar pusztítani engem meg fiamat egyaránt Isten örökségéből. **17** Mondta tehát a szolgálód: legyen csak uramnak a királynak szava megnyugtatásomra, mert mint Isten angyala, olyan az én uram, a király, hogy hallja a jót és a rosszat. Az Örökkévaló, a te Istened pedig legyen veled. **18** Felelt a király és szólt az asszonyhoz: Ne titkolj el, kérlek, előttem semmit, amit tőled kérdezek. Mondta az asszony: Beszéljen csak uram, a király. **19** És mondta a király: Vajon Jóáb keze van-e veled mindebben? Felelt az asszony és mondta: Él a lelked, uram király, nem lehet kitérni se jobbra, se balra mind attól, amit beszélt uram, a király; bizony szolgád Jóáb, ő parancsolta nekem és ő tette szolgálód szájába mind e szavakat. **20** Azért hogy fordulatot adjon a dolognak, tette szolgád Jóáb ezt a dolgot- uram pedig bölcs, Isten angyalának bölcsessége szerint, hogy tud mindent, ami van a földön. **21** És szólt a király Jóábhoz: Íme kérlek, megtetted a dolgot; menj hát, hozd vissza a fiút, Ábsálómot. **22** Erre arcával a földre vetette magát Jóáb, leborult és megáldotta a királyt; mondta Jóáb: ma

megtudta a te szolgád, hogy kegyet találtam szemeidben, uram
királyom, mivel megtette a király szolgád szavát. **23** És fölkelt
Jóáb, Gesúrba ment és elhozta Ábsálómot Jeruzsálembe. **24** És
mondta a király: Vonuljon vissza a házába, de arcomat ne lássa!
Visszavonult tehát Ábsálóm a házába, de a király arcát nem
látta. **25** Mint Ábsálóm pedig oly szép ember nem volt egész
Izraelben, oly dicsérni való; lába talpától feje tetejéig nem volt
rajta hiba. **26** S mikor lenyíratta haját – történt ugyanis, hogy
idő múlva lenyíratta, amely idő múlva nyiratkozni szokott, mert
nehéz volt rajta – akkor megmérte feje haját: kétszáz sékel volt,
a királyi súly szerint. **27** És született Ábsálómnak három fia és
egy leánya, neve Támár; ez szép ábrázatú asszony volt. **28** És
lakott Ábsálóm két éven át Jeruzsálemben, de a király arcát
nem látta. **29** S küldött Ábsálóm Jóábhoz, hogy őt a királyhoz
küldje, de nem akart hozzá menni, még másodszor is küldött, de
nem akart menni. **30** Ekkor szólt szolgáihoz: Nézzétek, Jóáb
telke az enyém mellett van, ott van neki árpája, menjetek és
gyújtsátok föl tűzzel. És felgyújtották Ábsálóm szolgái a telket
tűzzel. **31** Erre fölkelt Jóáb és bement Ábsálómhoz a házba;
szólt hozzá: Miért gyújtották föl szolgáid tűzzel a telkemet? **32**
Szólt Ábsálóm Jóábhoz: Íme, küldtem hozzád, mondván: jöjj
ide, hadd küldjelek a királyhoz, mondván: minek jöttem meg
Gesúrból, jobb volna nekem, hogy még ott volnék; most tehát,
hadd lássam a király arcát, ha pedig bűn van rajtam, akkor öljön
meg. **33** Erre bement Jóáb a királyhoz és tudtára adta; hivatta
Ábsálómot, aki bement a királyhoz és földig leborult arcával a
király előtt, és megcsókolta a király Ábsálómot.

15 Történt ezek után, szerzett magának Ábsálóm kocsit meg
lovakat, és ötven embert, kik futottak előtte. **2** Korán föl szokott

kelni Ábsálóm és kiállni a kapu útja mellé; és volt, minden
ember, kinek pöre volt és ítéletre akart menni a királyhoz – azt
megszólította Ábsálóm és mondta: Melyik városból való vagy?
Mondta: Izrael törzseinek egyikéből való a te szolgád. **3** Ekkor
szólt hozzá Ábsálóm: Lásd, szavaid jók és helyesek, de nem
hallgat rád senki a király részéről. **4** Majd így szólt Ábsálóm:
Vajha engem tennének bírául az országban s hozzám jönne
minden ember, kinek pöre vagy ügye van, én meg igazat adnék
neki. **5** És volt, mikor közeledett valaki, hogy leboruljon előtte,
akkor kinyújtotta kezét, megfogta őt és megcsókolta. **6** Ily módon
cselekedett Ábsálóm egész Izraellel, azokkal, kik a királyhoz
ítéletre jöttek; így meglopta Ábsálóm Izrael embereinek szívét. **7**
Történt negyven év múlva, így szólt Ábsálóm a királyhoz: Hadd
menjek, kérlek, hogy Chebrónban lerójam fogadásomat, melyet
fogadtam az Örökkévalónak. **8** Mert fogadást tett a te szolgád,
mikor Gesúrban, Arámban, laktam, mondván: ha engem vissza
fog hozni az Örökkévaló Jeruzsálembe, akkor szolgálom az
Örökkévalót. **9** Mondta neki a király: Menj békével. Fölkelt és
elment Chebrónba. **10** És küldött Ábsálóm kémeket mind az
Izrael törzsei közé, mondván: Amint halljátok a harsona hangját,
mondjátok: király lett Ábsálóm Chebrónban. **11** Ábsálómmal
pedig ment kétszáz ember Jeruzsálemből, meg voltak hívva
és mentek jóhiszemben, nem tudtak ugyanis semmiről. **12**
És elhozatta Ábsálóm a Gílóbeli Achítófelt, Dávid tanácsosát,
városából, Gílóból, mikor bemutatta az áldozatokat. És erős
volt az összeesküvés és a nép egyre számosabb lett Ábsálóm
mellett. **13** És jött a hírmondó Dávidhoz, mondván: Ábsálóm felé
fordult Izrael embereinek szíve. **14** Ekkor mondta Dávid mind a
szolgáinak, kik vele voltak Jeruzsálemben: Keljetek föl, hadd

szökjünk meg, mert nem lesz számunkra menekvés Ábsálóm
elől; siessetek elmenni, nehogy sietve utolérjen és ránklökje a
veszedelmet és megverje a várost a kard élével. **15** Szóltak
a király szolgái a királyhoz: Egészen aszerint, amit jónak talál
uram a király! Itt a szolgáid! **16** Erre elindult a király meg egész
háza az ő nyomában; és otthagyta a király a tíz ágyasnőt, hogy
őrizzék a házat. **17** Elindult a király meg az egész nép az ő
nyomában, és megálltak a legszélső háznál. **18** Mind a szolgái
pedig elvonultak mellette s mind a keréti és mind a peléti, meg
mind a Gátbeliek, hatszáz ember akik nyomában jöttek Gátból,
elvonultak a király előtt. **19** Ekkor szólt a király a Gátbeli Ittájhoz:
Minek jössz te is velünk? Menj vissza s maradj a királynál; mert
idegen vagy és el is költözhetsz helyedre. **20** Tegnap jöttél és
már ma bujdostassalak, hogy velünk jöjj, míg én megyek, ahová
megyek? Menj vissza és vidd vissza magaddal testvéreidet
szeretettel és hűséggel! **21** Erre felelt Ittáj a királynak és mondta:
Él az Örökkévaló és él uram a király, bizony azon a helyen, ahol
lesz uram a király, akár életre, akár halálra, bizony ott lesz a
te szolgád. **22** Ekkor szólt Dávid Ittájhoz: Menj hát és vonulj
el. Elvonult tehát a Gátbeli Ittáj meg mind az emberei és mind
a gyermekek kik vele voltak. **23** Az egész ország hangosan
sírt, míg az egész nép elvonult; a király pedig átkelt a Kidrón
patakon és az egész nép átkelt vele, a pusztába való út felé. **24**
S ott volt Czádók is meg mind a leviták vele, hordozva Isten
szövetségének ládáját, és letették az Isten ládáját – Ebjátár
is fölment – míg végképen el nem vonult az egész nép a
városból. **25** És mondta a király Czádóknak: Vidd vissza az
Isten ládáját a városba; ha majd kegyet találok az Örökkévaló
szemeiben, akkor visszahoz engem és látnom engedi őt és

hajlékát. **26** Ha pedig így szól: nem kedvellek, – itt vagyok,
tegyen velem, amint jónak tetszik szemeiben. **27** És szólt a király
Czádókhoz a paphoz: Ugye látod? térj vissza a városba békével;
Achímáacz fiad és Jónátán, Ebjátár fia, két fiatok veletek van.
28 Lássátok, én majd késedelmezek a puszta síkságain, míg
üzenet jön tőletek, hogy értesítsetek engem. **29** Visszavitték
tehát Czádók és Ebjátár Isten ládáját Jeruzsálembe, és ott
maradtak. **30** Dávid pedig fölment az olajfák hegye hágóján,
sírva, fölmentében, feje betakarva és mezítláb ment; az egész
nép is, mely vele volt, betakarta kiki fejét, és fölmentek, sírva
fölmentükben. **31** Dávidnak pedig tudtára adták, mondván:
Achítófel az összeesküvők közt van Ábsálóm mellett; s így szólt
Dávid: Tedd, kérlek, balgává Achítófel tanácsát, oh Örökkévaló!
32 Midőn Dávid épen a csúcsig ért, ahol Isten előtt leborulni
szokott, íme, elébe jön az Arkibeli Chúsáj, megtépett köntössel
és földdel a fején. **33** És mondta neki Dávid: Ha vonulnál velem,
terhemre lennél nekem; **34** de ha visszatérsz a városba és
azt mondod Ábsálómnak: szolgád leszek én, oh király, atyád
szolgája voltam régen, most meg a te szolgád leszek, – akkor
majd meghiusítod javamra Achítófel tanácsát. **35** Hiszen ott
vannak veled Czádók és Ebjátár a papok, s lesz, minden dolgot,
amit hallasz a király házából, tudtára adsz Czádók és Ebjátár
papoknak. **36** Íme, ott van velük két fiuk, Achímáacz Czádóké
és Jónátán Ebjátáré; küldjetek általuk hozzám minden dolgot,
mit hallani fogtok. **37** Bement tehát Chúsáj, Dávid barátja, a
városba, midőn Ábsálóm Jeruzsálembe érkezett.

16 Dávid elindult egy keveset a hegycsúcsról, és íme elébe jön
Czíba, Meríbóset legénye, meg egy pár fölnyergelt szamár, s
azokon kétszáz kenyér, száz aszuszőlőlepény, száz fügelepény

és egy tömlő bor. **2** És szólt a király Czíbához: Mi a szándékod
ezekkel? Mondta Czíba: A szamarak a király háza számára
valók, hogy rájuk üljenek, a kenyér és a füge, hogy abból egyenek
a legények, a bor pedig, hogy igyék a bágyadt a pusztában.
3 Ekkor mondta a király: És hol van uradnak fia? Szólt Czíba
a királyhoz: Íme, Jesuzsálemben időzik, mert azt mondta ma
visszaadja majd nekem Izrael háza atyám királyságát. **4** Erre
mondta a király Czíbának: Íme, a tied mindaz, ami Mefibóseté.
Mondta Czíba: Leborulok, hadd találjak kegyet szemeidben,
uram király. **5** Majd meg Bachúrímig ért Dávid király, s íme,
onnan kijön egy ember, Sául házának családjából, neve Simeí,
Géra fia, kijött s egyre átkozódott. **6** És kövekkel meghajigálta
Dávidot meg mind a Dávid király szolgáit, az egész nép pedig és
mind a vitézek jobbja és balja felől voltak. **7** És így szólt Simei
átkozódásában: Eredj, eredj, vérontás embere te, alávalóság
embere! **8** Visszatérítette rád az Örökkévaló mind az elontott
vérét Sául házának, kinek helyében király lettél, és adta az
Örökkévaló a királyságot Ábsálóm fiadnak kezébe; és lám,
benne vagy bajodban, mert vérontás embere vagy. **9** Ekkor
szólt Abisáj, Czerúja fia, a királyhoz: Miért átkozhassa ez a
holt eb uramat, a királyt? Hadd megyek át oda, hadd vegyem
a fejét. **10** De mondta a király: Mi közöm hozzátok, Czerúja
fiai? Ám átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki: átkozd
Dávidot; tehát ki mondhatja: miért cselekedtél így? **11** És szólt
Dávid Abisájhoz és mind a szolgáihoz: Íme, fiam, ki testemből
származott, életemre tör, hát még aztán ez a Benjáminbeli!
Hagyjátok őt, hogy átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta
neki. **12** Talán látni fogja az Örökkévaló állapotomat és majd
fizet nekem az Örökkévaló jót a mai átkozódása helyett. **13** És

ment Dávid meg emberei az úton – Simeí pedig a hegy oldalán
ment vele szemben és egyre átkozódott; kövekkel hajigált feléje
és port szórt rá. **14** És megérkezett a király meg az egész
nép, mely vele volt bágyadtan és ott megpihent. **15** Ábsálóm
pedig és az egész nép, Izrael emberei, Jeruzsálembe jöttek,
Achítófel is vele. **16** És volt, amint Ábsálómhoz jött az Arkibeli
Chúsáj, Dávidnak barátja, így szólt: Chúsáj Ábsálómhoz: Éljen a
király, éljen a király! **17** Erre szólt Ábsálóm Chúsájhoz: Ez a te
szereteted barátod iránt, miért nem mentél barátoddal? **18** Szólt
Chúsáj Ábsálómhoz: Nem, hanem akit választott az Örökkévaló
meg ez a nép és mind az Izrael emberei, azé vagyok és nála
maradok. **19** Másodszor pedig, kinek szolgálok majd? Nemde a
fiának; amint szolgáltam atyád színe előtt, akképpen leszek a
te színed előtt. **20** És szólt Ábsálóm Achítófelhez: Adjatok ám
tanácsot, mit cselekedjünk? **21** Erre szólt Achítófel Ábsálómhoz:
Menj be atyád ágyasaihoz, akiket a ház őrzésére hagyott;
majd ha hallja egész Izrael, fogy rossz hírbe jutottál atyádnál,
akkor megerősödnek mind a veled levők kezei. **22** És fölvonták
Ábsálóm számára a sátrat a tetőn; és bement Ábsálóm atyja
ágyasaihoz egész Izrael szeme láttára. **23** Achítófel tanácsa
pedig, melyet tanácsolt ama napokban, úgy mint mikor valaki
megkérdezi Isten igéjét- olyan volt Achítófel minden tanácsa
Dávid előtt is, Ábsálóm előtt is.

17 És szólt Achítófel Ábsálómhoz: Hadd választok, kérlek,
tizenkétezer embert, hadd kelek föl és űzőbe veszem Dávidot
ez éjjel; **2** majd rárontok, mikor ő fáradt és erőtlen kezű,
s megijesztem őt, hogy megfutamodjék az egész vele levő
nép és megölöm az egyedül maradt királyt, **3** hogy hozzád
térítsem az egész népet: amint elfordul mindnyája attól a férfiútól,

kit te keresel, békében lesz az egész nép. **4** És helyesnek
tetszett a dolog Ábsálóm szemeiben és mind az Izrael véneinek
szemeiben. **5** Ekkor így szólt Ábsálóm: Híjátok csak az Arkibeli
Chúsájt is, hadd halljuk azt is ami az ő szájában van. **6** Jött
tehát Chúsáj Ábsálómhoz, és szólt hozzá Ábsálóm, mondván:
Ily módon szólt Achítófel, vajon megtegyük-e szavát? Ha pedig
nem, szólj te. **7** És szólt Chúsaj Ábsálómhoz: Nem jó a tanács,
melyet Achítófel ez ízben tanácsolt. **8** Mondta Chúsáj: Te
ismered atyádat és embereit, hogy vitézek ők és elkeseredett
lelkűek, mint a kölykétől megfosztott medve a mezőn; és atyád a
harc embere és nem hál a néppel együtt. **9** Íme, ő most rejtőzik
valamely veremben vagy bármely helyen; és lesz, midőn eleinte
néhányan elesnek közülük és meghallja valaki, azt mondja majd:
vereség esett a népen, mely Ábsálómot követi. **10** És még ha
bátor ember is az, akinek szíve olyan mint az oroszlán szíve, el
fog az csüggedni; mert tudja egész Izrael, hogy vitéz az atyád
és hogy bátor emberek azok, kik vele vannak. **11** Azért azt
tanácslom: gyűjtessék össze hozzád egész Izrael Dántól Beér-
Sébáig, annyi mint a tenger mellett levő föveny, és magad is
menj a háborúba. **12** Majd rárontunk bármelyik helyen, ahol
megtalálható és ráereszkedünk, amint aláhull a harmat a földre,
úgy hogy nem marad belőle és mind a vele levő emberekből egy
sem. **13** Ha, pedig városba húzódnék, akkor visz majd egész
Izrael köteleket ama városhoz és elhurcoljuk őt a patakig, amíg
ott még göröngy sem lesz található. **14** És mondta Ábsálóm
meg mind az Izrael emberei: Jobb az Arkibeli Chúsáj tanácsa
Achítófel tanácsánál – az Örökkévaló pedig így rendelte, hogy
meghiúsíttassék Achítófel jó tanácsa, avégett, hogy elhozza
az Örökkévaló Ábsálómra a veszedelmet. **15** És szólt Chúsáj

Czádók és Ebjátár papokhoz: Így meg így tanácsolt Achítófel
Ábsálómnak és Izrael véneinek, és így meg így tanácsoltam én.
16 Most tehát küldjetek gyorsan és adjátok tudtára Dávidnak,
mondván: ne hálj az éjjel a puszta síkságain, sőt odább kell
vonulnod, hogy el ne nyelessék a király s az egész vele levő
nép. **17** Jónátán és Achímáacz pedig ott álltak Én-Rógélben;
és ment a szolgáló és hírt adott nekik, ők meg menjenek
és adjanak hírt Dávid királynak, mert nem mutatkozhattak,
bemenvén a városba. **18** De látta őket egy fiú és tudtára adta
Ábsálómnak; erre gyorsan elmentek ők ketten, és eljutottak egy
ember házába Bachúrímban, annak volt udvarában egy kútja, a
melybe leszálltak. **19** És vette az asszony a takarót és ráterítette
a kút fölé és szétterjesztette rajta a darát, és nem tudódott ki
semmi. **20** És jöttek Ábsálóm szolgái az asszonyhoz a házba és
mondták: Hol vannak Achímáacz és Jónátán? Mondta nekik az
asszony: Átkeltek a vízcsatornán. Kerestek, de nem találtak és
visszatértek Jeruzsálembe. **21** És volt elmentük után, fölszálltak
a kútból, elmentek és hírt adtak Dávid királynak; így szóltak
Dávidhoz: Keljetek föl és vonuljatok át gyorsan a vizen, mert így
tanácsolt ellenetek Achítófel. **22** Erre fölkelt Dávid meg az egész
vele levő nép és átvonultak a Jordánon; a reggel virradtáig egy
sem hiányzott, ki nem kelt volna át a Jordánon. **23** Achítófel
pedig látta, hogy nem hajtatott végre a tanácsa; erre fölnyergelte
a szamarat, fölkelt és elment házába, a városba, rendelkezett
háza felől és megfojtotta magát. Meghalt és eltemették atyja
sírjában. **24** Dávid Máchanájímba érkezett, Ábsálóm pedig átkelt
a Jordánon, ő meg mind az Izrael emberei vele. **25** Amászát
pedig tette Ábsálóm Jóáb helyébe, a sereg fölé. Amásza fia
volt egy embernek, kinek neve Izraelbeli Jitra; az, aki bement

Abígálhoz, Náchás leányához, Czerúja, Jóáb anyja nővéréhez.
26 És táborozott Izrael meg Ábsálóm Gileád országában. **27** Volt
pedig, midőn Dávid Máchanájimba érkezett, Sóbi, Náchás fia,
Rabbát-Bené-Ammónból, meg Mákhír, Ammíél fia, Ló-Debárból
és a Gileádbeli Barzilláj Rógelimból – **28** ágybelit, medencéket,
fazekas edényeket, búzát, árpát, lisztet, pörkölt gabonaszemet,
babot, lencsét és pörkölt szemet, **29** mézet, vajat, juhot és
tehénsajtot hoztak oda Dávidnak és a vele levő népnek élelmül;
mert azt mondták: a nép éhes, elbágyadt és szomjas lett a
pusztában.

18 És megszámlálta Dávid a vele levő népet, és tett föléjük
ezrek tisztjeit és százak tisztjeit. **2** És elküldte Dávid a népet:
harmadát Jóáb keze alatt, harmadát Abísáj, Czerúja fiának Jóáb
testvérének keze alatt, és harmadát a Gátbeli Ittáj keze alatt. –
És mondta a király a népnek: ki fogok vonulni én is veletek.
3 De így szólt a nép: Ne vonulj ki! Mert ha megfutamodunk
is, nem vetnek ránk ügyet, és ha meghal is felerészünk, nem
vetnek ránk ügyet, mert hát olyan mint mi tízezer is van; most
tehát jobb az, ha a városból leszel segítségünkre. **4** És szólt
hozzájuk a király: Ami jónak tetszik szemeitekben, azt teszem.
És odaállt a király a kapu mellé, az egész nép pedig kivonult
százanként és ezrenként. **5** És megparancsolta a király Jóábnak,
Abisájnak és Ittájnak, mondván: Csínján bánjatok ám az ifjúval,
Ábsálómmal. És az egész nép hallotta, amint ezt parancsolta a
király mind a vezéreknek Ábsálóm felől. **6** Erre kivonult a nép
a mezőre Izrael ellen; és volt a csata Efraim erdejében. **7** És
vereséget szenvedett ott Izrael népe Dávid szolgái előtt és nagy
volt ott a vereség ama napon – húszezren. **8** Szétterjedt ott
a harc az egész vidéken, és többet emésztett meg az erdő a

nép közül, mint amennyit megemésztett a kard ama napon.
9 És elékerült Ábsálóm Dávid szolgáinak; Ábsálóm ugyanis
nyargalt az öszvéren és az öszvér a nagy tölgyfa bogas ágai
alá jutott, ekkor megakadt a feje a tölgyfán, úgy hogy lógott ég
és föld között, az öszvér pedig, mely alatta volt, továbbment.
10 Látta egy ember és megjelentette Jóábnak s mondta: Íme,
láttam Ábsálómot a tölgyfán függve. **11** És mondta Jóáb az
embernek, aki jelentette: Ám ha láttad, miért nem ütötted őt
ott le a földre? Rajtam állt volna, hogy adtam volna neked
tíz ezüstöt és egy övet. **12** És szólt az ember Jóábhoz: Még
ha ezer ezüstöt mérhetnék is tenyereimre, nem nyújtanám ki
kezemet a király fia ellen; mert fülünk hallatára parancsolta meg
a király neked, Abisájnak és Ittájnak, mondván: vigyázzatok,
bárki is, az ifjúra, Ábsálómra. **13** Vagy ha hűtlenséget követnék
el lelkem veszélyével hiszen semmi sem marad eltitkolva a
király előtt akkor te félreállnál. **14** Mondta Jóáb: Nem akarok így
vesztegelni miattad. És vett három dárdát a kezébe és beledöfte
azokat Ábsálóm szívébe, még mikor élt a tölgyfa közepén.
15 Ekkor körülállt tíz legény, Jóáb fegyverhordozói, ütötték
Ábsálómot és megölték. **16** S megfúvatta Jóáb a harsonát, és
visszatért a nép Izrael üldözésétől, mert visszatartotta Jóáb
a népet. **17** Vették Ábsálómot és bedobták őt az erdőben a
nagy verembe és felhánytak rá igen nagy kőrakást; egész
Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sátraihoz. **18** Ábsálóm még
életében vett és állított magának egy oszlopot, azt, mely a király
völgyében van, mert mondta nincs nekem fiam, a végett, hogy
említsék nevemet; és nevezte az oszlopot a maga nevéről. És
így neveztetik Ábsálóm emléke mind a mai napig. **19** Achímáacz,
Czádók fia, mondta: Hadd futok és viszek hírt a királynak, mert

igazat tett neki az Örökkévaló, segítvén őt ellenségei kezéből.
20 De mondta neki Jóáb: Nem leszel te hírmondó e mai napon,
majd hírt viszel más napon, de a napon ne vigyél hírt, mert
hiszen a király fia halt meg. **21** És mondta Jóáb a kúsinak: Menj,
jelentsd a királynak, amit láttál. Leborult a kúsi Jóáb előtt és
elfutott. **22** De továbbra is szólt Achímáacz, Czádók fia, Jóábhoz:
Legyen bármi, hadd futok, kérlek, én is a kúsi után. Mondta Jóáb:
Minek is futnak, fiam, hisz nem neked jut ki hírbér. **23** Legyen
bármi, én futok. Mondta neki: Fuss! Futott hát Achímáacz a
Kerület felé és megelőzte a kúsit. **24** Dávid a. két kapu között
ült; és ment az őr a kapu tetejére a falra, fölemelte szemeit és
látta, íme egy ember fut egyedül. **25** Ekkor kiáltott az őr és
tudtára adta, a királynak; mondta a király: Ha egyedül van, hír
van a szájában. És egyre közelebb jött. **26** Erre látott az őr egy
másik embert, amint fut; és kiáltott az őr a kapusnak és mondta:
Íme, egy ember fut egyedül. Mondta a király: Ez is hírhozó. **27**
És szólt az őr: Úgy látom, hogy az elsőnek futása olyan, mint
Achímaacz, Czádók fiának futása. Mondta a király: Jó férfi az s jó
hírrel jön. **28** Ekkor kiáltott Achímáacz és szólt a királyhoz: Béke!
És leborult a király előtt arccal a földre; mondta: Áldva legyen az
Örökkévaló, a te Istened, aki kiszolgáltatta azokat az embereket,
kik fölemelték kezüket uram, a király ellen. **29** Mondta a király:
Béke van-e a fiúval, Ábsálómmal? És szólt Achímáacz: Láttam
a nagy tolongást, mikor elküldte Jóáb a király szolgáját meg
szolgádat; de nem tudok semmit. **30** Mondta a király: Fordulj,
állj ide. Fordult és megállt. **31** És íme, a kúsi megérkezett; és
szólt a kúsi: Hírül legyen uramnak, a királynak, hogy igazat tett
neked ma az Örökkévaló, megsegítvén téged mind az ellened
feltámadók kezéből. **32** Szólt a király a kúsihoz: Béke van-e a

fiúval, Ábsálómmal? És mondta a kúsi: Úgy legyenek mint e
fiú, uramnak, a királynak ellenségei és mindazok, kik ellened
támadtak veszedelemre! **33** Erre megrendült a király és fölment a
kapu felső termébe és sírt; s így szólt mentében: Fiam Ábsálóm,
fiam, fiam Ábsálóm, bárcsak én haltam volna meg te helyetted,
Absálóm fiam, fiam!

19 És tudtára adták Jóábnak: Íme, a király sír és gyászol
Ábsálóm miatt. **2** És gyásszá lett a győzelem ama napon az
egész nép számára, mert hallotta a nép ama napon, mondván:
Bánkódik a király fia fölött. **3** És lopódzva ment be a nép
ama napon a városba, amint belopódzik az a nép, mely
szégyenkezik, mikor megfutamodtak a harcban. **4** A király
pedig elfödte arcát, és kiáltott a király nagy hangosan: Fiam
Ábsálóm, Ábsálóm fiam, fiam! **5** Ekkor bement Jóáb a királyhoz
a házba; mondta: Megszégyenítetted ma mind a te szolgáidnak
arcát, akik ma megmentették életedet meg fiaid és leányaid
életét meg feleségeid életét és ágyasaid életét - **6** szeretvén
azokat, kik téged gyűlölnek és gyűlölvén azokat, kik téged
szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy nincsenek vezéreid,
sem szolgáid, mert megtudtam ma, hogy ha csak Ábsálóm
élne, mi valamennyien pedig ma halva volnánk, hogy az akkor
helyes volna szemeidben. **7** Most tehát kelj föl, menj ki és
beszélj szívére szolgáidnak; mert az Örökkévalóra esküszöm,
hogyha ki nem jössz, nem marad nálad ez éjjel senki sem, ez
pedig nagyobb baj lenne neked, mindazon bajnál, mely rád
jött ifjúkorod óta mostanáig. **8** Erre fölkelt a király és leült a
kapuban; az egész népnek tudtára adták, mondván: Íme a király
a kapuban ül. Ekkor odament a nép a király elé; Izrael pedig
megfutamodott, ki-ki a sátraihoz. **9** És versengett az egész

nép, mind az Izrael törzseiben, mondván: A király mentett meg
bennünket ellenségeink kezéből, és ő szabadított meg bennünket
a filiszteusok kezéből és most elszökött az országból Ábsálóm
elől; **10** Ábsálóm pedig, kit fölkentünk magunk fölé, meghalt
a háborúban; most tehát miért vesztegeltek s nem hozzátok
vissza a királyt? **11** Dávid király pedig küldött Czádók és Ebjátár
papokhoz, mondván: Beszéljetek Jehúda véneivel, mondván:
miért lennétek az utolsók, mikor visszahozzák a királyt a házába?
Egész Izrael szava pedig eljutott volt a királyhoz a házába. **12**
Testvéreim vagytok, csontom és húsom vagytok; miért lennétek
hát utolsók, mikor visszahozzák a királyt? **13** Amászának meg
mondjátok: nemde csontom és húsom vagy? Így tegyen velem
az Isten és így folytassa – bizony hadvezér lesz színem előtt
minden időben Jóáb helyett. **14** Így magához hajtotta mind
a Jehúda embereinek szívét, mint egy emberét; és küldtek a
királyhoz: Jöjj vissza te meg mind a szolgáid, **15** Visszatért tehát
a király és eljutott a Jordánhoz; Jehúda pedig Gilgálba ment,
hogy elémenjen a királynak, hogy átvigyék a királyt a Jordánon.
16 Akkor sietett Simeí, Géra fia, a Benjaminbeli, a Bachúrímból
való, s lement Jehúda embereivel Dávid király elé. **17** És ezer
ember volt vele Benjáminból meg Cíba, Sául házának szolgája
s tizenöt fia és húsz szolgájaővele; és átgázoltak a Jordánon a
király elé. **18** Épen átkelt a komp, hogy átvigyék a király házát és
hogy tegyék, ami, jónak tetszik szemeiben, ekkor Simeí, Géra fia,
levetette magát a király előtt, mikor átkelt a Jordánon. **19** És szólt
a királyhoz: Ne tudjon be nekem uram bűnt és ne emlékezzél
arra, amit vétett szolgád ama napon, melyen elment uram, a
király Jeruzsálemből, hogy szívére venné a király. **20** Mert tudja
szolgád, hogy én vétkeztem és íme eljöttem ma elsőnek József

egész házából, lemenve uram a király elé. **21** Ekkor megszólalt
Abisáj, Czerúja fia, és mondta: Vajon amiatt ne ölessék-e meg
Simeí, hogy átkozta az Örökkévaló fölkentjét? **22** De mondta
Dávid: Mi közöm hozzátok Czerúja fiai, hogy akadályozókul
lennétek ma nekem. Ma megölessék valaki Izraelben? Mert
hiszen tudom, hogy ma vagyok király Izrael fölött! **23** Szólt tehát
a király Simeíhez: Nem fogsz meghalni. És megesküdött neki a
király. **24** Mefibóset pedig, Sául fia, lement a király elé; nem
gondozta volt lábait, se nem gondozta szakállát, és ruháit sem
mosatta ama naptól fogva, hogy elment a király, egészen ama
napig, melyen békével megjött. **25** És volt, mikor Jeruzsálembe
jött a király elé, mondta neki a király: Miért nem jöttél velem,
Meríbóset? **26** Mondta: Uram király, a szolgám megcsalt engem;
mert azt mondta szolgád: hadd nyergelem föl magamnak a
szamarat, ráülök és elmegyek a királlyal, mert szolgád sánta. **27**
De ő rágalmazta szolgádat uramnál a királynál; uram a király
pedig olyan, mint az Isten angyala: tedd tehát, ami jónak tetszik
szemeidben. **28** Hiszen atyám egész háza nem volt más, mint
halálra valók uram a király előtt, mégis az asztalodon evők közé
helyezted szolgádat. Mi jogom volna hát nekem még, és hogy
kiálthatok még a királyhoz? **29** Mondta neki a király: Minek
szaporítanád még a szót. Kimondtam: te meg Czíba osztozzatok
a mezőben. **30** Ekkor szólt Meríbóset a királyhoz: Az egészet is
elveheti, minthogy uram királyom békével jött meg házába. **31** A
Gileádbeli Barzilláj pedig lejött Rógelímból és átkelt a királlyal a
Jordánon, hogy elkísérje őt a Jordán mentén. **32** És Barzilláj
nagyon öreg volt, nyolcvan éves; s ő eltartotta a királyt, mikor
Máchanájimban időzött, mert igen nagy ember volt. **33** És szólt
a király Barzillájhoz: Jer te velem át, majd eltartalak magamnál

Jeruzsálemben. **34** De szólt Barzilláj a királyhoz: Mennyi még
életem éveinek napja, hogy fölmenjek a királlyal Jeruzsálembe?
35 Nyolcvan éves vagyok én ma, vajon tudok-e különbséget jó
és rossz között, avagy ízét érzi-e szolgád annak, amit eszem és
amit iszom, avagy hallgatok-e még énekesek és énekesnők
hangjára? Minek legyen hát szolgád uramnak a királynak még
terhére? **36** Egy kicsit majd átmegy szolgád a Jordánon a
királlyal; de minek tenné meg velem a király ezt a jótéteményt?
37 Hadd térjen vissza szolgád, hogy meghaljak városomban,
atyám és anyám sírja mellett. De íme szolgád Kimhám vonul
majd urammal a királlyal, és tedd vele azt, ami jónak tetszik
szemeidben. **38** Mondta a király: Velem vonuljon Kimhám, én
pedig teszem vele, ami jónak tetszik a szemeidben; és bármit
kívánsz magadnak tőlem, megteszem neked. **39** Átkelt az egész
nép a Jordánon, meg a király is átkelt; megcsókolta a király
Barzillájt, megáldotta őt, és visszatért helyére. **40** Tovavonult a
király Gilgálba és Kimhán vele vonult; Jehúda egész népe átvitte
volt a királyt és Izrael népének is a fele. **41** És íme mind az
Izrael emberei jöttek a királyhoz; így szóltak a királyhoz: Miért
loptak el téged testvéreink, Jehúda emberei, és átvitték a királyt
és házát a Jordánon, mind a Dávid embereit ő vele együtt? **42**
Ekkor megszólalt mind a Jehúda embere Izrael embere ellen:
Mert közel áll hozzám a király; miért is haragszol hát e dolog
miatt? Vajon ettünk-e valamit a királyból, avagy tán ajándék
adatott-e nekünk? **43** Felelt Izrael embere Jehúda emberének
és mondta: Tíz részem van nekem a királyban, és Dávidot is
inkább kívánom, mint te; miért kicsinylettél hát engem, hogy
nem volt az én szavam az első, hogy visszahozzam királyomat?

De keményebb volt Jehúda emberének szava Izrael emberének szavánál.

20 Ott volt pedig véletlenül egy alávaló ember, neve Sébá, Bikhrí fia, Benjáminbeli ember; megfújta a harsonát és szólt: Nincs nekünk részünk Dávidban, sem örökségünk nekünk Jisáj fiában – ki-ki sátraihoz, Izrael! **2** Erre mind az Izrael embere elment Dávidtól Sébá, Bikhrí fia után; Jehúda emberei pedig csatlakoztak királyukhoz, a Jordántól egész Jeruzsálemig. **3** Midőn házába ment Dávid Jeruzsálembe, vette a király a tíz ágyasasszonyt, akiket ott hagyott volt a ház őrzésére, őrizet alá tette őket egy házba és eltartotta őket, de hozzájuk be nem ment; így voltak elzárva holtuk napjáig, eleven özvegységben. **4** És szólt a király Amászához: Hívd egybe nekem Jehúda embereit három nap alatt, akkorra te itt állj. **5** És elment Amásza, hogy egybehívja Jehúdát, de késett az időn túl, melyet meghatározott neki. **6** Szólt tehát Dávid Abisájnak: Most gonoszabbat tesz velünk Sébá, Bikhrí fia, mint Ábsálóm; vedd te urad szolgáit és üldözd őt, nehogy találván magának erősített városokat, elkerülje szemünket. **7** Ekkor kivonultak utána Jóáb emberei, a keréti és peléti, meg mind a vitézek; kivonultak Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikhrí fiát. **8** Épen a Gibeónban levő nagy hő mellett voltak, Amásza eléjük jön – Jóáb pedig fel volt övezve, ruhájába öltözve, rajta övön a kard, derekára csatolva hüvelyében; de mikor kilépett, az kiesett. **9** Ekkor mondta Jóáb Amászának Békében vagy-e testvérem? És megfogta Jóáb jobb keze Amásza szakállát, hogy őt megcsókolja. **10** Amásza pedig nem vigyázott a kardra, mely Jóáb kézében volt, ekkor ágyékba ütötte vele, kiontotta beleit a földre, nem is tette vele másodszor, és meghalt. Jóáb pedig meg testvére Abisáj

üldözte Sébát, Bikhrí fiát. **11** De egy ember ott állt mellette Jóáb
legényei közül és mondta: Aki kedveli Jóábot és aki Dávidé
– utána Jóábnak! **12** Amásza pedig vérében fetrengett az
országút közepén; és midőn látta amaz ember, hogy megállt az
egész nép, odébbtette Amászát az országútról a mezőre és
ruhát vetett rá, amint látta, hogy bárki mellé ért, megállt. **13**
Amint elmozdíttatott az országútról, minden ember utána vonult
Jóábnak, hogy üldözze Sébát, Bikhrí fiát – **14** ez átvonult Izrael
minden törzsein Ábélig, Bét-Máakháig s egész Bérímon át -
gyülekeztek és oda is mentek utána. **15** Odaérkeztek és ostrom
alá vették őt Ábel- Bét-Máakhában, felhánytak a város ellen
töltést, úgy hogy a bástyafalig ért; s az egész nép, mely Jóábbal
volt, rombolták, hogy ledöntsék a falat. **16** Akkor kiáltott egy okos
asszony a városból: Halljátok, halljátok, szóljatok csak Jóábhoz:
közeledj idáig, hadd beszélek hozzád. **17** Mikor közeledett hozzá,
mondta az asszony: Te vagy Jóáb? Mondta: Én vagyok. Ekkor
mondta neki: Halljad szolgálód szavait! Mondta: Hallom. **18** És
szólt, mondván: Így szoktak beszélni régen, mondván meg kell
kérdezni Ábélt – és ekképpen végeztek. **19** Én Izrael békései,
hűségesei közül való vagyok; te meg akarsz ölni várost és anyát
Izraelben! Miért enyészted el az Örökkévaló birtokát? **20** Felelt
Jóáb és mondta: Távol, távol legyen tőlem! Nem enyésztem el
és nem pusztítom. **21** Nem úgy van a dolog, hanem egy ember
Efraim hegységéből, neve Sébá, Bikhrí fia, fölemelte kezét Dávid
király ellen; adjátok ki őt egyedül, akkor majd elmegyek a város
alól. És szólt az asszony Jóábhoz: Íme, feje kidobatik hozzád a
falon át. **22** Erre bement az asszony az egész néphez az ő
okosságával és levágták Sébá, Bikhrí fiának fejét és kidobták
Jóábhoz; ekkor megfútta a harsonát, és elszéledtek a város alól,

ki-ki sátraihoz, Jóáb pedig visszatért Jeruzsálembe a királyhoz.
23 Jóáb volt Izrael egész serege fölött; Benája, Jehójádá fia
a keréti és peléti fölött; **24** Adórám az adó fölött; Jehósáfát,
Achílúd fia a kancellár; **25** Seva író; Czádók és Ebjátár papok.
26 A jáíri fia pedig papja volt Dávidnak.

21 És éhség volt Dávid idejében három éven át, év év után; és
kereste Dávid az Örökkévaló színét. – Szólt az Örökkévaló:
Sául miatt és a vérontás háza miatt, mivelhogy megölte a
Gibeónbelieket. **2** Erre elhívta a király a Gibeónbelieket és szólt
hozzájuk – a Gibeónbeliek pedig nem Izrael fiai közül valók,
hanem az emórinak maradéka közül és Izrael fiai megesküdtek
vala nekik, de Sául meg akarta őket verni, mikor buzgólkodott
Izrael fiaiért és Jehúdáért – **3** szólt Dávid a Gibeónbeliekhez:
Mit cselekedjek veletek és mivel szerezzek engesztelést?
Majd megáldjátok az Örökkévaló birtokát! **4** Mondták neki
a Gibeónbeliek: Nincs dolgunk ezüst és arany miatt Sáullal
és házával, és nem kell senkit megölnünk Izraelben. Erre
mondta: Amit ti mondatok, megteszem nektek. **5** Ekkor szóltak a
királyhoz: A férfi, ki megsemmisített bennünket és aki olyant
gondolt ellenünk, hogy kiirtassunk s meg ne állhassunk Izrael
egész határában – **6** adassék nekünk hét ember annak fiai
közül, hogy őket kivégezzük az Örökkévaló színe előtt Gibeában,
Sáulnak, az Örökkévaló választottjának városában. – Mondta
a király: Én odaadom. **7** De megszánta a király Meefíbósetet
Jónátán, Sául fiának fiát, az Örökkévaló esküje miatt, mely
közöttük volt, Dávid és Jónátán, Sául fia között. **8** Erre vette
a király Riczpa, Ajja leányának két fiát, kiket szült Sáulnak,
Armónit és Mefibósetet, meg öt fiát Míkhálnak, Sául leányának,
akiket szült a Mechólabeli Adriélnek Barzilláj fiának; **9** és adta

őket a Gibeónbeliek kezébe, és kivégezték őket a hegyen az
Örökkévaló színe előtt és ők elestek heten együtt; s megölettek
ők az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén. **10** Ekkor
vette Riczpa, Ajja leánya, a zsákot és kiterítette azt maga előtt
a sziklán az aratás kezdetétől fogva, amíg víz omlott rájuk az
égből; és nem engedte rájuk ereszkedni az ég madarát nappal,
sem a mező vadját éjjel. **11** És tudtára adták Dávidnak, hogy mit
cselekedett Riczpa, Ajja leánya, Sául ágyasa. **12** Ekkor ment
Dávid és elvette Sául csontjait és fiának Jónátánnak csontjait
Jábés-Gileád uraitól, akik ellopták volt azokat Bét-Sán piacáról,
ahol őket fölakasztották a filiszteusok ama napon, melyen a
filiszteusok megverték Sáult Gilbóában. **13** És fölvitte onnan
Sául csontjait és fiának Jónátánnak csontjait és összeszedték
aki végzettek csontjait is. **14** És eltemették Sáulnak és fiának,
Jónátánnak csontjait Benjámin országában Czélában atyjának,
Kisnek sírjában; és megtették mindazt, amit parancsolt a király.
S engedett az Örökkévaló az ország fohászának ezekután. **15**
És újra volt háborúja a filiszteusoknak Izrael ellen. Lement Dávid
meg szolgái vele és harcoltak a filiszteusokkal és elbágyadt
Dávid. **16** Jisbí-Benób pedig, aki a Ráfa szülöttjei közt volt
– dárdájának súlya háromszáz sékel réz és új karddal volt
felövezve – azt mondta, hogy megveri Dávidot; **17** de segített neki
Abisáj, Czerújá fia, megverte a filiszteust és megölte őt. Akkor
esküdtek Dávid emberei ő neki, mondván: Nem fogsz többé
kivonulni velünk a háborúba, hogy ki ne oltsd Izrael mécsesét.
18 Történt ennek utána, újra volt a háború a filiszteusokkal
Góbban; akkor megverte a Chúsabeli Szíbbekhaj Száfot, a Ráfa
szülöttjei közül valót. **19** És újra volt a háború a filiszteusokkal
Góbban és megverte Elchánán, a Bét-Léchembeli Jáaré-Óregím

fia, a Gátbeli Goliátot – az ő dárdájának nyele olyan volt, mint
a takácsok zugolyfája. **20** És újra volt háború Gátban; és volt
egy termetes férfi, kezének ujjai és lábainak ujjai hat meg hat,
számszerint huszonnégy, ő is Ráfától született; **21** gyalázta
Izraelt, de megverte őt Jónátán, Símeának, Dávid testvérének
a fia. **22** Ez a négy született Ráfától Gátban; és ezek elestek
Dávid keze által és szolgáinak keze által.

22 És elmondta Dávid az Örökkévalónak ez ének szavait,
amely napon megmentette őt az Örökkévaló mind az ellenségei
kezéből meg Sául kezéből. **2** Mondta: Oh Örökkévaló,
szirtem és váram és megszabadítóm nekem. **3** Isten, sziklám,
kihez menekülök; pajzsom, üdvöm szaruja, mentsváram és
menedékem, segítőm, erőszaktól megsegítesz. **4** A dicséretest
szólítom, az Örökkévalót, és elleneimtől megsegíttetem. **5**
Mert körülfogtak halálnak hullámai, vésznek árjai ijesztettek; **6**
alvilágnak kötelei környékeztek, elémkerültek halálnak tőrei.
(Sheol h7585) **7** Szorultságomban szólítom az Örökkévalót és
Istenemhez kiáltok: hallotta templomából szavamat, fohászom
eljutott füleibe. **8** Megingott, megrezgett a föld, az ég alapjai
megreszkettek, meginogtak, mert haragra lobbant. **9** Füst szállott
föl orrából és tűz emésztett a szájából, parázs izzott belőle. **10**
Meghajtotta az eget és leszállt, ködhomály lábai alatt. **11** Kérubra
ült és repült, megjelent szélnek szárnyain. **12** Sötétséget tett
maga köré sátorrá, vizek tömegét, fellegek sűrűjét. **13** A fényből
őelőtte tűzparazsak izzottak. **14** Égből dörög az Örökkévaló, s a
legfelsőbb adja a hangját. **15** Küldött nyilakat és szétszórta őket,
villámot és megzavarta. **16** Meglátszottak tengernek medrei,
feltárultak a világ alapjai, dorgálásától az Örökkévalónak, orra
fuvallatának leheletétől. **17** Lenyúl magasból, megfog engem,

kihúz engem nagy vizekből. **18** Megment hatalmas ellenemtől,
gyűlölőimtől, mert erősebbek nálam. **19** Elémtörtek balsorsom
napján, de az Örökkévaló támaszom volt. **20** Kivezetett engem
tágas térre, kiragadt; mert kedvelt engem. **21** Cselekszik velem
az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint
viszonoz nekem. **22** Mert megőriztem az Örökkévaló útjait
és nem tértem el gonoszul Istenemtől; **23** mert ítéletei mind
előttem vannak és törvényei – nem térek el tőlük. **24** Gáncstalan
voltam előtte: őrizkedtem bűnömtől. **25** S viszonzott nekem
az Örökkévaló igazságom szerint, tisztaságom szerint, mely
szemei előtt volt. **26** Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan
vitézzel gáncstalanul; **27** megtisztulttal tisztán bánsz, fonákkal
ferdén. **28** S a szegény népet megsegíted, szemeid a büszkék
ellen, hogy lealázzad. **29** Mert te vagy mécsesem, Örökkévaló,
s az Örökkévaló fénnyé teszi sötétségemet. **30** Mert veled
rohanok meg csapatot, Istenemmel ugrok föl falra. **31** Az Isten –
gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salaktalan, pajzsa ő
mind a hozzá menekülőknek. **32** Mert ki Isten az Örökkévalón
kívül, és ki a szikla Istenünkön kívül? **33** Az Isten az én
váram, erőm, fölszabadította akadálytól utamat. **34** Olyanná
teszi lábaimat mint az őzök, állnom enged magaslataimon.
35 Harcra tanítja kezeimet, hogy ércíjat fogjanak karjaim. **36**
Adtad nekem üdvödnek pajzsát, naggyá tesz a nyájasságod. **37**
Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a
bokáim. **38** Üldözöm ellenségeimet és megsemmisítem, vissza
se térek, míg el nem pusztítottam őket. **39** Elpusztítottam,
szétzúztam, hogy föl nem kelnek, elhulltak lábaim alatt. **40**
Felöveztél erővel a harcra, legörnyeszted támadóimat alattam.
41 Ellenségeimet háttal fordítottad felém, gyűlölőimet, hogy

kiirtsam. **42** Felnéznek, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz,
de nem hallgatta meg őket. **43** Szétmorzsolom őket, mint
földnek porát, mint utcák sarát, letaposom, ellapítom. **44**
Megszabadítottál népek küzdelmeitől, megtartasz nemzetek
fejének, nem ismertem nép szolgál engem. **45** Külföldnek fiai
hízelegnek énnekem, fülhallásra engednek nekem. **46** Külföldnek
fiai ellankadnak, remegve jönnek zárt helyeikből. **47** Él az
Örökkévaló, áldva legyen a sziklám, magasztaltassék Isten,
üdvöm sziklája; **48** az Isten, ki nekem megtorlást enged és
népeket ledönt alattam, **49** kiszabadít ellenségeim közül, és
támadóim közül fölemelsz, erőszaknak emberétől megmentesz.
50 Azért dicsőítlek, Örökkévaló, a nemzetek között és dallok
a nevednek. **51** Segítség tornya a királyának és kegyet mivel
fölkentjével Dáviddal, meg magzatjával örökké.

23 És ezek Dávid utolsó szavai. Úgymond Dávid, Jisáj fia,
úgymond a magasra emelt férfiú, fölkentje Jákób Istenének,
kedves dalosa Izraelnek. **2** Az Örökkévaló szelleme szólt
bennem, s az ő szava nyelvemen van. **3** Mondta Izrael Istene,
nekem szólt Izrael sziklája: Aki embereken uralkodik igazként,
aki uralkodik istenfélelemmel, **4** mint reggelnek virradása, midőn
felsüt a nap, mint reggel felhők nélkül, midőn fénytől, esőtől
pázsit kel a földből. **5** Nem olyan-e az én házam Isten előtt?
Bizony örök szövetséget szerzett velem, mindenestől rendezettet
és őrzöttet; mert minden üdvömet és minden kívánságot, nemde
ő sarjasztja? **6** De az alávalók mint ellökött tüske, mindannyian,
mert azt kézzel nem foghatják. **7** Ember, ki hozzájuk nyúl,
teljesen fegyverkezik vassal és dárdanyéllel; tűzben kell azokat
elégetni azon helyen. **8** Ezek Dávid vitézeinek nevei: Az
ülésben elölülő, Tachkemóni, a harcosok feje ő, az ecni Adínó,

nyolczszáz elesett mellett állt egyszerre. **9** Utána Eleázár,
Dódó fia, Achóchi fia; a három vitéz közül volt Dáviddal, mikor
elszántan küzdöttek a filiszteusok ellen, kik odagyűltek harcra és
elhúzódtak Izrael emberei: **10** ő fölkelt és verte a filiszteusokat,
míg keze ki nem fáradt és keze hozzá nem ragadt a kardhoz;
és szerzett az Örökkévaló ama napon nagy győzelmet, a nép
pedig visszament utána, csak kifosztásra. **11** Utána Samma,
Ágé fia, a Hárárbeli; összegyűltek a filiszteusok csapatba, és
volt ott egy telek mező tele lencsével, és a nép megfutamodott a
filiszteusok elől. **12** Odaállt a telek közepére, megmentette azt
és megverte a filiszteusokat; és szerzett az Örökkévaló nagy
győzelmet. **13** Lementek egyszer hárman a harminc főbb vitéz
közül és elérkeztek aratáskor Dávidhoz Adullám barlangjába;
a filiszteusok csapatja pedig táborozott Refáim völgyében, **14**
Dávid akkor a hegyvárban volt, a filiszteusok őrse pedig akkor
Bét-Léchemben volt. **15** És kívánkozott Dávid és mondta: Ki
ad nekem vizet innom Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban
van? **16** Erre áttört a három vitéz a filiszteusok táborán és
vizet merítettek Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van,
vették és elhozták Dávidhoz; de nem akarta meginni, hanem
kiöntötte azt az Örökkévalónak. **17** Így szólt: Távol legyen tőlem,
Örökkévaló, hogy ezt cselekedjem; azon férfiaknak vérét igyam-
e, kik életük veszélyével mentek? És nem akarta meginni.
Ezeket tette a három vitéz. **18** Abisáj pedig, Jóábnak, Czerúja
fiának, a testvére – ő a harmincoknak feje, és ő forgatta dárdáját
háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt.
19 A harmincoknál bizony kiválóbb volt és vezérük lett, de a
hárommal föl nem ért. **20** Benájáhú, Jehójádá fia, derék ember,
tettekben nagy, Kabczeélból; ő verte meg Móáb két hősét és

ugyanő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a hóesés
napján. **21** Ugyanő vert meg egy feltünő termetű egyiptomi
embert, az egyiptominak kezében dárda volt, ő meg lement
hozzá pálcával; kiragadta a dárdát az egyiptominak kezéből
és megölte őt saját dárdájával. **22** Ezeket tette Benájáhú,
Jehójádá fia; neki neve volt a vitézek, a harmincok közt. **23** A
harmincoknál kiválóbb, de a hárommal föl nem ért; és tette őt
Dávid a szolgálatához. **24** Aszáél, Jóáb testvére a harminc közt;
Elchánán, Dódó fia, Bét-Léchemből. **25** A Charódbeli Samma; a
Charódbeli Elíká. **26** A Péletbeli Chélecz; a Tekóabeli Íra, Ikkés
fia. **27** Az Anátótbeli Abíézer; a Chúsabeli Mebunnáj. **28** Az
Achóachbeli Czalmón; a Netófabeli Máharáj. **29** A Netófabeli
Chéleb, Báana fia; Ittaj, Ríbaj fia, a Benjáminbéli Gibeából.
30 A Pirátonbeli Benájaíhú; Chiddáj, Gáas völgyeiből. **31** Az
Arábabeli Abí-Albón; a Barchúmbeli Azmávet. **32** A Sáalbónbeli
Eljáchba; Jásén fiai: Jónátán. **33** Harárbeli Samma; az Arárbeli
Achíám, Sárár fia. **34** A Máakhabeli Elífélet Achaszbáj fia;
a Gílóbeli Eliám Aehítófel fia. **35** A Karmelbeli Checzráj; az
Érebbeli Páaráj. **36** Jigeál, Nátán fia, Czóbából; a Gádbeli Báni.
37 Az ammóni Czélek; a Beérótbeli Nácharáj, Jóábnak Czerúja
fiának fegyverhordója. **38** A Jéterbeli Íra; a Jéterbeli Gáréb. **39** A
chittita Úrija. Mindössze harminchét.

24 Az Örökkévaló haragja ismét föllobbant Izrael ellen és
ellenük indította Dávidot, mondván: Menj, számláld meg Izraelt
és Jehúdát. **2** És szólt a király Jóábhoz, a nála levő hadvezérhez:
Járd be, kérlek, mind az Izrael törzseit Dántól Beér-Sébáig,
és számláljátok meg a népet, hogy megtudjam a népnek
számát. **3** Erre szólt Jóáb a királyhoz: Ám tegyen hozzá
az Örökkévaló, a te Istened a néphez, ahogy van, százszor

annyit meg annyit, uramnak a királynak szemei pedig lássák
ezt; de uram a királyom miért akarja ezt a dolgot? **4** De
kényszerítette a király szava Jóábot és a hadsereg vezéreit;
és elindult Jóáb meg a hadsereg vezérei a király színe elől,
hogy megszámlálják a népet, Izraelt. **5** Átkeltek a Jordánon és
táboroztak Aróérben, jobbra a völgy közepén levő várostól – Gád
és Jáezér felé. **6** És eljutottak Gileádba és a Tachtím országába
Chodsíba; eljutottak Dán-Jáanba és kanyarodva Czídón felé. **7**
És eljutottak Czór erősségéhez, meg mind a chívvi és kanaáni
városaiba; és végül jöttek Jehúda délvidékére Beér-Sébáig. **8** Így
bejárták az egész országot és megjöttek kilenc hónap és húsz
nap múltán Jeruzsálembe. **9** És átadta Jóáb a népszámlálás
számát a királynak; volt pedig Izrael nyolcszázezer hadba való,
kardrántó, és Jehúda embere ötszázezer ember. **10** De furdalta
Dávidot a lelke, annak utána, hogy megszámlálta a népet –
és szólt Dávid az Örökkévalóhoz: Nagyon vétkeztem azzal,
amit cselekedtem; de most, Örökkévaló, tűntesd el szolgád
bűnét, mert nagyon balgán viselkedtem. **11** Midőn Dávid reggel
fölkelt – az Örökkévaló igéje pedig lett Gád prófétához. Dávid
látójához, mondván: **12** Menj el és szólj Dávidhoz: így szól az
Örökkévaló, hármat akarok rád vetni, válassz magadnak egyet
közülük, hogy veled megcselekedjem - **13** bement Gád Dávidhoz
és tudtára adta; mondta neki: Jöjjön-e rád hét éven át éhség
országodban, vagy hogy három hónapig futamodjál ellenséged
elől, ő meg üldöz téged, vagy hogy három napig dögvész legyen
országodban? Most tudjad és lássad, mit vigyek küldőmnek
válaszul? **14** Ekkor szólt Dávid Gádhoz Megszorultam nagyon!
Hadd essünk csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma,
de ember kezébe ne essem! **15** És bocsátott az Örökkévaló

dögvészt Izraelre reggeltől fogva a meghatározott időig; és
meghalt a nép közül Dántól Beér-Sébáig hetvenezer ember. **16**
Már az angyal kinyújtotta kezét Jeruzsálem ellen, hogy pusztítsa,
de meggondolta az Örökkévaló a veszedelmet és mondta az
angyalnak, aki pusztított a nép közt: Elég, engedd le kezedet. Az
Örökkévaló angyala pedig épen a jebúszi Aravna szérűje mellett
volt. **17** És szólt Dávid az Örökkévalóhoz, mikor meglátta az
angyalt, ki verte a népet, és mondta: Íme, én vétkeztem és bűnt
követtem el, de a juhok, mit cselekedtek? Legyen, kérlek, kezed
én rajtam és atyám házán! **18** És bement Gád Dávidhoz ama
napon és mondta neki: Menj föl, állíts oltárt az Örökkévalónak
a jebúszi Aravna szérűjén. **19** És fölment Dávid Gád szava
szerint, amint parancsolta az Örökkévaló. **20** Ekkor kitekintett
Aravna és látta a királyt és szolgáit, amint feléhaladnak; erre
kiment Aravna és leborult a király előtt arcával a földre. **21**
És mondta Aravna: Miért jött uram, a király az ő szolgájához?
Mondta Dávid: Hogy megvegyem tőled a szérűt, hogy oltárt
építsek az Örökkévalónak és elálljon a dögvész a néptől. **22** És
szólt Aravna Dávidhoz: Vegye és mutassa be uram királyom azt,
ami jónak látszik szemeiben; lám itt a tulok az égőáldozatra,
meg a cséplőszánok és a marha szerszáma fának. **23** Mindent
adott Aravna király a királynak. – És szólt Aravna a királyhoz: Az
Örökkévaló, a te Istened kedveljen téged! **24** És szólt Aravnához:
Nem, hanem pénzen fogom megvenni tőled, s nem mutatok
be az Örökkévalónak, Istenemnek ingyen való áldozatokat. És
megvette Dávid a szérűt és a marhát ötven sékel ezüstért. **25**
Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott
égő- és békeáldozatokat, és engedett az Örökkévaló az ország
könyörgésének és elállt a csapás Izraeltől.

1 Királyok

1 Dávid király öreg lett, előhaladt a korban; betakarták őt
ruhákkal, de nem melegedett meg. **2** És mondták neki szolgái:
Keressenek uram a király számára egy hajadon leányt, hogy
álljon a király előtt és legyen neki ápolója; feküdjék öledben, hogy
megmelegedjék uram a király. **3** És kerestek szép leányt Izraél
egész határában, és találták a Súnémbeli Abíságot és elhozták őt
a királynak. **4** A leány pedig felette szép volt; a királynak ápolója
lett és kiszolgálta őt, de a király nem ismerte meg. **5** Adóníja
pedig, Chaggít fia magasra tört, mondván: Én leszek király.
És szerzett magának kocsikat és lovasokat, és ötven ember
futott előtte. **6** S nem bántotta őt az atyja soha életében, hogy
mondta volna: Miért cselekedtél így? Ő is igen szép alakú volt; ő
pedig született Ábsálóm után. **7** Voltak neki beszédei Jóábbal,
Cerúja fiával és Ebjátár pappal; és pártjára álltak Adóníjának. **8**
De Cádók pap, Benájáhú, Jehójádá fia és Nátán próféta, meg
Simeí és Réi, meg Dávidnak a vitézei nem voltak Adóníjáhú
mellett. **9** És áldozott Adóníjáhú aprójószágot, marhát és hízlalt
barmot a Zóchélet-kő mellett, mely a Rógél forrásnál van; és
meghítta mind a testvéreit, a király fiait, meg mind a Jehúda
embereit, a király szolgáit. **10** De Nátán prófétát és Benájáhút,
meg a vitézeket és testvérét Salamont, nem hitta meg. **11** Ekkor
szólt Nátán Bát-Sébához, Salamon anyjához, mondván: Nem
hallottad-e, hogy király lett Adóníjáhú, Chaggít fia, és urunk
Dávid nem tudja! **12** Most tehát jer, hadd adjak neked tanácsot s
mentsd meg életedet és fiadnak Salamonnak életét. **13** Eredj és
menj be Dávid királyhoz és szólj hozzá: Nemde te, uram király,
megesküdtél szolgálódnak, mondván: Bizony, Salamon fiad lesz
király utánam és majd ő ül trónomon. Miért lett hát Adóníjáhú a

király? **14** Íme te még beszélsz ott a királlyal, és én bemegyek
utánad és megtoldom szavaidat. **15** Bement tehát Bát-Sébá a
királyhoz a terembe, a király pedig igen öreg volt és a Súnémbeli
Abíság kiszolgálta a királyt. **16** Meghajolt Bát-Sébá és leborult a
király előtt. Mondta a király: Mi a kívánságod? **17** És mondta
neki: Uram, te megesküdtél szolgálódnak az Örökkévalóra,
Istenedre: bizony Salamon fiad király lesz utánam és majd ő ül
trónomon. **18** Most pedig íme Adónija lett a király, és ezt most,
uram király, nem tudtad! **19** Áldozott ökröket, hízlalt barmot és
aprójószágot sokat, és meghítta mind a királyfiakat, meg Ebjátár
papot és Jóáb hadvezért, de Salamont a te szolgádat nem hítta
meg. **20** Te pedig uram király, egész Izraél szemei rajtad vannak,
hogy tudtukra adjad, ki ül majd uramnak a királynak trónján
ő utána. **21** És lészen, amint fekszik uram a király őseinél,
akkor én és fiam Salamon bűnösek leszünk. **22** És íme, ő
még beszélt a királlyal és jött Nátán próféta. **23** Jelentették a
királynak, mondván: Itt van Nátán próféta! És bement a király elé
és leborult a király előtt arcaival földre. **24** És szólt Nátán: Uram
király, te mondtad-e, Adóníjáhú lesz a király utánam és ő ül
majd a trónomon? **25** Mert ma lement, áldozott ökröket, hízlalt
barmot és aprójószágot sokat, és meghitta mind a királyfiakat,
a hadvezéreket és Ebjátár papot: és íme ők esznek, isznak
előtte és azt mondták: éljen Adóníjáhú király! **26** De engem, a te
szolgádat, meg Cádók papot és Benájáhút, Jehójádá fiát és
Salamont, a te szolgádat nem hítta meg. **27** Avagy uram a király
részéről történt ez a dolog, s nem tudattad volna szolgáddal, ki ül
majd uramnak a királynak trónján ő utána? **28** Felelt Dávid király
és mondta: Hívjátok hozzám Bát-Sébát! Bement a király elé és
megállt a király előtt. **29** Ekkor megesküdött a király és mondta:

Él az Örökkévaló, a ki megváltotta lelkemet minden szorongástól
– **30** bizony, amint megesküdtem neked az Örökkévalóra, Izraél
Istenére, mondván: igenis fiad, Salamon lesz király utánam és
ő ül majd trónomon helyettem, bizony akképpen cselekszem
e mai napon. **31** Erre meghajtotta magát Bát-Sébá arccal a
földre és leborult a király előtt; így szólt: Éljen uram Dávid király
örökké! **32** Ekkor szólt Dávid király: Hívjátok ide Cádók papot,
Nátán prófétát és Benájáhút, Jehójádá fiát! És bementek a
király elé. **33** Mondta nekik a király: Vegyétek magatok mellé
uratok szolgáit, ültessétek fiamat Salamont az én öszvéremre és
vigyétek őt le a Gíchónhoz. **34** És kenje őt ott föl Cádók pap meg
Nátán próféta királyul Izraél fölé; erre fújjátok meg a harsonát
és mondjátok: éljen Salamon király! **35** S jöjjetek föl utána, ő
meg jöjjön és üljön a trónomon és majd ő lesz király utánam,
mert őt rendeltem, hogy fejedelem legyen Izraél és Jehúda
fölött. **36** Felelt Benájáhú, Jehójádá fia a királynak és mondta:
Ámen! Így szóljon az Örökkévaló, uramnak a királynak Istene!
37 Valamint volt az Örökkévaló urammal a királlyal, akképpen
legyen Salamonnal és nagyobbá tegye trónját uramnak, Dávid
királynak trónjánál. **38** Ekkor lement Cádók pap, meg Nátán
próféta és Benájáhu, Jehójádá fia, meg a keréti és peléti, ültették
Salamont Dávid király öszvérére és vezették őt a Gíchónhoz.
39 És vette Cádók pap az olajszarút a sátorból és fölkente
Salamont, erre megfútták a harsonát és mondta az egész nép:
Éljen Salamon király! **40** És fölment az egész nép ő utána, és
a nép sípolt sípokon és örvendett nagy örömmel; úgy, hogy
meghasadt a föld hangjuktól. **41** És meghallotta Adóníjáhú meg
mind a meghívottak, kik vele voltak, s ők éppen végeztek az
evéssel; s midőn meghallotta Jóáb a harsona hangját, mondta:

Miért e hangja a zajongó városnak? **42** Még ő beszélt és íme
Jónátán, Ebjátár papnak a fia jött; és mondta Adoníjáhú: Jer,
mert derék ember vagy és jót adsz hírül. **43** Felelt Jónátán és
mondta Adóníjáhúnak: Igenis, urunk Dávid király Salamont tette
királlyá. **44** Küldte ugyanis vele a király Cádók papot, Nátán
prófétát, Benájáhút, Jehójádá fiát, meg a kerétit és a pelétit; és
ültették őt a király öszvérére. **45** Erre fölkenték őt Cádók pap és
Nátán próféta királlyá a Gíchón mellett és fölvonultak onnan
örvendve, úgy, hogy zajgott belé a város: ez az a hang, melyet
hallottatok. **46** Rá is ült Salamon a királyi trónra; **47** el is jöttek a
király szolgái, hogy áldják urunkat, Dávid királyt, mondván: tegye
Isten jelesebbé Salamon nevét a te nevednél és tegye nagyobbá
az ő trónját a te trónodnál; ekkor leborult a király a fekvőhelyen.
48 Meg szólt is a király ekképpen: áldva legyen az Örökkévaló,
Izraél Istene, aki adott ma olyat, ki trónomon ül, és szemeim
látják. **49** Ekkor megrémültek és fölkeltek Adóníjáhúnak mind a
meghívottjai és elmentek kiki útjára. **50** Adóníjáhú pedig félt
Salamontól; fölkelt, elment éa megragadta az oltár szarvait.
51 És jelentették Salamonnak, mondván: Íme, Adóníjáhú fél
Salamon királytól; és íme megfogta az oltár szarvait, mondván:
esküdjék meg e napon Salamon király nekem, hogy nem öli meg
szolgáját a karddal. **52** Mondta Salamon: Ha derék emberré
lesz, egy hajaszála sem esik a földre; de ha valami rosszaság
találtatik rajta, meg fog halni. **53** És küldött Salamon király, és
lehozták őt az oltárról; odajött és leborult Salamon király előtt, s
mondta neki Salamon: Menj házadba.

2 Midőn közeledtek Dávid napjai a halálhoz, megparancsolta
fiának, Salamonnak, mondván: **2** Én megyek az egész föld
útjára; légy erős és légy férfiúvá! **3** Őrizd meg az Örökkévalónak,

a te Istenednek őrizetét, járva útjaiban, megőrizve törvényeit,
parancsolatait, rendeleteit és bizonyságait, amint írva van Mózes
tanában, azért hogy boldogulj mindenben, amit cselekszel és
mindenütt, ahová fordulsz. **4** Azért hogy fönntartsa az Örökkévaló
az ő igéjét, melyet szólt felőlem, mondván: ha majd megőrzik
fiaid útjukat, járva előttem igazságban egész szívükkel és egész
lelkükkel, mondom, nem fogy el neked ember Izraél trónjáról.
5 Tudod te azt is, mit cselekedett velem Jóáb, Cerúja fia, mit
cselekedett Izraél két hadvezérével, Abnérrel, Nér fiával és
Amászával, Jéter fiával, hogy megölte őket és háborúnak ontott
vérét hozta a békébe és tette a háborúnak ontott vérét a derekán
levő övébe, meg a lábán levő sarújára. **6** Cselekedjél tehát
bölcsessége szerint és ne engedd leszállni ősz fejét békében
a sírba. **(Sheol h7585)** **7** De a Gileádbeli Barzilláj fiaival mívelj
szeretetet, és legyenek az asztalodnál evők közt, mert ekképpen
közeledtek hozzám, mikor megszöktem Ábsálóm testvéred
elől. **8** És íme, nálad van, a Benjáminbeli Simeí, Géra fia
Bachúrímból, s ő átkozott engem erős átokkal azon a napon,
hogy Máchanájimba mentem; de ő elémbe jött a Jordánhoz
és megesküdtem neki az Örökkévalóra, mondván: nem foglak
megölni karddal. **9** Most pedig ne hagyd őt büntetlenül, mert
bölcs ember vagy; majd tudni fogod, mit cselekedjél vele, hogy
leszállítsad ősz fejét vérrel a sírba. **(Sheol h7585)** **10** És feküdt
Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában. **11** Az idő pedig,
mely alatt király volt Dávid Izraél fölött, negyven esztendő:
Chebrónban király volt hét évig, Jeruzsálemben pedig király volt
harminchárom évig. **12** Salamon pedig ült atyjának, Dávidnak
trónján, és megszilárdult az uralma nagyon. **13** És odament
Adóníjáhú, Chaggít fia, Bát-Sébához, Salamon anyjához. És

mondta: Béke-e a te jötted? Mondta: Béke! **14** Mondta: Szavam
van hozzád. És mondta: Szólj. **15** Mondta: Te tudod, hogy enyém
volt a királyság, és felém fordította egész Izraél az ő arcát, hogy
király legyek; de átfordult a királyság és testvéremé lett, ment
az Örökkévalótól lett az övé. **16** Most tehát egy dolgot kérek
tőled, ne utasítsd vissza arcomat. És szólt hozzá: Beszélj! **17**
Mondta: Mondd meg, kérlek, Salamon királynak – mert nem fogja
visszautasítani arcodat – adja nekem a Súnémbeli Abíságot
feleségül. **18** Erre mondta Bát-Sébá: Jó, majd én beszélek
felőled a királyhoz. **19** És bement, Bát-Sébá Salamon királyhoz,
hogy beszéljen vele Adóníjáhú felől. Fölkelt a király elejébe,
leborult előtte, trónjára ült, széket tétetett a királynak anyja
számára, és az leült jobbjáról. **20** És mondta: Egy kis kérést
kérek én tőled, ne utasítsd vissza arcomat. Mondta neki a király:
Kérj, anyám, mert nem utasítom vissza arcodat. **21** És mondta:
Adják a Súnémbeli Abíságot Adóníjáhú testvérednek feleségül.
22 Felelt Salamon király és mondta anyjának: És minek kéred a
Súnémbeli Abíságot Adóníjáhú számára? Kérd hát számára a
királyságot, mert ő az idősebb testvérem – számára meg Ebjátár
pap számára és Jóáb Cerúja fia számára. **23** Ekkor megesküdött
Salamon király az Örökkévalóra, mondván: Így tegyen velem
Isten és így folytassa, bizony élete árán mondotta ki Adóníjáhú
e szót! **24** Most tehát – él az Örökkévaló, ki megszilárdított
engem és ki ülnöm engedett Dávid atyám trónjára és a ki házat
alapított nekem, amint megígérte – bizony ma meg fog öletni
Adóníjáhú! **25** És küldött Salamon király Benájáhú, Jehójádá fia
által; rátámadt és meghalt. **26** Ebjátár papnak pedig mondta a
király: Anátótba menj, meződre, mert halál fia vagy; de e mai
napon nem öllek meg, mert vitted az Úrnak, az Örökkévalónak

ládáját Dávid atyám előtt és mert sanyarogtál mindenütt, a hol
sanyargott atyám. **27** És elűzte Salamon Ebjátárt, hogy ne
legyen papja az Örökkévalónak, hogy teljesedjék az Örökkévaló
igéje, melyet kimondott Éli háza felől Sílóban. **28** És a hír eljutott
Jóábhoz – mert Jóáb Adóníjához hajlott, de Ábsálómhoz nem
hajlott volt – erre menekült Jóáb az Örökkévaló sátorába és
megragadta az oltár szarvait. **29** Jelentették Salamon királynak,
hogy az Örökkévaló sátorába menekült Jóáb és ott van az
oltár mellett; ekkor küldte Salamon Benájáhút, Jehójádá fiát,
mondván: Menj, támadj rá! **30** Bement tehát Benájáhú az
Örökkévaló sátorába és szólt hozzá: Így szól a király: menj ki!
Mondta: Nem, hanem itt halok meg. És választ vitt Benájáhú a
királynak, mondván: Így beszélt Jóáb és így felelt nekem. **31** De
mondta neki a király: Tégy, amint szólott, támadj rá és temesd
el; és hárítsd el a vért, melyet ok nélkül kiontott Jóáb, rólam
és atyám házáról. **32** És térítse vissza az Örökkévaló a vér
ontását a fejére, hogy rátámadt nálánál igazabb és jobb két
férfiúra, és megölte őket a karddal, Dávid atyám pedig nem
tudta: Abnért, Nér fiát, Izraél hadvezérét és Amászát, Jéter
fiát, Jehúda hadvezérét. **33** Térjen hát vissza az elontott vérük
Jóáb fejére és magzatjának fejére örökre; Dávidnak pedig, meg
magzatjának és házának és trónjának békéje legyen mindörökké
az Örökkévaló részéről! **34** Erre fölment Benájahú, Jehójádá fia,
rátámadt és megölte; és eltemették házában, a pusztában. **35**
És helyébe tette a király a sereg fölé Benájáhút, Jehójádá fiát,
Cádók papot pedig tette a király Ebjátár helyébe. **36** Küldött a
király s hivatta Simeít és mondta neki: Építs magadnak házat
Jeruzsálemben és lakjál ott és ki ne menj onnan, se ide, se oda;
37 de lészen, amely napon kimész és átkelsz a Kidrón patakján,

jól tudjad, hogy meg kell halnod; véred a fejeden lészen. **38**
És mondta Simeí a királynak: Jól van ez így; amint szólt ma
a király, akképpen cselekszik majd szolgád. És lakott Simeí
Jeruzsálemben sok ideig. **39** Történt pedig három év múlva,
elszökött Simeínek két szolgája Ákhíshoz, Máakha fiához, Gát
királyához; és tudtára adták Simeínek, mondván: Íme, szolgáid
Gátban vannak. **40** Ekkor fölkelt Simeí, fölnyergelte szamarát
és Gátba ment Ákhíshoz, hogy megkeresse szolgáit: odament
Simeí és elhozta szolgáit Gátból. **41** Tudtára adták Salamonnak,
hogy elment Simeí Jeruzsálemből Gátba és visszatért. **42**
Erre küldött a király, hivatta Simeít és szólt hozzá: Nemde
megeskettelek az Örökkévalóra és megintettelek, mondván:
amely napon kimész és elmész ide meg oda, jól tudjad, hogy
meg kell halnod, – te meg így szóltál hozzám: jól van ez így,
megértettem. **43** Hát mért nem őrizted meg az Örökkévaló
esküjét és a parancsot, melyet parancsoltam neked? **44** És szólt
a király Simeíhez: Te tudod mind azt a rosszat, melyről tudja a
szíved, hogy elkövetted Dávid atyám ellen, térítse tehát vissza
az Örökkévaló fejedre rosszaságodat! **45** De Salamon király
áldott legyen, Dávid trónja pedig szilárd lesz az Örökkévaló
előtt mindörökké! **46** Erre parancsot adott a király Benájáhúnak,
Jehójádá fiának; kiment, rátámadt, és meghalt. És az uralom
megszilárdult Salamon kezében.

3 És sógorságra lépett Salamon Fáraóval, Egyiptom királyával;
elvette ugyanis Fáraó leányát, és elhozta Dávid városába, addig,
míg végzett azzal, hogy fölépítse. a maga házát és Jeruzsálem
falait köröskörül. **2** A nép csak áldozott a magaslatokon, mert
nem építtetett ház az Örökkévaló nevére mindama napokig. **3** És
szerette Salamon az Örökkévalót, járván Dávid atyjának törvényei

szerint, csakhogy a magaslatokon áldozott és füstölögtetett. **4**
Ment a király Gibeónba, hogy ott áldozzon, mert az volt a nagy
magaslat; ezer égőáldozatot szokott áldozni Salamon amaz
oltáron. **5** Gibeónban jelent meg az Örökkévaló Salamonnak éjjeli
álomban; és mondta Isten: Kérj, mit adjak neked? **6** Mondta: Te
nagy szeretetet míveltél szolgáddal, Dávid atyámmal, amint hogy
járt előtted hűséggel, igazsággal és egyenes szívvel te irántad;
és te megőrizted neki ezt a nagy szeretetet és fiat adtál neki, ki
trónján ül, ahogy van e mai napon. **7** Most tehát, Örökkévaló,
Istenem, te tetted királynak szolgádat Dávid atyám helyébe –
én pedig kicsiny fiú vagyok, nem tudok ki- és bevonulni. **8** És
szolgád néped közepette van, melyet kiválasztottál: nagyszámú
nép, mely meg nem olvasható s meg nem számlálható a sokaság
miatt. **9** Adj tehát szolgádnak értő szívet, hogy ítélhesse népedet,
tudván különbséget tenni jó és rossz között; mert ki győzi ítélni
ezt a tömérdek népedet? **10** És jónak tetszett a dolog az Úr
szemében, hogy Salamon ezt a dolgot kérte. **11** Szólt hozzá
Isten: Mivelhogy ezt a dolgot kérted és nem kértél magadnak
hosszú életet és nem kértél magadnak gazdagságot és nem
kérted ellenségeid életét, hanem kértél magadnak belátást, hogy
megértsed a jogot: **12** íme tettem szavad szerint, íme adtam
neked bölcs és értelmes szívet, úgy, hogy olyan mint te nem
volt előtted, és utánad sem támad olyan mint te. **13** De azt
is, mit nem kértél, adtam neked, gazdagságot is, dicsőséget
is, úgy hogy nem lesz olyan mint te senki a királyok közt,
minden napjaidban. **14** És ha majd jársz útjaimban, megőrizvén
törvényeimet és parancsolataimat, amint járt Dávid atyád, akkor
meg fogom hosszabbítani életedet. **15** Erre fölébredt Salamon
és íme: álom. Elment Jeruzsálembe, oda állt az Örökkévaló

szövetségének ládája elé, bemutatott égőáldozatokat, készített
békeáldozatokat és szerzett lakomát mind a szolgái számára. **16**
Akkor jött két parázna asszony a királyhoz és álltak előtte. **17**
És mondta az egyik asszony: Kérem, uram, én és ez asszony
lakunk egy házban, és szültem nála a házban. **18** Volt pedig
harmadnapon a szülésem után, szült ez asszony is; és mi együtt
voltunk, senki idegen nálunk a házban, csak mi ketten voltunk
a házban. **19** De meghalt ez asszony fia egy éjjel, mert rája
feküdt; **20** és fölkelt éjjel és elvette mellőlem fiamat – szolgálód
pedig aludt – és ölébe fektette, az ő holt fiát pedig az én ölembe
fektette. **21** Midőn reggel fölkeltem, hogy szoptassam fiamat,
íme, meg volt halva; de midőn reggel megtekintettem, íme, nem
a fiam volt, akit szültem. **22** Erre mondta a másik asszony: Nem,
hanem az én fiam az élő, a te fiad pedig a halott! Amaz meg
mondja: Nem, hanem a te fiad a halott, az én fiam pedig az élő!
Így beszéltek a király előtt. **23** És mondta a király: Ez mondja: az
én fiam az élő s a te fiad a halott; amaz Pedig mondja: nem,
hanem a te fiad halott és az én fiam az élő. **24** Mondta a király:
Hozzatok kardot nekem! És oda vitték a kardot a király elé. **25**
És mondta a király: Vágjátok ketté az élő gyermeket és adjátok
felét az egyiknek és felét a másiknak. **26** Ekkor szólt az asszony,
akié volt az élő fiú, a királyhoz – mert megindult a szíve fia iránt
– és mondta: Kérem, uram, adjátok neki az élő gyermeket, de
ölni ne öljétek meg! Amaz pedig mondta: Se enyém, se tied ne
legyen, vágj átok szét! **27** Erre megszólalt a király és mondta:
Neki adjátok az élő gyermeket és ölni meg ne öljétek; ő az
anyja. **28** Hallotta egész Izraél az ítéletet, melyet hozott a király
és féltek a királytól, mert látták, hogy Isten bölcssége van ő
benne, hogy ítéletet szerezzen.

4 És király volt Salamon egész Izraél fölött. **2** És ezek az ő
vezérei: Azarjáhú, Cádók fia, a pap. **3** Elíchóref és Achíja,
Sísa fiai, írók; Jehósáfát, Achílúd fia, a kancellár; **4** Benájáhú,
Jehójádá fia, a sereg fölött; Cádók és Ebjátár papok. **5**
Azarjáhú, Nátán fia, a tiszttartók fölött; Zábúd, Nátán fia, pap,
a király barátja. **6** Achísár a ház fölött; Adónírám, Abda fia,
a robot fölött. **7** Salamonnak volt tizenkét tiszttartója egész
Izraél fölött, azok ellátták a királyt és házát: egy hónapig az
évben volt mindegyiknek a dolga, hogy ellássa. **8** És ezek a
neveik: Ben-Chúr, Efraim hegységében. **9** Ben-Déker Mákacban,
Sáalebímben, Bét-Sémesben, Élónban, Bet Chánánban. **10** Ben-
Chészed Arubbótban; övé volt Szókhó és Chéfer egész vidéke.
11 Ben Abínádáb: Dór egész kerülete, Táfat, Salamon leánya,
lett a felesége. **12** Báana, Achílúd fia: Táanákh éa Megiddó
meg egész Bét-Seán, mely Cáretán mellett van Jizreélen alul,
Bét-Seántól Abél-Mechóláig egészen túl Jokmeámon. **13** Ben-
Géber Rámót-Gileádban; övéi voltak Jáír, Menasse fiának falvai,
melyek Gileádban vannak, övé Argób területe, mely Básanban
van, hatvan nagy város, fallal és rézreteszszel. **14** Achínádáb,
Iddó fia: Máchanájimban. **15** Achímáac Naftalíban; ő is nőül
vette Salamon leányát, Bászemátot. **16** Báana, Chúsáj fia,
Ásérban és Beálótban. **17** Jeliósáfát, Párúach fia Jisszákhárban.
18 Simeí, Éla fia, Benjáminban. **19** Géber, Úri fia, Gileád
országában Szíchónnak az emóri királyának és Ógnak Básán
királyának országában. És egy tiszttartó, ki az országban volt.
20 Jehúda és Izraél sokan voltak, annyian mint a fövény, mely a
tenger mellett van, sokaságra; ettek, ittak és örvendeztek. **21**
Salamon pedig uralkodott mind a királyságokon a folyamtól a
filiszteusok földjéig, meg Egyiptom határáig: hoztak ajándékot és

szolgáltak Salamonnak életének minden napjaiban. **22** Volt pedig
Salamonnak élelme egy napra: harminc kór lángliszt és hatvan
kór liszt; **23** tíz hízlalt ökör és húsz legelős ökör meg száz juh;
az őzön, szarvason, dámvadon és hízlalt szárnyasokon kívül. **24**
Mert ő uralkodó volt mindenen a folyamon túl, Tifszáchtól Azzáig,
mind a folyamontúli királyokon; és békéje volt neki minden oldalról
köröskörül. **25** És biztonságban lakott Jehúda meg Izraél ki-ki
szőlőtője alatt és fügefája alatt Dántól Beér-Sébáig, Salamonnak
minden napjaiban. **26** És volt Salamonnak negyvenezer jászol
lova, szekerei számára és tizenkét ezer ménje. **27** És ellátták
ama tiszttartók Salamon királyt és mindenkit, a ki Salamon
király asztalához került, ki-ki a maga hónapjában, nem engedtek
hiányt semmiben. **28** Az árpát és a szalmát a lovak és a paripák
számára odavitték azon helyre, ahová kellett, ki-ki rendje szerint.
29 És adott Isten bölcsséget Salamonnak és értelmet igen sokat,
és széles elmét, a mennyi a fövény, mely a tenger partján van.
30 És nagyobb volt Salamonnak bölcsessége mind a Kelet fiainak
bölcsességénél és Egyiptom egész bölcsességénél. **31** Bölcsebb
volt mint minden ember, mint az ezráchi Étán meg Hémán,
Kalkól és Dardá, Máchól fiai; és hírneve volt mind a nemzetek
közt köröskörül. **32** Mondott háromezer példabeszédet, és éneke
ezeröt volt. **33** Beszélt a fákról, a Libánonban levő cédrustól
egészen a falon kinövő izsópig; beszélt a baromról, a madárról,
a csúszómászóról és a halakról. **34** És eljöttek mind a népek
közül meghallgatni Salamon bölcsességét, mind a föld királyai
részéről, kik hallottak a bölcsségéről.

5 És küldte Chírám, Cór királya az ő szolgáit Salamonhoz, mert
meghallotta, hogy őt kenték föl királynak atyja helyébe; mert
barátja volt Chírám Dávidnak minden időben. **2** Erre küldött

Salamon Chírámhoz, mondván: **3** Te tudod, hogy Dávid atyám
nem építhetett házat az Örökkévalónak, Istenének nevére a
háború miatt, mellyel őt körülvették, míg nem adta őket az
Örökkévaló lábai talpa alá. **4** De most nyugalmat szerzett nekem
az Örökkévaló, Istenem köröskörül; nincs sem háborító, sem
rossz esemény. **5** S íme, én arra gondolok, hogy házat építsek az
Örökkévalónak, Istenemnek nevére, ahogy szólt az Örökkévaló
Dávid atyámhoz, mondván: fiad, kit helyedbe teszek trónodra –
ő építi majd a házat nevemre. **6** Most tehát parancsold meg,
hogy vágjanak számomra cédrusokat a Libánonból, szolgáim is
a te szolgáiddal lesznek, a szolgáidnak bérét pedig megadom
neked, mind a szerint, ahogy mondod; mert te tudod, hogy nincs
közöttünk senki, ki úgy tudna fákat vágni, mint a Cídónbeliek. **7**
És volt, midőn hallotta Chírám Salamon szavait, igen megörült;
mondta: Áldva legyen az Örökkévaló e napon, hogy adott
bölcs fiút Dávidnak e számos nép fölé. **8** Ekkor küldött Chírám
Salamonhoz, mondván: Hallottam, mifelől küldöttél hozzám:
én megteszem minden kívánságodat a cédrusfák iránt és
ciprusfák iránt. **9** Szolgáim majd leszállítják a Libánonról a
tengerre és tutajokként a tengerre teszem addig a helyig, melyet
megizensz nekem, hogy ott szétbontsam és te elvigyed; te pedig
megteszed az én kívánságomat, megadván házam kenyerét.
10 Így adott Chírám Salamonnak cédrusfákat és ciprusfákat
minden kivánsága szerint. **11** Salamon pedig adott Chírámnak
húszezer kór búzát házának az élelmezésére, meg húsz kór törött
olajat; így szokott adni Salamon Chírámnak évről évre. **12** Az
Örökkévaló pedig adott bölcsséget Salamonnak, amint megígérte
neki. És béke volt Chírám és Salamon közt, és ők ketten
szövetséget kötöttek. **13** És kiemelt Salamon király robotnépet

egész Izraélből; és volt a robotnép harmincezer ember. **14** És
küldte őket a Libánonba: tízezret havonkint fölváltva; egy hónapig
a Libánonban voltak, két hónapig otthon. Adónírám pedig a robot
fölött volt. **15** És volt Salamonnak hetvenezer teherhordója, meg
nyolcvanezer kővágója a hegyben. **16** Azonkívül Salamonnak a
munkára felügyelő tisztjei háromezerháromszázan, akik uralmat
vittek a munkát végző nép fölött. **17** Megparancsolta a király és
fejtettek nagy köveket, becses köveket, hogy alapozzák a házat
faragott kövekkel. **18** És faragták Salamonnak építői és Chíróm
építői, meg a Gebálbeliek; és készítették a fákat meg a köveket
a ház építésére.

6 És volt a négyszáznyolcvanadik évben, miután kivonúltak
Izraél fiai Egyiptom országából, a negyedik évben – Zív havában,
az a második hónap – hogy király volt Salamon Izraél fölött,
fölépítette a házat az Örökkévalónak. **2** A ház pedig, melyet
épített Salamon király az Örökkévalónak, hatvan könyök a
hossza, húsz a szélessége és harminc könyök a magassága. **3**
A csarnok pedig, a ház templomának előrészén, húsz könyök a
hossza, a ház szélességének oldalán; tíz könyök szélessége a
ház előrészén. **4** És készített a ház számára gerendás csukott
ablakokat. **5** És épített a ház fala mellé emeleteket köröskörül,
a ház falai mellett köröskörül, a templom és a debír mellett,
és készített oldaltermeket köröskörül. **6** Az alsó emelet, öt
könyök a szélessége, a középső, hat könyök a szélessége,
és a harmadik, hét könyök a szélessége; mert csökkenéseket
alkalmazott a házon köröskörül kívülről, hogy ne kelljen beléje
nyúlni a ház falaiba. **7** A ház ugyanis, amikor épült, ép kövekből,
úgy amint fejtették, épült; sem kalapács, sem fejsze, sem bármi
vasszerszám nem hallatott a háznál, amikor épült. **8** A középső

oldalterem bejárata a ház jobboldalán volt; csigalépcsőkön
mennek föl a középsőre és a középsőből a harmadikra. **9**
Építette a házat és bevégezte; és bepadlózta a házat boltívekkel
meg gerendasorokkal cédrusból. **10** És építette az emeleteket
az egész ház mellé, öt könyök egynek a magassága; és
egybefogta a házat cédrusfákkal. **11** És volt az Örökkévaló
igéje Salamonhoz, mondván: **12** Ez a ház, melyet építesz –
ha majd jársz törvényeim szerint, rendeleteimet megteszed és
megőrzöd mind a parancsolataimat, járván azok szerint, akkor
fönntartom veled szemben az én igémet, melyet szóltam Dávid
atyádhoz. **13** És lakozom Izraél fiai közt és nem hagyom el
népemet Izraélt. **14** Építette Salamon a házat és bevégezte.
15 Építette a háznak falait belülről cédrusdeszkákkal, a ház
padlójától a mennyezet gerendákig, bevonta fával belülről; és
bevonta a háznak padlóját ciprusfa deszkákkal. **16** És építette a
húsz könyöknyit a háznak hátulján cédrusdeszkákkal a padlótól
a gerendákig; s építette egy részét belülről debírnek, szentek
szentjének. **17** És negyven könyöknyi volt a ház, az a templom
előlről. **18** És cédrus volt a házon, annak belsején, vadugorkák
és kinyílt virágok kifaragásával; mind cédrus volt, kő nem volt
látható. **19** Debírt pedig készített a házban, annak belsejéről,
hogy oda tegyék az Örökkévaló szövetségének ládáját. **20**
A debír előtt pedig húsz könyök a hossza, húsz könyök a
szélessége, és húsz könyök a magassága volt, és bevonta
finomított arannyal; s az oltárt cédrussal vonta be. **21** És bevonta
Salamon a házat, annak belsejéről, finomított arannyal és húzott
aranyláncokat a debír előtt, és azt bevonta arannyal. **22** Az
egész házat bevonta arannyal, míg végig bevonatott az egész
ház; az egész oltárt is a debír előtt bevonta arannyal. **23** És

készített a debírben két kérubot olajfából, tíz könyök egynek
a magassága, **24** Öt könyök a kérubnak egyik szárnya és öt
könyök a kérubnak másik szárnya: tíz könyök a szárnyai egyik
végétől a másik végéig. **25** És tíz könyöknyi a másik kérub:
egy mérete és egy szabása a két kérubnak. **26** Az egyik kérub
magassága tíz könyöknyi, és így a második kérub. **27** És tette a
kérubokat a belső ház közepébe és kiterjesztették a kérubok
szárnyait, úgy hogy ért az egyiknek szárnya a falhoz és a másik
kérubnak is a szárnya ért a másik falhoz; szárnyaik pedig a ház
közepén szárny szárnyhoz értek. **28** És bevonta a kérubokát
arannyal. **29** A háznak mind a falain pedig köröskörül kifaragott
vésett faragványukat: kérubokat, pálmákat éa kinyílt virágokat
belülről és kívülről. **30** A ház padlóját pedig bevonta arannyal
belül és kívül. **31** A debír bejáratát készítette olajfa ajtókkal;
az ajtófélfapillér ötszögletű volt. **32** A két olajfa-ajtóra pedig
faragott faragványokat: kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat
és bevonta arannyal; ráhúzta ugyanis a kérubokra és a pálmákra
az aranyat. **33** Így készített a templom bejáratának is olajfa
félfákat, négyszögletűeket; **34** meg két ajtót ciprusfából: két
forgólap az egyik ajtó és két forgólap a másik ajtó. **35** Faragott
rá kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat és bevonta arannyal,
ráillesztve a bevésésre. **36** És építette a belső udvart három
sor faragott kőből és egy sor cédrusgerendából. **37** A negyedik
évben rakták le az Örökkévaló házának alapját, Zív havában. **38**
A tizenegyedik évben pedig, Búl havában – az a nyolcadik hó –
be volt végezve a ház minden dolga és minden rendje szerint.
Építette tehát hét évig.

7 A maga házát pedig építette Salamon tizenhárom évig, és
bevégezte egész házát. **2** És építette a Libánon erdőházat: száz

könyök a hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök
a magassága; négy sor cédrus-oszlopon és cédrusgerendák
az oszlopokon. **3** És bepadlózva cédrussal felülről azon
termek fölött, melyek az oszlopokon voltak: negyvenöt volt,
tizenöt egy-egy sor; **4** meg gerendák három sorban, és nyílás
szemben nyílással háromszor. **5** És mind az ajtók és ajtófélfák
négyszögletesen gerendázva; nyílás pedig nyílásnak átellenében
háromszor. **6** Az oszlopos csarnokot pedig készítette: ötven
könyök a hossza és harminc könyök a szélessége, meg egy
csarnokot előtte, oszlopokat és dobogót előtte. **7** A trón csarnokát
is, ahol ítélt, az ítélet csarnokát készítette; bepadlózva volt
cédrussal padlótól padlóig. **8** Háza pedig, melyben lakott, a
másik udvarban a csarnokon belül, ugyane művű volt; meg
házat készített Fáraó leánya számára, kit Salamon elvett, e
csarnok módjára. **9** Mindezeket faragott kő méretei szerint
való értékes kövekből, metszve fűrésszel belül és kívül, még
pedig az alapzattól a csúcskövekig, kívülről is egészen a nagy
udvarig; **10** és alapozva értékes kövekkel, nagy kövekkel, tíz
könyöknyi kövekkel és nyolc könyöknyi kövekkel; **11** felülről is
faragott kő méretei szerint való értékes kövekkel és cédrussal.
12 A nagy udvart pedig köröskörül három sor faragott kőből
és egy sor cédrus-gerendákból; így az Örökkévaló házának
belső udvarát és a ház csarnokát is. **13** És küldött Salamon
király, és elhozatta Chírámot Córból; **14** egy özvegyasszony fia
az a Naftáli törzséből, atyja pedig Córbeli rézműves; tele volt
azzal a bölcsséggel, értelemmel és tudással, hogy készíthessen
minden művet rézből. Eljött Salamon királyhoz és elkészítette
minden munkáját. **15** Alakította a két oszlopot rézből; tizennyolc
könyök az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi fonal

futja körül a második oszlopot. **16** S két oszlopfőt készített,
hogy rátegye az oszlopok tetejére, rézből öntve, öt könyök
az egyik oszlopfő magassága és öt könyök a másik oszlopfő
magassága. **17** Hálómunkájú hálókat, láncmunkájú zsinórokat
az oszlopok tetején levő oszlopfők számára hetet az egyik
oszlopfőnek és hetet a másik oszlopfőnek. **18** És készítette a
gránátalmákat, még pedig két sort köröskörül az egyik hálóra,
hogy betakarják az oszlopok tetején levő oszlopfőket, és ilyet
készített a másik oszlopfő számára is. **19** Az oszlopok tetején levő
oszlopfők – a csarnokban -liliom munkájúak, négy könyöknyiek.
20 Oszlopfők voltak a két oszlopon fölülről is közel a háló
oldalán levő dudorodáshoz; a gránátalma pedig kétszáz volt
sorokban köröskörül a második oszlopfőn. **21** És fölállította az
oszlopokat a templom csarnokánál; fölállította a jobbról való
oszlopot és elnevezte Jákhínnak és fölállította a balról való
oszlopot és elnevezte Bóáznak. **22** Az oszlopok tetején pedig
liliom munka volt. Vége volt az oszlopok munkájának. **23** És
készítette a tengert öntött rézből; tíz könyöknyi volt egyik szélétől
másik széléig köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és
harminc könyöknyi fonal futja azt körül. **24** Szélén alul köröskörül
vadugorkák veszik körül, tíz könyöknyire kerítik be a tengert
köröskörül; két sorban voltak a vadugorkák öntve annak az
öntésével. **25** Állott tizenkét ökrön: három fordul északnak, három
fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek,
a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hátulja befelé.
26 Vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan mint serleg
szélének a munkája, mint a liliom virága; kétezer bátot fogad be.
27 És készítette a tíz talapzatot rézből; négy könyöknyi az egyik
talapzat hossza, négy könyöknyi szélessége és három könyöknyi

a magassága. **28** S ez a talapzat munkája: keretjeik voltak,
még pedig keretek az eresztékek között. **29** Az eresztékek
között levő kereteken pedig oroszlánok, ökrök és kérubok, és
így az eresztékeken is felülről; az oroszlánokon és ökrökön
alul pedig csüggő munkájú füzérek. **30** Négy rézkereke volt
az egyik talapzatnak, meg réztengelyei, a négy lábának pedig
váll-lapjaik voltak; a medence aljára voltak öntve a váll-lapok,
mindegyiknek oldalán füzérek. **31** Nyílása pedig a kördíszen
belül fölfelé egy könyöknyi, nyílása kerek volt, talapzat munkájú,
egy és fél könyöknyi; a nyílásán is faragványok voltak, kereteik
pedig négyszögűek, nem kerekek. **32** És a négy kerék a keretek
alján volt, a kerekek csapjai pedig a talapzatban; mindegyik
keréknek magassága egy és fél könyök. **33** S a kerekek
munkája olyan, mint a kocsikerék munkája, csapjaik, talpaik,
küllőik és ágyaik mind öntött rézből. **34** És négy váll-lap volt
mindegyik talapzatnak négy sarkán; magából a talapzatból voltak
a váll-lapjai. **35** A talapzat tetejeképpen pedig egy fél könyök
magasságú kerekség volt köröskörül; és a talapzat tetején a
csapjai és keretei belőle magából voltak. **36** És bevésett a csapok
síklapjaira és kereteire kérubokat, oroszlánokat és pálmákat
mindegyiken levő térhez képest, meg füzérek köröskörül. **37** Ily
módon készítette a tíz talapzatot: egy öntése, egy mérete, egy
szabása volt mindannyinak. **38** És készített tíz rézmedencét;
negyven bátot fogad be mindegyik medence, négy könyöknyi
mindegyik medence, egy-egy medence egy-egy talapzaton,
a tíz talapzat szerint. **39** És elhelyezte a talapzatokat: ötöt a
háznak oldalára jobbról és ötöt a háznak oldalára balról; a
tengert pedig elhelyezte a háznak jobb oldalára keletnek dél
felé. **40** És készítette Chíróm az üstöket, a lapátokat és a

tálakat; és végzett Chírám azzal, hogy elkészítse mind a munkát,
melyet készített Salamon király számára az Örökkévaló házának.
41 Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő oszlopfőgombot
kettőt, hálót kettőt, hogy befödjék az oszlopok tetején levő
két oszlopfőgombot; **42** gránátalmát négyszázat a két háló
számára, két sor gránátalmát mindegyik hálóra, hogy befödjék
az oszlopokon levő két oszlopfőgombot; **43** talapzatot tizet;
medencét tizet a talapzatokra; **44** az egy tengert, meg a tenger
alatt levő tizenkét ökröt. **45** A fazekakat, a lapátokat, a tálakat és
mind az edényeket, melyeket készített Chírám Salamon király
számára az Örökkévaló házának, csiszolt rézből. **46** A Jordán
kerületében öntötte azokat a király, agyagos földben, Szukkót és
Cáretán közt. **47** És úgy hagyta Salamon mind az edényeket
felette nagy sokaságuk miatt: nem vizsgáltatott meg a réznek
súlya. **48** És készítette Salamon mind az Örökkévaló házában
levő edényeket: az arany oltárt, az asztalt, melyen rajta volt
a színkenyér, aranyból; **49** a lámpásokat, ötöt jobbról és ötöt
balról, a debír előtt, finomított aranyból; a bimbót, a mécseseket
és a hamvvevőket aranyból; **50** a csészéket, késeket, tálakat,
kanalakat és serpenyőket finomított aranyból; a sarkokat a belső
háznak, a szentek szentjének ajtói számára, a háznak – a
templomnak – ajtói számára aranyból. **51** És befejeződött mind a
munka, melyet készített Salamon király az Örökkévaló házának;
erre bevitte Salamon atyjának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt,
az aranyat és az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának
kincstárában.

8 Akkor egybegyűjtötte Salamon Izraél véneit és mind a törzsek
fejeit, Izraél fiai atyai házainak fejedelmeit, Salamon királyhoz
Jeruzsálembe, hogy fölvigyék a Örökkévaló szövetségének

ládáját Dávid városából, az Ción. **2** Egybegyűltek tehát Salamon
királyhoz mind az Izraél emberei az Étánim havában ünnepkor
az a hetedik hónap. **3** És eljöttek mind az Izraél vénei; és
vitték a papok a ládát. **4** Fölvitték az Örökkévaló ládáját meg a
találkozás sátorát és mind a sátorban levő szent edényeket,
azokat fölvitték a papok és a leviták. **5** Salamon király pedig és
Izraél egész községe, a hozzáseregleltek, vele lévén a láda
előtt, áldoztak aprójószágot és marhát, annyit, hogy nem volt
megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. **6** És bevitték
a papok az Örökkévaló szövetségének ládáját a helyére, a
háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kérubok szárnyai
alá; **7** mert a kérubok kiterjesztik a szárnyaikat a láda helye
fölé úgy, hogy a kérubok befödték a ládát és annak rudjait
felülről. **8** És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a
rudak végei a szentélyből a debír elülső részén, de kívül nem
látszottak; és ott voltak mind e mai napig. **9** Nem volt semmi
a ládában, csupán a két kőtábla, melyeket oda letett Mózes
a Chórében, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izraél
fiaival, mikor kivonultak Egyiptom országából. **10** És volt, mikor
kijöttek a papok a szentélyből, a felhő megtöltötte az Örökkévaló
házát; **11** és nem állhattak ott a papok a felhő miatt, hogy
szolgálatot tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége
az Örökkévaló házát. **12** Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló
mondta, hogy sűrű ködben akar lakni: **13** Építve építettem házat
neked, helyet a te lakásodra örökre. **14** Erre visszafordította a
király az arcát és megáldotta Izraél egész gyülekezetét, Izraél
egész gyülekezete pedig állott. **15** És mondta: Áldva legyen
az Örökkévaló, Izraél Istene, aki Dávid atyámnak megígérte
szájával és teljesítette kezével, mondván: **16** azon nap óta,

hogy kivezettem népemet Izraélt Egyiptomból, nem választottam
várost, mind az Izraél törzseiből, hogy házat építsenek, hogy
ott legyen a nevem; hanem választottam Dávidot, hogy legyen
Izraél népem fölött. **17** Szándékában is volt Dávid atyámnak,
hogy házat épít az Örökkévaló, Izraél Istene nevének. **18** De így
szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz: Mivelhogy szándékodban
volt, hogy házat építesz nevemnek – jól tetted, hogy ez volt
a szándékodban; **19** csakhogy nem te fogod építeni a házat,
hanem fiad, ki ágyékaidból származik, az fogja építeni a házat
nevemnek. **20** Fönn is tartotta az Örökkévaló az igéjét, melyet
kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izraél trónjára ültem,
amint megígérte az Örökkévaló, és építettem a házat az
Örökkévaló, Izraél Istene nevének. **21** És helyet rendeltem ott
a láda számára, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet
kötött őseinkkel, mikor kivezette őket Egyiptom országából. **22**
Ekkor odaállt Salamon az Örökkévaló oltára elé Izraél egész
gyülekezetének szeme láttára és ég felé terjesztette kezeit. **23**
Mondta: Örökkévaló, Izraél Istene! Nincs Isten olyan mint te az
égben fönt s a földön alant, aki megőrzöd a szövetséget és
a szeretetet szolgáidnak, kik járnak előtted egész szívükkel;
24 aki megtartottad szolgádnak Dávid atyámnak azt, amit neki
ígértél; megígérted száddal és kezeddel teljesítetted, amint
van e mai napon. **25** Most tehát, Örökkévaló, Izraél Istene,
tartsd meg szolgádnak, Dávid atyámnak, amit neki ígértél,
mondván: el nem fogy előttem, aki tőled ül Izraél trónján, ha csak
megőrzik fiaid útjukat, járván előttem, amint te jártál előttem.
26 Most tehát, Izraél Istene, valósuljon meg, kérlek, az igéd,
melyet kimondtál szolgádnak, Dávid atyámnak! **27** Mert, valóban,
lakhatik-e Isten a földön? Íme az egek és az egek egei be nem

foglalnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. **28** Fordulj
tehát szolgád imádságához és könyörgéséhez, Örökkévaló én
Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel
szolgád ma imádkozik előtted: **29** hogy nyitva legyenek szemeid
erre a házra éjjel és nappal, azon helyre, melyről mondtad: ott
lesz az én nevem, hogy hallgass az imádságra, mellyel szolgád
majd imádkozik e hely felé. **30** Akkor hallgass szolgádnak és
Izraél népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak e hely
felé; te pedig hallgass reá lakásod helyén az égben, hallgass
reá és adj bocsánatot. **31** Hogyha vétkezik valaki felebarátja
ellen és megesketve őt, esküt rónak rá, és eljön esküre oltárod
elé ebben a házban: **32** akkor halljad az égben és tedd meg,
hogy törvényt láss szolgáidnak, hogy elítéljed a gonoszt, fejére
hárítván az útját és hogy fölmentsed az igazságost, juttatva
neki igazsága szerint. **33** Mikor vereséget szenved Izraél néped
ellenség előtt, mivel vétkeznek ellened, de megtérnek hozzád
és nevedet vallják és imádkoznak és könyörögnek hozzád
ebben a házban: **34** akkor halljad az égben és bocsásd meg
Izraél néped vétkét és vezesd őket vissza a földre, melyet
adtál őseiknek. **35** Mikor bezárul az ég s nem lesz eső, mert
vétkeznek ellened, de imádkoznak e hely felé és nevedet vallják
és megtérnek vétküktől, midőn megalázod őket: **36** akkor halljad
az égben és bocsásd meg szolgáid és Izraél néped vétkét,
midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt
országodra, melyet birtokul adtál népednek. **37** Éhség ha lesz az
országban, dögvész ha leszen, üszög, rozsda, sáska, szöcske
ha leszen, midőn szorongatja őt ellensége országnak kapuiban
– bármi csapás, bármi betegség; **38** minden imádságot, minden
könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izraél néped

közül, midőn megtudja ki-ki szíve csapását és kiterjeszti kezeit
e ház felé: **39** akkor halljad az egekben, lakásod helyén, adj
bocsánatot és tedd meg, hogy juttasd kinek-kinek mind az ő
útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered
mind az ember fiainak szívét; **40** azért, hogy féljenek téged
mindazon időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet
adtál őseinknek. **41** És az idegenre is, aki nem Izraél néped
közül való, de eljön messze földről neved kedvéért – **42** mert
hallani fogják nagy nevedet, erős kezedet és kinyújtott karodat
– eljön és imádkozik e ház felé: **43** akkor halljad az égben,
lakásod helyén és tégy mind a szerint, ahogy kiált hozzád az
idegen; azért, hogy megismerjék mind a föld népei nevedet,
hogy féljenek téged, mint Izraél néped és hogy megtudják, hogy
nevedről neveztetik e ház, melyet építettem. **44** Midőn néped
háborúra vonul ki ellensége ellen az úton, melyen küldöd őket
és majd imádkoznak az Örökkévalóhoz, a város felé, melyet
választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek; **45** akkor
halljad az égben imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg
a jogukat. **46** Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki
nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség elé adod őket, úgy
hogy fogságba viszik őket a legyőzőik az ellenség országába,
távoliba vagy közelibe; **47** és szívükre veszik az országban,
ahova fogságba vitettek, megtérnek és könyörögnek hozzád
legyőzőik országában, mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el
és gonoszok voltunk; **48** megtérnek hozzád egész szívükkel és
egész lelkükkel ellenségeik országában, kik őket fogságba vitték
és imádkoznak hozzád országuk felé, melyet adtál őseiknek, a
város felé, melyet kiválasztottál és a ház felé, melyet építettem
nevednek: **49** akkor halljad az égben, lakhelyeden, imádságukat

és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. **50** Bocsásd meg
népednek azt, amivel vétkeztek ellened és mind a bűntetteiket,
melyeket elkövettek ellened és adj nekik irgalmat legyőzőik
előtt, hogy irgalmazzanak nekik. **51** Mert néped és birtokod
ők, kiket kivezettél Egyiptomból, a vaskohó közepéből. **52**
Hogy szemeid nyitva legyenek szolgád könyörgésére és Izraél
néped könyörgésére, hogy hallgass reájuk, bármikor hozzád
kiáltanak. **53** Mert te elkülönítetted őket magadnak birtokul mind
a föld népei közül, amint megmondtad Mózes szolgád által,
mikor kivezetted őseinket Egyiptomból, oh Uram, Örökkévaló.
54 És volt, mikor Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék
az Örökkévalóhoz ez imádsággal és könyörgéssel, fölkelt az
Örökkévaló oltára elől, mintán térdein állt volt ég felé terjesztett
kezekkel. **55** Odaállt és megáldotta Izraél egész gyülekezetét,
fennhangon mondván: **56** Áldva legyen az Örökkévaló, a ki
nyugalmat adott népének Izraélnek, mind aszerint ahogy ígérte;
nem esett el egy szó sem mindazon jó igéjéből, melyet ígért
Mózes az ő szolgája által. **57** Legyen az Örökkévaló, ami
Istenünk, mi velünk, amint volt őseinkkel; ne hagyjon és ne
vessen el minket, **58** magához hajlítván szívünket, hogy járjunk
mind az ő útjain és megőrizzük parancsolatait, törvényeit és
rendeleteit, melyeket parancsolt őseinknek. **59** Vajha e szavaim,
melyekkel könyörögtem az Örökkévaló előtt, közel volnának az
Örökkévalóhoz, Istenünkhöz, nappal és éjjel, hogy megszerezze
szolgájának jogát és népének, Izraélnek jogát mindig a maga
napján; **60** azért, hogy megismerjék mind a föld népei, hogy
az Örökkévaló – ő az Isten, nincs más! **61** Legyen tehát a
ti szívetek tökéletes az Örökkévaló, ami Istenünk iránt, hogy
járjatok törvényei szerint és megőrizzétek parancsolatait, ahogy

van e mai napon. **62** A király pedig és egész Izraél ő vele
áldozatot mutattak be az Örökkévaló színe előtt. **63** Bemutatta
Salamon a békeáldozatot, melyet áldozott az Örökkévalónak:
marhát huszonkétezret és aprójószágot százhúszezret. Így
fölavatták az Örökkévaló házát a király meg mind az Izraél
fiai. **64** Azon a napon fölszentelte a király az Örökkévaló háza
előtt levő udvar belsejét; mert ott készítette el az égőáldozatot,
a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert az
Örökkévaló előtt levő rézoltár kisebb volt, semhogy befogadhassa
az égőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék
részeit. **65** És megtartotta Salamon azon időben az ünnepet
és vele egész Izraél, nagy gyülekezet, Chamát felől egészen
Egyiptom patakjáig, az Örökkévaló, ami Istenünk színe előtt hét
napig meg hét napig, tizennégy napig. **66** A nyolcadik napon
elbocsátotta a népet, áldották a királyt és elmentek sátraikba
örvendve és vidám szívvel mind azon jó miatt, melyet cselekedett
az Örökkévaló Dáviddal, az ő szolgájával, és Izraéllel, az ő
népével.

9 És volt midőn végzett Salamon azzal, hogy fölépítse az
Örökkévaló házát és a király házát éa Salamonnak minden
kívánalmát, amit véghezvinni akart, **2** megjelent az Örökkévaló
Salamonnak másodszor, amiképpen megjelent neki Gibeónban.
3 És szólt hozzá az Örökkévaló: Hallottam imádságodat és
könyörgésedet, mellyel könyörögtél előttem, megszenteltem
e házat, melyet építettél, hogy oda helyezzem nevemet
örökre és ott lesznek szemeim és szívem minden időben. **4**
Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, a
szívnek feddhetetlenségében és egyenességben, cselekedvén
mind aszerint, amint neked parancsoltam, törvényeimet és

rendeleteimet megőrzöd; **5** akkor fönntartom királyságod
trónját Izraél fölött örökre, amint kimondtam Dávid atyád felől,
mondván: nem fogy el tőled való férfi Izraél trónjáról. **6** Ha
el fogtok tőlem fordulni, ti meg fiaitok, és nem őrizted meg
parancsolataimat, törvényeimet, melyeket elétek adtam, hanem
mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük: **7**
akkor kiírtom Izraélt azon föld színéről, melyet nekik adtam,
a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem színem
elől; és lesz majd Izraél példázattá és gúnnyá mind a népek
között. **8** Ez a ház pedig, mely legfelsőbb lehetett volna –
bárki elmegy mellette, eliszonyodik és pisszeg; azt mondják:
miért tett így az Örökkévaló ez országgal és e házzal! **9** És
majd mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkévalót, Istenüket,
ki kivezette őseiket Egyiptom országából, de ragaszkodtak
más istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket; ezért
hozta reájuk az Örökkévaló mind e veszedelmet. **10** Így volt
azon húsz év múltán, amelyek alatt fölépítette Salamon a két
házat, az Örökkévaló házát és a király házát – **11** Chírám,
Cór királya, támogatta Salamont cédrusfákkal, ciprusfákkal
és arannyal minden kivánsága szerint; akkor adott Salamon
király Chírámnak húsz várost a Gálíl földjén – **12** kivonult
Chírám Córból, hogy megnézze a városokat, melyeket adott neki
Salamon; de nem tetszettek neki. **13** Mondta: Micsoda városok
ezek, melyeket adtál nekem, testvérem? És így nevezték őket:
Kábúl földje, mind e mai napig. **14** Küldött Chírám a királynak
százhúsz kikkár aranyat. **15** És ez azon robotnak ügye, melyet
kivetett Salamon király, hogy építse az Örökkévaló házát és a
maga házát, a millót és Jeruzsálem falát, Chácórt, Megiddót és
Gézert – **16** Fáraó, Egyiptom királya fölment volt és bevette

Gézert és elégette tűzzel, a városban lakó kanaánit megölte
és hozományul adta leányának, Salamon feleségének – **17**
fölépítette Salamon Gézert és az alsó Bét-Chóront, **18** Báalátot
és Tadmórt a puszta országában; **19** meg mind az éléstár
városokat, melyek Salamonéi voltak, meg a szekérhad városait
és a lovasok városait és Salamonnak kívánalmát, amit építeni
kívánt Jeruzsálemben és a Libánonon meg uralmának egész
országában. **20** Mindazon nép, mely megmaradt az emórí, a
chítti, a perizzi, a chívví és a jebúszí közül, azok, akik nem Izraél
fiai közül valók **21** a fiaik, kik megmaradtak utánuk az országban,
akiket Izraél fiai nem bírtak kipusztítani, azokra vetett ki Salamon
robotmunkát mind e mai napig. **22** De Izraél fiai közül senkit sem
tett Salamon rabszolgává, hanem ők voltak a harcosok, szolgái,
tisztjei, hadnagyai, meg szekérhadának és lovasainak vezérei.
23 Ezek a tisztek, akik felügyeltek Salamonnak munkája fölött:
ötszázötvenen, a kik a munkát végző nép fölött uralmat vittek. **24**
Alig, hogy fölment Fáraó leánya Dávid városából a maga házába,
melyet épített számára, akkor fölépítette a millót. **25** Bemutatni
szokott Salamon háromszor az évben égő és békeáldozatokat
az oltáron, melyet épített az Örökkévalónak, meg füstölögtetett
azon, mely az Örökkévaló színe előtt volt. Így befejezte a házat.
26 Hajórajt is készített Salamon király Ecjón-Géberben, mely
Élót mellett van, a nádas tenger partján, Edóm országában.
27 És küldte Chírám a hajórajjal az ő szolgáit, tengeren jártas
hajósokat, Salamon szolgáival együtt. **28** Elmentek Ófirba,
szereztek onnan aranyat, négyszáz húsz kikkárt, és elhozták
Salamon királynak.

10 Sába királynője pedig hallván Salamonnak hírét meg az
Örökkévaló nevét, eljött, hogy próbára tegye őt rejtvényekkel.

2 Eljött Jeruzsálembe igen tekintélyes sereggel, tevékkel,
melyek vittek fűszert, igen sok aranyat meg drágakövet; ment
Salamonhoz és elmondta neki mindazt, ami szívén volt. **3** És
megfelelt neki Salamon mind az ő szavaira; nem volt semmi
sem elrejtve a királytól, amire meg nem felelt volna neki. **4**
Látta Sába királynője Salamonnak minden bölcsességét és a
házat, melyet épített, **5** meg asztala étkeit, szolgáinak ülését és
szolgálattevőinek állását és az ő ruháikat, meg pohárnokait és
fölvonulását, ahogy föl szokott vonulni az Örökkévaló házába:
akkor nem maradt többé benne lélek, **6** és szólt a királyhoz:
Igaz volt a szó, melyet országomban hallottam dolgaid felől és
bölcsességed felől. **7** De nem hittem a szavaknak, míg el nem
jöttem és saját szemeim látták, ámde nem beszélték el nekem a
felét sem; hozzá tettél bölcsséget és jelességet a hírhez, melyet
hallottam. **8** Boldogok embereid, boldogok e szolgáid, kik mindig
előtted állnak, akik hallják bölcsségedet. **9** Legyen áldva az
Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen
téged Izraél trónjára! Mivel örökre szereti Izraélt az Örökkévaló,
megtett téged királlyá, hogy jogot és igazságot mívelj. **10** És
adott a királynak százhúsz kikkár aranyat, igen sok fűszert
meg drágakövet; nem került oda többé annyi mint ama fűszer,
melyet adott Sába királynője Salamon királynak. **11** De Chírám
hajóraja is, mely aranyat szállított Ófirból, hozott Ófirból igen sok
szantálfát meg drágakövet. **12** És készített a király a szantálfából
karfát az Örökkévaló háza számára és a király háza számára,
meg hárfákat és lantokat az énekesek számára; nem került oda
ilyen szantálfa és nem láttatott mind e mai napig. **13** Salamon
király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát,
amit kért, azon kívül amit adott neki, Salamon király módjához

képest. Ekkor fordult és elment országába, ő meg szolgái. **14** És volt az aranynak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt: hatszázhatvanhat kikkár arany. **15** Azon kívül, ami bejött a kereskedő emberektől meg a kalmárok keresetéből és mind az Arábia királyaitól és az ország helytartóitól. **16** És készített Salamon király kétszáz nagy pajzst vert aranyból; hatszáz arany megy egy nagy pajzsra; **17** és háromszáz pajzst vert aranyból; három mina arany megy egy pajzsra. És elhelyezte a király a Libánon erdőházba. **18** És készített a király nagy elefántcsont trónt és bevonta színarannyal. **19** Hat lépcsőfoka volt a trónnak éa kerek teteje volt a trónnak hátulról és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroszlán állott a karok mellett; **20** meg tizenkét oroszlán állott a hat lépcsőfokon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. **21** És Salamon királynak minden ivó edénye arany volt és a Libánon erdőháznak minden edénye finomított arany; semmi sem ezüstből, ez nem vétetett semmibe Salamon napjaiban. **22** Mert Tarsís hajóraja volt a királynak a tengeren, Chírám hajórajával együtt; három évben egyszer szokott érkezni a Tarsís-hajóraj, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. **23** Így nagyobb volt Salamon király mind a föld királyainál gazdagságra éa bölcsségre. **24** Az egész földről pedig fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bölcsességét, melyet Isten adott a szívébe. **25** És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és öszvéreket évről-évre, **26** És gyűjtött Salamon szekereket és lovasokat: volt neki ezernégyszáz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. **27** És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kő

volna; a cédrusokat annyivá tette, mint az alföldön levő vad
fügefákat, sokaságra. **28** A Salamon számára való lovaknak
kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király kereskedői
bizonyos áron: **29** fölhozatott és kikerült egy szekér Egyiptomból
hatszáz ezüstön, egy ló pedig százötvenen. Így mind a chittiták
királyai számára és Arám királyai számára is általuk történt a
kivitel.

11 Salamon király pedig sok idegen asszonyt szeretett, meg
Fáraó leányát: móábi, ammóni, edómi, cídóni, chittita nőket, **2**
azon népek közül valókat, melyekről így szólt az Örökkévaló
Izraél fiaihoz: ne menjetek közéjük és ők ne jöjjenek közétek, mert
bizony Isteneik felé hajlítják szíveteket – azokhoz ragaszkodott
Salamon szeretettel. **3** És voltak neki feleségei: fejedelmi asszony
hétszáz és ágyas háromszáz; és feleségei elhajlították szívét. **4**
És volt Salamon vénsége idejében, feleségei elhajlították szívét
más istenek felé; és szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló,
az ő Istene iránt, mint atyjának, Dávidnak szíve. **5** És járt
Salamon az Astóret, a Cídónbeliek istene után és Milkóm, az
ammóniak undoksága után. **6** És tette Salamon azt ami rossz
az Örökkévaló szemeiben és nem járt teljesen az Örökkévaló
után, mint atyja, Dávid. **7** Akkor épített Salamon magaslatot
Kemósnak, Móáb undokságának a Jeruzsálem előtt levő hegyen
és Molokhnak, Ammón fiai undokságának. **8** Így tett mind az
ő idegen feleségei számára; azok füstölögtettek és áldoztak
isteneiknek. **9** És megharagudott az Örökkévaló Salamonra,
mert elhajlott a szíve az Örökkévalótól, Izraél Istenétől, ki kétszer
megjelent neki; **10** és parancsot adott neki e dolog felől, hogy
ne járjon más istenek után, de ő nem őrizte meg azt, mit
az Örökkévaló parancsolt. **11** Ekkor mondta az Örökkévaló

Salamonnak: Mivelhogy ez volt benned és meg nem őrizted
szövetségemet és törvényeimet, melyeket neked parancsoltam:
el fogom szakítani tőled a királyságot és adom azt szolgádnak.
12 Ámde napjaidban nem teszem meg, Dávid atyád kedvéért;
fiad kezéből szakítom el. **13** Csakhogy az egész királyságot nem
szakítom el, egy törzset fiadnak adok: Dávid szolgám kedvéért
és Jeruzsálem kedvéért, melyet kiválasztottam. **14** És támasztott
az Örökkévaló ellenséget Salamonnak, az edómi Hadádot;
a királyi nemzetségből volt Edómban. **15** Történt ugyanis,
midőn Dávid Edómban volt, amikor fölment Jóáb hadvezér,
hogy eltemesse a halottakat és megölt minden férfiszemélyt
Edómban – **16** mert hat hónapon át maradt ott Jóáb meg
egész Izraél, míg ki nem irtott minden férfiszemélyt Edómban
– **17** megszökött Adád, ő és edómi emberek atyjának szolgái
közül ő vele, hogy Egyiptomba jusson; Hadád pedig kisfiú volt.
18 Fölkeltek Midjánból és Páránba értek; és vettek magukkal
embereket Páránból és Egyiptomba értek, Fáraóhoz, Egyiptom
királyához, és adott neki házat, kenyeret ígért neki és földet
adott neki. **19** Kegyet talált Hadád Fáraó szemei előtt nagyon és
feleségül adta neki felesége nővérét, Tachpenész uralkodónőnek
a nővérét. **20** És szülte neki Tachpenész nővére fiát, Genúbátot
és elválasztotta őt Tachpenész Fáraó házában; így volt Genúbát
Fáraó házában Fáraó gyermekei között. **21** Hadád pedig hallotta
Egyiptomban, hogy őseihez feküdt Dávid és hogy meghalt
Jóáb hadvezér; ekkor szólt Hadád Fáraóhoz: Bocsáss el, hogy
elmenjek országomba. **22** De mondta neki Fáraó: Hát mi hiányzik
neked nálam, hogy íme el akarsz menni országodba? Mondta:
Semmi; hanem el kell bocsátanod engem. **23** És támasztott neki
Isten ellenséget: Rezónt, Eljádá fiát, ki megszökött Hadádézertől,

Cóba királyától, az ő urától; **24** maga mellé gyűjtött embereket
és csapatnak a vezére lett – mikor Dávid azokat megölte –
és mentek Damaszkuszba, letelepedtek benne és uralkodtak
Damaszkuszban. **25** Ellensége volt Izraélnek Salamon minden
napjaiban a Hadád okozta bajon kívül; utálta Izraélt és király
volt Arám fölött. **26** Járobeám pedig, Nebát fia, Efraimbeli,
Cerédából anyjának neve Cerúa, egy özvegyasszony – szolgája
volt Salamonnak; és kezet emelt a király ellen. **27** És ez az oka,
hogy kezet emelt a király ellen: Salamon építette a millót és
elzárta Dávid, atyja városának rését. **28** Ez ember, Járobeaím,
derék vitéz volt; midőn látta Salamon az ifjút, hogy munkabíró
ő, felügyelőnek tette őt József házának egész robotja fölé. **29**
És volt abban az időben, Járobeám kiment volt Jeruzsálemből,
akkor találta őt az úton a Sílóbeli Achíja próféta; ő pedig új
ruhába volt öltözve és ők ketten egyedül voltak a mezőn. **30** És
megragadta Achíja az új ruhát, mely rajta volt, szétszakította
tizenkét darabra, **31** és mondta Járobeámnak: Végy magadnak
tíz darabot, mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: Íme én
elszakítom a királyságot Salamon kezéből és neked adom a tíz
törzset – **32** egy törzs azonban övé lesz Dávid szolgám kedvéért
és Jeruzsálem kedvéért, azon városért, melyet kiválasztottam
mind az Izraél törzsei közül – **33** mivelhogy elhagytak engem és
leborultak az Astóret, a Cídónbeliek istene előtt, Kemós, Móáb
istene előtt és Milkóm, Ammón fiainak istene előtt és nem jártak
útjaimban, hogy tették volna azt, ami helyes szemeimben, meg
törvényeimet és rendeleteimet, úgy mint atyja Dávid. **34** De nem
veszem el az egész királyságot kezéből; fejedelemnek teszem
őt meg élete minden napjaiban Dávid szolgám kedvéért, akit
kiválasztottam, aki megőrizte parancsolataimat és törvényeimet.

35 Elveszem a királyságot fia kezéből és neked adom azt, tíz
törzset. **36** Fiának pedig egy törzset adok, hogy minden időben
legyen mécsese Dávid szolgámnak előttem Jeruzsálemben, azon
városban, melyet kiválasztottam magamnak, hogy odahelyezzem
nevemet. **37** Téged pedig veszlek, hogy király légy mind afölött,
amit kíván lelked, király léssz tehát Izraél fölött. **38** És lészen, ha
hallgatod mindazt, amit neked parancsolok, útjaimban jársz és
teszed azt, ami helyes a szemeimben, megőrizvén törvényeimet
és parancsolataimat, amint Dávid szolgám tette, akkor veled
leszek és állandó házat építek neked, amint építettem Dávidnak
és neked adom Izraélt. **39** Így alázom majd le Dávid magzatját
ennek okáért, csakhogy nem minden időre. **40** És meg akarta
Salamon ölni Járobeámot; akkor fölkelt Járobeám és Egyiptomba
szökött meg, Sísákhoz, Egyiptom királyához, és Egyiptomban
volt Salamon haláláig. **41** Salamon egyéb dolgai pedig és
mindaz, amit cselekedett és bölcsessége: hiszen meg vannak
írva Salamon történetének könyvében. **42** S az idő, amely alatt
király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izraél fölött, negyven
év. **43** És feküdt Salamon ősei mellé és eltemették Dávid
atyjának városában. És király lett helyette fia, Rechabeám.

12 És elment Rechabeám Sekhémbe, mert Sekhémbe gyűlt
egész Izraél, hogy őt királlyá tegyék. **2** És volt, midőn hallotta
Járobeám, Nebát fia – ő még Egyiptomban volt, ahova megszökött
Salamon király elől, és maradt Járobeám Egyiptomban, **3** de
küldtek és hivatták őt – oda ment Járobeám meg Izraél egész
gyülekezete és beszéltek Rechabeámhoz, mondván: **4** Atyád
keménnyé tette jármunkat, te pedig könnyíts most atyádnak
kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet reánk vetett,
és szolgálunk neked. **5** Erre szólt hozzájuk: Még menjetek

három napra, akkor jöjjetek vissza hozzám. És elment a nép. **6**
Akkor tanácskozott Rechabeám király az öregekkel, kik atyja
Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok,
hogy választ adjak e népnek? **7** Beszéltek hozzá, mondván:
Ha te ma szolgája lész e népnek és szolgálsz nekik azzal,
hogy felélsz nekik és beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor
szolgáid lesznek neked minden időben. **8** De elhagyta az öregek
tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik
vele nőttek föl s a kik őelőtte álltak. **9** És szólt hozzájuk: Mi
tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak
hozzám, mondván: könnyíts a jármon, melyet reánk vetett atyád?
10 Beszéltek hozzá az ifjak, kik vele nőttek föl, mondván: Így
mondjad e népnek, akik beszéltek hozzád, mondván: atyád
nehézzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk, így beszélj
hozzájuk: Kis ujjam vastagabb atyám derekánál; **11** most tehát,
atyám nehéz jármot rakott reátok, én pedig súlyosbítom majd
jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig majd
fenyítlek benneteket skorpiókkal! **12** És odament Járobeám meg
az egész nép Rechabeámhoz harmadnapon a szerint, ahogy
szólt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzám harmadnapon.
13 Keményen felelt a király a népnek; elhagyta az öregek
tanácsát, melyet neki tanácsoltak, **14** és beszélt hozzájuk az ifjak
tanácsa szerint, mondván: Atyám nehézzé tette jármotokat, én
pedig majd súlyosbítom jármotokat; atyám ostorokkal fenyített
benneteket, én pedig majd fenyítlek benneteket skorpiókkal.
15 A király tehát nem hallgatott a népre, mert így volt okozva
az Örökkévaló részéről, azért hogy fenntartsa szavát, melyet
szólt az Örökkévaló a Sílóbeli Achíja által Járobeámhoz, Nebát
fiához. **16** Midőn látta egész Izraél, hogy nem hallgatott rájuk a

király, választ adott a nép a királynak, mondván: Mi részünk van
Dávidban? Nincs örökségünk Jisáj fiában! Sátraidhoz, Izraél!
Most nézz házad után, Dávid! És elment Izraél a sátraihoz.
17 A Jehúda városaiban lakó Izraél fiai – azok fölött király
volt Rechabeám. **18** Küldte Rechabeám király Adórámot, aki
a robot fölött volt, és meghajigálta őt kővel egész Izraél, úgy
hogy meghalt; Rechabeám király pedig erőlködött, hogy kocsira
szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálembe. **19** Így pártolt el
Izraél Dávid házától mind e mai napig. **20** És volt, midőn hallotta
egész Izraél, hogy visszatért Járobeám, küldtek és hivatták őt a
községhez és királlyá tették őt egész Izraél fölé; nem volt Dávid
háza pártján más, mint Jehúda törzse egyedül. **21** Megérkezett
Rechabeám, Jeruzsálembe ment és egybegyűjtötte Jehúda
egész házát éa Benjámin törzsét, száznyolcvanezer válogatott
harcost, hogy harcoljanak Izraél házával, hogy visszaszerezzék
az uralmat Rechabeámnak, Salamon fiának. **22** És lett Isten
igéje Semájához, az Isten emberéhez, mondván: **23** Szólj
Rechabeámhoz, Salamon fiához, Jehúda királyához, meg
Jehúda egész házához és Benjaminhoz s a többi néphez,
mondván: **24** így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok föl és ne
harcoljatok testvéreitekkel, Izraél fiaival, térjetek vissza ki-ki
házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az
Örökkévaló igéjét, visszatértek s elmentek az Örökkévaló igéje
szerint. **25** Fölépítette Járobeám Sekhémet Efraim hegységében
és lakott benne; kiment onnan és fölépítette Penúélt. **26** És
mondta Járobeám a szívében: Most majd visszatér az uralom
Dávid házához: **27** ha fölmegy e nép, hogy áldozatokat készítsen
az Örökkévaló házában Jeruzsálemben, akkor visszatér e nép
szíve urukhoz Rechabeámhoz, Jehúda királyához, megölnek

engem és visszatérnek Rechabeámhoz, Jehúda királyához. **28**
Tanácsot tartott tehát a király és készített két arany borjút. Így
szólt hozzájuk: Elég volt nektek Jeruzsálembe fölmenni; itt az
istened, Izraél, a ki fölhozott téged Egyiptom országából! **29** És
elhelyezte az egyiket Bét-Élben, a másikat pedig Dánba adta.
30 És vétekké lett e dolog; és eljárt a nép az egyik elé Dánig. **31**
És készítette a magaslatok házát és papokká tett a nép minden
részéből olyanokat, kik nem voltak Lévi fiai közül. **32** Erre tartott
Járobeám ünnepet a nyolcadik hónapban, a hónap tizenötödik
napján, azon ünnep szerint, mely Jehúdában volt, és fölment
az oltárra; így tett Bét-Élben, áldozván a borjuknak, melyeket
készített; ki is rendelte Bét-Élben a magaslatok papjait, kiket
azokká tett. **33** Fölment az oltárra, melyet Bét-Élben készített, a
nyolcadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, melyet
a maga szívéből koholt. Ünnepet tartott Izraél fiai számára és
fölment az oltárra, hogy füstölögtessen;

13 de íme egy Isten embere jött Jehúdából az Örökkévaló
igéjével Bét-Élbe, s Járobeám épen az oltáron állt, hogy
füstölögtessen. **2** És kiáltott az oltár felé az Örökkévaló igéjével
s mondta: Oltár, oltár, így szól az Örökkévaló: íme, egy fia
születik Dávid házának, Jósijáhú lesz a neve; az levágja rajtad a
magaslatok papjait, kik rajtad füstölögtetnek, és embercsontokat
égetnek el rajtad. **3** Adott is az napon csodajelt, mondván: Ez
a csodajel, hogy az Örökkévaló szólt; íme az oltár meghasad
és kiömlik a hamu, mely rajta van. **4** És volt, amint hallotta a
király az Isten emberének igéjét, melyet kiáltott az oltár felé
Bét-Élben, kinyújtotta Járobeám a kezét az oltárról, mondván:
Fogjátok meg! Erre elaszott a keze, melyet kinyújtott ellene és
nem tudta visszavonni magához. **5** Az oltár pedig meghasadt és

kiomlott a hamu az oltárról, azon csodajel szerint, melyet adott
az Isten embere az Örökkévaló igéjével. **6** Ekkor megszólalt
a király és szólt az Isten emberéhez: Könyörögj, kérlek, az
Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és imádkozzál érettem, hogy
kezem visszahajolhasson hozzám. És könyörgött az Isten
embere az Örökkévalóhoz, és visszahajolt a király keze ő
hozzá, és lett, mint annakelőtte. **7** Ekkor szólt a király az Isten
emberéhez: Jer velem a házba és étkezzél, hadd adok neked
ajándékot. **8** Szólt az Isten embere a királyhoz: Ha nekem adod
házadnak a felét, nem mennék el veled; nem ia eszem kenyeret
és nem iszom vizet ezen a helyen. **9** Mert így parancsolták
nekem az Örökkévaló igéjével, mondván: ne egyél kenyeret és
ne igyál vizet, és ne térj vissza azon az úton, melyen mentél.
10 Elment tehát más úton, és nem tért vissza azon az úton,
melyen jött Bét Élbe. **11** Egy öreg próféta lakott azonban Bét-
Élben. Ennek jött a fia és elbeszélte neki mind a cselekedetet,
melyet cselekedett az Isten embere e napon Bét-Élben; a
szavakat is, melyeket szólt a királyhoz, elbeszélték atyjuknak.
12 Erre szólt hozzájuk atyjuk: Melyik úton ment el? Fiai pedig
látták az utat, melyen elment az Isten embere, aki Jehúdából
jött. **13** És mondta fiainak: Nyergeljétek föl nekem a szamarat!
Fölnyergelték neki a szamarát és ráült. **14** Utána ment az Isten
emberének és találta őt, amint ült egy tölgyfa alatt; szólt hozzá:
Te vagy-e az Isten embere, a ki Jehúdából jöttél? Mondta: Én.
15 És szólt hozzá: Jer velem a házba és egyél kenyeret! **16**
Mondta: Nem térhetek vissza veled és nem mehetek be veled;
nem is eszem kenyeret és nem iszom vizet veled ezen a helyen.
17 Mert az a szó lett hozzám az Örökkévaló igéjével: ne egyél
kenyeret és ne igyál vizet ottan, ne térj vissza azon az úton

menve, melyen mentél. **18** Erre mondta neki: Én is próféta
vagyok, mint te és egy angyal szólt hozzám az Örökkévaló
igéjével, mondván: hozd őt vissza magaddal a házadba, hogy
egyék kenyeret és igyék vizet. – Hazudott neki. – **19** Tehát
visszatért vele és evett kenyeret a házában és ivott vizet. **20**
Ők épen az asztalnál ültek – és lett az Örökkévaló igéje a
prófétához, aki őt visszahozta; **21** és kiáltott az Isten emberének,
ki Jehúdából jött, mondván: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy
engedetlen voltál az Örökkévaló parancsa iránt és nem őrizted
meg a parancsolatot, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked
parancsolt, **22** hanem visszatértél és ettél kenyeret és ittál vizet
azon helyen, melyről szólt hozzád: ne egyél kenyeret és ne
igyál vizet – nem jut a te hullád őseid sírjába. **23** És volt, miután
evett kenyeret és miután ivott, fölnyergelték neki a szamarat,
annak a prófétának, akit visszahozott. **24** Elment, éa találta őt
az úton egy oroszlán és megölte; és volt a hullája odavetve
az úton, a szamár pedig mellette állt, az oroszlán is a hulla
mellett állott. **25** És íme, arra mentek emberek, és látták a
hullát odavetve az úton, meg az oroszlánt a hulla mellett állva,
bementek és elmondták a városban, melyben az öreg próféta
lakott. **26** Midőn hallotta a próféta, ki őt visszahozta az útról,
mondta: Az Isten embere az, ki engedetlen volt az Örökkévaló
parancsa iránt; adta őt tehát az Örökkévaló az oroszlánnak,
úgy hogy összetörte és megölte őt, az Örökkévaló igéje szerint,
melyet szólt róla. **27** Erre szólt fiaihoz, mondván: Nyergeljétek
föl nekem a szamarat. És fölnyergelték. **28** Elment és találta
a hulláját odavetve az úton, a szamár pedig meg az oroszlán
álltak a hulla mellett; nem ette meg az oroszlán a hullát és nem
törte össze a szamarat. **29** Ekkor fölemelte a próféta az Isten

emberének hulláját, rátette a szamárra és visszavitte; és ment
az öreg prófétának a városába, hogy gyászt tartson és hogy
eltemesse. **30** Letette hulláját a saját sírjába; és gyászt tartottak
fölötte: Jaj, testvérem! **31** És volt, miután eltemette, szólt fiaihoz,
mondván: Mikor meghalok, temessetek engem abba a sírba,
melyben az Isten embere van temetve; az ő csontjai mellé
tegyétek az én csontjaimat. **32** Mert be fog következni azon szó,
melyet hirdetett az Örökkévaló igéjével a Bét-Élben levő oltár
felől és a Sómrón városaiban levő magaslatok házai felől. **33** E
dolog után nem tért meg Járobeám gonosz útjáról; újból rendelt
magaslatoknak való papokat a nép minden részéből; akinek
kedve volt, annak megtöltötte a kezét, hogy magaslat papjává
legyen. **34** És Járobeám házának vétkévé lett e dolog, a föld
színéről való kiirtásra és megsemmisítésre.

14 Azon időben megbetegedett Abíja, Járobeám fia. **2** És
mondta Járobeám a feleségének: Kelj föl, kérlek, másítsd el
ruhádat, hogy meg ne tudják, hogy te vagy Járobeám felesége;
menj Sílóba, íme ott van Achíja próféta – ő szólt felőlem,
hogy király leszek e nép fölött. **3** Végy kezedbe tíz kenyeret,
pogácsákat is és egy korsó mézet és menj oda hozzá; ő majd
megmondja neked, mi lesz a fiúval. **4** Így is tett Járobeám
felesége; fölkelt, elment Sílóba és bement Achíja házába. Achíja
pedig nem bírt látni, mert szemei merevek voltak vénsége
miatt. **5** Az Örökkévaló pedig szólt vala Achíjáhúhoz: Íme,
Járobeám felesége eljő, hogy kérdezzen valamit tőled fia felől,
mert beteg; így meg így beszélj hozzá. Lesz pedig, midőn eljön,
másnak tetteti magát. **6** Volt tehát, amint Achíjáhú hallotta
lábainak neszét, amint bejött az ajtón, mondta: Jőjj be, Járobeám
felesége, minek is tetteted magadat másnak, pedig én kemény

dologgal vagyok küldve hozzád. **7** Menj, mondjad Járobeámnak:
így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: mivelhogy kiemeltelek
a nép közül és fejedelemmé tettelek Izraél népem fölé, **8** és
elszakítottam az uralmat Dávid házától és neked adtam, de nem
voltál olyan mint Dávid szolgám, aki megőrizte parancsolataimat
és aki járt utánam egész szívével, csak azt téve, ami helyes
szemeimben; **9** hanem rosszabbul cselekedtél mindazoknál, kik
előtted voltak, mentél és készítettél magadnak más isteneket
és öntött képeket az én bosszantásomra, míg engem hátad
mögé vetettél: **10** azért, íme én veszedelmet hozok Járobeám
házára és kiirtok Járobeám házából falra vizelőt, elzártat és
magára hagyottat Izraélben és kitakarítok Járobeám háza után,
amint kitakarítják a ganéjt, míg vége van. **11** A kije meghal
Járobeámnak a városban, azt megeszik a kutyák s aki meghal
a mezőn, azt megeszik az ég madarai – mert az Örökkévaló
szólt. **12** Te pedig kelj föl, menj haza; mihelyt lábad a városba
ér, meghal a gyermek. **13** És gyászt tart fölötte egész Izraél,
éa eltemetik őt, mert egyedül ez jut sírba Járobeámtól, mivel
találtatott rajta valami, ami jó az Örökkévaló, Izraél Istene előtt,
Járobeám házában. **14** És majd támaszt magának az Örökkévaló
királyt Izraél fölött, aki kiírtja Járobeám házát ama napon – de
már mi lesz akkor! **15** Megveri az Örökkévaló Izraélt – amint
inog a nádszál a vízben és kitépi Izraélt e jó földről, melyet
őseiknek adott és elszórja őket a folyamon túlra, mivelhogy
aséráikat készítették, bosszantva az Örökkévalót. **16** És majd
odaadja Izraélt, Járobeám vétkei miatt, melyekkel vétkezett és
vétkezésre indította Izraélt. **17** Erre fölkelt Járobeám felesége,
ment és Tircába ért; ő éppen bement a ház küszöbén, és a
gyermek meghalt. **18** Eltemették őt és gyászt tartott fölötte

egész Izraél, az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt az ő
szolgája, Achijáhú próféta által. **19** Járobeámnak egyéb dolgai
pedig, ahogy harcolt és ahogy uralkodott, íme meg vannak írva
Izraél királyai történetének könyvében. **20** Az idő pedig, mely
alatt király volt Járobeám: huszonkét év; és feküdt ősei mellé
és király lett helyette fia Nádáb. **21** Rechabeám, Salamon fia
pedig király volt Jehúdában. Negyvenegy éves volt Rechabeám,
mikor király lett és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, azon
városban, melyet kiválasztott az Örökkévaló, hogy odahelyezze
nevét, mind az Izraél törzsei közül; és anyjának neve az ammóni
Náama. **22** És tette Jehúda azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben és ingerelték őt jobban mindannál, amit őseik tettek,
vétkeikkel, amelyekkel vétkeztek. **23** Építettek maguknak ők is
magaslatokat, oszlopokat és asérákat minden magas dombon és
minden zöldellő fa alatt. **24** Még szentelt férfi is volt az országban;
cselekedtek mindazon népek utálatai szerint, melyeket elűzött az
Örökkévaló Izraél fiai elől. **25** És volt Rechabeám király ötödik
évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen; **26**
elvette az Örökkévaló házának kincseit és a király házának
kincseit, mindent elvett; elvette mind az arany pajzsokat is,
melyeket Salamon készített. **27** Ekkor készített Rechabeám
király rézpajzsokat helyettük és rábízta a futárok tisztjeire, akik
őrt álltak a király házának bejáratán, **28** És volt, valahányszor
a király az Örökkévaló házába ment, vitték azokat a futárok
és visszatették a futárok szobájába. **29** Rechabeám egyéb
dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett, hiszen meg vannak
írva Jehúda királyai történetének könyvében. **30** És háború
volt Rechabeám és Járobeám között minden időben. **31** És
feküdt Rechabeám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid

városában; anyjának neve pedig az ammóni Náama. És király
lett helyette fia, Abíjám.

15 Járobeám királynak, Nebát fiának tizennyolcadik évében
király lett Abíjám Jehúda fölött. **2** Három évig uralkodott
Jeruzsálemben; anyjának neve Máakha, Abísálóm leánya. **3** És
járt atyjának mindazon vétkeiben, melyeket őelőtte elkövetett, és
szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló, az ő Istene iránt, mint
ősének, Dávidnak szíve. **4** Mert Dávid kedvéért adott neki az
Örökkévaló; az ő Istene, mécsest Jeruzsálemben, támasztván ő
utána fiát és fönntartván Jeruzsálemet; **5** mivel Dávid tette azt,
ami helyes az Örökkévaló szemeiben és nem tért el mindattól,
amit neki parancsolt, élete minden napjaiban, kivéve a chittita
Úrija dolgában. **6** És háború volt Rechabeám és Járobeám
között élete minden napjaiban: **7** Abíjámnak egyéb dolgai pedig
és mindaz, mit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda
királyai történetének könyvében. És háború volt Abíjám és
Járobeám között. **8** És feküdt Abíjám ősei mellé éa eltemették őt
Dávid városában. Király lett helyette fia, Ásza. **9** Járobeámnak,
Izraél királyának húszadik évében király lett Ásza Jehúda fölött;
10 negyvenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve
pedig Máakha, Abísálóm leánya. **11** És tette Ásza azt, ami
helyes az Örökkévaló szemeiben, úgy mint őse, Dávid. **12**
Elmozdította a szentelt férfiakat az országból és eltávolította mind
a bálványokat, melyeket készítettek ősei. **13** Anyját, Máakhát is
eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel förtelmes képet
készített az aséra számára; kivágta Ásza a förtelmes képet és
elégette a Kidrón völgyében. **14** De a magaslatok nem szűntek
meg; csakhogy tökéletes volt Ászának szíve az Örökkévalóhoz
minden napjaiban. **15** És bevitte atyjának szentségeit és a

maga szentségeit az Örökkévaló házába: ezüstöt, aranyat és
edényeket. **16** És háború volt Ásza éa Báesa, Izraél királya között
minden napjaikban. **17** Fölvonult Báesa, Izraél királya Jehúda
ellen és építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni
Ásza, Jehúda királyának részéről. **18** Akkor vette Ásza mind az
ezüstöt és aranyat, ami megmaradt az Örökkévaló házának
kincseiből és a király házának kincseit, szolgáinak kezébe adta,
és elküldte őket Ásza király Ben-Hadádhoz, Tabrimmón fiához,
Chezjón fiához, Arám királyához, aki Damaszkuszban székelt,
mondván: **19** Szövetség van köztem és közted, atyám és
atyád között; íme küldtem neked ajándékot, ezüstöt és aranyat;
menj, bontsd föl szövetségedet Báesával, Izraél királyával,
hogy elvonuljon tőlem. **20** Hallgatott Ben-Hadad Ásza királyra,
elküldte az ő hadvezéreit Izraél városai ellen és megverte Ijjónt,
Dánt, Abél-Bét-Máakhát, meg az egész Kinnerótot Naftáli egész
földjével együtt. **21** És volt, midőn meghallotta Báesa, fölhagyott
Ráma építésével és maradt Tircában. **22** Ásza király pedig
összehívta egész Jehúdát, senki sem volt fölmentve, és elhordták
Ráma köveit és fáit, melyekkel épített volt Báesa; és építette
azokból Ásza király a Benjáminbeli Gébát és Micpát. **23** Ászának
mind az egyéb dolgai pedig, minden hőstette és mindaz, amit
cselekedett, meg a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak
írva Jehúda királyai történetének könyvében. Csak vénsége
idejében megbetegedett a lábaira. **24** És feküdt Ásza ősei
mellé és eltemették ősei mellé, ősének, Dávidnak városában.
És király lett helyette fia, Jehósáfát. **25** Nádáb, Járobeám fia
pedig király lett Izraél fölött Ászának, Jehúda királyának második
évében és uralkodott Izraél fölött két évig. **26** És tette azt, ami
rossz az Örökkévaló szemeiben és járt atyának útja szerint

és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélt. **27** De
összeesküdött ellene Báesa, Achíja fia, Jisszákhár házából,
éa megverte őt Báesa Gibbetónban, mely a filiszteusoké volt;
Nádáb és egész Izraél éppen ostromolták Gibbetónt. **28** Megölte
őt Báesa Ászának, Jehúda királyának harmadik évében és király
lett helyette. **29** És volt, mikor király lett, megölte Járobeám
egész házát, nem hagyott meg egy lelket sem Járobeámtól, míg
meg nem semmisítette; az Örökkévaló szava szerint, melyet
szólt az ő szolgája, a Sílóbeli Achíja által: **30** Járobeám vétkei
miatt, melyekkel vétkezett és melyekkel vétkezésre indította
Izraélt, bosszantásáért, mellyel bosszantotta az Örökkévaló,
Izraél Istenét. **31** Nádáb egyéb dolgai pedig és mindaz, amit
cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének
könyvében. **32** És háború volt Ásza és Báesa Izraél királya között
minden napjaikban. **33** Ászának, Jehúda királyának harmadik
évében király lett Báesa, Achíja fia egész Izraél fölött, Tircában,
huszonnégy évig. **34** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben és járt Járobeám útja szerint és vétke szerint, mellyel
vétkezésre indította Izraélt.

16 És lett az Örökkévaló igéje Jéhúhoz, Chanáni fiához,
Báesa felől, mondván: **2** Mivelhogy fölemeltelek a porból és
fejedelemmé tettelek Izraél népem fölé, de te jártál Járobeám
útja szerint és vétkezésre indítottad Izraél népemet, hogy
bosszantsanak engem vétkeikkel: **3** íme én kitakarítok Báesa
után és háza után éa olyanná teszem házadat, mint Járobeám,
Nebát fiának házát; **4** akije meghal Báesának a városban, azt
megeszik a kutyák és akije meghal a mezőn, azt megeszik az
ég madarai. **5** Báesa egyéb dolgai pedig és amit cselekedett és
hőstettei, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének

könyvében. **6** És feküdt Báesa ősei mellé és eltemették Tircában.
És király lett helyette fia, Éla. **7** Jéhú, Chanáni fia, a próféta által
is lett az Örökkévaló igéje Báesa ellen és háza ellen, mindazon
rossz miatt, amit tett az Örökkévaló szemében, bosszantván őt
kezeinek tettével, hogy majd úgy jár, mint Járobeám háza és
még azért, hogy azt megölte. **8** Ászának, Jehúda királyának
huszonhatodik évében király lett Éla, Báesa fia, Izraél fölött
Tircában, két évig. **9** És összeesküdött ellene Zimri, az ő
szolgája, a szekérhad felének a vezére, mikor ő Tircában
részegre itta magát, Arcának házában, aki Tircában a ház
fölött volt. **10** Bement ugyanis Zimrí, leütötte és megölte őt,
Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében, és király
lett helyette. **11** És volt, mikor király lett, amint trónján ült,
megölte Báesának egész házát, nem hagyott meg belőle falra
vizelőt, meg rokonait és barátjait. **12** Így megsemmisítette Zimrí
Báesa egész házát az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt
Báesa ellen Jéhú próféta által; **13** Báesának mind a vétkeiért
és fiának, Élának vétkeiért, melyekkel vétkeztek és melyekkel
vétkezésre indították Izraélt, hogy bosszantsák az Örökkévalót,
Izraél Istenét hiábavalóságaikkal. **14** Élának egyéb dolgai pedig
és mindaz, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél
királyai történetének könyvében. **15** Ászának, Jehúda királyának
huszonhetedik évében király lett Zimrí, hét napig Tircában; a nép
épen akkor táborozott Gibbetón ellen, mely a filiszteusoké volt.
16 És hallotta a táborozó nép, hogy összeesküdött Zimrí és meg
is ölte a királyt; akkor királlyá tette egész Izraél ama napon a
táborban Omrí hadvezért Izraél fölé. **17** És elvonult Omrí és
egész Izraél ő vele Gibbetón alól és ostrom alá vették Tircát. **18**
És volt, amint látta Zimrí, hogy elfoglaltatott a város, bement a

király házának várába, magára gyújtotta a király házát tűzzel és
meghalt. **19** Vétkeiért, melyekkel vétkezett, cselekedvén azt, ami
rossz az Örökkévaló szemeiben, járván Járobeám útja szerint
és vétke szerint, melyet elkövetett, hogy vétkezésre indítsa
Izraélt. **20** Zimrínek egyéb dolgai pedig és összeesküvése,
mellyel összeesküdött, hiszen meg vannak írva Izraél királyai
történetének könyvében. **21** Akkor kétfelé oszlott Izraél népe: a
nép egyik fele Tibnínek, Gínát fiának pártján volt, hogy királlyá
tegye, a másik fele pedig Omrí pártján. **22** De erősebb volt
az Omrí pártján levő nép a Tibní, Gínát fiának pártján levő
népnél; meghalt Tibní éa király lett Omrí. **23** Ászának, Jehúda
királyának harmincegyedik évében király lett Omrí Izraél fölött,
tizenkét évig; Tircában uralkodott hat évig. **24** És megvette
a Sómrón hegyet Sémertől két kikkár ezüstért; beépítette e
hegyet és elnevezte a várost, melyet épített, Sémernek, a hegy
urának nevéről, Sómrónnak. **25** És cselekedte Omrí azt, ami
rossz az Örökkévaló szemeiben és rosszabbul cselekedett
mindazoknál, kik előtte voltak; **26** és járt Járobeámnak, Nebát
fiának minden útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre
indította Izraélt, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istenét,
hiábavalóságaikkal. **27** Omrínak egyéb dolgai pedig, amiket
cselekedett és hőstettei, melyeket végzett, hiszen meg vannak
írva Izraél királyai történetének könyvében. **28** És feküdt Omrí
ősei mellé és eltemették Sómrónban; és király lett utána fia,
Acháb. **29** Acháb, Omrí fia pedig király lett Izraél fölött, Ászának,
Jehúda királyának harmincnyolcadik évében; és uralkodott
Acháb, Omrí fia Izraél fölött Sómrónban huszonkét évig. **30** És
tette Acháb, Omrí fia azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben,
inkább mindazoknál, kik előtte voltak. **31** És mintha csekélység

lett volna neki járnia Járobeámnak, Nebát fiának vétkei szerint,
feleségül vette Ízébelt, Etbáalnak, a Cídónbeliek királyának
leányát s ment és szolgálta a Báalt és leborult előtte. **32** És oltárt
állított föl a Báalnak, a Báal házában, melyet épített Sómrónban.
33 És készítette Acháb az aserát; többet is tett Acháb arra, hogy
bosszantsa az Örökkévalót, Izraél Istenét, inkább mind az Izraél
királyainál, kik előtte voltak. **34** Az ő napjaiban építette föl a
Bét-Élbeli Chíél Jeríchót; Abírámmal, elsőszülöttjével, rakta le
alapját, Szegúbbal, legifjabbikjával pedig állította föl kapuit, az
Örökkévalónak szava szerint, melyet szólt Józsua, Nún fia által.

17 És szólt a Tiabébeli Élijáhú, Gileád lakosai közül, Achábhoz:
Él az Örökkévaló, Izraél Istene, aki előtt állottam, nem lesz
ez években sem harmat, sem eső, hacsak nem igém szerint.
2 És lett hozzája az Örökkévaló igéje, mondván: **3** Menj el
innen, fordulj keletnek és rejtőzzél el a Kerít patakjánál, mely a
Jordán felől van. **4** És lészen, a patakból fogsz inni, a hollóknak
pedig megparancsoltam, hogy ott téged tápláljanak. **5** Elment
és tett az Örökkévaló igéje szerint; elment és letelepedett a
Kerít patakjánál, a mely a Jordán felől van. **6** A hollók pedig
vittek neki kenyeret éa húst reggel, meg kenyeret és húst
este, és a patakhól ivott. **7** És volt napok multán, kiszáradt a
patak, mert nem volt eső az országban. **8** Ekkor lett hozzá
az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Kelj föl, menj Cárefátba,
mely Cídóné, és maradj ott: íme megparancsoltam ott egy
özvegyasszonynak, hogy téged tápláljon. **10** Fölkelt és elment
Cárefátba s midőn a város bejáratához ért, íme egy özvegy
asszony ott fát szedegetett; megszólította és mondta: Hozz
nekem, kérlek, az edényben egy kis vizet, hogy igyam. **11** Elment,
hogy hozza; akkor szólította és mondta: Hozz nekem, kérlek,

kezedben egy darab kenyeret. **12** Mondta: Él az Örökkévaló,
a te Istened, nincsen nekem süteményem, hanem csak egy
maroknyi liszt van a vékámban és egy kevés olaj a korsóban; s
íme szedegetek két darab fát, hogy lemenjek és elkészítsem a
magam és fiam számára, majd megesszük és meghalunk. **13**
Erre szólt hozzá Élijáhú: Ne félj, menj be, tégy szavad szerint,
csakhogy előbb készíts abból számomra egy kis süteményt és
hozd ki nekem; a magad és fiad számára készíts utóbb. **14**
Mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: A lisztes véka nem
fogy ki és az olajas korsó nem apad meg mindaddig, míg az
Örökkévaló esőt nem ad a föld színére. **15** Ment tehát és tett
Élijáhú szava szerint és evett ő is, amaz is és háza is jó ideig.
16 A lisztes véka nem fogyott ki s az olajos korsó nem apadt
meg az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt Élijáhú által. **17**
És volt e dolgok után, beteg lett a nőnek, a ház asszonyának fia;
igen súlyos volt a betegsége, úgy, hogy nem maradt benne lélek.
18 Ekkor szólt Élijáhúhoz: Mi közöm hozzád, Isten embere?
Azért jöttél hozzám, hogy emlékezetembe hozzad bűnömet
és megöljed fiamat? **19** Szólt hozzá: Add ide a fiadat! Elvette
az öléből, fölvitte az emeleti szobába, ahol ő lakott és ágyára
fektette. **20** És kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló,
én Istenem, vajon az özveggyel is, kinél tartózkodom, rosszul
bánsz, megölvén a fiát? **21** Ekkor háromszor rányújtózkodott a
gyermekre, kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én
Istenem, térjen vissza, kérlek, e gyermek lelke ő beléje! **22** És
hallgatott az Örökkévaló Élijáhú szavára; visszatért a gyermek
lelke ő beléje és föléledt. **23** Ekkor vette Élijáhú a gyermeket,
levitte az emeletről a házba és átadta anyjának; mondta Élijáhú:
Lásd, él a te fiad! **24** Erre az asszony így szólt Élijáhúhoz: Most

már tudom, hogy Isten embere vagy és az Örökkévaló igéje a
szádban igazság.

18 Volt sok idő múlva, lett az Örökkévaló igéje Élijáhúhoz
a harmadik évben, mondván: Menj, mutatkozzál Achábnak,
hadd adok esőt a föld színére. **2** Ment tehát Élijáhú, hogy
mutatkozzék Achábnak; az éhség pedig erős volt Sómrónban. **3**
És szólította Acháb Óbadjáhút, ki a ház fölött volt – Óbadjáhú
pedig nagyon félte az Örökkévalót; **4** és történt, mikor kiirtotta
Ízébel az Örökkévaló prófétáit, vett Obadjáhú száz prófétát és
elrejtette őket, ötven embert egy – egy barlangban és ellátta
őket kenyérrel és vízzel – **5** és szólt Acháb Óbadjáhúhoz: Menj
az országban mind a forrásokhoz és mind a patakokhoz, hátha
találunk valami füvet, hogy életben tartsunk lovat és öszvért és
ki ne fogyjunk a baromból. **6** És fölosztották maguk közt az
országot, hogy bejárják; Acháb ment az egyik úton egyedül,
és Óbadjáhú ment a másik úton egyedül. **7** Midőn Óbadjáhú
az útban volt, íme elejébe jött Élijáhú; reáismert, arcra vetette
magát és mondta: Te vagy-e az, uram Élijáhú? **8** Mondta neki:
Én vagyok! Menj, mondjad uradnak: itt van Élijáhú! **9** És mondta:
Mit vétettem, hogy Acháb kezébe akarod adni szolgádat, hogy
megöljön engem? **10** Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen
nemzet és királyság, ahova nem küldött volna uram, hogy téged
keressen, de azt mondták: nincs itt, akkor megeskette azt a
királyságot és nemzetet arra, hogy csakugyan nem találnak
téged. **11** És most te azt mondod: menj, mondjad uradnak,
itt van Élijáhú! **12** És lészen, én majd elmegyek tőled, s az
Örökkévaló szelleme elvisz téged, nem tudom hová, én meg
odamegyek, hogy tudtára adjam Achábnak a hírt, de ő nem
talál téged és megöl engem – pedig szolgád féli az Örökkévalót

ifjúkoromtól fogva. **13** Hiszen tudtára adták uramnak azt, amit
tettem, mikor Ízébel megölte az Örökkévaló prófétáit? Elrejtettem
az Örökkévaló prófétái közül száz embert, ötven ötven embert
egy barlangban és elláttam őket kenyérrel és vízzel. **14** És
most te azt mondod: menj, mondjad uradnak: itt van Élijáhú,
hogy megöljön! **15** Mondta Élijáhú: Él az Örökkévaló, a seregek
ura, ki előtt én álltam, bizony ma mutatkozom neki. **16** Ment
tehát Óbadjahú Acháb elejébe és tudtára adta neki; erre elment
Acháb Élíjáhú elejébe. **17** És volt, amint meglátta Acháb Élijáhút,
így szólt hozzá Acháb: Te vagy-e az, Izraél megzavarója? **18**
Mondta: Nem én zavartam meg Izraélt, hanem te és atyád háza
azzal, hogy elhagytátok az Örökkévaló parancsolatait és jártál a
Báalok után. **19** Most pedig küldj el, gyűjtsd hozzám egész Izraélt
a Karmel hegyére, meg Báal prófétáit, négyszázötvenet és az
Aséra prófétáit, négyszázat, az Ízébel asztalánál evőket. **20**
Ekkor küldött Acháb mind az Izraél fiaihoz, és a Karmel hegyére
gyűjtötte a prófétákat. **21** Odalépett Élijáhu az egész néphez és
mondta: Meddig akartok ti ugrálni két ágon? Ha az Örökkévaló
az Isten, járjatok ő utána, ha pedig a Báal, járjatok ő utána! De
nem felelt neki a nép semmit. **22** Ekkor szólt Élijáhú a néphez:
Én egyedül maradtam meg prófétául az Örökkévalónak, a Báal
prófétái pedig négyszázötvenen vannak. **23** Adjanak nekünk két
tulkot, válasszák ők maguknak az egyik tulkot, darabolják el ég
tegyék a fára, de tüzet ne tegyenek alája; én meg elkészítem a
másik tulkot, ráteszem a fára, de tüzet nem teszek alája. **24**
Akkor szólítsátok a ti istenteknek nevét, én pedig szólítom az
Örökkévaló nevét; és lészen, amely isten tűzben felel, az az
Isten! Erre felelt az egész nép és mondták: Jól van így! **25** És
mondta Élijáhú a Báal prófétáinak: Válasszátok magatoknak az

egyik tulkot és készítsétek el elébb ti, mert ti vagytok többen;
szólítsátok istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alá. **26**
Vették tehát a tulkot, melyet adtak nekik, elkészítették azt és
szólították a Báal nevét reggeltől délig, mondván: Oh Báal,
hallgass meg minket! De se szó, se válasz. Ekkor ugrándoztak
az oltárra, melyet készítettek. **27** És volt déltájt, kicsúfolta őket
Élijáhú és mondta: Kiáltsatok fennhangon, mert isten ő, talán
beszélni valója, talán akadálya van, talán útja van; hátha alszik,
majd fölébred! **28** Erre kiáltottak fennhangon és megvagdalták
magukat szokásuk szerint kardokkal éa lándzsákkal, míg vér
omlott el rajtuk. **29** És volt, mikor elmúlt a dél, prófétáztak
a lisztáldozat bemutatása idejéig; de se hang, se válasz, se
figyelem. **30** Ekkor mondta Élijáhú az egész népnek: Lépjetek
ide hozzám! És odalépett hozzá az egész nép; és helyreállította
az Örökkévalónak lerombolt oltárát. **31** Vett Élijáhú tizenkét
követ – Jákób fiai törzseinek száma szerint, akihez volt az
Örökkévaló igéje, mondván: Izraél legyen a neved – **32** oltárt
épített a kövekből az Örökkévaló nevére és az oltár körül csinált
mintegy két mértéknyi vetőmagnak helyét. **33** Elrendezte a fát,
szétdarabolta a tulkot és rátette a fára. **34** És mondta: Töltsetek
meg négy vödröt vízzel és öntsétek az égő áldozatra és a fára.
Mondta: tegyétek másodszor. És tették másodszor. Mondta:
tegyétek harmadszor. És tették harmadszor. **35** És folyt a víz
az oltár körül; és az árkot is megtöltötte vízzel. **36** És volt a
lisztáldozat bemutatása idejében, odalépett Élijáhú próféta és
mondta: Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izraél Istene, ma
tudassék meg, hogy te vagy Isten Izraélben és hogy én vagyok a
szolgád és hogy a te igéd szerint cselekedtem mind e dolgokat.
37 Hallgass meg engem, Örökkévaló, hallgass meg engem, hogy

megtudja e nép, hogy te, Örökkévaló, vagy az Isten; hiszen
te engedted hátra fordulni szívüket. **38** Erre lehullott tűz az
Örökkévalótól és megemésztette az égőáldozatot és a fát, meg
a köveket és a földet; az árokban levő vizet pedig fölnyalta.
39 Látta az egész nép, arcukra vetették magukat és mondták:
Az Örökkévaló az Isten, az Örökkévaló az Isten! **40** Ekkor
mondta nekik Élijáhú: Fogjátok meg a Báal prófétáit, senki se
meneküljön közülök! És megfogták őket. És levitte őket Élijáhú
a Kísón patakhoz és levágta ott őket. **41** És mondta Élijáhú
Achábnak: Menj föl, egyél és igyál, mert hallom már az eső
zúgását. **42** Fölment tehát Acháb, hogy egyék és igyék; Élijáhú
pedig fölment a Karmel csúcsára, lehajolt a földre és térdei közé
tette az arcát. **43** És szólt a legényéhez: Menj csak föl, tekints a
tenger felé! Fölment, odatekintett és mondta: Nincsen semmi!
Mondta: Menj vissza, hétszer. **44** Volt pedig hetedízben, mondta:
Íme, kis felhő, akkora mint egy embernek tenyere, száll föl a
tengerből. Mondta: Menj föl, szólj Achabhoz: fogass be és menj
le, hogy vissza ne tartson az eső! **45** És volt míg ide meg oda
fordult, az ég már is besötétült felhőktől és széltől, éa volt nagy
eső. Szekérre ült Acháb és elment Jizreélbe. **46** Az Örökkévaló
keze pedig volt Élijáhún: felövezte a derekát és futott Acháb előtt
egészen Jizreél felé.

19 Elmondta Acháb Ízébelnek mindazt, amit Élijáhú cselekedett,
meg mindazt, ahogyan megölte mind a prófétákat karddal. **2**
Ekkor követet küldött Ízébel Élijáhúhoz, mondván: Úgy tegyenek
velem az istenek és úgy folytassák, bizony holnap ilyenkor
olyanná teszem életedet, mint amazok bármelyikének életét.
3 Midőn ezt látta, fölkelt, elment élete kedvéért éa eljutott a
Jehúdabeli Beér-Sébába és ott hagyta legényét. **4** Ő pedig ment a

pusztában egy napnyi úton, odaért és leült egy rekettyebokor alá;
halált kívánt a lelkének éa mondta: Elég, most, oh Örökkévaló,
vedd el lelkemet, mert nem vagyok én jobb az őseimnél. **5** Ekkor
lefeküdt és elaludt egy rekettyebokor alatt; s íme megérintette
egy angyal és mondta neki: Kelj föl, egyél! **6** Föltekintett és íme,
feje mellett egy parázson sült lepény és egy korsó víz. Evett tehát
és ivott és újra lefeküdt. **7** Másodszor is visszajött az Örökkévaló
angyala, megérintette és mondta: Kelj föl, egyél, mert túlságos
nagy utad lesz. **8** Fölkelt tehát, evett és ivott, és ment amaz
evés erejével negyven nap és negyven éjjel, az Isten hegyéig, a
Chórébig. **9** Ott bement a barlangba és meghált ott; és íme, az
Örökkévaló igéje lett hozzá és mondta neki: Mi dolgod itt, Élijáhú?
10 Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a
seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izraél fiai,
oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én
egyedül maradtam meg, de életemre törtek, hogy elvegyék. **11**
És mondta: Menj ki, állj a hegyen az Örökkévaló előtt! És íme
az Örökkévaló arra vonul: nagy és erős szél, hegyeket bontó
és sziklákat tördelő, az Örökkévaló előtt – nem a szélben az
Örökkévaló. És a szél után földrengés – nem a földrengésben
az Örökkévaló. **12** És a földrengés után tűz – nem a tűzben az
Örökkévaló. És a tűz után halk suttogás hangja. **13** És volt,
amint ezt hallotta Élijáhú, eltakarta arcát köpenyével, kiment
és odaállt a barlang bejáratára; és íme, hang szólt hozzá
és mondta: Mi dolgod itt, Élijáhú? **14** Mondta: Buzgólkodva
buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert
elhagyták szövetségedet Izraél fiai, oltáraidat lerombolták és
prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de
életemre törtek, hogy elvegyék. **15** És szólt hozzá az Örökkévaló:

Menj, térj vissza utadra, Damaszkusz pusztájába; és oda érvén,
kend föl Chazáélt királynak Arám fölé. **16** Jéhút pedig, Nimaí
fiát, kend föl királynak Izraél fölé; és Elísát, Sáfát fiát, Ábel-
Mechólából, kend föl prófétának a magad helyébe. **17** És lészen,
aki megmenekül Chazáél kardjától, azt megöli Jéhú és aki
megmenekül Jéhú kardjától, azt megöli Elísá. **18** És meghagyok
Izraélben hétezret: mindazon térdeket, melyek nem hajoltak meg
a Báal előtt és mindazon szájat, mely nem csókolta meg. **19**
Elment onnan és találta Elísát, Sáfát fiát; az éppen szántott,
tizenkét pár ökör volt előtte és ő maga a tizenkettedikkel. Átment
hozzá Élijáhú és rája vetette a köpenyét. **20** Erre elhagyta az
ökröket, Élijáhu után futott és mondta: hadd csókolom meg,
kérlek, atyámat és anyámat, és majd megyek utánad! Mondta
neki: Menj, térj vissza, mert mit tettem neked? **21** Elment tőle,
vette az egy pár ökröt, levágta azt és az ökrök szerszámain
megfőzte húsukat, adott a népnek és ettek. Erre fölkelt, ment
Élijáhú után és szolgája lett.

20 Ben-Hadád pedig, Arám királya összegyűjtötte egész hadát,
harminckét király volt vele, meg ló és szekérhad; fölvonult,
ostrom alá vette Sómrónt és harcolt ellene. **2** És követeket
küldött Achábhoz, Izraél királyához a városba; **3** és mondta
neki: Így szól Ben-Hadád: ezüstöd és aranyod az enyém,
feleségeid éa legszebb fiaid az enyéim. **4** Felelt Izraél királya
és mondta: Szavad szerint, uram király, tied vagyok én és
minden, amim van. **5** Visszatértek a követek és mondták: Így
szól Ben-Hadád, mondván: hiszen küldtem hozzád, mondván:
ezüstödet és aranyodat, feleségeidet és fiaidat nekem adjad;
6 bizony holnap ilyenkor hozzád küldöm a szolgáimat, hogy
kikutassák a házadat és szolgáid házait és lészen, szemeid

minden drágaságát kezükbe teszik és elviszik. **7** Erre hívta
Izraél királya mind az ország véneit és mondta: Tudjátok csak
meg és lássátok, hogy ez rosszat akar; mert küldött hozzám
feleségeimért, fiaimért, ezüstömért és aranyomért és nem
tagadtam meg tőle! **8** És szóltak hozzá mind a vének és az
egész nép: Ne hallgass rá és ne engedj! **9** Mondta tehát Ben-
Hadád követeinek: Mondjátok uramnak, a királynak: mindazt,
amiért első ízben küldtél szolgádhoz, megteszem, de ezt a
dolgot nem tehetem meg. Elmentek a követek és vittek neki
választ. **10** Ekkor küldött hozzá Ben-Hadád és mondta: Így
tegyenek velem az istenek és így folytassák, nem lesz elég
Sómrón pora, hogy marokkal is jusson mind annak a népnek,
mely engem követ. **11** Erre felelt Izraél királya és mondta:
Szóljatok: ne dicsekedjék úgy aki övet köt, mint a ki leoldja! **12**
És volt, amint hallotta e szót – ő éppen ivott, ő meg a királyok a
sátrakban – így szólt szolgáihoz: Fogjátok körül! És körülfogták
a várost. **13** És íme egy próféta lépett oda Achábhoz, Izraél
királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: Láttad te ezt az
egész nagy tömeget: íme, kezedbe adom ma, hogy megtudjad,
hogy én vagyok az Örökkévaló. **14** Mondta Acháb: Ki által?
És mondta: Így szól az Örökkévaló: a tartományok vezéreinek
legényei által. Mondta: Ki kezdje meg a harcot? És mondta: Te!
15 Erre megszámlálta a tartományok vezéreinek legényeit, és
voltak kétszázharmincketten; utánuk pedig megszámlálta az
egész népet, mind az Izraél fiait – – hétezret. **16** És kivonultak
déltájt; Ben Hadád pedig részegre itta magát a sátrakban, ő meg
a királyok, a harminckét király, kik őt segítették. **17** És kivonultak
előbb a tartományok vezéreinek legényei; és mikor küldött Ben-
Hadád, jelentették neki, mondván: Emberek jöttek ki Sómrónból!

18 Erre mondta: Ha békére jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen;
ha pedig harcra jöttek ki, elevenen fogjátok meg! **19** Amazok
pedig kivonultak a városból, a tartományok vezéreinek legényei,
és a hadsereg, mely mögöttük volt. **20** És megverték kiki az
emberét, és megfutamodott Arám és üldözte őket Izraél: éa
elmenekült Ben-Hadád, Arám királya lovon lovasokkal. **21** És
kivonult Izraél királya, megverte a lovasokat és a szekérhadat,
és megverte Arámot nagy vereséggel. **22** Ekkor odalépett a
próféta Izraél királyához és mondta neki: Menj, erősítsd magadat
és tudd meg és lásd mitévő légy; mert az év fordultakor feljő
ellened Arám királya. **23** Arám királyának szolgái pedig szóltak
hozzá: Hegyeknek istene az ő istenük, azért győztek le minket;
ámde majd harcolunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket?
24 De ezt a dolgot tedd meg: mozdítsd el a királyokat, kit-kit
helyéről és rendelj helyükbe helytartókat. **25** Te pedig gyűjts
egybe magadnak hadsereget, amilyen volt az elesett hadsereg
és lovat, amennyi volt a ló és szekérhadat, amilyen volt a
szekérhad; hadd harcoljunk velük a síkságon, nem győzzük-e
le őket? Hallgatott szavukra és így cselekedett. **26** Volt pedig
az év fordultakor, megszámlálta Ben Hadád Arámot és Afékba
vonult háborúra Izraél ellen. **27** Izraél fiai pedig megszámláltattak
és élelemmel láttattak el és elébük mentek; és táboroztak
Izraél fiai velük szemben mint két kecskenyájacska, míg Arám
megtöltötte a vidéket. **28** És odalépett az Isten embere, szólt
Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy
azt mondta Arám: hegyeknek istene az Örökkévaló és nem a
völgyeknek istene ő, kezedbe adom tehát ezt az egész nagy
tömeget, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló! **29**
És táboroztak emezek szemben amazokkal hét napig; és volt a

hetedik napon, megindult a harc és megverték Izraél fiai Arámot,
százezer gyalogost egy napon. **30** És megfutamodtak a többiek
Afékba, a városba, de rádőlt a fal a megmaradt huszonhétezer
emberre; Ben-Hadád is megfutamodott és bement a városba,
szobából szobába. **31** Ekkor szóltak hozzá szolgái: Íme csak,
hallottuk, hogy Izraél házának királyai – hogy kegyes királyok
ők; tegyünk csak zsákokat derekunkra éa köteleket fejünkre
és menjünk ki Izraél királyához, hátha életben hagyja lelkedet.
32 Felkötöttek tehát zsákokat derekukra és köteleket fejükre
éa odamentek Izraél királyához éa mondták: Szolgád Ben-
Hadád így szól: hadd maradjon lelkem életben! Mondta: Hát él-e
még? Testvérem ő! **33** A férfiak jót sejtették, sietve elkapták tőle
a szót és mondták: Testvéred Ben-Hadád! Mondta: Menjetek
be, hozzátok el. Erre kiment hozzá Ben-Hadád és ő felültette
a kocsira. **34** És szólt hozzá: A városokat, melyeket atyám
elvett a te atyádtól, visszaadom; és utcákat tarthatsz magadnak
Damaszkuszban, amint tartott az én atyám Sómrónban. – Én
meg szövetséggel bocsátlak el. Kötött tehát vele szövetséget
és elbocsátotta. **35** Egy ember pedig a prófétafiak közül szólt
a társához az Örökkévaló igéjével: Verj meg, kérlek. De az
ember vonakodott őt megverni. **36** Ekkor mondta neki: Mivelhogy
nem hallgattál az Örökkévaló szavára, íme te elmész tőlem és
megöl téged az oroszlán. S amikor elment mellőle, reá talált
az oroszlán és megölte. **37** Talált egy más embert és mondta:
Verj meg, kérlek! És megverte őt az ember, sebesre verve. **38**
Erre elment a próféta és várt a királyra az úton, s elmásította
magát, bekötözvén szemeit. **39** S midőn a király arra vonult,
kiáltott a királyhoz és mondta: Szolgád kivonult a csatába s íme
oda tér valaki, hoz nekem egy embert és mondja: vigyázz erre

az emberre! Ha nem lesz meg, akkor lelked lesz az ő lelkéért
vagy egy kikkár ezüstöt mérsz le! **40** De mialatt szolgádnak erre
arra tenni valója volt, amaz már nem volt ott. Szólt hozzá Izraél
királya: Így legyen a te ítéleted, magad döntöttél! **41** Ekkor sietve
levette a kötőt szemeiről és fölismerte őt Izraél királya, hogy a
prófféták közül való. **42** És szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló:
mivel elbocsátottad kezedből a tőlem pusztulásra szánt embert,
legyen a lelked az ő lelkéért és néped az ő népéért. **43** Erre
elment Izraél királya a házába felindulva és kedvetlenül, és
Sómrónba ért.

21 És volt e dolgok után, szőlője volt a Jizreélbeli Nábótnak
Jizreélben, Achábnak, Sómrón királyának palotája mellett. **2** És
beszélt Acháb Nábóttal mondván: Adjad nekem szőlődet, hogy
zöldséges kertemmé legyen, mert közel van a házam mellett,
majd adok neked helyette nálánál jobb szőlőt; s ha jónak tetszik
szemeidben, majd adok neked pénzt ennek árában. **3** Szólt
Nábót Achábhoz: Távol legyen tőlem az Örökkévalóért, hogy
neked adjam őseim örökét! **4** Erre bement Acháb a házába,
felindulva éa kedvetlenül azon szó miatt, melyet szólt hozzá
a Jizreélbeli Nábót, midőn mondta: nem adom neked őseim
örökét. Lefeküdt ágyára, falnak fordította arcát és nem evett
kenyeret. **5** De bement hozzá felesége Ízébel és beszélt hozzá:
Miért oly felindult a lelked, hogy nem eszel kenyeret? **6** Beszélt
hozzá: Beszéltem a Jizreélbeli Nábóttal és mondtam neki: adjad
nekem szőlődet pénzen, vagy ha kívánod, majd adok neked
szőlőt helyette; de ő mondta: nem adom neked a szőlőmet.
7 Erre szólt hozzá felesége Ízébel: Te mívelsz mostanában
uralmat Izraél fölött? Kelj föl, egyél kenyeret, hogy fölviduljon a
szíved; én majd neked adom a Jizreélbeli Nábót szőlőjét. **8** Erre

írt leveleket Acháb nevében, megpecsételte annak pecsétjével
és elküldte a leveleket a vénekhez és a nemesekhez, kik
városában voltak, a kik Nábóttal laktak. **9** Írta pedig a levelekben,
mondván: Hirdessetek böjtöt, és ültessétek Nábótot a nép
élére. **10** És szemben vele ültessetek két alávaló embert, hogy
tanúskodjanak ellene, mondván: káromoltad Istent és a királyt!
Erre vezessétek őt ki és kövezzétek meg, hogy meghaljon. **11**
És úgy cselekedtek városának emberei, a vének és a nemesek,
akik városában laktak, a, mint küldött hozzájuk Ízébel, amint írva
volt a levelekben, melyeket hozzájuk küldött; **12** hirdettek böjtöt
és ültették Nábótot a nép élre. **13** És jött a két alávaló ember,
leültek vele szemben és tanúskodtak ellene, Nábót ellen az
alávalók, a nép szeme láttára, mondván: Káromolta Nábót Istent
és a királyt. Erre kivezették őt a városon kívül és megkövezték
kövekkel, hogy meghalt. **14** Ekkor küldtek Ízébelhez, mondván:
Megköveztetett Nábót és meghalt. **15** És volt, amint hallotta
Ízébel, hogy megköveztetett Nábót és meghalt, szólt Ízébel
Achábhoz: Kelj föl, vedd birtokba a Jizreélbeli Nábótnak szőlőjét,
melyet vonakodott neked pénzen adni; mert Nábót nem él,
hanem meghalt. **16** És volt, amint hallotta Acháb, hogy Nábót
meghalt, fölkelt Acháb, hogy lemenjen a Jizreélbeli Nábótnak
szőlőjébe, hogy azt birtokba vegye. **17** De lett az Örökkévaló
igéje a Tisbébeli Élijáhúhoz, mondván: **18** Kelj föl, menj le Acháb,
Izraél királya. elé, aki Sómrónban van; íme ő Nábót szőlőjében
van, ahová lement, hogy birtokba vegye. **19** És beszélj hozzá,
mondván: Így szól az Örökkévaló: Hát gyilkoltál és birtokba is
vettél? S beszélj hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: amely
helyen felnyalták a kutyák Nábót vérét, fölnyalják majd a kutyák
a te véredet is. **20** És szólt Acháb Élijáhúhoz: Hát rám találtál,

ellenségem? Mondta: Rád találtam, mivel arra adtad magadat,
hogy tegyed azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **21** Íme
hozok reád veszedelmet és kitakarítok utánad és kiírtok Acháb
házából falra vizelőt, elzártat és magára hagyottat Izráélben; **22**
és olyanná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fia házát
és mint Báesa, Achíjafia házát; a bosszantás miatt, mellyel
bosszantottál és vétkezésre indítottad Izráélt. **23** És Ízébel felől is
szólt az Örökkévaló, mondván: A kutyák fogják megenni Ízébelt
Jizreél bástyafalán. **24** Akije meghal Achábnak a városban, azt
megeszik a kutyák és aki meghal a mezőn, megeszik az ég
madarai. **25** – Valóban nem volt senki olyan, mint Acháb, ki arra
adta volna magát, hogy tegye azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben, mivel elcsábította őt felesége Ízébel; **26** nagyon
utálatosan cselekedett, járván a bálványok után, mind a szerint,
amint cselekedett az emóri, kit az Örökkévaló elűzött Izraél fiai
elől. – **27** És volt, amint hallotta Acháb e szavakat, megszaggatta
ruháit, zsákot tett a testére és böjtölt; zsákban feküdt és hallgatag
járt. **28** Ekkor lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Élijáhúhoz,
mondván: **29** Láttad-e, hogy megalázkodott előttem Acháb?
Mivelhogy megalázkodott előttem, nem hozom a veszedelmet az
ő napjaiban: a fiának napjaiban hozom a veszedelmet a házára.

22 Három évig maradtak úgy, hogy nem volt háború Arám
és Izraél között. **2** Volt pedig a harmadik évben, lement
Jehósáfát; Jehúda királya, Izraél királyához. **3** És szólt Izraél
királya a szolgáihoz: Tudjátok-e, hogy mienk Bámót-Gileád,
mi meg vesztegelünk és nem vesszük azt el Arám királyának
kezéből! **4** És szólt Jehósáfáthoz: Elmész-e velem a háborúba
Rámót Gileádba? Szólt Jehósáfát Izraél királyához: Én úgy
mint te, népem úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te

lovaid! **5** Majd szólt Jehósáfát Izraél királyához: Kérdezd csak
meg az Örökkévaló igéjét. **6** Erre összegyűjtötte Izraél királya
a prófétákat, mintegy négyszáz embert és szólt hozzájuk:
Elmenjek-e háborúba Rámót Gileád ellen vagy abbahagyjam-e?
Mondták: Menj föl; adni fogja az Úr a királynak kezébe. **7** De
mondta Jehósáfát: Nincs-e itt még prófétája az Örökkévalónak,
hogy ő tőle kérdezhessük? **8** Szólt Izraél királya Jehósáfáthoz:
Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót,
de én gyűlölöm őt, mert nem szokott jót prófétálni felőlem,
hanem rosszat: Míkhájehú, Jimla fia. Erre szólt Jehósáfát: Ne
mondjon ilyent a király. **9** Szólított tehát Izraél királya egy udvari
tisztet és mondta: Hamar hívd Míkhájehút, Jimla fiát! **10** Izraél
királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királya ültek, ki-ki a trónján
ruhákba öltözve a szérűn, Sómrón kapujának bejáratán és
mind a próféták prófétáltak előttük. **11** És készített magának
Cidkija, Kenáana fia vasszarvakat éa mondta: Így szól az
Örökkévaló: Ezekkel döföd le Arámot, míg meg nem semmisíted.
12 Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj
föl Rámót-Gileádba s légy szerencsés, és adja az Örökkévaló
a király kezébe. **13** A követ pedig, aki ment hívni Míkhájehút,
beszélt hozzá, mondván: Lám csak, a próféták egyhangúlag jót
beszéltek a királyhoz, legyen, kérlek, a te szavad mint azok
egyikének szava, hogy jót beszélj. **14** De mondta Míkhájehú: Él
az Örökkévaló, bizony amit majd szól hozzám az Örökkévaló,
azt fogom beszélni. **15** Erre odament a királyhoz, és szólt
hozzá a király: Míkhájehú, elmenjünk-e a háborúba Rámót-
Gileád ellen avagy abba hagyjuk? Szólt hozzá: Vonulj föl és
légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. **16**
Ekkor szólt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged,

hogy csupán igazat beszélj hozzám az Örökkévaló nevében? **17**
Mondta: Láttam egész Izraélt elszéledve a hegyeken mint juhok,
melyeknek nincs pásztoruk; és szólt az Örökkévaló: nincsen
ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába békében! **18**
Ekkor szólt Izraél királya Jehósáfáthoz: Nemde mondtam neked,
nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem rosszat! **19** És szólt:
Azért halljad az Örökkévaló igéjét. Láttam az Örökkévalót, ülve
a trónján és az égnek egész serege áll mellette jobbjáról és
baljáról. **20** És mondta az Örökkévaló: Ki beszélné rá Achábot,
hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És szólt az egyik
így, a másik meg amúgy szólt. **21** Erre kilépett egy szellem, az
Örökkévaló elé állt és mondta: Én beszélem rá! És szólt hozzá
az Örökkévaló: Mivel? **22** Mondta: Kimegyek és leszek hazug
szellemmé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod
beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekedjél ekképpen! **23**
Most tehát íme adott az Örökkévaló hazug szellemet mind e
prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott
ki reád. **24** Erre odalépett Cidkijáhú Kenáana fia és arcul
ütötte Míkhájehút éa mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló
szelleme én tőlem, hogy veled beszéljen? **25** Mondta Míkhájehú:
Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész,
hogy elrejtőzzél. **26** Ekkor szólt Izraél királya: Vedd Míkhájehút
és vezesd vissza Ámónhoz, a város nagyjához és Jóáshoz,
a király fiához; **27** és mondjad: így szól a király: vessétek ezt
a fogházba éa adjatok neki enni szűken kenyeret és szűken
vizet, míg megjövök békében. **28** Ekkor szólt Míkhájehú: Ha
békében vissza fogsz térni, nem az Örökkévaló beszélt általam.
És szólt: Halljátok ti népek mind! **29** Fölvonult tehát Izraél királya
meg Jehósáfát, Jehúda királya Rámót-Gileádba. **30** És szólt

Izraél királya Jehósáfáthoz: Elmásítván magamat megyek a
harcba, te meg öltsd föl a magad ruháit. És elmásította magát
Izraél királya és a harcba ment. **31** Arám királya azonban
megparancsolta volt az ő szekérhada harminckét vezérének,
mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel naggyal, hanem egyedül
Izraél királyával. **32** És volt, amint meglátták a szekérhad vezérei
Jehósáfátot, azt mondták: bizony Izraél királya az és odatértek
feléje, hogy harcoljanak vele. Ekkor fölsikoltott Jehósáfát. **33** És
volt, amint látták a szekérhad vezérei, hogy nem Izraél királya
az, elfordultak tőle. **34** Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta
az íjat éa találta Izraél királyát a kapcsok és a páncél közt.
Erre azt mondta szekérhajtójának: Fordítsd meg kezedet és
vigy ki a táborból, mert megsebesültem. **35** És nekihevesedett
a harc ama napon, a király pedig állva maradt a kocsiban
Arámmal szemben; de este meghalt és ömlött a sebnek vére a
kocsi öblébe. **36** S naplementekor bejárta a tábort a riadás,
mondván: Kiki városába, kiki országába: **37** Meghalt a király,
mentek Sómrónba és eltemették a királyt Sómrónban. **38** És
lemosták a kocsit Sómrón tavánál, akkor fölnyalták a kutyák
az ő vérét s a paráznanők abban fürödtek, az Örökkévaló
szava szerint, melyet szólt. **39** Achábnak egyéb dolgai pedig és
mind az amit cselekedett, az elefántcsontház, melyet épített,
és mind a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva
Izraél királyai történetének könyvében. **40** És feküdt Acháb
ősei mellé; és király lett helyette fia, Achazjáhú. **41** Jehósáfát,
Ásza fia pedig király lett Jehúda fölött Acháb, Izraél királya
negyedik évében. **42** Jehósáfát harmincöt éves volt, midőn
király lett és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának
neve pedig Azúba, Silchi leánya. **43** És járt atyjánal Ászának

minden útja szerint, nem tért le arról, cselekedvén azt ami helyes
az Örökkévaló szemeiben. Csak a magaslatok nem szűntek
meg, a nép még áldozott és füstölögtetett a magaslatokon. **44**
Békésen élt Jehósáfát Izraél királyával. **45** Jehósáfát egyéb
dolgai pedig és hőstettei, melyeket végzett éa amit harcolt,
hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében.
46 A szentelt férfiak maradékát pedig, mely megmaradt atyjának,
Ászának napjaiban, kipusztította az országból. **47** Nem volt király
Edómban, helytartó volt a király. **48** Jehósáfát Tarsís-hajókat
készített, hogy Ófírba menjenek aranyért, de nem mentek, mert
összetörtek a hajók Ecjón-Géberben. **49** Akkor szólt Achazjáhú,
Acháb fia Jehósáfáthoz: Menjenek szolgáim a te szolgáiddal
a hajókon; de Jehósáfát nem akarta. **50** És feküdt Jehósáfát
ősei mellé és eltemették ősei mellé, őse Dávid városában. És
király lett helyette fia, Jehórám. **51** Achazjáhú, Acháb fia király
lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfátnak, Jehúda királyának
tizenhetedik évében, és uralkodott Izraél fölött két évig. **52** És
azt tette, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; járt atyja útján és
anyja útján és Járobeámnak, Nebát fiának útján, aki vétkezésre
indította Izraélt. **53** Szolgált a Báalnak és leborult előtte; és
bosszantotta az Örökkévalót, Izraél Istenét, mind a szerint,
ahogy cselekedett az atyja.

2 Királyok

1 Elszakadt Móáb Izraéltől Acháb halála után. **2** Achazja kiesett
a rostélyzaton a felső termében, Sómrónban, és megbetegedett;
ekkor küldött követeket és szólt hozzájuk: Menjetek, kérdezzetek
meg Báal-Zebúbot, Ekrón istenét, hogy felgyógyulok-e e
betegségből? **3** Az Örökkévaló angyala pedig szólt volt a
Tisbébeli Élijához: Kelj föl, menj föl Sómrón királya követeinek
elejébe és szólj hozzájuk: Talán mivel nincsen Isten Izraélben,
mentek ti megkérdezni Báal-Zebúbont, Ekrón istenét? **4** Azért
hát így szól az Örökkévaló, az ágy, melyre szálltál – nem mész
le arról, hanem meg kell halnod. És elment Élija. **5** Visszatértek
hozzá a követek és szólt hozzájuk: Miért is tértetek vissza?
6 Szóltak hozzá: Egy férfi jött fel elénk és mondta nekünk:
Menjetek, térjetek vissza a királyhoz, a ki küldött titeket és
szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló: talán mivel nincsen
Isten Izraélben, küldesz te megkérdezni Báal-Zebúbot, Ekrón
istenét? Azért az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról,
hanem meg kell halnod. **7** És szólt hozzájuk: Miféle férfi az, ki
feljött elétek és elmondta nektek e szavakat? **8** Szóltak hozzája:
Szőrruhás ember és bőrövvel van felövezve a derekán. Erre
mondta: A Tisbébeli Élija az! **9** És küldött hozzá egy ötvenedes
tisztet meg ötven emberét. Fölment hozzá és íme ül a hegy
tetején, és szólt hozzá: Isten embere, a király mondta, jöjj le!
10 Felelt Elijáhú és szólt az ötvenedes tiszthez: Ám ha Isten embere
vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg
ötven emberedet. Leszállt tűz az égből és megemésztette őt
meg ötven emberét. **11** Ekkor újra küldött hozzá más ötvenedes
tisztet meg ötven emberét. Megszólalt és mondta neki: Isten
embere, így szól a király, gyorsan jöjj le! **12** Felelt Élija és szólt

hozzájuk: Ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből
és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt Isten
tüze az égből és megemésztette őt meg ötven emberét. **13**
Ekkor újra küldött egy harmadik ötvenedes tisztet meg ötven
emberét. Fölment és odajött a harmadik ötvenedes tiszt, térdre
borult Élijáhú előtt, könyörgött neki és szólt hozzá: Isten embere,
legyen drága, kérlek, a lelkem és ez ötven szolgádnak a lelke a
te szemeidben! **14** Íme, tűz szállott le az égből és megemésztette
az első két ötvenedes tisztet meg ötven emberüket; de most
legyen drága az én lelkem a te szemeidben! **15** Ekkor szólt
az Örökkévaló angyala Élijáhúhoz: Menj le vele, ne félj tőle!
Fölkelt tehát és lement vele a királyhoz. **16** És szólt hozzá:
Így szól az Örökkévaló: Mivelhogy küldtél követeket, hogy
megkérdezzék Báal Zebúbot, Ekrón istenét – talán mivel nincsen
Isten Izraélben, hogy megkérdezhessék az ő igéjét? – azért
az ágy melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell
halnod! **17** És meghalt az Örökkévaló igéje szerint, melyet
mondott Élijáhu. És király lett helyette Jehórám, második évében
Jehórámnak, Jehósáfát fiának, Jehúda királyának, mert nem volt
neki fia. **18** Achazjáhú egyéb dolgai pedig, melyeket tett, hiszen
meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében.

2 Történt, midőn az Örökkévaló fölvitte Élijáhút viharban az
égbe, elment Élijáhú meg Elísá Gilgálból. **2** És szólt Élijáhú
Elísához: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló Bét-Élbe küldött
engem. Mondta Elísá: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem
hagylak el. Lementek hát Bét-Élbe. **3** És kimentek a prófétafiak,
kik Bét-Élben voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy
ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta:
Én is tudom, hallgassatok! **4** És mondta neki Élijáhú: Elísá,

maradj csak itt, mert az Örökkévaló Jerichóba küldött engem.
Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére nem hagylak el.
Oda mentek tehát Jeríchóba. **5** És oda léptek a prófétafiak, kik
Jeríchóban voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma
el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én
is tudom, hallgassatok! **6** És mondta neki Elijáhú: Maradj csak
itt, mert az Örökkévaló a Jordánhoz küldött engem. Mondta:
Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Elmentek
tehát mindketten. **7** De ötven ember a prófétafiak közül ment, és
megálltak átellenben messziről; ők ketten pedig megálltak a
Jordán mellett. **8** Ekkor vette Élijáhú a köpenyét, összesodorta,
ráütött a vízre, ez kétfelé vált, ide és oda; és átkeltek mindketten
szárazon. **9** Volt pedig, amint átkeltek, szólt Élijáhú Elísához:
Kérj, mit tegyek számodra, mielőtt elvétetném tőled. Mondta
Elísá: Legyen tehát szellemedből kétszeresen rajtam. **10** És
mondta: Nehezet kértél! Ha majd látsz engem elvétetve tőled,
legyen neked úgy ha pedig nem, nem leszen. **11** És volt, a
mint folyton mennek és beszélgetnek, íme tüzes szekerek és
tüzes lovak, melyek elválasztották őket egymástól; így fölszállt
Élijáhú viharban az égbe. **12** És Elísá látja és így kiált föl: Atyám,
atyám, Izraél szekerei ég lovasai! És nem látta őt többé. Ekkor
megragadta a ruháit és szétszakította két darabra. **13** És fölvette
Élijáhú köpenyét, mely leesett róla; arra visszatért és megállott a
Jordán partján. **14** Vette Élijáhú köpenyét, mely leesett róla,
ráütött a vízre és mondta: Hol az Örökkévaló, Élijáhú Istene? Ő
is ráütött a vízre, az kétfelé vált, ide és oda, és átkelt Elísá. **15**
És látták őt a prófétafiak, kik átellenben Jeríchóban voltak, és
mondták: rajta nyugszik Elijáhú szelleme Elísán. Elejébe mentek
és földre borultak előtte. **16** És szóltak hozzá: Íme, kérlek, van

szolgáidnál ötven derék ember; hadd menjenek és keressék
uradat, hátha elvitte őt az Örökkévaló szelleme és vetette
őt a hegyek egyikére vagy a völgyek egyikébe. De mondta:
Ne küldjetek. **17** De midőn unszolták, amíg megszégyelték,
mondta: Küldjetek! Küldtek tehát ötven embert, keresték három
napig, de nem találták. **18** Midőn visszatértek hozzá, ő ugyanis
Jeríchóban maradt, szólt hozzájuk: Nemde mondtam nektek, ne
menjetek? **19** És szóltak a város emberei Elísához: Íme, kérlek,
a város fekvése jó, amint uram látja, de a víz rossz és a föld
emberpusztító. **20** Erre mondta: Hozzatok nekem új csészét és
tegyetek bele sót. És hoztak neki. **21** Kiment a víz forrásához és
belevetett sót; mondta: Így szól az Örökkévaló: Meggyógyítottam
e vizet, nem lesz többé onnan halál s emberpusztítás. **22** S
meggyógyult a víz mind e mai napig, Elísá szava szerint, melyet
szólt. **23** Fölment onnan Bét-Élbe; a mint pedig fölment az úton,
kis fiúk jöttek ki a városból, kicsúfolták őt és mondták neki: Jöjj
föl, kopasz, jöjj föl kopasz! **24** Ekkor hátrafordult, látta őket és
megátkozta, az Örökkévaló nevében; erre kijött az erdőből két
nőstény medve, és széthasított közülök negyvenkét gyermeket.
25 És elment onnan a Karmel hegyére; onnan pedig visszatért
Sómrónba.

3 Jehórám pedig, Acháb fia, király lett Izraél fölött Sómrónban
Jehósáfátnak, Jehúda királyának tizennyolcadik évében és
uralkodott tizenkét évig. **2** Tette azt a mi rossz az Örökkévaló
szemeiben, bár nem úgy mint atyja és anyja, eltávolította
ugyanis a Báal oszlopát, melyet atyja készített. **3** Csakhogy
ragaszkodott Járobeám Nebát fiának vétkeihez, a ki vétkezésre
indította Izraélt; nem távozott attól. **4** Mésá pedig, Móáb királya,
baromtenyésztő volt és adózni szokott Izraél királyának százezer

bárányt és százezer gyapjas kost. **5** És történt, midőn Acháb
meghalt, elszakadt Móáb királya Izraél királyától. **6** Kivonult tehát
Jehórám király egyik napon Sómrónból és megszámlálta egész
Izraélt. **7** Ment és küldött Jehósáfáthoz, Jehúda királyához,
mondván: Móáb királya elszakadt tőlem; jössz-e velem háborúba
Móáb ellen? Mondta: Felmegyek, én úgy mint te, népem úgy
mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid. **8** Mondta: Melyik
úton menjünk föl? És mondta: Edóm pusztája útján. **9** Ment tehát
Izraél királya meg Jehúda királya és Edóm királya és kerülőben
jártak hét napi úton; de nem volt víz a tábor számára, sem a
barom számára, mely velük ment. **10** És szólt Izraél királya:
Jaj, bizony azért hívta az Örökkévaló e három királyt, hogy
Móáb kezébe adja őket **11** Erre szólt Jehósáfát: Nincs-e itt egy
prófétája az Örökkévalónak, hogy általa megkérdezhessük az
Örökkévalót? Ekkor megszólalt valaki Izraél királyának szolgái
közül és mondta: Itt Elísá, Sáfát fia, aki vizet öntött Elijáhú
kezére. **12** Erre mondta Jehósáfát: Ő nála van az Örökkévaló
igéje! És lementek hozzá Izraél királya meg Jehósafát és Edóm
királya. **13** És szólt Elísá Izraél királyához: Mi közöm hozzád?
Menj atyád prófétáihoz és anyád prófétáihoz! De mondta neki
Izraél királya: Ne így! Mert azért hívta az Örökkévaló e három
királyt, hogy Móáb kezébe adja őket. **14** Ekkor mondta Elísá:
Él az Örökkévaló, a Seregek ura, aki előtt állok, bizony ha
nem tekintem Jehósáfát Jehúda királyának személyét, nem is
tekintenék reád s meg se néznélek. **15** Most pedig hozzatok
nekem egy hárfást! Volt ugyanis, amint hárfázott a hárfás,
rajta volt az Örökkévaló keze. **16** És mondta: Így szól az
Örökkévaló: Csináljatok e patakban gödröt gödör mellé. **17** Mert
így szól az Örökkévaló: nem fogtok látni szelet, nem fogtok

látni esőt, de a patak meg fog telni vízzel, s majd isztok ti,
meg jószágtok és barmotok. **18** De ez csekély az Örökkévaló
szemeiben, még Móábot is kezetekbe adja; **19** s megvertek
minden erősített várost és minden kiváló várost, és minden jó
fát ledöntetek és minden vízforrást eltömtök, minden jó telket
kövekkel rontotok el. **20** És volt reggel, a lisztáldozat bemutatása
idején, íme víz jött Edóm felől, és megtelt a vidék vízzel. **21** Mind
a Móábbeliek pedig meghallották, hogy felvonultak a királyok
velük harcolni, akkor egybegyűltek mind kezdve attól, a ki övet
köt föl, és megálltak a határon. **22** Mikor reggel fölkeltek, a
nap pedig felsütött a víz fölött, a Móábbeliek átellenből a vizet
vörösnek látták mint a vér. **23** És mondták: Ez vér! Elpusztították
egymást a királyok és megverték egyik a másikát; most tehát
zsákmányra, Móáb! **24** Mikor Izraél táborához jutottak, fölkeltek
az Izraélbeliek és megverték Móábot, úgy hogy megfutamodtak
előlük; vereséget tettek benne és megverték Móábot. **25** A
városokat pedig lerombolták, és minden jó telket – beledobta kiki
a kövét és megtöltötték, s minden vízforrást eltömtek és minden
jó fát ledöntöttek, míg csak Kírcharészet követi hagyták meg.
Körülvették a parittyások és megverték. **26** Midőn látta Móáb
királya, hogy erős neki a viadal, vett magával hétszáz kardrántó
embert, hogy keresztül törjön Edóm királyához, de nem bírtak. **27**
Akkor vette elsőszülött fiát, kinek majdan uralkodnia kellett volna
ő helyette, és bemutatta égőáldozatnak a falon. Erre nagy harag
lett Izraél ellen, elvonultak tőle és visszatértek országukba.

4 Egy asszony pedig a prófétafiak feleségei közül kiáltott
Elísának, mondván: Szolgád, az én férjem meghalt, te pedig
tudod, hogy szolgád félte az Örökkévalót; s a hitelező jött, hogy
elvegye két gyermekemet magának szolgákul. **2** És szólt hozzá

Elísá: Mit tegyek érted? Mondd meg nekem, mid van a háznál?
Mondta: Nincs szolgálódnak semmije a háznál, hanem csak egy
korsó olaj. **3** Erre mondta: Menj, kérj magadnak kölcsön ott
künn edényeket mind a te szomszédaidtól, üres edényeket, ne
kérj keveset. **4** S menj be és zárd be az ajtót magad mögött
és fiaid mögött, önts be mindez edényekbe, a telit pedig tedd
félre. **5** Elment tőle és bezárta az ajtót maga mögött és fiai
mögött; ők oda nyújtogatták neki, ő meg öntögetett. **6** És volt, a
mint megteltek az edények, szólt a fiához: Nyújts ide nekem
még edényt! Mondta neki: Nincs több edény. Erre megszűnt az
olaj. **7** Odament és tudtára adta az isten emberének. Mondta:
Menj, add el az olajt és fizesd meg adósságodat, te pedig, meg
fiaid élj abból, a mi marad. **8** Volt egy napon, Elísá átment
Súnémbe. Ott volt egy nagyrangú asszony, aki őt tartóztatta,
hogy kenyeret egyék; volt tehát, valahányszor arra ment, betért
oda, hogy kenyeret egyék. **9** És szólt férjéhez: Íme, kérlek,
tudom, hogy Istennek szent embere az, aki mindig erre jár
mifelénk. **10** Csináljunk csak egy kicsiny, falmelletti felsőszobát
és tegyünk oda számára ágyat, asztalt, széket és lámpást; és
lészen, amikor hozzánk jő, betérhet oda. **11** Volt egy napon,
eljött oda, betért a felső szobába és lefeküdt ott. **12** És szólt
Géchazíhoz, az ő legényéhez: Hídd ide ezt a súnémi nőt. Hívta
őt, és megállt előtte. **13** Ekkor mondta neki: Szólj csak hozzá:
íme bajlódtál miattunk mind e bajlódással, mit lehet érted tenni?
Kell-e beszélni érted a királlyal vagy a hadvezérrel? Mondta:
Népem között lakom én. **14** Erre mondta: Hát mit lehet érted
tenni? Mondta Géchazí: Ámde fia nincs neki és férje öreg. **15**
Ekkor mondta: Hídd őt ide! Odahívta őt és megállt az ajtóban.
16 És mondta: Ebben az időben esztendőre ilyentájt fiat fogsz

ölelni. Mondta: Ne uram, Isten embere, ne áltasd szolgálódat.
17 S várandós lett az asszony és fiat szült, abban az időben,
esztendőre olyantájt, melyet megmondott neki Elísá. **18** És
nagy lett a gyermek. S történt egy napon, hogy kiment atyjához,
az aratókhoz. **19** És szólt atyjához: A fejem! A fejem! Erre
szólt a legénynek: Vidd el az anyjához. **20** Elvette és odavitte
anyjához; annak térdein ült egész délig és meghalt. **21** Erre
fölment és lefektette az Isten emberének ágyára, bezárta, őt és
kiment. **22** Szólította a férjét és mondta: Küldj nekem, kérlek,
egyet a legények közül és egy szamarat, hadd sietek az Isten
emberéhez, s majd visszatérek. **23** Mondta: Minek akarsz ma
menni hozzá, nincs újhold és nincs szombat! De mondta: Béke!
24 Erre fölnyergelte a szamarat és szólt legényéhez: Hajts és
menj, ne akassz meg engem a nyargalásban, ha csak nem
mondom neked. **25** Elment és odaért az Isten emberéhez a
Karmel hegyére. És volt, amint őt messziről meglátta az Isten
embere, szólt Géchazíhoz, legényéhez: Itt van ama súnémi
nő. **26** Most fuss csak elejébe és mondd neki: Béke van-
e veled, béke-e a férjeddel, béke-e a gyermekkel? Mondta:
Béke! **27** Odament az Isten emberéhez a hegyre és megragadta
lábait; ekkor odalépett Géchazí, hogy ellökje, de azt mondta
az Isten embere: Hagyjad őt, mert megkeseredett az ő lelke,
az Örökkévaló pedig elrejtette tőlem és nem adta tudtomra.
28 És mondta: Hát kértem-e a fiút uramtól, nem mondtam-e:
ne hitegess engem? **29** Erre mondta Géchazínak: Övezd föl
derekadat, vedd kezedbe pálcámat és menj: ha valakit találsz,
ne köszöntsd és ha téged köszönt valaki, ne válaszolj neki; és
tedd pálcámat a fiú arcára. **30** Ekkor szólt a gyermek anyja: Él
az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el! Fölkelt tehát és

utána ment. **31** Géchazí pedig elment volt előttük és rátette
a pálcát a fiú arcára, de se hang, se hír; ekkor visszament
elébe és jelentette neki, mondván: Nem ébredt fel a fiú. **32**
Erre bement Elísá a házba, és íme a fiú halott volt, ágyára
fektetve. **33** Bement, kettejükre zárta az ajtót és imádkozott
az Örökkévalóhoz. **34** Fölhágott, ráfeküdt a gyermekre, rátette
száját az ő szájára, szemeit az ő szemeire és kezeit az ő
kezeire és reá hajlott; erre megmelegedett a gyermek teste. **35**
Elfordult és járt a házban egyet ide s egyet oda, felhágott és
reá hajlott, ekkor prüsszentett a fiú hét ízben is, és felnyitotta
a fiú a szemeit. **36** Szólította Géchazít és mondta: Hídd ide
ezt a súnémi nőt! Odahívta és bement hozzá; ekkor mondta:
Vidd el fiadat! **37** Erre odament, lábaihoz vetette magát és a
földre borult; elvitte fiát és kiment. **38** Elísá pedig visszatért
Gilgálba éhség volt az országban – és előtte ültek a prófétafiak.
És mondta legényének: Tedd föl a nagy fazekat és készíts
főzeléket a prófétafiak számára. **39** Kiment egyikük a mezőre,
hogy füveket szedjen, talált vad indát és tele szedte róla ruháját
vad ugorkákkal; bement és beleaprította a főzelékes fazékba,
mert nem ismerték. **40** És kitálalták az emberek számára, hogy
egyenek; de történt, amint ettek a főzelékből, fölsikoltottak és
mondták: Halál van a fazékban, oh Isten embere. És nem
bírtak enni. **41** Mondta: Vegyetek hát lisztet! És belevetette a
fazékba és mondta: Tálald ki a népnek, hogy egyenek! És nem
volt semmi ártalmas a fazékban. **42** És egy ember jött Báal-
Sálísából és hozott az Isten emberének zsengéből való kenyeret,
húsz árpa kenyeret és gabonaszemeket a. tarisznyájában. És
mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! **43** De mondta a szolgája:
Hogyan adjam ezt száz ember elé? Mondta: Adj a népnek, hogy

egyenek! Mert így szól az Örökkévaló: Esznek és még marad is!
44 Eléjük adta tehát s ettek, és még maradt, az Örökkévaló igéje
szerint.

5 Náamán pedig, Arám királyának hadvezére, nagy ember
az ő ura előtt, és tekintélyes, mert általa adott az Örökkévaló
győzelmet Arámnak; derék vitéz volt a férfiú, de bélpoklos.
2 Az Arámbeliek kivonultak csapatokban és foglyul ejtettek
Izraél országából egy kis leányt; és Náamán feleségének
szolgálatába került. **3** Ez szólt úrnőjéhez: Vajha menne az én
uram a Sómrónban levő próféta elé, akkor megszabadítaná
őt bélpoklosságától. **4** Erre bement és jelentette urának,
mondván: Így meg úgy beszélt a leány, aki Izraél országából
való. **5** És szólt Arám királya: Eredj, menj oda, küldök majd
levelet Izraél királyához. Ment és vitt a kezében tíz kikkár
ezüstöt, hatezer aranyat és tíz váltó ruhát. **6** És elvitte Izraél
királyához a levelet, mely így szólt: Most tehát, amint hozzád
jut e levél, íme küldöm hozzád szolgámat, Náamánt, hogy
megszabadítsad bélpoklosságától. **7** És volt, amint elolvasta
Izraél királya a levelet, szétszaggatta ruháit és mondta: Isten
vagyok-e én, hogy öljek és éltessek, hogy ez hozzám küld,
hogy megszabadítsak valakit bélpoklosságától? Tudjátok hát,
kérleli, és lássátok, hogy alkalmat keres ellenem! **8** És volt,
midőn meghallotta Elísá, az Isten embere, hogy Izraél királya
szétszaggatta a ruháit, küldött a királyhoz, mondván: Miért
szaggattad szét a ruháidat, jöjjön csak el hozzám és tudja
meg, hogy van próféta Izraélben. **9** Erre odament Naamán
lovaival és szekereivel és megállt Elísá házának bejáratán. **10**
Ekkor küldött hozzá Elísá követet, mondván; Menj és fürödj
meg hétszer a Jordánban, hogy helyreálljon neked a tested és

majd megtisztulsz. **11** Erre megharagudott Náamán és elment;
mondta: Íme, azt gondoltam, ki fog jönni hozzám, megáll és
szólítja az Örökkévalónak, Istenének nevét, lengeti kezét a hely
felé és meggyógyítja a bélpoklost. **12** Nem jobbak-e Amána és
Parpár, Damaszkusz folyói, Izraél valamennyi vizénél? Nem
fürödhetem-e meg azokban, hogy megtisztuljak! Megfordult és
dühösen elment. **13** Ekkor odaléptek szolgái, beszéltek hozzá
és mondták: Atyám, nagy dolgot ha mondott volna neked a
próféta, nemde megtennéd; hát mikor csak így szólt hozzá, de
fürödjél meg és majd megtisztulsz! **14** Erre lement és alámerült
a Jordánban hétszer az Isten emberének igéje szerint; helyre
állt a teste, olyan lett mint kis fiúnak a teste, és megtisztult.
15 Ekkor visszatért az Isten emberéhez, ő meg egész tábora
odament, megállt előtte és mondta: Íme, kérlek, megtudtam,
hogy nincs Isten az egész földön, ha csak nem Izraélben! Most,
tehát fogadj el, kérlek, ajándékot szolgádtól. **16** Mondta: Él az
Örökkévaló, aki előtt állok, nem fogadok el. Unszolta őt, hogy
elfogadja, de vonakodott. **17** Ekkor mondta Náamán: Ha nem,
adassék kérlek, szolgádnak egy pár öszvér terhét tevő föld; mert
nem hoz többé szolgád égő – és vágóáldozatot más isteneknek,
hanem csak az Örökkévalónak. **18** Ebben a dologban bocsásson
meg az Örökkévaló a te szolgádnak: mikor az uram bemegy
Rimmón házába, hogy ott leboruljon, és ő kezemre támaszkodik
és én leborulok Rimmón házában, amikor leborulok Rimmón
házában, bocsásson meg az Örökkévaló szolgádnak abban
a dologban. **19** Mondta neki: Menj békével! És elment tőle
egy darab földnyire. **20** Ekkor mondta Géchazí, Elísának, az
Isten emberének legénye: Íme, megkímélte uram ezt az arámi
Náamánt, hogy nem fogadta el kezéből azt, amit hozott; él az

Örökkévaló, bizony utána futok és elfogadok tőle valamit. **21**
Utána sietett Géchazí Naamánnak; s midőn Náamán látta, hogy
utána fut, leugrott a szekérről ő elejébe és mondta: Béke van-e?
22 Mondta: Béke! Uram küldött engem, mondván: íme, épen
most jött hozzám két ifjú Efraim hegységéből a prófétafiak közül;
adj, kérlek, azok számára egy kikkár ezüstöt és két váltó ruhát.
23 Erre mondta Náamán: Tessék, végy két kikkárt! Unszolta őt
és belekötött két kikkár ezüstöt két zacskóba, meg két váltó
ruhát; odaadta legényének és vitték előtte. **24** Midőn a dombra
ért, elvette kezükből és letette a házban. Ekkor elbocsátotta az
embereket, és elmentek. **25** Ő meg bement és megállt ura előtt.
Ekkor szólt hozzá Elísá: Honnan Géchazí? Mondta: Nem ment a
szolgád se ide se oda. **26** De szólt hozzá: Nem ment-e veled a
szívem, mikor feléd fordult kocsijáról? Idején van-e elvenni az
ezüstöt és venni ruhákat, olajfákat és szőlőket, aprójószágot
és marhát, szolgákat és szolgálókat? **27** De Náamánnak a
bélpoklossága reád tapad és magzatodra örökre! És kiment
előle bélpoklosan, mint a hó.

6 Szóltak a prófétafiak Elísához: Íme, kérlek, a hely, melyen
mi előtted lakunk, szűk nekünk. **2** Hadd menjünk, kérlek, a
Jordánhoz, és vegyünk onnan kiki egy gerendát és készítsünk
ott magunknak egy helyet, hogy ott lakjunk. Mondta: Menjetek!
3 De mondta az egyik: Egyezz csak bele és jer szolgáiddal!
Mondta: Én megyek! **4** Ment tehát velük; odaértek a Jordánhoz,
kivágtak fákat. **5** És történt, a mint az egyik döntötte a gerendát,
a vas a vízbe esett; fölkiáltott és mondta: Jaj uram pedig
kölcsön van kérve! **6** Erre mondta az Isten embere: Hová esett?
Megmutatta neki a helyet; levágott egy darab fát és odadobta
és úszatta a vasat. **7** És mondta: Emeld föl! Kinyújtotta a

kezét és kivette. **8** Arám királya pedig háborúskodott Izraéllel;
tanácskozott szolgáival mondván: Erre meg erre a helyre
táboromat! **9** És küldött az Isten embere Izraél királyához,
mondván: Óvakodjál, nehogy átvonulj ezen a helyen, mert oda
mennek le az Arámbeliek. **10** Ekkor küldött Izraél királya arra
a helyre, melyről szólt neki az Isten embere; így intette őt és
óvakodott attól nem egyszer és nem kétszer. **11** És felháborodott
Arám királyának a szíve e dolgon, elhítta szolgáit és szólt
hozzájuk: Nemde, megmondjátok nékem, ki a mieink közül tart
Izraél királyával? **12** Mondta egyik a szolgái közül: Nem, uram
király; hanem Elísá a próféta, ki Izraélben van, megmondja
Izraél királyának a szavakat, miket a hálószobádban beszélsz.
13 Mondta: menjetek és nézzétek, hol van ő, majd küldök és
elhozatom! És tudtára adták neki, mondván: Íme Dótánban van!
14 Küldött tehát oda lovakat és szekérhadat és tömérdek sereget:
Odaértek éjjel és bekerítették a várost. **15** Midőn az Isten
emberének szolgája korán fölkelt, kiment, s íme egy sereg veszi
körül a várost, meg ló és szekérhad. És szólt hozzá a legénye:
Jaj uram, mit csináljunk? **16** Mondta: Ne félj, mert többen vannak,
akik velünk, mint akik ő velük vannak. **17** És imádkozott Elísá
és mondta: Örökkévaló, nyisd meg a szemeit, hogy lásson! S
megnyitotta az Örökkévaló az ifjúnak szemeit és látott, s íme
a hegy tele volt lovakkal és tüzes szekerekkel Elísá körül. **18**
Midőn lementek ellene, imádkozott Elísá az Örökkévalóhoz és
mondta: Verd meg, kérlek, e népet vaksággal! És megverte
őket vaksággal Elísá szava szerint. **19** Ekkor szólt hozzájuk
Elísá: Nem ez az út, és nem is ez a város, jertek utánam, hadd
vezetlek benneteket azon férfiúhoz, akit ti kerestek. És vezette
őket Sómrónba. **20** És volt, amint Sómrónba érkeztek, mondta

Elísá: Örökkévaló, nyisd meg ezeknek a szemeit, hogy lássanak!
És megnyitotta az Örökkévaló a szemeiket és láttak, s íme
Sómrón közepén vannak. **21** És szólt Izraél királya Elísához,
amint meglátta őket: Verjek-e, verjek, atyám? **22** Mondta: Ne
verj! Vajon olyanokat, kiket foglyul ejtettél kardoddal és íjaddal,
verni szoktál-e? Tégy eléjük kenyeret és vizet, hogy egyenek és
igyanak, és menjenek urukhoz. **23** Erre készített számukra nagy
lakomát, ettek, ittak, elbocsátotta őket és elmentek urukhoz.
És többé nem jöttek már be Arám csapatjai Izraél országába.
24 Történt ezek után, összegyűjtötte Ben-Hadád, Arám királya
az ő egész táborát; fölvonult és ostrom alá vette Sómrónt. **25**
Nagy éhség volt Sómrónban; ők ugyanis ostrom alatt tartották,
míg egy szamárfej nyolcvan ezüstbe és egy káb galambganéj
öt ezüstbe került. **26** Midőn Izraél királya bejárta a falat, egy
asszony kiáltott hozzá, mondván: Segíts uram, király! **27** Mondta:
Nem segít téged az Örökkévaló, honnan segítselek én? Tán a
szérűről vagy a présházból? **28** És mondta neki a király: Mi
bajod van? Mondta: Ez az asszony szólt hozzám: add ide fiadat,
hogy megegyük ma, az én fiamat pedig megesszük holnap. **29**
Megfőztük tehát fiamat és megettük; és szóltam hozzá a másik
napon, add ide a te fiadat hogy megegyük, de elrejtette a fiát. **30**
És volt, amint hallotta a király az asszony szavait, megszaggatta
ruháit, ő éppen bejárta a falat, akkor látta a nép, hogy íme zsák
volt a testén belülről. **31** Ekkor mondta: Így tegyen velem Isten és
így folytassa, ha Elísának, Sáfát fiának feje rajta marad e napon.
32 Elísá pedig házában ült és a vének nála ültek. És küldött
maga elül egy embert, de mielőtt hozzá érkezett a követ, ő így
szólt a vénekhez: Láttátok-e, hogy ez a gyilkos fia küldött fejemet
venni? Lássátok, amint megérkezik a követ, zárjátok be az ajtót

és szorítsátok őt az ajtóba! Nemde hallatszanak urának léptei
mögötte. **33** Ő még beszélt velük és íme, a követ leérkezett
hozzá; mondta: Íme ez a szerencsétlenség az Örökkévalótól
való, mit várjak még az Örökkévalóra!

7 Erre mondta Elísá: Halljátok az Örökkévaló igéjét! Így szól az
Örökkévaló: Holnap ilyenkor egy mérték lángliszt egy sékelbe és
két mérték árpa egy sékelbe lesz Sómrón kapujában. **2** És felelt
a hadnagy, kinek kezére támaszkodott a király, és mondta: Lám,
ha ablakrácsokat készít az Örökkévaló az égben, vajon lesz-e
ez a dolog? Mondta: Lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem
eszel! **3** Négy bélpoklos ember pedig volt a kapu bejáratánál;
és szóltak egyik a másikához: Minek maradunk mi itt, amíg
meghalunk? **4** Ha azt mondjuk, hogy bemegyünk a városba,
hiszen éhség van a városban és ott halunk meg; ha pedig itt
maradunk, akkor is meghalunk. Most tehát jertek, szökjünk
át Arám táborába: ha életben hagynak, élünk; ha megölnek,
meghalunk. **5** És fölkeltek alkonyatkor, hogy bemenjenek Arám
táborába; eljutottak Arám táborának széléhez s íme nem volt ott
senki. **6** Az Úr ugyanis hallatta volt Arám táborával szekerek
hangját, lovaknak hangját, nagy seregnek hangját; és szóltak
egyik a másikához: Íme, fölbérelte ellenünk Izraél királya a
chittiták királyait és Egyiptom királyait, hogy ránk támadjanak.
7 Fölkeltek tehát és megfutamodtak alkonyatkor, ott hagyták
sátraikat, meg lovaikat és szamaraikat, a tábort, ahogy volt,
és megfutamodtak életük kedvéért. **8** Midőn eljutottak ama
bélpoklosok a tábor széléhez, bementek egyik sátorba, ettek
és ittak, elvittek onnan ezüstöt, aranyat és ruhákat, elmentek
és elrejtették; erre viasszatértek, bementek egy másik sátorba,
vittek onnan is, elmentek és elrejtették. **9** De szóltak egyik a

másikához: Nem helyesen cselekszünk! E mai nap jó hírnek a
napja; mi pedig ha hallgatunk és várnunk a reggel virradtáig,
akkor bűn ér bennünket. Most tehát jertek, menjünk be, hadd
jelentsük a király házában. **10** Odamentek tehát és szólították a
város kapusait és jelentették nekik, mondván: Bementünk Arám
táborába és íme, nincs ott senki, még ember hangja sem; hanem
a ló befogva és a szamár befogva meg a sátrak ahogy voltak. **11**
Ekkor kiáltottak a kapusok és jelentették benn a király házában.
12 Erre fölkelt a király éjjel és szólt a szolgáihoz: Hadd mondjam
meg csak nektek, mit tettek velünk az Arámbeliek. Tudják, hogy
éhesek vagyunk, kimentek tehát a táborból, hogy elrejtőzzenek
a mezőn, mondván: mikor kimennek a városból, elfogjuk őket
elevenen és bemegyünk a városba. **13** Erre megszólalt egy a
szolgái közül és mondta: Hát vegyenek csak ötöt a megmaradt
lovak közül, amelyek benne megmaradtak – ám legyenek, mint
Izraél egész sokasága, mely benne megmaradt, ám legyenek
mint Izraél egész sokasága, mely odaveszett – hadd küldjük el
és lássuk! **14** Vettek tehát két Szekeret lovakkal, és utána küldött
a király Arám táborának, mondván: Menjetek és lássátok! **15**
Utánuk mentek a Jordánig és íme az egész út tele volt ruhákkal
és fegyverekkel, melyeket eldobtak az Arámbeliek sietségükben.
És visszatértek a követek és jelentették a királynak. **16** Erre
kiment a nép és kifosztották az Arámbeliek táborát; és volt egy
mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe, az
Örökkévaló igéje szerint. **17** A király pedig oda rendelte volt
a kapuhoz azt a hadnagyot, akinek kezére támaszkodott, de
összetaposta őt a nép a kapuban és meghalt, aszerint, amit szólt
az Isten embere, a mit szólt, mikor lement hozzá a király. **18** Volt
ugyanis, midőn szólt az Isten embere a királyhoz, mondván:

két mérték árpa lesz egy sékelbe és egy mérték lángliszt egy
sékelbe holnap ilyenkor Sómrón kapujában: **19** akkor felelt a
hadnagy az Isten emberének és mondta: lám, ha az Örökkévaló
ablakrácsokat készít az égben, lesz-e ilyen dolog? – az pedig
mondta -: lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem eszel!
20 És úgy történt vele: összetaposta őt a nép a kapuban, és
meghalt.

8 Elísá pedig szólt ahhoz az asszonyhoz, kinek a fiát fölélesztette,
mondván: Kelj föl és menj el, te meg házad, és tartózkodj, ahol
tartózkodhatsz, mert szólította az Örökkévaló az éhséget, és
be is jött az országba hét évre. **2** Erre fölkelt az asszony és
cselekedett az Isten emberének szava szerint; elment ő meg
háza s tartózkodott a filiszteusok országában hét évig. **3** És volt
hét év múltán, visszatért az asszony a filiszteusok országából
és elindult, hogy kiáltson a királyhoz háza miatt és mezeje
miatt. **4** A király éppen szólt Géchazíhoz, az Isten emberének
legényéhez, mondván: Beszéld el, kérlek, nekem mind a nagy
dolgokat, melyeket művelt Elísá. **5** S midőn éppen elbeszélte a
királynak azt, hogy fölélesztette a halottat, íme az asszony, kinek
fiát fölélesztette volt, kiáltott a királyhoz háza miatt és mezeje
miatt. Ekkor mondta Géchazí: Uram király, ez az asszony és
ez a fia, kit fölélesztett Elísá **6** Erre megkérdezte a király az
asszonyt, és elbeszélte neki. És adott melléje a király egy udvari
tisztet, mondván: Szerezd vissza mindazt, a mi az övé és mind a
mező termését, azon naptól fogva, hogy elhagyta az országot
mostanáig. **7** Elment Elísá Damaszkuszba, Ben-Hadád pedig,
Arám királya, beteg volt; tudtára adták neki, mondván: Ide jött az
Isten embere. **8** És szólt a király Chazáélhez: Végy a kezedbe
ajándékot és menj az Isten emberének elejébe és kérdezd

meg tőle az Örökkévalót, mondván: meggyógyulok-e ebből a
betegségből? **9** Elejébe ment tehát Chazáél, vett a kezébe
ajándékot, meg Damaszkusz minden javát, negyven teve terhét;
oda ment, megállt előtte és mondta: Fiad Ben-Hadád, Arám
királya, küldött engem hozzád, mondván: meggyógyulok-e ebből
a betegségből? **10** Szólt hozzá Elísá: Menj, mondd neki: meg
fogsz gyógyulni. De az Örökkévaló azt láttatta velem, hogy
meg fog halni. **11** Megmerevítette az arcát és feléje fordította
szégyellésig; ekkor sírt az Isten embere. **12** És mondta Chazáél:
Miért sír uram? Mondta: Mert tudom, mi rosszat fogsz tenni
Izraél fiaival: erősségeiket tűzbe borítod, ifjaikat karddal ölöd
meg, kisdedeiket szétzúzod és várandósaikat fölhasítod. **13**
Erre mondta Chazáél: Micsoda a te szolgád, a kutya, hogy
ezt a nagy dolgot mívelje? Mondta Elísá: Láttatta velem az
Örökkévaló, hogy te leszel király Arám fölött. **14** Elment Elísától
és bement urához. Mondta neki: Mit mondott neked Elísá?
Mondta: Azt mondta nekem, meg fogsz gyógyulni. **15** És volt
másnap, fogta a takarót, vízbe mártotta, arcára terítette, és
meghalt. És király lett helyette Chazáél. **16** És ötödik évében
Jórámnak, Acháb fiának, aki Izraél királya volt, míg Jehósáfát
még királya volt Jehúdának, király lett Jehórám, Jehósáfátnak,
Jehúda királyának fia. **17** Harminckét éves volt, mikor király
lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. **18** És járt Izraél
királyainak útjain, amint cselekedtek az Acháb házából valók,
mert Achábnak leányát vette feleségül; és tette azt, a mi rossz
az Örökkévaló szemeiben. **19** De nem akarta az Örökkévaló
elpusztítaní Jehúdát Dávid, az ő szolgája kedvéért, amint mondta
neki, hogy ad mécsest neki és fiainak minden időben. **20** Az ő
napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól és tettek maguk fölé

királyt. **21** Ekkor Jórám Cáírba vonult s az egész szekérhad ő
vele. És ő fölkelt éjjel és megverte Edómot, mely körülvette őt
meg a szekérhad vezéreit, és megfutott a nép a sátraihoz. **22**
Így elpártolt Edóm Jehúda keze alól mind e mai napig; akkor
pártolt el Libna abban az időben. **23** Jórám egyéb dolgai pedig
és mindaz, amit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai
történetének könyvében. **24** És feküdt Jórám ősei mellé és
eltemették ősei mellett Dávid városában. És király lett utána fia,
Achazjáhú. **25** Tizenkettedik évében Jórámnak, Acháb fiának,
Izraél királyának, király lett Achazjáhú, Jehórámnak, Jehúda
királyának fia. **26** Huszonkét éves volt Achazjáhu, mikor király
lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig
Ataljáhú, Omrinak Izraél királyának leánya. **27** És járt Acháb
házának útján és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben,
valamint Acháb háza, mert Acháb házának volt a veje. **28** Elment
Jórámmal, Acháb fiával háborúba Chazáél, Arám királya ellen
Rámót-Gileádba; de megverték az Arámbeliek Jórámot. **29** És
visszament Jórám király, hogy gyógíttassa magát Jizreélben
a sebekből, melyeket ütöttek rajta az Arámbelíek Rámában,
amikor harcolt Chazáél, Arám királya ellen; Achazjáhú, Jehórám
fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jórámot,
Acháb fiát Jizreélben, mert beteg volt.

9 Elísá próféta pedig hívott egyet a prófétafiak közül; és
mondta neki: Övezd föl derekadat, vedd ez olajkorsót kezedbe
és menj Rámót-Gileádba. **2** Ha odaérkeztél, nézd ott Jéhút,
Jehósáfátnak, Nimsí fiának fiát, akkor menj oda, szólítsd ki
testvérei közül és vezesd őt be szobából szobába; **3** és vedd
az olajkorsót, önts a fejére és mondd: így szól az Örökkévaló:
fölkentelek királynak Izraél fölött. Erre nyisd ki az ajtót és fuss

el, s ne várakozzál. **4** Ment tehát az ifjú, a próféta ifjú, Rámót-
Gileádba. **5** Odaért, s íme a sereg vezérei ott ültek, és szólt:
Szavam van hozzád, oh vezér! Mondta Jéhú: Kihez mindnyájunk
közül? És mondta: Hozzád, oh vezér! **6** Erre fölkelt, bement
a házba, és öntött olajat a fejére; s mondta neki: Így szól az
Örökkévaló Izraél Istene: fölkentelek királynak az Örökkévaló
népe fölött, Izraél fölött! **7** Hogy megverjed uradnak Achábnak
házát, és bosszút álljak Izébelen szolgáimnak, a prófétáknak
véréért és mind az Örökkévaló szolgáinak véréért; **8** hogy
elvesszen Acháb egész háza; kiirtok Acháb házából falra vizelőt,
elzártat és magára hagyottat Izraélben. **9** És olyanná teszem
Acháb házát, mint Járobeámnak, Nebát fiának házát és mint
Báesának, Achíja fiának házát. **10** Izébelt pedig megeszik a
kutyák Jizreél határában, és nincs ki eltemeti. Ezzel kinyitotta
az ajtót és elfutott. **11** Jéhú pedig kiment urának szolgáihoz,
és mondták neki: Béke van-e? Miért jött hozzád az az őrült?
Szólt hozzájuk: Ti ismeritek azt az embert és beszédét. **12**
De mondták: Hazugság! Csak mondd meg nekünk. Mondta:
Így meg úgy szólt hozzám, mondván: így szól az Örökkévaló:
fölkentelek királynak Izraél fölött! **13** Erre siettek és vették kiki
a ruháját és ő alája tették azt a lépcső tetején, megfúták a
harsonát és mondták: király lett Jéhú. **14** Összeesküdött tehát
Jéhú, Jehósáfátnak, Nimaí fiának fia, Jórám ellen, Jórám pedig
megszállva tartotta Rámót-Gileádot, ő meg egész Izraél Chazáél,
Arám királya ellenében. **15** De visszament Jehórám király, hogy
gyógyíttassa magát Jizreélben a sebekből, melyeket ütöttek
rajta az Arámbeliek, mikor harcolt Chazáél Arám királya ellen
és mondta Jéhú: Ha nektek tetszik, ne menjen ki menekülő a
városból, hogy elmenne jelenteni Jizréelbe. **16** És kocsira ült

Jéhú és elment Jizreélbe, mert Jórám ott feküdt, Achazja pedig,
Jehúda királya, lement volt, hogy meglátogassa Jórámot. **17** Az
őr pedig ott állt a tornyon Jizreélben és látta Jéhúnak csapatját,
amint jött; akkor mondta: Csapatot látok! Erre mondta Jehórám:
Végy egy lovast és küldj elébök és szóljon: Béke van-e? **18**
Elébe ment a lovas és mondta: Így szól a király: béke van-
e? Mondta Jéhú: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! És
az őr jelentette, mondván: Eljutott a követ hozzájuk, de vissza
nem tért. **19** Erre küldött egy másik lovast; hozzájuk jutott és
mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta Jéhú: Mi közöd a
békéhez? Fordulj én mögém! **20** És az őr jelentette, mondván:
Egészen hozzájuk ért, de vissza nem tért; a hajtás pedig olyan,
mint Jéhú, Nimsí fiának hajtása, mert őrületesen hajt. **21** Erre
mondta Jehórám: Fogj be! És befogták a kocsiját. És kiment
Jehórám, Izraél királya, meg Achazjáhú, Jehúda királya, kiki a
maga kocsiján és kimentek Jéhú elébe és találták őt a Jizreélbeli
Nábót telkén. **22** És volt, a mint Jehórám meglátta Jéhút, mondta:
Béke van-e Jéhú? Mondta: Mit békét, a míg tartanak Ízébel
anyádnak paráználkodásai és sok boszorkánysága? **23** Ekkor
megfordította Jehórám a kezeit és megfutamodott. Így szólt
Achazjáhúhoz: Árulás, Achazja! **24** De Jéhú meghúzta kezével
az íjat és találta Jehórámot a lapockák között, úgy hogy szívéből
jött ki a nyíl és összerogyott kocsijában. **25** És szólt Bidkárhoz, a
hadnagyához: Vedd föl, dobd őt a Jizreélbeli Nábót mezejének
telkére; mert emlékezzél, hogy én és te párosan nyargaltunk
Acháb, az ő atyja után és az Örökkévaló kimondta ellene ezt a
kijelentést: **26** bizony Nábótnak ontott vérét és fiainak ontott
vérét láttam tegnap, úgy mond az Örökkévaló, de megfizetem
neked ezen a telken, úgy mond az Örökkévaló. Most tehát vedd

fel, dobd őt a telekre, az Örökkévaló igéje szerint. **27** Achazja
pedig, Jehúda királya, látta és megfutamodott a kert házának
útján; de üldözőbe vette őt Jéhú és mondta: Őt is üssétek le a
kocsiban, a Jibleám mellett levő Gúr hágóján. Megfutamodott
Megiddóig és meghalt ott. **28** Jeruzsálembe szállították őt szolgái
és eltemették őt sírjában ősei mellett, Dávid városában. **29**
Tizenegyedik évében pedig Jórámnak, Acháb fiának, király lett
Achazja Jehúda fölött. **30** Bevonult Jéhú Jizreélbe, Ízébel pedig
hallotta, kendőzte a szemeit és ékesítette fejét és kitekintett az
ablakon. **31** Mikor Jéhú bejött a kapun, mondta: Béke van-e, te
Zimrí, uradnak gyilkosa? **32** Erre fölemelte arcát az ablak felé és
mondta: Ki van velem? Ki? És kitekintett feléje két-három udvari
tiszt. **33** Akkor mondta: Lökjétek le! És lelökték. És freccsent
véréből a falra és a lovakra, őt meg összetaposta. **34** Bement,
evett és ivott; ekkor mondta: Nézzetek csak utána ennek az
átkozottnak és temessétek el, mert király leánya ő! **35** Mentek
tehát hogy eltemessék, de nem találtak belőle semmit, csak
a koponyát, a két lábát és a két keze fejét. **36** Visszatértek
és tudtára adták neki. Ekkor mondta: az Örökkévaló igéje az,
melyet szólt az ő szolgája, a Tisbébeli Élijáhú által, mondván:
Jizreél határában eszik meg a kutyák Ízébel húsát. **37** És lesz
Ízébel hullája mint a trágya a mező színén Jizreél határában,
úgy hogy senki nem mondhatja: ez Ízébel.

10 Achábnak pedig hetven fia volt Sómrónban. És írt Jéhú
leveleket és küldte Sómrónba Jizreél nagyjaihoz, a vénekhez és
az Acháb nevelőihez, mondván: **2** most, amint hozzátok jut e
levél – hisz nálatok vannak uratok fiai, nálatok a szekérhad és a
lovak, az erősített városok és fegyverek. **3** Szemeljétek ki uratok
fiai közül a legjobbat és legalkalmasabbat és tegyétek atyjának

a trónjára és harcoljatok uratok házáért. **4** S megfélemlettek
felette nagyon és mondták: Íme a két király nem állt meg
előtte, hogy álljunk hát meg mi! **5** Küldött tehát az, aki a ház
fölött volt, meg az, a ki a város fölött volt és a vének és a
nevelők Jéhúhoz, mondván: Szolgáid vagyunk; mindent, a
mit mondassz nekünk, megteszünk. Nem teszünk meg senkit
királynak; ami jó a te szemeidben, azt tedd. **6** Erre másodszor írt
hozzájuk levelet, mondván: Ha ti enyéim vagytok és szavamra
hallgattok, vegyétek az embereknek, uratok fiainak fejeit és
jöjjetek hozzám holnap ilyenkor Jizreélbe. A királyfiak pedig,
hetven ember, a város nagyjainál voltak, kik őket fölnevelték.
7 És volt, amint hozzájuk jutott a levél, vették a királyfiakat,
lemészárolták a hetven embert, kosarakba tették fejeiket és
elküldték hozzá Jizreélbe. **8** Megérkezett a követ és jelentette
neki, mondván: Elhozták a királyfiak fejeit. Erre mondta: Tegyétek
őket két rakásba a kapu bejáratán, egész reggelig! **9** Volt
pedig reggel, kiment, oda állt és szólt az egész néphez: Igazak
vagytok! Íme én esküdtem össze uram ellen és öltem meg
őt, de mindezeket ki ütötte agyon? **10** Tudjátok meg tehát,
hogy nem esik földre semmi az Örökkévaló igéjéből, melyet
szólt az Örökkévaló Acháb háza felől. Az Örökkévaló ugyanis
megcselekedte azt, amit szól Élijáhú, az ő szolgája által. **11** S
megölte Jéhú mindazokat, kik megmaradtak Acháb házából
Jizreélben, meg mind a nagyjait, meghittjeit és papjait, míg
menekülőt sem hagyott neki. **12** Fölkelt, elment és Sómrónba
indult. Ő éppen a pásztorok gyülekező házánál volt az úton, **13**
amikor találta Jéhú Achazjáhúnak, Jehúda királyának, testvéreit.
És mondta: Kik vagytok? Mondták: Achazjáhú testvérei vagyunk
és lejöttünk üdvözlésére a királyfiaknak és az uralkodónő fiainak.

14 Erre mondta: Fogjátok meg őket elevenen! És megfogták őket
elevenen és lemészárolták a gyülekező ház gödrébe, negyvenkét
embert, és nem hagyott meg közülök senkit. **15** Elment onnan és
magával szembe találta Jehónádábot, Rékháb fiát, köszöntötte
őt és szólt hozzá: Van-e oly becsületes a te szíved, mint az én
szívem a te szíved iránt? Jehónádáb mondta: Van! – Ha van, add
kezedet! Kezét adta és ő fölemelte magához a kocsiba. **16** És
mondta: Jer velem, és nézd buzgólkodásomat az Örökkévalóért!
És vitték őt a kocsiján. **17** Erre bevonult Sómrónba és megölte
mindazokat, kik megmaradtak Achábtól Sómrónban, míg el nem
pusztította, az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt Élijáhúhoz.
18 Ekkor összegyűjtötte Jéhú az egész népet és szólt hozzájuk:
Acháb keveset szolgálta Báalt, Jéhú majd sokat szolgálja! **19**
Most tehát mind a Báal prófétáit, mind a tisztelőit és mind
a papjait hívjátok hozzám, senki se hiányozzék, mert nagy
áldozást tartok a Báalnak; bárki hiányzik, nem marad életben.
Jéhú pedig cselből tette, azért hogy megsemmisítse a Báal
tisztelőit. **20** És mondta Jéhú: Rendezzetek szent gyülekezést
a Báal számára. És kihirdették. **21** És küldött Jéhú egész
Izraélbe; s eljöttek mind a Báal tisztelői, nem maradt senki,
aki nem jött volna. Bementek a Báal házába s megtelt a Báal
háza végtől végig. **22** Ekkor mondta a ruhatár felügyelőjének:
Hozz ki öltözéket mind a Báa1 tisztelőinek! És kihozta nekik
az öltözetet. **23** És bement Jéhú, meg Jehónádáb, Rékháb
fia, a Báal házába, és mondta a Báal tisztelőinek: Kutassatok
és nézzétek, nehogy legyen itt veletek valaki az Örökkévaló
tisztelői közül, hanem egyedül a Báal tisztelői. **24** És bementek,
hogy bemutassanak vágóáldozatokat és égőáldozatokat. Jéhú
elhelyezett magának künn nyolcvan embert és mondta: Azon

embernek, aki megmenekszik az emberek közül, kiket kezetekbe
juttatok, lelke helyett legyen a ti lelketek. **25** És volt, amint
végzett azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot, mondta Jéhú a
futároknak és a hadnagyoknak: Jöjjetek, üssétek le őket, senki
ki ne mehessen! És leütötték őket a kard élével; és oda hányták
őket a futárok és a hadnagyok és mentek a Báal házának
városáig. **26** Kivitték a Báal házának szobrait és elégették. **27**
És lerombolták a Báal szobrát, lerombolták a Báal házát és
árnyékszékekké tették e mai napig. **28** Kipusztította tehát Jéhú a
Báalt Izraélből. **29** Csak Járobeámnak, Nebát fiának vétkei, a ki
vétkezésre indította Izraélt – azoktól nem tért el Jéhú: az arany
borjuktól, melyek Bét-Élben és Dánban voltak. **30** És szólt az
Örökkévaló Jéhúhoz: Mivel hogy jól cselekedtél, azt téve, ami
helyes szemeimben, egészen szívem szerint bántál el Acháb
házával, negyedíziglen fognak ülni utódjaid Izraél trónján. **31**
De Jéhú nem vigyázott, hogy járjon az Örökkévalónak, Izraél
Istenének tana szerint egész szívével: nem tért el Járobeám
vétkeitől, aki vétkezésre indította Izraélt. **32** Azokban a napokban
kezdte az Örökkévaló csonkítani Izraélt: Chazáél megverte őket
Izraél egész határában. **33** A Jordántól napkeletre Gileád egész
országát, a Gádit, Reúbénit és Menaseit, Aróértól, mely az
Arnón patakjánál van, Gileádot is, Básánt is. **34** Jéhú egyéb
dolgai pedig és mindaz, amit tett és minden hőstette, nemde
meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **35** És
feküdt Jéhú ősei mellé és eltemették őt Sómrónban. És király lett
helyette fia, Jehóácház. **36** Az idő pedig, melegben uralkodott
Jéhú Izraél fölött Sómrónban, huszonnyolc esztendő.

11 Atalja pedig, Achazjáhú anyja, látta, hogy meghalt a fia,
akkor fölkelt és kipusztította a királyi ház minden magzatját. **2**

De Jehósébá, Jórám király leánya, Achazjáhú nővére, vette
Jóást, Achazja fiát, és ellopta a megölésre szánt királyfiak közül,
őt meg a dajkáját, be az ágyak termébe; és elrejtették őt Ataljáhú
elől és nem öletett meg. **3** És volt vele elrejtőzve az Örökkévaló
házában hat évig, míg Atalja uralkodott az ország fölött. **4** A
hetedik évben pedig küldtött Jehójádá, hozatta a testőrök és
futárok századainak tisztjeit és bevezette őket magához, az
Örökkévaló házába, szövetséget kötött velük, megeskette őket
az Örökkévaló házában, és megmutatta nekik a király fiát. **5**
Erre megparancsolta nekik, mondván: Ez az, a mit tegyetek:
a harmadrész közületek, a kik szombaton bevonulnak, őrizői
legyenek a király háza őrizetének. **6** Egy harmadrész pedig
a Szúr kapuján s egy harmadrész a futárok mögötti kapuban;
így őrizzétek meg a ház őrizetét fölbontott sorrenddel. **7** A két
rész tehát közületek, azok, kik szombaton kivonulnak, őrizzék
az Örökkévaló házának őrizetét a király mellett. **8** Vegyétek
körül a királyt, kiki fegyverével a kezében, s aki behatol a
sorokba, ölessék meg; így legyetek a királynál, mikor kimegy s
mikor bemegy. **9** És cselekedtek a századok tisztjei, egészen a
mint parancsolta Jéhójádá pap; vették kiki a maga embereit, a
szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt és
bementek Jehójádá paphoz. **10** Ekkor adta a pap a századok
tisztjeinek a lándzsákat és a pajzsokat, a Dávid királytól valókat,
melyek az Örökkévaló házában voltak. **11** És felálltak a futárok,
kiki fegyvereivel a kezében, a háznak jobb oldalától a háznak
baloldaláig, az oltár mellé és a ház mellé, körülfogva a királyt. **12**
Erre kivezette a király fiát, reáadta a koronát és a díszt, királlyá
tették őt, és fölkenték, tenyerükkel tapsoltak és mondták: Éljen a
király! **13** Midőn Atalja hallotta a futárok meg a nép hangját,

bement a néphez az Örökkévaló házába. **14** És látta, íme a
király ott áll az oszlop mellett, a szokás szerint, a vezérek pedig
és a trombitások a király mellett és mind az ország népe örvend
és fújják a trombitákat; ekkor megszaggatta Atalja a ruháit és
felkiáltotta: Összeesküvés, összeesküvés! **15** És megparancsolta
Jehójádá pap a századok tisztjeinek, a sereg fölé rendelteknek
és szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között, s aki utána
megy, öljétek meg karddal! Mert ezt mondta a pap: ne ölessék
meg az Örökkévaló házában. **16** És engedtek neki helyet, hogy
bemehetett a lovak bejáratán át a királyi házba, és megöletett ott.
17 Ekkor megkötötte Jehójádá a szövetséget az Örökkévaló meg
a király és a nép között, hogy népévé legyen az Örökkévalónak,
valamint a király és a nép között. **18** Erre bement mind az
ország népe a Báal házába és lerombolták oltárait és szobrait
teljesen összetörték, Mattánt pedig, a Báal papját, agyonütötték
az oltárok előtt; és rendelt a pap tisztségeket az Örökkévaló háza
fölé. **19** Vették a századok tisztjeit, a testőröket és a futárokat,
meg mind az ország népét, levezették a királyt az Örökkévaló
házából és bementek a futárok kapuján át a király házába és a
királyok trónjára ült. **20** És örült mind az ország népe, a város
pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal a király
házában. **21** Hét éves volt Jehóás, mikor király lett.

12 Jéhú hetedik évében király lett Jehóás és negyven évig
uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Cibja Beér-Sébából. **2**
És tette Jehóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben minden
napjaiban, mivel Jehójádá pap tanította őt. **3** Csak a magaslatok
nem szűntek meg; a nép még áldozott és füstölögtetett a
magaslatokon. **4** Szólt Jehóás a papokhoz: A szentségek minden
pénzét, mely az Örökkévaló házába vitetik, a megszámláltak

pénzét, mindenki lelke becslésének pénzét, minden pénzt, a
melyre valakit szíve hajt, hogy vigye az Örökkévaló házába, **5**
vegyék magukhoz a papok, kiki az ő ismerősétől; igazítsák ki
a házon a javítani valókat mindenütt, ahol találtatnék javítani
való. **6** Volt pedig Jehóás királynak huszonharmadik évében,
nem igazították ki a papok a házon a javítani valót. **7** Ekkor
hívta Jehóás király Jehójádá papot és a többi papokat és szólt
hozzájuk: Mért nem igazítjátok ki a házon a javítani valót? Most
tehát ne vegyetek pénzt ismerőseitektől, hanem a házon való
javításra adjátok. **8** És beleegyeztek a papok, hogy sem nem
vesznek pénzt a néptől, sem nem igazítják ki a házon a javítani
valót. **9** Erre vett Jehójádá pap egy ládát, lyukat fúrt az ajtajába
és elhelyezte azt az oltár mellett jobb felől, a mikor belép az
ember az Örökkévaló házába, hogy odategyék a papok, a
küszöb őrzői, mind azon pénzt, a mi az Örökkévaló házába
vitetik. **10** És valahányszor látták, hogy sok a pénz a ládában,
fölment a király írója és a főpap, bekötötték és megszámlálták
a pénzt, mely az Örökkévaló házában találtatott. **11** És adták
a lemért pénzt a munkavezetők kezébe, kik az Örökkévaló
házában kirendelve voltak; és kiadták azt a faíveseknek és
az építőknek, kik dolgoztak az Örökkévaló házában, **12** meg
a kőíveseknek és a kővágóknak és arra, hogy fát és faragott
köveket vegyenek, hogy kiigazítsák az Örökkévaló házán a
javítani valót, és mind arra, ami rámegy a házra kiigazítás végett.
13 Csak hogy nem készítettek az Örökkévaló háza számára
ezüst csészéket, késeket, tálakat, trombitákat, semmi arany
edényt és ezüst edényt abból a pénzből, mely az Örökkévaló
házába vitetett; **14** hanem a munkavezetőknek adták, hogy
kiigazítsák belőle az Örökkévaló házát. **15** De nem számoltak

le azokkal az emberekkel, kiknek kezébe adták a pénzt, hogy
a munkavezetőknek adják, mert becsületesen jártak el. **16** A
bűnáldozat pénze és a vétekáldozatok pénze nem vitetett az
Örökkévaló házába; ez a papoké volt. **17** Akkor ment föl Cházáél,
Arám királya, harcolt Gát ellen és bevette; és irányította Cházáél
az arcát, hogy fölmenjen Jeruzsálem ellen. **18** Erre vette Jehóás,
Jehúda királya, mind a szentségeket, melyeket szenteltek
Jehósafát, Jehórám és Achazjáhú az ő ősei, Jehúda királyai,
meg a saját szentségeit és mind az aranyat, a mi találtatott
az Örökkévaló házának és a király házának kincstáraiban;
elküldte Chazáélnek, Arám királyának, és elvonult Jeruzsálem
alól. **19** Jóás egyéb dolgai pedig és mind az, a mit tett, nemde
meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. **20**
Fölkeltek szolgái, összeesküvést szőttek és megölték Jóást a
Milló házban, ahol alászáll Szilla felé. **21** Józákhár, Simeát fia és
Jehózábád, Sómér fia, az ő szolgái, ölték őt meg és meghalt, és
eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia
Amacja.

13 Huszonharmadik évében Jóásnak, Achazjáhú fiának,
Jehúda királyának, király lett Jehóácház, Jéhú fia, Izraél fölött
Sómrónban, tizenhét évig. **2** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben; járt Járobeámnak, Nebót fiának vétkei szerint, aki
vétkezésre indította Izraélt: s nem tért attól. **3** Föllobbant az
Örökkévaló haragja Izraél ellen és adta. őket Chazáélnek, Arám
királyának kezébe és Ben-Hadádnak, Chazáél fiának kezébe
minden időben. **4** De könyörgött Jehóácház az Örökkévalóhoz,
és hallgatott reá az Örökkévaló, mert látta Izraélnek elnyomását,
hogy elnyomta őket Arám királya. **5** És adott az Örökkévaló
Izraélnek segítőt, hogy megszabadultak Arám keze alól és

laktak Izraél fiai a sátraikban, mint tegnap, tegnapelőtt. **6**
Csakhogy nem tértek el Járobeám házának vétkeitől, aki
vétkezésre indította Izraélt, aszerint jártak; még az Aséra is
fennmaradt Sómrónban. **7** Mert nem hagyott Jehóáchaznak
népet, kivéve ötven lovast, tíz szekeret és tízezer gyalogost;
mert megsemmisítette őket Arám királya és porképpen letaposta
őket. **8** Jehóácház egyéb dolgai pedig és mindaz, a mit tett és
hőstettei, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének
könyvében. **9** És feküdt Jehóácház ősei mellé és eltemették
Sómrónban. És király lett helyette fia Jóás. **10** Jóásnak, Jehúda
királyának harminchetedik évében király lett Jehóás, Jehóácház
fia, Izraél fölött Sómrónban, tizenhat évig. **11** És tette azt, a mi
rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el mind a vétkeitől
Járobeámnak, Nebát fiának, a ki vétkezésre indította Izraélt; a
szerint járt. **12** Jóás egyéb dolgai pedig és mind az, amit tett és
hőstettei, a hogy Amacjával, Jehúda királyával harcolt, nemde
meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **13** És
feküdt Jóás ősei mellé, Járobeam pedig ült az ő trónjára. És
eltemették Jóást Sómrónban Izraél királyai mellé. **14** Elísá pedig
beteg lett azzal a betegséggel, melybe majdan belehalt. És
lement hozzá Jóás, Izraél királya, sírt előtte és mondta: Atyám,
atyám, Izraél szekérhadai és lovasai! **15** Mondta neki Elísá: Hozz
íjat és nyilakat! És hozott neki íjat és nyilakat. **16** Erre mondta
Izraél királyának: Ereszd rá kezedet az íjra! És rá eresztette
kezét; akkor tette Elísá a maga kezeit a király kezeire. **17** És
mondta: Nyisd ki az ablakot a kelet felé! Kinyitotta. És mondta
Elísá: Lőj! Lőtt. Ekkor mondta: Győzelem nyila az Örökkévalónak
és győzelem nyila Arám ellen: meg fogod verni Arámot Afékban
végpusztulásig. **18** És mondta: Hozd a nyilakat! Hozta. Erre

mondta Izraél királyának: Üss a földre! Ütött háromszor és
abban hagyta. **19** És megharagudott reá az Isten embere és
mondta: Ütni kellett volna ötször vagy hatszor, akkor megverted
volna Arámot végpusztulásig; most azonban háromszor fogod
megverni Arámot. **20** Meghalt Elísá és eltemették; Móáb csapatjai
pedig bejöttek az országba, a mint fordult az esztendő. **21**
És volt, ők éppen temettek egy embert, íme látták a csapatot
és bedobták azt az embert Elísá sírjába, és midőn oda került
az ember és megérintette Elísá csontjait, megelevenedett és
lábaira állott. **22** Chazáél pedig, Arám királya, elnyomta Izraélt
Jehóácház minden napjaiban. **23** De megkegyelmezett nekik az
Örökkévaló, irgalmazott nekik és feléjük fordult Ábrahámmal,
Izsákkal és Jákóbbal való szövetsége kedvéért; nem akarta
elpusztítani őket, nem vetette el őket színe elől mind ez ideig. **24**
Meghalt Chazáél, Arám királya és király lett helyette fia, Ben-
Hadád. **25** És visszavette Jehóás Jehóácház fia, Ben Hadádnak,
Chazáél fiának kezéből ama városokat, melyeket elvett volt
atyjának, Jehóácháznak kezéből a háborúban. Háromszor verte
őt meg Jóás és visszavette Izraél városait.

14 Második évében Jóásnak, Jehóácház fiának, Izraél
királyának, király lett Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya. **2**
Huszonöt éves volt, midőn király lett és huszonkilenc évig
uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehóaddán
Jeruzsálemből. **3** És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló
szemeiben, csak nem úgy, mint őse Dávid; egészen aszerint,
a mint cselekedett atyja Jóás, úgy cselekedett ő. **4** Csak a
magaslatok nem szűntek meg; még áldozott és füstölögtetett a
nép a magaslatokon. **5** És volt, a mint megerősödött kezében
a királyság, megölette szolgáit, kik megölték volt atyját, a

királyt. **6** De a gyilkosok gyermekeit nem ölette meg, amint
írva van Mózes tanának könyvében, hogy megparancsolta az
Örökkévaló, mondván: ne ölessenek meg az atyák a gyermekeik
miatt és a gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt, hanem
mindenki a maga vétkéért ölessék meg. **7** Ő verte meg Edómot
a Sósvölgyben: tízezer embert, és bevette Szélát a háborúban;
és elnevezte Jokteélnek mind e mai napig. **8** Akkoriban
küldött Amacjáhú követeket Jehóáshoz, Jehóácháznak, Jéhú
fiának fiához, Izraél királyához, mondván: Jer, nézzünk egymás
szemébe! **9** Erre küldött Jehóás, Izraél királya Amacjáhúhoz,
Jehúda királyához, mondván: A Libánonon levő tövis küldött a
Libánonon levő cédrushoz, mondván: add a leányodat fiamnak
feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libánonban
volt, és összetaposta a tövist. **10** Igenis megverted Edómot és
ezért elkapott téged a szíved; érd be a dicsőséggel és maradj
házadban! Miért ingerled föl a veszedelmet, hogy elessél és
Jehúda te veled? **11** De nem hallgatott rá Amacjáhú. Erre
felvonult Jehoás, Izraél királya, és szembe néztek egymással, ő
meg Amacjáhú, Jehúda királya a Jehúdabeli Bét-Sémesben. **12**
És vereséget szenvedett Jehúda Izraél előtt, és megfutamodtak
kiki sátraihoz. **13** Amacjáhút pedig; Jehúda királyát, Jehóásnak,
Achazjáhú fiának a fiát elfogta Jehóás, Izraél királya Bét-
Sémesben; bevonult Jeruzsálembe és rést ütött Jeruzsálem
falában Efraim kapujától a sarok-kapuig, négyszáz könyöknyit. **14**
És elvette mind az aranyat és ezüstöt, meg mind az edényeket,
melyek találtattak az Örökkévaló házában és a király házának
kincstáraiban, valamint a túszokat, és visszatért Sómrónba. **15**
Jehóásnak egyéb dolgai pedig, amit cselekedett és hőstettei
s ahogy harcolt Amacjáhú, Jehúda királya ellen, nemde meg

vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **16** És feküdt
Jehóás ősei mellé és eltemették Sómrónban Izraél királyai mellé.
És király lett helyette fia, Járobeám. **17** És élt Amacjáhú, Jóás fia,
Jehúda királya Jehóásnak, Jehóácház fiának, Izraél királyának
halála után tizenöt évig. **18** Amacjáhú egyéb dolgai pedig, nemde
meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. **19**
Összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben, és elmenenekült
Lákhísba; de küldtek utána Lákhísba és megölték ott. **20** Elvitték
őt lovakon és eltemették Jeruzsálemben ősei mellé Dávid
városában. **21** Erre vette Jehúda egész népe Azarját, ő pedig
tizenhat éves volt, és királlyá tették őt, atyja Amacjáhú helyett.
22 Ő építette Élátot és visszaszerezte Jehúdának, azután hogy a
király ősei mellé feküdt. **23** Tizenötödik évében Amacjáhúnak,
Jóás fiának, Jehúda királyának, király lett Járobeám, Jóás fia,
Izraél királya Sómrónban, negyvenegy évig. **24** És tette azt, a mi
rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el mind a vétkeitől
Járobeámnak, Nebát fiának, a ki vétkezésre indította Izraélt. **25** Ő
szerezte vissza Izraél határát Chamát felől, a sivatag tengeréig,
az Örökkévalónak, Izraél Istenének szava eszerint, melyet szólt
szolgája, a Gát-Chéferből való Jóna, Amittáj fia, próféta által. **26**
Mert látta az Örökkévaló Izraélnek fölötte erős nyomorúságát:
oda van az elzárt és oda van a magára hagyott, sem segítője
nincsen Izraélnek. **27** De nem mondta az Örökkévaló, hogy
eltörli Izraél nevét az ég alól. Megsegítette tehát őket Jároheám,
Jóás fia által. **28** Járobeám egyéb dolgai pedig és mind az, a mit
cselekedett és hőstettei, ahogy harcolt és a hogy visszaszerezte
Damaszkuszt és Chamátot, a Jehúdáét, Izraél számára, nemde
meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **29** És

feküdt Járobeám ősei mellé, Izraél királyai mellé. És király lett
helyette fia, Zakarja.

15 Járobeámnak, Izraél királyának huszonhetedik évében király
lett Azarja. Amacja fia, Jehúda királya. **2** Tizenhat éves volt, mikor
király lett és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának
neve pedig Jekhaljáhú Jeruzsálemből. **3** És tette azt, ami
helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett
atyja, Amacjáhú. **4** Csak a magaslatok nem szűntek meg, még
áldozott és füstölögtetett a nép a magaslatokon. **5** És sújtotta az
Örökkévaló a királyt, és bélpoklos volt halála napjáig és lakott az
elzárás házában; Jótám pedig, a király fia, ki a ház fölött volt,
törvényt szolgáltatott az ország népének. **6** Azarjáhú egyéb
dolgai pedig és mind az, amit cselekedett, nemde meg vannak
írva Jehúda királyai történetének könyvében. **7** És feküdt Azarja
ősei mellé és eltemették őt ősei mellé Dávid városában. És
király lett helyette fia, Jótám. **8** Azarjáhúnak, Jehúda királyának
harmincnyolcadik évében király lett Zakarjáhú, Járobeám fia,
Izraél fölött Sómrónban hat hónapig. **9** És tette azt, a mi rossz
az Örökkévaló szemeiben, amint tettek ősei; nem tért el vétkeitől
Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. **10**
Összeesküdött ellene Sallúm, Jábés fia, leütötte őt a nép szeme
láttára és megölte őt és király lett helyette. **11** Zakarja egyéb
dolgai pedig, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének
könyvében. **12** Ez az Örökkévalónak ama szava, melyet szólt
Jéhúhoz, mondván: negyedíziglen ülnek majd a fiaid Izraél
trónján. És így lett. **13** Sallúm, Jábés fia, király lett Uzzíjának,
Jehúda királyának harminckilencedik évében; és uralkodott egy
hónapon át Sómrónban. **14** Ekkor feljött Menachém, Gádi fia,
Tircából, bevonult Sómrónba és megverte Sallúmot, Jábés fiát

Sómrónban, megölte őt és király lett helyette. **15** Sallúm egyéb
dolgai pedig és összeesküvése, melyet szőtt, íme meg vannak
írva Izraél királyai történetének könyvében. **16** Akkoriban Tircából
megverte Menachém Tifszáchot, meg mind a benne levőket
és a határait, mivel nem nyitott kaput, tehát megverte; mind
a várandós nőit fölhasította. **17** Azarjának, Jehúda királyának
harminckilencedik évében király lett Menachém, Gádi fia, Izraél
fölött tíz évig Sómrónban. **18** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben, nem tért el vétkeitől Járobeámnak, Nebát fiának,
aki vétkezésre indította Izraélt minden napjaiban. **19** Jött Púl,
Assúr királya, az ország ellen és adott Menachém Púlnak ezer
kikkár ezüstöt, hogy vele legyen a hatalma arra, hogy kezében
megerősítse az uralmat. **20** Kivetette Menachém az ezüstöt
Izraélben, a hadsereg minden vitézére, hogy Assúr királyának
adja, ötven sékel ezüstöt mindegyikre; erre visszatért Assúr
királya és nem maradt ott az országban. **21** Menachém egyéb
dolgai pedig és mind az, amit tett, nemde meg vannak írva Izraél
királyai történetének könyvében. **22** És feküdt Menachém ősei
mellé. Es király lett helyette fia, Pekachja. **23** Azarjának, Jehúda
királyának ötvenedik évében király lett Pekachja, Menachém fia,
Izraél fölött Sómrónban két évig. **24** És tette azt, a mi rossz
az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétkeitől Járobeámnak,
Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. **25** Összesküdött
ellene hadnagya Pékach, Remaljáhú fia, leütötte őt Sómrónban,
a király házának palotájában, Argóbbal és Arjével, és vele volt
ötven ember a Gileádbeliek közül, megölte és király lett helyette.
26 Pekachja egyéb dolgai pedig és mindaz, a mit tett, íme meg
vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **27** Azarjának,
Jehúda királyának ötvenkettedik évében király lett Pékach,

Remaljáhú fia, Izraél fölött Sómrónban húsz évig. **28** És tette
azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétkeitől
Jerobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt.
29 Pékachnak, Izraél királyának napjaiban jött Tiglát Pilészer,
Assúr királya és elfoglalta Ijjónt, Abél-Bét-Máakhát, Jánóáchot,
Kédest, Chácórt meg Gileádot és Gálílt, Naftáli egész országát
és számkivetésbe vitte Assúrba. **30** Összeesküvést szőtt Hóséá,
Éla fia, Pékach, Remaljáhú fia ellen, leütötte és megölte őt és
király lett helyette Jótámnak, Uzzíja fiának huszadik évében.
31 Pékach egyéb dolgai pedig és mind az, a mit tett, íme meg
vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **32** Második
évében Pékachnak, Remaljáhú fiának, Izraél királyának, király
lett Jótám, Uzzíjáhú fia, Jehúda királya. **33** Huszonöt éves volt,
mikor király lett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben: anyja
neve pedig Jerúsa, Cádók leánya. **34** És tette azt, a mi helyes
az Örökkévaló szemeiben, mind a szerint, a mint tett atyja,
Uzzíjáhú, úgy tett ő. **35** Csak a magaslatok nem szűntek meg;
áldozott es füstölögtetett még a nép a magaslatokon. Ő építtette
az Örökkévaló házának felső kapuját. **36** Jótám egyéb dolgai
pedig és mind az, a mit tett, nemde meg vannak írva Jehúda
királyai történetének könyvében. **37** Azokban a napokban kezdte
az Örökkévaló rábocsátani Jehúdára Recínt, Arám királyát és
Pékachot, Remaljáhú fiát. **38** És feküdt Jótám ősei mellé és
eltemették ősei mellé, ősének Dávidnak városában. És király lett
helyette fia, Ácház.

16 Pékachnak, Remaljáhú fiának tizenhetedik évében király
lett Ácház, Jótám fia, Jehúda királya. **2** Húsz éves volt Ácház,
midőn király lett és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; de
nem tette azt, a mi helyes az Örökkévalónak, az ő Istenének

szemeiben, mint őse Dávid. **3** Hanem járt Izraél királyai útja
szerint, sőt a fiát is átvezette a tűzön, azon népek utálatai
szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől. **4** Áldozott
és füstölögtetett a magaslatokon és a halmokon és minden
zöldellő fa alatt. **5** Akkoriban vonult föl Recín, Arám királya
és Pékach, Remaljáhú fia, Izraél királya, Jeruzsálem ellen
háborúra, ostrom alá vették Ácházt, de nem tudtak harcolni
ellene. **6** Abban az időben visszavette Recín, Arám királya,
Élátot Arám számára és kivetette a Jehúdabelieket Élótból;
Edómbeliek pedig eljöttek Élátba és megtelepedtek ott mind
e napig. **7** Ekkor követeket küldött Ácház Tiglát-Pilészerhez,
Assúr királyához, mondván: Szolgád és fiad vagyok; jer föl
és szabadíts meg engem Arám királyának markából és Izraél
királyának markából, kik ellenem támadtak. **8** És vette Ácház az
ezüstöt és az aranyat, mely találtatott az Örökkévaló házában
és a király házának kincstáraiban, és ajándékot küldött Assúr
királyának. **9** Hallgatott is reá Assúr királya, fölvonult Assúr
királya Damaszkusz ellen, elfoglalta és számkivetés bevitte
Kírbe; Recínt pedig megölte. **10** És elébe ment Ácház király
Tiglát-Pilészernek, Assúr királyának, Damaszkuszba és meglátta
a Damaszkuszban levő oltárt; akkor elküldte Ácház király Úríja
paphoz az oltár képét és mintáját egészen annak műve szerint.
11 Építette tehát Úríja pap az oltárt; egészen úgy, a mint küldötte
Ácház király Damaszkuszból, készítette el Úríja pap, mire Ácház
király megérkezett Damaszkuszból. **12** Midőn megérkezett a
király Damaszkuszból, megnézte a király az oltárt; közeledett a
király az oltárhoz, fölment rá, **13** és elfüstölögtette égőáldozatát
és lisztáldozatát és elöntötte öntő áldozatát és reáhintette az
oltárra az ő békeáldozatának vérét. **14** Az Örökkévaló színe

előtt levő rézoltárt pedig elmozdíttatta a ház előrészéről: az
oltár és az Örökkévaló temploma közötti helyről és tette azt
az oltár északfelől való oldalára. **15** És megparancsolta Ácház
király Úríja papnak, mondván: A nagy oltáron füstölögtesd
el a reggeli égőáldozatot és az esti lisztáldozatot, meg a
királynak égőáldozatát és lisztáldozatát, meg az ország egész
népének égőáldozatát és lisztáldozatukat és öntőáldozataikat,
égőáldozatnak minden vérét és vágóáldozatnak minden vérét
rajta hinted el; a rézoltár pedig a magam számára legyen,
hogy fölkeressem. **16** És cselekedett Úríja pap mind a szerint,
amint megparancsolta Ácház király. **17** És letörte Ácház király a
talapzatok kereteit, levette róluk a medencéket; a tengert pedig
leemelte az alatta levő rézökrökről és tette azt a kőpallóra. **18** A
szombati födött tornácot pedig, melyet a házhoz építettek és a
királynak külső bejáróját áthelyezte az Örökkévaló házába Assúr
királya miatt. **19** Ácház egyéb dolgai pedig, a miket tett, nemde
meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. **20**
És feküdt Ácház ősei mellé és eltemették ősei mellé Dávid
városában. És király lett helyette fia, Chizkíjáhú.

17 Ácháznak, Jehúda királyának tizenkettedik évében király
lett Hósés, Éla fia Sómrónban Izraél fölött kilenc évig. **2** És
tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, csakhogy nem
annyira, mint Izraél királyai, akik előtte voltak. **3** Ellene vonult
föl Salmanészer, Assúr királya és lett neki Hósés alattvalójává
és fizetett neki adót. **4** De talált Assúr királya összeesküvést
Hóséában, mivel követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához
és nem vitt adót Assúr királyának, mint minden évben; erre
elzárta őt Assúr királya és fogva tartotta a börtönben. **5** És
fölvonult Assúr királya az egész országon át, fölvonult Sómrón

ellen és ostromolta három évig **6** Hósés kilencedik évében
bevette Assúr királya Sómrónt és számkivetette Izraélt Assúrba,
letelepítette őket Chaláchban a Chábórnál, Gózán folyójánál
és Média városaiban. **7** Volt ugyanis, minthogy vétkeztek
Izraél fiai az Örökkévaló, az ő Istenük ellen, aki fölvezette őket
Egyiptom országából, Fáraónak, Egyiptom királyának keze alól
és féltek más isteneket; **8** jártak azon népek törvényei szerint,
melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől, és aszerint,
amit cselekedtek Izraél királyai; **9** ráfogtak Izraél fiai képtelen
dolgokat az Örökkévalóra, az ő Istenükre, és építettek maguknak
magaslatokat mind a városaikban őrtoronytól az erődített városig;
10 fölállítottak maguknak oszlopokat és asérákat minden magas
dombon és minden zöldellő fa alatt; **11** füstölögtettek ott
minden magaslaton, mint azon népek, melyeket az Örökkévaló
számkivetett előlük, és rossz dolgokat cselekedtek az Örökkévaló
bosszantására; **12** és szolgálták a bálványokat, melyekről azt
mondta nekik az Örökkévaló, ne tegyétek e dolgot; **13** megintette
az Örökkévaló Izraélt és Jehúdát minden próféta, minden látó
által, mondván: térjetek meg rossz utjaitokról és őrizzétek meg
parancsolataimat, törvényeimet azon egész tan szerint, melyet
parancsoltam őseiteknek és aszerint, amit küldtem hozzátok
szolgáim, a prófétáik által; **14** de nem hallgattak reá, hanem
megkeményítették nyakukat, hasonlóan őseik nyakához, kik
nem hittek az Örökkévalóban, Istenükben; **15** megvetették
törvényeit és szövetségét, melyet őseikkel kötött és intéseit,
melyekkel őket megintette, és jártak a hiábavalóságok után és
hiábavalóvá lettek, meg azon népek után, melyek körülöttük
voltak, amelyekről azt parancsolta nekik az Örökkévaló, hogy ne
cselekedjenek úgy, mint azok; **16** elhagyták az Örökkévalónak,

az ő Istenüknek mind a parancsolatjait és készítettek maguknak
öntvényt: két borjút, készítettek asérát, leborultak az ég egész
serege előtt és szolgálták a Báalt; **17** És átvezették fiaikat és
leányaikat a tűzön, varázslást űztek és jósolgattak, és arra adták
magukat, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben,
hogy őt bosszantsák: **18** ekkor megharagudott az Örökkévaló
nagyon Izraélre és eltávolította őket színe elől; nem maradt
meg, csak Jehúda törzse egyedül. **19** Jehúda sem őrizte meg az
Örökkévalónak, az ő Istenüknek parancsolatait, hanem jártak
Izraél törvényei szerint, melyeket csináltak. **20** Megvetette tehát
az Örökkévaló Izraél egész magzatát, megalázta őket és adta
őket fosztogatók kezébe, mígnem eldobta őket színe elől. **21**
Mert elszakította volt Izraélt Dávid házától és ők királlyá tették
Járobeámot, Nebát fiát és Járobeám eltántorította Izraélt az
Örökkévalótól és vétkezésre indította őket, nagy vétekre. **22** És
jártak Izraél fiai Járobeámnak mind a vétkei szerint, melyeket
elkövetett, nem tértek el attól; **23** mígnem az Örökkévaló
eltávolította Izraélt színe elől, amint szólt mind az ő szolgái, a
próféták által; így számkivetésbe ment Izraél a földjéről Assúrba
mind e mai napig. **24** És hozott Assúr királya embereket Bábelből,
Kútából, Avvából, Chamátból és Szefarvájimból és letelepítette
Sómrón városaiban Izraél fiai helyett; birtokba vették Sómrónt
és laktak városaiban. **25** Volt pedig, ott laktuk kezdetén, nem
félték az Örökkévalót, ekkor rájuk bocsátotta az Örökkévaló az
oroszlánokat, melyek öldöstek közülök. **26** Ekkor megizenték
Assúr királyának, mondván: A népek, melyeket számkivetettél
és letelepítettél Sómrón városaiban, nem ismerik az ország
istenének törvényét; és bocsátotta rájuk az oroszlánokat és
íme azok ölik őket, minthogy nem ismerik az ország istenének

törvényét. **27** Erre megparancsolta Assúr királya, mondván:
Vigyetek oda egyet ama papok közül, kiket számkivetettetek
onnan, menjenek és telepedjenek meg ott, és tanítsa őket
az ország istenének törvényére. **28** Elment tehát egy azon
papok közül, kiket számkivetettel Sómrónból és letelepedett
Bét-Élben; arra tanította őket, miképpen féljék az Örökkévalót.
29 De ők készítették mindegyik nemzet a maga istenét és
elhelyezték a magaslatok házaiban. melyeket készítettek a
Sómrónbeliek, mindegyik nemzet ama városaikban, melyekben
laktak. **30** Bábel emberei ugyanis készítették Szukkót Benótot,
Kút emberei pedig készítették Nérgalt és Chamát emberei
készítették Asímát; **31** az Avvabeliek készítették Nibdázt meg
Tartákot, és a Szefarvájimbeliek elégetik gyermekeiket tűzben
Adrammélelíknek és Anammélekhnek, Szefarvájim istenéinek.
32 Így félték az Örökkévalót és rendeltek maguknak maguk
közül magaslat papokat, kik nekik szolgálatokat végeztek a
magaslatok házaiban. **33** Az Örökkévalót félték, de a maguk
isteneit szolgálták ama népek szokása szerint, ahonnan őket
számkivetették. **34** Mind e mai napig cselekesztek ők az első
szokásuk szerint; nem félik az Örökkévalót és nem cselekesznek
a maguk törvényei és szokása szerint, sem pedig azon tan és
parancsolat szerint, melyet az Örökkévaló parancsolt Jákób
fiainak, akinek Izraél nevét adta; **35** és kötött velük az Örökkévaló
szövetséget és megparancsolta nekik, mondván: ne féljetek
más isteneket, ne borulatok le előttük, ne szolgáljátok őket és
ne áldozzatok nekik, **36** hanem az Örökkévalót, aki fölvezetett
titeket Egyiptom országából nagy erővel és kinyújtott karral – őt
féljétek, előtte boruljatok le és neki áldozzatok; **37** a törvényeket
és rendeleteket, meg a tant és a parancsolatot, melyeket megírt

számotokra, őrizzétek meg, megtéve azokat minden időben,
de ne féljetek más isteneket; **38** a szövetséget pedig, melyet
veletek kötöttem, ne felejtsétek el és ne féljetek más isteneket;
39 hanem az Örökkévalót, a ti Istenteket féljétek, és ő majd
megment titeket mind az ellenségeitek kezéből. **40** De nem
hallgattak reá, hanem első szokásuk szerint cselekeszenek.
41 Így félték e népek az Örökkévalót, de a maguk faragott
képeit szolgálták; gyermekeik is és gyermekeik gyermekei, amint
cselekedtek atyáik, úgy cselekesznek ők mind e mai napig.

18 És volt harmadik évében Hoséának, Éla fiának, Izraél
királyának, király lett Chizkíja, Ácház fia, Jehúda királya. **2**
Huszonöt éves volt, mikor király lett és huszonkilenc évig
uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Abí, Zakarja
leánya. **3** És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben
egészen a szerint, mint tette őse Dávid. **4** Ő távolította
el a magaslatokat, összetörte az oszlopokat és kivágta az
asérát; és szétzúzta a rézkígyót, melyet készített Mózes –
mert egészen ama napokig füstölögtettek neki Izraél fiai – és
melyet Nechustánnak neveztek. **5** Az Örökkévalóban, Izraél
Istenében bízott; ő utána pedig nem volt olyan, mint ő, mind
a Jehúda királyai között, azok közt sem, kik előtte voltak.
6 Ragaszkodott az Örökkévalóhoz, nem tért el tőle, hanem
megőrizte parancsolatjait, melyeket az Örökkévaló parancsolt
Mózesnek. **7** Volt is vele az Örökkévaló, bármiért vonult ki,
szerencsés volt; és fellázadt Assúr királya ellen és nem szolgálta.
8 Ő verte meg a filiszteusokat egészen Azzáig, meg annak
határait, őrtoronytól erősített városig. **9** Volt pedig Chizkíjáhú
király negyedik évében, az hetedik éve Hóséának, Éla fiának,
Izraél királyának, feljött Salmanéezer, Assúr királya Sómrón

ellen és ostrom alá vette; **10** És bevette három év múltán;
Chizkíja hatodik évében, az kilencedik éve Hóséának, Izraél
királyának, vétetett be Sómrón. **11** És számkivetette Assúr királya
Izraélt Assúrba és Chaláchba és vitte őket a Chábórhoz, Gózán
folyójához és Média városaiba; **12** mivelhogy nem hallgattak
az Örökkévalónak, az ő Istenüknek szavára és megszegték
szövetségét, mindazt, amit parancsolt Mózes, az Örökkévaló
szolgája, sem nem hallgattak rá, sem nem tették. **13** Chizkíjáhú
király tizennegyedik évében pedig fölment Szanchérib, Assúr
királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta
azokat. **14** Erre küldött Chizkíja, Jehúda királya Assúr királyához
Lákhísba, mondván: Vétkeztem, vonulj el tőlem, a mit kivetsz
reám, viselem. És rávetett Assúr királya Chizkíjára, Jehúda
királyára háromszáz kikkár ezüstöt és harminc kikkár aranyat.
15 És odaadta Chizkija mind az ezüstöt, a mi találtatott az
Örökkévaló házában és a király házának kincstáraiban. **16** Abban
az időben törte le Chizkíja az Örökkévaló templomának ajtóit
és a pilléreket, melyeket beborított volt maga Chizkíja, Jehúda
királya, és odaadta Assúr királyának. **17** Ekkor küldte Assúr
királya Tartánt, Rab-Szárészt és Rabságét hatalmas sereggel
Lákhísból Chizkíjáhú királyhoz Jeruzsálembe. Fölmentek tehát
és érkeztek Jeruzsálembe; fölmentek és eljöttek és megálltak a
felső tónak vízvezetékénél, mely a mosómező útján van. **18** És
szólították a királyt; erre kiment hozzájuk Eljákim, Chizkíjáhú
fia, a ki a ház fölött volt, meg Sebna az író, és Jóách, Ászáf
fia, a kancellár. **19** És szólt hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak
Chizkíjáhúnak: így szól a nagy király, Assúr királya, micsoda
bizalom az, mellyel bíztál? **20** Azt mondtad, csak szóbeszéd,
hogy tanács és hatalom kell a háborúhoz! Most kiben bíztál,

hogy föllázadtál ellenem? **21** Most íme bíztad magad erre a
törött nádpálcára, Egyiptomra, amelyre ha valaki támaszkodik,
bemegy a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom
királya mindazoknak, kik benne bíznak. **22** De ha így szóltok
hozzám: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bíztunk – hiszen
ő az, akinek eltávolította Chizkíjáhu magaslatait és oltárait
és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár előtt
boruljatok le Jeruzsálemben! **23** Most tehát állj csak fogadásba
urammal, Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon
tudsz-e te lovasokat adni rájuk? **24** Hogy vernél hát vissza
csak egy helytartót is uramnak legkisebb szolgái közül? És te
bíztad magadat Egyiptomra szekérhad és lovasok dolgában!
25 Ám, vajon az Örökkévaló nélkül jöttem-e föl e hely ellen,
hogy elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj föl ez
ország ellen és pusztítsd el! **26** Erre szólt Eljákim, Chilkíjáhú fia,
meg Sebna és Jóách Rabsákéhoz: Beszélj, kérlek, szolgáidhoz
arámul, mert mi értjük; s ne beszélj velünk zsidóul azon nép fülei
hallatára, mely a falon van. **27** De szólt hozzájuk Rabsáké: Vajon
uradhoz és tehozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e
szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, kik a falon ülnek,
hogy egyék a ganajukat és igyák a vizeletüket veletek együtt! **28**
Erre odaállt Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul, beszélt és
mondta: Halljátok a nagy királynak, Assúr királyának szavát! **29**
Így szól a király: ne ámítson benneteket Chizkíjáhú, mert nem
menthet meg titeket az ő kezéből. **30** És ne biztasson benneteket
Chizkíjáhú az Örökkévalóval, mondván: meg fog menteni minket
az Örökkévaló és nem adatik e város Assúr királyának kezébe.
31 Ne hallgassatok Chizkíjáhúra! Mert így szól Assúr királya:
csináljatok velem békét és jertek ki hozzám, hogy ehessétek

ki-ki az ő szőlőtőjét és ki-ki az ő fügefáját és hogy ihassátok
ki-ki kútja vizét. **32** A míg eljövök és elviszlek benneteket
egy országba, mely olyan, mint a ti országotok: gabona és
must országába, kenyér és szőlők országába, olajfa és méz
országába, hogy éljetek és meg ne haljatok. Ne hallgassatok hát
Chizkíjáhúra, midőn csábítgat titeket, mondván: az Örökkévaló
majd megment bennünket. **33** Hát megmentették-e a nemzetek
istenei ki-ki az ő országát Assúr királyának kezéből? **34** Hol
vannak Chamát és Arpád istenei, hol Szefarvájim, Héná és Ivva
istenei, hogy megmentették volna Sómrónt kezemből? **35** Kik
azok az országok minden istenei közül, a kik megmentették
az ő országukat kezemből, hogy az Örökkévaló megmentené
Jeruzsálemet kezemből? **36** Hallgatott a nép és nem feleltek neki
semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne feleljetek
neki! **37** Erre bement Eljákím, Chilkíja fia, aki a ház fölött volt,
meg Sebna az író és Jóách, Ászáf fia, a kancellár Chizkíjáhúhoz
megszaggatott ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

19 És amint meghallotta volt Chizkíjáhú király, megszaggatta
ruháit, zsákot öltött magára és ment az Örökkévaló házába. **2** És
küldte Eljákímot, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az írót és a papok
véneit zsákba öltözötten Jesájáhú prófétához, Ámóc fiához. **3** És
szóltak hozzá: Így szól Chizkíjáhú: szorongatásnak, fenyítésnek
és gyalázásnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermekek
a méhszájig, de erő nincs a szülésré. **4** Talán meghallja az
Örökkévaló, a te Istened, Rabsákénak mind a szavait, akit
küldött az ő ura, Assúr királya, hogy káromolja az élő Istent és
szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a
te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. **5** És
elmentek Chizkíjáhú király szolgái Jesájáhúhoz. **6** Akkor mondta

nekik Jesájáhú: Így szóljatok uratokhoz: így szól az Örökkévaló:
ne félj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem
Assúr királyának legényei. 7 Íme, én adok beléje olyan lelket,
hogy hírt hallván, visszatér országába; és elejtem őt kard által az
országában. 8 Visszatért Rabsáké és találta Assúr királyát Libna
ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhíeból. 9 Ekkor
hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondták: íme kivonult,
hogy harcoljon veled. És újra küldött követeket Chizkíjáhúhoz,
mondván: 10 Így szóljatok Chizkíjáhúhoz, Jehúda királyához,
mondván: ne ámítson téged istened, akiben te bízol, mondván:
nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. 11 Hiszen te
hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal,
elpusztítván azokat, és te megmenekülnél? 12 Megmentették-
e őket azon nemzetek istenei, melyeket megrontottak őseim:
Gózánt és Cháránt, Récefet és Éden fiait Telasszárban? 13 Hol
van Chamát királya és Arpád királya, meg királya Szefarvájim
városának, Hénáé, Ivváé? 14 S vette Chizkíjáhú a levelet
a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló
házába és kiterítette azt Chizkíjáhú az Örökkévaló színe előtt.
15 Imádkozott Chizkíjáhú az Örökkévaló színe előtt és mondta:
Örökkévaló, Izraél Istene, aki a kérubokon székelsz, te vagy
az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad
az eget és a földet. 16 Hajtsd, oh Örökkévaló, füledet és
halljad, nyisd meg, oh Örökkévaló, szemeidet és lásd, halljad
Szanchérib szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő
Istent! 17 Valóban, óh Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai
a nemzeteket és országukat; 18 és tűzbe vetették isteneiket,
mert nem istenek azok, hanem ember kezének a műve, fa, és
kő; tehát megsemmisítették. 19 Most pedig, oh Örökkévaló,

Istenünk, szabadíts meg minket, kérlek, az ő kezéből, hogy
megtudják mind a föld királyságai, hogy te Örökkévaló vagy Isten,
te egyedül! **20** És küldött Jesájáhú; Ámóc fia, Chizkíjáhúhoz,
mondván: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: amit imádkoztál
hozzám Szanchérib, Assúr királya felől, hallottam. **21** Ez az ige,
melyet szólt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged
Ció szűz leánya, mögötted fejet rázott Jeruzsálem leánya. **22**
Kit káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot ég magasan
hordottad szemeidet? Izraélnek szentje ellen! **23** Követeid
által káromoltad az Urat és mondtad: szekereim sokaságával
fölmentem én a hegyek magasságára, a Libánonnak legvégébe;
kivágom sudár cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső
hajlékáig, termőföldje erdejéig. **24** Én ástam és ittam idegen vizet
és kiszárítottam lábaim talpával mind az Egyiptomnak folyóit. **25**
Nemde hallottad, régtől én azt készítettem, őskor napjaitól fogva
elvégeztem; most véghezvittem: úgy legyen, hogy romhalmokká
rombolnak erősített városokat; **26** lakóik pedig kurta kezűek,
megtörtek és megszégyenültek; lettek mint a mező füve és a
pázsit zöldje, mint a tetők füve és az üszögös gabona megnőtte
előtt. **27** Hiszen ültödet, mentedet és jöttedet ismerem, meg a
háborgásodat ellenem! **28** Mivel hogy háborgasz ellenem és
gőgösséged fölszállt fülembe, teszem karikámat az orrodba
és zabolámat a szádba és visszavezetlek az úton, melyen
jöttél. **29** És ez neked a jel: esztek ez évben utótermést, a
második évben utóhajtást; a harmadik évben pedig vessetek
és arassatok, ültessetek szőlőket és egyétek gyümölcsüket.
30 Ég Jehúda házának megmaradt része továbbra is gyökeret
ver alul és gyümölcsöt terem fölül. **31** Mert Jeruzsálemből fog
eredni a maradék és a megmaradt rész a Ció hegyéről. Az

Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. **32** Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda nyilat, nem rohanja meg pajzzsal és nem hány föl ellene töltést. **33** Az úton, amelyen jött, azon tér vissza, de ebbe a városba nem jő be, úgymond az Örökkévaló. **34** Megvédem e várost, hogy megsegítsem a magam kedvéért és szolgám Dávid kedvéért,

20 Ama napokban Chizkíjáhú halálosan megbetegedett; bement hozzá Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: rendelkezzél házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz meg. **2** Ekkor a fal felé fordította arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz, mondván: **3** Oh Örökkévaló, emlékezzél csak meg arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem! És sírt Chizkíjáhú nagy sírással. **4** Még nem ért ki Jesájáhú a középső udvarra, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Menj vissza és szólj Chizkijáhúhoz, népem fejedelméhez: így szól az Örökkévaló, Dávid ősödnek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könnyűdet; íme, én meggyógyítlak, harmadnapra fölmész majd az Örökkévaló házába. **6** És hozzáteszek napjaidhoz tizenöt évet és Assúr királyának markából megmentlek téged meg e várost, és megvédem e várost a magam kedvéért és Dávid szolgám kedvéért. **7** És mondta Jesájáhú: Hozzatok egy darab füge-lepényt. Elhozták és rátették a fekélyre és meggyógyult. **8** És szólt Chizkíjáhú Jesájáhúhoz: Mi a jele, hogy majd meggyógyít engem az Örökkévaló és hogy felmegyek harmadnapra az Örökkévaló házába? **9** Mondta Jesájáhú: Ez neked a jel az Örökkévaló részéről, hogy megteszi az Örökkévaló az igét, melyet kimondott: haladjon-e az árnyék tíz fokra, avagy

visszamenjen-e tíz fokra? **10** Mondta Chizkíjáhú: Csekélység az
árnyéknak, hogy lenyúljon tíz fokra; nem, inkább visszamenjen
az árnyék hátrafelé tíz fokkal! **11** Ekkor kiáltott Jesájáhú próféta
az Örökkévalóhoz; és visszamenesztette az árnyékot a fokokon,
melyeken lement volt Ácház napóráján hátrafelé tíz fokkal.
12 Abban az időben küldött Beródákh-Baladán, Baladán fia,
Bábel királya, levelet és ajándékot Chizkíjáhúnak, mert hallotta,
hogy beteg volt Chizkíjáhú. **13** És hallgatott rájuk Chizkíjáhú és
megmutatta nekik egész kincses házát, az ezüstöt, az aranyat
és az illatszereket és a finom olajat, meg egész fegyveres-házát
és mindent, ami találtatott kincstáraiban; nem volt semmi, mit
meg nem mutatott volna nekik Chizkíjáhú a házában és egész
birodalmában. **14** Ekkor bement Jesájáhú próféta Chizkíjáhú
királyhoz és szólt hozzá: Mit mondtak ezek az emberek és
honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkíjáhú: Távoli országból
jöttek, Bábelből. **15** És mondta: Mit láttak házadban? Mondta
Chizkíjáhú: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt semmi,
amit meg nem mutattam volna nekik kincstáraimban. **16** Erre
szólt Jesájáhú Chizkíjáhúhoz: Halljad az Örökkévaló igéjét! **17**
Íme napok jönnek s elvisznek mindent, ami házadban van és
amit őseid gyűjtöttek mind e mai napig Bábelbe; nem marad
meg semmi, mondja az Örökkévaló. **18** Fiaid közül is, kik
majd származnak tőled, akiket nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy
udvari tisztek legyenek Bábel királyának palotájában. **19** Ekkor
szólt Chizkíjáhú Jesájáhúhoz: Jó az Örökkévaló igéje, amelyet
mondtál, És mondta: Hiszen ha csak béke és biztosság lesz
az én napjaimban! **20** Chizkíjáhú egyéb dolgai pedig és mind
a hőstettei, és hogy készítette a tavat és a vízvezetéket és
bevezette a vizet a városba, nemde, meg vannak írva Jehúda

királyai történetének könyvében. **21** És feküdt Chizkíjáhú ősei
mellé és király lett helyette fia Menasse.

21 Tizenkét éves volt Menasse, mikor király lett és ötvenöt évig
uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának neve pedig Chefci-báh. **2**
És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon népek
utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől. **3**
Újra építette a magaslatokat, melyeket megsemmisített atyja
Chizkíjáhú, felállított oltárokat a Báalnak és készített asérát,
amint tette Acháb, Izraél királya; leborult az ég egész serege
előtt és szolgálta azt. **4** És épített oltárokat az Örökkévaló
házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálembe
helyezem a nevemet; **5** épített ugyanis oltárokat az ég egész
seregének az Örökkévaló házának mindkét udvarában. **6**
Átvezette fiát a tűzön, jövendölést és jósolgatást űzött és tartott
szellemidézőt és halottjóst; sokat tett olyat, a mi rossz az
Örökkévaló szemeiben bosszantásra. **7** Elhelyezte az aséra
képét, melyet készített azon házban, melyről szólt az Örökkévaló
Dávidhoz és fiához Salamonhoz: ebbe a házba és Jeruzsálembe,
melyet kiválasztottam mind az Izraél törzsei közül, helyezem el
örökre a nevemet; **8** és nem mozdítom ki többé Izraél lábát azon
földről, melyet adtam őseiknek, csak úgy, ha vigyáznak, hogy
cselekedjenek mind aszerint, amit parancsoltam nekik és az
egész tan szerint, melyet parancsolt nekik szolgám Mózes: **9**
De nem hallgattak rá; eltévelyítette őket Menasse, hogy még
rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket kipusztított
az Örökkévaló Izraél fiai elől. **10** És beszélt az Örökkévaló szolgái,
a próféták által, mondván: **11** Mivelhogy cselekedte Menasse,
Jehúda királya ez utálatokat, rosszabbat tett mindannál, amit
cselekedett az emóri, ki előtte volt és vétkezésre indította Jehúdát

is az ő undokságaival. **12** Azért így szól az Örökkévaló, Izraél
Istene: Íme én hozok veszedelmet Jeruzsálemre és Jehúdára,
hogy bárki hallja, megcsendül két füle. **13** Kinyújtom Jeruzsálem
fölé Sómrón mérőzsinórját meg Acháb házának mérlegét és
kitörülöm Jeruzsálemet, amint kitörüli az ember a tálat, kitörüli
és felfordítja színére. **14** És elvetem örökségem maradékát és
ellenségeik kezébe adom őket, hogy prédára és kifosztásra
legyenek mind az ellenségeiknek. **15** Mivelhogy azt tették, ami
rossz a szemeimben és bosszantottak engem azon naptól fogva,
hogy kivonultak őseik Egyiptomból, mind e mai napig. **16** És
ártatlan vért is ontott el Menasse igen sokat, mígnem megtöltötte
Jeruzsálemet színültig; azon vétkén kívül, hogy vétkezésre
indította Jehúdát, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben. **17** Menasse egyéb dolgai pedig és mindaz, a mit tett
és vétke, a mellyel vétkezett, nemde meg vannak írva Jehúda
királyai történetének könyvében. **18** És feküdt Menasse ősei
mellé és eltemették házának kertjében, Uzza kertjében. És király
lett helyette fia Ámón. **19** Huszonkét éves volt Ámón, mikor király
lett és két évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának a neve pedig
Mesullémet, Chárúc leánya Jotbából. **20** És tette azt, ami rossz
az Örökkévaló szemeiben, amint tett atyja Menasse. **21** Járt
ugyanis mind azon az úton, melyen járt az atyja, szolgálta az
undokságokat, melyeket szolgált az atyja és leborult előttük. **22**
Elhagyta az Örökkévalót, ősei Istenét és nem járt az Örökkévaló
útján. **23** És összeesküdtek Ámón szolgái ellene és megölték a
királyt az ő házában. **24** De az ország népe megölte mindazokat,
kik összeesküdtek Ámón király ellen és helyébe királlyá tette
az ország népe fiát Jósíjáhút. **25** Ámón egyéb dolgai pedig,
a mit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai

történetének könyvében. **26** És eltemették őt sírjában, Uzza
kertjében és király lett helyette fia Jósíjáhú.

22 Nyolc éves volt Jósíjáhú, mikor király lett és harmincegy
évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jedída,
Adája leánya Bockátból. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló
szemeiben. Járt ősének, Dávidnak minden útján és nem tért el
se jobbra, se balra. **3** És volt Jósíjáhú királynak tizennyolcadik
évében, küldte a király Sáfánt, Acaljáhúnak, Mesullám fiának
a fiát, az írót, az Örökkévaló házába, mondván: **4** Menj föl
Chilkijáhú főpaphoz, hogy összeszámlálja a pénzt, mely bevitetett
az Örökkévaló házába, amelyet gyüjtöttek a küszöb őrei a néptől;
5 és adják a munkavezetőknek kezébe, kik kirendelve voltak az
Örökkévaló házában és adják azon munkavezetőknek, kik az
Örökkévaló házában vannak, hogy kiigazítsák a házon a javítani
valót: **6** faíveseknek, az építőknek és a kőíveseknek és arra,
hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kijavítsák a házat.
7 De ne számolják le velük a pénzt, mely kezükbe adatott, mert
becsületesen járnak el. **8** Ekkor szólt Chilkíjáhú főpap Sáfánhoz
az íróhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában.
És átadta Chilkíjáhú a könyvet Sáfánnak, és elolvasta. **9** Erre
bement Sáfán az író a királyhoz. és választ vitt a királynak;
mondta: Kiöntötték szolgáid a pénzt, mely házában találtatott és
adták azt a munkavezetők kezébe, kik kirendelve vannak az
Örökkévaló házában. **10** És jelentette Sáfán az író a királynak,
mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkijáhú pap. És felolvasta
azt Sáfán a király előtt. **11** És volt, a mint hallotta a király a tan
könyvének szavait, megszaggatta ruháit. **12** És parancsolta
a király Chilkíjáhú papnak és Achíkámnak, Sáfán fiának és
Akhbórnak, Míkhája fiának, meg Sáfán írónak és Aszájának, a

király szolgájának, mondván: **13** Menjetek, kérdezzétek meg az
Örökkévalót érettem és a népért és egész Jehúdáért e megtalált
könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely
ellenünk kigyulladt, mivelhogy nem hallgattak őseink e könyv
szavaira, hogy cselekedtek volna mind aszerint, amint íratott
számunkra. **14** Ekkor elment Chilkíjáhú pap, meg Achíkám,
Akhbór, Sáfán és Aszája Chulda prófétanőhöz, feleségéhez
Sallúmnak, Tikva Charcháez fia fiának, a ruhaőrnek; ő lakott
Jeruzsálemben a második városrészben és beszéltek hozzá.
15 Erre szólt hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene:
mondjátok meg a férfiúnak, ki titeket hozzám küldött, **16** így
szól az Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre és
lakóira – azon könyvnek minden szavait, melyet olvasott Jehúda
királya. **17** Azért hogy elhagytak engem és füstölögtettek más
isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével,
úgy hogy kigyulladt haragom e hely ellen és nem alszik ki. **18**
Jehúda királyához pedig. a ki küldött bennetek megkérdezni az
Örökkévalót – így szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló, Izraél
Istene a szavak felől, melyeket hallottál: **19** mivelhogy meglágyult
a szíved és megalázkodtál az Örökkévaló előtt, midőn hallottad
azt, amit kimondtam e helyről és lakóiról, hogy iszonyattá és
átokká lesznek és megszaggattad ruháidat és sírtál előttem, én
is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. **20** Azért íme engedlek
betérni őseidhez és betakaríttatok sírodba békében, úgy hogy
nem látják meg szemeid mind a veszedelmeket, melyeket hozni
akarok e helyre. És vittek a királynak választ.

23 Erre küldött a király és összegyűjtötték hozzá Jehúda és
Jeruzsálem véneit mind. **2** Fölment a király az Örökkévaló
házába és mind a Jehúda emberei és mind a Jeruzsálem

lakói ővele meg a papok, a próféták és az egész nép aprajától
nagyjáig; és felolvasta füleik hallatára minden szavait a szövetség
könyvének, mely találtatott az Örökkévaló házában. **3** Erre
felállt a király az emelvényre és megkötötte a szövetséget az
Örökkévaló színe előtt, hogy járjanak az Örökkévaló útján és
hogy megőrizzék parancsolatait, bizonyságait és törvényeit egész
szívvel és egész lélekkel, fönntartva e szövetségnek szavait,
melyek írva vannak ebben a könyvben. És belépett az egész
nép a szövetségbe. **4** És megparancsolta a király Chilkíjáhú
főpapnak, a másodrangú papoknak és a küszöb őreinek, hogy
vigyék ki az Örökkévaló házából mind az edényeket, melyek
készültek a Báal, az Aséra és az ég egész serege számára;
elégette azokat Jeruzsálemen kívül a Kidrón mezőségein és
elvitték porukat Bét-Élbe. **5** Beszüntette a bálványpapokat, kiket
tartottak Jehúda királyai s akik füstölögtettek a magaslatokon
Jehúda városaiban és Jeruzsálem környékein, meg azokat, akik
füstölögtettek a Báalnak, a napnak, a holdnak, a csillagzatoknak,
az ég egész seregének. **6** Kivitte az asérát az Örökkévaló
házából Jeruzsálemen kívül a Kidrón patakhoz és elégette
azt a Kidrón patak mellett, porrá törte, és vetette a porát a
köznép sírjaira. **7** Ég lerombolta a szentelt férfiak házait, melyek
az Örökkékévaló házában voltak, melyekben az asszonyok
sátrakat szőttek az aséra számára. **8** Elhozta mind a papokat
Jehúda városaiból és a magaslatokat, ahol füstölögtettek volt a
papok, Gébától Beér-Sébáig és lerombolta a kapuk magaslatait,
amelyek Józsuának, a város nagyjának kapuja bejáratán voltak,
amely az embernek baljáról volt a város kapujánál. **9** Csakhogy
nem mehettek föl a magaslatok papjai az Örökkévaló oltárára
Jeruzsálemben, hanem kovásztalan kenyeret ehettek testvéreik

között. **10** Megtisztátalanította a Ben-Hinnóm völgyében levő
Tófetet, hogy senki ne vezethesse át fiát és leányát a tűzön a
Molokhnak. **11** És beszüntette a lovakat, melyeket oda helyeztek
Jehúda királyai a napistennek, az Örökkévaló házának bejáratán
Netán-Mélekh udvari tisztnek a Parvárímban lévő csarnokába,
a napisten szekereit pedig elégette tűzben. **12** Az oltárokat
is, melyek Ácház felső termének tetején voltak, a melyeket
készítettek Jehúda királyai, meg az oltárokat, melyeket készített
Menasse az Örökkévaló házának mindkét udvarában, lerombolta
a király; összezúzta ott és vetette porukat a Kidrón patakba. **13**
A magaslatokat is, melyek Jeruzsálem előtt a romlás hegyétől
jobbra voltak, melyeket épített volt Salamon, Izraél királya
az Astóretnek, a Cídónbeliek undokságának, a Kemósnak,
Móáb undokságának és Milkómnak, Ammón fiai utálatának,
megtisztátalanította a király; **14** széttörte az oszlopokat, kivágta
az asérákat és megtöltötte helyüket embercsontokkal. **15** A Bét-
Élben levő oltárt is, a magaslatot, melyet készített Járobeám,
Nebát fia, aki vétkezésre indította Izraélt, azt az oltárt is és
a magaslatot lerombolta; elégette a magaslatot, porrá törte
és elégette az asérát. **16** Akkor fordult Jósíjáhú, meglátta a
sírokat, melyek ott a hegyen voltak, küldött és kivette a csontokat
a sírokból, elégette az oltáron és megtisztátalanította azt az
Örökkévaló szavai szerint, melyet hirdetett Istennek embere, aki
hirdette ezeket a dolgokat. **17** És mondta: Micsoda emlékjel
az ott, melyet látok? Szóltak hozzá a város emberei: Az Isten
emberének sírja az, aki Jehúdából jött és hirdette e dolgokat,
melyeket tettél, Bét-Él oltára felől. **18** Ekkor mondta: Hagyjátok őt,
senki ne bolygassa csontjait! Így megmentették azon prófétának
csontjait, ki Sómrónból jött. **19** A Sómrónban lévő magaslatok

házait is, melyeket bosszantásra készítettek Izraél királyai,
eltávolította Jósíjáhú és tett velük mindazon tettek szerint,
melyeket Bét-Élben tett. **20** Levágta az ott lévő magaslatok
papjait mind az oltárokon és embercsontokat égetett el rajtuk.
Erre visszatért Jeruzsálembe. **21** És parancsolta a király az
egész népnek, mondván: Tartsatok pészachot az Örökkévalónak,
Istenteknek, a mint írva van a szövetség e könyvében. **22** Mert
nem tartatott ilyen pészach, a bírák napjai óta, kik bírái voltak
Izraélnak, sem Izraél királyainak és Jehúda királyainak minden
napjaiban; **23** hanem csak Jósíjáhú királynak tizennyolcadik
évében tartatott e pészach az Örökkévalónak Jeruzsálemben. **24**
A szellemidézőket is és a halottjósokat, meg a teráfimképeket és
a bálványokat és mind az undokságokat, melyek láthatók voltak
Jehúda országában és Jeruzsálemben, kitakarította Jósíjáhú,
azért hogy fenntartsa a tan szavait, melyek írva vannak azon
könyvben, melyet talált Chilkijáhú pap az Örökkévaló házában.
25 Olyan mint ő, nem volt előtte király, aki megtért volna az
Örökkévalóhoz egész szívével, egész lelkével és egész erejével
Mózes egész tana szerint, sem utána nem támadt olyan, mint
ő. **26** Csakhogy az Örökkévaló nem tért meg nagy haragjának
fellobbanásától, mivel fellobbant haragja Jehúda ellen mindazon
bosszúságok miatt, melyekkel őt bosszantotta Menasse. **27**
Mondta tehát az Örökkévaló: Jehúdát is eltávolítom színem elől,
valamint eltávolítottam Izraélt; és megvetem e várost, melyet
kiválasztottam, Jeruzsálemet és a házat, melyről mondtam:
ott lesz az én nevem! **28** Jósíjáhúnak egyéb dolgai pedig és
mindaz, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda
királyai történetének könyvében. **29** Az ő napjaiban vonult fel
Fáraó Nekhó Egyiptom királya Assúr királya ellen az Eufrátes

folyamhoz; és ellenébe ment Jósíjáhú király, de megölte őt
Megiddóban, a mint meglátta őt. **30** Elszállították őt szolgái
holtan Megiddóból, Jeruzsálembe vitték és eltemették sírjában.
Erre vette az ország népe Jehóácházt, Jósíjáhú fiát, fölmenték
és királlyá tették őt atyja helyébe. **31** Huszonhárom éves
volt Jehóácház, mikor király lett és három hónapig uralkodott
Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jirmejáhú
leánya Libnából. **32** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló
szemeiben, egészen, ahogy tették ősei. **33** És elfogta őt
Fáraó Nekhó Riblában, Chamát országban, hogy ne uralkodjék
Jeruzsálemben, és kivetett sarcot az országra: száz kikkár
ezüstöt és egy kikkár aranyat. **34** És királlyá. tette Fáráó Nekhó
Eljákímot, Jósíjáhú fiát, atyja Jósíjáhú helyébe és átváltoztatta
nevét Jehójákímra. Jehóácházt pedig elfogta; Egyiptomba jutott
és meghalt ott. **35** Az ezüstöt és az aranyat megadta Jehójákím
Fáraónak, csakhogy felbecsültette az országot, hogy adhassa a
pénzt Fáraó parancsa eszerint, kinek-kinek becsléséhez képest
hajtotta be az ezüstöt és az aranyat az ország népétől, hogy
Fáraó Nekhónak adja. **36** Huszonöt éves volt Jehójákím, mikor
király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának
neve pedig Zebudda, Pedája leánya Rúmából. **37** És tette azt,
ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tették ősei.

24 Az ő napjaiban vonult fel Nebúkadneccár Bábel királya;
és szolgája lett Jehójákím három évig; de megint föllázadt
ellene. **2** És rábocsátotta az Örökkévaló a kaldeusok
csapatjait, Arám csapatjait, Móáb csapatjait és A. mmón fiai
csapatjait, reábocsátotta őket Jehúdára, hogy megsemmisítse,
az Örökkévaló igéje szerint, melyet szólt szolgái a próféták által.
3 Csak az Örökkévaló parancsa szerint történt ez Jehúdával,

hogy eltávolítsa színe elől Menasse vétkei fejében, mindahhoz
képest, amit cselekedett; **4** meg az ártatlanok véréért is melyet
ontott, úgy hogy megtöltötte Jeruzsálemet ártatlan vérrel és nem
akart az Örökkévaló megbocsátani. **5** Jehójákímnak egyéb dolgai
pedig és mindaz, amit cselekedett, nemde meg vannak írva
Jehúda királyai történetének könyvében. **6** És feküdt Jehójákím
ősei mellé; és király lett helyette fia, Jehójákhín. **7** És Egyiptom
királya nem vonult ki többé országából, mert elvette Bábel királya
Egyiptom patakjától egészen az Eufrates folyamig azt, a mi
Egyiptom királyáé volt. **8** Tizennyolc éves volt Jehójákhín, mikor
király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának
neve pedig Nechusta, Elnátán leánya Jeruzsálemből. **9** És tette
azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette
az atyja. **10** Abban az időben felvonultak Nebúkadnecezárnak,
Bábel királyának szolgái Jeruzsálem ellen, és ostrom alá került a
város. **11** Odajött Nebúkadneccár, Bábel királya a város alá,
mialatt szolgái ostromolták azt. **12** Akkor kiment Jehójákhín,
Jehúda királya, Bábel királyához, ő és anyja meg szolgái,
nagyjai és udvartisztjei; és elfogta őt Bábel királya uralkodása
nyolcadik évében. **13** Kivitte onnan az Örökkévaló házának
minden kincseit és a király házának minden kincseit és széttörte
mind az arany edényeket, melyeket készített Salamon, Izraél
királya, az Örökkévaló templomába, amint szólt az Örökkévaló.
14 És számkivetésbe vitte egész Jeruzsálemet, mind a vezéreket
és mind a hadsereg vitézeit, tízezer számkivetettet, meg mind a
kovácsot és lakatost; nem maradt más, mint az ország népének
szegénye. **15** Számkivetésbe vitte Jehojákhínt Bábelbe; a király
anyját is és a király feleségeit és udvari tisztjeit, meg az ország
előkelőit elvitte számkivetésbe Jeruzsálemből Bábelbe. **16** És

mind a hadsereg embereit hétezret, meg a kovácsokat és
lakatosokat ezret, mindannyian vitézek, harcképesek – elvitte
őket Bábel királya számkivetésbe Bábelbe. **17** És királlyá
tette Bábel királya Mattanját, annak nagybátyját, ő helyébe és
Cidkíjáhúra változtatta nevét. **18** Huszonegy éves volt Cidkíjáhú,
mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben;
anyjának neve pedig Chamútál, Tirmejáhú leánya Libnából.
19 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen
ahogy tette Jehójákím. **20** Mert az Örökkévaló haragja miatt
történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, mígnem elvetette őket
színe elől. És fellázadt Cidkíjáhú Bábel királya ellen.

25 És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban,
a hónap tizedikén, jött Nebúkacineccár, Bábel királya, ő meg
egész hadserege Jeruzsálem alá és táborozott ellene; és
építettek ellene ostrom-tornyokat köröskörül. **2** És ostrom alá
került a város, Cidkíjáhú király tizenegyedik évéig. **3** A hónap
kilencedikén erős lett az éhség a városban, és nem volt kenyere
az ország népének. **4** Áttöretett a város, mind a harcosok
pedig elszöktek éjjel, a két fal közötti kapun át, mely a király
kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és
mentek a síkság felé. **5** De a kaldeusok hadserege űzőbe vette
a királyt és utólérték őt Jeríchó síkságain; egész hadserege
elszéledt tőle. **6** Elfogták a királyt és fölvitték őt Bábel királyához
és törvényt tartottak fölötte. **7** Cidkíjáhú fiait lemészárolták
szemei láttára, Cidkíjáhú szemeit pedig megvakította, békóba
verte őt és elvitte Bábelbe. **8** És az ötödik hónapban, a hónap
hetedikén – tizenkilencedik éve volt Nebúkadneccár királynak,
Bábel királyának – eljött Nebúzaradán, a testőrök nagyja, Bábel
királyának szolgája Jeruzsálembe. **9** Elégette az Örökkévaló

házát és a király házát; meg Jeruzsálem házait mind és minden
nagy házat elégetett tűzben. **10** Jeruzsálem falait pedig körös-
körül lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök
nagyjával volt. **11** És a többi népet, mely a városban maradt,
meg az átszökőket, akik átszöktek Bábel királyához és a többi
tömeget számkivetésbe vitte Nebúzaradán, a testőrök nagyja.
12 Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt a testőrök
nagyja vincelléreknek és földmíveseknek. **13** S a rézoszlopokat,
melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapzatokat és a
réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörték a
kaldeusok és vitték azok rezét Bábelbe. **14** A fazekakat és a
lapátokat és a késeket és a kanalakat és mind a réz-edényeket,
melyekkel szolgálatot tettek, elvitték. **15** A serpenyőket pedig és
a tálakat, mind az aranyból valókat, mind az ezüstből valókat,
elvitte a testőrök nagyja. **16** A két oszlop, az egy tenger és a
talapzatok, melyeket készített Salamon az Örökkévaló háza
számára – mind ez edények rezének nem volt súlya. **17**
Tizennyolc könyök volt az egyik oszlop magassága, oszlopfő
rajta rézből, s az oszlopfő magassága három könyök, meg
háló és gránátalmák az oszlopfőn köröskörül, mind rézből;
és ilyenek a másik oszlopnak is a hálókon. **18** És elvitte a
testőrök nagyja Szeráját a főpapot, Cefanjáhát, a másodpapot
és a három küszöbőrt. **19** A városból pedig magával vitt egy
udvari tisztet, azt, aki rendelve volt a harcosok fölé, és öt férfit
azok közül, kik a király személye körül voltak, akik találtattak
a városban és a hadvezér íróját, aki seregbe írta az ország
népét, meg hatvan férfit az ország népéből, kik találtattak a
városban. **20** Elvitte azokat Nebúzaradán, a testőrök nagyja
és Bábel királyához vezette őket Riblába. **21** És leütötte Bábel

királya őket és megölte Riblában, Chamát országában. Így
ment számkivetésbe Jehúda az ő országából. **22** A Jehúda
országában maradt nép pedig, melyet ott hagyott Nebúkadneccár
Bábel királya – azok fölé rendelte Gedaljáhút, Achíkám, Sáfán
fiának fiát. **23** Midőn hallották mind a seregvezérek, ők meg
embereik, hogy kirendelte Bábel királya Gedaljáhút, elmentek
Gedaljáhúhoz Micpába: Jismáél, Netanja fia, Jóchánán, Kárésch
fia, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófaueli, és Jáazanjáhú, a
Maakhábelinek fia, ők meg embereik. **24** Megesküdött Gedaljáhú
nekik meg az embereiknek és mondta nekik: Ne féljetek a
kaldeusok szolgáitól, maradjatok az országban és szolgáljátok
Bábel királyát, és jó dolgotok lészen. **25** És történt a hetedik
hónapban, eljött Jismáél, Netanja, Elisámá fiának a fia, a
királyi magzatból való, meg tíz ember ő vele és leütötték
Gedaljáhút, úgy hogy meghalt, meg a Jehúdabelieket is és a
kaldeusokat, kik vele Micpában voltak. **26** Erre fölkelt az egész
nép aprajától nagyjáig, meg a seregvezérek és Egyiptomba
mentek, mert féltek a kaldeusoktól. **27** És volt Jehójákhín Jehúda
királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettedik
hónapban, a hónap huszonhetedikén, fölemelte Evíl-Meródákh,
Bábel királya, amely évben király lett, Jehójákhínnak, Jehúda
királyának fejét a fogházból. **28** Jóságosan beszélt vele és
föléje helyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála voltak
Bábelben. **29** Megváltoztatta fogházruháit és evett előtte kenyeret
mindig, élete minden napjaiban. **30** És ellátása, állandó ellátás,
adatott neki a király részéről, a minden napra való, élete minden
napjaiban.

1 Krónika

1 Ádám, Sét, Enós; **2** Kénán, Máhalalél, Jéred; **3** Chanókh,
Metúsélach, Lémekh; **4** Nóé, Sém, Chám, Jéfet. **5** Jéfet fiai:
Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván és Túbál; Mésekh és Tírász.
6 És Gómer fiai: Askenaz, Dífat és Tógarma. **7** És Jáván
fiai: Elísa, Tarsísa, Kittim és Ródánim. **8** Chám fiai: Kús és
Micraim, Pút és Kanaán. **9** És Kús fiai: Szebá, Chavíla, Szabta,
Raema, Szabtekha; Raema fiai pedig Sebá és Dedán. **10** És
Kús nemzette Nimródot; ő kezdett lenni hős a földön. **11** Micraim
pedig nemzette Lúdimot, Anámimot, Lehábímot és Naftúchimot,
12 Patrúszimot meg Kaszlúchimot, ahonnan származtak a
filiszteusok, és Kaftórimot. **13** Kánaán pedig nemzette Cídónt,
elsőszülöttjét, és Chétet, **14** és a Jebúszit, az Emórit, a Girgásit;
15 a Chivvit, az Arkit, és a Színit; **16** az Arvádit, a Cemárit és a
Chamátit. **17** Sém fiai: Élám, Assúr, Arpakhsad, Lúd, Arám, Úc,
Chúl, Géter és Mésekh. **18** Arpakhsad pedig nemzette Sélachot;
és Sélach nemzette Ébert; **19** Ébernek pedig született két fia; az
egyiknek neve Péleg, mert az ő napjaiban fölosztódott a föld, és
testvérének neve Joktán. **20** És Joktán nemzette Almódádot,
Sélefet, Chacarmávetet és Jéráchot; **21** Hádórámot, Uzált és
Diklát; **22** Ébált, Abimáélt és Sebát; **23** Ófirt, Chavílát és Jóbábot.
Mindezek Joktán fiai. **24** Sém, Arpakhsad, Sélach; **25** Éber,
Péleg, Reú; **26** Szerúg, Náchór; Térach; **27** Abrám; az Ábrahám.
28 Ábrahám fiai: Izsák és Ismaél. **29** Ezek a nemzetségeik:
Ismaél elsőszülöttje Nebájót, Kédár, Adbeél és Mibszám; **30**
Mismá, Dúma, Masszá, Chadád és Téma: **31** Jetúr, Náfis és
Kédema. Ezek Ismaél fiai. **32** És Ketúrának, Ábrahám ágyasának
fiai: ő szülte Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákot és
Súachot; Joksán fiai pedig Sebá és Dedán. **33** És Midján fiai:

Éfa, Éfer, Chanókh, Abídá és Eldáa. Mindezek Ketúra fiai. **34** És
nemzette Ábrahám Izsákot; Izsák fiai: Ézsau és Izrael. **35** Ézsau
fiai Elifáz, Reúél, Jeús, Jaelám és Kórach. **36** Elífáz fiai Témán,
Ómár, Cefí, Gaetám, Kenáz, Timná és Amálék. **37** Reúél fiai:
Náchat, Zérach, Samma és Mizza. **38** Széir fiai pedig: Lótán,
Sóbál, Cibeón, Ana, Dísón, Écer és Disán. **39** Lótán fiai pedig:
Chórí és Hómám; és Lótán nővére: Timná. **40** Sóbál fiai: Alján,
Mánáchat, Ébal, Sefi és Ónám. Cibeón fiai: Ajja és Ana. **41** Ana
fiai: Disón; és Disón fiai: Chamrán, Esbán, Jitrán és Kherán. **42**
Écer fiai: Bilhán, Zaaván, Jaakán; Dísón fiai: Úc és Arán. **43**
És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm országában, mielőtt
király uralkodott Izrael fiai fölött: Bélá, Beór fia, és városának
neve Dinhába. **44** Meghalt Bélá és király lett helyette Jóbáb,
Zérach fia Bocrából. **45** Meghalt Jóbáb és király lett helyette
Chúsám, a témáni országából. **46** Meghalt Chúsám és király lett
helyette Hadád, Bedád fia, aki megverte Midjánt Móáb földjén,
és városának neve: Avit. **47** Meghalt Hadád és király lett helyette
Szamla, Maszrékából. **48** Meghalt Szamla és király lett helyette
Sául, a folyam melletti Rechóbótból. **49** Meghalt Sául és király
lett helyette Báal-Chánán, Akbór fia. **50** Meghalt Báal-Chánán és
király lett helyette Hadád; és városának neve: Pái; feleségének
neve pedig: Mehétabél, Matréd leánya, Mé-Záháb leánya. **51**
Meghalt Hadád. És voltak Edom törzsfejei: Timná törzsfő, Alva
törzsfő, Jetét törzsfő; **52** Oholibáma törzsfő, Éla törzsfő, Pínón
törzsfő; **53** Kenáz törzsfő, Témán törzsfő, Mibcár törzsfő; **54**
Magdíél törzsfő, Irám törzsfő. Ezek Edóm törzsfejei.

2 Ezek Izrael fiai: Reúbén, Simeón, Lévi, Jehúda, Jisszákhár
és Zebúlún; **2** Dán, József, Benjámin, Naftáli, Gád és Ásér. **3**
Jehúda fiai: Ér, Ónán és Séla; hárman születtek neki Súának

leányától, a kánaáni nőtől. De Ér, Jehúda elsőszülöttje, rossz
volt az Örökkévaló szemeiben, és megölte őt. **4** És menye,
Támár szülte neki Pérecet és Zérachot. Mind a Jehúda fiai
öten. **5** Pérec fiai: Checrón és Chámúl. **6** És Zérach fiai:
Zimri, Étán, Hémán, Kalkól és Dárá; valamennyiük öten; **7**
és Karmí fiai: Ákhár, Izrael megzavarója, aki hűtlenkedett az
örökszentségen. **8** És Étán fiai: Azarja; **9** és Checrón fiai, akik
születtek neki: Jerachmeél, Rám és Kelúbáj. **10** Rám pedig
nemzette Ammínádábot, és Ammínádáb nemzette Nachsónt,
Jehúda fiainak fejedelmét; **11** és Nachsón nemzette Szalmát, és
Szalma nemzette Bóazot; **12** és Bóaz nemzette Óbédet, és
Óbéd nemzette Jisajt. **13** Jisaj pedig nemzette: elsőszülöttjét
Elíábot; és Abínádab a második, Simea a harmadik; **14** Netanél a
negyedik, Raddaj az ötödik; **15** Ócem a hatodik, Dávid a hetedik;
16 és nővéreik: Cerúja és Abigájil; Cerúja fiai pedig: Absaj,
meg Jóáb és Aszáél, hárman; **17** és Abigájil szülte Amászát,
és Amásza atyja az ismaelita Jéter. **18** És Káléb, Checrón fia
nemzett Azúbával, feleségével és Jerióttal; és ezek fiai: Jéser,
Sóbáb és Ardón. **19** Meghalt Azúba, és elvette magának Káléb
Efrátot, az szülte neki Chúrt. **20** És Chúr nemzette Urit; és
Uri nemzette Becalélt. **21** Azután bement Checrón Mákhirnak,
Gileád atyjának leányához, s ő elvette őt, midőn hatvan éves volt;
és szülte neki Szegúbot. **22** És Szegúb nemzette Jáirt; annak
volt huszonhárom városa Gileád országában. **23** És elvette
Gesúr meg Arám tőlük Jáir falvait: Kenátot és leányvárosait,
hatvan várost. Mindezek Mákhirnak, Gileád atyjának fiai. **24** És
miután Checrón meghalt Káléb-Efrátában, Checrón felesége
pedig Abíja volt, szülte neki: Aschúrt, Tekóa atyját. **25** És voltak
Jerachmeélnek, Checrón elsőszülöttjének fiai: az elsőszülött

Rám, meg Búna, Óren, Ócem, Achija. **26** És volt Jerachmeélnek
más felesége, neve Atára, Ónám anyja az. **27** És voltak Rámnak,
Jerachmeél elsőszülöttjének fiai; Máac, Jámín és Éker. **28**
Ónám fiai: Sammáj és Jádá; Sammáj fiai pedig Nádáb és
Abísúr. **29** És Abísúr feleségének neve: Abichájil; szülte neki
Achbánt és Mólídot. **30** És Nádáb fiai: Széled és Appájim;
és meghalt Széled gyermekek nélkül. **31** Appajim fiai: Jisei;
és Jisei fiai: Sésán; és Sésán fiai: Achláj. **32** És Jádának,
Sammáj testvérének, fiai: Jéter és Jónátán; és meghalt Jéter
gyermekek nélkül. **33** És Jónátán fiai: Pélet és Zázá. Ezek
voltak Jerachmeél fiai. **34** És nem voltak Sésánnak fiai, hanem
csak leányai; Sésánnak pedig volt egy egyiptomi szolgája,
neve Jarchá. **35** És Sésán feleségül adta leányát szolgájának
Jarchának; az szülte neki Attájt: **36** és Attáj nemzette Nátánt; és
Nátán nemzette Zábádot **37** és Zábád nemzette Eflált; és Eflál
nemzette Óbédet; **38** és Óbéd nemzette Jéhút: és Jéhú nemzette
Azarját; **39** és Azarja nemzette Chélecet; és Chélec nemzette
Eleászát; **40** és Eleásza nemzette Sziszmájt; és Sziszmáj
nemzette Sallúmot; **41** és Sallúm nemzette Jekamját; és Jekamja
nemzette Elísámát. **42** És Kálébnek, Jerachmeél testvérének
fiai: Mésá az elsőszülöttje, az Zíf atyja; és Márésának, Chebrón
atyjának fiai. **43** Chebrón fiai pedig: Kórach, Tappúach, Rékem
és Sémá. **44** És Sémá nemzette Ráchamot, Jorkeám atyját:
és Rékem nemzette Sammájt. **45** És Sammáj fia: Máón;
Máón pedig Bét-Cúr atyja. **46** Éfa pedig, Káléb ágyasa, szülte
Cháránt, Mócát és Gázézot; és Chárán nemzette Gázézot. **47**
És Jehdáj fiai: Régem, Jótám, Gésán, Pélet, Éfa és Sáaf. **48**
Káléb ágyasa Máakha, szülte Sébert és Tirchanát; **49** és szülte
Sáafot, Madmanna atyját, Sevát, Makhbéna atyját és Gibeá

atyját; Káléb leánya pedig: Akhsza. **50** Ezek voltak Káléb fiai:
Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének fiai, Sóbál, Kirjat Jeárim atyja;
51 Szalma, Bét-Léchem atyja, Cháréf, Bet-Gádér atyja. **52** És
voltak fiai Sóbálnak, Kirját-Jeárim atyjának: Hároeh, a Menuchót
fele. **53** És Kirját Jeárim családjai: a Jitri, a Púti, a Súmáti és
amisrái; ezektől származtak a Coreabeli és az Estáólbeli. **54**
Szalma fiai: Bét-Léchem, a Netófabeli, Atrót-Bét-Jóáb és a
Mánáchatbeli fele, a Corei: **55** és az írástudók családjai, Jábéc
lakói, Tireátiak, Simeátiak, Szúkhátíak, azok a Kínimok, akik
erednek Chammáttól, Rékháb házának atyjától.

3 És ezek voltak Dávid fiai, akik születtek neki Chebrónban: az
elsőszülött Amnón, a Jizreélbeli Achínóamtól; a második Dániel,
a Karmelbeli Abigájiltól; **2** a harmadik Absálóm, fia Máakhának,
Talmáj Gesúr királya leányának; a negyedik Adónija, Chaggit fia;
3 az ötödik Sefatja Abítáltól; a hatodik Jitreám, nejétől Eglától. **4**
Hatan születtek neki Chebrónban. És ő ott király volt hét évig és
hat hónapig; harminchárom évig pedig király volt Jeruzsálemben.
5 És ezek születtek neki Jeruzsálemben: Simea, Sóbáb, Nátán
és Salamon; négyen Bat-Súától, Ammíél leányától, **6** Jibchár,
Elísámá és Elífélet: **7** Nógah, Néfeg és Jáfia; **8** Elísámá, Eljádá
és Elífélet: kilencen. **9** Mind Dávid fiai, az ágyasok fiain kívül; és
Támár volt a nővérük. **10** És Salamon fia: Rechabeám; Abija a
fia, Ászá a fia, Jehósáfát a fia; **11** Jórám a fia, Achazjáhú a
fia, Jóás a fia; **12** Amacjáhú a fia, Azarja a fia, Jótám a fia; **13**
Ácház a fia, Chizkijáhú a fia, Menasse a fia; **14** Ámón a fia,
Jósijáhú a fia. **15** Jósijáhú fiai pedig: az elsőszülött Jóchánán, a
második Jehójákim, a harmadik Cidkijáhú, a negyedik Sallúm.
16 És Jehójákim fiai: Jekhonja a fia, Cidkija a fia. **17** Jekhonja fiai
pedig: Asszir, Sealtiél a fia, **18** meg Malkírám, Pedája, Senaccár,

Jekamja, Hósámá és Nedabja. **19** És Pedája fiai: Zerubbábel és
Simei; és Zerubbábel fia: Mesullám és Chananja; és Selómít a
nővérük; **20** meg Chasúba, Óhel, Berekhja, Chaszadja, Júsab-
Cheszed, öten. **21** És Chananja fia Pelatja meg Jesája; Refája
fiai, Arnán fiai, Óbadja fiai, Sekhanja fiai. **22** És Sekhanja fiai:
Semája, és Semája fiai: Chattús, Jigeál, Báríach, Nearja és
Sáfát, hatan. **23** És Nearja fia: Eljóénaj, meg Chizkija és Azríkám,
hárman. **24** És Eljóénaj fiai: Hódavjáhú, Eljásíb, Pelája, Akkúb,
Jóchánán, Delája és Anáni, heten.

4 Jehúda fiai: Pérec, Checrón, Karmi, Chúr és Sóbál. **2**
És Reája, Sóbál fia, nemzette Jáchatot, és Jáchat nemzette
Achúmajt és Láhadot. Ezek a Coreabeliek családjai. **3** És
ezek Étám atyjáéi: Jizreél, Jismá, és Jidbás; és nővérük neve
Hacelelpóni; **4** és Penúél, Gedór atyja, és Ézer, Chúsa atyja;
ezek fiai Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének, Bét-Léchem atyjának.
5 És Aschúrnak, Tekóa atyjának, két felesége volt: Chelea,
Náara. **6** És szülte neki Náara Achuzzámot, Chéfert, Témnit
és az Achastárit; ezek Náara fiai. **7** Chelea, fiai pedig: Céret,
Cóchar és Etnán. **8** És Kóc nemzette Anúbot és Hacóbébát és
Acharchélnak, Hárúm fiának családjait. **9** És Jábéc tiszteltebb
volt a testvéreinél; anyja pedig Jábécnak nevezte őt, mondván
mert fájdalomban szültem. **10** És szólította Jábéc Izrael Istenét,
mondván: Ha áldva megáldasz engem s gyarapítod határomat
s kezed velem lesz és azt teszed, hogy baj ne legyen, meg
nem búsítva engemet. És meghozta Isten amit kért. **11** És
Kelúb, Súcha testvére, nemzette Mechírt; ez Estón atyja. **12**
És Estón nemzette Bét Ráfát, Pászéachot és Techinnát, Ir-
Náchás atyját; ezek Rékha emberei. **13** És Kenaz fiai: Otniél és
Szerája; és Otniél fiai: Chatát. **14** És Meónótaj nemzette Ofrát,

és Szerája nemzette Jóábot, atyját a mesteremberek völgyének;
mert mesteremberek voltak. **15** És Kálébnek, Jefunne fiának fiai:
Irú, Éla és Náam és Éla fiai és Kenaz. **16** És Jehallelél fiai: Zíf,
Zífa, Tírja és Aszarél. **17** És Ezra fiai: Jéter meg Méred, Éfer
és Jálón. És szülte Mirjámot, Sammájt és Jisbáchot, Estemóa
atyját. **18** És Jehúdabeli felesége szülte Jéredet, Gedór atyját,
és Chébert, Szókhó atyját és Jekútíélt, Zánóach atyját. És ezek
fiai Bitjának, Fáraó leányának, akit elvett Méred. **19** És Hódíja
feleségének, Nácham nővérének fiai: Keíla atyja, a Gérembeli
és Estemóa, a Máakhabeli. **20** És Símón fiai: Amnón, Rinna,
Ben-Chánán és Tílón; és Jisei fiai: Zóchét és Ben-Zóchét. **21**
Sélának, Jehúda fiának fiai: Ér, Lékha atyja, Láeda, Márésa atyja
és a byssus feldolgozása házának családjai, Asbéa házából. **22**
És Jókím meg Kózéba emberei és Jóás meg Száráf, akik urakká
lettek Móábon és Jásúbi-Léchem. S a dolgok régiek. **23** Ők
a fazekasok s az Ültetvények meg Aklok lakói; a királynál az
ő munkája végett laktak ott. **24** Simeón fiai: Nemúél, Jámín,
Járíb, Zérach, Sául. **25** Sallúm a fia, Mibszám a fia, Mismá
a fia. **26** És Mismá fiai: Chammúél a fia, Zakkúr a fia, Simeí
a fia. **27** Simeínek pedig volt tizenhat fia és hat leánya, de
testvéreinek nem volt sok gyermeke; és egész nemzetségük nem
sokasodott annyira, mint Jehúda fiai. **28** És laktak Beér-Sébában,
Móládában, Chacár-Súálban; **29** Bilhában, Écemben, Toládban;
30 Betúélben, Chormában, Ciklágban; **31** Bet-Markábótban,
Chacár-Szúszimban, Bét-Bireíben és Sáarájimban – ezek a
városaik, míg nem Dávid király lett – **32** és tanyáik Étám, Ájin,
Rimmón, Tókhen és Ásán, öt város, **33** és mind a tanyáik,
melyek e városok körül vannak Báalig. Ezek az ő lakóhelyeik,
és származási följegyzéseik voltak. **34** És Mesóbáb, Jamlékh,

Jósa, Amacjáh fia; **35** Jóél és Jéhú, Jósibja fia, Szerája fia,
Aszíél fia; **36** Eljóénaj, Jáakóba, Jesóchája, Aszája, Adíél,
Jeszímiél és Benája; **37** Zíza, Sifeí fia, Allón fia, Jedája fia, Simrí
fia, Semája fia: **38** Ezek a névszerint felsoroltak fejedelmek
voltak családjaikban, és atyai házaik megsokasodva elterjedtek.
39 És mentek Gedór tájéka felé egészen a Völgytől keletre,
hogy legelőt keressenek juhaiknak. **40** És találtak kövér s jó
legelőt, az ország pedig széles határú volt, nyugodt és boldog,
mert Chámtól valók azok, akik azelőtt ott laktak. **41** És eljöttek
ezek a név szerint felsoroltak Chizkijáhúnak, Jehúda királyának
napjaiban s megverték sátraikat s a Meúnbelieket, akik ott
találtattak és kipusztították mind a mai napig s letelepednek
helyibük, mert legelő volt ott a juhaik számára. **42** És közülük,
Simeón fiai közül, ment Széír hegyére ötszáz férfiú és Pelatja,
Nearja, Refája és Uzzíél, Jisei fiai az élükön; **43** és megverték
Amálék menekült részének maradékát s ott laktak mind e mai
napig.

5 És Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai, mert ő az
elsőszülött; de midőn megszentségtelenítette atyjának ágyát,
elsőszülöttsége adatott József, Izrael fia fiainak, de nem arra,
hogy származási följegyzésben legyen elsőszülöttsége; **2** mert
Jehúda a leghatalmasabb volt testvérei közt s a fejedelem belőle
való, az elsőszülöttség pedig Józsefé – **3** Reúbénnek, Izrael
elsőszülöttjének fiai: Chanókh, Pallú, Checrón és Karmi. **4**
Jóélnak fiai: Semája a fia, Góg a fia, Simei a fia; **5** Míkha a
fia, Reája a fia, Báal a fia; **6** Beéra a fia, akit számkivetett
Tilgat Pilneészer, Assur királya; ő volt fejedelme a Reúbéninek.
7 És testvérei családjaik szerint, midőn nemzetségeik szerint
származásukat följegyezték: a fő Jeiél, meg Zekharjáhú; **8** meg

Bélá, Ázáz fia, Sémá fia, Jóél fia. Ő lakott Aróérben egészen
Nebóig és Báal-Meónig; **9** keletre pedig lakott egészen az
Eufrátes folyamtól kezdve terülő puszta felé, mert jószágaik
elsokasodtak Gileád országában. **10** És Sául napjaiban háborút
viseltek a hágáriakkal, és azok kezükbe estek és laktak azok
sátraiban Gileádnak egész keleti oldalán. **11** És Gád fiai velük
szemben laktak Básán országában Szalkháig. **12** Jóél a fő
és Sáfán a második, meg Jáenáj és Sáfát Básánban. **13** És
testvéreik, atyai házaik szerint: Mikháél, Mesullám, Sébá, Jóráj,
Jaekán, Zía és Éber, heten. **14** Ezek fiai Abícháilnak, aki Chúri
fia, Járóach fia, Gileád fia, Mikháél fia, Jesísáj fia, Jachdó fia,
Búz fia; **15** Achí, Abdíél fia, Gúni fia: atyai házaiknak feje. **16**
És laktak Gileádban, Básánban a leányvárosaiban és mind
a Sárón területein végezeteikig. **17** Mindannyiuk származása
feljegyeztetett Jótámnak, Jehúda királyának napjaiban és
Járobeámnak, Izrael királyának napjaiban. **18** Reúbén, meg
a Gádi és Manasse fél törzsének fiai a vitéz emberek közül,
férfiak, kik pajzsot s kardot hordtak és íjat feszítettek s jártasak
voltak a háborúban, negyvennégyezer hétszázhatvan, hadba
vonulók, **19** viseltek háborút a hágáriak, meg Jetúr, Náfís és
Nódáb ellen. **20** És győzedelmeskedtek rajtuk, és kezükbe
adattak a hágáriak s mindazok, kik velük voltak, mert Istenhez
kiáltottak a háborúban s ő engedett fohászuknak, mert bíztak
benne, **21** És foglyul vitték jószágaikat, tevéiket ötvenezret,
juhokat ötvenezerkétszázat s szamarakat kétezret és emberi
lelket százezret. **22** Mert sok elesett hullott el, mert Istentől volt a
háború; és laktak helyettük egészen a számkivetésig. **23** És
Menasse féltörzsének fiai laktak az országban; ők elsokasodtak
Básántól Báal-Chermónig s a Szenírig, meg a Chermón hegyéig.

24 És ezek atyai házaik fejei: Éfer, Jiseí, Elíél, Azríél, Jirmeja,
Hódavja és Jachdíel, férfiak, akik derék vitézek, neves emberek,
atyai házaik fejei. **25** De hűtlenkedtek őseik Istene ellen és
paráználkodtak az ország azon népeinek istenei után, melyeket
Isten megsemmisített előlük. **26** És fölébresztette Izrael Istene
Púlnak, Assur királyának szellemét, és Tilgat-Pilnészernek,
Assúr királyának szellemét; és számkivetette a Reúbénit, a Gádit
meg Menasse féltörzsét s elvitte őket Chaláchba, Chábórba,
Hárába és Gózán folyamhoz, mind e mai napig.

6 Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári. **2** És Kehát fiai: Amrám,
Jichár, Chebrón és Uzziél. **3** És Amrám fiai: Áron, Mózes és
Mirjám. Áron fiai pedig Nádáb és Abíhú, Eleázár és Itámár. **4**
Eleázár nemzette Pinechászt, Pinechász nemzette Abísúát;
5 Abísúa nemzette Bukkít és Bukkí nemzette Uzzít; **6** Uzzí
nemzette Zerachját és Zerachja nemzette Merájótot; **7** Merájót
nemzette Amarját és Amarja nemzette Achítúbot; **8** Achítúb
nemzette Cádókot és Cádók nemzette Achimáacot; **9** Achímáac
nemzette Azarját és Azarja nemzette Jóchánánt; **10** Jóchánán
nemzette Azarját; ő az, aki pap volt a házban, melyet épített
Salamon Jeruzsálemban. **11** És nemzette Azarja Amaiját, és
Amarja nemzette Achítúbot; **12** Achítúb nemzette Cádókot
és Cádók nemzette Sallúmot; **13** Sallúm nemzette Chilkiját
és Chilkija nemzette Azarját; **14** Azarja nemzette Szeráját és
Szerája nemzette Jehócádákot. **15** Jehócádák pedig elment,
midőn az Örökkévaló számkivetette Jehúdát és Jeruzsálemet
Nebúkadneccar által. **16** Lévi fiai: Gérsóm, Kehát és Merári. **17**
És ezek Gérsóm fiainak nevei: Líbní és Simeí. **18** És Kehát
fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél. **19** Merári fiai: Machli
és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei atyai házaik szerint. **20**

Gérsómtól: Libní az ő fia, Jáchat az ő fia, Zimma, az ő fia; **21**
Jóách az ő fia, Iddó az ő fia, Zérach az ő fia, Jeátraj az ő fia. **22**
Kehát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórach az ő fia, Asszír az ő fia;
23 Elkána az ő fia, Ebjászáf az ő fia, Asszír az ő fia; **24** Táchat
az ő fia, Úriél az ő fia, Uzzija az ő fia és Sául az ő fia. **25** És
Elkána fiai Amászaj és Achímót. **26** Elkána, Elkána fiai: Cófaj
az ő fia, Náchat az ő fia. **27** Elíáb az ő fia, Jeróchám az ő fia,
Elkána az ő fia. **28** És Sámuel fiai: az elsőszülött Vasni és Abija.
29 Merári fiai: Machlí; Libní az ő fia, Simeí az ő fia, Uzza az ő
fia; **30** Simea az ő fia, Chaggija az ő fia, Aszája az ő fia. **31**
És ezek azok, akiket Dávid felállított az Örökkévaló házának
éneke számára, amióta a láda megnyugodott. **32** És szolgálatot
tettek a találkozás sátrának hajléka előtt az énekben, míg nem
Salamon fölépítette az Örökkévaló házát Jeruzsálemben, és
álltak rendjük szerint szolgálatuknál. **33** És ezek azok, akik
ott álltak és fiaik; a Keháti fiai közül: Hémán az énekes, Jóél
fia, Sámuel fia, **34** Elkána fia, Jeróchám fia, Elíél fia, Tóach
fia, **35** Cúf fia, Elkána fia, Máchat fia, Amászáj fia, **36** Elkána
fia, Jóél fia, Azarja fia, Cefanja fia, **37** Táchat fia, Asszír fia,
Ebjászáf fia, Kórach fia, **38** Jichár fia, Kehát fia, Lévi fia, Izrael
fia. **39** És testvére Ászáf, aki jobbján állt; Ászáf Berekhjáhú
fia, Simeá fia, **40** Míkháél fia, Báaszéja fia, Malkija fia, **41** Etni
fia, Zérách fia, Adája fia, **42** Étán fia, Zimma fia, Simeí fia, **43**
Jáchat fia, Gérsóm fia, Lévi fia. **44** És Merári fiai, az ő testvéreik
bal felől: Étán, Kísi fia, Abdí fia, Mallúkh fia, **45** Chasabja fia,
Amacja fia, Chilkíja fia, **46** Amci fia, Báni fia, Sémer fia, **47**
Machli fia, Músi fia, Merári fia, Lévi fia. **48** És testvéreik a leviták
át vannak adva az Isten háza hajlékának minden szolgálatára.
49 És Áron meg fiai füstölögtettek az égőáldozat oltárán és a

füstölőszer oltárán a szentek szentjének minden munkája szerint
s hogy engesztelést szerezzenek Izraelért mind aszerint, amint
parancsolta Mózes, Isten szolgája. **50** És ezek Áron fiai: Eleázár
az ő fia, Pinechász az ő fia, Abísúa az ő fia; **51** Bukki az ő fia,
Uzzi az ő fia, Zerachja az ő fia; **52** Merájót az ő fia, Amarja az ő
fia, Achítúb az ő fia; **53** Cádók az ő fia, Achímáac az ő fia. **54**
És ezek a lakóhelyeik telepeik szerint az ő határukban: Áron
fiainak, a Keháti nemzetségéből mert övék volt a sors – **55** adták
nekik Chebrónt, Jehúda országában és közlegelőiket körülötte;
56 a város mezőségét pedig és tanyáit adták Kálébnek, Jefunne
fiának. **57** És Áron fiainak adták a menedékvárosok közül
Chebrónt, Libnát és közlegelőit, Játtirt, Estemóat és közlegelőit;
58 Chílént és közlegelőit, Debirt és közlegelőit; **59** Asánt és
közlegelőit, Bét-Sémest és közlegelőit. **60** És Benjámin törzséből
Gébát és közlegelőit, Álémetet és közlegelőit és Anátótot
és közlegelőit. Mind a városaik tizenhárom város családjaik
szerint. **61** És Kehát fiainak, akik megmaradtak a törzsnek
családjából: egy féltörzsből, Menasse feléből, a sors által, tíz
várost. **62** És Gérsóm fiainak, családjaik szerint, Jiszákhár
törzséből, Ásér törzséből, Naftáli törzséből és Menasse törzséből
Básánban tizenhárom várost. **63** Merári fiainak, családjaik
szerint, Reúbén törzséből, Gád törzséből és Zebúlún törzséből a
sors által, tizenkét várost. **64** És adták Izrael fiai a levitáknak
a városokat s azoknak közlegelőit. **65** És adták sors által
Jehúda fiainak törzséből, Simeón fiainak törzséből és Benjámin
fiainak törzséből ezeket a városokat, amelyeket névvel neveztek.
66 Kehát fiai családjainak: határuk városai Efráim törzséből
voltak. **67** Adták nekik a menedékvárosok közül Sekhémet és
közlegelőit Efraim hegységében, meg Gézert és közlegelőit;

68 Jokmeámot és közlegelőit és Bét-Chórónt és közlegelőit,
69 Ajjálónt és közlegelőit, Gat-Rimmont és közlegelőit. **70** És
Menasse törzsének feléből: Ásért és közlegelőit, Bileámot és
közlegelőit Kehát fiai megmaradt családjainak. **71** Gérsóm fiainak
részére Menasse fél törzsének családjából Gólánt Básánban és
közlegelőit s Astárótot és közlegelőit. **72** És Jisszákhár törzséből
Kédest és közlegelőit, Dobrátot és közlegelőit; **73** Rámótot és
közlegelőit és Anémot és közlegelőit. **74** És Ásér törzséből
Másált és közlegelőit, Abdónt és közlegelőit, **75** Chukkókot és
közlegelőit és Rechóbot és közlegelőit. **76** És Naftáli törzséből
Kédest a Gálilban és közlegelőit, Chammónt és közlegelőit és
Kirjátájimot és közlegelőit. **77** Merári megmaradt fiainak: Zebúlun
törzséből Rimmónót és közlegelőit és Tábórt és közlegelőit; **78**
És a jerichói Jordánon túl a Jordántól keletre, Reúbén törzséből:
Bécert a pusztában és közlegelőit; Jahcát és közlegelőit; **79**
Kedémótot és közlegelőit és Méfáatot és közlegelőit. **80** És Gád
törzséből Rámótot Gileádban és közlegelőit és Máchanájímot és
közlegelőit; **81** Chesbónt és közlegelőit és Jáezért és közlegelőit.

7 És Jisszákhár fiai: Tólá, Púa, Jásúb és Símrón, négyen. **2**
És Tólá fiai: Uzzi, Refája, Jeriél, Jachmáj, Jibszám és Sámuel,
atyai házaik fejei Tólától, derék vitézek nemzetségeik szerint;
számuk Dávid napjaiban huszonkétezerhatszáz. **3** És Uzzi fiai:
Jizrachja, és Jizrachja fiai: Mikháél, Obádja, Jóél, Jissija, öten,
fejek mindannyian. **4** És mellettük nemzetségeik szerint, atyai
házaik szerint, hadsereg csapatai, harminchatezren, mert sok
nejük és gyermekük volt. **5** És testvéreik mind a Jisszákhár
nemzetségei szerint a derék vitézek: nyolcvanhétezren, mindnek
volt származási följegyzése. **6** Bínjamin: Bélá, Békher és
Jedíaél, hárman. **7** És Bélá fiai: Ecbón, Uzzi, Uzzíél, Jerímót

és Iri, öten, atyai házak fejei, derék vitézek; följegyzésük:
huszonkétezerharmincnégy. **8** És Békher fiai: Zemira, Jóás,
Eliézer, Eljóénaj, Omri, Jerémót, Abíja, Anátót és Álémet,
mindezek Békher fiai. **9** És származási följegyzésük nemzetségeik
szerint atyai házaik fejei, derék vitézek: huszezerkétszáz. **10**
És Jedíaél fiai: Bilhán; és Bilhán fiai: Jeús, Benjámin, Éhúd,
Kenáana, Zétán, Tarsís és Achísáchár. **11** Mindezek Jedíaél fiai
atyai házak fejei szerint, derék vitézek, tizenhét-ezerkétszázan,
hadbavonulók a háborúba. **12** És Suppim meg Chuppim, Ir
fiai. Chúsim, Áchér fiai. **13** Naftáli fiai: Jáchaciél, Gúni, Jécer,
Sallúm. Bilha fiai. **14** Menasse fiai: Aszriél, akit szült a neje;
arámi ágyasa szülte Mákhirt, Gilead atyját. **15** És Mákhir nőt
vett Chuppimtól és Suppimtól, és nővérének neve Máakha. A
másodiknak neve Celofchád; és voltak Celofchádnak leányai. **16**
És szült Máakha, Mákhir felesége, fiút és elnevezte őt Péresnek;
és testvérének neve Séres, fiai pedig Úlám és Rékem. **17**
És Úlám fiai: Bedán. Ezek fiai Gileádnak, aki fia Mákhirnak,
Menasse fiának. **18** És nővére Hammólékhet szülte Ishódot,
Abíézert és Machlát. **19** És voltak Semidá fiai: Achján, meg
Sékhem, Likchi és Aniám. **20** És Efraim fiai: Sútélach; Béred
az ő fia; Táchat az ő fia; Eleáda az ő fia, Táchat az ő fia;
21 Zábád az ő fia; Sútélach az ő fia, meg Ézer és Eleád.
És megölték őket Gát emberei, az országban szülöttek, mert
lementek, hogy elvegyék jószágaikat. **22** És gyászolt atyjuk
Efraim sok időn át; s eljöttek a testvérei, hogy megvigasztalják.
23 S bement feleségéhez, és viselős lett és szült fiút; s elnevezte
őt Beríának, mert szerencsétlenség volt a házában. **24** Leánya
pedig Séera; ez fölépítette Bét-Chóránt, az alsót és a felsőt és
Uzzén Séerát. **25** És Réfach, az ő fia, meg Résef; Télach az

ő fia, Táchan az ő fia; **26** Laedán az ő fia, Ammíhúd az ő fia,
Elisámá az ő fia; **27** Nón az ő fia, Józsua az ő fia. **28** És birtokuk
meg lakóhelyeik: Bét-Él és leányvárosai; és keletről Náarán és
nyugatról Gézer és leányvárosai, meg Sekhém és leányvárosai
Ajjáig leányvárosaival. **29** És Menasse fiai határainál: Bét-
Seán és leányvárosai, Taanákh és leányvárosai, Megiddó és
leányvárosai, Dór és leányvárosai. Ezekben laktak Józsefnek,
Izrael fiának, fiai. **30** Ásér fiai: Jimna, Jisva, Jisvi, Bería, és
nővérük Szérach. **31** És Bería fiai: Chéber és Malkíél; ő Birzájit
atyja. **32** És Chéber nemzette Jaflétet, Sómért és Chótámot és
Súát a nővérüket. **33** És Jaflét fiai: Pászakh, Bimhál és Asvát;
ezek Jaflét fiai. **34** És Sémer fiai Achi, Rahga, Chubba és Arám.
35 És testvérének Hélemnek fiai: Cófach, Jimna, Séles és Ámál.
36 Cófach fiai: Szúach, Charnéfer, Súál, Béri és Jimra; **37** Bécer,
Hód, Samma, Silsa, Jitrón és Beéra. **38** És Jéter fiai Jefunne,
Piszpa és Ara. **39** És Ulla fiai: Árach, Channiél és Ricja. **40**
Mindezek Ásér fiai, az atyai házak fejei, kiválóak, derék vitézek,
fejek a fejedelmek közt; és származási följegyzésük a seregben,
a háborúban, számuk: huszonhatezer ember.

8 És Benjámin nemzette Bélát, elsőszülöttjét; Asbél a második,
Achrách a harmadik; **2** Nócha a negyedik, Ráfa az ötödik. **3** És
voltak fiai Bélának: Addár, Géra, Abíhúd; **4** Abísúa, Náamán,
Achóach; **5** Géra, Sefúfán és Chúrám. **6** És ezek Échúd fiai –
ezek atyai házaik fejei Gébá lakóinak, és számkivetették őket
Mánáchatba. **7** Náamán, meg Achija és Géra, az számkivetette
őket és nemzette Uzzát és Achíchúdot. **8** És Sácharájim
nemzette Móáb mezőségein – miután elbocsátotta Chúsimot
és Báarát a feleségeit – **9** nemzette Chódestől a feleségétől
Jóbábot, Cibját, Mésát, Malkámot; **10** Jeúcot, Szákheját és

Mirmát. Ezek a fiai, atyai házak fejei. **11** Chúsimtól pedig
nemzette Abítúbot és Elpáalt. **12** És Elpáal fiai: Éber, Miseám
és Sémer; ő építette Ónót meg Lódot és leányvárosait. **13** És
Bería meg Sémá, azok atyai házaik fejei Ajjálón lakóinak; ők
futamították meg Gát lakóit. **14** És Achjó, Sásak, Jerémót, **15**
Zebadja, Arád, Éder, **16** Mikháél, Jispa, Jócha: Bería fiai. **17** És
Zebadja, Mesullám, Chizki, Chéber, **18** Jismeráj, Jizlía, Jóbáb:
Elpáal fiai. **19** És Jákim, Zikhri, Zabdi, **20** Eliénaj, Cilletaj, Elíél,
21 Adája, Berája, Simrát: Simei fiai. **22** És Jispán, Éber, Elíél, **23**
Abdón, Zikhri, Chánán, **24** Chananja, Élám, Antótija, **25** Jifdeja
és Penúél: Sásak fiai. **26** És Samseraj, Secharja, Atalja, **27**
Jáaresja, Élija és Zikhri: Jeróchám fiai. **28** Ezek az atyai házak
fejei, nemzetségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben.
29 És Gibeónban laktak: Gibeónnak atyja s feleségének neve:
Máakha. **30** És elsőszülött fia Abdón; Cúr, Kis, Báal, Nádáb,
31 Gedór, Achjó és Zékher. **32** És Miklót nemzette Simeát; ők
is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel
együtt. **33** És Nér nemzette Kist, és Kis nemzette Sáult, és Sául
nemzette Jehónátánt, Malkísúát, Abínádábot és Esbáalt. **34** És
Jehónátán fia: Merib-Báal; és Merib-Báal nemzette Mikhát. **35** És
Mikha fiai: Pítón, Mélekh, Táréa és Ácház. **36** És Ácház nemzette
Jehóaddát, és Jehóadda nemzette Álémetet, Azmávetet és
Zimrit; és Zimri nemzette Mócát. **37** És Móca nemzette Bineát.
Ráfa az ő fia; Eleásza az ő fia; Ácél az ő fia. **38** És Ácélnak hat fia
volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhrú, Ismaél, Searja, Óbadja
és Chánán; mindezek Ácél fiai. **39** És testvérének Éseknek fiai:
Úlám az elsőszülöttje, Jeús a második és Elifélet a harmadik. **40**
És Úlám fiai voltak derék vitéz férfiak, íjjatfeszítők, és sokan

voltak fiaik és fiaik fiai: százötvenen. Mindezek Benjámin fiai
közül valók.

9 És egész Izrael följegyeztette magát származás szerint s íme
ők fel vannak írva Izrael királyainak könyvében. Jehúda pedig
számkivetésbe vitetett Bábelbe hűtlenségük miatt. **2** És az első
lakók, akik laktak birtokukban, voltak városaikban; izraeliták,
a papok, a leviták és a szentélyszolgák. **3** És Jeruzsálemben
laktak Jehúda fiai közül, Benjámin fiai közül, Efraim és Menasse
fiai közül: **4** Utaj, Ammíhúd fia, Omri fia, Imri fia, Báni fia,
Pérecnek, Jehúda fiának, fiai közül. **5** És a Sílóni közül: Aszája
az elsőszülött és fiai. **6** És Zérach fiai közül: Jeúél és testvéreik
hatszázkilenezvenen. **7** És Benjámin fiai közül: Szallú, Mesullám
fia, ki Hódavja fia, Haszenúa fia; **8** És Jibneja, Jeróchám fia, Éla,
Uzzí fia, Mikhri fia és Mesullám, Sefatja fia, Reúél fia, ki Jibnija
fia; **9** és testvéreik nemzetségeik szerint kilencszázötvenhatan.
Mindezek férfiak atyai házaik fejei, atyai házaik szerint. **10**
És a papok közül: Jedája, Jehójárib és Jákhin; **11** Azarja,
Chilkija fia, Mesullám fia, Cádók fia, Merájót fia, Achítúb fia,
Isten házának fejedelme. **12** És Adája, Jeróchám fia, Paschúr
fia, Malkija fia és Máaszaj, Adíél fia, Jachzéra fia, Mesullám
fia, Mesillémit fia, Immer fia; **13** és testvéreik atyai házaik fejei,
ezerhétszázhatvanan, derék vitézek, Isten háza szolgálatának
munkájában. **14** És a leviták közül: Semája, Chassúb fia,
Azríkám fia, Chasabja fia, Merári fiai közül; **15** és Bakbakkár,
Chéres és Gálál, és Mattanja, Mikha fia, Zikhri fia, Ászáf fia; **16**
és Óbadja, Semája fia, Gálál fia, Jedútún fia; és Berekhja, Ászáf
fia, Elkána fia, aki a Netófabeli tanyáiban lakott. **17** A kapuőrök
pedig Sallúm, Akkúb, Talmón, Achimán és testvéreik, Sallúm a
fő, **18** és mostanáig ők a király kapujában kelet felé a kapuőrök

Lévi fiainak táborai számára. **19** És Sallúm, Kóré fia, Ebjászáf
fia, Kórach fia és testvérei atyai házából a Kórachbeliek közül, a
szolgálat munkája fölött voltak, mint a sátor küszöbeinek őrei, és
őseik az Örökkévaló tábora felett voltak, mint a bejárat őrei,
20 és Pinechász, Eleázár fia, fejedelem volt fölöttük azelőtt;
az Örökkévaló vele. **21** Zekharja, Mesélemja fia; a találkozás
sátora bejáratának kapuőre. **22** Mindannyian, akiket kiválogattak
a kapu őreinek: kétszáztizenkettő, nekik tanyáik szerint volt
származási följegyzésük; ők azok, akiket Dávid és Sámuel a látó
elhelyezett állandó tisztségükbe. **23** És ők meg fiaik a kapuk
fölött voltak az Örökkévaló háza számára, a sátor háza számára,
osztályok szerint; **24** négy szélirányban legyenek a kapuőrök:
keletnek, nyugatnak, északnak és délnek. **25** És a tanyáikban
levő testvéreiknek menniük kell időről-időre hét napra amazok
mellé. **26** Mert állandó tisztségben voltak ők, a kapuőrök vezérei,
négyen. Azok a leviták. S legyenek a kamarák fölött és az
Isten házának tárházai fölött. **27** És az Isten házának körülötte
éjjelezzenek, mert rajtok van az őrizet és ők kezelik a kulcsot,
még pedig reggelenként. **28** És közülük néhányan a szolgálat
edényei fölött, mert számszerint hozzák be azokat és szám
szerint viszik ki. **29** És közülük néhányan rendelve vannak az
edények fölé és mind a szent edények fölé, és a lángliszt, meg a
bor, meg az olaj, meg a tömjén és a fűszerek fölé. **30** És a papok
fiai közül vannak, akik keverik a keveréket a fűszerekből. **31** És
Mattitja a leviták közül, ő az elsőszülöttje a Kórachbeli Sallúmnak,
állandó tisztségben volt a sütemények készítése fölött. **32** És a
Keháti fiai közül az ő testvéreik közül néhányan a rend kenyere
fölött voltak, hogy elkészítsék szombatról szombatra. **33** És
ezek az énekesek, a leviták atyai házainak fejei a kamarákban

szolgálatmentesek, mert nappal s éjjel rajtuk a munka. **34** Ezek
a leviták atyai házainak fejei, nemzetségeik szerint, fejek. Ezek
laktak Jeruzsálemben. **35** Gíbeónban pedig laktak: Gibeón atyja,
Jeiél; és feleségének neve: Máakha. **36** És elsőszülött fia Abdón;
Cúr, Kis, Báal, Nér és Nádáb; **37** Gedór, Achjó, Zekharja és
Míklót. **38** És Miklót nemzette Simeámot, ők is testvéreikkel
szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. **39** És
Nér nemzette Kíst, és Kís nemzette Sáult, és Sául nemzette
Jehónátánt, Malkí-Súát, Abinádábot és Esbáalt. **40** És Jehónátán
fia: Merib-Báal; és Merib-Báal nemzette Mikhát. **41** És Mikha fiai:
Pítón, Mélekh és Tachréa. **42** És Ácház nemzette Jáerát, és
Jáera nemzette Álémetet, meg Azmávétet és Zimrit; és Zimri
nemzette Mócát. **43** És Móca nemzette Bineát; Refája az ő fia,
Eleásza az ő fia, Ácél az ő fia. **44** És Ácélnak hat fia volt; s ezek
a neveik: Azríkám, Bókhrú, Ismaél, Semarja, Óbadja és Chánán;
ezek Ácél fiai.

10 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen és megfutamodtak
Izrael embere, a filiszteusok elől és elestek halottan a Gilbóa
hegyén. **2** Utolérték a filiszteusok Sáult és fiait és megölték a
filiszteusok Jonatánt, Abínádábot és Malkí-Súát, Sául fiait. **3**
Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövők, és remegett
a lövőktől. **4** Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának: rántsd ki a
kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek e körülmetéletlenek és
játékot űzzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert
nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belévetette magát. **5**
Midőn látta fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belévetette
magát a kardjába és meghalt. **6** Így meghalt Sául, meg három
fia, és mind a házabeliek együttesen meghaltak. **7** És látták
mind az Izrael emberei, a völgybenlevők, hogy megfutamodtak

és hogy meghaltak Sául és fiai, akkor elhagyták városaikat
s megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelepedtek
bennük. **8** Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy
kifosszák a halottakat, és megtalálták Sáult és fiait, elesve
a Gilbóa hegyén. **9** És levetkőztették őt s levették fejét meg
fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy
hírt vigyenek bálványaiknak s a népnek. **10** És elhelyezték
fegyvereit isteneik házában, koponyáját pedig kitűzték Dágón
házában. **11** Meghallották mind a Jábés Gileádbeliek mindazt,
amit cselekedtek a filiszteusok Sáullal, **12** akkor fölkelt minden
vitéz ember, s elvitték Sáulnak testét és fiainak testét s bevitték
Jábésba, és eltemették csontjaikat a tölgyfa alatt Jábésban és
böjtöltek hét napig. **13** Így meghalt Sául hűtlensége folytán,
amelyet elkövetett az Örökkévaló ellen, az Örökkévaló igéje
miatt, melyet meg nem őrzött, azért is, hogy megkérdezte a
szellemidézőt, fordulván hozzá; **14** de az Örökkévalóhoz nem
fordult, tehát megölte őt és átfordította a királyságot Dávidhoz,
Jisaj fiához.

11 És gyülekezett egész Izrael Dávidhoz Chebrónba, mondván:
íme, csontod és húsod vagyunk; **2** tegnap is, tegnapelőtt is,
akkor is mikor Sául volt a király, te voltál az, aki ki- és bevezette
Izraelt és azt mondta neked az Örökkévaló a te Istened: te
fogod legeltetni népemet Izraelt és te leszel fejedelem népem,
Izrael fölött. **3** És elmentek mind az Izrael vénei a királyhoz
Chebrónba és kötött velük Dávid szövetséget Chebrónban az
Örökkévaló színe előtt, és fölkenték Dávidot királynak Izrael fölé,
az Örökkévaló igéje szerint, Sámuel által. **4** És ment Dávid és
egész Izrael Jeruzsálembe, Jebúsz az; és ott volt a jebúszi, az
ország lakója. **5** És mondták Jebúsz lakói Dávidnak: nem fogsz

te ide bejönni. És bevette Dávid Ción várát, Dávid városa az.
6 És szólt Dávid: Bárki megveri a jebúszit először, az fejjé és
vezérré lesz. S felszállt először Jóáb, Cerúja fia és fejjé lett. **7**
És lakott Dávid a várban; azért nevezték azt Dávid városának. **8**
És kiépítette a várost köröskörül amillótól egészen a körületig;
Jóáb pedig fölélesztette a város többi részét. **9** Egyre nagyobbá
lett Dávid és az Örökkévaló a seregek ura vele volt. **10** És ezek
Dávid vitézeinek fejei, akik erősködtek vele királyságában egész
Izraellel együtt, hogy őt királlyá tegyék, az Örökkévaló igéje
szerint Izraelről. **11** És ez Dávid vitézeinek száma: Jásobeám,
Chakhmóni fia a harcosok feje; ő forgatta a dárdáját háromszáz
elesett fölött egyszerre. **12** És utána Eleázár, Dódó fia, az
Achóachbeli; ő a három vitéz közül való. **13** Ő volt Dáviddal együtt
Pasz-Dammimban, és a filiszteusok gyülekeztek ott harcra; és
ott volt egy telek mező tele árpával, és a nép megfutamodott a
filiszteusok elől. **14** Odaálltak a telek közepére, megmentették
azt és megverték a filiszteusokat; és segített az Örökkévaló
nagy segedelemmel. **15** Lementek egyszer hárman a harminc
főbb vitéz közül a sziklára Dávidhoz, Adullám barlangjába; a
filiszteusok tábora pedig táborozott Refáim völgyében. **16** Dávid
akkor a hegységben volt, a filiszteusok örse pedig akkor Bét-
Léchemben volt. **17** És kívánkozott Dávid és mondta: ki ad
nekem vizet innom. Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van?
18 Erre áttörtek hárman a filiszteusok táborán és vizet merítettek
Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van; vették és elhozták
Dávidhoz, de Dávid nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt az
Örökkévalónak. **19** Így szólt: Távol legyen tőlem Istenemért,
hogy ezt cselekedjem! Vajon ezeknek a férfiaknak vérét igyam-
e, kik életük veszélyével mentek? Életük veszélyével hozták

azt! És nem akarta meginni. Ezeket tette a három vitéz. **20**
Absáj pedig, Jóáb testvére – ő a harmincoknak feje és ő forgatta
dárdáját háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok
közt. **21** A harmincoknál kétszeresen kiválóbb volt és vezérük
lett, de a hárommal föl nem ért. **22** Benája, Jehójádá fia, derék
ember, tettekben nagy, Kabceélből; ő verte meg Móáb két hősét
és ugyan ő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a
hóesés napján. **23** Ugyan ő vert meg egy termetes egyiptomi
embert, öt könyöknyi volt, s az egyiptominak kezében dárda volt,
mint a takácsok zugolyfája, ő lement hozzá bottal és kiragadta a
dárdát az egyiptominak kezéből és megölte őt saját dárdájával.
24 Ezeket tette Benájáhú, Jehójádá fia, neki neve volt a vitézek,
a harmincok között. **25** A harmincoknál íme ő kiválóbb, de a
hárommal föl nem ért; és tette őt Dávid a szolgálatához. **26** És a
derék vitézek: Aszáél, Jóáb testvére; Elchánán, Dódó fia, Bét-
Léchemből. **27** A Harórbeli Sammót, a Pelónbeli Chélec, **28** a
Tekóabeli Ira, Ikkés fia; az Anátótbeli Abiézer; **29** a Chúsabeli
Szíbbekhaj; az Achóachbeli Ilaj; **30** a Netófabeli Maharaj; a
Netófabeli Chéled, Báana fia, **31** Itaj, Ríbaj fia, a Benjáminbeli
Gibeából; a Pireátónbeli Benája. **32** Chúraj, Gáas völgyeiből; az
Arábabeli Abíél. **33** A Bácharúmbeli Azmávet; a Sáalbónbeli
Eljachba. **34** A Gizóbeli Hásém fiai; a Harárbeli Jónátán, Ságé
fia. **35** A Hárárbeli Achiám, Szákhár fia; Elifál, Úr fia. **36** A
Mekhérabeli Chéfer; a Pelónbeli Achija. **37** A Karmelbeli Checró;
Náaraj, Ezbáj fia. **38** Jóél, Nátán testvére; Mibchár, Hagri fia. **39**
Az ammóni Célek; a Bérótbeli Nachráj, Jóábnak, Cerúja fiának
fegyverhordozója. **40** A Jéterbeli Ira; a Jéterbeli Gáréb. **41** A
chittita Úrija; Zábád, Achláj fia. **42** A reúbéni Adina, Siza fia, a
Reubéni feje a mellette harmincan. **43** Chánán, Máakha fia és a

Métenbeli Jósáfát. **44** Az Asterabeli Uzzija, Sámá és Jeíél, az
Aróérbeli Chótám fiai. **45** Jediaél, Simri fia és testvére; a Ticbeli
Jócha. **46** A Máchavimbeli Eliél; Jeríbaj és Jósavja, Elnáam fiai,
és a móábi Jitma. **47** Elíél, Óbéd és a Mecóbájabeli Jáaszíél.

12 És ezek azok, akik Dávidhoz jöttek Ciklágba, midőn még
elzárva volt Sául, Kís fia elől; s ugyanők voltak a vitézek
közt harcnak segítői; **2** íjjal fegyverzettek, jobb és bal kézzel
köveket hajítók és nyilakat az íjon lövők, Sául testvérei közül
Benjáminból. **3** Fejük Achíézer, és Jóás, a Gibeabeli Hassemáa
fiai; meg Jeziél és Pélet, Azmávet fiai; meg Berákha és az
Anátótbeli Jéhú; **4** a Gibeónbeli Jismája, vitéz a harmincok
között és a harmincok fölött; Jirmeja, Jáchazíél, Jóchánán és a
Gedérabeli Józábád. **5** Eleúzaj, Jerímót, Bealja, Semarjáhú, és
a Charúfbeli Sefatjáhú. **6** Elkána, meg Jissijáhú, Azarél, Jóézer
és Jásobeám, a. Kórachbeliek. **7** Jóéla és Zebadja, Jeróchám
fiai Gedórból. **8** És a Gádiból elkülönődtek Dávidhoz a hegyi
várba, a pusztába, derék vitézek, hademberei a háborúban,
sorakozva pajzzsal és lándzsával, s oroszlán arcok az ő arcaik s
olyanok, mint a szarvasok a hegyeken gyorsaságra. **9** Ézer
a fej, Óbadja a második, Elíáb a harmadik; **10** Masmanna a
negyedik, Jirmeja az ötödik; **11** Attáj a hatodik, Elíél a hetedik;
12 Jóchánán a nyolcadik, Elzábád a kilencedik; **13** Jirmejáhú
a tizedik, Makhbannáj a tizenegyedik. **14** Ezek Gád fiai közül
valók, a hadak fejei, száz ellen egy a legkisebb, a legnagyobb
pedig ezer ellen. **15** Ezek azok, akik átkeltek a Jordánon az első
hónapban, s az megtellett mind a partjain túl; s megfutamították
mind a völgyben lakókat keletre s nyugatra. **16** És jöttek
Benjámin és Jehúda fiai közül a hegyi várig Dávidhoz. **17** Kiment
Dávid eléjük, megszólalt és mondta nekik: Ha békére jöttetek

hozzám, hogy engem segítsetek, lesz nekem irántatok szívem,
hogy együtt legyünk; de ha azért, hogy engem eláruljatok
szorongatóimnak, bár nincs erőszak kezeimben, lássa őseink
Istene és döntsön. **18** Ekkor szellem szállta meg Amászajt,
a harcosok fejét: Tiéd Dávid és veled együtt Jisaj fia, béke,
béke neked, béke a segítődnek, mert megsegített téged Istened.
Ekkor elfogadta őket Dávid és a csapat élére tette őket. **19**
Menasséből pedig átpártoltak Dávidhoz, amidőn a filiszteusokkal
együtt Sául ellen ment háborúba; de nem segítette őket, mert
tanácskozás után elbocsátották őt a filiszteusok fejedelmei,
mondván: fejeinkkel fog ő átpártolni urához Sáulhoz. **20** Mikor
Ciklágba ment, átpártoltak hozzá Menasséből: Adnách, Józábád,
Jedíaél, Mikháél; Józábád, Elihú, Cilletáj, -Menasse ezreinek
fejei. **21** És ők segítették Dávidot a csapat ellen mert derék
vitézek voltak mindnyájan és vezérek lettek a seregben. **22**
Mert napról-napra jöttek Dávidhoz, hogy őt segítsék, mígnem
nagy tábor lett, mint Istennek tábora. **23** S ezek a számai
a sereg fegyveres csapata fejeinek, akik eljöttek Dávidhoz
Chebrónba, hogy őhozzá fordítsák át Sául királyságát az
Örökkévaló parancsa szerint: **24** Jehúda fiai pajzsot és dárdát
hordók, hatezernyolcszáz a sereg fegyveresei. **25** Simeón fiai
közül hadba való derék vitézek, hétezeregyszáz. **26** A Lévi
fiai közül négyezerhatszáz. **27** És Jehójádá, az Áron házának
fejedelme és vele háromezerhétszáz. **28** És az ifjú Cádók, derék
vitéz, meg atyai háza: huszonkét vezér. **29** És Benjámin fiai,
Sául testvérei közül háromezer, idáig java részük őrizték Sául
házának őrizetét. **30** És Efraim fiai közül huszezer nyolcszáz
derék vitéz, neves emberek atyai házaik szerint. **31** És Menasse
féltörzséből tizennyolcezer, akik névszerint megneveztettek,

hogy menjenek királlyá tenni Dávidot. **32** És Jisszákhár fiai közül,
akik ismerik és értik az időket, hogy tudják, mit cselekedjék Izrael;
fejeik kétszázan és mind a testvéreik az ő parancsuk szerint.
33 Zebúlúnból, hadba vonulók, harcra sorakozók mindenféle
eszközzel: ötvenezren, osztatlan szívvel összeseregelve. **34**
És Naftáliból vezérek ezren és velük pajzzsal és dárdával meg
lándzsával: harminchétezer. **35** És a Dániból harcra sorakozók:
huszonnyolc-ezerhatszáz. **36** És Ásérből, hadba vonulók, hogy
harcra sorakozzanak: negyvenezer. **37** És a Jordánon túlról: a
Reúbéniből, a Gádiból és Menasse féltörzséből, mindenféle hadi
eszközzel a háborúra: százhúszezer. **38** Mindezek harcosok,
csatasorban összesereglők, teljes szívvel jöttek Chebrónba,
hogy királlyá tegyék Dávidot egész Izrael fölé, és az egész többi
Izrael is valamennyien egy szívvel volt, hogy Dávidot királlyá
tegyék. **39** És ott voltak Dáviddal együtt három napig, ettek és
ittak, mert készítettek számukra testvéreik. **40** A hozzájuk közel
lakók is Jisszákhárig, Zebúlúnig és Naftáliig hoztak kenyereket
szamarakon, tevéken meg öszvéreken és szarvasmarhán, lisztes
eledelt, fügelepényt, aszuszőlőlepényt, meg bort és olajat, meg
marhát, juhokat sokat; mert öröm volt Izraelben.

13 És tanácskozott Dávid az ezrek és százak tisztjeivel, minden
vezérrel. **2** És mondta Dávid Izrael egész gyülekezetének:
Ha nektek jónak tetszik s az Örökkévalótól, ami Istenünktől
való, hadd igyekezzünk, hadd küldjünk testvéreinkhez, akik
visszamaradtak mind az Izrael országaiban s velük a papokhoz
és a levitákhoz városaikban és közlegelőiken, hogy mihozzánk
gyülekezzenek. **3** És hozzuk át magunkhoz Istenünk ládáját,
mert nem kerestük azt föl Sául idejében. **4** És mondta az egész
gyülekezet, hogy így cselekszenek, mert helyesnek tetszett a

dolog az egész nép szemeiben. **5** Ekkor egybegyűjtötte Dávid
egész Izraelt az egyiptomi Síchórtól egészen Chamát felé, hogy
elhozzák Isten ládáját Kirjat-Jeárimból. **6** És fölvonult Dávid
meg egész Izrael Báalába, Kirjat-Jeárimba, amely Jehúdáé,
hogy felhozzák onnan ládáját az Istennek, az Örökkévalónak,
a kerubokon székelőnek, amely róla neveztetik. **7** Rátették
az Isten ládáját egy új szekérre, Abínádáb házából és Uzza
meg Achjó vezették a szekeret. **8** Dávid pedig és egész Izrael
játszadoztak az Örökkévaló színe előtt egész erővel, és pedig
énekekkel, meg hárfákkal, lantokkal, dobokkal, cimbalmokkal és
trombitákkal. **9** Midőn a Kídón szérűhöz értek, Uzza kinyújtotta
kezét, hogy megragadja a ládát, mert megcsúszott a marha. **10**
Erre fellobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen s megverte
őt, mivelhogy kinyújtotta kezét a ládára, és meghalt legott: az
Isten színe előtt. **11** És haragjára volt Dávidnak, hogy rést
tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték ama helyet Uzza
résének, mind a mai napig. **12** És megfélemlett Dávid ama
napon az Istentől, mondván: Miképpen vigyem magamhoz az
Isten ládáját? **13** És nem vitette Dávid a ládát magához Dávid
városába, hanem félrevitette azt a Gátbeli Obéd-Edom házába.
14 És megmaradt az Isten ládája Óbéd-Edóm háza mellett a
házában három hónapig és megáldotta az Örökkévaló Óbéd-
Edóm házát s mindent, ami az övé.

14 És küldött Chúrám, Cór királya követeket Dávidhoz meg
cédrusfákat és építőműveseket és faműveseket, hogy építsenek
neki házat. **2** S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az
Örökkévaló királynak Izrael fölött, mert magasra emelkedett az ő
királysága népe, Izrael kedvéért. **3** És még vett Dávid feleségeket
Jeruzsálemben s még nemzett Dávid fiakat s leányokat. **4** És

ezek nevei a szülötteknek, akik neki lettek Jeruzsálemben:
Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon; **5** Jibchár, Elísúa és
Elpélet; **6** Nógah, Néfeg és Jafia; **7** Elisámá, Beéljádá és Elifélet.
8 Midőn hallották a filiszteusok, hogy fölkenetett Dávid királlyá
egész Izrael fölé, fölvonultak mind a filiszteusok, hogy keressék
Dávidot; meghallotta Dávid és kivonult eléjük. **9** A filiszteusok
pedig elérkeztek s elterültek Refáim völgyében. **10** Ekkor
megkérdezte Dávid az Istent, mondván: Vonuljak-e a filiszteusok
ellen, a kezembe adod-e őket? Mondta neki az Örökkévaló:
Vonulj és kezedbe adom őket. **11** És felvonultak Báal-Perácimba
s megverte őket ott Dávid és mondta Dávid: Szétszakasztotta
Isten ellenségeimet kezem által, mint vízszakadás, azért így
nevezték el ama helyet: Báal-Perácim. **12** Ott hagyták isteneiket;
s megparancsolta Dávid és elégettettek tűzben. **13** Még tovább
is tették a filiszteusok és elterültek a völgyben. **14** Ekkor ismét
megkérdezte Dávid az Istent. És mondta neki Isten: ne vonulj fel
utánuk, fordulj el tőlük és támadj rájuk a szederfák felől; **15** s lesz,
mikor lépés neszét hallod a szederfák csúcsain, akkor vonulj ki a
harcra, mert az Isten kivonult eléd, hogy megverje a filiszteusok
táborát. **16** És cselekedett Dávid, amint neki megparancsolta az
Isten és megverték a filiszteusok táborát Gibeóntól Gézerig.
17 És elterjedt Dávid neve mind az országokba, és rátette az
Örökkévaló rettegését mind a nemzetekre.

15 És készített magának házakat Dávid városában és elkészített
egy helyet az Isten ládájának és sátort ütött föl számára. **2** Akkor
mondta Dávid: Ne vigye más az Isten ládáját, csakis a leviták,
mert őket választotta az Örökkévaló, hogy vigyék az Örökkévaló
ládáját s hogy szolgálják őt örökre. **3** És egybegyűjtötte Dávid
egész Izraelt Jeruzsálembe, hogy felvigyék az Örökkévaló

ládáját a helyére, melyet elkészített számára. **4** És egybehívta
Dávid Áron fiait s a levitákat: **5** Kehát fiai közül: Úriélt, a
vezért és testvéreit, százhúszat. **6** Merári fiai közül: Aszáját, a
vezért és testvéreit kétszázhúszat. **7** Gérsóm fiai közül: Jóélt,
a vezért és testvéreit, százharmincat. **8** Elícáfán fiai közül:
Semáját, a vezért és testvéreit, kétszázat. **9** Chebrón fiai közül:
Elíélt, a vezért és testvéreit, nyolcvanat. **10** Úzziél fiai közül:
Amminádábot, a vezért és testvéreit, száztizenkettőt. **11** És
hívta Dávid Cádókot és Ebjátárt, a papokat, meg a levitákat:
Úriélt, Aszáját, Jóélt, Semáját, Elíélt és Ammínádábot. **12** És
mondta nekik: Ti, a leviták atyai házainak fejei, szenteljétek meg
magatokat és testvéreiteket és hozzátok fel az Örökkévalónak,
Izrael Istenének ládáját oda, ahová készítettem számára. **13**
Mert mivel az első ízben nem ti voltatok, rést tört az Örökkévaló,
ami Istenünk, rajtunk, mert nem kerestük őt a törvény szerint.
14 És megszentelték magukat a papok és a leviták, hogy
felhozhassák az Örökkévalónak, Izrael Istenének ládáját. **15** És
vitték a leviták fiai az Isten ládáját, amint megparancsolta Mózes
az Örökkévaló igéje szerint, vállukon, a rajtuk levő rudakkal.
16 És mondta Dávid a leviták vezéreinek, hogy állítsák fel
testvéreiket, az énekeseket hangszerekkel: lantokkal, hárfákkal
és cimbalmokkal, hallatva és fölemelve hangjukat örömmel. **17**
És fölállították a leviták Hémánt, Jóél fiát, és testvérei közül
Ászáfot, Berekhjáhú fiát és Merári fiai, az ő testvéreik közül
Étánt, Kúsájáhú fiát. **18** És velük voltak testvéreik a másodrenden
levők: Zekharjáhú, Bén, Jáaziél, Semírámót, Jechíél, Unní, Elíáb,
Benájáhú, Máaszéjáhú, Mattitjáhú, Elífeléhú, Miknéjáhú, Óbéd-
Edóm és Jeíél a kapuőrök. **19** Az énekesek pedig Hémán, Ászáf
és Étán, hangot hallatók rézcimbalmokkal. **20** És Zekharja, Azíél,

Semírámót, Jechíél, Unni, Elíáb, Máaszéjáhú és Benájáhú,
lantokkal. Alámót szerint. **21** És Mattitjahú, Elífeléhú, Miknéjáhú,
Óbéd-Edóm, Jeiél és Azazjáhú hárfákkal, a nyolcason vezetve
az éneket. **22** Kenanjáhú pedig a leviták vezére a vivésben,
vezérelte a vivést, mert hozzáértő volt. **23** És Berekhja, meg
Elkána kapuőrök a ládánál. **24** És Sebanjáhú, Jósáfát, Netanél,
Amászaj, Zekharjáhú, Benájáhú és Elíézer, a papok trombitáltak
a trombitákon az Isten ládája előtt; s Óbéd-Edóm, meg Jechíja
kapuőrök a ládánál. **25** És Dávid meg Izrael vénei és az ezrek
tisztjei voltak azok, akik mentek, hogy felhozzák az Örökkévaló
szövetségének ládáját Óbéd-Edóm házából, örömmel. **26** És volt,
midőn Isten megsegítette a levitákat, az Örökkévaló szövetsége
ládájának vivőit, akkor áldoztak hét tulkot és hét kost. **27** Dávid
pedig fel volt öltözve byssus köpenybe, s úgy mind a leviták,
akik a ládát vitték, meg az énekesek és Kenanja a vivésnek
vezére az énekeseknél; és Dávidon len-éfód volt. **28** És egész
Izrael fölvitte az Örökkévaló szövetségének ládáját riadással
meg harsonaszóval meg trombitákkal és cimbalmokkal, hangot
hallatva, lantokkal és hárfákkal. **29** És midőn az Örökkévaló
szövetségének ládája eljutott Dávid városához, Míkhál, Sául
leánya letekintett az ablakon és látta Dávid királyt, amint táncol
és játszadozik; ekkor lenézte őt szívében.

16 És bevitték az Isten ládáját a fölállították a sátor közepébe,
amelyet Dávid felütött számára és bemutattak égőáldozatokat s
békeáldozatokat az Isten színe előtt. **2** Midőn végzett Dávid
azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot és a békeáldozatokat,
megáldotta a népet az Örökkévaló nevében. **3** És kiosztott mind
az Izrael emberének, mind férfinak, mind asszonynak, kinek-
kinek egy kerek kenyeret, egy darab húst és egy aszúszőlő-

lepényt. **4** És elhelyezett az Örökkévaló ládája előtt a leviták
közül szolgálattevőket és arra, hogy emlegessék, hálát mondva
dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét. **5** Ászáf, a fejük és
második utána Zekharja, Jeíél, Semírámót, Jechíél, Mattítja,
Elíáb, Benájáhú, Óbéd-Edóm és Jeíél hangszerekkel, lantokkal,
és hárfákkal, és Ászáf cimbalmokkal hallatott hangot. **6** És
Benájáhú meg Jáchaziél a papok trombitákkal voltak állandóan az
Isten szövetségének ládája előtt. **7** Ama napon akkor elsőízben
adott Dávid az Örökkévalónak szóló hálaéneket, Ászáfnak
és testvéreinek kezébe. **8** Adjatok hálát az Örökkévalónak,
szólítsátok nevét, tudassátok a népek közt cselekményeit! **9**
Énekeljetek neki, zengjetek neki, gondolkodjatok el mind az
ő csodatettein! **10** Dicsekedjetek szent nevével, örüljön szíve
az Örökkévaló keresőinek. **11** Keressétek föl az Örökkévalót
és hatalmát, arcát keressétek mindig. **12** Emlékezzetek az ő
csodatetteiről, melyeket művelt, csodajeleiről és szája ítéleteiről;
13 Izraelnek az ő szolgájának magzatja ti, Jákob fiai, az ő
kiválasztottjai! **14** Ő az Örökkévaló, ami Istenünk, az egész földön
vannak ítéletei. **15** Emlékezzetek örökké az ő szövetségéről,
az igéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, **16** melyet
kötött Ábrahámmal és Izsáknak tett esküjéről; **17** megállapította
Jákobnak törvényül, Izraelnek örök szövetségül; **18** mondván:
Neked adom Kanaán országát, birtoktok osztályául! **19** Midőn
csekélyszámúak voltatok csak kevesen és benne tartózkodók:
20 akkor jártak nemzettől nemzethez, egyik királyságból más
néphez. **21** Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket és
megfenyített miattuk királyokat: ne nyúljatok fölkentjeimhez és
profétáimat ne bántsátok! **22** ne nyúljatok fölkentjeimhez és
profétáimat ne bántsátok! **23** Énekeljetek az Örökkévalónak

mind a földön levők, hirdessétek napról-napra segítségét! **24**
Beszéljétek a nemzetek közt dicsőségét, mind a népek közt
csodatetteit! **25** Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon,
félelmetes mind az istenek felett. **26** Mert mind a népek istenei
bálványok, de az Örökkévaló az eget készítette. **27** Fenség
és dísz van előtte, erő és öröm az ő helyén. **28** Adjatok az
Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak
dicsőséget és erőt; **29** adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét,
vigyetek ajándékot s járuljatok elé, boruljatok le az Örökkévaló
előtt szent díszben. **30** Reszkessetek előle mind a földön levők,
szilárdan is áll a világ, nem inog meg. **31** Örüljenek, oh egek és
vigadjon a föld, és mondják a nemzetek közt: az Örökkévaló
király lett! **32** Dörögjön a tenger és teljessége, ujjongjon a
mező s mind, ami rajta van. **33** Akkor örvendjenek az erdő
fái az Örökkévaló előtt, mert jön ítélni a földet. **34** Adjatok
hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart az ő
kegyelme! **35** És mondjátok: Segíts meg minket, üdvünk Istene
s gyűjts össze és ments meg minket a nemzetektől, hogy hálát
adjunk szent nevednek, hogy magasztalódjunk dicséreteddel.
36 Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene öröktől fogva
örökké. És mondta az egész nép: Ámén és dicsérték az
Örökkévalót. **37** És otthagyta az Örökkévaló szövetségének
ládája előtt Ászáfot és testvéreit, hogy szolgálatot tegyenek
a láda előtt állandóan, mindegyik nap dolgát a maga napján;
38 és Óbéd-Edómot és testvéreiket, hatvannyolcat és Óbéd-
Edómot, Jeditun fiát és Chószát kapuőröknek. **39** Cádókot, a
papot pedig és testvéreit a papokat az Örökkévaló hajléka előtt a
Gibeónban levő magaslaton, **40** hogy hozzanak égőáldozatokat
az Örökkévalónak az égőáldozat oltárán állandóan reggelenként

és esténként; mégpedig egészen aszerint, amint írva van az
Örökkévaló tanában, melyet parancsolt Izrael számára. **41** És
velük voltak Hémán, meg Jedútún és a többi kiválogatottak, akik
nevükkel jelöltettek, hogy hálát adjanak az Örökkévalónak, mert
örökké tart a kegyelme. **42** És velük Hémánnal és Jedútúnnal,
trombiták és cimbalmok, hogy hangot hallassanak és Istennek
szóló hangszerek; Jedútún fiai pedig a kapunál. **43** És elment az
egész nép kiki a házába; és fordult Dávid, hogy megáldja házát.

17 Volt pedig, midőn Dávid lakott a házában, szólt Dávid
Nátán prófétához: Íme én cédrusházban lakom, az Örökkévaló
szövetségének ládája pedig szőnyegek alatt van. **2** Erre szólt
Nátán Dávidhoz: Mindazt, ami szívedben van, tedd meg, mert az
Isten veled van. **3** És volt azon éjjel, lett az Isten igéje Nátánhoz,
mondván: **4** Menj és szólj szolgámhoz Dávidhoz, így szól az
Örökkévaló: Nem te fogod nekem a házat építeni lakásul. **5**
Bizony nem laktam házban, azon nap óta, hogy felhoztam Izraelt
mind a mai napig, hanem jártam sátorból sátorba és hajlékból
hajlékba. **6** Valamerre jártam egész Izrael közt, vajon szóval
szóltam-e Izrael bíráinak egyikéhez, ahhoz, akit rendeltem, hogy
legeltesse népemet, mondván: miért nem építettetek nekem
cédrusházat? **7** Most pedig így szólj szolgámhoz Dávidhoz: Így
szól az Örökkévaló, a seregek ura: én vettelek téged a rétről, a
juhok mögül, hogy fejedelem legyél népem, Izrael felett. **8** És
veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam mind az ellenségeidet
előled és szereztem neked nevet, amilyen a legnagyobbak
neve a földön; **9** hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek
és elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen
többé és ne enyésztessék őt továbbra a gazság fiai, mint annak
előtte, **10** ama napoktól fogva, hogy bírákat rendeltem népem

Izrael fölé és megaláztam mind az ellenségeidet. Tudtodra
adtam tehát, hogy házat fog építeni neked majd az Örökkévaló:
11 s lesz, midőn beteltek napjaid, hogy elmenj őseid mellé,
akkor fenntartom utánad magzatodat, azt aki lesz fiaid közül és
megszilárdítom királyságát. **12** Ő épít majd házat nekem és én
megszilárdítom trónját örökre. **13** Én leszek neki atyjául és ő lesz
nekem fiamul és szeretetemet nem távoztatom el tőle, amint
eltávoztattam attól, aki előtted volt. **14** S fennmaradni engedem
őt az én házamban s az én királyságomban mindörökre s trónja
szilárd lesz örökre. **15** Mind a szavak szerint és mind e látomás
szerint, aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. **16** Ekkor bement Dávid
király és leült az Örökkévaló színe elé és mondta: Ki vagyok én,
Örökkévaló, Isten, s mi az én házam, hogy eljuttattál engem
idáig. **17** És csekély volt az a szemeidben, oh Isten, és beszéltél
szolgád háza felől messze időre és tekintettél engem, mint aki
az emberek sorában magasan áll, Örökkévaló, oh Isten! **18**
Mit beszéljen Dávid még továbbra hozzád a dicsőségről, mely
szolgádat érte, hiszen te ismered szolgádat! **19** Örökkévaló, a
te szolgád kedvéért s a te szíved szerint cselekedted mind e
nagy dolgot, tudatván mind a nagy dolgokat. **20** Örökkévaló,
nincs olyan, mint te, s nincs Isten rajtad kívül, mind annál
fogva, amit hallottunk füleinkkel. **21** És ki olyan, mint néped
Izrael, egyetlen nemzet a földön, amelyet Isten ment magának
megváltani népül, hogy szerezzél magadnak nevet, nagy és
félelmetes tettek által, kiűzvén néped elől, amelyet Egyiptomból
kiváltottál, nemzeteket. **22** És megtetted a te népedet Izraelt
magadnak néppé mindörökre és te, Örökkévaló, lettél nekik
Istenül. **23** Most tehát, Örökkévaló, azon szó, melyet szóltál a
te szolgád és háza felől, valósuljon meg mindörökre és tegyél

úgy, amint szóltál. **24** Megvalósul, és nagy lesz a te neved
mindörökre, midőn mondják: az Örökkévaló a seregek ura, Izrael
Istene, Isten Izrael fölött; a te szolgád Dávid háza pedig szilárd
lesz előtted. **25** Mivel te, Istenem, kinyilatkoztattad a te szolgád
fülébe, hogy építesz neki házat; azért merészelt imádkozni a te
szolgád előtted. **26** És most, Örökkévaló, te vagy az Isten és
kimondtad szolgád felől ezt a jót. **27** És most úgy akartad, hogy
megáldjad szolgád házát, hogy örökre előtted legyen; mert te,
Örökkévaló, áldottál és áldva van örökre.

18 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megalázta
őket és elvette Gátot és leányvárosait a filiszteusok kezéből.
2 Megverte Móábot és lettek a Móabbeliek szolgái Dávidnak,
ajándékvivők. **3** Megverte Dávid Hadádézert, Cóba királyát
Chamátban, mikor elindult, hogy megállapítsa hatalmát az
Eufrátesz folyamnál. **4** S elfogott Dávid tőle ezer szekeret, hétezer
lovast és húszezer gyalogos embert, és Dávid megbénította
az egész szekérhadat és hagyott belőle száz szekeret. **5**
Ekkor jött Arám-Darmészek, hogy segítsen Hadádézernek,
Cóba királyának, és megvert Dávid Arám közt huszonkétezer
embert. **6** És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Darmészekben
és Dávidé lett Arám, ajándékot vivő, szolgákul. Így segített az
Örökkévaló Dávidnak, valamerre ment. **7** És elvette Dávid az
aranypajzsokat, melyek Hadádézer szolgáin voltak, és bevitte
azokat Jeruzsálembe. **8** Tibchatból pedig és Kúnból, Hadádézer
városaiból, elvett Dávid igen sok rezet. Abból készítette Salamon
a réztengert és az oszlopokat és a rézedényeket. **9** Meghallotta
Tóú, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadádézernek, Cóba
királyának egész seregét. **10** Ekkor elküldte fiát Hadórámot
Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy

üdvözölje azért, hogy harcolt Hadádézer ellen és megverte
– mert Tóúnak hadfele volt Hadádézer – és mindennemű
arany, ezüst és rézedényt. **11** Azokat is szentelte Dávid király
az Örökkévalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal, amelyet
elvitt mind a nemzetektől: Edómtól, Móábtól, Ammón fiaitól, a
filiszteusoktól és Amáléktől. **12** És Absáj, Cerúja fia, megverte
Edómot a Sósvölgyben, tizennyolcezret. **13** És elhelyezett őrsöket
Edómban és lettek mind az Edómbeliek szolgái Dávidnak. Így
segítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment. **14** Király volt
Dávid egész Izrael fölött; és szolgáltatott jogot és igazságot
egész népének. **15** Jóáb, Cerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát,
Achilúd fia, kancellár; **16** Cádók, Achítúb fia, és Abímélekh,
Ebjátár fia, papok; Savsa író; **17** Benájáhú, Jehójádá fia, a keréti
és peléti felett, Dávid fiai pedig elsők a király oldalán.

19 Történt ezután, meghalt Náchás, Ammón fiainak királya, és
király lett helyette a fia. **2** Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet
Chánúnnal, Náchás fiával, mert atyja velem tett szeretetet. És
oda küldött Dávid követeket, hogy vigasztalja atyja felől, és
elérkeztek Dávid szolgái Ammón fiainak országába, Chánúnhoz,
hogy őt vigasztalják. **3** És szóltak Ammón fiainak nagyjai
Chánúnhoz: Vajon tisztelni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben,
hogy vigasztalókat küldött neked? Nemde azért, hogy kikutassák
és földúlják és kikémleljék az országot, jöttek az ő szolgái
tehozzád? **4** Ekkor vette Chánún Dávid szolgáit, lenyíratta őket
és felében levágatta ruháikat egészen az alfélig és elbocsátotta
őket. **5** Elmentek és tudomást adtak Dávidnak a férfiakról; és
elébük küldött, mert nagyon meg voltak szégyenülve a férfiak, és
mondta a király: Maradjatok Jeríchóban, míg megnő szakállatok,
akkor térjetek vissza. **6** És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe

keveredtek Dávidnál, akkor küldött Chanún meg Ammón fiai
ezer kikkár ezüstöt, hogy bérbefogadjanak maguknak Arám-
Naharájimból és Arám-Máakhából és Cóbából szekérhadat
és lovasokat. **7** És bérbe fogadtak maguknak harminckétezer
szekeret, meg Máakha királyát és népét és eljöttek és táboroztak
Médeba előtt. Ammón fiai pedig gyülekeztek városaikból és
eljöttek a harcba. **8** Midőn meghallotta Dávid, elküldte Jóábot
és az egész sereget, a vitézeket. **9** Kivonultak Ammón fiai és
harcra sorakoztak a város bejárata felé, a királyok pedig, akik
érkeztek, egymagukban voltak a mezőn. **10** Mikor látta Jóáb,
hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátulról is, választott
minden válogatott közül Izraelben és sorakozott Arám ellen.
11 A többi népet pedig testvérének, Absájnak kezébe adta, és
sorakoztak Ammón fiai ellen. **12** Mondta; Ha erősebb lesz Arám
nálam, akkor te legyél nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai
erősebbek lesznek nálad, akkor én segítlek meg téged. **13**
Legyél erős és erősödjünk népünkért és Istenünk városaiért; az
Örökkévaló pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben.
14 És kiállt Jóáb meg a vele levő nép harcra Arám elejébe,
és megfutamodtak előle. **15** Ammón fiai pedig látták, hogy
megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak ők is testvére, Absáj
elől és bementek a városba. És Jóáb elment Jeruzsálembe.
16 Midőn látta Arám, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt,
követeket küldtek és elindították a folyamon túl levő Arámot,
Sófákh pedig, Hadádézer hadvezére, az élükön. **17** Midőn tudtára
adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon,
eljutott hozzájuk és sorakozott ellenük; harcra sorakozott Dávid
Arám ellen, és harcoltak vele. **18** S megfutamodott Arám
Izrael elől, és megölt Dávid Arámból hétezer szekérharcost

és negyvenezer gyalogos embert, Sófákhot a hadvezért pedig
megölte. 19 Midőn látták Hadádézer szolgái, hogy vereséget
szenvedtek Izrael előtt, békét kötöttek Dáviddal és szolgáivá
lettek. És nem akarta többé segíteni Arám Ammón fiait.

20 És volt az évnek fordultakor, mikor hadba vonulnak a
királyok, vezette Jóáb a hadsereget és elpusztította Ammón
fiainak országát, elment s ostrom alá vette Rabbát, Dávid pedig
Jeruzsálemben maradt. És megverte Jóáb Rabbát és lerombolta
azt. 2 És Dávid levette királyuk koronáját a fejéről és találta azt
egy kikkar aranysúlyúnak, és rajta drágakő volt és Dávid fejére
került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. 3 És a
népet, mely benne volt, kivezette s átfűrészelte fűrésszel meg
vasboronával és fejszékkel; és így tett Dávid mind az Ammón
fiainak városaival. Erre visszatért Dávid meg az egész nép
Jeruzsálembe. 4 Történt ennekután, háború támadt Gézerben a
filiszteusokkal, akkor megverte Szibbekháj a Chúsabeli Szippájt,
a Ráfa szülöttjei közül valót; s megaláztattak. 5 És újra volt
háború a filiszteusokkal és megverte Élchánán, Jáir fia, Lachmit,
a Gátbeli Golját testvérét, az ő dárdájának nyele pedig olyan
volt, mint a takácsok zugolyfája. 6 És újra volt háború Gátban;
és volt egy termetes férfi, ujjai hat meg hat: huszonnégy, ő is
Ráfától született; 7 gyalázta Izraelt, de megverte őt Jehónátán,
Simeának, Dávid testvérének fia. 8 Ezek születtek Ráfától
Gátban; és elestek Dávid keze által és szolgáinak keze által.

21 És vádló támadt Izrael ellen és arra csábította Dávidot,
hogy megszámlálja Izraelt. 2 És szólt Dávid Jóábhoz s a nép
nagyjaihoz: Menjetek, számláljátok meg Izraelt Beér-Sébától
Dánig s hozzátok el hozzám, hadd tudjam meg számukat. 3
Mondta Jóáb: Tegyen hozzá az Örökkévaló népéhez, ahogy

van, százszor annyit! Nemde én uram, oh király, mindannyian
az uraméi szolgáiul, miért kívánja ezt az uram, miért legyen
bűnül Izraelre? **4** De a király szava kényszerítette Jóábot, és
elindult Jóáb és járt egész Izraelben és eljött Jeruzsálembe. **5**
És átadta Jóáb a népszámlálás számát Dávidnak; volt pedig
egész Izrael egy millió és százezer kardrántó férfi és Jehúda
négyszázhetvenezer kardrántó férfi. **6** De Lévit és Benjámint
nem számlálta közöttük, mert utálatosnak bizonyult a király
szava Jóábhoz. **7** És visszatetszett Istennek szemeiben ez
a dolog és megverte Izraelt. **8** És szólt Dávid az Istenhez;
Nagyon vétkeztem azzal, hogy megcselekedtem ezt a dolgot,
de most tüntesd el, kérlek, a te szolgád bűnét, mert nagyon,
balgán viselkedtem. **9** És beszélt az Örökkévaló Gádhoz, Dávid
látójához, mondván: **10** Menj el és beszélj Dávidhoz, mondván:
így szól az Örökkévaló, hármat nyújtok eléd; válassz magadnak
egyet közülük, hogy veled megcselekedjem. **11** Bement Gád
Dávidhoz s mondta neki: Így szól az Örökkévaló: fogadd el
magadnak: **12** vagy három éven át éhséget, vagy hogy három
hónapig veszteséget szenvedsz szorongatóidtól s ellenségeid
kardja utolér, vagy hogy három napig az Örökkévaló kardja és
dögvész lesz az országban és az Örökkévaló angyala pusztít
Izrael egész területén. És már most lásd, mit vigyek küldőmnek
válaszul. **13** Ekkor szólt Dávid Gádhoz: Megszorultam nagyon!
Hadd essem csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma,
de ember kezébe ne essem. **14** És bocsátott az Örökkévaló
dögvészt Izraelre, és elesett Izraelből hetvenezer ember. **15**
Már küldött az Isten angyalt Jeruzsálembe, hogy azt pusztítsa,
de amint pusztított, látta az Örökkévaló és meggondolta a
veszedelmet és mondta a pusztító angyalnak: Elég, most engedd

le kezedet! Az Örökkévaló angyala pedig épen a jebúszi Ornán
szérűje mellett állt. **16** Fölemelte Dávid a szemeit és látta az
Örökkévaló angyalát, amint a föld és az ég között áll és kardja
kivonva a kezében, kinyújtva Jeruzsálem felett, ekkor arcukra
vetették magukat Dávid meg a vének, zsákokba takarva. **17** És
szólt Dávid Istenhez: Nemde én mondtam, hogy megszámlálják a
népet és én vagyok az, aki vétkeztem és gonoszul cselekedtem;
de a juhok mit követtek el? Oh Örökkévaló, én Istenem, legyen,
kérlek, kezed én rajtam és atyám házán, de ne a te népeden
csapásra! **18** Az Örökkévaló angyala pedig szólt Gádhoz, hogy
mondja meg Dávidnak, hogy menjen fel Dávid oltárt állítani az
Örökkévalónak a jebúszi Ornán szérűjén. **19** És fölment Dávid
Gád szava szerint, amelyet szólt az Örökkévaló nevében. **20** És
megfordult Ornán és látta az angyalt, és négy fia vele elrejtőzve;
Ornán ugyanis búzát csépelt. **21** Midőn bement Dávid Ornánhoz,
odatekintett Ornán és látta Dávidot; erre kiment a szérűből
és leborult Dávid előtt arccal a földre: **22** Ekkor szólt Dávid
Ornánhoz: Add nekem a szérű helyét, hogy oltárt építsek rajta
az Örökkévalónak; teljes ezüst pénzen adjad azt nekem, hogy
elálljon a csapás a néptől. **23** És szólt Ornán Dávidhoz: Vedd
magadnak és tegye uram a király, ami jónak látszik szemeiben;
lásd, odaadtam a marhát égőáldozatoknak, és a cséplőszánakat
fának, és a búzát lisztáldozatnak: mindent odaadtam. **24** Ekkor
mondta Dávid király Ornánnak: Nem, hanem teljes pénzen fogom
megvenni, mert nem ajándékozhatom a tiédet az Örökkévalónak,
bemutatva ingyen való égőáldozatot. **25** És adott Dávid Ornánnak
a helyért hatszáz arany sékelt súly szerint. **26** Erre épített ott
Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égőáldozatokat és
békeáldozatokat; fölkiáltott az Örökkévalóhoz, s meghallgatta

tűzzel az égből az égőáldozat oltárára. **27** És szólt az Örökkévaló
az angyalhoz és az visszatette kardját hüvelyébe. **28** Abban az
időben, mikor látta Dávid, hogy meghallgatta őt az Örökkévaló a
jebúszi Ornán szérűjén, áldozott ott. **29** Az Örökkévaló hajléka
pedig, melyet Mózes készített a pusztában, meg az égőáldozat
oltára abban az időben a magaslaton voltak Gibeónban. **30** De
nem mehetett Dávid elé, hogy Istent felkeresse, mert megijedt
az Örökkévaló angyalának kardja miatt.

22 Mondta Dávid: Ez legyen az Örökkévalónak, az Istennek
háza és ez égőáldozatnak való oltár Izrael számára! **2** És mondta
Dávid, hogy egybegyűjtsék a jövevényeket, kik Izrael országában
voltak, és fölállított kővágókat, hogy vágjanak ki faragott köveket
az Isten házának építésére; **3** és vasat bőségesen a kapuk
ajtóira való szögeknek és kapcsoknak készített elő Dávid és
rezet bőségesen súly nélkül; **4** meg cédrusfát szám nélkül,
mert hoztak a Cidónbeliek és a Córbeliek cédrusfát bőségesen
Dávidnak. **5** Mondta ugyanis Dávid: Salamon fiam fiatal és
gyenge; az Örökkévalónak építendő házat pedig naggyá kell
tenni, felette naggyá, névre és ékességre mind az országok előtt;
hadd készítsek tehát elő neki. Így előkészítette Dávid bőségesen
halála előtt. **6** És elhívta fiát Salamont és megparancsolta neki,
hogy házat építsen az Örökkévalónak, Izrael Istenének. **7** És
mondta Dávid Salamonnak: Fiam, nekem az volt szívemben,
hogy házat építek az Örökkévaló, az én Istenem nevének. **8**
De hozzám lett az Örökkévaló igéje, mondván: Vért ontottál
bőségesen és nagy háborúkat viseltél; ne építs házat az én
nevemnek, mert sok vért ontottál földre előttem. **9** Íme fiú fog
neked születni, ő a nyugalom embere lesz, és nyugalmat szerzek
neki mind az ellenségeitől köröskörül, mert Salamon lesz a neve

és békét és nyugodtságot adok Izraelre az ő napjaiban. **10** Ő fog
házat építeni a nevemnek, ő lesz nekem fiamul és én leszek
neki atyjául és én megszilárdítom királysága trónját Izrael fölött
mindörökre. **11** Most, oh fiam, legyen az Örökkévaló veled, hogy
szerencsés legyél, megépítsd az Örökkévalónak a te istenednek
házát, amint megmondotta rólad. **12** Csakhogy adjon neked az
Örökkévaló észt és értelmet s rendeljen téged Izrael fölé, s hogy
megőrizd az Örökkévalónak, a te Istenednek tanát. **13** Akkor
szerencsés lesz, ha megőrzöd s megcselekszed a törvényeket
és a rendeleteket, melyeket megparancsolt az Örökkévaló
Mózesnek Izrael számára. Legyél erős és bátor, ne félj és ne
rettegj! **14** És íme nyomorúságom mellett előkészítettem az
Örökkévaló háza számára: aranyat százezer kikkárt és ezüstöt
egy millió kikkárt, a réznek és vasnak pedig nincs súlya, mert
bőséges volt, fát is és köveket készítettem elő, és azokhoz
még hozzá fogsz tenni. **15** És veled bőségesen lesznek a
munka végzői: kővágók, kő- és faművesek és minden bölcs
mindenféle munkában. **16** Az aranynak, ezüstnek, réznek és
vasnak nincs száma; kelj fel és cselekedjél és veled legyen
az Örökkévaló! **17** És megparancsolta Dávid mind az Izrael
nagyjainak, hogy segítsenek fiának Salamonnak: **18** Nemde
veletek volt az Örökkévaló a ti Istenetek s szerzett nektek
nyugalmat köröskörül, mert kezembe adta az ország lakóit és
meghódolt az ország az Örökkévaló előtt és népe előtt. **19**
Most arra adjátok szíveteket és lelketeket, hogy fölkeressétek
az Örökkévalót, a ti Istenteket, keljetek fel és építsétek az
Örökkévalónak, az Istennek szentélyét, hogy bevigyétek az
Örökkévaló szövetségének ládáját és Istennek szent edényeit
azon házba, mely építtetik az Örökkévaló nevének.

23 S Dávid vén lett s napokkal telt, akkor királlyá tette
Izrael fölé fiát Salamont. **2** És egybegyűjtötte mind az Izrael
nagyjait s a papokat és a levitákat. **3** És megszámláltattak
a leviták harminc évestől fölfelé; és volt számuk fejenként,
férfianként: harmincnyolcezer. **4** Ezek közül az Örökkévaló
háza munkájának vezetésére huszonnégyezren és tisztviselők
meg bírák hatezren, **5** és négyezer kapuőr és négyezren,
akik dicsérték az Örökkévalót, azon hangszerekkel, melyeket
készítettem a dicsérőének számára. **6** Es fölosztotta őket Dávid
osztályokra, Lévi fiai, Gérsón, Kehát és Merári szerint. **7** A
Gérsúniból Láedán és Simeí. **8** Láedán fiai: Jechiél a fő, meg
Zétám és Jóél, hárman. **9** Simeí fiai: Selómit, Chaziél és Hárán,
hárman. Ezek az atyai házak fejei Láedántól. **10** És Simeí
fiai: Jáchat, Zína, Jeús és Beria; ezek Simeí fiai, négyen. **11**
És Jáchat volt a fő, Zíza pedig a második; de Jeúsnak és
Beríának nem volt sok fia s így egy atyai házzá lettek azon egy
tisztségre. **12** Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél,
négyen. **13** Amrám fiai: Árón és Mózes. És elkülöníttetett Árón,
hogy fölszenteljék, mint szentek szentjét, ő és fiai mindörökre,
hogy füstölögtessen az Örökkévaló előtt, őt szolgálva s az ő
nevében áldva örökre. **14** Mózesnek pedig az Isten emberének
fiai a Lévi törzséről neveztetnek **15** Mózes fiai: Gérsóm és
Eliézer. **16** Gérsóm fiai: Sebúél, a fő. **17** És voltak Eliézer fiai:
Rechabja, a fő; de nem voltak Eliézernek más fiai; Rechabja
fiai pedig felette megsokasodtak. **18** Jichár fiai: Selómit a fő.
19 Chebrón fiai: Jerijáhú a fő, Amarja a második, Jáchazíél
a harmadik, Jekámeám a negyedik. **20** Uzziél fiai: Míkha a
fő, Jissija a második. **21** Merári fiai: Machli és Músi; Machli
fiai: Eleázár és Kis. **22** És meghalt Eleázár s nem voltak fiai,

hanem leányai s elvették őket Kis fiai, a testvéreik. **23** Músi
fiai; Machli, Éder és Jerémót, hárman. **24** Ezek Lévi fiai atyai
házaik szerint, az atyai házak fejei, megszámláltjaik szerint,
a nevek számával fejenként, a munka végzői, az Örökkévaló
házának szolgálatánál, húszévestől fölfelé. **25** Mert mondta
Dávid: Nyugalmat szerzett az Örökkévaló, Izrael Istene, az ő
népének és lakozik Jeruzsálemben mindörökké. **26** Nem is kell a
levitáknak hordani a hajlékot, meg mind az edényeit szolgálata
szerint. **27** Mert Dávid utolsó dolgai szerint Lévi fiainak száma a
húszéves korától fogva fölfelé volt, **28** hanem állandó helyük
Áron fiai oldalán legyen az Örökkévaló házának szolgálatánál az
udvarok fölött s a kamarák fölött, s minden szentség tisztasága
fölött és az Isten háza szolgálatának munkája fölött; **29** és
a rend kenyere mellett, és a lángliszt mellett, a lisztáldozat
számára s a kovásztalan lepények, meg a tepsiben készült és
lágyan főzött lisztáldozat számára s minden űrmérték és egyéb
mérték mellett; **30** és arra, hogy álljanak reggelenként hálát
és dicséretet mondani az Örökkévalónak s úgy esténként; **31**
és égőáldozatokat bármikor bemutatni az Örökkévalónak, a
szombatokon, az újholdakon és az ünnepeken szám szerint a
róluk való törvény szerint mindig az Örökkévaló előtt. **32** És
őrizzék a találkozás sátrának őrizetét, és a szentély őrizetét, és
Áron fiainak, az ő testvéreiknek őrizetét, az Örökkévaló házának
szolgálatánál.

24 Áron fiainak is voltak osztályaik. Áron fiai: Nádáb, Abíhú,
Eleázár és Itámár. **2** És meghalt Nádáb s Abíhú atyjuk előtt;
fiaik pedig nem voltak; és szolgáltak, mint papok, Eleázár
és Itámár. **3** És fölosztotta őket Dávid, meg Cádók, Eleázár
fiai közül és Achimélekh, Itámár fiai közül tisztségük szerint

szolgálatukban. **4** És számosabbaknak találtattak Eleázár fiai a
férfiak fejei szerint Itámár fiainál, és elosztották őket; Eleázár
fiaiból fejek az atyai házak szerint tizenhatan, Itámár fiaiból
atyai házaik szerint nyolcan. **5** És felosztották őket sorsok
által, ezeket amazokkal együtt, mert voltak a szentély nagyjai
és az Isten nagyjai Eleázár fiai közül és Itámár fiai közül.
6 Felírta őket Semája, Netánél fia, az író a leviták közül, a
király, a nagyok, Cádók pap, s Achimélekh, Ebjátár fia és a
papok meg leviták atyai házainak fejei előtt; egy-egy atyai
ház megfogatott Eleázárból s egy-egy megfogatott Itámárból.
7 És kijött az első sors Jehójáribra; Jedájára a második; **8**
Chárimra a harmadik; Szeórimra a negyedik; **9** Malkijára az
ötödik, Mijjáminra a hatodik; **10** Hakócra a hetedik, Abijára a
nyolcadik; **11** Jésúára a kilencedik, Sekhanjáhúra a tizedik; **12**
Eljásibra a tizenegyedik, Jákímra a tizenkettedik; **13** Chuppára
a tizenharmadik, Jésebeábra a tizennegyedik; **14** Bilgára a
tizenötödik, Immérre a tizenhatodik; **15** Chézírre a tizenhetedik,
Happicécre a tizennyolcadik; **16** Petachjára a tizenkilencedik,
Jechezkélre a húszadik; **17** Jákhinra a huszonegyedik, Gámúlra
a huszonkettedik; **18** Delájáhúra a huszonharmadik, Máazjáhúra
a huszonnegyedik; **19** Ez a tiszti rendjük szolgálatuknál, hogy
bemenjenek az Örökkévaló házába atyjuk Áron kezében levő
törvényük szerint, amint parancsolta neki az Örökkévaló, Izrael
Istene. **20** És Lévi többi fiai közül, Amrám fiai közül: Súbáél:
Súbáél fiai közül: Jechdejáhú; **21** Rechabjáhú közül, Rechabjáhú
fiai közül: Jissija a fő; **22** a Jichári közül: Selómót; Selómót
fiai közül: Jáchat. **23** És fiai: Jerijáhú, Amarjáhú a második,
Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. **24** Uzziél fiai:
Míkha; Míkha fiai közül: Sámir. **25** Mikha testvére Jissija; Jissija

fiai közül: Zekharjáhú. **26** Merári fiai: Machli és Műsi; fiának,
Jáazijáhúnak fiai. **27** Merári fiai fiától, Jáazijáhútól: Sóham,
Zakkúr és Ibri. **28** Machlitól: Eleázár, de annak nem voltak fiai.
29 Kistől: Kis fiai, Jerachmeél. **30** Músi fiai pedig: Machli, Éder és
Jerimót. Ezek a leviták fiai atyai házaik szerint. **31** Ők is vetettek
sorsot testvéreik, Áron fiai mellett Dávid király, meg Cádók meg
Achímélekh, meg a papok és léviták atyai házainak fejei előtt, az
atyai házakból a fej a kisebbik testvére mellett.

25 És elkülönítette Dávid meg a sereg nagyjai a szolgálatra
Aszáf, Hémán és Jedútún fiai közül azokat, kik prófétai illettel
játszottak hárfákon, lantokon és cimbalmokon. És volt a számuk,
azoké, kik szolgálatuk szerint a munkát végezték: **2** Ászáf
fiai közül Zakkúr, József, Netanja és Aszaréla, Ászáf fiai;
Ászáf oldalánál, aki prófétai ihlettel működött a király oldalánál.
3 Jedútún közül, Jedútún fiai: Gedaljáhú, Cerí, Jesájáhú,
Chasabjáhú, Mattitjáhú, hatan atyjuk Jedútún oldalánál a hárfán,
aki prófétai ihlettel vezette az Örökkévalónak szóló hálamondást
és dicsérő dalt. **4** Hémán közül, Hémán fiai: Bukkijáhú,
Mattanjáhú, Uzzíél, Sebúél, Jerimót, Chananja, Chanáni, Eliáta,
Giddalti, Rómamti-Ézer, Josbekása, Mallóti, Hótír, Máchaziót.
5 Mindezek fiai voltak Hémánnak, ki a király látója volt az
Isten szavaival fölemelve a szarvat. És adott Isten Hémánnak
tizennégy fiat és három leányt. **6** Mindezek atyjuk oldalánál
voltak az énekben az Örökkévaló házában, cimbalmok, hárfák és
citerák mellett, az Isten házának szolgálatára a király oldalánál;
Ászáf, Jedútún és Hémán. **7** És volt számuk testvéreikkel
együtt, akik tanítva voltak az énekre az Örökkévaló számára,
valamennyi mester: kétszáznyolcvannyolc. **8** És vetettek sorsot
mindegyik őrizetre, egyformán kicsinye úgy, mint nagyja, mester

a tanítvánnyal együtt. **9** És kijött az első sors Ászáf részére,
Józsefre; Gedaljáhú, a második, ő és testvérei és fiai, tizenketten.
10 A harmadik: Zakkúr, fiai és testvérei, tizenketten. **11** A
negyedik: Jicrire, fiai és testvérei, tizenketten: **12** Az ötödik:
Netanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. **13** A hatodik: Bukkijáhú,
fiai és testvérei, tizenketten. **14** A hetedik: Jeszaréla, fiai és
testvérei, tizenketten. **15** A nyolcadik: Jesajáhú, fiai és testvérei,
tizenketten. **16** A kilencedik: Mattanjáhú, fiai és testvérei,
tizenketten. **17** A tizedik: Simeí, fiai és testvérei, tizenketten.
18 A tizenegyedik: Azarél, fiai és testvérei, tizenketten. **19**
A tizenkettedik: Chasabjára, fiai és testvérei, tizenketten. **20**
A tizenharmadik, Súbáél; fiai és testvérei, tizenketten. **21**
A tizennegyedik, Mattitjáhu, fiai és testvérei, tizenketten. **22**
A tizenötödik: Jerémótra, fiai és testvérei, tizenketten. **23**
A tizenhatodik: Chananjáhúra, fiai és testvérei, tizenketten.
24 A tizenhetedik: Josbekására, fiai és testvérei, tizenketten.
25 A tizennyolcadik; Chanánira, fiai és testvérei, tizenketten.
26 A tizenkilencedik: Mallótira, fiai és testvérei, tizenketten.
27 A húszadik; Elijátára, fiai és testvérei, tizenketten. **28** A
huszonegyedik: Hótírra, fiai és testvérei, tizenketten. **29** A
huszonkettedik: Giddaltira, fiai és testvérei, tizenketten. **30** A
huszonharmadik Machazíótra, fiai és testvérei, tizenketten. **31** A
huszonnegyedik: Rómamti-Ézerre, fiai és testvérei tizenketten.

26 A kapuőrök osztályaiból, a Kórachbeliek közül: Meselemjáhú,
Kóré fia, Ászáf fiai közül. **2** Meselemjáhúnak pedig voltak fiai;
Zekharjáhú az elsőszülött, Jediaél a második, Zebadjáhú a
harmadik, Jatniél a negyedik; **3** Élám az ötödik, Jehóchánán a
hatodik, Eljehóénáj a hetedik. **4** És Óbéd-Edómnak voltak fiai:
Semája az elsőszülött, Jehózábád a második, Jóách a harmadik,

Szákhár a negyedik, Netánél az ötödik; **5** Ammiél a hatodik,
Jisszákhár a hetedik, Peulletáj a nyolcadik, mert megáldotta őt
az Isten. **6** És fiának, Sémájának születtek fiai, kik uralkodói
atyai házuknak, mert derék vitézek voltak. **7** Semája fiai: Otni,
Refáél, Óbéd és Elzábád, testvérei, derék emberek, Elíhú és
Szemakhjáhú. **8** Mindezek Óbéd-Edóm fiai közül, ők és fiaik meg
testvéreik, derék férfiak a szolgálatra való erőben; hatvanketten
Óbéd-Edómtól. **9** És Meselemjáhúnak voltak fiai s testvérei,
derék emberek tizennyolcan. **10** és Chószának, Merári fiai közül
voltak fiai: Simrí, a fő, mert nem volt elsőszülött, de atyja tette őt
fővé; **11** Chilkijáhú a második, Tebaljáhú a harmadik, Zekharjáhú
a negyedik; Chószának mind a fiai és testvérei tizenhárman.
12 A kapuőrök emez osztályainak, a férfiak fejeinek, jutottak
tisztségek testvéreik mellett, hogy szolgálatot tegyenek az
Örökkévaló házában. **13** És vetettek sorsot mind kicsinye, mind
nagyja atyai házuk szerint egy-egy kapu számára. **14** És esett a
sors keletnek, Selemjáhúra; és fiának Zekharjáhúnak, ki ésszel
tanácsadó volt, vetettek sorsot és kijött a soros északnak. **15**
Óbéd-Edómra délnek, és fiaira az éléstárak háza. **16** Suppimra
s Chószára nyugatnak, a Sallékhet kapuja mellett a fölvezető
közúton, őrizet őrizettel szemben. **17** Keletnek leviták hatan,
északnak naponta négyen, délnek naponta négyen és az
éléstárakhoz ketten ketten. **18** A Parbárhoz nyugatnak: négyen
a közútra, ketten a Parbárhoz. **19** Ezek a kapuőrök osztályai a
Kórachbeliek fiai közül és a Mérári fiai közül. **20** És a léviták:
Achíja, az Isten házának tárházai fölé és a szentségek tárházai
számára. **21** Láedán fiai, a Gérsóni fiai Láedán közül, a gérsóni
Láedán atyai házának fejei: Jechíéli. **22** Jechíéli fiai: Zétám
s testvére Jóél az Örökkévaló házának tárházai fölé. **23** Az

Amrámi, Jichári, Chebróni, Ozziéli közül: **24** Sebúél, Gérsómnak,
Mózes fiának fia, fejedelem a tárházak felett; **25** és testvérei
Eliézertől: Rechabjáhú a fia, Jesajáhú a fia, Jórám a fia, Zikhri a
fia, Selómit a fia. **26** Ez a Selómit s testvérei: azon szentségek
tárházai felett, amelyeket fölszentelt Dávid király, meg az atyai
házak fejei, az ezrek nagyjai és a százak nagyjai és a sereg
nagyjai, **27** a háborúkból, meg a zsákmányból szentelték az
Örökkévaló házának támogatására **28** és mind az, amit szentelt
Sámuel a látó, meg Sául, Kis fia, és Abnér, Nér fia, és Jóáb,
Cerúja fia: mindenki, aki szentelt, Selómit s testvérei kezére
adta. **29** A Jichári közül: Kenanjáhú s fiai a külső munka számára
Izrael fölött, mint tisztviselők s bírák. **30** A Chebróni közül:
Chasabjáhú és testvérei, derék emberek, ezerhétszázan, Izrael
igazgatására a Jordánon innen nyugatnak; az Örökkévalónak
minden munkájára s a király szolgálatára. **31** A Chebróni közül:
Jerija, a Chebróni feje, nemzetségei az atyai házak szerint, Dávid
uralmának negyvenedik évében fölkerestettek és találtattak
köztük derék vitézek Jáezér-Gileádban, **32** és testvérei, derék
emberek, kétezerhétszázan atyai házaik fejei; és kirendelte őket
Dávid király a Reúbéni, a Gádi és a Menassi fél törzse fölé Isten
minden dolgában s a király dolgában.

27 És Izrael fiai számuk szerint, az atyai házak fejei, meg
az ezrek és százak nagyjai és tisztviselőik, akik szolgálták
a királyt az osztályok minden dolgában, amelyek bevonultak
és kivonultak hónapról-hónapra, mind az évnek hónapjai
szerint: az egyes osztály huszonnégyezer. **2** Az első osztály
felett, az első hónapra Jásobeám, Zabdíél fia, s osztályához
huszonnégyezren. **3** Pérec fiai közül, mind a seregek vezéreinek
a feje, az első hónapra. **4** A második hónap osztálya felett

az Achóachbeli Dódaj s osztályában Miklót a fővezér is volt;
s osztályához huszonnégyezren. **5** A harmadik sereg vezére
a harmadik hónapra: Benájáhú, a papnak Jehójádának fia,
mint fő; s osztályához huszonnégyezren. **6** Az ama Benájáhú,
ki a harmincak vitéze volt s a harminc felett, s osztályában
volt fia Ammizábad. **7** A negyedik a negyedik hónapra
Aszáél, Jóáb testvére s fia Zebadja ő utána, s osztályához
huszonnégyezren. **8** Az ötödik az ötödik hónapra, a vezér a
Jizráchi Samhút, s osztályához huszonnégyezren. **9** A hatodik
a hatodik hónapra a Tekóabelí Irá, Ikkés fia, s osztályához
huszonnégyezren. **10** A hetedik a hetedik hónapra, a Pelónbeli
Chélec, Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren.
11 A nyolcadik a nyolcadik hónapra a Chúsabeli Szibbekhaj,
a Zérachbeliek közül, s osztályához huszonnégyezren. **12**
A kilencedik a kilencedik hónapra az Anátótbeli Abíézer, a
Benjáminbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **13** A
tizedik a tizedik hónapra, a Netófabeli Máharaj a Zérachbeliek
közül; s osztályához huszonnégyezren. **14** A tizenegyedik
a tizenegyedik hónapra, a Pireátónbeli Benája Efráim fiai
közül; s osztályához huszonnégyezren. **15** A tizenkettedik a
tizenkettedik hónapra a Netófabeli Cheldáj, Otniel közül; s
osztályához huszonnégyezren. **16** És Izrael törzsei felett voltak: a
Reúbéni számára fővezér: Eliézer, Zikhri fia; a Simeóni számára,
Sefatjáhú, Máakha fia. **17** Lévi számára: Chasabja, Kemúél
fia; Áron számára: Cádók. **18** Jehúda számára Elíhú, Dávid
testvérei közül; Jisszákhár számára: Omri, Mikháél fia. **19**
Zebúlún számára: Jismájáhú, Obadjáhú fia; Naftáli számára:
Jerímót, Azriél fia. **20** Efraim fiai számára: Hóséa, Azazjáhú fia;
Menasse fél törzse számára: Jóél, Pedájáhú fia. **21** Menasse fele

számára Gileádban: Jiddó, Zekharjáhú fia; Benjámin számára:
Jaasziél, Abnér fia. **22** Dán számára: Azarél, Jeróchám fia.
Ezek Izrael törzseinek vezérei. **23** De nem vette fel Dávid az ő
számukat húsz évestől lefelé, mert azt mondta az Örökkévaló,
hogy megsokasítja Izraelt mint az ég csillagait. **24** Jóáb, Cerúja
fia kezdte számlálni, de nem fejezte be s e miatt harag volt
Izrael fölött; így nem jutott be a szám Dávid király történetének
számai közé. **25** S a király tárházai fölött volt Azmávet, Adíél
fia; s a tárházak fölött a mezőn, a városokban, a falvakban s
tornyokban: Jehónátán, Uzzijáhú fia. **26** És azok fölött, kik a
mezei munkát végezték a földművelésnél: Ezrí, Kelúb fia. **27** És
a szőlők fölött a Rámabeli Simei s a szőlőkben levő bortárházak
fölött a Sefámbeli Zabdi. **28** És az alföldön lévő olajfák és
vad fügefák fölött: a Géderbeli Báal Chánán; az olajtárházak
fölött Jóás. **29** És a Sárónban legelő marha fölött a Sárónbeli
Sitraj; s a völgyekben levő marha fölött Sáfát, Adlaj fia. **30**
És a tevék fölött a jismeéli Óbíl s a nőstény szamarak fölött a
Mérónótbeli Jechdejáhú. **31** És a juhok felett a hágári Jáziz.
Mindezek Dávid király vagyonának főtisztjei. **32** Jehónátán pedig,
Dávid nagybátyja, tanácsos volt, értelmes férfi és írástudó; s
Jechíél, Chakhmóni fia, a király fiai mellett. **33** S Achítófel a
király tanácsosa, s az Arkibeli Chúsáj a király barátja. **34** És
Achítófel után Jehójádá, Benájáhú fia, és Ebjátár; és a király
hadvezére Jóáb.

28 És összegyűjtötte Dávid mind az Izrael nagyjait, a törzsek
nagyjait és az osztályok nagyjait, akik szolgálatot tettek a
királynál, és az ezrek nagyjait s a százak nagyjait, s a király s fiai
minden vagyonának s jószágának nagyjait az udvari tisztekkel
és vitézekkel együtt, s minden derék vitézt Jeruzsálembe. **2**

És felállt Dávid király a lábaira és mondta: Hallgassatok rám,
testvéreim s népem! Én nekem szívemben volt, hogy házat építek
nyugalmául az Örökkévaló szövetség ládájának és zsámolyául
Istenünk lábainak, elő is készítettem az építést. **3** De az Isten
azt mondta nekem: Nem fogsz házat építeni nevemnek, mert
háborúk embere vagy és vért ontottál. **4** Kiválasztott engem az
Örökkévaló Izrael Istene atyámnak egész házából, hogy királlyá
legyek Izrael fölött örökre; mert Jehúdát választotta fejedelemnek
s Jehúda házában atyámnak házát, atyám fiai között pedig
engem kedvel, hogy királlyá tegyen egész Izrael fölött. **5** És
mind a fiaim közül, mert sok fiat adott nekem az Örökkévaló,
kiválasztotta Salamont az én fiamat, hogy üljön az Örökkévaló
királyságának trónján Izrael fölött. **6** És mondta nekem: a te
fiad Salamon, ő fogja felépíteni házamat és udvaraimat; mert őt
választottam ki magamnak fiamul s én leszek neki atyjául. **7** És
megszilárdítom királyságát mindörökre, ha erős lesz megtenni
parancsolataimat és rendeleteimet, mint az van a mai napon.
8 Most pedig egész Izraelnek, az Örökkévaló gyülekezetének
szemei előtt és Istenünknek fülei előtt: őrizzétek s keressétek
mind az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek parancsolatait, azért,
hogy bírjátok a jó földet s örökül adjátok fiaitoknak ti utánatok
mindörökre. **9** És te fiam Salamon, ismerd meg atyád Istenét és
szolgáld őt teljes szívvel és buzgó lélekkel, mert mind a szíveket
kutatja az Örökkévaló s a gondolatoknak minden hajlamát érti;
ha keresed őt, megtaláltatja magát általad, de ha elhagyod őt,
el fog téged vetni örökre. **10** Lásd most, hogy az Örökkévaló
kiválasztott téged, szentélynek való házat építs, legyél erős és
cselekedjél. **11** Ekkor átadta Dávid fiának Salamonnak mintáját a
csarnoknak, meg házainak és kincstárainak, emeleteinek, belső

kamaráinak és a fedél házának; **12** és mintáját mindannak,
ami lelkében volt: az Örökkévaló házának udvarairól és mind
a kamarákról köröskörül, az Isten házának tárházairól és a
szentségek tárházairól; **13** s a papok és leviták osztályairól
és az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkájáról és
az Örökkévaló háza szolgálatának minden edényéről, **14** az
aranyról, az arany súlya szerint minden egyes szolgálatnak
mind az edényei számára, mind az ezüst edényekről, súly
szerint, minden egyes szolgálat mind az edényei számára;
15 és súlyát az arany lámpásoknak és arany mécseseiknek,
minden egyes lámpásnak és mécsesének súlya szerint; és
az ezüst lámpásoknak az egyes lámpásnak és mécseseinek
súlya szerint, minden egyes lámpás szolgálata szerint; **16** és az
aranyat súly szerint a rend asztalai számára, minden egyes
asztal számára, s ezüstöt az ezüst asztalok számára; **17** és a
villák és tálak és kannák számára tiszta aranyat és az arany
serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára és
az ezüst serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg
számára; **18** s a füstölő oltár számára tisztított aranyat súlya
szerint; és mintáját a szekérnek, az arany keruboknak, amint
szárnyaikat kiterjesztve befödik az Örökkévaló szövetségének
ládáját: **19** mindezt írásban az Örökkévaló kezétől, ahogy engem
oktatott, a mintának mind a munkáit. **20** És mondta Dávid
fiának Salamonnak: Legyél erős és bátor és cselekedjél, ne
félj s ne rettegj, mert az Örökkévaló, az Isten, az én Istenem
veled van, nem enged ellankadnod és nem hagy el téged, míg
be nem fejeződik az Örökkévaló háza szolgálatának minden
munkája. **21** És íme itt vannak a papok és leviták osztályai az
Isten házának minden szolgálatára és veled vannak minden

munkában, mindenki, aki bölcsességgel ajánlkozik minden
szolgálatra, meg a nagyok és az egész nép minden dolgaid
számára.
29 És mondta Dávid király az egész gyülekezetnek: Az én fiam
Salamon, az az egy, akit kiválasztott Isten, fiatal és gyönge; a
munka pedig nagy, mert nem ember számára lesz a vár, hanem
az Örökkévaló az Isten számára. **2** Én minden erőmhöz képest
előkészítettem Istenem háza számára az aranyat az arany, az
ezüstöt az ezüst, a rezet a réz, a vasat a vas s fát a fatárgyak
számára, sóhám és befoglaló köveket, fényes és tarka követ s
mindenféle drágakövet és márványköveket bőségesen. **3** És
továbbá, mivel kedvelem Istenem házát, amim van, tulajdonomat
aranyat és ezüstöt adtam Istenem háza számára, mindazon
felül, amit előkészítettem a szent ház számára: **4** háromezer
kikkár aranyat, Ófir-aranyból, meg hétezer kikkár tisztított ezüstöt
a házak falainak bevonására, **5** aranyat az arany- és ezüstöt az
ezüst tárgyak számára s minden munkára a művészek által. És
ki akar adakozni, megtöltve kezét, ma az Örökkévalónak? **6**
Ekkor adakoztak az atyai házak nagyjai és Izrael törzseinek
nagyjai, az ezrek és százak nagyjai és a király munkájának
nagyjai. **7** És adtak az Isten házának szolgálatára aranyat
ötezer kikkárt és tízezer adarkónt, ezüstöt tízezer kikkárt, rezet
tizennyolcezer kikkárt és vasat százezer kikkárt. **8** És akiknél
találtattak kövek, odaadták az Örökkévaló háza kincstárának, a
gérsóni Jechiél kezéhez. **9** És örült a nép adakozásuk miatt,
mert teljes szívvel adakoztak az Örökkévalónak, és Dávid király
is örült nagy örömmel. **10** Ekkor áldotta Dávid az Örökkévalót az
egész gyülekezet szeme előtt, és mondta Dávid: Áldva legyél
Örökkévaló, oh Izrael atyánk Istene, öröktől örökké. **11** Tied,

oh Örökkévaló, a nagyság és a hatalom és az ékesség és
a győzelem és a fenség, bizony minden az égen s a földön;
tiéd oh Örökkévaló, a királyság, aki fölülemelkedik mindenek
fölé fejül. **12** És a gazdagság s a dicsőség tőled vannak a te
uralkodsz mindeneken s a te kezedben van erő és hatalom, és
kezedben van, naggyá és erőssé tenni mindent. **13** És most,
oh Istenünk, hálát adunk neked és dicséretet mondunk a te
dicsőséges nevednek. **14** Hiszen ki vagyok én s ki az én népem,
hogy erővel bírnánk, ilyképpen adakozni, mert tőled van minden
és kezedből adtunk te neked. **15** Mert jövevények vagyunk
előtted és zsellérek, mint őseink mind, mint az árnyék napjaink
a földön és nincs reménység. **16** Oh Örökkévaló, Istenünk,
ez az egész gazdagság, amelyet előkészítettünk, hogy neked
házat építsünk a te szent nevednek, a te kezedből való s tied
minden. **17** És tudom én, oh Istenem, hogy te vizsgálod a szívet
s az egyenességet kedveled; én a szívem egyenességében
adakoztam mindezeket és most a népedet, azokat, kik itt
találtatnak, láttam örömmel adakozni neked. **18** Oh Örökkévaló,
Ábrahám, Izsák és Izrael őseink Istene, őrizd ezt meg örökre,
mint néped szíve gondolatainak hajlamát és szilárdítsd szívüket
magadhoz. **19** Fiamnak Salamonnak pedig adj teljes szívet, hogy
megőrizze parancsolataidat, bizonyságaidat és törvényeidet,
és hogy mindent megtegyen és hogy fölépítse a várat, melyet
előkészítettem. **20** Erre mondta Dávid az egész gyülekezetnek:
Áldjátok csak az Örökkévalót, a ti Istenteket! És áldotta az
egész gyülekezet az Örökkévalót, az ő Istenüket s meghajoltak
s leborultak az Örökkévaló előtt és a király előtt. **21** És vágtak
az Örökkévalónak vágóáldozatokat és hoztak égőáldozatokat
az Örökkévalónak annak a napnak másnapján: ezer tulkot,

ezer kost, ezer juhot és öntőáldozataikat, és vágóáldozatokat
bőségesen egész Izrael számára. **22** Ettek és ittak az Örökkévaló
előtt ama napon nagy örömben, és királlyá tették másodszor
Salamont, Dávid fiát és fölkenték az Örökkévalónak fejedelmül,
Cádókot pedig papul. **23** És ült Salamon az Örökkévaló trónján
királyul atyja Dávid helyett és szerencsés volt; és rá hallgatott
egész Izrael. **24** És mind a nagyok és a vitézek és Dávid
királynak mind a fiai is kezet adtak Salamon király alá. **25** És
naggyá tette az Örökkévaló Salamont, felette naggyá egész
Izrael szemei előtt; és ráadta a királyság fenségét, amely nem
volt egy királyon sem előtte Izrael fölött. **26** És Dávid, Jisáj
fia uralkodott egész Izrael felett. **27** A napok pedig, melyeken
át uralkodott Izrael felett: negyven év; Chebrónban uralkodott
hét évig és Jeruzsálemben uralkodott harmincháromig. **28** És
meghalt jó vénségben, megtelten napokkal, gazdagsággal és
dicsőséggel és király lett fia Salamon helyette. **29** És Dávid király
dolgai, az előbbiek és az utóbbiak meg vannak írva Sámuelnek,
a látónak szavaiban meg Nátánnak, a prófétának szavaiban
és Gádnak, a jósnak szavaiban: **30** egész uralkodásával és
hatalmával együtt, meg az időkkel, melyek elhaladtak felette és
Izrael felett és mind az országok királyságai felett.

2 Krónika

1 És megerősödött Salamon, Dávid fia, az ő királyságában és
az Örökkévaló, az ő Istene vele volt, naggyá tette őt felette
naggyá. **2** És mondta Salamon egész Izraelnek, az ezrek és
százak nagyjainak, meg a bíráknak s egész Izrael minden
főemberének, az atyai házak fejeinek; **3** s elmentek Salamon s
az egész gyülekezet vele a Gibeónban levő magaslatra, mert
ott volt Istennek a találkozás-sátra, melyet készített Mózes, az
Örökkévaló szolgája a pusztában. **4** Azonban az Isten ládáját
felvitte Dávid Kirját-Jeárimból azon helyre, melyet előkészített
számára Dávid, mert sátrat vont számára Jeruzsálemben. **5** De
a rézoltár, melyet készített Becalél, Úrinak, Chúr fiának fia, ott
volt az Örökkévaló hajléka előtt, azt kereste fel Salamon meg a
gyülekezet. **6** És áldozott Salamon ott az Örökkévaló előtt levő
rézoltáron, mely a találkozás sátrához tartozott, áldozott rajta
ezer égőáldozatot. **7** Amaz éjjel megjelent az Isten Salamonnak
és mondta neki: Kérj, mit adjak neked? **8** És mondta Salamon
Istennek: Te nagy szeretetet műveltél atyámmal Dáviddal, és
királynak tettél engem ő helyette. **9** Most, oh Örökkévaló Isten,
valósuljon meg atyámnak tett igéd; mert te királynak tettél
engem, oly nép fölött, mely számos, mint a föld pora. **10** Most
bölcsséget és tudást adj nekem, hogy kivonuljak és bevonuljak
eme nép előtt, mert ki lehet bírája a nagy népednek? **11** És
mondta Isten Salamonnak: Mivelhogy ez van a szívedben s
nem kértél gazdagságot, birtokokat és dicsőséget, sem nem
gyűlölőidnek életét, hosszú életet sem kértél, hanem kértél
magadnak bölcsességet és tudást, hogy bírája légy népemnek,
amely fölé királynak tettelek: **12** a bölcsesség és a tudás meg van
adva neked, de gazdagságot s birtokokat és dicsőséget fogok

neked adni, amilyen még nem volt az előtted volt királyoknak a
utánad sem lesz olyan. **13** És eljött Salamon Jeruzsálembe a
Gibeónban levő magaslatról, a találkozás sátra elől, és király volt
Izrael felett. **14** És gyűjtött Salamon szekereket és lovakat: volt
neki ezer négyszáz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte
a szekérvárosokban s a király mellett Jeruzsálemben. **15** S
olyanná tette a király az ezüstöt és az aranyat Jeruzsálemben,
mintha kő volna; s a cédrusfákat annyivá tette, mint az alföldön
levő vad fügefákat sokaságra. **16** A Salamon számára való
lovaknak kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király
kereskedői, csapatonként bizonyos áron: **17** fölhoztak és kivittek
Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüstön, egy lovat pedig
százötvenen. Így mind a hittiták királyai és Arám királyai számára
is általuk történt a kivitel.

2 És arra gondolt Salamon, hogy házat épít az Örökkévaló
nevének és házat a saját királyságának. **2** És számlált
Salamon hetvenezer embert teherhordónak, meg nyolcvanezer
embert kővágónak a hegyben és felügyelőket fölöttük
háromezerhatszázat. **3** És küldött Salamon Chúrámhoz, Czór
királyához, mondván: Amint cselekedtél atyámmal Dáviddal s
küldtél neki cédrusfákat, hogy magának házat építsen, hogy lakjék
benne. – **4** Íme, én házat építek az Örökkévaló, Istenem nevének,
hogy azt neki szenteljem arra, hogy előtte füstölögtessenek
fűszeres füstölőszert és az állandó kenyérrendre és égőáldozatok
részére reggel meg este szombatokon, újholdakon és az
Örökkévaló ami Istenünk ünnepein: örökre tartozik ez Izraelre.
5 A ház pedig, amelyet én építeni akarok, nagy lesz, mert
nagyobb a mi Istenünk mind az isteneknél. **6** S ki bírna erővel,
hogy neki házat építsen, mert az egek s az egek egei be

nem fogadják őt, és ki vagyok én, hogy házat építsek neki,
hacsak nem arra, hogy füstölögtessenek előtte. **7** Már most küldj
nekem bölcs férfiút, aki dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben,
vasban, meg piros bíborban, karmazsinban, kék bíborban,
s aki ért vésések véséséhez, azon bölcsekkel együtt, akik
velem vannak Jehúdában és Jeruzsálemben, akiket előkészített
atyám Dávid. **8** És küldj nekem cédrus-, cyprus- és szantálfát
a Libanonról; mert én tudom, hogy a te szolgáid értenek a
Libanon fáinak kivágásához, s íme itt vannak az én szolgáim
a te szolgáiddal együtt. **9** És hogy készítsenek elő nekem fát
bőségesen, mert a ház, amelyet én építeni akarok, csodálatosan
nagy legyen. **10** És íme a favágóknak, a fák kivágóinak
adok búzát eleségül, szolgáid számára húszezer kórt, s árpát
húszezer kórt, s bort húszezer bátot, s olajat húszezer bátot.
11 És válaszolt Chúrám, Czór királya, írásban s megküldte
Salamonnak: Mivel szereti az Örökkévaló az ő népét, tett téged
föléjük királynak. **12** És mondta Chúrám: Áldva legyen az
Örökkévaló, Izrael Istene, aki alkotta az eget és a földet, aki
Dávid királynak adott bölcs fiat, kinek van tudása, eszessége s
értelme, hogy házat építsen az Örökkévalónak s házat a saját
királyságának. **13** Már most küldök egy bölcs férfiút, akinek van
tudása és értelme, Chúrám Ábít; **14** az fia egy asszonynak Dán
leányai közül, atyja pedig Czórbeli ember, aki ért hozzá, hogy
dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, kőben, fában,
piros bíborban, kék bíborban, byssusban s karmazsinban s hogy
mindenféle vésést véssen s mindenféle gondolatot kigondoljon,
bármi adatik elé, együtt a te bölcseiddel s uramnak, Dávid
atyádnak bölcseivel. **15** S már most a búzát és az árpát, az
olajat és a bort, amit uram mondott, küldje el szolgáinak. **16**

És mi vágni fogunk fákat a Libanonból egész szükségleted
szerint s elvisszük neked tutajokként a tengeren Jáfóba; te
pedig felviszed azokat Jeruzsálembe. **17** És megszámlálta
Salamon mind a jövevény embereket, akik Izrael országában
voltak, ama számlálás után, mellyel megszámlálta őket atyja
Dávid, s találtattak százötvenháromezren és hatszázan. **18** S
alkalmazott közülük hetvenezer teherhordót a nyolcvanezer
kővágót a hegyben és háromezerhatszázat felügyelőknek a
népnek dolgoztatásánál.

3 És elkezdte Salamon építeni az Örökkévaló házát
Jeruzsálemben a Mórija hegyén, ahol megjelent atyjának
Dávidnak, azon helyen, melyet előkészített Dávid a jebúszi
Ornán szérűjén. **2** És elkezdett építeni a második hónapban,
annak másodikán, királyságának negyedik évében. **3** És ezek
Salamon alapításának módjai Istennek házának fölépítésénél:
a hosszúság – könyökökben az alábbi mérték szerint –
hatvan könyök, a szélesség húsz könyök. **4** A csarnok pedig,
mely hosszúságával elől volt a ház szélessége oldalán, húsz
könyöknyi, s a magasság százhúsz; és bevonta belül tiszta
arannyal. **5** És a nagy házat beborította ciprusfával a beborította
jó arannyal és rátett arra pálmákat és láncokat. **6** És bevonta a
házat drágakővel, ékességül; az arany pedig Parvájim aranya
volt. **7** És beborította a házat, a gerendákat, a küszöböket,
meg falait s ajtait arannyal és kerubokat vésett a falakra. **8** És
készítette a szentek szentjének házát; hossza a ház szélessége
oldalán húsz könyök és szélessége húsz könyök, s beborította
jó arannyal hatszáz kikkárból. **9** És a szegek súlya ötven sékel
arany; és az emeleteket beborította arannyal. **10** És készített a
szentek szentjének házában két kerubot, szobrászmunkát, s

bevonták őket arannyal. **11** S a kerubok szárnyainak hossza húsz
könyöknyi, az egyiknek szárnya, öt könyöknyi, a ház falához ért,
s a másik szárny, öt könyöknyi, a másik kerubnak szárnyához
ért. **12** S a másik kerub szárnya, öt könyöknyi, érintette a ház
falát, és a másik szárnya, öt könyöknyi, hozzátapadt a másik
kerub szárnyához. **13** E kerubok szárnyai kiterjesztve húsz
könyöknyiek voltak; s ők lábukon álltak s arcuk befelé volt. **14** És
készítette a függönyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból
s byssusból, és tett rá kerubokat. **15** És készített a ház elé két
oszlopot, harmincöt könyöknyi a hosszúság, és a tetején levő
oszlopfő öt könyöknyi. **16** És készített láncokat a debírben s
tette azokat az oszlopok tetejére, a készített száz gránátalmát,
s tette a láncokra. **17** S felállította az oszlopokat a templom
előtt, egyet jobbról s egyet balról, s elnevezte a jobbról valót
Jákhinnak s a balról valót Bóaznak.

4 És készített réz-oltárt, húsz könyök a hossza, húsz könyök
a szélessége és tíz könyök a magassága. **2** És készítette a
tengert öntött rézből, tíz könyöknyi volt egyik szélétől másik
széléig, köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc
könyöknyi fonal futja azt köröskörül. **3** És ökrök alakjai alul rajta
köröskörül, amelyek körülveszik, tíz könyöknyire kerítik be a
tengert köröskörül, két sorban voltak az ökrök öntve annak az
öntésével. **4** Állt tizenkét ökrön: három fordul északnak, három
fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek,
a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hátulja befelé.
5 És vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan, mint serleg
szélének a munkája, mint a liliom virága; háromezer bátot fogad
be. **6** És készített tíz medencét és elhelyezett ötöt jobbról és
ötöt balról, hogy azokban mossanak – az égőáldozathoz valót

mosták le bennük – míg a tenger arra való, hogy a papok
mosakodjanak benne. **7** És készítette az arany lámpásokat, tizet
rendjük szerint, s elhelyezte a templomban, ötöt jobbról s ötöt
balról. **8** S készített tíz asztalt és tette a templomba, ötöt jobbról
s ötöt balról; s készített száz arany tálat. **9** És készítette a
papok udvarát s a nagy előcsarnokot és ajtókat az előcsarnokra,
s ajtóikat bevonta rézzel. **10** S a tengert elhelyezte a jobb
oldalra keletnek dél felé. **11** És készítette Chúrám a fazekakat, a
lapátokat és a tálakat; és végzett Chúrám azzal, hogy elkészítse
a munkát, melyet készített Salamon király számára az Isten
házában. **12** Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő gombot és
oszlopfőt kettőt; hálót kettőt, hogy befedjék az oszlopok tetején
levő két oszlopfő-gombot. **13** Gránátalmát négyszázat a két háló
számára, két sor gránátalmát mindegyik hálóra, hogy befedjék
az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot; **14** s a talapzatokat
készítette és a medencéket készítette a talapzatokra; **15** az
egy tengert meg az alatta levő tizenkét ökröt. **16** A fazekakat, a
lapátokat, a villákat és mind az edényeiket készítette Chúrám-
Ábiv Salamon király számára az Örökkévaló házának, csiszolt
rézből. **17** A Jordán kerületében öntötte azokat a király agyagos
földben Szukkót és Czeréda között. **18** És készítette Salamon
mind ez edényeket nagyon bőségesen, mert nem vizsgáltatott
meg a réznek súlya. **19** És készítette Salamon mind az Isten
házában levő edényeket: aranyoltárt, az asztalokat, melyeken
a szín kenyér van; **20** a lámpásokat és mécseseiket, hogy
meggyújtsák a törvény szerint a debír előtt, finomított aranyból;
21 a bimbót, a mécseseket és a hamvvevőket aranyból, még
pedig merő aranyból; **22** a késeket, a tálakat, a kanalakat és a

serpenyőket finomított aranyból; és a ház bejáratát, belső ajtait a szentek szentjéhez s a ház ajtóit a templomhoz aranyból.

5 És befejeződött mind a munka, melyet készített Salamon az Örökkévaló házának; erre bevitte Salamon atyjának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és mind az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának kincstáraiban. **2** Akkor egybegyűjtötte Salamon Izrael véneit és mind a törzsek fejeit Izrael fiai atyai házainak fejedelmeit Jeruzsálembe, hogy fölvigyék az Örökkévaló szövetségének ládáját Dávid városából, az Czión. **3** Egybegyűltek tehát a királyhoz mind az Izrael emberei ünnepkor – az a hetedik hónap. **4** És eljöttek mind az Izrael vénei és vitték a leviták a ládát. **5** Fölvitték az Örökkévaló ládáját meg a találkozás sátorát, és mind a sátorban levő szent edényeket; azokat fölvitték a papok és a leviták. **6** Salamon király pedig és Izrael egész községe, ahová összesereglettek, a láda előtt, áldoztak apró jószágot és marhát annyit, hogy nem volt megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. **7** És bevitték a papok az Örökkévaló szövetségének ládáját a helyére a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kerubok szárnyai alá. **8** A kerubok ugyanis kiterjesztik a szárnyaikat a láda helye fölé, úgy hogy a kerubok befödték a ládát és annak rúdjait felülről. **9** És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a láda felől a debír elülső részén, de kívül nem látszottak; s ott voltak mind e mai napig. **10** Nem volt semmi a ládában, csupán a két tábla, amelyeket adott Mózes a Chórében, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izrael fiaival, mikor kivonultak Egyiptomból. **11** És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből mert mind a papok, akik találtattak, szentelték magukat, nem lévén tekintettel az osztályokra, **12** s a leviták,

az énekesek valamennyien, Ászáf, Hémán, Jedútún és fiaik
meg testvéreik byssusba öltözve, cimbalmokkal, lantokkal és
hárfákkal álltak az oltártól keletre és velük papok százhuszan, kik
trombitákkal trombitáltak; **13** s a trombitásoknak és énekeseknek
egyetemben kellett megszólalni egy hangon, hogy dicséretet és
hálát mondjanak az Örökkévalónak, s amint emelték a hangot
trombitákkal s cimbalmokkal s hangszerekkel és dicséretet
mondva az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a
kegyelme, – a ház megtelt felhővel, az Örökkévaló háza. **14**
És nem állhattak meg a papok a. felhő miatt, hogy szolgálatot
tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Istennek
házát.

6 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű
ködben akar lakni. **2** Én pedig építettem neked hajlékra való
házat, helyet, a te lakásodra örökre. **3** Erre vissza fordította a
király az arcát s megáldotta Izrael egész gyülekezetét, Izrael
egész gyülekezete pedig állt. **4** És mondta: Áldva legyen
az Örökkévaló, Izrael Istene, aki Dávid atyámnak megígérte
szájával és teljesítette kezével, mondván: **5** azon nap óta, hogy
kivezettem népemet Egyiptom országából, nem választottam
várost mind az Izrael törzseiből, hogy házat építsenek, hogy
ott legyen a nevem s nem választottam férfiút, hogy fejedelem
legyen Izrael népem felett; **6** hanem választottam Jeruzsálemet,
hogy nevem ott legyen és választottam Dávidot, hogy legyen
Izrael népem felett. **7** Szívében is volt Dávid atyámnak, hogy
házat épít az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **8** De szólt az
Örökkévaló Dávid atyámhoz: Mivelhogy szívedben volt, hogy
nevemnek házat építesz – jól tetted, hogy ez volt szívedben;
9 csakhogy nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki

ágyékaidból származik, az fogja építeni a házat nevemnek, **10**
Fönn is tartotta az Örökkévaló az igéjét, melyet kimondott; Dávid
atyám helyébe léptem, Izrael trónjára ültem, amint megígérte
az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izrael
Istene nevének. **11** És elhelyeztem ott a ládát, ahol van az
Örökkévaló szövetsége, melyet kötött Izrael fiaival. **12** Ekkor
oda állt az Örökkévaló oltára elé, Izrael egész gyülekezetének
szeme láttára s kiterjesztette kezeit; **13** – Mert Salamon készített
egy medencét rézből és elhelyezte azt az előcsarnok közepébe;
öt könyöknyi a hossza, öt könyöknyi a szélessége s három
könyöknyi a magassága, arra fölállt s leereszkedett térdeire
Izrael egész gyülekezete előtt és ég felé terjesztette kezeit.
14 Mondta: Örökkévaló, Izrael Istene! Nincs Isten olyan mint
te az égen és a földön, aki megőrzöd a szövetséget és a
szeretetet szolgáidnak, kik járnak előtted egész szívükkel; **15**
te, aki megtartottad szolgádnak Dávid atyámnak azt, amit neki
ígértél; megígérted száddal és kezeddel teljesítetted, amint van
a mai napon. **16** Most tehát, Örökkévaló, Izrael Istene, tartsd
meg szolgádnak, Dávid atyámnak amit neki ígértél, mondván: el
nem fogy előttem, aki tőled ül Izrael trónján, hacsak megőrzik
fiaid útjukat, járván az én tanom szerint, amint te jártál előttem.
17 Most tehát. Örökkévaló, Izrael Istene, valósuljon meg az igéd,
melyet kimondtál szolgádnak Dávidnak. **18** Mert, valóságban
lakhatik-e Isten az emberrel a földön? Íme az egek s az egek egei
be nem fogadnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. **19**
Fordulj tehát szolgád imádságához a könyörgéséhez, Örökkévaló
én Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel
szolgád imádkozik előtted: **20** hogy nyitva legyenek szemeid
erre a házra, nappal és éjjel, azon helyre, melyről mondtad,

hogy oda teszed a te nevedet, hogy hallgass az imádságra,
mellyel szolgád majd imádkozik a hely felé. **21** Akkor hallgass
szolgádnak és Izrael népednek könyörgésére, mellyel majd
imádkoznak a hely felé; te pedig hallgass rá lakásod helyén
az égben, hallgass rá és adj bocsánatot. **22** Hogy ha vétkezik
valaki felebarátja ellen és megesketve öt esküt vetnek rá és
eljön esküre oltárod elé ebben a házban: **23** akkor halljad az
égből és tedd meg, hogy törvényt tesz szolgádnak a gonosznak
fejére hárítva az útját és hogy fölmentsd az igazságost, juttatva
neki igazsága szerint. **24** És ha vereséget szenved Izrael néped
ellenség előtt, mivel vétkeztek ellened, de megtérnek és nevedet
vallják és imádkoznak és könyörögnek előtted ebben a házban:
25 akkor halljad az égben és bocsásd meg Izrael néped vétkét
és vezesd őket vissza a földre, amelyet adtál nekik és őseiknek.
26 Mikor bezárul az ég s nem lesz eső, mert vétkeztek ellened,
de imádkoznak a hely felé és nevedet vallják és megtérnek
vétküktől, midőn megalázod őket: **27** akkor halljad az égben és
bocsásd meg szolgáid és Izrael néped vétkét, midőn megtanítod
őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt országodra, melyet
birtokul adtál népednek. **28** Éhség ha lesz az országban,
dögvész ha lesz, üszög, rozsda, sáska, szöcske ha lesz, midőn
szorongatja őt ellensége országának kapuiban – bármi csapás,
bármi betegség, **29** minden imádságot, minden könyörgést,
mely bármely embertől ered egész Izrael néped közül, midőn
megtudja ki-ki csapását és baját és kiterjeszti kezeit a ház felé:
30 akkor halljad az égben, lakásod helyén, adj bocsánatot és
juttass kinek-kinek mind az ő útjai szerint, mivel ismered a szívét;
mert egyedül te ismered az ember fiainak szívét; **31** azért hogy
féljenek téged, járva a te utaidban mind azon időben, ameddig

élnek azon földnek színén, melyet adtál őseinknek. **32** És az
idegenre is; aki nem Izrael néped közül való, de eljön messze
földről nagy neved s erős kezed és kinyújtott karod kedvéért,
eljönnek és imádkoznak a ház felé: **33** akkor halljad az égben,
lakásod helyén és tegyél mind aszerint, ahogy kiált hozzád az
idegen; azért hogy megismerjék mind a föld népei nevedet,
hogy féljenek téged, mint Izrael néped és hogy megtudják, hogy
nevedről neveztetik a ház, melyet építettem. **34** Midőn néped
háborúba vonul ki ellenségei ellen az úton, melyen küldöd őket
és majd imádkoznak hozzád a város felé, melyet választottál
és a ház felé, melyet építettem nevednek: **35** akkor halljad az
égben imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat.
36 Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik
– és haragszol rájuk és ellenség elé adod őket, úgy hogy
fogságba viszik őket a foglyul ejtőik távoli vagy közeli országba;
37 és szívükre veszik az országban, ahová fogságba vitettek,
megtérnek és könyörögnek hozzád fogságuk országában,
mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el és gonoszak voltunk; **38**
megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel fogságuk
országában, ahová fogságba vitték őket és imádkoznak országuk
felé, melyet adtál őseiknek s a város felé, melyet választottál s a
ház felé, amelyet építettem nevednek: **39** akkor halljad az égben,
lakásod helyén, imádságukat és könyörgéseiket és szerezd
meg jogukat és bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek
ellened. **40** Most, oh Istenem, legyenek, kérlek, szemeid nyitva
és füleid figyelmesek a helynek imádságára! **41** És most, oh
Örökkévaló Isten, kelj föl nyugvóhelyedre, te és hatalmad ládája;
papjaid, oh Örökkévaló, Isten, öltözzenek segedelembe s a te
jámboraid örvendjenek a jóval! **42** Oh Örökkévaló, Isten, ne

utasítsd vissza fölkentednek arcát, emlékezzél a szolgádnak
Dávidnak jutott kegyekről!

7 És amint Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék, tűz szállt
le az égből s elemésztette az égőáldozatot és a vágóáldozatokat,
s az Örökkévaló dicsősége megtöltötte a házat. **2** És a papok
be nem mehettek az Örökkévaló házába, mert megtöltötte az
Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát. **3** És mind az Izrael
fiai látták, mikor leszállt a tűz és az Örökkévaló dicsőségét a ház
felett; akkor letérdeltek arccal a földre a kövezeten és leborultak
és hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké
tart a kegyelme. **4** És a király meg az egész nép áldoztak
vágóáldozatot az Örökkévaló előtt. **5** És áldozta Salamon
király a vágóáldozatot: marhát huszonkétezret és aprójószágot
százhúszezret. Így fölavatták az Isten házát a király meg az
egész nép. **6** A papok pedig álltak vala őrizeteiken és a leviták
az Örökkévaló hangszereivel, melyeket készített Dávid király,
hálát adva az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme,
Dávid dicsérő énekével a kezükben s a papok trombitáltak velük
szemben, s egész Izrael állt. **7** És fölszentelte Salamon az
Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét, mert ott készítette el
az égőáldozatokat és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert
a rézoltár, melyet készített Salamon, nem fogadhatta be az
égőáldozatot és a lisztáldozatot és a zsiradék részeket. **8** És
megtartotta Salamon az ünnepet abban az időben hét napig és
vele egész Izrael, igen nagy gyülekezet, Chamát felől egészen
Egyiptom patakjáig. **9** És tartottak a nyolcadik napon ünneplő
gyülekezetet, mert az oltár felavatását tartották hét napig s az
ünnepet hét napig. **10** És a hetedik hónap huszonharmadik
napján elbocsátotta a népet sátraikba, örvendve és vidám

szívvel, azon jó miatt, melyet cselekedett az Örökkévaló Dáviddal
és Salamonnal és népével Izraellel. **11** Így befejezte Salamon az
Örökkévaló házát és a király házát és mindazt, ami szívébe
jutott Salamonnak, hogy elkészítse az Örökkévaló házában s
a maga házában, szerencsésen bevégezte. **12** És megjelent
az Örökkévaló Salamonnak éjjel és mondta neki: Hallottam
imádságodat és kiválasztottam magamnak ezt a helyet áldozat
házául. **13** Ha az eget elzárom, hogy ne legyen eső, és ha
ráparancsolom a sáskára, hogy megemésszе a földet, és ha
dögvészt bocsátok népemre, **14** és megalázkodik a népem,
akik fölött neveztetik nevem és imádkoznak a keresik arcomat
s megtérnek rossz útjaikról: akkor hallani fogom az égből
és megbocsátom vétküket s meggyógyítom országukat. **15**
Most szemeim nyitva lesznek s füleim figyelmesek e helynek
imádságára. **16** Hiszen most kiválasztottam és megszenteltem
ezt a házat, hogy ott legyen a nevem örökre és ott lesznek az
én szemeim és szívem minden időben. **17** Te pedig, ha majd
előttem jársz, amint Dávid atyád járt, cselekedvén mind aszerint,
amint neked panancsoltam és törvényeimet és rendeleteimet
megőrzöd: **18** akkor fenntartom királyságod trónját, amint
szövetséget kötöttem Dávid atyáddal, mondván: nem fogy el
tőled való férfiú, ki uralkodik Izraelen. **19** De ha ti el fogtok fordulni
s elhagyjátok törvényeimet és parancsolataimat, melyeket elétek
adtam, és mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok
előttük: **20** akkor kiszakítom őket földemből, melyet nekik adtam,
ezt a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem színem
elől, és teszem példázattá és gúnnyá mind a népek közt. –
21 És ez a ház, mely legfelsőbb volt – bármi elmegy mellette,
eliszonyodik és mondja: miért tett így az Örökkévaló ez országgal

és e házzal? 22 És majd azt mondják: azért, hogy elhagyták
az Örökkévalót, őseik Istenét, aki kivezette őket Egyiptom
országából, de ragaszkodtak más Istenekhez, leborultak előttük
és szolgálták őket: azért hozta rájuk mind e veszedelmet?

8 És volt azon húsz év múltán, amelyek alatt fölépítette Salamon
az Örökkévaló házát és saját házát- 2 a városokat pedig,
melyeket Chúrám adott Salamonnak, azokat fölépítette Salamon
és letelepítette ott Izrael fiait – 3 elment Salamon Chamát-
Czóbába és meghódította. 4 És fölépítette Tadmórt a pusztában,
meg mind az éléstár-városokat, melyeket Chamátban épített.
5 És fölépítette a felső Bét-Chóront és az alsó Bét-Chóront,
erősített városokat falakkal, ajtókkal és retesszel; 6 meg Báalátot
és mind az éléstár-városokat, melyek Salamonéi voltak, meg
mind a szekérhad városait és a lovasok városait és Salamonnak
minden kívánalmát, amit építeni kívánt Jeruzsálemben és a
Libanonon, meg uralmának egész országában. 7 Mindazon
nép, mely megmaradt, a chitti, az emóri, a perizzi, a chivvi és a
jebúszi közül, azok, akik nem Izraelből valók – 8 a fiaik közül,
kik megmaradtak utánuk az országban, akiket Izrael fiai nem
pusztítottak ki, azokra robotmunkát vetett ki Salamon mind e mai
napig. 9 De Izrael fiai közül senkit sem tett Salamon szolgájává
munkájánál, hanem ők voltak a harcosok, katonáinak tisztjei,
szekérhadának és lovasainak tisztjei. 10 És ezek a felügyelők
tisztjei, akik Salamon királyéi voltak: kétszázötvenen, akik
uralmat vittek a nép fölött. 11 És Fáraó leányát fölhozta Salamon
Dávid városából azon házba, melyet számára épített, mert azt
mondta: nem engedhetem, hogy asszony lakjék Dávidnak, Izrael
királyának házában, mert szentség azok, amelyekbe jutott az
Örökkévaló ládája. 12 Akkor bemutatott Salamon égőáldozatokat

az Örökkévalónak az Örökkévaló oltárán, melyet épített a
csarnok előtt; **13** mégpedig mindent a maga napján, bemutatva
Mózes parancsolata szerint, a szombatokon. újholdakon és az
ünnepeken, háromszor az évben: a kovásztalan kenyér ünnepén,
a hetek ünnepén és a sátrak ünnepén. **14** És fölállította atyja
Dávid elrendezése szerint a papok osztályait szolgálatukhoz és a
levitákat őrizeteikhez, hogy dicséretet mondjanak és szolgálatot
tegyenek a papokkal szemben, mindent a maga napján, és
a kapuőröket osztályaikban mindegyik kapuhoz, mert így volt
Dávidnak, Isten emberének parancsolata. **15** És nem tértek
el a király parancsolatától a papok és a leviták iránt minden
dologra és a tárházakra nézve. **16** Így megállapodott Salamon
minden munkája az Örökkévaló háza alapításának napjától
bevégződéséig; teljesen meglett az Örökkévaló háza. **17** Akkor
elment Salamon Ecjón-Géberbe és Élótba, a tenger partján,
Edóm országában. **18** És küldött neki Chúrám szolgái által
hajókat és a tengerhez értő szolgákat, és elmentek Salamon
szolgáival Ófírba s vettek onnan négyszázötven kikkár aranyat s
elhozták Salamon királynak.

9 Sába királynéja pedig hallotta Salamon hírét s eljött, hogy
próbára, tegye Salamont rejtvényekkel, Jeruzsálembe igen
tekintélyes sereggel s tevékkel, melyek vittek fűszert és aranyat
bőségesen meg drágakövet; eljött Salamonhoz s elmondta
neki mindazt, ami szívén volt. **2** És megfelelt neki Salamon
mind az ő szavaira; s nem volt semmi sem elrejtve Salamontól,
amire meg nem felelt volna neki. **3** Látta Sába királynője
Salamon bölcsességét és a házat, melyet épített, **4** meg asztala
étkeit, szolgáinak ülését és szolgálattevőinek állását és az
ő ruháikat, meg pohárnokait és ruházatukat és felvonulását,

ahogy fel szokott vonulni az Örökkévaló házába; akkor nem
maradt többé benne lélek, **5** és szólt a királyhoz: Igaz a szó,
melyet országomban hallottam dolgaid felől és bölcsességed
felől. **6** De nem hittem szavaiknak, míg el nem jöttem és
saját szemeim látták, s íme nem beszélték el nekem felét sem
bőséges bölcsességednek; tetézted a hírt, melyet hallottam. **7**
Boldogok embereid és boldogok a szolgáid, kik mindig előtted
állnak és hallják bölcsességedet. **8** Legyen áldva az Örökkévaló,
a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen téged az ő
trónjára, királyul az Örökkévalónak, a te Istenednek; mivel szereti
a te Istened Izraelt, hogy fenntartsa örökre, megtett téged föléjük
királynak, hogy jogot és igazságot művelj. **9** És adott a királynak
százhúsz kikkár aranyat, igen sok fűszert meg drágakövet s
nem volt még olyan fűszer, mint az, melyet adott Sába királynője
Salamon királynak. **10** Chúrám szolgái is, meg Salamon szolgái,
akik aranyat hoztak Ófirból, hoztak szantálfát és drágakövet.
11 És készített a király a szantálfából lépcsőket az Örökkévaló
háza számára s a király háza számára, meg hárfákat és lantokat
az énekesek számára; nem láttak még olyanokat annak előtte
Jehúda országában. **12** Salamon király pedig megadta Sába
királynőjének minden kívánságát, amit kért, azonkívül amit ő
hozott a királyhoz. Ekkor fordult és elment országába, ő meg
szolgái. **13** És volt az aranynak súlya, mely Salamonhoz került
egy év alatt, hatszázhatvanhat kikkár arany. **14** Azonkívül,
amit behoztak kereskedő emberek meg a kalmárok; és mind
az Arábia királyai és az ország helytartói hoztak aranyat és
ezüstöt Salamonnak. **15** És készített Salamon király kétszáz
nagy pajzsot vert aranyból, hatszáz vert arany megy egy nagy
pajzsra; **16** és háromszáz pajzsot vert aranyból; háromszáz

arany megy egy pajzsra. És elhelyezte azokat a király a Libanon
erdőházban. **17** És készített a király nagy elefántcsont trónt és
bevonta tiszta arannyal. **18** Hat lépcsőfoka volt a trónnak meg
egy zsámolya arannyal a trónhoz erősítve; és karok voltak innen
is, onnan is az ülőhelynél és két oroszlán állt a karok mellett; **19**
meg tizenkét oroszlán állt ott a hat lépcsőfokon innen is, onnan
is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. **20** És Salamon
királynak minden ivóedénye arany volt és a Libanon erdőháznak
minden edénye finomított arany; ezüst nem vétetett semmibe
Salamon napjaiban. **21** Mert hajói voltak a királynak, melyek
Tarsísba jártak Chúrám szolgáival; három évben egyszer szoktak
érkezni a Tarsis hajók, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok
csontját, majmokat és pávákat. **22** Így nagyobb volt Salamon
király mind a föld királyainál gazdagságra és bölcsességre.
23 És mind a föld királyai fölkeresték Salamon színét, hogy
hallják bölcsességét, amelyet Isten adott a szívébe. **24** És ők
vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket,
ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és öszvéreket évről-évre.
25 És volt Salamonnak négyezer jászol lova meg szekerei, és
tizenkétezer ménje; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király
mellett Jeruzsálemben. **26** És uralkodott mind a királyokon a
folyamtól egészen a filiszteusok országáig és Egyiptom határáig.
27 És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha
kő volna, s a cédrusokat annyivá tette, mint az alföldön levő
vadfügefákat, sokaságra. **28** És kihoztak Salamon számára
lovakat Egyiptomból és mind az országokból. **29** Salamonnak
egyéb dolgai pedig, az előbbiek és az utóbbiak, nemde meg
vannak írva Nátán próféta szavaiban és a Silóbeli Achijja
prófétaságában és Jéedó látónak látomásában Járobeám,

Nebát fia felett. **30** Király volt Salamon Jeruzsálemben egész
Izrael felett negyven évig. **31** És feküdt Salamon ősei mellé és
eltemették atyjának Dávidnak városában. És király lett helyette
fia, Rechábeám.

10 És elment Rechabeám Sekhémbe; mert Sekhémbe gyűlt
egész Izrael, hogy őt királlyá tegyék. **2** És volt midőn
hallotta Járobeám, Nebát fia – ő ugyanis Egyiptomban volt,
ahová megszökött Salamon király elől – visszatért Járobeám
Egyiptomból. **3** És küldtek s hivatták őt, s odament Járobeám
meg egész Izrael, s beszéltek Rechabéámhoz, mondván: **4**
Atyád keménnyé tette jármunkat, most tehát könnyíts atyád
kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet ránk vetett, és
szolgálunk neked. **5** Erre szólt hozzájuk: Még három napot, akkor
jöjjetek vissza hozzám. S elment a nép. **6** Akkor tanácskozott
Rechabeám király az öregekkel, kik atyja Salamon előtt álltak,
amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak
e népnek? **7** Beszéltek hozzá, mondván: Ha jó lesz e nép
iránt s kedveled őket s beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor
szolgáid lesznek neked minden időben. **8** De elhagyta az öregek
tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal,
kik vele nőttek föl, kik őelőtte álltak. **9** És szólt hozzájuk: Mi
tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak
hozzám, mondván: könnyíts a jármon, amelyet ránk vetett atyád?
10 Beszéltek vele az ifjak, akik vele nőttek föl mondván: Így
mondjad a népnek, akik beszéltek hozzád, mondván: atyád
nehézzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk; így szólj
hozzájuk: kis ujjam vastagabb atyám derekánál; **11** most tehát
atyám nehéz jármot rakott rátok, én pedig súlyosbítom majd
jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig

skorpiókkal! **12** És odament Járobeám meg az egész nép
Rechabeámhoz harmadnapon, ahogy szólt a király, mondván:
jöjjetek vissza hozzám harmadnapon. **13** Keményen felelt nekik
a király; elhagyta Rechabeám király az öregek tanácsát, **14**
és beszélt hozzájuk az ifjak tanácsa szerint, mondván: Atyám
nehézzé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom azt; atyám
ostorokkal fenyített benneteket, én pedig skorpiókkal. **15** A
király azért nem hallgatott a népre, mert így volt okozva Isten
részéről, azért hogy az Örökkévaló fenntartsa szavát, amelyet
szólt a Silóbeli Achijáhú által Járobeámhoz, Nebát fiához. **16**
Látta tehát egész Izrael, hogy nem hallgatott rájuk a király, s
válaszolt a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban?
Nincs örökségünk Jísaj fiában! Kiki sátraidhoz, Izrael! Most
nézz házad után, Dávid! S elment egész Izrael a sátraihoz.
17 A Jehúda városaiban lakó Izrael fiai azok fölött király volt
Rechabeám. **18** Küldte Rechabeám király Hadórámot, aki a robot
fölött volt és meghajigálták őt kővel Izrael fiai, úgy hogy meghalt;
Rechabeám király pedig erőlködött, hogy kocsira szálljon, hogy
megfutamodjék Jeruzsálembe. **19** Így pártolt el Izrael Dávid
házától mind e mai napig.

11 Megérkezett Rechabeám Jeruzsálembe s egybegyűjtötte
Jehúda házát és Benjámint, száznyolcvanezer válogatott harcost,
hogy harcoljanak Izraellel, hogy visszaszerezzék a királyságot
Rechabeámnak. **2** És lett az Örökkévaló igéje Semájáhúhoz,
Isten emberéhez, mondván: **3** Szólj Rechabeámhoz, Salamon
fiához, Jehúda királyához s egész Izraelhez Jehúdában s
Benjáminban, mondván: **4** így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok
fel s ne harcoljatok testvéreitekkel; térjetek vissza kiki házához,
mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló

igéjét, visszatértek és nem mentek Járobeám ellen. **5** És
lakott Rechabeám Jeruzsálemben, s épített városokat erősségül
Jehúdában. **6** És fölépítette Bét-Léchemet, Étámot és Tekóát; **7**
Bét-Czúrt, Szókhót és Adullámot; **8** Gátet, Márésát és Zífet; **9**
Adórájimot, Lákhist és Azékát; **10** Czoreát, Ajjálónt és Chebrónt,
amelyek Jehúdában és Benjáminban voltak, erősített városokat.
11 És megerősítette a várakat és tett beléjük vezéreket, meg
éléstárakat, meg olajat és bort, **12** és minden egyes városba
pajzsokat és lándzsákat s megerősítette azokat felette nagyon;
így lett az övé Jehúda s Benjámin. **13** És a papok meg a leviták,
akik egész Izraelben voltak, mellé álltak minden területükről, **14**
mert elhagyták a leviták közlegelőiket s birtokukat s elmentek
Jehúdába és Jeruzsálembe, mert elvetette őket Járobeám s
fiai, hogy papjai ne legyenek az Örökkévalónak, **15** s kirendelt
magának papokat a magaslatokhoz s a bakokhoz s a borjakhoz,
amelyeket készített. **16** S utánuk mind az Izrael törzseiből azok,
akik ráadták szívüket, hogy felkeressék az Örökkévalót, Izrael
Istenét, Jeruzsálembe jöttek, hogy áldozzanak az Örökkévalónak,
őseik Istenének. **17** És megerősítették Jehúda királyságát és
megszilárdították Rechabeámot, Salamon fiát, három évig, mert
három évig jártak Dávid és Salamon útján. **18** És feleséget
vett magának Rechabeám, Machlátot Jerimótnak, Dávid fiának
leányát, meg Abíchájilt, Eliábnak, Jísaj fiának, leányát; **19** s szült
neki fiakat: Jeúst, Semarját és Záhamot. **20** És őutána elvette
Máakhát, Absálóm leányát; és szülte neki Abiját, Attajt, Zízát és
Selómitot. **21** És jobban szerette Rechabeám Máakhát, Absálóm
leányát, mind a feleségeinél s ágyasainál, mert tizennyolc
asszonyt vett el s hatvan ágyast; és nemzett huszonnyolc fiat és
hatvan leányt. **22** És fejül állította fel Rechabeám Abiját, Máakha

fiát, fejedelmül testvérei közt, mert királlyá akarta tenni. **23** És
okosan cselekedett és szétosztott mind a fiai közül Jehúda s
Benjámin minden országai szerint mind az erősített városokba,
és adott nekik eleséget bőségesen s keresett számukra tömérdek
asszonyt.

12 És volt amint megszilárdult Rechabeám királysága s amint
megerősödött, elhagyta az Örökkévaló tanát, s egész Izrael vele
együtt. **2** És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult
Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, mert hűtlenkedtek az
Örökkévaló ellen, **3** ezerkétszáz hadi szekérrel és hatvanezer
lovassal, s nem volt száma a népnek, amely vele jött Egyiptomból:
lúbiak, szukkiak és kúsiak; **4** s bevette az erősített városokat,
amelyek Jehúdáé voltak, s eljutott egész Jeruzsálemig. **5** Semája
próféta pedig eljött Rechabeámhoz és Jehúda nagyjaihoz, akik
Sisák elől Jeruzsálembe gyülekeztek, s mondta nekik: Így szól az
Örökkévaló: ti elhagytatok engem, tehát én is elhagylak titeket,
Sísák kezébe. **6** Ekkor megalázkodtak Izrael nagyjai s a király s
mondták: Igazságos az Örökkévaló. **7** Midőn pedig az Örökkévaló
látta, hogy megalázkodtak, lett az Örökkévaló igéje Semájához,
mondván: Megalázkodtak, el nem pusztítom őket, de teszek
közülük egy csekély részt menekülésé s ki nem ömlik haragom
Jeruzsálem ellen Sísák által; **8** hanem szolgáivá legyenek
neki, hogy megismerjék az én szolgálatomat és az országok
királyságainak szolgálatát. **9** És fölvonult Sísák, Egyiptom királya
Jeruzsálem ellen, s elvette az Örökkévaló házának kincseit
és a király házának kincseit, mindent elvett; elvette az arany
pajzsokat is, melyeket Salamon készített. **10** Ekkor készített
Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábízta a futárok
tisztjeire, akik őrt álltak a király házának bejáratán. **11** És volt,

valahányszor a király az Örökkévaló házába ment, eljöttek
a futárok s vitték azokat s visszatették a futárok szobájába.
12 Midőn tehát megalázkodott, visszatért tőle az Örökkévaló
haragja, hogy végkép el ne pusztítsa; s Jehúdában is jó dolgok
voltak. **13** És megerősödött Rechabeám király Jeruzsálemben s
király volt; mert negyvenegy éves volt Rechabeám, midőn király
lett s tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban,
amelyet az Örökkévaló kiválasztott, hogy ott helyezze el nevét
mind az Izrael törzsei közül; anyjának neve pedig az ammóni
Náama. **14** S tette azt, ami rossz, mert nem irányította szívét
arra, hogy az Örökkévalót keresse. **15** Recbabeám dolgai pedig,
az előbbiek és az utóbbiak, hiszen meg vannak írva Semájának
a prófétának és Iddónak a látónak beszédeiben a származás
följegyzésével; a háborúk voltak Rechabeám és Járobeám között
minden időben. **16** És feküdt Rechabeám ősei mellé s eltemették
Dávid városában. És király lett helyette fia, Abija.

13 Járobeám király tizennyolcadik évében király lett Abija
Jehúda fölött. **2** Három évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának
neve Mikhájáhú, Úriél leánya Gibeából; és háború volt Abija és
Járobeám között, **3** És megkezdte a harcot Abija harci vitézek
seregével, négyszázezer válogatott emberrel; Járobeám pedig
sorakozott ellene csatára nyolcszázezer válogatott emberrel,
derék vitézzel. **4** És felszállt Abija Czemárájim hegyére, amely
Efraim hegységében van, s mondta: Hallgassatok meg engem,
Járobeám s egész Izrael. **5** Nemde kellene tudnotok, hogy az
Örökkévaló, Izrael Istene Dávidnak adott uralmat Izrael fölött
örökre, neki a fiainak sószövetségképen? **6** De fölkelt Járobeám,
Nebát fia, Salamonnak, Dávid fiának szolgája a fellázadt ura
ellen; **7** és gyülekeztek ellene üres férfiak, alávaló emberek a

erősködtek Rechabeám, Salamon fia ellen; Rechabeám ugyanis
fiatal és gyöngeszívű volt, s nem szilárdult meg előttük. **8** S már
most ti azt mondjátok, hogy megszilárdultok az Örökkévalónak
Dávid fiai kezében levő uralma előtt, ugyanis nagy tömeg vagytok
s veletek az arany borjak, amelyeket készített nektek Járobeám
istenekül! **9** Nemde eltaszítottátok az Örökkévalónak papjait,
Áron fiait s a levitákat, s papokat tettetek meg magatoknak,
az ország népei módjára? Mindenki, aki jött, hogy megtöltsék
kezét, fiatal tulokkal és hét kossal, papja lett a nem-isteneknek.
10 Mi pedig az Örökkévaló a mi Istenünk, s nem hagytuk el őt,
s a papok, akik az Örökkévalónak szolgálatot tesznek, Áron
fiai, s a leviták a szolgálatban vannak, **11** s füstölögtetnek az
Örökkévalónak égőáldozatokat reggelenként s esténként és
fűszeres füstölőszert, és ott a kenyér rendje a tiszta asztalon, az
arany lámpást pedig és mécseseit fölgyújtják esténként, mert mi
megőrizzük az Örökkévalónak, a mi Istenünknek őrizetét, de ti
elhagytátok őt. **12** És íme, velünk van élünkön az Isten meg
papjai és a riadás trombitái, hogy riadjunk ellenetek. Izrael fiai,
ne harcoljatok az Örökkévalóval, őseitek Istenével, mert nem
fogtok boldogulni. **13** És Járobeám megfordultatta a lescsapatot,
hogy azok mögé kerülnének; ők maguk tehát Jehúda előtt voltak,
a lescsapat pedig azok mögött. **14** Midőn Jehúda megfordult,
s íme ellenük a harc elölről és hátulról is, akkor kiáltottak az
Örökkévalóhoz és a papok trombitáltak a trombitákon. **15** És
riadoztak Jehúda emberei, és volt, midőn Jehúda emberei
riadoztak, akkor sújtotta az Isten Járobeámot s egész Izraelt
Abija és Jehúda előtt. **16** És megfutamodtak Izrael fiai Jehúda
előtt, és Isten kezükbe adta őket. **17** És megverték őket Abija
s az ő népe nagy vereséggel, és megölten estek el Izraelből

ötszázezeren, válogatott emberek. **18** Így megaláztattak Izrael
fiai abban az időben, s megerősödtek Jehúda fiai, mert az
Örökkévalóra, őseik Istenére, támaszkodtak. **19** És üldözte Abíja
Járobeámot s elfoglalt tőle városokat: Bét-Élt s leányvárosait,
Jesánát s leányvárosait és Efrájint és leányvárosait. **20** És
Járobeám nem bírt többé erővel Abijáhú idejében, és sújtotta őt
az Örökkévaló, és meghalt. **21** Abijáhú pedig megerősödött;
vett magának tizennégy feleséget, s nemzett huszonkét fiat és
tizenhat leányt. **22** Abijának egyéb dolgai pedig, meg útjai a
beszédei meg vannak írva Iddó prófétának fejtegető iratában.

14 És feküdt Abijja ősei mellé s eltemették őt Dávid városában.
És király lett helyette fia, Ásza; az ő napjaiban nyugta volt az
országnak tíz évig. **2** És tette Ásza azt, ami jó és helyes az
Örökkévalónak, az ő Istenének szemeiben. **3** És eltávolította az
idegen oltárokat s a magaslatokat, és összetörte az oszlopokat
s kivágta a szent fákat. **4** És meghagyta Jehúdának, hogy
keressék az Örökkévalót, őseik Istenét, és hogy megtegyék
a tant és a parancsolatot. **5** És eltávolította mind a Jehúda
városaiból a magaslatokat s a naposzlopokat; és nyugta volt a
királyságnak alatta. **6** És épített erősített városokat Jehúdában,
mert nyugta volt az országnak, s nem volt vele háború emez
években, mert nyugalmat szerzett neki az Örökkévaló. **7** És
mondta Jehúdának: Hadd építsük fel ezeket a városokat s
vegyük körül fallal, tornyokkal, kapukkal és reteszekkel, lévén
még az ország előttünk, mivel kerestük az Örökkévalót, ami
Istenünket; kerestük s ő nyugalmat szerzett nekünk köröskörül.
Tehát építettek és boldogultak. **8** S volt Ászának hadserege:
vért- s lándzsahordó Jehúdából háromszázezer, és Benjáminból
pajzshordók meg ijjasok kétszáznyolcvanezer; mindezek derék

vitézek. **9** És kivonult ellenük a kúsi Zérach ezerszer ezernyi
hadsereggel s háromszáz szekérrel; s eljutott Márésáig. **10**
És kivonult Ásza ellenébe és harcra sorakoztak a Marésa
melletti Czefáta völgyben. **11** És kiáltott Ásza az Örökkévalóhoz
az ő Istenéhez s mondta Örökkévaló, senki sincs kívüled,
ki segíthetne a hatalmas és az erőtlen között: segíts meg
minket, Örökkévaló, mi Istenünk, mert terád támaszkodunk
s a te nevedben jöttünk eme tömeg ellen; Örökkévaló, te
vagy az Istenünk, melletted nem bír az ember erővel. **12** És
sújtotta az Örökkévaló a kúsiakat Ásza előtt és Jehúda előtt
és megfutamodtak a kúsiak. **13** És üldözte őket Ásza s a nép,
amely vele volt egészen Gerárig; és elestek a kúsiak közül úgy,
hogy nem volt feléledésük, mert megtörettek az Örökkévaló előtt
és tábora előtt; és elvittek igen sok zsákmányt. **14** És megverték
mind a városokat Gerár körül, mert rajtuk volt az Örökkévaló
rettegése; és kiprédálták mind a városokat, mert sok préda volt
azokban. **15** A jószág sátrait is megverték és foglyul vittek juhot
sokat meg tevéket; s visszatértek Jeruzsálembe.

15 Azarjáhú, Ódéd fia, pedig – rajta volt Isten szelleme. **2**
És kiment Ásza elé s mondta neki: Hallgassatok meg engem,
Ásza s egész Jahúda meg Benjámin; az Örökkévaló veletek
van, midőn ti vele vagytok, és ha ti keresitek őt, megtaláltatja
magát általatok s ha elhagyjátok őt, el fog hagyni titeket. **3**
És sok idő múlt el Izrael számára igaz Isten nélkül, tanító
pap nélkül és tan nélkül. **4** De szorultságában megtért az
Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez; keresték őt s ő megtaláltatta
magát általuk. **5** És azokban az időkben nem volt békéje aki- és
bejárónak, mert nagy zavarok érték mind az országok lakóit. **6**
És odaütközött nemzet nemzethez s város városhoz, mert Isten

megzavarta őket mindenféle szükséggel. **7** De ti legyetek erősek
s kezeitek ne lankadjanak, mert van jutalma munkátoknak. **8**
És midőn hallotta Ásza e szavakat és Ódéd próféta prófétai
igéjét, erőlködött és eltávolította az undokságokat Jehúda és
Benjámin egész országából s a városokból, amelyeket elfoglalt
Efraim hegységéből; és megújította az Örökkévaló oltárát,
amely az Örökkévaló csarnoka előtt volt. **9** És összegyűjtötte
egész Jehúdát és Benjámint és a náluk Efraimból, Menasséból
és Simeonból tartózkodókat, mert átpártoltak hozzá Izraelből
tömegesen, midőn látták, hogy az Örökkévaló, az ő Istene vele
van. **10** És gyülekezték Jeruzsálembe, a harmadik hónapban,
Ásza királyságának tizenötödik évében. **11** És áldoztak azon
a napon az Örökkévalónak a zsákmányból, amelyet hoztak:
hétszáz szarvasmarhát és hétezer juhot. **12** És beléptek a
szövetségbe, hogy keresik az Örökkévalót, őseik Istenét, egész
szívükkel s egész lelkükkel. **13** S mindenki, aki nem keresi az
Örökkévalót, Izrael Istenét, ölessék meg, kicsinytől nagyjáig,
férfitól asszonyig. **14** És megesküdtek az Örökkévalónak
fennhangon, meg riadással és trombitákkal és harsonákkal. **15** És
örült egész Jehúda az eskü fölött, mert egész szívükkel esküdtek
és egész akaratukkal keresték őt s ő megtaláltatta magát velük;
és nyugalmat szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül. **16**
Máakhát is, Ásza király anyját, eltávolította, hogy ne legyen
uralkodónő, mivel az aséra számára förtelmes képet készített;
kivágatta Ásza a förtelmes képet és finomra törte és elégette
a Kidrón völgyében. **17** De a magaslatok nem szűntek meg
Izraelből; csak Ászának szíve volt tökéletes minden napjaiban.
18 És bevitte atyjának: szentségeit és a maga szentségeit az

Istennek házába: ezüstöt, aranyat és edényeket. **19** Háború
pedig nem volt Ásza uralkodásának harmincötödik évéig.

16 Ásza uralkodásának harminchatodik évében fölvonult Bácsa,
Izrael királya, Jehúda ellen s építette Rámát, hogy ne engedjen
senkit ki- és bemenni, Ásza, Jehúda királyának részéről. **2** Akkor
kivett Ásza ezüstöt meg aranyat az Örökkévaló házának és a
király házának kincstáraiból és elküldte Ben-Hadádhoz, Arám
királyához, aki Darmészekben székelt, mondván: **3** Szövetség
van köztem és közötted, atyám s atyád között; íme küldtem
neked ezüstöt meg aranyat, menj, bontsd föl szövetségedet
Báesával, Izrael királyával, hogy elvonuljon tőlem. **4** Hallgatott
Ben-Hadád Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izrael
városai ellen és megverték Ijjónt, Dánt, Ábel-Májimot és Naftáli
városainak mind az éléstárait. **5** És volt, midőn meghallotta
Báesa, fölhagyott Ráma építésével és beszűntette munkáját. **6**
Ásza király pedig vitte mind a Jehúdabelieket és elhordták Ráma
köveit és fáit, melyekkel épített Báesa, és építette azokból Gébát
és Micpát. **7** És abban az időben jött Chanáni, a látó, Ászához,
Jehúda királyához, és szólt hozzá: Mivelhogy támaszkodtál Arám
királyára és nem támaszkodtál az Örökkévalóra, a te Istenedre,
azért megmenekült Arám királyának hadserege kezedből. **8**
Nemde a kúsiak és a lúbiak nagy sereggel voltak, szekérhaddal
és lovasokkal felette sokan? De mivelhogy az Örökkévalóra
támaszkodtál, kezedbe adta őket. **9** Mert az Örökkévalónak
szemei bejárják az egész földet, hogy erősnek bizonyuljon
azok mellett, akiknek szíve tökéletes hozzá; balgául cselekedtél
ebben, mert mostantól fogva háborúk lesznek veled. **10** És
megharagudott Ásza a látóra és betette őt a kalodába; mert
haragvásban volt iránta emiatt. És elnyomott Ásza sokakat

a nép közül abban az időben. **11** S íme Ásza dolgai, az előbbiek s az utóbbiak, nemde azok meg vannak írva Jehúda
és Izrael királyainak könyvében. **12** És megbetegedett Ásza a
lábain, uralkodása harminckilencedik évében, felette erős lett
a betegsége; de betegségében sem kereste az Örökkévalót,
hanem az orvosokat. **13** És feküdt Ásza ősei mellé és meghalt
uralkodása negyvenegyedik évében. **14** És eltemették őt azon
sírhelyén, amelyet ásott magának Dávid városában, és fektették
őt a fekvőhelyre, amelyet megtöltöttek illatszerekkel és különféle
fűszerrel, kenőcskeverés művével keverve és nagy máglyát
égettek neki fölötte nagyon.

17 És királlyá lett fia Jehósáfát helyette, és megerősödött Izrael
ellen. **2** És sereget tett mind a Jehúda erősített városaiba és
őrsöket tett Jehúda országába és Efraim városaiba, amelyeket
atyja Ásza elfoglalt. **3** És volt az Örökkévaló Jehósáfáttal,
mert atyjának Dávidnak korábbi útjai szerint járt és nem
kereste a Báalokat, **4** hanem atyjának Istenét kereste s az
ő parancsolatai szerint járt s nem Izrael cselekedete szerint.
5 És megszilárdította az Örökkévaló az uralmat a kezében
s adott egész Jehúda ajándékot Jehósáfátnak; és volt neki
gazdagsága és tisztelete bőven. **6** És midőn emelkedett a
szíve az Örökkévaló útjain, még eltávolította a magaslatokat és
a szent fákat Jehúdából. **7** És uralkodása harmadik évében
küldte nagyjait: Ben Chajilt, Óbadját, Zekharját, Netanélt és
Mikhájáhút, hogy tanítsanak Jehúda városaiban. **8** És velük
voltak a leviták: Semájáhú, Netanjáhú, Zebadjáhú, Aszáel,
Semírámót, Jehónátán, Adónijáhú, Tóbijáhú és Tób-Adónija,
a leviták; és velük voltak Elísámá és Jehorám, a papok. **9**
És tanítottak Jehúdában, midőn is velük volt az Örökkévaló

tanának könyve; és körüljártak mind a Jehúda városaiban és
tanítottak a nép között. **10** És volt az Örökkévaló rettegése
mind az országok birodalmain, amelyek Jehúda körül voltak, és
nem harcoltak Jehósáfáttal. **11** És a filiszteusok közül hoztak
Jehósáfátnak ajándékot és ezüstöt adóképen; az arabok is
hoztak neki juhokat, kosokat, hétezerhétszázat, és bakokat
hétezerhétszázat. **12** Így egyre nagyobb lett Jehósáfát, felette
nagy; és épített Jehúdában várakat és éléstár városokat. **13**
És nagy gazdasága volt neki Jehúda városaiban, és harcosai,
derék vitézek, Jeruzsálemben. **14** És ez a megszámlálásuk atyái
házaik szerint: Jehúdából mint ezrek vezérei, Adna a vezér és
vele derék vitézek: háromszázezren. **15** És mellette Jehóchánán,
a vezér, s vele kétszáznyolcvanezren. **16** És mellette Amaszja,
Zikhri fia, aki fölajánlotta magát az Örökkévalónak; és vele
kétszázezer derék vitéz. **17** És Benjáminból a derék vitéz,
Éljádá; és vele íjjal és pajzzsal fegyverzettek kétszázezren. **18**
És mellette Jehózábád; s vele száznyolcvanezren hadra készen.
19 Ezek voltak, akik a királynál szolgálatot tettek azokon kívül,
akiket a király az erősített városokba tett egész Jehúdában.

18 És volt Jehósáfátnak gazdagsága s tisztelete bőven; és
sógorságra lépett Achábbal. **2** És évek múltán lement Achábhoz
Sómrónba, és Acháb vágott számára juhokat és szarvasmarhát
sokat és a vele levő nép számára; és rábeszélte őt, hogy
menjen fel Rámót-Gileádba. **3** És szólt Acháb, Izrael királya,
Jehósáfáthoz, Jehúda királyához: Eljössz-e velem Rámót-
Gileádba? Mondta neki Én úgy mint te, és úgy mint a te néped az
én népem s veled vagyok a háborúban! **4** Majd szólt Jehósáfát
Izrael királyához: Kérdezd csak meg ma az Örökkévaló igéjét. **5**
És összegyűjtötte Izrael királya a prófétákat, négyszáz embert

és szólt hozzájuk: Elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen,
vagy abban hagyjam-e? Mondták: Menj fel; adni fogja az
Isten a királynak kezébe. **6** És mondta Jehósáfát: Nincs-e itt
még prófétája az Örökkévalónak, hogy őtőle kérdezhessük?
7 Szólt Izrael királya Jehósáfáthoz: Még van egy férfiú, akitől
megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlölöm őt, mert nem
szokott felőlem prófétálni jóra, hanem minden napjaiban rosszra;
Mikhájehú, Jimla fia az. Erre szólt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a
király. **8** Szólított tehát Izrael királya egy udvari tisztet s mondta:
Hamar hívd Mikhájehút, Jimla fiát. **9** Izrael királya pedig meg
Jehósáfát, Jehúda királya ültek, kiki a trónján, ruhákba öltözve
ültek a szérűn Sómrón kapujának bejáratán és mind a próféták
prófétáltak előttük. **10** És készített magának Czidkijáhú, Kenáana
fia, vasszarvakat és mondta: Így szól az Örökkévaló: ezekkel
döföd le Arámot, míg meg nem semmisíted. **11** Mind a próféták
is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba
és légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe.
12 A követ pedig, aki ment hívni Mikhájehút, beszélt hozzá,
mondván: Lám, a próféták egyhangúlag jót beszéltek a királyhoz,
legyen, kérlek, a te szavad olyan, mint azok egyikéé, hogy jót
beszélj. **13** De mondta Mikhájehú: Él az Örökkévaló, bizony amit
majd szól az Istenem, azt fogom beszélni. **14** Erre odament a
királyhoz, és szólt hozzá a király: Mikha, elmenjünk-e háborúba
Rámót-Gileád ellen, avagy abbahagyjam? Szólt: Menjetek föl
és legyetek szerencsések és adassanak kezetekbe. **15** Ekkor
szólt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy
csupán igazat beszélj hozzám az Örökkévaló nevében? **16**
Mondta: Láttam egész Izraelt elszéledve a hegyeken mint a
juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szólt az Örökkévaló: nincs

ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába, békében! **17**
Ekkor szólt Izrael királya Jehósáfáthoz: Nemde mondtam neked,
nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem csak rosszat! **18** És szólt:
Azért halljátok az Örökkévaló igéjét: Láttam az Örökkévalót,
ülve a trónján és az égnek egész serege áll jobbjáról s baljáról.
19 És mondta az Örökkévaló: Ki beszélné rá Achábot, Izrael
királyát, hogy fölvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És
szólt – az egyik imígy szólt vala, a másik meg amúgy szólt. **20**
Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló eléállt a mondta: Én
beszélem rá! És szólt hozzá az Örökkévaló: Mivel? **21** Mondta:
Kimegyek és leszek hazug szellemmé mind az ő prófétáinak
szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz;
menj ki és cselekedjél ekképpen! **22** Most tehát íme adott az
Örökkévaló hazug szellemet mind a prófétáid szájába, holott
az Örökkévaló veszedelmet mondott ki rád. **23** Erre odalépett
Czidkijáhú, Kenáana fia, és arcul ütötte Mikhájehút és mondta:
Mely úton szállt el az Örökkévaló szelleme én tőlem, hogy
veled beszéljen? **24** Mondta Mikhájehú: Ám majd látod ama
napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejtőzzél. **25**
Ekkor szólt Izrael királya: Vegyétek Mikhájehút és vezessétek
vissza Ámónhoz, a város nagyjához, és Jóáshoz, a király fiához;
26 s mondjátok: így szól a király, vessétek ezt a fogházba
s adjatok neki enni szűken kenyeret és szűken vizet, míg
visszatérek békében. **27** Ekkor szólt Mikhájehú: Ha békében
fogsz visszatérni, nem az Örökkévaló beszélt általam. És szólt:
halljátok ti népek mind! **28** Fölvonult tehát Izrael királya meg
Jehósáfát Jehúda királya, Rámót-Gileádba. **29** És szólt Izrael
királya Jehósáfáthoz: Elmásítván magamat, megyek a harcba, te
meg öltsd fel a magad ruháit. És elmásította magát Izrael királya

s a harcba mentek. **30** Arám királya azonban megparancsolta
volt az ő szekérhada vezéreinek, mondván: Ne harcoljatok
kicsinnyel, naggyal, hanem egyedül Izrael királyával. **31** És volt,
amint meglátták a szekérhad vezérei Jehósáfátot, azt mondták:
bizony Izrael királya az, és körülfogták őt, hogy harcoljanak
vele. Ekkor fölsikoltott Jehósáfát, és az Örökkévaló megsegítette
őt, és eltérítette Isten őket tőle. **32** És volt, amint látták a
szekérhad vezérei, hogy nem Izrael királya az, elfordultak tőle.
33 Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta íját és eltalálta
Izrael királyát a kapcsok és a páncél között. Ekkor azt mondta a
szekérhajtónak: Fordítsd meg kezedet és vigyél ki a táborból,
mert megsebesültem. **34** És nekihevesedett a harc ama napon,
Izrael királya pedig állva marad a kocsiban Arámmal szemben
estig; és meghalt a nap lenyugta idején.

19 És visszatért Jehósáfát; Jehúda királya, a házába békében
Jeruzsálembe. **2** És kiment elé Jéhú, Chanáni fia, a látó, és
szólt Jehósáfát királyhoz: A gonosznak kellett-e segítened és
az Örökkévaló gyűlölőit szereted? Emiatt van rajtad harag az
Örökkévalótól! **3** Azonban jó dolgok találtattak nálad, mert
kipusztítottad az asérákat az országból és irányítottad szívedet,
hogy keresd az Istent. **4** És maradt Jehósáfát Jeruzsálemben;
aztán ismét kiment a nép közé Beér-Sebától Efráim hegységéig
és visszatérítette őket az Örökkévalóhoz, őseik Istenéhez.
5 És bírákat állított az országban mind a Jehúda erősített
városaiban, minden egyes városba. **6** És szólt a bírákhoz:
Nézzétek, mit tesztek, mert nem az embernek ítéltek, hanem az
Örökkévalónak; és ő veletek van az ítélet ügyében. **7** Most tehát
legyen rajtatok az Örökkévaló rettegése, vigyázva cselekedjetek,
mert az Örökkévalónál, ami Istenünknél nincs jogtalanság, sem

személyre való tekintet, sem vesztegetés elfogadása. **8** És
Jeruzsálemben is állított Jehósáfát a leviták és papok és az
atyai házak fejei közül Izraelből az Örökkévaló ítélete számára
és a perre; és visszatértek Jeruzsálembe. **9** És megparancsolta
nekik, mondván: Így cselekedjetek az Örökkévaló félelmében,
hűséggel és tökéletes szívvel. **10** És minden per, amely hozzátok
jut testvéreitektől, akik a városaikban laknak, vér és vér között,
tan és parancsolat között, törvények s rendeletek között –
intsétek meg őket, hogy ne essenek bűnbe az Örökkévaló iránt
és harag volna rajtatok s testvéreiteken; így cselekedjetek és ne
essetek bűnbe. **11** És íme Amarjáhú, a főpap, fölöttetek legyen
az Örökkévaló minden ügyében és Zebadjáhú, Jismaél fia, az
elöljáró Jehúda házából, a király minden ügyében, és tisztviselők
legyenek a leviták előttetek; legyetek erősek és cselekedjetek és
az Örökkévaló lesz azzal, aki jó.

20 És történt ezután, jöttek Móáb fiai meg Ammón fiai és
velük a Máónbeliek közül Jehósáfát ellen háborúra; **2** jöttek s
tudtára adták Jehósáfátnak, mondván: Jött ellened nagy tömeg a
tengerentúlról, Arámból, s íme ők Chacecón-Támárban vannak,
Én-Gédi az; **3** akkor félt és arra irányította arcát Jehósáfát, hogy
keresse az Örökkévalót; és böjtöt hirdetett egész Jehúdára. **4**
És gyülekeztek a Jehúdabeliek, hogy kérjék az Örökkévalót;
mind a Jehúda városaiból is jöttek, hogy kérjék az Örökkévalót.
5 És ott állt Jehósáfát Jehúda és Jeruzsálem gyülekezetében,
az Örökkévaló házában, az új udvar előtt. **6** És mondta:
Örökkévaló, őseink Istene, nemde te vagy az Isten az égben s
te uralkodsz mind a nemzetek királyságain, s a te kezedben
van erő s hatalom, s nincs senki, hogy melletted megállhatna.
7 Nemde te, oh istenünk, elűzted ennek ez országnak lakóit

néped Izrael elől s odaadtad barátod Ábrahám magzatjának
örökre, **8** s ők megtelepedtek abban és építettek neked abban
szentélyt neved számára, mondván: **9** Ha jönne miránk baj,
kard, büntetés, vagy dögvész, vagy éhség: hadd állunk eme ház
elé és a te színed elé, mert a te neved van ebben a házban, s
kiáltsunk tehozzád szorultságunkból, és te hallod és segítesz.
10 És most, íme Ammón fiai és Móáb és a Széir hegybeliek,
akik közé mennie Izraelnek nem engedted, midőn Egyiptom
földjéről jöttek, hanem kitértek előlük és nem semmisítették
meg őket- **11** íme ők viszonozzák minekünk, eljövén, hogy
elűzzenek minket örökségedből, amelyet nekünk örökbe adtál
– **12** Istenünk, nemde ítéletet teszel rajtuk, mert bennünk
nincs erő eme nagy tömeggel szemben, amely jön ellenünk;
s mi nem tudjuk mit tegyünk, hanem csak te feléd fordulnak
szemeink. **13** És egész Jehúda ott állt az Örökkévaló színe előtt,
kisdedeik is, nejeik s fiaik. **14** És Jachazíél, Zekharjáhú fia,
Benája fia, Jeíél fia, Mattanja fia, az Aszáf fiai közül való levita
– volt rajta az Örökkévaló szelleme a gyülekezet közepette.
15 És mondta: Figyeljetek egész Jehúda és Jeruzsálem lakói
és te Jehósáfát király! Így szól nektek az Örökkévaló: ti ne
féljetek s ne rettegjetek a nagy tömegtől, mert nem tietek a
harc, hanem az Istené. **16** Holnap szálljatok le ellenük; íme ők
feljönnek a Czicz hágóján, s megtaláljátok őket a völgy végén,
Jerúél pusztával szemben. **17** Nem tinektek kell itt harcolnotok;
állapodjatok meg, álljatok meg és lássátok az Örökkévalónak
segítségét ti veletek. Jehúda és Jeruzsálem! Ne féljetek s
ne rettegjetek, holnap vonuljatok ki ellenük, s az Örökkévaló
veletek lesz. **18** És meghajtotta magát Jehósáfát arccal a földre;
egész Jehúda pedig és Jeruzsálem lakói levetették magukat

az Örökkévaló előtt, leborulván az Örökkévaló előtt. **19** És
felkeltek a kehhátiak fiai közül és a kórachiak fiai közül való
leviták, hogy dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét, felette nagy
hangon. **20** És felkeltek reggel s kimentek Tekóa pusztájába; s
midőn kivonultak, odaállt Jehósáfát s mondta: Hallgassatok meg
engem, Jehúda és Jeruzsálem lakói, bízzatok az Örökkévalóban,
a ti Istenetekben és biztosságtok lesz, bízzatok prófétáiban s
szerencsések lesztek. **21** És tanácskozott a néppel s felállított
énekeseket az Örökkévalónak, akik ugyanis dicsérték szent
díszben, midőn vonultak a fegyveres csapat előtt s mondták:
Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert örökké tart az ő kegyelme.
22 És amidőn elkezdettek fohászkodással és dicsérő dallal, akkor
az Örökkévaló lesbenállókat szerzett Ammón fiai meg Móáb és
a Széir hegybeliek ellen, akik Jehúda ellen jöttek volt, és sújtva
lettek. **23** És felkeltek Ammón fiai és Móáb Széir hegyének
lakói ellen, hogy kiirtsák és megsemmisítsék és midőn végeztek
Széir lakóival, akkor egyike a másikát segítette elpusztításra. **24**
Jehúda pedig odament a pusztára tekintő magaslatra, s a tömeg
felé fordultak, és íme azok földre terült hullák, menekülés nélkül.
25 És odament Jehósáfát s népe, hogy elprédálják zsákmányukat,
s találtak közöttük tömegesen vagyont is, ruhákat is, meg drága
edényeket, és elvitték maguknak, úgy hogy elhordani nem bírták;
s így három napig prédálták el a zsákmányt, mert sok volt. **26** A
negyedik napon pedig gyülekeztek Berákha völgyében, mert
ott áldották az Örökkévalót; azért így nevezték el azt a helyet:
Berákha völgye, mind a mai napig. **27** És visszafordultak mind
Jehúda és Jeruzsálem emberei és Jehósáfát az élükön, hogy
visszatérjenek Jeruzsálembe örömmel, mert megörvendeztette
őket az Örökkévaló ellenségeik fölött. **28** És megérkeztek

Jeruzsálembe lantokkal, hárfákkal és trombitákkal, az Örökkévaló
házához. **29** És volt az Isten rettegése mind az országok
királyságain, midőn meghallották, hogy az Örökkévaló harcolt
Izrael ellenségeivel. **30** És nyugodt volt Jehósáfát uralma, s
nyugalmat szerzett neki Istene köröskörül. **31** És uralkodott
Jehósáfát Jehúda fölött; harmincöt éves volt, midőn király lett, és
huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig
Azúba, Silchi leánya. **32** És járt atyjának, Ászának útján, nem tért
le arról, tévén azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. **33** Csak
a magaslatok nem szűntek meg, és a nép még nem irányította
szívét ősei Istene felé. **34** Jehósáfát egyéb dolgai pedig, az
előbbiek és utóbbiak, íme meg vannak írva Jéhúnak, Chanáni
fiának beszédei között, amelyek fölvétettek Izrael királyainak
könyvébe. **35** És azután szövetkezett Jehósáfát, Jehúda királya,
Achazjával, Izrael királyával, aki gonoszul cselekedett. **36** És
szövetségesévé tette őt, hogy készítsenek hajókat, melyek
Tarsisba menjenek; és készítettek hajókat Ecjón-Géberben. **37**
És prófétált Eliézer, Dódáváhú fia, Márésából, Jehósáfát ellen,
mondván: Mivelhogy szövetkeztél Achazjáhúval, rést tört az
Örökkévaló a te műveden. És a hajók összetörtek és nem bírtak
Tarsisba menni.

21 És feküdt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé
Dávid városában; és király lett helyette fia, Jehórám. **2** Neki
voltak testvérei, Jehósáfát fiai: Azarja, Jechíél, Zekharjáhú,
Azarjáhú, Mikháél és Sefatjáhú; mindezek Jehósáfátnak, Izrael
királyának fiai. **3** És adott nekik atyjuk sok ajándékot, ezüstből,
aranyból s drágaságokból, Jehúdában levő erősített városokkal
együtt; a királyságot pedig átadta Jehórámnak, mert ő volt az
elsőszülött. **4** Midőn Jehórám támadt atyja királysága fölött s

megerősödött, akkor megölte mind a testvéreit karddal, és Izrael
nagyjai közül is. **5** Harminckét éves volt Jehórám, midőn királlyá
lett és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. **6** És járt Izrael
királyainak útján, amint cselekedtek az Acháb házából valók,
mert Achábnak leányát vette feleségül; tette azt, ami rossz
az Örökkévaló szemeiben. **7** De nem akarta az Örökkévaló
elpusztítani Dávid házát a szövetség kedvéért, amelyet Dáviddal
kötött, s amint mondta, hogy ad mécsest neki a fiainak minden
időben. **8** Az ő napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól, és
tettek maguk fölé királyt. **9** Ekkor vonult Jehórám a vezéreivel
és az egész szekérhaddal ővele; s ő felkelt éjjel s megverte
Edómot, amely körülvette őt és a szekérhad vezéreit. **10** Így
elpártolt Edóm Jehúda keze alól mind e mai napig; akkor
pártolt el Libna abban az időben keze alól, mert elhagyta
az Örökkévalót, ősei Istenét. **11** Ő is készített magaslatokat
Jehúda hegyein és paráznaságra vitte Jeruzsálem lakóit és
eltántorította Jehúdát. **12** És eljutott hozzá egy írás Élijáhú
prófétától, mondván: Így szól az Örökkévaló, ősödnek Dávidnak
Istene: mivelhogy nem jártál atyádnak Jehósáfátnak útjain
és Ászának, Jehúda királyának útjain, **13** hanem jártál Izrael
királyainak útján és paráznaságra vitted Jehúdát meg Jeruzsálem
lakóit, amint paráznaságot okozott Acháb háza, s testvéreidet is,
atyád házát, akik jobbak nálad, megölted: **14** íme az Örökkévaló
sújtja népedet nagy csapással, meg fiaidat és feleségeidet s
egész vagyonodat. **15** Te pedig sokféle betegségben leszel,
beleidnek betegségében, mígnem beleid kimennek a betegség
által napokon és napokon át. **16** És fölébresztette az Örökkévaló
Jehórám ellen a filiszteusok és az arabok szellemét, akik
a Kúsbeliek oldalán laktak. **17** És fölvonultak Jehúdába és

elfoglalták azt és fogságba vitték az egész vagyont, amely
a király házában találtatott, meg fiait s feleségeit is; és nem
maradt meg neki fia, csakis Jehóácház, fiainak legkisebbje. **18**
És mindezután sújtotta őt az Örökkévaló belein betegséggel
gyógyíthatatlanul. **19** És volt napok és napok múlva, midőn
két év múlva lejárt a vég, kimentek belei betegsége közben
s meghalt kínos betegségekben; és nem rendezett számára
a népe máglyaégetést, őseinek máglyaégetése módjára. **20**
Harminckét éves volt, midőn királlyá lett s nyolc évig uralkodott
Jeruzsálemben; és ment kedveltetés nélkül, s eltemették őt
Dávid városában, de nem a királyok sírjaiban.

22 És királlyá tették helyette Jeruzsálem lakói Achazjáhút,
legkisebbik fiát, mert mind az idősebbeket megölte az a csapat,
amely az arabokkal a táborba jött; és király lett Achazjáhú,
Jehórám Jehúda királyának fia. **2** Negyvenkét éves volt
Achazjáhú, midőn király lett s egy évig uralkodott Jeruzsálemben;
anyjának neve pedig Ataljáhú, Omri leánya. **3** Ő is Acháb házának
útjain járt, mert anyja volt tanácsadója a gonosztevésben. **4**
És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, úgy mint
Acháb háza, mert ők voltak tanácsadói atyjának halála után, az
ő romlására. **5** Járt is az ő tanácsuk szerint; s elment háborúba
Jehórámmal, Acháb fiával, Izrael királyával Chazáél, Arám királya
ellen Rámót-Gileádba; de megverték az Arámbeliek Jórámot. **6**
És visszament, hogy gyógyíttassa magát Jizreélben, mert sebei
voltak, melyeket ütöttek rajta Rámában, midőn harcolt Chazáél,
Arám királya ellen; Azarjáhú, Jehórám fia pedig, Jehúda királya,
lement, hogy meglátogassa Jehórámot, Acháb fiát, Jizreélben,
mert beteg volt. **7** És Istentől volt Achazjáhú vesztére, hogy
elment Jórámhoz, s midőn odaért, kiment Jehórámmal Jéhú,

Nimsi fia ellen, akit az Örökkévaló fölkent volt, hogy kiirtsa
Acháb házát. 8 És volt, midőn Jéhú ítéletet tartott Acháb háza
fölött, találta Jehúda nagyjait s Achazjáhú testvéreinek fiait,
akik szolgálatot végeztek Achazjáhúnál, és megölte őket. 9
És kereste Achazjáhút s elfogták őt – ő ugyanis elrejtőzött
Sómrónban – s elvitték őt Jéhúhoz s megölték őt s eltemették,
mert azt mondták: Jehósáfát fia ő, aki kereste az Örökkévalót
egész szívével. És nem volt Achazjáhú házából senki, aki erővel
bírt volna az uralomra. 10 Ataljáhú pedig, Achazjáhú anyja látta,
hogy meghalt a fia, akkor felkelt s elpusztította Jehúda házának
minden az uralomra való magzatját. 11 De Jehósabeát, a király
leánya vette Jóást, Achazjáhú fiát, s ellopta a megölésre szánt
királyfiak közül, s betette őt meg dajkáját az ágyak termébe; és
elrejtette őt Jehósabeát, Jehórám király leánya, Jehójádá papnak
felesége, mert ő volt Achazjáhúnak nővére, Ataljáhú elől, úgy
hogy nem ölhette őt meg. 12 És volt velük elrejtőzve az Istennek
házában hat évig, míg Ataljáhú uralkodott az ország fölött.

23 A hetedik évben pedig megerősödött Jehójádá és
szövetségbe vette magával a századok tisztjeit: Azarját,
Jeróchám fiát, Jismáélt, Jehóchánán fiát, Azarjáhút, Óbéd
fiát, Máaszéjáhút, Adájáhú fiát és Elísáfátot, Zikhri fiát. 2 És
körüljártak Jehúdában és összegyűjtötték a levitákat mind a
Jehúda városaiból és Izrael atyai házainak fejeit, s eljöttek
Jeruzsálembe. 3 És kötött az egész gyülekezet szövetséget
a királlyal az Istennek házában; s ő mondta nekik: Íme a
király fia legyen király, amint az Örökkévaló kimondta Dávid
fiai felől. 4 Ez az, amit tegyetek: a harmadrész közületek, akik
szombaton bevonulnak, a papok és leviták közül, kapuőrök
legyenek a küszöböknél; 5 egy harmadrész pedig a király

házában, s egy harmadrész az alap kapujánál, s az egész
nép az Örökkévaló házának udvaraiban. **6** És ne menjen be
az Örökkévaló házába más, mint a papok s a leviták közül a
szolgálattevők; ők menjenek be, mert szentek ők, az egész nép
pedig őrizze az Örökkévaló őrizetét. **7** És a leviták közbefogják
a királyt köröskörül, ki-ki fegyvereivel kezében, s aki bemegy
a házba, ölessék meg; és legyetek a királynál, midőn be és
kijár. **8** És cselekedtek a leviták s egész Jehúda mind aszerint,
amint parancsolta Jehójádá pap a vette kiki a maga embereit, a
szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt, mert
Jehójádá pap el nem bocsátotta az osztályokat. **9** Ekkor adta
Jehójáda pap a századok tisztjeinek a lándzsákat és a pajzsokat
és a fegyvereket, a Dávid királytól valókat, amelyek az Isten
házában voltak. **10** És fölállította az egész népet, s ki-ki volt
az ő fegyverével kezében, a háznak jobb oldalától a háznak
baloldaláig; az oltár mellé és a ház mellé, körülfogva a királyt. **11**
Erre kivezették a király fiát, ráadták a koronát s a díszt, s királlyá
tették őt; s felkenték őt Jehójádá meg fiai és mondták: Éljen a
király! **12** Midőn Ataljáhú hallotta a nép s a futárok hangját, mint
dicsérték a királyt, bement a néphez az Örökkévaló házába. **13**
És látta, íme a király ott áll az oszlopa mellett a bemenetnél,
a vezérek pedig és a trombitások a király mellett, s mind az
ország népe örvendve s fújva a trombitákat s az énekesek
hangszereikkel s jelt adva a dicsérésre: ekkor megszaggatta
Ataljáhú a ruháit s mondta: Összeesküvés, összeesküvés! **14**
Ekkor kivezette Jehójádá pap a századok tisztjeit, a sereg fölé
rendelteket, s szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között s
aki utána megy, ölessék meg karddal! Mert azt mondta a pap: ne
öljétek meg az Örökkévaló házában. **15** És engedtek neki helyet,

hogy bemehetett a lovak kapujának bejáratán át a királyi házba,
s megölték őt ott. **16** Ekkor Jehójádá szövetséget kötött maga
között, az egész nép között és a király között, hogy népévé
legyen az Örökkévalónak. **17** Erre bement az egész nép a Báal
házába és lerombolták azt, oltárait és szobrait összetörték;
Mattánt pedig, a Báal papját, agyonütötték az oltárok előtt. **18** És
rendelt Jehójádá tisztségeket az Örökkévaló házába a levita
papok kezébe, akiket Dávid beosztott az Örökkévaló háza fölé,
hogy bemutassák az Örökkévaló égőáldozatait, amint írva van
Mózes tanában, örömmel s énekkel, Dávid rendje szerint. **19**
És fölállította a kapuőröket az Örökkévaló házának kapuihoz,
hogy ne menjen be az, aki tisztátalan valamely dologban. **20** És
vette a századok vezéreit, meg a hatalmasokat s azokat, akik
uralkodnak a népen, meg az ország egész népét és levezette
a királyt az Örökkévaló házából s bementek a felső kapun a
király házába; s ültették a királyt a királyi trónra. **21** És örült mind
az ország népe, a város pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig
megölték karddal.

24 Hét éves volt Jóás, midőn király lett s negyven évig uralkodott
Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Czibja Beér-Sébából.
2 És tette Jóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben,
Jehójádá pap minden napjaiban. **3** És vett neki Jehójádá két
feleséget; s nemzett fiakat s leányokat. **4** És történt azután,
az volt Jóás szívében, hogy megújítja az Örökkévaló házát.
5 És összegyűjtötte a papokat s a levitákat, s mondta nekik:
Induljatok ki Jehúda városaiba s gyűjtsetek egész Izraelből pénzt
kijavítani Istentek házát évről évre, s ti siessetek a dologgal!
De a leviták nem siettek. **6** Ekkor hívta a király Jehójádát, a
főpapot s mondta neki: Miért nem ügyeltél a levitákra, hogy

hozzák Jehúdából és Jeruzsálemből a Mózes, az Örökkévaló
szolgája, és Izrael gyülekezete által kivetett adót a bizonyság
sátra számára? **7** Mert a gonosz Ataljáhú – az ő fiai rést törtek
az Istennek házán s az Örökkévaló házának minden szentségét
is elhasználták a Báalok számára. **8** És meghagyta a király s
készítettek egy ládát, s elhelyezték azt az Örökkévaló házának
kapuján kívülről. **9** És hírt adtak Jehúdában és Jeruzsálemben,
hogy hozzák az Örökkévalónak a Mózes, Isten szolgája által
Izraelre a pusztában kivetett adót. **10** És örültek mind a nagyok
s az egész nép, s hoztak s bedobták a ládába, egész a
megtelésig. **11** És volt, midőn a ládát odavitték a levitáktól
kezelt királyi hivatalba, s midőn látták, hogy sok a pénz, akkor
eljött a király írója s a főpap tisztje és kiürítették a ládát s
vitték azt s visszahelyezték helyére; így cselekedtek nap-nap
után s gyűjtöttek pénzt bőven. **12** És odaadták azt a király
meg Jehójádá az Örökkévaló háza szolgálata munkavezetőinek
s ezek béreltek kővágókat és ácsokat, hogy kijavítsák az
Örökkévaló házát, meg vas- és rézműveseket, hogy kijavítsák
az Örökkévaló házát. **13** És dolgoztak a munkavezetők és
sikerült a munka befejezése általuk; s felállították az Isten házát
méretei szerint s megerősítették azt. **14** És midőn elvégezték,
bevitték a király s Jehójádá elé a többi pénzt, s készített abból
edényeket az Örökkévaló háza számára, szolgálati s áldozati
edényeket és csészéket és arany meg ezüst edényeket; és
bemutattak égőáldozatokat az Örökkévaló házában állandóan
Jehójádá minden napjaiban. **15** És megöregedett Jehójádá
s megtelt napokkal s meghalt; százharminc éves volt, midőn
meghalt. **16** És eltemették őt Dávid városában a királyok mellé,
mert jót cselekedett Izraellel s az Isten s annak háza iránt. **17**

És Jehójádá halála után jöttek Jehúda nagyjai a leborultak a
király előtt; akkor hallgatott a király rájuk. **18** És elhagyták az
Örökkévalónak, őseik Istenének házát, s szolgálták az asérákat
s a bálványokat; és harag volt Jehúda és Jeruzsálem fölött
eme vétkezésük miatt. **19** És ő küldött hozzájuk prófétákat,
hogy visszatérítsék az Örökkévalóhoz; intették is őket, de azok
nem figyeltek. **20** És az Isten szelleme szállta meg Zekharját,
Jehójádá papnak fiát s odaállt a nép elé s mondta nekik: Így szól
az Isten: miért szegitek meg az Örökkévaló parancsolatait, hogy
ne boldoguljatok? Mivel elhagyjátok az Örökkévalót, elhagy ő
is titeket. **21** És összeesküdtek ellene s meghajigálták kővel
a király parancsára, az Örökkévaló házának udvarában. **22**
És meg nem emlékezett Jóás király a szeretetről, amelyet
tett vele annak atyja Jehójádá, s megölte a fiát: s halálakor
mondta: Lássa az Örökkévaló és kérje számon! **23** És volt
az év fordultakor felvonult ellene Arám serege s behatoltak
Jehúdába és Jeruzsálembe, s elpusztították mind a nép nagyjait
a nép közül, minden zsákmányukat pedig elküldték Darmészek
királyának. **24** Bár kevés emberrel jött Arám hadserege, de az
Örökkévaló kezükbe adott igen nagy hadsereget, mert elhagyták
az Örökkévalót, őseik Istenét; Jóáson pedig büntetést végeztek.
25 És midőn elmentek tőle, bizony nagy betegségekben hagyták
őt – összeesküdtek ellene a szolgái, Jehójádá pap fiainak kiontott
vére miatt, s megölték őt ágyában s meghalt; s eltemették őt
Dávid városában, de nem temették őt el a királyok sírjaiban. **26**
És ezek azok, akik összeesküdtek ellene Zábád, Simeátnak
az ammóni nőnek fia, és Jehózábád, a móábi nőnek Simritnek
fia. **27** És fiai, meg a róla való sok prófétai beszéd s az Isten

házának megalapítása, íme meg vannak írva a királyok fejtegető
könyvében. És királlyá lett helyette fia, Amacjáhú.

25 Huszonöt éves korában lett király Amacjáhú és huszonkilenc
évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehóaddán
Jeruzsálemből. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló
szemeiben, de nem teljes szívből. **3** És volt, midőn megerősödött
nála a királyság, megölette szolgáit, akik agyonütötték volt atyját,
a királyt. **4** De gyermekeiket nem ölette meg, hanem, amint
írva van a tanban, Mózes könyvében, hogy megparancsolta az
Örökkévaló, mondván: ne haljanak meg az atyák a gyermekeik
miatt s a gyermekek ne haljanak meg az atyáik miatt, hanem
mindenki a maga vétkéért haljon meg. **5** És összegyűjtötte
Amacjáhú Jehúdát s fölállította őket atyai házak szerint, az ezrek
tisztjei szerint s a százak tisztjei szerint, egész Jehúdából s
Benjáminból; és megszámlálta őket húsz évestől fölfelé s talált
köztük háromszázezer válogatottat, hadbavonulót, lándzsa- és
pajzshordót. **6** És bérelt Izraelből százezer derék vitézt száz
kikkár ezüstön. **7** De az Isten embere jött hozzá, mondván: Oh
király, ne menjen veled Izrael serege, mert nincs az Örökkévaló
Izraellel, mind az Efraim fiaival. **8** Hanem menj te egyedül,
cselekedjél, légy erős a háborúra, nehogy elejtsen téged az
Isten az ellenség előtt, mert Istennél van a hatalom, segíteni
és elejteni. **9** És mondta Amacjáhú az Isten emberének: S
mit tegyek a száz kikkárral, amit Izrael csapatáért adtam? S
mondta Isten embere: Van az Örökkévalónak, hogy adhat neked
többet ennél. **10** És elkülönítette Amacjáhú azt a csapatot, amely
hozzá jött Efraimból, hogy menjenek helyükre; s fellobbant a
haragjuk nagyon Jehúda ellen s visszatértek helyükre fellobbant
haraggal. **11** Amaczjáhú azonban megerősödött és elvezérelte a

népét s ment a Sósvölgybe s megverte Széír fiait, tízezret. **12**
Tízezret pedig elevenen fogtak el Jehúda fiai s elvitték őket
a szikla csúcsára, s letaszították őket a szikla csúcsáról, és
mindannyian szétzúzódtak. **13** Ama csapat legényei pedig,
amelyet Amacjáhú visszaküldött, hogy ne menjenek vele a
háborúba, portyáztak Jehúda városaiban Sómróntól egészen
Bét-Chórónig; agyonütöttek közülük háromezret s prédáltak nagy
prédát. **14** És volt, miután Amacjáhú megjött az Edómbeliek
megverése után, akkor elhozta Széír fiainak isteneit s felállította
azokat magának istenekül; előttük borul le s azoknak füstölögtet.
15 És föllobbant az Örökkévaló haragja Amaczjáhú ellen s küldött
hozzá prófétát és szólt hozzá: Miért kerested fel azon nép
isteneit, amelyek nem mentették meg népüket a te kezedből? **16**
És volt, midőn szólt hozzá, akkor mondta neki: Vajon a király
tanácsadójául tettünk-e meg téged? Hagyd abba, miért verjenek
meg téged? S abbahagyta a próféta s mondta: Tudom, hogy
elhatározta Isten, hogy elpusztítson téged, mivelhogy ezt tetted
s nem hallgattál tanácsomra. **17** És tanácskozott Amacjáhú,
Jehúda királya, s küldött Jóáshoz, Jéhú fia, Jehóácház fiához,
Izrael királyához, mondván: Gyere, nézzünk egymás szemébe.
18 Erre küldött Jóás, Izrael királya, Amacjáhúhoz, Jehúda
királyához, mondván: A Libanonon levő tövis küldött a Libanonon
levő cédrushoz, mondván: add leányodat fiamnak feleségül. De
arra ment a mező vadja, mely a Libanonban volt s összetaposta
a tövist. **19** Azt mondtad, íme megverted Edómot s ezért elkapott
téged a szíved tiszteletszerzésre; most maradj a házadban!
Miért ingerled fel a veszedelmet, hogy elessél te és Jehúda
teveled? **20** De nem hallgatott rá Amacjáhú, mert Istentől való
volt, azért hogy őket kézbe adja, mivel keresték Edóm isteneit.

21 És fölvonult Jóás, Izrael királya, s szembenéztek egymással,
ő és Amaczjáhú, Jehúda királya, a Jehúdabeli Bét-Sémesben.
22 És vereséget szenvedett Jehúda Izrael előtt s megfutamodtak
ki-ki a sátraihoz. **23** Amacjáhút pedig, Jehúda királyát, Jóásnak,
Jehóácház fiának fiát, elfogta Jóás, Izrael királya Bét-Sémesben;
elvitte őt Jeruzsálembe és rést ütött Jeruzsálem falában, Efraim
kapujától a sarok-kapuig, négyszáz könyöknyit, **24** meg minden
aranyat, ezüstöt s mind az edényeket, melyek találtattak az Isten
házában Óbéd-Edómnál s a király házának kincseit, valamint a
túszokat; s visszatért Sómrónba. **25** És élt Amacjáhú, Jóás fia,
Jehúda királya, Jóásnak, Jehóácház fiának, Izrael királyának
halála után tizenöt évig. **26** Amacjáhú egyéb dolgai pedig, az
előbbiek s az utóbbiak nemde meg vannak írva Jehúda és
Izrael királyainak könyvében. **27** És az időtől kezdve, hogy
Amacjáhú eltávozott az Örökkévalótól, összeesküvést szőttek
ellene Jeruzsálemben, és elmenekült Lákhisba; de küldtek utána
Lákhisba s megölték ott. **28** Elvitték őt lovakon és eltemették őt
ősei mellé Jehúda városában.

26 Erre vette Jehúda egész népe Uzzijáhút, ő pedig tizenhat
éves volt, s királlyá tették őt, atyja, Amacjáhú helyett. **2** Ő
fölépítette Élótot s visszaszerezte Jehúdának, azután hogy ősei
mellé feküdt a király. **3** Tizenhat éves volt Uzzijáhú, midőn
király lett s ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának
neve pedig Jekhalja Jeruzsálemből. **4** És tette azt, ami helyes
az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atyja,
Amacjáhú. **5** És azon volt, hogy Istent keresse Zekharjáhú
napjaiban, aki értett az isteni látomáshoz; s ameddig kereste az
Örökkévalót, szerencséssé tette őt az Isten. **6** És kivonult s
harcolt a filiszteusok ellen s rést tört Gát falán s Jabné falán

és Asdód falán; s épített városokat Asdódban s a filiszteusok
között. **7** És megsegítette őt az Isten a filiszteusok és az
arabok ellen, akik laktak Gúr-Báalban és a Máónbeliek ellen.
8 És adtak az Ammónbeliek ajándékot Uzzijáhúnak, s terjedt
a híre Egyiptom tájáig, mert felette erőssé lett. **9** És épített
Uzzijáhú tornyokat Jeruzsálemben a sarokkapu fölött és a
völgy kapuja fölött és a szöglet fölött, s megerősítette azokat.
10 És épített tornyokat a pusztában és vájt számos vermet,
mert sok jószága volt neki, mind az alföldön, mind a síkságon,
földművesei s vincellérei a hegyekben és a termőföldön, mivel
a földnek kedvelője volt. **11** És volt Uzzijáhúnak hadviselő
serege, akik csapatban hadba vonultak, számlálásuk száma
szerint, Jeíél, az író által és Máaszéjáhú, a tisztviselő által,
a király nagyjai közül való Chananjáhú kezében. **12** Az atyai
házak fejeinek egész száma, derék vitézekből: kétezerhatszáz
13 és kezük alatt hadseregül: háromszázhétezer s ötszáz,
akik hadat viselnek a seregnek erejével, segítvén a királyt az
ellenség ellen. **14** És készített nekik Uzzijáhú az egész sereg
számára pajzsokat, lándzsákat, sisakokat, páncélokat, íjakat és
parittyaköveket. **15** És készített Jeruzsálemben mesterséges
műveket, mesterségesen kigondolva, hogy legyenek a tornyokon
s a sarkokon, hogy lőhessen a nyilakkal s nagy kövekkel; és
terjedt a híre messzire, mert csodásan segíttetett meg, úgy hogy
erőssé lett. **16** S amint megerősödött, emelkedett a szíve a
megromlásig s hűtlenkedett az Örökkévaló, az ő Istene ellen;
s bement az Örökkévaló templomába, hogy füstölögtessen a
füstölőszer oltárán. **17** És bement utána Azarjáhú pap s vele
az Örökkévaló papjai, nyolcvan derék ember. **18** És eléálltak
Uzzijáhú királynak s mondták neki: Nem téged illet, Uzzijáhú,

az Örökkévalónak füstölögtetni, hanem a papokat, Áronnak
fiait, akik füstölögtetni szentelvék; menj ki a szentségből, mert
hűtlenkedtél, s nem lesz neked dicsőségül az Örökkévalótól az
Istentől. **19** És fölháborodott Uzzijáhú, kezében pedig volt a
füstölőedény a füstölésre; de midőn háborgott a papokkal, a
bélpoklosság kiütött homlokán a papok előtt, az Örökkévaló
házában, a füstölőszer oltára mellett. **20** És midőn feléfordult
Azarjáhú a főpap s mind a papok s íme, ő bélpoklos volt a
homlokán, akkor sietve elűzték őt onnan; és ő is sietve ment
kifelé, mert sújtotta őt az Örökkévaló. **21** És Uzzijáhú király
bélpoklos volt halála napjáig s mint bélpoklos lakott az elzárás
házában, mivel kizáratott az Örökkévaló házából; fia Jótám
pedig a király háza fölött volt, törvényt szolgáltatva az ország
népének. **22** Uzzijáhúnak egyéb dolgait pedig, az előbbieket s az
utóbbiakat, megírta Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta. **23** És feküdt
Uzzijáhú az ősei mellé s eltemették őt ősei mellé a királyok
temetési mezején, mert azt mondták: bélpoklos ő. És király lett
helyette fia Jótám.

27 Huszonöt éves volt Jótám, midőn király lett, s tizenhat évig
uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jerúsa, Czádók
leánya. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben
mind aszerint, amint tett atyja, Uzzijáhú; csakhogy nem ment be
az Örökkévaló templomába, de a nép még mindig romlott volt. **3**
Ő építette az Örökkévaló házának felső kapuját s az Ófel falán
sokat épített. **4** És városokat épített Jehúda hegységében és az
erdőkben épített várakat és tornyokat. **5** És ő harcolt Ammón fiai
királyával s győzött fölöttük, s adtak neki Ammón fiai abban
az évben száz kikkár ezüstöt, meg tízezer kór búzát, s árpát
tízezret. Ezt fizették neki Ammón fiai a második s harmadik

évben is. 6 És megerősödött Jótám, mert az Örökkévaló, az ő
Istene előtt szilárdította útjait. 7 Jótámnak egyéb dolgai pedig s
mind a háborúi s útjai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda
királyainak könyvében. 8 Huszonöt éves volt, midőn király lett, s
tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. 9 És feküdt Jótám ősei
mellé, s eltemették őt Dávid városában; s király lett helyette fia
Ácház.

28 Húsz éves volt Ácház, midőn király lett s tizenhat évig
uralkodott Jeruzsálemben; és nem tette azt, ami helyes az
Örökkévaló szemeiben, mint atyja Dávid; 2 hanem járt Izrael
királyai útjain; és öntött képeket is készített a Báaloknak. 3 S ő
füstölögtetett Ben-Hinnóm völgyében s átvezette gyermekeit a
tűzön, mint a nemzetek utálatai, amelyeket elűzött az Örökkévaló
Izrael fiai elől. 4 Áldozott s füstölögtetett a magaslatokon s
a halmokon s minden zöldellő fa alatt. 5 És átadta őt az
Örökkévaló az ő Istene Arám királya kezébe, s megverték őt s
ejtettek közülük sok foglyot s elvitték Darmészekbe; és Izrael
királya kezébe is adatott, és ez megverte őt nagy vereséggel. 6
És megölt Pékach, Remaljáhú fia, Jehúdában százhúszezret
egy napon, mindannyi vitéz ember, mivelhogy elhagyták az
Örökkévalót, őseik Istenét. 7 És megölte Zikhri, Efraim vitéze,
Maaszéjáhút, a király fiát, és Azríkámót, a ház elöljáróját és
Elkánát, a király mellett a másodikat. 8 És elfogtak Izrael fiai
testvéreikből kétszázezret, asszonyokat, fiúkat és leányokat, s
nagy zsákmányt is prédáltak el tőlük, s elvitték a zsákmányt
Sómrónba. 9 És ott volt az Örökkévalónak egy prófétája, neve
Ódéd, s ez kiment a sereg elébe, amely Sómrón felé jött s mondta
nekik: Íme az Örökkévalónak, őseitek Istenének Jehúda ellen
való haragjában adta őket kezetekbe, s ti öldöstetek közöttük oly

dühvel, amely az egekig ért. **10** S most, Jehúda és Jeruzsálem
fiait szolgákul és szolgálókul szándékozzátok magatoknak
alávetni! Nemde ez csak nektek lesz bűnösségül az Örökkévaló,
a ti Istenetek előtt. **11** Most tehát hallgassatok meg engem,
s adjátok vissza a foglyokat, akiket ejtettetek testvéreitekből,
mert az Örökkévaló föllobbant haragja van ellenetek. **12** Ekkor
odaálltak férfiak Efraim fiainak fejei közül: Azarjáhú, Jehóchánán
fia, Berekhjáhú, Messillémót fia, Chizkijáhú, Sallúm fia és
Amásza, Chadláj fia, a hadból érkezők elé, **13** s mondták
nekik: Ne hozzátok ide a foglyokat, mert azért hogy legyen
rajtunk bűnösség az Örökkévaló előtt, szándékoztok hozzátenni
vétkeinkhez s bűnösségünkhöz, mert nagy bűnösségünk van s
föllobbant harag Izrael ellen. **14** Erre elengedte a fegyveres
csapat a foglyokat és a prédát a nagyok s az egész gyülekezet
előtt. **15** És felkeltek a név szerint megnevezett férfiak s
támogatták a foglyokat, s a mezíteleneket közülük felöltöztették
a zsákmányból, s ellátták őket ruhával meg saruval, s enniük és
inniuk adtak s megkenték őket s elvezették őket szamarakon
mind a gyengéket, s elvitték őket Jerichóba, a pálmák városába,
testvéreik mellé, s visszatértek Sómrónba. **16** Abban az időben
küldött Ácház király Assúr királyaihoz, hogy segítsenek neki. **17**
És azonfelül jöttek az Edómbeliek, vereséget okoztak Jehúdában
s foglyokat ejtettek. **18** A filiszteusok pedig portyáztak az Alföld
városaiban és Jehúda délvidékén s elfoglalták Bét-Sémest,
Ajjálónt, Gedérótot, Szákhót s leányvárosait, meg Timnát s
leányvárosait, és Gimzót meg leányvárosait s megtelepedtek ott.
19 Mert megalázta az Örökkévaló Jehúdát Ácház, Izrael királya
miatt, mivel elvadította Jehúdát s hűtlenkedve hűtlenkedett az
Örökkévaló ellen. **20** És jött ellene Tilgat-Pilneészer, Assúr

királya s szorongatta, de nem támogatta őt. **21** Bár Acház
kifosztotta volt az Örökkévaló házát és a király meg a nagyok
házát s adta Assúr királyának, de nem a maga segítségére. **22**
És midőn szorongatta őt, továbbra is hűtlenkedett az Örökkévaló
ellen: ő, Ácház király. **23** És áldozott Darmészek isteneinek,
akik neki vereséget okoztak, s azt mondta: Minthogy Arám
királyainak Istenei segítették meg őket, azoknak fogok áldozni,
hogy megsegítsenek engem; de ezek lettek neki elbukására és
egész Izraelnek. **24** És összeszedte Ácház az Isten házának
edényeit s letörte az Isten házának edényeit s bezárta az
Örökkévaló házának kapuit s készített magának oltárokat minden
sarkon Jeruzsálemben. **25** És Jehúda minden egyes városában
készített magaslatokat, hogy füstölögtessen más isteneknek; s
bosszantotta az Örökkévalót, ősei Istenét. **26** És egyéb dolgai s
mind az ő útjai, az előbbiek és az utóbbiak, íme meg vannak
írva Jehúda és Izrael királyai könyvében. **27** És feküdt Ácház
ősei mellé s eltemették őt a városban, Jeruzsálemben, mert
nem vitték el őt Izrael királyai sírjaiba. S király lett helyette fia
Jechizkijáhú.

29 Jechizkijáhú király lett huszonötéves korában és
huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyja neve pedig
Abija, Zekharjáhú leánya. **2** És tette azt, ami helyes az
Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tette őse Dávid.
3 Ő, uralkodásának első évében, az első hónapban, megnyitotta
az Örökkévaló házának kapuit s kijavította azokat. **4** És hozatta
a papokat s levitákat s összegyűjtötte őket a kelet felé fekvő
térén. **5** És mondta nekik: Hallgassatok meg engem, leviták,
most szenteljétek meg magatokat és szenteljétek meg az
Örökkévalónak, őseitek Istenének házát s távolítsátok el az

undokságot a szentségből. **6** Mert hűtlenkedtek az őseink
s cselekedték azt, ami rossz az Örökkévaló, a mi Istenünk
szemeiben s elhagyták őt, s elfordították arcukat az Örökkévaló
hajlékától s hátat mutattak. **7** Be is zárták a csarnok ajtait s
eloltották a mécseseket s a füstölő szert nem füstölögtették s
égőáldozatot nem mutattak be a szentélyben Izrael Istenének. **8**
Lett tehát az Örökkévaló haragja Jehúda és Jeruzsálem ellen s
tette őket iszonyodássá, iszonyattá s pisszegéssé, amint látjátok
szemeitekkel. **9** És íme, elestek a mi őseink kard által, fiaink s
leányaink s nejeink pedig fogságban vannak emiatt. **10** Most az
van szívemben, hogy szövetséget kössek az Örökkévalóval,
Izrael Istenével, hogy hárítsa el mirólunk az ő fellobbant haragját.
11 Fiaim, ne lankadjatok, mert titeket választott ki az Örökkévaló,
hogy álljatok előtte, neki szolgálatot végezni ahogy legyetek
neki szolgálattevői s füstölögtetői. **12** Ekkor felkeltek a leviták:
Máchat, Amászaj fia, Jóél, Azarjáhú fia, a Keháti fiai közül,
Merári fiai közül pedig: Kis, Abdí fia s Azarjáhú, Jehallelél fia; s
a Gérsunni közül: Jóách, Zimma fia, s Éden, Jóách fia; **13** s
Elicáfán fiai közül: Símri és Jeíél; s Ászáf fiai közül Zekharjáhú
s Mattanjáhú; **14** s Hémán fiai közül Jechíél meg Simei; a
Jedútún fiai közül: Semája és Uzziél. **15** És összegyűjtötték a
testvéreiket s megszentelték magukat s bementek a királynak az
Örökkévaló igéi szerint adott parancsa szerint, hogy megtisztítsák
az Örökkévaló házát. **16** És bementek a papok az Örökkévaló
házának bensejébe a tisztítás végett, s kivitték mindazt a
tisztátlanságot, amelyet találtak az Örökkévaló templomában, az
Örökkévaló házának udvarába; s átvették a leviták, hogy kivigyék
a Kidrón patakjába künn. **17** És megkezdték a szentelést az első
hónap elsején, s a hó nyolcadikán bementek az Örökkévaló

csarnokába s megszentelték az Örökkévaló házát nyolc nap
múlva: így bevégezték az első hónap tizenhatodik napján.
18 Ekkor bementek belülre Chizkijáhú királyhoz s mondták:
Megtisztítottuk az Örökkévaló egész házát s az égőáldozat oltárát
s mind az edényeit s a kenyérrend asztalát s mind az edényeit;
19 s mind az edényeket, amelyeket Ácház király uralkodása alatt
hűtlenségében elvetett, helyükre tettük s megszenteltük, s íme
ott vannak az Örökkévaló oltára előtt. **20** És fölkelt Jechizkijáhú
király korán reggel s összegyűjtötte a város nagyjait s fölment az
Örökkévaló házába. **21** És bevittek hét tulkot, hét kost, meg
hét juhot és hét kecskebakot vétekáldozatul a királyságért, a
szentélyért és Jehúdáért; s meghagyta Áron fiainak a papoknak,
hogy mutassák be az Örökkévaló oltárán. **22** És levágták a
szarvasmarhát, s a papok fölfogták a vért és ráhintették az
oltárra; s levágták a kosokat s ráhintették a vért az oltárra; s
levágták a juhokat s ráhintették a vért az oltárra. **23** És odavitték a
vétekáldozatra való bakokat a király s a gyülekezet elé, s rátették
azokra kezeiket. **24** És levágták azokat a papok s tisztításul
rátették vérüket az oltárra, hogy engesztelést szerezzenek egész
Izraelért; mert egész Izraelnek szánta a király az égőáldozatot
s a vétekáldozat. **25** És felállította a levitákat az Örökkévaló
házában cimbalmokkal, lantokkal és hárfákkal, Dávidnak s
Gádnak, a király látójának s Nátán prófétának parancsolata
szerint, mert az Örökkévaló rendelete szerint volt e parancs az
ő prófétái által. **26** És odaálltak a leviták Dávid hangszereivel
s a papok a trombitákkal. **27** És meghagyta Chizkijáhú, hogy
mutassák be az égőáldozatot az oltáron; s midőn megkezdődött
az égőáldozat, megkezdődött az Örökkévaló éneke s a trombiták,
még pedig Dávidnak, Izrael királyának hangszerei alapján. **28** És

az egész gyülekezet leborult, s az ének fölhangzott s a trombiták
trombitáltak; mindez az égőáldozat befejeztéig. **29** És mihelyt
bevégezték az áldozást, letérdeltek a király s akik mellette
voltak, és leborultak. **30** És meghagyta Jechizkijáhú király meg a
nagyok a levitáknak, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak és
Ászáfnak, a látónak szavaival, s dicsérték egész örömmel s
meghajtották magukat s leborultak. **31** És megszólalt Jechizkijáhú
s mondta: Most megtöltöttétek kezeteket az Örökkévalónak,
lépjetek ide s hozzatok vágóáldozatokat s hálaáldozatokat az
Örökkévaló házába; s hozott a gyülekezet vágóáldozatokat s
hálaáldozatokat meg égőáldozatokat minden arra hajló szívű.
32 És volt az égőáldozat száma, melyet hozott a gyülekezet,
szarvasmarha hetven, kos száz, juh kétszáz; égőáldozatul az
Örökkévalónak mindez. **33** S a szentségek: szarvasmarha
hatszáz, s aprójószág háromezer. **34** Csakhogy a papok kevesen
voltak s nem tudták mind az égőáldozatoknak bőrét lehúzni; és
támogatták őket testvéreik a leviták, mígnem bevégződött a
munka s mígnem a papok megszentelték magukat, mert a leviták
egyenesebb szívűek voltak a megszentelkedésre, mint a papok.
35 És égőáldozat is sok volt a békeáldozatok zsiradékaival s
az égőáldozathoz való italáldozatokkal. Így megszilárdult az
Örökkévaló házának szolgálata. **36** És örült Jechizkijáhú s az
egész nép afelett, amit az Isten a népnek szerzett, mert hirtelen
történt a dolog.

30 És küldött Jechizkijáhú egész Izraelhez s Jehúdához, s
leveleket is írt Efraimhoz s Menasséhez, hogy jöjjenek el az
Örökkévaló házába Jeruzsálemben, megtartani a pészachot
az Örökkévalónak, Izrael Istenének. **2** És elhatározta a király
meg nagyjai s az egész gyülekezet Jeruzsálemben, hogy

megtartják a pészachot a második hónapban. **3** Mert nem
tudták megtartani abban az időben, mivelhogy a papok nem
szentelték meg magukat elegendő számban s a nép nem
gyűlt volt össze Jeruzsálembe. **4** És helyesnek tetszett a
dolog a király szemeiben s az egész gyülekezet szemeiben. **5**
És megállapították, hogy hírt vigyenek szét egész Izraelben
Beér-Sébától Dánig, hogy jöjjenek a pészachot megtartani az
Örökkévalónak, Izrael Istenének. Jeruzsálemben, mert nem
sokaságban tartották meg, amint írva van. **6** És elmentek a
futárok a király s nagyjai kezéből való levelekkel egész Izraelbe
s Jehúdába s a király parancsa szerint mondván: Izrael fiai,
térjetek vissza az Örökkévalóhoz, Ábrahám, Izsák s Izrael
Istenéhez, hogy odaforduljon a maradékhoz, amely megmaradt
közületek Assúr királyai kezéből. **7** És ne legyetek olyanok, mint
őseitek s mint testvéreitek, akik hűtlenkedtek az Örökkévaló,
őseik Istene ellen, s tette őket iszonyattá, amint látjátok. **8** Már
most ne keményítsétek meg nyakatokat, mint őseitek; adjatok
kezet az Örökkévalónak s gyertek az ő szentélyébe, amelyet
örökre megszentelt, s szolgáljátok az Örökkévalót a ti Istenteket,
hogy elforduljon tőletek az ő föllobbant haragja. **9** Mert ha
visszatértek az Örökkévalóhoz, testvéreitek s fiaitok irgalomra
lesznek foglyul-ejtőik előtt s visszatérnek ebbe az országba,
mert könyörületes s irgalmas az Örökkévaló, a ti Istentek, s el
nem fordítja arcát tőletek, ha visszatértek hozzá. **10** De midőn a
futárok vonultak városról városra Efraim s Menasse országában
egészen Zebúlúnig, nevettek rajtuk s kigúnyolták őket. **11** Csak
némelyek Ásérből, Menasseből és Zebúlúnból megalázkodtak
s eljöttek Jeruzsálembe. **12** Jehúdán is volt az Istennek
keze; adva nekik szívet, hogy megtegyék a király s a nagyok

parancsát az Örökkévaló igéje szerint. **13** És sok nép gyülekezett
Jeruzsálembe, hogy megtartsák a kovásztalan kenyerek ünnepét
a második hónapban, fölötte számos gyülekezet. **14** És
fölkeltek s eltávolították az oltárokat, amelyek Jeruzsálemben
voltak, s mind a füstölőket eltávolították s bedobták a Kidrón
patakjába. **15** És levágták a pészacháldozatot a második
hónap tizennegyedikén, és a papok s leviták szégyenkeztek
volt és megszentelték magukat s bemutattak égőáldozatokat az
Örökkévaló házában. **16** És álltak állásukon rendjük szerint,
Mózes az Isten emberének tana szerint; a papok hintették a
vért a leviták kezéből. **17** Mert sokan voltak a gyülekezetben,
akik nem szentelték meg magukat, tehát a leviták voltak a
pészacháldozatok levágásánál minden nem tiszta helyett, hogy
megszenteljék az Örökkévalónak. **18** Mert sokasága a népnek,
sokan Efráimból meg Menasséből, Jisszákhárból s Zebúlúnból
nem tisztálkodtak, hanem ették a pészacháldozatot nem előírás
szerint; hanem Jechízkijáhú imádkozott értük, mondván: az
Örökkévaló, a jóságos, engesztelést ad **19** mindenkiért, aki
megszilárdította szívét, hogy keresse az Istent, az Örökkévalót,
ősei Istenét, ha nem is a szentség tisztasága szerint. **20** És
hallgatott az Örökkévaló Jechizkijáhúra s meggyógyította a népet.
21 És megtartották Izrael fiai, akik találtattak Jeruzsálemben,
a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napig nagy örömmel, s
dicsérték az Örökkévalót nap-nap után a leviták s a papok
hatalmas hangszerekkel az Örökkévalónak. **22** És szívére szólt
Jechizkijáhú mind a levitáknak, akik igazi eszességet tanúsítottak
az Örökkévaló iránt, s ették az ünnepi kenyeret hét napig,
áldozva békeáldozatokat s vallomást téve az Örökkévalónak,
őseik Istenének. **23** És elhatározta az egész gyülekezet, hogy

megtart más hét napot; s tartottak hét napot örömben. **24**
Mert Chizkijáhú, Jehúdah királya adományozott a gyülekezet
részére ezer tulkot s hétezer juhot, s a nagyok adományoztak
a gyülekezet részére ezer tulkot s tízezer juhot; és a papok
megszentelték magukat sokaságban. **25** És örült Jehúda egész
gyülekezete, meg a papok és a leviták, meg az egész gyülekezet,
amely Izraelből jött, s a jövevények, akik Izrael országából jöttek,
s akik Jehúdában laktak. **26** És volt nagy öröm Jeruzsálemben,
mert Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának napjai óta nem
volt ilyesmi Jeruzsálemben. **27** És fölkeltek a papok, a leviták, s
megáldották a népet; és szavuk meghallgatásra talált s eljutott
az imádságuk az ő szent lakába, az égbe.

31 És midőn mindezt elvégezték, kiment az egész ottlevő
Izrael Jehúda városaiba, s összetörték az oszlopokat s kivágták
az asérákat, s lerontották a magaslatokat s az oltárokat egész
Jehúdából; Benjáminból, Efraimban és Menassében is végképen;
s visszatértek mind az Izrael fiai kiki az ő birtokába, a városaikba.
2 És fölállította Jechizkijáhú a papok s leviták osztályait
osztályaik szerint, kit-kit a papok s leviták közül szolgálata szerint
égőáldozat s békeáldozat mellé, hogy szolgálatot tegyenek
s hálát mondjanak s dicsérjenek az Örökkévaló táborainak
kapuiban. **3** És illetményt adott a király a vagyonából az
égőáldozatokra, a reggeli s esti égőáldozatokra, a szombatokon,
újholdakon és ünnepeken való égőáldozatokra, amint írva van
az Örökkévaló tanában. **4** És meghagyta a népnek, Jeruzsálem
lakóinak, hogy adják a papok s a leviták illetményét, azért
hogy megerősödjenek az Örökkévaló tanában. **5** S midőn
híre terjedt a dolognak, bőven hozták Izrael fiai zsengéjét a
gabonának, mustnak, olajnak s méznek s a mező minden

termésének; s mindennek tizedét bőségesen hozták. **6** És Izrael
meg Jehúda fiai, akik laktak Jehúda városaiban, ők is hozták
tizedét a szarvasmarhának s apró jószágnak, meg tizedét a
szentségeknek, amelyek szenteltettek az Örökkévalónak, az ő
Istenüknek hozták, s adakoztak asztagszámra. **7** A harmadik
hónapban kezdték az asztagokat rakni s a hetedik hónapban
bevégezték. **8** És eljöttek Jechizkijáhú és a nagyok s látták
az asztagokat; ekkor áldották az Örökkévalót s népét Izraelt.
9 És midőn Jechizkijáhú megkérdezte a papokat s levitákat
az asztagok felől, **10** akkor szólt hozzá Azarjáhú, a főpap
Czádók házából, s mondta: Amióta kezdték az adományt
hozni az Örökkévaló házába, ettünk, jóllaktunk s hagytunk
is egész sokat, mert az Örökkévaló megáldotta az ő népét,
s ami megmaradt ez a gazdagság itt. **11** Ekkor meghagyta
Jechizkijáhú, hogy rendezzenek be kamarákat az Örökkévaló
házában, s berendeztek; **12** s bevitték az adományt, meg a
tizedet és a szentségeket hűségben; és az elöljáró azok felett
volt a levita Kánanjáhú, meg testvére Símei mint második; **13**
Jechíél pedig, meg Azazjáhú, Náchat, Aszáél, Jerímót, Józábád,
Elíél, Jiszmákhjáhú, Máchat és Benájáhú felügyelők voltak
Kánanjáhú meg testvére Simei kezéből Jechizkijáhú királynak,
meg Azarjáhúnak, az Isten háza elöljárójának megbízásából.
14 És Kóré, Jimna fia, a levita, a kelet felől való kapuőr, az
Istennek szánt fölajánlások fölött volt, hogy átadhassák az
Örökkévaló adományát s a szentek szentjét. **15** És alatta voltak:
Éden, Minjámin, Jésúa, Semájáhú, Amarjáhú, Sekhanjáhú,
a papok városaiban, hűségben, hogy átadják testvéreiknek
az osztályokban, nagynak úgy mint kicsinynek, **16** azokon
kívül, akik származás szerint följegyeztettek, a férfiak három

évestől fölfelé, mindaz, aki bement az Örökkévaló házába, a napról-napra valónak dolgában, szolgálatuk szerint, őrizeteikben osztályaikhoz képest. **17** A származási feljegyzése a papoknak az atyai házaik szerint történt s a levitáké húsz évestől fölfelé, őrizeteikben, osztályaikban, **18** még pedig származás szerint feljegyeztettek minden kisdedükkel, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal az egész gyülekezetre nézve, mert hűségükben szentnek szentelték magukat. **19** Áron fiainak pedig, a papoknak, városaik közlegelőinek mezéjén, minden egyes városban, a név szerint följegyzett férfiaknak adtak illetményeket minden férfinak a papok közül, s minden a származás szerint följegyzettnek a leviták közül. **20** És ekképp cselekedett Jechizkijáhú egész Jehúdában, és tette azt, ami jó és helyes és ami igaz az Örökkévaló, az ő Istene előtt. **21** És minden tettében, amelyet megkezdett az Isten házának szolgálatában és a tanban és a parancsolatban, Istenét keresvén, egész szívvel tette és szerencsés volt.

32 E dolgok és igazság után eljött Szanchérib, Assúr királya, behatolt Jehúdába s táborozott az erősített városok ellen s azt mondta, hogy magának elfoglalja. **2** Midőn Jechizkijáhú látta, hogy eljött Szanchérib s arca a Jeruzsálem ellen való harcra irányul, **3** akkor tanácskozott nagyjaival s vitézeivel, hogy eltömik a források vizeit, amelyek a városon kívül voltak, s ők segítették őt. **4** És gyülekezett sok nép s eltömték mind a forrásokat s a patakot, amely az ország közepette folyik, mondván: miért jöjjenek Assúr királyai s találjanak sok vizet? **5** És erőlködött s megépítette az egész áttört falat s magasabbra építette a tornyokat a kinn egy másik falat, s megerősítette a Millót Dávid városában, s készített fegyvereket bőven és pajzsokat.

6 S helyezett hadi tiszteket a nép fölé, s összegyűjtötte őket
magához a város kapujának terére a szívükre beszélt, mondván:
7 Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek s ne rettegjetek Assúr
királya előtt s az egész vele levő tömeg előtt, mert velünk több
van, mint ővele. **8** Vele van halandónak karja, de velünk van
az Örökkévaló, ami Istenünk hogy megsegítsen minket s hogy
viselje harcainkat. S a nép támaszkodott Jechizkijáhúnak, Jehúda
királyának szavaira. **9** Ezután küldötte Szanchéríb, Assúr királya
az ő szolgáit Jeruzsálembe – ő pedig és egész hatalma ővele
Lákhis előtt volt – Jechizkijáhúhoz, Jehúda királyához s egész
Jehúdához, mely Jeruzsálemben volt, mondván: **10** Így szól
Szanchérib, Assúr királya: miben bíztok, hogy Jeruzsálemben
maradtok az ostrom alatt? **11** Nemde Jechizkijáhú csábítgat
titeket, adván benneteket a halálnak éhség s szomjúság által,
mondván: az Örökkévaló a mi Istenünk, meg fog minket menteni
Assúr királya kezéből? **12** Nemde ő, Jechizkijáhú, eltávolította az
ő magaslatait s oltárait és szólt Jehúdának és Jeruzsálemnek,
mondván: Egy oltár előtt boruljatok le s azon füstölögtessetek?
13 Vajon nem tudjátok-e, mit tettem én meg őseim mind az
országok népeinek; vajon bírták-e az országok nemzeteinek
istenei országukat megmenteni kezemből? **14** Ki az, mind eme
nemzetek istenei közül, amelyeket az én őseim kiirtottak, aki
bírta megmenteni népét az én kezemből, hogy a ti istentek
bírna megmenteni titeket a kezemből? **15** S most ne ámítson
titeket Chizkijáhú s ne csábítgasson titeket ilyeténképpen s
ne higgyetek neki, mert semmiféle nemzetnek és királyságnak
bármely istene nem bírta megmenteni népét kezemből és őseim
kezéből; hát még hogy a ti istenetek nem fog titeket megmenteni
kezemből. **16** És még beszéltek szolgái az Örökkévaló az

Isten ellen és szolgája Jechizkijáhú ellen; **17** leveleket is írt,
hogy káromolja az Örökkévalót, Izrael Istenét s hogy szóljon
róla, mondván: amilyenek az országok nemzeteinek istenei,
amelyek nem mentették meg népüket kezemből, úgy nem
fogja megmenteni népét Jechizkijáhú istene a kezemből. **18** És
kiáltottak fennhangon zsidóul Jeruzsálem népéhez, amely a
falon volt, hogy őket megijesszék s megrémítsék, azért, hogy
bevehessék a várost. **19** És beszéltek Jeruzsálem Istenéről
mint az ország népeinek isteneiről, az ember kezeinek művéről.
20 És imádkozott Jechizkijáhú király és Jesajáhú, Ámóc fia,
a próféta, e miatt, s kiáltottak az egek felé. **21** És küldött az
Örökkévaló angyalt, és megsemmisített minden derék vitézt
és tisztet s vezért Assúr királya táborában; s visszatért arca
szégyenében országába, s midőn bement istenének házába,
az ő istenének származottjai elejtették őt ott karddal. **22** Így
megsegítette az Örökkévaló Jechizkijáhút meg Jeruzsálem lakóit
Szancheribnak, Assúr királyának kezéből s mindenkinek kezéből
s vezérelte őket a körüllevők ellenében. **23** És sokan hoztak
ajándékot az Örökkévalónak Jeruzsálembe s drágaságokat
Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának, és felülemelkedett mind a
nemzetek szemeiben ennek utána. **24** Ama napokban halálosan
megbetegedett Jechizkijáhú s imádkozott az Örökkévalóhoz, s
ez szólt hozzá s csodajelt adott neki. **25** De nem a vele történt
jótétemény szerint viszonozott Jechizkijáhú, hanem fennhéjázott
szíve és lett harag ellene és Jehúda meg Jeruzsálem ellen.
26 De megalázkodott Jechizkijáhú szíve fennhéjázásában, ő
meg Jeruzsálem lakói, s nem jött rájuk az Örökkévaló haragja
Jechizkijáhú napjaiban. **27** És volt Jechizkijáhúnak gazdagsága s
tisztelete felette sok, s kincstárakat készített magának az ezüst,

az arany, a drágakő, meg illatszerek és pajzsok s mindenféle
drága edény számára; **28** s éléstárakat gabona meg must és
olaj termése számára és jászlakat mindennemű állat számára és
szállásokat a nyájak számára. **29** És városokat szerzett magának
és juhokat és szarvasmarhát sokat, mert adott neki Isten felette
nagy vagyont. **30** S ugyancsak Jechizkijáhú eltömte a Gíchón
vize felső eredőjét és terelte lefelé Dávid városának nyugati
részébe; és szerencsés volt Jechizkijáhú minden tettében. **31**
Épp így Bábel nagyjainak követeivel, akik hozzáküldtek, hogy
kérdezzék a csodajelet, mely az országban történt, elhagyta
őt az Isten, csakhogy kipróbálja őt, hogy megtudja mindazt,
ami szívében van. **32** És Jechizkijáhú egyéb dolgai s kegyes
tettei, íme azok meg vannak írva Jesájáhú profétának, Amóc
fiának látomásában, Jehúda s Izrael királyainak könyvében. **33**
És feküdt Jechizkijáhú az ősei mellé s eltemették őt Dávid fiai
sírjainak hágóján; s tisztességet tettek neki halálakor egész
Jehúda s Jeruzsálem lakói. S király lett helyette fia Menasse.

33 Tizenkét éves volt Menasse, midőn király lett s ötvenöt
évig uralkodott Jeruzsálemben. **2** És tette azt, ami rossz
az Örökkévaló szemeiben, azon nemzetek utálatai szerint,
melyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. **3** Újra építette a
magaslatokat, melyeket lerombolt atyja Jechizkijáhú; felállított
oltárokat a Báaloknak s készített asérákat s leborult az ég
egész serege előtt s szolgálta azokat. **4** És épített oltárokat
az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló:
Jeruzsálemben lesz a nevem örökre; **5** épített ugyanis oltárokat
az ég egész seregének az Örökkévaló házának mindkét
udvarában. **6** S ugyanő átvezette fiait a tűzön Ben-Hinnóm
völgyében, jövendölést meg jósolgatást s kuruzslást űzött s

tartott szellemidézőt és halottjóst; sokat tett olyat, ami rossz
az Örökkévaló szemeiben az ő bosszantására. **7** Elhelyezte
a bálvány képét, melyet készített, az Isten házában, melyről
szólt az Isten Dávidhoz s fiához, Salamonhoz: ebbe a házba s
Jeruzsálembe, melyet kiválasztottam mind az Izrael törzsei közül,
helyezem el örökre a nevemet; **8** és nem távolítom el többé Izrael
lábát azon földről, melyet fenntartottam őseiteknek, csak úgy, ha
vigyáznak, hogy megtegyék mindazt, amit parancsoltam nekik
mind a Mózes által adott tan és törvények és rendeletek szerint.
9 De eltévelyítette Menasse Jehúdát és Jeruzsálem lakóit,
hogy még rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket
kipusztított az Örökkévaló Izrael fiai elől. **10** És beszélt az
Örökkévaló Menasséhez s népéhez, de nem figyeltek rá. **11** És
rájuk hozta az Örökkévaló Assúr királya hadvezéreit, s elfogták
Mennassét kampókkal s megkötözték őt bilincsekkel s elvitték
Bábelbe. **12** S midőn megszorult, könyörgött az Örökkévalóhoz,
az ő Istenéhez s nagyon megalázkodott ősei Istene előtt. **13**
És imádkozott hozzá, és engedett fohászának s meghallotta
könyörgését s visszavitte őt Jeruzsálembe a királyságába; ekkor
megtudta Menasse, hogy az Örökkévaló az Isten. **14** Ezután
épített külső falat Dávid városának nyugatra a Gíchontól, a
völgyben, és amerre a halak kapuja felé mennek, s fordult az
Ófel felé, s nagyon magasbította azt; s elhelyezett hadvezéreket
mind az erősített városokban Jehúdában. **15** És eltávolította az
idegen isteneket s a bálványt az Örökkévaló házából s mind az
oltárokat, amelyeket épített volt az Örökkévaló háza hegyén és
Jeruzsálemben, s kidobta a városon kívülre. **16** És helyreállította
az Örökkévaló oltárát s áldozott rajta békeáldozatokat és
hálaáldozatot; és meghagyta Jehúdának, hogy szolgálják az

Örökkévalót, Izrael Istenét. **17** Azonban még mindig áldozott a
nép a magaslatokon, bárcsak az Örökkévalónak, Istenüknek. **18**
Menassénak egyéb dolgai pedig s imádsága az ő Isténéhez
s a látók beszédei, akik beszéltek hozzá az Örökkévalónak,
Izrael Istenének nevében, íme azok meg vannak Izrael királyai
történetében. **19** És imádsága s fohászának elfogadása s minden
vétke s hűtlensége s a helyek, amelyeken magaslatokat épített s
fölállította az asérákat s a faragott képeket megalázkodása előtt:
íme azok meg vannak írva a látók beszédjeiben. **20** És feküdt
Menasse az ősei mellé s eltemették őt a házában. S király lett
helyette fia, Ámón. **21** Huszonkét éves volt Ámon, mikor király
lett s két évig uralkodott Jeruzsálemben. **22** És tette azt, ami
rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tette atyja Menasse;
mind a faragott képeknek is, amelyeket atyja Menasse készített,
áldozott Ámón s szolgálta azokat. **23** De meg nem alázkodott
az Örökkévaló előtt, amint megalázkodott atyja Menasse, mert
ő, Ámón, sok bűnt követett el. **24** És összeesküdtek ellene a
szolgái s megölték őt a házában. **25** De az ország népe megölte
mindazokat, kik összeesküdtek Ámón király ellen s helyébe
királlyá tette az ország népe fiát, Jósijáhút.

34 Nyolc éves volt Jósijáhú, mikor király lett és harmincegy
évig uralkodott Jeruzsálemben. **2** És tette azt, ami helyes az
Örökkévaló szemeiben; járt ősének, Dávidnak útjaiban s nem
tért el se jobbra, se balra. **3** S uralkodása nyolcadik évében,
midőn ő még ifjú volt, kezdte keresni ősének, Dávidnak Istenét
s a tizenkettedik évben kezdette megtisztítani Jehúdát meg
Jeruzsálemet a magaslatoktól, az aséráktól, meg a faragott és
öntött képektől. **4** S lerombolták jelenlétében a Báalok oltárait
a naposzlopokat pedig, amelyek azokon fölül voltak, kivágta;

s az asérákat, meg a faragott s öntött képeket összezúzta és
porrá törte s elhintette azoknak sírja fölé, akik azoknak áldoztak.
5 S a papok csontjait elégette oltáraikon; így megtisztította
Jehúdát és Jeruzsálemet. **6** Továbbá Menasse meg Efraim és
Simeón városaiban egészen Naftáliig, azok romjaiban köröskörül
– **7** lerombolta az oltárakat, és az asérákat meg a faragott
képeket porrá zúzta, mind a naposzlopokat pedig kivágta
Izrael egész országában; erre visszatért Jeruzsálembe. **8** És
uralkodása tizennyolcadik évében, tisztítván az országot s a
házat, küldte Sáfánt, Acaljáhú fiát, s Máaszéjáhút, a város
nagyját s Jóáchot, Jóácház fiát, a kancellárt, hogy kijavítsák az
Örökkévaló, az ő Istene házát. **9** És elmentek Chilkijáhúhoz, a
főpaphoz s adták a pénzt, amelyet hoztak volt az Isten házába,
amelyet gyűjtöttek volt a leviták, a küszöbőrök, Menasséből,
meg Efráimból s Izrael minden maradékából s egész Jehúdából,
meg Benjáminból, s visszatértek Jeruzsálembe. **10** És adták a
munka vezetőknek kezébe, kik rendelve voltak az Örökkévaló
házára, s adták azon munkavezetőknek, kik az Örökkévaló
házában dolgoztak, a háznak javítása és kiigazítása végett; **11** s
átadták a faműveseknek s az építőknek, hogy faragott köveket
vegyenek, meg fát kapcsokra s hogy gerendázzák a házakat,
amelyeket elrontottak Jehúda királyai. **12** És a férfiak hűséggel
jártak el a munkában s feléjük kirendelve voltak: Jáchat meg
Óbadjáhú, a leviták, Merári fiai közül és Zekharja s Mesullám,
a kehatiák fiai közül felügyeletre, és a leviták közül mindenki,
aki hozzáértett a hangszerekhez. **13** És a teherhordók fölé
és felügyelőkül minden munkás fölé mindenféle szolgálatnál;
és a leviták közül voltak írók, felügyelők és kapuőrök. **14** És
midőn kivették az Örökkévaló házába hozott pénzt, megtalálta

Chilkijáhú pap, az Örökkévaló tanának Mózes által adott könyvét.
15 És megszólalt Chilkijáhú és szólt Sáfánhoz az íróhoz: A tannak
könyvét találtam az Örökkévaló házában. S átadta Chilkijáhú a
könyvet Sáfánnak. **16** És elvitte Sáfán a könyvet a királyhoz
s még jelentést is vitt a királynak, mondván: Mindaz, ami
átadatott a te szolgáid kezébe, feldolgozzák ők; **17** s kiöntötték a
pénzt, mely az Örökkévaló házában találtatott s adták azt a
kirendeltek kezébe s a munkavezetők kezébe. **18** És jelentette
Sáfán az író a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem
Chilkijáhú pap. S felolvasott belőle Sáfán a király előtt. **19** És volt,
amint hallotta a király a tannak szavait, megszaggatta ruháit.
20 És parancsolta a király Chilkijáhúnak, meg Achíkámnak,
Sáfán fiának, meg Abdónnak, Míkha fiának, meg Sáfánnak
az írónak és Aszájának, a király szolgájának, mondván; **21**
Menjetek, kérdezzétek meg az Örökkévalót értem s az Izraelben
meg Jehúdában megmaradt részért a megtalált könyv szavai
felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely miránk
kiomlott, mivelhogy nem őrizték meg őseink az Örökkévaló
igéjét, hogy cselekedtek volna mind aszerint, amint írva van
ebben a könyvben. **22** Ekkor elment Chilkijáhú s akiket a király
küldött Chulda prófétanőhöz, feleségéhez Sallúmnak, Tokehat,
Chaszra fia fiának, a ruhaőrnek; ő lakott Jeruzsálemben, a
második városrészben s beszéltek hozzá ilyeténképpen. **23** Erre
mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; mondjátok
meg a férfiúnak, ki titeket hozzám küldött, **24** így szól az
Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre s lakóira,
mind amaz átkokat, amelyek írva vannak abban a könyvben,
melyet felolvastak Jehúda királya előtt. **25** Azért mivel elhagytak
engem s füstölögtettek más isteneknek, hogy bosszantsanak

engem kezeik minden művével, úgy hogy kiomlik haragom e
helyre s nem alszik ki. **26** Jehúda királyához pedig, aki küldött
bennetek megkérdezni az Örökkévalót, így szóljatok hozzá:
így szól az Örökkévaló, Izrael Istene a szavak felől, melyeket
hallottál: **27** Mivelhogy meglágyult a szíved s megalázkodtál
az Isten előtt, midőn hallottad szavait eme helyről és lakóiról,
s megalázkodtál előttem és megszaggattad ruháidat és sírtál
előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. **28** Íme én
engedlek betérni őseidhez s betakaríttatsz sírodba békében,
úgy hogy nem látják meg szemeid mind a veszedelmet, melyet
hozni akarok e helyre s lakóira. S vittek a királynak választ. **29**
Erre küldött a király s összegyűjtötte Jehúda és Jeruzsálem
véneit mind. **30** Fölment a király az Örökkévaló házába, meg
mind a Jehúda emberei s Jeruzsálem lakói és a papok és
leviták és az egész nép nagyjától aprajáig; s felolvasta fülük
hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely találtatott
az Örökkévaló házában. **31** Erre felállt a király a helyére s
megkötötte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy jár az
Örökkévaló után s hogy megőrzi parancsolatait, bizonyságait
meg törvényeit egész szívével s egész lelkével, megtéve a
szövetség szavait, amelyek írva vannak ebben a könyvben.
32 És erre kötelezett mindenkit, aki találtatott Jeruzsálemben
s Benjáminban; és cselekedtek Jeruzsálem lakói Istennek,
őseik Istenének szövetsége szerint. **33** És eltávolította Jósijáhú
mind az utálatosságokat Izrael fiainak minden országából s
ráhajtott mindenkit, aki találtatott Izraelben, hogy szolgálja az
Örökkévalót, Istenüket; egész életében nem távolodtak el az
Örökkévalótól, őseik Istenétől.

35 És tartott Jósijáhú Jeruzsálemben pészachot az
Örökkévalónak, s levágták a pészacháldozatot az első hónap
tizennegyedikén. **2** És fölállította a papokat őrizetükre s
megerősítette őket az Örökkévaló háza szolgálatára. **3** És
meghagyta a levitáknak, akik értelmeztek egész Izraelnek, akik
szentek voltak az Örökkévalónak: tegyétek a szent ládát a
házba, melyet épített Salamon, Dávid fia, Izrael királya; nincs
nektek vállatokra való teher; most szolgáljátok az Örökkévalót, a
ti Istenteket, s népét Izraelt. **4** S legyetek kész atyai házaitok
szerint, osztályaitokhoz képest, Dávidnak, Izrael királyának
irata szerint s fia Salamon írása szerint, **5** s álljatok a
szentélyben testvéreitek a nép fiai atyai házai szerint való
csoportoknak megfelelően egy-egy atyai háznak osztálya a
levitákból; **6** s vágjátok le a pészacháldozatot s szenteljétek meg
magatokat s legyetek kész testvéreitek számára, cselekedvén az
Örökkévalónak Mózes által adott igéje szerint. **7** És adományozott
Jósijáhú a nép fiai számára juhokat s fiatal kecskéket, mindet
pészacháldozatokul, mindazok számára, akik találtattak, szám
szerint harmincezret és háromezer szarvasmarhát: ezeket a
király vagyonából. **8** Nagyjai pedig fölajánlásképpen a nép
számára, a papok számára s a leviták számára adományoztak;
Chilkijáhú, Zekharjáhú és Jechíél, az Isten házának elöljárói,
adtak a papoknak pészacháldozatokul kétezerhatszázat és
háromszáz szarvasmarhát. **9** És Kánanjáhú, meg Semájáhú
és Netanél, az ő testvérei, és Chasabjáhú, meg Jeíél és
Józábád, a leviták nagyjai adományoztak a leviták számára
pészacháldozatokul ötezret és ötszáz szarvasmarhát. **10** Így
megszilárdult a szolgálat, s fölálltak a papok állásukra s a leviták
osztályaikhoz, a király parancsolata szerint. **11** És levágták a

pészacháldozatot, s a papok hintettek kezükből, a leviták pedig
lehúzták a bőrt. **12** És elkülönítették az égőáldozatot, hogy
odaadják a nép fiainak atyai házai szerint való csoportoknak,
hogy bemutassák az Örökkévalónak, amint írva van Mózes
könyvében; és így a szarvasmarhákat. **13** És megfőzték a
pészacháldozatot tűzön rendelet szerint; a szentségeket pedig
megfőzték a fazekakban, üstökben s tálakban és sürögve hordták
mind a nép fiainak. **14** Azután pedig készítettek maguknak
s a papoknak, mert a papok, Áron fiai, az égőáldozat s a
zsiradékok bemutatásánál voltak éjjelig; a leviták tehát készítettek
maguknak s a papoknak Áron fiainak. **15** De az énekesek,
Ászáf fiai, állásukon voltak, parancsolata szerint Dávidnak,
Ászáfnak, Hémánnak meg Jedútunnak, a király látójának; a
kapuőrök is egy-egy kapunál voltak; nem kellett eltávozniuk
szolgálatuktól, mert testvéreik a leviták készítettek számukra. **16**
És megszilárdult az Örökkévaló szolgálata azon a napon, mert
tartották a pészacháldozatot s bemutatták az égőáldozatokat az
Örökkévaló oltárán Jósijáhú király parancsolata szerint. **17** S
tartották Izrael fiai, az ottlevők, a pészacháldozatot abban az
időben, meg a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át. **18**
És nem tartatott Izraelben ilyen pészach Sámuél próféta napjai
óta, s mind az Izrael királyai nem tartottak olyan pészachot, mint
volt az, amelyet tartott Jócijáhú meg a papok és a leviták, meg
egész Jehúda s Izrael, amely találtatott, meg Jeruzsálem lakói.
19 Jósijáhú uralkodásának tizennyolcadik évében tartatott ez a
pészach. **20** Mindezek után, hogy Jósijáhú helyrehozta a házat,
felvonult Nekhó, Egyiptom királya, hogy harcoljon az Eufrátes
mellett levő Karkemisnál; s kivonult ellene Jósijáhú. **21** És amaz
követeket küldött hozzá, mondván: mi közöm hozzád, Jehúda

királya? Nem teellened megyek ma, hanem hadakozásom háza
ellen, s Isten azt mondta, hogy siessek; állj el az Istentől, aki
velem van, hogy meg ne rontson téged. **22** De Jósijáhú el
nem fordította arcát tőle, hanem vele harcolni igyekezett, s
nem hallgatott Nekhónak Isten szájából való szavaira s jött
harcolni Megiddó síkságában. **23** És az íjászok lőttek Jósijáhú
királyra; s mondta a király a szolgáinak: Vigyetek el engem, mert
nagyon megsebesültem. **24** És elvitték őt szolgái a szekérről
s ráültették másodrendű szekerére s Jeruzsálembe vitték s
meghalt s eltemették ősei sírjaiban; egész Jehúda pedig és
Jeruzsálem gyászoltak Jóaijáhú fölött. **25** És siralmat mondott
Jirmejáhú Jósijáhú fölött, s mind az énekesek s énekesnők
szóltak siralmaikban Jósijáhúról mind e mai napig, s törvényül
tették meg Izraelben; s íme azok meg vannak írva a Siralmakban.
26 És Jósijáhúnak egyéb dolgai s kegyes tettei, aszerint ami írva
van az Örökkévaló tanában, **27** és előbbi s utóbbi dolgai, íme
meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében.

36 Erre vette az ország népe Jehóácházt, Jósijáhú fiát s
királlyá tették őt atyja helyett Jeruzsálemben. **2** Huszonhárom
éves volt Jóácház, midőn király lett s három hónapig
uralkodott Jeruzsálemben. **3** És eltávolította őt Egyiptom királya
Jeruzsálemben, a megsarcolta az országot száz kikkár ezüsttel
és egy kikkár arannyal. **4** És királlyá tette Egyiptom királya
testvérét, Eljákimot Jehúda és Jeruzsálem fölé s átváltoztatta
nevét Jehójákimra; testvérét, Jóácházt pedig elfogta Nekhó s
elvitte Egyiptomba. **5** Huszonöt éves volt Jehójákim, mikor király
lett s tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt, ami
rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben, **6** Ellene vonult fel
Nebúkadneccár, Bábel királya s megkötözte bilincsekben; hogy

Bábelbe vigye. **7** És az Örökkévaló házának edényei közül elvitt
Nebúkadneccár Bábelbe s betette azokat palotájába Bábelben.
8 Jehójákimnak egyéb dolgai pedig s utálatosságai, amelyeket
elkövetett s ami róla találtatott, nemde meg vannak írva Izrael s
Jehúda királyai könyvében. S király lett helyette Jehójákhin,
az ő fia. **9** Nyolc éves volt Jehójákhin, mikor király lett és
három hónapig s tíz napig uralkodott Jeruzsálemben; s tette
azt ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **10** Az év fordultával
pedig küldött Nebúkadneccár király s elvitte őt Bábelbe az
Örökkévaló házának drága edényeivel együtt. S királlyá tette
testvérét Czidkijáhút Jehúda s Jeruzsálem fölé. **11** Huszonegy
éves volt Czidkijáhú, mikor király lett s tizenegy évig uralkodott
Jeruzsálemben. **12** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő
Istene szemeiben; nem alázkodott Jirmejáhú próféta előtt, aki
az Örökkévaló szájából szólt. **13** Fel is lázadt Nebúkadneccár
király ellen, aki Istenre megeskette őt; s megkeményítette
nyakát a megszilárdította szívét, semhogy megtért volna az
Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez. **14** A papok meg a nép nagyjai
is mind sok hűtlenséget követtek el a nemzeteknek mind az
utálatosságai szerint, s megtisztátalanították az Örökkévaló
házát, amelyet megszentelt Jeruzsálemben. **15** És küldött
hozzájuk az Örökkévaló, őseik Istene követei által, reggelenként
küldve, mert megsajnálta népét és lakát. **16** De kigúnyolták az
Isten követeit s megvetették szavait és csúfot űztek prófétáival,
mígnem fölszállt az Örökkévaló haragja népe ellen, úgy hogy
nem volt gyógyulás. **17** S felhozta ellenük a kaldeusok királyát,
és ez megölte ifjaikat kard által szentélyük házában s nem
sajnált meg ifjút s hajadont, vénet és aggastyánt; mindet kezébe
adta. **18** És mind az Isten házának edényeit, a nagyokat s

kicsinyeket, s az Örökkévaló házának kincseit s a király meg
nagyjainak kincseit: mindet elvitte Bábelbe. **19** És elégették az
Isten házát s lerombolták Jeruzsálem falát; s mind a palotáit
elégették tűzben s mind a drága edényei pusztulássá lettek.
20 És számkivetésbe vitte a kardtól megmaradt részt Bábelbe,
s voltak neki s fiainak szolgákul, a mígnem uralomra került
Perzsia birodalma. **21** Hogy beteljesedjék az Örökkévaló igéje
Jirmejáhú által: míg a föld le nem rótta szombatjait, elpusztultsága
egész idején át pihent, elhagyván telni hetven évet. **22** És
első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn beteljesedett
az Örökkévaló igéje Jirmejáhú szájában, fölébresztette az
Örökkévaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét s hírt küldött
szét egész királyságában s írásban is, mondván; **23** Így szól
Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságait nekem adta az
Örökkévaló, az ég Istene, s ő meghagyta nekem, hogy építsek
neki házat Jeruzsálemben, amely Jehúdában van; bárki köztetek
van az ő egész népéből, vele legyen az Örökkévaló, az ő Istene
s menjen föl!

Ezsdrás

1 És első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn
beteljesedett az Örökkévaló igéje Jirmeja szájából, fölébresztette
az Örökkévaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét, és hirt
küldött szét egész királyságában s irásban is, mondván: **2** Igy
szól Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságait nekem
adta az Örökkévaló, az ég Istene; s ő meghagyta nekem, hogy
épitsek neki házat Jeruzsálemben, a mely Jehúdában van. **3**
Bárki köztetek van az ő egész népéből, legyen vele az ő Istene
s menjen föl Jeruzsálembe, a mely Jehúdában van, s építse fel
házát az Örökkévalónak, Izraél Istenének, az azon Isten, a ki
Jeruzsálemben van. **4** S mindenki, a ki megmaradt, mindazon
helyekből, a hol ő tartózkodik, támogassák őt az ő helyének
emberei ezüsttel s aranynyal s vagyonnal s marhával, a felajánlott
adomány mellett az Isten házának, mely Jeruzsálemben van. **5** S
fölkeltek Jehúda és Benjáminnak atyai házainak fejei s a papok
s a leviták, mindenki, a kinek az Isten fölébresztette szellemét,
hogy fölmenjenek, hogy épitsék az Örökkévaló házát, mely
Jeruzsálemben van. **6** És mind a körülöttük levők megerősitették
kezeiket, ezüstedényekkel, aranynyal, vagyonnal s marhával
és drágaságokkal, mindazonkivül, a mit felajánlottak. **7** Kóres
király pedig kiadta az Örökkévaló házának edényeit, a melyeket
elvitt volt Nabúkadnecczár, Jeruzsálemből s betette istenének
házába. **8** Kiadta azokat Kóres, Perzsia királya Mitredát a
kincstáros kezébe és leszámlálta azokat Sésbacczárnak, Jehúda
fejedelmének. **9** És ez a számuk: arany medencze harmincz;
ezüst medencze ezer; metszőkés huszonkilencz. **10** Arany
serleg harmincz; másodrendü ezüst serleg négyszáztiz; egyéb
edény ezer. **11** Mind az edények aranyból és ezüstből valók;

ötezernégyszáz. Mindezt fölvitte Sésbacczár, midőn fölvitetett a
számkivetettség Bábelből Jeruzsálembe.

2 És ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek
fogságából, a kiket számkivetett Nebúkadneczczár, Bábel
királya Bábelbe, és visszatértek Jeruzsálembe és Jehúdába,
kiki az ő városába; **2** a kik jöttek Zerúbábellel, Jésúával,
Nechemjával, Szerájával, Reélájával, Mordekhájjal, Bilsánnal,
Miszpárral, Bigvájjal, Rechúmmal, Báanával, Izraél népe
fiainak száma: **3** areós fiai, kétezerszázhetvenkettő.
4 Sefatja fiai, háromszázhetvenkettő. **5** Árach fiai,
hétszázhetvenöt. **6** Páchat-Móáb fiai, Jésúa és Jóáb fiaitól
kétezernyolczszáztizenkettő. **7** Élám fiai, ezerkétszázötvennégy.
8 Zattú fiai, kilenczszáznegyvenöt. **9** Zakkáj fiai,
hétszázhatvan. **10** Báni fiai, hatszáznegyvenkettő. **11** Bébáj fiai,
hatszázhuszonhárom. **12** Azgád fiai, ezerkétszázhuszonkettő.
13 Adóníkám fiai, hatszázhatvanhat. **14** Bigváj fiai,
kétezerötvenhat. **15** Ádin fiai, négyszázötvennégy. **16**
Átér fiai Jechizkijától, kilenczvennyolcz. **17** Béczáj fiai,
háromszázhuszonhárom. **18** Jóra fiai, száztizenkettő. **19**
Chásúm fiai, kétszázhuszonhárom. **20** Gibbár fiai, kilenczvenöt.
21 Bét-Léchem fiai, százhuszonhárom. **22** Netófa emberei,
ötvenhat. **23** Anátót emberei, százhuszonnyolcz. **24** Azmávet
fiai, negyvenkettő. **25** Kirját Árim, Kefírá és Beérót fiai,
hétszáznegyvenhárom. **26** Ráma és Gébá fiai, hatszázhuszonegy.
27 Mikmász emberei, százhuszonkettő. **28** Bét-Él és Áj emberei,
kétszázhuszonhárom. **29** Nebó fiai, ötvenkettő. **30** Magbís fiaí,
százötvenhat. **31** A másik Élám fiai, ezerkétszázötvennégy.
32 Chárím fiai, háromszázhusz. **33** Lód, Chádíd s Ónó fiai,
hétszázhuszonöt. **34** Jerichó fiai, háromszáznegyvenöt. **35**

Szenáa fiai, háromezerhatszázharmincz. **36** A papok: Jedája
fiai, Jésúa házából, kilenczszázhetvenhárom. **37** Immér fiai,
ezerötvenkettő. **38** Paschúr fiai, ezerkétszáznegyvenhét. **39**
Chárim fiai, ezertizenhét. **40** A leviták: Jésúa és Kadmiél
fiai, Hódavja fiaitól, hetvennégy. **41** Az énekesek: Ászáf fiai,
százhuszonnyolcz. **42** A kapuőrök fiai Sallúm fiai, Átér fiai,
Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatítá fiai, Sóbáj fiai, mindössze
százharminczkilencz. **43** A szentélyszolgák: Czícha fiai, Chaszúfa
fiai, Tabbáót fiai; **44** Kérósz fiai, Szíaha fiai, Pádón fiai; **45**
Lebána fiai, Chagába fiai, Akkúb fiai; **46** Chágáb fiai, Szalmáj
fiai, Chánán fiai; **47** Giddél fiai, Gáchar fiai, Reája fiai; **48**
Reczín fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai; **49** Uzza fiai, Pászéách
fiai, Bészáj fiai; **50** Aszna fiai, Meúnim fiai, Nefúszim fiai;
51 Bakbúk fiai, Chakúfa fiai, Charchúr fiai; **52** Baczlút fiai,
Mechídá fiai, Charsa fiai; **53** Barkósz fiai, Szíszera fiai, Témach
fiai; **54** Neczíach fiai, Chatífa fiai. **55** Salamon szolgáinak
fiai; Szótaj fiai, Haszszóféret fiai, Perúda fiai; **56** Jáala fiai,
Darkón fiai, Giddel fiai; **57** Sefatja fiai, Chattíl fiai, Pókéret-
Haczczebájim fiai, Ami fiai – **58** mind a szentélyszolgák és
Salamon szolgáinak fiai, háromszázkilenczvenkettő. **59** És ezek
azok, a kik fölmentek Tél-Mélachból, Tél-Charsából, Kerúbból,
Addánból, Immérből és nem tudták megjelenteni atyai házukat
és családjukat, vajon Izraélből valók-e: **60** Delája fiai, Tóbija fiai,
Nekóda fiai, hatszszötvenkettő. **61** S a papok fiai közül: Chobajja
fiai, Hakkócz fiai, Barzillaj fiai, a ki elvett a gileádi Barzillaj
leányaiból feleséget s az ő nevökről elneveztetett. **62** Ezek
keresték származási irataikat, de nem találták s visszavettettek
a papságtól. **63** És azt mondta nekik a tirsáta, hogy ne
egyenek a szentek szentjéből, mígnem támadna pap az úrim

es tummim számára. **64** Az egész gyülekezet egyetemben:
negyvenkétezerháromszázhatvan. **65** Szolgáikon és szolgálóikon
kivül; ezek: hétezerháromszázharminczhét; voltak énekeseik és
énekesnőik: kétszáz. **66** Lovaik: hétszázharminczhat; öszvérek:
kétszáznegyvenöt, **67** tevéik: négyszázharminczöt; szamarak:
hatezerhétszázhusz. **68** És az atyai házak fejei közül; midőn
jöttek az Örökkévaló házába, a mely Jeruzsálemben van, voltak
a kik fölajánlották az Isten háza részére, hogy azt felállítsák
helyére. **69** Erejök szerint adakoztak a munka kincstárába:
aranyat, hatvanegyezer darkemónt, s ezüstöt ötezer mánét, s
papi köntösöket százat. **70** S letelepedtek a papok s a leviták s a
nép közül valók s az énekesek s a kapuőrők s a szentélyszolgák
a városaikban, s egész Izraél a városaikban.

3 S elérkezett a hetedik hónap, Izraél fiai pedig a városokban
voltak, ekkor gyülekezett a nép mint egy ember Jeruzsálembe. **2**
S fölkelt Jésúa, Jóczádák fia s testvérei, a papok és Zerubbábel,
Sealtiél fia s testvérei, s fölépítették Izraél Istenének oltárát,
hogy hozzanak rajta égőáldozatokat, a mint irva van Mózesnek,
Isten emberének tanában. **3** S fölállitották az oltárt a talpazatain,
mert félelem volt rajtuk az ország népeitől; és hoztak rajta
égőáldozatokat az Örökkévalónak, a reggelre s estére való
égőáldozatokat. **4** S megtartották a sátrak ünnepét, a mint
irva van s az egyes napok égőáldozatát számszerint a minden
napra valónak törvényéhez képest; **5** s azután az állandó égő
áldozatot s az ujholdakét s mind az Örökkévalónak szentelt
ünnepjeiét, s mindenkiét, a ki fölajánlást hoz az Örökkévalónak.
6 A hetedik hónap első napjától fogva kezdtek hozni égő
áldozatokat az Örökkévalónak, de az Örökkévaló templomának
nem volt alapja megvetve. **7** S adtak pénzt a kővágóknak s

az ácsoknak, és ételt meg italt s olajat a Czidónbelieknek s a
Czórbelieknek, hogy hozzanak czédrusfákat Jáfó tengerébe
Kóresnek Perzsia királyának nekik adott engedelme szerint. **8** És
a második évében, hogy jöttek az Isten házához Jeruzsálembe,
a második hónapban, hozzákezdtek Zerubbábel, Sealtiél fia, és
Jésúa, Jóczádák fia, s többi testvéreik a papok és a leviták s
mindazok, a kik a fogságból jöttek Jeruzsálembe, s felállitották a
levitákat husz éves koruktól kezdve s fölfelé, hogy felügyeljenek
az Örökkévaló házának munkájánál. **9** És ott állt Jésúa,
fiai és testvérei, Kadmiél és fiai, Jehúda fiai egyaránt, hogy
felügyeljenek azok fölött, kik Isten házában munkát végeztek,
Chénádád fiai, fiaik és testvéreik a leviták. **10** És alapját vetették
az építők az Örökkévaló templomának; ekkor fölállitották a
papokat felöltözötten, trombitákkal s a levitákat, az Ászáf fiait,
czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak, Izraél
királyának rendje szerint. **11** És megszólaltak dicsérő énekkel s
azzal, hogy hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert
örökké tart a kegyelme Izraél fölött; az egész nép pedig riadott
nagy riadással, midőn dicséretet énekelt az Örökkévalónak
azért, hogy alapja vettetett az Örökkévaló házának. **12** És sokan
a papok és a leviták és az atyai házak fejei, a vének közül, a kik
látták volt az első házat, midőn alapja vettetett ennek a háznak
szemeik előtt, sirtak fenhangon; de sokan riadással, örömmel
emelték fel hangjukat. **13** És a nép meg nem ismerte az öröm
riadásának hangját a nép sirásának hangja miatt; mert a nép
nagy riadással riadott, s a hang elhallatszott messzire.

4 És meghallották Jehúda és Benjámin ellenségei, hogy a
számkivetettség fiai templomot építenek az Örökkévalónak,
Izraél Istenének; **2** ekkor odaléptek Zerubbábelhez és az atyai

házak fejeihez és mondták nekik: Hadd építsünk veletek, mert
úgy mint ti, keressük mi is a ti Istenteket, és neki áldozunk
Észar-Chaddónnak, Assúr királyának napjai óta, aki minket ide
fölhozott. **3** És mondta nekik Zerubbábel meg Jésúa és Izraél
atyai házának többi fejei: Nincs közötök hozzánk, hogy építsetek
házat Istenünknek, hanem csakis mi épitünk az Örökkévalónak,
Izraél Istenének, amint megparancsolta nekünk a király, Kóres,
Perzsia királya. **4** És az ország népe ellankasztotta Jehúda
népe kezeit s elrémítette őket az épitéstől. **5** Béreltek is ellenük
tanácsosokat, hogy meghiusitsák az ő tanácsukat, Kóresnek,
Perzsia királyának minden napjaiban egészen Darjáves, Perzsia
királyának uralmáig. **6** És Achasvérós királysága alatt, királysága
kezdetén vádat irtak Jehúda és Jeruzsálem lakói ellen. **7** És
Artachasaszta napjaiban irt Bislám, Mitredát, Tábeél s a többi
társai Artachsaszthoz, Perzsia királyához; és a levélnek irata
arámul volt írva és arámul fordítva. **8** Rechúm, a főtanácsos és
Simsáj az iró, irtak egy levelet Jeruzsálem ellen Artachsaszt
királyhoz, következőképen: **9** Ekkor Rechúm, a főtanácsos
és Simsáj, az iró és többi társaik, a díniak, az afarszátaiak,
tarpelaiak, afarszaiak, arkaik, bábeliek, súsániak, dehaiak,
élámiak, **10** és a többi népek, akiket számkivetett Osznappár,
a nagy és dicső, és letelepítette őket Sómrón városában
és a Folyamontúlnak többi vidékén, és igy tovább. **11** Ez a
levél másolata, amelyet küldtek hozzá, Artachsaszt királyhoz:
Szolgáid, a Folyamontúlnak emberei – s így tovább. **12** Tudtára
legyen a királynak, hogy a zsidók, akik fölvonultak tőled,
mihozzánk jöttek Jeruzsálembe, a lázadó és gonosz várost
fölépitik, befejezik a falakat és az alapokat helyreállítják. **13**
Már most tudtára legyen a királynak, hogy ha ez a város fölépül

és a falak befejeztetnek, akkor adót, vámot és utipénzt nem
fognak adni és végül a királyokat megkárosítja. **14** Már most
minthogy mi a palotának sóját eszszük és a királynak kárát
néznünk nem illik, ezért küldünk és tudtul adjuk a királynak:
15 hogy kutassanak őseid emlékeinek könyvében, és találni
fogod az emlékek könyvében s megtudod, hogy ez a város
lázadó város s a királyoknak meg tartományoknak kárositója
s fölkelést mivelnek benne az őskor napjaitól fogva; ezért
pusztittatott el a város. **16** Tudtul adjuk a királynak, hogy ha
ez a város fölépül s a falak befejeztetnek, ennélfogva részed
a Folyamontúlban neked nem lesz. **17** Rendeletet küldött a
király Rechúmhoz, a főtanácsoshoz és Simsájhoz, az iróhoz, s a
többi társakhoz, akik laktak Sómrónban és a Folyamontúlnak
többi vidékén: **18** Béke és igy tovább. A levél, melyet hozzánk
küldtetek, világosan fölolvastatott előttem. **19** Tőlem pedig
parancs adatott és kutatták és találták, hogy ez a város az őskor
napjaitól fogva királyok fölé emelkedett és lázadás és fölkelés
miveltetett benne. **20** És hatalmas királyok voltak Jeruzsálem
fölött és akik urak voltak az egész Folyamontúlon és adó, vám
és utipénz adatott nekik. **21** Már most adjatok parancsot, hogy
gátolják meg azokat a férfiakat s ez a város föl ne épittessék,
mignem tőlem parancs adatik. **22** És óvatosak legyetek, nehogy
hanyagságot kövessetek el az iránt, miért növekedjék a baj a
királyok megkárosítására? **23** Ekkor mihelyt Artachsaszt király
levelének másolata felolvastatott Rechúm és Simsáj, az iró
és társaik előtt, sietve mentek Jeruzsálembe a zsidókhoz és
meggátolták őket karhatalommal és erővel. **24** Ekkor megszünt
a Jeruzsálemben levő Isten házának munkája, és szünetelt
Darjáves Perzsia királya uralmának második évéig.

5 És prófétált Chaggáj próféta és Zekharja Iddó fia, a próféták
a zsidók számára, kik Jehúdában és Jeruzsálemben voltak,
Izraél Istenének nevében, mely fölöttük volt. **2** Ekkor fölkeltek
Zerubbábel, Seáltiél fia és Jésúa, Jóczádák fia és kezdették
felépíteni Isten házát, amely Jeruzsálemben van s velük Istennek
prófétái, támogatva őket. **3** Abban az időben jött hozzájuk Tatnáj
a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj meg társaik
és így szóltak hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt
a házat épitsétek és ezt a falazatot befejezzétek? **4** Ekkor
következőképen szóltunk hozzájuk: Melyek azon férfiak nevei,
akik ezt az épületet épitik? **5** De Istenük szeme volt a zsidók
vénein, s nem gátolták meg őket, míg a jelentés Dárjáveshez
nem megy; s ekkor majd válaszul levelet küldenek eziránt. **6**
Másolata a levélnek, melyet küldött Tatnáj, a Folyamontúlnak
helytartója és Setár-Bózenaj és társai az afarszekaiak, a
Folyamontúliak Darjáves királyhoz. **7** Jelentést küldtek hozzá
s ekkép volt irva benne: Darjáves királynak minden béke! **8**
Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Jehúda tartományba
a nagy Isten házába és az épittetik súlyos kőből és fa helyeztetik
a falakba; s ez a munka buzgón végeztetik és sikerül kezükben.
9 Ekkor megkérdeztük azokat a véneket, következőképen
szóltunk hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt a házat
épitsétek és ezt a falazatot befejezzétek? **10** És neveiket is
kérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy fölírjuk az élükön
álló férfiak nevét. **11** És következőképen adtak nekünk választ,
mondván: Mi szolgái vagyunk az ég és föld Istenének és
épitjük a házat, amely épitve volt ennek előtte sok éven át,
és Izraélnek egy nagy királya épitette és befejezte. **12** Hanem
minthogy őseink megharagították az égnek Istenét, átadta őket

Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának, a kaldeusnak kezébe és
ezt a házat lerombolta, a népet pedig számkivetette Bábelbe.
13 Azonban Kóresnek, Bábel királyának első évében, Kóres
király parancsot adott, hogy Istennek ezt a házát felépitsék.
14 S az Isten házának arany- és ezüstedényeit is, amelyeket
Nebúkadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból kivitt s
elvitte azokat Bábel templomába, azokat kivette Kóres király
Bábel templomából s átadattak annak, kinek Sésbacczár a neve,
akit helytartóvá tett; **15** s mondta neki: ezeket az edényeket
vedd, menj s vigyed le őket a Jeruzsálemben levő templomba és
Isten háza épittessék fel a helyén. **16** Ekkor ez a Sesbacczár
jött, megvetette a Jeruzsálemben levő Isten házának alapjait s
akkortól kezdve mostanig építtetik, de be nem fejeződött. **17**
Most tehát, ha a király előtt jónak tetszik, kutassák a király
kincsesházában, mely ott van Bábelben, vajon való-e, hogy
Kóres királytól parancs adatott, hogy főlépitsék a Jeruzsálemben
levő ezt az Isten házát és a király akaratát eziránt küldje
hozzánk.

6 Ekkor Darjáves király parancsot adott, és kutatták a
kincsesházban, a hová leteszik az irásokat ott Bábelben; **2** és
találtatott Achmetában, a Média tartományban levő fővárosban
egy tekercs, s igy volt benne irva: Emlékezetül. **3** Kóres
királynak első évében, Kóres király parancsolatot adott, Isten
háza Jeruzsálemben – a ház főlépittessék, mint oly hely, a hol
áldozatokat áldoznak és alapfalai szilárdak, magassága hatvan
könyök, szélessége hatvan könyök; **4** sulyos kőből való réteg
három és fából való réteg egy, és a költség a király házából
adassék. **5** S Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket
Nebúkadnecczár kivitt a Jeruzsálemben levő templomból s

elvitte Bábelbe, adják vissza s jusson a Jeruzsálemben levő
templomban a helyére s tedd le az Isten házába. **6** Már most
Tatnaj, a Folyamontúlnak helytartója, Setár-Bóznaj s társaik,
a Folyamontúlban levő afárszekaiak, távol legyetek onnan. **7**
Hagyjátok ez Isten házának munkáját; a zsidók helytartója és a
zsidók véneik épitsék föl ez Istenházát a helyén. **8** Tőlem pedig
adatik rendelet arról, hogy mit tegyetek a zsidók véneivel ez
Istenházának fölépitésére. És pedig a király javadalmaiból, a
Folyamontulnak adójából buzgón adassék meg a költség eme
férfiaknak, hogy meg ne gátolják; **9** és a mik szükségesek és
pedig fiatal tulkok, kosok, juhok égőáldozatokra az ég Istenének,
búza, só, bor és olaj a papok szava szerint, a kik Jeruzsálemben
vannak, adassék meg nekik napról-napra hanyagság nélkül;
10 hogy bemutassanak illatos áldozatokat az ég Istenének a
imádkozzanak a király és gyermekei életéért. **11** És tőlem
rendelet adatik ki, hogy minden embernek, a ki megmásitja
ezt a parancsolatot, házából szakittassék ki a gerenda s az
fölállittatván veressék rá, háza pedig szemétdombbá tétessék e
miatt. **12** És az Isten, a ki nevét lakoztatta ottan, döntsön le
minden királyt s népet, a ki kinyujtja kezét, hogy megváltoztassa,
hogy megrontsa ez Isten házát, a mely Jeruzsálemben van. Én
Darjáves adtam a rendeletet, buzgón végeztessék. **13** Ekkor
Tatnáj, a Folyamontúlnak helytartója, SetárBóznaj és társaik,
ahhoz képest, a mit küldött volt Darjáves király, a szerint buzgón
cselekedtek. **14** A zsidók vénei pedig épitettek és sikerük volt,
Chaggaj próféta és Zekharja Iddó fiának prófétálása folytán, és
épitettek és befejezték Izraél Istenének rendeletéből és Kóres,
Darjaves és Artachsaszt Perzsia királyának rendeletéből. **15** És
bevégeztetett e ház Adár hónap harmadik napjáig, és pedig

Darjáves király uralmának hatodik évében. **16** És megtartották
Izraél fiai, a papok s a leviták és a számkivetés többi fiai ez
Isten házának fölavatását örömmel. **17** És bemutattak ez Isten
házának fölavatására száz tulkot, kétszáz kost, négyszáz juhot
és kecskebakokat, hogy engesztelést szerezzenek egész Izraél
számára, tizenkettőt, Izrael törzseinek száma szerint. **18** És
fölállitották a papokat osztályaik szerint és a levitákat rendjeik
szerint Isten szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének
irása szerint. **19** És tartották a számkivetés fiai a pészachot,
az első hónap tízennegyedikén. **20** Mert megtisztálkodtak a
papok s leviták, mindannyian egyként tiszták voltak, és levágták
a pészachot mind a számkivetés fiai számára s testvéreik, a
papok számára és maguk számára. **21** És ették azt Izraél fiai, a
kik visszatértek a számkivetésből és mindenki, a ki hozzájuk
elkülönödött az ország népei tisztátalanságától, bogy fölkeressék
az Örökkévalót, Izraél Istenét. **22** És megtartották a kovásztalan
kenyerek ünnepét hét napig örömmel, mert megörvendeztette
őket az Örökkévaló és feléjök forditotta Assúr királyának szivét,
erősitvén kezeiket az Isten, Izraél Istene házának munkájában.

7 E dolgok után pedig, Artachsaszt, Perzsia királya uralma alatt,
Ezra, Szerája fia, Azarja fia, Chilkija fia, **2** Sallúm fia, Czádók fia,
Achitúb fia, **3** Amarja fia, Azarja fia, Merájót fia, **4** Zerachja fia,
Uzzí fia, Bukkí fia, **5** Abísúá fia, Pínechász fia, Eleázár fia, Áron
főpap fia – **6** ő, Ezra fölvonult Bábelből, s ő irástudó volt, jártas
Mózes tanában, a melyet adott az Örökkévaló Izraél Istene,
s megadta neki a király, a mint rajta volt az Örökkévaló az ő
Istene keze, minden kivánságát. **7** És felvonultak Izraél fiai
közül a papok és a leviták, az énekesek s a kapuőrök és a
szentélyszolgák közül Jeruzsálembe Artachsaszt király hetedik

évében. **8** És elérkezett Jeruzsálembe az ötödik hónapban,
ugyancsak a király hetedik évében. **9** Mert az első hónap
elsején volt a Bábelből való fölvonulás megkezdése, és az ötödik
hónap elsején érkezett Jeruzsálembe, a mint rajta volt Istenének
jóságos keze. **10** Mert Ezra arra irányitotta szivét, hogy kutassa
és megtegye az Örökkévaló tanát, hogy tanitson Izraélben
törvényt és jogot. **11** És ez az irat másolata, melyet Artachsaszt
király adott Ezrának, a papnak, az irástudónak, a ki irástudó
az Örökkévaló parancsolatai és Izraél számára adott törvényei
szavaiban. **12** Artachsaszt, a királyok királya Ezrának, a papnak,
a ki irástudója az ég Istene törvényének, teljesen és így tovább.
13 Tőlem adatik a rendelet, hogy mindenki, a ki felajánlkozik
királyságomban Izraél népe és papjai és a leviták közül, hogy
Jeruzsálembe menjen, veled menjen, **14** mivelhogy a király és a
hét tanácsosa részéről kiküldve vagy vizsgálatot tartani Jehúda
és Jeruzsálem fölött Istened törvénye szerint, a mely kezedben
van, **15** s hogy vigyél ezüstöt és aranyat, a mit a király s
tanácsosai fölajánlottak Izraél Istenének, a kinek Jeruzsálemben
van hajléka, **16** s minden ezüstöt s aranyat, a mit találsz Bábel
egész tartományában, a felajánlással együtt, a mit a nép s a
papok fölajánlanak Istenük házának, mely Jeruzsálemben van.
17 Ennél fogva buzgón vásárolj ez ezüstön tulkokat, kosokat és
juhokat meg a liszt- és öntő áldozataikat, s mutasd be azokat
az oltáron, mely Istentek házában van Jeruzsálemben. **18** A
mit pedig neked s testvéreidnek jónak tetszik tenni a többi
ezüsttel s aranynyal, Istentek akarata szerint tegyétek. **19** Az
edényeket pedig, melyek neked adatnak Istened háza szolgálata
számára, szolgáltasd át Jeruzsálem Istene előtt. **20** És Istened
házának többi szükségletét, a mit alkalmad lesz adni, adjad

a király kincsesházából. **21** S én tőlem, Artachsaszt királytól,
adatik a rendelet mind a Folyamontúl kincstárosainak, hogy
minden, a mit tőletek kér Ezra a pap, az ég Istene törvényének
irástudója, buzgón végeztessék: **22** száz kikkár ezüstig, száz
kór buzáig, éa száz bat borig, és száz bat olajig, só pedig
előirás nélkül. **23** Mindaz, a mi az ég Istenének rendeletéből
való, végeztessék pontosan az ég Istenének háza számára,
mert minek legyen harag a királynak és fiainak uralma fölött.
24 Véletek pedig tudatjuk, hogy mind a papokra és levitákra,
az énekesekre, kapuőrökre, szentélyszolgákra s ez Istenháza
szolgálattevőire adót, vámot és utipénzt kivetni senkinek nem
szabad. **25** Te pedig, Ezra, a te Istened bölcsesége szerint, a
mely kezedben van, rendelj birákat s jogtudókat, hogy jogot
mondjanak az egész népnek, a mely a Folyamon túl van,
mindazoknak, a kik a te Istened törvényeit ismerik; a ki pedig
nem ismeri, azzal ismertessétek meg. **26** S mindaz, a ki nem
teszi meg Istenednek törvényét s a királynak törvényét, buzgón
végeztessék rajta az ítélet: akár halálra, akár kiközösítésre,
akár vagyonbeli büntetésre és böntönre. **27** Áldva legyen az
Örökkévaló, őseink Istene, a ki ilyet adott a király szivébe, hogy
megdicsőitse az Örökkévaló házát Jeruzsálemben; **28** felém
pedig forditott kegyet a király és tanácsosai előtt s mind a király
vitéz nagyjai előtt. És én megerősödtem, a mint rajtam volt az
Örökkévalónak, Istenemnek keze s összegyüjtöttem Izraélből
főembereket, bogy velem fölvonuljanak.

8 És ezek atyai házaik fejei és származási rendjük; akik velem
Bábelből fölvonultak Artachsaszt király uralma alatt. **2** Pínechász
fiai közül: Gérsóm; Itámár fiai közül: Dániél; Dávid fiai közül
Chattús. **3** Sekhanja fiai közül, Pareós fiai közül: Zekharja és

vele együtt származás szerint, férfiak százötvenen. **4** Páchat-
Móáb fiai közül: Eljehoénáj, Zerachja fia s vele kétszázan, a
férfiak. **5** Sekhanja fiai közül: Jachaziél fia s vele háromszázan,
a férfiak. **6** És Ádin fiai közül: Ébed, Jónátán fia, s vele
ötvenen, a férfiak. **7** És Élám fiai közül: Jesája, Atalja fia, s vele
hetvenen, a férfiak. **8** És Sefatja fiai közül: Zebadja, Míkháél
fia, s vele nyolczvanan, a férfiak. **9** Jóáb fiai közül: Óbadja,
Jechíél fia, s vele kétszáztizennyolczan, a férfiak. **10** És Selómit
fiai közül: Jószifja fia, s vele százhatvanan, a férfiak. **11** És
Bébáj fiai közül: Zekharja, Bébáj fia, s vele huszonnyolczan,
a férfiak. **12** És Azgád fiai közül: Jóchánán, Hákkátán fia, s
vele száztízen, a férfiak. **13** És Adóníkám fiai közül az utolsók
s ezek neveik: Elípélet, Jeíél és Semája s velök hatvanan,
a férfiak. **14** És Bigváj fiai közül: Útaj és Zakkúr, s velök
hetvenen, a férfiak. **15** És összegyűjtöttem őket a folyóhoz,
a mely Ahavába megy s ott táboroztunk három napig s én
szemügyre vettem a népet és a papokat, de Lévi fiai közül valót
nem találtam ott. **16** Ekkor kiküldtem Elíézert, Aríélt, Semáját,
Elnátánt, Járibot, Elnátánt, Nátánt, Zekharját és Mesullámot,
mint főembereket s Jójáribot s Elnátánt, mint oktatókat; **17** s
kirendeltem őket Iddóhoz, a főemberhez Kászifja helységben
és szavakat adtam szájukba, hogy beszéljenek Iddóhoz és
testvéréhez, a szentélyszolgákhoz Kászifja helységében, hogy
hozzanak nekünk, szolgálattevőket Istenünk háza számára.
18 S hoztak nekünk, a mint rajtunk volt Istenünknek jóságos
keze, egy értelmes embert Machlínak, Izraél fia Lévi fiának fiai
közül, és Sérébját meg fiait és testvéreit, tizennyolczat; **19** és
Chasabját a vele Jesáját, Merári fiai közül, testvéreit s fiaikat,
húszat. **20** A szentélyszolgák közül pedig, a kiket Dávid és a

nagyok ajándékoztak a leviták szolgálatára: szentélyszolgák
kétszázhuszan, mindannyiok névvel jelöltettek. **21** És hirdettem
ott bőjtöt az Ahava folyó mellett, hogy sanyargassuk magunkat
Istenünk előtt, kérve tőle egyenes utat magunk, gyermekeink és
minden jószágunk részére. **22** Mert szégyeltem kérni a királytól
hadi csapatot s lovasokat, hogy segítenének minket ellenségtől
az uton, mert szóltunk a királynak, mondván: Istenünk keze
mindazokon van jóra, a kik őt keresik, s hatalma meg haragja
mindazok ellen, kik őt elhagyják. **23** Bőjtöltünk tehát s megkértük
Istenünket ez iránt; s ő engedett kérésünknek. **24** Ekkor
elkülönítettem a papok nagyjai közül tizenkettőt; meg Sérébját,
Chasabját, s velük testvéreik közül tízet. **25** És lemértem nekik az
ezüstöt és az aranyat meg az edényeket, az Istenünk házának
való adományt, a melyet adományoztak a király és tanácsosai
és nagyjai meg mindaz ottlevő izraeliták. **26** És lemértem
kezükre ezüstöt hatszázötven kikkárt s ezüst edényeket száz
kikkárnyit, aranyat száz kikkárt; **27** és arany serleget huszat,
ezer adarkónnyit, és finom fényesített rézből való edényt kettőt,
becseseket, mint az arany. **28** És szóltam hozzájuk: Ti szentek
vagytok az Örökkévalónak s az edények szentek, az ezüst
meg az arany pedig felajánlás az Örökkévaló őseitek Istene
részére. **29** Õrködjetek és vigyázzatok, mígnem leméritek a
papok s leviták nagyjai és Izraél atyai házainak nagyjai előtt
Jeruzsálemben, az Örökkévaló házának kamaráiban. **30** És
átvették a papok és a leviták súly szerint az ezüstöt s az aranyat
s az edényeket, hogy elvigyék Jeruzsálembe, Istenünk házába.
31 És elindultunk Ahava folyótól az első hónap tizenkettedikén,
hogy menjünk Jeruzsálembe; Istenünk keze pedig rajtunk volt
s megmentett minket ellenségnek s az úton leselkedőnek

kezéből. **32** És eljöttünk Jeruzsálembe s ott maradtunk három
napig; **33** a negyedik napon pedig leméretett az ezüst és
az arany, meg az edények Istenünk házában Merémótnak,
Urija fiának a papnak kezébe, s vele volt Eleázár, Pínechász
fia, s velök voltak Józábád, Jésúa fia, s Nóadja Binnúj fia, a
leviták; **34** számszerint, súly szerint minden, és feliratott az
egész súly, abban az időben. **35** A kik megjöttek a fogságból, a
számkivetés fiai, bemutattak égőáldozatokat Izraél Istenének:
tulkot tizenkettőt egész Izraélért, kost kilenczvenhatot, juhot
hetvenhetet, kecskebakot vétekáldozatra tizenkettőt, mindet
égő áldozatul az Örökkévalónak. **36** És átadták a királynak
rendeleteit, a király satrapáinak és a Folyamontúl helytartóinak;
és megajándékozták a népet és Isten házát.

9 És ezeknek befejezése után odaléptek hozzám a nagyok,
mondván: El nem különödött a nép, az izraeliták, a papok s
a leviták az országok népeitől, utálataik szerint, a kanaánitól,
chittitől, perizzitől, jebúszitól, ammónitól, móábitól, az egyiptomitól
és émóritól; **2** mert elvettek a leányaik közül maguknak és
fiaiknak és összevegyült a szent magzat az országok népeivel; a
nagyok és vezérek keze pedig ebben a hűtlenségben legelül
volt. **3** S midőn hallottam e dolgot, megszaggattam ruhámat
s köntösömet s kitéptem fejem és szakállam hajából s ültem
eliszonyodva. **4** És hozzám gyülekezett mindenki, aki remegett
Izraél Istenének szavaira a számkivetés hűtlensége miatt; én
pedig ültem eliszonyodva az esti lisztáldozatig. **5** S az esti
lisztáldozatkor fölkeltem böjtölésemből megszaggatott ruhámmal
s köntösömmel és lehajoltam térdeimre és kiterjesztettem
kezeimet az Örökkévalóhoz, Istenemhez. **6** És szóltam: Istenem!
megszégyenültem s elpirultam, semhogy felemelhetném, oh

Istenem, arczomat te hozzád, mert bűneink megsokasodtak
fejünk fölé és bűnösségünk egészen az égig nőtt. **7** Õseink
napjai óta nagy bűnösségben vagyunk mind e mai napig; és
bűneink által adattunk mi, királyaink, papjaink az országok
királyainak kezébe, a kardnak, a fogságnak, a prédálásnak és
az arcz szégyenének, a mint van a mai napon. **8** És most
alig egy pillanatig könyörület volt az Örökkévaló a mi Istenünk
részéről, hogy meghagyott nekünk menedéket s adott nekünk
szöget az ő szent helyén, hogy megvilágosítsa Istenünk a
mi szemeinket és hogy adjon nekünk csekély föléledést a mi
szolgaságunkban. **9** Mert szolgák vagyunk és szolgaságunkban
el nem hagyott minket a mi Istenünk s felénk fordította a
kegyet Perzsia királyai előtt, adván nekünk föléledést, hogy
felemeljük Istenünknek házát s föltámaszszuk a romjait, s
adván nekünk védőfalat Jehúdában és Jeruzsálemben. **10** És
most mit mondjunk, Istenünk, ennekutána, mert elhagytuk a te
parancsolataidat, **11** a melyeket megparancsoltál a te szolgáid,
a próféták által, mondván: az ország, a melybe értek, hogy
elfoglaljátok, fertőzet országa az országok népeinek fertőzete
által, utálatosságaik által, a melyekkel eltöltötték szinültig, az
ő tisztátalanságukban. **12** Most tehát leányaitokat ne adjátok
fiaiknak s leányaikat ne vegyétek el fiaitoknak s ne keressétek
békéjüket és javukat sohasem, azért hogy megerősödjetek s
egyétek az ország javát a örökségül hagyjátok fiaitoknak örökre.
13 És mindaz után, a mi reánk jött gonosz cselekedeteinkért s
nagy bűnösségünkért, habár te, oh Istenünk, kimélettel voltál,
bűneinken alul, s adtál nekünk ilyen menedéket: **14** vajon újra
megszegjük-e a parancsolataidat s összeházasodjunk-e emez
utálatok népeivel? Nemde haragudni fogsz reánk végpusztításig,

mig nem lesz maradék és menedék? **15** Oh Örökkévaló, Izraél
Istene, igazságos vagy, mert mi megmaradtunk menedékül, mint
ez van e mai napon; íme itt vagyunk előtted bűnösségünkben,
mert meg nem lehet állani teelőtted e miatt.

10 És midőn Ezra imádkozott s vallomást tett, sírva s arczra
borulva az Isten háza előtt, gyülekezett hozzá Izraélből igen
nagy gyülekezet: férfiak, nők s gyermekek, mert sírt a nép sokat
sírva. **2** Ekkor megszólalt, Sekhanja, Jechíél fia, Élám fiai közül
s mondta Ezrának: Mi hűtlenkedtünk Istenünk ellen, s idegen
nőket vettünk magunknak az ország népeiből, de most van
remény Izraél számára ez iránt. **3** S most kössünk szövetséget
a mi Istenünkkel, hogy el fogjuk távolítani mind az asszonyokat s
a tőlük szülötteket, határozata szerint az Urnak s azoknak, a kik
remegnek Istenünk parancsolatára; s a tan szerint tétessék. **4**
Kelj fel, mert téged illet a dolog, mi pedig veled vagyunk, légy
erős és tégy. **5** Erre fölkelt Ezra és megeskette a papoknak, a
levitáknak s egész Izraélnek nagyjait, hogy e szerint fognak
cselekedni; és megesküdtek. **6** És fölkelt Ezra az Istennek
háza elől s elment Jehóchánánnak, Eljásib fiának kamarájába;
elment oda, kenyeret nem evett s vizet nem ivott, mert gyászol
vala a számkivetés hűtelensége miatt. **7** És hírt vittek szét;
Jehúdában és Jeruzsálemben mind a számkivetés fiaihoz, hogy
gyülekezzenek Jeruzsálembe: **8** és mindenki, a ki el nem jön
három nap alatt a nagyok és vének határozata szerint, átokká
tétessék egész jószága, ő pedig elkülöníttessék a számkivetés
gyülekezetéből. **9** És gyülekeztek mind a Jehúda s Benjámin
emberei Jeruzsálembe három nap alatt, még pedig a kilenczedik
hónapban, a hónap huszadikán; és leült az egész nép az Isten
háza előtti téren, reszketve a dolog miatt s az esőzésektől. **10** És

fölkelt Ezra a pap és szólt hozzájuk: Ti hűtlenkedtetek és vettetek
magatoknak idegen nőket, hozzátéve Izraél bűnösségéhez. **11**
És most tegyetek vallomást az Örökkévalónak, őseitek Istenének
s tegyétek meg az ő akaratját s különödjetek el az ország
népeitől s az idegen nőktől. **12** És felelt az egész gyülekezet
s mondták fenhangon: Úgy van, szavad szerint kell nekünk
cselekednünk; **13** azonban a nép számos s az idő esőzésnek
ideje s nincs erő künn állani, a munka pedig nem egy napra s
nem kettőre való, mert sokat vétkeztünk a dologban. **14** Álljanak
csak elő a mi nagyjaink az egész gyülekezet részére, s mindenki,
a ki városainkban van, a ki idegen nőt vett magának, jőjjön el a
meghatározott idő szerint s velük mindegyik városnak vénei
s birái, míg el nem hárítottuk magunkról Istenünk föllobbant
haragját a dolog iránt. **15** Csak Jónátán, Aszáél fia, s Jachzeja,
Tikva fia, állottak ellene ennek, és Mesullám és Sabbetáj, a levita
támogatták őket. **16** És cselekedtek ekképen a számkivetés
fiai, és kiszemeltettek Ezra a pap meg férfiak, az atyai házak
fejei atyai házaik szerint a mindannyian nevükkel; és leültek a
tizedik hónap első napján, hogy megvizsgálják a dolgot. **17** És
végeztek mind a férfiakkal, a kik idegen nőket vettek maguknak
az első hónap első napjáig. **18** És találtattak a papok fiai közül, a
kik idegen nőket vettek maguknak: Jésúának, Jóczádák fiának s
testvéreinek fiai közül: Máaszéja, Eliézer, Járib és Gedalja. **19** És
adták kezüket, hogy eltávolítják nejeiket s bűnáldozatot hoznak,
egy kost bűnükért. **20** És Immér fiai közül: Chanáni s Zebadja.
21 És Chárim fiai közül: Máaszeja, Élija, Semája, Jechíél és
Uzzija. **22** És Paschúr fiai közül: Eljóénáj, Máaszeja, Jismaél,
Netanél, Józábád és Eleásza. **23** És a leviták közül: Józábád.
Simei, Kélája, azaz Kelíta, Petachja, Jehúda és Eliézer. **24** És az

énekesek közül: Eljásib. És a kapuőrök közül Sallúm, Télem és
Úri. **25** És az izraéliták közül: Pareós fiai közül: Ramja, Jizzija,
Malkija, Mijjámin, Eleázár, Malkija és Benája. **26** És Élám fiai
közül: Mattanja, Zekharja, Jechíél, Abdi, Jerémót és Élija. **27** És
Zattú fiai közül: Eljóénaj, Eljásib, Mattanja, Jerémót, Zábád és
Aziza. **28** És Bébáj fiai közül: Jehóchánán, Chananja, Zabbáj,
Atláj. **29** És Báni fiai közül: Mesullám, Mallúk, Adája, Jásúb,
Seál és Rámót. **30** És Páchat-Móáb fiai közül: Adná, Kelál,
Benája, Máaszéja, Mattanja, Beczálél s Binnúj és Menasse. **31**
És Chárim fiai közül: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeón;
32 Benjámin, Mallúk, Semarja. **33** Chásúm fiai közül: Mattenáj,
Mattátta, Zábád, Elífélet, Jerémáj, Menasse, Simei. **34** Báni
fiai közül: Máadáj, Amrám és Úél; **35** Benája, Bédja, Kelúhú;
36 Vanja, Merémót, Eljásib; **37** Mattanja, Mattenáj és Jáaszáj;
38 Báni, Binnuj, Simei; **39** és Selemja, Nátán s Adája; **40**
Maknadbáj, Sásaj, Sáraj; **41** Azarél, Selemjáhú, Semarja; **42**
Sallúm, Amarja, József. **43** Nebó fiai közül: Jeíél, Mattitja, Zábád,
Zebína, Jaddáj, Jóél, Benája. **44** Mindezek elvettek idegen nőket
s voltak közülük, kiknek a nőktől gyermekeik voltak.

Nehemiás

1 Nechemjának, Chakhalja fiának, szavai. Történt Kiszlév havában, a huszadik évben, én pedig Súsán fővárosban voltam. **2** Eljött Chanáni, egy a testvéreim közül, ő és férfiak Jehúdából; és megkérdeztem őket a zsidók felől, a menekültek felől, a kik megmaradtak a fogságból, és Jeruzsálem felől. **3** És mondták nekem: A megmaradottak, a kik a fogságból ott a tartományban megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban vannak; Jeruzsálem fala pedig át van törve s kapui tűzben vannak elégetve. **4** És volt, midőn hallottam e szavakat, leültem és sírtam s gyászoltam napokon át; böjtöltem és imádkoztam az ég Istene előtt. **5** És mondtam: Oh Örökkévaló, az égnek Istene, nagy és félelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és szeretetet azoknak, kik őt szeretik s parancsolatait megőrzik. **6** Legyen, kérlek, a te füled figyelő, a szemeid nyitvák, hogy hallgass szolgád imádságára, a mellyel én ma imádkozom teelőtted nappal és éjjel Izraél fiai, a te szolgáidért és vallomást teszek Izraél fiai vétkeiről, melyekkel vétettünk ellened, én is, meg atyám háza vétkeztünk. **7** Vétve vétettünk ellened s meg nem őriztük a parancsolatokat, a törvényeket s a rendeleteket, a melyeket parancsoltál szolgádnak, Mózesnek. **8** Emlékezzél, kérlek, az igéről, melyet parancsoltál szolgádnak, Mózesnek, mondván: ti hűtlenkedni fogtok, én pedig szétszórlak titeket a népek között. **9** De majd visszatértek hozzám s megőrzitek parancsolataimat s megteszitek azokat; ha lesznek eltaszítottjaitok az ég végén, onnan is összegyűjtöm őket s elviszem őket arra a helyre, melyet kiválasztottam, hogy ott lakoztassam a nevemet. **10** Hisz ők a te szolgáid s a te néped, a kiket megváltottál nagy erőddel és erős kezeddel. **11** Oh Uram, legyen, kérlek, a te füled figyelő a te

szolgád imádságára és a te szolgáid imádságára, a kik kívánják
félni a te nevedet; s adj, kérlek, szerencsét a te szolgádnak ma
s add őt irgalomra eme férfiú előtt! Én ugyanis pohárnoka voltam
a királynak.

2 És volt Niszán havában Artachsaszt király huszadik évében,
bor volt előtte s én vittem a bort s átadtam a királynak; s én nem
voltam visszatetsző előtte. **2** És mondta nekem a király: miért
arcod oly szomorú, holott nem vagy beteg? Ez nem egyéb, mint
szívnek szomorúsága. S én igen nagyon féltem. **3** És mondtam
a királynak: A király örökké éljen! Miért ne legyen szomorú az
arcom, mikor a város, őseim sírjainak helye romban van és
kapui tűzben emésztettek föl? **4** Erre mondta nekem a király: Mi
felől van neked kérésed? Én imádkoztam az Ég Istenéhez. **5** És
mondtam a királynak: Ha a királynak jónak tetszik s ha szolgád
jónak tetszik előtted – hogy küldj engem Jehúdába, atyáim
sírjainak városába, hogy felépítsem. **6** És mondta nekem a király
– a felesége pedig mellette ült: Meddig lesz az utazásod és mikor
térsz vissza? S jónak tetszett a király előtt s elküldött engem s én
megjelöltem neki az időt. **7** És mondtam a királynak: Ha a király
előtt jónak tetszik, adjanak nekem leveleket a Folyamontúlnak
helytartóihoz, hogy átutaztassanak, míg el nem jutok Jehúdába;
8 és levelet Ászáfhoz, a király parkja őréhez, hogy adjon nekem
fákat, hogy gerendázzák a házhoz tartozó várnak kapuit, s a
város fala számára, és a ház számára, a melybe én magam
megyek. És megadta nekem a király, Istenem keze szerint, mely
jóságos volt rajtam. **9** És eljöttem a Folyamontúlnak helytartóihoz
s átadtam nekik a király leveleit; s küldött velem a király hadi
tiszteket és lovasokat. **10** S meghallotta a chóróni Szanballát
és Tóbija, az ammóni szolga s rosszul esett nekik, nagyon

rosszul, hogy jött egy ember Izraél fiainak javát keresni. **11**
És elérkeztem Jeruzsálembe és ott voltam három napig. **12**
És felkeltem éjjel és néhány ember én velem, de nem adtam
tudtára senkinek, hogy mit ad Istenem az én szívembe, hogy
megtegyem Jeruzsálemért; állat sem volt velem, csakis azon
állat, a melyen nyargaltam. **13** És én kimentem éjjel a Völgy
kapuján s a sárkányforrás irányába és a szemét kapuja felé;
és megszemléltem Jeruzsálem falait, a melyek át voltak törve,
kapui pedig tűzben voltak fölemésztve. **14** És tova mentem a
forrás kapujához s a király tavához s nem volt helye az állatnak,
hogy alattam tova menjen. **15** Fölmentem tehát éjjel a Völgyben
és megszemléltem a falat, erre fordultam és bementem a Völgy
kapuján és visszatértem. **16** A vezérek pedig nem tudták, hová
mentem s mit cselekszem; a zsidóknak ugyanis, a papoknak,
a nemeseknek és a vezéreknek és a többi munkavégzőknek
mindeddig nem adtam tudtukra. **17** És szóltam hozzájuk: Ti
látjátok a bajt, a melyben vagyunk, hogy Jeruzsálem romban
van, kapui pedig tűzben el vannak égetve; jöjjetek, hadd építsük
föl Jeruzsálem falát, hogy ne legyünk továbbá gyalázattá. **18**
És tudtul adtam nekik Istenemnek kezét, a mint az jóságos
rajtam, meg a királynak szavait is, melyeket mondott nekem.
Erre mondták: Fölkelünk és építünk. És megerősítették kezeiket
a jóra. **19** Midőn a chóróni Szanballát s Tóbija, az ammóni
szolga és az arábi Gésem ezt hallották, csúfoltak bennünket
és gúnyolódtak rajtunk és mondták: Micsoda dolog ez, a mit
ti műveltek; vajon a király ellen akartok-e föllázadni? **20** S én
adtam nekik választ s mondtam nekik: Az Ég Istene, ő ad
nekünk szerencsét, mi pedig, az ő szolgái, fölkelünk s építünk;

de nektek nincs osztályrészetek, sem jogotok, sem emléktek
Jeruzsálemben.

3 És fölkelt Eljásib a főpap, meg testvérei a papok s építették
a juhok kapuját, ők szentelték azt meg s felállították ajtóit;
egészen a száznak tornyáig – azt megszentelték – s egészen a
Chananél tornyáig. **2** Oldala mellett építettek Jerichó emberei; s
oldala mellett épített Zakkúr, Imri fia. **3** A halak kapuját építették
Szenáa fiai, ők gerendázták azt s fölállították ajtóit, zárait és
reteszeit. **4** Mellettük erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz
fia; s mellettük erősködött Mesullám, Berekhja fia, Mesézabél
fia; s mellettük erősködött Czádók, Báana fia. **5** S mellettük
erősködtek a Tekóabeliek; de hatalmasaik nem vitték be nyakukat
Uruk szolgálatába. **6** Az óváros kapuján erősködtek Jojádá,
Pászéach fia, és Mesullám, Beszódja fia; ők gerendázták azt s
fölállították ajtóit, zárait és reteszeit. **7** S mellettük erősködött a
gibeóni Melatja s a merónóti Jádón; Gibeón s Miczpa emberei, a
Folyamontúl helytartójának székéhez valók. **8** Mellette erősködött
Uzziél, Charhaja fia, ötvösök; s mellette erősködött Chananja,
a kenőcskeverők közül való, s megerősítették Jeruzsálemet
a széles falig. **9** És mellettük erősködött Refája, Chúr fia,
Jeruzsálem kerülete felének főtisztje. **10** És mellettük erősködött
Jedája Charúmaf fia, még pedig házával szemben; s mellette
erősködött Chattús, Chasabneja fia. **11** Egy második szakaszon
erősködött Malkija, Chárim fia s Chassúb, PáchatMóáb fia meg a
kemencék tornyán. **12** És mellette erősködött Sallúm, Hallóchés
fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje; ő s leányai. **13** A Völgy
kapuján erősködött Chánún, meg Zánóach lakói; ők építették
s fölállították ajtóit, zárait és reteszeit és ezer könyöknyit a
falból, a szemét kapujáig. **14** S a szemét kapuján erősködött

Malkija, Rékháb fia, Bét-Hakérem kerületének főtisztje; ő építi
s fölállítja ajtóit, zárait és reteszeit. **15** A forrás kapuján pedig
erősködött Sallún, Kol-Chóze fia, Miczpa kerületének főtisztje; ő
építi, betetőzi s fölállítja zárait és reteszeit és a falat a király
kertjéhez való vízvezeték tavánál, egészen a lépcsőkig, a melyek
leszállnak Dávid városából. **16** Utána erősködött Nechemja,
Azbúk fia, Bét-Czúr kerülete felének főtisztje, egészen Dávid
sírja tájáig s egészen az elkészített tóig s a vitézek házáig. **17**
Utána erősködtek a leviták: Rechúm, Báni fia; mellette erősködött
Chasabja, Keíla kerülete felének főtisztje, kerületéért. **18** Utána
erősködtek testvéreik: Bavváj, Chénádád fia, Keíla kerülete
felének főtisztje. **19** És erősködött mellette Ézer, Jésúa fia,
Miczpa főtisztje, egy második szakaszon, a fegyvertár följárója
tájától a szögletig. **20** Utána versenyezve erősködött Bárúkh
Zakkáj fia, egy második szakaszon, a szöglettől Eljásib főpap
házának bejáratáig. **21** Utána erősködött Merémót, Urija fia,
Hakócz fia, egy második szakaszon, Eljásib házának bejáratától
Eljásib házának végéig. **22** S utána erősködtek a papok, a Kerület
emberei. **23** Utána erősködött Benjámin és Chassúb, házukkal
szemben; utána erősködött Azarja, Máaszéja fia, Ananja fia, háza
mellett. **24** Utána erősködött Binnúj, Chénádád fia, egy második
szakaszon, Azarja házától egészen a szögletig s a sarokig.
25 Pálá1, Uzaj fia, a szöglet tájától és a felső tornyon, a mely
kiszökik a király házából, mely az őrség udvarához való; utána
Pedája, Pareós fia. **26** A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen,
egészen a víz kapuja tájáig, kelet felé és a kiszökellő toronyig.
27 Utána erősködtek a Tekóabeliek egy második szakaszon, a
kiszökellő nagy torony tájától egészen az Ófel faláig. **28** A lovak
kapuján fölül erősködtek a papok, kiki házával szemben. **29**

Utána erősködött Czádók, Immér fia, házával szemben, s utána
erősködött Semája, Sekhanja fia, a kelet kapujának őre. **30**
Utána erősködött Chananja, Selemja fia és Chánún, Czáláfnak
hatodik fia, egy második szakaszon; utána erősködött Mesullám,
Berekhja fia, kamarájával szemben. **31** Utána erősködött Malkija,
az ötvösök közül való, a szentélyszolgák és a kalmárok házáig,
szemben a felügyelet kapujával, egészen a sarok emeletéig. **32**
A sarok emelete és a juhok kapuja között pedig erősködtek az
ötvösök és a kalmárok.

4 És volt, midőn meghallotta Szanballát, hogy mi építjük a
falat, bosszantotta ez őt, nagyon haragudott és gúnyolódott a
zsidókon. **2** És szólt testvérei és Sómrón hada előtt és mondta:
Mit művelnek a nyomorult zsidók? Vajon hagyják-e őket, vajon
áldozni fognak-e? vajon elvégezik-e e napon, vajon fölélesztik-e
a köveket a porhalmazokból, holott azok elégetvék. **3** Az ammóni
Tóbija pedig mellette volt és mondta: Az is, a mit építenek – ha
fölmegy rá egy róka, áttöri kőfalukat. **4** Halljad, Istenünk, hogy
csúffá lettünk és hárítsd vissza gyalázásukat fejükre s tegyed
őket prédává fogságnak országában; **5** s ne född el bűnüket, és
vétkük színed elől ne töröltessék el, mert bosszantást műveltek
az építők előtt. **6** És mi építettük a falat és összekapcsolódott
az egész fal a feléig; és volt szíve a népnek, hogy dolgozzék.
7 És volt, midőn hallotta Szanballát s Tóbija s az arabok s
az ammóniak és az Asdódbeliek, hogy behegedt Jeruzsálem
falainak sebe, hogy a rések kezdtek betömődni, ez nagyon
bosszantotta őket. **8** És összeesküdtek mindnyájan egyaránt,
hogy eljönnek harcolni Jeruzsálem ellen s hogy zavart okoznak
neki. **9** És imádkoztunk a mi Istenünkhöz és őrséget állítottunk
fel ellenük nappal és éjjel ő miattuk. **10** És mondta Jehúda:

Meggyengült a teherhordónak ereje, a por pedig sok s mi nem
bírunk építeni a falon. **11** És mondták szorongatóink: Nem tudják
és nem látják, míg közibük nem rontunk s megöljük őket, hogy
megszüntessük a munkát. **12** És volt, midőn jöttek a zsidók,
a kik mellettük laktak és mondták nekünk tízszer is, minden
helyről: hogy vissza kell térnetek hozzánk. **13** És fölállítottam
a fal mögött való térnek alsó részei felől a kopár helyeken,
fölállítottam a népet családok szerint kardjaikkal, lándzsáikkal és
íjaikkal. **14** Megnéztem és fölkeltem és szóltam a nemeseknek
és vezéreknek és a többi népnek: Ne féljetek tőlük; a nagy
és félelmetes Úrra gondoljatok és harcoljátok testvéreitekért,
fiaitok és leányaitokért, feleségeitek és házaitokért. **15** És volt,
midőn meghallották ellenségeink, hogy tudomásunkra jutott és
hogy Isten meghiúsította tanácsukat, visszatértünk mindnyájunk
a falhoz, kiki a munkájához. **16** És volt ama naptól fogva,
legényeim fele dolgozott a munkán s felerészük tartotta a
lándzsákat, a pajzsokat, az íjakat és a páncélokat; a nagyok
pedig mögötte voltak Jehúda egész házának. **17** A kik a falon
építettek s a kik a terhet magukra rakva vitték – egyik kezével
dolgozott a munkán, a másik pedig tartotta a fegyvert. **18** És
a kik építettek, kinek-kinek derekára volt kötve a kardja s így
építettek, a harsona fúvója pedig mellettem volt. **19** És szóltam a
nemesekhez és a vezérekhez s a többi néphez: A munka sok s
terjedelmes; mi pedig szét vagyunk szórva a falon, távol egyik
a másikától. **20** Arra a helyre, a honnan halljátok a harsona
hangját, oda gyülekezzetek mi hozzánk; Istenünk harcolni fog
érettünk. **21** Mi tehát dolgoztunk a munkán, míg a felerészük
tartotta a lándzsákat, hajnal feljöttétől a csillagok feltűnéséig. **22**
Azt is mondtam abban az időben a népnek: Kiki és legénye

háljanak Jeruzsálemben, hogy legyenek nekünk éjjel őrségre s
nappal munkára. **23** De sem én meg testvéreim és legényeim,
sem az őrség emberei, kik mögöttem voltak, nem vetettük le
ruháinkat; vízre kiki fegyverével ment.

5 És nagy volt a népnek s nejeiknek kiáltása zsidó testvéreik
ellen. **2** Voltak ugyanis, kik mondták: A mi fiaink és leányaink
sokan vannak és vennünk kell gabonát, hogy együnk és éljünk.
3 És voltak, a kik mondták: mezőinket, szőlőinket és házainkat el
kell zálogosítanunk, hogy vegyünk gabonát az éhségben. **4** És
voltak, a kik mondták: Pénzt vettünk kölcsön a király adójához
mezőinkre és szőlőinkre. **5** És most, a milyen testvéreink húsa,
olyan a mi húsunk, a milyenek az ő fiaik, olyanok a mi fiaink, s
íme kényszerítenünk kell fiainkat a leányainkat szolgákká, és
vannak leányaink közül, kik már kényszerítve vannak, nincsen
mód a kezünkben, hisz mezőink és szőlőink másokéi. **6** Ez
nagyon bosszantott engem, midőn hallottam kiáltásukat és
eme beszédeket. **7** És tanácskozott szívem én bennem, és
pöröltem a nemesekkel és a vezérekkel és mondtam nekik:
Mint hitelezők bántok ti kiki testvérével! És rendeztem ellenük
nagy gyülekezetet. **8** És mondtam nekik: Mi megvettük zsidó
testvéreinket, a kik eladva voltak a nemzeteknek, a mennyire
tőlünk tellett; és ti még el is adnátok testvéreiteket, hogy
minekünk eladassanak. Erre hallgattak s nem találtak választ. **9**
És mondtam: Nem jó a dolog, a mit ti cselekszetek. Nemde
a mi Istenünk félelmében kellene járnotok, a nemzeteknek,
ellenségeinknek gyalázása miatt! **10** Én is, meg testvéreim
és legényeim az ő hitelezőik vagyunk pénzzel és gabonával,
hadd engedjük csak el ezt az adósságot. **11** Adjátok csak
vissza nekik e napon mezőiket, szőlőiket, olajfáikat, házaikat

és századát a pénznek és a gabonának, mustnak s olajnak, a
mivel hitelezőik vagytok. **12** Erre mondták: Visszaadjuk s tőlük
mit sem követelünk; úgy cselekszünk, a mint te mondod. És
elhívtam a papokat s megeskettem őket, hogy ekképp fognak
cselekedni. **13** Ki is ráztam ölemet és mondtam: Így rázzon ki
Isten minden embert, a ki ezt a dolgot nem teljesíti, házából
és szerzeményéből s így legyen kirázott és üres. Erre mondta
az egész gyülekezet: Ámen! És dicsérték az Örökkévalót, és
cselekedett a nép ezenképpen. **14** Attól a naptól fogva is, a
melyen kirendeltek engem, hogy helytartójuk legyek Jehúda
országában, huszadik évétől harminckettedik évéig Artachsaszt
királynak, tizenkét éven át, én a testvéreimmel a helytartó
kenyerét nem ettem. **15** Az előbbi helytartók pedig, a kik előttem
voltak, megterhelték a népet és vettek tőlük kenyér és bor fejében
több mint negyven sékel ezüstöt, a legényeik is hatalmaskodtak
a nép fölött; de én nem cselekedtem így, istenfélelemből. **16** És
e fal munkájában is erősködtem s mezőt nem vettünk, mind
a legényeim pedig egybegyűlve voltak ott a munkánál. **17** A
zsidók pedig, mind a vezérek, százötven ember, s azok, a kik
hozzánk jöttek a körülöttünk levő nemzetek közül, asztalomnál
voltak. **18** A mi pedig elkészíttetett egy napra: egy ökör, hat
válogatott juh, és szárnyasok készíttettek el nekem és tíz napon
belül jó sok mindenféle borból; mindamellett a helytartó kenyerét
nem követeltem, mert terhes volt a szolgálat ezen a népen.
19 Emlékezzél meg, Istenem, javamra mindarról, a mit ezért a
népért cselekedtem.

6 És volt, midőn hallomására jutott Szanballátnak és Tóbijának
és az arab Gésemnek s többi ellenségünknek, hogy fölépítettem
a falat s nem maradt rés benne – habár addig az ideig ajtókat

nem állítottam föl a kapukban – **2** küldött Szanballát és Gésem
én hozzám, mondván: Jer, hadd találkozunk együtt a falvak
egyikében, Ónó völgyében. Ők ugyanis arra gondoltak, hogy
nekem bajt szereznek. **3** És küldtem hozzájuk követeket,
mondván: Nagy munkát végzek én s nem mehetek le; miért
szüneteljen a munka, a mikor én abbahagyom és lemegyek
hozzátok. **4** Ekkor küldtek hozzám ekképpen négy ízben s
én ugyanekképpen válaszoltam nekik. **5** És küldte hozzám
Szanballát ekképpen ötödízben a legényét, nyílt levéllel a
kezében. **6** Abban írva volt: A nemzetek között hírlik, Gasmú
is mondja: te és a zsidók arra gondoltok, hogy fellázadjatok,
azért építed te a falat; te pedig királyukká akarsz lenni eme
beszédek szerint. **7** Prófétákat is állítottál fel, hogy hirdessenek
rólad Jeruzsálemben, mondván: király van Jehúdában! Már
most hallomására fog jutni a királynak eme beszédek szerint;
most tehát jer, hadd tanácskozzunk együtt. **8** És én küldtem
hozzá, mondván: nem történt semmi eme beszédek szerint,
a melyeket te mondasz; hanem szívedből koholod azokat. **9**
Mert mindannyian megfélemlítettek bennünket, mondván: kezeik
majd ellankadnak a munkától s nem fog elvégeztetni. Most tehát
erősítsd kezeimet! **10** Én pedig bementem Semájának, Delája
fiának, Mehétabél fiának házába ő ugyanis el volt zárva; és
mondta: Találkozzunk az Isten házában, a templomon belül,
és zárjuk be a templom ajtait; mert jönnek megölni téged,
és pedig éjjel jönnek megölni téged. **11** De én mondtam:
Oly ember, mint én, megfusson és ki az, olyan mint én, a ki
bemenne a templomba és életben maradna? Nem megyek
be! **12** Én fölismertem, hogy íme nem Isten küldötte őt, mert
e prófétai igét ellenem mondta, és Tóbija meg Szanballát

bérelték őt föl. **13** Azért volt ő bérelve, azért hogy féljek s így
cselekedjem s vétkezzem; s ez szolgálna nekik rossz hírül, hogy
engem gyalázzanak. **14** Emlékezzél meg, Istenem, Tóbijáról és
Szanballátról eme cselekedetei szerint és Nóadja prófétanőről
s a többi prófétákról, a kik engem megfélemlítettek. **15** És
befejeződött a fal Elul huszonötödikén, ötvenkét nap múlva. **16**
És volt, midőn ezt hallották mind az ellenségeink, megfélemlettek
mind a körülöttünk levő nemzetek és nagyon süllyedtek saját
szemeikben; megtudták, hogy Istenünk részéről végeztetett
ez a munka. **17** Ama napokban is Jehúda nemesei sűrűn
küldték Tóbijához menő leveleiket, a Tóbijától valók pedig jöttek
hozzájuk. **18** Mert sokan voltak Jehúdában az ő esküdt emberei,
mert ő veje volt Sekhanjának, Árach fiának; a fia Jehóchánán
pedig elvette Mesullámnak, Berekhja fiának leányát. **19** Az ő, jó
tetteit is mondogatták előttem s az én szavaimat megvitték neki;
leveleket küldött Tóbija megfélemlítésemre.

7 És volt, midőn fölépíttetett a fal és fölállítottam az ajtókat
és kirendeltettek a kapuőrök, az énekesek s a leviták, **2**
parancsot adtam testvéremnek, Chanáninak és Chananjának,
a vár nagyjának Jeruzsálem felől, mert ő igaz ember volt
és istenfélő, jobban sokaknál. **3** És mondtam nekik: Ne
nyittassanak ki Jeruzsálem kapui, a míg a nap forrón nem
süt, és a míg ők ott állnának, tegyék be az ajtókat és
zárjátok el; és állítsátok föl Jéruzsálem lakóinak őrségeit, kit-
kit őrizetére és kit-kit házával szemben. **4** De a város széles
határú és nagy volt, a nép pedig kevés volt benne és nem
voltak a házak fölépítve. **5** Ekkor szívembe adta az Istenem
és összegyűjtöttem a nemeseket és vezéreket és a népet
származásuk megállapítására; és meg is találtam a származás

könyvét, azokét, a kik először fölmentek, s találtam írva benne:
6 Ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek
fogságából, a kiket számkivetett Nebúkadnecczár, Bábel királya
és visszatértek Jeruzsálembe és Jehúdába, kiki az ő városába.
7 A kik jöttek Zerúbábellel, Jésúával, Nechemjával, Azarjával,
Raamjával, Náchamánival, Mordekájjal, Bilsánnal, Miszpérettel,
Bigvájjal, Nechúmmal, Báanával. Izraél népe férfiainak száma: **8**
Pareós fiai: kétezerszázhetvenkettő. **9** Sefatja fiai: háromszáz-
hetvenkettő. **10** Árach fiai: hatszázötvenkettő. **11** Páchat-
Móáb fiai, Jésúa és Jóáb fiaitól: kétezernyolczszáztizennyolc.
12 Élám fiai: ezerkétszáz-ötvennégy. **13** Zattú fiai:
nyolczszáznegyvenöt. **14** Zakkáj fiai: hétszázhatvan. **15** Binnúj
fiai: hatszáznegyvennyolc. **16** Bébáj fiai: hatszázhuszonnyolc. **17**
Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő. **18** Adónikám fiai:
hatszázhatvanhét. **19** Bigváj fiai: kétezerhatvanhét. **20** Ádin
fiai: hatszázötvenöt. **21** Átér fiai Chizkijától: kilencvennyolc.
22 Chásúm fiai: háromszázhuszonnyolc. **23** Béczáj fiai:
háromszázhuszonnégy. **24** Cháríf fiai: száztizenkettő. **25**
Gibeón fiai; kilencvenöt. **26** Bét-Léchem és Netófa emberei:
száznyolczvannyolcz. **27** Anátót emberei: százhuszonnyolc.
28 Bét-Azmávet emberei: negyvenkettő. **29** Kirjat Jeárim,
Kefíra és Beérót emberei: hétszáznegyvenhárom. **30**
Ráma és Gébá emberei: hatszázhuszonegy. **31** Michmász
emberei: százhuszonkettő. **32** Bét-Él és Áj emberei:
százhuszonhárom. **33** A másik Nebó emberei: ötvenkettő.
34 A másik Élám fiai: ezerkétszázötvennégy. **35** Chárím fiai:
háromszázhúsz. **36** Jerichó fiai: háromszáznegyvenöt. **37**
Lód, Chádid és Ónó fiai: hétszázhuszonegy. **38** Szenáa fiai:
háromezerkilenczszázharminc. **39** A papok. Jedája fiai, Jésúa

házából: kilencszáz-hetvenhárom. **40** Immér fiai: ezerötvenkettő.
41 Paschúr fiai: ezerkétszáznegyvenhét. **42** Chárím fiai:
ezertizenhét. **43** A leviták. Jésúa fiai, Kadmiéltól, Hódeva fiaitól:
hetvennégy. **44** Az énekesek. Ászáf fiai: száznegyvennyolc. **45**
A kapuőrök. Sallúm fiai, Átér fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatíta
fiai, Sóbáj fiai: százharmincnyolc; **46** A szentélyszolgák. Czícha
fiai, Chaszúfa fiai, Tabbáót fiai; **47** Kérósz fiai, Szia fiai, Pádón
fiai; **48** Lebána fiai, Chagábá fiai, Szalmáj fiai; **49** Chánán fiai,
Giddél fiai, Gáchar fiai; **50** Reája fiai, Reczín fiai, Nekóda fiai; **51**
Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéach fiai; **52** Bészaj fiai, Meúnim
fiai, Nefiseszim fiai; **53** Bakbúk fiai, Chakúfa fiai, Charchúr
fiai; **54** Baczlit fiai, Mechída fiai, Charsa fiai; **55** Barkósz fiai,
Szíszera fiai, Témach fiai; **56** Neczíach fiai, Chatífa fiai. **57**
Salamon szolgáinak fiai. Szótaj fiai, Szóféret fiai, Perída fiai; **58**
Jáala fiai, Darkón fiai, Giddél fiai; **59** Sefatja fiai, Chattíl fiai,
Pókhéret-Haczebájim fiai, Ámón fiai. **60** Mind a szentélyszolgák
és Salamon szolgáinak fiai: háromszáz-kilencvenkettő. **61** És
ezek, a kik fölmentek Tél-Mélachból, Tél-Charsából, Kerúb-
Addónból és Immérből, de nem tudták megjelenteni atyai házukat
és családjukat, vajon Izraélből valók-e: **62** Delája fiai, Tóbija
fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő; **63** És a papok közül:
Chobája fiai, Hakócz fiai, Barzillaj fiai, a ki elvett a gileádi
Barzillaj leányaiból feleséget és az ő nevükről elneveztetett.
64 Ezek keresték származási iratukat, de nem találtatott, és
visszavettettek a papságtól. **65** És mondta nekik a tirsáta, hogy
ne egyenek a szentek szentjéből, míg nem támadna pap az
úrím és tummím számára. **66** Az egész gyülekezet egyetemben:
negyvenkétezerháromszázhatvan. **67** Szolgáikon és szolgálóikon
kívül; ezek: hétezerháromszázharminchét; voltak énekeseik és

énekesnőik: kétszáznegyvenöt. **68** Lovaik: hétszázharminchat;
öszvéreik: kétszáznegyvenöt; **69** tevék: négyszázharmincöt;
szamarak: hatezerhétszázhúsz. **70** És néhányan az atyai házak
fejei közül adakoztak a munkára. A tirsáta adott a kincstárnak:
aranyat ezer darkemónt, tálakat: ötvenet, papi köntösöket:
ötszázharmincat; **71** és az atyai házak fejei közül adtak a
munka kincstárának aranyat: húszezer darkemónt, és ezüstöt:
kétezerkétszáz mánét. **72** A mit pedig a többi nép adott, arany:
húszezer darkemón, és ezüst: kétezer máné, papi köntösök:
hatvanhét. **73** És letelepedtek a papok és leviták, meg a kapuőrök
s az énekesek és a népből valók, és a szentélyszolgák és egész
Izraél városaikban. És elérkezett a hetedik hónap, Izraél fiai
pedig városaikban voltak

8 ...akkor egybegyűlt az egész nép, mint egy ember, a víz
kapuja előtt levő térre és mondták Ezrának, az írástudónak,
hogy hozza el Mózes tanának könyvét, a melyet az Örökkévaló
megparancsolt Izraélnek. **2** És elhozta Ezra pap a tant a
gyülekezet elé, melyben volt férfi és asszony, mindenki, ki
értelmes volt, hogy ráhallgasson, a hetedik hónap első napján. **3**
És felolvasott belőle a víz kapuja előtt levő téren virradattól a
nap feléig a férfiak és az asszonyok és az értelmesek előtt és
az egész nép füle figyelt a tan könyvére. **4** És ott állt Ezra, az
írástudó, egy faemelvényen, melyet a dologra készítettek, s
mellette állott Mattitja, Sémá, Anája, Úrija, Chilkíja és Máaszéja
a jobbján; baljáról pedig Pedája, Misáél, Malkíja, Chásúm,
Chasbaddána, Zekharja, Mesullám. **5** És fölnyitotta Ezra a
könyvet az egész nép szeme láttára, mert az egész népen
fölül volt; s a mint fölnyitotta, fölállott az egész nép. **6** És
áldotta Ezra az Örökkévalót, a nagy Istent; és felelt az egész

nép: Ámen, Ámen, kezeik fölemelésével, és meghajoltak és
leborultak az Örökkévaló előtt arccal a földre. **7** Jésúa pedig
és Báni, Sérébja, Jámín, Akkúb, Sabbetáj, Hódija, Máaszéja,
Kelíta, Azarja, Józábád, Chánán, Pelája a leviták értelmezték
a népnek a tant, míg a nép álltában maradt. **8** És fölolvastak
a könyvből, Istennek tanából világosan és értelmet adva, és
így értelmezték a felolvasottat. **9** És mondta Nechemja, az a
tirsáta, meg Ezra pap, az írástudó, és a leviták, a kik a népnek
értelmezték, az egész népnek: Ez a nap szent az Örökkévalónak,
a ti Istenteknek, ne gyászoljatok és ne sírjatok – mert sírt az
egész nép, midőn hallották a tannak szavait. **10** És mondta
nekik: Menjetek, egyetek kövér ételeket s igyatok édes italokat,
s küldjetek ajándékokat annak, akinek nincsen előkészítve; mert
szent e nap az Urunknak és ne búsúljatok, az Örökkévalóban
való öröm a ti erősségetek. **11** És a leviták elhallgattatták az
egész népet, mondván: Csendesedjetek, mert e nap szent s
ne búsuljatok. **12** És elment az egész nép, hogy egyenek és
igyanak és hogy küldjenek ajándékokat és hogy tartsanak nagy
örömöt, mert megértették a szavakat, melyeket tudattak velük.
13 A második napon pedig egybegyűltek az egész nép atyai
házainak fejei, a papok s a leviták, Ezrához, az írástudóhoz, és
pedig hogy ügyeljenek a tannak szavaira. **14** Találták ugyanis
írva a tanban, hogy azt parancsolta az Örökkévaló Mózes által,
hogy lakjanak Izraél fiai a sátrakban az ünnepen, a hetedik
hónapban. **15** És azt, hogy hallassák és hírt vigyenek szét
mind a városaikban és Jeruzsálemben, mondván: menjetek ki a
hegységbe és hozzatok olajfaleveleket és vadolajfaleveleket,
és mirtusleveleket és pálmaleveleket meg sűrű lombú fának
leveleit, hogy készítsetek sátrakat, a mint írva van. **16** És kiment

a nép, és hozták és készítettek maguknak sátrakat, kiki a háza
tetején és udvaraikban és az Isten házának udvaraiban és a
víz kapuja terén és Efraim kapuja terén. **17** És készített az
egész gyülekezet, azok, a kik visszatértek a fogságból, sátrakat,
és laktak a sátrakban. Mert nem tettek így Izraél fiai, Jésúa,
Nún fia napjaitól fogva egészen ama napig; és volt igen nagy
öröm. **18** És fölolvastak Isten tanának könyvéből napról-napra,
az első naptól az utolsó napig és tartottak ünnepet hét napon át,
a nyolcadik napon pedig ünneplő gyülekezést a törvény szerint.
9 És e hónap huszonnegyedik napján egybegyűltek Izraél fiai
böjt mellett és zsákokban és földdel fejükön. **2** És elkülönödtek
az Izraél magzatjából valók mind az idegenektől és felálltak
és bevallották vétkeiket és őseik bűneit. **3** És megmaradtak
álltukban, és felolvastak az Örökkévalónak, Istenüknek tana
könyvéből a napnak egy negyedén át, és egy negyeden át
vallomást tettek és leborultak az Örökkévaló, az ő Istenük előtt.
4 És álltak a levitáknak emelt helyén Jésua és Báni, Kadmíél,
Sebanja, Bunní, Sérébja, Báni, Kenání; és kiáltottak fennhangon
az Örökkévalóhoz, az ő Istenükhöz. **5** És mondták a leviták,
Jésúa és Kadmiél, Báni, Chasabneja, Sérébja, Hódija, Sebanja,
Petachja: Keljetek fel, áldjátok az Örökkévalót, a ti Istenteket,
öröktől fogva örökké! És áldják a te dicsőséges nevedet, a
mely magasztos minden áldás és dicséret fölött! **6** Te vagy,
oh Örökkévaló, egyedül, te alkottad az egeket, az egek egeit
és minden seregüket, a földet és mindent, a mi rajta van, a
tengereket és mindent, a mi bennük van, és te életben tartod
mindnyájukat; s az egek serege leborul előtted. **7** Te vagy, oh
Örökkévaló, az Isten, a ki kiválasztottad Ábrámot és kivezetted
őt Úr-Kaszdimból és megtetted nevét Ábrahámnak; **8** és szívét

hűségesnek találtad előtted, és megkötötted vele a szövetséget,
hogy adjad a kánaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a jebúszi és a
girgási országát, hogy adjad az ő magzatjának; és fenntartottad
szavaidat, mert te igazságos vagy. **9** És láttad őseink nyomorát
Egyiptomban, és jajkiáltásukat hallottad a nádastengernél. **10**
Akkor adtál jeleket és csodákat Fáraó ellen s mind a szolgái ellen
és országának egész népe ellen, mert tudtad, hogy kevélykedtek
rajtuk, és szereztél magadnak nevet, a mint van e mai napon.
11 És a tengert meghasítottad előttük és átvonultak a tenger
közepén szárazon; üldözőiket pedig bedobtad a hullámokba,
mint követ hatalmas vizekbe. **12** És felhőoszlopban vezetted
őket nappal s tűzoszlopban éjjel megvilágítva nekik az utat, a
melyen járjanak. **13** És a Színaj hegyére szálltál le és beszéltél
velük az égből, és adtál nekik egyenes rendeleteket és igaz
tanokat és jó törvényeket és parancsolatokat. **14** És a te szent
szombatodat tudattad vélük és parancsolatokat, törvényeket és
tant parancsoltál nekik szolgád Mózes által. **15** És kenyeret
az égből adtál nekik éhségükre és vizet a sziklából hoztál elő
nekik szomjasságukra, és mondtad nekik, hogy menjenek be
elfoglalni az országot, a melyről fölemelted kezedet hogy nekik
adod. **16** De ők és őseink kevélykedtek és megkeményítették
nyakukat, és nem hallgattak a te parancsolataidra; **17** és
vonakodtak ráhallgatni és meg nem emlékeztek csodatetteidről,
melyeket velük cselekedtél, hanem megkeményítették nyakukat
és vezért választottak, hogy engedetlenségükben visszatérjenek
szolgaságukba, de te a bűnbocsánatnak Istene vagy, kegyelmes
és irgalmas, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és el nem
hagytad őket. **18** Sőt midőn öntött borjút készítettek maguknak
és mondták: ez a te istened, ki fölhozott téged Egyiptomból, és

nagy káromlásokat követtek el, **19** akkor te nagy irgalmadban
el nem hagytad őket a pusztában; a felhőoszlop nem távozott
tőlük nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a tűzoszlop éjjel,
hogy megvilágítsa nekik az utat, melyen járjanak. **20** És jó
szellemedet adtad, oktatva őket, a te mannádat nem vontad
meg szájuktól és vizet adtál nekik szomjasságukra. **21** És
negyven éven át eltartottad őket a pusztában, nem volt hiányuk;
ruháik le nem koptak és lábaik meg nem dagadtak. **22** És
adtál nekik királyságokat s népeket és elosztottad azokat határ
szerint; és elfoglalták Szíchón országát – Chesbón királyának
országát – és Ógnak, Básán királyának országát. **23** És fiaikat
megsokasítottad, mint az égnek csillagait; és bevitted őket abba
az országba, melyről mondtad őseiknek, hogy bemenjenek azt
elfoglalni. **24** És eljöttek a fiak és elfoglalták az országot és te
megaláztad előttük az ország lakóit, a kánaániakat és adtad őket
kezükbe: királyaikat és az ország népeit, hogy tegyenek velük
akaratjuk szerint. **25** És bevettek erősített városokat és kövér
földet és elfoglaltak házakat, telve minden jóval, kivájt kutakat,
szőllőket és olajfákat és gyümölcsfát, számosat; és ettek és
jóllaktak és meghíztak és gyönyörködtek a te nagy jóságodban.
26 De engedetlenkedtek és föllázadtak ellened és hátuk mögé
dobták tanodat, prófétáidat pedig megölték, a kik megintették
őket, hogy visszatérítsék hozzád; de ők nagy káromlásokat
követtek el. **27** Ekkor szorongatóik kezébe adtad őket, a kik őket
szorongatták; és szorultságuk idején kiáltanak hozzád, és te az
égből meghallod és nagy irgalmadban adsz nekik segítőket, hogy
megsegítsék szorongatóik kezéből. **28** És a mint nyugtuk lett,
újra rosszat tesznek előtted, és te átengeded őket ellenségeik
kezébe, hogy uralkodjanak rajtuk, és újra kiáltanak téged; és te

az égből meghallod s megmented őket irgalmadban sok ízben.
29 És megintetted őket, hogy visszatérítsd tanodhoz, de ők
kevélykedtek s nem hallgattak parancsolataidra és rendeleteid
ellen vétkeztek, melyeket megtesz az ember és él általuk, és
makacs vállat mutattak és nyakukat megkeményítették és nem
hallgattak rád. **30** És elmúlni engedtél rajtuk sok esztendőt és
megintetted őket szellemeddel prófétáid által, de nem figyeltek,
és adtad őket az országok népeinek kezébe. **31** De nagy
irgalmadban nem tettél velük végpusztítást és el nem hagytad
őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy. **32** Most tehát, oh
Istenünk, a nagy, hatalmas és félelmetes Isten, a ki megőrzi a
szövetséget és a szeretetet, ne legyen csekély előtted mind az a
fáradalom, a mely ért minket, királyainkat, nagyjainkat, papjainkat,
prófétáinkat és atyáinkat, és egész népedet Assúr királyainak
napjaitól fogva egészen a mai napig. **33** De te igazságos vagy
mind a mellett, a mi reánk jött, mert igazat cselekedtél, mi pedig
gonoszok voltunk. **34** És a mi királyaink, nagyjaink, papjaink és
atyáink nem tették meg tanodat s nem figyeltek parancsolataidra
és bizonyságaidra, melyekkel megintetted őket. **35** Hisz ők az ő
királyságukban és a bőséges javad mellett, a melyet adtál nekik
s abban a tágas és kövér országban, a melyet eléjük adtál, nem
szolgáltak téged s nem tértek meg rossz cselekedeteiktől. **36**
Íme mi ma szolgák vagyunk, az ország pedig, melyet őseinknek
adtál, hogy egyék gyümölcsét s javát, íme mi szolgák vagyunk
rajta; **37** és termését szaporítja a királyok számára, a kiket
fölénk tettél vétkeink miatt; s a testeink fölött uralkodnak és
barmunk fölött tetszésük szerint és nagy szorultságban vagyunk
mi **38** S mindezért szilárd szövetséget kötünk és azt megírjuk; a
lepecsételt iraton legyenek nagyjaink, levitáink, papjaink.

10 És a lepecsételt iratokon voltak: Nechemja, a tirsáta,
Chakhalja fia, meg Czidkija; **2** Szerája, Azarja, Jirmeja; **3**
Paschúr, Amarja, Malkija; **4** Chattús, Sebanja, Mallúkh; **5** Chárím,
Merémót, Óbadja; **6** Dániél, Ginnetón, Bárúkh; **7** Mesullám, Abija,
Mijjámín; **8** Maazja, Bilgáj, Semája; ezek a papok. **9** S a leviták:
Jésúa, Azanja fia, Binnúj, Chénádád fiai közül Kadmiél; **10** és
testvéreik: Sebanja, Hodija, Kelíta, Pelája, Chánán; **11** Míkha,
Rechób, Chasabja; **12** Zakkúr, Sérébja, Sebanja; **13** Hódija,
Bání, Benínú. **14** A nép fejei: Pareós, Páchat-Móáb, Élám, Zattú,
Báni; **15** Bunni, Azgád, Bébáj; **16** Adónija, Bigvai, Adín; **17** Átér,
Chizkija, Azzúr; **18** Hódija, Chásúm, Béczaj; **19** Chárif, Anátót,
Nébaj; **20** Magpíás, Mesullám, Chézír; **21** Mesézabél, Czádók,
Jaddúa; **22** Pelatja, Chánán, Anája; **23** Hóséa, Chananja,
Chassúb; **24** Hallóchés, Pilchá, Sóbék; **25** Rechúm, Chasabna,
Máaszéja; **26** Achija, Chánán, Ánán; **27** Mallukh, Chárím,
Báana. **28** A többi nép pedig, a papok, a leviták, a kapuőrök,
az énekesek, a szentélyszolgák s mindaz, a ki elkülönödött az
országok népeitől az Isten tanához, nejeik, fiaik és leányaik,
mindenki, a kinek tudása és értelme volt, **29** velük tartottak
testvéreikkel, hatalmasaikkal és hitbe meg eskübe léptek, hogy
járnak Isten tana szerint, a mely adatott Mózes, Isten szolgája
által, és hogy megőrizzük: és megtesszük az Örökkévalónak, a
mi Urunknak mind a parancsolatait és rendeleteit és törvényeit;
30 és hogy nem adjuk leányainkat az ország népeinek és az ő
leányaikat nem vesszük el fiainknak. **31** És az ország népei, a
kik hozzák az árúkat és mindenféle eleséget szombat napján
eladásra, azoktól nem veszünk szombaton és szent napon; s
hogy elhagyjuk a hetedik esztendőt s mindennemű adósságot.
32 És megállapítottuk magunk számára parancsolatképen, hogy

magunkra vállalunk egyharmad sékelt évente Istenünk házának
szolgálatára; **33** a rend kenyerére, meg az állandó lisztáldozatra
és az állandó égő áldozatra, a szombatra, az újholdakra, az
ünnepekre meg a szentségekre és vétekáldozatokra, hogy
engesztelést szerezzenek Izraél számára, és Istenünk házának
minden munkájára. **34** És a sorsokat kivetettük a fa hozatalára, a
papok, a leviták s a nép, hogy meghozzuk azt Istenünk házának,
atyai házaink szerint meghatározott időkben évről-évre, tüzelésül
az Örökkévalónak, Istenünknek oltárán, a mint írva van a tanban.
35 És hogy meghozzuk földünk zsengéjét s mindennemű fa
minden gyümölcsének zsengéjét évről-évre az Örökkévaló
házába. **36** És elsőszülött fiainkat és barmainkat, a mint írva
van a tanban, és hogy marháink meg juhaink elsőszülöttjeit
elhozzuk Istenünk házába a papoknak, kik szolgálatot tesznek
Istenünk házában. **37** És tésztánk elsejét és adományainkat s
minden fa gyümölcsét, mustot s olajat elhozzuk a papoknak
Istenünk házának kamaráiba s földünk tizedét a levitáknak; és
maguk a leviták azok, a kik beszedik a tizedet mind a földművelő
városainkban. **38** És együtt legyen egy pap, Árón fia, a levitákkal,
midőn a leviták beszedik a tizedet; s a leviták vigyék föl a
tizednek tizedét Istenünk házába a kamarákba, a kincstárba. **39**
Mert a kamarákba viszik Izraél fiai és Lévi fiai a gabonának, a
mustnak és az olajnak adományát; és ott vannak a szentély
edényei, meg a szolgálattevő papok s a kapuőrök s az énekesek.
S el nem fogjuk hagyni Istenünknek házát.

11 És laktak a népnek nagyjai Jeruzsálemben, a többi nép
pedig – sorsot vetettek, hogy behozzanak egyet tíz közül, hogy
Jeruzsálemben, a szent városban lakjék, a kilenc rész pedig
a városokban. **2** És megáldotta a nép mindazon embereket,

akik fölajánlkoztak, hogy Jeruzsálemben lakjanak. **3** És ezek a
tartomány fejei, akik Jeruzsálemben laktak; Jehúda városaiban
pedig laktak, ki-ki az ő birtokán, városaikban, az izraeliták, a
papok s a leviták s a szentélyszolgák meg Salamon szolgáinak
fiai. **4** És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül meg Benjámin
fiai közül. Jehúda fiai közül: Atája, Uzzija fia, Zekarja fia,
Amarja fia, Sefatja fia, Máhalalél fia, Pérecz fiai közül; **5** meg
Máaszéja, Bárúkh fia, Kol-Chóze fia, Chazája fia, Adája fia,
Jójárib fia, Zekharja fia, a Silóni fia. **6** Mind a Pérecz fiai, kik
Jeruzsálemben laktak, négyszázhatvannyolc, derék férfiak. **7**
És ezek Benjámin fiai: Szallú, Mesullám fia, Jóéd fia, Pedája
fia, Kólája fia, Máaszéja fia, Itiél fia, Jesája fia; **8** és utána
Gabbáj, Szalláj, kilencszázhuszonnyolc; **9** és Jóél, Zikri fia,
előljárójuk volt, Jehúda, Haszenúa fia pedig a város fölött mint
második. **10** A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhin; **11**
Szerája, Chilkija fia, Mesullám fia, Czádók fia, Merájót fia,
Achítúb fia, az Isten házának fejedelme; **12** és testvéreik, akik a
ház munkáját végzik, nyolcszázhuszonkettő. És Adája, Jeróchám
fia; Pelalja fia, Amczí fia, Zekharja fia, Paschúr fia, Malkija
fia; **13** és testvérei, atyai házak fejei, kétszáznegyvenkettő. És
Amáseszaj, Azarél fia, Achzaj fia, Mesillémót fia, Immér fia;
14 és testvéreik, derék vitézek, százhuszonnyolc. Előljárójuk
pedig Zabdiél, Haggedólim fia. **15** És a leviták közül: Semája,
Chassúb fia, Azríkám fia, Chasabja fia, Bunni fia volt; **16**
Sabbetaj pedig és Józábád, az Isten házának külső munkálatai
fölött, a leviták fejei közül; **17** s Mattanja, Míkha fia, Zabdi fia,
Ászáf fia, feje a dicsérő éneknek, aki hálamondásra szólít az
imádságnál, meg Bakbukja, mint második testvérei közül, s
Abda, Sammúa fia, Gálál fia, Jedútún fia. **18** Mind a leviták

a szent városban: kétszáznyolcvannégy. **19** És a kapuőrök:
Akkúb, Talmón és testvéreik, akik a kapukban őrködnek:
százhetvenkettő. **20** És a többi izraeliták, papok, leviták, mind a
Jehuda városaiban, ki-ki az örökségében. **21** A szentélyszolgák
pedig laktak az Ófelen, és Czícha meg Gispa a szentélyszolgák
fölött voltak. **22** És a leviták előljárója Jeruzsálemben: Uzzi, Báni
fia, Chasabja fia, Mattanja, Míkha fia, Ászáf fiai az énekesek
közül, az Isten házának munkája élén. **23** Mert a király rendelete
volt számukra és biztos illetmény az énekesek számára, a
mindennapi a maga napján. **24** És Petachja, Mesézábél fia,
Zérach, Jehúda fia fiai közül, a király meghatalmazottja volt a
népnek minden ügyében. **25** S ami a falvakat illeti, mezőikön,
Jehúda fiai közül laktak Kirjat-Arbában és leányvárosaiban,
Díbónban és leányvárosaiban, Jekabczeélben és falvaiban;
26 Jésúában, Móládában, Bét-Péletben; **27** Chaczár-Súálban,
Beér-Sébában és leányvárosaiban; **28** Cziklágban, Mekhónában
és leányvárosaiban; **29** Én-Rimmónban, Czoreában, Jarmútban;
30 Zánóach, Adullám és falvaik, Lákhis és mezői, Azéka és
leányvárosai, táboroztak Beér-Sébától Hinnóm völgyéig. **31**
Benjámin fiai pedig Gébató1 kezdve: Mikhmás, Ajja, Bét-
Él és leányvárosai; **32** Anátót, Nób, Ananja; **33** Cháczór,
Ráma, Gittájim; **34** Chádíd, Czebóim, Neballát; **35** Lód, Ónó, a
mesteremberek völgye. **36** És a leviták közül Jehúdához való
szakaszok Benjáminhoz tartoztak.

12 És ezek a papok, meg leviták, a kik fölmentek Zerubbábellel,
Sealtiél fiával és Jésúával: Szerája, Jírmeja, Ezra; **2** Amarja,
Mallúkh, Chattús; **3** Sekhanja, Rechúm, Merémót; **4** Iddó,
Ginnetój, Abija; **5** Mijjámin, Máadja, Bilga; **6** Semája, Jójáríb,
Jedája; **7** Szallú, Ámok, Chilkija, Jedája. Ezek a papok fejei

és testvéreik Jésúa napjaiban. **8** És a leviták: Jésúa, Binnúj,
Kadmíél, Sérébja, Jehúda, Mattanja; ő és testvérei a hálaének
fölött. **9** És Bakbukja meg Unni, az ő testvéreik, velük szemben
osztályok szerint. **10** És Jésúa nemzette Jójákímot, és Jójákím
nemzette Eljásíbot és Eljásíb nemzette Jójádát; **11** és Jójádá
nemzette Jónátánt és Jónátán nemzette Jaddúát. **12** És Jójákím
idejében voltak papok, atyai házak fejei: Szerájától Merája,
Jirmejától Chananja; **13** Ezrától Mesullám, Amarjától Jehóchánán;
14 Melíkhútól Jónátán, Sebanjától József; **15** Chárimtól Adna;
Merájóttól Chelkaj; **16** Iddótól Zekharja; Ginnetóntól Mesullám; **17**
Abijától Zikhri: Minjámintól, Móadjától Piltaj; **18** Bilgától Sammúa;
Semájától Jehónátán; **19** Jójáribtól Mattenaj; Jedájától Uzzi; **20**
Szallajtól Kallaj; Amóktól Éber; **21** Chilkijától Chasabja; Jedájától
Netanél. **22** A leviták Eljásib, Jojádá, Jóchánán és Jaddúa
napjaiban föl voltak írva, az atyai házak fejei, a papok is a perzsa
Dárjáves uralmáig. **23** Lévi fiai, az atyai házak fejei, föl vannak
írva a krónika könyvében; még pedig Jóchánánnak, Eljásib
fiának, napjaiig; **24** S a leviták fejei: Chasabja, Sérébja, Jésúa
Kadmíél fia, meg testvéreik velük szemben, dicsérő énekre
s hálamondásra Dávidnak, az Isten emberének parancsolata
szerint; osztály osztály mellett. **25** Mattanja; Bakbukja, Óbadja,
Mesullám, Talmón, Akkúb kapuőrök, őrizetet tevők a kapuk
tárházaiban. **26** Ezek voltak Jójákimnak, Jésúa, Jóczádák
fia fiának napjaiban s Nechemja, a helytartó s Ezra pap, az
írástudó napjaiban. **27** És Jeruzsálem falának fölavatásakor
fölkeresték a levitákat mind a helyeikből, hogy bevigyék őket
Jeruzsálembe, hogy tartsanak felavatást meg örömünnepet
háladalokkal meg énekkel, cimbalmokkal, lantokkal és hárfákkal.
28 És egybegyűltek az énekesek fiai, még pedig a Jeruzsálem

körül levő kerületből és a Netófabeliek falvaiból; **29** és Bet-
Gilgálból és Gébá meg Azmávet mezőiről, mert falvakat építettek
maguknak az énekesek Jeruzsálem körül. **30** És megtisztálkodtak
a papok és a leviták; és megtisztították a népet meg a kapukat
és a falat. **31** És fölvonultattam Jehúda nagyjait a fal fölé s
fölállítottam két nagy hálakart s meneteket, jobbra a falon fölül,
a szemét kapuja felé. **32** És ment utánuk Hósája s Jehúda
nagyjainak fele; **33** és Azarja, Ezra, Mesullám; **34** Jehúda és
Benjámin, meg Semája és Jirmeja. **35** És a papok fiai közül
trombitákkal Zekharja, Jónátán fia, Semája fia, Mattanja fia,
Mikhája fia, Zakkúr fia, Ászáf fia; **36** és testvérei: Semája, Azarél,
Milelaj, Gilelaj, Máaj, Netanél, Jehúda, Chanáni, Dávidnak, Isten
emberének hangszereivel; Ezra, az írástudó pedig előttük volt.
37 És a forrás kapuja felé egyenesen maguk előtt fölmentek
Dávid városának lépcsőin a falhoz való feljáraton Dávid házán
fölül egészen a víz kapujáig keleten. **38** A második hálakar
pedig, a mely átellenben ment – annak én mentem utána – s
a nép fele a falon fölül, a kemencék tornya felől egészen a
széles falig; **39** és Efraim kapuja felől a régi kapu felé s a halak
kapuja felé és Chananél tornyánál meg a Méa tornyánál egészen
a juhok kapujáig, és megállottak az őrség kapujában. **40** És
megállt a két hálakar az Isten házánál, én is, meg a vezérek fele
én velem; **41** és a papok: Eljákim, Máaszéja, Minjámín, Mikhája,
Eljóénaj, Zekharja, Chananja, trombitákkal, **42** és Máaszéja,
Semája, Eleázár, Uzzi, Jehóchánán, Malkija, Élám és Ézer. És
hangjukat hallatták az énekesek, Jizrachja pedig volt az előljáró.
43 És áldoztak ama napon nagy vágóáldozatokat s örvendeztek,
mert Isten megörvendeztette őket nagy örömmel; s a nők
és a gyermekek is örvendeztek; és elhallatszott Jeruzsálem

öröme messzire. **44** És kirendeltettek ama napon férfiak a
kamarák fölé, az adományok, zsengék és tizedek tárházai
számára, hogy azokban gyűjtsék össze a városok mezői szerint
a tanban elrendelt illetményeket a papok és leviták részére,
mert Jehúdának öröme telt a papokban s levitákban, kik ott
álltak, **45** és őrizték Istenük őrizetét s a tisztaság őrizetét,
az énekesek s kapuőrök is, Dávidnak és fiának, Salamonnak
parancsolata szerint. **46** Mert Dávidnak és Ászáfnak, hajdanta az
énekesek fejének napjai óta volt dicsérő dal és hálamondás az
Istennek tiszteletére. **47** És egész Izraél Zerubbábel napjaiban
és Nechemja napjaiban adta az énekesek és a kapuőrök
illetményeit, a mindennapit a maga napján; és juttattak szent
részt a levitáknak s a leviták juttattak szent részt Áron fiainak.

13 Ama napon felolvastatott Mózes könyvéből a nép füle
hallatára és találtatott írva benne, hogy ne jusson be ammónita
és móábita az Isten gyülekezetébe örökre; **2** mert nem mentek
eléje Izraél fiainak kenyérrel és vízzel s fölbérelte ellene Bileámot,
hogy megátkozza, de az Istenünk átváltoztatta az átkot áldássá.
3 És volt, midőn hallották a tant, elkülönítettek minden gyülevész
népet Izraéltől. **4** Ennek előtte pedig Eljásíb, a pap, el volt
helyezve Istenünk házának kamarájában; rokona volt Tóbijának.
5 És berendezett neki egy nagy kamarát, s ott szokták azelőtt
elhelyezni a lisztáldozatot, a tömjént meg az edényeket s a
gabona, must és olaj tizedét, a leviták meg az énekesek és
a kapuőrök illetményét és a papok adományát. **6** Mindez idő
alatt nem voltam én Jeruzsálemben, mert Artachsásztnak, Bábel
királyának harminckettedik évében a királyhoz mentem el és egy
idő múlva elkérezkedtem a királytól. **7** Érkeztem Jeruzsálembe
és észrevettem a rosszaságot, a mit Eljásíb elkövetett Tóbijáért,

berendezvén neki egy kamarát Isten házának udvaraiban. **8** S ez
nagyon rosszul esett nekem és kidobtam Tóbija házának minden
holmiját a kamarából az utcára. **9** És elrendeltem, megtisztították
a kamarákat s visszahelyeztem oda az Isten házának holmiját,
a lisztáldozatot meg a tömjént. **10** Megtudtam, hogy a leviták
illetményei nem adattak meg s megszöktek kiki a mezőjére,
a leviták meg az énekesek, a szolgálatot végzők. **11** Akkor
pöröltem a vezérekkel s mondtam: Miért van elhagyatva az Isten
háza? Erre összegyűjtöttem őket és állásukba fölállítottam őket.
12 Mind a Jehúdabeliek pedig elhozták a gabonának, mustnak
és olajnak tizedét a tárházakba. **13** És a tárházak fölé rendeltem
Selemját, a papot, és Czádókot, az írástudót és Pedáját a leviták
közül s melléjük Chánánt, Zakkúrnak, Mattanja fiának fiát, mert
hűségeseknek tekintettek s az ő dolguk volt, hogy részüket adják
testvéreiknek. **14** Emlékezzél meg rólam, Istenem, e miatt; s el
ne töröld, jótéteményeimet, a melyeket tettem Istenem házával
és őrizeteivel. **15** Azokban a napokban láttam Jehúdában
olyanokat, kik borsajtókat tapostak szombaton és behordták az
asztagokat s fölrakták a szamarakra, meg bort is, szőllőt, fügét s
mindenféle terhet s bevitték Jeruzsálembe a szombat napján és
én megintettem őket, a mely napon eleséget árusítottak. **16** És a
Czórbeliek, a kik benne laktak, hoztak halat s mindenféle árút,
s elárusították szombaton Jehúda fiainak, Jeruzsálemben. **17**
Ekkor pöröltem Jehúda nemeseivel és mondtam nekik: Micsoda
gonosz dolog ez, a mit ti műveltek és megszentségtelenítitek a
szombat napját? **18** Nemde így cselekedtek őseitek és hozta
Istenünk mind e veszedelmet reánk és erre a városra; s ti
még növelitek a haragot Izraél ellen, megszentségtelenítvén a
szombatot. **19** És volt, midőn árnyék lett Jeruzsálem kapuinál a

szombat előtt, elrendeltem és bezárattak az ajtók és elrendeltem,
hogy ki ne nyissák azokat a szombat utánig; legényeim közül
pedig a kapukhoz állítottam, hogy teher be ne jusson a szombat
napján. **20** És háltak a kalmárok és minden árúnak elárusítói
Jeruzsálemen kívül egyszer s kétszer. **21** De én megintettem
őket és szóltam hozzájuk: Miért háltok a fallal szemben? Ha
ismétlitek, kezet nyújtok ki ellenetek! Attól az időtől fogva nem
jöttek be szombaton. **22** És megmondtam a levitáknak, hogy
megtisztálkodván, jöjjenek be a kapukat őrzök, hogy a szombat
napját megszenteljék. E miatt is emlékezzél meg rólam, Istenem
s könyörülj rajtam szereteted bősége szerint. **23** Azokban a
napokban azt is láttam, hogy a zsidók elvettek asdódi, ammóni
és móábi nőket; **24** és gyermekeik fele részében asdódi nyelven
beszélnek, s nem is tudnak zsidóul beszélni, s mindenik népnek
nyelvén. **25** És pöröltem velük s megátkoztam őket s megvertem
közülük néhányat és tépegettem őket; s megeskettem őket az
Istenre: ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak s ne vegyetek
el leányaik közül a ti fiaitoknak s magatoknak. **26** Nemde
ezek által vétkezett Salamon, Izraél királya? pedig a sok
nemzet között nem volt király olyan, mint ő és szeretettje volt
Istenének és az Isten őt királlyá tette egész Izraél fölé; még
őt is vétekre indították az idegen asszonyok. **27** És rólatok
kell-e hallanunk, hogy mind e nagy rosszaságot elkövetitek,
hűtlenkedve Istenünk iránt azzal, hogy idegen asszonyokat
vettetek el? **28** És Jójádának, Eljásíb fiának, a főpapnak fiai
közül volt egy veje a chóróni Szanballátnak; és én elkergettem
őt mellőlem. **29** Emlékezzél meg róluk, Istenem, a papságnak és
a papság meg leviták szövetségének bemocskolása miatt. **30** És
én megtisztítottam őket mindentől, a mi idegen s felállítottam

őrizeteket a papok s a leviták számára, kinek-kinek munkájára,
31 és a fának meghatározott időkben való hozatalára és a
zsengékre. Emlékezzél meg rólam, Istenem, javamra!

Eszter

1 Történet Ahasvéros idejéből. Ahasvéros Indiától Etiópiáig 127
tartomány uralkodója volt. **2** Amikor Susán városában, királyi
trónján ült, **3** az összes vezető emberének és tisztségviselőjének
uralkodásának harmadik évében – lakomát rendezett. **4**
Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és
a tartományok vezetői. 180 napon át mutogatta nekik királyi
gazdagságát és királyi nagyságának pompás fényét. **5** Ezt
követően, Susán városában, a palota kertjében, hét napig
tartó lakomát rendezett, melyen az egész nép apraja-nagyja
részt vett. **6** Fehér vászon és kék bíbor gyapjúszőtteseket
fehér gyapjú és bíbor kötelekkel és ezüstkarikákkal erősítettek
márványoszlopokhoz. A sötétmárvány, gyöngyház és alabástrom
kövezeten arany és ezüst kerevetek voltak. **7** Változatos formájú
aranykelyhekből ittak. **8** A királyi bort királyi bőkezűséggel
mérték; az ivásnál senkit sem erőltettek, mert a király minden
udvarnagynak meghagyta, hogy a vendégek kedvére tegyenek.
9 Vásti királyné is készíttetett lakomát a nők számára, a
királyi palotában. **10** A hetedik napon a királynak jó kedve
támadt a bortól és megparancsolta Mehumánnak, Bizetának,
Chárbonának, Bigetának, Ábágetának, Zétárnak és Chárkásznak
a hét eunuchnak, akik Ahasvéros udvarában teljesítettek
szolgálatot, **11** hogy vezessék be Vásti királynét a király elé, a
királyi koronával a fején. (Ugyanis) meg akarta mutatni a népnek
és a vezető embereknek, hogy milyen szép, mert igencsak
szép megjelenésű volt. **12** De Vásti királyné nem volt hajlandó
bemenni. Ezen a király nagyon felháborodott, és forrt benne
a harag. **13** Megkérdezte tehát a (haragvó) király a múltat jól
ismerő bölcseket – mint tudott, az idő tájt az volt a szokás,

hogy a király minden ügyében a jogtudósok döntöttek. **14** A hozzá legközelebb állók: Kersená, Sétár, Admátá, Társis, Meresz, Marstená és Memuchán. Ezek heten voltak Perzsia és Média azon vezető emberei, akik bármikor megjelenhettek a király színe előtt, **15** hogy törvény szerint mit kell tenni Vásti királynéval, amiért nem teljesítette Ahasvéros király – udvari emberei által küldött – parancsát? **16** Ekkor ezt mondta Memuchán, a király és a vezető emberek előtt: nemcsak a király ellen vétett Vásti királyné, hanem Ahasvéros király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is. **17** Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvéros király is megparancsolta, hogy Vásti királynét vezessék elé, de ő nem ment. **18** És azon napon el fogják mondani Perzsia és Média nagyasszonyai, akik hallottak a királyné dolgáról, mind a király vezető embereinek, és elég nagy lesz a megvetés és harag. **19** Ha a király jónak látja, bocsásson ki királyi dekrétumot, és ezt a perzsák és médek megváltoztathatatlan törvényei közé iktassák, miszerint Vásti nem jelenhet meg többé Ahasvéros színe előtt, a királynéi méltóságot pedig a király adja át másnak, Vástinál méltóbbnak. **20** S ha kitudódik a király rendelete, melyet utasításba ad egész királyságában, mert nagy az, akkor minden asszony megadja a tiszteletet férjének, aprajától, nagyjáig. **21** Tetszett a dolog a királynak és a vezetőinek, és Memuchán szava szerint cselekedett a király. **22** És a király minden tartományába leveleket küldött, mindegyik tartományba annak írás módja szerint, és mindegyik néphez annak nyelve szerint: hogy minden férfi úr legyen a maga házában, s beszéljen népének nyelve szerint.

2 Ezek után lecsillapodott Ahasvéros király haragja, és eszébe
jutott Vásti, az is amit tett, és az, amit határoztak róla. **2** A
király szolgálatára kirendelt ifjú szolgák ekkor azt mondták:
keresni kell a királynak szép termetű szűz lányokat. **3** Nevezzen
ki a király megbízottakat birodalma minden tartományába,
hogy gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz lányt Susán
városába, az asszonyok palotájába. Bízzák rá őket Hégájra, a
király háremőrére, és adjanak nekik szépítőszereket. **4** Az a lány
legyen Vásti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál.
Tetszett ez a beszéd a királynak és eszerint járt el. **5** Volt Susán
városában egy Mordecháj nevű zsidó ember, Jáir fia, Simei
fia, aki Kis fia, és aki benjáminita volt. **6** Jeruzsálemből vitték
fogságba azokkal a foglyokkal együtt, akiket Jehonjával, Júdea
királyával együtt hurcoltak el, amikor Nebukodnecár, Babilónia
királya fogságba vitte őket. **7** Ő volt Hadasszá gyámja, azaz
Eszter nagybátyja, mert nem volt neki apja-anyja. A lánynak
jó alakja és szép arca volt. Amikor apja és anyja meghaltak,
Mordecháj lányává fogadta. **8** És amint meghallatták a király
szavát és törvényét, összegyűjtöttek sok lányt Susán fővárosba,
és Eszter is elvitetett a király házába, Hégájnak, a nők őrzőjének
felügyelete alá. **9** És tetszett neki a lány és kegyet nyert előtte,
és sürgette, hogy adják neki szépítőszereit és ajándékait, és
a hét lányt, akiket szolgálatára adnak a király palotájából,
és kivételezett vele meg leányzóival az asszonyok házában.
10 Eszter nem mondta meg, melyik népből való, és honnan
származik, mert Mordecháj azt parancsolta neki, hogy ne mondja
meg. **11** Mordecháj pedig naponta az asszonyok palotája előtti
téren forgolódott, hogy megtudja, jól van-e Eszter és mi történik
vele. **12** S mikor egy-egy lányra került a sor, hogy bemenjen

Áchásvéros királyhoz azután, hogy letelt neki az őt megillető
tizenkét hónap – mert így telnek a szépítkezés napjai: hat hónapig
mirhaolajjal és hat hónapig illatszerekkel és szépítőszerekkel –
13 bemehet a lány a királyhoz, és mindaz, amit kér, hogy elkísérje
őt az asszonyok házából a király palotájába, megadatik neki. **14**
Este bemegy és reggel visszatér egy másik asszonyok házába,
Sáásgáznak, a király udvari tisztjének, az ágyasok őrének
felügyelete alá. Nem mehet be többé a királyhoz csak akkor, ha őt
a király kívánja és név szerint hívatja. **15** És mikor Eszterre került
a sor, Ávichájil, Mordecháj nagybátyja leányára, akit Mordecháj
lányának fogadott, hogy bemenjen a királyhoz, nem kért semmit,
csak azt, amit Hégáj, a király udvari tisztje, az asszonyok őre
tanácsolt, és Eszter tetszést nyert azok szemében, akik őt
látták. **16** És Eszter bevitetett Áchásvéros királyhoz, királyi
palotájába a tizedik hónapban, Tévét havában, királyságának
hetedik évében. **17** És a király megszerette Esztert, jobban
valamennyi asszonynál, és elnyerte tetszését és kegyét jobban
mint bármelyik hajadon, királyi koronát tett a fejére és királynévá
tette őt Vásti helyett. **18** És nagy lakomát rendezett a király
mind vezető emberei és szolgái számára, Eszter lakomáját.
Engedményeket adott a tartományoknak és ajándékokat a
királyi mértékben. **19** Amikor másodszor is gyűjtöttek szüzeket,
Mordecháj a királyi udvarban volt, **20** nem mondta meg, kik a
rokonai és melyik népből való, mert Mordecháj így parancsolta
neki, éppúgy megfogadta Mordecháj szavát, mint mikor még
a gyámsága alatt állt. **21** Egy ízben, amikor Mordecháj az
udvarban tartózkodott, a király küszöbét őrző két háremőr, Bigtán
és Teres megharagudott Ahasvéros királyra, és merényletet
terveztek ellene. **22** Mordecháj azonban megtudta, és elmondta

Eszter királynénak, Eszter pedig elmondta a királynak. **23** A
hír kivizsgáltatott és igaznak bizonyult, ezért a két háremőrt
felakasztották. A történetet fel is jegyezték a királyi krónikák
könyvében.

3 Ezek után nagy méltóságra emelte Ahasvéros király az agágita
Hámánt, Hámdátá fiát, és feljebb tétette székét a körülötte lévő
összes vezető embernél. **2** A király összes udvari embere, akik
a királyi udvarban voltak, térdet hajtottak és leborultak Hámán
előtt, mert így parancsolta a király. Mordecháj azonban nem
hajtott térdet, és nem borult le. **3** És így szóltak Mordechájhoz
a király szolgái, kik a király kapujában voltak: Miért szeged
meg a király parancsát? **4** És mikor napról-napra szóvá tették
ezt neki, ő nem hallgatott rájuk. Jelentették Hámánnak, hogy
helytálló-e Mordecháj védekezése, miszerint azért nem teszi
meg, mert ő zsidó. **5** Amikor Hámán látta, hogy Mordecháj nem
hajt térdet és nem borul le előtte, elöntötte Hámánt a méreg. **6**
De nem elégedett meg azzal, hogy egyedül Mordechájra emelje
kezét, mert tudtára adták neki, hogy melyik népből származik
Mordecháj, ezért Hámán arra törekedett, hogy Mordechájjal
együtt minden zsidót kipusztítson Ahasvéros egész birodalmából.
7 Ahasvéros király uralkodásának 12. évében, az első, Niszán
hónapban, Hámán sorsot vetett, napról napra, hónapról hónapra,
a tizenkettedik hónapig, vagyis Ádár haváig. **8** Ekkor azt
mondta Hámán Ahasvéros királynak: Van egy nép, amely
elszórtan és elkülönítetten él a népek között birodalmad minden
tartományában. Törvényeik különböznek minden más népétől, és
a király törvényeit nem tartják meg. A királynak nincs hasznára,
ha meghagyja őket. **9** Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el
kell veszejteni őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a

tisztviselők kezébe, hogy vigyék a király kincstárába. **10** Ekkor a
király lehúzta pecsétgyűrűjét és az agági Hámánnak, Hámdátá
fiának, a zsidók ellenségének adta. **11** És azt mondta a király
Hámánnak: Az ezüst a tied, és a nép is, hogy azt tehess vele,
amint akarsz. **12** Az első hónap tizenharmadik napján hívatták
a királyi írnokokat és megírattak mindent Hámán parancsa
szerint a kormányzóknak és a helytartóknak, akik az egyes
tartományok élén álltak, és az egyes népek vezető embereinek,
mindegyik tartományba írásmódja szerint, és mindegyik népnek
nyelve szerint. Ahasvéros király nevében készült az írás és a
király gyűrűjével pecsételték le, **13** és futárokkal küldették el a
király valamennyi tartományába, hogy egyetlen napon, a 12.
hónap, vagyis az Ádár hónap tizenharmadikán, pusztítsanak el,
gyilkoljanak le és semmisítsenek meg minden zsidót, ifjakat és
öregeket, gyermekeket és nőket egyaránt, és hogy vagyonukat
pedig zsákmányolják el. **14** Az irat másolata rendeletként
adasson ki minden egyes tartományban, nyilvánosan minden
népnek, hogy készek legyenek azon a napon. **15** A futárok
sietve útnak indultak a király parancsával és Susán várában
kihirdették a törvényt. A király és Hámán leültek borozni és
Susán városában nagy volt a megdöbbenés.

4 Mordecháj megtudta mindazt, ami történt, hamut szórt a
fejére, kiment a városba és hangosan, keservesen jajveszékelt.
2 Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján, zsákba
öltözve, nem volt szabad belépnie. **3** Minden egyes tartományban
és helységben, ahová eljutott a király törvénye, nagy gyász
szakadt a zsidókra. Böjtöltek, sírtak, gyászolták magukat és
sokan zsákruhában és hamuban fetrengtek. **4** És bementek
Eszter szolgálólányai és udvari tisztjei, és tudtára adták azt neki.

A királyné nagyon megrendült és ruhát küldött, hogy öltöztessék
fel Mordechájt és a zsákruhát vegyék le róla, de ezt ő nem
fogadta el. **5** Ekkor hívta Eszter Hátáchot, a király azon udvari
tisztjei közül, akiket szolgálatára kirendeltek, és parancsot adott
neki Mordechájra vonatkozólag, hogy megtudja, mi ez és miért
van ez? **6** És elment Hátách Mordechájhoz a város (fő)utcájára,
mely a király kapuja előtt vezet. **7** És tudtára adta neki Mordecháj
mindazt, ami őt érte, és azt az ezüst mennyiséget, melyről
Hámán mondta, hogy kiméri a királyi kincstárnak a zsidók
megsemmisítéséért, **8** és a rendelet leiratának másolatát,
melyet Susánban adtak ki, hogy őket megsemmisítsék. Odaadta
neki, hogy megmutassa Eszternek és tudtára adja, hogy azt
parancsolja neki, menjen be a királyhoz, könyörögjön neki
és kérelmet intézzen hozzá népéért. **9** Hátách bement és
elmesélte Eszternek Mordecháj szavait. **10** Eszter azt válaszolta
Hátáchnak megparancsolva Mordechájra vonatkozólag: **11** a
király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja,
hogy minden férfire és asszonyra, aki bemegy a királyhoz a
belső udvarba anélkül, hogy hívták volna, az az egy rendelet
áll, hogy kivégzik, kivéve ha a király az arany pálcáját felé
nyújtja, akkor maradhat életben. Engem pedig nem hívtak,
hogy bemehessek a királyhoz, immár harminc napja. **12** És
elmondták Mordechájnak Eszter szavait. **13** Ekkor Mordecháj
azt üzente vissza Eszternek: ne áltasd magad azzal, hogy te, a
királyi palotában, megmenekülhetsz. **14** Mert ha te most néma
maradsz, máshonnan támad majd a zsidók számára menekvés,
de te és családod elpusztul! Ki tudja, nem éppen a mostani idők
miatt jutottál-e királyi méltóságra?! **15** Ekkor Eszter azt üzente
Mordechájnak: **16** menj és gyűjts össze minden zsidót, aki csak

Susánban található és böjtöljetek értem! Ne egyetek és ne igyatok három napig, se éjjel, se nappal. Én is ugyanúgy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz, a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát elveszek! **17** Mordecháj ezután elment és mindenben úgy járt el, ahogy azt Eszter meghagyta neki.

5 Három nap múltán Eszter királynői öltözéket öltött és megállt a királyi palota belső udvarán, a trónteremmel szemben. A király pedig ott ült a trónján, szemben a bejárattal. **2** Amint a király meglátta, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyet talált a szemében és kinyújtotta Eszter felé a kezében lévő aranypálcát. Eszter közelebb lépett és megérintette a pálca végét. **3** A király megkérdezte tőle: mi járatban vagy, Eszter királyné és mi a kívánságod? Még ha országom felét is [kéred], megadom neked! **4** Eszter válaszolt: Ha a király jónak látja, jöjjön ő és Hámán ma lakomára, amelyet neki készítettem. **5** S így szólt a király: Hamar hozzátok Hámánt, hogy teljesülhessen Eszter szava! Így hát elment a király és Hámán a lakomára, melyet Eszter készített. **6** Ekkor azt mondta a király Eszternek borivás közben: Amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! **7** Eszter pedig azt felelte: Kérésem és kívánságom: **8** ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja megadni kérésem és teljesíteni kívánságom – jöjjön el a király, Hámánnal együtt a lakomámra, amelyet készítek. Holnap aztán felelek majd a király kérdésére. **9** Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott [a lakomáról]. De meglátta Hámán, a király kapujában Mordechájt, aki nem kelt fel előtte, meg se moccant, s ezért elöntötte őt a düh. **10** Hámán erőt vett magán és hazament. Majd hívatta barátait és feleségét Zerest, **11** és elsorolta nekik, milyen nagy a vagyona,

mennyi fia van és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra
minden vezető emberénél. **12** Majd így szólt Hámán: Nem is
hívott Eszter királyné mást a királyon kívül a lakomához, melyet
készített, mint engem, és holnapra is én vagyok hivatalos hozzá
a királyon kívül. **13** Mindez, azonban, mit sem ér nekem, amíg a
zsidó Mordechájt a királyi udvarban látom. **14** Zeres a felesége
meg mind a barátai ezt válaszolták neki: Készítess bitófát, ötven
ámá magasat. Reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák
fel rá Mordechájt, s menj be a királlyal a lakomára örvendve.
Tetszett a dolog Hámánnak és elkészíttette a bitófát.

6 Azon az éjszakán kerülte az álom a királyt. Ezért
megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek
könyvét, és olvassanak fel belőle neki. **2** És rátaláltak arra
a feljegyzésre, hogyan jelentette fel Mordecháj Bigtánt és
Terest, a király küszöbét őrző két háremőrt, akik merényletet
terveztek Ahasvéros király ellen. **3** A király megkérdezte, milyen
méltóságot és kitüntetést adtak ezért Mordechájnak? A király
szolgálatára álló ifjak azt felelték, hogy semmit nem adtak neki. **4**
Akkor azt kérdezte a király: ki van az udvarban? Hámán ugyanis
megérkezett és azt akarta kérni a királytól, hogy akasztassa
fel Mordechájt arra a bitófára, amit készíttetett neki. **5** Ezért
a királynak ifjú szolgái azt mondták: Íme Hámán, itt áll az
udvarban. A király erre azt válaszolta: Jöjjön be! **6** Hámán
bement, és a király azt kérdezte tőle: Mit kell tenni azzal az
emberrel, akit a király ki akar tüntetni? Hámán azt gondolta
szívében: Ki mást kívánna a király kitüntetni, ha nem engem? **7**
Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni, **8** hozzanak
királyi öltözetet, olyat, amilyenbe a király szokott öltözni, meg
lovat, amilyenen a király szokott kilovagolni és tegyenek a fejére

királyi koronát. **9** Adják át a ruhát és a lovat az egyik királyi
nemes úrnak, öltöztessék fel azt az embert, akit a király ki akar
tüntetni, lovagoltassák végig a város (fő)utcáján, és kiáltsák
előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni.
10 Siess, hozd a ruhát és lovat, amiről beszéltél, és tégy így
a zsidó Mordechájjal, aki a királyi udvarban van. Semmit ne
hagyj el abból, amit mondtál! **11** Hámán tehát fogta a ruhát és a
lovat, felöltöztette Mordechájt, majd végiglovagoltatta a város
(fő)utcáján és azt kiáltotta előtte: Így tesznek azzal az emberrel,
akit a király ki akar tüntetni! **12** Majd visszatért Mordecháj a király
kapujába, Hámán pedig hazasietett gyászosan és beborított
fővel. **13** Hámán elmesélte feleségének Zeresnek és minden
barátainak mindazt, ami őt érte. Erre azt válaszolták neki bölcsei
és felesége Zeres: Ha a zsidók ivadékából való ez a Mordecháj,
aki előtt bukni kezdtél, akkor nem bírsz vele, hanem teljesen
el fogsz bukni előtte! **14** Még beszélgettek vele, mikor a király
udvari tisztjei megérkeztek és sietve vitték Hámánt a lakomára,
melyet Eszter készített.

7 A király és Hámán eljöttek, hogy igyanak Eszter királynéval. **2**
És így szólt a király Eszterhez a második napon is a borivás
közben: amit csak megkívánsz Eszter királyné, megadatik
neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy
lesz! **3** Eszter királyné pedig azt felelte: Ha kegyet találtam
szemeidben, ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja,
adja nekem életemet kérésemre és népemet kívánságomra! **4**
Mert eladtak engem és népemet, megsemmisítésre, legyilkolásra
és elpusztításra, és hogyha szolgáknak és szolgálóknak adtak
volna el minket, hallgattam volna – mert nincs szorongatás,
mely felérne a király kárával. **5** Achasvérós király ekkor azt

kérdezte Eszter királynétól: ki az, és hol van az, aki arra mert
vetemedni, hogy ilyet tegyen? **6** Eszter pedig mondta: ez az
ember, a gonosz Hámán, a mi ádáz ellenségünk! Hámán erre
megijedt a király s a királyné előtt. **7** A király indulatosan felkelt a
borivástól, a palota kertje felé indult, és Hámán ott állt, hogy
az életéért könyörögjön Eszter királynénál, mert látta, hogy a
vesztét már elhatározta a király. **8** A király pedig visszatért a
palota kertjéből a borivás házába, és Hámán éppen leborult
a kerevetre, melyen Eszter volt. Ekkor így szólt a király: Még
bántalmazni is mered a királynét az én jelenlétemben? A szó
elhagyta a király ajkait és Hámán arca elborult. **9** Chárboná, egy
az udvari tisztek közül, így szólt a király előtt: Íme a bitófa is,
melyet Hámán készített Mordecháj számára, aki jót mondott a
királyról. Ott áll Hámán házában, ötven ámá magas. A király
pedig azt mondta: Akasszátok fel rá! **10** Így felakasztották
Hámánt a bitófára, melyet Mordecháj számára készített, és a
király indulata lecsillapodott.

8 Azon a napon, Ahasvéros király Eszter királynénak adta
Hámánnak, a zsidók ellenségének házát. Mordecháj pedig a
király közvetlen környezetébe került [szó szerint: bement a
király elé], mert Eszter felfedte, ki ő neki. **2** A király lehúzta
pecsétgyűrűjét amit elvett Hámántól és odaadta Mordechájnak,
és Eszter kinevezte Mordechájt Hámán háza fölé. **3** Ezután
Eszter ismét beszélt a királlyal, lába elé borult és sírva kért
kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agágita Hámán gonosz
tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt. **4** A király odanyújtotta
Eszternek az aranypálcát, így Eszter felkelt, megállt a király
előtt, **5** és azt mondta: ha jónak látja a király, s ha jóindulattal
tekint rám, s helyesli a dolgot, és elnyertem a tetszését, adjon ki

egy dekrétumot, melyben visszavonják az agágita Hámánnak,
Hámdátá fiának a leveleit, melyeket minden tartományba
elküldött a zsidók kipusztításáról, **6** mert hogyan tudnám elnézni
azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám
elviselni rokonaim pusztulását? **7** Ahasvéros király így felelt
Eszter királynénak és a zsidó Mordechájnak: Hámán házát már
Eszternek adtam, őt pedig felakasztották, mert kezet emelt a
zsidókra. **8** Ti meg írjatok a király nevében, amit a zsidók ügyében
jónak láttok és pecsételjétek le a király gyűrűjével. Ugyanis az
a rendelet, amit a király nevében írtak és a király gyűrűjével
pecsételtek le – visszavonhatatlan. **9** Abban az időben a harmadik
hónapban, Sziván havában, annak huszonharmadik napján
hívatták a király írnokait, akik leírtak mindazt, amit Mordecháj
megparancsolta, a zsidóknak, a kormányzóknak, a helytartóknak
és a tartományok vezető embereinek, melyet Indiától Etiópiáig,
127 tartományba, minden egyes nép saját nyelvén, a tartomány
saját írásmódja szerint elküldtek, valamint a zsidóknak is a maguk
írásával és a maguk nyelvén. **10** Achasvéros király nevében
íratta és megpecsételte a király gyűrűjével, és elküldte a leveleket
a lovas futárokkal, akik a ménesekből származó úri paripákon
nyargaltak: **11** megengedte a király, hogy az egyes városokban
lakó zsidók összegyűljenek életük védelmére, elpusztíthassák,
megölhessék és elveszejthessék a népek és tartományok velük
szemben ellenséges erőit, gyermekeiket és asszonyaikat, és
hogy vagyonukat elzsákmányolják – **12** ugyanazon a napon
Achasvérós király valamennyi tartományában, a tizenkettedik
hónapnak, Ádár havának tizenharmadik napján. **13** Az irat
másolatát rendeletként adták ki mindegyik tartományban,
nyilvánosan mind a népeknek, és a zsidóknak, hogy készen

legyenek ezen a napon bosszút állni ellenségeiken. **14** Az úri
paripákon nyargaló futárok pedig sebtiben és sietve indultak a
király parancsára. A rendeletet pedig kiadták Susán fővárosban.
15 Ezután Mordecháj távozott a király színe elől bíborkék és fehér
királyi öltözetben nagy arany koronával, bisszus és bíborpiros
palástban. Susán városa ujjongott s örvendett. **16** A zsidóknak
fény és öröm jutott, meg vígság és megbecsülés. **17** Minden
egyes tartományban és helységben, ahová a király parancsa
eljutott örültek a zsidók. Az ország lakosságából sokan zsidóvá
lettek, mert elfogta őket a zsidóktól való félelem.

9 A tizenkettedik hónapban, Ádár havában, annak tizenharmadik
napján pedig, amelyről a király parancsa és rendelete szólt,
hogy cselekedjenek azon a napon, – amikor a zsidók ellenségei
azt remélték, hogy elbánhatnak velük – fordulat következett
be, mert a zsidók bánhattak el azokkal, akik gyűlölték őket.
2 Összegyűltek a zsidók városaikban, Achasvéros király
valamennyi tartományában, és rátámadtak azokra, akik a
vesztükre törtek. Senki nem tudott nekik ellenállni, mert rettegés
fogta el tőlük az egész lakosságot. **3** A tartományok vezetői, a
kormányzók, a helytartók és királyi hivatalnokok kedveztek a
zsidóknak, mert a Mordechájtól való félelem fogta el őket. **4**
Mordecháj, ugyanis, nagy ember lett a királyi palotában és híre
eljutott valamennyi tartományba, ugyanis a férfiú, Mordecháj,
nőttön nőtt. **5** A zsidók pedig lesújtottak mind az ellenségeikre
karddal, legyilkolták és elpusztították őket, kedvük szerint bántak
gyűlölőikkel. **6** Susán fővárosban pedig a zsidók megöltek
és elpusztítottak ötszáz embert, **7** meg Pársándátát, Dálfont
és Ászpátát, **8** Porátát, Ádálját és Áridátát, **9** Pármástát,
Áriszájt, Áridájt és Vájzátát, **10** Hámánnak, Hámdátá fiának,

a zsidók szorongatójának, tíz fiát megölték, de a zsákmányra
nem tették rá kezüket. **11** Azon a napon a legyilkoltak számát
tudatták a királlyal Susán fővárosban, **12** s a király azt mondta
Eszter királynénak: Susán fővárosban a zsidók megöltek és
elpusztítottak ötszáz embert, meg Hámán tíz fiát. És a király
többi tartományaiban mit tettek! Tehát amit csak megkívánsz,
megadatik neked! Ami a kérésed, úgy is lesz! **13** Eszter pedig
így válaszolt: ha jónak látja a király, engedd meg holnap is a
Susánban lévő zsidóknak, hogy a mai nap rendelete szerint
cselekedjenek. Hámán tíz fiát pedig akasszák fel a bitófára.
14 A király erre azt mondta, hogy úgy legyen, és kiadatott a
rendelet Susánban. Hámán tíz fiát pedig felakasztották. **15** Ádár
havának tizennegyedik napján is összegyűltek a Susánban
lévő zsidók és megöltek háromszáz embert Susánban, de a
zsákmányra nem tették rá a kezüket. **16** A többi zsidó pedig,
akik a király tartományaiban voltak, összegyűltek és kiálltak
életükért, nyugalmat leltek ellenségeiktől. Megöltek gyűlölőik
közül hetvenötezret, de a zsákmányra nem tették rá kezüket **17**
Ádár havának tizenharmadik napján, és annak tizennegyedikén
megpihentek, megtették azt lakoma és öröm napjának. **18** A
Susánban levő zsidók pedig összegyűltek tizenharmadikán és
tizennegyedikén, és megpihentek tizenötödikén, és megtették
azt lakoma és öröm napjának. **19** Ezért a zsidók, akik a nyílt
városokban laknak, Ádár havának tizennegyedik napját tartják
vidámságra, lakomára, ünnepre és arra, hogy ajándékokat
küldjön egyik a másikának. **20** Mordecháj leírta mindezen
eseményeket, majd levelet küldött mindazon zsidóknak, akik
Ahasvéros király tartományaiban laktak közel vagy távol. **21**
Kötelezővé tette számukra, hogy tartsák meg Ádár hó 14.

és 15. napját, évről évre, **22** mivel ezek a napok, melyektől
kezdve a zsidók nyugtot lelhettek ellenségeiktől, és ez az a
hónap, amelyben bánatuk örömre, gyászuk ünnepre fordult.
Tegyék ezeket a lakoma és öröm napjaivá, amikor egymásnak
ajándékokat és a nélkülözőknek adományokat küldenek. **23**
A zsidók pedig megfogadták, hogy folytatják, amit elkezdtek,
ahogyan azt Mordecháj megírta nekik. **24** Mert az agági Hámán,
Hámdátá fia, az összes zsidó szorongatója, kitervelte a zsidók
ellen, hogy elveszíti őket, s purt, azaz sorsot vetett, hogy
megzavarja és elveszítse őket. **25** Azonban amikor [Eszter]
a király elé járult, az kimondta levélben, hogy [Hámánra]
visszaszálljon gonosz gondolata, melyet a zsidók ellen kitervelt,
a saját fejére, így felakasztották őt meg fiait a bitófára. **26** Ezért
nevezték el ezeket napokat Purimnak, a pur nevéről, ezen levél
minden szava miatt és amiatt, amiről ekkor meggyőződtek és
amit ekkor megtapasztaltak. **27** Megállapították és elfogadták a
zsidók maguk számára, leszármazottjuk számára és mindenki
számára, ki hozzájuk csatlakozott, hogy ne szeghessék meg
ezen két nap megtartását előírásuk és idejük szerint minden
évben, **28** hogy ezekre a napokra megemlékezzenek és
megtartsák őket minden nemzedék nemzedékben, mindegyik
családban, mindegyik tartományban és mindegyik városban. A
Purimnak ezek a napjai ne tűnjenek el nyomtalanul a zsidókból
és emlékük ne szűnjön meg leszármazottjuknál. **29** Eszter
királyné, Ávichájil lánya, és a zsidó Mordecháj újra megírták a
levelet, és hangsúlyozottan követelték ezen második Purim-
levél rendelkezéseinek teljesítését. **30** Elküldték a leveleket az
összes zsidóhoz, Achasvéros királyságának százhuszonhét
tartományába, békének és igazságnak szavaival, **31** hogy

megtartsák Purim ezen napjait a maguk idejében, amelyet
meghatározott számukra Mordecháj, a zsidó, és Eszter, a
királyné, valamint amelyet meghatároztak saját maguk számára
és leszármazottjuk számára a böjtök és kiáltások dolgában. **32**
Eszter szavai elismertették Purimot, mint ünnepet és beírattak a
könyvbe.

10 Ahasvéros király adót vetett ki az országra és a tenger
szigeteire. **2** Minden nevezetes hőstette és Mordecháj
nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király – mindez meg
van írva a méd és perzsa királyok történetének könyvében. **3**
Mert a zsidó Mordecháj második ember volt Ahasvéros király
után, tekintélyes volt a zsidók között, és honfitársai többsége
kedvelte őt, mert népe javát kereste és nemzetségének békéjén
tevékenykedett.

Jób

1 Volt egy ember Úcz országban, neve Jób; volt pedig az az
ember gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **2** És
született neki hét fia és három leánya. **3** És volt jószága: hétezer
juh és háromezer teve és ötszáz iga marha és ötszáz nőstény
szamár és igen nagy cselédség; és volt az az ember nagyobb
mind a Kelet fiainál. **4** Mentek a fiai s lakomát rendeztek kinek-
kinek házában a maga napján; s küldtek és meghívták három
nővéröket, hogy egyenek és igyanak velök. **5** Volt pedig, midőn
sorban lefolytak a lakoma napjai, küldött Jób és megszentelte
őket; fölkelt reggel és bemutatott égőáldozatokat mindnyájok
száma szerint, mert azt mondta Jób: hátha vétkeztek fiaim
és káromolták Istent szívükben. Így szokott tenni Jób minden
időben. **6** Történt egy napon, jöttek Isten fiai, hogy oda álljanak
az Örökkévaló elé; s eljött a Vádló is köztük. **7** És szólt az
Örökkévaló a Vádlóhoz: Honnan jössz? Felelt a Vádló az
Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam
azt. **8** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfordítottad-e
szívedet az én szolgámra Jóbra? Mert nincs olyan mint ő a
földön: ember, a ki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól
távozó. **9** Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Ok nélkül
féli-e Jób az Istent? **10** Nemde to kerítetted őt körül, meg házát
és mindenét, amije van, köröskörül? Kezei munkáját megáldottad
és jószága kiterjeszkedett az országban. **11** Azonban nyújtsd
csak ki kezedet és nyúlj hozzá mindenéhez, amije van, ha nem
arczodba fog-e áldani téged? **12** Erre szólt az Örökkévaló a
Vádlóhoz: Íme kezedben minden, amije van, csak ő rá magára
ne nyújtsd ki kezedet. És elment a Vádló az Örökkévaló színe
elől. **13** Történt pedig egy napon, fiai és leányai ettek s ittak bort

elsőszülött fivérük házában, **14** jött egy követ Jóbhoz és mondta:
A marha szántott és a nőstény szamarak legeltek mellette. **15**
Ekkor berontottak a Sábabeliek s elvitték azokat, a legényeket
pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekültem meg,
hogy hírt mondjak neked. **16** Még ez beszélt, jött a másik: és
mondta: Isten tüze hullott az égből és megégette a juhokat és
a legényeket és megemésztette őket; én egyedű menekültem
meg, hogy hírt mondjak neked. **17** Még ez beszélt, jött a másik
és mondta: Kaldeusok három csapatot alkottak és portyázva
ráütöttek a tevékre, s elvették azokat, a legényeket pedig
leverték kard élével; csak én egyedül menekültem meg, hogy
hírt mondjak neked. **18** Míg ez beszélt, jött a másik és mondta:
Fiaid és leányaid ettek és ittak bort elsőszülött fivérük házában,
19 és íme nagy szél jött túl a pusztáról, hozzá ért a ház négy
sarkához s rászakadt a fiatalokra és meghaltak; csak én egyedül
menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **20** Ekkor fölkelt Jób,
megszaggatta köntösét, megnyírta fejét, földre vetette magát és
leborult. **21** És mondta: Mezítelen jöttem ki anyám méhéből s
mezítelen térek vissza oda; az Örökkévaló adta s az Örökkévaló
elvette: legyen áldva az Örökkévaló neve! **22** Mind a mellett nem
vétkezett Jób és nem fogott fonákságot Istenre.

2 S történt egy napon, jöttek az Isten fiai, hogy oda álljanak az
Örökkévaló elé, és jött a Vádló is köztük, hogy oda álljon az
Örökkévaló elé. **2** Szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Merről jössz?
Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a
földön és bejártam azt. **3** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz:
Ráfordítottad-e szívedet szolgámra Jóbra, mert nincs olyan mint
ő a földön, ember a ki gáncstalan és egyenes, istenfélő és
rossztól távozó; és tovább ragaszkodik gáncstalanságához, s

fölingereltél engem ellene, hogy ok nélkül megrontsam! **4** S felelt
a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Bőrt bőrért, és mindenét,
a mije az embernek van, oda adja életéért. **5** Azonban nyújtsd
csak ki kezedet és nyúlj csontjához és húsához, ha nem arcodba
fog-e káromolni téged? **6** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz:
Íme kezedben ő, csak az életét őrizd meg! **7** S elment a Vádló
az Örökkévaló színe elől és megverte Jóbot gonosz fekéllyel
lába talpától feje tetejéig. **8** Cserepet vett, hogy vakarja magát
vele, és a hamuban ült. **9** És mondta neki felesége: Tovább is
ragaszkodol gáncstalanságodhoz? Áldjad Istent és halj meg!
10 És szólt hozzá: Ahogy beszél egyike az aljas nőknek, úgy
beszélsz te! A jót ugyan elfogadjuk Istentől, és a rosszat ne
fogadjuk el? Mind a mellett nem vétkezett Jób ajkaival. **11** S
hallotta Jób három barátja ezt az egész szerencsétlenséget,
mely reá jött; akkor jöttek kii helyéből a Témánbeli Elífáz, a
Súachbeli Bildád és s Náamabeli Czófár. Összetalálkoztak,
hogy oda menjenek, megszánni őt és megvigasztalni. **12** És
fölemelték messziről szemeiket, de nem ismertek rá; ekkor
fölemelték hangjukat és sírtak. Megszaggatták ki-ki köntösét és
port hintettek fejükre ég felé. **13** És ültek vele a földön hét nap
és hét éjjel, és senki sem szólt hozzá semmit, mert látták, hogy
igen nagy volt a fájdalom.

3 Ezután felnyitotta Jób a száját és megátkozta napját. **2**
Megszólalt Jób és mondta: **3** Vesszen el a nap, melyen születtem,
s az éj, mely mondta: fiúgyermek fogantatott. **4** Az a nap legyen
sötétség, ne tartsa számon Isten fölülről s ne tündököljön reája
napfény. **5** Váltsák magukhoz sötétség és vakhomály, lakozzék
rajta felhőzet, ijesszék nappalnak elborulásai. **6** Az az éj – vigye
el homályosság, ne örvendjen az év napjai között, a hónapok

számába ne jusson. **7** Íme, az az éj legyen meddő, ne jusson
belé ujjongás. **8** Szidalmazzák a napnak átkozói, kik készek
felriasztani a leviatánt. **9** Sötétedjenek el szürkületének csillagai,
reménykedjenek világosságra, de ne legyen, s ne lássa a hajnal
szempilláit. **10** Mert nem zárta el méhemnek ajtait, hogy elrejtette
volna a szenvedést szemeim elől. **11** Miért nem haltam el az
anyaméhtől fogva, hogy a méhből kijövet kimúltam volna? **12**
Miért jöttek elémbe térdek, s miért emlők, hogy szopjak? **13** Mert
most fekünném és pihennék, aludnám, akkor nyugtom volna; **14**
királyokkal s országtanácsosokkal együtt, a kik romokat építettek
maguknak, **15** vagy nagyokkal, kiknek aranyuk van, kik ezüsttel
töltötték meg házaikat. **16** Vagy úgy, mint az elföldelt idétlen,
nem volnék, mint kisdedek, kik világosságot nem láttak! **17** Ott
felhagynak a gonoszok a háborgással, s ott nyugosznak a fáradt
erejűek. **18** Egyaránt gond nélkül vannak a rabok, nem hallják a
robottisztnek hangját. **19** Kicsiny és nagy ott van, s a szolga
szabad az urától. **20** Miért ad a szenvedőnek világosságot s
életet az elkeseredett lelkűeknek? **21** Kik várják a halált, de
nincs, jobban ásnak utána, mint kincsek után; **22** kik örülnek
ujjongásig, örvendenek, midőn a irt találják. **23** A férfinak, kinek
útja el van rejtve, a kit az Isten körülkerített? **24** Mert kenyerem
előtt jön sóhajtásom, és ömlenek, mint a víz, jajdulásaim. **25**
Mert mitől rettegve rettegtem, az utolért, és a mitől féltem, az
reám jött. **26** Nem volt boldogságom, s nem volt pihenésem és
nem volt nyugtom, s jött a háborgás.

4 Felelt a Témánbeli Elífáz és mondta: **2** ajjon ha szólni
próbálnánk hozzád, terhedre volna-e; de visszatartani a szavakat
ki bírja? **3** Íme, oktattál sokakat, és lankadt kezeket megerősítettél;
4 a megbotlót fönntartották szavaid és görnyedező térdeket

megszilárdítottál. **5** Most hogy reád jött, terhedre van, hozzád
ér, és megrémültél? **6** Nemde istenfélelmed a te bizodalmad,
reményed pedig útjaid gáncstalansága! **7** Gondolj csak rá: ki az,
ki ártatlanul veszett el, és hol semmisültek meg egyenesek? **8** A
mint én láttam: kik jogtalanságot szántottak és bajt vetettek, azt
aratják is; **9** Isten leheletétől elvesztek, s haragja fuvallatától
elenyésznek. **10** Oroszlán ordítása, vadállat üvöltése és az
oroszlánkölykök fogai kitörettek. **11** Oroszlán elvész ragadmány
híján, s a nőstényoroszlán fiai szertezüllenek. **12** De én hozzám
egy ige lopódzott, és neszt fogott fel fülem belőle. **13** Képzetek
közt az éj látományaitól, mikor mély álom esik az emberekre:
14 rettegés lepett meg és remegés, és összes csontjaimat
megrettentette. **15** S egy szellem suhant el arczom mellett,
borzadott testemnek hajaszála. **16** Ott áll, de nem ismerem
meg ábrázatát, egy alak van szemeim előtt; suttogást meg
hangot hallok: **17** Igaznak bizonyul-e halandó az Isten előtt, vagy
alkotója előtt tisztának-e a férfi? **18** Lám, szolgáiban nem hisz és
angyalaira vet gáncsot; **19** hát még kik agyagházakban laknak,
a kiknek a porban van alapjuk, összezúzzák őket hamarább
molynál. **20** Reggeltől estig összetöretnek, észrevétlenül
elvesznek örökre. **21** Nemde megszakad bennök kötelük,
meghalnak, de nem bölcsességben!

5 Kiálts csak, van-e, ki felel neked, s kihez fordulnál a
szentek közül? **2** Mert az oktalant megöli a bosszúság, s az
együgyűre halált hoz a vakbuzgalom. **3** Én láttam az oktalant
meggyökeredzeni, és rögtön megátkoztam hajlékát. **4** Távol
esnek gyermekei a segítségtől, összezúzatnak a kapuban és
nincs mentő. **5** A kinek aratását megeszi az éhező, tövisek közül
is elveszi, és áhítja vagyonukat a hurok. **6** Mert nem a porból nő

ki a baj, s nem a földből sarjad a szenvedés; **7** hanem az ember
szenvedésre született, a mint a villám fiai magasba repülnek.
8 Azonban én Istenhez fordulnék, és az Istenhez intézném
ügyemet. **9** A ki nagyokat tesz, kikutathatatlanul, csodásokat,
úgy hogy számuk sincsen. **10** A ki esőt ad a földnek színére s
vizet küld a térségek szinére, **11** hogy az alacsonyokat magasra
tegye, s a búsulók segítségre emelkednek. **12** Megbontja
a ravaszok gondolatait, s nem végeznek kezeik olyat, a mi
valódiság. **13** Megfogja a bölcseket ravaszságukban, s a ferdék
tanácsa elhamarkodott; **14** nappal sötétségre találnak, és mint
éjjel tapogatóznak délben. **15** Így megsegíti a kardtól, szájuktól,
és az erősnek kezétől a szűkölködőt; **16** s lett remény a szegény
számára, és a jogtalanság elzárta száját. **17** Íme boldog a
halandó, kit Isten megfenyít, s a Mindenható oktatását meg ne
vesd; **18** mert ő fájdít és bekötöz, sebet üt és kezei gyógyítanak.
19 Hat szorongatásban megment és hétben nem ér téged baj:
20 Éhségben megváltott a haláltól s háborúban kard hatalmától;
21 a nyelv ostora elől rejtve vagy s nem félsz pusztítástól, midőn
jön; **22** pusztításon s éhínségen nevetsz, s a föld vadjától nem
kell félned, **23** mert a mező köveivel van szövetséged s a mező
vadja békére állott veled. **24** Megtudod, hogy béke a te sátorod;
vizsgálod hajlékodat és nincs vétked; **25** tudod, hogy sok a
magzatod és sarjaid akár a földnek füve. **26** Erő teljében jutsz el
sírhoz, a mint fölmén az asztag a maga idején. **27** Íme, ez az, a
mit kikutattunk, így van, hallgass rá és ismerd meg te!

6 Felelt Jób és mondta: **2** Vajha mérve mérnék bosszúságomat
a gyötrelmemet mérlegre vetnék egyaránt! **3** Mert most tengerek
fövenyénél nehezebb, azért megzavarodtak szavaim. **4** Mert a
Mindenható nyilai vannak bennem, a melyeknek mérgét lelkem

issza; Isten ijedelmei sorakoznak ellenem. **5** Ordít-e a vadszamár
a pázsiton, avagy bőg-e az ökör abraka mellett? **6** Ehető-e a mi
ízetlen, só nélkül, avagy van-e íz a tojás fehérjében? **7** Vonakodott
hozzá nyúlni a lelkem; azok az én kórságos ételem. **8** Bárcsak
beteljesednék kérésem s reményemet megadná Isten; **9** s
tetszenék Istennek, hogy összezúzzon engem, megoldaná kezét,
hogy véget vessen nekem! **10** Akkor volna még vigasztalásom –
fölszökném kíméletlen fájdalomban – hogy nem tagadtam meg
a Szentnek szavait. **11** Mi az erőm, hogy várakozzam, s mi a
végem, hogy türtessem magam? **12** Avagy kövek ereje-e az én
erőm, vagy ércz az én húsom? **13** Hiszen segítségem nincs
bennem, és üdvösségem elutasíttatott tőlem. **14** Az elcsüggedőt
barátjától szeretet illeti, ha el is hagyja a Mindenható félelmét! **15**
Testvéreim hűtelenek lettek mint a patak, mint a hogy medrükben
a patakok eltűnnek. **16** A melyek sötétlenek a jégtől, bennök
rejtőzik el a hó; **17** mikor hőség éri, megsemmisülnek, midőn
meleg van, elenyésznek helyükből. **18** Kanyarodnak útjuk
ösvényei, elhúzódnak a pusztaságban és elvesznek. **19** Ide
tekintettek Téma karavánjai, Sába vándorcsapatai reménykedtek
bennük; **20** megszégyenültek, hogy bíztak, elérkeztek odáig és
elpirultak. **21** Mert most az övéi vagytok, láttok rettegést és féltek.
22 Hát mondtam-e: adjatok nékem, és vagyontokból vesztegetést
ajáljatok értem, **23** és szabadítsatok ki szorongatónak kezéből s
zsarnokok kezétől váltsatok meg engem? **24** Tanítsatok engem s
én elhallgatok, és ha mit tévedtem, értessétek meg velem. **25** Mi
hathatósak az egyenes beszédek, de miképp fedne feddés,
minő a tietek? **26** Szókat tekintetek-e feddésnek és szélnek
az elcsüggedettnek beszédeit? **27** Még árvának is nekiestek
és áskálódtok barátotok ellen. **28** Most hát egyezzetek bele,

forduljatok felém, arczotokba vajon hazudom-e? **29** Térjetek
meg, kérlek, ne essék jogtalanság, igen, térjetek meg, folyton
áll ebben az igazam! **30** Van-e nyelvemen jogtalanság, avagy
ínyem nem érezné-e a gyötrelmeket?

7 Nemde szolgálati ideje van a halandónak a földön, és mint a
béres napjai olyanok a napjai! **2** Mint rabszolga, ki liheg árnyék
után, s mint a zsoldos, ki reményli munkabérét: **3** úgy kaptam én
örökbe bajnak hónapjait és szenvedésnek éjszakáit rendelték
nekem. **4** Ha lefeküdtem, azt mondom: mikor kelek fel, és nyúlik
az este és jóllakom a hánykódással szürkületig. **5** Magára öltött
húsom férget és porgöröngyöt, bőröm felfakadt s megevesedett.
6 Napjaim gyorsabbak a vetélőnél, s remény nélkül enyésztek el.
7 Gondolj rá, hogy lehelet az életem, jót nem fog többé látni a
szemem; **8** nem pillant meg engem nézőm szeme, szemeid
rajtam vannak, de nem vagyok. **9** Felhő elenyészett és eltűnt: úgy
ki alvilágba száll, nem jöhet fel, **(Sheol h7585)** **10** nem tér vissza
többé házába és nem ismer rá többé az ő helye. **11** Én sem
tartóztatom számat, hadd beszélek lelkem szorultában, hadd
panaszkodjam lelkem keservében! **12** Tenger vagyok-e avagy
szörnyeteg, hogy őrséget vetsz reám? **13** Ha azt mondom: majd
megvigasztal ágyam, panaszomat viselnem segít fekvőhelyem:
14 akkor rémítgetsz engem álmokkal és látomások által ijesztesz
engem. **15** Választotta lelkem a megfulladást, a, halált inkább
csontjaimnál. **16** Megvetettem: nem örökké élek; hagyj föl velem,
mert lehelet a napjaim! **17** Mi a halandó, hogy nagyra tartod, s
hogy reá fordítod szívedet, **18** és reá gondolsz reggelenként,
perczenként megvizsgálod őt? **19** Meddig nem tekintesz el tőlem,
nem eresztesz el, míg nyálam lenyelhetem? **20** Vétettem: mit
cselekszem neked, emberőrző? Miért tettél engem támadásul

magadnak, hogy önmagamnak terhére lettem? **21** S mit nem
bocsátod meg; bűnömet s nem veszed el vétkemet? Mert most
porban feküdném, keresnél engem és nem volnék.

8 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: **2** Meddig beszélsz
efféléket? hatalmas szél szádnak mondásai! **3** Vajon Isten jogot
ferdít-e, avagy igazságot ferdít-e a Mindenható? **4** Ha fiaid
vétkeztek ellene, odabocsátotta őket bűnük kezébe. **5** Ha te
keresve fordulnál Istenhez s a Mindenhatóhoz könyörögnél; **6**
ha tiszta és egyenes vagy: bizony most virrasztana feletted s
békét adna igazságos hajlékodnak; **7** s ha csekély volt múltad,
a te jövőd felette nagy lesz. **8** Mert kérdezd csak az előbbi
nemzedéket s figyelj őseik kutatására; **9** mert mi tegnapiak
vagyunk és nincs tudomásunk, mert árnyék napjaink a földön!
10 Nemde ők oktatnak majd téged, megmondják neked és
szivökből fakasztanak szavakat: **11** Magasra nő-e a sás mocsár
nélkül, nagyra-e a káka víz híján? **12** Még rügyében van, le
nem szakítható, és minden fűnél előbb szárad el. **13** Ilyenek
az útjai mind az Istenről feledkezőknek s az istentelennek
reménye elvész. **14** A kinek megszakad a bizodalma és pókháló
a menedéke; **15** rátámaszkodik házára, de meg nem áll, hozzá
kapaszkodik, de nem marad meg. **16** Nedvében álló ő a nap
előtt, s kertjén túl tejed a hajtása; **17** kőhalmon fonódnak
össze gyökerei, kőházat szemel ki magának. **18** Ha kipusztítják
helyéből, megtagadja őt: nem láttalak! **19** Lám, az az útjának a
vígsága s a porból mások sarjadnak ki. **20** Lám, Isten nem veti
még a gáncstalant s nem fogja kézen a gonosztevőket. **21** A
míg nevetéssel tölti szájadat s ajkaidat rivalgással, **22** gyűlölőid
szégyent öltenek, s nincs meg a gonoszoknak sátra.

9 Felelt Jób és mondta: **2** Valóban tudom, hogy így van;
miképpen is igazulhat Istennel szemben a halandó? **3** Ha kíván
pörölni vele, nem felel neki egyre sem ezer közül. **4** Szívre
bölcs, erőre hatalmas! Ki keményítette meg magát ellene és
sértetlen maradt? **5** A ki hegyeket mozdít el, s nem is tudják, a
melyeket felforgatott haragjában; **6** a ki megreszketteti a földet a
helyéről, hogy oszlopai megrendülnek; **7** a ki szól a napnak s
nem ragyog fel, s a csillagokra pecsétet tesz; **8** kiterjeszti az
eget egymagában s lépdel a tenger magaslatain; **9** teremti a
gönczölszekerét, az óriont s a fiastyúkot meg a Délnek kamaráit;
10 a ki nagyokat tesz kikutathatatlanúl, csodásokat, úgy hogy
számuk sincsen: **11** lám, elvonul mellettem s nem látom, elhalad
s nem veszem észre; **12** ha kit elragad, ki utasítaná vissza, ki
szólna hozzá mit mívelsz? **13** Isten nem fordítja el haragját, alatta
legörnyedtek Ráháb segítői; **14** hát még hogy felelnék én neki,
választanám szavaimat vele szemben! **15** A ki, ha igazam volna,
nem felelnék, az én bírámhoz könyörögnék. **16** Ha szólítanám
s felelne nekem, nem hinném, hogy figyel szavamra. **17** A ki
viharban rám rohan, hogy sebeimet sokasítsa ok nélkül. **18** Nem
enged lélegzetet vennem, hanem jóllakat keserűségekkel. **19**
Ha erőn fordul meg: íme a hatalmas, és ha ítéleten: ki idéz
meg engem? **20** Ha igazam volna, szájam ítélne el engem;
gáncstalan vagyok, fonákká tesz engem. **21** Gáncstalan vagyok,
nem ismerem lelkemet, megvetem életemet! **22** Egyre megy;
azért azt mondom: Gáncstalant és gonoszt semmisít ő meg. **23**
Ha hirtelen öl az ostor, az ártatlanok elcsüggedésén gúnyolódik.
24 Az ország gonoszok kezébe adatott; bíráinak arczát eltakarja,
ha ő nem, ugyan kicsoda? **25** Napjaim pedig gyorsabbak voltak
a futárnál, eliramodtak, nem láttak jót. **26** Tovavonultak akár

gyékényhajók, mint sas lecsap az étkére. **27** Ha azt mondtam,
hadd felejtem el panaszomat, hagyom abba bánatos arczomat
s hadd derülök fel: **28** megfélemedtem mind a fájdalmaimtól,
tudtam, hogy nem fogsz engem ártatlannak mondani. **29** Nekem
bűnösnek kell lennem – minek fáradozzam hát hiába? **30** Ha
megmosakodnám hóvízben s lúggal tisztítanám kezeimet: **31**
akkor a verembe mártanál engem, hogy megutálnának ruháim.
32 Mert nem ember ő mint én, bogy felelhetnék neki, hogy együtt
mehetnénk be ítéletre. **33** Nem létezik, ki közöttünk dönt, ki rá
tenné kezét mindkettőnkre. **34** Távolítsa el rólam vesszejét, s
rettentése ne ijesszen engem: **35** majd beszélnék s nem félnék
tőle, mert nem olyan vagyok én magamban.

10 Megundorodott lelkem életemtől, nekieresztem majd
panaszomat, hadd beszélek lelkem keservében. **2** Megmondom
Istennek: Ne kárhoztass engem, tudasd velem, mi miatt pörölsz
velem! **3** Illik-e hozzád, hogy nyomorgatsz, hogy megveted
kezeid szerzeményét, míg a gonoszok tanácsa fölött fényt
árasztasz? **4** Testi szemeid vannak-e neked, avagy mint halandó
lát, úgy látsz-e? **5** Mint halandó napjai, olyanok-e napjaid,
avagy éveid, mint férfi napjai, **6** hogy keresgéled bűnömet és
vétkem után kutatsz, **7** noha tudod, hogy nem vagyok bűnös
s nincs, ki kezedből menthet? **8** Kezeid alakítottak engem és
elkészítettek egyaránt köröskörül – és megsemmisítnél? **9**
Gondolj csak rá, hogy mint agyagot készítettél te engem, s porba
térítsz engem vissza? **10** Nemde mint a tejet kiöntöttél engem
s mint a sajtot összefolyattál; **11** bőrbe és húsba öltöztettél
és csontokkal meg inakkal átszőttél; **12** életet és szeretetet
míveltél velem s gondviselésed megőrizte szellememet. **13**
De ezeket tartogattad szívedben, tudom, hogy ez volt benned:

14 ha vétkezem, megvigyázol engem és bűnöm alól föl nem
mentesz. **15** Ha gonosz vagyok, jaj nekem; s ha igaz vagyok,
föl nem emelhetem fejemet, jóllakva szégyennel és eltelve
nyomorommal. **16** S ha magasra emelkednék, mint fenevadra
vadásznál rám, s ismételve csodálatosan bánnál velem; **17**
megújítanád tanúidat ellenem, sokszor tanúsítanád haragodat
velem szemben: egymást felváltó hadak ellenem! **18** S miért
hoztál ki engem az anyaméhből? kimúltam volna s szem nem
látna engem; **19** mintha nem lettem volna, olyan volnék, a
méhből a sírba vitettem volna. **20** Nemde kevesek a napjaim,
hagyj föl tehát; fordulj el tőlem, hogy földerülhessek egy keveset!
21 Mielőtt elmennék, hogy ne térjek vissza, sötétségnek és
vakhomálynak országába, **22** országba, mely borús mint a
homály, vakhomály, rend nélkül s fénylik – mint homály.

11 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: **2** Szavak bőségére
ne legyen felelet, avagy az ajkak emberének legyen igaza? **3**
Fecsegésed férfiakat hallgattasson el? Gúnyolódtál s ne legyen,
ki rád pirít? **4** Azt mondod: Tiszta a tanom, szeplőtlen vagyok
szemeid előtt! **5** Azonban vajha beszélne az Isten s nyitná fel
ajkait veled szemben, **6** hogy jelentse meg neked a bölcsesség
rejtelmeit mert kétszereset ér valódi tudásra nézve – s tudd meg,
hogy elenged neked Isten a bűnödből. **7** Istent kikutatni elére-
e, avagy a Mindenhatónak végéig elérsz-e? **8** Egek magasságai
– mit tehetsz? Mélyebb az alvilágnál mit tudhatsz meg? **(Sheol
h7585)** **9** Hosszabb a földnél mérete és szélesebb a tengernél.
10 Ha elvonul és bezár és gyűlést tart – ki utasíthatja vissza? **11**
Mert ő ismeri a hamisság embereit, látta a jogtalanságot, pedig
nem is ügyel. **12** Hisz üres férfi is eszessé válik, s vadszamár
vemhe emberré szülemedik. **13** Ha te irányítod szívedet s feléje

terjeszted kezeidet – **14** ha igaztalanság van kezedben távolítsd
el, s ne lakoztass sátraidban jogtalanságot – **15** bizony akkor
felemelheted arczodat mocsoktalanul és szilárd leszel s nem
kell félned; **16** bizony te elfelejted a szenvedést, mint elfolyt
vizekre emlékszel reá. **17** S délnél fényesebben kél a földi lét,
ha borulat van, olyan az mint a reggel. **18** És bízhatsz, mert
van remény; körülfigyelsz – bizton fekszel le; **19** heversz; és
nincs a ki fölijesztene és sokan fognak neked hízelegni. **20** De a
gonoszok szemei elepednek, menekvés elveszett számukra,
reményük pedig: léleknek kilehelése.

12 Felélt Jób és mondta: **2** Valóban, ti vagytok ám a nép,
s veletek kihal a bölcsesség! **3** Nekem is van szívem mint
nektek, nem esem messze tőletek, hisz kinél nem volnának
effélék? **4** Nevetségéül vagyok barátnak, ki Istent szólította s ő
meghallgatta; nevetségül az igaz, a gáncstalan! **5** A balvégzetnek
megvetés, a gondtalannak vélekedése szerint, készen áll, a
tántorgó lábúaknak. **6** Boldogságban vannak a rablók sátrai és
biztosság azoké, kik Istent haragítják, azé, ki istenét kezében
hordja. **7** Azonban kérdezd csak meg a barmot, majd tanít
téged, s az ég madarát, majd megjelenti neked; **8** vagy szólj a
földnek, majd tanít téged, és elbeszélik neked a tenger halai. **9**
Ki ne tudná mindezekből, hogy az Örökkévaló keze cselekedte
ezt; **10** kinek kezében van minden élőnek a lelke, s minden
ember testének a szelleme. **11** Nemde a fül vizsgálja a szavakat
s az íny az ételt ízleli meg? **12** Aggastyánokban van bölcsesség,
s hosszú élet: értelmesség. **13** Ő nála van bölcsesség és erő,
övé tanács és értelmesség! **14** Lám, lerombol s nem építtetik föl,
rázár valakire s nem nyittatik ki neki. **15** Im elrekeszt vizeket s
kiszáradnak – megereszti őket s feldúlják a földet. **16** Ő nála van

hatalom és üdvösség, övé a tévelygő és a megtévesztő. **17**
Járatja a tanácsosokat megfosztottan s a bírákat megtébolyítja;
18 a királyok kötelékét föloldotta és reákötött övet az ő derekukra;
19 járatja a papokat megfosztottan s a szilárdakat elferdíti; **20**
megvonja a biztosszavúak beszédjét s a véneknek eszét elveszi;
21 csúfot önt a nemesekre s a hatalmasoknak kötését meglazítja.
22 Feltár mély dolgokat a sötétségből s kihozza világosságra
a vakhomályt. **23** Nagyra növeszti a nemzeteket s elveszíti,
kiterjeszti a nemzeteket és elviszi. **24** Szívét veszi az ország
népe fejeinek s eltévelyíti úttalan pusztaságban; **25** tapogatóznak
sötétségben világosság nélkül, s eltévelyíti őket mint a részeget.

13 Lám, mindet látta szemem, hallotta fülem s meg értette. **2**
Tudástokhoz képest tudom én is, nem esem messze tőletek. **3**
Azonban én a Mindenhatóval beszélnék s Istennel szemben
védekezni kívánok. **4** Azonban ti hazugsággal tapasztók
vagytok, semmit se gyógyítók mindnyájatok. **5** Vajha hallgatva
hallgatnátok, s az bölcseségül lenne nektek! **6** Halljátok csak
védekezésemet s ajkaim pörlésére figyeljetek. **7** Istenért
beszéltek-e jogtalanságot és érte beszéltek csalárdságot? **8**
Személyét tekintitek-e, avagy Istenért pöröltök? **9** Jó lesz-
e, midőn kikutat benneteket, avagy mint embert ámítanátok,
ámítjátok őt? **10** Feddve fedd majd titeket, ha titokban személyt
válogattok. **11** Nemde a fensége megrémítene benneteket, s
rátok esne rettentése? **12** Emlékmondásaitok hamu-példázatok,
akár agyag-magaslatok a ti magaslataitok. **13** Hallgassatok
el előttem, hadd beszélek én, essék meg rajtam bármi is!
14 Bármiképpen – fogaim között viszem húsomat, s lelkemet
tenyeremre teszem. **15** Lám, megöl engem: várakozom ő rá; csak
útjaimat védeném arcza előtt. **16** Az is segítségemre való, hogy

színe elé nem juthat képmutató. **17** Hallva halljátok szavamat és
közlésemet füleitekkel. **18** Íme, kérlek, elrendeztem a jogügyet,
tudom, hogy nekem lesz igazam. **19** Ki az, ki perbe száll velem,
mert most ha hallgatnom kell, kimúlok. **20** Csak kettőt ne tégy
velem, akkor színed elől nem rejtőzöm el: **21** Kezedet távolítsd el
rólam, és ijesztésed ne rémítsen engem; **22** aztán szólíts és én
felelek, vagy beszélek én s te válaszolj nekem. **23** Mennyi bűnöm
és vétkem van nekem, bűntettemet és vétkemet tudasd velem!
24 Miért rejted el arczodat és ellenségednek tekintesz engem?
25 Vajon elhajtott levelet riasztasz-e, és száraz tarlót üldözöl?
26 Hogy keserűségeket irsz föl ellenem s örökölteted velem
ifjúkorom bűneit; **27** és karóba tested lábaimat, megvigyázod
mind az ösvényeimet, lábaim gyökerei köré húzod jeledet. **28** És
ő mint a rothadék szétmállik, mint ruha, melyet moly emésztett:

14 az ember asszony szülöttje, rövid életű és jól lakva
háborgással. **2** Mint virág hajtott ki és elfonnyadt, eliramodott
mint az árnyék s meg nem áll. **3** Erre is fölnyitottad szemedet
s engem viszel törvényre magaddal! **4** Származhat-e tiszta
tisztátalanból? Egy sem! **5** Ha kiszabvák napjai, nálad van
hónapjainak száma, törvényét megalkottad, melyen túl nem
léphet: **6** tekints el tőle, hogy szünete legyen, mígnem lerója, mint
béres, a napját. **7** Mert van a fának reménye: ha kivágják, ismét
megújul és csemetéje nem szűnik meg. **8** Ha megvénül a földben
gyökere és a porban elhal törzsöke: **9** víznek illatától felvirul és
gallyat hajt mint ültetvény. **10** De férfi elgyengülvén, meghal,
kimúlván az ember, hol van? **11** Kiapadtak a vizek a tengerből,
és a folyó elszárad, elszikkad: **12** az ember is lefekszik s föl nem
kél; az ég enyésztéig nem ébrednek ők és nem serkennek föl
álmukból. **13** Vajha az alvilágba tennél el engem, elrejtenél, míg

lecsillapodik haragod, tűznél nekem törvényt s megemlékeznél
rólam. **(Sheol h7585)** **14** Ha elhal férfi, föléled-e? Szolgálati időm
minden napjaiban várakoznám, míg nem megjön felváltásom. **15**
Szólítanál és én felelnék neked, kezeid műve után vágyakoznál.
16 Mert most lépteimet számlálod, nem is várod be vétkemet! **17**
Zacskóba van pecsételve bűntettem, s betapasztottad bűnömet.
18 Azonban düledező hegy szétomlik, szikla is kimozdul helyéből;
19 köveket szétmorzsol a víz, elsodorja áradása a földnek porát:
így veszítetted el a halandónak reményét. **20** Lebirod örökre, és
eltűnt, eltorzítván arczát, elűzted őt. **21** Tiszteletre jutnak fiai –
nem tud róluk, csekélyekké válnak, nem veszi őket észre; **22**
csak fájdalmat érez teste ő rajta, és lelke gyászol ő benne.

15 Felelt a Témánbeli Elífáz s mondta: **2** Vajon bölcs felel-
e szeles tudással s megtölti-e keleti széllel belsejét – **3**
bizonyítgatva mitsem érő beszéddel és szavakkal, melyekkel
nem használ. **4** Te az Isten félelmét is megbontod, csökkented
az imaszót Isten előtt. **5** Mert bűnöd tanítja szájadat s a ravaszok
nyelvét választod. **6** Szájad ítél el téged s nem én, s ajkaid
vallanak ellened. **7** Elsőnek születtél-e az emberek közt a
a halmoknál előbb létesültél? **8** Isten tanácsában hallottál-e
valamit és csentél magadnak bölcsességet? **9** Mit tudsz te,
mit mi nem tudunk, mit értesz, a mi nem volna mi nálunk? **10**
Vén is, aggastyán is van közöttünk, napokra apádnál korosabb.
11 Kevés-e neked Isten vigasztalása s az ige, mely csínján
bánt veled? **12** Mit ragad el téged szíved, és mit integetnek
szemeid, **13** hogy Isten ellen fordítod indulatodat és szájadból
kibocsátasz szavakat? **14** Mi a halandó, hogy tiszta legyen, s
hogy igaz legyen asszony szülöttje? **15** Lám, szentjeiben nem
hisz, az egek sem tiszták szemeiben; **16** hát még az utálatos és

megromlott, az ember, ki mint vizet issza a jogtalanságot. **17**
Hadd oktatlak, hallgass reám, s a mit láttam, hadd beszélem el;
18 a mit hirdetnek bölcsek, és nem titkolták el őseik részéről
– **19** nekik egyedül adatott az ország, s idegen nem járt
közöttük: **20** A gonosznak minden napjaiban kínlódik ő, s az
évek száma alatt, melyek fentartvák az erőszakosnak. **21**
Rettegések hangja a fülében: békében jön reá pusztító. **22** Nem
hiszi, hogy visszatér a sötétségből, ki van szemelve a kard
számára. **23** Bolyong ő kenyér után, hol van; tudja, hogy készen
áll oldalán a sötétség napja. **24** Ijesztik őt szükség és szorongás,
megragadja őt mint csatára kész király. **25** Mert Isten ellen
nyújtotta ki kezét a Mindenható ellen hősködik; **26** nyakkal szalad
ellene, pajzsainak vastag dudoraival. **27** Mert arczát befödte
zsírjával s hájat szerzett ágyékára. **28** Letelepült megsemmisített
városokban, házakban, melyeket nem laknak, melyek rendelve
vannak kőhalmoknak. **29** Nem gazdagszik meg, nem áll fönn a
vagyona, nem hajlik a földre szerzeménye; **30** nem térhet ki a
sötétség elől, csemetéjét láng szárítja el s eltűnik – az ő szája
leheletétől. **31** Ne higyjen a semmiségben, a ki megtévedett,
mert semmiség lesz, a mit cserébe kap. **32** Mielőtt itt volna a
napja, beteljesedik, s pálmaága nem zöldellő. **33** Mint szőlőtő
elvetéli egresét, s mint olajfa hullatja el virágát. **34** Mert az
istentelennek községe meddő, és tűz emészti a megvesztegetés
sátrait: **35** bajt fogannak és jogtalanságot szülnek, és belsejük
csalárdságot készít.

16 Felelt Jób és mondta: **2** Hallottam efféléket sokat, bajt
hozó vigasztalók vagytok mindannyian! **3** Vége van-e a szeles
szavaknak, vagy mi késztet téged, hogy felelj? **4** Én is úgy
beszélnék, mint ti, ha lelketek volna az én lelkem helyén,

összefűznék beszédeket ellenetek, csóválnám fölöttetek fejemet!
5 Szilárdítanálak titeket szájammal, és ajkaim szánalma enyhülést
adna. **6** Ha beszélnék, nem enyhű fájdalmam; s ha abbahagynám,
mi tűnik el tőlem? **7** Ámde most kifárasztott engem; pusztává
tetted egész környezetemet. **8** Ránczossá tettél, az tanúul tett,
soványságom ellenem támadt, szemembe vall. **9** Haragja tépett,
gyűlölettel támadt engem, vicsorított reám fogaival, szorongatóm
szemeit feni reám. **10** Feltátották ellenem szájukat, gyalázattal
verték orczáimat, együttesen összecsődülnek ellenem. **11**
Álnoknak szolgáltat ki engem Isten és gonoszok kezébe dönt
engem. **12** Boldog voltam és összemorzsolt, nyakszirten fogott
és összezúzott és czéltáblául állított engem magának. **13** Körül
fognak engem íjászai, átfúrja veséimet s nem kímél, földre
ontja epémet. **14** Rést tör rajtam, rést résre, mint vitéz nekem
rohan. **15** Zsákot varrtam foszló bőrömre és porba dugtam bele
szarvamat. **16** Arczom kivörösödött a sírástól, és szempilláimon
vakhomály ül: **17** bár nincs erőszak kezeimben és imádságom
tiszta. **18** Oh föld, ne fedd be véremet, s ne legyen hely kiáltásom
számára! **19** Most is, íme az égben van tanúm, és bizonyságom
a magasságban. **20** Csúfolóim – barátim: Istenhez könnyezve
tekint szemem; **21** hogy döntsön a férfi mellett Istennel szemben,
és ember fiával szemben a barátja mellett. **22** Mert még csak
kisszámú évek jönnek, és útra, melyről vissza nem térek, megyek
el.

17 Szellemem meg van törve, napjaim elenyésztek, sírok várnak
rám! **2** Bizony csúfolkodással illetnek engem, és zaklatásukon
kell időznie szememnek. **3** Állj jót, kérlek: kezeskedjél értem
tenmagadnál! Ki az, ki kezet csap velem? **4** Mert az ő szívöket
elzártad az eszességtől, azért nem engeded felülkerekedniök. **5**

Ki osztályrészért elárul barátot, fiainak szemei el fognak epedni.
6 Oda állított engem, hogy példálózzanak népek, s azzá lettem,
hogy arczúl köpnek. **7** Elhomályosúlt bosszúságtól szemem,
s tagjaim akár az árnyék mindannyi. **8** Eliszonyodnak e miatt
az egyenesek, s az ártatlan fölgerjed az istentelen ellen; **9**
és az igaz ragaszkodik útjához s a tiszta kezű gyarapodik
szilárdságban. **10** Azonban ti mindannyian csak jöjjetek újra, de
nem találok köztetek bölcset. **11** Napjaim elmúltak, gondolataim
elszakadtak, szívemnek tulajdonai! **12** Az éjszakát nappallá
teszik, a világosságot közelebbé a sötétségnél **13** Ha az alvilágot
házamul reméltem, a sötétségben megterítette mágyamat, **(Sheol
h7585)** **14** a veremnek így szóltam: atyám vagy! anyám és
testvérem! a féregnek: **15** hol van tehát reménységem, és
reménységem – ki látja meg? **16** Az alvilág reteszeihez szállanak
le, ha egyaránt porban lesz nyugalom. **(Sheol h7585)**

18 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: **2** Meddig fogtok
szavakra vadászni? Észre térjetek s azután beszéljünk! **3** Miért
tekintetünk baromnak, tisztátalanokká váltunk szemeitekben? **4**
Ki önnönmagát széttépi haragjában, vajon miattad elhagyottá
legyen-e a föld, és szikla mozduljon el helyéből? **5** Mégis a
gonoszok világossága kialszik, és nem fénylik tüzének lángja. **6**
Világosság elsötétült sátorában, és mécsese ő fölötte kialszik. **7**
Megszorulnak erős léptei s oda veti őt saját tanácsa. **8** Mert
hálóba kergettetett lábaival és rácsozat fölött járkál; **9** sarkon
kapja a kelepcze, megragadja a hurok; **10** a földön van elrejtve
kötele és csapdája az ösvényen. **11** Köröskörül ijesztették
rémülések, hogy űzzék őt lépten-nyomon. **12** Éhes lesz az
ereje, és balsors kész az oldalán. **13** Megeszi bőrének tagjait,
megeszi tagjait halálnak elsőszülöttje. **14** Kiszakíttatik sátrából

bizalma, és lépnie kell a rémülések királyához. **15** Lakni fog
sátrában – már nem az övé – kénkő szóratik hajlékára. **16** Alul
elszáradnak gyökerei, a felül elfonnyad a gallya. **17** Emlékezete
elveszett az országból és nincs neki neve a tájakon. **18** Taszítják
őt világosságból sötétségbe és a világból elbolyongtatják. **19**
Nincs neki sarjadéka, sem ivadéka népében, és nincs maradék
tanyáján. **20** Napja miatt eliszonyodtak a nyugotiak, s a keletieket
borzadály fogja el. **21** Bizony ilyenek a jogtalannak lakásai, és
ilyen a helye annak, ki nem ismerte meg az Istent.

19 Felelt Jób és mondta: **2** Meddig búsítjátok lelkemet és
összezúztok szavakkal? **3** Immár tizedszer pirítottatok reám,
nem szégyenlitek durván bánni velem? **4** De ha valóban
tévedtem is, magamnál marad tévedésem. **5** Ha valóban
fennhéjáztok ellenem s rám bizonyítjátok gyalázatomat: **6**
tudjátok meg tehát, hogy Isten elnyomott engem s körülfogott
engem hálójával. **7** Lám, kiáltok erőszak, de reám hallgattatom
meg, fohászkodom, de nincs ítélet. **8** Utamat elfalazta, reám
vonulhatok tova, s ösvényeimre sötétséget vet. **9** Méltóságomat
lehúzta rólam s levette fejem koronáját. **10** Leront engem
köröskörül, hogy eltűnök, s kirántotta, mint a fát, reményemet.
11 Fellobbantotta ellenem haragját s olyannak tekint engem
mint ellenségeit. **12** Egyaránt jöttek csapatai és feltöltik ellenem
útjukat és táboroznak körülötte sátoromnak. **13** Testvéreimet
eltávolította tőlem, és ismerőseim bizony elidegenedtek tőlem.
14 Elmaradtak rokonaim, és meghittjeim elfelejtettek. **15** Házam
zsellérei és szolgálóim idegennek tekintenek engem, ismeretlen
lettem szemeikben. **16** Szolgámat hívtam s nem felel, szájammal
kell könyörögnöm neki. **17** Leheletem undorító a feleségemnek,
és szagom a velem egy méhből valóknak. **18** Gyerkőczök is

megvetnek engem, a mint felkeltem, beszéltek ellenem. **19** Megutáltak mind a bizalmas embereim, és a kiket szerettem, ellenem fordultak. **20** Bőrömhöz és húsomhoz tapadt csontom, a csak fogaim bőrével menekültem meg? **21** Könyörüljetek, könyörüljetek rajtam ti, én barátaim, mert Isten keze megérintett engem! **22** Mért üldöztök engem mint Isten s nem laktok jól húsommal? **23** Bárha felíratnának szavaim, bárha csak könyvben jegyeztetnének föl; **24** vastollal meg ólommal örökre sziklába vésetnének be! **25** De én tudom, megváltóm él s utolsónak ott fog állni a por fölött. **26** S bőröm után leverték azt – s húsom nélkül fogom látni Istent! **27** A kit én magam fogok látni, és szemeim látják meg s nem idegen: elepednek veséim belsőmben. **28** Midőn mondjátok: mennyire üldözzük őt! s hogy a dolog gyökere én bennem találtatik: **29** rettegjetek hát a kardtól, mert harag éri a kardnak való bűnöket, azért hogy tudjátok, hogy ítélet vagyon.

20 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: **2** Azért gondolataim válaszra bírnak, s minthogy bennem van fel buzdulásom. **3** Megszégyenítésem feddését hallom, és szellemem az én értelmemből bír feleletre. **4** Nem tudod-e azt, a mi öröktől fogva van, a mióta embert tettek a földre, **5** hogy a gonoszok ujjongása rövid ideig tart a az istentelennek öröme egy pillanatig? **6** Ha égbe nyúl föl emelkedése és feje a felhőig ér: **7** mint sara örökre elvész, a kik látták, azt mondják: hol van? **8** Mint álom elrepül, s nem találják meg, s elűzetik, mint éji látomány; **9** a szem rátekintett, de nem teszi többé, és nem pillantja őt meg újra helye. **10** Fiai kérlelik a szegényeket, s önkezei adják vissza jogtalan vagyonát. **11** Csontjai tele vannak ifjú erejével, s vele együtt porba fekszik. **12** Ha édesnek ízlik szájában a rosszaság, rejtegeti nyelve alatt, **13** kíméli, de nem ereszti el,

és visszatartja ínyében: **14** beleiben elváltozik étele, viperák
mérge van belsejében. **15** Vagyont nyelt el és kihányta, hasából
hajtja ki Isten. **16** Viperamérget szopik, megöli őt az áspis
nyelve. **17** Nem szabad néznie ereit, folyóit, patakjait méznek és
tejnek. **18** Visszaadja a szerzeményt, a nem nyeli le, cserébe
vett vagyonával nem fog örvendeni. **19** Mert elnyomta, cserben
hagyta a szegényeket, házat rabolt s nem építi föl. **20** Mert nem
ismert nyugtot hasában, azzal a mit megkívánt, nem menekül
meg. **21** Nincsen maradék evéséből; azért nem lesz maradandó
az ő java. **22** Bősége teljében meg fog szorulni; a szenvedésnek
minden keze reá jön. **23** Lesz majd hasának megtöltésére:
belé bocsátja fellobbant haragját, esőként hullatja a testébe.
24 Menekül a vasfegyver elől, érczíj járja által; **25** húzza és
kijön hátából, villogó nyíl megy ki epéjéből – rajta ijedelmek. **26**
Minden sötétség ólálkodik kincseire, megemészti őt szítatlan
tűz, lelegeli a maradékot sátrában. **27** Bűnét feltárják az egek
s föltámad ellene a föld. **28** Elköltözik háza terméke, szétfoly
haragja napján. **29** Ez a gonosz ember része az Istentől és a rá
kimondott örökség Istentől.

21 Felelt Jób és mondta: **2** Hallva halljátok szavaimat s ez
legyen vigasztalástok. **3** Tűrjetek el engem, majd én beszélek, s
miután beszéltem, gúnyolódhatsz! **4** Vajon embernek szól-e az
én panaszom, avagy miért nem volnék türelmetlen? **5** Forduljatok
hozzám, iszonyodjatok el s tegyétek kezeteket szátokra! **6** Hisz,
ha rágondolok, megrémülök, s borzadály fogja el testemet. **7**
Miért élnek a gonoszok, megszilárdulnak, meg is erősödnek
vagyonban? **8** Magzatjuk bizton áll előttük, velök, és ivadékaik
szemeik előtt. **9** Házaik csupa béke, félelem nélkül, és nincsen
rajtuk Isten vesszeje. **10** Bikája hág s el nem vetél, tehene ellik

és nem szül idétlent. **11** Kieresztik, mint a juhokat, gyerkőczeiket,
és gyermekeik ugrándoznak. **12** Énekelnek dobszó és hárfa
mellett s örülnek a fuvola hangjánál. **13** Jóban végzik el napjaikat
a egy pillanat alatt az alvilágba szállanak alá. **(Sheol h7585)** **14**
Pedig mondták Istennek: Távozz tőlünk s útaidat megismerni
nem kívánjuk; **15** mi a Mindenható, hogy szolgáljuk őt, s mi
hasznunk lesz, ha imádjuk őt? **16** Lám, nem kezökben van
javuk, – a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem! **17** Hányszor
alszik ki a gonoszok mécsese, és jön reájuk szerencsétlenségök,
midőn részeket oszt ki haragjában! **18** Lesznek olyanok, mint
szalma szél előtt s mint polyva, melyet elragad a vihar. **19** Isten
majd gyermekei számára teszi el jogtalanságát. – Fizessen neki
magának, hogy érezze; **20** saját szemei lássák vesztét és a
Mindenható haragjából igyék! **21** Mert mi dolga van ő utána
házával a hónapjainak száma után, melyek neki rendeltettek?
22 Istent lehet-e tanítani tudásra, őt, ki a magasakat is ítéli? **23**
Emez teljes épségében hal el, egészen gondtalan és boldog; **24**
sajtárai telve voltak tejjel és csontjainak veleje üde. **25** Amaz
pedig keserű lélekkel hal meg és nem élvezett a jóból: **26** Együtt
a porban feküsznek és féreg fedi el őket. **27** Lám, ismerem a ti
gondolataitokat a a fondorlatokat, melyekkel erőszakot míveltek
ellenem. **28** Midőn mondjátok: hol van a hatalmasnak háza és
hol a gonoszoknak sátra, lakása? **29** – nem kérdeztétek-e az
úton járókat, hisz az ő jeleiket nem ismerhetitek félre: **30** hogy a
szerencsétlenség napjára tartatik fenn az, a ki rossz, a harag
napjára vitetik el? **31** Ki mondja meg neki szemébe az útját, s a
mit cselekedett, ki fizeti meg neki? **32** Hisz ő a sírkertbe vitetik
és a sírhalom fölött virraszt; **33** édesek neki a völgy göröngyei,
és ő utána húzódik minden ember, s őelőtte számtalanok. **34**

Hogy vigasztaltok hát engem hiábavalóval, hisz válaszaitok – a
mi marad, hűtelenség!

22 Felelt a Témánbeli Elifáz és mondta: **2** Istennek tesz-
e hasznot az ember? Bizony önmagának tesz hasznot az
eszes! **3** Érdeke van-e a Mindenhatónak abban, hogy igaz vagy,
avagy nyeresége, hogy gáncstalanná teszed útaidat? **4** Vajon
istenfélelmed miatt fenyít-e meg téged, száll veled ítéletedre?
5 Nemde nagy a te rosszaságod, s nincs vége bűneidnek! **6**
Mert megzálogoltad testvéreidet ok nélkül, s a meztelenek ruháit
lehúzod; **7** nem adtál vizet inni az elbágyadtnak s az éhezőtől
megvontad a kenyeret. **8** S az erős kar emberéé az ország s
a nagytekintetű marad benne lakónak. **9** Özvegyeket üresen
bocsátottál el s az árvák karjai összezúzattak. **10** Azért vannak
körülötted tőrök, s rettegés rémít meg téged hirtelen. **11** Vagy
nem látod-e a sötétséget, a vízáradatot, mely téged elborít?
12 Nemde Isten az ég magasságában van, s nézd a csillagok
tetejét, mily magasak! **13** S te azt mondod: Mit tudhat Isten, vajon
sűrű ködön keresztül ítélhet-e? **14** Felhő az ő rejteke s nem lát s
az egek körén járkál. **15** Vajon az őskor ösvényét követed-e,
melyet tapostak a jogtalanság emberei? **16** Kik megragadtattak
idő előtt, folyammá omlott szét alapjuk; **17** kik azt mondták
Istennek: távozz tőlünk, s hogy mit tehet nekik a Mindenható
18 holott ő megtöltötte házaikat jóval: de távol legyen tőlem a
gonoszok tanácsa! **19** Látják az igazak s örülnek s az ártatlan
gúnyolódik rajtuk: **20** bizony megsemmisült a mi támadónk,
s a mi maradt tőlük, tűz emésztette meg! **21** Szegődjél csak
hozzá s békéd lesz, az által jön reád a jó; **22** fogadj csak el
szájából tant és vedd mondásait szívedbe. **23** Ha megtérsz a
Mindenhatóhoz, fölépülsz, ha eltávolítsz jogtalanságot sátradból;

24 s porba helyezd az érczet s patakok kavicsába az Ófir-
aranyat, **25** s legyen a Mindenható a te érczed s ragyogó ezüstöd
neked: **26** akkor bizony a Mindenhatóban fogsz gyönyörködni
s felemelheted Istenhez arczodat. **27** Fohászkodol hozzá s ő
hallgat rád a fogadalmaidat megfizetheted. **28** A mely szóval
határozol, az beteljesül neked, és útaid fölött világosság derült
föl. **29** Ha kit megaláztak s azt mondod: emelkedés! a lecsüggedt
szeműt megsegíti ő; **30** megmenti a nem ártatlant s megmenekül
kezeid tisztasága által.

23 S felelt Jób és mondta: **2** Ma is ellenszegülő a panaszom:
csapásom ránehezedik nyögésemre. **3** Vajha tudnám, hogy
találhatom, hogy eljutok székhelyéig: **4** eléje terjeszteném az
ügyet és szájamat megtölteném bizonyításokkal; **5** tudnám mely
szavakkal felel nekem, s megérteném, mit mond nekem. **6** Vajon
erőnek teljével pörölne-e velem? Nem! Csakhogy ügyelne ő rám!
7 Akkor az egyenes szállt vele vitára, s örökre megmenekülnék
bírámtól. **8** Lám, keletre megyek – s ő nincs ott, nyugatra: s
nem veszem észre; **9** balról midőn működik, nem nézhetem
meg, jobbra fordul és nem látom. **10** Mert ismeri az utat,
melyet követek; megvizsgálna: mint az arany kerülnék ki. **11**
Ösvényéhez ragaszkodott lábam, útját őriztem meg és nem
hajlok el. **12** Ajkai parancsától nem mozdulok el, törvényemnél
fogva megóvtam szája szavait. **13** De ő az egy, ki térítheti el? S
a mit lelke megkívánt, azt megcselekszi. **14** Bizony befejezi
azt, mi kiszabva van nekem s efféle sok van nála. **15** Azért
rémülök meg miatta, elgondolkozom és rettegek tőle. **16** Hisz
Isten csüggesztette el szívemet s a Mindenható rémített meg
engem; **17** mert nem a sötétség miatt semmisültem meg, sem
mivel arczomat a homály borította.

24 Miért nincsenek eltéve a Mindenható által idők s ismerői
nem láthatják meg az ő napjait? **2** Határokat tolnak el, nyájat
raboltak s legeltették. **3** Árvák szamarát elhajtják, zálogul veszik
özvegy marháját. **4** Az útról elhajtják a szűkölködőket, egyaránt
elbújtak az ország szegényei. **5** Lám, akár vadszamarak a
pusztákban, kimentek dolgukra az eledelt keresve: sivatag neki
kenyere a gyermekek számára. **6** A mezőn learatják abrakjukat
s tallóznak a gonosznak szőlőjében. **7** Meztelenül hálnak, öltözet
híján s nincs takarójuk a hidegben; **8** hegyek záporától átáznak
s menedék híján sziklát ölelnek. **9** Emlőtől elrabolják az árvát
s a mi rajta van a szegényen, zálogul veszik; **10** meztelenül
járnak öltözet híján s éhesen hordanak kévét. **11** Falaik között
olajat készítenek, a présházakban sajtoltak és szomjaztak. **12** A
városból emberek hörögnek, a megöltek lelke könyörög és Isten
ügyet sem vet a fonákságára. **13** Azok vannak a világosság ellen
lázadók közt, nem ismerték fel útjait s nem laktak ösvényein. **14**
Virradatra fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt,
éjjel pedig olyan lesz mint a tolvaj. **15** A házasságtörő szeme
leste az alkonyatot, mondván nem pillant meg engem szem,
és leplet tesz arczára. **16** Sötétben betörnek házakba, nappal
elzárták magukat, nem ismerik a világosságot; **17** mert egyaránt
reggel nekik a vakhomály, mert ismerik a vakhomály rémségeit.
18 Gyorsan eltűnik a víz színén, átkozott a birtokuk az országban,
nem fordul a szőlők útjára. **19** Szárazság meg hőség elrabolják
a hó vízét, az alvilág azokat, kik vétkeztek. **(Sheol h7585)** **20**
Elfelejti őt az anyaméh, édesnek találja a féreg; többé nem
emlékeznek rá, s mint a fa, megtöretik a jogtalanság: **21** a
ki kifosztja a magtalan nőt, ki nem szül, s az özveggyel nem
tesz jót. **22** Ereje által tartós életű a hatalmas, fennmarad, bár

nem bízik életében. **23** Megadja neki, hogy bizton támaszkodik,
és szemei rajta vannak útjaikon. **24** Emelkedtek, kevés még
s nincsenek, aláhanyatlottak, mint minden elkapatnak s mint
kalász feje levágatnak. **25** S ha nem így van, ki hazudtol meg
engem, hogy semmivé tegye szavamat?

25 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: **2** Uralom és rettegés
van nála; békét szerez magasságaiban. **3** Van-e száma
csapatainak, s ki fölött nem támad az ő fényessége? **4** Miképpen
is lehet igaz Istennel szemben a halandó, s hogy lehet tiszta
asszony szülöttje? **5** Lám, még a hold sem ragyog, s a csillagok
nem tiszták a szemeiben: **6** hát még a halandó, a féreg s az
ember fia, a kukacz.

26 Felelt Jób és mondta: **2** Mint gyámolítottad a tehetetlent,
segítetted az erőtlennek karját! **3** Mit tanácsoltál a
bölcsességtelennek s valódi tudást bőven ismertettél! **4** Kinek
adtál tudtul szavakat s kinek szelleme fakadt belőled? **5** Az
árnyak megreszketnek alul a vizeken és lakóikon. **6** Meztelen
az alvilág ő előtte s takarója az enyészet neki. **(Sheol h7585)** **7**
Kiterjeszti az Északot az űr fölé, lebegteti a földet a semmiségen;
8 beköti a vizet felhőibe, s nem hasad meg felleg alatta; **9** befogja
a trón felszínét, kiterítette reá fellegét. **10** Határt vont a vizek
színén odáig, hol vége van a világosságnak a sötétség mellett.
11 Az ég oszlopai megrázkódnak s elámulnak dorgálásától. **12**
Erejével felkavarta a tengert s értelmével összezúzta, Ráhábot.
13 Fuvallata által derültté válik az ég, átszúrta keze a futó kígyót.
14 Lám, ezek útjainak szélei, mily csekély nesz az, a mit róla
hallunk, de hatalmának dörgését ki foghatja föl!

27 És továbbra előadta Jób a példázatát és mondta; **2** Él
az Isten, ki elvette jogomat, s a Mindenható, ki elkeserítette

lelkemet: **3** bizony, valameddig lelkem bennem van és Isten
lehelete orromban; **4** nem beszélnek; ajkaim jogtalanságot s
nyelvem nem szól csalárdságot! **5** Távol legyen tőlem, nem
adok nektek igazat, amíg ki nem múltam, nem vétetem el
magamtól gáncstalanságomat. **6** Igazságomhoz ragaszkodom,
nem engedem el, nem szid szívem egyet sem napjaim közül. **7**
Legyen olyan mint a gonosz az ellenségem és támadóm olyan,
mint a jogtalan! **8** Mert mi az istentelennek reménye, midőn
elvágja, midőn kirántja Isten a lelkét? **9** Kiáltását hallja-e Isten,
midőn rája jön a szorongatás? **10** Avagy gyönyörködni fog-e a
Mindenhatóban, hívhatja-e Istent minden időben? **11** Megtanítlak
benneteket Isten keze iránt, a mi a Mindenhatónál van, azt nem
titkolom el. **12** Lám, ti mindnyájatok láttátok, minek is hivalogtok
hiábavalóan? **13** Ez a gonosz ember osztályrésze Istennél s az
erőszakosok birtoka, melyet a Mindenhatótól kapnak. **14** Ha
sokasodnak gyermekei – a kard számára, s ivadékai nem fognak
jóllakni kenyérrel; **15** maradékai halálvészben temettetnek el s
özvegyei nem fognak sírni. **16** Ha fölhalmoz ezüstöt, mint a
por és öltözéket szerez, mint az agyag: **17** szerez, de az igaz
ölti fel, s az ezüstön az ártatlan osztozkodik. **18** Felépítette,
mint a moly, a házát s mint a kunyhót, melyet csősz készített:
19 gazdagon fekszik le, mint a ki nem ragadtatik el; kinyitotta
szemeit s nincsen. **20** Utoléri őt, mint a víz, a rémség, éjjel
lopta el a szélvész. **21** Felkapja őt a keleti szél, és eltűnik, és
elviharozza helyéből. **22** Hajít reá s nem kímél, keze elől kell
futva futnia; **23** összecsapják fölötte kezüket és pisszegnek rajta
az ő helyéről.

28 Mert van az ezüstnek eredete és helye az aranynak, ahol
olvasztják; **2** a vasat a porból veszik és rézzé öntik meg a

követ. **3** Véget vetett a sötétségnek és végesvégig kutatja
át a homálynak és vakhomálynak kövét. **4** Aknát tört távol a
lakóktól; a kik elfelejtvék a lábtól, lebegtek, bolyongtak, távol a
halandóktól. **5** A föld – belőle ered a kenyér, s alatta fel van
dúlva, mint tűzzel. **6** Zafírnak helye az ő kövei, s aranyporai
vannak. **7** Ösvény az, melyet nem ismer ragadozó madár s
nem villant rá a sólyom szeme; **8** nem tiporták meg a büszke
vadak, nem vonult el rajta oroszlán. **9** A kovára nyújtotta ki
kezét, feldúlta tövükből a hegyeket. **10** A sziklákban csatornákat
hasított s minden drágaságot meglátott a szeme. **11** Hogy ne
könnyezzenek, elkötötte a vízereket s a rejtelmet napvilágra
hozza. **12** De a bölcsesség honnan található és merre van az
értelem helye? **13** Halandó nem ismeri a becsét a nem található
az élők országában. **14** A mélység mondta: nincs bennem, s a
tenger mondta: nincsen nálam. **15** Finom arany nem adható
helyébe s árául nem mérhető le ezüst; **16** nem mérhető föl Ófir
színaranyával, drága sóhammal és zafírral; **17** nem ér fel vele
arany és üveg, se nem cserében érte aranyedény; **18** a korál és
kristály nem is említhető, s a bölcsesség birtoka gyöngyöknél
külőmb; **19** nem ér fel vele Kús topáza, tiszta színarannyal nem
mérhető fel. **20** A bölcsesség tehát honnan jön, s merre van az
értelem helye? **21** El van az rejtve minden élőnek szeme elől, s
az ég madarai elől eltakarva. **22** Enyészet és halál mondták:
füleinkkel hallottuk hírét. **23** Isten érti az útját és ő tudja helyét.
24 Mert ő a föld széléig tekint, a mi az egész ég alatt van,
látja, **25** hogy a szélnek súlyát szabja, s a vizet mérték szerint
határozza meg. **26** Midőn az esőnek törvényt szabott és tat
a mennydörgő villámnak: **27** akkor látta őt, számba foglalta,

megállapította, át is kutatta; **28** és mondta az embernek: lám, az
Istenfélelem – az bölcsesség, s a rossztól távozni – értelem.

29 És továbbá előadta Jób a példázatát és mondta: **2** Vajha
úgy volnék, mint a múltnak hónapjaiban, mint a napokban,
mikor Isten megőrzött engem; **3** mikor ragyogott fejem fölött
a mécsese s világosságánál sötétben jártam! **4** Mint a hogy
voltam férfikorom napjaiban, midőn Isten meghittsége volt
sátorom felett; **5** midőn még velem volt a Mindenható, körülöttem
gyermekeim; **6** midőn lépteim tejfölben fürödtek; s a szikla ontott
mellettem olajpatakokat. **7** Midőn a kapuhoz mentem a városba,
a piaczon választottam ülőhelyemet: **8** megláttak ifjak s elbújtak,
aggastyánok fölkeltek, megállottak; **9** vezérek visszatartották
beszédjöket és kezüket tették szájukra; **10** előkelőknek hangja
elbújt és nyelvök inyökhöz tapadt. **11** Mert fül, mely hallott,
boldognak mondott engem és szem, mely látott, tanúskodott
mellettem. **12** Mert megmentettem a szegényt, ki esedezett, és
az árvát, kinek nem volt segítője. **13** Bujdosónak áldása reám
szállt és özvegynek szívét ujjongtattam. **14** Igazságot öltöttem
fel s az felöltött engem, mint köpeny és süveg volt jogosságom.
15 Szeme voltam a vaknak és lába én a sántának; **16** apjuk én a
szűkölködőknek, és annak, kit nem ismertem, pörét átkutattam.
17 Összetörtem a jogtalannak zápfogait, és fogai közül vetettem
ki a ragadmányt. **18** Mondtam: fészkemmel együtt fogok kimúlni
s mint a főnix sokasítom napjaimat; **19** gyökerem nyitva van
a víznek, és harmat időz gallyamon; **20** dicsőségem szinte új
nálam s íjam a kezemben megifjodik. **21** Rám hallgattak és
várakoztak és csendben figyeltek tanácsomra. **22** Szavam után
nem szóltak többet, rájuk cseppegett beszédem; **23** s mint
esőre várakoztak: reám, és szájukat tátották tavaszi esőre. **24**

Mosolyogtam rájuk, nem hitték; de arczom világosságát nem
sötétítették el. **25** Választottam útjokat s fejtől ültem s ott időztem,
mint király a csapatban mint a ki gyászolókat vigasztal.

30 És most kaczagnak rajtam, kik korra fiatalabbak nálam,
kiknek atyáit megvetettem, hogy nyájam ebei mellé sem
helyeztem volna el. **2** Kezeik ereje is minek nekem? Rájok
nézve elveszett erejük telje, **3** szűkölködés és éhezés által
kiaszva. A kik bekószálják a sivatagot, a puszta és a pusztaság
éjjelét; **4** a kik leszakítanak sós füvet a bokor mellett s rekettye
gyökere az ő kenyerük. **5** Az emberek köréből kiűzetnek,
riadnak rájuk mint a tolvajra. **6** Rettenetes szakadékokban kell
lakniok, földi lyukakban és sziklákon. **7** Bokrok között ordítanak,
csalánok alatt verődnek össze. **8** Alávalónak fiai, meg név nélkül
valónak a fiai, kiverettek az országból. **9** De most gúnydaluk
vagyok, lettem nekik szóbeszédül. **10** Megutáltak, eltávoztak
tőlem, s arczomat nem kímélték a köpéstől. **11** Mert inamat
megoldotta és elsanyarodott, neki eresztették előttem a gyeplőt.
12 Jobbról kél a fajzat, lábaimat ellökték, és feltöltötték ellenem
veszedelmes ösvényeiket. **13** Lerontották utamat, elősegítik
balsorsomat, ők, kiknek nincsen segítőjük. **14** Mint széles
résen át jönnek, rom matt hömpölyögnek tova. **15** Rémség
fordult rám, üldözi, mint a szél, nemes voltomat, s eltűnt, mint
a felhő, segítségem. **16** És most elomlik bennem a lelkem,
elfogtak engem a nyomorúság napjai. **17** Az éjszaka levájta
rólam csontjaimat, és idegeim nem pihennek. **18** Nagy erő által
elváltozott öltözékem, mint köntösöm nyílása szorít engem. **19**
Lecsapott a sárba, hogy hasonlóvá lettem porhoz, hamuhoz.
20 Fohászkodom hozzád, de nem hallgatsz meg, megálltam
és te rám meredtél; **21** kegyetlenre változol irántam, kezed

hatalmával gyűlölsz engemet. **22** Felkapsz a szélre, hajtatsz
engem és elcsüggesztesz engem üdvösségtől. **23** Mert tudom,
halál felé viszel, s minden élőnek találkozó házába. **24** Csak rom
ellen ne nyújtson ki kezet, ha ugyan dőltében van győzelme! **25**
Avagy nem sírtam-e a nehéz sorsún, nem bánkódott-e lelkem
a szűkölködőn? **26** Mert jót reméltem és rossz jött, fényre
várakoztam és homály jött. **27** Beleim forrnak s nem csillapodnak,
elém törtek a nyomor napjai. **28** Elkomorodva járok, napfény
nélkül, felállok a gyűlésben – könyörgök. **29** Testvére lettem a
sakáloknak és társa a struczmadaraknak. **30** Bőröm lefeketéllett
rólam, és csontom ég a hévtől. **31** Így lett gyásszá a hárfám és
lantom síróknak hangjává.

31 Szövetséget kötöttem szemeimmel, hogyan vetnék hát
ügyet hajadonra? **2** Hisz mely osztályrész jut Istentől felülről s
mely örökség a Mindenhatótól a magasból? **3** Nemde balsors a
jogtalannak s viszontagság a gonosztevőknek. **4** Nemde ő látja
útaimat s mind a lépéseimet megszámlálja! **5** Ha hamisággal
jártam és csalárdságra sietett a lábam – **6** mérjen meg engem
igaz serpenyőn s tudja meg Isten gáncstalanságomat – **7** ha
léptem elhajolt az útról és szemeim után járt a szívem, kezeimhez
hiba tapadt: **8** hadd vessek és más egyék, és sarjaim tépessenek
ki gyökerestül! **9** Ha szívem elcsábíttatta magát asszony miatt,
felebarátom ajtaján leskelődtem: **10** másnak őröljön a feleségem
és mások hajoljanak reá; **11** mert gazság az, s bírák elé való
bűn az, **12** mert tűz az, mely az enyészetig emészt, s minden
termésemet gyökerestül tépi ki! **13** Ha megvetettem szolgám és
szolgálóm jogát, mikor pöröltek velem – **14** hiszen mit teszek
majd, midőn Isten fölkel s midőn számon kér, mit felelek neki,
15 hiszen az anyaméhben ki engem alkotott, alkotta őt és Egy

formált minket a méhben – **16** ha megvontam a kívántat a
szegényektől s az özvegy szemeit epesztettem, **17** s én egyedül
ettem falatomat s árva nem evett belőle **18** – hisz ifjúkorom
óta nálam nőtt fel, mint atyánál, s mint anyám méhéből valót
úgy vezettem -; **19** ha láttam bujdosót öltözet nélkül s takarója
nincs a szűkölködőnek, **20** ha nem áldottak engem ágyékai s
bárányaim nyíretéből fel nem melegedett; **21** ha fölemeltem
kezemet az árvára, midőn a kapuban láttam segítségemet: **22**
vállam essék ki a lapoczkájából és törjék el karom a szárából;
23 mert rettenet nekem az Istentől való balsors, s fensége
miatt nem tehetném! **24** Ha aranyat tettem bizalmammá és a
színaranyat mondtam bizodalmamnak; **25** ha örültem, hogy
nagy a vagyonom s hogy sokat ért el kezem; **26** ha láttam a
napvilágot, hogy ragyog, s a holdat, a mint dicsőn halad, **27** és
szívem elcsábult titokban és kezem csókra nyúlt a szájamhoz:
28 az is bíró elé való bűn, mert megtagadtam volna Istent felülről!
29 Ha örültem gyűlölőm elesésén s felbuzdultam, midőn baj
érte – **30** hisz nem engedtem ínyemet, hogy vétkezzen, hogy
átokkal kérjem lelkét -; **31** ha nem mondták sátram emberei:
bár volna, ki húsából nem lakott jól **32** az utczán nem hált meg
jövevény, az út felé tártam ki ajtaimat -; **33** ha emberek módjára
takargattam bűntetteimet, keblemre rejtve bűnömet, **34** mert
rettegtem a nagy tömegtől s megijesztett a családok gúnyja, úgy
hogy csendben voltam, nem mentem ki a kapun! **35** Vajha volna,
ki rám hallgatna – íme jegyem, feleljen nekem a Mindenható –
és a vádlevél, melyet írt a pörös felem: **36** bizony, vállamon
hordanám azt, felfűzném koszorúnak magamra, **37** lépéseim
számát bevallanám neki, akár egy fejedelem közeledném hozzá!
38 Ha ellenem kiáltott földem s egyaránt sírtak barázdái; **39**

ha erejét emésztettem pénz nélkül és gazdájával kileheltettem
lelkét: **40** búza helyett sarjadjon bogáncs, és árpa helyett gazfű!
Vége Jób beszédeinek.

32 S megszűnt ez a három férfi felelni Jóbnak, mert igaz volt
a maga szemeiben. **2** Akkor föllobbant haragja Elihúnak, a
Búzbeli Barakél fiának a Rám nemzetségből; Jób ellen lobbant
föl haragja, mivelhogy igazabbnak vélte magát Istennél, **3** s
három barátja ellen lobbant föl haragja, mivelhogy nem találtak
feleletet, de Jóbot gonosznak ítélték. **4** Elihú pedig kivárta
Jóbot szavaival, mert azok korra öregebbek voltak nálánál. **5**
De látta Elíhú, hogy nincsen felelet a. három férfi szájában,
akkor föllobbant haragja. **6** S megszólalt Elíhú, a Búzbeli
Barakélnek fia és mondta: Fiatal vagyok én korra, ti pedig
aggastyánok, azért tartózkodtam és féltem attól, hogy tudásomat
közöljem veletek. **7** Azt mondtam: Napok beszéljenek és az
évek sokasága tudasson bölcsséget. **8** Ámde a szellem az a
halandóban s a Mindenható lehelete, a mi értelmessé teszi őket.
9 Nem a sokévűek bölcsek, s nem a vének értenek ítéletet; **10**
azért mondtam: hallgass reám, hadd közöljem én is tudásomat.
11 Lám, várakoztam szavaitokra, figyeltem értelmezéseitekre,
míg átkutatnátok a beszédeket. **12** Ügyeltem is reátok, de íme
nincs, ki Jóbot megczáfolná, ki közületek mondásaira felelne. **13**
Nehogy mondjátok: találtunk bölcsességet; Isten taszítsa őt el,
nem ember! **14** De nem én hozzám intézett beszédet, nem is a ti
mondásaitokkal válaszolnék neki. **15** Megrettentek, nem feleltek
többet, elszakadtak tőlük a szavak. **16** Várakozzam-e, mert ők
nem beszélnek, mert elállottak, nem feleltek többé? **17** Hadd
felelek: én is a részemmel, hadd közlöm én is tudásomat. **18**
Mert tele vagyok szavakkal, szorít engem bensőm szelleme. **19**

Íme bensőm olyan, mint nyitatlan bor, mint a mely új tömlőkből
kifakad. **20** Hadd beszélek, hogy megkönnyebbüljek, kinyitom
ajkaimat és felelek. **21** Nem kell senki személyét tekintenem
és embernek nem fogok hízelkedni; **22** mert nem is tudok én
hízelkedni; csakhamar elvinne engem alkotóm.

33 Azonban halljad csak, Jób, beszédemet és mind a szavaimra
figyelj. **2** Íme, kérlek, megnyitottam számat, nyelvem megszólalt
ínyemen. **3** Szívem egyenessége az én mondásaim, s a tudást
tisztán mondják meg ajkaim. **4** Isten szelleme alkotott engem, s a
mindenható lehelete éltet engem. **5** Ha teheted, válaszolj nekem,
sorakozz elém, állj ki. **6** Lám, én olyan vagyok Isten előtt, mint te
magad, agyagból szakasztattam én is. **7** Íme, az én rettenésem
nem ijeszt téged, és nyomásom nem nehezül rád. **8** Ugyancsak
mondottad füleim hallatára, és szavak hangját hallottam: **9**
Tiszta vagyok, bűntett nélkül, mocsoktalan vagyok és nincs
bűnöm; **10** lám, ürügyeket talál ki ellenem, tekint engem a maga
ellenségének; **11** karóba teszi lábaimat, megvigyázza mind az
ösvényeimet. **12** Lám, ebben nincs igazad, felelem neked, mert
halandónál nagyobb az Isten. **13** Miért pöröltél ellene, hogy
semmi szavával nem felel? **14** Mert egyszer beszél Isten, meg
kétszer – nem látja meg. **15** Álomban, éjjeli látományban, mikor
mély álom esik az emberekre, szendergéskor a fekvőhelyen:
16 akkor megnyilatkozik az emberek füle előtt és fenyítésükre
pecsétet tesz, **17** hogy eltávolítsa az embert attól a mit tett s a
férfiú elől a gőgöt eltakarja, **18** visszatartsa lelkét a sírveremtől,
és életét attól, hogy fegyver által ne múljék ki. **19** S büntettetik
fájdalom által fekvőhelyén, meg csontjainak legtöbbje állandóan;
20 s undorrá teszi előtte élete a kenyeret és lelke a kívánatos
ételt. **21** Húsa lefogy, úgy hogy láthatatlan, s lekopasztattak

csontjai, melyeket nem láttak; **22** s közeledett lelke a veremhez
és élete a halálthozókhoz. **23** Ha van mellette szószóló angyal,
ezer közül egy, hogy valljon az ember mellett egyenességéről:
24 akkor megkegyelmez neki és mondja: nehogy a verembe
szálljon, mentsd föl, találtam váltságot! **25** Duzzad a húsa az ifjú
erőtől, visszatér fiatal kora napjaihoz. **26** Fohászkodik Istenhez,
és kedvesen fogadja, riadás közt látja színét és viszonozza az
embernek az ő igazságát. **27** Éneket mond az emberek előtt és
szól: vétkeztem, az egyenest elgörbítettem, de nem bánt velem
hasonlóan; **28** megváltotta lelkemet, nehogy a verembe szálljon,
és életem láthatja a világosságot. **29** Lám, mindezeket míveli
Isten, kétszer, háromszor a férfival; **30** hogy visszahozza lelkét
a sírveremből, hogy megvilágosodjék az élet világosságában.
31 Figyelj, Jób, hallgass rám, légy csendes, majd beszélek
én! **32** Ha vannak szavaid, válaszolj nekem, beszélj, mert
kívánom, hogy igazoljalak; **33** ha nincsenek, hallgass te reám,
légy csendes, és majd tanítlak bölcsességre.

34 S megszólalt Élíhú és mondta: **2** Halljátok, bölcsek,
szavaimat, és tudók ti, figyeljetek rám; **3** mert a fül vizsgálja, a
szavakat s az íny ízlel, hogy egyék. **4** Válasszuk magunknak, a
mi jog, tudjuk meg egymás közt, mi a jó. **5** Mert azt mondta
Jób: igazam van, de Isten elvette jogomat. **6** Jogom ellenére
hazudjak-e? Végzetes a nyíl, mely talált, bűntett nélkül. **7** Ki oly
férfi, mint Jób, ki mint vizet issza a gúnyt; **8** s elmegy társulni
jogtalanság cselekvőivel és járni gonoszság embereivel! **9** Mert
azt mondta: nincs haszna a férfinak, midőn Istennél kedvessé
teszi magát. **10** Azért, ész emberei, hallgassatok reám, távol
legyen Isten a gonoszságtól s a Mindenható a jogtalanságtól!
11 Mert az ember művét megfizeti neki s a férfi útja szerint,

úgy juttat neki. **12** Úgy bizony, Isten nem tesz gonoszságot,
és a Mindenható nem ferdít jogot. **13** Ki bízta reá a földet, s ki
tette reá az egész világot? **14** Ha csak önnönmagára fordítaná
szívét, önnönmagához visszavonná szellemét és leheletét: **15**
kimúlna minden halandó együttesen s az ember porhoz térne
vissza. **16** Ha tehát van értelem, halljad ezt, figyelj beszédem
szavára. **17** Vajon ki a jogot gyűlöli, kormányozhat-e, avagy
az igazságost, hatalmast kárhoztathatod-e? **18** Mondhatni-e
királynak: alávaló, nemeseknek: gonosz? **19** A ki nem tekintette
fejedelmek személyét a nem tűntette ki az előkelőt a szegénnyel
szemben, mert kezeinek műve mindannyian. **20** Pillanat alatt
meghalnak, és éjfélkor megrendül a nép s eltűnik s elmozdítják
a zsarnokot – nem kézzel. **21** Mert szemei rajta vannak az
ember útjain, és mind a lépéseit látja. **22** Nincs sötétség, nincs
vakhomály, hogy ott elrejtőzzenek a jogtalanság cselekvői.
23 Mert nem kell többé ügyelnie az emberre, hogy Istenhez
törvényre menjen. **24** Megtöri a hatalmasakat kutatás nélkül s
másokat állít helyökbe. **25** Ennélfogva ismeri tetteiket, feldúlja
őket éjjel és szétűzetnek; **26** Mint gonoszokat lecsapta őket,
nézőknek a helyén. **27** Mivelhogy eltávoztak mellőle s mind
az útjaira nem vetettek ügyet, **28** juttatván eléje a sanyarúnak
jajkiáltását, hallja is a szegények jajkiáltását. **29** S ha Ő
nyugalmat szerez, ki kárhoztatná őt, s ha elrejti arczát, ki
láthatja őt – mind népen, mind emberen egyaránt; **30** nehogy
uralkodjék istentelen ember, nehogy legyenek népnek tőrei. **31**
Mert Istennek mondhatni-e: bűnhődöm, bár nem vétettem; **32**
a mit nem látok, arra taníts te, ha jogtalanságot cselekedtem,
nem teszem többé? **33** Vélekedésed szerint fizessen-e, inert
megvetetted, mert te választasz s nem én? A mit tudsz, mondd

el! **34** Eszes emberek megmondják nekem, s bölcs férfiú,
ki rám hallgat: **35** Jób nem tudással beszél és szavai nem
belátással valók. **36** Vajha vizsgáltatnék Jób mindvégig válaszai
miatt jogtalan emberek módjára; **37** mert vétkéhez hozzá tesz
bűntettet, tapsolgat köztünk és sokasítja mondásait Istenhez.

35 S megszólalt Elíhú és mondta: **2** Ezt gondolod-e jognak,
erről mondod-e: igazságom Isten előtt, **3** hogy azt mondod,
mi hasznod van, mit érek el többet, mint vétkemmel? **4** Én
válaszolok neked szavakkal s barátaidnak veled együtt. **5** Tekints
az égre s láss, s nézd a fellegeket, melyek magasabbak nálad!
6 Ha vétkeztél, mit mivelsz ellene, s ha sok a bűntetted, mit
teszel neki; **7** ha igazad van, mit adsz neki, vagy mit fogad el
kezedből? **8** A magadféle férfit illeti gonoszságod, és ember
fiát igazságod. **9** A sok zsarolás miatt kiáltanak, panaszkodnak
sokaknak a karja miatt; **10** de nem mondják, hol van Isten,
teremtőm, a ki adja, hogy énekre keljek éjjel, **11** a ki oktat minket
a föld barmai által, s az ég madarai által bölcsekké tesz. **12**
Akkor kiáltanak, de nem felel, a rosszak gőgje miatt. **13** Bizony,
hamisságot nem hall az Isten, s a Mindenható nem látja meg; **14**
hát még midőn mondod, hogy nem látod Őt, előtte van az ügy és
to várszreá. **15** És most azzal, hogy: semmiért büntetett haragja
és nem nagyon tudott bűntettről – **16** Jób hiábavalóságra nyitja
meg a száját, tudás nélkül szaporít szavakat.

36 És folytatta Elíhú és mondta: **2** Várj reám egy kicsit,
hadd közöljem veled, mert még van Isten mellett mondani
valóm. **3** Messzünnen hozom tudásomat és alkotómnak adok
igazat. **4** Mert valóban, szavaim nem hazugság, teljes tudású
van szemben veled. **5** Lám, Isten hatalmas, de kit sem vet
meg, észerőre hatalmas. **6** Nem hagyja életben a gonoszt,

s a szegényeknek jogát megadja. **7** Nem vonja el az igaztól
szemeit, sőt királyok mellé, a trónra ültette őket örökre, hogy
kimagasodtak. **8** S ha bilincsekkel vannak megkötve, ha
megfogatnak a nyomorúság köteleivel: **9** megmondja nekik
cselekedetüket és bűntetteiket, hogy hősködtek; **10** megnyitja
fülüket a feddésnek és azt mondja, hogy térjenek meg a
jogtalanságtól. **11** Ha hallgatnak rá és szolgálják őt, jólétben
töltik el végig napjaikat és éveiket kellemetességben; **12** de
ha nem hallgatnak reá, fegyver által tűnnek el s kimúlnak
megismerés híján. **13** S az istentelen szívűek haragot táplálnak,
nem esedeznek, midőn megkötözte őket. **14** Ifjúkorban kell
elhalnia lelküknek és életüknek a ledérek között. **15** Kiszabadítja
a nyomorgót nyomorúsága által s a szorongatás által megnyitja
fülüket. **16** Kicsábít téged is a szükség szájából, tág térre,
melynek helyén nincs szorongás, s a mi rászáll asztalodra, tele
van zsiradékkal. **17** De ha a gonosz ítéletével vagy tele, ítélet és
törvény megragadnak téged. **18** Bizony, ne csábítson el téged a
harag tömérdekségével és a váltság bősége ne hajlítson el. **19**
Hát szorongás nélkül rendezze-e segítségedet s az erőszak
minden megfeszítése nélkül? **20** Ne áhítsd az éjéjszakát, midőn
népek tűnnek el helyükről. **21** Őrizkedjél, ne fordulj jogtalanság
felé, mert ezt inkább választottad a nyomorúságnál. **22** Lám,
Isten felmagasztosul erejében; ki olyan oktató, mint ő! **23** Ki
kéri számon tőle útját, s ki mondja: jogtalanságot műveltél! **24**
Gondolj rá, hogy magasztald művét, melyet szemléltek férfiak;
25 mind az emberek néztek rá, a halandó messziről tekinti. **26**
Lám, Isten magasztos, nem ismerjük meg, éveinek száma ki
nem kutatható. **27** Mert felvonja a víznek cseppjeit, hogy az ő
köde számára tisztuljanak esővé, **28** melyet folyatnak a fellegek,

csurgatnak a sok emberre. **29** Avagy értik-e a felhő terjedelmeit,
sátrának robaját? **30** Lám, magára terítette fényét s ráborította
a tenger gyökereit, **31** mert velök ítél népeket, eleséget ád
busásan. **32** Kezeire fényt borított s kirendelte azt a támadó
ellen. **33** Hirdet róla az ő dörgése, a csorda is a keletkező
viharról.

37 Igenis, ezért remeg szívem s felszökken helyéből. **2** Hallva
halljátok hangja háborgását s a morajt, mely szájából kél; **3** az
egész ég alatt van terjedése és fénye a föld szélein. **4** Utána
ordít a hang: dörög fenséges hangján, s nem tartja vissza, midőn
hallatszik hangja. **5** Csodásan dörög Isten a hangján, nagyokat
tesz, s nem ismerjük meg. **6** Mert a hónak mondja: szállj a
földre, meg a hulló esőnek, hatalmasan hulló esőjének **7** Minden
ember kezét lepecsételi, hogy megismerje alkotását minden
halandó. **8** S bemegy a vad a leshelyre, és tanyáiban lakozik.
9 A kamarából szélvész jő és a szóró szelektől a hideg. **10**
Isten leheletétől jég keletkezik s a vizek tágassága szilárddá
lesz. **11** Nedvességgel meg is terheli a felleget, szétterjeszti
fényének felhőjét. **12** S az körökben egyre forog, kormányzása
által, cselekvésök szerint, bár mire rendeli őket a földkerekség
színén; **13** hol ostorul, ha földjének javára van, hol szeretetre
nyújtja. **14** Figyelj erre, Jób, állj meg és vedd észre Isten csodáit!
15 Tudsz-e róla, midőn Isten ügyel rájuk, s tündökölteti felhőjének
fényét? **16** Tudsz-e a fellegnek lengéséről, a tökéletes tudásúnak
csodáiról? **17** Te, kinek melegek a ruhái, midőn a földet pihenteti
a déli szél által. **18** Vele boltozod a mennyeket, melyek erősek,
mint a szilárd tükör? **19** Tudasd velünk, mit mondjunk neki! Mit
sem hozhatunk fel a sötétség miatt. **20** Jelentetik-e neki, hogy
beszélek, avagy szólt-e ember, hogy elpusztíttassék? **21** Most

ugyan nem látni a fényt, mely ragyogó a mennyekben; de a szél
átvonul s megtisztítja azokat. **22** Észak felől arany jön, Isten
mellett félelmes fenség. **23** A Mindenhatót, nem érjük őt fel, a
nagy erejűt, de a jogot és teljes igazságot nem sérti meg. **24**
Azért félik őt az emberek, nem nézi ő mind a bölcsszívűeket.

38 S felelt az Örökkévaló Jóbnak a viharból és mondta: **2** Ki az,
ki elhomályosítja a tanácsot, tudás nélküli szavakkal. **3** Övezd
csak föl férfiként ágyékodat, hadd kérdelek, s te tudasd velem.
4 Hol voltál, midőn alapítottam a földet, jelentsd ki, ha tudsz
értelmet! **5** Ki vonta méreteit, ha tudod, vagy ki nyújtotta ki reá a
mérőzsinórt? **6** Mire süllyesztettek le oszloplábai, vagy ki vetette
oda sarokkövét? **7** Midőn együtt ujjongtak a reggel csillagai s
riadoztak mind az Istenfiak; **8** s elrekesztette ajtókkal a tengert,
midőn előtörve kijött a méhből; **9** midőn felhőt tettem öltözetévé
és sűrű ködöt pólyájává, **10** és reája szabtam törvényemet és
elhelyeztem reteszt meg ajtókat, **11** és mondtam, idáig jöjj s
ne tovább, s itt legyen határa vetve hullámaid gőgjének! **12**
Világéletedben rendeltél-e reggelt, tudattad-e a hajnallal az ő
helyét? **13** Hogy megragadja a földnek széleit, hogy lerázassanak
róla a gonoszok: **14** elváltozik mint pecsét agyag, a minden előáll
mint egy ruha; **15** s megvonatik a gonoszoktól világosságuk, s a
fölemelt kar megtöretik. **16** Eljutottál-e a tenger örvényéig, s
a mélység fenekén járkáltál-e? **17** Feltárultak-e neked a halál
kapui s láttad-e a vakhomálynak kapuit? **18** Figyeltél-e a föld
tágasságáig? Jelentsd ki, ha mindezt tudod. **19** Melyik az út oda,
a hol lakik a világosság, és a sötétségnek merre van helye, **20**
hogy elvinnéd határához, a hogy értenéd házának ösvényét? **21**
Tudhatod, mert akkor születtél, és sok a te napjaidnak száma!
22 Eljutottál-e a hó tárházaihoz, és a jégeső tárházait láttad-

e, **23** melyet tartogattam szorongatás idejére, harcz és háború
napjaira. **24** Melyik az út oda, a hol szétoszlik a világosság,
szétterjed a keleti szél a földre? **25** Ki hasított csatornát az
áradatnak és utat a mennydörgés villámának, **26** hogy esőt
hullasson földre, hol nincs férfi, pusztára, melyben ember nincs.
27 Hogy jól lakasson pusztát és pusztaságot, és hogy sarjasztóvá
tegye a pázsit eredőjét? **28** Van-e az esőnek apja, vagy ki
nemzette a harmat cseppjeit? **29** Kinek méhéből eredt a jég,
s az égnek derét ki szülte? **30** Mint a kő összezsugorodnak
a vizek, s a mélység felszíne összefogódzik. **31** Megkötöd-e
a fiastyúknak kötelékeit, vagy megoldod-e órión pórázait; **32**
kihozod-e a csillagzatokat idején, és a gönczölszekeret fiaival
együtt vezeted-e? **33** Ismered-e az ég törvényeit, avagy te
állapítod-e meg kormányát a földön? **34** Emeled-e a hangodat a
felhőhöz, hogy víznek bősége borítson el téged? **35** Kiküldesz-e
villámokat, hogy menjenek s hogy azt mondják neked: íme itt
vagyunk? **36** Ki helyezett a vesékbe bölcsséget, vagy ki adott a
gondolatba értelmességet? **37** Ki számlálja meg a fellegeket
bölcsséggel s az ég tömlőit ki folyatja ki? **38** Mikor tömörré
tömörül a por s a göröngyök összetapadnak? **39** Vadászol-e a
nőoroszlánnak ragadmányt, s a fioroszlánok vágyát kitöltöd-e;
40 midőn guggolnak az odúkban, lesre ülnek a bozótban? **41** Ki
készíti el a hollónak az ő prédáját, midőn gyermekei Istenhez
fohászkodnak, kóvályognak eledel nélkül?

39 Ismered-e a kőszáli zergék ellésének idejét, a szarvasünőnek
vajúdását megvigyázod-e; **2** számlálod-e a hónapokat, melyeket
kitöltenek, s ismered-e ellésük idejét? **3** Legörnyednek, kölykeiket
világra hozzák, fájdalmaikat elbocsátják. **4** Fiaik erőre kapnak,
felnövekednek a szabadban, kimennek és nem térnek vissza.

5 Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, s az erdei szamár
köteleit ki oldotta meg? **6** Amelynek a sivatagot tettem házává,
és lakásává a sós földet; **7** nevet a városnak zaján, a hajtónak
lármázását nem hallja; **8** a mit a hegyeken kifürkészett, az
legelője, s minden zöld után kutat. **9** Akarna-e a reém téged
szolgálni, avagy meghál-e jászolodnál? **10** Odakötöd-e a reémet
istrángjával a barázdához, vagy boronálja-e a völgyeket to
utánad? **11** Bízhatsz-e benne, mert nagy az ereje, s ráhagyhatod-
e szerzeményedet? **12** Hiszel-e benne, hogy behordja vetésedet
s begyűjti szérűdre? **13** A strucznak szárnya vígan csattog,
vajon tolla jámbor-e, meg tollazata? **14** Mert a földnek hagyja
tojásait és a poron melegíti, **15** s felejti, hogy a láb eltiporja s a
mező vadja széttapossa; **16** keménykedik fiókáival, mintha nem
volnának övéi, hogy hiába a fáradalma, az nem a rettegése; **17**
mert Isten elfeledtette vele a bölcsséget, s nem adott neki részt
az értelemben. **18** A midőn a magasba szökell, neveti a lovat
és lovasát. **19** Adsz-e a lónak erőt, öltesz-e nyakára sörényt?
20 Ugráltatod-e mint a sáskát? **21** Fenséges tüsszögése –
rettenet. **22** Kémlelnek a síkon, akkor örvend erejében, kivonul a
fegyver elébe; nevet a félelemnek, s nem retten meg s nem
hátrál meg kard elől. **23** Fölötte zörög a tegez, villogó dárda
és lándzsa; **24** tombolva és háborogva habzsolja a földet, s
nem marad helyén, a mikor hallik a harsona. **25** A mint hallik
a harsona, azt mondja: Haj; messziről szimatolja a csatát, a
vezérek dörgedelmét és a riadást. **26** A te értelmedből repül-e
fel a karvaly s terjeszti szárnyait a délnek; **27** avagy parancsodra
emelkedik-e a sas, midőn magasba rakja fészkét? **28** Sziklán
lakik és honol, sziklának fokán és hegyi várban; **29** onnan kémlel

eledelre, messzire tekintenek ki szemei: **30** fiókái pedig vért
hörpölnek, s a hol holttetemek vannak, ott van ő.

40 És felelt az Örökkévaló Jóbnak és mondta: **2** Pörölni mer-e
a Mindenhatóval a gáncsoló? Istennek a feddője feleljen rá! **3** S
felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: **4** Lám, csekély vagyok,
mit válaszoljak neked? Szájamra tettem kezemet; **5** egyet
szóltam – nem felelhetek, kettőt, de nem teszem többé. **6** S
felelt az Örökkévaló Jóbnak a viharból és mondta: **7** Övezd csak
fel férfiként ágyékidat, hadd kérdelek s te tudasd velem. **8** Vajon
ítéletemet bontod-e meg, kárhoztatsz engem, hogy neked legyen
igazad? **9** Hát van-e karod olyan mint Istené, és olyan hanggal.
dörögsz-e mint ő? **10** Ékesítsd csak magadat büszkeséggel és
fenséggel, dicsőséget és díszt ölts fel! **11** Szórd szét haragod
kitöréseit, s láss minden büszkét és alacsonyítsd le; **12** láss
minden büszkét és alázd meg és zúzd össze a gonoszokat a
maguk helyén; **13** rejtsd el őket a porba egyaránt, kötözd le
arczukat a rejtekbe: **14** akkor én is magasztallak téged, hogy
tenjobbod segít neked. **15** Íme csak a víziló, melyet alkottam,
mint tégedet: füvet eszik mint a marha. **16** Íme csak, derekában
van az ereje, és hatalma hasának izmaiban. **17** Mereszti farkát,
akár a czédrus, czombjainak inai összefonódnak. **18** Csontjai
érczcsatornák, tagjai akár a vasdorong. **19** Ő Isten útjainak
eleje, a ki alkotta, oda nyújtotta kardját **20** Mert takarmányt a
hegyek teremnek neki, s a mező minden vadja játszadozik ott.
21 Lótuscserjék alatt fekszik, nádnak és mocsárnak rejtekében.
22 Befödik őt árnyékául lótus-cserjék, a patak fűzei körülveszik
őt. **23** Ha folyam szorongatja, nem ijed meg, bizakodik, midőn
egy Jordán tör szájába. **24** Szemei láttára megfoghatni-e őt,
tőrökkel átlyukasztva az orrát?

41 Kihúzod-e a leviátánt horoggal, s kötéllel lenyomod-
e nyelvét? **2** Teszel-e kákagúzst orrába és kampóval
átlyukaszthatod-e állkapcsát? **3** Fog-e könyörögni neked,
avagy szelíden beszél-e hozzád? **4** Köt-e veled szövetséget,
veheted-e örökre szolgául? **5** Játszhatsz-e vele mint madárral, s
megkötöd-e leányzóid számára? **6** Alkudnak-e rajta kalmártársak,
szétosztják-e kereskedők közt? **7** Megrakod-e tüskékkel a
bőrét és halászszigonnyal fejét? **8** Vesd rá kezedet, gondolj
harczra – nem teheted többé. **9** Lám, az ember várakozása
megcsalatkozott, hisz már láttára is leterül. **10** Nincs vakmerő, ki
felingerelné: ki az tehát, ki én elémbe áll? **11** Ki előzött meg
valamivel, hogy fizessek? Mi az egész ég alatt van, enyém az.
12 Nem hallgathatom el tagjait, sem hatalmának mivoltát, sem
testalkatának kellemét. **13** Ki takarta fel ruhájának felszínét,
páros fogsora közé ki hatol be? **14** Arczának ajtait ki nyitotta
fel, fogai körül rettenet! **15** Büszkeség pajzsainak csatornái,
szoros pecséttel lezárva; **16** egyik éri a másikat, s levegő sem
jut közéjök; **17** egyik tapad a másikhoz, összefogódznak s nem
válnak szét. **18** Tüsszentése fényt sugároztat és szemei olyanok
mint a hajnal szempillái. **19** Szájából fáklyák csapnak ki, tüzes
sziporkák szökkennek el. **20** Orrlyukaiból füst megy ki, mint
forró üstből kákatörzsön. **21** Lehelete parazsat lobbant föl, és
láng megy ki szájából. **22** Nyakán erő tanyázik, előtte szökik a
csüggedés. **23** Húsának lafantyúi feszesek, szilárdak rajta, nem
fityegnek. **24** Szíve szilárd mint a kő és szilárd mint az alsó
malomkő. **25** Emelkedésétől hatalmasak félnek, megtöretésétől
megzavarodnak. **26** Ha ki karddal éri, ez nem áll meg benne,
sem dárda, kopja s nyílvas. **27** Szalmának tekinti a vasat,
korhadt fának az érczet; **28** meg nem szalasztja az íjj fia, tarlóvá

változnak át rajta parittyakövek. **29** Tarlónak tekinti a buzogányt,
s nevet a lándzsának süvítésén. **30** Alul rajta kiélezett cserepek,
cséplőszánt terít az iszapra. **31** Felforralja, mint a fazekat,
a mélységet, olyanná teszi a tengert, mint keverő üstöt. **32**
Mögötte világít egy ösvény, őszhajnak lehet gondolni az árt. **33**
Nincs földön párja neki, mely alkotva van rettenthetetlennek. **34**
Minden magast lenéz, király ő mind a büszke vadak fölött.

42 És felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: **2** Tudom, hogy
mindent tehetsz, s nem vonható meg tőled semmi szándék. **3**
Ki az, ki elburkolja a tanácsot tudás nélkül? – Azért hát olyat
hirdettem, mit nem értek, olyakat, a mik csodásak nekem s nem
tudom. - **4** Halljad csak, majd beszélek én, hadd kérdelek, s te
tudasd velem. – **5** Fülhallás szerint hallottam rólad, de most
szemem látott téged. **6** Azért elvetem és megbánom, porban és
hamuban. **7** És volt, miután elmondta az Örökkévaló e szavakat
Jóbnak, szólt az Örökkévaló a Témánbeli Élífáhzhoz: Föllobbant
haragom ellened és két barátod ellen, mert nem beszéltetek
rólam helyeset, úgy mint szolgám Jób. **8** Most tehát vegyetek
magatoknak hét tulkot és hét kost s menjetek szolgámhoz,
Jóbhoz és hozzatok magatokért égőáldozatot; Jób szolgám
pedig imádkozni fog értetek, mert csak az ő személyét tekintem,
hogy valami csúfságot nem teszek veletek, mert nem beszéltetek
rólam helyeset, úgy mint szolgám, Jób. **9** És mentek a Témánbeli
Élífáz, a Súachbeli Bildád és a Náamabeli Czófar és cselekedtek,
a mint szólott hozzájok az Örökkévaló; és tekintettel volt az
Örökkévaló Jób személyére. **10** Az Örökkévaló pedig helyrehozta
Jób veszteségét, midőn barátjaiért imádkozott; s megtoldotta az
Örökkévaló mind azt, a mi Jóbé volt, kétszeresére. **11** Eljöttek
hozzá mind a fivérei és mind a nővérei és mind az előbbi

ismerősei s ettek kenyeret vele az ő házában, szánakoztak rajta
és megvigasztalták őt mind azon veszedelem miatt, a melyet reá
hozott az Örökkévaló, és adtak neki ki-ki egy keszítát és ki-ki
egy arany gyűrűt. **12** S az Örökkévaló megáldotta Jób végét,
inkább mint a kezdetét; és volt neki tizennégyezer juha, hatezer
tevéje, ezer iga marhája és ezer nőstény szamara. **13** S volt neki
hét fia és három leánya. **14** És elnevezte az egyiket Jemímának,
a másodiknak neve pedig Keczía és a harmadiknak neve Kéren-
Happúkh. **15** S nem találtattak oly szép nők, mint Jób leányai, az
egész országban; s adott nekik atyjok birtokot fivéreik között. **16**
És élt Jób ezután száznegyven esztendőt, és látta gyermekeit
és gyermekeinek gyermekeit: négy nemzedéket. **17** És meghalt
Jób öregen és napokkal telten.

Zsoltárok

1 Boldog a férfi, a ki nem járt gonoszok tanácsán, sem vétkesek
útján nem állt, sem csúfolók ülésében nem ült; **2** hanem az
Örökkévaló tanában telik kedve és az ő tanáról elmélkedik
nappal és éjjel. **3** Olyan lesz, mint vízerek mellé ültetett fa, mely
gyümölcsét megadja a maga idejében, és levele nem hervad
el; És mindenben, a mit tesz, szerencsés lesz. **4** Nem így a
gonoszok; hanem mint a polyva ők, melyet elhajt a szél. **5** Azért
nem állanak meg a gonoszok az ítéletben és a vétkesek az
igazak községében. **6** Mert ismeri az Örökkévaló az igazak útját,
míg a gonoszok útja elvész.

2 Miért csődültek a népek, és gondolnak hiábavalót a nemzetek,
2 összeállanak a föld királyai, és együtt tanakodnak a fejedelmek
az Örökkévaló és az ő fölkentje ellen? **3** Szakítsuk szét
kötelékeiket, s vessük le magunkról bilincseiket! **4** Az égben
trónoló nevet, az Úr gúnyolódik rajtuk, **5** akkor beszél hozzájuk
haragjában és hevében megrettenti őket: **6** Hisz én iktattam
be királyomat Cziónon, az én szent hegyemen. – **7** Hadd
adok hírt törvényről! Az Örökkévaló szólt hozzám: fiam vagy,
én ma szülőd lettem. **8** Kérj tőlem, s majd adok nemzeteket
birtokodul s tulajdonodul a földnek végeit; **9** majd megtöröd
őket vaspálczával, mint a fazekasedényt szétzúzod őket! **10**
Most tehát királyok, térjetek észre, okuljatok, földnek birái; **11**
szolgáljátok az Örökkévalót félelemben és ujjongjatok remegés
közt. **12** Hódoljatok a fiúnak, nehogy haragudjék s elvesznétek
az úton; mert kevés híján felgyúl a haragja. Boldogok mind, kik
benne keresnek menedéket!

3 Zsoltár Dávidtól, midőn elmenekült fia Absalóm elől.
Örökkévaló, mily sokan vannak szorongatóim, sokan támadnak

ellenem! **2** Sokan mondják lelkemről: Nincs segítség számára
Istenben. Széla. **3** De te, Örökkévaló, paizs vagy körülöttem,
dicsőségem és fejem fölemelője. **4** Hangommal az Örökkévalóhoz
kiáltottam föl, és ő meghallgatott engem szent hegyéről. Széla.
5 Én lefeküdtem és aludtam, fölébredtem, mert az Örökkévaló
támogat engem. **6** Nem félek a népnek tízezreitöl, kik köröskörül
nekem szegültek. **7** Kelj föl, Örökkévaló, segíts meg engem,
Istenem! Mert állkapcson ütötted mind az ellenségeimet, a
gonoszok fogait széttörted. **8** Az Örökkévalóé a segítség,
népedre az áldásod! Széla.

4 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Dávidtól. Mikor fölkiáltok:
hallgass meg, igazságom Istene; a szorúltságban tág tért
adtál nekem, kegyelmezz nekem és halljad imádságomat! **2**
Emberfiak, meddig legyen becsületem becsmérléssé, szeretitek
a hiábavalóságot, keresitek a hazugságot? Széla. **3** Tudjátok
hát meg, hogy az Örökkévaló megkülönböztette az ő jámborát,
az Örökkévaló hallja, mikor fölkiáltok hozzá. **4** Reszkessetek
és ne vétkezzetek; szóljatok szívetekben fekvőkelyeteken s
csillapodjatok! Széla. **5** Áldozzatok igaz áldozatokat, s bizzatok
az Örökkévalóban! **6** Sokan mondják: ki láttat velünk jót;
emeld felénk arczod világosságát, Örökkévaló! **7** Örömet
adtál szívembe, inkább mint mikor gabonájuk és mustjok
megsokasodnak. **8** Békében egyaránt lefekszem és alszom; mert
te, Örökkévaló, magánosságban bizton lakoztatsz engemet.

5 A karmesternek, a Nechílótra. Zsoltár Dávidtól. Szavaimra
figyelj, Örökkévaló, ügyelj elmélkedésemre. **2** Figyelmezz
fohászom szavára, királyom és Istenem, mert hozzád imádkozom.
3 Örökkévaló, reggel halljad szavamat, reggel folyamodom
hozzád és reménykedem. **4** Mert nem gonoszságot kedvelő

Isten vagy, nem időzhet nálad, a ki rossz. **5** Nem állhatnak
meg kevélykedők szemeid előtt, gyűlölöd mind a jogtalanság
cselekvőit. **6** Elveszíted a hazugság beszélőit, vérontás és
csalás emberét útálja az Örökkévaló. **7** De én szereteted
bőségében bemegyek házadba, leborulok szent templomod felé
a te félelmedben. **8** Örökkévaló, vezess engem igazságodban
meglesőim miatt, tedd egyenessé előttem utadat! **9** Mert nincs
szájukban, a mi őszinte, belsőjük veszedelem; nyitott sír a torkuk,
nyelvüket simává teszik. **10** Bűnhődtesd őket, Isten, essenek
el az ő tanácsaik miatt; bűntetteik sokasága miatt taszítsd el
őket, mert engedetlenkedtek irántad. **11** S örülnek majd mind a
benned menedéket keresők, örökké ujjonganak, megoltalmazod
őket és vigadnak benned, a kik nevedet szeretik. **12** Mert te
megáldod az igazat; Örökkévaló, kegyeddel, mintegy paizszsal,
környezed.

6 Karmesternek, hárfajátékon a nyolczasra. Zsoltár Dávidtól.
Örökkévaló, ne haragodban fenyíts engem, s ne hevedben
büntess engem! **2** Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, mert
fonnyadt vagyok; gyógyíts engem, Örökkévaló, mert megrémültek
csontjaim; **3** és lelkem megrémült nagyon – te pedig, Örökkévaló,
meddig még? **4** Fordulj felém, Örökkévaló, szabadítsd ki
lelkemet, segíts meg szereteted kedvéért! **5** Mert nincs a
halálban emlékezés rólad; az alvilágban ki ad hálát neked? **(Sheol
h7585)** **6** Elfáradtam sóhajtozásomban, áztatom minden éjjel
ágyamat, könnyemmel elárasztom nyoszolyámat. **7** Elsorvadt
bosszúságomtól szemem, eltompult mind a szorongatóim miatt.
8 Távozzatok tőlem, ti jogtalanság cselekvői mind, mert hallotta
az Örökkévaló sírásom hangját. **9** Meghallgatta az Örökkévaló
könyörgésemet, az Örökkévaló elfogadja imádságomat. **10**

Szégyenkezzenek és rémüljenek meg mind az ellenségeim,
hátráljanak meg, szégyenkezzenek egy pillanat alatt!

7 Siggájón Dávidtól, melyet énekelt az Örökkévalónak a
Benjáminbeli Kús dolgában. Örökkévaló, Istenem, benned
keresek menedéket; segíts engem mind az üldözőimtől, és
ments meg engem! **2** Nehogy oroszlánként széttépje lelkemet,
ragadozva s nincs, a ki megment. **3** Örökkévaló, Istenem, ha én
tettem ezt, ha van jogtalanság kezeimen, **4** ha rosszat követtem
el a velem békében levővel, – hisz kiszabadítottam azt, ki ok
nélkül szorongatott -: **5** üldözze ellenség lelkemet, s érje utól és
tiporja földre éltemet, és fektesse porba méltóságomat! Széla.
6 Kelj föl, Örökkévaló, haragodban, emelkedjél szorongatóim
dühöngései ellen; és serkenj értem: ítéletet rendeltél. **7** Nemzetek
gyülekezete körülvesz téged és fölötte térj vissza a magasságba!
8 Az Örökkévaló népeket itél, szerezz jogot nekem, Örökkévaló,
igazságom szerint és gáncstalanságom szerint, mely bennem
van. **9** Szűnjék meg, kérlek, a gonoszok rosszasága és szilárdítsd
meg az igazat! Hiszen szívek és vesék vizsgálója az igazságos
Isten! **10** Paizsom Istennél van, ki segíti az egyenesszívűeket.
11 Isten igazságos bíró, Isten ő, ki mindennap haragszik. **12** Ha
ki meg nem tér, kardját feni, íjját feszítotte és irányította; **13** és
ellene elkészített halálos fegyvereket, nyílait égőkké csinálja. **14**
Íme vajudik jogtalansággal; bajt fogant és hazugságot szűlt.
15 Vermet ásott és kivájta azt, de beleesett a gödörbe, melyet
csinált. **16** Visszahárul baja a maga fejére, és az ő feje tetejére
száll le erőszaka. **17** Hadd magasztalom az Örökkévalót igazsága
szerint, hadd zengem nevét az Örökkévalónak, a legfelsőnek!

8 A karmesternek, a Gittítre. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló,
mi Urunk, mily hatalmas a neved az Egész földön, a ki

fenségedet tetted az egekre! **2** Kisdedek és csecsemők szájából
alapítottál hatalmat, elleneid miatt, hogy elnémíts ellenséget és
boszúvágyót. **3** Midőn látom egeidet, újjaid művét, holdat és
csillagokat, melyeket megszilárdítottál -: **4** mi a halandó, hogy
megemlékszel róla, és az ember fia, hogy gondolsz reá? **5**
Kevéssel tetted csekélyebbé Istennél, dicsőséggel és díszszel
koronáztad; **6** uralkodóvá tetted kezed művein, mindet lábai
alá helyezted: **7** juhokat és ökröket mindmegannyit, s a mező
állatait is, **8** az ég madarát, s a tenger halait – átkel ő tengerek
ösvényein. **9** Örökkévaló, mi Urunk, mily hatalmas a te neved az
egész földön!

9 A karmesternek, Mút-labbénre. Zsoltár Dávidtól. Hadd
magasztalom az Örökkévalót egész szívemmel, hadd beszélem
el mind a csodatotteidet! **2** Hadd örvendek és ujjongok benned,
hadd zengem nevedet, oh Legfelső! **3** A mikor hátrafordulnak
ellenségeim, megbotlanak s elvesznek színed elől. **4** Mert te
elvégezted ítéletemet és ügyemet, trónra ültél, igazságos biró. **5**
Megdorgáltál nemzeteket, elveszítotted a gonoszt, eltörölted
nevüket mindörökre. **6** Az ellenségek eltüntek – romok mindétig;
városokat szakítottál ki – elveszett az ő emlékük. **7** De az
Örökkévaló örökké trónol, megszilárdította az ítéletre trónját.
8 És ő itéli igazsággal a világot, megbírálja a nemzeteket
egyenességgel; **9** hogy legyen az Örökkévaló mentsvárúl az
elnyomottnak, mentsvárúl az inség idejében. **10** Bíznak tehát
benned, a kik nevedet ismerik, mert nem hagytad el a téged
keresőket, Örökkévaló. **11** Zengjetek az Örökkévalónak, ki
Cziónban székel, jelentsétek a népek közt cselekedeteit. **12**
Mert a ki az elontott vért követeli, megemlékezett azokról, nem
felejtette el az alázatosak kiáltását. **13** Kegyelmezz nekem,

Örökkévaló, lásd nyomorgásomat gyülölőimtől, ki fölemelsz
engem a halál kapúiból; **14** azért, hogy elbeszélhessem
minden dicséretedet, Czión leányának kapuiban vigadhassak
segítségedben. **15** Elsülyedtek nemzetek a veremben, melyet
készítottek; a hálóban, melyet elrejtettek, megfogatott a lábuk.
16 Megismertette magát az Örökkévaló: ítéletet elvégzett, keze
művei által tőrbe esik a gonosz. Higgájón. Széla. **17** Az alvilágba
térnek a gonoszok, mind a nemzetek, az istenfelejtők. **(Sheol
h7585)** **18** Mert nem mindétig felejtetik el a szűkölködő, a
szegények reménye nem vész el örökké. **19** Kelj föl, Örökkévaló,
ne hatalmaskodjék a halandó, itéltessenek a nemzetek a te
színed előtt; **20** szerezz, Örökkévaló, félelmet nekik, tudják meg
a nemzetek, hogy halandók ők! Széla.

10 Miért, Örökkévaló, állsz távolban, elhúzódol az inség
idejében? **2** A gonoszok gőgje által ég a szegény; fogassanak el
a fondorlatokban, melyeket kigondoltak. **3** Mert dicsekedett a
gonosz lelkének vágyával, s a nyerészkedő áldotta, káromolta az
Örökkévalót. **4** A gonosz – gőgje szerint: Nem kér számon, nincs
Isten – mind az ő gondolatai. **5** Sikerülnek az útjai minden időben;
magasan vannak ítéleteid, messze tőle; mind a szorongatói
– mibe sem veszi. **6** Azt mondta szivében: Nem tántorodom,
nemzedékre meg nemzedékre nem leszek bajban! **7** Átokkal
tele a szája, meg csalásokkal és elnyomással, nyelve alatt baj
és jogtalanság. **8** Ott ül tanyáknak lelőkelyén, hogy rejtekben
ölje meg az ártatlant, szemei a nyomorúságost kémlelik. **9**
Leselkedik a rejtekben, mint oroszlán a sűrűjében; leselkedik,
hogy megragadja a szegényt; megragadja a szegényt, midőn
hálójába húzza. **10** Lehajlik, leguggol, és ereje által elesnek a
nyomorúságosak. **11** Azt mondta szívében: Elfelejtette Isten,

elrejtette arczát, nem látta soha. **12** Kelj föl, Örökkévaló, Isten,
emeld föl kezedet, ne felejtkezzél meg az alázatosakról! **13** Miért
káromolta Istent a gonosz, azt mondta szívében: nem kérsz
számon? **14** Láttad! Mert te nézed a bajt és a bosszantást,
hogy kezedbe vegyed; reád hagyja magát a nyomorúságos,
árvának te vagy segítője. **15** Törd meg karját a gonosznak, a
rossznak keressed gonoszságát, ne találjad. **16** Az Örökkévaló
király mindörökre, országából kivesznek a nemzetek. **17** Az
alázatosak vágyát meghallottad, Örökkévaló, megszilárdítod
szívüket, figyelteted füledet; **18** hogy jogát szerezzed árvának
és elnyomottnak, hogy többé már ne erőszakoskodjék a földi
halandó.

11 A karmesternek. Dávidtól. Az Örökkévalóban van
menedékem; hogyan mondhatjátok lelkemnek: bujdoss el
hegyetekre, madár! **2** Mert íme a gonoszok íjjat feszítenek,
igazították nyilukat a húron, hogy homályban lőjenek az egyenes
szívűekre. **3** Midőn ledöntetnek az alapok, mit mível az igaz?
4 Az Örökkévaló a szent templomában, az Örökkévaló, kinek
égben a trónja – szemei látják, szempillái vizsgálják az ember
fiait. **5** Az Örökkévaló az igazat megvizsgálja, és a gonoszt és a
ki erőszakot szeret, gyűlöli a lelke. **6** Esőként hullasson tőröket
a gonoszokra; tűz meg kén és égető szél serlegük része! **7** Mert
igaz az Örökkévaló, igazságot szeret; az egyenesek látják az ő
színét.

12 A karmesternek, a nyolczasra. Zsoltár Dávidtól. Segíts,
Örökkévaló, mert elfogyott a jámbor, mert eltüntek a hűségesek
az emberek fiai közül! **2** Hamisat beszélnek kiki a másikával,
sima ajakkal, kettős szívvel beszélnek. **3** Irtsa ki az Örökkévaló
mind a sima ajkakat, s nyelvet, mely nagyokat beszél; **4** kik azt

mondták: nyelvünkkel győzünk, ajkaink velünk, ki úr rajtunk?
5 Szegényeknek pusztulása, szűkölködőknek nyögése miatt
fölkelek most, azt mondja az Örökkévaló; üdvbe helyezem azt, ki
szorongásban van. 6 Az Örökkévaló mondásai, tiszta mondások,
ezüst, olvasztva kóhóban a földön, megtisztítva hétszeresen. 7
Te, Örökkévaló, megőrzöd őket, megóvsz minket a nemzedéktől
örökre. 8 Köröskörül járdogálnak a gonoszok, a mint magasra
jut az emberfiak hitványsága.

13 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. 2 Meddig, oh Örökkévaló,
feledsz el engem örökre, meddig rejted el arczodat tőlem? 3
Meddig tartogassak tanácsokat lelkemben, bánatot szívemben
nappal; meddig emelkedjék ellenségem én fölém? 4 Tekints
rám, hallgass meg, Örökkévaló, én Istenem, világosítsd meg
szemeimet, nehogy aludjam a halál álmát. 5 Nehogy mondja
ellenségem: Legyőztem őt! — szorongatóim ne vigadjanak,
midőn tántorgok. 6 De én szeretetedben bízom, vigadjon szívem
segitségedben, hadd éneklek az Örökkévalónak, mert jót tett
értem.

14 A karmesternek. Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében:
Nincs Isten! Elvetemedtek, utálatosat cselekedtek; nincs, ki jót
tenne. 2 Az Örökkévaló az égből tekintett le az emberfiakra,
hogy lássa, van-e eszes, a ki Istent keresi. 3 Mind elpártolt,
egyaránt megromlottak; nincs, ki jót tenne, nincs egy sem. 4
Nemde megtudják mind, a. kik jogtalanságot cselekszenek, kik
népemet eszik, a mint kenyeret esznek, az Örökkévalót nem
szólították! 5 Ott rettegve rettegtek, mert Isten az igaz nemzedék
mellett van. 6 A szegénynek tanácsát megszégyeníthetitek;
bízony, az Örökkévaló neki menedéke! 7 Vajha eljönne Cziónból

Izraél segítsége; mikor az Örökkévaló visszahozza népének
foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izraél.

15 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, ki időzhet sátorodban, ki
lakhatik szent hegyeden? **2** A ki gáncstalanságban jár, igazságot
mível és igazat beszél szívében; **3** nem rágalmazott nyelvével,
nem tett felebarátjának rosszat, és gyalázást nem ejtett ki társa
ellen; **4** a ki megvetni való, az szemeiben becstelen; de az
istenfélőket tiszteli; kárára esküszik, de meg nem változtatja; **5**
pénzét nem adta kamatra, és megvesztegetést ártatlan ellen el
nem fogadott: a ki ezeket cselekszi, nem tántorodik meg soha.

16 Dal Dávidtól. Őrizz engem, Örökkévaló, mert benned
kerestem menedéket. **2** Mondtam az Örökkévalónak: Uram
vagy, javam nincsen rajtad kívűl. **3** A szenteknek pedig, kik az
országban vannak, és a dicsőknek, kikben egész kedvem van: **4**
Sokasodnak azoknak fájdalmai, kik más isteneket cserélnek;
nem ontom véres ontóáldozataikat és nem veszem neveiket
ajkaimra. **5** Az Örökkévaló osztályomnak és serlegemnek része;
te tartod az én sorsomat. **6** A mérő kötelek kellemetes helyekre
estek számomra; birtokom is kedves előttem. **7** Áldom az
Örökkévalót, ki nekem tanácsot adott, éjszakákon is oktattak
engem veséim. **8** Az Örökkévalót mindig magam előtt tartottam;
mert jobbomon van, nem tántorgok. **9** Annak örült szívem, és
vigad méltóságom; testem is bizton lakozik. **10** Mert nem hagyod
lelkemet az alvilágra, nem engeded jámborodat vermet látnia.
(Sheol h7585) **11** "Tudatod velem az élet ösvényét: örömök bősége
van színed előtt, kellemetesség a te jobbodban mindétig!

17 Ima Dávidtól. Hallgass, Örökkévaló, igazsággal, figyelj
fohászkodásomra, figyelmezz imádságomra nem csalárd
ajkakból! **2** Te tőled eredjen ítéletem; szemeid az egyenességet

nézik. **3** Megvizsgáltad szívemet, gondoltál rám éjjel, kipróbáltál,
nem találtál gonosz gondolatot bennem, szájamon sem lépett
át. **4** Emberek cselekvéseinél, ajkaid igéje által, őrizkedtem az
erőszakosnak ösvényeitől; **5** követték lépteim nyomdokaidat, nem
tántorogtak 1ábaim. **6** Én szólítottalak, mert meghallgatsz engem,
Isten, hajtsd füledet felém, halljad beszédemet. **7** Csodálatosan
míveld kegyeidet, te, a ki segíted azokat, kik támadók elől
jobbodban keresnek menedéket. **8** Őrizz meg engem, mint a
szemnek fényét, szárnyaid árnyékában rejts el engem, **9** a
gonoszok elől, kik engem pusztítottak, ellenségeimtől, kik dühvel
körülfognak engem. **10** Hájukban eltompultak, szájukkal gőgösen
beszéltek. **11** Lépteinkben mostan körülvettek minket, szemeiket
irányozzák, hogy földre terítsenek. **12** Hasonló ő az oroszlánhoz,
mely ragadozni vágyik, fiatal oroszlánhoz, mely rejtekben ül.
13 Kelj föl, Örökkévaló, szállj vele szembe, görnyeszd le őt,
szabadítsd ki lelkemet a. gonosztól kardoddal, **14** emberektől
kezeddel, oh Örökkévaló, a világ embereitől; részök van az
életben, kincseddel megtöltöd a hasukat; jól laknak fiakkal és
hagyják vagyonukat gyermekeiknek. **15** Én- igazságban hadd
látom színedet, hadd lakom jól ébredéskor alakoddal.

18 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól; a ki
elmondta az Örökkévalónak ez ének szavait, a mely napon
megmentette őt az Örökkévaló mind az ellenségei kezéből és
Sául kezéből. Mondta: Szeretlek, Örökkévaló, én erőm! **2** Az
Örökkévaló szírtem és váram és megszabadítóm, Istenem,
sziklám, kiben menedékem van, paizsom, üdvöm szarúja,
mentsváram! **3** A dicséretest szólítom, az Örökkévalót, és
elleneimtől megsegíttetem. **4** Körülfogtak halálnak kötelei,
vésznek árjai ijesztettek; **5** alvilágnak kötelei környékeztek,

elém kerültek a halálnak tőrei. **(Sheol h7585)** **6** Szorultságomban
szólítom az Örökkévalót és Istenemhez fohászkodom; hallja
templomából szavamat, fohászom eléje jut, füleibe. **7** Ingott,
rengett a föld, a hegyek alapjai megreszkettek, meginogtak, mert
haragra lobbant. **8** Füst szállott fel orrából és tűz emésztett a
szájából, parázs izzott belőle. **9** meghajtotta az eget és leszállt, s
ködhomály lábai alatt. **10** Kérubra űlt és repült; suhant a szélnek
szárnyain. **11** Sötétséget tett rejtekévé, maga körül sátoráúl,
vizek sötétjét, fellegek sűrűjét. **12** A fénytől őelőtte elvonúltak
felhői – jégeső és tűzparazsak. **13** Égben dörgött az Örökkévaló,
s a legfelsőbb adja hangját – jégesőt és tűzparazsat. **14** Küldte
nyilait és szétszórta őket, villámokat lőtt és megzavarta őket. **15**
Meglátszottak a vizeknek medrei, feltárúltak a vi1ág alapjai,
dorgálásodtól, oh Örökkévaló, orrod fuvallatának leheletétől. **16**
Lenyúl a magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből.
17 Megment hatalmas ellenemtől, és gyűlölőimtől, mert erősbek
nálam. **18** Elém törtek balsorsom napján, de az Örökkévaló
támaszom volt. **19** Kivezetett engem tágas térre, kiragadott, mert
kedvelt engem. **20** Cselekszik velem az Örökkévaló igazságom
szerint, kezeim tisztasága szerint viszonoz nekem. **21** Mert
megőriztem az Örökkévaló útjait és nem tértem el gonoszúl
Istenemtől; **22** mert ítéletei mind előttem vannak, és törvényeit
nem távolítom el magamtól. **23** Gáncstalan voltam ő vele:
őrizkedtem bűnömtől. **24** S viszonzott nekem az Örökkévaló
igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint szemei előtt. **25**
Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan férfiúval gáncstalanúl;
26 megtisztúlttal tisztán bánsz, fonákkal ferdén. **27** Mert te a
szegény népet megsegíted és a büszke szemeket leslázod. **28**
Mert te világíttatod mécsesemet, az Örökkévaló, én Istenem

fénynyé teszi sötétségemet. **29** Mert veled rohanok meg csapatot,
s Istenemmel ugrok fel falra. **30** Az Isten – gáncstalan az útja, az
Örökkévaló szava salaktalan, paizsa ő mind a benne menedéket
keresőknek. **31** Mert ki Isten az Örökkévalón kívűl, és ki a szikla
Istenünkön kívűl. **32** Az Isten az, ki felövez engem erővel, és
gáncstalanná tette útamat. **33** Olyanná teszi lábaimat, mint az
őzök, állnom enged magaslataimon. **34** Karczra tanítja kezeimet,
hogy érczíjjat ragadjanak karjaim. **35** Adtad nekem üdvödnek
paizsát, jobbod támaszt engem, és nagygyá tesz a nyájasságod.
36 Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak
a bokáim. **37** Üldözöm ellenségeimet és útolérem, vissza se
térek, míg el nem pusztítottam őket. **38** Szétzúzom őket, hogy
föl sem kelhetnek, elhullanak lábaim alatt. **39** Felöveztél erővel a
karczra, legörnyeszted támadóimat alattam. **40** Ellenségeimet
háttal fordítottad felém, gyűlölőimet, hogy megsemmítsem. **41**
Fohászkodnak, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz, de nem
hallgatta meg őket. **42** Szétmorzsolom őket, mint port szél
előtt, mint utczák sarát, kiürítem őket. **43** Megszabadítottál
népnek küzdelmeitől, teszel engem nemzetek fejévé, nem-
ismertem nép szolgál engem. **44** Fülhallásra engednek nekem,
külföldnek fiai hízelegnek nekem. **45** Külföldnek fiai ellankadnak,
remegve jönnek zárt helyeikből. **46** Él az Örökkévaló, áldva
legyen a sziklám, magasztaltassék üdvöm Istene; **47** az Isten,
ki nékem megtorlást enged és népeket alám hódoltat, **48**
megszabadít ellenségeimtől, támadóim közül is fölemelsz,
erőszaknak emberétől megmentesz. **49** Azért magasztallak a
nemzetek közt, oh Örökkévaló, és nevednek hadd dallok; **50** ki
nagygyá teszi királyának segítségét és kegyet mível fölkentjével,
Dáviddal és magzatjával örökké.

19 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Az egek elbeszélik Isten
dicsőségét, s kezei művét hirdeti a boltozat. **2** Nap napnak
ömledeztet beszédet, és éjszaka éjszakával közöl tudást. **3**
Nincs beszéd, nincsenek szavak, nem hallható a hangjuk. **4**
Az egész földre kiterjedt a rendjük, és a világ szélére az igéik,
a napnak sátrat vont rajtuk. **5** Az pedig olyan, mint vőlegény,
a ki mennyezetéből jön ki, örvend mint hős, hogy megfutja a
pályát. **6** Az egek széléről van kijövetele, s körfutása azoknak
szélein, és nincs mi rejtve van a hevétől. **7** Az Örökkévaló
tana gáncstalan, felüdíti a lelket; az Örökkévaló bizonysága
hűséges, bölcscsé teszi az együgyűt; **8** az Örökkévaló rendeletei
egyenesek, megörvendeztetik a szívet; az Örökkévaló parancsa
fényes, megvilágosítja a szemeket; **9** az Örökkévaló félelme
tiszta, fennáll örökké; az Örökkévaló ítéletei igazság, jogosak
egyaránt. **10** Kivánatosbak azok aranynál és sok színaranynál,
és édesebbek méznél, s csúrgó színméznél. **11** Szolgád is
meginteti magát általuk; megőrzésökben nagy jutalom van.
12 Tévedéseket ki vehet észre? rejtett dolgoktól tisztává tégy
engem! **13** Gonosz szándéktól is tartóztasd szolgádat, ne
uralkodjék rajtam; akkor gáncstalan leszek és tisztává leszek
nagy bűntől. **14** Legyenek kedvességre szájam beszédei és
szívem gondolata előtted, oh Örökkévaló, sziklám és megváltóm!

20 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Hallgasson meg téged
az Örökkévaló a szorultság napján, ótalmazzon téged Jákób
Istenének neve; **2** küldje segítségedet a szentélyből, és Cziónból
támogasson téged! **3** Emlékezzék meg mind a lisztáldozatidról és
égőáldozatodat kövérnek fogadja! Széla. **4** Adjon neked szíved
szerint, és minden tanácsodat teljesítse. **5** Hadd ujjongunk
segítségedben, és Istenünk nevében emelünk zászlót; teljesítse

az Őrökkévaló mind a kérelmeidet! 6 Most tudom, hogy
megsegítotte az Örökkévaló az ő fölkentjét, meghallgatja őt
szent egeiből segítő jobbjának hatalmas tetteivel. 7 Ezek a
szekérhaddal, azok a lovakkal – de mi az Örökkévalónak,
Istenünknek nevét emlegetjük. 8 Ők görnyedtek és elestek, de
mi fölkeltünk és fennmaradtunk. 9 Örökkévaló, segíts! A király
hallgasson meg bennünket, a mely napon felkiáltunk.

21 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, hatalmadnak
örül a király, és segítségedben mily nagyon ujjong! 2 Szíve
kivánságát megadtad néki, és ajkainak óhajtását nem vontad
meg. Széla. 3 Mert eléje jösz a jónak áldásival, teszel fejére
színarany koronát. 4 Életet kért tőled, adtál neki, hosszú
életet mind örökké. 5 Nagy az ő dicsősége segítséged által;
fenséget és fényt helyezel reá. 6 Mert teszed őt áldássá
mindétíg, megvidámítod örömmel színed előtt. 7 Mert a király
bízik az Örökkévalóban, és a Legfelsőnek kegye által nem
tántorodik meg. 8 Eléri kezed mind az ellenségeidet, jobbod
eléri gyűlölőidet. 9 Teszed őket mintegy tűzes kemenezébe
haragvásod idején; az Örökkévaló az ő haragjában megsemmisíti
őket, s tűz emészti meg őket. 10 Gyümölcsüket elveszíted a
földről, és magzatjukat az ember fiai közül. 11 Mert gonoszságot
czéloztak ellened, kigondoltak fondorlatot – mit sem tehetnek. 12
Mert teszed őket háttal fordulókká, húrjaidat arczukna, k feszíted.
13 Emelkedjél, Örökkévaló, hatalmadban, hadd énekeljük és
zengjük erődet!

22 A karmesternek. A Hajnal szarvasünője azerint. Zsoltár
Dávidtól. Istenem, Istenem, miért hagytál el engem, távol vannak
segítségemtől kiáltásom szavai? 2 Istenem, nappal hívlak és
nem felelsz, s éjjel, és nincs számomra csillapulás. 3 Pedig

te szent v agy. lakozol Izraél dicsérő dalai közt; **4** te benned
bíztak őseink, bíztak és te kiszabadítottad őket. **5** Hozzád
kiáltottak és megmenekültek, benned bíztak és nem szégyenültek
meg. **6** De én féreg vagyok és nem férfi, emberek esúfja a
népnek megvetettje. **7** Mind a kik 1átnak, gúnyolódtak rajtam,
félrehúzzák az ajkat, fejet ráznak. **8** Hárítsd az Örökkévalóra!
Majd megszabadítja őt, megmenti, mert kedveli őt. **9** Igen
is, te vagy az, a ki anyaméhből kivontál, biztatóm anyámnak
emlőin; **10** te reád vettettem születéstől fogva, anyám méhétől
fogva Istenem vagy. **11** Ne légy távol tőlem, mert közel a
szorongatás, mert nincs, a ki segít. **12** Környékeztek engem
tulkok, sokan, Básán bikái hekerítottek engem; **13** fölnyitották
reám szájuhat, akár széttépő és ordító oroszlán. **14** Mint
a. víz, öntettem ki, szétváltak mind a csontjaim; olyan lett
szívem, mint a viasz, elolvadt belsőmben. **15** Kiszáradt mint
cserép az erőm, nyelvem oda tapasztva szájkapcsaimhoz: halál
porába fektetsz engemet. **16** Mert környékeztek engem ebek,
gonosztevők hordája körülfogott engem, mint oroszlán, kezeimen
és lábaimon; **17** megazámlálhatom mind a csontjaimat: ők
tekintenek, néznek reám. **18** Szétosztják maguk közt ruháimat,
és öltözetemre sorsot vetnek. **19** Te pedig, Örökkévaló, ne légy
távol, én erősségem, segítségemre siess! **20** Mentsd meg a
kardtól lelkemet, ebnek hatalmától magános lelkemet. **21** Segíts
meg engem oroszlán szájából és rémek szarvaitól – vajha
meghallgatnál! **22** Hadd beszéljem el nevedet testvéreimnek,
gyülekezet közepette dicsérlek téged. **23** Istenfélők ti, dícsérjétek
őt, Jákób egész magzatja, tiszteljétek őt és remegjetek tőle,
Izraél egész magzatja! **24** Mert nem vetette meg és nem utálta
meg a nyomorúnak nyomorát és nem rejtette el arczát előle, és

mikor fohászhodott hozzá, hallgatott rá. **25** Tőled való dicsérő
dalom nagy gyülekezetben, fogadásaímat megfizetem azok előtt,
kik őt félik. **26** Egyenek az alázatosak és lakjanak jól, dicsérjék
az Örökkévalót, kik őt keresik éledjen fel szívetek mindétig! **27**
Megemlékeznek róla és megtérnek az Örökkévalóhoz mind a
föld szélei, és leborulnak előtted mind a nemzetek családjai. **28**
Mert az Örökkévalóé a. királyság, s ő uralkodik a nemzeteken.
29 Ettek és leborúltak mind a föld kövérjei; előtte letérdelnek
mind a porba sülyedők, és a ki lelkét nem tartotta fönn. **30** Ivadék
fogja őt szolgální, elbeszélnek majd az Lrról a nemzedékneh; **31**
jönnek majd és hirdetik igazságát a születendő népnek, hogy ő
cselekedte!

23 Zsoltár Dávidtól. Az Örökkévaló a pásztorom, nincs hiányom.
2 Pázsitos réteken heverésztet engem, nyugodalmas vizekhez
terelget engem. **3** Lelkemet felüdíti, vezet engem az igazság
ösvényén, az ő neve kedvéért. **4** Ha járok is homálynak
völgyében, nem félek bajtól, mert te vagy mellettem; botod és
istápod – azok vigasztalnak engem. **5** Terítesz számomra asztalt,
szorongatóimnak előtte, bekened olajjal fejemet, serlegem
telistele. **6** Csupa jóság és szeretet követneh engem éltem
minden napjaiban, és ülök az Örökkévaló házában hosszú életen
át.

24 Dávidtól zsoltár. Az Örökkévalóé a föld és teljessége, a
világ és a benne – lakók. **2** Mert ő tengerek mellé alapitotta és
folyamok mellé szilárdította meg. **3** Ki mehet fel az Örökkévaló
hegyére, és ki állhat meg az ő szent helyén? **4** A tiszta hezű és
tisztúlt szivű, a ki hamisságra nem adta rá lelkét és nem esküdött
csalás végett. **5** Áldást nyer majd az Örökkévalótól és iga. ságot
üdvössége Istenétől. **6** Ez a hozzáfordúlóknak nemzedéke: az

arczodat keresők Jákób. Széla. **7** Emeljétek, ti kapúk, fejeteket
és emelhedjetek, ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség
királya! **8** Ki az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló hatalmas és
hős; az Örökkévaló a karcznak hőse. **9** Emeljétek, ti kapúk,
fejeiteket, emeljétek ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség
királya! **10** Kicsoda az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló, a
seregek ura, ő a dicsőség királya! Széla.

25 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, viszem lelkemet. **2** Istenem,
tebenned bízom, ne hagyj megszégyenülnöm, ne újjongjanak
ellenségeim rajtam! **3** Nem is szégy enülnek meg a téged remélők
mind; megszégyenülnek a léhán hűtelenkedők. **4** Útjaidat, oh
Örökkévaló, tudasd velem, ösvényeidre taníts engem; **5** járass
igazságodban és taníts engem, mert te vagy üdvösségem Istene,
téged reméllek egész nap. **6** Emlékezzél meg irgalmadról,
oh Örökkévaló, és kegyelmeidről, mert öröktől fogva valók. **7**
Ifjúhorom vétkeire és bűntetteimre ne emlékezzél; kegyelmed
szerint emlékezzél te rólam jóságod kedvéért, oh Örökkévaló!
8 Jóságos és egyenes az Örökkévaló, azért útba igazítja a
vétkeseket. **9** Járatja az alázatosakat a jog szerint és tanűja az
alázatosokat az ő útjára. **10** Mind az Őrökkévalónak ösvényei
szeretet és igazság azoknak, kik megtartják szövetségét és
bizonysága. it. **11** Neved kedvéért, oh Örökkévaló, bocsásd
meg bűnömet, mert nagy az. **12** Ki az a férfi, a ki istenfélő?
Azt igazítja azon útra, melyet választszon. **13** Lelke jólétben
marad és magzatja bírni fogja az országot. **14** Az Örökkévaló
titka az ő tisztelőinél van, és szövetségét tudatja velük. **15**
Szemeim mindig az Örökkévalóra néznek, mert ő húzza ki a
hálóból lábaimat. **16** Fordulj hozzám és kegyelmezz nekem,
mert magános és szegény vagyok. **17** Szívem szorongásai

vajha tágulnának, szorúltságaimból vezess ki engem! **18** Lásd
nyomorúságomat és szenvedésemet és bocsásd meg mind
a vétkeimet. **19** Lásd ellenségeimet, hogy sokan vannak, és
erőszakot tevő gyűlölettel gyűlölnek engem. **20** Őrizd meg
lelkemet és ments meg engem, ne szégyenüljek meg, mert
benned van menedékem. **21** Gáncstalanság és egyenesség
óvjanak meg engem, mert téged reméllek. **22** Váltsd meg, Isten,
Izraélt mind a szorongásaiból!

26 Dávidtól. Szerezz jogot nekem, Örökkévaló, mert én
gáncstalanságomban jártam és az Örökkévalóban bíztam,
nem ingok meg. **2** Vizsgálj engem, Örökkévaló, és kísérts
meg, próbáld ki veséimet és szívemet. **3** Mert szereteted
szemeim előtt van és járok a te igazságodban. **4** Nem ültem
hamisság embereivel és alattomosokhoz nem mentem be. **5**
Gyűlölöm a gonosztevők gyülekezetét és gonoszokkal nem
ülök. **6** Tisztaságban mosom kezeimet, hogy körüljárhassam
oltárodat, Örökkévaló, **7** hogy hallassam a hála hangját és
hogy elbeszéljem mind a csodatotteidet **8** Örökkévaló, szeretem
házad hajlékát és dicsőséged lakásának helyét. **9** Ne vedd el
vétkesekkel lelkemet és a vérontás embereivel éltemet, **10** a
kiknek kezeiben gazság van és jobbjuk telve megvesztegetéssel!
11 De én gáncstalanságomban járok: válts meg és kegyelmezz
nekem. **12** Lábam egyenes helyen áll; gyülekezetekben áldom
az Örökkévalót.

27 Dávidtól. Az Örökkévaló a világosságom és üdvöm, hitől
féljek? Az Örökkévaló életemnek erőssége, kitől remegjek? **2**
Mikor gonosztevők közelítottek felém, hogy húsomat egyék, az
én szorongatóim és ellenségeim – ők botlottak meg és estek el.
3 Ha táboroz ellenem táhor, nem fél szívem; ha támad ellenem

ha. rez, mindamellett bízok én. **4** Egyet kértem az Örökkévalótól,
azt kivánom: lassabban az Örökkévaló házában éltem minden
napjaiban, hogy nézzem az Örökkévaló kellemét és szemléljem
templomát. **5** Mert tartogat engem kunyhójában veszedelem
napján; rejteget engem sátora rejtekében, sziklára fölemel. **6**
És most fölemelkedik fejem ellenségeim fölé, körülöttem; hadd
áldozok sátorában riadás mellett áldozatokat, hadd éneklek
és hadd zengek az Örökkévalónak! **7** Halljad, Örökkévaló,
hangommal felkiáltok, kegyelmezz nekem és hallgass meg
engem! **8** Rólad mondja szívem: Keressétek arczomat! –
Arczodat, Örökkévaló, keresem én. **9** Ne rejtsd el arczodat
előlem, ne utasítsd el haragban szolgádat; segítségem voltál; ne
vess el és ne hagyj el engem, üdvöm Istene! **10** Mert atyám s
anyám elhagytak, de az Örökkévaló befogad engem. **11** Igazíts
engem, Örökkévaló, a te útadra, és vezess egyenes ösvényen
meglesőim miatt! **12** Ne adj át azorongatóim dühének, mert
támadtak ellenem hazug tanúk s erőszakot lehelők. **13** Ha
nem hittem volna, hogy majd látom az Örökkévaló jóságát az
élők országában! **14** Remélj az Örökkévalóban! Légy erős és
bátorodjék szíved, és remélj az Örökkévalóban!

28 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, kiáltok fel, sziklá. m, ne
hallgass, elfordulva tőlem, nehogy, midőn hallgatag elfordülsz
tőlem, hasonlóvá legyek a gödörbe szállókhoz! **2** Halljad
könyörgésem hangját, mikor fohászkodom hozzád, mikor
fölemelem kezeimet szent templomod felé. **3** Ne ragadj el
gonoszokkal és jogialanság cselekvőivel, kik békét beszélnek
felebarátjaikkal, de rosszaság van szívükben. **4** Adj nekik művök
szerint és cselekvéseik rosszasága szerint, kezeik munkája
szerint adj nekik, viszonozd tettüket nekik. **5** Mert nem ügyelnek

az Örökkévaló cselekedeteire és kezeinek művére; rontsa le a ne
épitse fel őket! **6** Áldva legyen az Örökkévaló, mert meghallotta
könyörgésem szavát. **7** Az Örökkévaló az én erőm és paizsom,
benne bízott szívem és megsegíttettem, újjongott a szívem és
énekemmel magasztalom őt. **8** Az Örökkévaló erejük nekik és
segítő erőssége az ő fölkentjének ő. **9** Segítsd meg nepedet és
áldd meg birtokodat, legeltesd és vidd őket öröl: hé!

29 Zsoltár Dávidtól. Adjatok az Örökkévalónak, istenfiak ti,
adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és hatalmat! **2** Adjátok az
Örökkévalónak neve dicsőségét, boruljatok le az Örökkévaló
előtt szent díszben! **3** Az Örökkévaló hangja a vizek fölött: a
dicsőség istene mennydörög, az Örökkévaló nagy vizek fölött. **4**
Az Örökkévaló hangja erővel, az Örökkévaló hangja díszszel; **5**
az Örökkévaló hangja czédrusokat tör, összetörte az Örökkévaló
a Libánon czédrusait; **6** szökdeltette őket, mint a borjú, a
Libánont és Szirjónt, mint a reémek fia. **7** az Örökkévaló hangja
tűzlángokat hasít. **8** Az Örökkévaló hangja megreszketteti a
pusztát, megreszketteti a Örökkévaló Kádés pusztáját. **9** Az
Örökkévaló hangja szarvasünőket vajudtat és lehánt erdőket –
templomában pedig mindnyája szól: Dicsőség! **10** Az Örökkévaló
a vízözönkor trónra űlt, űl is az Örökkévaló mint király örökké. **11**
Az Örökkévaló hatalmat adjon népének, az Örökkévaló áldja
meg népét békével.

30 Zsoltár. Ének a ház fölavatásakor. Dávidtól. Magasztallak,
Örökkévaló, hogy kihúztál engem és nem örvendeztetted
rajtam ellenségeimet. **2** Örökkévaló, én Istenem, fohászkodtam
hozzád és te meggyógyítottál. **3** Örökkévaló, fölhoztad az
alvilágból lelkemet, fölélesztettél a gödörbe szállók közül. **(Sheol
h7585)** **4** Zengjetek az Örökkévalónak, ti jámborai, és hálát

mondjatok szent nevének. **5** Mert pillanatnyi a haragja, életnyi
a kegyelme; estve meghál a sírás, s reggelre – újjongás. **6**
Én pedig mondtam, jólétemben: nem tántorodom meg soha.
7 Örökkévaló, kegyelmedben állítottál erős hegyre; elrejtetted
arczodat, rémültté lettem. **8** Hozzád, Örökkévaló, kiáltok föl,
és az Úrhoz könyörgök: **9** Mi haszon van véremben, verembe
szálltamban? Por magasztal-e téged, hirdeti-e hűségedet? **10**
Halljad, Örökkévaló, és kegyelmezz nekem; Örökkévaló, légy
segítő nekem. **11** Fordítottad gyászolásomat körtánczra nekem;
feloldoztad zsákomat és felöveztél örömmel. **12** Azért hogy
zengjen neked a lelkem, s ne hallgasson el: Örökkévaló, én
Istenem, örökké magasztallak.

31 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Benned, Örökkévaló, van
menedékem, ne hagyj megszégyenülnöm soha, igazságoddal
szabadíts meg engem! **2** Hajlítsd hozzám füledet, ments meg
hamar, légy nekem erösségem sziklájává, váram házává, hogy
megsegíts engem. **3** Mert szírtem és váram vagy, és neved
kedvéért vezess és vezérelj engem. **4** Kijuttatsz engem a hálóból,
melyet elrejtettek számomra, mert te vagy erősségem. **5** Kezedre
bízom lelkemet; megváltasz engem, Örökkévaló, igaz Isten! **6**
Gyűlölöm azokat, kik hamis hiábavalóságokat őriznek; én pedig az
Örökkévalóban bízom. **7** Hadd újjongok és örülök szeretetedben,
a ki lát. tad nyomoromat, tudtál lelkem szorongásairól; **8** és
nem szolgálta. ttál át ellenség kezébe, állitottad tágas helyre
lábamat. **9** Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, mert megszorultam,
elsorvadt bosazúságtól szemem, lelkem és testem. **10** Mert
bánatban fogyott el életem, éveim pedig sóhajtásban; elgyengült
bűnömben erőm, esontjaim pedig elaorvadtak. **11** Mind a
szorongatóim által gyalázottá lettem, szomszédaimnak nagyon,

és rettegése meghittjeimnek; kik az utczán láttak, szöktek
előlem. **12** El vagyok felejtve, mint a halott, a szívből, olyanná
lettem, mint veszendő edény. **13** Mert hallottam sokaknak
hiresztelését: Rémület köröskörül! Midőn tanakodnak ellenem
egyaránt, lelkemet elragadni a szándékuk. **14** Én pedig benned
biztam, Örökkévaló, azt mondtam: Istenem vagy. **15** Kezedben
éltemnek idői; ments meg engem ellenségeim kezéből és
üldözőimtől. **16** Világíttasd arczodat szolgád fölött, segíts engem
szeretetedben. **17** Örökkévaló, ne hagyj megszégyenülnöm,
mert hívtalak, szégyenüljenel; meg a gonoszok, enyészszenek el
az alvilágba! **(Sheol h7585)** **18** Némuljanak meg a hazugaág ajkai,
melyek daczosat beszélnek az igaz ellen, gőggel és gúnynyal. **19**
Mily nagy a te jóságod, melyet tartogatsz tisztelőidnek, miveltél
a benned menedéket keresőknek, a. z ember fiainak előtte. **20**
Elrejted őket arczod rejtekében, emberi fondorkodások elől,
tartogated őket. sátorban nyelvek pörlése ellen. **21** Áldva legyen
az Örökkévaló, hogy csodásan mivelte szeretetét irántam, ostrom
alatt levő városban. **22** Én pedig mondtam elhamarkodásomban:
elszakíttattam szemeid elől; ámde hallottad könyörgésem szavát,
mikor fohászkodtam hozzád. **23** Szeressétek az Örökkévalót,
jámborai ti mind! A hűségeseket megóvja az Örökkévaló és
megfizet fölösen a göggel cselekvőnek. **24** Legyetek erősek és
bátorodjék szívetek; mind, a kik várakoztok az Örökkévalóra.

32 Dávidtól. Oktató dal. Boldog, kinek meg van bocsátva a
bűntette, eltakarva a vétke! **2** Boldog az ember, hinek nem
számít be az Örökkévaló bűnt, és lelkében nincsen csalárdság. **3**
Midőn hallgattam, sorvadoztak csontjaim, kiáltozásomban egész
nap, **4** mert nappal és éjjel rám nehezedett kezed, átváltozott
üdeségem nyári szárazsággá. Széla. **5** Vétkemet tudattam veled

és bűnömet nem takartam el; mondtam: megvallom bűntetteimet
az Örökkévalónak! És te megbocsátottad vétkemnek bűnét.
Széla. **6** Ezért ímádkozzék hozzád minden jámbor, a mely
időben talál téged; bizony nagy vizek áradásakor ő hozzá nem
érhetnek. **7** Te rejtekem vagy nekem, szorongástól megóvsz
engem; szabadulás íljjongásival hörülveszel engem. Széla. **8**
Hadd oktatlak és igazítlak az útra, melyen járj, hadd tanácsolok,
rajtad a szemem: **9** Ne legyetek mint ló, mint öszvér értelem
nélkül; kantárral és zabolával, az ő diszével kell fékezni őt,
nehogy közeledjék hozzád. **10** Sok a gonosznak fájdalma; de ki
az Örökkévalóban bízik, azt szeretettel veszi körül. **11** Örüljetek
az Örökkévalóban és vigadjatok, ti iga, zak; és újjongjatok mind,
ti egyenes szivüek!

33 Újjongjatok, igazak, az Örökkévalóban, az egyenesekhez
illik a dicsérő dal. **2** Hálalkodjatok az Örökkévalónak hárfával,
tízhúrú lanton zengjetek neki; **3** énekeljetek neki új éneket,
szépen hárfázzatok riadással! **4** Mert egyenes az Örökkévaló
igéje, s minden tette hűséggel való. **5** Szeret igazságot és jogot,
az Örökkévaló szeretetével tele a föld. **6** Az Örökkévaló igéje
által készűltek az egek és szája lehellete által egész seregük.
7 Összegyűjti mint gátba a tenger vizeit, tárházakba teczi a
hullámokat. **8** Féljenek az Örökkévalótól mind a földön levők,
tőle rettegjenek mind a világ lakói. **9** Mert ő mondta és lett,
parancsolta s előállt. **10** Az Örökkévaló megbontotta a nemzetek
tanácsát, meghiúsította a népek gondolatait. **11** Az Örökkévaló
tanácsa örökkön fennáll, szíve gondolatai nemzedékre meg
nemzedékre. **12** Boldog a nemzet, melynek az Örökkévaló az
Istene, a nép, melyet birtoknl választett magának. **13** Égből
tekintett le az Örökkévaló, látta mind az ember fiait; **14** székének

helyéből nézett a föld minden lakóira **15** ő, ki egyetemben alkotja
szívöket, a kí figyel mind a tetteikre. **16** Nem győztes a király
hadnak sokaságával, hős nem menekszik erőnek sokaságával;
17 hazug a ló győzelemre, erejének nagyságával meg nem ment.
18 Íme az Örökkévaló szeme tisztelői felé fordul, azokra, kik
várakoznak szeretetére, **19** hogy haláltól megmentse lelköket,
és életben. tartsa őket éhinségben. **20** Lelkünk reménykedett az
Örökkévalóban – segítségünk és paizsunk ö; **21** mert ő benne
örül szívünk, mert szent nevében bízunk. **22** Legyen szereteted,
Örökkévaló, mi rajtunk, a hogy várakoztunk reád!

34 Dávidtól, midőn elváltoztatta az eszét Abímélek előtt, és
az őt elűzte, és elment. Hadd áldom az Örökkévalót minden
időben, állandóan dicsérete a szájamban. **2** Az Örökkévalóval
dicsekszik lelkem, hallják az alázatosak és örüljenek. **3** Mondjátok
nagynak az Örökkévalót velem együtt, s hadd magasztaljuk
nevét egyetemben! **4** Kerestem az Örökkévalót és meghallgatott
engem, s minden félelmemből megmentett. **5** Hozzá tekintettek
föl és ragyogtak, s arczuk el nem pirulhat. **6** Ez az a szegény, ki
felkiáltott, s az Örökkévaló hallotta, és mind a szorongásaiból
megaegítotte. **7** Táborozik az Örökkévaló angyala az ő tisztelől
hörül, és kiszabadítja őket. **8** Érezzétek meg és lássátek,
hogy jó az Örökkévaló; boldog a férfi, ki menedéket talál
benne! **9** Féljétek az Örökkévalót, szentjei ti, mert nincs hiánya
tisztelőinek. **10** Fiatal oroszlánok hoplaltak és éheztek, de kik az
Órölikévalót keresik, nincsenek híján semmi jónak. **11** Jertek,
fiúk, hallgassatok reám, istenfélelemre tanítlak meg. **12** Ki az az
ember, ki életet kiván, szereti élte napjait, hogy jót lásson? **13**
Óvd meg nyelvedet a rossztól és ajkaidat csalárd beszédtől;
14 távozz a rossztól s tégy jót, keresd a békét és törekedjél

rája. **15** Az Örökkévaló szemei az igazak felé fordulnak, és fülei
az ő fohászkodásuk felé. **16** Az Örökkévaló arcza a gonoszok
ellen fordul, hogy kiírtsa a földről emléküket. **17** Kiáltottak s az
Örökkévaló hallotta, s mind a szorongásaikból megmentette
őket. **18** Közel van az Örökkévaló a megtört szívűekhez, és
a zúzott lelkűeket megsegíti. **19** Sok az igaznak a baja, de
mindnyájából megmenti az Örökkévaló. **20** Megőrzi mind a
csontjait, egy sem törik meg azok közül. **21** Megöli a rosszaság
a gonoszt, és az igaznak gyűlölői majd bűnhődnek. **22** Megváltja
az Örökkévaló szolgáinak lelkét és nem bűnhődnek mind, a kik
menedéket keresnek benne.

35 Dávidtól. Perelj, Örökkévaló, perlőimmel, karczolj
harczolóimmal! **2** Ragadj paizsot és vértet, és kelj föl védelmemre.
3 Ránts ki dárdát és zárd el útját üldözőimnek, mondd lelkemnek:
segítséged vagyok. **4** Szégyenűljenek meg és piruljanak el, a kik
lelkemre törnek. Hátráljanak meg és gyalázatúl legyenek, a kik
vesztemet kigondolják. **5** Legyenek mint polyva a szél előtt, s
az Örökkévaló angyala taszítja őket; **6** legyen útjuk sötétség
és sikamlósság, és az Örökkévaló angyala üldözi őket. **7** Mert
ok nélkül rejtették el nekem hálós vermüket, ok nélkül ásták
azt lelkemnek. **8** Jőjjön rá vész, melyet nem sejt, és hálója,
melyet elrejtett, fogja meg őt, a vészbe essék bele. **9** Lelkem
pedig újjong az Örökkévalóban, örvend segítségében. **10** Mind a
csontjaim mondják: Örökkévaló, ki olyan mint te, a ki megmented
a szegényt a nála erősebbtől, szegényt és szűkölködőt rablójától!
11 Fölállanak jogtalan tanúk, olyat, a mit nem tudok, kérdeznél
tőlem. **12** Rosszat fizetnek nekem jóért, gyötrelmére le1kemnek.
13 Pedig én – betegségükben öltözetem zsák volt, bőjttel
sanyargattam lelkemet; imádságom pedigölembe szálljon vissza!

14 Mintha ő barátom, testvérem volna, úgy viselkedtem, mint
a ki anyát gyászol, elbúsultan görny edtem meg. **15** De az
én bukásomkor örültek és összegyűltek; összegyűltek ellenem
elvetemültek, kiket nem ismerek, szaggattak és nem hallgattak
el. **16** Mint a kik körben ülve trágárul gúnyolódnak, vicsorítják
rám fogaikat. **17** Uram, meddig nézed? Hozd vissza lelkemet
tembolásaiktól, fiatal oroszlánok közül magános lelkemet. **18**
Hadd magasztallak nagy gyűlekezetben, tömérdek nép közt
hadd dicsérlek! **19** Ne örüljenek rajtam, kik hazugul ellenségeim,
kik ok nélkül gyűlölőim, ne liunyorgassar. ak szemmel. **20**
Mert nem békét beszélnek és az ország nyugalmasai ellen
csalá. rd dolgokat gondolnak ki. **21** Tágra nyitották ellenem
szájukat, azt mondták: hah, hah, látta a szemünk, **22** Te láttad
Örökkévalö, ne hallgass; Uram, ne légy távoltölem! **23** Serkenj
és ébredj jogomért, Istenem és Uram, ügyemért! **24** Szerezz
jogot nekem igazságod szerint, Örökkévaló, én Istenem, hogy
ne örüljenek rajtam; **25** ne mondják szivükben: Hah, a vágyunk!
ne mondják: elnyeltük őt. **26** Szégyenűljenek meg és piruljanak
e1 egyetemben, kik örülnek bajomon, öltsenek szégyent és
gyalázatot, kik fenhéjáznak ellenem. **27** Újjongjanak és örüljenek,
kik igazamat kivánják, és mondják mindig: nagy az Örökkévaló,
ki l: ivánja szolgája békéjét. **28** Nyelvem pedig rebegje el
igazságodat, egész nap a te dicséretedet!

36 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól.
Szózata van Bűnnek a gonoszhoz: úgy van szívemben – nincs
Istentől való rettegés szemei előtt. **2** Mert simán bánt vele, úgy
tetszik szemeiben, hogy megtalálja bűnét, a gyűlölni valót. **3**
Szája beszédei: jogtalanság és csalárdság, fölhagyott azzal,
hogy eszes legyen, jót tegyen. **4** Jogtalanságot gondol ki

fekvőkelyén, odaáll a nem-jónak útjára, rosszat nem vet meg.
5 Örökkévaló, az égig ér a szereteted, hűséged a felhőkig: **6**
igazságod olyan mint az Isten hegyei, ítéleteid – a nagy mélység:
embert és állatot megsegítsz, Örökkévaló! **7** Mily drágalátos a
te szereteted, oh Isten, s az emberfiak szárnyaid árnyékában
találnak menedéket. **8** Megtelnek házad zsiradékával, és
gyönyöreid patakját adod inniok. **9** Mert nálad van az élet
kútfeje, a te világosságodban látunk világosságot. **10** Tartósan
add szeretetedet megismerőidnek, és igazságodat az egyenes
szívűeknek. **11** Ne jőjjön rám a gőgnek lába, s a gonoszok keze
ne tegyen bújdosóvá! **12** Ott elestek a jogtalanság cselekvői;
eltaszíttattak s nem bírtak fölkelni.

37 Dávidtól. Ne gerjedj föl a gonosztevők ellen, ne irígykedj
azokra, kik jogtalant mívelnek. **2** Mert mint a fű gyorsan
levágatnak, s mint zöld pázsit elhervadnak. **3** Bízzál az
Örökkévalóban és tégy jót, lakjál az országban és járj hűség
után. **4** S gyönyörködjél az Örökkévalóban, s megadja neked
szíved kérelmeit. **5** Hárítsd az Örökkévalóra útadat, bízzál
benne, ő majd megcselekszi; **6** majd kihozza mint a világosságot
igazadat, és jogodat, mint a déli fényt. **7** Csendben várj az
Örökkévalóra és várakozzál reá, ne gerjedj fel az ellen, ki
szerencsés az útján, oly férfi ellen, ki fondorlatokat mível. **8**
Hagyj föl a haraggal, hadd abban a fölhevülést, ne gerjedj fel
csakis gonosztevésre visz. **9** Mert a gonosztevők kiirtatnak, de
kik az Örökkévalót remélik – ők fogják bírni az országot. **10** Még
egy kevés – s nincs gonosz, oda figyelj helyére a nincsen; **11** de
az alázatosak bírni fogják az országot és gyönyörködni fognak a
béke bőségében. **12** Fondorkodik a gonosz az igaz ellen és
vicsorítja rá fogát. **13** Az Úr nevet rajta, mert látta, hogy eljön a

napja. **14** Kardot rántottak a gonoszok és feszítették íjjukat, hogy
elejtseneh szegényt és szűkölködőt, hogy levágják az egyenes
iítuakat. **15** Kardjuk önnönszívükbe hat be, és íjjai eltöretnek. **16**
Jobb a kevés, a mi az igazé, mint sok gonosznak gazdagsága;
17 mert a gonoszok karjai eltöretnek, de az igazak támogatója az
Örökkévaló. **18** Ismeri az Örökkévaló a gáncstalanok napjait és
birtokuk örökre meglesz. **19** Nem szégyenülnek meg bajnak
idejében és éhinség napjaiban jóllaknak. **20** Mert a gonoszok
elvesznek, s az Örökkévaló ellenségei olyanok, mint a rétek
dísze: elenyésztek, a füstben enyésztek el. **21** Kölcsön vesz a
gonosz és nem fizet, de az igaz könyörül és adakozik. **22** Mert az
ő áldottjai fogják bírni az országot, és az átkozottjai kiirtatnak. **23**
Az Örökkévalótól szilárdíttattak meg a férfi léptei, és útját kedveli;
24 midőn elesik, nem hajíttatik el, mert az Örökkévaló támogatja
kezét. **25** Fiatal voltam, meg is öregedtem, de nem láttam igazat
elhagyatva és magzatját, a mint kenyeret koldul. **26** Egész nap
könyörül és kölcsön ad, magzatja pedig áldásúl van. **27** Távozz a
rossztól, tégy jót, hogy örökre megmaradj. **28** Mert az Örökkévaló
szereti a jogot, s nem hagyja el jámborait; örökké megőriztetnek,
míg a gonoszok magzatja kiirtatik. **29** Az igazak fogják bírni az
országot és laknak mindétig rajta. **30** Igaznak szája bölcsességet
szól, és nyelve jogosságot beszél; **31** Istenének tana szívében
van, nem inognak meg lépései. **32** Leselkedik a gonosz az
igazra, és arra tör, hogy megölje. **33** Az Örökkévaló nem hagyja
meg kezében, s nem kárhoztatja el, midőn megitéltetik. **34**
Remélj az Örökkévalóhoz, és őrizd meg útját; majd felmagasít,
hogy bírjad az országot, a gonoszok kiírtását nézed. **35** Láttam
egy gonoszt, erőszakost, s a ki terpeszkedett mint zöldelő
honor fa: **36** elhaladtak arra, s íme nincsen; kerestem őt, de

nem volt található. **37** Vigyázd meg a gáncstalant és nézd
az egyeneset, mert van jövője a béke emberének. **38** De
az elpártolók megsemmisíttettek egyaránt, a gonoszok jövője
kiírtatott. **39** Az igazak segedelme pedig az Örökkévalótól van,
erősségük ő a szorongatás idején. **40** Megsegítotte őket az
Örökkévaló és megszabadította; megszabadítja a gonoszoktól
és megvédi őket, mert benne kerestek menedéket.

38 Zsoltár Dávidtól. Emlékeztetésül. Őrökkévaló, ne a te
haragodban büntess engem, és ne hevedben fenyíts engem!
2 Mert nyílaid belém sülyedtek és reám sülyedt a kezed. **3**
Nincs épség húsomban haragvásod miatt, nincs egészség
csontjaimban vétkem miatt. **4** Mert bűneim túlhaladtak fejemen,
nehéz teherhént nagyon is nehezek nekem. **5** Megbűzhödtek,
senyvedtek sebeim oktalanságom miatt. **6** Lehorgadtam.
meggörnyedtem felette nagyon, egész nap elbúsultan jártam.
7 Mert ágyékaim telve vannak üszöggel és nincsen épség
húsomban. **8** Megdermedtem és megtörődtem felette nagyon,
ordítottam szívem sohajtásától. **9** Uram, előtted minden
hivánságom, és nyögésem nincs elrejtve előled. **10** Szívem
hánytorog, elhagyott erőm, szemeim világossága – az sincs
meg nálam. **11** Barátaim és társaim csapásommal szemben
félre állanak, és a hozzám közel levők messzünnen álltak
meg. **12** Tőrt vetettek, kik életemre törnek, és a kik bajomat
keresik, veszedelmeket beszélnek, és csalásokat szólnak egész
nap. **13** De én akár a süket nem hallok és akár a néma, a
ki nem nyitja föl száját. **14** Olyan lettem mint férfi, a ki nem
hall, s a kinek szájában nincsenek ellenvetések. **15** Mert reád,
Örökkévaló, várakoztam, te felelsz majd Uram, Istenem. **16**
Mert azt mondtam: csak ne örüljenek rajtam, midőn lábam

megtántorodott, fenhéjáztak ellenem. **17** Mert én bukásra vagyok
elkészülve, és fájdalmam mindég előttem van. **18** Mert jelentem
bűnömet, aggódom vétkem miatt. **19** De ellenségeim életben
vannak, hatalmasak, és sokan vannak, kik engem hazugul
gyűlölnek: **20** s a kik rosszal fizetnek jóért, megvádolnak azért,
hogy jóra törekedtem. **21** Ne hagyj el, Örökkévaló; Istenem, ne
légy távol tőlem. **22** Siess segítségemre, Uram, segedelmem!

39 A karmesternek, Jedútúnnak. Zsoltár Dávidtól. Azt mondtam:
Hadd őrzöm meg útjaimat, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; hadd
őrzöm meg szájamnak zaboláját, a meddig a gonosz előttem
van! **2** Elnémultam csendességgel, hallgattam a jónak híján
és fájdalmam megza-varodott; **3** hevűlt a szívem belsőmben,
tűnődésemben tűz égett, kimondtam nyelvemmel: **4** Tudasd
velem, Örökkévaló, végemet, és napjaim mértékét, mennyi
az! Hadd tudjam, mi mulandó vagyok. **5** Íme, arasznyira
szabtad napjaimat, s földi létem olyan előtted, mint a semmi.
Bizony, csupán lehelet minden ember, ki fennáll. Széla. **6**
Bizony, mint árnykép jár-kél a férfi, bizony, hiábavalóságért
zajonganak, fölhalmoz s nem tudja, ki gyűjti be. **7** Most pedig
mit remélek, Örökkévaló, várakozásom te benned van! **8** Mind a
bűneimtől ments meg engem, aljasnak gyalázatává ne tégy! **9**
Elnémultam, nem nyitom meg számat, mert te eselekedted. **10**
Vedd le rólam csapásodat, kezed támadásától elfogytam én!
11 Büntetésekkel bűnért fenyítotted a férfit, szétfolyattad, mint
a moly, gyönyörűségét: bizony, lehelet minden ember! Széla.
12 Halljad meg imámat, Örökkévaló, fohászkodásomra figyelj,
könnyemre ne hallgass; mert jövevény vagyok nálad, zsellér,
mint őseim mind. **13** Tekints el tőlem, hogy erősödhessem,
mielőtt elmegyek és nem vagyok.

40 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Remélve reméltem az
Örökkévalót, hozzám hajlott és hallgatta fohászomat; **2** felhozott
engem pusztulás verméből, az iszapos sárból, sziklára állította
lábamat, megszilárdította lépteimet. **3** És adott szájamba új
éneket, dicsérő dalt Istenünknek: majd látják sokan és félnek és
bíznak az Örökkévalóban. **4** Boldog a férfi, ki az Örökkévalót
tette bizalmává és nem fordult a daczosokhoz és a hazugságra
pártolókhoz. **5** Sokat tettél te Örökkévaló, én Istenem: csodáidat
és gondolataidat érettünk, lehetetlen előtted fölsorolni; hirdetném,
elmondanám – számosabbak, semhogy elbeszélhetném. **6**
Vágóáldozatot és lisztáldozatot nem kivántál – füleket vájtál
nekem – égő áldozatot és vétekáldozatot nem kértél. **7** akkor
azt mondtam: Íme jöttem – könyvtekercsben elém van írva **8**
megtenni akaratodat, Istenem, kivánom s tanításod belsőmben
van. **9** Hirdettem igazságot nagy gyűlekezetben; íme ajkaimat
nem tartóztatom; Örökkévaló, te tudod! **10** Igazságodat nem
takartam el szívemben, hű voltodat és segedelmedet elmondtam,
nem titkoltam el szeretetedet és hűségedet, nagy gyűlekezetnek.
11 Te, Örökkévaló, nem tartóztatod irgalmadat tőlem, szereteted
és hűséged mindig óvnak engem. **12** Mert körülfogtak engem
bajok, hogy számuk sincsen, útolértek engem bűneim s nem
bírok látni; számosabbak lettek fejem hajszálainál, és szívem
elhagyott. **13** Legyen akaratod, Örökkévaló, megmenteni engem;
Örökkévaló, segitségemre siess! **14** Szégyenűljenek meg és
gyalázásúl legyenek egyaránt, a kik leIkemre törnek, hogy
elpusztítsák; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat
kivánják. **15** Iszonyodjanak el szégyenük miatt, kik nekem
mondják: Hah, hah! **16** Örvendjenek és örűljenek benned mind a
te keresőid, mondják mindig: nagy az Örökkévaló – a kik szeretik

segedelmedet! **17** Én pedig szegény vagyok és szűkölködő, az
Úr tudja be nekem; segítségem és szabadítóm vagy, Istenem ne
késsél!

41 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Boldog az, ki ügyet
vet a szegényre; bajnak napján megmenti őt. az Örökkévaló.
2 Az Örökkévaló megőrzi és élteti őt, úgy hogy boldognak
mondják az országban -és ne add át ellenségei dühébe. **3** Az
Örökkévalö támasztja őt a sínylődés ágyán, egész fekvőkelyét
megforgattad betegségében. **4** Én azt. mondtam: kegyelmezz
nekem, gyógyitsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened! **5**
Ellenségeim rosszat mondanak rólam: mikor hal meg és vész
el a neve? **6** És ha ki látogatni jön, hamisat beszél, szíve
álnokságot gyűjt magába; kimegy az utczára, elmondja. **7**
Egyaránt összesúgnak ellenem mind a gyűlölőim; kigondolják
ellenem, a mi rossz nekem: **8** Pokoli dolog ömlik el rajta, és a
hogy lefeküdt, nem fog többé fölkelni! **9** Meghitt emberem is, a
kiben bíztam, a ki kenyeremet eszi, sarkot emelt reám. **10** De
te, Örökkévaló, kegyelmezz nekem és engedj fölkelnem, hadd
fizessek meg nekik. **11** Ez által tudom meg, hogy kedved telik
bennem, hogy nem riadoz felettem ellenségem. **12** Én pedig
– gáncstalanságomban tartasz engem és magad elé állítottál
örökre. **13** Áldva legyen az Örökkévaló, Izraél Istene, öröktől
örökké. Ámen és Ámen.

42 A karmesternek. Oktató dal. Kórach fiaitól. Mint szarvasünő,
mely kiáltoz vizek medrei felé, úgy kiáltoz a lelkem te feléd,
oh Isten. **2** Szomjuhozik lelkem Istenre, az élő Istenre; mikor
mehetek el s jelenhetem meg Isten színe előtt? **3** Könnyem
lett nekem kenyerem nappal és éjjel, mikor így szóltak hozzám
egész nap: hol az Istened? **4** Ezekre hadd emlékezem és

öntsem ki magamban lelkemet: midőn vonultam a tömeggel,
ballagtam velük Isten házáig az ünneplő sokaságnak újjongás-
és hálahangja közt. **5** Mit görnyedezel, én lelkem és zajongsz
én bennem? Várakozzál Istenre, mert én fogom őt magasztalni
arcza segitségeért. **6** Istenem! Bennem görnyedez a lelkem;
azért gondolok reád a Jordán földjéről, a Chermfinokrúl, a kicsiny
hegyről. **7** Vízár vízárnak szól zuhatagjaid morajánál – mind
a hullámaid és habjaid átvonultak rajtam. **8** Nappal kirendeli
az Örökkévaló az ő kegyelmét, éjjel pedig az ő éneke van én
velem: imádság éltem Istenéhez. **9** Hadd mondom Istennek:
szírtem, miért felejtettél el engem, miért járok elbúsultan ellenség
nyomása alatt? **10** Gyilkolás lévén csontjaimban, gyaláztak
engem ellenségeim, midőn így szóltak hozzám egész nap: hol
az Istened? **11** Mit görnyedezel, én lelkem és mit zajongsz én
bennem? Várakozzál Istenre, mert még fogom őt magasztalni,
arczom segitségét és Istenemet.

43 Jogot szerezz nekem, Isten és vidd ügyemet nem kegyes
nemzet ellen; csalárdság és jogtalanság emberétől szabadíts
meg engem. **2** Mert te vagy erősségem istene, mért vetettél
el engem; mért járok elbúsultan ellenség nyomása alatt? **3**
Küldd világosságodat és hűségedet, azok vezéreljenek engem,
vigyenek el szent hegyedhez és hajlékaidhoz; **4** hadd mehessek
be Isten oltárához, újjongó örömöm Istenéhez, hadd magasztallak
téged hárfán, oh Isten, én Istenem! **5** Mit görnyedezel, én lelkem
és mit zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert még
fogom őt magasztalni, arczom segítségét és Istenemet.

44 A karmesternek. Kórach fiaitúl. Oktató dal. Isten, füleinkkel
hallottuk, őseink elbeszélték nekünk; művet műveltél napjaik-
ban, a hajdan napjaiban. **2** Tenn kezeddel elűztél nemzeteket,

és elültetted őket; sújtottál népeket, és kiterjesztetted őket.
3 Mert nem kardjukkal foglaltak el országot és karjuk nem
segített nekik; hanem jobbod és karod és arczod világossága,
mert kedvelted őket. **4** Te vagy királyom, oh Isten, rendeld
e1 Jákób segítségét! **5** Általad döfjük le szorongatóinkat,
neveddel tiporjuk le támadóinkat. **6** Mert nem íjjamban bízom,
és kardom nem segít engem; **7** hanem te segítottél meg
szorongatóinktól, és gyűlölőinket megszégyenítotted. **8** Istennel
dicsekszünk egész nap és nevedet örökké magasztaljuk. Széla.
9 Ám elvetettél s meggyaláztál minket, és nem vonülsz ki
hadainkkal; **10** hátrafordulnunk engedsz szorongató elől, és
gyűlölőink kedvükre prédálnak. **11** Odaadsz bennünket mint
juhokat eledelül, és a nemzetek közé elszórtál minket. **12** Eladod
népedet potom díjért, és nem tartottad sokra az ő árukat. **13**
Gyalázattá tettél bennünket szomszédaink előtt, gúnynyá és
csúffá a körülöttünk levőknek. **14** Példázattá teszel bennünket
a nemzetek közt, fejesóválássá a népek közt. **15** Egész nap
előttem van gyalázatom, és arczom szégyene elborított engem,
16 gyalázónak és káromlónak szavától, ellenség és boszúvágyó
miatt. **17** Mindez reánk jött, mégsem felejtkeztünk meg rólad, s
nem tagadtuk meg szövetségedet, **18** Meg nem hátrált a mi
szívünk, hogy léptünk elhajolt volna ösvényedről, **19** úgy hogy
összezúztál minket sakálok helyén és homályt borítottál ránk. **20**
Ha megfelejtkeztünk volna Istenünk nevéről, hogy terjesztettük
volna kezeinket idegen istenhez: **21** nemde Isten kutatná ezt,
mert ő ismeri a szív rejtelmeit! **22** Bizony, miattad öldöstek
bennünket egész nap, úgy tekintettek mint vágásra való juhohat.
23 Ébredj, miért alszol, Uram? Serkenj, ne vess el mindétig! **24**
Miért rejted el arczodat, megfelejtkezel sanyarúságunkról és

elnyomatásunkról. **25** Mert legörnyedt a porig lelkünk, földhöz
ragadt a mi testünk. **26** Kelj föl segítségül nekünk, és válts meg
minket szereteted kedvéért!

45 A karmesternek. A Liliomok szerint. Kórach fiaitól. Oktató
dal. Szerelemnek éneke. Szép beszédre buzdult a szívem;
azt mondom én művem a királyé, nyelvem jártas írónak a
tolla. **2** Szépségesebb vagy az ember fiainál, bájosság ömlik
el ajkaidon; azért megáldott téged Isten örökre. **3** Kösd fel
kardodat csípődre, oh vitéz, díszedet és ékességedet. **4** És
ékességedben szökkenj föl, nyargalj az igazság ügyéért és a
megalázott jogért, és tanítson téged félelmetes tettekre a te
jobbod! **5** Nyilaid élesítvék – népek hullanak alád – szívébe
a király ellenségeinek. **6** Trónod, az Istentől való, mindörökké
tart, egyenesség pálczája a te királyi pálczád. **7** Szeretsz
igazságot, és gyűlölsz gonoszaágot; azért fölkent téged Isten, a
te Istened, vígság olajával a te társaid fölé. **8** Myrrha és áloé,
kasszia mind a ruháid, elefántcsontos palotákból zeneszerekkel
örvendeztettek téged. **9** Királyok lányai vannak drága nőid közt,
ott áll a feleség jobbodon Ófir aranyában. **10** Halljad leány, lásd
és hajlítsd füledet s felejtsd el népedet és atyádnak házát. **11**
Majd megkivánja a király szépségedet, mert ő az urad, hódolj
meg előtte. **12** Czór leánya te, ajándékkal hízelegnek neked a
népnek gazdagjai. **13** Merő dicsőség a királyleány ott benn,
aranyszövésű az öltözete. **14** Hímzett ruhákban vezetik oda
a királynak; hajadonok mögötte, az ő társnői, vitetnek neked.
15 Oda vezetik őket öröm és újjongás közt, bemennek a király
palotájába. **16** Őseid helyett lesznek majd fiaid, megteszed őket
vezérekké az egész országban. **17** Hadd emlegetem nevedet

minden nemzedékben meg nemzedékben; azért magasztalnak
téged népek mindörökké.

46 A karmesternek. Kórach fiaitól. Alámót szerint. Ének. Isten
nekünk menedék és erő, segítségül szorongatásokban igen
megtalálható. **2** Azért nem félünk, midőn megváltozik a föld s
midőn meginognak a hegyek, be a tengerek szívébe. **3** Zúgnak,
forrnak vizei, rengenek a hegyek az ő fenségétől. Széla. **4**
Folyam van: erei örvendeztetik Isten városát, a legfelsőnek
szentséges lakait. **5** Isten van közepében, nem inog meg;
megsegíti Isten, reggelre ha fordul. **6** Zúgtak nemzetek, inogtak
királyságok; hallatta hangját, olvad a föld. **7** Az Örökkévaló, a
seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene.
Széla. **8** Jertek, nézzétek meg az Örökkévaló cselekvéseit, a
ki pusztításokat végzett a földön; **9** megszüntet háborúkat a
föld végéig, íjjat tör össze, dárdát vág széllyel, szekereket éget
el tűzben. **10** Hagyjatok föl és tudjátok meg, hogy én vagyok
Isten, magas vagyok a nemzetek közt, magas a földön! **11** Az
Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk
Jákób Istene! Széla.

47 A karmesternek. Kórach fiaitól. Zsoltár. Ti népek mind,
csapjátok össze kezeteket, riadozzatok Istennek újjongás
hangjával! **2** Mert az Örökkévaló, a legfelső, félelmetes, nagy
király ő az egész föld fölött. **3** Népeket hódoltat alánk s
nemzeteket lábaink alá. **4** Kiválasztja számunkra birtokunkat,
büszkeségét Jákóbnak, a kit szeret. Széla. **5** Felszállt Isten
riadás közt, az Örökkévaló karsona hangja közt. **6** Zengjetek
Istennek, zengjetek; zengjetek királyunknak, zengjetek! **7** Mert
királya az egész földnek Isten, zengjetek dalt. **8** Királylyá lett az
Isten a nemzetek fölött, Isten ráült az ő szent trónjára. **9** Népek

nemesei gyűlekeztek, Ábrahám Istenének a népe; mert Istenéi a
föld paizsai: igen emelkedett ő!

48 Ének. Zsoltár Kórach fiaitól. Nagy az Örökkévaló és
dicséretes nagyon, Istenünk városában, az ő szent hegyén.
2 Szép emelkedésű, az egész földnek öröme, Czión hegye
— észak hátulján — nagy királynak a vára. **3** Kastélyaiban
az Isten megismertette magát mentsvárnak. **4** Mert íme, a
királyok összejöttek eltüntek egyetemben. **5** Ők láttak, akképen
bámultak, megréműltek, elsiettek. **6** Reszketés fogta el őket
ott, vajudás mint a szűlő nőt. **7** Keleti széllel összetörsz Tarsís-
hajókat. **8** Ahogy hallottuk, úgy láttuk az Örökkévalónak, a
seregek urának városában, Istenünk városában: Isten szilárdítsa
azt meg örökre. Széla. **9** Elképzeltük, Isten, a te kegyedet
benn a templomodban. **10** A milyen a neved Isten, olyan a
dicséreted, a föld széléig; igazsággal teli a jobbod. **11** Örűl Czión
hegye, újjonganak Jehúda lányai, ítéleteid okából. **12** kerüljétek
meg Cziónt, és járjátok körül, számláljátok meg tornyait. **13**
Fordítsátok szíveteket bástyájára, lépdeljetek át kastélyain, azért
hogy elbeszéljétek az utóbbi nemzedéknek. **14** Mert ez Isten, a
mi Istenünk, mindörökké; ő vezérel minket holtiglan.

49 A karmesternek. Kórach fiaitól. Zsoltár. Halljátok ezt, mind
a népek, figyeljetek, mind a világ lakói, **2** ember fiai is, férfi
fiai is, egyaránt gazdag és szűkölködő! **3** Szájam bölcseséget
beszél és szívem gondolata értelem. **4** Példázatnak hajtom
oda fülemet, hárfa mellett nyitom meg rejtvényemet. **5** Miért
féljek bajnak napjaiban, mikor bűn környez sarkaimon **6** A kik
vagy onukban bíznak s nagy gazdagságukkal dicsekszenek – **7**
testvérét megváltani nem váltja meg senki, nem adhatja Istennek
a váltságdíjat. **8** Hisz drága volna saját lelkük megváltása –

abban is hagyja örökre – **9** hogy tovább élne, mindétig, nem
látná a vermet. **10** Bizony, látja! Bölcsek meghalnak, balga és
oktalan egyaránt elvesznek és másokra hagyják vagyonukat.
11 Belső gondolatuk: házaik örökre megmaradnak, lakásaik
nemzedékre meg nemzedékre; nevükkel nevezték meg a.
földeket. **12** De az ember az ő dicsőségében nem marad meg,
hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak. **13** Ez az útjuk
az ő balgaságuk; utánuk is lesznek, kik beszédjüket kedvelik.
Széla. **14** Mint juhokat, az alvilágba tették, a halál legelteti őket;
majd uralkodnak rajtuk reggelre az egyenesek, és alakjukat
elenyészteti az alvilág, hogy hajlékuk se legyen. **(Sheol h7585)**
15 Ámde Isten megváltja lelkemet az alvilág hatalmától, mert
magához vesz engem. Széla. **(Sheol h7585)** **16** Ne félj, midőn
meggazdagszik valaki, midőn sokasodik háza dicsősége; **17** mert
holtában nem visz el semmit, nem száll le ő utána dicsősége. **18**
Bár életében önnönmagát áldja, és magasztalnak téged, midőn
jót teszel magaddal: **19** odajutsz őseid nemzedéhéhez, kik
örökre nem látnak világosságot. **20** Ember az ő dicsőségében,
de értelem hiján, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak.

50 Zsoltár Ászáftól. Isten, az Isten, az Örökkévaló beszélt,
hívta a földet, napkeltétől napnyugtáig. **2** Cziónból, a tökéletes
szépségűből feltündöklött az Isten – **3** jöjjön Istenünk és ne
hallgasson – tűz emészt előtte és körülötte viharzik nagyon. **4**
Szólítja az eget felülről és a földet, hogy itélje népét. **5** Gyűjtsétek
elém a jámboraimat, kik áldozat mellett kötik meg szövetségemet
6 És hirdetik az egek az ő igazságát, hogy Isten itélni készül.
Széla. **7** Halljad népem, hadd beszéljek, Izraél, hadd intselek
téged; Isten, a te Istened vagyok. **8** Nem vágóáldozataid miatt
dorgállak, hisz égőáldozataid mindég előttem vannak; **9** nem

fogadok el házadból tulkot, aklaidból bakokat. **10** Mert enyém
minden vadja az erdőnek, a barmok hegyek ezrein; **11** ismerem
a hegyek madarát mind, s mi a mezőn sürög, velem van. **12**
Ha éhezném, nem mondanám neked, mert enyém a világ és
teljessége. **13** Eszem-e én a bikák husát s a bakok vérét
iszom-e? **14** Áldozz Istennek hálaáldozatot, és fizesd meg a
legfelsőnek fogadásaidat; **15** és szólíts engem a szorongatá. s
napján, kiragadlak s te majd tisztelsz engem. **16** A gonosznak
pedig mondja az Isten: Mit reeked elbeszélned törvényeimet, s
miért veszed szájadra szövetségemet? **17** Holott te gyűlölöd az
oktatást s magad mögé dobtad szavaimat. **18** Ha tolvajt láttál,
czimboráltál vele és házasságtörőkkel van osztályrészed. **19**
Szájadat neki eresztetted rosszra, s nyelvedet csalárdsághoz
tapasztod. **20** Ülsz, testvéred ellen beszélsz, anyád fiára mocskot
vetsz. **21** Ezeket tetted, és hallgattam, azt képzelted, olyan
vagyok mint te; hadd dorgállak meg, hadd sorolom föl szemeid
előtt. **22** Értsétek hát ezt meg, ti Istenfelejtők, nehogy szaggassak
s nincs, a ki mentene. **23** A ki hálaáldozatot áldoz, tisztel
engemet, s a ki az útra ügyel, azzal láttatom Isten üdvösségét!

51 a karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Mikor odament Nátán
próféta hozzá, a midőn bement volt Bát-Sébához. Könyörülj
rajtam, Istenem, kegyelmed szerint; irgalmad bősége szerint
töröld el bűntetteimet. **2** Sokszorosan moss meg engem
bűnömtől, és vétkemtől tisztíts meg. **3** Mert bűntetteimet tudom
én, és vétkem előttem van mindig. **4** Egyedül ellened vétkeztem,
a mi rossz a szemeidben, azt tettem; azért, hogy igaznak
bizonyulj szóltadban, jogosnak itéltedben. **5** Lám, bűnben
születtem, s vétekben fogant engem anyám. **6** Lám, igazat
kivánsz a vesékben, s a bensőben bölcseséget tudatsz velem. **7**

Tisztíts meg engem izsóppal, hogy tiszta legyek, moss meg,
hogy hónál fehérebb legyek. **8** Hallass velem vígságot és
örömet, újjongjanak a csontok, melyeket összezúztál. **9** Rejtsd
el arczodat vétkeimtől s mind a bűneimet töröld el. **10** Tiszta
szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szell emet ujíts meg én
bennem. **11** Ne vess el engem színed elöl, s szent szellemedet
ne vedd el tőlem. **12** Add vissza nekem üdvöd vígságát, és
készséges szellemmel támassz engem. **13** Hadd tanítsam az
elpártolókat útjaidra, hogy a vétkesek hozzád megtérjenek.
14 Ments meg engem vérbűntől, Isten, segedelmem Istene;
újjongjon a nyelvem igazságodon. **15** Uram, ajkaimat nyisd
meg, hogy szájam hirdesse dicséretedet. **16** Mert nem kivánsz
vágóáldozatot, hisz adnám; égőáldozatot nem kedvelsz. **17**
Istennek vágóáldozatai: megtört lélek; megtört, zúzott szívet, oh
Isten, nem vetsz meg. **18** Tégy jót Cziónnal kedvességedben,
építsd fel Jeruzsálem falait; **19** akkor kivánsz majd igazsággal
való vágóáldozatokat, égőáldozatot és egész áldozatot, akkor
tulkok feljutnak oltárodra.

52 A karmesternek. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljött az edómi
Dóég s jelentette Sáulnak, és mondta neki: Dávid bement
Achímélek házába. Mit dicsekszel a rosszasággal, vitéz te?
Isten szeretete egész nap tart. **2** Veszedelmet gondol ki a
nyelved, akár köszörült borotva. te csalárdság cselekvője! **3**
Szeretsz rosszat, inkább mint jót, hazugságot inkább mint
igazságot beszélni. Széla. **4** Szeretsz minden ártalmas beszédet,
csalárdságos nyelvet. **5** Le is ront téged az Isten mindétig,
elvonszol és kiszakít téged a sátorból, és gyökerestől kitép az
élők országából. Széla. **6** Majd látják az igazak és félnek, és ő
fölötte nevetnek: **7** Íme a férfi, ki nem Istent teszí erősségének,

hanem sok gazdagságában bízik, hatalmaskodik vágyában! **8**
Én pedig olyan vagyok, mint a zöldelő olajfa Isten házában,
bízom Isten szeretetében mindörökké. **9** Magasztallak örökké,
hogy megcselekedted, és remélem nevedet, mert jóságos az
jámboraidnak előtte.

53 A karmesternek, Máchalát szerint. Oktató dal Dávidtól.
Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedtek,
utálatosan míveltek jogtalanságot, nincs ki jót tenne. **2** Isten az
égből tekintett le az emberfiakra, hogy lássa, van-e eszes, ki
Istent keresi. **3** Mindnyája eltért, egyaránt megromlottak; nincs ki
jót tenne, nincs egy sem. **4** Nemde megtudják a jogtalanságot
cselekvők, kik népemet eszik, a mint kenyeret esznek, Istent
nem szólították. **5** Ott rettegve rettegtek meg, a hol nem volt
rettegés; mert Isten szerteszórta az ellened táborzók csontjait,
megszégyenítotted, mert Isten megvetette őket. **6** Vajha jönne
Cziónból Izraél segítsége; mikor visszahozza Isten népének
foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izraél!

54 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Mikor
eljöttek a Zífbeliek es mondták Sáulnak: Nemde Dávid nálunk
rejtőzködik. Isten, neveddel segíts engem s hatalmaddal szerezz
nekem jogot! **2** Isten, halljad imámat, figyelj szájam beszédeire! **3**
Mert idegenek támadtak ellenem és erőszakosak törtek lelkemre;
nem tartották Istent maguk előtt. Széla. **4** Íme Isten segítőm
nekem, az Úr az, ki lelkem támogatója. **5** Viszonozza a rosszat
meglesőimnek igazságodért semmisítsd meg őket. **6** Készséggel
hadd áldozok neked, magasztalom nevedet, Örökkévaló, mert
jóságos; **7** mert minden szoron-gatásból megmentett engem, és
ellenségeimet nézte szemem.

55 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Figyelj,
oh Isten, imámra, ne húzódj el könyörgésemtől! **2** Figyelmezz
rám és hallgass meg engem, erőlködöm panaszomban és
nyögök: **3** az ellenség szavától, a gonosznak szorítása miatt;
mert jogtalanságot zúdítanak reám, és haraggal gyűlölnek
engem. **4** Szívem reszket én bennem, s halálos ijedelmek estek
reám; **5** félelem és remegés jön belém, s elborít a borzadály. **6**
Mondtam: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak, repülnék
és megpihennék; **7** íme, messze elbujdosnék, megszállnék a
pusztában! Széla. **8** Oda sietnék, a hol menedékem van rohanó
szél elől, vikar elől. **9** Rontsd meg, Uram, oszlasd meg nyelvüket,
mert erőszakot és viszályt láttam a városban: **10** Nappal és
éjjel körüljárják azt falain; jogtalanság és baj van ő benne. **11**
Veszedelem van ő benne s nem mozdul el piaczáról elnyomás és
csalárdság. **12** Mert nem ellenség gyaláz engem, azt elviselném,
nem gyűlölőm fenhéjázott ellenem, ő előle elrejtőzném; **13** hanem
te magamféle ember, társam és meghittem, **14** a kivel együtt
édesen tanakodtunk, Isten házába jártunk a sokadalom közt. **15**
Rontson rájuk a lialál, szálljanak le az alvilágba elevenen; mert
gonoszságok vannak lakukban, belsejükben. **(Sheol h7585)** **16**
Én az Istenhez kiáltok fel, és az Örökkévaló megsegít engem.
17 Este és reggel és délben panaszkodom és nyögök, és ő
hallotta szavamat; **18** kiváltotta békében lelkemet, az ellenem
viselt harczból, mert sokan voltak ellenem. **19** Meghallja Isten
és lealázza őket, az ősidőben trónoló — Szelá – kik számára
nincsen változás és nem félték Istent. **20** Kinyújtotta kezeit
meghittjeire, megszentségtelenítette szövetségét. **21** Simább a
vajnál szája, de harc a szíve; lágyabbak szavai az olajnál, de
azok kirántott kardok. **22** Vesd az Örökkévalóra terhedet, ő majd

eltart téged; nem engedi soha tántorogni az igazat! **23** Te pedig,
Isten, leszállítod őket a verem gödrébe; vérontás és csalárdság
emberei napjaik felét sem érik el, de én bízom benned.

56 A karmesternek. Távoli néma galamb szerint. Dávidtól dal.
Midőn elfogták őt a filiszteusok Gátban. Kegyelmezz nekem,
Isten, mert lihegett rám ember, egész nap szorít engem harczoló.
2 Lihegtek meglesőim egész nap, mert sokan küzdenek ellenem
nagyfennen. **3** A mely napon félnem kell, én te benned bízom. **4**
Isten által dicsérhetem igéjét, Istenben bízom, nem félek: mit
tehet halandó nekem? **5** Egész nap bántják dolgaimat, ellenem
vannak mind az ő gondolataik, rosszra. **6** Összesereglenek,
kémlelnek, sarkaimat lesik ők, a midőn lelkemre törtek. **7**
Jogtalanságért szabadulásuk legyen? Haragban döntsd le
a népeket, Isten! **8** Bujdosásomat te megszámláltad, tedd
könnyemet tömlődbe! Nemde könyvedben vannak! **9** Akkor
hátra fordulnak ellenségeim. a mely napon felkiáltok; ezt tudom:
hogy Isten mellettem van. **10** Isten által dicsérhetem az igét, az
Örökkévaló által dicsérhetem az igét! - **11** Istenben bizom, nem
félek mit tehet ember nekem? **12** Rajtam, oh Isten, fogadalmaid,
hálaáldozatokat fizetek neked; **13** mert megmentetted lelkemet a
haláltól, nemde lábaimat is a taszítástól, hogy járhassak Isten
előtt az élet világosságában.

57 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Midőn Sául
elől a barlangba szökött. Kegyelmezz nekem, Isten, kegyelmezz
nekem, mert benned menedéket keresett a lelkem, és szárnyaid
árnyékába menekülök, míg el nem vonul a veszedelem. **2**
Felkiáltok Istenhez, a legfelsőhöz, Istenhez, ki végez felőlem. **3**
Lenyúl az égből és megsegít – káromolt a reám lihegő, Széla –
küldi Isten az ő szeretetét és igazságát. **4** Lelkem oroszlánok

közt van, feküdnöm kell lángolók közt; emberfiak ők, kiknek
fogai dárda és nyilak, és nyelvök éles kard. **5** Emelkedjél az
egek fölé, Isten, az egész föld fölé dicsőségeddel! **6** Hálót
készítottek lábaimnak, legörnyesztették lelkemet; vermet ástak
előttem beléje estek. Széla. **7** Szilárd a szívem, oh Isten, szilárd
a szívem, hadd énekelek, hadd zengek! **8** Ébredj, méltóságom;
ébredj lant és hárfa! Hadd ébresztem a hajnalt! **9** Magasztallak
téged népek közt, Uram, zengek neked a nemzetek közt. **10** Mert
nagy az egekig szereteted és a felhőkig igazságod. **11** Emelkedjél
az egek fölé, oh Isten; az egész föld fölé dicsőségeddel.

58 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Valóban
némán beszéltek-e igazságot, egyenességgel itélitek az
emberfiakat? **2** Sőt szívben jogtalanságokat cselekesztek,
kezeitek erőszakát méritek az országban. **3** Elvetemedtek a
gonoszok anyaméhtől fogva, eltévelyedtek születéstől fogva a
hazugságot beszélők. **4** Mérgük van, olyanféle mint a kígyó
mérge, mint a siket viperáé, mely bedugja fülét, **5** hogy meg ne
hallja hangját a sugdosóknak, kiokult igézőnek igézését. **6** Isten,
rombold le fogaikat szájukban, a fiatal oroszlánok zápfogait
rontsd le, Örökkévaló! **7** Olvadjanak el, mint a vizek, melyek
szétfolynak – nyilait úgy feszitse, mintha letörnének! – **8** mint a
csiga, mely olvadva mászik, mint koraszülött, mint vakondok,
melyek napot nem láttak. **9** Mielőtt megéreznék fazekaitok a
tövist, mintegy nyersen, mintegy haragban elviszi a vihar. **10**
Örül az igaz, mert megtorlást látott, lábait fürészti a gonoszok
vérében. **11** Majd így szól az ember: Bizony van gyümölcs az
igaz számára, bizony van Isten, a ki bíró a földön.

59 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Mikor Sául
oda küldött és őrizték a házát, hogy megöljék. Ments meg engem

ellenségeimtől, Istenem, támadóimtól ótalmazz engem! **2** Ments
meg a jogtalanságot cselekvőktől, és a vérontás embereitől
segíts meg! **3** Mert íme lestek lelkemre, összesereglenek ellenem
erősek; se bűntettem, se vétkem nincsen, oh Örökkévaló! **4**
Bűnöm nélkül sürögnek és készülődnek; serkenj elibém és lásd!
5 És te, oh Örökkévaló, Isten, seregek ura, Izraél Istene, ébredj,
megbüntetni mind a nemzeteket, ne kegyelmezz mind a jogtalan
hűtelenkedőknek! Széla. **6** Estére visszatérnek, mordúlnak, mint
az eb, s körüljárják a várost. **7** Íme, szót bugyogtatnak szájukkal,
kardok az ajkaikon, mert ki hallja! **8** Te pedig, Örökkévaló,
nevetsz, rajtuk, gúnyolódol mind a nemzeteken. **9** Erőm! Te rád
hadd várok, mert Isten a mentsváram. **10** Szeretetem Istene
elémbe jön, Isten néznem engedi meglesőimet. **11** Ne öld meg
őket, nehogy elfelejtse népem, bujdostasd őket hatalmaddal,
és döntsd le őket, oh paizsunk, Uram. **12** Szájuk vétke, ajkuk
szava által fogassanak meg gőgjükben, az esküdözés miatt
és hazudozás miatt, melyeket mondogatnak. **13** Semmísítsd
meg hévvel, semmisítsd, hogy ne legyenek; és megtudják, hogy
Isten uralkodik Jákóbon a föld végeig. Széla. **14** S visszatérnek
estére, mordúlnak mint az eb, s hörüljárják a vá. rost. **15** Ők
bujdosnak eledel után, ha nem laknak jól, úgy kell meghálniok.
16 Én pedig énekelem erődet, és újjongok reggelre szereteteden;
mert mentsvárul voltál nekem s menedékem, a mely napon
megszorultam. **17** Erőm, rólad hadd zengek mert Isten az én
mentsváram, szeretetem Istene.

60 A karmesternek, Tanúság lilioma szerint. Dal Dávidtól,
tanításra. Midőn háborúskodott Arám-Nakarájimmal és Arám-
Czóbával; Jóáb pedig visszatért s megverte Edómot a Sós-
völgyben, tizenkétezer embert. Isten, elvetettél minket, rést

ütöttél bennünk, haragudtál: bárcsak helyreállítanál minket!
2 Megrendítotted a földet, szétrepesztetted, gyógyítsd meg
töréseit, mert megingott. **3** Láttattál népeddel keményet, itattad
velünk a támolygás borát. **4** Adtál tisztelőidnek jelzászlót,
hogy jeleskedjenek, az igazságnak miatta! Széla. **5** Azért
hogy megszabadíttassanak kedveltjeid, segíts jobboddal és
hallgass meg! **6** Isten beszélt szentségében: Hadd ujjongok,
hadd osztom ki Sekhémet, és Szukkót völgyét hadd mérem
fel. **7** Enyém Gilsád és enyém Menasse, Efraim pedig fejem
erőssége, Jehúda törvénypálczám. **8** Móáb mosdó medenczém,
Edómra vetem sarumat; felém, Peléset, riadozzál! **9** Ki vezet
engem az ostromlott városba, ki vezérel engem Edómig? **10**
Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten,
hadainkkal! **11** Adj nekünk segítséget a szorongató ellen; hisz
hiábavaló embernek segedelme. **12** Istennel végzünk hatalmast
és ő tiporja le szorongatóinkat.

61 A karmesternek. Hárfajátékra. Dávidtól. Halljad Isten
fohászomat, figyelj imádságomra! **2** A föld végéről hozzád kiáltok
föl, mikor szívem elborul; sziklára, mely magas nekem, vezérelj
engem. **3** Mert menedék voltál nekem, erős torony ellenség elől.
4 Hadd időzöm sátradban örökké, keresek menedéket szárnyaid
rejtekében. Széla. **5** Mert te, Isten, hallgattál fogadásaimra,
megadod neved tisztelőinek örökségét. **6** Napokat tégy hozzá a
király napjaihoz, évei annyi mint nemzedék meg nemzedék! **7**
Székeljen örökké Isten előtt, szeretet és hűség, rendeld, hogy
megóvják! **8** Ekképen hadd zengem nevedet mindétig, hogy
megfizessem fogadásaimat napról napra!

62 A karmesternek. Jedútún számára. Zsoltár Dávidtól. Bizony,
Isten iránt légy csendben, lelkem; tőle van a segítségem. **2**

Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsváram: nem tántorodom
nagyot. **3** Meddig rohantok egy férfira — gyilkolnátok őt
mindnyájan, – mint egy dűlő falra, betaszított kerítésre? **4** Bizony,
fenségéről őt letaszítani határozták, hazugságot kedvelnek: kiki
szájával áldanak, de belsejükben átkoznak. Széla. **5** Bizony,
Istenre csendben várj, lelkem, mert tőle van reményem. **6** Bizony,
ő a sziklám és segítségem, mentsváram: nem tántorodom. **7**
Istennél van üdvöm és dicsőségem, erős sziklám, menedékem
Istenben van. **8** Bízzatok benne minden időben, oh nép,
öntsétek ki előtte szíveteket; Isten menedék nékünk! Széla. **9**
Bizony, lehelet az ember fiai, hazugság a férfi fiai; felkerülvén a
mérlegre, ők leheletnél könnyebbek egyaránt. **10** Ne bízzatok a
zsarolásban s rablottal ne hivalkodjatok; vagyon midőn virul,
szívet ne fordítsatok rá. **11** Egyet beszélt Isten, kettő az, mit
hallottam: hogy Istené az erő. **12** És tied, Uram, a szeretet, te
fizetsz kinek-hinek cselekedete szerint.

63 Zsoltár Dávidtól. Midőn Jehúda pusztájában volt. Isten, én
Istenem vagy, kereslek; szomjuhozik reád lelkem, eped utánad
testem, száraz és bágyadt földön, víz nélkül. **2** Így szemléltelek
a szentélyben, látván erődet és dicsőségedet. **3** Mert jobb a
szereteted az életnél; ajkaim dicsérnek téged. **4** Így áldalak
életemben, nevedben emelem föl kezeimet. **5** Mintegy zsírral és
zsiradékkal lakik jól a lelkem, és ujjongó ajkakkal dicsér szájam.
6 Ha reád emlékezem ágyamon, őrszakonként elmélkedem
rólad. **7** Mert segítség voltál nekem, és szárnyaid árnyekában
ujjongok. **8** Ragaszkodott hozzád a lelkem, engem tartott a te
jobbod. **9** Azok pedig veszedelemre keresik lelkemet, majd
bejutnak a föld mélységeibe. **10** A kard hatalmába hányják,
rókák osztályrésze lesznek. **11** A király pedig örvendezni fog

Istenben; dicsekszik mindaz, ki esküszik rá, mert bezárul a
hazugságot beszélők szája.

64 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Halljad, Isten, hangomat
panaszomban; ellenség rettentésétől óvd meg éltemet. **2** Rejts el
engem a gonosztevők tanakodásától, csődülésétől a jogtalanság
cselekvőinek: **3** a kik élesítették, mint a kardot, nyelvüket, fe.
szítették nyilukat, a keserű szót, **4** hogy meglőjék rejtekben a
gáncstalant, hirtelen lövik meg s nem félnek. **5** Megerősödnek
ők, a rossz dolgot elbeszélik, hogy tőröket rejtenek majd;
azt mondják, ki látja őket? **6** Jogtalanságokat fürkésznek ki:
Elvégeztük a fürkészett fürkészést! A férfi belseje pedig és a
szíve mélységes. **7** Meglőtte őket Isten, nyiltól hirtelen lettek a
sebeik. **8** Megejtette őket magukat a nyelvük: fejet csóválnak
mind, a kik nézik. **9** S megfélemlettek az emberek mind; hirdetik
az Isten cselekvését és művét szemlélik. **10** Örülni fog az igaz
az Örökkévalóban és menedéket talál benne, és dicsekszenek
mind az egyenesszivüek.

65 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Ének. Hozzád illő a dicsérő
dal, oh Isten, Cziónban, és neked fizettessék a fogadalom! **2**
Meghallója az imának, te eléd járul minden halandó. **3** A bűnök
dolgai elhatalmasodtak rajtam; bűntetteinket, te bocsásd meg
azokat! **4** Boldog, a kit megválasztasz és közeledni engedsz, hogy
lakozzék udvaraidban! Hadd lakjunk jól javával házadnak, szent
templomodnak! **5** Félelmetes dolgokkal igazságban hallgass meg
minket, üdvünk Istene, bizodalma mind a föld végeinek és a távoli
tengernek; **6** a ki megszilárdítja a hegyeket erejével, felövezkedve
hatalommal, **7** lecsillapítja tengerek zajongását, hullámaik
zajongását és nemzetek zúgását. **8** S megfélemedtek a végek
lakói jeleidtől, reggel és est keletjeit megujjongtatod. **9** Gondoltál

tt földre és megáztattad, bőven meggazdagítod, Isten patakjából,
mely vizzel teli; elkészíted gabnájukat, mert így készíted őt
elő: **10** barázdáit öntözve, lelapítva göröngyeit, záporesővel
megpuhítod, megáldod növényzetét. **11** Megkoronázod az
esztendőt jóságoddal, és ösvényeid zsiradéktól csurognak. **12**
Csurognak a puszta tanyái s ujjongással övezkednek a halmok;
13 öltöttek juhokat a rétek és a völgyek gabonába burkolóznak,
riadoznak meg énekelnek!

66 A karmesternek. Ének. Zsoltár. Riadozzatok Istennek mind
a földön levők; **2** zengjétek neve tiszteletét, adjatok tiszteletet,
dicsérő dalával, **3** mondjátok Istennek: Mi félelmetes a te
műved, nagy erőd miatt hízelegnek neked ellenségeid. **4** Mind
a földön levők leborúlnak előtted és zengenek neked, zengik
nevedet. Széla. **5** Jertek és lássátok az Isten cselekvéseit,
tettben félelmetes ő az ember fiai fölött. **6** Szárazra változtatta a
tengert, a folyamon lábbal keltek át; ott örülhetünk benne. **7**
Hatalmában örökké uralkodik, szemei kémlelik a nemzeteket:
a pártütők ne emelkedjenek föl. Széla. **8** Áldjátok, népek,
Istenünket és hallassátok dicséretének hangját: **9** a ki életet
engedett lelkünknek és tántorodásnak nem adta át lábunkat.
10 Mert megvizsgáltál minket, Isten, megolvasztottál, a mint
ezüstöt olvasztanak. **11** Hálóba juttattál minket, szorítót tettél
derekunkra; **12** nyargalni engedtél embert fejünkön, tűzbe meg
vízbe kerültünk, de kijuttattál minket bőségre. **13** Bemegyek majd
házadba égő áldozatokkal, megfizetem neked fogadalmaimat; **14**
a melyekre ajkaím megnyíltak és kimondta azájam szorultomban.
15 Égő áldozatokul kövér barmokat hozok neked, kosoknak
füstölő áldozatával, elkészítek tulkokat bakokkal. Széla. **16**
Jertek, halljátok, hadd beszélem el, ti istenfélők mind, a mit

tett lelkemnek. **17** Hozzája kiáltottam föl szájammal, hogy
magasztaltassék nyelvemen. **18** Jogtalanságot ha láttam
szívemben, ne hallja meg az Úr! **19** Ámde meghallotta az Isten,
figyelt imádságom hangjára. **20** Áldva legyen az Isten, a ki nem
távolította el imádságomat, sem az ő kegyelmét tőlem.

67 A karmesternek. A hárfajátékon. Zsoltár. Ének. Isten
kegyelmezzen nekünk és áldjon meg minket, arczát felénk
világíttassa. Széla. **2** Hogy megismerjék a földön utadat, mind a
nemzetek között segítségedet. **3** Magasztaljanak téged népek,
oh Isten, magasztaljanak a népek mindannyian. **4** Örüljenek és
ujjongjanak a nemzetek, mert egyenességgel itéled a népeket s
a nemzeteket a földön vezérled. Széla. **5** Magasztaljanak téged
népek, oh Isten, magasztaljanak téged a népek mindannyian. **6**
A föld megadta termését; áldjon meg bennünket Isten, a mi
Istenünk, **7** áldjon meg minket Isten és féljék őt mind a föld
végei.

68 A karmesternek. Dávidtól. Zsoltár. Ének. Keljen föl Isten,
szélyedjenek el ellenei és futamodjanak meg gyűlölői előle. **2**
Mint elhajtatik füst, hajtsad el őket; mint elolvad viasz tűz elől,
veszszenek el a gonoszok Isten elől! **3** De az igazak örüljenek,
vigadjanak Isten előtt, örvendjenek örömmel! **4** Énekeljetek
Istennek, zengjétek nevét; töltsetek föl utat, a pusztaságokon
hajtónak – Jáh a neve – és vigadjatok előtte! **5** Árváknak atyja
s özvegyeknek birája Isten, az ő szent hajlékában; **6** Isten
magánosokat letelepít a házban, foglyokat kivezet boldogulásra;
ámde pártütők sivár földön laknak. **7** Isten! mikor elindultál néped
előtt, mihor lépdeltél a sivatagon – Széla – **8** a föld megrendült,
az egek is csepegtek Isten előtt, ez a Színáj Isten, Izraél
Istene előtt. **9** Esőt bőviben permeteztetsz, Isten; birtokodat, a

lankadtat, te szilárdítod meg. **10** Csapatod letelepedett benne,
elkészíted azt jóságodban a szegénynek, oh Isten. **11** Az Úr
szózatot ad, a hirhozók nagy seregben vannak: **12** Seregek
királyai bolyongnak, bolyongnak, s a háznak aszszonya osztja a
zsákmányt. **13** Avagy feküdnétek az aklok között? Galambnak
szárnyai ezüsttel borítvák és szárnytollai zöldes aranynyal. **14**
Mikor a Mindenható szétszórta benne a királyokat, hófehéres
volt a Czalmónon. **15** Isten hegye a Básán hegye, kúpozatos
hegy a Básán hegye. **16** Miért sandítotok, kúpozatos hegyek ti,
a hegyre, melyet Isten megkívánt székhelyéül? Lakni is fogja az
Örökkévaló mindétig. **17** Isten szekere sok tízezernyi, ismételten
ezernyi; az Úr van rajtuk – Színaj a szentélyben! **18** Fölszálltál a
magasba, ejtettél foglyot, vettél ajándékokat az emberek közűl;
pártütők is lakni fognak Jáhnál, Istennél. **19** Áldva legyen az Úr,
napról-napra, hord bennünket; az Isten a mi segítségünk. Széla.
20 Az Isten nekünk megsegítésre való Isten, a az Örökkévalónál,
az Úrnál vannak kiszabadítások a halálból. **21** Bizony, Isten
ősszezúzza ellenségei fejét, hajas fejetetejét a bűneiben járónak.
22 Szólt az Úr: Básánból hozom vissza, visszahozom a tenger
mélységeiből: **23** azért hogy vérbe mártsad lábadat, ebeid
nyelvének az ellenségekben legyen része. **24** Látták járataidat,
Isten, Istenemnek, királyomnak járatait a szentélyben. **25** Elől
mentek énekesek, azután hárfások, dobverő leányzók közepette.
26 Gyülekezetekben áldjátok Istent, az Urat, Izraél forrásából
valók ti! **27** Ott van Benjámin, a legifjabbik, vezetőjük, Jehúda
nagyjai, néptömegükkel, Zebúlún nagyjai, Naftáli nagyjai. **28**
Elrendelte Istened hatalmadat – hatalmas légy, oh Isten, a ki ezt
művelted értünk, **29** templomodból Jeruzsálem fölött! Neked
visznek királyok ajándékot. **30** Dorgáld meg a nádasnak vadját,

bikák csordáját népek borjai közt, az ezüst rudakon tipródót,
szétszórva a karczokat kedvelő népeket. **31** Eljönnek főurak
Egyiptomból, Kús sietve terjeszti kezeit Istenhez. **32** Királyságai
a földnek, énekeljetek Istennek, zengjetek az Úrnak- Széla-,
33 annak a ki hajt az ősrégi egek egein; íme hallatja hangját,
hatalmas hangot. **34** adjatok hatalmat Istennek! Izraélen van
fensége és hatalma a felhőkben. **35** Félelmetes az Isten a
te szentélyeidből; Izraél Istene, ő ad hatalmat és erősödést a
népnek. Áldva legyen Isten.

69 A karmesternek. Liliomok szerint. Dávidtól. Segíts engem
Isten, mert lélekig hatoltak a vizek. **2** Belesülyedtem a mélység
iszapjába, s nincs megállhatás; bejutottam vizek mélyeibe és
áradat sodort el engem. **3** Elfáradtam kiáltásomban, kihevült
a torkom, elepedtek szemeim, várván Istenemre. **4** Többen
vannak fejem haj szálainál, kik ok nélkül gyülölöim, számosak a
megsemmisítőim, kik hazugul ellenségeim; a mit el nem raboltam,
azt kell megtérítenem. **5** Isten, te ismered oktalanságomat,
és bűneim előtted nincsenek eltitkolva. **6** Ne szégyenűljenek
meg általam a téged remélők, Uram, Örökkévaló, seregek ura;
ne piruljanak el általam a téged keresők, Izraél Istene. **7** Mert
éretted viseltem gyalázatot, boritotta szégyen arczomat; **8**
elidegenítve lettem testvéreimnek, ismeretlenné anyám fiainak.
9 Mert a házadért való buzgólkodás megemésztett engem, és
gyalázóid gyalázásai én reám estek. **10** Bőjtben sírtam lelkemből,
gyalázássá lett nekem; **11** öltözetemmé zsákot tettem: lettem
nekik példabeszéddé. **12** Szólnak rólam a kapuban ülők és
a borivóknak danái. **13** De én – hozzád van az imádságom,
Örökkévaló, a kegy idején; Isten, nagy szeretetedben hallgass
meg engem üdvöd igazságával. **14** Ments ki engem a sárból, s

ne engedj elsülyednem; hadd menekülök meg gyűlölőimtől s
vizek mélyeiből. **15** Ne sodorjon el a viz áradata s ne nyeljen
el a mélység, s ne zárja rám száját a verem. **16** Hallgass
meg, Örökkévaló, mert jó a szereteted, nagy irgalmad szerint
fordulj hozzám. **17** S ne rejtsd el arczodat szolgádtól; mert
megszorultam, gyorsan hallgass meg. **18** Közeledj lelkemhez,
váltsd meg azt, ellenségeim okából válts ki engem. **19** Te ismered
gyalázatomat, szégyenemet és pirulásomat; előtted vannak mind
a szorongatóim. **20** Gyalázat törte meg szívemet és sínylődtem;
reméltem megszánást, de nincs, vigasztalókat, de nem találtam.
21 Étkemül adtak mérget és szomjamra itattak velem eczetet. **22**
Legyen asztaluk előttük tőrré és a bátorságosaknak csapdává.
23 Sötétűljenek el szemeik, hogy ne lássanak, és derekukat
mindig tántorogtasd meg. **24** Öntsd ki rájuk haragvásodat, és
föllobbant haragod érje utól őket. **25** Legyen tanyájuk elpusztult,
sátraikban ne legyen lakó. **26** Mert a kiket te megvertél, üldözték,
és megöltjeid fájdalmáról beszélnek. **27** Tégy bűnt a bűnükre s ne
jussanak be igazságodba. **28** Törültessenek ki az élők könyvéből
és igazakkal együtt be ne irassanak. **29** Én pedig szegény és
szenvedő vagyok; segítséged, oh Isten, ótalmazzon engem.
30 Hadd dicsérem Isten nevét énekkel és nagynak mondom
őt hálaszóval, **31** az jobban tetszik az Örökkévalónak ökörnél,
szarvas-patás tuloknál. **32** Látták az alázatosak, örülnek; Istent
keresők ti, éledjen föl szívetek! **33** Mert hallgat a szűkölködőkre
az Örökkévaló, s az ő foglyait nem vetette meg. **34** Dicsérjék őt
ég és föld, tengerek s mind a mi mozog bennök: **35** mert Isten
megsegíti Czionát s fölépíti Jehúda városait, hogy lakjanak ott. és
birtokba vegyél; **36** és szolgáinak magzata örökli azt, a kik nevét
szeretik, lakoznak benne.

70 A karmesternek. Dávidtól. Emlékeztetésül. Isten,
megmentésemre, Örökkévaló, segítségemre siess! **2**
Szégyenűljenek meg és gyalázásúl legyenek, a kik lelkemre
törnek; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kívánják.
3 Forduljanak vissza szégyenük miatt, kik azt mondják: Hah,
hah! **4** Örvendjenek és örüljenek mind a te keresőid, és mondják
mindig: nagy az Isten! a kik szeretik segítségedet! **5** Én pedig
szegény vagyok és szűkölködő, Isten siess felém; segítségem
és szabadítóm vagy, Örökkévaló, ne késsél!

71 Benned, Örökkévaló, van menedékem, ne hagyj
megszégyenűlnöm soha! **2** Igazságoddal ments meg és
szabadíts meg engem, hajlítsd hozzám füledet és segíts meg! **3**
Légy nekem menedék sziklájává, hogy bemehessek mindig:
rendeld segitésemre, mert szirtem és váram vagy. **4** Istenem,
szabadíts ki engem gonosznak kezéből, jogtalankodónak és
erőszakoskodónak markából. **5** Mert te vagy reményem; az
Úr, az Örökkévaló bizodalmam ifjúkoromtól fogva. **6** Te reád
támaszkodtam születéstől fogva, anyám méhéből te vontál
ki, rólad szól dícsérődalom mindig. **7** Mintegy csodája lettem
sokaknak, de te vagy erős menedékem. **8** Teljék meg szájam
dicséreteddel, egész nap dicsőségeddel. **9** Ne dobj el engem
vénség idején; midőn fogytán van erőm, ne hagyj el engem. **10**
Mert szóltak rólam ellenségeim, és lelkem meglesői tanácskoztak
együtt, **11** mondván: Isten elhagyta őt, üldözzétek és fogjátok
meg, mert nincs megmentő! **12** Isten, ne távozzál tőlem, Istenem,
segítségemre siess. **13** Szégyenűljenek meg, fogyjanak meg
lelkem vádlói, gyalázat és szégyen burkolja őket, a kik bajomat
keresik. **14** Én pedig mindig várakozom, hogy megtoldhassam
minden dicséretedet. **15** Szájam elbeszéli igazságodat, egész nap

segedelmedet, mert számát sem tudom. **16** Bemegyek az Úrnak,
az Örökkévalónak hatalmas tetteivel, említem igazságodat,
egyedül a tiedet. **17** Isten, megtanítottál ifjúkoromtól fogva, egész
eddig hirdetem csodás tetteidet. **18** De öregségig és vénségig
se hagyj el, Isten, miglen hirdetem karodat a nemzedéknek,
mind a jövendőknek a te hatalmadat. **19** Hisz igazságod, Isten, a
magas égig ér; a ki nagyokat miveltél, Isten, ki olyan mint te? **20**
A ki láttattál velem sok szorongatást és veszedelmeket, újra
éltess engem, és a föld mélységeiből újra hozz föl engem! **21**
Növeljed nagyságomat és fordulj, hogy megvigasztalj. **22** Én
is magasztallak majd lantszerrel hűségedért, Istenem; zengek
neked hárfán, oh Izraél szentje. **23** Ujjonganak ajkaim, mert
zenghetek neked, meg a lelkem, melyet kiváltottál. **24** Nyelvem
is egész nap elrebegi igazságodat; mert megszégyenültek, mert
elpirultak, kik bajomat keresik.

72 Salamontól. Isten, ítéleteidet add a királynak és igazságodat
a király fiának; **2** itélje népedet igazsággal és szegényeidet jog
szerint. **3** Teremjenek a hegyek békét a népnek és a halmok
igazságot. **4** Jogot szerezzen a nép szegényeinek, segítsen
a szükölködő fiainak és zúzza szét a fosztogatót. **5** Féljenek
téged, a meddig nap van, s a míg hold lesz, nemzedéken,
nemzedékeken át. **6** Szálljon le, mint eső a kaszáló rétre, mint
zápor, mely áztatja a földet. **7** Viruljon napjaiban az igaz, és
bőviben legyen béke a hold enyésztéig. **8** És uralkodjék tengertől
tengerig s a folyamtól a föld végéig. **9** Előtte térdeljenek a
pusztalakók, és ellenségei port nyaldossanak. **10** Tarsís és a
szigetek királyai ajándékkal adózzanak, Sebá és Szebá királyai
adót mutatnak be. **11** És leborúlnak előtte mind a királyok, mind
a nemzetek szolgálják őt. **12** Mert megmenti a szűkölködőt, ki

esedezik és a szegényt, meg azt, kinek nincsen segítője; **13**
szánakozik ügyefogyottan és szűkölködőn és a szűkölködők
lelkeit megsegíti; **14** elnyomástól és erőszaktól megváltja lelküket,
és drága az ő vérük szemeiben. **15** Majd föléled s ad neki
Sebá aranyából; imádkozik érte mindig, egész nap áldja őt. **16**
Legyen gabonának bősége az országban a hegyek esúcsán,
rengjen mint a Libánon a termése és virágozzanak ki a városból,
mint a földnek füve. **17** Legyen neve örökre, a míg nap lesz,
aarjadozzék never és áldják magukat vele, mind a nemzetek
boldognak mondják! **18** Áldva legyen az Örökkévaló, az Isten,
Izraél Istene, ki egyedül müvel csodás tetteket! **19** És áldva
legyen dicsőséges neve örökre és teljék meg dicsőségével az
egész föld! Ámen és Ámen! **20** Vége Dávid, Jísaj fia imáinak.

73 Zsoltár Ászáftól. Bizony, jóságos Izraélhez az Isten, a
tisztult szívűekhez. **2** Én pedig, kevés híja elhajlottak lábaim,
semmi híja megcsúsztak lépteim. **3** Mert megirígyeltem a,
kevélykedőket, midőn a gonoszok jólétét láttam. **4** Mert
nincsenek kínjaik halálukig, hízott az erejük. **5** Halandónak
szenvedésében nincsenek benne s emberekkel együtt nem
sújtatnak. **6** Azért nyakukat díszíti gőgösség, ruhaként borítja
őket erőszak. **7** Kidülledt kövérségtől szemük, túlcsapongtak
szívük képzelődései. **8** Csúfolódnak és gonoszúl fosztogatásról
beszélnek, szinte a magasból beszélnek: **9** az egekbe helyezték
szájukat, de nyelvük a földön jár. **10** Azért erre felé tér az ő
népe, s tele szürcsölik magukat vízzel; **11** és mondják: Miként
tudhatja Isten, s van-e tudás a legfelsőbben? **12** Íme, gonoszok
ezek és mint örökkön gondtalanok gyarapítottak vagyont. **13**
Bizony, hiába tisztítottam szivemet és mostam ártatlanságban
kezeimet; **14** de sújtva vagyok egész nap s reggelenként

itt a fenyítésem. **15** Ha mondanám, hadd beszélek olykép,
íme gyermekeid nemzedékét elárulnám. **16** Gondolkodtam
is, hogy megtudjam ezt, gyötrődés volt az szemeimben **17**
míg be nem mentem Isten szentélyébe, s figyelhettem az ő
végükre. **18** Bizony, sikamlós térre helyezted őket, ledöntöd
őket romokká. **19** Miként lettek pusztulássá egy pillanat alatt;
eltüntek, végük lett a rémülettől. **20** Mint álmot ébredés után,
Uram, fölserkenvén képüket megveted. **21** Midőn elkeseredett
szívem és töprenkedtem veséimben: **22** oktalan voltam és
tudásom nem volt, akár a barom voltam veled szemben. **23**
De én mindig veled vagyok, megragadod jobb kezemet; **24**
tanácsoddal vezetsz engem, és aztán dicsőséggel magadhoz
veszel engem. **25** Kim van nekem az egekben? S melletted
mit sem kivánok a földön. **26** Elfogyott bár húsom és szivem
– szívem sziklája és osztályrészem az Isten örökké. **27** Mert
íme a tőled eltávolodók elvesznek, megsemmisítesz mindenkit,
ki elparáználkodik tőled. **28** Én pedig – Isten közelsége jó
nekem; az Úrba, az Örökkévalóba helyeztem bizalmamat, hogy
elbeszéljem mind a te műveidet.

74 Oktató dal. Ászáftól. Miért vetettél el, Isten, mindenkorra,
füstöl haragod legelőd juhai ellen? **2** Emlékezzél meg
községedről, melyet szereztél hajdanában, örökséged törzséről,
melyet megváltottál; Czión hegyéről, a melyen lakoztál! **3** Emeld
lépteidet az örök romok felé; mindenképen rombolt az ellenség
a szentélyben. **4** Ordítottak szorongatóid gyülekezőhelyed
belsejében, tették az ő jeleiket jelekké. **5** Úgy tünik föl, mint a ki
fölfelé viszi a fák sűrűjébe a fejszéket; **6** s most faragványait
egyaránt baltákkal és csákányokkal leütik. **7** Tűzbe borították
szentélyedet, földig szentségtelenítették meg neved hajlékát. **8**

Mondták szivükben: Nyomjuk el egyaránt! Elégették Istennek
mind a gyülekező helyeit az országban. **9** Jeleinket nem láttuk,
nincs többé próféta és nálunk senki sincs, a ki tudná, meddig?
10 Meddig, oh Isten, gyaláz a szorongató, káromolja az ellenség
nevedet mindétig? **11** Mért vonod vissza kezedet s jobbodat?
Húzd ki öledből, semmisíts! **12** Hiszen Isten a királyom hajdantól
fogva, ki segítséget mível a földön. **13** Te szétmorzsoltad erőddel
a tengert, összetörted a szörnyetegek fejeit a vize-ken; **14**
te szétzúztad a leviátán fejeit, adod eledelül a pusztalakók
népének; **15** te hasítottál forrást és patakot, te kiszárítottál tartós
folyamokat. **16** Tied a nappal, tied az éjjel is, te készítottél világítót
és napot; **17** te megállapítottad mind a föld határait, nyár és tél,
te alkottad őket. **18** Emlékezzél meg erről: ellenség gyalázta az
Örökkévalót és aljas nép káromolta nevedet. **19** Ne add a vadnak
gerliczéd lelkét, szegényeid életét ne felejtsd el mindenkorra. **20**
Tekints a szövetségre; mert megteltek az ország sötét helyei
erőszak tanyáival. **21** Ne térjen vissza megszégyenülten az
elnyomott, szegény és szűkölködő dicsérjék nevedet! **22** Kelj föl,
Ieten, vidd ügyedet, emlékezzél gyalázásodról az aljas részéről
egész nap. **23** Ne felejtsd el szorongatóid hangját, támadóid
zajongását, mely folyton felszáll!

75 A karmesternek. Ne ronts szerint. Zsoltár Ászáftól. Ének.
Hálát adtunk neked, Isten, hálát adtunk; hisz közel a neved:
elbeszélték csodatotteidet. **2** Midőn kitűzöm a határidőt, én
egyenességgel ítélek. **3** Megbomlanak a föld és minden
lakói, én megszilárdítottam oszlopait. Széla. **4** Mondtam a
kevélykedőknek: ne kevélykedjetek és a gonoszoknak: ne
emeljetek szarvat; **5** ne emeljétek a magasba szarvatokat,
ne beszéljetek nyakasan daczosat! **6** Mert nem keletről és

nyugatról, se nem puszta felől van emelkedés; **7** hanem Isten
a bíró: ezt lealázza és amazt fölemeli. **8** Mert serleg van az
Örökkévaló kezében és habzik a bor – telve itallal s abból
csurgat: bizony a seprűjét szívják, isszák mind a föld gonoszai.
9 De én örökké hirdetem; hadd zengek Jákób Istenének. **10** És
a gonoszok szarvait mind levágom, emelkedjenek az igaznak
szarvai.

76 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Ászáftól. Ének.
Ismeretes az Isten Jehúdában, Izraélben nagy a neve. **2**
Sálémben van az ő sátora és hajléka Cziónban. **3** Ott törte össze
az íj villámait, paizsot és kardot és a harczot. Széla. **4** Tündöklő
vagy, hatalmas, a ragadmány hegyei felől. **5** Kifosztattak az
erős szivűek, szendergik álmukat, és nem találták kezüket mind
a had emberei. **6** Dorgálásodtól, Jákób Istene, mélyen alszik
mind a szekérhad, mind a ló. **7** Te félelmetes vagy, s ki állhat
meg előtted, mihelyt haragszol! **8** Az égből hallattál ítéletet,
a föld megfélemlett és lecsendesedett, **9** midőn fölkelt Isten
a törvényre, hogy megsegítse mind a föld alázatosait. Széla.
10 Mert az emberek dühe magasztal téged, midőn maradékuk
dühösségbe övezkedik. **11** Tegyetek fogadást és fizessétek
meg az Örökkévalónak, a ti Istenteknek; mind a körülőtte levők
vigyenek ajándékot a félelmesnek, **12** aki leszeli a fejedelmek
indulatát, félelmetes a föld királyainak.

77 a karmesternek. Jedútún számára. Ászáftól. Zsoltár.
Hangommal az Istenhez hadd kiáltok, hangommal az Istenhez,
és ő figyel reám. **2** Szorultságom napján az Urat kerestem;
kezem éjjel kinyújtva van s nem dermed meg, vonakodott lelkem
megvigasztalódni. **3** Istenre ha emlékezem, sóhajtanom kell;
ha gondolkodom, elborul lelkem. Széla. **4** Tartod szemem

őrzőit, nyugtalankodom s nem beszélhetek. **5** Elgondolom
a hajdankor napjait, az ősidőknek éveit. **6** Ha emlékezem
éjjel hárfajátékomra, gondolkodnom kell szívemben és fürkész
lelkem: **7** Örökre elvet-e az Úr és nem fog már többé kedvelni?
8 Megszünt-e kegyelme mindenkorra, elfogyott-e az igéret
nemzedékre meg nemzedékre? **9** Elfelejtett-e könyörülni Isten,
avagy haragban elzárta-e irgalmát? Széla. **10** Azt mondtam: az
a szenvedésem, hogy megváltozott a legfelsőnek jobbja. **11**
Emlékezem Jáh cselekedeteire, midőn emlékezem hajdankori
csodádról; **12** elmélkedem minden tettedről és cselekményeiden
elgondolkodom. **13** Isten, szentségben van az utad; ki oly nagy
isten, mint az Isten? **14** Te vagy az Isten, ki csodát mível,
tudattad a népek közt erődet. **15** Megváltottad karoddal népedet,
Jákób és József fiait. Széla. **16** Láttak téged a vizek, oh Isten,
láttak a vizek, megremegtek, meg is reszkettek a mélységek. **17**
Vizet ömlesztettek a felhők, dörejt hallattak a fellegek, nyilaid is
szerte jártak; **18** hallik dörgésed a forgatagban, megvilágították
villámok a világot, megreszketett és megrendült a föld. **19**
Tengeren át volt utad és ösvényed nagy vizeken, és nyomdokaid
nem voltak fölismerhetők. **20** Vezetted népedet, mint juhokat,
Mózes és Áron által.

78 Oktató dal. Ászáftól. Figyelj, népem, tanomra, hajtsátok
fületek szájam beszédjeire! **2** Hadd nyitom meg példázattal
szájamat, bugyogtatok rejtvényeket a hajdankorból. **3** Miket
hallottunk és megtudtuk és őseink elbeszélték nekünk: **4**
nem titkoljuk el fiaiktól, az utóbbi nemzedéknek elbeszélve
az Örökkévaló dicséreteit, hatalmát s csodás tetteit, melyeket
mívelt. **5** Fölállított bizonyságot Jákóbban, tant helyezett el
Izraélben, melyeket megparancsolt őseinknek, hogy azokat

tudassák fiaikkal; **6** azért, hogy tudja az utóbbi nemzedék, a
születendő fiak, keljenek föl és beszéljék el az ő fiaiknak: **7** hogy
Istenbe vessék bizalmukat, s ne felejtsék el Isten cselekedeteit
és parancsolatait óvják meg, **8** s ne legyenek mint őseik,
makacskodó és engedetlen nemzedék, nemzedék, mely nem
szilárdította szívét, s Istenhez nem volt hűséges a lelke. **9** Efraim
fiai, fegyverkezett íjászok, megfordultak a harcznak napján.
10 Nem őrizték Isten szövetségét és vonakodtak tana szerint
járni; **11** elfelejtették cselekményeit és csodatotteit, melyeket
láttatott velük. **12** Őseik előtt tett csodát Egyiptom országában,
Czóan mezején. **13** Meghasította a tengert a átvonultatta őket,
s megállította gátképpen a vizeket. **14** Vezette őket felhővel
nappal, s egész éjjel tűz fényével. **15** Sziklákat hasított a
pusztában, s itatta bőven mint mélységekből; **16** fakasztott folyó
vizeket a szirtből, s aláeresztett folyamokként vizeket. **17** De
még tovább is vétkeztek ellene, engedetlenkedve a Legfelső
iránt a sivatagban. **18** Megkísértették Istent szivükben, eledelt
kérvén vágyuknak. **19** Isten ellen beszéltek, mondták: Bír-e
Isten asztalt teríteni a pusztában? **20** Lám, ráütött a sziklára
és vizek folytak és patakok ömlöttek: kenyeret is bír-e adni,
avagy húst készíthet-e népének? **21** Azért, meghallván az
Örökkévaló, fölgerjedt, és tűz gyuladt ki Jákób ellen s harag is
szállt föl Izraél ellen; **22** mert nem hittek Istenben és nem bíztak
segítségében. **23** Megparancsolta tehát a felhőknek fölül és az
ég ajtóit megnyitotta, **24** hullatott rájuk mannát, hogy egyenek,
égi gabonát adott nekik; **25** menybeliek kenyerét ette az ember,
eleséget küldött nekik jóllakásra. **26** Keleti szelet indított az égen
és hajtotta erejével a déli szelet; **27** hullatott rájuk húst, mint a por,
s mint a tengerek fövenye, szárnyas madarat; **28** leesni engedte

tábora közepébe, az ő hajlékai körül. **29** Ettek és jóllaktak
nagyon és a mire vágyódtak, elhozta nekik. **30** El sem álltak
vágyuktól, még szájukban volt ételük, **31** és Isten haragja ellenük
fölszállt, öldökölt kövéreik közt és Izraél ifjait legörnyesztette.
32 Mindamellett még vétkeztek és nem hittek csodatetteiben;
33 így hiábavalóságban fogyatta el napjaikat és esztendeiket
rémületben. **34** Ha ölte őket, keresték őt és újra fölkeresték
Istent, **35** megemlékeztek, hogy Isten a sziklájuk s a legfelső
Isten a megváltójuk. **36** És hitegették őt szájukkal, és nyelvükkel
hazudtak neki; **37** de szivük nem volt szilárd iránta s nem voltak
hűségesek szövetségében. **38** De ő irgalmas, megbocsát bűnt
és nem pusztít, sokszorta elfordítja haragját és nem ébreszti föl
egész hevét. **39** Megemlékezett, hogy bús ők; lehellet, mely
elszáll és meg nem tér. **40** Hányszor engedetlenkedtek iránta
a pusztában, búsították a sivatagban! **41** Újra megkísértették
Istent és Izraél szentjét felbőszítették, **42** nem emlékeztek meg
kezéről, a napról, melyen kiváltotta őket a szorongatótól, **43**
hogy Egyiptomban tette jeleit és csodáit Czóan mezején. **44**
Vérré változtatta folyamaikat, hogy nem ihatták folyóvizeiket. **45**
Bocsátott rájuk gyülevész vadat és az emésztette őket, békát
és az pusztította őket. **46** A tücsöknek adta át termésüket és
szerzeményüket a sáskának. **47** Megölte jégesővel szőlőjüket,
s vadfügefáikat jeges kővel. **48** Átszolgáltatta a jégesőnek a
barmukat és jószágukat a villámoknak. **49** Bocsátotta rájuk
föllobbant haragját: felindulást, haragvást és szorongatást,
vészangyalok csapatját. **50** Ösvényt egyengetett haragjának,
nem vonta meg a haláltól lelküket és éltüket kiszolgáltatta a
dögvésznek; **51** megvert minden elsőszülöttet Egyiptomban,
erők zsengéjét Chám sátraiban. **52** Elindította népét mint a

juhokat és vezérelte mint a nyájat a pusztában; **53** vezette
őket bizton és nem rettegtek, ellenségeiket pedig elborította
a tenger. **54** Elvitte őket szent határába, a hegyhez, melyet
jobbja szerzett. **55** Kiűzött előlük nemzeteket, juttatta azokat
kiosztott birtokul és lakoztatta sátraikban Izraél törzseit. **56** De
megkísértették és engedetlenkedtek Isten a Legfelső, iránt és
bízonyságaít nem őrizték meg. **57** Eltértek és hűtelenkedtek,
mint őseik, megfordultak, mint a csalfa íj. **58** Bosszantották
magaslataikkal és faragott képeikkel ingerelték. **59** Hallotta
Isten és fölháborodott és megvetette nagyon Izraélt. **60** Ott
hagyta Síló hajlékát, a sátrat, ahol emberek közt lakozott. **61**
Fogságra adta hatalmát, és dicsőségét szorongatónak a kezébe.
62 Átszolgáltatta népét a kardnak és fölháborodott birtoka ellen.
63 Ifjait tűz emésztette, hajadonai pedig nászéneket nem értek.
64 Papjai a kard által estek el, és özvegyei nem siratták. **65**
Ekkor fölébredt mint alvó az Úr, mint vitéz, ki felujjong bortól;
66 s megverte szorongatóit, s meghátráltak; örök gyalázatot
juttatott nekik. **67** De megvetette József sátrát s Efraim törzsét
nem választotta; **68** hanem kiválasztotta Jehúda törzsét, Czión
hegyét, melyet megszeretett. **69** És fölépítette, mint a magas
eget, szentélyét, mint a földet, melyet örökre megalapított. **70** S
megválasztotta szolgáját Dávidot s elvette őt a juhok aklai mellől;
71 szoptatós juhok mögől hozta el őt, hogy legeltesse népét
Jákóbot és Izraélt, az ő birtokát; **72** legeltette is őket szívének
gáncstalansága szerint, s kezei értelmességével vezette őket.

79 Zsoltár Ászáftól. Isten, birtokodba behatoltak nemzetek,
megtisztátalanították szent templomodat, romhalmazzá tették
Jeruzsálemet. **2** Odaadták szolgáid hulláját eledelül az ég
madarának, jámboraid húsát a föld vadjának. **3** Víz gyanánt

ontották vérüket Jeruzsálemnek körülötte s nem temetett senki.
4 Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, gúnnyá és csúffá a
körülöttünk levőknek. **5** Meddig, Örökkévaló, haragszol mindétig,
ég mint a tűz buzgalmad? **6** Öntsd ki hevedet a népekre, melyek
téged nem ismernek, s a királyságokra, melyek nevedet nem
szólítják; **7** mert megették Jákóbot és hajlékát elpusztították. **8**
Ne emlékezzél rovásunkra az elődök bűneiről, gyorsan elénkbe
jőjjön irgalmad, mert megfogytunk nagyon. **9** Segíts minket,
üdvünk Istene, neved dicsőségének dolgáért; ments meg és
bocsásd meg vétkeinket neved kedvéért! **10** Miért mondják
a nemzetek: hol az Istenük? Legyen tudomásul a nemzetek
közt, szemeink láttára, szolgáid kiontott vérének megtorlása!
11 Jusson eléd a foglyok nyögése! Karod nagysága szerint
tartsd fönn a halálnak fiait! **12** És térítsd meg szomszédainknak
hétszeresen az ő ölükbe gyalázásukat, mellyel téged gyaláztak,
Uram! **13** Mi pedig, a te néped s legelőd juhai, hálát adunk neked
örökké, nemzedékre meg nemzedékre beszéljük el dicséretedet!

80 A karmesternek. Liliomok szerint. Tanuság Ászáftól. Zsoltár.
Izraél pásztora, figyelj, aki mint juhokat vezeted Józsefet,
kérubok fölött trónoló, tündökölj fel! **2** Efraim, Benjamin és
Menasse előtt serkentsd fel hatalmadat és jer segitségül
nekünk! **3** Isten, állíts helyre minket, s világíttasd arczodat, hogy
megsegíttessünk! **4** Örökkévaló, Isten, seregek ura, meddig
füstöl haragod néped imádsága mellett? **5** Adtál enniök könnyet
kenyérül, itattad őket könnyekkel mércze számra. **6** Viszállyá
tettél minket szomszédainknak, s ellenségeink gúnyolódnak. **7**
Isten, seregek ura, állíts helyre minket s világíttasd arczodat,
hogy megsegíttessünk! **8** Szőlőtőt szakítottál ki Egyiptomból,
elűztél nemzeteket és azt elültetted. **9** Helyet készítettél előtte,

meggyökereztette gyökereit és megtöltötte az országot. **10**
Hegyek boríttattak be árnyékától s ágai akár Isten czédrusai. **11**
Tengerig eresztette indáit s a folyamig hajtásait. **12** Miért törted
át kerítéseit úgy, hogy leszedik mind az útonjárók; **13** lerágja
vadkan az erdőből, s mi a mezőn sürög, lelegeli? **14** Isten,
seregek ura, fordulj, kérlek, tekints le az égből és lásd és gondolj
rá erre a szőlőtőre, **15** s oltalmazd azt, amit jobbod ültetett, s
a csemetét, melyet erőssé neveltél magadnak. **16** Meg van
égetve tűztől, le van vagdalva; arczod dorgálásától vesszenek
el! **17** Legyen kezed jobbodnak embere fölött, az emberfia fölött,
kit erőssé neveltél magadnak. **18** S mi nem térünk el tőled,
éltess minket, hogy nevedet szólítsuk. **19** Örökkévaló, Isten,
seregek ura, állíts helyre minket, világíttasd arczodat, hogy
megsegíttessünk!

81 A karmesternek, a Gittitre. Ászáftól. Ujjongjatok Istennek, a
mi erőnknek, riadozzatok Jákób Istenének! **2** Hangoztassatok
dalt és hallassatok dobot, kedves hárfát, lanttal együtt! **3**
Fújjátok újholdkor a harsonát, holdtöltekor, ünnepünk napjára. **4**
Mert törvény az Izraél számára, rendelete Jákób Istenének; **5**
bizonyságul tette azt Józsefben, midőn kivonult Egyiptom országa
ellen: Nyelvet, melyet nem ismerek, hallok. **6** Elvontam a tehertől
vállát, kezei megszabadultak a kosártól. **7** A szorultságban hívtál
és kiragadtalak, meghallgattalak a mennydörgés rejtekében,
megvizsgáltalak a pörlekedés vizénél. Széla. **8** Halljad népem,
hadd intselek téged, Izraél, bár hallgatnál rám. **9** Ne legyen
közted idegen isten, s ne borulj le idegen nép istene előtt. **10**
Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki felhoztalak téged
Egyiptom országából: tágra nyisd szájad, megtöltöm azt. **11** De
népem nem hallgatott szavamra, s Izraél nem engedett nekem.

12 Magukra bocsátottam tehát szívük makacságában, járjanak
saját tanácsaik szerint. 13 Vajha népem hallgatna reám, Izraél
utaim szerint járna: 14 rövidesen megaláznám ellenségeiket, s
szorongatóikra fordítanám kezemet; 15 az Örökkévaló gyűlölői
hízelegnének neki s örökké tartana az idejük. 16 Ennie adott
búza zsiradékából, és sziklából jóllakattalak mézzel.

82 Zsoltár Ászáftól. Isten ott áll isteni gyülekezetben, istenek
közepette itél: 2 Meddig itéltek jogtalanul s a gonoszok személyét
tekintitek? Széla. 3 Szerezzetek jogot ügyefogyottnak és árvának,
nyomorút és szegényt mentsetek föl; 4 szabadítsatok meg
ügyefogyottat és szűkölködőt, a gonoszok kezéből mentsétek
meg! 5 Nem tudnak és nem értenek, sötétségben járnak,
meginognak mind a föld alapjai! 6 Én azt mondtam: istenek
vagytok, a Legfelsőnek fiai mindnyájatok. 7 Ámde mint emberek
haltok meg s mint a nagyok egyike estek el. 8 Kelj föl, Isten,
ítéld a földet! Mert te vagy birtokosa mind a nemzeteknek.

83 Ének, zsoltár Ászáftól. Isten, ne legyen nyugtod, ne hallgass
s ne légy csendes, Isten! 2 Mert íme ellenségeid zúgnak és
gyűlölőid fölemelték fejüket. 3 Néped ellen ravaszul tanakodnak
és tanácskoznak oltalmazottjaid ellen. 4 Azt mondták: jertek,
semmisítsük meg őket a nemzetek sorából, hogy többé ne
említtessék Izraél neve! 5 Mert egy szívvel tanácskoztak
egyaránt, ellened szövetséget kötnek: 6 Edóm sátrai, meg
az ismaeliták, Móáb és a hágáriak, 7 Gebál és Ammón és
Amálék, Peléset Czórnak lakóival együtt. 8 Assúr is csatlakozott
hozzájuk, karjukká lettek Lót fiainak. Széla. 9 Tégy velük mint
Midjánnal, mint Szíszerával, mint Jábinnal Kisón patakjánál!
10 Megsemmisültek Endórban, trágyájává lettek a földnek. 11
Tedd őket, nemeseiket, olyanokká mint Órébet és Zeébet, és

mint Zébachot és Czalmunnát mind a fejedelmeiket. **12** Akik azt
mondták: foglaljuk el magunknak Isten hajlékait! **13** Istenem,
tedd őket olyanokká mint a porforgatagot, mint a tarlót a szél
előtt! **14** Mint tűz, mely erdőt éget, és mint a láng, mely föllobbant
hegyeket. **15** Úgy üldözd őket viharoddal, és szélvészeddel
rémítsd el. **16** Töltsd el arczukat szégyennel, hogy keressék
nevedet, oh Örökkévaló! **17** szégyenüljenek meg és rémüljenek
el örökké, piruljanak és vesszenek el! **18** S tudják meg, hogy te,
meg neved, oh Örökkévaló egyedül vagy, a legfelső az egész
föld fölött.

84 A karmesternek, a Gittitre. Kórach fiaitól. Zsoltár. Mi
kedvesek a te lakaid, Örökkévaló, seregek ura! **2** Vágyódott
és epedt is a lelkem az Örökkévaló udvarai után; szívem s
húsom ujjonganak az élő Isten felé. **3** A madár is talált házat
és a fecske fészket magának, a hová fiókáit tette, a te oltáraid
mellett, oh Örökkévaló, seregek ura, én királyom és Istenem. **4**
Boldogok, kik házadat lakják, egyre dicsérnek téged. Széla.
5 Boldog az ember, kinek benned van az ereje, kiknek útjaid
vannak szívükben; **6** kik átvonulnak a sírás völgyén, forrássá
teszik azt, áldásba is burkolja a tavaszi eső. **7** Haladnak erőről
erőre, megjelennek Isten előtt Cziónban. **8** Örökkévaló, Isten,
seregek Ura, halljad imádságomat, figyelj, Jákób Istene! Széla.
9 Mi paizsunk, lásd, oh Isten és tekintsd fölkentednek arczát. **10**
Mert jobb egy nap udvaraidban ezernél, inkább választom a
küszöbön időzni Istenem házában semmint lakni gonoszságnak
sátraiban. **11** Mert nap és paizs az Örökkévaló, az Isten; kegyet
és dicsőséget ád az Örökkévaló – nem vonja meg a jót a
gáncstalanul járóknak. **12** Örökkévaló, seregek Ura, boldog az
ember, ki benned bízik!

85 A karmesternek. Kórach fiaitól. Zsoltár. Kedvelted,
Örökkévaló, országodat, visszahoztad Jákób foglyait, **2**
megbocsátottad néped bűnét, eltakartad minden vétküket.
Széla. **3** Visszavontad egész indulatodat, elfordítottad föllobbant
haragodat. **4** Térj vissza hozzánk, üdvünk Istene, és oszlasd el
bosszúságodat ellenünk. **5** Örökké haragszol-e reánk, elhúzod
haragodat nemzedékig meg nemzedékig? **6** Nemde te újra
fölélesztesz majd minket, hogy néped örüljön benned! **7** Engedd
látnunk, Örökkévaló, szeretetedet, és üdvödet add nekünk! **8**
Hadd hallom, mit beszél az Isten, az Örökkévaló, midőn békét
beszél népéhez és jámboraihoz, csak balgaságba ne essenek
vissza. **9** Bizony közel van tisztelőihez az ő üdve, hogy dicsőség
lakozzék országunkban. **10** Szeretet és hűség találkoztak,
igazság és béke csókolóztak; **11** hűség a földből sarjad, igazság
az égből tekint le. **12** Az Örökkévaló is adja a jót és országunk
megadja termését. **13** Igazság járjon előtte s útnak eressze
lépteit.

86 Ima Dávidtól. Hajlítsd, oh Örökkévaló, füledet, hallgass meg,
mert szegény és szűkölködő vagyok. **2** Őrizd meg lelkemet, mert
jámbor vagyok; segítsd meg szolgádat, te oh Istenem, azt a ki
benned bízik. **3** Kegyelmezz meg nekem, Uram, mert hozzád
kiáltok föl egész nap. **4** Örvendeztesd meg szolgád lelkét,
mert hozzád, Uram, viszem lelkemet. **5** Mert te, Uram, jóságos
vagy és bűnbocsátó, bőséges a szeretetben mindazok iránt, kik
téged hívnak. **6** Figyelj, Örökkévaló, imádságomra, s figyelmezz
könyörgéseim szavára. **7** Szorultságom napján hívlak, mert
meghallgatsz engem. **8** Nincs olyan mint te az istenek közt, Uram,
és semmi olyan mint a műveid. **9** Mind a nemzetek, melyeket
alkottál, majd jönnek és leborulnak előtted, Uram, és tiszteletet

adnak nevednek; **10** mert nagy vagy és csodákat mívelő te,
oh Isten, egyedül. **11** Igazits engem, Örökkévaló, útadra, hogy
járjak igazságodban, egyesítsd szívemet, hogy félje nevedet. **12**
Hadd magasztallak Uram, Istenem, egész szivemmel és hadd
tisztelem nevedet örökké; **13** mert szereteted nagy én rajtam, és
kimentetted lelkemet a mélységes alvilágból. **(Sheol h7585)** **14**
Isten, kevélyek támadtak ellenem és erőszakosok csapatja tört
lelkemre, és téged nem tartottak szemük előtt. **15** De te, Uram,
irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszantűrő és bőséges a
szeretetben és igazságban. **16** Fordulj felém és kegyelmezz
nekem, add erődet a te szolgádnak és segíts szolgálód fiának. **17**
Tégy rajtam jelt, a jóra, hogy lássák gyűlölőim és szégyenüljenek
meg, hogy te, Örökkévaló, megsegítettél és megvígasztaltál
engem.

87 Kórach fiaitól. Zsoltár, ének. Alapítását szent hegyeken
2 szereti az Örökkévaló, Czión kapuit, Jákób minden hajlékai
fölött. **3** Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa te! Széla.
4 Megemlítem Ráhábot és Bábelt ismerőimül; íme Peléset meg
Czór Kússal együtt: ez született ott! **5** Cziónról pedig mondják
Ember meg ember született benne – és ő, a Legfelső, szilárdítsa
meg! **6** Az Örökkévaló számlálgatja, mikor beirja a népeket:
ez született ott! Széla. **7** Énekesek meg fuvolások – mind a
forrásaim te benned vannak!

88 Ének, zsoltár. Kórach fiaitól. A karmesternek, Máchalát
szerint, éneklésre. Oktató dal az ezráchi Hémántól. Örökkévaló,
segítségem Istene, nappal kiáltok, meg éjjel teelőtted; **2** jusson
eléd imádságom, hajlítsd füledet fohászkodásomra. **3** Mert
jóllakott lelkem bajokkal és életem az alvilághoz ért. **(Sheol h7585)**
4 Azokhoz számíttattam, kik a gödörbe szállnak, olyan lettem

mint erő nélkül levő férfi **5** a holtak között, odavetve, miként
megölöttek, sírban fekvők, kikről nem emlékezel többé, hisz ők
elszakíttattak kezedtől. **6** Helyeztél engem a legal só gödörbe,
sötétségbe, mélységbe. **7** Haragod reám eresztette súlyát, és
mind a hullámaiddal sújtottál. Széla. **8** Eltávolítottad ismerőseimet
tőlem, utálattá tettél engem nekik, elzárva vagyok, nem juthatok
ki. **9** Szemem elepedt a nyomortól, hívtalak téged, Örökkévaló,
mindennap, kiterjesztettem hozzád kezeimet. **10** A holtaknak
teszel-e csodát, avagy árnyak kelnek-e föl, magasztalnak-e
téged? Széla. **11** Elbeszélik-e a sírban szeretetedet, hűségedet
az enyészetben? **12** Ismerik-e a sötétségben csodádat, és
igazságodat a feledés országában? **13** Én pedig hozzád, oh
Örökkévaló, fohászkodtam és reggel elédbe jut imádságom. **14**
Miért, oh Örökkévaló, veted el lelkemet, rejted el arczodat előlem?
15 Szegény vagyok én és sínylődő ifjuságtól fogva, viselem
ijedelmeidet, oda vagyok. **16** Elvonulnak fölöttem föllobbanásaid,
rettentéseid megsemmisítettek engem. **17** Körülvettek mint a víz
egész nap, közrefogtak engem egyaránt. **18** Eltávolítottál tőlem
barátot és társat, ismerőseim – csupa sötétség.

89 Oktató dal az ezráchi Étántól. Az Örökkévaló kegyeit hadd
éneklem örökké, nemzedékre meg nemzedékre szájammal
tudatom hűségedet. **2** Mert mondom: Örökre fölépül a kegy,
az egekben ott szilárdítod meg hűségedet. **3** Szövetséget
kötöttem kiválasztottammal, megesküdtem Dávid szolgámnak:
4 mindörökre megszilárdítom magzatodat, fölépítem trónodat
nemzedékre meg nemzedékre. Széla. **5** És magasztalják az egek
csodádat, Örökkévaló, hűségedet is a szentek gyülekezetében.
6 Mert ki a mennyben vethető egybe az Örökkévalóval, hasonlít
az Örökkévalóhoz az istenfiak között? **7** Isten rettenetes a

szentek tanácsában nagyon, és félelmetes mind a körülötte
levők fölött. **8** Örökkévaló, seregek Istene, ki olyan mint te,
hatalmas, oh Jáh? Hűséged körülötted van. **9** Te uralkodol a
tenger gőgösségén, mikor emelkednek hullámai, te csendesíted
le. **10** Te összezúztad, mint megölöttet, Ráhábot; erős karoddal
szerteszórtad ellenségeidet. **11** Tied az ég, tied a föld is, világ és
teljessége – te alapítottad meg. **12** Észak és dél te teremtetted;
Tábor és Chermón nevedben újjonganak. **13** Tied a kar a
hatalommal együtt, erős a kezed, magas a jobbod. **14** Igazság
és jog trónod talapzata, szeretet és hűség színed elé járulnak.
15 Boldog a nép, mely ismeri a riadást; Örökkévaló, arczod
világosságában járnak. **16** Nevedben vigadnak egész nap és
igazságodban felmagasodnak. **17** Mert erős ékességük vagy s
kedvelésed által emelkedik szarvunk. **18** Mert az Örökkévalóé a
mi paizsunk és Izraél szentjéé a mi királyunk. **19** Akkoron szóltál
látomásban jámboraidhoz s mondtad: segítséget nyújtottam
egy vitéznek, kiemeltem egy ifjút a nép közűl; **20** megtaláltam
szolgámat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt. **21** A ki mellett
szilárdan lest a kezem, karom is erősíti őt. **22** Nem fogja őt
szorítani ellenség, s jogtalanság embere nem sanyargatja. **23**
Szétütöm előle szorongatóit, és sújtom gyűlölőit. **24** Hüségem és
kegyem vele van s nevem által emelkedik szarva. **25** Rávetem
kezét a tengerre és folyamokra jobbját. **26** Ő szólít engem Atyám
vagy, Istenem és segítségem sziklája; **27** én meg elsőszülőtté
teszem őt, legfelsőbbjévé a föld királyainak. **28** Örökké megőrzöm
neki kegyemet, és szövetségem hűséges iránta. **29** Mindig
maradóvá teszem magzatát és trónját olyanná, mint az ég napjai.
30 Ha elhagyják fiai tanomat és rendeleteim szerint nem járnak; **31**
ha törvényeimet megszentségtelenítik és paranesaimat nem őrzik

meg: **32** vesszővel bűntetem meg elpártolásukat és csapásokkal
bűnüket. **33** De kegyemet nem bontom meg, hogy elvegyem tőle,
és nem tagadom meg hűségemet. **34** Nem szentségtelenítem
meg szövetségemet, s a mi kijött ajkaimon, nem változtatom meg.
35 Egyet esküdtem szentségemre, nem hazudom Dávidnak:
36 Magzata örökké lesz, és a trónja mint a nap előttem; **37**
mint a hold szilárdan lesz örökké és tanu van a mennyben,
hűséges. Széla. **38** De te megutáltál és megvetettél, fölháborodtál
fölkented ellen. **39** Meghiusítottad szolgád szövetségét, földig
megszentségtelenítetted koronáját. **40** Áttörted mind a kerítéseit,
rettegéssé tetted erősségeit; **41** kifosztották mind az utonjárók,
gyalázatává lett szomszédjainak. **42** Emelkedni engedted
szorongatóinak jobbját, megörvendeztetted mind az ellenségeit.
43 Sőt visszafordítottad kardjának élét és nem engedted megállni
a karczban. **44** Megszüntetted tiszta fényét, és trónját földre
döntötted. **45** Megrövidítetted ifjúsága napjait, borítottál szégyent
rá. Széla. **46** Meddig, oh Örökkévaló, rejtőzöl el örökre, ég
mint a tűz a haragod? **47** Emlékezzél, mi mulandó vagyok, mi
hiábavalóságra teremtetted mind az ember fiait! **48** Mely férfi él
és nem lát halált, menti meg lelkét az alvilág hatalmától? Széla.
(Sheol h7585) **49** Hol vannak előbbi kegyeid, Uram, melyekről
hűségedben esküdtél meg Dávidnak? **50** Emlékezzél, Uram,
szolgáid gyalázatáról, melyet hordok ölemben, mind a sok nép
részéről, **51** melylyel gyalázták ellenségeid, oh Örökkévaló,
melylyel gyalázták felkentednek nyomdokait. **52** Áldva legyen az
Örökkévaló, örökre! Ámen és Ámen!

90 Ima Mózestől, az Isten emberétől. Uram! Menedék voltál te
nekünk nemzedékben meg nemzedékben. **2** Mielőtt hegyek
születtek és létesítottél földet és világot és öröktől örökké te

vagy Isten. **3** Viaszatéríted a halandót szétporlásig és azt
mondod: térjetek vissza, emberfiai! **4** Mert ezer esztendő
a te szemeidben, akár a tegnapi nap, midőn elvonul s az
őrszak az éjjelen. **5** Elsodortad őket, mintegy alvásban vannak:
reggel mint a fű felsarjad, **6** reggel virul és felsarjad, estére
elhervad és elszárad. **7** Mert elfogyatkoztunk haragod által, és
heved által megrémültünk. **8** Magad elé helyezted bűneinket,
rejtelmeinket arczod világosságába. **9** Mert mind a napjaink
eltüntek felindulásod által, elfogyasztottuk éveinket, mint leheletet.
10 Éveink napjai – van azokban hetven esztendő s ha jó erőben,
nyolczvan esztendő; és büszkeségük: fáradság és baj, mert
sebesen elillan s mi tova rebbentünk. **11** Ki ismeri haragodnak
hatalmát, s a mely olyan mint a félelmed, felindulásodat? **12**
Napjainkat számlálni ekkép tudasd, hogy bölcs szívet nyerjünk.
13 Fordulj felénk, Örökkévaló, – meddig még? – és könyörülj meg
szolgáidon. **14** Engedj jóllaknunk reggel szereteteddel, hadd
ujjongjunk és örüljünk minden napjainkban. **15** Örvendeztess
minket, mint a hány napon át szenvedtettél, a hány éven át bajt
láttunk. **16** Jelenjék meg szolgáidnak a te cselekvésed és a te
díszed gyermekeiken. **17** S legyen az Úrnak a mi Istenünknek
kelleme mi rajtunk, s kezeink munkáját szilárdítsd meg nálunk, a
kezeink munkáját – szilárdítsd azt meg!

91 A ki lakik a Legfelsőnek rejtekében, a Mindenhatónak
árnyékában honol – **2** azt mondom az Örökkévalóról menedékem
és váram, Istenem, a kiben bízom. **3** Mert ő megment téged a
madarásznak tőrétől, a veszedelmes dögvésztől. **4** Szárnytollával
beföd téged és szárnyai alatt találsz menedéket; paizs és pánczél
az ő hűsége. **5** Nem kell félned az éjszaka rettegésétől, a nyíltól,
mely nappal repül; **6** a dögvésztől, mely a homályban jár, a

pestistől, mely délben pusztít. **7** Elhull oldalodról ezer, és tizezer
a jobbodról: te hozzád nem közelít. **8** Csak szemeiddel fogod
nézni, a gonoszoknak fizetségét látni. **9** Mert te azt mondtad: az
Örökkévaló az én menedékem, a Legfelsőt tetted menhelyeddé.
10 Nem esik meg rajtad szerencsétlenség, és csapás nem
közeledik sátorodhoz; **11** mert az ő angyalait rendeli melléd,
hogy megőrizzenek téged mind az utjaidon. **12** Tenyerükön
hordanak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat. **13** Oroszlán és
vipera fölött lépdelsz, letiprasz fiatal oroszlánt és sárkányt. **14**
Mert én rajtam csüng, tehát megszabadítom, megótalmazom,
mert ismeri nevemet. **15** Szólít engem és én meghallgatom,
vele vagyok szorongatásban, kiragadom és tiszteltté teszem. **16**
Hosszú élettel lakatom jól és látnia engedem segítségemet.

92 Zsoltár. Ének a szombat napjára. Jó hálát mondani az
Örökkévalónak és zengeni a te nevedet, Legfelső, **2** hirdetni
reggel a te szeretetedet és hűségedet az éjszakákon: **3** a tizhúron
és a lanton, zeneszóval a hárfán. **4** Mert megörvendeztettél,
oh Örökkévaló, cselekvéseddel, kezeid művein ujjongok. **5**
Mi nagyok a te műveid, Örökkévaló, nagyon mélységesek a
gondolataid! **6** Oktalan ember nem tudja, és balga nem érti ezt:
7 mikor virúlnak a gonoszok, mint a fű, és virágoznak mind a
jogtalanságot cselekvők – hogy megsemmisüljenek mindenkorra.
8 Te pedig örökké a magasban vagy, oh Örökkévaló! **9** Mert íme
ellenségeid, oh Örökkévaló, mert íme ellenségeid elvesznek,
elszélednek mind a jogtalanságot cselekvők. **10** De magassá
tetted mint a rémét szarvamat, kenve vagyok friss olajjal. **11**
Nézdegéli szemem a meglesőimet; az ellenem támadókat, a
gonosztevőket elhallgatják füleim. **12** Az igaz mint a pálmafa
virúl, mint czédrus a Libánonban nagyra nő; **13** elültetve az

Örökkévaló házában, Istenünk udvaraiban virítanak. **14** Még
gyümölcsöt teremnek a vénségben, üdék és zöldelők lesznek;
15 hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, sziklám, és
nincs benne jogtalanság.

93 Az Örökkevaló király lett, fenséget öltött, öltözött az
Örökkévaló, erőbe övezkedett; szilárdan is áll a világ, nem
inog meg. **2** Szilárd a trónod régtől fogva, öröktől fogva vagy
Te. **3** Fölemelték a folyamok, oh Örökkévaló; fölemelték a
folyamok hangjukat, fölemelik a folyamok zúgásukat. **4** Nagy
vizek hangjánál hatalmasabbak a tenger hullámai; hatalmas a
magasban az Örökkévaló! **5** Bizonyságaid hűségesek nagyon;
házadat szentség illeti, Örökkévaló, hosszú időre.

94 Megtorlásnak Istene, Örökkévaló, megtorlásnak Istene,
jelenj meg! **2** Emelkedjél, birája a földnek, hárítsd vissza tettüket
a gőgösökre. **3** Meddig fognak a gonoszok, oh Orökkévaló,
meddig fognak a gonoszok újjongani? **4** Bugyogtatnak, beszélnek
daczosat, kérkednek mind a jogtalanságot cselekvők. **5** Népedet,
Örökkévaló, zúzzák, és birtokodat sanyargatják; **6** özvegyet és
jövevényt ölnek és árvákat gyilkolnak. **7** S azt mondták Nem látja
Jáh s nem ügyel rá Jákób Istene. **8** Ügyeljetek, ti oktalanok a nép
közt, s ti balgák, mikor tértek észre? **9** Vajon a ki fület plántál,
nem hall-e, avagy a ki szemet alkot, nem 1át-e? **10** Vajon a ki
nemzeteket fenyít, nem büntet-e, ő, ki az embert tudásra tanítja?
11 Az Örökkévaló tudja az ember gondolatait, hogy hiábavalóság
azok. **12** Boldog a férfi, kit megfenyítsz, Jáh, és tanodra taníted;
13 hogy nyugtot adj neki bajnak napjaitól, míg megásatik a
gonosznak a verem. **14** Mert nem veti el népét az Örökkévaló,
s birtokát nem hagyja el. **15** Mert igazsághoz tér vissza az
ítélet, és utána mennek mind az egyenesszívüek. **16** Ki támad

mellém a gonosztevők ellen, ki áll oda mellém a jogtalanságot
cselekvők ellen? **17** Hogyha nem volna az Örökkévaló segítségül
nekem, kevés híján sír csendjében lakott volna a lelkem. **18** Ha
azt mondtam: megingott a lábam – szereteted, oh Örökkévaló
támogat engem. **19** Mikor sok a tépelődés én bennem, a te
vigasztalásaid vidámítják föl lelkemet. **20** Vajon társul-e veled
a veszedelmek trónja, az a ki bajt alkot a törvény ellenére?
21 Összecsődülnek az igaznak lelke ellen, s az ártatlan vért
kárhoztatják. **22** De nekem az Örökkévaló mentsvárul lett,
és Istenem menedékem sziklájává; **23** s visszahárította rájuk
gazságukat s rosszaságukban megsemmisíti őket, megsemmisíti
őket az Örökkévaló, a mi Istenünk.

95 Jertek, ujjongjunk az Örökkévalónak, riadjunk üdvünk
sziklájának. **2** Járuljunk szine elé hálaszóval, dalokkal riadjunk
neki! **3** Mert nagy Isten az Örökkévaló s nagy király mind az
istenek fölött; **4** kinek kezében vannak a föld mélységei, s
övéi a hegyek magasságai; **5** kié a tenger, s ő készítette, s a
szárazföldet kezei alkották. **6** Jőjjetek, boruljunk le s hajoljunk
meg, térdeljünk az Örökkévaló, a mi teremtőnk előtt. **7** Mert
Ő a mi Istenünk, s mi legelésének népe és kezének juhai – e
napon vajha hallgatnátok szavára. **8** Ne keményítsétek meg
szíveteket mint Meribánál, mint Massza napján a pusztában, **9**
a hol megkisértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták
cselekvésemet. **10** Negyven évig undorodtam a nemzedéktől s
mondtam: tévelygő szívűek népe ők, s ők nem ismerik utjaimat;
11 úgy hogy megesküdtem haragomban: nem fognak bemenni
nyugvó helyembe!

96 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, énekeljetek
az Örökkévalónak mind a földön levők! **2** Énekeljetek az

Örökkévalónak, áldjátok nevét, hirdessétek napról napra
segitségét! **3** Beszéljétek a nemzetek közt dicsőségét, mind a
népek közt csodatetteit! **4** Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes
nagyon, félelmetes Ő mind az istenek fölött. **5** Mert mind a
népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az eget készítotte. **6**
Fenség és dísz van előtte, erő és pompa szentélyében. **7** Adjatok
az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak
dicsőséget és erőt; **8** adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét,
vigyetek ajándékot és menjetek be udvaraiba! **9** Borúljatok le
az Örökkévaló előtt szent díszben, reszkessetek tőle mind a
földön levők! **10** Mondjátok a nemzetek közt: Az Örökkévaló
király lett, szilárdan is áll a világ, nem inog meg; népeket itél
egyenességgel. **11** Örüljenek az egek s vigadjon a föld, dörögjön
a tenger s teljessége; **12** újjongjon a mező s mind a mi rajta van,
akkor örvendjenek mind az erdő fái: **13** az Örökkévaló előtt, mert
jön, mert jön itélni a földet; itéli a világot igazsággal s a népeket
hűségében.

97 Az Örökkévaló király lett: vigadjon a föld, örüljenek a sok
szigetek! **2** Felhő és sűrű köd van körülőtte, igazság és jog
trónjának talapzata. **3** Tűz jár előtte s elégeti szorongatóit
köröskörül. **4** Megvilágították villámai a világot, látta és reszketett
a föld. **5** Hegyek mint a viasz elolvadtak az Örökkévaló elől, az
egész föld ura elől. **6** Megjelentették az egek az ő igazságát,
hogy lássák dicsőségét mind a népek. **7** Megszégyenülnek
mind a képimádók, kik dicsekszenek a bálványokkal: leborúl-
tak előtte mind az istenek. **8** Hallotta és megörült Czión és
vigadtak Jehúda leányai ítéleteidnek miatta, Örökkévaló! **9**
Mert te, Örökkévaló, legfelső vagy az egész föld fölött, nagyon
fölemelkedtél mind az istenek fölé. **10** A kik szeretitek az

Örökkévalót, gyűlöljétek a rosszat! Megőrzi jámborai lelkeit,
gonoszoknak kezéből megmenti őket. **11** Világosság van elvetve
az igaznak, s az egyenes szivüeknek öröm. **12** Örüljetek, igazak,
az Örökkévalóban, és mondjatok hálát szent nevének!

98 Zsoltár. Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket! Mert
csodatetteket mívelt; segített neki jobbja és szentséges karja. **2**
Megismertette segítségét az Örökkévaló, a nemzetek szemei
előtt Megnyilvání-totta igazságát. **3** Megemlékezett szeretetéről
és hüségéről Izraél háza iránt, látták mind a föld népei Istenünk
segítségét. **4** Riadjatok az Örökkévalónak, mind a földön levők,
fakadjatok ki és ujjongjatok és zengjetek! **5** Zengjetek az
Örökkévalónak hárfával, hárfával és zeneszóval; **6** trombitákkal
és harsonaszóval, riadjatok a király, az Örökkévaló előtt! **7**
Dörögjön a tenger és teljessége, a világ és a benne lakók; **8**
folyamok csapják össze tenyerüket, együttesen ujjongjanak a
hegyek: **9** az Örökkévaló előtt, mert jön itélni a földet; ítéli a
világot igazsággal s a népeket egyenességgel.

99 Az Örökkévaló király lett: remegnek a népek – a ki kérubokon
trónol: meginog a föld. **2** Az Örökkévaló Czíónban nagy, és
magas ő mind a népek fölött. **3** Dicsőítsék nevedet: nagy és
félelmetes, szentséges ő. **4** S erejét a királynak, ki jogot szeret, te
szilárditottad meg egyeneeséggel; jogot és igazságot Jákóbban
te szereztél. **5** Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket,
s boruljatok lábai zsámolyához: szentséges Ő! **6** Mózes és
Árón papjai közül valók, Sámuel neve szólitói közül: szólítják
az Örökkévalót s ő meghallgatja őket. **7** Felhőoszlopban
beszél hozzájuk; megőrizték bizonyságait és a törvényt, melyet
nekik adott. **8** Örökkévaló, mi Istenünk, te meghallgattad őket,
megbocsátó Isten voltál nekik, megtorló is cselekvéseik miatt. **9**

Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok le szent hegyéhez, mert szent az Örökkévaló, a mi Istenünk.

100 Zsoltár hálaáldozatnál. Riadjatok az Örökkévalónak mind a földön levők! **2** Szolgáljátok az Örökkévalót örömmel, jöjjetek eléje ujjongással! **3** Tudjátok meg, hogy az Örökkévaló az Isten, ő teremtett minket s övéi vagyunk, népe és legelésének nyája. **4** Jöjjetek kapuiba hálaszóval, udvaraiba dicsérettel; mondjatok hálát neki, áldjátok nevét! **5** Mert jóságos az Örökkévaló, örökké tart a kegyelme, s nemzedékig meg nemzedékig a hűsége.

101 Dávidtól. Zsoltár. Szeretetet és jogot hadd énekelek, neked, Örökkévaló, hadd zengek. **2** Hadd ügyelek gáncstalan útra – mikor jösz majd hozzám? Járni fogok szívem gáncstalanságában az én házamban. **3** Nem tartok szemeim előtt alávaló dolgot; elpártolást elkövetni, azt gyűlölöm, rám ne ragadjon. **4** Ferde szív távozzék tőlem, rosszról ne tudjak; **5** ki titkon megszólja felebarátját, azt megsemmisítem, a büszke szeműt és telhetetlen szívűt, azt nem viselem el. **6** Szemeimet az ország híveire vetem, hogy velem lakjanak; ki gáncstalan úton jár, az szolgáljon engem. **7** Ne lakjék az én házamban csalárdságot tevő, hazugságokat beszélő ne álljon meg szemeim előtt. **8** Reggelenként megsemmisítem mind az ország gonoszait, hogy kiirtsam az Örökkévaló városából azokat, kik jogtalant tesznek.

102 Imádság, egy szegény számára, midőn ellankad és az Örökkévaló előtt kiönti panaszát. Örökkévaló, halljad imámat, s fohászkodásom jusson hozzád! **2** Ne rejtsd el arczodat tőlem szorultságom napján; hajlítsd hozzám füledet, amely napon felkiáltok, gyorsan hallgass meg! **3** Mert füstben enyésztek el napjaim, és csontjaim átizzottak mint égéstől. **4** Megveretett,

mint a fű, úgy hogy elszáradt a szívem; bizony, elfeledtem
megenni kenyeremet. **5** Nyögésem hangjától odatapadt csontom
húsomhoz. **6** Hasonlítok a puszta pelikánjához, olyan lettem, mint
kuvik a romokban. **7** Virrasztottam s olyan lettem, mint magános
madár a háztetőn. **8** Egész nap gyaláztak ellenségeim; az
ellenem tombolók reám esküdtek. **9** Mert hamut kenyér gyanánt
ettem, s italomat sírással elegyítettem: **10** indulatod és haragod
miatt, mert felkaptál és elhajítottál. **11** Napjaim akár a megnyúlt
árnyék, és én elszáradok, mint a fű, **12** De te, Örökkévaló, örökké
trónolsz, s neved nemzedékig meg nemzedékig tart. **13** Te majd
felkelsz, irgalmazol Cziónnak, mert ideje, hogy kegyelmezz neki,
mert eljött a határidő; **14** mert szolgáid kedvelik a követi és porát
kegyelik. **15** S majd félik a nemzetek az Örökkévaló nevét, s mind
a föld királyai dicsőségedet; **16** mert megépítette az Örökkévaló
Cziónt, megjelent az ő dicsőségében. **17** Odafordult a hontalanok
imájához, s nem vetette meg imádságukat. **18** Fölíratik ez az
utóbbi nemzedék számára, s a megteremtendő nép majd dícséri
Jáht: **19** hogy letekintett szent magasságából, az Örökkévaló
az égből a földre nézett, **20** hogy meghallgassa a fogolynak
jajgatását, hogy megoldozza a halál fiait; **21** hogy hirdessék
Cziónban az Örökkévaló nevét és dícséretét Jeruzsálemben, **22**
mikor népek gyűlnek együvé és királyságok, hogy szolgálják az
Örökkévalót. **23** Megsanyargatta az úton erőmet, megrövidítette
napjaimat. **24** Azt mondom: Istenem, el ne ragadj napjaim
felében, nemzedéken meg nemzedékeken át a te éveid! **25**
Hajdanában alapítottad a földet s kezeid műve az ég; **26** ők
elvesznek, de te megállasz, s mindannyian mint a ruha elkopnak:
mint az öltözetet váltod őket, s ők elváltoznak. **27** De te ugyanaz

vagy, és éveidnek nincsen vége. **28** Szolgáid fiai lakni fognak s
magzatjuk megszilárdul előtted.

103 Dávidtól. Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót s egész
belsőm az ő szent nevét! **2** Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót s
ne feledkezzél meg mind az ő tetteiről! **3** Ő az, ki megbocsátja
minden bűnödet, ki meggyógyítja minden betegségedet; **4**
ki veremből váltja meg éltedet, ki körülvesz téged szeretettel
s irgalommal; **5** ki jóval tartja el díszedet, hogy megújhodik
sasként ifjúságod. **6** Igazságot tesz az Örökkévaló és jogot
mind a zsaroltaknak. **7** Megismerteti útjait Mózessel, Izraél
fiaival cselekvéseit: **8** irgalmas és kegyelmes az Örökkévaló,
hosszantűrő és bőséges a szeretetben. **9** Nem mindétig fog
pörölni s nem örökké haragot tartani. **10** Nem vétkeink szerint
járt el velünk, s nem bűneink szerint bánt velünk. **11** Mert
amint magas az ég a föld fölött: hatalmas volt szeretete az ő
tisztelői fölött. **12** Amint távol van kelet nyugattól: eltávolította
tőlünk bűntetteinket. **13** Amint atya irgalmaz gyermekeinek,
irgalmazott az Örökkévaló az ő tisztelőinek. **14** Mert ő ismeri
hajlamunkat, emlékezik rá, hogy por vagyunk. **15** Halandónak
akár fű a napjai, mint a mező virága úgy virágzik; **16** mert
szél vonult el rajta s nincsen, s nem ismeri őt többé a helye.
17 De az Örökkévaló szeretete öröktől-örökké van tisztelői
fölött, s igazsága jut gyermekeik gyermekeinek: **18** azoknak kik
szövetségét megőrzik s megemlékeznek rendeleteiről, hogy
megtegyék. **19** Az Örökkévaló az égben szilárdította meg
trónját és királysága a mindenségen uralkodik. **20** Áldjátok az
Örökkévalót, ti angyalai, ti hatalmas erejűek, akik végezitek
igéjét, hallgatván igéjének szavára! **21** Áldjátok az Örökkévalót
mind a seregei, szolgálattevői ti, akaratának végzői! **22** Áldjátok

az Örökkévalót, mind a művei ti, uralmának minden helyein!
Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót!

104 Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót! Örökkévaló, én Istenem,
felette nagy vagy, fenséget és díszt öltöttél. **2** Világosságba
burkolózik, mint palástba, kiterjeszti az eget, mint a szőnyeget. **3**
Aki vizekben gerendázta emeleteit, aki fellegeket tesz szekerévé,
aki jár a szélnek szárnyain. **4** Szeleket tesz követeivé, szolgáivá
lobogó tüzet. **5** Talapzataira alapította a földet, hogy meg
ne inogjon mindörökké. **6** Vízárral, mint ruhával takartad be,
a hegyeken vizek állnak; **7** dorgálásodtól megfutamodnak,
dörgésed hangjától szétsietnek – **8** felemelkednek hegyek, alá
sülyednek síkságok – arra a helyre, melyet alapítottál nekik.
9 Határt vetettél, hogy át ne lépjék, hogy újra be ne borítsák
a földet. **10** Aki forrásokat bocsát a völgyekbe, hegyek között
folynak. **11** Itatják minden vadját a mezőnek, vadszamarak a
szomjukat oltják. **12** Fölöttük lakozik az ég madara, a lombok
közül hangot hallatnak. **13** Megitatja a hegyeket emeleteiből,
műveid gyümölcséből jóllakik a föld. **14** Füvet sarjaszt a
baromnak, meg növényt az ember munkája által, előhozván
kenyeret a földből, **15** és bort, mely örvendezteti halandónak
szívét, fénylővé tevén az arczot olajtól, a kenyér pedig erősíti a
halandónak szívét. **16** Jóllaknak az Örökkévaló fái, Libánonnak
czédrusai, melyeket ültetett; **17** ahol madarak fészkelnek, a gólya
– cziprusfák a háza. **18** A magas hegyek a zergéknek valók, a
sziklák menedékül a hegyi nyulaknak. **19** Teremtette a holdat
ünnepek számára, a nap ismeri lementét; **20** szerzesz sötétséget
s lészen éjszaka, akkor mozog minden vadja az erdőnek. **21**
Fiatal oroszlánok ordítanak ragadmányért, így kérvén Istentől
eledelöket. **22** Felsüt a nap visszahúzódnak és tanyáikba

heverednek. **23** Dolgára kimegy az ember és munkájára egész
estig. **24** Mily számosak a te műveid, Örökkévaló! Mindnyáját
bölcseséggel teremtetted, telve van a föld szerzeményeddel. **25**
Emitt a tenger, nagy és széles határú: ott van csúszó-mászó
és száma sincs, kicsiny állatok nagyokkal együtt. **26** Ott hajók
járnak, a leviátán, melyet alkottál, hogy játszadozzon abban. **27**
Mindnyájan hozzád reménykednek, hogy megadjad eledelöket a
maga idején. – **28** Adsz nekik szedegetnek; megnyitod kezedet:
megtelnek jóval. **29** Elrejted arczodat: megrémülnek; visszavonod
leheletüket: kimúlnak s porukhoz térnek vissza. **30** Kibocsátod
leheletedet: megteremtetnek; így újítod meg a föld színét. **31**
Legyen az Örökkévaló dicsősége örökre, örüljön az Örökkévaló
az ő művein! **32** Aki letekintett a földre s az megrengett, megérinti
a hegyeket és füstölögnek. **33** Hadd énekelek az Örökkévalónak
életemben, hadd zengek Istenemnek, amíg vagyok! **34** Legyen
kellemes neki beszédem; én örüljek az Örökkévalóban. **35**
Veszszenek a vétkesek a földről, s gonoszok ne legyenek többé!
Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót! Halleluja!

105 Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólítsátok nevét,
tudassátok a népek közt cselekményeit! **2** Énekeljetek neki,
zengjetek neki, gondolkodjatok el mind az ő csodatettein!
3 Dicsekedjetek szent nevével; örüljön szíve az Örökkévaló
keresőinek! **4** Keressétek föl az Örökkévalót és hatalmát,
arczát keressétek mindig! **5** Emlékezzetek csodatetteiről,
melyeket mívelt, csodajeleiről és szája ítéleteiről. **6** Szolgájának
Ábrahámnak magzatja ti, Jákób fiai, az ő kiválasztottjai! **7**
Ő az Örökkévaló, a mi Istenünk, az egész földön vannak
ítéletei. **8** Örökké megemlékezett szövetségéről, az igéről, melyet
megparancsolt ezer nemzedékre, **9** melyet kötött Ábrahámmal,

és Izsáknak tett esküjéről; **10** megállapította Jákóbnak törvényül,
Izraélnek örök szövetségül; **11** mondván: neked adom Kanaán
országát, birtoktok osztályául! **12** Midőn csekély számúak voltak,
csak kevesen és benne tartózkodók: **13** akkor jártak nemzettől
nemzethez, egyik királyságból más néphez. **14** Nem engedte
embernek, hogy zsarolja őket, s megfenyített miattuk királyokat:
15 ne nyúljatok fölkentjeimhez és prófétáimat ne bántsátok!
16 Éhséget szólított az országra, eltörte a kenyér minden
pálczáját. **17** Küldött előttük egy férfiút, rabszolgául adatott el
József. **18** Békóval sanyargatták lábát, vasba jutott a lelke, **19**
az időig, hogy bekövetkezett az igéje, az Örökkévaló szava
megtisztította őt. **20** Küldött a király s feloldozta, népek uralkodója
s kiszabadította. **21** Úrrá tette háza fölött és uralkodóvá minden
vagyonán, **22** hogy megköthesse nagyjait kedve szerint, és
bölcscsé tegye véneit. **23** És Egyiptomba jutott Izraél, s Jákób
tartózkodott Chám földjén. **24** S megszaporította népét nagyon
és számosabbá tette szorongatóinál. **25** Átváltoztatta szívöket,
hogy meggyűlöljék népét, hogy fondorkodjanak szolgái ellen.
26 Küldte Mózest, az ő szolgáját, Áront, akit kiválasztott; **27**
elvégezték köztük jeleinek dolgait meg csodákat Chám földjén.
28 Küldött sötétséget és sötét lett, s nem engedetlenkedtek
igéje iránt. **29** Átváltoztatta vizeiket vérré s megölte halukat. **30**
Hemzsegett országuk békáktól, királyaik szobáiban. **31** Szólt és
jött gyülevész vad, férgek egész határukba. **32** Jégesőt adott
nekik esőjük gyanánt, lobogó tüzet országukban; **33** elverte
szőlőjüket és fügefájukat és összetörte határuk fáit. **34** Szólt és
jött sáska, nyaló sáska szám nélkül, **35** s megemésztett minden
füvet országukban, s megemésztette földjük gyümölcsét. **36**
Megölt minden elsőszülöttet országukban, zsengéjét minden

tehetségöknek. **37** Erre kivonultatta őket ezüsttel és aranynyal,
és törzsei közt nem volt gyöngélkedő. **38** Örült Egyiptom
kivonultukon, mert rájuk esett rettegésük. **39** Kiterített felhőt
takarónak, meg tüzet, hogy világítson éjjel. **40** Kértek s hozott
fürjet és égnek kenyérevel jóllakatta őket. **41** Sziklát nyitott
és vizek folytak, jártak a sivatagban folyamként. **42** Mert
megemlékezett szent igéjéről Ábrahámhoz, az ő szolgájához. **43**
És kivezette népét vígságban, ujjongásban kiválasztottjait; **44**
adta nekik nemzetek országait, hogy elfoglalják népek fáradalmát:
45 avégett, hogy megőrizzék törvényeit és megtartsák a tanait.
Hallelúja!

106 Hallelúja! Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos,
mert örökké tart a kegyelme. **2** Ki mondhatja el az Örökkévaló
hatalmas tetteit, hirdetheti minden dicséretét? **3** Boldogok,
akik megőrzik a jogot, aki igazságot mível minden időben. **4**
Emlékezzél reám, Örökkévaló, a néped iránt való kedvességgel,
gondolj reám a te segítségeddel, **5** hogy láthassam választottaid
jólétét, hogy örüljek nemzeted örömén, hogy dicsekedjem
birtokoddal együtt. **6** Vétkeztünk, őseinkkel együtt, bűnt
követtünk el, gonoszul cselekedtünk. **7** Őseink Egyiptomban
nem fogták föl csodatetteidet, nem emlékeztek kegyeid bőségére
s engedetlenkedtek a tenger mellett, a nádastengernél. **8**
Megsegítette őket neve kedvéért, hogy tudassa hatalmát.
9 Megdorgálta a nádastengert és kiszáradt s vezette őket
mélységekben, akár a pusztában. **10** Megsegítette őket
gyülölőnek kezéből, megváltotta őket ellenségnek kezéből;
11 vizek borították be szorongatóikat, egy sem maradt meg
közülök. **12** És hittek szavaiban, énekelték dicséretét. **13**
Hamar felejtették el tetteit, nem várták be határozatát: **14**

vágygyal vágyakoztak a pusztában, s megkísértették Istent a
sivatagban; **15** meg is adta nekik kérésöket, de soványságot
bocsátott lelkökre. **16** Felbuzdúltak Mózes ellen a táborban,
Áron, az Örökkévaló szentje ellen. **17** Megnyílt a föld s elnyelte
Dátánt, s befödte Abírám községét; **18** tűz égett községük
között, láng lobbasztotta el a gonoszokat. **19** készítettek borjút
a Chórébnél, s leborultak öntött kép előtt. **20** Felcserélték
dicsőségöket, képmásával ökörnek, füvet evőnek. **21** Elfelejtették
Istent, segítőjüket, ki nagyokat mívelt Egyiptomban, **22** csodás
tetteket Chám földjén, félelmeteseket a nádastenger mellett.
23 Kimondta, hogy megsemmisíti őket, hacsak Mózes az ő
választottja nem áll a résben előtte, hogy elfordítsa hevét,
nehogy rontson. **24** Megvetették a gyönyörűséges országot,
nem hittek igéjének; **25** zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az
Örökkévaló szavára. **26** Akkor kezet emelt felőlük, hogy elejti
őket a pusztában, **27** s hogy magzatukat a nemzetek közé
ejti, s hogy szétszórja őket az országokban. **28** Csatlakoztak
Báal-Peórhoz és ették halottaknak áldozatait; **29** bosszantották
cselekedeteikkel és csapás tört ki köztük. **30** Akkor odaállt
Pínechász s ítéletet tett és elállt a csapás; **31** betudatott
az neki igazságul nemzedékre meg nemzedékre örökké. **32**
Megharagították a pörlekedés vizénél, s rosszul járt Mózes ő
miattuk, **33** mert engedetlenkedtek szelleme iránt, s elszólta
magát ajkaival. **34** Nem semmisítették meg a népeket, melyeket
mondott nekik az Örökkévaló; **35** hanem összevegyültek a
nemzetekkel s eltanulták tetteiket. **36** Szolgálták bálványaikat,
úgy hogy tőrül lettek nekik; **37** áldozták fiaikat és leányaikat
a gonosz szellemeknek. **38** Ártatlan vért ontottak, fiaik és
leányaik vérét, akiket áldoztak Kanaán bálványainak, úgy hogy

fertőzötté lett az ország a vérbűntől. **39** Tisztátalanokká lettek
tetteik által s paráználkodtak cselekedeteikkel. **40** És föllobbant
az Örökkévaló haragja népe ellen, s megútálta birtokát; **41**
adta őket nemzetek kezébe, s uralkodtak rajtuk gyülölőik, **42**
szorították őket ellenségeik s megalázkodtak kezök alatt. **43** Sok
ízben mentette meg őket, de ők engedetlenkedtek öntanácsuk
szerint s összeroskadtak bűnükben. **44** De látta szorultságukat,
midőn meghallotta fohászukat; **45** s megemlékezett számukra
szövetségéről és sajnálkozott kegyeinek bősége szerint, **46**
s adta őket irgalomra mind a foglyulejtőik előtt. **47** Segíts
meg minket, Örökkévaló, Istenünk, s gyűjts össze a nemzetek
közül, hogy hálát adjunk szent nevednek, hogy magasztalódjunk
dicséreteddel! **48** Áldva legyen az Örökkévaló, Izraél Istene,
öröktől fogva örökké. S mondja az egész nép: Ámen! Hallelúja!

107 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké
tart a kegyelme! **2** Ezt mondják az Örökkévaló megváltottjai,
akiket megváltott szorongatónak kezéből, **3** és országokból
gyűjtötte őket össze: keletről és nyugatról, északról és a
tenger felől. **4** Tévelyegtek a pusztában, sivatag úton, lakó
várost nem találtak; **5** éhesek, szomjasak is, lelkük ellankad
ő bennök. **6** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban,
szorongásaikból megmentette őket, **7** járatta őket egyenes
úton, hogy lakó városba menjenek. **8** Adjanak hálát az
Örökkévalónak kegyelemért, és csodatotteiért az emberfiaival; **9**
mert jóllakatta az elepedt lelket, s az éhes lelket megtöltötte
jóval! **10** Kik sötétségben és homályban ülnek, nyomorúságnak
s vasnak foglyai, **11** mert engedetlenkedtek Isten szavai iránt
és a Legfelsőnek tanácsát megvetették; **12** hát megalázta
szenvedésben szivöket, megbotlottak s nincs, ki segítsen. **13** És

kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból
megsegíti őket, **14** kivezeti őket sötétségből és homályból, és
kötelékeiket szétszakítja. **15** Adjanak hálát az Örökkévalónak
kegyelméért és csodatetteiért az emberfiaival; **16** mert összetört
érczajtókat és vasreteszeket szétvágott. **17** Akik oktalanok
bűntettük útja miatt és bűneik miatt sanyarognak, **18** minden
eledelt utál a lelkük s eljutottak a halál kapuihoz. **19** És kiáltottak
az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegíti
őket, **20** igéjét küldi és meggyógyítja őket s kiszabadítja
vermeikből; **21** adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és
csodatotteiért az emberfiaival, **22** s áldozzanak hálaáldozatokat, s
beszéljék el tetteit ujjongással! **23** Kik tengerre szállanak hajókon,
munkát végeznek nagy vizeken, **24** ők látták az Örökkévaló tetteit
és csodatetteit a mélységben: **25** szólt s támasztott szélvihart
s az fölemelte hullámait, **26** fölszállnak égbe, lesülyednek
mélységekbe, lelkük elcsüggedt a bajban, **27** forognak és
inognak mint a részeg, és minden bölcseségök elenyészik. **28** És
kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, és szorongásaikból
kivezeti őket; **29** megállítja a vihart csendességgé s lecsillapodtak
hullámaik; **30** s örültek, hogy elhallgattak, s elvezette őket
kívánságuk révébe. **31** Adjanak hálát az Örökkévalónak
kegyelméért és csodatetteiért az emberfiaival, **32** s magasztalják
őt népnek gyülekezetében s vének ülésében dicsérjék őt! **33**
Folyamokat tett pusztává s víznek eredőit tikkadtsággá, **34**
termékeny országot sós földdé a benne lakók rosszasága miatt;
35 pusztát tett vizes tóvá és sivatag földet víznek eredőivé, **36** és
letelepített ott éhezőket s lakó várost alapítottak. **37** Bevetettek
mezőket és ültettek szőlőket, és gyümölcsöt, termést szerzettek.
38 Megáldotta őket, s megsokasodtak nagyon és barmukat

nem kevésbítette. **39** De megkevesbedtek és meggörnyedtek
bajnak és bánatnak nyomásától. **40** Csúfot önt nemesekre s
eltévelyítette őket úttalan pusztaságban; **41** de felmagasította
a szükölködőt a nyomorúságból s olyanná tette a családokat,
mint a juhok. **42** Látják az egyenesek és örülnek, s minden
jogtalanság elzárja száját. **43** Ki oly bölcs, hogy megőrizze
ezeket, hogy ügyeljenek az Örökkévaló kegyelmeire.

108 Ének. Zsoltár Dávidtól. Szilárd a szivem, oh Isten, hadd
énekelek, hadd zengek – méltóságom is! **2** Ébredj lant és hárfa!
Hadd ébresztem a hajnalt! **3** Magasztallak téged népek közt,
Örökkévaló, és zengek neked a nemzetek közt. **4** Mert nagy az
egeken felül szereteted s a felhőkig igazságod. **5** Emelkedjél
az egek fölé, oh Isten, s az egész föld fölé dicsőségeddel! **6**
Azért hogy megszabadíttassanak kedveltjeid, segíts jobboddal
és hallgass meg! **7** Isten beszélt szentségében: hadd ujjongok,
hadd osztom ki Sekhémet, és Szukkót völgyét hadd mérem fel.
8 Enyém Gileád, enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége,
Jehúda törvény-pálczám. **9** Móáb mosdómedenczém, Edómra
vetem sarumat, Peléset fölött riadozom. **10** Ki vezet engem az
erősített várba, ki vezérel engem Edómig? **11** Nemde te, oh
Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! **12**
Adj nekünk segítséget a szorongatótól, hisz hiábavaló embernek
segedelme. **13** Istennel végzünk hatalmast, és ő letiporja
szorongatóinkat.

109 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Dicséretem Istene,
ne hallgass! **2** Mert gonosznak száját és csalfaságnak száját
nyitották rám, beszéltek velem hazug nyelvvel. **3** És gyülölet
szavaival környékeztek, és harczoltak ellenem ok nélkül. **4**
Szeretetemért vádolnak engem, holott én csnpa imádság vagyok.

5 Tettek velem rosszat jóért, s gyűlöletetszeretetemért. **6** Rendelj
föléje gonoszt, és vádló álljon jobbjánál! **7** Mikor megitélték,
kerüljön ki bűnösnek és imája váljék vétekké! **8** Legyenek napjai
kevesek, a mi neki szánva volt, más vegye el! **9** Legyenek
gyermekei árvák, és felesége özvegy! **10** S bujdosva bujdossanak
el gyerrnekei, kéregessenek és kolduljanak, el a romjaiktól!
11 Tőrbe ejtse hitelező mindazt a mi az övé, és idegenek
prédálják el szerzeményét. **12** Ne legyen neki, ki tartósan mível
szeretetet s ne legyen árváinak, ki rajtuk könyörül! **13** Legyenek
utódai kiirtásra, a másik nemzedékben törültessék el nevök!
14 Emlékezésre legyen őseinek bűne az Örökkévalónál, es
anyjának vétke el ne törültessék! **15** Legyenek mindig előtte az
Örökkévalónak, s irtsa ki az országból emléküket! **16** Mivelhogy
nem gondolt arra, hogy szeretetet míveljen s üldözött szegény
és szükölködő embert s levert szívüt, hogy megölhesse. **17**
Szerette az átkot, tehát rája jött, nem kedvelte az áldást, tehát
eltávozott tőle. **18** Felöltötte az átkot mint ruháját, tehát bement
mint a víz a belsejébe, s mint az olaj csontjaiba. **19** Legyen
neki mint ruha, melybe burkolózik, és övül, melyet mindig felköt.
20 Ez munkabére vádlóimnak az Örökkévalótól, s azoké, kik
rosszat beszélnek lelkem ellen! **21** Te pedig Örökkévaló, én
Uram, tégy velem neved kedvéért, mert jó a te kegyelmed,
ments meg engemet! **22** Mert szegény és szükölködő vagyok,
és szívem megsebesült én bennem. **23** Mint árnyék, mikor
megnyúlik, eltünedezem, elriasztattam mint a sáska. **24** Térdeim
elgyengültek a bőjttől, és húsom elsoványodott, zsírtalan. **25**
És én gyalázásra lettem nekik; meglátnak, fejüket csóválják.
26 Védelmezz meg, Örökkévaló, én Istenem, segíts engem
szereteted szerint! **27** Hadd tudják meg, hogy a te kezed ez,

te, oh Örökkévaló, cselekedted! **28** Átkozzanak ők, te pedig
áldasz; támadtak, de megszégyenültek, szolgád pedig örül. **29**
Öltsenek vádlóim gyalázatot, s burkolózzanak mint a köpenybe
szégyenökbe! **30** Magasztalom az Örökkévalót szájammal
nagyon, és sokak közepette dicsérem őt; **31** mert ott áll jobbjánál
a szükölködőnek, hogy megsegítse lelkének biráitól.

110 Dávidtól zsoltár. Ugymond az Örökkévaló uramnak: Ulj
jobbomra, mígnem teszem ellenségeidet lábaidnak zsámolyául.
2 Hatalmas pálczádat kinyújtja az Örökkévaló Cziónból: uralkodjál
ellenségeid között! **3** Néped csupa készség hadsereged napján;
szentséges díszben, hajnal méhéből feléd száll fiatalságod
karmatja. **4** Megesküdött az Örökkévaló s nem bánja meg: Te
pap vagy örökké Malkiczédek módjára. **5** Az Úr a te jobbodon
szétzúzott haragjának napján királyokat. **6** Ítéletet tart a nemzetek
fölött teli holttestekkel minden – összezúzta a fejet tágas földön.
7 A patakból az úton iszik, azért fölemeli a fejet.

111 Hallelúja! l2agasztalom az Örökkévalót egész szivből,
egyeneseknek tanácsában és községben. **2** Nagyok az
Örökkévaló tettei, keresni valók mind a kedvelőiknek. **3** Fenség
és fény a cselekvése, örökre megáll az igazsága. **4** Emlékét
szerzette csodatetteinek, kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló.
5 Eledelt adott tisztelőinek, örökké megemlékezik szövetségéről.
6 Tetteinek erejét tudtul adta népének, adván nekik nemzetek
birtokát. **7** Kezeinek tettei igazság és jog, hűségesek mind
az ö rendeletei. **8** Szilárdak mindenkorra, örökre, megalkotva
igazsággal és egyenességgel. **9** Megváltást küldött népének,
örökre rendelte el szövetségét, szent és félelmetes a neve.
10 A bölcseség kezdete istenfélelem; jó eszesség jut minden
mivelőjének, örökké megáll a dicsérete.

112 Hallelúja! Boldog a férfi, ki az Istent féli, parancsolatait
kedveli nagyon! **2** Hatalmas lesz magzatja az országban, az
egyenesek nemzedéke megáldatik. **3** Vagyon és gazdagság
van házában, s örökké megáll az igazsága. **4** A sötétségben
világosság tündöklik föl az egyeneseknek: a kegyelmes és
irgalmas és igazságos. **5** Jól jár férfi, ki könyörül és kölcsön
ad, elintézi dolgait jog szerint; **6** mert örökké nem tántorodik
meg, örök emlékezetül lészen az igaz. **7** Rossz hírtől nem fél,
megállapodott a szive, az Örökkévalóban bizakodó. **8** Szilárd
a szive, nem fél, mígnem rájuk néz szorongatóira. **9** Szórva
adott a. szükölködőknek, örökké megáll az igazsága, szarva
emelkedik dicsőségben. **10** A gonosz látja és boszankodik, fogait
vicsorítja és elcsügged; a gonoszok vágya elvész.

113 Hallelúja! Dicsérjétek, szolgái ti az Örökkévalónak,
dicsérjétek az Örökkévaló nevét! **2** Legyen az Örökkévaló neve
áldott mostantól mindörökké! **3** Napkeltétől napnyugtáig dicsérve
legyen az Örökkévaló neve. **4** Magasztos mind a nemzetek fölött
az Örökkévaló, az ég fölött van a dicsősége. **5** Ki olyan, mint az
Örökkévaló, a mi Istenünk? Ki magasan székel, **6** ki mélyen
letekint az égben és a földre; **7** föltámasztja porból a szegényt,
szemétből fölemeli a szükölködőt, **8** hogy ültesse a nemesek
mellé, népének nemesei mellé. **9** Megnépesíti a magtalan nővel
a házat, mint gyermekek anyja örvend. Hallelúja!

114 Mikor Izraél kivonult Egyiptomból, Jákób háza érthetetlen
nyelvű nép közül: **2** lett Jehúda szentélyévé, Izraél az ő
uradalmává. **3** A tenger látta és megfutamodott, a Jordán hátra
kanyarult; **4** a hegyek szökdeltek mint kosok, a halmok mint
fiatal juhok. **5** Mi lelt, oh tenger, hogy megfutamodol, oh Jordán,
hogy hátra kanyarúlsz, **6** hegyek ti, hogy szökdeltek mint kosok,

halmok, mint fiatal juhok? **7** Az Úr elől reszkess, oh föld, Jákób
Istene elől, **8** ő ki a sziklát vizes tóvá változtat-ja, a kovát víznek
forrásává.

115 Ne nékünk, Örökkévaló, ne nékünk, hanem nevednek
adj dicsőséget szeretetedért, igazságodért! **2** Miért mondják a
nemzetek: hol van hát az ő istenük? **3** Holott Istenünk az égben
van; mindent, a mit akar, megtesz. **4** Bálványaik ezüst és arany,
ember kezeinek műve. **5** Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik
vannak, de nem látnak; **6** füleik vannak, de nem hallanak,
orruk van, de nem szagolnak; **7** kezeik, de nem tapintanak,
lábaik, de nem járnak, nem lehelnek torkukkal. **8** A milyenek
ők, legyenek a készítőik, mindenki, ki bennök bízik. **9** Izraél, te
bízzál az Örökkévalóban! Segítségük és paízsuk ő. **10** Áron
háza, bizzatok az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. **11**
Istenfélők, bízzatok az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő.
12 Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, megáldja, megáldja
Izraél házát, megáldja Áron házát, **13** megáldja az istenfélőket,
a kicsinyeket a nagyokkal együtt. **14** Gyarapítson titeket az
Örökkévaló, titeket és gyermekeiteket! **15** Áldva legyetek az
Örökkévalótól, ki égnek és földnek alkotója. **16** Az ég az
Örökkévalónak ege, de a földet az ember fiainak adta. **17** Nem a
halottak dicsérik Jáht s nem mind, a kik sír csendjébe szállnak.
18 R De mi áldjuk Jáht mostantól mindörökké. Hallelúja!

116 Szeretem, hogy meghallja az Örökkévaló hangomat,
könyörgésemet. **2** Azért hajlította felém fülét, s napjaimon át
szólítom. **3** Körülfogtak engem halálnak kötelei, és alvilágnak
szorongásai értek, szorongást és bánatot értem; **(Sheol h7585)** **4** de
az Örökkévalónak nevét szólítom: oh Örökkévaló, szabadítsd meg
lelkemet! **5** Kegyelmes az Örökkévaló és igazságos, s Istenünk

irgalmas. **6** Megőrzi az együgyüeket az Örökkévaló; megfogytam,
de segített nekem. **7** Térj vissza, lelkem, nyugalmadra, mert
az Örökkévaló jót végzett rajtad! **8** Bizony, megmentetted
lelkemet a haláltól, szememet a könytől, lábamat a taszitástól.
9 Járhatek az Örökkévaló előtt az élők országaiban. **10** Én
hiszek, midőn így szólok: sanyarogtam én nagyon. **11** Mondtam
én elhamarkodásomban: az ember mind hazug. **12** Mivel
viszonozzam az Örökkévalónak mind a jótéteményeit én irántam?
13 Segítségnek serlegét emelem s az Örökkévalónak nevét
szólítom. **14** Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte
bizony egész népének. **15** Drága az Örökkévalónak szemeiben
jámborainak a halála. **16** Oh Örökkévaló – mert szolgád vagyok,
szolgád vagyok, szolgálód fia, megoldottad kötelékeimet. **17**
Neked áldozom hálának áldozatát, s az Örökkévaló nevét
szólítom. **18** Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte
bizony egész népének. **19** Az Örökkévaló házának udvaraiban,
közepedben, oh Jeruzsálem! Hallelúja!

117 Dicsérjétek az Örökkévalót, ti nemzetek mind,
magasztaljátok őt, ti népek mind! **2** Mert hatalmas volt felettünk
az ő szeretete, s az Örökkévaló hűsége örökké tart. Hallelúja!

118 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert
örökké tart a kegyelme. **2** Mondja csak Izraél: mert örökké
tart a kegyelme! **3** Mondják csak Áron háza: mert örökké
tart a hegyelme! **4** Mondják csak az istenfélők mert örökké
tart a kegyelme! **5** szorongásból szólítottam Jáht, tág térrel
meghallgatott engem Jáh. **6** Az Örökkévaló mellettem van,
nem félek; mit tehet ember nekem? **7** Az Örökkévaló mellettem
van segítöim közt, s én majd rájuk nézek gyülölőimre. **8**
Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni az

emberben. **9** Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban,
mint bízni nemesekben. **10** Mind a nemzetek körülvettek – az
Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. **11** Körülvettek,
körül is fogtak – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket.
12 Körülvettek mint a méhek – ellohadtak mint a tövisek tűze;
az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. **13** Taszítva
taszítottál engem, hogy elessem, de az Örökkévaló megsegített.
14 Erőm és énekem Jáh, ő lett nekem segítségül. **15** Ujjongás
és segítség hangja az igazak sátraiban; az Örökkévaló jobbja
hatalmast végez! **16** Az Örökkévaló jobbja fölemel, az Örökkévaló
jobbja hatalmast végez! **17** Nem halok meg, hanem élni fogok
és elbeszélem Jáh tetteit. **18** Fenyítve fenyített engem Jáh, de
a halálnak nem adott át. **19** Nyissátok ki nekem az igazság
kapuit, bemegyek rajtuk, magasztalom Jáht. **20** Ez a kapu az
Örökkévalóé, igazak mennek be rajta. **21** Hadd magasztallak,
mert meghallgattál s lettél nekem segítségül. **22** A kő, melyet
megvetettek az építők, saroknak fejévé lett. **23** Az Örökkévalótól
történt ez, csodálatos az szemeinkben. **24** Ez az a nap, melyet
szerzett az Örökkévaló, hadd vigadjunk és örüljünk rajta, **25**
Oh Örökkévaló, segíts csak, oh Örökkévaló, boldogíts csak! **26**
Áldva legyen, a ki jön az Örökkévaló nevében, áldunk titeket az
Örökkévaló házából. **27** Isten az Örökkévaló és világosságot
adott nekünk, kössétek hozzá az ünnepi áldozatot kötelekkel az
oltár szarvaihoz. **28** Istenem vagy s magasztallak, én Istenem,
dicsöítlek. **29** Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos,
mert örökké tart a kegyelme!

119 Boldogok a gáncstalan útuak, kik az Örökkévaló tana
szerint járnak! **2** Boldogok, kik megóvják bizonyságait, egész
szívvel keresik őt; **3** nem is cselekedtek jogtalanságot, az ő

útjaiban jártak! **4** Te pasancsoltad, rendeleteidet hogy megőrizzük
nagyon, **5** Vajha megszilárdulnának útjaim, hogy megőrizzem
törvényeidet! **6** Akkor nem szégyenülök meg, mikor tekintek
mind a parancsaidra. **7** Magasztallak szívnek egyenességében,
mikor tanulom igazságos ítéleteidet. **8** Törvényeidet megőrzöm,
ne hagyj el oly nagyon! **9** Miáltal teszi tisztává ifjú az ösvényét;
Hogy megőrzi igéd szerint! **10** Egész szivemmel kerestelek;
ne engedj eltévednem parancsaidtól! **11** Szivembe rejtettem
szavadat, azért, hogy ne vétkezzem ellened. **12** Áldva légy,
Örökkévaló, taníts engem törvényeidre! **13** Ajkaimmal beszélem
el mind a szájad ítéleteit. **14** Bizonyságaid útján örvendtem mint
mindenféle vagyon fölött. **15** Rendeleteiden hadd elmélkedem, és
hadd tekintsem ösvényeidet. **16** Törvényeidben gyönyörködöm,
nem felejtem el igédet. **17** Végezz jót szolgádon, hadd éljek
és őrizzem meg igédet. **18** Nyisd meg szemeimet, hogy
láthassak csodás dolgokat tanodból! **19** Jövevény vagyok a
földön; ne rejtsd el tőlem parancsaidat! **20** Megtörődik a lelkem,
vágyakozva ítéleteid után minden időben. **21** Megdorgáltad az
átkozott kevélyeket, kik eltévedtek parancsaidtól! **22** Gördíts le
rólam gyalázatot és csúfságot, mert bizonyságaidat megóvtam.
23 Bár ültek is nagyok, egymással beszéltek ellenem: a te
szolgád elmélkedik törvényeiden. **24** Gyönyörűségem is a
te bizonyságaid, azok a tanácsosaim. **25** A porhoz tapadt a
lelkem; élessz fel engem igéd szerint! **26** Útjaimat elbeszéltem s
te meghallgattál: taníts engem törvényeidre! **27** Rendeleteid
útját értesd meg velem, hadd elmélkedem csodatetteiden, **28**
Szétfolyt a lelkem bánattól: támaszsz föl engem igéd szerint!
29 Hazugság útját távoztasd tőlem, s tanoddal kegyelmezz
nekem. **30** Hűség útját választottam, ítéleteidet magam előtt

tartottam. **31** Ragaszkodtam bizonyságaidhoz: Örökkévaló,
ne szégyeníts meg! **32** Parancsaid útján futok, mert tággá
teszed szivemet. **33** Igazíts engem, Örökkévaló, törvényeid
útjára, hadd óvjam meg mindvégig! **34** Értesd meg velem, hogy
megóvhassam tanodat s megőrizzem egész szívvel. **35** Járass
engem parancsaid ösvényén, mert azt kedvelem. **36** Hajlítsd
szívemet bizonyságaidhoz, s ne nyerészkedéshez! **37** Térítsd el
szemeimet, hogy ne lássanak hamisat, útaidon éltess engem! **38**
Tartsd meg szolgádnak a te szavadat, a mely visz a félelmedre.
39 Térítsd el gyalázatomat, melytől félek, mert jók a te ítéleteid.
40 Íme vágyakoztam rendeleteidre: igazságoddal éltess engem!
41 Jőjenek rám kegyelmeid, oh Örökkévaló, segedelmed szavad
szerint! **42** Hogy megfelelhessek gyalázómnak; mert bíztam a te
igédben. **43** Ne ragadd ki az igazság szavát szájamból fölötte
nagyon, mert ítéleteidre várakozom. **44** Hogy megőrizhessem
tanodat állandóan, mindörökké. **45** Hogy járhassak tág
téren, mert rendeleteidet kerestem. **46** Hogy beszélhessek
bizonyságaidról királyoknak előtte s ne szégyenkezzem. **47**
Majd gyönyörködöm parancsaidban, melyeket szeretek; **48** s
fölemelem kezeimet parancsaidhoz, melyeket szeretek, hogy
elmélkedjem törvényeiden. **49** Emlékezzél a szolgádnak jutott
igéről, mivelhogy engem reméltettél. **50** Ez vigasztalásom
nyomoruságomban: hogy szavad fölélesztett engem. **51** Kevélyek
csúfoltak engem fölötte nagyon; tanodtól nem hajoltam el.
52 Gondoltam öröktől fogva való ítéleteidre, Örökkévaló, és
megvigasztalódtam. **53** Forróság ragadott meg engem a
gonoszok miatt, kik elhagyták tanodat. **54** Dalok voltak nekem
törvényeid jövevénységem házában. **55** Gondoltam éjjel nevedre,
a megőriztem tanodat. **56** Ez jutott nekem, mert megóvtam

rendeleteidet. **57** Osztályrészem, oh Örökkévaló – úgymondtam
– hogy megőrzöm szavaidat. **58** Könyörögtem előtted egész
szivvel kegyelmezz nekem szavad szerint! **59** Elgondoltam
útjaimat s visszatérítettem lábaimat bizonyságaidhoz. **60** Siettem
és nem késedelmeztem, hogy megőrizzem parancsaidat. **61**
Gonoszok csapatjai körülfogtak; tanodat nem felejtettem el.
62 Éjfélkor kelek föl, hogy hálát adjak neked a te igazságos
ítéleteidért. **63** Társa vagyok mindazoknak, kik téged félnek és
rendeleteid megőrzőinek. **64** Szereteteddel, Örökkévaló, tele
van a föld, törvényeidre taníts engem. **65** Jót tettél szolgáddal,
Örökkévaló, a te igéd szerint. **66** Jó értelemre és tudásra taníts
engem, mert hittem parancsaidban. **67** Mielőtt sanyarogtam,
tévelygő voltam, de most megőrzöm a szavadat. **68** Jó vagy te és
jótevő: taníts engem törvényeidre! **69** Rám fogtak hazugságot a
kevélyek, én egész szívvel megóvom rendeleteidet. **70** Eltompult
mint hájtól a szivük, én tanodban gyönyörködtem. **71** Jó nekem
az, hogy sanyargattattam, azért hogy tanuljam törvényeidet. **72**
Jó nekem szájad tana, inkább mint ezrei aranynak és ezüstnek.
73 Kezeid készítettek és szilárdítottak engem: értesd meg velem,
hogy tanulhassam parancsaidat! **74** Tisztelőid majd látnak engem
és örülnek, mert igédre várakoztam. **75** Tudom, Örökkévaló,
hogy igazság a te ítéleteid és hűséggel sanyargattál. **76** Legyen,
kérlek, szereteted a vigasztalásomra, a szolgádnak jutott szavad
szerint! **77** Jöjjön rám irgalmad, hogy éljek, mert tanod az én
gyönyörűségem. **78** Szégyenűljenek meg a kevélyek, mert
hazugsággal elnyomtak engem; én elmélkedem rendeleteiden.
79 Forduljanak felém tisztelőid és bizonyságaid ismeröi. **80**
Legyen szívem gáncstalan a te törvényeidben, azért hogy meg
ne szégyenüljek. **81** Epedett lelkem a segedelmedért, igédre

várakoztam. **82** Epednek szemeim szavadért, mondván: mikor
vigasztalsz meg engem? **83** Mert olyan lettem, mint tömlő a.
füstben; törvényeidet nem felejtettem el. **84** Meddig tartanak
szolgádnak napjai? Mikor teszel ítéletet üldözőimen? **85** vermeket
ástak nekem a kevélyek, a kik nem tanod szerint valók. **86** Mind
a parancsaid hűség, hazugsággal üldöznek: segíts engem! **87**
Kevés híján semmivé tettek az országban, de én nem hagytam
el rendeleteidet. **88** Szereteted szerint éltess engem, hogy
megőrizhessem szájad bizonyságát. **89** Örökké, oh Örökkévaló,
fönnáll igéd az égben. **90** Nemzedékre meg nemzedékre van a te
hüséged; megszilárdítottad a földet és megállt. **91** Itéleteid szerint
megállanak ma is, mert mind a te szolgáid. **92** Ha tanod nem a
gyönyörűségem, akkor elvesztem volna nyomorúságomban. **93**
Soha sem felejtem el rendeleteidet; mert általuk éltettél engem.
94 Tied vagyok: segíts engem, mert rendeleteidet kerestem. **95**
Reám vártak a gonoszok, hogy elveszítsenek; bizonyságaidra
ügyelek én. **96** Minden epedésnek láttam végét; tágas a te
parancsod nagyon. **97** Mint szeretem tanodat! Egész nap ő az
elmélkedésem. **98** Ellenségeimnél bölcsebbé tesz parancsod,
mert örökké enyém az. **99** Mind a tanítóimnál eszesebbé
lettem, mert bizonyságaid az én elmélkedésem. **100** Véneknél
értelmesebb vagyok, mert rendeleteidet megóvtam. **101** Minden
rossz ösvénytől tartóztattam lábaimat, azért hogy megőrizzem
igédet. **102** Itéleteidtől nem távoztam el, mert te oktattál
engem. **103** Mennyivel édesebbek szavaid inyemnek, mint a méz
szájamnak! **104** Rendeleteid által értelmes vagyok, azért gyűlölök
minden hazug ösvényt. **105** Mécses a lábamnak a te igéd és
világosság ösvényemnek. **106** Megesküdtem s teljesítettem,
hogy megőrzöm igazságos ítéleteidet. **107** Sanyarognom

kellett nagyon oh Örökkévaló, éltess igéd szerint! **108** Szájam felajánlásait vedd kedvesen, Örökkévaló, és ítéleteidre taníts engem. **109** Lelkem a tenyeremen van mindig, de tanodat nem felejtettem el. **110** Tőrt vetettek gonoszok nekem, de rendeleteidtől nem tévedtem el. **111** Birtokul vettem bizonyságaidat örökre, mert szívem vígsága azok. **112** Ráhajlítottam szívemet, hogy megtegyem törvényeidet örökké, mindvégig. **113** Tétevázókat gyűlölök, s tanodat szeretem. **114** Rejtekem és pajzsom vagy, igédre várakoztam. **115** Távozzatok tőlem, gonosztevők, hadd óvom meg Istenem parancsait! **116** Támogass engem szavad szerint, hogy éljek, s ne engedj megszégyenülnöm reményemmel! **117** Erősíts engem, hogy megsegíttessem, hogy gyönyörködhessem mindig törvényeiden. **118** Elvetetted mind, kik törvényeidtől eltévelyegnek, mert hazug az ő csalfaságuk. **119** Mint salakot elmozdítottad mind a föld gonoszait, azért szeretem bizonysága-idat. **120** Borzadott rettegésedtől testem, és ítéleteidtől félek. **121** Cselekedtem jogot és igazságot, ne engedj át zsarolóimnak! **122** Kezeskedjél szolgádért a jóra; ne zsaroljanak engem kevélyek. **123** Szemeim epedtek segítségedért és igazságos szavadért. **124** Tégy szolgáddal szereteted szerint és törvényeidre taníts engem. **125** Szolgád vagyok, értesd meg velem, hadd ismerjem meg bizonyságaidat! **126** Ideje cselekedni az Örökkévalóért: megbontották a te tanodat. **127** Azért szeretem parancsaidat jobban aranynál és színaranynál. **128** Azért helyeslek mindenről való minden rendeletet, minden hazug ösvényt gyűlölök. **129** Csodásak a te bizonyságaid, azért megóvta azokat lelkem. **130** Szavaidnak megkezdése világít, értelmessé tesz együgyüeket. **131** Feltátottam szájamat s lihegtem, mert parancsaidra vágyódtam. **132** Fordulj hozzám

és kegyelmezz nekem, joga szerint azoknak, kik nevedet
szeretik. **133** Lépteimet szilárdítsd meg szavaddal, s ne engedj
uralkodni rajtam semmi jogtalanságot. **134** Válts ki engem
ember zsarolásától, hogy megőrizhessem rendeleteidet. **135**
Arczodat világíttasd szolgádra és taníts engem törvényeidre!
136 Vízpatakoktól kiáradnak szemeim, mivel nem őrizték meg
tanodat. **137** Igazságos vagy, Örökkévaló, és egyenesek ítéleteid.
138 Igazsággal megparancsoltad bizonyságaidat és hűséggel
nagyon. **139** Sorvasztott engem buzgalmam, mert elfelejtették
szavaidat szorongatóim. **140** Salaktalan a te szavad nagyon
és szolgád szereti azt. **141** Csekély vagyok és megvetett;
rendeleteidet nem felejtettem el. **142** Igazságod örökre igazság
és igaz a te tanod. **143** Szorultság és szükség értek engem,
parancsaid az én gyönyörűségem. **144** Igazság a te bizonyságaid
örökre, értelmet adj nekem, hogy éljek! **145** Egész szívvel
felkiáltottam: hallgass meg, Örökkévaló, törvényeidet hadd
óvom meg! **146** Hívtalak, segíts engem, hogy megőrizhessem
bizonyságaidat. **147** Megelőztem a szürkületet és fohászkodtam;
igédre várakoztam. **148** Megelőzték szemeim az őrszakokat, hogy
elmélkedjem szavadról. **149** Hangomat halljad szereteted szerint,
Örökkévaló, ítéleted szerint éltess engem! **150** Közelednek a
gazságot hajhászók, tanodtól eltávolodtak. **151** Közel vagy,
Örökkévaló, s mind a parancsaid igazság. **152** Régen tudom
bizonyságaidból, hogy örökre alapítottad azokat. **153** Lásd
nyomorúságomat és ragadj ki, mert tanodat nem felejtettem el.
154 Vidd ügyemet és válts meg engem, szavad szerint éltess
engem! **155** Távol van a gonoszoktól segítség, mert törvényeidet
nem keresték. **156** Irgalmad nagy, oh Örökkévaló, ítéleteid szerint
éltess engem! **157** Sokan vannak üldözőim és szorongatóim,

bizonyságaidtól nem hajoltam el. **158** Láttam hűtlenkedőket és
elundorodtam, a kik szavadat nem őrizték meg. **159** Lásd, hogy
szeretem rendeleteidet, Örökkévaló, szereteted szerint éltess
engem! **160** Igédnek összege igazság és örökké tart minden
igazságos ítéleted. **161** Nagyok üldöztek engem ok nélkül, de
igédtől megrettent szívem. **162** Örvendek én a te szavadon, mint
ki nagy zsákmányt talál. **163** Hazugságot gyűlölök és utálom;
tanodat szeretem. **164** Hétezer naponta dicsértelek, igazságos
ítéleteidért. **165** Bőséges béke jut azoknak, kik szeretik tanodat,
s nincs számukra botlás. **166** Reménykedtem segítségedre,
Örökkévaló, s parancsaidat megtettem. **167** Megőrizte lelkem
bizonyságaidat és megszerettem őket nagyon. **168** Megőriztem
rendeleteidet és bizonságaidat, mert mind az útjaim előtted
vannak. **169** Közel jusson színedhez fohászkodásom, Örökkévaló,
igéd szerint adj nekem értelmet. **170** Jusson könyörgésem színed
elé, szavad szerint ments meg engem! **171** Ömledeztessenek
ajkaim dicséretet, mert törvényeidre tanítasz engem. **172**
Hangoztassa nyelvem szavadat, mert mind a parancsaid
igazság. **173** Legyen kezed megsegítésemre, mert rendeleteidet
választottam. **174** Vágyódtam üdvödre, oh Örökkévaló, és tanod
az én gyönyörűségem. **175** Hadd éljen lelkem és dicsérjen téged.
és ítéleteid segítsenek engem. **176** Eltévedtem, mint bujdosó
bárányt keresd szolgádat, mert parancsaidat nem felejtettem el.

120 Zarándoklás éneke. Szorultságomban az Örökkévalóhoz
kiáltottam föl és ő meghallgatott engem. **2** Örökkévaló, mentsd
meg lelkemet hazug ajaktól, csalárdság nyelvétől! **3** Mit ad neked
és mit gyarapit neked a csalárdság nyelve? **4** Vitéznek élesített
nyilai, meg rekettyének parazsa! **5** Jaj nekem, hogy Mésekhnél
tartózkodtam, lakoztam Kédár sátrai mellett! **6** Sokat lakozott

a lelkem a béke gyülölői mellett. 7 Én merő béke vagyok; de
midőn beszélek, ők harczra készek.

121 Ének a zarándoklásra. A hegyek felé emelem szemeimet:
honnan jön segítségem? 2 Segítségem az Örökkévalótól, ki
égnek és földnek teremtője. 3 Ne engedje ingadozni lábadat,
ne szunnyadjon a te őriződ! 4 Íme, nem szunnnyad és nem
alszik Izraél őrzője. 5 Az Örökkévaló a te őrződ, az Örökkévaló
a te árnyékod, jobb kezed mellett. 6 Nappal nem ver téged a
nap, sem éjjel a hold. 7 Az Örökkévaló megőriz téged minden
rossztól, megőrzi lelkedet. 8 Az Örökkévaló megőrzi mentedet
és jöttödet, mostantól mindörökké!

122 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örültem, mikor azt mondták
nekem: az Örökkévaló házába menjünk. 2 Ott álltak lábaink
kapuidban, oh Jeruzsálem! 3 Jeruzsálem, mely építve van,
mint oly város, mely egyaránt összekapcsoltatott; 4 hová
felvonúltak a törzsek, Jáh törzsei, bizonyságul Izraélnek, hogy
hálát adjanak az Örökkévaló nevének. 5 Mert ott ültek trónokon
törvényre, trónjain Dávid házának. 6 Kérdezzétek Jeruzsálem
békéjét: boldogok legyenek, kik téged szeretnek! 7 Legyen béke
bástyádon, boldogság palotáidban! 8 Testvéreim és társaim
kedvéért, hadd szólok: Béke benned! 9 Az Örökkévalónak
Istenünknek háza kedveért, hadd kérjek jót neked!

123 Zarándoklás éneke. Hozzád emeltem szemeimet, te ki az
égben trónolsz! 2 Íme, mint szolgák szemei uruknak kezére,
mint szolgáló szemei úrnője kezére: úgy fordulnak szemeink
az Örökkévalóhoz Istenünkhöz, mígnem kegyelmez nekünk.
3 Kegyelmezz nekünk, Örökkévaló, kegyelmezz nekünk, mert
bőven jóllaktunk a csúfolással; 4 bőven is jóllakott lelkünk,
gúnyjával a gondtalanoknak, csúfolásával a gőgös elnyomóknak.

124 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Ha nem az Örökkévaló az,
ki velünk volt – így szóljon Izraél **2** ha nem az Örökkévaló az, ki
velünk volt, midőn ránk támadtak emberek: **3** akkor elevenen
nyeltek volna el bennünket, midőn haragjuk föllobbant ellenünk;
4 akkor a vizek elsodortak volna bennünket, patak ment volna át
lelkünk fölött; **5** akkor átmentek volna lelkünk fölött a kevély
vizek. **6** Áldva legyen az Örökkévaló, ki nem adott bennünket
ragadmányul fogaiknak! **7** Lelkünk mint a madár megmenekült a
madarászok tőréből; a tőr eltörött és mi megmenekültünk. **8**
Segítségünk az Örökkévaló nevében van, ki égnek és földnek
teremtője.

125 Zarándoklás éneke. Akik az Örökkévalóban bíznak, akár
a Czión hegye, mely nem ingadozik, örökké megmarad. **2**
Jeruzsálem hegyek vannak körülötte, az Örökkévaló pedig
körülötte az ő népének, mostantól mindörökké. **3** Mert nem
marad végig a gonoszság vesszeje az igazak sorsán, azért,
hogy ne nyújtsák ki az igazak jogtalanságra kezeiket. **4** Tégy jót,
Örökkévaló, a jókkal és azokkal, a kik egyenesek szíveikben! **5**
De a kik elhajolnak görbe útjaikra – vigye el őket az Örökkévaló
a jogtalanságot cselekvőkkel! Béke Izraélre!

126 Zarándoklás éneke. Midőn visszahozta az Örökkévaló
Czión foglyait, úgy voltunk, mint a kik álmodnak. **2** Akkor megtelt
szájunk nevetéssel és nyelvünk újjongással; akkor szóltak a
nemzetek közt: nagyokat mívelt az Örökkévaló ezekkel! **3**
Nagyokat mívelt az Örökkévaló velünk; vidámak voltunk. **4**
Hozd vissza, Örökkévaló, foglyainkat, mint folyammedreket a
délvidéken. **5** Akik könnyel vetettek, újjongással aratnak: **6**
menve mén és sír, aki viszi a vetőmag szóratját; jöttön jő,
újjongással, aki viszi kévéit.

127 Zarándoklás éneke. Salamontól. Ha az Örökkévaló nem
építi fel a házat, hiába fáradoztak vele építői; ha az Örökkévaló
nem őrzi meg a várost: hiába virraszt az őr. **2** Hiába az
nektek, kik korán keltek, későn ültök, kik eszitek a gyötrődés
kenyerét: így ad ő kedveltjének alvásban. **3** Íme, birtok az
Örökkévalótól gyermekek, jutalom a testnek gyümölcse. **4** Mint
nyilak vitéznek kezében, olyanok az ifjúkor gyermekei; **5** boldog
a férfi, ki megtöltötte tegzét velök, nem szégyenülnek meg,
midőn ellenségekkel beszélnek a kapúban.

128 Zarándoklás éneke. Boldog mindaz, a ki féli az
Örökkévalót, a ki útjaiban jár! **2** Kezeid szerzeményét midőn
eszed, boldog vagy és jó dolgod van. **3** Feleséged akár a
gyümölcstermő szőllőtő házad belsejében; gyermekeid akár
olajfacsemeték körülötte asztalodnak. **4** Íme, bizony így áldatik
meg a férfi, aki féli az Örökkévalót! **5** Áldjon meg téged az
Örökkévaló Cziónból és nézd Jeruzsálem jólétét élted minden
napjaiban, **6** és láss gyermekeket gyermekeidtől! Béke Izraélre!

129 Zarándoklás éneke. Sokat szorongattak engem ifjúkorom
óta – mondja csak Izraél – **2** sokat szorongattak engem
ifjúkorom óta, még sem bírtak velem! **3** Hátamon szántottak
a szántók, hosszúra húzták barázdájukat. **4** Az Örökkévaló
igazságos: szétvágta a gonoszok kötelét. **5** Szégyent valljanak
és hátráljanak meg mind a Czión gyűlölői; **6** legyenek mint a
háztetők fűve, mely mielőtt kitépik, elszáradt; **7** melylyel nem
töltötte meg markát az arató, sem ölét a kévekötő, **8** s nem
mondták az arra menők: az Örökkévaló áldása reátok! Áldunk
titeket az Örökkévaló nevében!

130 Zarándoklás éneke. A mélységből szólítlak, Örökkévaló!
2 Uram, hallgass szavamra, legyenek füleid figyelmesek

könyörgésem szavára! **3** Ha bünöket őrzöl meg, Jáh, Uram, ki
állhat meg? **4** Mert nálad a bűnbocsátás, azért hogy féljünk
téged. **5** Reménykedtem az Örökkévalóban, reménykedett a
lelkem és ígéjére várakoztam. **6** Lelkem várt az Úrra, inkább
mint őrök a reggelre, mint őrök a reggelre. **7** Várakozzál, Izraél,
az Örökkévalóra, mert az Örökkévalónál van a szeretet, és
bőviben van nála a megváltás; **8** és Ő meg fogja váltani Izraélt
mind a bűneitől!

131 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örökkévaló, nem volt
fenhéjázó a szivem, s nem voltak büszkék a szemeim, s nem
jártam dolgokban, melyek nagyok és csodálatosak nekem.
2 Bizony csitítottam és csendesítettem lelkemet: mint az
elválasztott gyermek az anyjánál, mint az elválasztott gyermek,
olyan bennem a lelkem. **3** Várakozzál, Izraél, az Örökkévalóra,
mostantól mindörökké

132 Zarándoklás éneke. Emlékezzél meg, Örökkévaló, Dávid
számára mind az ő sanyargásáról. **2** Aki megesküdött az
Örökkévalónak; fogadást tett Jákób hatalmasának: **3** nem
megyek be házam sátrába, nem szállok föl ágyam nyoszolyájára,
4 nem engedek álmot szemeimnek, szempilláimnak szendergést,
5 mígnem találok helyet az Örökkévalónak; lakást Jákób
hatalmasának. **6** Íme, hallottuk Efrátban, találtuk az erdő
mezejében. **7** Hadd menjünk be lakásába, boruljunk le lábai
zsámolyához! **8** Kelj föl, Örökkévaló, nyugvóhelyedre, te
és hatalmad ládája. **9** Papjaid öltözzenek igazságba és
jámboraid ujjongjanak! **10** Dávid szolgád miatt ne utasítsd
vissza fölkentednek arczát. **11** Megesküdött az Örökkévaló
Dávidnak igazában, a mitől el nem tér: Tested gyümölcséből
valót helyezek a te trónodra; **12** ha fiaid megőrzik szövetségemet

s bizonyságomat, melyre őket tanítom, fiaik is mindenkorig
üljenek a te trónodon! 13 Mert kiválasztotta az Örökkévaló
Cziónt, megkívánta azt magának lakóhelyül: 14 ez nyugvóhelyem
mindenkorra, itt fogok lakni, mert megkivántam azt. 15 Eleségét
áldva áldom, szűkölködőit jóllakatom kenyérrel, 16 papjait meg
üdvbe öltöztetem, és jámborai ujjongva ujjonganak. 17 Ott
sarjasztok szarvat Dávidnak, elrendezek mécsest fölkentemnek.
18 Ellenségeit szégyenbe öltöztetem, rajta pedig tündöklik
koszorúja.

133 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Íme, mi, jó és mi kedves,
hogy testvérek együtt laknak! 2 Akár a jó olaj a fejen, a szakállra
lefolyó, Áron szakállára, a mely lefoly ruháinak szélére; 3 akár
a, Chermón karmata, a mely lefoly Czión hegyeire mert oda
rendelte az Örökkévaló az áldást, életet mindörökké!

134 Zarándoklás éneke. Íme, áldjátok az Örökkévalót, mind
az Örökkévaló szolgái, kik álltok az Örökkévaló házában az
éjjeleken. 2 Emeljétek föl kezeiteket a szentély felé és áldjátok
az Őrökkévalót! 3 Áldjon meg téged az Örökkévaló Cziónból, ki
égnek és földnek teremtője!

135 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, dicsérjétek,
az Örökkévaló szolgái ti, 2 a kik álltok az Örökkévaló házában,
Istenünk házának udvaraiban! 3 Dicsérjétek Jáht, mert jóságos
az Örökkévaló; zengjetek nevének, mert kedves. 4 Mert Jákóbot
választotta ki magának Jáh, Izraélt kiváló tulajdonául. 5 Mert
tudom én, hogy nagy az Örökkévaló s a mi Urunk inkább mind
az isteneknél. 6 Mindent, a mit akart az Örökkévaló, megtett az
égben és a földön, a tengerekben és mind a mélységekben. 7
Fölszállat felhőket a föld végéről, villámokat készít az esőköz,
kihoz szelet tárházaiból. 8 A ki megverte Egyiptom elsőszülötteit,

embertől baromig; **9** küldött jeleket és csodákat közepedbe,
oh Egyiptom, Fáraóra és mind a szolgáira. **10** A ki megvert
sok nemzetet, s megölt hatalmas királyokat: **11** Szíchónt, az
Emóri királyát és Ógot, Básán királyát, és Kanaán királyságait
mind; **12** s adta országukat birtokul, birtokul Izraél népének. **13**
Örökkévaló, neved örökké tart; Örökkévaló, hired nemzedékre
meg nemzedékre! **14** Mert igazát szerzi az Örökkévaló népének
és szolgáin szánakozik. **15** A nemzetek bálványai ezüst és
arany, ember kezeinek művei. **16** Szájuk van, de nem beszélnek,
szemeik vannak, de nem látnak; **17** füleik vannak, de nem
hallanak, még lehelet sincsen szájukban. **18** A milyenek ők,
legyenek készítőik, mindenki, ki bennök bízik. **19** Izraél háza,
áldjátok az Örökkévalót, Áron háza, áldjátok az Örökkévalót!
20 Lévi háza, áldjátok az Örökkévalót, istenfélők ti, áldjátok
az Örökkévalót! **21** Áldva legyen az Örökkévaló Cziónból, a
Jeruzsálemben lakozó! Hallelúja!

136 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert
örökké tart a kegyelme! **2** Adjatok hálát az istenek Istenének,
mert örökké tart a kegyelme. **3** Adjatok hálát az urak Urának,
mert örökké tart a kegyelme. **4** Annak, ki egyedül mível
nagy csodatetteket, mert örökké tart a kegyelme. **5** Annak, ki
értelemmel készítette az eget, mert örökké tart a kegyelme.
6 Annak, ki a földet kiterítette a vizek fölé, mert örökké tart a
kegyelme. **7** Annak, ki nagy világítókat készített, mert örökké
tart a kegyelme. **8** A napot uralkodásra nappal, mert örökké
tart a kegyelme. **9** A holdat és csillagokat uralkodásra éjjel,
mert örökké tart a kegyelme. **10** Annak, ki megverte Egyiptomot
elsőszülöttjeikben, mert örökké tart a kegyelme. **11** S kivezette
Izraélt közülök, mert örökké tart a kegyelme. **12** Erős kézzel

és kinyújtott karral, mert örökké tart a kegyelme. **13** Annak,
ki hasábokra hasította a nádas tengert, mert örökké tart a
kegyelme. **14** És közepén átvonultatta Izraélt, mert örökké tart a
kegyelme. **15** És behajította Fáraót és hadát a nádas tengerbe,
mert örökké tart a kegyelme. **16** Annak, ki a pusztában járatta
népét, mert örökké tart a kegyelme. **17** Annak, ki megvert nagy
királyokat, mert örökké tart a kegyelme. **18** S megölt hatalmas
királyokat, mert örökké tart a kegyelme. **19** Szíchónt, az Emóri
királyát, mert örökké tart a kegyelme. **20** És Ógot, Básán királyát,
mert örökké tart a kegyelme. **21** És adta országukat birtokul, mert
örökké tart a kegyelme. **22** Birtokul Izraélnek, az ő szolgájának,
mert örökké tart a kegyelme. **23** A ki alacsonyságunkban
megemlékezett rólunk, mert örökké tart a kegyelme. **24** S
megváltott minket szorongatóinkiól, mert örökké tart a kegyelme.
25 Kenyeret ad minden halandónak, mert örökké tart a kegyelme.
26 Adjatok hálát az ég Istenének, mert örökké tart a kegyelme.

137 Bábel folyóinál – ott ültünk, sirtunk is, mikor
megemlékeztünk Cziónról. **2** A fűzfákra aggattuk benne
hárfáinkat. **3** Mert ott kértek tőlünk foglyulejtőink énekszót, és
zaklatóink vígságot: énekeljetek nekünk Czíón énekeiből! **4**
Hogyan énekeljük az Örökkévaló énekét. idegen földön? **5** Ha
rólad megfeledkezem, Jeruzsálem, feledkezzék rólam a jobbom!
6 Tapadjon nyelvem inyemhez, ha meg nem emlékezem rólad,
ha föl nem emelem Jeruzsálemet örömöm tetejére! **7** Emlékezzél
meg, Örökkévaló, Jeruzsálem napjáról, Edóm fiairól, a kik azt
mond- ták: dúljátok, dúljátok az alapig benne! **8** Bábel leánya,
pusztulásra való te – boldog, a ki megfizeti néked tettedet, melyet
elkövettél rajtunk! **9** Boldog, a ki megragadja. és szétzúzza
kisdedeidet a sziklán!

138 Dávidtól. Magasztallak egész szívemmel, szemben az
istenekkel, zengek neked. **2** Leborulok szent templomod felé
és magasztalom nevedet szeretetedért és hüségedért, mert,
nagygyá tetted minden neved fölött a szavadat. **3** A mely napon
hivtalak, meghallgattál; büszkévé teszel, lelkemben erő van. **4**
Magasztaljanak téged, Örökkévaló, mind a föld királyai, mert
hallották szájad szavait, **5** és énekeljék meg az Örökkévaló
útjait, mert nagy az Örökkévaló dicsősége. **6** Mert magas az
Örökkévaló, de látja az alacsonyt s a fenhéjázót messziről ismeri.
7 Ha járok szorongatás közepette, életben tartasz; ellenségeim
haragja ellen kinyújtod kezedet, s megsegít engem a te jobbod.
8 Az Örökkévaló végez érettem; Örökkévaló, kegyelmed örökké
tart, kezeid műveit ne hagyd cserben!

139 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, átkutattál
engem és megismertél. **2** Te ismered ültemet és keltemet, érted
gondolatomat messziről. **3** Jártamat és fektemet meghánytad, s
mind az útjaimat kitapasztaltad, **4** mert nincs szó nyelvemen;
immár Örökkévaló, ismered azt egészen. **5** Hátul és elől
körülzártál engem és reám tetted kezedet. **6** Csodálatos nekem
a megismerése, túlmagas, nem birom meg. **7** Hová menjek
szellemedtől, s hová szökjem színed elől? **8** Ha felszállok az
égbe, te ott vagy, s ha ágyat terítenék az alvilágban, ímhol vagy.
(Sheol h7585) **9** Venném hajnalnak szárnyait, laknám tengernek
végén: **10** ott is kezed vezet engem, és megragad a te jobbod.
11 Ha mondom: bizony, sötétség borit el engem és éjjellé válik a
világosság körülöttem: **12** a sötétség sem sötét neked, s az
éjjel világít mint a nappal, akár sötétség akár világosság! **13**
Mert te szerzetted veséimet, szöttél engem anyám testében. **14**
Magasztallak azért, hogy félelmetesen csodás lettem; csodásak

a műveid és lelkem tudja nagyon. **15** Nem volt rejtve előtted
csontozatom, a hogy alkottattam titokban, himeztettem földnek
aljaiban. **16** Idomtalan testemet látták szemeid; a könyvedben
mind be vannak irva-e a napok, melyek alkotandók, midőn egy
sem volt még közülök. **17** Nekem pedig mi drágák a gondolataid,
oh Isten, mi tetemesek az összegeik! **18** Megolvasnám –
számosabbak a fövenynél; fölébredek és még veled vagyok.
19 Vajha megölnéd, oh Isten, a gonoszt! És vérontás emberei
ti, távozzatok tölem! **20** Kik téged megemlítenek fondorlatnál,
hamisan ejtették ki nevedet ellenségeid. **21** Nemde gyűlölőidet,
oh Örökkévaló, gyülölöm és az ellened támadóktól elundorodom.
22 Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek nekem!
23 Kutass át engem, Isten s ismerd meg szivemet; vizsgálj
meg, s ismerd meg tépelődésemet! **24** S lásd, van-e bennem
bosszantásnak útja, s vezess engem az örök útra!

140 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Szabadíts meg,
Örökkévaló, rossz embertől, erőszakos férfiútól óvj meg engem!
2 Kik szívben rosszaságokat gondoltak ki, mindennap harczokat
szítanak. **3** Élesítették nyelvüket, mint a kigyó, vipera mérge
van ajkaik alatt. Széla. **4** Őrizz meg, Örökkévaló, gonosznak
kezeitől, erőszakos férfiútól óvj meg engem, kik arra gondoltak,
hogy meglökjék lábaimat. **5** Csapdát rejtettek el ellenem a
gőgösek meg köteleket, hálót teritettek ki, útnak oldalán tőröket
vetettek nekem. Széla. **6** Mondom az Örökkévalónak: Istenem
vagy; figyelj, Örökkévaló, könyörgésem szavára! **7** Örökkévaló,
én Istenem, segítségem erőssége, befödted fejemet harczolás
napján. **8** Ne add meg, Örökkévaló, a gonosznak vágyait,
szándékát ne engedd teljesedni, midőn emelkedik. Széla. **9**
Bekerítőim fejét borítsa ajkaik nyomorultsága! **10** Hulljon rájuk

parázs, tűzbe döntse őket, gödrökbe, hogy fel ne keljenek! **11** A
nyelv embere ne szilárduljon meg az országban, az erőszak
embere – baj hajszolja őt ledőlésig. **12** Tudom, hogy megszerzi
az Örökkévaló a szegénynek igazát, a szűkölködőknek jogát. **13**
Bizony az igazak hálát mondanak nevednek, egyenesek ülnek
színed előtt.

141 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, hívtalak, siess felém; figyelj
szavamra, mikor hívlak téged! **2** Álljon meg előtted imádságom
füstölő szer gyanánt, kezeim fölemelése esti áldozat gyanánt! **3**
Tégy, Örökkévaló, őrizetet szájamnak, vigyázz ajkaim ajtajára.
4 Ne hajlítsd szívemet rossz dologra, hogy gazság tetteire
vetemedjem jogtalanságot cselekvö férfiakkal, és ne étkezzem
csemegéikből. **5** Üt engem az igaz – szeretet az fedd engem
– fejre való olaj az; ne szabadkozzék fejem, mert egyre van
imádságom rosszaságaik ellen **6** Szikla oldalára zuhantak
bíráik és hallgatták szavaimat, hogy kedvesek. **7** Mint mikor
fölszaggatják és hasogatják a földet, szétszórattak csontjaink az
alvilág szájához. **(Sheol h7585)** **8** Mert hozzád, Örökkévaló, én
Uram, fordulnak szemeim, benned kerestem menedéket, ne
öntsd ki lelkemet! **9** Őrizz meg a tőrtől, melyet nekem vetettek,
és a jogtalanság cselekvőinek csapdáitól; **10** essenek kiki a
hálójába a gonoszok egyaránt, mig én elhaladok!

142 Oktató dal Dávidtól, midőn a barlangban volt. Ima.
Hangommal az Örökkévalóhoz kiáltok, hangommal az
Örökkévalóhoz könyörgök. **2** Kiöntöm előtte panaszomat,
szorultságomat elmondom előtte. **3** Midőn elborul bennem
szellemem – hisz te ismered ösvényemet – az úton, melyen járok,
tőrt rejtettek el nekem. **4** Tekints jobbra s nézd: nincs senkim,
a ki ismerne; menekvés elveszett előlem, nincs ki lelkemmel

törődnék. **5** Kiáltottam hozzád, Örökkévaló, azt mondtam: te
vagy menedékem, osztályrészem az élők országában. **6** Figyelj
fohászomra, mert megfogytam nagyon, ments meg engem
üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam! **7** Hozd ki a börtönből
lelkemet, hogy magasztalja nevedet, velem ékeskednek az
igazak, midőn jót végzel rajtam.

143 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, halljad imámat, figyelj
könyőrgésemre; hűségedben hallgass meg, igazságodban!
2 S ne szállj ítéletre szolgáddal, mert nem bizonyul igaznak
előtted semmi élő. **3** Mert ellenség üldözte lelkemet, földig
zúzta éltemet, lakoztatott engem sötét helyeken, mint őskornak
holtjait. **4** S elborult bennem szellemem, belsőmben eliszonyodik
a szivem. **5** Megemlékeztem a hajdankor napjairól, elmélkedtem
minden tettedről, kezed művéről elgondolkodtam. **6** Kezeimet
terjesztettem hozzád; lelkem, mint a bágyadt föld, eped feléd.
Széla. **7** Gyorsan hallgass meg, Örökkévaló, lelkem elepedt; ne
rejtsd el tőlem arczodat, hogy ne legyek hasonlóvá a gödörbe
szállókhoz. **8** Hallasd velem reggel szeretetedet, mert benned
biztam; tudasd velem az utat, melyen járjak, mert hozzád vittem
lelkemet. **9** Ments meg ellenségeimtől, Örökkévaló, hozzád
menekültem. **10** Taníts engem, hogy megtegyem akaratodat,
mert te vagy Istenem; jóságos szellemed vezessen engem síkság
földjén. **11** Neved kedvéért tarts életben, igazságoddal vezesd ki
lelkemet a szorultságból. **12** És kegyelmedben semmisítsd meg
ellenségeimet, és veszítsd el mind a lelkem szorongatóit, mert
szolgád vagyok.

144 Dávidtól. Áldva legyen az Örökkévaló én sziklám, ki
kezeimet háborúra tanítja, újjaimat harczra. **2** Kegyelmem és
váram, mentsváram és megszabadítóm nekem, pajzsom, s ő

benne kerestem menedéket, a ki népeket leigáz én alám. **3**
Örökkévaló, mi az ember, hogy őt megismerted, a halandó fia,
hogy őt számba vetted? **4** Az ember a lehelethez hasonlít,
napjai mint a muló árnyék. **5** Örökkévaló, hajtsd meg egedet és
szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek; **6** hajíts
villámot és szórd szét őket, küldd nyilaidat és zavard meg őket.
7 Nyújtsd ki kezedet a magasból, ragadj ki és ments meg nagy
vizektől, az idegenek kezéből; **8** kiknek szája hamisat beszélt
és jobbjuk hazugság jobbja, **9** Isten, új éneket hadd énekelek
neked, tíz huru lanton hadd zengek nehed. **10** Ki segedelmet
adott királyoknak, ki kiragadta szolgáját, Dávidot gonosz kardtól:
11 ragadj ki és ments meg engem az idegenek kezéből, kiknek
szája hamisat beszélt, és jobbjuk hazugság jobbja; **12** A midőn
fiaink akár csemeték, nagyra nevelve ifjúkorukban, leányaink
akár sarokpillérek, kivágva templomnak mintájára; **13** csürjeink
telvék, nyújtva eleséget eleségre, juhaink ezrivel szaporodnak,
tizezrivel térségeinken; **14** ökreink megterhelve – sem rés, sem
kivonulás, sem sikoltás piaczainkon: **15** boldog a nép, melynek
így vagyon dolga, boldog a nép, melynek az Örökkévaló az ő
Istene!

145 Dicsérő dal Dávidtól. Hadd magasztallak, Istenem, oh
király, s hadd áldom nevedet mindörökké. **2** Mindennap hadd
áldalak téged, s dicsérem nevedet mindörökké. **3** Nagy az
Örökkévaló és dicséretes nagyon, és kikutathatatlan az ő
nagysága. **4** Nemzedék nemzedéknek dicsőíti műveidet és
hatalmas tetteidet hirdetik. **5** Fenséges dicsőséged díszén
és csodatetteid dolgain hadd gondolkodom el. **6** S félelmes
tetteid erejéről szóljanak, és nágyságodat hadd beszélem el. **7**
Nagy jóságod hírét ömleszszék, és igazságodon ujjongjanak.

8 Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszantűrő és
nagy szeretetű. **9** Jóságos az Örökkévaló mindenekhez, és
irgalma rajta van mind az ő művein. **10** Magasztalnak téged,
Örökkévaló, mind a műveid, és jámboraid áldanak téged. **11**
Királyságod dicsőségéről szólnak, és hatalmadat elmondják, **12**
hogy tudassák az ember fiaival hatalmas tetteit, és királysága
díszének dicaőségét. **13** Királyságod minden időknek királysága,
és uralmad minden nemzedékben meg nemzedékben. **14**
Támogatja az Örökkévaló mind az elesőket, s fölegyenesíti mind
a görnyedteket. **15** Mindenek szemei hozzád reménykednek,
s te megadod nekik eledelöket a maga idején. **16** Megnyitod
kezedet és jóllakatsz minden élőt jóakarattal. **17** Igazságos az
Örökkévaló mind az útjain és kegyes mind az ő művei iránt. **18**
Közel van az Örökkévaló mind a szólítóihoz, mindazokhoz, kik
igazán szólítják. **19** Tisztelőinek akaratát megteszi s fohászukat
hallja és megsegíti őket. **20** Megőrzi az Örökkévaló mindazokat,
a kik őt szeretik, de mind a gonoszokat megsemmisíti. **21**
Az Örökkévaló dicséretét mondja el szájam, és áldja minden
halandó szentséges nevét mindörökké!

146 Hallelúja! Dícsérd, én lelkem, az Örökkévalót! **2** Hadd
dicsérem az Örökkévalót életemben, hadd zengek Istenemnek,
a míg vagyok. **3** Ne bízzatok nemesekben, ember fiában, kinek
nincsen segedelme: **4** elszáll szelleme, visszatér földjéhez,
azon a napon elvesznek szándékai. **5** Boldog, kinek Jákób
Istene a segítsége, kinek reménye van az Örökkévalóban, az
ő Istenében, **6** ki készítette az eget és földet, a tengert és
mindazt, mi bennük van; a ki hűséget tart örökké, **7** jogot szerez
a zsaroltaknak, kenyeret ad az éhezőknek. Az Örökkévaló
fölszabaditja a foglyokat; **8** az Örökkévaló látókká teszi a vakokat;

az Örökkévaló fölegyenesíti a görnyedteket; az Örökkévaló
szereti az igazakat; **9** az Örökkévaló megőrzi a jövevényeket, az
árvát és özvegyet föntartja – de a gonoszok útját elgörbíti. **10** Az
Örökkévaló király lesz örökké, Istened, oh Czión, nemzedékre
meg nemzedékre! Hallelúja!

147 Hallelúja! Mert jó zengeni Istenünknek, mert kellemes,
illendő a dicséret. **2** Fölépíti Jeruzsálemet az Örökkévaló,
Izraél eltaszítottjait egybegyűjti. **3** Ő, ki meggyógyítja a megtört
szivüeket és bekötözi fájdalmaikat; **4** számát olvassa meg a
csillagoknak, mindnyájukat néven szólítja. **5** Nagy az urunk és
sok erejű, értelmének nincsen száma. **6** Föntartja az alázatosakat
az Örökkévaló, földig alázza le a gonoszokat. **7** Énekeljetek
az Örökkévalónak hálaszóval, zengjetek Istenünknek hárfával!
8 A ki felhőkkel borítja az eget, ki esőt készít a földnek, ki
füvet sarjaszt a hegyeken; **9** megadja kenyerét a baromnak, a
hollófiaknak, a melyek felkiáltanak. **10** Nem a lónak erejében
telik kivánsága, nem a férfi czombjaiban telik kedve. **11** Kedveli
az Örökkévaló azokat, kik őt félik, azokat, kik várakoznak
kegyelmére. **12** Dicsőitsd, Jeruzsálem, az Örökkévalót, dicsérd
Istenedet, oh Czión! **13** Mert megerősítette kapuid reteszeit,
megáldotta gyermekeidet tebenned. **14** Ő, ki békét teszen
határodul, búzának javával jóllakat téged; **15** ki szavát a földre
küldi, hamarosan szalad az igéje; **16** ki havat ad, akár a gyapju,
deret szór, akár a hamu, **17** dobja jegét, akár kenyérdarabok,
fagya előtt ki állhat meg? **18** Küldi igéjét s elolvasztja azokat,
fuvatja szelét: folynak a vizek, **19** Tudtára adja igéjét Jákóbnak,
törvényeit és rendeleteit Izraélnek. **20** Nem tett úgy egy nem
yetnek sem, és rendeleteit – nem ismerik azokat. Hallelúja!

148 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévalót az égből, dicsérjétek
a magasságban! **2** Dicsérjétek mind az ő angyalai, dicsérjétek
mind az ő seregei! **3** Dicsérjétek, nap és hold, dicsérjétek mind
a világító csillagok! **4** Dicsérjétek, egek egei s a vizek, melyek az
egeken fölül vannak! **5** Dicsérjék az Örökkévaló nevét, mert ő
parancsolta, s megteremtődtek; **6** odaállította őket mindenkorra,
örökre, törvényt adott, meg nem szeghetőt. **7** Dicsérjétek az
Örökkévalót a földről, tengeri szörnyek és mind a mélységek;
8 tűz és jégeső, hó és füst, szélvihar, igéjének végezője; **9** a
hegyek és mind a halmok, gyümölcsfa és mind a czédrusfák; **10**
a vad és minden barom, csúszó-mászó és szárnyas madár;
11 föld királyai és mind a nemzetek, vezérek és mind a föld
birái. **12** ifjak még hajadonok is, vének fiatalokkal együtt. **13**
Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, mert magasztos az ő neve
egyedül — fensége föld és ég fölött van. **14** Felemelte népe
szarvát, dicséretül mind a jámborainak, Izraél fiainak, a hozzá
közelvaló népnek. Hallelúja!

149 Hallelúja! Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket,
dicsérete hangozzék a jámborok gyülekezetében! **2** Örüljön Izraél
a teremtőjében, Czión fiai vigadjanak királyukban! **3** Dicsérjék
nevét körtáncz mellett, dobbal és hárfával zengjenek neki. **4**
Mert az Örökkévalónak kedve telik népében, megdicsőíti az
alázatosakat segítséggel. **5** Vígadjanak a jámborok dicsőségben,
ujjongjanak fekvőkelyeiken; **6** Isten magasztalása torkukban,
és két élü kard kezükben **7** hogy bosszút végezzenek a
nemzeteken, fenyítéseket a népeken; **8** hogy megkössék
királyaikat bilincsekkel, s előkelőiket vasbéklyókkal; **9** hogy
végezzék rajtuk a megirott törvényt. Dísze az mind az ő
jámborainak. Hallelúja!

150 Hallelúja! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicséijétek
hatalmas mennyboltozatában! **2** Dicsérjétek hatalmas tetteiért,
dicsérjétek bőséges nagysága szerint! **3** Dicsérjétek harsona
fuvásával, dicsérjétek lanttal és hárfával! **4** Dicsérjétek dobbal
és körtánczczal, dicsérjétek zeneszerekkel és fuvolával! **5**
Dicsérjétek hangzatos czimbalmokkal, dicsérjétek riadásos
czimbalmokkal! **6** Minden lélek dicsérje Jáht! Hallelúja!

Példabeszédek

1 Példabeszédei Salamonnak, Dávid fiának, Izraél királyának.
2 Hogy tudjunk bölcsességet és oktatást, hogy értsük az
értelmesség mondásait; **3** hogy elfogadjunk belátásra való
oktatást, igazságot, jogot és egyenességet; **4** hogy adjanak az
együgyűeknek okosságot, az ifjúnak tudást és meggondolást;
5 hallja a bölcs s gyarapodjék tanulságban, s az értelmes
útmutatást szerezzen; **6** hogy értsünk példázatot s ékes
beszédet, bölcsek szavait és rejtvényeiket. **7** Istenfélelem a tudás
kezdete; bölcsességet és oktatást az oktalanok megvetnek. **8**
Halljad, fiam, atyád oktatását és el ne hagyjad anyád tanítását;
9 mert kecses füzér azok fejednek és díszláncz a te nyakadnak.
10 Fiam, ha téged vétkesek csábítanak, ne engedj! **11** Ha azt
mondják: jer velünk, leselkedjünk vérre, ólálkodjunk ártatlanra ok
nélkül; **12** nyeljük el őket elevenen, mint az alvilág és egészen,
mint a verembe szállókat; **(Sheol h7585)** **13** mindenféle drága
vagyont találunk, megtöltjük házainkat zsákmánnyal; **14** sorsodat
veted közöttünk, egy zacskónk lesz mindnyájunknak: **15** fiam, ne
járj az úton velük, tartsd vissza lábadat ösvényüktől; **16** mert
lábaik rosszra futnak, és sietnek vért ontani. **17** Hisz hiába van
kivetve a háló minden szárnyas szemei előtt. **18** Ők pedig a
maguk vérére leselkednek, a maguk lelkére ólálkodnak. **19**
Ilyenek útjai mindenkinek, ki nyerészkedést űz: gazdájának
lelkét veszi az el. **20** Bölcsesség az utczán megszólal, a
piaczokon hallatja hangját; **21** zajongó utczák sarkán hirdet,
kapuk bejáratain, a városban mondja el mondásait: **22** Meddig,
együgyűek, szeretitek az együgyűséget, s kívánják meg a
csúfolók a csúfolást, és gyűlölik a balgák a tudást? **23** Fordulnátok
feddésemre! Íme, ömleszteném nektek szellememet, tudatnám

veletek szavaimat. **24** Mivel hívtalak, de ti vonakodtatok,
kinyújtottam kezemet, de senki sem figyelt, **25** elvetettétek
minden tanácsomat és feddésemnek nem engedtetek: **26** én
is nevetek majd szerencsétlenségteken, gúnyolódom, mikor
eljő rettegéstek, **27** mikor eljő mint zivatar a ti rettegéstek és
szerencsétlenségtek mint szélvész érkezik, mikor jő reátok
szorultság és szükség. **28** Akkor hívnak majd engem, de nem
felelek, keresnek engem, de nem találnak meg; **29** mivelhogy
gyűlölték a tudást a az istenfélelmet nem választották, **30** nem
engedtek tanácsomnak, megvetették minden feddésemet. **31**
Egyenek hát az útjok gyümölcséből, s lakjanak jól a maguk
tanácsaiból. **32** Mert az együgyűek megátalkodottsága megöli
őket, s a balgák gondatlansága elveszti őket; **33** de a ki
rám hallgat, bizton fog lakni s nyugodt lesz a veszedelem
rettegésétől.

2 Fiam, ha elfogadod mondásaimat és parancsaimat magadnál
rejted, **2** figyeltetve füledet a bölcsségre, szívedet az értelemre
hajtod; **3** bizony, ha az értelmességet hívod, az értelemért
hallatod szavadat; **4** ha keresed azt, mint az ezüstöt, s mint a
kincseket kutatod: **5** akkor megérted az Isten félelmét, s Isten
megismerését találod. **6** Mert az Örökkévaló ad bölcsességet,
szájából tudást és értelmet; **7** üdvöt tartogat az egyeneseknek,
pajzsa ő a gáncstalanul járóknak, **8** megóva a jognak ösvényeit
és őrizve jámborainak útját. **9** Akkor értesz igazságot és jogot és
egyenességet – a jónak minden nyomdokát. **10** Mert bölcsesség
jut szívedbe, és tudás kedves lesz a lelkednek. **11** Meggondolás
fog őrködni feletted, értelem meg fog óvni tégedet. **12** Hogy
megmentsen téged a rossznak útjától, embertől, ki ferdeségeket
beszél, **13** a kik elhagyják az egyenesség ösvényeit, hogy

járjanak sötétség útjain; **14** kik örülnek azon, hogy rosszat
tesznek, vígadnak a rossznak ferdeségén; **15** kik ösvényeiken
fonákok s álnokok a nyomdokaiban. **16** Hogy megmentsen téged
idegen asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette mondásait; **17** ki
elhagyta ifjúkori társát és Istene szövetségét elfelejtette. **18** Mert
halálra hanyatlik az ő házával és az árnyakhoz nyomdokai. **19**
Mind, a kik bemennek hozzá, nem térnek vissza s nem érik el az
élet ösvényeit. **20** Azért, hogy járj a jóknak útján s megőrizzed az
igazak ösvényeit. **21** Mert az egyenesek fogják lakni az országot
és a gáncstalanok megmaradnak benne. **22** De a gonoszok ki
fognak irtatni az országból és a hűtlenkedőket kiszakítják belőle.

3 Fiam, tanomat el ne felejtsd s parancsaimat óvja meg a szíved;
2 mert hosszú életet s életnek meg békének az éveit gyarapítják
neked. **3** Szeretet és hűség ne hagyjanak el téged, kösd azokat
nyakadra, írjad szíved táblájára; **4** hogy találj kegyet és kiváló
észt Isten és ember szemeiben. **5** Bízzál az Örökkévalóban
egész szíveddel, és értelmességedre ne támaszkodjál. **6** Minden
útjaidban ismerd meg őt s ő majd egyengeti ösvényeidet. **7**
Ne légy bölcs a magad szemeiben, féljed az Örökkévalót és
távozz a rossztól. **8** Gyógyítás lesz az testednek, s üdítés
csontjaidnak. **9** Tiszteld az Örökkévalót vagyonodból s minden
termésed zsengéjéből, **10** s megtelnek csűreid bőséggel s
musttól áradnak el présházaid. **11** Az Örökkévaló oktatását,
fiam, meg ne vesd s ne utáld meg fenyítését; **12** mert a kit
szeret az Örökkévaló, azt fenyíti, miként atya, a ki fiát kedveli.
13 Boldog az ember, ki bölcsességet talált és az ember, ki
értelemre szert tett; **14** mert jobb az ő megszerzése mint ezüst
megszerzése és finom aranynál a jövedelme. **15** Becsesebb
az koráloknál, és mind a drágaságaid nem érnek föl vele. **16**

Hosszú élet van jobbjában, baljában gazdagság és dicsőség.
17 Útjai kellemesség útjai és mind az ösvényei béke. **18** Élet
fája az a hozzá ragaszkodóknak, és bár ki tartja, boldognak
mondható. **19** Az Örökkévaló bölcsességgel alapította a földet,
megszilárdította az eget értelemmel; **20** tudása által hasadtak
meg a mélységek és a fellegek harmattól csepegtek. **21** Fiam,
ne mozduljanak el szemeid elől, óvd meg a valódi belátást és
a meggondolást; **22** s majd lesznek életül a te lelkednek és
kedvességül a te nyakadnak. **23** Akkor bizton fogsz járni utadon,
s lábadat meg nem ütöd. **24** Ha lefekszel, nem rettegsz, s mikor
lefeküdtél, kellemes lesz az álmod. **25** Nem kell félned hirtelen
rettegéstől s a gonoszoknak zivatarától, midőn megjő. **26** Mert
az Örökkévaló lesz bizodalmad s megőrzi lábadat a kelepczétől.
27 Ne vond meg a jót gazdájától, midőn kezed hatalmában
van, hogy megtegyed. **28** Ne mondd felebarátodnak: menj és
térj vissza, majd holnap adok – holott van nálad. **29** Ne koholj
felebarátod ellen rosszat, holott ő bizton lakik nálad. **30** Ne
perelj emberrel ok nélkül, ha nem tett veled rosszat. **31** Ne
irigykedj erőszakos férfira és ne válaszd semmi útját: **32** mert az
Örökkévaló utálata az álnok, de egyenesekkel van meghittsége.
33 Az Örökkévalónak átka van a gonosznak házában, de az
igazak hajlékát megáldja. **34** Ha csúfolókkal jár el, megcsúfolja
őket, de az alázatosaknak kegyet ád. **35** A bölcsek dicsőséget
kapnak birtokul, de a balgák szégyent visznek el.

4 Halljátok, fiúk, az atya oktatását s figyeljetek, hogy meg
ösmerjétek az értelmességet; **2** mert jó tanúlságot adtam
nektek, tanomat el ne hagyjátok. **3** Mert fia voltam atyámnak,
gyöngéd s egyetlen az anyám előtt; **4** az tanított meg engem,
s mondta nékem: Tartsa meg szavaimat szíved, őrizd meg

parancsaimat, hogy élj. **5** Szerezz bölcsességet, szerezz
értelmességet; ne felejtsd el, ne hajolj el szájam mondásaitól. **6**
Ne hagyd el őt s megőriz téged, szeresd őt és megóv téged.
7 Kezdete a bölcsességnek: szerezz bölcsességet! s minden
szerzeményeden szerezz értelmességet! **8** Tüntesd ki őt és
fölemel téged, tiszteltté tesz téged, midőn átkarolod. **9** Ad majd
fejednek kecses füzért, díszes koronával ajándékoz meg téged.
10 Halljad fiam s fogadd el mondásaimat, hogy megsokasodjanak
a te életed évei. **11** Bölcsesség útjára tanítottalak, járattalak
az egyenesség nyomdokaiban. **12** Jártadban nem szorul meg
lépésed, s ha futsz, nem botlasz meg. **13** Ragaszkodjál az
oktatáshoz, ne hagyd abba, óvd meg őt, mert ő az életed.
14 A gonoszok ösvényére ne menj, és ne haladj a rosszak
útján. **15** Vesd el, ne vonulj rajta, térj le róla s vonulj el.
16 Mert nem alusznak, ha rosszat nem tesznek, s el van
rabolva álmuk, ha botlást nem okoznak. **17** Mert ették a
gonoszság kenyerét és az erőszakoskodás borát isszák. **18** S az
igazak ösvénye akár a fényes napvilág, mely egyre világosabb
lesz a nappal megszilárdultáig; **19** a gonoszok útja akár az
éjhomály, nem tudják, miben botlanak meg. **20** Fiam, szavaimra
figyelj, mondásaimra hajtsad füledet; **21** ne mozduljanak el
szemeid elől, őrizd azokat szíved belsejében: **22** mert élet azok
megtalálóik számára s egész testöknek gyógyulás. **23** Minden
őrzendőnél jobban óvjad szívedet, mert abból erednek az élet
forrásai. **24** Vesd le magadról a szájnak görbeségét, s az ajkak
ferdeségét távolítsd el magadtól. **25** Szemeid előre tekintsenek
és szempilláid egyenesen nézzenek magad elé. **26** Mérlegeld
lábad nyomdokát s mind az útjaid megszilárdulnak. **27** Ne hajolj
jobbra és balra, távoztasd lábadat a rossztól.

5 Fiam, bölcsességemre figyelj, értelmemre hajtsad füledet, **2**
hogy megőrizd a meggondolást s a tudást óvják meg az ajkaid.
3 Mert színméztől csepegnek az idegen nőnek ajkai és ínye
simább az olajnál; **4** de a vége keserű, mint az üröm, éles, mint a
kétélű kard. **5** Lábai halálra szállnak le, az alvilágot tartják léptei;
(Sheol h7585) **6** az élet ösvényeit nehogy mérlegelje, tétováztak
nyomdokai, a nélkül hogy tudná. **7** Most pedig, fiúk, hallgassatok
reám, s ne térjetek el szájam mondásaitól! **8** Távol tartsd tőle
útadat, s ne közeledjél háza bejáratához. **9** Nehogy másoknak
adjad díszedet és esztendőidet a kegyetlennek; **10** nehogy
idegenek lakjanak jól erőddel és fáradalmaiddal idegen ember
házában. **11** Sóhajtasz majd végeden, midőn elfogy tested és
húsod, **12** és azt mondod: mint gyűlöltem az oktatást s a feddést
megvetette szívem, **13** és nem hallgattam oktatóim szavára
s tanítóim felé nem hajtottam fülemet! **14** Kevés híján benn
voltam minden bajban, gyülekezet és község közepette! **15** Igyál
vizet saját vermedből és folyóvizet saját kutadból. **16** Az utczára
omoljanak forrásaid, a piaczokra vízpatakok? **17** Legyenek
egyedül a tieid s nem idegenekéi veled együtt. **18** Legyen a te
kútfőd áldott s örülj ifjúkorod feleségével. **19** Szerelmetes őzike,
kedves zerge: emlői ittasítsanak minden időben, szerelmében
mámorosodjál mindig; **20** hisz miért mámorosodnál, fiam, idegen
nővel s ölelnéd más asszonynak keblét? **21** Mert az Örökkévaló
szemei előtt vannak a férfi útjai s mind a nyomdokait mérlegeli.
22 Bűnei megfogják a gonoszt és vétke kötelékeivel fogva tartatik.
23 Ő meg fog halni oktatás híján s oktalanságának nagyságában
eltévelyeg.

6 Fiam, ha kezes lettél felebarátodnál, tenyeredet összecsaptad
az idegennél, **2** tőrbe jutottál szájad mondásai által, megfogattál

szájad mondásai által: **3** tedd ezt ugyan, fiam, hogy megmenekülj,
minthogy felebarátod markába kerültél: menj, tiportasd magadat
és ostromold felebarátodat; **4** ne engedj álmot szemeidnek, sem
szendergést szempilláidnak; **5** menekülj, mint szarvas a kézből,
s mint a madár a madarász kezéből. **6** Menj a hangyához, rest,
nézd útjait, hogy okulj: **7** ő, a kinek nincs vezére, felügyelője
és uralkodója, **8** elkészíti nyáron a kenyerét, összegyűjtötte
aratáskor az eledelét. **9** Meddig, rest, fogsz feküdni, mikor kelsz
fel álmodból? **10** Egy kis alvás, egy kis szendergés; egy kis
kézösszekulcsolás, hogy feküdj: **11** majd eljön, mint vándor,
a te szegénységed és szűkölködésed, mint a pajzsos férfi.
12 Alávaló ember, jogtalan férfi, szájnak görbeségével jár, **13**
hunyorgat szemeivel, kapargat lábaival, mutogat ujjaival; **14**
ferdeség a szívében, rosszat kohol minden időben, viszályokat
indít. **15** Azért hirtelen jön meg szerencsétlensége, rögtön
megtöretik és nincsen gyógyulás. **16** Hat dolog van, a mit gyűlöl
az Örökkévaló és hét, a mi lelkének utálata: **17** Fennhéjázó
szemek, hazug nyelv, és ártatlan vért ontó kezek; **18** szív,
mely jogtalan gondolatokat kohol, lábak, melyek futva sietnek a
rosszra; **19** hazugságnak lehelője, hamis tanú, s a ki viszályokat
indít testvérek közt. **20** Óvd meg, fiam, atyád parancsát és el ne
hagyjad anyád tanítását; **21** kösd azokat szívedre mindenkor,
fűzd azokat nyakadra. **22** Mikor jársz, az vezetni fog téged, mikor
lefekszel, őrködik feletted, s mikor felébredtél, az beszélget
veled. **23** Mert mécses a parancs és a tan világosság, és
élet útja az oktatásnak feddései. **24** Hogy megőrizzen téged
a rossz asszonytól, a simanyelvű idegen nőtől. **25** Ne kívánd
meg szépségét szívedben, s el ne fogjon téged szempilláival.
26 Mert parázna asszonyért egy czipó kenyérre jutsz, s férjes

asszony a drága lelket vadássza. **27** Kaparhat-e valaki tüzet
az ölében és ruhái el nem égnek, **28** avagy járhat-e valaki
parázson és lábai meg nem perzselődnek? **29** Olyan az, a ki
bemegy felebarátjának feleségéhez, nem marad büntetlenül,
bárki hozzányúl. **30** Nem gúnyolják a tolvajt, midőn lop, hogy
kielégítse lelkét, midőn éhezik; **31** ha rajtakapják, hétszeresen
fizet, házának egész vagyonát odaadja. **32** Ki házasságot tör
asszonnyal, esztelen; a ki önmagát megrontja, az cselekszi ezt.
33 Kárt és szégyent talál, és gyalázata nem töröltetik el. **34** Mert
féltékenység a férfiúnak dühe s nem kímél a bosszú napján, **35**
nincs tekintettel semmi váltságra s nem enged, noha sokasítod
az ajándékot.

7 Fiam, őrizd meg mondásaimat és parancsaimat rejtsd el
magadnál. **2** Őrizd meg parancsaimat, hogy élj és tanomat,
mint szemeid fényét. **3** Kösd azokat ujjaidra, írjad azokat szíved
táblájára. **4** Mondd a bölcsességnek: nővérem vagy, s rokonnak
nevezd az értelmességet; **5** hogy megőrizzen idegen asszonytól,
idegen nőtől, ki simává tette beszédjét. **6** Mert házam ablakán,
rácsozatomon át tekintettem ki. **7** Ekkor láttam az együgyűek
között, észre vettem a fiúk közt egy esztelen ifjút: **8** elhalad az
utczán annak szöglete mellett és a házához menő úton lépdel, **9**
szürkületkor, a nap estéjén, éj sötétségében és homályban. **10** S
íme elejébe egy asszony, parázna ruhájú és álnok szívű; **11**
zajongó ő és csapongó, házában nem nyugosznak lábai: **12**
egyszer az utczán, másszor piaczokon, minden szöglet mellett
leselkedik. **13** Megragadja őt, megcsókolja őt, szemérmetlen
arczczal mondja neki: **14** Békeáldozatokkal tartozom, ma
megfizettem fogadalmaimat; **15** azért jöttem ki elédbe, hogy
fölkeressem színedet, és megtaláltalak. **16** Takarókkal takartam

le nyoszolyámat, egyiptomi tarka szövettel; **17** behintettem
fekvőhelyemet myrrhával, aloéval s fahéjjal. **18** Jöjj! ittasodjunk
szeretettel reggelig, enyelegjünk szerelemben. **19** Mert nincs
otthon a férfi, útra ment messzire; **20** a pénzes zacskót kezébe
vette, holdtölte napjára fog haza jönni. **21** Elhajlította őt sok
rábeszélésével, ajkai simaságával eltántorítja. **22** Megy utána
hirtelen, mint ökör, mely a levágásra megyen, s mint békóban
fenyítéséhez az oktalan; **23** mígnem nyíl fúrja át máját, a mint
madár siet a tőrhöz, s nem tudja, hogy életébe kerül. **24** Most
tehát, fiúk, hallgassatok reám s figyeljetek szájam mondásaira:
25 ne térjen az ő utjaira szíved, ne tévelyegj ösvényein; **26** mert
sokan vannak a megöltek, kiket elejtett, és számosak mind a
meggyilkoltjai. **27** Az alvilág útjai vannak házában, levisznek a
halál kamaráihoz. **(Sheol h7585)**

8 Nemde, szólít a bölcsesség és az értelem hallatja hangját; **2**
magaslatok tetején, az útnál, ösvények közében ott áll, **3** kapuk
oldalán, város elején, ajtók bejáratánál megszólal: **4** Hozzátok
szólok, férfiak, s hangommal az ember fiaihoz. **5** Értsetek,
együgyűek, okosságot, s balgák ti, értelmes szívűek legyetek! **6**
Halljátok, mert jeles dolgokat beszélek s ajkaim megnyílása
egyenesség: **7** mert igazat szól ínyem és ajkaim utálata a
gonoszság. **8** Igazsággal vannak szájam minden mondásai;
nincs közöttük ferde és görbe; **9** mindnyájan egyenesek az
értelmesnek és helyesek azoknak, kik tudást találnak. **10**
Fogadjátok el oktatásomat és ne az ezüstöt, s a tudást inkább
válogatott aranynál. **11** Mert jobb a bölcsesség koráloknál,
és semmi drágaság nem ér fel ő vele. **12** Én bölcsesség
lakom az okosság mellett és tudást, meggondolást találok. **13**
Istenfélelem: gyűlölni a rosszat; gőgöt és gőgösséget, rossz

utat és álnok szájat gyűlölök. **14** Enyém a tanács és valódi
belátás, én vagyok az értelem, enyém az erő. **15** Általam
uralkodnak királyok, és törvényt szabnak fejedelmek igazsággal;
16 általam vezérelnek vezérek és a nemesek, mind a földnek
bírái. **17** Azokat, kik engem szeretnek, szeretem, s kik engem
keresnek, meg fognak találni. **18** Gazdagság és dicsőség
nálam van, tartós vagyon és igazság. **19** Jobb gyümölcsöm
aranynál és színaranynál és jövedelmem a válogatott ezüstnél.
20 Az igazság pályáján járok, a jog ösvényeinek közepette:
21 hogy azoknak, kik engem szeretnek, valódi vagyont adjak
birtokul és megtöltsem kincstáraikat. **22** Az Örökkévaló szerzett
engem útja kezdetén, cselekedetének elején régtől fogva. **23**
Őskortól fogva avattattam fel, kezdettől, a föld eleitől fogva. **24**
Mikor nem voltak mélységek, létesíttettem, mikor nem voltak
források, vízzel terheltek; **25** mielőtt a hegyek elsüllyesztettek, a
halmoknak előtte létesíttettem; **26** míg nem alkotott még földet és
térségeket, a világ porainak összegét. **27** Midőn megszilárdította
az eget, ott voltam, midőn megszabta a kört a mélység felszínén;
28 midőn megerősítette a fellegeket felülről, midőn erősekké
lettek a mélység forrásai; **29** midőn a tengernek megadta a
törvényét, s hogy a vizek meg ne szegjék parancsát, midőn
megszabta a földnek alapjait. **30** Voltam nála növendékül, voltam
gyönyörűségül napról napra, játszadozva előtte minden időben,
31 játszadozva földje világában, a gyönyörűségem telik az ember
fiaival. **32** Most tehát, fiúk, hallgassatok reám; hisz boldogok,
kik útjaimat őrzik. **33** Halljátok az oktatást, hogy bölcsekké
legyetek, és el ne vessétek. **34** Boldog az az ember, ki rám
hallgat, őrködvén ajtóimon napról napra, megőrizvén kapuim
ajtófélfáit. **35** Mert a ki engem talált, életet talált és kegyet nyert

az Örökkévalótól; **36** de a ki engem elvet, önmagát bántalmazza,
mind kik engem gyűlölnek, a halált szeretik.

9 Bölcsesség fölépítette házát, kivágta oszlopait, hetet. **2**
Levágta a lakomájára valót, töltötte borát, el is rendezte asztalát.
3 Küldte leányzóit, vendégeket hí meg a város magaslatainak
tetején. **4** Ki együgyű, térjen ide; esztelen – annak mondja:
5 Jertek, egyetek kenyeremből és igyatok a borból, melyet
töltöttem! **6** Hagyjátok az együgyűséget, hogy éljetek és
haladjatok az értelem útján. **7** A ki csúfolót oktat, szégyent
szerez magának, s a ki gonoszt megint, hibát önmagának. **8** Ne
intsd meg a csúfolót, nehogy meggyűlöljön, intsd meg a bölcset
és megszeret téged. **9** Adj a bölcsnek és még bölcsebb lesz,
tudasd az igazzal és gyarapodik tanulságban. **10** A bölcsesség
kezdete az istenfélelem, és a Szentnek megismerése értelem.
11 Mert általam sokasodnak napjaid és meggyarapodnak a te
életed évei. **12** Ha bölcs lettél, magadnak lettél bölcs, s ha
csúfoló lettél, egyedül te viseled. **13** Balgaság asszony zajongó,
együgyű és mitsem tud. **14** Háza bejáratába ül, székre, a
város magaslatain, **15** hogy meghívja az úton arra menőket,
kik egyenesen járnak ösvényeiken. **16** Ki együgyű, térjen ide,
és esztelen – annak mondja: **17** Lopott víz édes és titkosság
kenyere kellemes! **18** És nem tudja, hogy árnyak vannak ott, az
alvilág mélységeiben vannak meghívottjai. **(Sheol h7585)**

10 Salamon példabeszédei. Bölcs fiú megörvendezteti atyját,
s balga fiú anyjának bánata. **2** Nem használnak gonoszság
kincsei, de az igazság megment a haláltól. **3** Nem éhezteti az
Örökkévaló az igaznak lelkét, de a gonoszok vágyát eltaszítja. **4**
Szegénnyé lesz, ki renyhe kézzel dolgozik, de a szorgalmasak
keze gazdagít. **5** Nyáron gyűjt az eszes fiú, aratáskor mélyen

alszik a szégyenletes fiú. **6** Áldások az igaznak fejére, de a
gonoszok szája erőszakot takar. **7** Az igaznak emlékezete áldásra
való, de a gonoszok neve elrothad. **8** A bölcs szívű elfogad
parancsokat, de az oktalan ajkú elbukik. **9** A ki gáncstalanságban
jár, bizton jár, de a ki elgörbíti útjait, bűnhődik. **10** Ki szemmel
hunyorgat, fájdalmat okoz, s az oktalan ajkú elbukik. **11** Életforrás
az igaznak szája, de a gonoszok szája erőszakot takar. **12** A
gyűlölség viszályokat ébreszt, de minden bűntettet eltakar a
szeretet. **13** Az értelmesnek ajkain bölcsesség találtatik, de bot
való az esztelen hátának. **14** A bölcsek rejtegetik a tudást, de
az oktalannak szája közeli rettegés. **15** A gazdagnak vagyona
az ő erős vára, a szegények rettegése szegénységük. **16**
Az igaznak munkabére életre visz, a gonosznak jövedelme
vétekre. **17** Életnek pályáján jár, ki az oktatást megőrzi, de a ki a
feddést elhagyja, tévelyeg. **18** Gyűlölséget takargat a hazug
ajkú, de a ki rágalmat terjeszt, az balga. **19** Sok szó mellett
nem marad el a bűn, de ajkait tartóztatja a belátó. **20** Válogatott
ezüst az igaznak nyelve, a gonoszok szíve vajmi kevés. **21** Az
igaznak ajkai sokakat vezérlenek, de az oktalanok esztelen által
halnak meg. **22** Az Örökkévaló áldása – az gazdagít, s mellette
nem gyarapít a fáradalom. **23** Mintegy nevetség a balgának
gazságot cselekedni, és bölcsességet az értelem emberének.
24 A gonosznak félelme – az jön rá, de az igazak kívánsága
megadatik. **25** A mint elvonul a szélvész, máris nincs a gonosz,
de az igaz örök alap. **26** Mint eczet a fogaknak s mint füst
a szemeknek, olyan a rest a küldőinek. **27** Az istenfélelem
gyarapítja a napokat, de a gonoszok évei megrövidülnek. **28** Az
igazak várakozása öröm, de a gonoszok reménye elvész. **29**
Menedék a gáncstalanságnak az Örökkévaló útja, de rettegés a

jogtalanságot cselekvőknek. **30** Az igaz soha sem inog meg, de
a gonoszok nem fogják lakni az országot. **31** Az igaznak szája
bölcsességet terem, de a ferdeség nyelve kiírtatik. **32** Az igaznak
ajkai jóakaratot ismernek, de a gonoszok szája ferdeség.

11 Csalárd mérleg utálata az Örökkévalónak, de teljes súlykő
kedvére van. **2** Jött a kevélység és jött a szégyen is; de a
szerényeknél bölcsesség van. **3** Az egyenesek gáncstalansága
vezeti őket, de a hűtlenkedők ferdesége elpusztítja őket. **4** Nem
használ a vagyon a haragnak napján, de az igazság megment a
haláltól. **5** A gáncstalannak igazsága egyenessé teszi útját, de
gonoszsága által elesik a gonosz. **6** Az egyenesek igazsága
megmenti őket, de vágyuk által megfogatnak a hűtlenkedők.
7 Gonosz ember halálával elvész a remény, s a jogtalanság
várakozása elveszett. **8** Az igaz kiszabadult a szorongatásból,
és jött helyébe a gonosz. **9** Szájjal rontja meg felebarátját az
istentelen, de tudás által kiszabadulnak az igazak. **10** Mikor jó
dolguk van az igazaknak, vigad a város, s mikor elvesznek a
gonoszok, ujjongás van. **11** Az egyenesek áldása által emelkedik
a város, de a gonoszok szája által leromboltatik. **12** Gúnyolódik
felebarátján az esztelen, de az értelmes ember hallgat. **13** Ki
mint rágalmazó jár, feltárja a titkot, de a hűséges szellemű
eltakarja a dolgot. **14** Útmutatások nélkül elesik a nép, de a
tanácsosok sokaságában győzelem van. **15** Nagyon rosszul
jár, ha ki idegenért kezeskedett, de a ki gyűlöli a kézcsapást,
az bizton van. **16** Kedves asszony megtartja a tiszteletet, és
az erősek megtartják a gazdagságot. **17** Saját lelkével tesz jót
a kegyes ember, de saját testét megzavarja a kegyetlen. **18**
gonosz hazug munkabért szerez, de a ki igazságot vet, igaz
jutalmat. **19** Igazságos becsületesség életre visz, de ki a rosszat

hajhássza, halálára teszi. **20** Az Örökkévaló utálata az álnok
szívűek, de kedvére vannak a gáncstalan útuak. **21** Kezet
kézre! Nem marad büntetlenül a rossz, de az igazak magzatja
megmenekül. **22** Arany gyűrű sertésnek orrában, szép asszony,
de ész híján. **23** Az igazak kívánsága csupán a jó, a gonoszok
reménye – harag. **24** Van, a ki szór és még gyarapszik, de a ki
megvon attól, a mi illő – csak szűkölködésre teszi. **25** Áldásos
lélek bőségben részesül, s a ki telít, maga is telíttetik. **26** A ki
visszatartja a gabonát, azt megátkozza a nép, de áldás száll
a gabonaeladónak fejére. **27** A ki jóra igyekszik, kedvességet
keres, de a ki rossz után tör, ő reá jön az. **28** A ki gazdagságában
bízik, az el fog esni, de mint a falevél virulnak az igazak. **29**
A ki megzavarja házát, szelet kap birtokul, és szolgája lesz
az oktalan a bölcsszívűnek. **30** Az igaznak gyümölcse életnek
fája, és lelkeket nyer meg a bölcs. **31** Lám az igaznak a földön
fizetnek, hát még a gonosznak és vétkezőnek.

12 A ki szereti az oktatást, szereti a tudást, de a ki gyűlöli a
feddést, az oktalan. **2** Kedvességet nyer a jó az Örökkévalótól,
de a fondorlatok emberét kárhoztatja. **3** Nem szilárdul meg az
ember gonoszság által, de az igazak gyökere meg nem inog. **4**
A derék asszony férjének koronája, de mint rothadás csontjaiban
a szégyenletes. **5** Az igazak gondolatai jogosság, a gonoszok
tanácsai csalárdság. **6** A gonoszok szavai: vérre leselkedni, de
az egyenesek szája megmenti őket. **7** Megfordulnak a gonoszok
és máris nincsenek, de az igazak háza fönnáll. **8** Eszéhez
képest dicsértetik a férfi, de az elferdült szívű csúffá lesz. **9**
Jobb, a kit lenéznek, de van szolgája, mint a ki előkelősködik,
de kenyér híjával van. **10** Ismeri az igaz barmának lelkét, de
a gonoszok irgalma kegyetlenség. **11** A ki földjét műveli, jól

fog lakni kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, esztelen.
12 Kívánta a gonosz hálóba keríteni a rosszakat, de az igazak
gyökere megmarad. **13** Az ajkak bűnében gonosz tőr van, de az
igaz kikerült a szorongatásból. **14** Szájának gyümölcséből jóval
lakik jól a férfi, s az ember kezeinek tettét visszafizetik neki.
15 Az oktalannak útja egyenes az ő szemeiben, de tanácsra
hallgat a bölcs. **16** Az oktalannak aznap tudódik ki bosszúsága,
de eltakarja a szégyent az okos. **17** A ki hűséget terjeszt,
igazság szerint vall, de hazug tanú a csalárd. **18** Van a ki fecseg
akár kardszúrások, de a bölcsek nyelve gyógyítás. **19** Az igaz
ajak fönnáll örökre, de csak szempillantásig a hazug nyelv.
20 Csalárdság van a rosszat koholók szívében, de a békét
tanácsolóknak öröm jut. **21** Nem esik meg az igazon semmi
jogtalanság, de a gonoszok telvék roszzal. **22** Az Örökkévaló
utálata a hazug ajkak, de kedvére vannak a. hűséggel cselekvők.
23 Okos ember eltakarja a tudást, de a balgák szíve kikiáltja
az oktalanságot. **24** A szorgalmasak keze uralkodni fog, de a
renyheség alattvalóvá lesz. **25** Aggódás az ember szívében
leveri azt, de a jó szó felvidítja. **26** Útbaigazítja társait az igaz,
de a gonoszok útja eltévelyíti őket. **27** Nem süti meg a renyhe
a vadját, de drága vagyona az embernek a szorgalom. **28** Az
igazság pályáján élet van, és ösvényének útján nem halál.

13 A bölcs fiú hallgatott atyja oktatására, de a csúfoló nem
hallgatott dorgálásra. **2** Szájának gyümölcséből eszik jót a
férfi, de a hűtlenkedők lelke erőszak. **3** A ki megóvja száját,
megőrzi lelkét, de a ki fölszakítja ajkait, számára rettegés! **4**
Kivánkozik, de hiába, a restnek lelke, de a szorgalmasak lelke
bőségben részesül. **5** Hazug szót gyűlöl az igaz, de a gonosz
megszégyenít és meggyaláz. **6** Az igazság megőrzi a gáncstalan

útút, de a gonoszság megdönti a vétkest. **7** Van a ki gazdagnak
tetteti magát, de nincs semmije, a ki szegénynek tetteti magát, s
nagy vagyona van. **8** Az ember lelkének váltsága a gazdagsága,
de a szegény nem hallgatott dorgálásra. **9** Az igazak világossága
vígan ég, de a gonoszok mécsese kialszik. **10** Kevélységgel
csak czivódás okoztatik, de a tanácskozóknál bölcsesség van.
11 Hiábavalóság által szerzett vagyon kevesbedik, de a ki
markonként gyűjt, gyarapít. **12** Halogatott várakozás beteggé
teszi a szívet, de élet fája a bekövetkezett kívánság. **13** A
ki gúnyolja az igét, leköttetik neki, de a ki féli a parancsot,
az megjutalmaztatik. **14** A bölcsnek tanítása életforrás, hogy
távozzunk a halál tőreitől. **15** Igazi eszesség kegyet szerez, de a
hűtlenkedők útja kemény. **16** Minden okos tudással cselekszik,
de a balga kitárja az oktalanságot. **17** Gonosz követ bajba esik,
de gyógyítás hűséges küldött. **18** Szegénységet és szégyent ér,
a ki elveti az oktatást, de a ki megőrzi a feddést, tiszteltetik.
19 Megvalósult kívánság kellemes a léleknek, de utálata a
balgáknak kerülni a rosszat. **20** A ki bölcsekkel jár, bölccsé lesz,
de a ki balgákkal társul, rosszul jár. **21** A vétkeseket üldözi a
rosszaságuk, de az igazaknak jóval fizetnek. **22** A jó örököt
hagy fiai fiainak, de az igaz számára van eltéve a vétkezőnek
vagyona. **23** Bő eleséget terem a szegények ugara, de van, a ki
tönkre jut jog híján. **24** A ki visszatartja vesszejét, gyűlöli fiát, de
a ki szereti, idején keresi föl fenyítéssel. **25** Az igaz eszik lelke
jóllaktáig, de a gonoszok hasa hiányt érez.

14 Az asszonyok legbölcsebbike fölépítette házát, de az
oktalanság önkezeivel lerontja. **2** Egyenességében jár, a ki
az Örökkévalót féli, de álnok az útjain, a ki őt megveti. **3** Az
oktalannak szájában a gőgnek vesszeje van, de a bölcsek

ajkai megőrzik őket, **4** Ökrök híján tiszta a jászol, de termések
bősége a marha erejében van. **5** Hűséges tanú nem hazudik,
de hazugságokat terjeszt hazug tanú. **6** Keresett a csúfoló
bölcsességet, de nincs, az értelmesnek azonban könnyű a
tudás. **7** Menj el a balga ember közeléből, és nem ismerted
meg tudásnak ajkait, **8** Az okosnak bölcsessége: érteni az útját,
de a balgák oktatalansága csalárdság. **9** Az oktalanok közt
tolmács a bűn és az egyenesek közt a jóakarat. **10** A szív ismeri
önmagának keservét, és örömébe nem vegyül idegen. **11** A
gonoszok háza megsemmisül, de az egyenesek sátra virul. **12**
Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak
útjai. **13** Nevetés közt is fájhat a szív, és az örömnek vége
bánat. **14** Saját útjaiból lakik jól a tévedt szívű, az övéiből a
jó ember. **15** Az együgyű minden szónak hisz, de az okos
ügyel lépésére. **16** A bölcs fél és kerüli a rosszat, de a balga
fölháborodik és elbizakodik. **17** A hirtelen haragú oktalanságot
követ el, és a fondorlatok embere meggyűlöltetik. **18** Birtokul
nyertek az együgyűek oktalanságot, de az okosok körülfogják a
tudást. **19** Legörnyedtek a rosszak a jók előtt és a gonoszok az
igaznak kapuinál. **20** Társánál is gyűlöletessé válik a szegény,
de a gazdagnak barátai sokan vannak. **21** A ki gúnyolódik
felebarátján, vétkezik, de a ki könyörül a szegényeken, boldog
az. **22** Nemde eltévelyegnek a rosszat koholók, de szeretetet
és hűséget találnak a jót koholók. **23** Minden fáradalomból
nyereség származik, de az ajkak beszédje csak hiányra visz.
24 A bölcsek koronája a gazdagságuk, a balgák oktalansága
oktalanság. **25** Lelkeket ment meg az igaz tanú, de hazugságokat
terjeszt a csalárd. **26** Az istenfélelemben erős bizalom van,
fiainak is menedékük lesz. **27** Az istenfélelem életforrás, hogy

távozzunk a halál tőreitől. **28** Abban, hogy sok a nép, van a
király dísze, és a nemzet fogytában a fejedelem rettegése.
29 A késedelmes haragú nagy értelmességű, de a hirtelen
indulatú oktalanságot visz el. **30** A testnek élete a szelíd szív, de
a csontok rothadása a vakbuzgalom. **31** A ki nyomorgatja a
szegényt, az káromolta alkotóját, de tiszteli őt, a ki könyörül a
szűkölködőn. **32** Szerencsétlenségében eltaszíttatik a gonosz,
de halálakor is bízik az igaz. **33** Az értelmesnek szívében
bölcsesség nyugszik, de a balgák közepében kitudódik. **34**
Igazság felemeli a nemzetet, de a népek gyalázata a vétek.
35 A király jóakarata az eszes szolgáé, de haragja lesz a
szégyenletesé.

15 Gyöngéd felelet elfordítja az indulatot, de bántó szó haragot
kelt. **2** A bölcsek nyelve jó tudást ad és a balgák szája
oktalanságot bugyogtat. **3** Minden helyen vannak az Örökkévaló
szemei, szemlélve a rosszakat és jókat. **4** A nyelv szelídsége
életnek fája, de ferdeség benne romlás a lélekben. **5** Az oktalan
megveti atyjának oktatását, de a ki a feddést megőrzi, okossá
lesz. **6** Az igaznak házában nagy készlet van, de a gonosznak
jövedelmében zavarodás. **7** A bölcsek ajkai szórják a tudást,
de a balgák szíve helytelen. **8** A gonoszok áldozata utálata az
Örökkévalónak, de az egyenesek imádsága kedvére van. **9** Az
Örökkévaló utálata a gonosznak útja, de az igazságra törekvőt
szereti. **10** Súlyos fenyítés jut annak, ki az utat elhagyja, a ki a
feddést gyűlöli, meghal. **11** Alvilág és enyészet az Örökkévaló
előtt vannak, hát még az ember fiainak szívei. **(Sheol h7585)** **12**
Nem szereti a csúfoló, hogy feddik őt: bölcsekhez el nem jár. **13**
Örvendő szív derültté teszi az arczot, de a szív fájdalmában
levert a lélek. **14** Értelmes szív tudást keres, de a balgák szája

oktalanságot követ. **15** A szegénynek napjai mind szomorúak, de
a vidám szívű – állandó lakoma. **16** Jobb kevés istenfélelemmel,
mint sok kincs és háborúság vele. **17** Jobb egy étel zöldség, a
hol szeretet van, mint hizlalt ökör és gyűlölet mellette. **18** Az
indulatos ember viszályt gerjeszt, de a hosszantűrő lecsendesíti
a pörlekedést. **19** A restnek útja akár a tövis-sövény, de az
egyenesek pályája fel van töltve. **20** Bölcs fiú megörvendezteti
atyját, s ember, a ki balga, megveti anyját. **21** Az oktalanság
öröm az esztelennek, de az értelem embere egyenesen jár.
22 Meghiúsulnak a gondolatok tanácskozás híján, de ha sok
a tanácsadó, megállanak. **23** Öröm jut az embernek szája
feleletében, és szó a maga idején – mi jó! **24** Az élet pályája
fölfelé megy az eszes számára, azért hogy távozzék az alvilágtól
alant. **(Sheol h7585)** **25** A gőgösek házát kiszakítja az Örökkévaló,
de fönnállni engedi az özvegynek határát. **26** Az Örökkévaló
utálata rossz gondolatok, de tiszták a kedves beszédek. **27**
Megzavarja házát a nyerészkedést űző, de a ki ajándékokat
gyűlöl, élni fog. **28** Az igaznak szíve gondolkozik azon, mit
feleljen, de a gonoszok szája bugyogtatja a rosszaságokat. **29**
Távol van az Örökkévaló a gonoszoktól, de az igazak imádságát
meghallja. **30** A szemek világossága megörvendezteti a szívet,
jó hír zsírossá teszi a csontot. **31** Fül, mely hallgat az élet
feddésére, bölcsek között fog időzni. **32** A ki elveti az oktatást,
megveti a lelkét, de a ki feddésre hallgat, észt szerez. **33**
Istenfélelem oktatás a bölcsességre, és a tisztelet előtt jár az
alázatosság.

16 Az emberéi a szívnek szándékai, de az Örökkévalótól
való a nyelv felelete. **2** Mindenik útja az embernek tiszta az
ő szemében, de az elméket meghatározza az Örökkévaló. **3**

Hárítsd az Örökkévalóra dolgaidat, és majd megszilárdulnak
gondolataid. **4** Mindet a maga czéljára alkotta az Örökkévaló, és
a gonoszt is a bajnak napjára. **5** Az Örökkévaló utálata minden
büszke szívű; kezet kézre, nem marad büntetlenül. **6** Szeretettel
és hűséggel megengeszteltetik a bűn, és istenfélelem által
távozunk a rossztól. **7** Midőn kedveli az Örökkévaló a férfi útjait,
ellenségeit is megbékélteti vele. **8** Jobb kevés igazsággal, mint
termések bősége jog nélkül. **9** Az ember szíve kigondolja útját,
de az Örökkévaló igazítja lépését. **10** Varázs van királynak ajkain:
az ítéletben ne vétsen szája. **11** Jogos mérleg és serpenyő
az Örökkévalóé, az ő műve minden súlykő a zacskóban. **12**
Királyoknak utálata gonoszságot cselekedni, mert igazság által
szilárdul meg a trón. **13** Királyoknak kedve az igazság ajkai; s a
ki egyeneset beszél, azt szereti. **14** Királynak indulata: halál
követei, de bölcs ember megengeszteli azt. **15** Király arczának
világosságában élet van, és jóakarata olyan mint a tavaszi eső
felhője. **16** Bölcsességet szerezni mennyivel jobb az aranynál,
és értelmet szerezni becsesebb az ezüstnél. **17** Az egyenesek
pályája: távozni a rossztól; lelkét őrzi meg, a ki megóvja útját. **18**
Romlás előtt jár a gőg, és botlás előtt lélek büszkesége. **19**
Jobb alázatos lelkűnek lenni szerények közt, mint zsákmányt
osztani gőgösökkel. **20** A ki ügyel az igére, jót fog találni, s a ki
az Örökkévalóban bízik, boldog az! **21** A bölcsszívűt nevezik
értelmesnek, s az ajkak édessége gyarapítja a tanulságot.
22 Életforrás az ész a gazdájának, s az oktalanok fenyítése
az oktalanság. **23** A bölcsnek szíve oktatja száját és ajkain
gyarapítja a tanulságot. **24** Színméz a kellemes beszéd, édes a
léleknek és gyógyítás a csontnak. **25** Van út, mely egyenes
az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. **26** A dolgozónak

vágya dolgozott érette, mert szorította őt a szája. **27** Az alávaló
ember veszedelmet ás, ajkán pedig mintha égető tűz volna. **28**
A ferdeség embere viszályt indít, és a suttogó barátot választ el.
29 Az erőszak embere elcsábítja felebarátját, hogy vezesse őt
úton, mely nem jó. **30** A ki behunyja szemeit, hogy ferdeséget
gondoljon ki, a ki fintorgatja ajkait: elhatározta a rosszat. **31**
Díszes korona az ősz haj, igazság útján találtatik. **32** Jobb a
hosszantűrő, mint a hős, és az indulatán uralkodó, mint a ki
várost vesz be. **33** Ölbe vetik a sorsot, de az Örökkévalótól való
minden ítélete.

17 Jobb száraz darab kenyér és nyugalom mellette, mint ház
tele háborúságos áldozatokkal. **2** Eszes szolga uralkodni fog
a szégyenletes fiún, és a testvérek közt osztozkodni fog az
örökségen. **3** Tégely az ezüstnek s kohó az aranynak, de
a szívek vizsgálója az Örökkévaló. **4** A gonosztevő figyel a
jogtalanság ajkára, a hazug hallgat a veszedelem nyelvére. **5**
A ki gúnyolódik a szegényen, káromolta alkotóját, a ki őrvend
szerencsétlenségen, nem marad büntetlenül. **6** Az öregek
koronája gyermekeik gyermekei és a gyermekek dísze a
szüleik. **7** Nem illő az aljashoz fennhéjázó beszéd, hát még
a nemeshez hazug beszéd. **8** Bűvös kő a megvesztegetés
gazdája szemeiben: bármerre fordul, boldogul. **9** A ki eltakarja a
bűntettet, szeretetet keres, de a ki ismételgeti a dolgot, barátot
választ el. **10** Mélyen hat a dorgálás az értelmesre, inkább mint
mikor százszor ütik a balgát. **11** Csak bajt keres az engedetlen,
a kegyetlen követ bocsáttatik ellene. **12** Találjon rá az emberre
kölykétől megfosztott medve, és ne a balga az ő oktalanságában.
13 A ki rosszat fizet jóért, nem mozdul el házából a baj. **14**
Víznek kieresztése a viszály kezdete: mielőtt kitörne, hagyd

abba a pört. **15** A ki fölmenti a bűnöst és elítéli az igazat: az
Örökkévaló utálata mindkettejük. **16** Minek is a vételár balgának
kezében, hogy bölcsességet vegyen, s nincsen ész! **17** Minden
időben szeret a barát, de testvér szorongatás idejére születik. **18**
Esztelen ember kézbe csap, kezességet vállal felebarátja előtt.
19 A ki a bűntettet szereti, szereti a czívódást; a ki magasra
teszi bejáratát, romlást keres. **20** Álnok szívű nem talál jót, s
a ki nyelvével ferde, bajba esik. **21** A ki balgának szülője, az
neki bánatára van, és nem örül az aljasnak atyja. **22** Örvendő
szív jó gyógyítást ad, de a levert lélek kiszárítja a csontot. **23**
Megvesztegetést vesz ki öléből a gonosz, hogy elhajlítsa a jog
ösvényeit. **24** Az értelmesnek arcza előtt van a bölcsesség, de a
balgának szemei föld végén járnak. **25** Bosszúsága atyjának a
balga fiú, és keserűsége szülőanyjának. **26** Még bírságolni az
igazat sem jó, megverni a nemeseket a méltányosság ellenére.
27 Visszatartja beszédét a ki tudást ismer, tartózkodó lelkű
az értelmes ember, **28** Az oktalan is, midőn hallgat, bölcsnek
tekintetik, a ki becsukja ajkait, értelmesnek.

18 Kívánságát keresi a különváló, minden ellen, a mi üdvös,
kitör. **2** Nem talál kedvet a balga az értelemben, hanem abban,
hogy feltáruljon a szíve. **3** A gonosz jöttével jön a gúny is, a
szégyennel együtt a gyalázat. **4** Mélységes vizek a férfi szájának
szavai, bugyogó patak, bölcsesség forrása. **5** Tekintettel lenni a
gonoszra nem jó, elhajítani az igazat az ítéletben. **6** A balgáknak
ajkai pörbe kerülnek, és szája az ütlegeket híja. **7** A balgának
szája rettegés neki, és ajkai lelkének a tőre. **8** A suttogónak
szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. **9**
Az is, ki munkájában henyélkedik, testvére a rontó embernek. **10**
Erős torony az Örökkévaló neve; abba fut az igaz és mentve

van. **11** A gazdagnak vagyona az ő erős vára és mint magas fal
– képzeletében. **12** Romlás előtt büszkélkedik az ember szíve,
de a tiszteletnek előtte alázatosság van. **13** A ki feleletet ad
mielőtt hallaná, oktalanság az rá nézve és szégyen. **14** A férfi
lelke elbírja betegségét; de a levert lelket ki viseli el? **15** Az
értelmesnek szíve tudást szerez, s a bölcseknek füle tudást
keres. **16** Az ember ajándéka tág tért ad neki, és a nagyok
elé vezeti őt. **17** Igaza van az elsőnek a pörében, de jön majd
a társa és kikutatja. **18** Viszályokat megszüntet a sorsvetés
és erőseket szétválaszt. **19** A megsértett testvér keményebb
az erős várnál, és viszályok akár a kastély retesze. **20** A férfi
szájának gyümölcséből jól lakik teste, ajkai termésből lakik
jól. **21** Halál és élet a nyelv kezében, s a ki szereti, élvezi
gyümölcsét. **22** Asszonyt talált, jót talált és kegyet nyert az
Örökkévalótól. **23** Könyörögve beszél a szegény, de a gazdag
keményen felel. **24** Vannak társak arra, hogy rosszul járjunk, s
van barát, ki ragaszkodóbb testvérnél.

19 Jobb a szegény, a ki gáncstalanságában jár, mint az álnok
ajkú, a ki balga. **2** Hogy lélek tudás nélkül van, az sem jó, és
a ki lábaival hamarkodik, vétkezik. **3** Az ember oktalansága
elferdíti útját, és az Örökkévaló ellen háborog szíve. **4** A vagyon
hozzászerez sok barátot, de a szegénynek a társa is elválik.
5 Hazug tanú nem marad büntetlenül, és a ki hazugságokat
terjeszt, nem menekül meg. **6** Sokan hízelegnek a bőkezűnek, és
mindenki barátja az adakozó embernek. **7** A szegénynek minden
testvérei gyűlölik őt, mennyivel inkább távoznak tőle társai. Ki
szóbeszédet hajhász, az övé az. **8** A ki szívet szerez, szereti
lelkét, a ki megőrzi az értelmet, jót fog találni. **9** Hazug tanú
nem marad büntetlenül, s a ki hazugságokat terjeszt, elvész.

10 Nem illik a balgához a gyönyörködés, hát még a szolgához
uralkodni urakon! **11** Az embernek esze hosszantűrővé teszi,
és díszessége: elnézni a büntettet. **12** Mint a fiatal oroszlán
ordítása, olyan a király haragja, s mint harmat a fűre az ő
kegye. **13** Veszedelmére van atyjának a balga fiú, és csepegő
eresz az asszony czivódása. **14** Ház és vagyon ősök öröke,
de az Örökkévalótól van az eszes asszony. **15** Restség mély
álomba ejt, és a renyhének lelke éhezik. **16** A ki megőrzi a
parancsolatot, megőrzi lelkét, a ki megveti utjait, meg fog halni.
17 Az Örökkévalónak ad kölcsön, ki könyörül a szegényen, és
tettét megfizeti néki. **18** Fenyítsd fiadat, mert van remény, de
megölésére ne vidd lelkedet. **19** A nagy indulatú viseli a bírságot,
mert ha megmentenéd, még növelnéd. **20** Halljad a tanácsot és
fogadd el az oktatást, azért hogy bölcs légy a végeden. **21** Sok a
gondolat a férfi szívében, de az Örökkévaló tanácsa – az áll fönn.
22 Az ember kívánsága az ő szeretete, és jobb a szegény a
hazugság emberénél. **23** Az Istenfélelem életre visz, s jóllakottan
hál meg, nem ér hozzá baj. **24** Bedugta kezét a rest a tálba, még
a szájához sem viszi vissza. **25** A csúfolót ütöd és az együgyű
lesz okossá; s ha feddik az értelmest, megérti a tudást. **26** Atyját
pusztítja, anyját megfutamítja szégyenletes és gyalázatos fi.
27 Hallgatva oktatásra, szűnj meg, fiam, eltévelyegni a tudás
szavaitól! **28** Alávaló tanú megcsúfolja a jogot, és a gonoszok
szája elnyeli a jogtalanságot. **29** Készen vannak a csúfolóknak a
büntetések és ütlegek a balgák hátának.

20 Csúfoló a bor, zajongó a részegítő ital; és bárki
megmámorodik benne, nem lesz bölcs. **2** Mint fiatal oroszlán
ordítása, olyan a király ijesztése, a ki magára haragítja, lelke ellen
vét. **3** Dicsősége a férfiúnak elállni a pörtől, de minden oktalan

kitör. **4** Ősztől kezdve nem szánt a rest, majd kér aratáskor,
de nincs. **5** Mélységes víz a tanács az ember szívében, de az
értelem embere merít belőle. **6** A legtöbb ember – kiki hirdeti
szeretetét, de hűséges embert ki talál? **7** Gáncstalanságában
jár az igaz, boldogok a fiai ő utána. **8** A király, ki az ítélet
trónján ül, szemeivel szór szét minden rosszat. **9** Ki mondhatja:
megtisztítottam szívemet, tiszta lettem vétkemtől; **10** Kétféle
súlykő, kétféle mérő; az Örökkévaló utálata mindakettő. **11**
Cselekedeteiben megismerszik a fiú is, vajon tiszta s vajon
egyenes-e a míve. **12** Halló fül és látó szem, az Örökkévaló
teremtette mind a kettőt. **13** Ne szeresd az alvást, nehogy
elszegényedjél, nyisd ki szemeidet, lakjál jól kenyérrel. **14** Rossz,
rossz! mondja a vevő, s midőn elmegy, akkor dicsekszik. **15** Van
arany és korál bőven, de drága ékszer a tudás ajkai. **16** Vedd el
ruháját, mert másért kezeskedett, és idegen nő miatt zálogold
őt meg. **17** Kellemes az embernek a hazugság kenyere, de
azután kaviccsal telik meg a szája. **18** Gondolatok tanács által
szilárdulnak meg, és útmutatásokkal viselj háborút. **19** Feltárja a
titkot, ki mint rágalmazó jár, és csacskaajkúval ne állj össze. **20**
A ki átkozza atyját és anyját, annak mécsese kialszik sötétség
homályában. **21** Kezdetben hamarkodva szerzett birtok – annak
vége nem lesz áldott. **22** Ne mondd: Hadd fizetek rosszal;
remélj az Örökkévalóhoz, s majd megsegít téged. **23** Utálata az
Örökkévalónak kétféle súlykő, és csalárd mérleg nem jó. **24** Az
Örökkévalótól valók a férfi léptei, s az ember – miképp értheti
az utját? **25** Tőr az embernek hirtelen kiejteni: szentség! és
azután fontolgatni a fogadalmakat. **26** A gonoszokat szétszórja
a bölcs király, és rájuk fordította a kereket. **27** Mécsese az
Örökkévalónak az ember lelke, átkutatja mind a testnek kamaráit.

28 Szeretet és hűség megóvják a királyt, és szeretettel támasztja
trónját. **29** Az ifjak ékessége erejök, s az öregek dísze az ősz
haj. **30** Ütésnek kelevénye kenőcs a rosszra s a verések a test
kamaráiba hatolnak.

21 Vízerek: a király szíve az Örökkévaló kezében, valamerre
akarja, hajlítja azt. **2** Az embernek minden útja egyenes az
ő szemeiben, de az Örökkévaló határozza meg a szíveket.
3 Igazságot és jogot cselekedni becsesebb az Örökkévaló
előtt áldozatnál. **4** Szemek büszkesége és szívnek gőgje: a
gonoszok vétektermő mezeje. **5** A szorgalmasnak gondolatai
csak nyereségre visznek, de minden hamarkodó csak hiányra
jut. **6** Kincsek megszerzése hazug nyelvvel: elhajtott lehelet –
halált keresnek. **7** A gonoszok erőszakossága elhurczolja őket,
mert vonakodtak jogot cselekedni. **8** Tekervényes az ember
útja ég elhajló, de a tisztának egyenes a cselekvése. **9** Jobb a
háztető sarkában lakni, mint a czivódó asszony és közös ház.
10 A gonosznak lelke vágyódott a rosszra, nem talál kegyet
szemében a társa. **11** Midőn büntetik a csúfolót, bölccsé lesz az
együgyű, s midőn oktatják a bölcset, elfogad tudást. **12** Ügyel az
igaz a gonosznak házára, elferdít gonoszokat veszedelembe.
13 Ki bedugja fülét a szegény jajkiáltása elől, ő is kiáltani fog,
de nem fog meghallgattatni. **14** Adomány titokban lenyügzi
a haragot, és ajándék az ölben az erős indulatot. **15** Öröm
az igaznak a jognak cselekvése, de rettegés a jogtalanságot
mívelőknek. **16** Ember, ki eltévelyeg a belátás útjáról, az árnyak
gyülekezetében fog nyugodni. **17** Szűkölködés embere lesz,
ki szereti a vigalmat; a ki a bort és az olajat szereti, nem lesz
gazdaggá. **18** Váltsága az igaznak a gonosz, és az egyenesek
helyébe jön a hűtlenkedő. **19** Jobb lakni pusztának földjén, mint

czivódó és bosszús asszonnyal. **20** Kívánatos kincs meg olaj
van a bölcsnek hajlékában, de a balga ember eldőzsöli. **21** Ki
igazságot és szeretetet követ, találni fog életet, igazságot és
tiszteletet. **22** Vitézek városára szállt föl a bölcs és ledöntötte
bizodalmának erősségét. **23** A ki megőrzi száját és nyelvét,
szorongatásoktól őrzi meg a lelkét. **24** A hetyke kevélynek
csúfoló a neve, cselekszik kevélységnek túlcsapongásával. **25** A
restnek kívánsága megöli őt, mert kezei vonakodtak dolgozni.
26 Egész nap kívánsággal kívánkozik, de az igaz ad és nem tart
vissza. **27** A gonoszok áldozata utálat, hát még ha gazsággal
hozzák. **28** A hazug tanú el fog veszni, de ember, a ki figyel,
mindétig fog beszélni. **29** A gonosz ember arczátlankodik, de az
egyenes megérti utját. **30** Nincs bölcsesség és nincs értelmesség
és nincs tanács az Örökkévalóval szemben. **31** Készen áll a ló a
csata napjára, de az Örökkévalóé a győzelem.

22 Becsesebb a név nagy gazdagságnál, ezüstnél és aranynál
jobb a kedvesség. **2** Gazdag és szegény találkoztak; mindnyájuk
alkotója az Örökkévaló. **3** Az okos látta a bajt és elrejtőzött,
de az együgyűek tova haladtak és lakoltak. **4** Nyomában
az alázatosságnak, az istenfélelemnek van gazdagság és
dicsőség és élet. **5** Tövisek, tőrök vannak az álnok útján; a ki
lelkét megőrzi, távol marad tőlük. **6** Neveld a fiút az ő módja
szerint, ha megöregszik sem tér el attól. **7** A gazdag uralkodik
a szegényeken, és szolgája a kölcsönvevő a kölcsönadó
embernek. **8** A ki jogtalanságot vet, bajt fog aratni, és haragjának
vesszeje megsemmisül. **9** A ki jóságos szemű, az meg fog
áldatni, mert kenyeréből adott a szegénynek. **10** Űzd el a
csúfolót és elmegy a viszály, s megszűnik per és szégyen. **11**
Szereti a tiszta szívűt, barátja a kedves ajkúnak a király. **12**

Az Örökkévaló szemei megóvták a tudást és ő elferdítette a
hűtelennek szavait. **13** Mondta a rest: oroszlán van az utczán, a
piaczok közepén meg fognak engem ölni. **14** Mélységes gödör
idegen nők szája, az Örökkévaló átkozottja esik oda bele. **15** Az
oktalanság hozzá van kötve a fiú szívéhez, a, fenyítés pálczája
eltávolítja tőle. **16** A ki fosztogatja a szegényt, hogy a magáét
gyarapítsa, a gazdagnak ad majd – bizony szűkölködésre jut. **17**
Hajlítsd füledet és halljad a bölcsek szavait, és szívedet fordítsd
tudásomra. **18** Mert kellemes az, hogy megőrzöd kebledben,
megszilárdulnak egyaránt ajkaidon. **19** Hogy az Örökkévalóban
legyen bizodalmad, te veled is tudattam e napon. **20** Nemde
fölírtam neked kiváló dolgokat, tanácsokkal és tudással; **21** hogy
tudassak veled valódiságot, igaz mondásokat, hogy küldőidnek
válaszolhass igaz mondásokkal. **22** Ne rabold meg a szegényt,
mivel szegény, s ne zúzd össze a nyomorút a kapuban; **23** mert
az Örökkévaló viszi ügyüket s megfosztja kifosztóikat az élettől.
24 Ne barátkozzál haragos emberrel és heveskedő férfival ne jöjj
össze; **25** nehogy eltanuljad az ő ösvényét és tőrt szereznél
lelkednek. **26** Ne légy azok közt, kik kézbe csapnak, a kik
kezeskednek adósságokért; **27** ha nincs neked miből fizetni,
miért vegye el ágyadat alólad. **28** Ne told el az ősrégi határt,
melyet vetettek az őseid. **29** Láttál valakit, a ki ügyes az ő
munkájában, királyok előtt állhat, ne álljon a sötét sorban levők
előtt.

23 Midőn leülsz étkezni az uralkodóval, ügyelve ügyelj arra,
hogy ki van előtted; **2** kést tennél a torkodra, ha vágynak vagy
az embere. **3** Ne kívánkozzál csemegéi után, hisz hazugság
étele az. **4** Ne fáradozzál, hogy meggazdagodj, eszességednél
fogva hagyj föl avval. **5** A mint ráröpíted szemeidet, nincs meg;

mert bizony szárnyakat csinál magának, mint a sas, mely az
égbe röpül. **6** Ne étkezzél az irigyszeműnek ételéből és ne
kívánkozzál csemegéi után. **7** Mert olyan ő, a mint lelkében
számítgat; egyél és igyál mondja neked, de szíve nincs veled. **8**
Falatodat, melyet megettél, kihányod, elvesztegetted kedves
beszédeidet. **9** Balgának fülei előtt ne beszélj, mert kigúnyolná
szavaid eszes voltát. **10** Ne told el az ősrégi határt, s az árvák
földjeibe ne lépj be; **11** mert megváltójuk erős, ő viszi majd
ügyüket ellened. **12** Nyújtsd oda az oktatásnak szívedet és
füledet a tudás mondásainak. **13** Ne vond meg a fiútól a fenyítést;
midőn vesszővel vered, nem hal meg; **14** te vesszővel vered őt
és lelkét az alvilágtól mented meg. **(Sheol h7585)** **15** Fiam, ha
bölcs lett a szíved, örül az én szívem is; **16** és vigadnak veséim,
mikor ajkaid egyeneset beszélnek. **17** Ne irigykedjék szíved a
vétkesekre, hanem istenfélelemben legyen egész nap. **18** Mert
bizony van jövendő, és reményed nem írtatik ki. **19** Halljad, fiam
te, és légy bölcs, és igazítsd az útra szívedet. **20** Ne légy azok
közt, kik bort isznak, azok közt, kik húsban dőzsölnek. **21** Mert
az iszákos és dőzsölő elszegényedik, és rongyokba, öltöztet
a szendergés. **22** Hallgass atyádra, a ki téged nemzett, s ne
gúnyolódjál, midőn megvénült az anyád. **23** Igazságot szerezz
és ne add el, bölcsességet és oktatást és értelmet. **24** Ujjongva
ujjong az igaznak atyja, s a ki bölcsnek szülője, örül vele. **25**
Örüljön atyád és anyád, és ujjongjon az, ki téged szült. **26** Adjad,
fiam, szívedet énnekem, és szemeid óvják meg az útjaimat. **27**
Mert mélységes verem a parázna nő, és szűk kút az idegen nő;
28 sőt mint a rabló, úgy leselkedik ő, és hűteleneket az emberek
közt gyarapít. **29** Kinek jaj; kinek baj, kinek viszálykodás, kinek
panasz, kinek sebek ok nélkül, kinek szemek vörössége? **30**

Azoknak, kik késő̈ig ülnek a bor mellett, azoknak, kik bemennek
vizsgálni a kevert italt. **31** Ne nézd a bort, mint piroslik, mint
mutatja színét a serlegben, simán csúszik le! **32** A végén mar
mint a kígyó, és mint a baziliszk sebesít. **33** Szemeid idegen
dolgokat látnak majd, és szíved ferdeségeket beszél; **34** s olyan
lész, mint a ki a tenger közepén fekszik s mint a ki fekszik az
árbócznak tetején. **35** Megvertek, nem fájt nekem, ütöttek, nem
éreztem; mikor ébredek föl? Még továbbra is keresem.

24 Ne irigykedjél a rosszaság embereire, és ne kívánkozzál
velök lenni; **2** mert pusztítást gondol ki szívök és bajt beszélnek
ajkaik. **3** Bölcsesség által épül fel a ház és értelem által szilárdul
meg; **4** és tudás által telnek meg a kamarák, mindennemű
drága és kedves vagyonnal. **5** Bölcs férfi hatalmas és a tudás
embere bátor erejű. **6** Mert útmutatásokkal viselhetsz háborút,
és győzelem van a tanácsosok sokaságában. **7** Magas az
oktalannak a bölcsesség: a kapuban nem nyitja meg a száját. **8**
A ki azon gondolkodik, hogy rosszat tegyen, azt fondorlatok
emberének hívják. **9** Oktalanság gondolata a vétek, és utálata
az embereknek a csúfoló. **10** Ha elernyedtél a szükség napján,
szűknek bizonyult az erőd. **11** Mentsd meg a halálra vitteket, és
a megölésre támolygókat hát ha elvonnád. **12** Ha azt mondod:
lám nem tudtunk róla, nemde a szívek meghatározója, ő ügyel
rá, és lelked megóvója – ő tudja, és viszonoz az embernek tette
szerint. **13** Egyél, fiam, mézet, mert jó, és színméz édes az
ínyednek: **14** ilyen, tudd meg, a bölcsesség a te lelkednek;
ha megtaláltad, van jövendő és reményed nem írtatik ki. **15**
Ne leselkedjél, te gonosz, az igaznak hajlékára, ne pusztítsd
el heverő helyét; **16** mert hétszer elesik az igaz, de fölkel, de
a gonoszok megbotlanak a szerencsétlenségben. **17** Midőn

elesik az ellenséged, ne örülj, s midőn megbotlik, ne vigadjon
szíved; **18** nehogy lássa az Örökkévaló és rossznak tetszenék
szemeiben és elfordítaná tőle haragját. **19** Ne gerjedj föl a
gonosztevők ellen, ne irigykedjél a gonoszokra; **20** mert nem
lesz jövendője a rossznak, a gonoszok mécsese kialszik. **21**
Féljed az Örökkévalót, fiam, és a királyt, az elszakadókkal
ne állj össze; **22** mert hírtelen támad szerencsétlenségük, és
mindkettejük balvégzetét ki ismeri? **23** Ezek is bölcsektől valók.
Személyt válogatni az ítéletben nem jó. **24** A ki azt mondja a
gonosznak: igaz vagy, azt átkozzák a népek, szidják a nemzetek;
25 de a megfeddőknek kellemes lesz a dolguk, és reájuk száll
a jónak áldása. **26** Az ajkakat csókolja, a ki helyes szavakkal
válaszol. **27** Készítsd el odakünn munkádat, és intézd el azt
magadnak a mezőn; azután építsd fel házadat. **28** Ne légy ok
nélkül tanú felebarátod ellen; vajon ámítanád-e ajkaiddal? **29**
Ne mondd: amint velem tett, úgy teszek ő vele, viszonzok az
embernek tette szerint. **30** Rest ember mezeje mellett mentem
el, és esztelen ember szőlleje mellett; **31** s íme egészen benőtte
a tövis, ellepte színét a csalán, és kőfala le volt rombolva. **32**
Néztem én, ráfordítottam szívemet, láttam, tanulságot vettem.
33 Egy kis alvás, egy kis szendergés, egy kis kézösszekulcsolás,
hogy feküdj; **34** majd el jön vándorként a te szegénységed és
szűkölködésed, mint a pajzsos férfi.

25 Ezek is Salamon példabeszédei, melyeket összeszedtek
Chizkija, Jehúda királyának emberei. **2** Isten dicsősége elrejteni
a dolgot, s a királyok dicsősége: kikutatni a dolgot. **3** Az
ég magasságra s a föld mélységre – s a királyok szíve
kikutathatatlan. **4** Eltávolították a salakot az ezüstből, s előállt az
ötvös számára az edény: **5** távolítsák el a gonoszt a király elől, s

megszilárdul az igazság által trónja. **6** Ne büszkélkedjél a király
előtt és a nagyoknak helyére ne állj; **7** mert jobb, ha mondják
neked: jer fel ide, semhogy megalázzanak a nemes előtt, a
hogy látták szemeid. **8** Ne indulj hamar pörre, mert ugyan mit
teszel majd a végén; mikor téged megszégyenít felebarátod. **9**
Pörödet viseld felebarátoddal, de másnak titkát ne áruld el; **10**
nehogy meggyalázzon téged az, a ki hallja, és rossz híred nem
szűnik meg. **11** Arany almák ezüst díszítményekben: a maga
módjára elmondott szó. **12** Arany gyűrű és színarany ékszer:
bölcs feddő halló fülnek. **13** Mint hónak hidege aratás napján,
olyan a hűséges követ a küldőinek, és urának lelkét felüdíti.
14 Felhők meg szél, de nincs eső: ember, ki dicsekedik hazug
adománnyal. **15** Hosszantűrés által rábeszélhető a fejedelem és
puha nyelv csontot tör. **16** Mézet találtál, egyél a míg elég neked,
nehogy, jól lakván vele, kihánynád. **17** Gyérré tedd lábadat
barátod házában, nehogy jól lakván veled, meggyűlölne téged.
18 Buzogány és kard és élesített nyíl: ember, a ki felebarátja
ellen hamis tanúként vall. **19** Romlott fog, tántorgó láb: menedék,
mely cserben hagy a szorongatás napján. **20** A ki leveti a ruhát
fagynak napján, eczet a salétromra: olyan a ki énekeket énekel
szomorú szívre. **21** Ha éhezik gyűlölőd, adj ennie kenyeret, és
ha, szomjazik, adj innia vizet; **22** mert parazsat kaparsz fejére, és
az Örökkévaló megfizet neked. **23** Az északi szél esőt szül, és
bosszús arczot a titkos nyelv. **24** Jobb a háztető sarkában lakni,
mint czivódó asszony és közös ház. **25** Hideg víz a bágyadt
lélekre, olyan a jó hír messze országból. **26** Fölkavart forrás és
elrontott kútfő: az igaz, a ki meginog a gonosz előtt. **27** Mézet
sokat enni nem jó, s a dicsőség kutatása dicsőség. **28** Város,

melybe rést törtek, mely fal nélkül van: ember, kinek indulatára
nincsen fékezés.

26 Mint a hó nyáron és mint eső aratáskor, úgy nem illő a
tisztelet a balgához. **2** Mint a veréb, midőn költözik, mint a fecske,
midőn repül: olyan az oknélküli átok, nem következik be. **3** Ostor
a lónak, kantár a szamárnak, és vessző a balgák hátának. **4** Ne
felelj a balgának az ő oktalansága szerint, nehogy hasonló légy
hozzá te is. **5** Felelj a balgának oktalansága szerint, nehogy
bölcs legyen a maga szemében. **6** Levágja lábait, erőszakot
iszik, a ki üzenetet küld balgával. **7** Lelógnak a lábszárak a
sántáról: olyan a példabeszéd a balgák szájában. **8** Mint a ki
követ köt meg parittyában, olyan a ki a balgának tiszteletet
ad. **9** Tüske akadt a részeg kezébe: olyan a példabeszéd a
balgák szájában. **10** Íjász, a ki mindenkit megsebesít: olyan az,
ki balgát bérel föl és csavargókat bérel föl. **11** Mint kutya, mely
visszatér okádásához: balga, a ki megismételi oktalanságát. **12**
Láttál valakit, a ki bölcs a maga szemében – reménye van a
balgának, inkább mint neki. **13** Mondta a rest: fenevad van az
úton, oroszlán a piaczok közt. **14** Az ajtó megfordul a sarkában s
a rest az ő ágyában. **15** Bedugta kezét a rest a tálba, restelli
szájához visszavinni. **16** Bölcsebb a rest a maga szemében,
mint heten, kik ésszel felelnek. **17** Megfogja az ebnek füleit: a
ki arra menve felháborodik pörön, mely nem az övé. **18** Mint
a hóbortos, ki tüzes szereket lő, nyilakat meg halált: **19** olyan
azon ember, ki megcsalta felebarátját és azt mondja: hiszen én
tréfálok. **20** Fa híján elalszik a tűz, mikor nincs suttogó, elhallgat
a viszály. **21** Szén a parázsnak és fa a tűznek és viszálykodás
embere a pörnek szítására! **22** A suttogó szavai akár a csemege,
s azok leszálltak a testnek kamaráiba. **23** Salakos ezüst rávonva

cserépre: forró ajkak és gonosz szív. **24** Ajkaival tetteti magát
a gyűlölő, de belsejében cselt hány. **25** Midőn kedvessé teszi
hangját, ne higyj ő benne, mert hét utálatosság van szívében.
26 Eltakarja magát a gyűlölet ámítással: nyilvánvalóvá lesz
rosszasága a gyülekezetben. **27** A ki vermet ás, abba beleesik
és a ki követ gördít, hozzá tér az vissza. **28** A hazug nyelv
gyűlöli a kiket összezúzott, és a sima száj elcsúszást okoz.

27 Ne dicsekedjél a holnapi nappal, mert nem tudod mit szül
a nap. **2** Dicsérjen más téged és ne tenszájad idegen és ne
tenajkaid. **3** Kő nehézsége, föveny súlyossága: de az oktalannak
bosszúsága kettejöknél nehezebb. **4** Indulatnak kegyetlensége
és haragnak áradása; de ki állhat meg a féltékenység előtt?
5 Jobb a nyílt feddés, mint a rejtett szeretet. **6** Hűségesek a
barátnak verései, s bőségesek a gyűlölőnek csókjai. **7** Jóllakott
lélek tapossa a színmézet, de éhező léleknek minden keserű
édes. **8** Mint madár, mely elbujdosik fészkéből, olyan a férfi, ki
elbujdosik helyéből. **9** Olaj meg füstölőszer megörvendezteti a
szívet: olyan a barát édessége lelkének tanácsából. **10** Barátodat
és atyád barátját el ne hagyd, és testvéred házába ne menj
szerencsétlenséged napján; jobb a közeli szomszéd, mint távoli
testvér. **11** Légy bölcs, fiam, és örvendeztesd meg szívemet,
hogy megfelelhessek gyalázómnak! **12** Az okos látta a bajt és
elrejtőzött; az együgyűek tova haladtak, lakoltak. **13** Vedd el
ruháját, mert kezeskedett másért, az idegen nőért zálogold őt
meg. **14** A ki barátját fennhangon áldja korán reggel, átoknak
tudatik az be neki. **15** Csepegő eresz esőzés napján és czivódó
asszony egyenlő; **16** a ki őt elrejtette, szelet rejtett el, és olaj
a jobbjában elkiáltja magát. **17** Vasat vason élesítenek, és
ember élesíti társának tekintetét. **18** A ki őrzi a fügefát, enni

fogja gyümölcsét, s a ki megőrzi urát, azt tisztelni fogják. **19**
Mint a víz az arczot az arcznak, úgy a szív az embert az
embernek. **20** Alvilág és enyészet nem laknak jól, s az ember
szemei sem laknak jól. **(Sheol h7585)** **21** Tégely az ezüstnek,
kohó az aranynak, és az ember dicsérete szerint. Mert nem
örökké tart a gazdagság; avagy a korona nemzedékre meg
nemzedékre marad-e? **22** Ha megtöröd az oktalant mozsárban
dara között a törővel, nem távozik tőle az ő oktalansága. Eltűnt a
fű, mutatkozott a sarjú, és betakaríttatnak a hegyek füvei; **23**
Ismerd meg jól nyájad színét, fordítsd szívedet a nyájakra. **26**
juhok a ruházásodra és mező vételárául bakok; **27** és kecskék
teje eleségedül elegendő, házad népe eleségéül, meg élelmül
szolgálóidnak.

28 Megfutamodtak, bár üldöző nincs, a gonoszok, de az igazak
olyanok, mint bátorságos oroszlán. **2** Az ország bűne által sokan
vannak vezérei, de ember által, ki ért és tud, szilárdan marad
sokáig. **3** Ember, ki szegény és fosztogatja a gyöngéket: eső,
mely elsöpör, de kenyér nincs. **4** A kik elhagyják a tant, dicsérik
a gonoszokat, de a kik megőrzik a tant, fölgerjednek ellenük. **5**
Rossz emberek nem értik a jogot, de kik az Örökkévalót keresik,
mindent értenek. **6** Jobb a szegény, ki gáncstalanságában jár,
mint a ki fonák az utjain, ha gazdag is. **7** Megóvja a tant az
értelmes fiú, s a ki dőzsölőkkel társul, szégyent hoz atyjára. **8**
A ki sokasítja vagyonát kamattal és többlettel, annak gyűjti, ki
szegényeken könyörül. **9** A ki elfordítja fülét, hogy ne hallja a tant,
annak imádsága is utálat. **10** A ki megtéveszti az egyeneseket
rossz úton, ő esik bele a vermébe, de a gáncstalanok jót fognak
örökölni. **11** Bölcs a maga szemében a gazdag ember, de a
szegény, a ki értelmes, kikutatja őt. **12** Midőn ujjonganak az

igazak, nagy a dicsőség, de midőn felülkerekednek a gonoszok,
keresni kell az embert. **13** A ki eltakarja büntetteit, nem fog
boldogulni, de a ki bevallja és elhagyja, irgalmat fog találni. **14**
Boldog az ember, ki mindig retteg, de a ki megkeményíti szívét,
bajba esik. **15** Ordító oroszlán és mohó medve: gonosz uralkodó
szegény népen. **16** Fejedelem, hiányos az értelmességben és
nagy a zsarolásban – a ki gyűlöli a haszonlesést, az soká fog
élni! **17** Ember, kit megöltnek vére nyomaszt, a gödörig fusson,
ne tartsák őt! **18** Ki gáncstalanul jár, megsegíttetik, de a ki
fonák az útjain, az egyiken elesik. **19** A ki földjét műveli, jóllakik
kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, jóllakik szegénységgel.
20 Hűséges embernek bő áldás jut; de a ki siet meggazdagodni,
nem marad büntetlenül. **21** Tekintélyt ismerni nem jó, s egy darab
kenyérért bűnössé lesz a férfi. **22** Utána rohan a vagyonnak az
irigy szemű ember, és nem tudja, hogy hiány jön rá. **23** A ki
meginti az embert, utóbb kegyet fog találni, inkább mint a sima
nyelvű. **24** A ki megrabolja atyját és anyját és azt mondja: nincs
bűn, társa ő a rontó embernek. **25** A telhetetlen lelkű viszályt
gerjeszt, de a ki az Örökkévalóban bízik, bőségben részesül.
26 A ki önszívében bízik, az balga, de a ki bölcsességben
jár, az megmenekszik. **27** A ki szegénynek ad, annál nincs
hiány, de a ki elfordítja szemeit, annak bő átok jut. **28** Mikor
felülkerekednek a gonoszok, elrejtőzik az ember, de mikor
elvesznek, megsokasodnak az igazak.

29 A feddés embere, a ki megkeményíti nyakát, hirtelen fog
megtöretni és nincs gyógyulás. **2** Midőn sokasodnak az igazak,
örül a nép; de midőn uralkodik a gonosz, nyög a nép. **3** Ember,
ki bölcsességet szeret, megörvendezteti atyját, de a ki parázna
nőkkel társul, elveszíti a vagyont. **4** A király jog által fennállást

ad az országnak, de az adók embere lerombolja. **5** Férfi, ki
hízeleg felebarátjának, hálót terít ki lábainak. **6** Rossz ember
büntettében tőr van, de az igaz ujjong és örül. **7** Ismeri az
igaz a szegények jogát, a gonosz nem érti meg a tudást. **8** A
csúfolás emberei fölszítják a várost, de a bölcsek lecsillapítják
a haragot. **9** Bölcs ember, ki pörösködik oktalan emberrel,
akár háborog, akár mosolyog, nincs nyugta. **10** A vérontás
emberei gyűlölik a gáncstalant, és az egyenesek gondoskodnak
lelkükről. **11** Egész indulatát szabadon engedi a balga, de
a bölcs utoljára lecsendesíti. **12** Uralkodó, ki hazug szóra
figyel, annak szolgái mind gonoszok. **13** Szegény és elnyomás
embere találkoztak, mindkettejük szemeinek megvilágosítója
az Örökkévaló. **14** Király, ki igazsággal ítéli a szegényeket,
annak trónja mindenkorra megszilárdul. **15** Vessző és intés
bölcsességet ad, de a szabadjára eresztett fiú szégyent hoz
anyjára. **16** Midőn megsokasodnak a gonoszok, sokasodik a
bűn, de az igazak meglátják elestüket. **17** Fenyítsd fiadat és
nyugalmat ad neked, és gyönyöröket szerez lelkednek. **18**
Látomás nélkül elvadul a nép, de a ki megőrzi a tant, boldog
az! **19** Szavak által nem okul a szolga, mert érti ugyan, de
nincs felelet. **20** Láttál embert, ki hirtelenkedik beszédében;
inkább van a balgának reménye, mint neki. **21** Ki elkényezteti
ifjúkortól fogva szolgáját, a végén az úrfivá lesz. **22** Haragos
ember viszályt gerjeszt, és indulatos embernél sok a bűntett. **23**
Az ember büszkesége megalázza őt, de az alázatos lelkű szert
tesz tiszteletre. **24** Ki tolvajjal osztozkodik, gyűlöli a lelkét; esküt
hall, de nem vallhat. **25** Az ember rettegése tőrt szerez, de ki az
Örökkévalóban bízik, megótalmaztatik. **26** Sokan keresik fel az
uralkodó színét, de az Örökkévalótól van az ember igaza. **27** Az

igazak utálata a jogtalanság embere és a gonosznak utálata az
egyenes útu.

30 Águrnak, Jáhé fiának szavai. Beszéd. Úgymond a férfi
Itiélnek, Itiélnek és Ukálnak. **2** Bizony tudatlanabb vagyok
bárkinél, és emberi értelmem nincs nekem; **3** s nem tanultam
bölcsességet, és a Szentnek megismerését nem tudom. **4** Ki
szállt fel az égbe és szállt alá; ki gyűjtött szelet a markába;
ki kötött vizet ruhájába; ki állapította meg a föld végeit mind?
Mi a neve, és mi fiának neve, hogyha tudod? **5** Istennek:
minden szava salaktalan, pajzsa ő mind a benne menedéket
keresőknek. **6** Ne tégy hozzá szavaihoz, nehogy rád czáfoljon és
hazugnak bizonyulj. **7** Kettőt kértem tőled, ne vond meg tőlem,
mielőtt meghalok. **8** Hamisságot és hazug szót távoztass tőlem;
szegénységet vagy gazdagságot ne adj nekem, eledelül add
nekem kiszabott kenyeremet: **9** nehogy jóllakjam és tagadóvá
lennék s mondanám, ki az Örökkévaló; s nehogy elszegényedjem
és lopnék s megsérteném Istenemnek nevét. **10** Ne vádold
be a szolgát urának, nehogy átkozzon téged és te bűnhődnél.
11 Nemzedék, mely átkozza atyját, és anyját nem áldja; **12**
nemzedék, mely tiszta a maga szemeiben, de szennyétől nem
mosatott meg; **13** nemzedék – mily büszkék a szemei, és
szempillái hogy emelkednek! **14** Nemzedék, melynek kardok a
fogai és kések a zápfogai, hogy megegyék a szegényeket, ki az
országból, és a szűkölködőket el az emberek közül. **15** Alúkának
két lánya van: adj, adj; hárman vannak, kik nem laknak jól,
négyen, kik nem mondják: elég! **16** Alvilág, elzárt anyaméh, a
föld, mely nem lakik jól vízzel, és a tűz, mely nem mondja: elég!
(Sheol h7585) **17** Szem, mely kigúnyolja atyját és kicsúfolja az
anyja iránt való engedelmességet, azt kivájják a völgynek hollói

és megeszik a fiatal sasok. **18** Három az, a mi csodálatos nekem,
és négy, amit nem tudok: **19** a sasnak útja az égen, kígyónak
útja a, sziklán, hajónak útja a tenger szívében és férfi útja a fiatal
nőnél. **20** Ilyen az útja az asszonynak, ki házasságot tör: evett,
megtörölte száját és mondja: nem cselekedtem jogtalanságot.
21 Három alatt reszket a föld s négy alatt – nem bírja elviselni:
22 szolga alatt, midőn király lesz, s aljas alatt, midőn jóllakik
kenyérrel; **23** gyűlölt nő alatt, midőn férjhez megy és szolgáló
alatt, midőn örököse lesz űrnőjének. **24** Négyen vannak a földnek
kicsinyei és azok bölcsességes bölcsek: **25** a hangyák nem erős
nép és elkészítették nyáron a kenyerüket; **26** a hegyi nyulak nem
hatalmas nép és a sziklába rakták házukat; **27** királya nincs a
sáskának és kivonult rendezetten mindnyája; **28** a gyíkot kézzel
foghatod, és ott van a királyi palotában. **29** Hárman vannak a
szép léptűek és négyen a szép járásúak: **30** az oroszlán hős az
állatok közt s nem tér ki senki elől; **31** a fürge derekú vagy a
kecskebak, és a király, kivel szemben nincs megállhatás. **32** Ha
elvetemültél emelkedésedben és ha gazul viselkedtél: kezet
szájra! **33** Mert tejnek szorítása kihoz vajat és orrnak szorítása
kihoz vért, és harag szorítása kihoz viszályt.

31 Lemúel királynak szavai. Beszéd, mellyel oktatta őt az anyja.
2 Mit, én fiam, mit én méhem fia és mit én fogadalmim fia? **3** Ne
add az asszonyoknak erődet, sem útjaidat a királyrontóknak.
4 Ne a királyoknak, Lemúel, ne a királyoknak borivás, ne a
fejedelmeknek részegítő ital! **5** Nehogy igyék és elfelejtené
a szabott törvényt és elváltoztatná a nyomorúság minden
fiának jogát. **6** Adjatok részegítő italt a bujdosónak és bort az
elkeseredett lelkűeknek; **7** igyék és felejtse el szegénységét
és szenvedésére ne emlékezzék többé. **8** Nyisd meg szájadat

a némának, a mulandóság minden fiának jogáért. **9** Nyisd
meg szájadat, ítélj igazsággal és szerezd jogát a szegénynek
és szűkölködőnek. **10** Derék asszonyt ki talál, a korálokat
felülmúlja értéke. **11** Bízott benne férjének szíve és nyereség
sem hiányzott. **12** Jót tett vele s nem rosszat éltének minden
napjaiban. **13** Gondja volt gyapjúra és lenre, és dolgozott kezei
kedvével. **14** Úgy volt, mint a kalmár hajói, meszszünnen hozta
kenyerét. **15** Fölkelt, midőn még éjszaka, s kiadta, az eledelt
házának, s a kiszabott kenyeret szolgálóinak. **16** Gondolt mezőre
és megvette, kezének gyümölcséből ültetett szőlőt. **17** Erővel
övezte föl derekát és szilárdította karjait. **18** Megérezte, hogy jó
a keresete nem alszik el éjjel mécsese. **19** Kezeit kinyújtotta a
guzsalyra és ujjai tartották az orsót. **20** Tenyerét megnyitotta
a szegénynek és kezeit kinyújtotta a szűkölködőnek. **21** Nem
féltette házát a hótól, mert egész háza karmazsinba van öltözve.
22 Takarókat készített magának, bysszus és bíbor az öltözete.
23 Ismeretes a kapukban férje, midőn együtt ül az ország
véneivel. **24** Gyolcsot készített és eladta és övet, melyet adott a
kanaáninak. **25** Erő és dísz az öltözete és nevetett a jövendő
nap elé. **26** Száját fölnyitotta bölcsességgel, s szeretetnek tana
a nyelvén. **27** Szemléli házának menetét, és a restség kenyerét
nem eszi. **28** Előálltak fiai és boldognak mondták, férje és
megdicsérte. **29** Sok a nő, kik derekasat végeztek, de te föléje
jutottál mindnyájának. **30** Hazugság a kellem, és hiábavalóság a
szépség; asszony, ki istenfélő, az dicsértessék. **31** Adjatok neki
kezei gyümölcséből és dicsérjék őt a kapukban tettei!

Prédikátor

1 Szavai Kóhéletnek, Dávid fiának, a ki király volt Jeruzsálemben.
2 Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, hiúságok hiúsága, minden
hiúság! **3** Mi nyeresége van az embernek minden fáradságában,
melylyel fárad a nap alatt? **4** Nemzedék megy s nemzedék jön,
de a föld fönnáll örökké. **5** S fölkél a nap és lenyugszik a nap, s
a helyére siet, a hol fölkél. **6** Megy délnek, majd északnak kerül
át, folyton kerűlve jár a szél és kerüléseihez tér vissza a szél. **7**
Mind a patakok a tengerbe folynak, de a tenger nem telik meg;
azon helyre, a hova folynak a patakok, oda folynak ők ismét. **8**
Mind a dolgok fáradoznak: nem bírja senki elmondani, szem
nem lakik jó1 látással és fű1 nem telik meg hallással. **9** A mi
volt, ugyancsak az, a mi lesz, a mi történt, ugyancsak az, a mi
történni fog; s nincs semmi új a nap alatt. **10** Van dolog, melyről
azt mondják: nézd, ez új – rég meg volt az ősidőkben, melyek
előttünk voltak. **11** Nincs megemlékezés az előbbiekről, s az
utóbbiakról sem, a kik lesznek majd, nem lesz megemlékezés
azoknál, kik legutóbb lesznek. **12** Én, Kóhélet, király voltam Izraél
fölött Jeruzeálemben. **13** És rá adtam szívemet, hogy kutassak és
vizsgálódjam a bölcseséggel mind arról, a mi történt az ég alatt;
rossz egy bajlódás az, melyet Isten adott az ember fiainak, hogy
vele bajlódjanak. **14** Láttam mind a dolgokat, melyek történtek a
nap alatt; s íme mind hiúság és szélnek hajhászása. **15** A mi
görbe, nem bír egyenessé válni, és hiányt nem lehet számlálni.
16 Beszéltem én szívemmel, mondván: én íme nagyobbítottam
és gyarapítottam bölcsességemet mindazok fölött, kik előttem
voltak Jeruzsálem fölött, és szívem sok bölcsességet és tudást
látott. **17** És ráadtam szívemet, bogy megismerjek bölcseséget,
és megismerjek eszelősséget és balgaságot; megismertem,

hogy ez is szélnek hajhászata. **18** Mert a hol sok a bölcseség,
sok a boszúság; és a ki tudást gyarapít, fájdalmat gyarapít.

2 Mondtam én szívemben: jer csak, hadd kisértelek meg az
örömmel és élvezd a jót! És íme, ez is hiúság. **2** A nevetésről
mondtam: eszelős, és az örömről: mit tesz az? **3** Vizsgálódtam
szívemben, hogy jó1 tartom borral testemet – szívem pedig
bölcsességgel vezet – s megragadom a balgaságot, mígnem
látom, mi a jó az ember fiai számára, a mit cselekedjenek az ég
alatt életük napjai tartamára? **4** Nagy műveimet megalkottam:
építettem magamnak házakat, ültettem magamnak szőlőket; **5**
készítettem magamnak kerteket és parkokat és ültettem bennük
mindennemű gyümölcsfát; **6** készítettem magamnak víztavakat,
hogy megáztassak belőlük fákat sarjasztó erdőt. **7** Vettem
szolgákat és szolgálókat, házban szülöttjeim is voltak nekem;
jószágom is volt marhában és júhban, több mint mindazoknak,
kik előttem voltak Jeruzsálemben. **8** Gyűjtöttem magamnak
ezüstöt és aranyat is, királyoknak meg a tartományoknak kincsét;
szereztem magamnak énekeseket és énekesnőket, és az ember
fiainak gyönyörűségét: asszonyt meg asszonyokat. **9** S nagygyá
lettem és gyarapodtam inkább mindazoknál, kik előttem voltak
Jeruzsálemben; bölcsességem is megmaradt nekem. **10** S
mind azt, a mit kivántak szemeim, nem vontam meg tőlük, nem
tartottam vissza szívemet semmi örömtől, mert szívem örűlt
minden fáradságom által; hisz ez volt osztályrészem minden
fáradságomból. **11** Fordúltam én mind a tetteim felé, melyeket
kezeim cselekedtek és a fáradság felé, melylyel munkálkodva
fáradtam: s íme, minden hiúság és szélnek hajhászása, és
nincsen nyereség a nap alatt. **12** És fordultam én, hogy nézzem
a bölcseséget, az eszelősséget meg a balgaságot; mert mit tehet

az ember, a ki majd a király után jön: azt, a mit már rég tettek!
13 Láttam én, hogy van elsőbbsége a bölcseségnek a balgaság
fölött, a milyen a világosság elsőbbsége a sötétség fölött. **14** A
bölcsnek – fejében a szemei, de a balga sötétségben jár; de azt
is tudom én, hogy azon egy eset esik meg mindnyájukon. **15**
Mondottam én szivemben: A milyen a balgának esete, úgy esik
meg velem is; miért lettem én tehát akkor kíválóan bölcscsé?
Beszéltem hát szívemben, hogy ez is hiúság! **16** Mert nincs
megemlékezés a bölcsről a balgával együtt, örökre; mivel hogy
a jövendő napokban rég el lesznek felejtve mind, s miképen
hal meg a bölcs a balgával együtt! **17** Meggyülöltem tehát az
életet; mert rossznak tetszett nekem a dolog, mely történt a nap
alatt; mert mind hiúság és szélnek hajhászása. **18** Meggyűlöltem
én minden fáradságomat, melylyel fáradtam a nap alatt, hogy
ráhagyjam azon emberre, ki utánam lesz; **19** hisz ki tudja, bölcs
lesz-e, vagy balga? Pedig uralkodni fog minden fáradságomon,
melylyel fáradtam és melynél bölcs voltam a nap alatt. Ez is
hiúság! **20** S megfordultam én, hogy csüggedtté tegyem szívemet
mindazon fáradságért, melylyel fáradtam a nap alatt. **21** Mert
van ember, kinek fáradsága volt bölcseséggel és tudással és
ügyességgel, és oly embernek, a ki nem fáradott vele, adja
oda osztályrészeűl. Ez is hiúság és nagy baj! **22** Mert mi jut
az embernek minden fáradságáért és szívének törekedéséért,
melylyel ő fáradozik a nap alatt? **23** Mert mind a napjai fájdalmak,
és boszúság az ő bajlódása; éjjel sem nyugszik az ő szíve.
Ez is hiúság! **24** Nincs jobb az ember számára, mint hogy
egyék és igyék és jót élveztessen lelkével az ő fáradságáért;
ez is, úgy láttam én, Isten kezétől van. **25** Mert ki ehet s ki
süröghet énnálam különben? **26** Mert az embernek, a ki őelőtte

jó, adott bölcseséget és tudást meg örömet, de a vétkesnek
adott bajlódást, hogy gyűjtsön és felhalmozzon, hogy oda adja
annak, a ki Isten előtt jó. Ez is hiúság és szélnek hajhászata.

3 Mindennek megvan a kora, és ideje van minden dolognak az
ég alatt. **2** Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje
van az ültetésnek és ideje az ültetés kiszakításának. **3** Ideje van
a megölésnek és ideje a gyógyításnak; ideje a lebontásnak és
ideje az építésnek. **4** Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek;
ideje van a gyásztartásnak és ideje a tánczolásnak. **5** Ideje van
a kövek eldobásának és ideje a kövek fölhalmozásának; ideje
van az ölelésnek és ideje az öleléstől való távolodásnak. **6** Ideje
van a keresésnek és ideje az elvesztésnek; ideje a megőrzésnek
és ideje az eldobásnak. **7** Ideje van a megszaggatásnak és
ideje az összevarrásnak; ideje van a hallgatásnak és ideje a
beszélésnek. **8** Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek;
ideje van a háborúnak és ideje a békének. **9** Mi nyeresége van
a munkálónak abban, a miben fáradozik? **10** Láttam a bajlódást,
melyet Isten adott az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. **11**
Mindent szépen alkotott a maga idejében, az örökkévalóságot is
adta szivükbe, a nélkül bogy az ember fölfoghatná azon művet,
melyet Isten alkotott, kezdettől végig. **12** Megismertem, bogy
nincs számára jó, hanemha bogy örüljön és jót tegyen magával
életében. **13** Az is, bármely ember, a ki eszik és iszik és jót
élvez minden fáradságáért: Isten adománya az. **14** Tudom, hogy
mind az, a mit Isten cselekszik, megmarad örökké, ahhoz nem
lehet hozzá tenni, sem belőle nem lehet elvenni semmit; Isten
pedig úgy cselekedte, hogy féljenek tőle. **15** A mi lett, már régen
van és a mi majd lesz, már régen volt; Isten pedig fölkeresi azt,
a mi eltűnt. **16** És továbbá láttam a nap alatt a jognak helyén

ott a gonoszság, és az igazság helyén ott a gonoszság. **17**
Mondtam én szívemben: az igazat és a gonoszt itéli az Isten;
mert ideje van minden dolognak és minden cselekedetért ottan.
18 Mondtam én szívemben: az ember fiai kedvéért van az, hogy
megvizsgálja őket az Isten, és hogy lássák, hogy ők magukban
olyanok mint a barom. **19** Mert eset éri az ember fiait, és eset éri
a barmot, és azon egy esetjük van: a milyen ennek a halála,
olyan annak a halála, és egy lelkük van mindnek; és az ember
elsőbbsége az állat fölött semmi, mert minden hiúság! **20** Minden
anon egy helyre megy, minden a porból lett és minden visszatér
a porhoz. **21** Ki ismeri az ember fiainak lelkét, vajon felszáll-e
fölfelé, és a barom lelkét, vajon alászáll-a lefelé a földre? **22**
És láttam, hogy nincsen jobb, mint hogy örűljön az ember a
műveivel, mert az az ő osztályrésze; mert ki hozza őt majd ide,
hogy nézze azt, a mi utána leszen?

4 S rátértem én és láttam mindazon elnyomásokat, melyek
történnek a nap alatt; s íme az elnyomottak könnye, s nincs
nekik vigasztalójuk, s elnyomóik kezéből erőszak kél, de nincs
nekik vigasztalójuk. **2** És dicsértem én a holtakat, azokat, kik rég
meghaltak, inkább mint az élőket, kik még életben vannak; **3** de
boldogabbnak mindkettőjüknél azt, ki még nem is lett, a ki nem
látta; a rossz dolgot, mely történik a nap alatt. **4** És láttam én
minden fáradságot és a cselekvésnek minden ügyességét, hogy
az az egyiknek irígysége a másik ellen. Ez is hiúság és szélnek
hajhászása. **5** A balga összefonja kezeit és saját húsát emészti.
6 Jobb teli tenyérnyi nyugalom, mint két teli maroknyi fáradság
és szélhajhászás. **7** És rátértem én és láttam egy hiúságot a
nap alatt: **8** van egy s nincs vele második, sem fia, sem testvére
nincs neki; de nincs vége minden fáradságának, szeme sem

lakik jó1 gazdagsággal: kiért fáradok én tehát, és megvonom
lelkemtől a jót? Ez is hiúság és rossz egy bajlódás! **9** Jobb a
kettő mint az egy, mert van nekik jó jutalmuk fáradságukért. **10**
Mert ha elesnek, az egyik fölemeli társát; de jaj neki az egynek,
ki elesik, és nincs második, hogy fölemelje. **11** Épúgy, ha ketten
feküsznek, melegjük lesz, de az egynek mikép legyen melege?
12 És ha valaki megtámadja az egyiket, a kettő áll neki ellen; s a
hármas fonál nem egyhamar szakad szét. **13** Jobb szegény és
bölcs ifjú, mint vén és balga király, a ki többé nem képes intést
elfogadni. **14** Mert a foglyok házából jött ki, hogy király legyen,
bár királyságában szegénynek született is. **15** Láttam mind az
élőket, kik járnak a nap alatt, az ifjú, ama másik mellett, a ki
helyette támad. **16** Nincs vége mind a népnek, mindazoknak,
kiknek élén van; de nem fognak vele sem örülni az utóbbiak,
mert ez is hiúság és szélnek hajhászata.

5 Őrizd lábadat, midőn Isten házába mész; a odalépni, hogy
figyelj, jobb mint mikor a balgák áldozatot adnak, mert nincs
tudásuk, úgy hogy rosszat cselekesznek. **2** Ne hírtelenkedjél
szájaddal, és szíved ne siessen szót kiejteni Isten előtt, mert
Isten az égben van, te pedig a földön vagy, azért legyenek a
te szavaid kevesek. **3** Mert jön az álom sok bajlódással és
a balgának hangja sok beszéddel. **4** Midőn fogadást teszel
Istennek, ne késsél azt megfizetni, mert nem telik kedve a
balgákban; a mit fogadtál, fizesd meg! **5** Jobb, ha nem fogadsz,
mintsem hogy fogadsz és nem fizeted meg. **6** Ne engedd
szádnak, hogy vétekbe ejtse a te testedet, s ne mondd a
küldött előtt, hogy tévedés volt; mért haragudjék Isten haragod
miatt és rontsa meg kezed munkáját? **7** Mert sok álom és sok
hiúság mellett sok beszéd is van; hanem az Istent féljed. **8** Ha

szegénynek elnyomását és jognak és igazságnak megrablását
látod a tartományban, ne csodálkozzál a dolgon; mert magas
őrködik magas fölött, és legmagasabb van fölöttük. **9** S az
országnak nyeresége mindenképen az: király, ki szolgája lett a
szántóföldnek. **10** A ki szereti az ezüstöt, nem lakik jó1 ezüsttel,
s a ki szereti a gazdagságot, annak nincs termése. Ez is hiúság.
11 Megsokasodván a jószág, megsokasodtak annak emésztői, s
mi haszna van a gazdájának abban, hacsak nem szemeinek
látása? **12** Édes a munkásnak alvása, akár keveset, akár sokat
eszik; s a gazdagnak jóllakottsága nem engedi őt aludni. **13** Van
egy fájó baj, melyet láttam a nap alatt: gazdagság megőrizve
gazdájának a saját bajára. **14** S elvész ama gazdagság gonosz
bajlódás mellett; fiat nemzett, de nincs kezében semmi. **15** A
mint kijött anyja méhéből, mezítelen megy megint oda, úgy a
mint jött; és mit sem visz el fáradságáért, hogy elvigye kezében.
16 És ez is fájó baj: megfelelően annak, a hogy jött, úgy fog
elmenni; mi nyeresége van tehát neki, hogy a szélnek fáradozik.
17 Sőt mind az ő napjaiban sötétségben élvez és boszankodik
sokat, betegsége is van meg harag. **18** Íme a mit én jónak, a mit
szépnek láttam: hogy egyék és igyék és élvezze a jót minden
fáradságáért, melylyel fáradozik a nap alatt élete napjainak
tartamára, melyet Isten adott neki; mert az az ő osztályrésze.
19 Az is bármely ember, kinek adott az Isten gazdagságot éa
javakat és urává tette annak, bogy élvezzen belőle és hogy
kivegye az osztályrészét és hogy örűljön fáradságában – az
Istennek az adománya. **20** Mert nem sokat fog emlékezni élete
napjairól, mivel Isten megengedi szívének örömét.

6 Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, és sokszor nehezedik
az emberre: **2** Valaki, kinek Isten ád gazdagságot és javakat

és dicsőséget, és nincs híjával a maga számára semminek
mind abból, a mit kiván, de Isten nem teszi úrává annak, hogy
élvezzen belőle, hanem idegen ember fogja élvezni: ez is hiúság
és gonosz betegség! **3** Ha százat is nemzene valaki és sok
esztendőt élne és legyenek bármily számosak életének évei,
de lelke nem lakik jó1 a jóból és még temetése sem volt neki:
azt mondom, jobb nálánál az idétlen! **4** Mert hiúsággal jött és
sötétségben megy, és sötétségbe boríttatik a neve; **5** a napot
sem látta s nem ismerte: nyugalma ennek inkább van, mint
amannak. **6** S habár ezer esztendőt él kétszer, de jót nem lát:
nemde egy helyre megy el minden? **7** Az embernek minden
fáradsága a szájáért van, de a lélek még sem telik meg. **8** Mert
mi elsőbbsége van a bölcsnek a balga fölött, mi a szegénynek,
ki tud járni az élők előtt? **9** Jobb a szemnek látása, mint a lélek
barangolása. Ez is hiúság és szélnek hajhászása. **10** Minden, a
mi van, rég neveztetett annak neve, s tudva van, hogy az ember
micsoda, és nem tud pörölni azzal, ki nálánál hatalmasabb. **11**
Noha van sok beszéd, mely hiúságot sokasít: mi nyeresége van
az embernek? **12** Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben,
hívságos élete napjainak tartamára, melyeket eltölt mint az
árnyék? Ugyanis ki mondja meg az embernek, hogy mi lesz ő
utána a nap alatt?

7 Jobb a név a jó olajnál és a halál napja a születés napjánál.
2 Jobb menni a gyásznak házába, mint menni a lakomának
házába, mivelhogy az minden embernek a vége s az élő szívére
veszi. **3** Jobb a bánat a nevetésnél, mert szomorú arcz mellett
felvidúl a sziv. **4** A bölcsek szíve a gyász házában van, a balgák
szíve pedig az öröm házában. **5** Jobb hallgatni a bölcsnek
dorgálását, mint hogy valaki hallgatja a balgák énekét; **6** mert

a milyen a tövisek ropogása a fazék alatt, olyan a balgának
nevetése. S ez is hiúság! - **7** Mert az elnyomás megtébolyítja
a bölcset s a szívet elveszíti az ajándék. **8** Jobb a dolog
vége mint kezdete; jobb a türelmes lelkű a büszke lelkűnél. **9**
Ne hírtelenkedj lelkedben boszankodásra, mert a boszúság a
balgák ölében nyugszik. **10** Ne mondd: hogy van az, hogy az
előbbi napok jobbak voltak emezeknél? Mert nem bölcseségből
kérdezted ezt! **11** Jó a bölcseség a birtokkal és nyereség a napot
látóknak. **12** Mert árnyékúl van a bölcseség, árnyékúl az ezüst,
de a tudás elsőbbsége: a bölcseség életben tartja gazdáját.
13 Nézd az Isten művét; mert ki egyenesítheti ki azt, a mit ő
meggörbített? **14** A jónak napján légy jóban és a bajnak napján
lásd: emezt is megfelelően amannak alkotta Isten, annak okából,
hogy az ember nem talál maga után semmit. **15** Mindet láttam
hiúságom napjaiban; van igaz, a ki elvész igazságában, és van
gonosz, ki sokáig él gonoszságában. **16** Ne légy szerfölött igaz,
s ne mutatkozzál bölcsnek túlságosan; minek pusztúlnál el? **17**
Ne légy szerfölött gonosz s ne légy balga; miért halnál meg idődő
előtt? **18** Jó, hogy megragadod ezt is és amattól sem vonod
meg kezedet; mert az Istenfélő mindannyitól szabadúl. **19** A
bölcseség erejévé válik a bölcsnek, inkább mint tíz hatalmas,
kik a városban vannak. **20** Mert ember nincs igaz a földön,
ki jót cselekszik és nem vétkezik. **21** Mindazon beszédekre,
melyeket beszélnek, ne add szívedet, nehogy halljad szolgádat,
a mint átkoz tégedet. **22** Mert bizony sok ízben úgy tudja szíved,
hogy te is átkoztál másokat. **23** Mindezeket megkisérlettem
bölcseséggel; mondtam hadd leszek bölcs, de ő távol van én
tőlem! **24** Távol van az, a mi van, s mély, mély: ki találhatja
meg? **25** Fordúltam én és arra volt szívem, hogy tudjak és

vizsgálódjam, keressek bölcseséget meg számítást és tudjam,
hogy a gonoszság balgaság, a balgatagság pedig eszelősség.
26 És találtam én a halálnál keserűbbnek az asszonyt, a ki olyan,
hogy csupa tőr, és háló a szíve és bilincsek a kezei; a ki Isten
előtt jó, megmenekül tőle, de a vétkes megfogatik általa. **27**
Lásd, ezt találtam, mondja Kóhélet, egyet egyhez adván hogy
megtaláljam a számítást. **28** Amit lelkem még keresett, de nem
találtam: férfit egyet találtam ezer közt, de asszonyt mindezek
közt nem találtam. **29** Csupán, lásd, ezt találtam: hogy Isten
az embert egyenesnek alkotta, de ők sokféle mesterkedést
kerestek.

8 Ki olyan, mint a bölcs, s ki tudja a dolog megfejtését?
Az embernek bölcsesége megvilágositja arczát és arczának
keménysége megváltozik. **2** Én azt mondom: a király parancsát
őrizd meg, és pedig az Isten eskűje kedveért, **3** Ne hirtelenkedjél
elmenni tőle; ne állj meg rossz dologban, mert mindent, a mit
akar, megcselekszik. **4** Mivelhogy a király szava hatalmas s
ki mondja neki: mit cselekszel? **5** A ki megőrzi a parancsot,
rossz dolgot nem ismer; és időt és ítéletet ismer a bölcs szíve. **6**
Mert minden dolognak megvan a maga ideje és ítélete, mert
nagy az embernek rosszasága ő rajta. **7** Mert nem tudja azt,
a mi lesz, mert a midőn lesz, ki mondja meg neki? **8** Nincs
ember, ki úr a szél fölött, hogy elzárja a szelet; s nincs uralom a
halál napja fölött, s nincs elbocsátás a háborúban s meg nem
menti a gonoszság az ő gazdáját. **9** Mindezt láttam és rá adtam
szívemet minden dologra, mely történik a nap alatt, oly időben, a
midőn úr lett az ember az emberen annak kárára. **10** És azután
láttam gonoszokat, kik eltemettettek és betértek, míg szent
helyről eltávoznak és a városban elfelejtetnek azok, kik helyesen

cselekedtek. Ez is hiúság! **11** Mivel nem történik ítélet a rossz tett
ellen gyorsan, azért van tele az ember fiainak szíve azzal, hogy
rosszat cselekedjenek; **12** mivel a vétkes százszorta cselekszik
rosszat és hosszúéletű – bár tudom én azt is, hogy jó dolguk
lesz az istenfélőknek, mivel tőle félnek. **13** De jó dolga nem
lesz a gonosznak s nem lesz hosszú életű, úgy mint az árnyék,
mivel nem fél az Istentől. **14** Van egy hiúság, mely történik
a földön: vannak igazak, kiknek jut a gonoszok cselekedete
szerint és vannak gonoszok, kiknek jut az igazak cselekedete
szerint. Mondtam, hogy ez is hiúság! **15** Tehát dicsértem én az
örömöt, mivel nincs jó az ember számára, hacsak nem az, hogy
egyék és igyék és örüljön, és az kiséri majd őt fáradsága mellett
életének napjaiban, melyeket adott neki Isten a nap alatt. **16**
Midőn ráadtam szívemet, hogy megismerjek bölcseséget s hogy
lássam a bajlódást, mely történik a földön; hogy sem nappal,
sem éjjel álmot a szemeiben nem 1át: **17** láttam az Istennek
minden cselekvését, hogy nem bírja az ember megtalálni a
dolgot, mely történt a nap alatt, bármennyire fáradjon is az
ember, hogy keresse, de nem találja; ha mondja is a bölcs, hogy
ismeri, nem bírja megtalálni.

9 Mert mindezt szívemre vettem, hogy megvizsgáljam mindezt:
hogy az igazak és a bölcsek és az ő tetteik az Isten kezében
vannak; sem szeretetet, sem gyűlöletet nem ismer az ember,
minden előttük van. **2** Minden mindenkinek egyformán: azon egy
esete van az igaznak és a gonosznak, a jónak meg a tisztának
és a tisztátalannak, az áldozónak és annak, a ki nem áldoz;
olyan a jó, mint a vétkező, olyan, a ki esküszik, mint az ki
eskűtől fél. **3** Ez a baj mindenben, a mi történik a nap alatt,
hogy azon egy esete van mindnek, és az ember fiainak szíve

tele is van rosszasággal és eszelősség van szívükben életükön
át, s annak utána – a holtakhoz. **4** Mert valaki, a ki mind az
élőkhöz csatolva van, annak számára van bizalom; mert az élő
ebnek jobb a dolga, mint a holt oroszlánnak. **5** Mert az élők
tudják, hogy meg fognak halni, de a holtak mit sem tudnak, és
nincs többé számukra jutalom, mert felejtve van emlékezetük.
6 Szeretetük is, gyűlöletük is, irígységük is rég elveszett; és
osztályrész nincs számukra többé örökké, mindabban, ami
történik a nap alatt. **7** Menj, egyed örömmel kenyeredet és
igyad vidám szívvel borodat, mert már megkedvelte Isten a te
tetteidet. **8** Minden időben legyenek a te ruháid fehérek és olaj
ne hiányozzék a fejeden. **9** Élvezd az életet az asszonynyal,
a kit szeretsz, hívságos életed minden napjaiban, melyeket
adott neked a nap alatt, mind a te hívságos napjaidban; mert
az a te osztályrészed az életben és fáradságodért, melylyel
fáradozol a nap alatt. **10** Mindent, a mit elér kezed, hogy erőddel
megtegyed, tedd meg, mert nincsen cselekvés és számítás és
tudás és bölcseség az alvilágban, a hová te mégy. **(Sheol h7585)**
11 Rátértem és láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás s
sem a vitézeké a harcz, nem is a bölcseké a kenyér s nem is az
értelmeseké a gazdagság és nem is a tudósoké a kedvesség,
mert idő és véletlen esik meg mindannyin. **12** Mert nem is
ismeri az ember az ő idejét – mint a halak, melyek megfogatnak
gonosz varsában és mint a madarak, melyek megfogatnak a
tőrben: mint ők tőrbe ejtetnek az ember fiai a szerenesétlenség
idejében, a midőn rájuk esik hirtelenűl. **13** Ezt is bölcseségnek
láttam a nap alatt s az nagy énelőttem: **14** Kis város és ember
benne kevés és jön ellene nagy király, körülzárja azt és épít
ellene nagy ostromműveket; **15** és találtatik benne egy szegény

ember, a ki bölcs: az megmenti a várost bölcseségével, és senki
sem gondolt arra a szegény emberre. **16** Mondtam én tehát:
jobb a bölcseség a vitézségnél, bár a szegénynek bölcsesége
megvetve van, és szavai nem hallgattattak meg. **17** A bölcsek
szavai, nyugodtsággal elmondva, meghallgattatnak, inkább mint
uralkodónak kiáltása a balgák közt. **18** Jobb a bölcseség a
hadiszernél, és egy vétkes sok jót veszíthet el.

10 Halált hozó légy büzhödtté, erjedővé teszi a
kenőcskeverőnek olaját; nyomósabb bölcseségnél, dicsőségnél
egy kevés balgaság. **2** A bölcsnek szive jobbja felől van, és a
balgának szíve balja felől. **3** Az úton is, a midőn a balgatag jár,
hiányzik a szíve, és mindenkinek azt mondja, hogy balgatag ő.
4 Ha az uralkodónak indulata fölgerjed ellened, helyedet el ne
hagyd, mert a szelídség nagy vétségeket enyhít. **5** Van egy baj,
melyet láttam a nap alatt, – mint egy tévedés, mely a hatalmastól
ered: **6** a balgaság nagy magasságba helyeztetett, míg a
gazdagok alacsonyságban ülnek. **7** Szolgákat láttam lovakon,
míg vezérek a földön jártak, miként szolgák. **8** A ki vermet ás,
belé esik; s a ki falat áttör, azt kígyó marja meg. **9** A ki köveket
szakít ki, megsérül általuk, a ki fát hasogat, veszélyeztetik
általa. **10** Ha megtompult a vas s ő nem köszörülte meg az élét,
akkor meg kell feszíteni az erőt, s ügyes eljárás nyereségét a
bölcseség adja. **11** Ha mar a kígyó, nem lévén igézés, akkor
nincsen nyeresége a nyelv emberének. **12** A bölcs szájának
szavai csupa kellem, de a balgának ajkai megrontják őt; **13**
szája szavainak kezdete balgaság, szájának vége pedig gonosz
eszelősség. **14** S a balgatag szaporítja a szókat; nem tudja
az ember azt, a mi lesz, és ahogy lesz ő utána, ki mondhatja
meg neki? **15** A balgának fáradsága kifárasztja őt, a ki nem

tud a városba menni. **16** Jaj neked ország, te melynek királya
gyermek, míg vezéreid reggel étkeznek! **17** Boldog vagy ország,
te melynek királya nemesek fia, míg vezéreid a maga idején
étkeznek – erőben és nem ivásban. **18** Renyheség folytán
sülyed a gerendázat és a kezek tunyasága folytán csepeg a
ház. **19** Vígságra készítenek lakomát és a bor megörvendezteti
az életet; a pénz módot ad mindenre. **20** Még gondolatodban se
átkozd a királyt és hálóazobáidban se átkozd a gazdagot; mert
az ég madara elviszi a hangot és a szárnyas tudtúl adja a szót.
11 Bocsásd kenyeredet a víznek színére, mert sok idő multán
megtalálod. **2** Adj részt hétnek és nyolcznak is, mert nem tudod,
mily szerencsétlenség lesz a földön. **3** Ha megtelnek a felhők
esővel, a földre ürítik; és akár délen, akár északon ledől egy fa,
a helyen, a hol ledől a fa, ott marad. **4** A ki a szelet vigyázza,
nem vet, s a ki a felhőket nézi, nem arat. **5** Valamint nem tudod,
mi a szélnek útja s milyenek a csontok a várandós nő testében:
azonképen nem ismered Istennek cselekvéseit, aki mindezt
cselekszi. **6** Reggel vesd el magodat és este se nyugodtasd
kezedet, mert nem tudod, melyik fog sikerülni, ez-e vagy amaz,
avagy mind a kettő egyaránt jó? **7** És édes a világosság és
jó a szemeknek látni a napot. **8** Mert ha sok esztendőt él az
ember, mindannyiban örüljön és gondoljon a sötétség napjaira,
hogy számosak lesznek: minden a mi jön, hiúság! **9** Örülj, ifjú,
gyermekkorodban és vidítson téged szíved ifjúságod napjaiban,
és járj szíved útjaiban és szemeid látása szerint; de tudd meg,
hogy mindezekért Isten majd ítéletbe visz tégedet! **10** S távolíts
el boszúságot szívedből és mozdítsd el a bajt testedtől, mert a.
gyermekkor és a fiatalkor hiúság!

12 És gondolj teremtődre ifjúságod napjaiban, a mig el nem
jőnek a bajnak napjai és el nem érkeznek az évek, melyekről azt
mondod: nem telik bennük kedvem; **2** a mig el nem sötétül a
nap s a világosság, meg a hold és a csillagok, és viaszatérnek
a felhők az eső után; **3** azon napon, midőn meginognak a
háznak őrzői és meggörbűlnek a vitéz férfiak és szünetelnek
az őrlőnők, mert megfogytak, és elsötétűlnek az ablakokon
kitekintők. **4** És elzáratnak az ajtók az utczán, midőn alászáll a
malom hangja és fölkel az ember a madár hangjára és halkká
válnak mind az ének leányai; **5** a magastól is félnek, s ijedelmek
vannak az úton; s kivirúl a mandolafa és vánszorog a sáska
és hasztalannak bizonyúl a kapor; mert elmegy az ember az
ő örök házába és körűljárnak az utczán a gyásztartók. **6** Míg
el nem szakad az ezűst kötél és szétzúzódik az arany csésze
és eltörik a korsó a forrásnál és összezúzatik a kerék, be a
gödörbe; **7** és visszatér a por a földbe, a mint volt azelőtt, és
a szellem visszatér Istenhez, a ki adta. **8** Hiúságok hiúsága,
mondja Kóhélet, minden hiúság. **9** Azonfelűl, hogy Kóhélet bölcs
volt, még tanította a népet megismerésre, és fontolgatott és
vizsgálódott, sok példabeszédet szerzett. **10** Törekedett Kóhélet
értékes szavakat találni és a helyességgel irottat: igaz szavakat.
11 A bölcsek szavai olyanok, mint az ösztökék és mint a bevert
szögek a gyülekezetben levőkéi: egy pásztortól adattak. **12** És
amazokon felül, fiam, óvakodjál! A sok könyvcsinálásnak nincsen
vége, és a sok tanúlás testnek kifárasztása. **13** A dolognak
végén az egész így értendő: Az Istent féljed és parancsolatait
őrizd meg, mert ez az egész ember. **14** Mert minden cselekvést
törvénybe fog vinni az Isten, minden rejtett dolog fölött, akár jó
az, akár rossz.

Énekek Éneke

1 Énekek éneke, Salamontól. **2** Csókoljon engem szája
csókjaival: mert bornál jobb a szerelmed. **3** Illatnak jók az olajaid,
kiöntött olaj a neved; azért szeretnek téged a leányzók. **4** Vonj
engem, utánad hadd szaladjunk – termeibe bevitt engem a király
– hadd ujjongjunk és örvendjünk benned, hadd emlegessük
szerelmedet inkább a bornál: méltán szeretnek téged. **5** Fekete
vagyok, de szép, ti Jeruzsálem leányai, mint Kédár sátrai, mint
Salamon szőnyegei. **6** Ne nézzetek rám, hogy kissé fekete
vagyok, hogy lesütött engem a nap! Anyám fiai megharagudtak
reám, tettek engem őrzőjévé a szőlőknek: a magam szőlőjét
nem őriztem. **7** Mondd meg nekem te, kit lelkem szeret, merre
legeltetsz, merre heverésztetsz délben? Mert minek legyek,
mint aki elburkolja magát, társaid nyájainál? **8** Ha te ezt
nem tudod, legszebbike az asszonyoknak, indulj el a juhok
nyomdokain és legeltesd gödölyéidet a pásztorok hajlékainál. **9**
Paripámhoz Fáraó szekereinél mondlak hasonlónak, kedvesem!
10 Bájosak az orczáid a füzérekben, nyakad a gyöngysorokban.
11 Aranyfüzéreket készítünk neked ezüst gombocskákkal. **12**
Mialatt a király asztalkörében ült, az én nárdusom megadta
illatát. **13** Myrrhacsokor az én barátom nekem, mely kebleim
között piben; **14** cziprusfürt az én barátom nekem, Én-Gédi
szőlőiben. **15** Íme, szép vagy te kedvesem, íme, szép vagy,
szemeid galambok. **16** Íme, szép vagy te barátom, kedves
is, nyoszolyánk is zöldelő; **17** házaink gerendái czédrusok,
padozatunk cziprusok.

2 Én vagyok a Sárón nárczisza, a völgyek lilioma. **2** Mint
liliom a tövisek közt, olyan kedvesem a leányok között. **3** Mint
almafa az erdő fái közt, olyan barátom a fiuk közt, árnyékát

megkívántam és ültem benne, és gyümölcse édes az ínyemnek.
4 Bevitt engem a boros házba és zászlója fölöttem a szerelem.
5 Erősítsetek engem szőlőlepénynyel, üdítsetek föl almával,
mert betegje vagyok a szerelemnek. **6** Balja fejemen alól és
jobbja átölel! **7** Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai, a
szarvasünőkre vagy a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne
ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **8** Hallga,
barátom ímhol jön, szökdel a hegyeken, ugrándoz a halmokon.
9 Hasonlít barátom a szarvashoz vagy az őzök gidájához; ímhol
áll házfalunk mögött, betekint az ablakon át, bepillant a rácson
át. **10** Megszólalt barátom és mondta nekem: Kelj föl, kedvesem,
én szépem, és jőj el! **11** Mert íme a tél elmult, az esőzés
elvonult, elment; **12** a virágok mutatkoztak az országban, az ének
ideje elérkezett, és a gerle hangja hallatszott országunkban;
13 a fügefa érlelni kezdte gyümölcseit s a szőlőtők virágban
állnak, illatot adnak: kelj föl, kedvesem, én szépem, és jőj el
14 Galambom a sziklahasadékokban, a lejtő rejtekében, hadd
látnom ábrázatodat, hadd hallanom hangodat, mert hangod
kellemes és ábrázatod bájos. **15** Fogjátok meg nekünk a rókákat,
a kis rókákat, szőlőrontókat, hisz a mi szőlőink virágban állanak.
16 Barátom az enyim s én vagyok az övé, a ki a liliomok közt
legeltet. **17** Mig hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, fordulj,
légy hasonlóvá, barátom, a szarvashoz vagy az őzök gidájához
a szakadékos hegyeken.

3 Fekvőhelyemen az éjszakákon kerestem azt, kit lelkem szeret,
kerestem, de nem találtam. **2** Hadd kelek csak föl, hadd járok
körül a városban, az utczákon és tereken, hadd keressem
azt, kit lelkem szeret; kerestem, de nem találtam. **3** Találtak
engem az őrök, kik körüljárnak a városban: azt, kit lelkem

szeret, láttátok-e? **4** Alig, hogy odébb mentem tőlük, már is
találtam azt, kit lelkem szeret; megfogtam és nem is engedem
el, míg be nem viszem anyám házába, szülőm kamarájába. **5**
Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai a szavasünőkre vagy
a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a
szerelmet, míg nincsen kedve. **6** Mi az, a mi feljön a puszta
felől, mint füstnek oszlopai, átillatozva myrrhától és tömjéntől, a
kalmár minden fűszerporától? **7** Íme ágya Salamonnak- hatvan
vitéz körülötte Izraél vitézei közül; **8** mindannyian kardot fogók,
harczhoz szokottak, mindegyiknek kardja a csipőjén az éjszakák
rettegése miatt. **9** Gyaloghintót készített magának Salamon
király a Libánon fáiból; **10** oszlopait ezüstből készítette, támláját
aranyból, ülését bíborból; belseje pedig kirakva szerelemmel
Jeruzsálem leányaitól. **11** Menjetek ki és nézzétek, Czión leányai,
Salamon királyt, a koszorúban, melylyel megkoszorúzta őt az
anyja, nászának napján, lelke örömének napján.

4 Íme szép vagy te, kedvesem, íme, szép vagy, szemeid
galambok fátyolod mögött; hajad mint a kecskék nyája, melyek
leereszkednek Gileád hegyéről. **2** Fogaid mint a lenyírt juhok
nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, amelyek mind párosak
és meddő nincs közöttük. **3** Mint karmazsinfonal ajkaid, és
beszéded bájos; mint gránátalma hasábja a halántékod fátyolod
mögött. **4** Mint Dávid tornya a nyakad, mely fokozatokban épült;
ezer pajzs van rá akasztva, mind fegyverei a vitézeknek. **5**
Két emlőd mint két gida, szarvasünőnek ikrei, melyek liliomok
között legelnek. **6** Míg hűvösödik a nap és futnak az árnyékok,
elmegyek én a myrrhás hegyre és a tömjénes halomra. **7**
Mindenestül szép vagy, kedvesem, és hiba nincsen benned. **8**
Velem a Libánonról, arám, velem jőjj el a Libánonról, tekints le az

Amána csúcsáról, a Szenír és Chermón csúcsáról, oroszlánok
tanyáiról, párduczok hegyeiről. **9** Felbátorítottál engem, én
nővérem, én arám, felbátorítottál egyikével a te szemeidnek,
egyik lánczával a te nyakdíszednek. **10** Mily szép a te szerelmed,
én nővérem, én arám, mily jó a szerelmed, inkább a bornál,
olajaid illata minden fűszernél. **11** Színméztől csepegnek ajkaid,
arám, méz és tej van nyelved alatt; s ruhád illata olyan, mint
Libánon illata. **12** Elzárt kert az én nővérem arám, elzárt
kútfő, lepecsételt forrás. **13** Hajtásaid díszkert: gránátfák drága
gyümölcsökkel, cziprusok nárdusokkal; **14** nárdus és sáfrány,
illatos nád meg fahéj, mindenféle tömjénfákkal, myrrha és alóék,
mindenféle kiváló fűszerekkel. **15** Kertek forrása, élő vizek kútja
és a melyek lefolynak a Libánonról. **16** Serkenj, észak, s jőjj el,
dél, leheld át a kertemet, folyjanak fűszerei. Jöjjön barátom az ő
kertjébe s egye drága gyümölcseit.

5 Eljöttem kertembe, én nővérem, én arám, leszedtem
myrrhámat fűszeremmel együtt, ettem lépemet a mézemmel
együtt, ittam boromat a tejemmel együtt; egyetek, társaim,
igyatok és részegedjetek, barátaim! **2** Alszom én, de szívem
ébren van. Hallga, barátom kopog: nyiss ki, nővérem, kedvesem,
galambom, jámborom, mert fejem harmattal van tele, fürteim az
éjnek csepjeivel. **3** Levetettem köntösömet, hogyan ölteném föl,
megmostam lábaimat, hogyan szennyezném be? **4** Barátom
benyújtotta kezét a nyíláson, és beleim zúgtak miatta. **5** Fölkeltem
én kinyitni barátomnak, s kezeim cseppegtek myrrhától és ujjaim
myrrhától, mely folyt a závár ágaira. **6** Kinyitottam én barátomnak,
de barátom elfordult, eltűnt – lelkem elszállt beszéde alatt-
kerestem őt, de nem találtam; szólítottam, de nem felelt nekem.
7 Találtak engem az őrök, kik körüljárnak a városban, vertek

engem, megsebesítettek, levették fátyolomat rólam a falak őrei. **8**
Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai: ha találjátok barátomat,
mit mondjatok neki? Hogy betegje vagyok a szerelemnek.
9 Miben különb a barátod más barátnál, te legszebbike az
asszonyoknak, miben különb a barátod más barátnál, hogy úgy
megesketsz minket? **10** Barátom fehér és piros, kiemelkedő
tízezer közül; **11** feje finom arany, fürtjei bodrosak, feketék
mint a holló; **12** szemei mint galambok a víz medreinél,
tejben fürödnek, foglalatban ülnek; **13** orczái mint fűszeres
virágágyak, illatszereket termők; ajkai liliomok, cseppegve folyó
myrrhától; **14** kezei aranyhengerek tarsiskövekkel foglalva, teste
remekmű elefántcsontból, borítva zafírkövekkel; **15** lábszárai
márványoszlopok, ráillesztve arany talpakra; ábrázata olyan,
mint a Libánon, válogatott, mint a czedrusok; **16** ínye édesség
és mindenestől gyönyörűség. Ez az én barátom s ez az én
társam, Jeruzsálem leányai!

6 Hová ment barátod, legszebbike te az asszonyoknak, hová
fordult barátod, hadd keressük együtt veled? **2** Barátom lement
kertjébe, a fűszeres virágágyakhoz, hogy legeltessen a kertekben
és hogy liliomot szedjen. **3** Én barátomé vagyok és barátom az
enyém, ki liliomok között legeltet. **4** Szép vagy te, kedvesem,
mint Tircza, bájos mint Jeruzsálem, félelmetes, mint a zászlós
hadak. **5** Fordítsd el tőlem szemeidet, mert azok, megzavartak
engem! Hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek
a Gileádról. **6** Fogaid mint a juhok nyája, melyek feljöttek a
mosdatóból, melyek mind párosak és meddő nincs közöttük.
7 Mint gránátalma hasábja a halántékod fátyolod mögött. **8**
Hatvanan vannak a királynők és nyolczvanan az ágyasak,
leányzók pedig szám nélkül: **9** egy ő az én galambom, jámborom,

egy ő az anyjának, kiváló ő a szülőjének; látták a leányok és
boldognak mondták, királynők és ágyasak s dicsérték. **10** Ki az,
ki letekint mint a hajnal, szép mint a; hold, fényes mint a nap
s félelmetes mint zászlós hadak? **11** A diófás kertbe mentem
le, megnézni a völgynek rügyeit, látni, vajon kivirult-e a szőlő,
kivirágoztak-e a gránátfák. **12** Nem tudom, lelkem tett engem
Amminádáb szekereire. **13** Térj vissza, térj vissza Sulammit,
térj vissza, térj vissza, hadd nézzünk téged. Mit akartok nézni
Sulammiton? Olyat mint a máchanájimi tánczot!

7 Mily szépek a te lábaid a sarukban, nemesnek leánya te;
csipőid fordulatai mint ékszerek, művész kezeinek munkája. **2**
Köldököd mint a kerek medencze- ne legyen hiján a kész italnak;
hasad buzahalmaz, bekeritve liliomokkal. **3** Két emlőd mint két
gida, szarvasünőnek ikrei; **4** nyakad mint elefántcsont-torony,
szemeid ama tavak Chesbónban, a népes város kapuja mellett;
orrod mint a Libánon tornya, mely Damaszkus felé tekint. **5**
Fejed te rajtad mint a Karmel, s fejed hajzata olyan, mint a
bíbor: király, megkötve fürtökben. **6** Mily szép vagy és mily
kedves vagy, szerelem, a gyönyörüségekben! **7** Ez a te termeted
hasonlít a pálmához és emlőid szőlőfürtökhöz; **8** azt mondtam:
hadd megyek föl a pálmára, megragadom galyait; s legyenek a
te emlőid mint szőlőtőnek fürtjei és orrod illata, mint az almáké,
9 és ínyed mint a jó bor – mely símán folyik barátomnak,
megszólaltatja az alvók ajkait. **10** Én barátomé vagyok s hozzám
van vágyakozása. **11** Jer, barátom, menjünk ki a mezőre, háljunk
meg a falvakon; **12** korán induljunk a szőlőkbe, lássuk, vajon
kivirult-e a szőlőtő, megnyílt-e a szőlővirág, kivirágoztak-e a
gránátfák: ott adom neked szerelmemet. **13** A nadragulyák illatot

adnak és ajtóink mellett mindenféle drága gyümölcsök, újak is,
régiek is: számodra, barátom, tettem el.

8 Vajha úgy volnál mint testvérem nékem, ki anyám
emlőit szopta; találnálak az utczán, megcsókolnálak, nem is
gúnyolódnának rajtam. **2** Elvezetnélek, bevinnélek anyám
házába, hogy tanítson engem; inni adnék neked fűszeres borból,
gránátalmám mustjából. **3** Balja fejem alatt és jobbja átölel. **4**
Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai, ne ébreszszétek és
ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **5** Ki az,
a ki feljön a puszta felől, támaszkodva barátjára? Az almafa
alatt ébresztettelek föl; amott vajudott veled az anyád, amott
vajudott az, ki téged szűlt. **6** Tégy engem mint a pecsétgyűrűt
szívedre, mint a pecsétgyűrűt karodra; mert erős mint a halál a
szerelem, kemény mint az alvilág a féltékenység, hevei tűznek
hevei, Istennek lángja. **(Sheol h7585)** **7** Sok víz nem bírja kioltani a
szerelmet és folyamok nem sodorják el; ha háza egész vagyonát
adná valaki a szerelemért, gúnyolódva gúnyolódnának rajta.
8 Van nekünk kis nővérünk és emlői nincsenek; mit tegyünk
nővérünkkel azon a napon, a melyen majd megkérik? **9** Ha kőfal
ő, építünk rá ezüst toronysort; s ha kapu ő, zárjuk el őt czédrusfa
táblával. **10** Én kőfal vagyok és emlőim mint a tornyok; akkor
lettem szemében, mint nő, a ki békét talált. **11** Volt Salamonnak
egy szőlője Báal-Hámónban; átadta a szőlőt az őrzőknek, ki-
ki hoz fejében ezer ezüstöt. **12** Az én szőlőm előttem van, az
ezer a tied, Salamon, s a kétszáz azoké, kik őrzik a gyümölcsét.
13 Te, ki a kertekben lakol, társak figyelnek hangodra, hallasd
velem! **14** Fuss el, barátom és légy hasonlóvá a szarvashoz
vagy az őzök gidájához a fűszerek hegyein.

Ézsaiás

1 Jesájáhúnak, Ámócz fiának látomása, melyet látott Jehúda és
Jeruzsálem felől, Uzzíjáhú, Jótám, Ácház, Jechizkíjáhú, Jehúda
királyainak napjaiban. **2** Halljátok egek és figyelj rá föld, mert
az Örökkévaló szólt! Gyermekeket neveltem és fölemeltem, de
ők elpártoltak tőlem. **3** Ismeri az ökör a gazdáját és a szamár
urának jászlát; Izrael nem ismer engem, népem nem ügyel rám.
4 Oh vétkező nemzet, bűnnel terhelt nép, gonosztevők fajzatja,
elvetemült gyermekek! Elhagyták az Örökkévalót, káromolták
Izrael szentjét, hátrafelé fordultak. **5** Hová verjenek benneteket,
midőn még növelitek az elszakadást? Minden fej beteg és
minden szív kóros. **6** Lába talpától fejéig nincs rajta épség; csupa
seb, kelevény és friss ütés; nem nyomták ki, nem kötözték be és
nem lágyították olajjal. **7** Országotok pusztaság, városaitokat tűz
égette el, földetek – szemetek láttára idegenek emésztik, és
pusztaság, mint idegenek dúlásakor. **8** És megmaradt Czión
leánya mint kunyhó a szőlőben, mint kaliba az ugorkásban,
mint ostromlott város. **9** Ha csak az Örökkévaló, a seregek ura
nem hagy meg nekünk csekély maradékot, úgy jártunk volna,
mint Szodoma, Amórához volnánk hasonlók. **10** Halljátok az
Örökkévaló igéjét, Szodoma vezérei, figyeljetek Istenünk tanára,
Amóra népe! **11** Minek nekem áldozataitok sokasága, szól az
Örökkévaló: jóllaktam a kosok égőáldozataival és a hízó barmok
zsírjával, a tulkok, juhok és bakok vérét nem kedvelem. **12**
Midőn jöttök, megjelenni színem előtt, ki követelte ezt tőletek,
hogy tapossátok pitvaraimat? **13** Ne hozzatok többé hiábavaló
lisztáldozatot, utálatos füstölgés az nekem, újhold és szombat,
gyülekezet hirdetése – nem tűrhetek jogtalanságot ünnepléssel.
14 Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem, terhemre lettek,

meguntam elviselni. **15** És mikor kiterjesztitek kezeiteket,
elrejtem szemeimet előletek; ha sokat is imádkoztok, nem
hallom: kezeitek vérrel telvék. **16** Mosakodjatok, tisztuljatok meg,
távolítsátok el szemeim elől tetteitek rosszaságát, szűnjetek meg
rosszat tenni! **17** Tanuljatok jót tenni, törekedjetek jogosságra,
igazítsátok útba az erőszakost; szerezzetek jogot az árvának,
vigyétek az özvegy ügyét. **18** Gyertek csak, szálljunk perbe
egymással, szól az Örökkévaló. Ha vétkeitek olyanok volnának,
mint a bíbor, megfehérülnek mint a hó; ha vörösek volnának,
mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. **19** Ha
engedtek és hallgattok, az ország javát fogjátok enni. **20** De ha
vonakodtok és engedetlenkedtek, kard esz meg benneteket;
mert az Örökkévaló szája beszélt. **21** Mint lett paráznává a
hűséges város! Telve jogossággal, igazság lakozott benne, és
most – gyilkosok. **22** Ezüstöd salakká lett, borod vízzel elegyítve.
23 Nagyjaid pártütők és tolvajok társai, mindannyija szereti az
ajándékot és hajhássza a fizetést; az árvának nem szereznek
jogot és az özvegynek ügye nem jut eléjük. **24** Azért, úgymond
az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael hatalmasa, oh, majd
vigasztalódom elleneimen és bosszút állok ellenségeimen. **25**
És feléd fordítom kezemet és kiolvasztom mint lúggal salakodat
és eltávolítom minden ónodat; **26** és ismét adok neked bírákat,
mint azelőtt, tanácsosokat, mint kezdetben. Azután neveznek
téged az igazság várának, hűséges városnak. **27** Czión jog
által váltatik meg és megtérő igazság által. **28** De romlás éri az
elpártolókat és vétkeseket egyetemben, és akik elhagyták az
Örökkévalót, elenyésznek. **29** Mert megszégyenülnek a tölgyfák
miatt, melyeket kedveltetek, és elpirultok a kertek miatt, melyeket
választottatok. **30** Bizony lesztek mint tölgyfa, melynek hervad a

levele, és mint kert, melynek nincsen vize. **31** Csepűvé lesz a
hatalmas s az ő műve szikrává; égni fog mindkettő egyetemben
és nincs aki oltsa.

2 Az ige, melyet látott Jesájáhú, Ámócz fia, Jehúda és
Jeruzsálem felől. **2** És lesz az idők végén, szilárdan fog állni az
Örökkévaló házának hegye a hegyek élén és felülemelkedik
a dombokon, és özönlenek hozzá mind a nemzetek. **3** És
mennek számos népek és mondják: Gyertek, menjünk föl az
Örökkévaló hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson
bennünket útjaira, hogy járjunk ösvényein! Mert Cziónból ered
a tanítás és az Örökkévaló igéje Jeruzsálemből. **4** És ítél
a nemzetek között és dönt a sok nép fölött; és összetörik
kardjaikat kapákká és dárdáikat kacorokká; nem emel nemzet
nemzet ellen kardot és nem tanulnak többé háborút! **5** Jákob
háza, gyertek, járjunk az Örökkévaló világosságában. **6** Bizony
elhagytad népedet, Jákob házát, mert tele vannak keleti
babonákkal és kuruzslókkal, mint a filiszteusok, és idegenek
szülöttjeivel érik be. **7** Betelt országa ezüsttel és arannyal és
nincs vége kincseinek, betelt országa lovakkal és nincs vége
szekereinek; **8** betelt országa bálványokkal, kezei műve előtt
kiki leborul, az előtt, amit készítettek ujjai. **9** Megalázkodott
az ember, lealacsonyodott a férfi – ne bocsáss meg nekik!
10 Bemennek a sziklába, elrejtőznek a porba az Örökkévaló
rémülete elől, felséges fényétől. **11** Az ember büszke szeme
lealacsonyodik, és megalázkodik a férfiak kevélysége; és egyedül
az Örökkévaló lesz magasztos ama napon. **12** Mert napja van
az Örökkévalónak, a seregek urának, minden büszke és magas
fölött, és minden emelkedett fölött, hogy lealacsonyodjék; **13**
a Libanonnak minden magas és emelkedett cédrusai fölött

és Básánnak minden terebinthusai fölött; **14** mind a magas
hegyek fölött és mind az emelkedett halmok fölött: **15** minden
magas torony fölött és minden erősített várfal fölött; **16** mind
a Tarsis-hajók fölött és minden gyönyörű kép fölött. **17** És
megalázkodik az emberek büszkesége és lealacsonyodik a
férfiak kevélysége, és egyedül az Örökkévaló lesz magasztos
ama napon. **18** A bálványok pedig végképen eltűnnek. **19**
És bemennek a sziklák barlangjaiba és a föld odvaiba az
Örökkévaló rémülete elől és felséges fényétől, midőn fölkel,
hogy megrettentse a földet. **20** Ama napon eldobja az ember
ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket készítettek
maguknak, hogy leboruljanak előttük, a vakondokoknak és a
denevéreknek: **21** hogy behatoljanak a szirtek repedéseibe és a
sziklák hasadékaiba az Örökkévaló rémülete elől és felséges
fényétől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **22** Hagyjatok
föl az emberrel, kinek orrában lehelet van, mert mire becsülhető
ő!

3 Mert íme az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura eltávolít
Jeruzsálemből és Jehúdából támaszt és támasztékot, a kenyér
minden támaszát és a víz minden támaszát; **2** hőst és harcost,
bírót és prófétát, jóst és vénet; **3** ötvenes tisztet és tekintélyben
állót, tanácsost, bölcs mestert és az igézéshez értőt. **4** És
fiatalokat teszek fejedelmeikül és gyermekek fognak uralkodni
rajtuk. **5** És tolakodik a nép, ember emberre, kiki felebarátjára;
felzúdul a fiatal a vén ellen, a nemtelen a nemes ellen. **6** Ha aki
megragadja testvérét atyja házában: neked van ruhád, te leszel a
vezérünk és legyen ez az omladék a te kezed alatt – **7** megszólal
ama napon, mondván: nem leszek orvos; és házamban nincs
kenyér és nincs ruha, ne tegyetek engem a nép vezérévé. **8**

Mert összeomlott Gyereuzsálem és Jehúda ledőlt, mert nyelvük
és cselekedeteik az Örökkévaló ellen vannak, dicsőséges
szemeinek bosszantására. **9** Arcuk kifejezése tanúskodott
ellenük; vétküket mint Szodoma mondják el, nem titkolták:
jaj lelküknek, mert rosszat tettek önmagukkal! **10** Mondjátok
az igazról, hogy jól jár, mert cselekedeteik gyümölcsét fogják
enni; **11** jaj a gonosznak, rosszul jár, mert kezeinek tette szerint
történik vele. **12** Népem – zsarnokai gyermekek és asszonyok
uralkodnak rajta; népem, vezetőid tévesztők és ösvényeid útját
elrontották. **13** Előáll perelni az Örökkévaló, és odaáll, ítélni
népeket. **14** Az Örökkévaló törvénybe száll népének véneivel
és nagyjaival: Hiszen ti lelegeltétek a szőlőt, a szegénytől
rablott jószág van házaitokban. **15** Mi lelt, hogy összezúzzátok
népemet és a szegények arcát megőrlitek, úgymond az Úr,
az Örökkévaló, a seregek ura. **16** És szólt az Örökkévaló:
Mivelhogy büszkélkedtek Czión leányai, jártak kinyújtva torkukat
és kacsintva szemeikkel, tipegve járton-járnak és lábaik láncaival
csörgetnek – **17** varassá teszi tehát az Úr Czión leányainak feje
tetejét és az Örökkévaló megmezteleníti hajzatukat. **18** Azon a
napon eltávolítja az Úr a pompás lábláncokat, a napocskákat és
holdacskákat; **19** a függőket, a láncokat és a fátyolokat; **20** a
fejdíszeket, a bokaláncokat, a díszöveket, az illatszelencéket
és bűvös ékszereket; **21** a gyűrűket és az orrkarikákat; **22** a
díszruhákat és köpenyeket, a palástokat és a zacskókat; **23**
a tükröket és gyolcskendőket, a fejkötőket és az általvetőket.
24 És lesz illatszer helyett rothadság, öv helyett kötél, fodros
hajmű helyett kopaszság, díszköntös helyett zsákövezet, égési
seb szépség helyett. **25** Férfiaid kard által esnek el, vitézséged

harcban. **26** Keseregnek és gyászolnak kapui és ő kifosztva a
földre ül.

4 És megragad hét asszony egy férfiút ama napon, mondván:
A mi kenyerünket esszük majd, a mi ruhánkba öltözködünk,
csak nevedről neveztessünk, vedd le gyalázatunkat! **2** Azon a
napon lesz az Örökkévaló sarjadéka ékességgé és dicsőséggé
s az ország gyümölcse büszkeséggé és díszességgé Izrael
megmenekült részének. **3** És lesz, aki megmaradt Cziónban és
aki meghagyatott Jeruzsálemben – szentnek fogják mondani:
mindenki, aki életre van fölírva Jeruzsálemben. **4** Ha majd
lemosta az Úr Czión leányainak szennyét és Gyereuzsálem
vérét kitörölte közepéből, az ítélet szellemével és a kipusztítás
szellemével, **5** akkor teremt az Örökkévaló Czión hegyének
minden helye fölé és gyülekezetei fölé felhőt nappal, meg füstöt
és lángoló tűznek fényét éjjel, mert minden dicsőség felett
oltalom lesz. **6** És sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen,
menedékül és oltalmul zivatar és eső ellen.

5 Hadd énekeljek barátomról, kedveltem énekét szőlőjéről.
Szőlője volt barátomnak kövér hegyfokon. **2** Bekerítette s
megtisztította kövektől és beültette nemes venyigével, tornyot
épített közepébe, sajtót is vágott ki benne; azt remélte, hogy
szőlőt terem és termett vadszőlőt. **3** S most, Gyereuzsálem
lakója és Jehúda embere, ítéljetek csak köztem és szőlőm
között! **4** Mit kellett még tenni szőlőmmel, amit nem tettem
vele; miért reméltem, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt?
5 Most tehát, hadd tudatom csak veletek, mit teszek majd
szőlőmmel: eltávolítom sövényét, hogy lelegeltessék, áttöröm
kerítését, hogy eltapodtassék; **6** és parlaggá teszem, nem
nyesik és nem kapálják, benövi tövis és gaz és a felhőknek

megparancsolom, hogy ne hullassanak rá esőt. **7** Mert az
Örökkévalónak, a seregek urának szőlője Izrael háza és Jehúda
embere gyönyörűséges ültetvénye; remélt igazságot és íme
gazság, jogosságot és íme jajgatás. **8** Jaj, kik házat házhoz
toldanak, mezőt mezőhöz csatolnak, míg nincs hely és ti
egyedül lesztek lakók az országban! **9** Fülem hallatára szólt
az Örökkévaló, a seregek ura bizony sok ház pusztává lesz,
nagyok és szépek lakó nélkül. **10** Mert tíz hold szőlő egy bátot
terem és egy chómer vetés egy éfát terem. **11** Jaj, akik korán
fölkelnek reggel, hogy részegítő ital után járjanak, későig ülnek
este, hogy a bor hevítse. **12** És hárfa és lant, dob és fuvola, meg
bor van lakomájukon, de az Örökkévaló cselekvését nem tekintik
és kezének művét nem látják. **13** Azért számkivetésbe megy
népem tudás hiányában, előkelői éhség emberei; sokasága
pedig szomjtól tikkadt el. **14** Azért az alvilág kitágította lelkét
és kitátotta száját szertelenül, és alászáll dísze és zúgása
és zajongása, meg aki vígságos köztük. **(Sheol h7585)** **15** És
megalázkodik az ember és lealacsonyodik a férfiú, és a büszkék
szemei lealacsonyodnak. **16** És felmagasztalódik az Örökkévaló,
a seregek ura az ítélet által és a szent Isten megszenteltetik
igazság által. **17** Akkor legelnek majd a juhok, mint saját rétűkön,
és a kövérek romjait jövevények emésztik. **18** Jaj, akik húzzák a
bűnt a hamisság köteleivel és mint szekér istrángjával a vétket.
19 Akik mondják: siettesse, gyorsítsa művét, hogy meglássuk;
ám közeledjék és következzék be Izrael szentjének tanácsa,
hogy megtudjuk. **20** Jaj, akik a rosszat jónak mondják és a jót
rossznak, akik sötétséget világossággá tesznek és világosságot
sötétséggé, akik keserűt édessé tesznek és édest keserűvé.
21 Ja, akik bölcsek a maguk szemeiben és önnönmagúk előtt

eszesek. **22** Jaj, akik hősök borivásban és derék emberek
részegítő ital töltésében; **23** akik fölmentik a gonoszt vesztegetés
fejében és az igazak igazságát elveszik tőlük. **24** Azért amint
megemészti a tarlót a tűznek nyelve és aszott fű elsüpped a
lángban, az ő gyökerük olyan lesz, mint a korhadék és viráguk
felszáll mint a por, mert megvetették az Örökkévalónak, a
seregek urának tanát és Izrael szentjének szavát káromolták!
25 Ezért fellobbant az Örökkévaló haragja az ő népe ellen,
kinyújtotta kezét ő ellene, megverte, hogy reszkettek a hegyek
és lett hullájuk mint söpredék az utcák közepén. Mind amellett
nem fordult el haragja és egyre kinyújtva keze! **26** Zászlót emel
a nemzeteknek messzire és csalogatja őt a föld végéről és íme
hamar, gyorsan eljő. **27** Nincs bágyadt és nincs gyönge közte,
nem szendereg és nem alszik, nem. oldódik meg csípőinek öve
és nem szakad el saruinak szíja. **28** Akinek nyilai élesítvék, és
íjai mind feszítvék; lovainak patái kovának gondolhatók, kerekei
szélvésznek. **29** Ordítása olyan, mint az oroszláné, ordít mint
a fiatal oroszlánok, megmordul és megragadja a zsákmányt;
elhordja és nincs, aki megmenti. **30** És mordul rá ama napon
mint tenger morajlása; a földre tekintenek, és íme sötétség,
szorongás, és a napvilág elsötétült fellegei által.

6 Uzzíjáhú király halála évében láttam az Urat, ülve magas
és emelkedett trónon, szegélyei pedig betöltik a templomot. **2**
Szeráfok állnak felette, hat-hat szárnya mindegyiknek, kettővel
befödi arcát, kettővel befödi lábait és kettővel repül. **3** És
szólt egyik a másiknak és mondta: Szent, szent, szent az
Örökkévaló, a seregek ura, tele az egész föld az ő dicsőségével.
4 És meginogtak a küszöbök gerendái a szólónak hangjától, a
ház pedig megtelt füsttel. **5** Ekkor mondtam: Jaj nekem, mert

elvesztem, mert tisztátalan ajkú férfiú vagyok és tisztátalan
ajkú nép közt lakom, mert a királyt, az Örökkévalót, a seregek
urát látták szemeim. **6** És repült hozzám egy a szeráfok közül,
kezében pedig parázs; fogóval vette az oltárról. **7** Megérintette
számat és mondta: Íme, ez hozzá ért az ajkaidhoz, és eltávozik
bűnöd s vétked; engesztelve van. **8** És hallottam az Úrnak
szavát, amint mondja: Kit küldjek és ki megy el nekünk?
Mondtam: Itt vagyok én, küldj engem. **9** És mondta: Menj és
mondd meg ennek a népnek: hallva halljátok, s ne értsétek,
látva lássátok, s ne tudjátok! **10** Kövérítsd meg a nép szívét és
füleit nehezítsd meg és szemeit tapaszd be, hogy ne lásson
szemeivel, füleivel ne halljon és szíve ne értsen, hogy megtérjen
és meggyógyuljon. **11** Mondtam: Meddig, Uram? És mondta: Míg
pusztán nem állnak városok lakó nélkül, és házak ember nélkül,
és a föld sivataggá nem pusztul. **12** És eltávolítja az Örökkévaló
az embert, és nagy lesz az elhagyottság az ország közepében.
13 És marad még benne tizedrész; újra pusztulássá lesz, mint a
tölgyfa és a terebinthus, amelyekből vágáskor törzsök marad –
szent magzat az ő törzsöke.

7 Történt Ácháznak, Jótám, Uzzijáhú fia, fiának, Jehúda
királyának napjaiban, felvonult Reczín, Arám királya és Pékach,
Remaljáhú fia, Izrael királya, Gyereuzsálem alá, harcra ellene;
de nem bírt harcolni ellene. **2** És jelentették Dávid házának,
mondván: Táboroz Arám Efraimmal együtt! És megingott szíve
és népének szíve, amint meginognak az erdő fái a széltől. **3** És
szólt az Örökkévaló Jesájáhúhoz: Menj csak ki Ácház elejébe,
te és Seár-Jásúb fiad, a felső tó vízvezetékének széléhez, a
mosók mezejének útjára. **4** És szólj hozzá: Légy veszteg és
légy nyugodt, ne félj és szíved el ne lágyuljon ama két füstölgő

üszökvégtől, Reczín meg Arám és Remaljáhú fia fellobbant
haragja miatt. **5** Mivelhogy rosszat határozott ellened Arám,
Efraim és Remaljáhú fia, mondván: **6** menjünk fel Jehúdába,
rettentsük meg és foglaljuk el magunknak és tegyük meg benne
királlyá Tábeal fiát. **7** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nem áll
meg és nem lesz! **8** Mert Arám feje Damaszkus és Damaszkus
feje Reczín és hatvanöt év múlva megtöretik Efraim, nem lesz
nép – **9** és Efraim feje Sómrón és Sómrón feje Remaljáhú fia.
Ha nem bíztok, bizony nem lesz biztosságtok. **10** És tovább is
beszélt az Örökkévaló Ácházhoz, mondván: **11** Kérj magadnak
jelt az Örökkévalótól, Istenedtől, mélységest kérj, vagy fenn;
magasban levőt. **(Sheol h7585)** **12** Mondta. Ácház: Nem kérek és
nem kísértem meg az Örökkévalót. **13** És mondta: Halljátok
csak, Dávid háza! Vajon kevés-e nektek embereket fárasztani,
hogy Istenemet is fárasztjátok? **14** Ezért ad maga az Úr nektek
jelt: íme a fiatal nő várandós lesz és fiat szül és így nevezi őt:
Immánuel. **15** Vajat és mézet fog enni, mihelyt megvetni tudja a
rosszat és választani a jót; **16** mert mielőtt a fiú megvetni tudná
a rosszat és választani a jót, elhagyatva lesz a föld, melynek két
királyától te rettegsz. **17** Majd hoz az Örökkévaló rád és népedre
és atyád házára napokat, aminők nem jöttek ama naptól fogva,
hogy elszakadt Efraim Jehúdától – Assúr királyát. **18** És lesz
ama napon csalogatja az Örökkévaló a legyet, mely Egyiptom
folyóinak szélén van és a méhet, mely Assúr országában van; **19**
eljönnek és megszállnak mindannyian a pusztaságok völgyeiben
és a sziklák hasadékaiban és mind a tüskebokrokon és mind
a legelőkön. **20** Azon napon levágja az Úr a folyam partjain
bérelt borotvával – Assúr királyával a hajat és a lábak szőrét és
a szakált is elveszi. **21** És lesz ama napon, tartani fog valaki egy

üszőt és két juhot; **22** és lesz, azért, hogy sok tejet nyer, vajat
fog enni, mert vajat és mézet eszik mindenki, aki megmaradt
az országban. **23** És lesz ama napon, minden hely, ahol ezer
szőlőtő ezer ezüstöt ér, tövissé és gazzá lesz; **24** nyilakkal és
íjjal mennek oda, mert tövissé és gazzá lesz az egész ország.
25 Mindazon hegyek pedig, melyeket kapával kapálnak – oda be
nem mész a tövis és gaz félelme miatt; és arravalók lesznek,
hogy rábocsássák az ökröt és hogy eltapossa a juh.

8 Szólt hozzám az Örökkévaló: Végy magadnak nagy táblát
és írd rá emberi írással: Gyorsan a zsákmány siet a préda;
– **2** hadd veszek magamnak megbízható tanukat: Úríját a
papot és Zakarjáhút, Jebérekjáhú fiát. **3** És közeledtem a
prófétaasszonyhoz, várandós lett és fiút szült; és szólt hozzám
az Örökkévaló: E néven hívd Gyorsan a zsákmány, siet a préda.
4 Mert mielőtt tudna szólni a fiú: atyám, anyám, viszik Damaszkus
vagyonát és Sómrón zsákmányát Assúr királya előtt. **5** Még
tovább is beszélt hozzám az Örökkévaló, mondván: **6** Mivelhogy
megvetette ez a nép a Sílóachnak lassan folyó vizét és öröme
telik Reczínben és Remaljáhú fiában: **7** ezért íme az Úr fölhozza
rájuk a folyamnak hatalmas és sok vizét – Assúr királyát és egész
dicsőségét – és feljő minden medre fölé és túlmegy minden
partján. **8** Átvonul Jehúdán, elárasztva átmegy, nyakig ér; és
lesz szárnyainak kiterjedése országod teljes szélessége szerint,
oh Immánuel! **9** Szövetkezzetek népek – hogy megtörjetek,
figyeljetek, földnek távolságai mind; fegyverkezzetek – hogy
megtörjetek, fegyverkezzetek – hogy megtörjetek. **10** Hozzatok
határozatot – hogy meghiusíttassék; szóljatok szót, hogy meg ne
álljon, mert velünk Isten. **11** Mert így szólt hozzám az Örökkévaló,
mikor rajtam volt keze hatalma, és oktatott engem, hogy ne

járjak e nép útján, mondván: **12** Ne mondjatok összeesküvésnek
mindent, amit a nép mond összeesküvésnek, amitől fél, attól
ne féljetek és ne rettegjetek. **13** Az Örökkévalót, a seregek
urát, őt mondjátok szentnek, ő az, kitől féljetek, és ő, akitől
rettegjetek! **14** És lesz-szentéllyé és megütközés kövévé és
megbotlás sziklájává Izrael két házának, tőrré és csapdává
Gyereuzsálem lakójának. **15** És megbotlanak köztük sokan,
elesnek és összetöretnek, megejtetnek és megfogatnak. **16**
Kösd be a bizonyságot, pecsételd, le a tanítást tanítványaimban.
17 Én meg várakozom az Örökkévalóm, aki elrejti arcát Jákob
házától, és remélek benne. **18** Íme, én és a gyermekek, kiket
adott nekem az Örökkévaló, jelekül és csodákul Izraelben, az
Örökkévalótól, a seregek urától, aki Czión hegyén lakik. **19** És
ha szólnak hozzátok: kérdezzétek meg a szellemidézőket és a
halottjósokat, akik sipognak és suttognak – vajon nem Istenét
kérdezi-e meg a nép, tán az élőkért a holtakat? **20** Tanításul és
bizonyságul! Valóban ilyen szót mondanak majd azok, kiknek
számára nincsen hajnal. **21** És bolyong ott elkeseredett és
kiéhezett; és lesz, mikor éhezik, felbőszül és átkot mond királyára
és istenére; fordul fölfelé, **22** a földre is tekint és íme ínség és
sötétség, a szorongatás borongása, a homályba taszítva!

9 Mert nincsen-e borongás, ahol szorongás van? Mostanában az
első könnyűt végzett Zebúlún országában és Naftáli országában;
de az utóbbi nehezet végez a tenger felé, a Jordán mellékén,
a népek kerületében. **2** A nép, mely sötétségben járt, nagy
világosságot látott; a homály országának lakói – világosság
fénylett fölöttük. **3** Megsokasítottad a nemzetet, öregbítetted
örömét, örültek előtted, amint örülnek aratásban, valamint
ujjonganak, mikor zsákmányt osztanak. **4** Mert terhének jármát

és hátának vesszejét, elnyomójának botját összetörted, mint
Midján napján. **5** Mert a csatazajban fegyverkezőnek fegyverzete
és a vérben hurcolt ruházat el lesz égetve, s a tűznek eledele. **6**
Mert gyermek született nekünk, fiú adatott nekünk és vállán van
az uralom és e néven hívják: Csodálatosat határoz a hatalmas
Isten, Örök atya, Béke fejedelme; **7** az uralom nagyobbítására
és békére vég nélkül Dávid trónján és királysága fölött, hogy
megszilárdítsa és megtámassza joggal és igazsággal mostantól
mindörökké. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma
cselekszi ezt. **8** Igét küldött az Úr Jákobba és leszállt Izraelben;
9 hogy megtudja az egész nép, Efraim meg lakója Sómrónnak,
kik büszkeséggel és a szív fennhéjázásával mondják: **10** téglák
dőltek le, majd faragott kővel építünk, vadfügefák vágattak
ki, majd cédrusokkal pótoljuk. **11** És fölmagasította ellene
az Örökkévaló Reczín szorongatóit, és ellenségeit feluszítja.
12 Elől arám s hátul a filiszteusok, és falták Izraelt egész
szájjal. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva
a keze! **13** A nép pedig nem tért meg ahhoz, aki verte és
az Örökkévalót, a seregek urát nem keresték. **14** És kiirtott
az Örökkévaló Izraelből fejet és farkat, pálmaágat és kákát
egy napon. **15** Vén és tekintélyben álló, az a fej; próféta, ki
hazugságot tanít, ez a fark. **16** És lettek e nép vezetői tévesztők
és a vezetettjei elveszítettek. **17** Azért nem örül ifjain az Úr
és nem irgalmaz árváinak és özvegyeinek, mert mindnyája
istentelen és gonosztevő és minden száj aljasságot beszél. Mind
amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! **18**
Mert égett mint a tűz a gonoszság, tövist és gazt emészt, és
meggyújtotta az erdő sűrűjét és felgomolyog benne az emelkedő
füst. **19** Az Örökkévalónak, a seregek urának haragjától elborult

az ország és mint tűznek eledele lett a nép, egyik a másikán
nem könyörül. **20** Jobbfelől vágott le és éhezett, ettek balfelől és
nem laktak jól, ki-ki karjának húsát eszi: **21** Menasse Efraimot,
és Efraim Menassét, együttesen ők Jehúda ellen. Mind amellett
nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze!

10 Jaj azoknak, kik jogtalan végzéseket végeznek és az
irkálóknak, kik bajt irkáltak; **2** hogy elhajlítsák a törvénytől
– a szegényeket és elrabolják népem nyomorúinak jogát!
hogy az özvegyek az ő zsákmányuk legyenek és kifosszák
az árvákat. **3** De mit fogtok tenni a büntetés napján és a
vészben, mely messziről jön? Kihez futamodtok segítségért és
hol hagyjátok dicsőségteket? **4** Ha csak foglyok között nem
görnyednek, a megöltek között fognak elesni. Mindamellett
nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! **5** Oh Assúr,
haragomnak vesszeje, fölindulásom bot az ő kezükben. **6**
Istentelen nemzet ellen küldöm ki, haragvásom népe ellen
rendelem, hogy zsákmányt zsákmányoljon és prédát – prédáljon
és hogy eltapossa, mint az utcák sarát. **7** De ő nem így képzeli,
és szíve nem így gondolja, hanem pusztítás van a szívében
és kiirtása nem kevés nemzetnek. **8** Mert azt mondja: Nemde
vezéreim egyaránt királyok! **9** Nemde olyan, mint Karkemís Kalnó,
avagy nem mint Árpád-e Chamát, avagy nem mint Damaszkus-e
Sómrón? **10** Amint elérte kezem a bálványnak királyságait, holott
több a képük, mint Jeruzsálemnek és Sómrónnak – **11** nemde
amint cselekedtem Sómrónnal és bálványaival, úgy cselekszem
majd Jeruzsálemmel és bálványképeivel? **12** És lesz, midőn
elvégzi az Úr egész művét Czión hegyén és Jeruzsálemben,
megbüntetem Assúr királya kevély szívének gyümölcsét és
fennhéjázó szemének dicsekvését. **13** Mert azt mondta: Kezem

erejével cselekedtem, és bölcsességemmel, mert eszes vagyok;
eltávolítottam a népek határait és kincseiket fosztogattam, és
hatalmasként lerántok trónon ülőket. **14** És elérte kezem mint
fészket a népek vagyonát és mint fölszednek elhagyott tojásokat,
úgy az egész földet fölszedtem én és nem volt, ki szárnyát
mozgatná, száját kinyitná és csipogna. **15** Vajon dicsekszik-e a
fejsze annak ellenében, ki vele vág, avagy büszkélkedhetik-e
a fűrész annak ellenében, ki forgatja? Mintha forgatná a bot
azt, ki fölemeli, mintha fölemelné a pálca azt, ki nem fa! **16**
Ezért bocsát az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, kövéreire
soványságot és dicsősége alatt égés fog égni, mint tűznek
égése. **17** És lesz Izrael világossága tűzzé és az ő szentje
lánggá, és gyújt és megemészti tövisét s gazát egy napon. **18**
És erdejének és termőföldjének dicsőségét lelkestől testestől
megsemmisíti, és lesz mint mikor senyved a sorvadó. **19** És
erdeje fáinak maradéka csekély számú lesz, egy fiú is fölírhatja.
20 És lesz ama napon, nem fog többé Izrael maradéka és
Jákob házának menekült része arra támaszkodni, aki megveri,
hanem támaszkodik az Örökkévalóra, Izrael szentjére igazán.
21 Maradék tér meg, Jákob maradéka, a hatalmas Istenhez.
22 Mert ha néped Izrael olyan volna, mint a tenger fövénye,
maradék tér meg közüle: végpusztulás elhatározva, áradozva
igazsággal. **23** Mert végezve van és elhatározva; az Úr, az
Örökkévaló, a seregek ura cselekszi az egész földön. **24** Ezért
így szól az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura: Ne félj népem,
Czión lakója, Assúrtól, aki vesszővel ver téged és botját emeli
ellened Egyiptom módjára. **25** Mert még egy kevés – és vége
van a felindulásnak és haragom elenyésztésükre fordul. **26** És
támaszt ellene az Örökkévaló, a seregek ura, ostort, amilyen

volt Midján veresége Oréb szikláján; és botját a tenger fölé
emeli Egyiptom módjára. **27** És lesz ama napon, eltávozik terhe
hátadról és járma nyakadról és széttöretik a járom kövérség
miatt. **28** Jött Ajjátba, átvonult Migrónon; Mikhmásban hagyja
podgyászát. **29** Átmentek a szoroson, Gébában tértek hálásra;
megremegett Ráma, Gibeát-Sául megfutamodott. **30** Csendítsd
meg hangodat Gallim leánya, figyelj Lajsa, szegény Anátót. **31**
Elköltözött Madména, Gébím lakói menekültek. **32** Még e napon
kell megállnia Nóbban, fölemeli kezét Czión leányának hegye,
Gyereuzsálem dombja ellen. **33** Íme az Úr, az Örökkévaló, a
seregek ura, letöri a felső, gallyakat rettentő erővel és a magas
termetűek kivágatnak és a kiemelkedők megalacsonyodnak. **34**
És leüti az erdő sűrűjét vassal és a Libanon hatalmas által dől
el.

11 És ered majd vessző Jísaj törzsökéből és ág hajt ki
gyökereiből. **2** És nyugszik rajta az Örökkévaló szelleme, a
bölcsesség és értelem szelleme, a tanács és erő szelleme, a
megismerés és istenfélelem szelleme. **3** És ítélkezése lesz
istenfélelemmel; nem szeme látása szerint fog ítélni, se nem füle
hallása. szerint dönteni. **4** Igazsággal ítél a szegényeknek és
egyenességgel dönt az ország alázatosai számára; megveri
az országot szája vesszejével és ajkai leheletével megöli a
gonoszt. **5** És lesz az igazság derekának öve és a hűség
ágyékának öve. **6** És lakozik a farkas a báránnyal és a párduc
a gödölyével heverész; borjú, oroszlánkölyök és hízóbarom
együtt, és egy kisfiú vezeti őket. **7** Tehén és medve legelésznek
együtt heverésznek kölykeik; az oroszlán pedig, mint az ökör,
szalmát eszik. **8** És játszadozik a csecsemő a vipera lyukánál
és a baziliszkus szemére az elválasztott gyermek nyújtja ki

kezét. **9** Nem ártanak és nem rontanak egész szent hegyemen,
mert megtelt az ország az Örökkévaló megismerésével, mint
vizekkel, melyek a tengert borítják. **10** És lesz ama, napon,
Jísaj gyökere, mely ott áll népek zászlójául hozzá fordulnak a
nemzetek és nyugvóhelye dicsőséges lesz. **11** És lesz ama
napon, másodszor kinyújtja az Úr az ő kezét, hogy megszerezze
népe maradékát, amely megmarad Assúrból és Egyiptomból,
Patrószból, Kúsból, Élámból, Sineárból és Chamátból, meg
a tenger szigeteiből. **12** És zászlót emel a nemzeteknek és
összegyűjti Izrael elszéledtjeit és Jehúda elszórtjait egybehozza
a földnek négy széléről. **13** És megszűnik Efraim irigysége
és Jehúdának szorongatói kiirtatnak; Efraim nem irigykedik
Jehúdára és Jehúda nem szorongatja Efraimot. **14** És repülnek a
filiszteusok vállára nyugat felé, együttesen prédálják a kelet fiait,
Edóm és Móáb kezük alá kerülnek, Ammón fiai meghódolnak
nekik. **15** Akkor sújtja az Örökkévaló Egyiptom tengerének
nyelvét, és fölemeli kezét a. folyam fölé fuvallatának hevével;
hét patakra csapja és átjárható lesz saruval. **16** És országútja
lesz népe maradékának, amely megmarad Assúrból, valamint
volt Izraelnek, amely napon fölment Egyiptom országából.

12 És szólsz ama napon: Hálát adok neked, Örökkévaló,
mert haragudtál rám; elfordult haragod és megvigasztalsz
engem. **2** Íme Isten, az én segítségem, bízom és nem
rettegek; mert hatalmam és énekem Jáh, az Örökkévaló, ő
lett nekem segítségül. **3** És vizet fogtok meríteni vígsággal a
segítség forrásából. **4** És szóltok ama napon: Adjatok hálát
az Örökkévalónak, hirdessétek nevét, tudassátok a népek
között cselekedeteit, emlegessétek, hogy magasztos a neve.
5 Zengjetek az Örökkévalónak, mert fenségeset cselekedett;

tudtára van ez az egész földnek. **6** Örvendj és ujjongj, Czión
lakója, mert nagy tebenned Izrael szentje.

13 Beszéd Bábelről, melyet látott Jesájáhú, Amócz fia, **2**
Kopár hegyre vigyetek zászlót, emeljetek feléjük hangot, intsetek
kézzel, hogy bevonuljanak a fejedelmek kapuin. **3** Én kirendeltem
megszenteltjeimet, el is hívtam vitézeimet haragomra, büszke
ujjongóimat. **4** Zúgás hangzik a hegyekben, nagyszámú néphez
hasonlóan, összegyűlt népek királyságai zajongásának hangja:
az Örökkévaló, a seregek ura hadsereget számlál. **5** Messze
földről jönnek, az ég széléről, az Örökkévaló haragjának
fegyverei, hogy megrontsák az egész földet. **6** Jajgassatok, mert
közel van az Örökkévaló napja, mint pusztítás jő a Mindenhatótól.
7 Ezért mind a kezek ellankadnak és minden emberi szív elolvad.
8 Megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el, mint a szülő
asszony vajúdnak, kiki a másikára bámul, lángban álló arc az
arcuk. **9** Íme az Örökkévaló napja jő, kegyetlenül, haragvással
és föllobbant haraggal, hogy pusztasággá tegye a földet és
vétkeseit kiirtsa belőle. **10** Mert az ég csillagai és oriónjai nem
ragyogtatják fényüket; a nap elsötétült fölkeltekor és a hold nem
tündökölteti fényét. **11** És megbüntetem a világon a rosszaságot
és a gonoszokon bűnüket; megszüntetem a kevélyek gőgjét és
a zsarnokok gőgösségét megalázom. **12** Ritkábbá teszem a
halandót színaranynál és az embert Ófír aranyánál. **13** Ezért
megreszkettetem az eget és megrendül a föld az ő helyéről, az
Örökkévalónak a seregek urának haragvása miatt és föllobbanó
haragjának napján. **14** És lesz, mint a kergetett szarvas és
mint juhok, mikor nincsen összegyűjtő, kiki a népéhez fognak
fordulni és kiki az országába menekülnek. **15** Mindenki, akit
találnak, átszúratik, és mindenki, akit elfognak, kard által esik el.

16 Kisdedeik szétzúzatnak szemük láttára, kifosztatnak házaik
és feleségeik meggyaláztatnak. 17 Íme fölkeltem ellenük a
médehet, akik ezüstöt nem tekintenek és aranyban nem telik
kedvük. 18 Az íjak ifjakat zúznak szét; a méh gyümölcsének nem
irgalmaznak, gyermekeket nem szán meg szemük. 19 És lesz
Bábel, a királyságok dísze, a kaldeusok büszke ékessége olyan,
mint mikor feldúlta Isten Szodomát és Amórát. 20 Nem lakják
soha többé s nem lesz lakója nemzedékre s nemzedékre; nem
fog ott sátorozni az arab és pásztorok nem heverésztetnek ott.
21 Hevernek ott pusztai állatok s megtelnek házaik baglyokkal;
lakoznak ott strucc madarak és bakok ugrálnak ott. 22 Vad ebek
üvöltenek kastélyaikban és sakálok a kéjes palotákban: közel
van hogy eljön az ideje és napjai nem késnek.

14 Mert irgalmazni fog az Örökkévaló Jákobnak és újra
választja Izraelt, s elhelyezi őket földjükön; csatlakozik hozzájuk
a jövevény és hozzászegődnek Jákob házához. 2 Veszik népek
őket és elviszik helyükre, és birtokába veszi azokat Izrael háza
az Örökkévaló földjén szolgákul és szolgálókul; foglyul ejtik
foglyulejtőiket és uralkodnak zsarnokaikon. 3 És lesz azon
napon, hogy nyugalmat ad neked az Örökkévaló gyötrelmedtől
és háborgásodtól és a kemény szolgálattól, mellyel szolgálnod
kellett. 4 akkor elmondod ezt a példázatot Bábel királyáról és
szólsz: Mint szűnt meg a zsarnok, megszűnt a kényuralom! 5
Eltörte az Örökkévaló a gonoszok botját, az uralkodók vesszejét.
6 Aki népeket vert dühvel, szüntelen való veréssel, aki nemzeteket
leigázott haraggal, üldöztetik szakadatlanul. 7 Megnyugodott,
megpihent az egész föld, ujjongásra fakadtak. 8 A ciprusok is
örültek rajtad, a Libanon cédrusai: amióta fekszel, nem, jő fel
ellenünk, aki levágna. 9 Az alvilág alulról háborgott miattad, a te

jöttöd elejébe; fölkeltette miattad az árnyakat, a föld hatalmasait,
fölállította trónjaikról mind a nemzetek királyait. **(Sheol h7585)** **10**
Mindnyájan megszólalnak és mondják neked: Te is elgyengültél
mint mi, hozzánk lettél hasonlóvá! **11** Az alvilágba szállíttatott le
fenséged, lantjaid zúgása; alád terítettek férget, takaród pedig
kukac. **(Sheol h7585)** **12** Mint hullottál le az égről, fényes csillag,
hajnal fia, levágattál a földre, ki népek fölött sorsot vetettél! **13**
Te pedig azt mondtad szívedben: az égbe megyek föl, Isten
csillagain fölül emelem trónomat, és ott ülök a találkozás hegyén,
az észak hátulján; **14** fölmegyek a felhő magaslataira, egyenlővé
leszek a legfelsőbbel! **15** Ámde az alvilágba szállítanak le a
gödör hátuljába! **(Sheol h7585)** **16** Akik látnak, rád tekintenek,
oda, figyelnek rád: Ez-e a férfi, ki megreszketteti a földet,
megrendíti a királyságokat? **17** Pusztává tette a világot és
lerombolta városait, foglyait nem bocsátotta haza. **18** Mind a
nemzetek királyai, valamennyien feküsznek dicsőségben, kiki a
házában. **19** Te pedig kivettettél sírodból mint megutált gally,
takarva megöltekkel, a kardtól leszúrtakkal, akik leszállnak a
gödör köveihez, mint eltiprott dög. **20** Nem egyesülsz velük
temetésben, mert országodat megrontottad, népedet megölted;
nem neveztetik soha a gonosztevők magzatja. **21** Készítsetek
fiai számára, vágóhelyet, atyáik bűne miatt, hogy föl ne keljenek
és elfoglalják a földet, hogy megteljék a világ színe városokkal.
22 Fölkelek ellenük, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, és
kiirtom Bábelnek nevét és maradékát, sarjadékát és ivadékát,
úgymond az Örökkévaló. **23** És teszem őt sündisznó birtokává
és vizek posványaivá; és elsöpröm a megsemmisítés söprőjével,
úgymond az Örökkévaló a seregek ura. **24** Megesküdött az
Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Bizony amint gondoltam,

úgy lett, amint határoztam az áll meg: **25** hogy megtöröm Assúrt
országomban és hegyeimen letiprom, hogy távozzék ő róluk
az igája és terhe válláról távozzék. **26** Ez a határozat, mely
határozva van az egész földre és ez a kéz, mely ki van nyújtva
mind a nemzetekre. **27** Mert az Örökkévaló, a seregek ura
határozott, ki bontaná meg? Az ő keze, mely ki van nyújtva,
ki utasítaná vissza? **28** Ácház király halálának évében volt
ez a beszéd. **29** Ne örülj, te egész Peléset, hogy eltöretett
megverődnek vesszeje; mert kígyó gyökeréből baziliszkus jő ki,
és gyümölcse repülő sárkány. **30** Legelnek majd a szegények
elsőszülöttjei, és a szűkölködők biztosságban heverésznek; és
kiölöm éhséggel gyökeredet és maradékodat megöli. **31** Jajgass
kapu, kiálts város, csüggedj el, egész Peléset; mert északról füst
jő, nincs különmaradó az ő gyülekezeteiben. **32** És mit feleljenek
a nemzetek követeinek? Hogy az Örökkévaló megalapította,
Cziónt és benne menedéket találnak népének szegényei!

15 Beszéd Móábról. Bizony éjjel pusztíttatott el Ár-
Móáb, megsemmisült; bizony éjjel pusztítatott el Kír-Móáb,
megsemmisült. **2** Fölment Bájit meg Díbón a magaslatokra
sírásra; Nebó fölött és Médeba fölött jajgat Móáb, minden
fején kopaszság, minden szakáll levágva. **3** Utcáin zsákot
kötöttek föl, háztetőin és piacain mindnyája jajgat, sírásban
folyik szét. **4** Kiáltott Chesbón és Eleálé, Jáhaczig hallatszott
hangjuk; ezért felriadnak Móáb fegyveresei, lelke megremegett
őbenne. **5** Szívem Móábért kiált, szökevényei egész Czóarig,
Eglat-Selísíjáig; mert Lúchit hágóján sírással mennek fel, mert
Chórónájim felé vészkiáltást keltenek. **6** Mert Nimrim vizei puszta
helyekké lesznek; mert elszáradt a fű, eltűnt a pázsit, nincs zöld
többé. **7** Ezért a vagyont, melyet szereztek, és tulajdonukat

a fűzfák patakján viszik át. **8** Mert körülvette a kiáltás Móáb
határát, egész Eglájimig a jajgatása; Beér-Élímig a jajgatása.
9 Mert Dímón vizei megteltek vérrel, mert Dímón ellen még
többet hozok, Móáb menekült része ellen oroszlánt, meg a föld
maradéka ellen.

16 Küldjetek az ország uralkodójának járó bárányt Szélából a
puszta felé Czión leányának hegyére. **2** És lesz, mint bujdosó
madár, kiűzött fészek, úgy lesznek Móáb leányai az Arnón
gázlóinál. **3** Szerezz tanácsot, tégy ítéletet, tedd olyanná mint
éjjel árnyékodat délközben, rejtsd el az elszéledteket, a bujdosót
el ne áruld. **4** Hadd tartózkodjanak benned száműzötteim,
Móábéi, légy oltalmuk a pusztító ellen; mert vége lesz a
nyomásnak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az eltiprók az
országból. **5** És megszilárdul szeretet által a trón, és ül rajta
hűségben, Dávid sátrában egy bíró, jogot kutató és igazságban
jártas. **6** Hallottuk Móáb gőgjét, nagyon gőgös, gőgösségét
meg gőgjét és dölyfösségét és alaptalan kérkedését. **7** Azért
jajgat Móáb Móábért, mindnyája jajgat; Kír-Charészet aszú
szőlői miatt nyögtök, végképp megtörve. **8** Mert Chesbón
mezőségei elhervadtak; Szibma szőlőtője – a nemzetek urai
leütötték venyigéit; Jáezérig értek, a pusztába tévedtek, indái
terjeszkedtek, átmentek a tengeren. **9** Ezért siratom Jaezér
sírásával Szibma szőlőtőjét, megáztatlak könnyemmel, Chesbón
és Eleálé, mert szüretedre és aratásodra kurjantás esett. **10**
Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és a szőlőkben nem
vigadnak és nem rivalognak; bort présházakban nem sajtol a
sajtoló, a kurjantást megszüntettem. **11** Azért zúgnak beleim
Móábért mint a hárfa, és belsőm Kír-Chéreszért. **12** És lesz,
hogyha megjelenik, hogyha kifárad Móáb a magaslaton és

bemegy a szentélyébe, hogy imádkozzék – mit sem tehet. **13** Ez
az ige, melyet szólt az Örökkévaló Móábról régtől fogva; **14**
most pedig szól az Örökkévaló, mondván: Három év múlva,
mint a béres évei, megaláztatik Móáb dicsősége az egész nagy
néptömeggel, és maradéka kevés, csekély lesz, nem sok.

17 Beszéd Damaszkusról. Íme Damaszkust megszüntetik,
hogy város ne legyen, és lesz omladékká, rommá. **2** Elhagyatvák
Aróér városai; nyájakéi lesznek, hevernek és nincs ki fölijeszti. **3**
Megszűnik Efraimból az erősség és a királyság; Damaszkuszból
és Arám maradékától: olyanok lesznek mint Izrael fiainak
dicsősége, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **4** És lesz
azon napon, lefogy Jákob dicsősége és húsának kövérsége
lesoványodik. **5** És olyan lesz, mint mikor az arató begyűjti
az álló gabonát és karjával learatja a kalászokat; és olyan
lesz, mint aki kalászokat szed Refáim völgyében. **6** És marad
benne böngésznivaló, mint mikor leverik az olajfát, két-három
bogyó a felső gally csúcsán, négy-öt a gyümölcstermőnek
ágain, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene. **7** Azon napon
tekinteni fog az ember az ő alkotójához és szemei Izrael
szentjére fognak nézni; **8** és nem tekint az oltárokra, kezei
művére, s amit ujjai csináltak, azt nem nézi, sem az asérákat és
naposzlopokat. **9** Azon napon olyanok lesznek erős városai, mint
az erdőnek és facsúcsnak elhagyatottsága, amelyeket elhagytak
volt Izrael fiai elől; és lesz pusztasággá. **10** Mert elfelejtetted
üdvöd Istenét és menedéked sziklájáról nem emlékeztél meg;
ezért ültetsz gyönyörűséges ültetvényeket ég idegenből való
venyigével beoltod. **11** Amely napon elülteted, bekeríted és
reggel felvirágoztatod csemetédet: eltűnt az aratás a gyötrelem
és kínos fájdalom napján. **12** Oh sok nép zúgása, mint zúgnak a

tengerek, úgy zúgnak, és nemzetek zajongása, mint a hatalmas
vizek zajongása úgy zajonganak. 13 Nemzetek mint nagy vizek
zajongása zajonganak: megdorgálja őt és messzire fut; űzetik
mint a hegyek polyvája a szél elől, mint a porforgatag a vihar
elől. 14 Estnek idején íme rémület, mielőtt reggel volna, nincs ő
már: ez osztályrésze fosztogatóinknak és sorsa prédálóinknak.

18 Oh, csattogó szárnyak országa, mely Kús folyóin túl van; 2
mely követeket küld a tengeren, gyékény hajókon a víz színén!
Menjetek, gyors követek, a termetes és fényes nemzethez, a
néphez, mely félelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás
nemzetéhez, melynek országát folyók hasítják. 3 Mind a világ
lakói és a földnek lakosai, amint zászlót emelnek a hegyeken,
majd látjátok és amint fújják a harsonát, meghalljátok. 4 Mert így
szólt az Örökkévaló hozzám: Hadd legyek nyugodt és hadd
nézzem helyemen, mint a fényes forróság a napsugárban,
mint harmatos felhő az aratás forróságában. 5 Mert aratás
előtt, midőn vége van a virágzásnak és érő bogyóvá lesz a
virág, levágja a gallyakat a kacorokkal és az indákat eltávolítja,
lemetszi. 6 Ott hagyatnak egyaránt a hegyek madarának és
a föld vadjának; nyaralni fog rajta a madár és mind a föld
vadja rajta fog telelni. 7 Abban az időben ajándékot visznek az
Örökkévalónak, a seregek urának, a termetes és fényes néptől,
azon néptől, mely félelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás
nemzetétől, melynek országát folyók hasítják, az Örökkévaló a
seregek ura nevének helyére, Ción hegyére.

19 Beszéd Egyiptomról. Íme az Örökkévaló gyors felhőre ül és
bemegy Egyiptomba; meginognak Egyiptom bálványai előtte
és Egyiptom szíve elcsügged a belsejében. 2 Felösztökélem
Egyiptomot Egyiptom ellen, hogy harcoljanak kiki a testvérei

és kiki a társa ellen, város város ellen, királyság királyság
ellen. **3** Elfogyatkozik Egyiptom szelleme őbenne és tanácsát
megrontom; és megkérdezik a bálványokat és a hűvösöket és a
szellemidézőket és a halottjósokat. **4** És szolgáltatom Egyiptomot
kemény úr kezébe és erős király uralkodik rajtuk, úgymond:
az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. **5** És kiapadnak a vizek
a tengerből és a folyó elszárad, elszikkad. **6** Megbűzhödnek
a folyók, elfogynak és elszáradnak Egyiptom csatornái, nád
és sás elfonnyadnak. **7** Pusztulás a folyam mellett, a folyam
partján; és a folyam minden veteménye elszárad, eltűnik és
nincs többé. **8** Keseregnek a halászok és gyászolnak mind
akik horgot vetnek a folyamba, és akik hálót terítenek ki a
víz, színére, búslakodnak. **9** És megszégyenülnek a fésült
len feldolgozói és akik fehér szövetet szőnek. **10** És alapjai
össze lesznek zúzva, mind a zsilipkészítők bánatos lelkűek. **11**
Bizony oktalanok Czóan nagyjai, Fáraó legbölcsebb tanácsosai –
elbutult a tanácsuk; hogyan mondhatjátok Fáraónak: bölcsek fia
vagyok, ősrégi királyok fia! **12** Ugyan hol vannak a te bölcseid,
hadd jelentsék csak neked és tudják meg, mit határozott az
Örökkévaló a seregek ura Egyiptom felől. **13** Megbolondultak
Czóan nagyjai, megcsalódtak Nóf nagyjai; megtévesztették
Egyiptomot törzseinek sarkkövei. **14** Az Örökkévaló belétöltötte
a szédelgés szellemét, hogy megtévesszék Egyiptomot minden
művében. amint a részeg támolyog okádékában. **15** És nem lesz
Egyiptomnak műve, melyet művelne fej és fark, pálmaág és káka.
16 Azon a napon olyan lesz Egyiptom mint az asszonyok: remeg
és retteg az Örökkévaló, a seregek ura kezének fölemelésétől,
melyet ő fölemel ellene. **17** És Jehúda földje Egyiptomnak
rémülésére lesz; bárki megemlíti azt előtte, megrettegni fog

az Örökkévalónak a seregek urának határozatától, melyet
ő határoz felőle. **18** Azon a napon öt város lesz Egyiptom
országában, melyek Kánaán nyelvét beszélik és esküsznek az
Örökkévalónak, a seregek urának. Rombolás városának fog
neveztetni az egyik. **19** Azon napon oltára lesz az Örökkévalónak
Egyiptom országa közepében és oszlop a határa mellett az
Örökkévalónak; **20** és jelül és tanúságul lesz az Örökkévalónak
a seregek urának Egyiptom országában; ha kiáltani fognak az
Örökkévalóhoz elnyomók miatt, akkor küld nekik segítőt és védőt,
hogy megmentse őket. **21** És megismerteti magát az Örökkévaló
Egyiptommal, és megismerik az egyiptomiak az Örökkévalót
ama napon és szolgálják vágóáldozattal és lisztáldozattal, és
fogadást tesznek az Örökkévalónak és megfizetik. **22** És sújtja
az Örökkévaló Egyiptomot, sújtva és gyógyítva, és megtérnek
az Örökkévalóhoz, enged fohászuknak és meggyógyítja őket. **23**
Azon a napon országút lesz Egyiptomból Assúrba és bemegy
Assúr Egyiptomba, Egyiptom pedig Assúrba; és szolgál majd
Egyiptom Assúrral együtt. **24** Azon a napon Izrael harmadik
lesz Egyiptom és Assúr mellett, áldásul a földnek közepette, **25**
amellyel megáldotta az Örökkévaló a seregek ura, mondván:
áldva legyen népem Egyiptom és kezeim műve Assúr és
birtokom Izrael!

20 Amely évben Tartán Asdód alá ment, amikor küldte őt
Szargón, Assúr királya és harcolt Asdód ellen és bevette azt
– **2** abban az időben szólt az Örökkévaló Jesájáhú, Ámócz
fia által, mondván: Menj és oldd le a zsákot derekadról és
sarudat húzd le lábadról. És így cselekedett, járván meztelenül
és mezítláb. **3** És szólt az Örökkévaló: Amint járt Jesájáhú
szolgám meztelenül és mezítláb, három évre jelül és csodául

Egyiptom felől és Kús felől, **4** úgy fogja vezetni Assúr királya
Egyiptom foglyait és Kús számkivetettjeit, ifjakat és véneket,
meztelenül és mezítláb, megmeztelenített alféllel, Egyiptom
szégyenére. **5** És megrettennek és megszégyenülnek Kús miatt,
mely felé tekintettek és Egyiptom miatt, amellyel dicsekedtek. **6**
És mondja a partvidék lakója azon napon: Íme így járt, aki felé
tekintettünk, ahova futottunk segítségért, hogy Assúr királyától
megszabaduljunk, hát miképpen meneküljünk meg mi?

21 Beszéd a tenger pusztájáról. Mint viharok a délvidéken,
akképp vonul, pusztából jő, félelmetes földről. **2** Kemény
látomást jelentettek nekem: a hűtlenkedő hűtlenkedik, a pusztító
pusztít; gyere föl Élám, ostromolj Média, minden sóhajtását
megszűntettem! **3** Azért telvék ágyékaim reszketése kínok
fogtak el, mint a szülőnő kínjai, elszédültem, úgyhogy nem
hallok, megrémültem, úgy hogy nem látok. **4** Támolygott a
szívem, borzadály ijesztett engem; kéjem estéjét remegéssé
tette számomra. **5** Rendezik az asztalt, terítik a terítőt, esznek-
isznak – fel vezérek, kenjetek pajzsot! **6** Mert így szólt hozzám
az Úr: Menj, állíts föl őrt, amit látni fog, jelentse. **7** ha lát
nyargaló csapatot, egy pár lovast, szamáron nyargalókat, tevén
nyargalókat, akkor figyeljen figyelemmel, nagy figyelemmel. **8** És
kiáltott mint oroszlán: Őrhelyen, Uram, állok én mindig nappal,
és őrizetemen ott állok mind az éjszakákban. **9** És íme itt jön
egy nyargaló embercsapat, egy pár lovas. Ekkor megszólalt és
mondta: Elesett, elesett Bábel és isteneinek mind a képeit földre
zúzta! **10** Oh, te megcsépeltem, szérűmnek fia, amit hallottam
az Örökkévalótól a seregek urától, Izrael Istenétől, jelentettem
nektek. **11** Beszéd Dúmáról. Hozzám szólnak Széirből: őr,
mennyire van az éjszaka, őr, mennyire van az éjszaka? **12**

Mondta az őr: Eljött a reggel meg az éjjel is; ha kérdeni akartok,
kérdjetek, újból jöjjetek el. **13** Beszéd Arábiáról. Az erdőben,
Arábiában háltok, dedániak karavánjai. **14** A szomjúhozó elé
hoznak vizet; Téma országának lakói kenyerével mentek elé a
bujdosónak. **15** Mert a kardok elől bujdostak el, a kirántott kard
elől és a feszített íj elől, a háborúnak súlya elől. **16** Mert így
szólt hozzám az Úr: Egy év múlva, a napszámos évei szerint,
elenyészik Kédár egész dicsősége: **17** Kédár vitéz fiai ifjainak
megmaradt száma pedig csekély lesz, mert az Örökkévaló,
Izrael Istene szólt.

22 Beszéd a Látomás völgyéről. Mi lelt vajon, hogy fölmentél
mindenestől a háztetőkre? **2** Zajjal teli zúgó város, ujjongó város
megöltjeid nem kardnak megöltjei és nem harcnak halottjai. **3**
Vezéreid mind elszöktek egyetemben, íj nélkül fogattak el: mind,
akik a tieid közül találtattak, elfogattak egyetemben: messzire
menekültek. **4** Azért mondtam: Forduljatok el tőlem, hadd
sírjak keservesen; ne erőlködjetek vigasztalni engem népem
leányának pusztulása miatt. **5** Mert megzavarás, eltiprás és
zavarodás napja lesz az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregivel:
urának a látomás völgyében, szétrombolva a falat, és kiáltás
a hegy felé. **6** És Elám felvette a tegezt, szekérhad emberei
meg lovasok, Kír pedig pajzsot meztelenített. **7** És völgyeidnek
java telve lett szekérhaddal, és a lovasok elhelyezkedtek a kapu
felé. **8** És fölfedte Jehúdának takaróját, és föltekintettél azon
napon az erdőház fegyverére; **9** s Dávid városának repedéseit
láttátok, hogy számosak; és összegyűjtöttétek az alsó tó vizét;
10 és Jeruzsálem házait megszámláltátok és lebontottátok a
házakat, hogy erősítsétek a falat; **11** és vízfogót csináltatok a
két fal között a régi tó vizének, de nem tekintettetek arra, aki

ezt teszi, és aki régtől fogva alkotja, azt nem láttátok. **12** És
felhívott az Úr, az Örökkévaló a seregek ura ama napon sírásra
és gyásztartásra, kopaszságra és gyászövezésre; **13** de íme
vígság és öröm, ölnek marhát és vágnak juhot, esznek húst
és isznak bort: együnk és igyunk, mert holnap meghalunk. **14**
És megnyilatkozott füleim előtt az Örökkévaló a seregek ura:
nem bocsáttatik meg nektek ez a bűn, míg meg nem haltok,
szólt az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. **15** Így szól az Úr, az
Örökkévaló a seregek ura: Eredj, menj el ehhez az intézőhöz,
Sebnához, ki a ház fölött van. **16** Mid van itt és kid van itt,
hogy magadnak sírt vágtál itt? Aki magasban vágja sírját, a
sziklában váj magának hajlékot! **17** Íme az Örökkévaló elhajít
téged elhajítással, oh férfi, megragadva megragad téged, **18**
gomolyítva gomolyit téged gomolyítással, mint labdát széles
határú földre; ott fogsz meghalni, ott lesznek dicső szekereid,
urad házának szégyene te! **19** Letaszítlak állásodról, és helyedről
ledöntenek téged. **20** És lesz azon napon, hívom szolgámat
Eljákímot, Chilkíjáhú fiát; **21** és felöltöztetem a köntösödbe és
öveddel erősítem, és uralmadat kezébe adom, hogy atyjává
legyen Jeruzsálem lakójának és Jehúda házának. **22** És teszem
vállára Dávid házának a kulcsát; ha nyit, nem zár senki; ha zár,
nem nyit senki. **23** És beütöm szegül szilárd helyre, és dicsőség
székévé lesz atyja házának. **24** És ráaggatják atyja házának
egész dicsőségét, a csemetéket és hajtásokat, mind a kis
edényeket a medence edényektől egészen a korsó edényekig.
25 Ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, elmozdul
a szilárd helyre beütött szeg, levágatik, leesik, és elpusztul a
teher, mely rajta volt, mert az Örökkévaló szólt.

23 Beszéd Czórról. Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert
elpusztíttatott, úgy hogy nincs ház, se bemenés; Kittím országából
nyilváníttatott nekik. **2** Némuljatok el ti partnak lakói; te part,
melyet Czídón kereskedői, a tengeren utazók, eltöltöttek. **3** És
nagy vizeken a Síchór vetése, a folyam aratása volt a jövedelme,
és lett a népek áruja. **4** Szégyenkezzél Czídón, mert szólt
a tenger, a tenger erőssége, mondván: nem vajúdtam, nem
szültem, és nem neveltem nagyra ifjakat, se nem magasra
hajadonokat. **5** Amint Egyiptomba jut a hír, reszketnek, amint
oda jut a Czórról való hír. **6** Menjetek át Tarsisba, jajgassatok,
partnak lakói ti! **7** Ez-e a ti ujjongó várostok? Őskor napjaitól,
az ő elejétől fogva viszik lábai, hogy távolban lakozzék. **8** Ki
határozta ezt a koronákat osztó Czór felől, melynek kereskedői
fejedelmek, kalmárai a földnek előkelői. **9** Az Örökkévaló a
seregek ura határozta, hogy meggyalázza minden dísznek
büszkeségét. hogy lealázza mind a földnek előkelőit. **10** Járd be
országodat, mint a folyam, Tarsis leánya, nincs többé kötelék!
11 Kezét kinyújtotta a tengerre, megremegtetett királyságokat;
az Örökkévaló elrendelte Kánaán felől, hogy megsemmisítsék
erősségeit. **12** És mondta: Nem fogsz már többé ujjongani, te
megbántalmazott, Czídón szűz leánya, Kittímbe fel, menj át, ott
sem lesz nyugtod. **13** Íme a kaldeusok országa – ez a nép,
mely nem volt Assúr alapította a puszta lakóknak, felállították
tornyaikat, feldúlták palotáit, omladékká tették. **14** Jajgassatok
Tarsís-hajók, mert elpusztíttatott erősségtek. **15** És lesz ama
napon, el lesz felejtve Czór hetven évig azon egy király évei
szerint; hetven év múltán úgy lesz Czórral, mint a parázna nő
dala szól: **16** Végy elő hárfát, kerüld meg a várost, elfelejtett
parázna; szépen hárfázz, sokat dalolj, hogy megemlékezzenek

rólad! **17** És lesz hetven a múltán, rágondol az Örökkévaló
Czórra, hogy visszatérjen paráznabéréhez; és paráználkodik
mind a föld királyságaival a föld színén. **18** De keresete és bére
szentség lesz az Örökkévaló számára, nem halmozták sem
kinccsé sem készletté: hanem az Örökkévaló előtt lakóké lesz a
keresete, evésre, jóllakásra és tartós ruházatra.

24 Íme az Örökkévaló megüresíti és pusztává teszi a földet,
felforgatja a színét és szétszórja lakóit **2** És olyan lesz a nép
mint a pap, a szolga mint az úr, a szolgáló mint az úrnője, a
vevő mint az eladó, a kölcsönadó mint a kölcsönvevő, a hitelező
mint akinek hitelez. **3** Megüresedve megüresedik a föld és
kifosztódva kifosztódik, mert az Örökkévaló mondta ki ezt az
igét. **4** Gyászol, hervad; a föld, elfonnyad, elhervad a világ,
elfonnyadnak a föld népének magasai. **5** És a föld fertőzötté;
lett a lakói alatt, mert megszegtek tanokat, megtörtek törvényt,
megbontották az örök szövetséget. **6** Ezért átok emésztette a
földet és bűnhődtek a rajta lakók; ezért megégtek a föld lakói és
csekély számban maradt ember. **7** Gyászolt a must, fonnyadt a
szőlő, sóhajtoznak a vígszívűek. **8** Megszűnt a dobok vigassága,
elmaradt az ujjongók zaja, megszűnt a hárfa vigassága. **9** Dal
mellett nem isznak majd bort, keserű lesz ivóinak a részegítő
ital. **10** Megtöretett a semmiség városa, elzáratott minden ház,
nincs bemenés. **11** Kiáltás van a borért az utcákon, lealkonyodott
minden öröm, elköltözött a föld vigassága. **12** Maradt a városban
pusztulás és rommá zúzatik szét a kapu. **13** Mert így lesz
az a földön, a népek közepette, mint mikor leverik az olajfát,
mint böngészéskor, ha vége van a szüretnek. **14** Amazok
fölemelik hangjukat, ujjonganak, az Örökkévaló fensége miatt
vigadnak a tenger felől. **15** Ezért a fénytájakon tiszteljétek

az Örökkévalót, a tenger szigetéin az Örökkévalónak, Izrael
Istenének nevét. **16** A föld széléről dalokat hallottunk: Díszt az
igaznak. Én meg mondtam: végem van, végem van, jaj nekem;
hűtlenek hűtlenkedtek és hűtlenséggel hűtlenkedtek a hűtlenek.
17 Rettegés, örvény és tőr ellened, lakója a földnek! **18** És lesz,
aki futamodik a rettegés hangjától, beleesik az örvénybe, és aki
feljön az örvényből, megfogatik a tőrben. Mert ablakrácsok a
magasból megnyíltak és megrendültek a föld alapjai. **19** Zúzva
szétzúzódott a föld, morzsolva elmorzsolódott a föld, tántorodva
megtántorodott a föld. **20** Inogva inog a föld, mint a részeges és
megrázkódik mint a kaliba; rá nehezedik bűne, elesik és többé
föl nem kel. **21** És lesz azon napon, megbünteti az Örökkévaló a
magasság seregét a magasságban és a föld királyait a földön.
22 És összegyűjtetnek, mint foglyokat gyűjtenek a börtönbe és
elzáratnak zárt helyre; de sok nap után gondolnak rájuk. **23**
És elpirul a hold és megszégyenül a nap, mert király lett az
Örökkévaló, a seregek ura Czión hegyén és Jeruzsálemben, és
vénei előtt dicsőség van.

25 Örökkévaló, én Istenem vagy, felmagasztallak, dicsőítem
nevedet, mert csodát műveltél, régtől való határozatokat,
hűségesen, híven. **2** Mert kőhalmazzá tetted a várost, az erősített
várt omladékká; az idegenek kastélyát, hogy nincs város, soha
sem épül fel. **3** Ezért tisztel téged erős nép, erőszakos nemzetek
várai félnek téged. **4** Mert menedéke voltál a szegénynek,
menedéke a szűkölködőnek, megszorultában; oltalom zivatar
ellen, árnyék hőség ellen, mert az erőszakosok dühe olyan,
mint zivatar a falnak. **5** Mint hőséget a sivatagban, lenyomod az
idegenek zajongását, mint hőség a felhő árnyéka által, elnyomatik
az erőszakosok éneke. **6** És szerez majd az Örökkévaló a

seregek ura mind a népeknek ezen a hegyen lakomát zsíros
étkekből, lakomát seprűs borból, velővel készített zsíros étkekből,
megtisztított seprűs borokból. **7** És megsemmisíti ezen a hegyen
a fátyolt, mely elfátyolozza mind a népeket és a takarót, mely rá
van takarva mind a nemzetekre. **8** Megsemmisíti a halált örökre
és eltörli az Úr az Örökkévaló a könyüt minden arcról; és népének
gyalázatát eltávolítja az egész földről, mert az Örökkévaló
szólt. **9** És mondják ama napon: Íme ez az Istenünk, akiben
reménykedünk, hogy megsegít bennünket: ez az Örökkévaló,
akiben reménykedünk, ujjongjunk és örüljünk az ő segítségének.
10 Mert nyugodni fog az Örökkévaló keze ezen a hegyen és
összetiportatik Móáb a maga helyén, amint összetiportatik a
szalma a ganéjgödörben. **11** Kiterjeszti ott kezeit, amint kiterjeszti
az úszó, hogy ússzon; és lealacsonyítja gőgösségét kezének
cselfogásaival. **12** Falaidnak magas erősségét pedig lealázta,
lealacsonyította, földhöz érette, a porig.

26 Azon a napon éneklik azt a dalt Jehúda országában: Erős
városunk van, a segítséget teszi fallá és bástyává. **2** Nyissátok
ki a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nemzet, a hűséget őrző.
3 A lelkület szilárd, megóvod a békét, a békét; mert benned
bízik. **4** Bízzatok az Örökkévalóban mindétig, mert Jáh, az
Örökkévaló örök szikla. **5** Mert lealázta a magasban lakókat,
a fölemelkedő várat; lealacsonyítja, alacsonyítja a földig, éreti
a porig. **6** Láb tapossa, a szegénynek lábai, a szűkölködők
léptei. **7** Az igaznak útja egyenesség; egyenes, te az igaznak
ösvényét egyengeted. **8** Ítéleteid útján is, Örökkévaló, reméltünk
benned, nevedre és emlékedre kívánkozik a lélek. **9** Lelkemmel
kívántalak az éjjel, szellememmel is én bennem kereslek: mert
midőn ítéleteid a földre jutnak, igazságot tanulnak a világ lakói.

10 Ha megkegyelmeztetik a gonosz, nem tanul igazságot, a
jogosság országában jogtalankodik és nem látja az Örökkévaló
felségét. **11** Örökkévaló, magas a te kezed, de nem látják, lássák
szégyenülve a népért való buzgalmat, az ellenségeidet érő tűz is
emésszе meg őket. **12** Örökkévaló, békét szerzel majd nekünk,
mert mind a mi dolgainkat is művelted nekünk. **13** Örökkévaló,
mi Istenünk, bírtak bennünket urak rajtad kívül; egyedül általad
emlegetjük nevedet. **14** Holtak nem élednek föl, árnyak nem
támadnak föl, ezért rendelted és megsemmisítetted őket és
kipusztítottad minden emléküket. **15** Gyarapítottad a nemzetet,
Örökkévaló, gyarapítottad a nemzetet, megdicsőültél, messzivé
tetted mind a föld végeit. **16** Örökkévaló, a szorultságban
gondoltak rád, halk fohászuk ömlött, midőn fenyítésed érte
őket. **17** Mint várandós, ki közel van a szüléshez, vajúdik,
kiált fájdalmaiban, úgy voltunk mi előtted, Örökkévaló. **18**
Várandósak voltunk, vajúdtunk, mintegy szelet szültünk; segítség
nem érkezett az országba és nem születnek meg világlakók. **19**
Éledjenek föl a te halottaid, hulláim támadjanak föl; ébredjetek
és ujjongjatok, ti porban lakozók, mert világosság harmata a
te harmatod és a föld megszüli az árnyakat. **20** Eredj népem,
menj be kamaráidba és zárd be mögötted ajtódat, rejtőzzél el
kis pillanatra, míg elmúlik a harag. **21** Mert íme az Örökkévaló
elindul helyéről, hogy megbüntesse bűnéért a föld lakóját; és
feltakarja a föld a rajta elontott vért és nem fedi be többé a rajta
megölteket.

27 Ama napon megbünteti az Örökkévaló az ő kemény és
nagy és erős kardjával a leviatánt, a futó kígyót és a leviátánt, a
tekerődző kígyót és megöli a szörnyeteget, mely a tengerben van.
2 Azon napon énekeljetek bortermő szőlőről. **3** Én az Örökkévaló

óvom őt, minden pillanatban öntözöm; hogy ne bántsák, éjjel és
nappal óvom őt. **4** Haragom nincs nekem; ki ad elém tövist és
tüskét – harcban hadd lépek beléje, felgyújtom egyetemben.
5 Avagy megragadja oltalmamat, szerez békét velem; békét
szerez velem. **6** A jövendőben meggyökerezik Jákob kivirul és
virágzik Izrael, és megtelik a világ színe gyümölccsel. **7** Vajon a
megverőjének verésével verte-e őt meg, vagy az ő megöltjeinek
ölésével ölelett-e meg? **8** Mértékletesen elküldésével ítélted őt
– elmozdította ádáz szelével a keleti szélnék napján. **9** Ezért
ezzel nyer engesztelést Jákob bűne és ez vétke eltávolításának
egész gyümölcse midőn mind az oltár követi olyanokká teszi,
mint az összezúzott mészkövek, nem állnak fenn az asérák
és naposzlopok. **10** Mert az erős város magános, néptelen és
elhagyatott hajlék mint a puszta; ott legel a borjú és ott heverész
és emészti gallyait. **11** Midőn elszáradnak ágai, letöretnek,
asszonyok jönnek és eltüzelik; mert nem értelmes nép az, azért
nem irgalmaz neki teremtője és alkotója nem kegyelmez neki.
12 És lesz ama napon, cséplést tart az Örökkévaló a folyam
folyásától fogva Egyiptom patakjáig; ti pedig egyenként össze
fogtok szedetni, Izrael fiai. **13** És lesz ama napon, megfúvatik
a nagy harsona és jönnek, akik bujdostak Assúr országában
és akik elszéledtek Egyiptom országában, és leborulnak az
Örökkévaló előtt a Szent hegyen Jeruzsálemben.

28 Oh Efraim részegeinek büszke koronája, pompás díszének
elhervadó virága, mely a bortól levertek kövér völgyének
hegycsúcsán van. **2** Íme egy erős és hatalmas az Úrtól, mint
jégeső s zápor, vészes vihar; mint hatalmas áradó vizek zápora
földhöz sújt erővel. **3** Lábbal tapostatik el Efraim részegeinek
büszke koronája. **4** És olyan lesz pompás díszének elhervadó

virága, mely a kövér völgynek hegycsúcsán van, mint a korán
érő füge, mielőtt gyümölcsszedés volna, amelyet ha. meglát,
aki látja, amíg még kezében van, lenyeli. **5** Azon a napon lesz
az Örökkévaló, a seregek ura díszes koronájává és pompás
koszorújává népe maradékának; **6** meg a jog szellemévé annak,
ki a jog székén ül és erővé azoknak, akik a kapuba térítik el
a háborút. **7** De ezek is a borban tévelyegtek és a részegítő
italban tántorogtak; pap és próféta tévelyegtek részegítő italtól,
elnyelettek a bortól, tántorogtak a részegítő italtól; tévelyegtek a
látásban, inogtak az ítélésben. **8** Mert mind az asztalok telve
vannak okádással, undoksággal, nincs többé hely. **9** Kit tanít
ő tudásra, kivel értet hirdetést, a tejtől elváltakat, az emlőtől
elszakadtakat? **10** Mert parancs parancsra, parancs parancsra,
törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott. **11**
Bizony dadogó ajkúakkal és idegen nyelvvel fog beszélni ehhez
a néphez; **12** aki azt mondta nekik, ez a nyugalom: szerezzetek
nyugtot a fáradtnak, és ez a pihenés: de nem akarták hallani.
13 Lesz tehát nekik az Örökkévaló igéje parancs parancsra,
parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt,
kicsit ott; hogy menjenek és hátra botoljanak és megtöressenek
és tőrbe jussanak és megfogassanak. **14** Azért halljátok az
Örökkévaló igéjét csúfolódás emberei ti, példázói a népnek
Jeruzsálemben! **15** Mert azt mondjátok: szövetséget kötöttünk a
halállal és az alvilággal csináltunk szerződést, az elsodró ostor,
ha átvonul, nem jön ránk, mert a hamisságot tettük oltalmunkká
és a hazugságban rejtjük magunkat. **(Sheol h7585)** **16** Azért így
szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én alapul teszek le Cziónban
követ, kipróbált követ, becses sarkkövet, alapozott alapul aki
hisz, nem sürget. **17** És teszem a jogot mértékzsinórrá és az

igazságot mérleggé, és elsöpri a jégeső a hamisság titalmát
és a rejteket vizek sodorják el. **18** És eltöröltetik szövetségtek
a halállal és szerződésetek az alvilággal nem áll meg; az
elsodró ostor ha átvonul, taposásul lesztek neki; **(Sheol h7585)**
19 valahányszor átvonul, elragad benneteket, mert reggeltől
reggelre fog átvonulni, nappal és éjjel, és csupa iszonyodás
lesz, mikor megértik a hirdetést. **20** Mert rövidebb az ágy,
semhogy nyújtózkodhatnának és szűkebb a takaró, semhogy
betakarózhatnának. **21** Mert miként a Peráczim hegyén, úgy kel
fel az Örökkévaló, miként Gibeón völgyében, úgy haragszik,
hogy megcselekedje cselekedetét – idegenszerű a cselekedete,
és hogy művelje művét – szokatlan a műve. **22** Most tehát ne
csúfolódjatok, hogy ne erősödjenek köteleitek, mert végzést
és határozást hallottam az Úrtól, az Örökkévalótól, a seregek
urától az egész föld fölött. **23** Figyeljetek és halljátok szavamat,
ügyeljetek és halljátok beszédemet. **24** Vajon egész nap szánt-e
a szántó, hogy vessen, hasogatja és boronálja-e földjét? **25**
Nemde, ha egyengette annak színét, szór fekete köményt és
köményt hint, letesz búzát a sorba és árpát a megjelölt helyre és
tönkölyt a határába? **26** Így oktatta a rendre, Istene tanítója. **27**
Mert nem cséplőszánnal cséplik a fekete köményt és a szekér
kerekét nem viszik rá köményre, hanem bottal verik ki a fekete
köményt és a köményt vesszővel. **28** A kenyérmagot zúzzák-e?
Bizony nem örökké csépli, hanem hajtja szekerének kerekét meg
lovait, nem zúzza szét. **29** Ez is az Örökkévalótól, a seregek
urától eredt, csodálatos a tanácsa, nagy a bölcsessége.

29 Oh Ariél, Ariél, város, melyben Dávid lakozott! Adjatok
hozzá évet évhez, forogjanak az ünnepek. **2** Akkor szorongatom
Ariélt és lesz jajgatás és jajdulás, és olyan lesz nekem mint

Ariél. **3** És tábort ütök körben ellened és ostromollak fölállított
haddal és fölvetek ellened sáncokat. **4** Lealacsonyítva a földből
fogsz szólni és lealázva a porból hallatszik szavad; és mint a
szellemidézőé lesz a földből hangod és a porból sipogni fog
szavad. **5** És lesz mint a finom por ellenségeid sokasága és
mint a tovaszálló polyva az erőszakosak sokasága és lesz az
hamarjában, hirtelen. **6** Az Örökkévalótól a seregek urától lesz
a büntetés, mennydörgéssel, földrengéssel és nagy robajjal,
szélvész és vihar és emésztő tűznek lángja. **7** És olyan lesz,
mint álom, éjjeli látomás, mind a nemzetek sokasága, amelyek
Ariél ellen sereglettek, mind akik sereglenek ellene és vára ellen
és akik szorongatják. **8** És lesz, valamint álmodik az éhező,
mintha ennék, de felébred és lelke üres, és valamint álmodik a
szomjazó, mintha innék, de felébred s íme bágyadt és lelke
elepedt olyan lesz mindazon nemzetek sokasága, amelyek
Czión hegye ellen sereglettek. **9** Ámuljatok és bámuljatok,
vakoskodjatok és vakuljatok! Részegek lettek, de nem bortól,
támolyognak, de nem részegítő italtól. **10** Mert kiöntötte rátok
az Örökkévaló mély álom szellemét, lezárta szemeiteket, a,
prófétákat és fejeiteket, a látókat betakarta. **11** És olyan lett
nektek minden látomás, mint a lepecsételt könyvnek szavai,
melyet adnak könyvtudónak, mondva: olvasd csak ezt, ő pedig
mondja: nem tudom, mert le van pecsételve; **12** és adják a
könyvet olyannak, aki nem tud könyvhöz, mondva, olvasd csak
ezt, ő pedig mondja: nem tudok könyvhöz. **13** És szólt az Úr:
Mivelhogy e nép közeledett, szájával és ajkaival tisztelt engem,
de szíve távolodott tőlem, és félelmük irántam betanított emberi
parancs volt: **14** ezért íme tovább is csodásan bánok a néppel,
csodálatos csodásan; el fog veszni bölcseinek bölcsessége és

értelmeseinek értelmessége el fog rejtőzni. **15** Jaj azoknak, akik
mélyen elrejtik a tanácsot az Örökkévaló előtt, hogy sötétségben
legyen a művük és azt mondták: ki lát bennünket, ki tud rólunk?
16 Mi ferdeség tőletek! Avagy mint az agyag, úgy tekintessék a
fazekas? Hogy azt mondja a készítmény a készítőjéről: nem
készített engem, és az alkotás azt mondta alkotójáról: nem
értett hozzá! **17** Valóban, még egy kevés – és a Libanon
termőföldd lesz, a termőföld pedig erdőnek fog tekintetni. **18** És
meghallják ama napon a süketek a könyv szavait, és homályból
és sötétségből látnak a vakok szemei. **19** És gyarapodnak
az alázatosak az Örökkévaló által örömben és az emberek
legszegényebbjei Izrael szentje által ujjonganak. **20** Mert vége
van az erőszaknak és elpusztult a csúfoló és kiirtattak mind
a jogtalanságra lesők; **21** akik vétkesnek mondják az embert
egy szóért és a kapuban feddőt tőrbe kerítik és semmiséggel
jogát hajlítják az igaznak. **22** Ezért így szól az Örökkévaló
Jákob házáról, az aki megváltotta Ábrahámot: nem fog mostmár
megszégyenülni Jákob és nem fog most már elhalványulni arca.
23 Mert mikor meglátják gyermekei kezem művét közepében,
megszentelik nevemet: szentnek mondják Jákob szentjét és
félelmesnek Izrael Istenét. **24** Akkor tudnak a tévelygő lelkűek
értelmet és a zúgolódók tanulságot tanulnak.

30 Oh a pártütő fiak, úgymond az Örökkévaló, hogy tanácsot
tartanak, de nem tőlem valót, és szövetséget szőnek, de
szellemem nélkül, azért hogy tetőzzék a vétket vétekkel; **2**
akik indulnak, hogy lemenjenek Egyiptomba, de szájamat nem
kérdezték meg, hogy oltalmuk legyen Fáraó oltalmában és
hogy menedékük legyen Egyiptom árnyékában. **3** Lesz tehát
nektek Fáraó oltalma szégyenné és a menedék Egyiptom

árnyékában gyalázattá. **4** Mert Czóanban voltak nagyjai és
követei Chánészbe értek. **5** Mind szégyent vallottak egy nép
miatt, mely nem használ nekik; sem segítségre, sem hasznukra
nincs, hanem szégyenre és gyalázatra is. **6** Beszéd a Délvidék
állatairól. A szükség és szorongás országában, ahonnan valók
nőstény és hím oroszlán, vipera és repülő kígyó, viszik a
szamarak hátán vagyonukat és a tevék púpján kincseiket egy
néphez, mely nem használ. **7** Egyiptom pedig hiábavalóan és
semmis módon segít; azért úgy neveztem őt: dölyfösködők,
veszteg-ülők. **8** Most gyere, írd föl táblára és könyvbe rójad, hogy
meg legyen a végső napig mindétig örökre. **9** Mert engedetlen
nép ez, hazug fiak, fiak, kik nem akarták hallani az Örökkévaló
tanát: **10** akik mondták a látóknak, ne lássatok és a jósoknak, ne
jósoljatok nekünk igazakat, beszéljetek nekünk hízelgéseket,
jósoljatok ámításokat, **11** térjetek el az útról, hajoljatok el az
ösvényből, hagyjatok békét nekünk Izrael szentjével! **12** Ezért
így szól Izrael szentje: Mivelhogy megvetitek ezt az igét és
híztatok zsarolásban és álnokságban és támaszkodtatok rá: **13**
ezért olyan lesz nektek a bűn mint omladozó rés, mely kidűl egy
magas falon, amelynek hirtelen, hamarjában jön a törése: **14**
és összetöri, amint összetörnek egy fazekas korsót darabokra
zúzva, kímélet nélkül; és nem találtatik darabjai közt cserép,
hogy tüzet kaparjanak a tűzhelyről és vizet merjenek a veremből.
15 Mert így szól az Úr az Örökkévaló, Izrael szentje: Békesség
és nyugalom által fogtok megsegíttetni, nyugodtságban és
bizalomban lesz a ti erőtök; de ti nem akartátok, **16** hanem
mondtátok nem, hanem lovon futunk – azért futni fogtok, és
gyors állaton nyargalunk, ezért gyorsak lesznek üldözőitek. **17**
Egyezren egynek a fenyegetése elől, ötnek a fenyegetése elől

fogtok futni, amíg úgy maradtok mint a pózna a hegy csúcsán,
mint a jelzászló a dombon. **18** És ezért vár az Örökkévaló,
hogy kegyelmezzen nektek és ezért késik, hogy irgalmazzon
nektek; mert a jognak Istene az Örökkévaló, boldogok, kik rá
várakoznak. **19** Oh te nép, mely Cziónban, Jeruzsálemben lakik,
nem fogsz sírva sírni, könyörülve fog könyörülni rajtad kiáltásod
hangjára, mihelyt hallja, meghallgat téged. **20** És ad nektek az
Úr szűken kenyeret és nyomorral vizet: nem vonul félre többé
tanítód és szemeid látni fogják tanítódat: **21** és füleid hallani
fogják a szót mögötted, mely mondja: ez az út, járjatok rajta,
akár jobbra akár balra mentek. **22** És megfertőztetitek faragott
képeid ezüst burkolatát és öntött képeid arany köpönyegét;
elhányod mint undorító dolgot, ki veled! mondod neki. **23** És adni
fog esőt vetőmagodra, amellyel beveted a földet és kenyeret, a
földnek termését, és kövér és zsíros lesz; legelni fog jószágod
azon napon széles réten. **24** Az ökrök és a szamarak pedig, a
földnek művelői, sós abrakot fognak enni, melyet rostával és
szórólapáttal szórtak. **25** És minden magas hegyen és minden
emelkedett dombon patakok, víznek folyói lesznek, a nagy
öldöklés napján, amikor ledőlnek a tornyok. **26** És olyan lesz a
hold világa, mint a nap világa és a nap világa hétszer olyan mint
a hét nappalnak világa, amely napon bekötözi az Örökkévaló
népének törését és a rajta ütött sebet meggyógyítja. **27** Íme az
Örökkévaló neve messziről jön, ég a haragja súlyos füstfelleggel,
ajkai telvék haragvással és nyelve olyan mint az emésztő tűz;
28 és lehelete olyan mint az áradó patak, amely nyakig ér, hogy
megszitálja a népeket a semmisülés szitáján és a tévesztő
zabola a nemzetek állkapcsán legyen. **29** Éneketek lesz, mint az
ünnep megszentelésének éjszakájában, és szívnek öröme mint

azé, ki fuvola mellett megy, hogy az Örökkévaló hegyére jusson.
Izrael sziklájához. **30** És hallatja az Örökkévaló fenségének
hangját és karjának alászállását láttatja a harag hevében és
emésztő tűznek lángjával – szélvész és zápor és jégesős kő. **31**
Mert az Örökkévaló hangjától megretten Assúr, mely vesszővel
ver. **32** És lesz az elrendelt vessző minden sújtása, melyet
rábocsát az Örökkévaló, dobszó és hárfaszó mellett; emelt kéz
harcával harcol ellene. **33** Mert elkészítve van tegnaptól fogva a
tűzhely, az is a királynak van szánva, méllyé és szélessé tették a
máglyáját, tűz és sok fa, az Örökkévaló fuvallatja kénpatakként
gyújtja meg.

31 Jaj azoknak, kik lemennek Egyiptomba segítségért, lovakra
támaszkodnak; bíznak szekérhadban, mert sok és lovasokban,
mert nagyon számosak, de Izrael szentjére nem tekintettek és az
Örökkévalót nem keresték. **2** De ő is bölcs és veszedelmet hoz
és szavát nem másította meg, hogy támadjon a gonosztevők
háza ellen és a jogtalanság cselekvőinek segítsége ellen. **3**
Egyiptom pedig ember és nem Isten és lovaik hús és nem
szellem; és az Örökkévaló kinyújtja kezét, megbotlik a segítő
és elesik a segített és együttesen mindnyájan elenyésznek. **4**
Mert így szólt hozzám az Örökkévaló: Valamint ordít az oroszlán
és az oroszlán kölyke zsákmánya felett, hogyha összehivatik
ellene a pásztorok sokasága, hangjuktól nem retten meg és
tömegük előtt nem alázkodik meg: úgy száll le az Örökkévaló a
seregek ura, hogy hadakozzék Czión hegyén és dombján. **5** Mint
repülő madarak úgy fogja védeni az Örökkévaló a seregek ura
Jeruzsálemet, védve és megmentve, kímélve és megszabadítva.
6 Térjetek vissza ahhoz, akitől oly mélyen elpártoltak Izrael
fiai. **7** Mert ama napon megvetik kiki ezüst bálványait és arany

bálványait, amelyeket kezeitek készítettek nektek vétekül. **8** És
elesik Assúr nem-férfi kardja által és nem-ember kardja emészti
meg, megfutamodik a kard elől és ifjai robotra kerülnek. **9** És
kőszirtje félelemtől eltűnik s megrettennek a zászlótól nagyjai,
úgymond az Örökkévaló, kinek tüze van Cziónban és kemencéje
van Jeruzsálemben.

32 Íme igazság szerint fog király uralkodni és kormányzók
fognak jog szerint kormányozni. **2** És mindegyik lesz mint
menedék szél elől, mint rejtek zápor ellen, mint vízpatakok a
sivatagban, mint nehéz kőszálnak árnyéka bágyadt földön. **3**
Nem vakulnak meg a látók szemei és a hallók fülei figyelni
fognak. **4** Az elhamarkodók szíve értelmes lesz megismerésre és
a dadogók nyelve siet tisztán beszélni. **5** Nem neveztetik többé
az aljas nemesnek és a fösvény nem mondatik előkelőnek. **6**
Mert az aljas aljasságot beszél és szíve jogtalanságot cselekszik,
istentelenséget cselekedve és tévedést beszélve az Örökkévaló
ellen, üresen hagyva az éhezőnek lelkét és a szomjazónak italát
elvonva. **7** És a fösvénynek fegyverei gonoszak; ő fondorlatokat
eszelt ki, hogy megrontsa a szegényeket hazug beszédekkel és
mikor a szűkölködő jogosságot beszél. **8** De a nemes dolgokat
eszelt ki, és ő nemes dolgoknál megmarad. **9** Gondtalan
asszonyok, fel, halljátok szavamat, bizakodó leányok, figyeljetek
beszédemre. **10** Esztendőn fölül napok múlva remegni fogtok
ti bizakodók, mert elveszett a szüret, gyümölcsszedés nem
lesz. **11** Reszkessetek ti gondtalanok, remegjetek ti bizakodók,
vetkőzzetek, meztelenedjetek, gyászt öltsetek az ágyékra! **12**
Mellet verdesnek a gyönyörűséges mező miatt, a termékeny
szőlő miatt. **13** Népem földjén tövis és tüske nő ki, bizony
mind a vígságos házain az ujjongó városnak. **14** Mert a kastély

pusztán maradt, a zajos város elhagyatott, bástya és őrtorony
barlangokká váltak örökre, vadszamarak vígságául, nyájak
legelőjéül. **15** Mígnem kiömlik ránk a szellem a magasból és a
puszta termőfölddé lesz és a termőföld erdőnek tekintetik. **16** És
lakozik a pusztában jogosság és igazság a termőföldön lakik.
17 És lesz az igazságnak műve béke és az igazság munkája
békesség és biztonság mindörökre. **18** És lakni fog népem a béke
hajlékában és biztos lakásokban és gondtalan nyugalomban. **19**
És jégeső lesz, mikor ledől az erdő és alacsonyra alacsonyul a
város. **20** Boldogok ti; akik magot szórtok minden víz mellett, kik
szabadon bocsátjátok az ökör és szamár lábát.

33 Oh pusztító, de téged nem pusztítottak, hűtlenkedő, de
ellened nem hűtlenkedtek! Amint végeztél a pusztítással, téged
fognak pusztítani; amint befejezted a hűtlenkedést, ellened
fognak hűtlenkedni. **2** Örökkévaló, könyörülj rajtunk, hozzád
reménykedtünk; légy a karjuk reggelenként, segítségünk is a
szorongatás idejében. **3** A zajongás hangjától elbujdostak népek;
felemelkedésedtől elszóródtak nemzetek. **4** És összeszedik
zsákmányotokat, amint összeszedik a sáskát, amint futkos a
szöcske, úgy futkosnak rajta. **5** Magasztos az Örökkévaló, mert
magasban lakozik, megtöltötte Cziónt joggal és igazsággal. **6**
És meglesz idődd biztossága, üdvnek gazdagsága, bölcsesség
és megismerés; az istenfélelem az az ő kincse. **7** Íme hőseik
kiáltanak kinn, a béke követei keservesen sírnak. **8** Elpusztultak
az országutak, megszűnt az útonjáró; fölbontott szövetséget,
megvetett városokat, nem vett semmibe embert. **9** Gyászol,
elhervadt a föld, megszégyenül a Libanon, elfonnyadt; olyan
lett a Sárón mint a sivatag, lombját leveti Básán és Kármell.
10 Most felkelek, mondja az Örökkévaló, most fölmagasodom,

most felemelkedem. **11** Fogantok pozdorját, szültök tarlót,
leheletetek tűz, mely megemészt benneteket. **12** És lesznek
a népek mészkemencék, levágott tövisek, tűzzel gyújtatnak
meg. **13** Halljátok távollevők, mit cselekedtem és tudjátok meg
közelvalók hatalmamat. **14** Remegtek Cziónban a vétkesek,
reszketés fogta el az istenteleneket ki lakhatik közülünk emésztő
tűznél, ki lakhatik az örök lángoknál? **15** Aki igazságban jár és
egyenességet beszél, megveti a zsarolt nyereséget, megrázza
kezét, hogy ne fogjon vesztegetést, betömi fülét, hogy ne halljon
vérbűnt és behunyja szemeit, hogy ne lásson rosszat: **16** az
magasban fog lakozni, sziklák várai az ő menedéke: kenyere
megadatik, vize maradandó. **17** Királyt az ő szépségében
nézik majd szemeid, látni fognak tágas országot. **18** Szíved
félelemmel gondolja: hol az író, hol a mérlegelő, hol aki összeírja
a tornyokat? **19** A durva népet nem látod, a homályos ajkú
népet, mely meg nem érthető, a dadogó értelem nélküli nyelvűt.
20 Nézd Cziónt, gyülekezésünk városát, szemeid látni fogják
Jeruzsálemet gondtalan hajléknak, sátornak, mely nem mozdul,
melynek szögeit soha nem szakítják ki, melynek kötelei nem
szakadnak szét, egy sem. **21** Hanem hatalmas ott számunkra az
Örökkévaló, folyók, széles partú folyamok helyett, rajta nem
jár evezős hajóraj, és hatalmas hajó nem kel át rajta. **22** Mert
az Örökkévaló a bíránk, az Örökkévaló a törvényadónk, az
Örökkévaló a királyunk, ő megsegít bennünket. **23** Meglazultak
köteleid, nem tartják erősen árbócfájuk talapját, nem feszítik ki a
vitorlát; akkor osztottak zsákmányos ragadmányt sokat, sánták
prédáltak prédát, **24** és nem mondja lakos: beteg vagyok – a
nép, mely benne lakik, ment a bűntől.

34 Közeledjetek népek, hogy halljatok, és ti nemzetek
figyeljetek, hallja a föld és teljessége a világ és mind a sarjadékai.
2 Mert haragja van az Örökkévalónak mind a népek ellen és
föllobbanása mind a seregük ellen; átokká tette, odaadta a
mészárlásnak. **3** Elesettjeik pedig eldobatnak és dögeiknek
fölszáll a bűze; és szétfolynak a hegyek vérüktől. **4** Elkorhad az
égnek egész serege, összetekerődznek mint a könyv az egek és
egész seregük elhervad, amint hervad a levél a szőlőtőről, mint
hervadt lomb a fügefáról. **5** Mert megittasult az égben kardom,
íme leszáll Edómra és átkom népére, ítéletre. **6** Az Örökkévaló
kardja tele van vérrel, zsírossá lett zsiradéktól, a bárányok és
bakok vérétől, a kosok veséinek zsiradékától; mert áldozása
van az Örökkévalónak Boczrában és nagy mészárlása Edóm
országában. **7** És reémek dőlnek le velük meg tulkok bikákkal, és
megittasul országuk a vértől és poruk zsírossá lesz a zsiradéktól.
8 Mert bosszú napja van az Örökkévalónak, a fizetés éve Czión
pörének. **9** Átváltoznak patakjai szurokká és pora kénné és lesz
a földje égő szurokká. **10** Éjjel és nappal nem fog kialudni, örökké
száll fel a füstje, nemzedékről nemzedékre pusztulva marad,
örökön örökké nincs ki átmenne rajta. **11** Birtokba veszik pelikán
és sün, bagoly és holló lakoznak benne kifeszíti rá a pusztaság
zsinórját és az üresség súlyköveit. **12** Nemesei nincsenek ott,
hogy királyságot kiáltanának ki: és mind a nagyjai semmivé
lesznek. **13** És kinő kastélyaiból tövis, csalán és bogáncs az
erősségeiben; és sakálok lakává lesz, struccmadarak tanyájává.
14 És találkoznak pusztai állatok vad ebekkel, szőrösbak társára
kiált; bizony ott megpihen Lilit, és talál magának nyugvó helyet.
15 Ott fészkelt a nyílkígyó, tojt és költött és melengetett az ő
árnyékában, bizony ott gyülekeztek a kányák egyik a másikával.

16 Kutassátok az Örökkévaló könyvéből és olvassátok, egy sem
hiányzik azokból, egyik sincs másik nélkül, mert a szájam, az
rendelte és a lehelete, az gyűjtötte egybe. 17 És ő vetett nekik
sorsot és keze osztotta el nekik zsinórral; örökre veszik birtokba,
nemzedékről nemzedékre lakoznak benne.

35 Örvendenek majd puszta és sivatag, és ujjong a vadon és
virul mint a nárcisz. 2 Virulva virul és ujjong, bizony ujjongva és
vigadva: a Libanon dicsősége adatott neki, a Karmel és Sárón
dísze; ők látni fogják az Örökkévaló dicsőségét, Istenünk díszét.
3 Erősítsetek lankadt kezeket és ingó térdeket szilárdítsatok
meg. 4 Mondjátok a hamarkodó szívűeknek: erősödjetek, ne
féljetek; itt az Istenetek, bosszú jő. Isten viszonzása, ő jön és
megsegít benneteket. 5 Akkor megnyílnak a vakok szemei és a
süketek fülei fölnyittatnak. 6 Akkor ugrándozik mint az őz a sánta
és ujjong a némának nyelve; mert vizek fakadnak a pusztában
és patakok a vadonban. 7 És a délibáb tóvá lesz és a szomjas
föld vízforrásokká; a sakálok lakásában, heverőhelyükön tanyája
van a nádnak és sásnak. 8 És lesz ott ösvény meg út, szent
útnak nevezik majd azt, nem járja tisztátalan, hanem az övék
lesz; aki ezúton jár, még oktalanok sem tévednek el. 9 Nem
lesz ott oroszlán, vad ragadozó nem megy rajta, nem találtatik
ott; hanem járnak a megszabadultak. 10 És az Örökkévaló
megváltottjai visszatérnek és jönnek Cziónba ujjongással, örökös
öröm a fejükön, vígságot és örömet érnek és elfut bú és sóhaj.

36 És volt Chizkijáhú király tizennegyedik évében felment
Szanchériб, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai
ellen és elfoglalta azokat. 2 És küldte Assúr királya Rabsákét
Lákhísból Jeruzsálembe Chizkijáhú királyhoz hatalmas sereggel.
És megállott a felső tónak vízvezetékénél a mosómező útján. 3

Erre kiment hozzá Eljákim, Chilkíjáhú fia, aki a ház fölött volt,
meg Sebna az író és Jóách, Ászáf fia, a kancellár. **4** És szólt
hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkijáhúnak: így szól a
nagy király, Assúr királya: micsoda bizalom az, mellyel bíztál? **5**
Azt mondtam, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a
háborúhoz! Most kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem? **6** Íme
bíztál erre a törött nádpálcára, Egyiptomra, amelyre ha valaki
támaszkodik, behatol a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó,
Egyiptom királya, mindazoknak, kik benne bíznak. **7** De ha így
szólsz hozzám: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bíztunk,
hiszen ő az, akinek eltávolította Chizkijáhu magaslatait és
oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár
előtt boruljatok le! **8** Most tehát állj csak fogadásba urammal,
Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-
e lovasokat adni rájuk? **9** Hogy vernél hát vissza csak egy
helytartót is, uramnak legkisebb szolgái közül? És te Egyiptomra
bíztad magadat szekérhad és lovasok dolgában? **10** Ámde
vajon az Örökkévaló nélkül jöttem-e föl ez ország ellen, hogy
elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj föl ez ország
ellen és pusztítsd el! **11** Erre szólt Eljákim meg Sebna és Jóách
Rabsákéhoz: Beszélj kérlek szolgáidhoz arámul, mert mi értjük;
és ne beszélj hozzánk zsidóul azon nép füle hallatára, mely a
falon van. **12** És mondta Rabsáké: Vajon uradhoz és te hozzád
küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde
inkább azon emberekhez, akik a falon ülnek, hogy egyék a
ganéjukat és igyák vizeletüket veletek együtt. **13** Erre odaállt
Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul: és mondta: Halljátok a
nagy királynak Assúr királyának szavát: **14** Így szól a király: Ne
ámítson benneteket Chizkijáhú, mert nem menthet meg titeket.

15 És ne biztasson benneteket Chizkijáhú az Örökkévalóval,
mondván: meg fog menteni minket az Örökkévaló, nem adatik e
város Assúr királyának kezébe. **16** Ne hallgassatok Chizkijáhúra!
Mert így szól Assúr királya: Kössetek velem békét és gyertek
ki hozzám, hogy ehessétek kiki az ő szőlőtőjét és kiki az ő
fügefáját és hogy ihassátok kiki az ő kútja vizét. **17** Amíg
eljövök és elviszlek benneteket egy országba, mely olyan mint
a ti országtok: gabona és must országába, kenyér és szőlők
országába. **18** Nehogy csábítson titeket Chizkijáhú, mondván:
az Örökkévaló majd megment bennünket. Hát megmentették-e a
nemzetek istenei kiki az ő országát Assúr királyának kezéből? **19**
Hol vannak Chamát és Árpád istenei, hol Szefarvájim istenei, és
vajon megmentették-e Sómrónt kezemből? **20** Kik azok mind ez
országok istenei közül, akik megmentették országukat kezemből,
hogy az Örökkévaló megmentené Jeruzsálemet kezemből? **21**
De hallgattak és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt
az a királynak, mondván: ne feleljetek neki! **22** Erre bement
Eljákím, Chilkijáhú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író
és Jóách, Ászáf fia, a kancellár, Chizkijáhúhoz megszaggatott
ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

37 És volt amint meghallotta Chizkijáhú király, megszaggatta
ruháit, zsákot öltött magára és ment az Örökkévaló házába.
2 És küldte Eljákímót, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az írót
és a papok véneit, zsákba öltözötten, Jesájáhúhoz, Ámócz
fiához, a prófétához. **3** És szóltak hozzá: Így szól Chizkijáhú:
szorongatásnak, fenyítésnek és gyalázatnak napja e mai nap,
mert eljutottak a gyermekek a méhszájig, de erő nincs a szülésre.
4 Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsáké szavait,
akit küldött az ő ura, Assúr királya, hogy káromolja az élő Istent

és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló,
a te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. **5** És
elmentek Chizkijáhú király szolgái Jesájáhúhoz. **6** Akkor mondta
nekik Jesájáhú: Így szóljatok uratokhoz; így szól az Örökkévaló,
ne félj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem
Assúr királyának legényei. **7** Íme én olyan lelket adok belé, hogy
hírt hallván visszatér országába; és elejtem őt kard által az
országában. **8** Visszatért Rabsáké és találta Assúr királyát Libna
ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhisból. **9** Ekkor
hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondták: Íme kivonult,
hogy harcoljon veled. És újra követeket küldött Chizkijáhúhoz,
mondván: **10** Így szóljatok Chizkijáhúhoz, Jehúda királyához,
mondván: ne ámítson téged istened, akiben te bízol, mondván:
nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. **11** Hiszen te
hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal,
elpusztítván azokat, és te megmenekülnél? **12** Megmentették-e
őket azon nemzetek istenei, amelyeket megrontottak őseim:
Gózánt és Cháránt és Réczefet és Éden fiait Telasszárban? **13**
Hol van Chamát királya és Árpád királya, meg királya Szefarvájim
városának, Hénáé és Ivváé? **14** És vette Chizkíjáhú a levelet
a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló
házába és kiterítette azt Chizkíjáhú az Örökkévaló színe előtt.
15 Imádkozott Chizkíjáhú az Örökkévalóhoz, mondván: **16**
Örökkévaló, seregek ura, Izrael Istene, aki a kerubokon székelsz,
te vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te
alkottad az eget és a földet. **17** Hajtsd, Örökkévaló, füledet
és halljad, nyisd meg, Örökkévaló, szemeidet és lásd; halljad
Szanchéribnek mind a szavait, melyeket küldött, hogy káromolja
az élő Istent. **18** Valóban, oh Örökkévaló, elpusztították Assúr

királyai mind az országokat és saját országukat; **19** és tűzbe
vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember
kezeinek műve, fa és kő, tehát megsemmisítették. **20** Most pedig,
oh Örökkévaló, Istenünk, szabadíts meg minket kezéből, hogy
megtudják mind a föld királyságai, hogy te vagy, oh Örökkévaló,
egyedül. **21** És küldött Jesájáhú, Ámócz fia, Chizkíjáhúhoz,
mondván: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, én akihez
imádkoztál, Szanchérib, Assúr királya felől. **22** Ez az ige, melyet
szólt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Czión
szűz leánya, mögötted fejét rázta Jeruzsálem leánya. **23** Kit
káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot és hordtad magasan
szemeidet? Izrael szentje ellen! **24** Szolgáid által káromoltad
az Urat és mondtad: szekereim sokaságával fölmentem én a
hegyek magasságára, a Libanon legvégébe; kivágom sudár
cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső magasságáig,
termőföldje erdejéig. **25** Én ástam és ittam vizet és kiszárítottan
lábaim talpával mind az Egyiptomnak folyóit. **26** Nemde hallottad,
régtől azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem, most
véghez vittem: úgy legyen az, hogy romhalmokká, rombolnak
erősített városokat. **27** Lakóik pedig kurta kezűek, megtörtek és
megszégyenültek, lettek mint a mező füve és a pázsit zöldje, mint
a tetők moha, mint a mezőség, mielőtt megnőtt a gabona. **28**
Hiszen ismerem ültödet, mentedet és jöttödet, meg háborgásodat
ellenem! **29** Mivelhogy háborogsz ellenem és gőgösséged
fölszállt fülembe, teszem karikámat az orrodba és zabolámat a
szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. **30** És ez neked
a jel ez évben utótermést esztek, a második évben utóhajtást;
a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek
szőlőket és egyétek gyümölcsüket. **31** És Jehúda házának

megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcsöt
terem felül. **32** Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a
megmaradt rész Czión hegyéről. Az Örökkévalónak, a seregek
urának buzgalma cselekszi ezt. **33** Azért így szól az Örökkévaló
Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda
nyilat, nem rohan meg pajzzsal és nem hány föl ellene töltést. **34**
Az úton, amelyen jött, azon tér vissza: de ebbe a városba nem
jön be, úgymond az Örökkévaló. **35** Megvédem a várost, hogy
megsegítsem, a magam kedvéért és Dávid szolgám kedvéért.
36 És kivonult az Örökkévaló angyala és megölt Assúr táborában
száznyolczvanötezer embert: mikor korán reggel felkeltek, íme
mindannyian holt hullák. **37** Erre elindult, elment és visszatért
Szanchériб Assúr királya és maradt Ninivében. **38** És történt,
midőn épen leborult istenének Niszrókhnak házában, megölték
őt karddal fiai Adrammélek és Saréczer és ők Arárát országába
menekültek; és király lett helyette fia Észar-Chaddón.

38 Ama napokban halálosan megbetegedett Chizkijáhú; bement
hozzá Jesájáhú, Ámósz fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az
Örökkévaló: rendelkezzél házad felől, mert meg fogsz halni és
nem gyógyulsz fel. **2** Ekkor a fal felé fordította Chizkijáhú arcát
és imádkozott az Örökkévalóhoz. **3** Mondta: Oh Örökkévaló,
emlékezzél csak meg; arról, hogy jártam előtted igazsággal
és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem!
És sírt Chizkijáhú nagy sírással. **4** És lett az Örökkévaló igéje
Jesájáhúhoz; mondván: **5** Menj és szólj Chizkijáhúhoz: így szól
az Örökkévaló, Dávid ősödnek Istene: hallottam az imádságodat,
láttam könyüdet; íme hozzáadok napjaidhoz tizenöt évet. **6** És
Assúr királyának markából megmentelek téged, meg a várost és
megvédem a várost. **7** És ez neked a jel az Örökkévaló részéről,

hogy megteszi az Örökkévaló ezt az igét, melyet kimondott: **8**
Íme visszamenesztem a fokok árnyékát, mely lement volt Ácház
napóráján a nap által tíz fokkal. És visszament a nap tíz fokkal, a
fokokkal, amelyekkel lement volt a napóra. **9** Chizkijáhú, Jehúda
királyának irata, mikor beteg volt és felgyógyult betegségéből. **10**
Én mondtam, napjaim nyugodtságában kell mennem az alvilág
kapuiba, megfosztattam hátralevő éveimtől. **(Sheol h7585)** **11** Azt
mondtam, nem fogom látni Jáht, Jáht az élők országában, meg
nem látok többé embert a világ lakóinál. **12** Lakásom lebontatott
és elköltözött tőlem, mint a pásztorsátor; összegomolyítottam
mint a takács életemet, a fonalról leszakít engem: nappaltól estig
végzel velem! **13** Tűrtettem magam reggelig, mint az oroszlán
úgy töri össze minden csontjaimat; nappaltól estig végzel velem.
14 Mint fecske és daru, úgy sipogok, búgok mint a galamb,
sóvárogtak szemeim a magasba Uram, szorongatva vagyok,
légy kezesem! **15** Mit beszéljek? Hisz szólt nekem és ő megtette,
lépdelni fogok mind az éveimben lelkem keserűségében. **16**
Uram, ezáltal élünk, és egészen benne van lelkem élete; így
erősíts és gyógyíts föl engem. **17** Íme üdvömre van a keserűség,
a keserűség; te pedig szeretve mentetted meg lelkemet az
enyészet verméből, mert hátad mögé vetetted mind a vétkeimet.
18 Mert nem az alvilág magasztal téged, a halál nem dicsér
téged, nem reménykednek a gödörbe szállók hűségedben. **(Sheol
h7585)** **19** Az élő, az élő, az magasztal téged, miként én ma; atya
a gyermekekkel tudatja hűségedet. **20** Örökkévaló, segíts meg
engem és dalainkat daloljuk majd életünk mindennapjaiban, az
Örökkévaló házánál. **21** És mondta Jesájáhú, hogy vegyenek egy
darab fügelepénvt és kenjék a fekélyre, hogy meggyógyuljon.

22 És mondta Chizkijáhú: mi a jele, hogy fel fogok menni az
Örökkévaló házába?

39 Abban az időben küldött Meródakh Báladán, Báladán
fia, Bábel királya, levelet és ajándékot Chizkijáhúnak; hallotta
ugyanis, hogy beteg volt és felépült; 2 És örült rajtuk Chizkijáhú
és megmutatta nekik kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat,
az illatszereket és a finom olajat meg egész fegyveresházát
és mindent, ami találtatott kincstáraiban; nem volt semmi, mit
meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhú a házában és egész
birodalmában. 3 Ekkor bement Jesájáhú próféta, Chízkijáhú
királyhoz és szólt hozzá: Mit mondtak ezek az emberek és
honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkijáhú: Távoli országból
jöttek hozzám, Bábelből. 4 És mondta: Mit láttak házadban?
Mondta Chizkijáhú: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt
semmi, amit meg nem mutattam volna nekik kincstáraimban. 5
Erre szólt Jesájáhú Chizkijáhúhoz: Halljad az Örökkévalónak,
a seregek urának igéjét! 6 Íme napok jönnek és elvisznek
mindent, ami házadban van és amit őseid gyűjtöttek mind
e mai napig, Bábelbe, nem marad meg semmi, mondja az
Örökkévaló. 7 Fiaid közül is, kik majd származnak tőled, akiket
nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tisztek legyenek Bábel
királyának palotájában. 8 Ekkor szólt Chizkijáhú Jesájáhúhoz:
Jó az Örökkévaló igéje, amelyet mondtál. És mondta: Hiszen ha
csak béke és biztosság lesz az én napjaimban.

40 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, mondja Istenetek. 2
Beszéljetek Jeruzsálem szívére és hirdesse neki, hogy letelt a
szolgálat ideje, hogy leróva bűne, hogy kapott az Örökkévaló
kezéből kétszeresen mind a vétkeiért. 3 Egy szólónak hangja:
A pusztában törjétek az Örökkévaló útját, egyengessetek a

sivatagban pályát Istenünknek. **4** Minden völgy emelkedjék és
minden hegy és domb alacsonyodjanak; legyen a mi görbe
rónává és a hegyhátak síksággá; **5** hogy megnyilvánuljon az
Örökkévaló dicsősége és lássa minden halandó egyaránt, hogy
az Örökkévaló szája beszélt. **6** Egy hang, mely mondja: Szólj!
Egy másik mondja: Mit szóljak? Minden halandó fű és minden
kegye olyan, mint a mező virága. **7** Elszáradt a fű, elhervadt a
virág, mert az Örökkévaló lelke lehel rá; valóban fű a nép. **8**
Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünknek igéje fennmarad
örökre. **9** Magas hegyre menj föl, hírhozója Cziónnak, emeld
föl erővel hangodat, hírhozója Jeruzsálemnek: emeld fel, ne
félj, mondd meg Jehúda városainak: itt az Istenetek! **10** Íme az
Úr, az Örökkévaló mint hatalmas jön, karja az, mely uralkodik:
íme, jutalma vele van és munkabére őelőtte. **11** Mint pásztor,
ki nyáját legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében viszi,
a szoptatósakat vezeti. **12** Ki mérte meg markával a vizeket
és határozta meg arasszal az egeket és foglalta mércébe
a föld porát és mázsált mérlegen hegyeket és dombokat a
serpenyőkben? **13** Ki határozta meg az Örökkévaló szellemét, ki
a férfi, ki tanácsát tudatta vele? **14** Kivel tanácskozott, hogy
oktatta volna és tanította volna a jog ösvényére, hogy tanította
volna tudásra és az értelem útját tudatná vele? **15** Lám, a
nemzetek mint csepp a vederből és a serpenyők porszemeként
becsültetnek; lám, szigeteket mint parányt emel föl. **16** És a
Libanon nem elégséges tüzelésre, és vadja nem elégséges
égőáldozatra. **17** Mind a nemzetek olyanok előtte mint semmi,
valami semmisnek és hiábavalónak tekintetnek általa. **18** Kivel
hasonlítjátok hát össze az Istent, és minő hasonlóságot állítotok
mellé? **19** A képet művész öntötte és ötvös bevonja arannyal

és ezüstláncokat olvaszt rá. **20** Aki ily adományra szegény,
fát választ, mely nem rothad; bölcs művészt keres magának,
hogy képet alkosson, mely nem inog. **21** Nem tudjátok-e, nem
hallottátok-e, nem mondatott-e meg nektek kezdettől fogva, nem
értettétek-e meg a föld alapjait? **22** Ő az, ki székel a föld köre
felett, annak lakói pedig olyanok, mint sáskák; aki kiterjesztette
mint kárpitot az egeket és kinyújtotta mint sátort, mely laknivaló;
23 aki semmivé tesz fejedelmeket, a föld bíráit hiábavalósággá
tette. **24** Alig ültették be, alig vetették el, alig gyökerezik meg a
földben törzsük, már is fuvallott rájuk és elszáradtak és vihar
viszi el őket mint a tarlót. **25** Kivel hasonlítotok össze engem,
hogy vele egyenlő volnék, mondja a szent. **26** Emeljétek fel a
magasba szemeiteket és lássátok, ki teremtette ezeket? Ő, ki,
szám szerint vezeti ki seregüket, mindnyájukat néven szólítja,
a nagy hatalmú és szilárd erejű előtt egy sem hiányzik. **27**
Minek mondod Jákob és szólsz Izrael: el van rejtve utam az
Örökkévalótól és Istenemet elkerülte jogom? **28** Nem tudod-e,
avagy nem hallottad-e: örök Isten az Örökkévaló teremtője a föld
végeinek, nem bágyad el és nem fárad el, kikutathatatlan az ő
értelme! **29** Erőt ad a bágyadtnak és az erőtlennek sok hatalmat
juttat. **30** Elbágyadnak bár fiatalok és elfáradnak, és ifjak botolva
botlanak **31** de az Örökkévalóban reménykedők erőt váltanak,
szárnyat emelnek mint a sasok, szaladnak és el nem fáradnak,
mennek és el nem bágyadnak.

41 Hallgassatok rám, szigetek és a nemzetek váltsanak erőt;
lépjenek ide, aztán beszéljenek, együtt álljunk elő ítéletre. **2** Ki
ébresztette fel keletről azt, kinek lábához szólítja a győzelmet,
eléje ad nemzeteket és királyokat vet alá, adja por gyanánt kardja
elé, űzött tarló gyanánt íja elé. **3** Üldözi őket, halad épségben

ösvényen, melyre lábaival soha nem lépett. **4** Ki művelte és
cselekedte? Aki szólítja kezdettől fogva a nemzedékeket; én az
Örökkévaló, az első és az utolsóknál én vagyok! **5** Látták a
szigetek és félnek, a föld végei remegnek: közeledtek és eljöttek.
6 Egyik a másikát segítik, és testvérének azt mondja: légy erős.
7 Fölbátorította a művész az ötvöst, a kalapáccsal simító azt, aki
az ülőt veri; azt mondja a forrasztásról: jó az, és megerősítette
szögekkel, hogy ne inogjon. **8** Te pedig szolgám Izrael, Jákob
te, kit választottam, magzatja Ábrahámnak az én barátomnak; **9**
te, akit megragadtalak a föld széleiről és a végeiről hívtalak és
mondtam neked: szolgám vagy, választottalak és nem vetettelek
meg. **10** Ne félj, mert veled vagyok, ne aggódjál, mert én
vagyok Istened, megerősítettelek, segítettelek is, tartottalak is
győzelmes jobbommal. **11** Lám, megszégyenülnek és elpirulnak
mind, akik felgerjednek ellened; olyanok lesznek mint a semmi
és elvesznek a te pörös feleid; **12** keresni fogod, de nem találod
őket, a te viszályos feleidet; olyanok lesznek, mint a semmi, és
mint ami nincs; a te harcos feleid. **13** Mert én az Örökkévaló, a
te Istened, megragadom jobbodat, aki azt mondja neked: ne félj,
én megsegítettelek. **14** Ne félj, Jákob férge, Izraelnek csekély
népe; én megsegítettelek, úgymond az Örökkévaló és a te
megváltód Izrael szentje. **15** Íme éles, új, sokfogú cséplőszánná
teszlek, megcsépelsz hegyeket és összemorzsolod, és dombokat
polyvává teszel. **16** Megszórod őket és szél viszi el és vihar
elszéleszti őket; te pedig ujjongani fogsz az Örökkévalóban
és Izrael szentjében fogsz dicsekedni. **17** A szegények és
szűkölködők vizet keresnek és nincs nyelvük szomjúságtól
szikkadt el; én, az Örökkévaló meghallgatom őket, Izrael Istene,
én nem hagyom el őket. **18** Majd fakasztok kopár csúcsokon

folyókat és völgyek közepén forrásokat, pusztát teszek vizes
tóvá és sivatag földet víznek eredőivé. **19** Adok a pusztában
cédrust, akácot, mirtust és vadolajfát teszek a sivatagba ciprust,
jegenyét és fenyőt egyetemben. **20** Hogy lássák és tudják és
észrevegyék és belássák egyetemben, hogy az Örökkévaló keze
cselekedte ezt és Izrael szentje teremtette. **21** Hozzátok ide
ügyeteket, szól az Örökkévaló, terjesszétek elő erősségeiteket,
szól Jákob királya. **22** Terjesszék elő és jelentsék meg nekünk,
hogy mik fognak történni, az előbbieket – mik azok, jelentsétek
meg, hogy ráfordítsuk szívünket és megtudjuk végüket, vagy a
jövendőket hallassátok velünk. **23** Jelentsétek meg az utóbb
bekövetkezőket, hogy megtudjuk, hogy istenek vagytok, jót is,
meg rosszat is tesztek, hogy bámuljunk és lássuk egyetemben.
24 Lám, ti semmiből vagytok és művetek semmis; utálat, ki
titeket választ. **25** Fölébresztettem északról és eljött, napkeletről
azt, aki szólítja nevemet, jön a helytartókra mint agyagra és
mint fazekas, ki a sarat tapossa. **26** Ki jelentette meg kezdettől,
hogy megtudjuk és régtől fogva, hogy ezt mondjuk: igaz! Nincs
sem jelentő, sem hirdető, sem, aki hallja szavaitokat! **27** Mint
első mondom Cziónnak: íme itt vannak! – és Jeruzsálemnek
hírmondót adok. **28** Nézek, de nincs senki – ezek közül, de
nincs tanácsadó, hogy megkérdezzem őket és választ adjanak.
29 Lám, mindannyian semmisek, semmik a műveik, szél és
hiábavalóság az öntvényeik.

42 Íme az én szolgám, akit tartok, az én választottam, akit
kedvel a lelkem. Ráadtam szellememet, hogy törvényt vigyen
szét a nemzeteknek. **2** Nem kiált, nem szól hangosan, nem
hallatja az utcán szavát. **3** Törött nádat nem tör el, és pislogó
kanócot nem olt el, igazságra viszi szét a törvényt. **4** Nem lankad

el és nem törik meg, míg a törvényt nem helyezi el a földön és
tanítására nem várakoznak a szigetek. **5** Így szól az Isten, az
Örökkévaló, aki teremtette az egeket és kinyújtotta azokat, aki
kiterítette a földet meg sarjadékait, aki leheletet adott a rajta levő
népnek és szellemet a rajta járóknak: **6** Én az Örökkévaló hívtalak
igazsággal és megfogom kezedet; megóvlak és teszlek a nép
szövetségévé, a nemzetek világosságává; **7** hogy megnyissad a
vak szemeket, hogy kihozzad börtönből a foglyot, a fogházból a
sötétségben ülőket. **8** Én vagyok az Örökkévaló, az a nevem;
és dicsőségemet másnak nem adom, se nem dicséretemet
a bálványképeknek. **9** Az előbbiek íme bekövetkeztek és
ujjakat jelentek én, mielőtt sarjadzanának, hallatom veletek.
10 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, dicséretét a föld
végéről, akik tengerre szálltok és annak teljessége, szigetek és
azok lakói. **11** Hangosan szóljanak a puszta és annak városai, a
tanyák, melyeken Kédár lakik, ujjongjanak a szikla lakói, a hegyek
csúcsáról kiáltsanak. **12** Adjanak az Örökkévalónak dicsőséget
és dicséretét jelentsék a szigeteken. **13** Az Örökkévaló mint a
hős indul ki, mint a harcos vitéz ébreszt fel buzgóságot, riadoz,
sikolt is, ellenségein győzedelmeskedik. **14** Hallgattam régtől
fogva, csendes maradtam, erőt vettem magamon; mint a szülőnő
nyögök, pihegek és lihegek egyetemben. **15** Elpusztítok hegyeket
és dombokat és minden füvüket elszárasztom; teszek folyókat
szigetekké és tavakat kiszárítok. **16** És vezetek vakokat oly úton,
melyet nem ismernek, ösvényeken, melyeket nem ismernek,
járatom őket; teszek sötétséget előttük világossággá és a görbe
helyeket rónává ezek a dolgok, melyeket megcselekszem és nem
hagyom el. **17** Meghátráltak, megszégyenülnek szégyennel, akik
bíznak a bálványképben, akik azt mondják az öntött képnek: ti

vagytok isteneink. **18** Ti süketek halljátok, és ti vakok tekintsetek,
hogy lássatok! **19** Ki vak, ha csak nem a szolgám és süket mint
a követem, akit küldök; ki vak mint az önmegadó és vak mint
az Örökkévaló szolgája? **20** Sokat látsz, de nem tartod meg;
megnyitják a füleit, de nem hall. **21** Az Örökkévaló kívánta az ő
igazsága kedvéért, hogy naggyá tegye a tant és dicsővé tegye.
22 De ő kiprédált és kifosztott nép, fogva tartják mindnyáját
odúkban, és fogházakba eldugattak; prédává lettek és nincs
megmentő, kifosztva lettek, és nincs ki mondja: add vissza. **23**
Közületek ki figyel erre, ügyel és hallgat rá a jövőért? **24** Ki
adta kifosztásra Jákobot és Izraelt a prédálóknak? Nemde az
Örökkévaló, aki ellen vétkeztünk, akinek útjain nem akartak
járni és akinek tanára nem hallgattak? **25** Kiöntötte tehát rá
haragjának hevét és háború hatalmát az lánggal vette őt körül,
de ő nem tudta, meggyújtotta, de nem vette szívére.

43 Most pedig így szól az Örökkévaló, teremtőd, oh Jákob és
alkotód, oh Izrael; ne félj, mert megváltalak, neveden szólítalak,
enyém vagy. **2** Ha átkelsz vízen, veled vagyok, és ha folyókon
nem sodornak el; ha tűzbe mész nem perzselődsz meg és
láng meg nem gyújt. **3** Mert én az Örökkévaló, a te Istened,
Izrael szentje, a te segítőd, Egyiptomot adom váltságodul, Kúst
és Szebát helyetted. **4** Minthogy drága vagy szemeimben,
becses vagy és én szeretlek, embert adok helyetted és népeket
lelked helyett. **5** Ne félj, mert veled vagyok; keletről hozom
magzatodat és nyugatról gyűjtlek össze. **6** Mondom az északnak:
add és a délnek: ne tartsd vissza, hozd el fiaimat távolról és
leányaimat a föld végéről; **7** mindenkit, ki nevemről neveztetik
s akit dicsőségemre teremtettem, alkottam és készítettem. **8**
Hozzák ki a népet, mely vak, bár szemei vannak és a süketeket,

kiknek füleik vannak. **9** Mind a nemzetek gyűljenek össze
egyaránt és gyülekezzenek a népek! ki közülük jelenti ezt
meg, és az előbbieket hallassák velünk; adják tanúikat, hogy
igazaknak bizonyuljanak, vagy hallják ők és mondják: igazság!
10 Ti vagytok tanúim, úgymond az Örökkévaló, és szolgám,
akit választottam; azért hogy tudjátok és nekem higgyetek és
megértsétek, hogy én vagyok az, előttem nem alkottatott Isten
és utánam nem lesz. **11** Én, én vagyok az Örökkévaló és nincs
rajtam kívül segítő. **12** Én jelentettem és segítettem és hirdettem
és idegen nem volt köztetek: hisz ti vagytok a tanúim, úgymond
az Örökkévaló és én vagyok Isten. **13** Mától fogva is én vagyok
az és nincs kezemből megmentő cselekszem és ki gátolja
meg? **14** Így szól az Örökkévaló, megváltótok, Izrael szentje:
Kedvetekért küldöttem Bábelbe és leszállítom szökevényekként
mindnyájukat és a kaldeusokat vigalmas hajóikon. **15** Én
az Örökkévaló vagyok a ti szentetek, Izrael teremtője, a ti
királyotok. **16** Így szól az Örökkévaló, ki utat adott a tengerben
és hatalmas vizekben ösvényt: **17** aki kivonultatott szekeret meg
lovat, hadat és hatalmast, egyaránt feküsznek, nem kelnek föl,
elpislogtak, mint a kanóc kialudtak. **18** Ne emlékezzetek meg az
előbbiekről és a régiekre ne ügyeljetek! **19** Íme újat alkotok,
most fog sarjadzani, hisz meg fogjátok tudni; utat is szerzek
a pusztában, sivatagban folyókat. **20** Tisztelni fog engem a
mező vadja, sakálok és struccmadarak; mert vizet adtam a
pusztában, folyókat a sivatagban, hogy megitassam népemet,
választottamat, **21** a népet, melyet alkottam magamnak, hogy
dicséretemet elbeszéljék. **22** De engem nem szólítottál, Jákob,
hogy fáradtál volna velem, Izrael. **23** Nem hoztad nekem
égőáldozataid bárányát és vágóáldozataiddal nem tiszteltél

engem, nem terheltelek lisztáldozattal és nem fárasztottalak
tömjénnel. **24** Nem vettél nekem pénzen fűszernádat és
áldozataid zsiradékával nem tartottál jól; de bizony terheltél
engem vétkeiddel, fárasztottál bűneiddel. **25** Én, én vagyok az, ki
eltörli bűneidet a magam kedvéért és vétkeidről nem emlékszem
meg. **26** Emlékeztess, szálljunk ítéletbe együttesen, beszéld el
te, hogy igaznak bizonyulj. **27** Első atyád vétkezett és szószólóid
elpártoltak tőlem; **28** úgy, hogy megszentségtelenítettem szent
vezéreket és átokra kellett adnom Jákobot és meggyalázásra
Izraelt.

44 Most pedig halljad, szolgám Jákob, és Izrael, akit
választottam. **2** Így szól az Örökkévaló, aki teremtett és
anyaméhtől fogva téged alkotott, ki téged megsegít: ne félj
szolgám Jákob és Jesúrún, akit választottam. **3** Mert vizet öntök
szomjas földre és folyóvizeket a szárazra, szellememet öntöm
magzatodra és áldásomat sarjadékaidra. **4** És növekedjenek
fűnek közepette, mint a fűzfák víz patakjai mellett. **5** Ez mondja:
az Örökkévalóé vagyok az Jákob nevén nevezi magát; amaz
kezével írja: az Örökkévalóé és Izrael nevével jelzi magát. **6** Így
szól az Örökkévaló, Izrael királya, és megváltója, az Örökkévaló
a seregek ura: Én vagyok az első és én az utolsó és rajtam
kívül nincs Isten. **7** És ki hirdet úgy mint én mondja meg
hát és terjessze elém – amióta elhelyeztem az őskor népét?
A jövendőket és amik be fognak következni, hadd mondják
meg! **8** Ne rettegjetek és ne féljetek! Nemde régtől fogva
hallattam veled és megmondtam, hisz ti vagytok a tanúim;
van-e Isten rajtam kívül, nincs szikla, nem ismerek. **9** A
bálványkép alkotói mindnyájan semmisek és gyönyörűségeik
nem használnak, hisz tanúik maguk se nem látnak se nem

tudnak, azért hogy megszégyenüljenek. **10** Ki alkotott istent
és öntött bálványképet, hogy ne használjon? **11** Lám mind a
hívei megszégyenülnek, és a művészek maguk jobban más
embereknél; összegyűlnek valamennyien, állnak, rettegnek,
megszégyenülnek egyetemben. **12** A vasműves baltát készít,
munkálkodik a szénnel és pörölyökkel alakítja; megmunkálja,
erős karjával, éhezett is s nem volt ereje, nem ivott vizet és
elbágyadt. **13** A faműves zsinórt feszített ki, megrajzolja krétával,
megdolgozza gyalukkal és a körzővel rajzolja, kidolgozta férfi
képmására, ember ékességére, hogy házat lakjék. **14** Vágott
magának cédrusokat, vett cserfát és tölgyet, válogatott magának
az erdő fái közül, fenyőt ültetett és az eső növeszti. **15** Lesz majd
embernek tüzelésre, vett belőlük és megmelegedett, be is fűt,
hogy kenyeret süssön; istent is készített és leborult, feldolgozta
bálványképpé és meghajtotta magát előtte. **16** Felét tűzben
égette el, fele mellett húst eszik, sültet süt és jóllakik, mag is
melegszik és azt mondja: melegedtem, tüzet éreztem. **17** A
maradékát pedig istenné dolgozta föl, bálványképévé; meghajtja
magát előtte és leborul, imádkozik hozzá és mondja: ments meg,
mert istenem vagy! **18** Nem tudnak és nem értenek, mert be
vannak tapadva, úgy hogy nem látnak, szemeik s úgy hogy
nem értenek, szíveik. **19** És nem veszi szívére, nincs tudás és
nincs értelem, hogy mondaná: felét tűzben égettem el, sütöttem
is parazsán kenyeret, húst sütök és eszem, a többit pedig
utálattá dolgozzam föl, fatuskó előtt hajtsam meg magamat?
20 Hamu után jár, elámított szív vezette félre; tehát nem menti
meg lelkét és nem mondja: hiszen hazugság van jobbomban!
21 Emlékezzél meg ezekről Jákob és Izrael, mert szolgám
vagy; szolgámul alkottalak téged magamnak, Izrael, nem fogsz

tőlem elfelejtetni. **22** Eltörlöm mint a felhőt bűntetteidet s mint
a felleget vétkeidet; térj vissza hozzám, mert megváltottalak.
23 Ujjongjatok egek, mert az Örökkévaló cselekedte, riadjatok
mélységei a földnek, fakadjatok ujjongásra hegyek, erdő és
minden fa benne; mert megváltotta az Örökkévaló Jákobot és
Izrael által megdicsőül. **24** Így szól az Örökkévaló, megváltód és
anyaméhtől fogva alkotód: én vagyok az Örökkévaló, ki mindent
teremtett, ki egyedül kifeszítem az egeket, kiterítettem a földet
egymagam; **25** ki meghiúsítja a hazugok jeleit és a bűvészeket
elbolondítja, meghátráltatja a bölcseket és tudásukat elbutítja; **26**
ki fönntartja szolgájának szavát és követeinek tanácsát teljesíti
ki azt mondja Jeruzsálemről: lakottá lesz, és Jehúda városairól:
fel fognak épülni, romjait pedig föltámasztom; **27** ki azt mondja a
mélységnek: száradj ki és folyóidat elszikkasztom; **28** ki azt
mondja Kóresről: pásztorom, és minden akaratomat teljesíti,
hogy mondja Jeruzsálemről: fel fog épülni és a templomról: meg
fog alapíttatni.

45 Így szól az Örökkévaló a fölkentjéről, Kóresről, akinek
megfogtam jobbját, hogy leigázzak előtte nemzeteket és királyok
derekát leoldjam, hogy megnyissak előtte ajtókat, és kapuk el ne
zárassanak. **2** Én előtted járok és görbeségeket egyengetek,
érckapukat összetörök és vasreteszeket szétvágok. **3** És adom
neked a sötétség kincseit és a rejtekek gazdagságait, azért hogy
megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló, ki neveden szólítalak,
Izrael Istene. **4** Szolgám Jákob kedvéért és választottam
Izraelért, neveden szólítottalak, kitűntettelek, holott nem ismertél
engem. **5** Én vagyok az Örökkévaló és nincs más, rajtam
kívül nincs Isten; felöveztelek, holott nem ismertél engem. **6**
Azért hogy megtudják napkeletről és napnyugatról, hogy nincs

senki kívülem; én vagyok az Örökkévaló és nincs más, **7**
aki alkot világosságot és teremt sötétséget, szerez békét és
teremt rosszat; én az Örökkévaló teremtem mindezeket. **8**
Harmatozzatok egek fölülről és a fellegek folyjanak igazsággal;
nyíljék meg a föld, azok teremjenek üdvöt, ez meg igazságot
sarjasszon egyetemben: én az Örökkévaló teremtettem. **9** Jaj
annak, ki perel alkotójával, cserép a föld cserepei közt, mondja-e
az agyag az ő alakítójának: mit csinálsz és művednek nincsenek
kezei? **10** Jaj annak, ki az atyának mondja: mit nemzel? és az
asszonynak: mit vajúdsz? **11** Így szól az Örökkévaló, Izrael
szentje és alkotója: A jövendőket kérdezzétek tőlem, fiaim felől
és kezeim műve felől rendelkeznétek-e velem? **12** Én alkottam
a földet és embert teremtettem rajta, az én kezeim nyújtották
ki az egeket, és mind a seregüket én rendeltem ki. **13** Én
ébresztettem őt fel győzelemre és mind az útjait egyengetem; ő
fogja felépíteni városomat és elbocsátani számkivetett népemet,
nem díjért és nem ajándékért, szól az Örökkévaló, a seregek
ura. **14** Így szól az Örökkévaló: Egyiptom szerzeménye és
Kús keresete és a szabeusok, a termetes emberek hozzád
kerülnek át és a tieid lesznek; te utánad mennek, bilincsekben
kerülnek át, előtted leborulnak, hozzád imádkoznak: csak nálad
van az Isten és nincs más Isten senki. **15** Bizony, rejtőző
Isten vagy te, Izrael Istene, segítő! **16** Megszégyenültek és el
is pirultak mindnyájan; egyaránt gyalázatban jártak a képek
mesterei. **17** Izrael megsegíttetik az Örökkévaló által örökös
segítséggel; nem fogtok megszégyenülni és nem fogtok elpirulni,
soha örökké. **18** Mert így szól az Örökkévaló, az ég teremtője, ő
az Isten, a föld alkotója és készítője, ő szilárdította meg, nem
pusztaságnak teremtette, arra hogy lakják, alkotta; én vagyok

az Örökkévaló és nincs más. **19** Nem rejtekben beszéltem,
sötétség országának helyén, nem mondtam Jákob magzatjának:
pusztaságban keressetek engem; én, az Örökkévaló igazságot
szólok, egyenességet hirdetek. **20** Gyülekezzetek és jöjjetek,
közeledjetek egyetemben, ti menekültjei a nemzeteknek; nincs
tudásuk azoknál, kik bálványképük fáját viszik és imádkoznak
istenhez, ki nem segít. **21** Hirdessétek és terjesszétek elő,
tanácskozzanak is egyetemben; ki hallatta ezt elejétől fogva,
régtől fogva ki hirdette? Nemde én, az Örökkévaló, és nincs
több Isten rajtam kívül, igazságos és segítő Isten nincs kívülem.
22 Forduljatok hozzám, hogy megsegíttessetek, mind a föld
végei, mert én vagyok az Isten, és nincs más. **23** Magamra
esküdtem, igazság jött ki számból, ige, mely vissza nem tér:
hogy előttem fog meghajolni minden térd, rám fog esküdni
minden nyelv. **24** Csak az Örökkévalóban – úgy szólnak rólam –
van győzelem és hatalom, hozzá jönnek és megszégyenülnek
mind, akik fölgerjedtek ellene. **25** Az Örökkévalóban igazulnak
meg és vele dicsekszenek mind az Izrael magzatjából valók.

46 Meggörnyedt Bél, meggörbül Nebó, bálványképeik az
állatra és baromra kerültek; akiket ti hordoztok, felrakatnak
terhéül az elbágyadt baromnak. **2** Meggörbültek, meggörnyedtek
egyetemben, nem bírták megmenteni a terhet, maguk is fogságba
mentek. **3** Hallgassatok rám, Jákob háza és Izrael házának
egész maradéka, akiket az anyaméhtől fogva felraktam, és
születéstől fogva hordoztam; **4** öregségig is az vagyok, vénségig
is én visellek, én cselekedtem és hordozok, és én viselek és
megmentek. **5** Kivel hasonlítotok engem össze és tesztek
egyenlővé, kivel vettek egybe, hogy hasonlók legyünk? **6** Akik
aranyat ráznak ki az erszényből és ezüstöt mérnek a mérlegen,

ötvöst bérelnek, hogy földolgozza istenné, meghajtják magukat,
le is borulnak. **7** Vállra emelik, hordják, leteszik a maga helyére,
hogy álljon, helyéből el nem mozdul; kiált is hozzá, de nem
felel, szorultságából nem segíti őt ki. **8** Gondoljatok erre és
erősbödjetek, vegyétek szívetekre, ti elpártolók! **9** Gondoljatok
az előbbiekre őskortól fogva: hogy én vagyok Isten és nincs
más, az Isten, és nincs olyan mint én: **10** aki kezdettől fogva
hirdeti a véget és elejétől fogva azokat, amik nem történtek,
aki mondja: tanácsom fönn fog állni és minden akaratomat
megteszem: **11** aki keletről hívja a sast, messze földről tanácsom
emberét; mondottam is, el is hozom, alkottam, meg is teszem.
12 Hallgassatok rám, konok szívűek, akik távol vannak az
igazságtól. **13** Közel hoztam igazságomat, nem távozik az
és segítségem nem késik; majd adok Cziónban segítséget,
Izraelnek dicsőségemet.

47 Szállj le és ülj a porba, Bábelnek szűz leánya, ülj a földre,
trón nélkül, Kaszdim leánya; mert nem fognak többé nevezni
téged gyöngédnek és elkényeztetettnek. **2** Végy malmot és
őrölj lisztet, takard föl fátyolodat, gyűrd föl az uszályt, takard
ki a lábszárt, kelj át folyókon. **3** Takartassék föl szemérmed,
meg is láttassék a gyalázatod; bosszút állok a nem kímélek
embert. **4** Megváltónk, az Örökkévaló, seregek ura az ő neve,
Izrael szentje. **5** Ülj hallgatagon és menj a sötétségbe, Kaszdím
leánya, mert téged többé nem neveznek királyságok úrnőjének.
6 Haragudtam népemre, megszentségtelenítettem birtokomat és
kezedbe adtam azokat; nem juttattál nekik irgalmat, az öregen
nehézzé tetted igádat nagyon. **7** Azt mondtad: örökké úrnő
leszek, úgy hogy nem vetted ezeket szívedre, nem gondoltál a
végére. **8** Most tehát halljad ezt, te elpuhult, ki biztonságban ülsz,

ki azt mondja szívében: én és senki más, nem fogok özvegyként
ülni, nem fogok ismerni gyermektelenséget! **9** Majd jön rád a kettő
egy pillanat alatt, egy napon: gyermektelenség és özvegység;
teljességükben jönnek rád kuruzslásod sokasága, bűvészeted
nagyon számos volta mellett is. **10** Bíztál rosszaságodban, azt
mondtad: nem lát senki: bölcsességed és tudásod az csábított
el téged, és mondtad szívedben: én és senki más. **11** Majd
jön rád veszedelem, melyet nem tudsz elhárítani, és rád dől
balsors, melyet nem tudsz kiengesztelni, és hirtelen jönni fog rád
pusztulás, melyet nem ismersz. **12** Állj csak oda bűvészeteddel
és sok kuruzslásoddal; melyekkel fáradoztál ifjúkorod óta; talán
segíthetsz magadon, talán félelmetes leszel. **13** Belefáradtál sok
tanakodásodba! Álljanak csak elő és segítsenek meg téged az
égnek vizsgálói, akik a csillagokat nézik, újholdanként jelentik
azokat, mik rád jönnek. **14** Íme lettek mint a tarló, tűz égette el
őket, nem mentik meg lelküket a láng hatalmától: nem parázs az
melegedésre, tűz, hogy mellette üljenek. **15** Így jártál azokkal,
akikkel fáradtál; akik veled kereskedtek ifjúkorod óta, kiki a maga
irányában elbujdostak, nem segít meg senki!

48 Halljátok ezt, Jákob háza, ti az Izrael nevén nevezettek és
akik Jehúda vizeiből származtak; akik esküsznek az Örökkévaló
nevére és Izrael Istenét emlegetik – nem igazságban és nem
jogosságban. **2** Mert a szent városról neveztettek és Izrael
Istenére támaszkodtak; Örökkévaló, seregek ura az ő neve! **3**
Az előbbieket régente hirdettem, számból kijöttek és hallattam;
hirtelen megcselekedtem és bekövetkeztek. **4** Mivel tudtam,
hogy kemény vagy és vas-ín a nyakad, homlokod pedig érc. **5**
Hirdettem tehát neked régente, mielőtt bekövetkeznék, hallattam
veled; nehogy azt mondd: bálványom cselekedte azokat, faragott

képem és öntött képem rendelte el. **6** Hallottad, nézd mindannyit,
és ti, nemde hirdetni fogjátok; hallattam veled új dolgokat
mostantól fogva, rejtetteket s amiket nem tudsz. **7** Most létesültek
és nem régente és e nap előtt nem hallottad, ne hogy azt mondd:
hiszen tudtam. **8** Se nem hallottál, se nem tudtál róla, sem
régente nem volt nyitva a füled, mert tudtam, hogy hűtlenül hűtlen
vagy és anyaméhtől fogva elpártolónak neveztek téged. **9** Nevem
kedvéért türtőztetem haragomat és dicsőségemért megfékezem
miattad, hogy ki ne irtsalak. **10** Íme megolvasztottalak, de nem
ezüstképen, megvizsgáltalak a nyomorúság kohójában. **11** A
magam kedvéért, a magam kedvéért teszem, mert hogyan
szentségteleníttetnék meg, és dicsőségemet másnak nem adom.
12 Hallgass rám, Jákob és Izrael én hivatottam: én vagyok az,
én az első, én az utolsó is. **13** Ugyancsak kezem alapította a
földet és jobbom mérte ki az eget, megszólítom őket, előállnak
egyetemben. **14** Gyülekezzetek mindnyájan és halljátok! Ki
hirdette közülük ezeket: akit az Örökkévaló szeret, végezni
fogja akaratát Bábelen és hatalmát Kaszdímon. **15** Én, én
beszéltem, el is hívtam, elhoztam őt és szerencsés lesz az
útján. **16** Közeledjetek hozzám, halljátok ezt: kezdettől fogva
nem titokban beszéltem; amióta van, ott vagyok én! – És most
az Úr, az Örökkévaló küldött engem meg szellemét. **17** Így szól
az Örökkévaló, megváltód, Izrael szentje: Én, az Örökkévaló, a
te Istened, tanítlak téged hasznodra, vezetlek az úton, amelyen
járj. **18** Vajha figyeltél volna parancsolataimra, olyan volna
mint a folyam jóléted és igazságod mint a tenger hullámai; **19**
olyan volna mint a föveny magzatod és tested sarjadékai mint
annak szemecskéi, nem irtatik ki és nem pusztíttatik ki neve én
előlem. **20** Menjetek ki Bábelből, szökjetek Kaszdímból, ujjongás

hangjával hirdessétek, hallassátok ezt, vigyétek ki a föld végéig;
mondjátok: Megváltotta az Örökkévaló az ő szolgáját, Jákobot;
21 és nem szomjaztak mikor pusztaságokban vezette őket,
vizeket a sziklából ömlesztett nekik: hasított sziklát és folytak
vizek. 22 Nincs béke, úgymond az Örökkévaló, a gonoszok
számára!

49 Hallgassatok rám, szigetek és figyeljetek, nemzetek
messziről: Az Örökkévaló az anyaméhtől fogva hívott engem,
anyám testétől fogva emlegette nevemet. 2 Szájamat éles
karddá tette, kezének árnyékában rejtegetett engem; simított
nyíllá tett, tegzében elrejtett. 3 És mondta nekem: Szolgám
vagy, Izrael te, akivel dicsőítem magamat. 4 Én pedig azt
mondtam: Hiába fáradoztam, és semmiségért és hiábavalóságért
fogyasztottam erőmet, ámde jogom az Örökkévalónál van és
munkabérem Istenemnél. 5 És most mondta az Örökkévaló,
ki anyaméhtől fogva alkotott engem a maga szolgájává, hogy
Jákobot hozzá térítsem és hogy Izrael hozzá gyülekezzék – s én
dicső vagyok az Örökkévaló szemében és az Istenem lett az
erősségem – 6 azt mondta: csekély az, hogy nekem szolgám
légy, hogy föltámaszd Jákob törzseit és hogy Izrael megőrzötteit
visszatérítsed; tehát teszlek nemzetek világosságává, hogy
segítségem a föld végéig érjen! 7 Így szól az Örökkévaló, Izrael
megváltója, szentje, ahhoz, kit lélek megvet, nemzet megutál, az
uralkodók szolgájához: Királyok látják és fölkelnek, fejedelmek és
leborulnak az Örökkévaló kedvéért, aki hűséges, Izrael szentéért,
aki téged kiválasztott. 8 Így szól az Örökkévaló: A kegy idejében
meghallgatlak és az üdv napján megsegítlek, megóvlak és nép
szövetségévé teszlek, hogy föltámassz országot és birtokba adj
elpusztult birtokokat; 9 hogy mondjad foglyoknak: menjetek ki, a

sötétségben levőknek: mutatkozzatok. Az utakon fognak legelni,
minden hegycsúcson a legelőjük; **10** nem éheznek és nem
szomjaznak, nem veri őket délibáb és nap, mert irgalmazójuk
vezeti őket és vízforrások felé vezérli. **11** És mind a hegyeimet
úttá teszem és országutaim emelkednek. **12** Íme, ezek messziről
jönnek és íme azok északról és nyugatról és amazok a Színim
országából. **13** Ujjongjatok egek és vigadj föld, és ujjongásra
fakadjatok hegyek, mert megvigasztalta az Örökkévaló az ő
népét és szegényeinek irgalmaz. **14** De azt mondta Czión:
Elhagyott az Örökkévaló engem és az Úr megfeledkezett rólam!
15 Vajon megfeledkezik-e az asszony a kisdedéről, hogy nem
irgalmazna méhe fiának? Ezek is megfeledkeznek, de én
nem feledkezem meg rólad. **16** Lám, tenyereimre vésztelek,
falaid mindig előttem vannak. **17** Idesiettek fiaid, rombolóid és
pusztítóid eltávoznak belőled. **18** Emeld föl szemeidet köröskörül
és nézd: mindnyájuk összegyűltek, hozzád jöttek el; ahogy élek,
úgymond az Örökkévaló, mindnyájukat mint ékszert öltöd fel és
felkötöd, mint a menyasszony. **19** Mert romjaid és pusztulásaid
és rombolt országod – bizony most szűk lesz a lakónak és
eltávolodnak megsemmisítőid. **20** Még fogják mondani füleid
előtt gyermektelenséged fiai: szűk nekem a hely, menj odébb,
hogy ülhessek. **21** Azt mondod majd szívedben: ki szülte nekem
ezeket, hisz én gyermektelen és meddő voltam, számkivetett és
bolyongó, és ezeket ki nevelte; lám én egyedül maradtam, ezek
honnan valók? **22** Így szól az Úr az Örökkévaló: Íme fölemelem
a nemzetek felé kezemet és a népek felé magasra tartom
zászlómat; és elhozzák fiaidat ölben és leányaidat vállon viszik.
23 És királyok lesznek ápolóid és fejedelemnőik dajkáid, arcukkal
földre borulnak előtted és lábaid porát nyalják; és megtudod,

hogy én vagyok az Örökkévaló, én, ki által nem szégyenülnek
meg, akik bennem reménykednek. **24** Vajon elveszik-e a hőstől
a ragadmányt, avagy győztesnek a foglyai megmenekülnek-e?
25 Mert így szól az Örökkévaló: hősnek a foglyait is elveszik és
zsarnoknak ragadmánya megmenekül; pörlődd el majd pörölök
én és fiaidat én segítem meg. **26** Szorongatóiddal megetetem
önnön húsukat, és mint musttól önnön vérüktől részegednek
meg; és megtudja minden halandó, hogy én, az Örökkévaló,
vagyok a segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa.

50 Így szól az Örökkévaló: hol van anyátok válólevele, mellyel
elküldöttem, vagy ki az hitelezőim közül, kinek eladtalak
benneteket? Lám bűneitekért eladattatok és bűntetteitekért
elküldetett anyátok. **2** Miért jöttem és nem volt senki, szólítottam
és nem felelt senki? Vajon rövid lett-e már a kezem a megváltásra,
avagy nincs-e erő bennem a megmentésre? Lám dorgálásommal
kiszárasztom a tengert, teszek folyókat pusztává, megbűzhödik
a haluk víznek híján és meghal a szomjúságtól. **3** Sötétségbe
öltöztetem az egeket és zsákot teszek ruhájukká. **4** Az Úr, az
Örökkévaló, tanultak nyelvét adta nekem, hogy tudjam fölsegíteni
a bágyadtat szóval; fölkelti, reggelenként fölkelti fülemet, hogy
hallgassak rá, mint a tanultak. **5** Az Úr, az Örökkévaló megnyitotta
fülemet, én meg nem voltam engedetlen, hátra nem húzódtam. **6**
Hátamat odaadtam az ütőknek és orcáimat a tépőknek, arcomat
nem rejtettem el gyalázásoktól és köpéstől. **7** De az Úr, az
Örökkévaló segít rajtam, azért nem szégyenültem meg, azért
olyanná tettem arcomat, mint a kova, és tudtam, hogy nem
vallok szégyent. **8** Közel van az én igazolóm, ki pörölhet velem?
Álljunk elő együtt! Ki az én ellenfelem? Lépjen ide hozzám! **9**
Lám az Úr, az Örökkévaló segít nekem; ki az, ki engem elítélne?

Lám, mindnyájuk elkopnak mint a ruha, moly eszi meg őket. **10**
Ki van közületek istenfélő, aki hallgat szolgájának szavára? Aki
sötétségben járt és nem volt számára fény, bízzék az Örökkévaló
nevében és támaszkodjék Istenére. **11** Lám mindnyájatok tüzet
gyújtók, lángnyilakkal fegyverkezők, menjetek tüzetek hevébe és
a lángnyilakba, melyeket meggyújtottatok! Az én kezemből lett
ez nektek, fájdalomra feküsztök le.

51 Hallgassatok rám, igazságra törekvők, az Örökkévalót
keresők, tekintsetek a sziklára, amelyből vágattatok és a kút
nyílására, melyből vájattatok. **2** Tekintsetek Ábrahámra atyátokra
és Sárára, aki szült benneteket, mert egymagát őt hívtam,
megáldottam és megsokasítottam. **3** Mert megvigasztalta az
Örökkévaló Cziónt, megvigasztalta mind a romjait s pusztáját
olyanná tette, mint az Éden és sivatagát olyanná, mint az
Örökkévaló kertje; vígság és öröm találtatik benne, hálaszó
és dalnak hangja. **4** Figyeljetek rám, népem, és nemzetem,
rám hallgassatok; mert tanítás ered tőlem és törvényemet a
népek világosságául helyezem el. **5** Közel van az igazságom,
megindult az üdvöm és karjaim népek fölött ítélnek; bennem
szigetek remélnek és káromra várakoznak. **6** Emeljétek fel az
égre szemeiteket és tekintsetek a földre alant, mert az egek mint
a füst elmállanak és a föld mint a ruha elkopik, lakói pedig mint a
szúnyog meghalnak; de segítségem örökké tart és igazságom
nem törik meg. **7** Hallgassatok rám, igazságot ismerők, nép,
akiknek szívében van az én tanom: ne féljetek az emberek
gyalázatától és szidalmazásaiktól ne rettegjetek. **8** Mert mint
a ruhát megeszi őket a moly és mint a gyapjút megeszi őket
a szú; de igazságom örökké tart és segítségem nemzedékről
nemzedékre. **9** Ébredj, ébredj, ölts erőt, Örökkévaló karja

te, ébredj, mint a hajdan napjaiban, az ősidők korszakaiban!
Nemde te vagy az, aki levágta Ráhábot, átszúrta a sárkányt;
10 nemde te vagy az, aki megszárította a tengert, a nagy
mélység vizeit, ki a tenger fenekét úttá tette, hogy átvonuljanak
a megváltottak. **11** És az Örökkévaló kiváltottjai visszatérnek és
eljutnak Cziónba ujjongással, örökké tartó örömmel a fejükön;
vígságot és örömet érnek el, eltűnnek bánat és sóhaj. **12** Én, én
vagyok a vigasztalótok; ki vagy, hogy félsz embertől, kinek halnia
kell, és emberfiától, ki fűként adatik oda; **13** és megfeledkeztél
az Örökkévalóról, ki az alkotód, kiterjesztője az egeknek és
megalapítója a földnek, és remegtél folyton, egésznap, a
szorongatónak dühétől, amint célzott, hogy megrontson téged
– de hol a szorongatónak dühe? **14** A görnyedező hamar
felszabadul, nem hal meg a sírba szállva, és kenyere nem
hiányzik. **15** Hisz én az Örökkévaló vagyok, a te Istened,
ki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló,
seregek ura az ő neve; **16** szádba tettem szavaimat és kezem
árnyékával betakartalak, hogy megplántáljam az egeket és
megalapítsam a földet és azt mondjam Cziónnak: népem vagy!
17 Ébredezz, ébredezz, kelj föl Jeruzsálem, aki megittad az
Örökkévaló kezéből haragjának serlegét, a támolygás öblös
serlegét megittad, kiszíttad. **18** Nincs ki vezetné őt mind a fiak
közül, kiket szült; nincs, ki megfogná kezét mind a fiak közül,
kiket fölnevelt. **19** Kettő esett meg rajtad, ki szán meg téged? A
pusztulás és romlás, az éhség és kard, miképpen vigasztaljalak
meg? **20** Fiaid elájultak, hevertek minden utca sarkán, mint a
hálóba jutott zerge, megtelten az Örökkévaló haragjával, Istened
dorgálásával. **21** Ezért halljad csak ezt szegény te és ittasodott,
de nem bortól! **22** Így szól Urad, az Örökkévaló és Istened,

aki viszi népének ügyét: íme kivettem kezedből a támolygás
serlegét, haragom öblös serlegét nem fogod inni többé. 23
Hanem teszem megbántóid kezébe, kik azt mondták lelkednek:
hajolj le, hogy átjárjunk rajta; és te olyanná tetted hátadat, mint a
föld és mint az utca az átjáróknak.

52 Ébredj, ébredj, öltsd fel erődet Czión, öltsd fel díszes
ruháidat, Jeruzsálem, a szent város, mert már többé nem jön
beléd körülmetéletlen s tisztátalan. 2 Rázd ki magadat a porból,
kelj föl, ülj le Jeruzsálem, oldd le magadról nyakad kötelékeit,
Czi ónnak fogoly leánya. 3 Mert így szól az Örökkévaló: Ingyen
adattatok el és nem pénzen fogtok megváltatni. 4 Mert így
szól az Úr, az Örökkévaló: Egyiptomba ment le népem azelőtt,
hogy ott tartózkodjék Assúr semmiért nyomorgatta. 5 Most
pedig, mi dolgom itt, úgymond az Örökkévaló, hogy elvétetett
népem ingyen? Uralkodói tombolnak, úgymond az Örökkévaló,
és folyton egésznap káromoltatik a nevem. 6 Ezért megismeri
népem a nevemet, igenis ama napon, hogy én, az aki szólt,
íme itt vagyok! 7 Mi kedvesek a hegyeken a hírhozónak lábai,
ki békét hirdet, jót hoz hírül, segítséget hirdet, azt mondja
Czi ónnak: király lett az Istened! 8 Hallga, őreid fölemelték
hangjukat, egyetemben ujjonganak, mert szemtől szembe
látják, amint visszatér az Örökkévaló Czi ónba. 9 Ujjongva
fakadjatok egyetemben, Jeruzsálem romjai, mert megvigasztalta
az Örökkévaló az ő népét, megváltotta Jeruzsálemet, 10 Feltűrte
az Örökkévaló szent karját mind a nemzetek szeme láttára; és
látni fogják mind a föld végei Istenünk segítségét. 11 Távozzatok,
távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalant ne érintsetek;
vonuljatok ki belőle, tisztálkodjatok, az Örökkévaló edényeinek
vivői! 12 Mert nem sietséggel fogtok kivonulni és nem futással

fogtok elmenni: mert előttetek megy az Örökkévaló és bezárja a
menetet Izrael Istene. **13** Íme, boldogulni fog az én szolgám,
fölmagasodik, fölemelkedik és magas lesz nagyon. **14** Valamint
eliszonyodtak rajtad sokan – annyira eltorzított, nem is emberi
volt az ábrázata és alakja nem olyan mint az ember fiaié – **15**
akképpen megdöbbent sok nemzetet, miatta királyok zárják el
szájukat; mert a mi nem beszéltetett el nekik, azt látták, és amit
nem hallottak, azt észlelték.

53 Ki hitt a mi hírünknek, és az Örökkévaló karja kiben
nyilvánult? **2** Felnevekedett előtte mind a csemete, és mint
gyökér elszikkadt földből, sem alakja neki, sem dísze; nézzük,
de nincs ábrázata, hogy megkedvelnék. **3** Megvetett és az
emberek elhagyatottja, fájdalmak embere és betegség meghittje;
és mint aki elől elrejtik az arcot, megvetett, és nem tekintettük. **4**
De bizony a mi betegségeinket ő viselte és a mi fájdalmainkat
ő hordozta, pedig mi őt tekintettük sújtottnak, Istentől vertnek
és nyomorgatottnak; **5** megsebzett volt a mi bűntetteinktől,
összezúzott a mi bűneinktől, jólétünkre való fenyítés volt rajta és
az ő sebei által nekünk lett gyógyulás. **6** Mindannyiunk mint a
juhok tévelyegtünk, kiki a maga útjára fordultunk; az Örökkévaló
pedig őt illette mindnyájunk bűnével. **7** Szorongattatott, míg ő
megalázta magát és nem nyitotta ki száját, mint a bárány, mely
levágásra vitetik és mint a juh, mely nyírói előtt elnémul; nem
nyitotta ki száját. **8** Elnyomás által és ítélet által elragadtatott,
kortársai közt pedig ki gondol arra, hogy kivágatott az élők
országából: népem bűntette miatt ő sújtatott? **9** Gonoszok mellé
tették a sírját és gazdag mellé halálában, noha nem követett el
erőszakot és nem volt álnokság a szájában. **10** De az Örökkévaló
akarta őt összezúzni, szenvedtetni: ha lelke bűnáldozattá teszi

magát, látni fog magzatot, hosszú életű lesz, és az Örökkévaló
akarata sikerül kezében. **11** Lelkének fáradalmából fog látni,
jóllakni; megismerésével visz igazságra az igaz, az én szolgám,
sokakat és bűneiket ő hordozza. **12** Ezért kiosztok neki a
sokak közt és hatalmasokkal osztja a zsákmányt, azért, hogy
odaengedte halálra lelkét és bűnösökhöz számíttatta magát
pedig ő sokaknak a vétkét viselte és a bűnösökért közbenjárt.

54 Ujjongj, te magtalan, ki nem szült, fakadj ujjongásra és
vigadj, aki nem vajúdott, mert többen vannak az elhagyatottnak
gyermekei, mint a férjezettnek gyermekei, mondja az Örökkévaló.
2 Tágítsd ki sátrad helyét, hajlékaid szőnyegeit nyújtsák ki,
ne gátold meg; hosszabbítsd meg köteleidet és szögeidet
erősítsd meg. **3** Mert jobbra és balra fogsz kiterjeszkedni, és
magzatod nemzeteket fog elűzni és elpusztult városokat be
fognak népesíteni. **4** Ne félj, mert nem fogsz megszégyenülni,
ne pirulj, mert nem leszel gyalázattá; mert ifjúkorod szégyenét el
fogod felejteni és özvegykorod gyalázatára nem fogsz többé
emlékezni. **5** Mert férjed az alkotód, az Örökkévaló, a seregek ura
az ő neve, és megváltód Izrael szentje, az egész föld Istenének
neveztetik. **6** Mert mint elhagyott és megbántott lelkű asszonyt
hívott téged az Örökkévaló és mint ifjúkori feleséget, hogyha
megvettetett, mondja Istened. **7** Rövid pillanatra elhagytalak,
de nagy irgalommal összegyűjtlek majd. **8** Áradó haragban
egy pillanatra elrejtettem előtted arcomat, de örökké tartó
szeretettel irgalmazok neked, mondja megváltód, az Örökkévaló.
9 Mert olyan ez nekem, mint Nóé vizei: ahogy esküdtem, hogy
Nóé vizei többé nem árasztják el a földet, úgy esküdtem,
hogy nem haragszom többé rád és nem dorgállak meg. **10**
Mert a hegyek megmozdulnak és a dombok meginognak, de

szeretetem tőled nem mozdul el, és békém szövetsége nem
inog meg, mondja irgalmazód, az Örökkévaló. **11** Szegény
te, szélhányatott, megvigasztalatlan, íme fénymázba rakom
köveidet és zafírokkal alapítlak meg. **12** És teszem rubinttá
ormaidat és kapuidat karbunkuluskövekké, és egész határodat
drágakövekké. **13** És mind a fiaid az Örökkévaló tanítványai, és
sok lesz fiaidnak békéje. **14** Igazság által szilárdulsz meg, távol
lesz a nyomorgatástól, mert nem kell félned, és a rettegéstől,
mert nem közeledik hozzád. **15** Ha seregelve sereglenek, nem
tőlem való ez; aki sereglik ellened, elbukik rajtad. **16** Íme én
teremtettem kovácsot, aki megfújja a szén tüzét és előhoz
szerszámot művéhez; és én teremtettem pusztítót a rontásra. **17**
Minden szerszám, mely ellened alkottatik, nem fog beválni, és
minden nyelvet, mely ítéletre támad ellened, elkárhoztatsz: ez
az Örökkévaló szolgáinak birtoka és igazságuk tőlem, úgymond
az Örökkévaló.

55 Oh, mind aki szomjúhozik, jöjjetek a vízre, az is, kinek
nincs pénze; jöjjetek, vegyetek gabonát és egyetek, jöjjetek,
vegyetek gabonát pénz nélkül, és díj nélkül bort és tejet. **2** Minek
mérnétek le ezüstöt nem kenyérért és szerzeményteket azért,
amivel nem laktok jól? Hallgatva hallgassatok rám, hogy jót
egyetek, és kövérségben gyönyörködjék lelketek. **3** Hajlítsátok
fületeket és jöjjetek hozzám, halljátok, hogy föléledjen lelketek,
hadd kössek veletek örökké tartó szövetséget, a Dávidnak
jutott maradandó kegyeket. **4** Lám, népek tanújává tettem őt,
fejedelemmé és népek parancsolójává. **5** Lám, nemzetet, melyet
nem ismersz, hívni fogsz és nemzet, mely téged nem ismer,
hozzád fog sietni, az Örökkévaló, a te Istened kedvéért és
Izrael szentéért, mert megdicsőített téged. **6** Keressétek az

Örökkévalót, midőn megtaláltatja magát, hívjátok, midőn közel
van. 7 Hagyja el a gonosz az útját és a jogtalanság embere
gondolatait; térjen vissza az Örökkévalóhoz, hogy irgalmazzon
neki, és Istenünkhöz, mert sokat bocsát meg. 8 Mert az én
gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én
útjaim, úgymond az Örökkévaló. 9 Mert miként magasabbak
az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim a ti
útjaitoknál és gondolataim a ti gondolataitoknál. 10 Mert valamint
leszáll az eső és a hó az égből és oda vissza nem tér, hanem ha
megáztatta a földet és megtermékenyítette és sarjasztóvá tette,
és magot ad a magvetőnek és kenyeret az evőnek: 11 olyan lesz
az én igém, mely számból ered, nem tér hozzám vissza üresen,
hanem ha megcselekedte amit akartam és sikert ér abban, amire
küldtem. 12 Mert örömmel fogtok kivonulni és békében fogtok
vezettetni; a hegyek és a dombok ujjongásra fakadnak előttetek,
mind a mezőnek fái összecsapják tenyerüket. 13 A tüskebokor
helyett ciprus terem, a csalán helyett mirtus terem; és lesz az
Örökkévalónak dicsőségül, örök jelül, mely ki nem írtatik.

56 Így szól az Örökkévaló: Őrizzétek meg a jogot és
cselekedjetek igazságot; mert közel van az én segítségem,
hogy eljöjjön és igazságom, hogy megnyilvánuljon. 2 Boldog a
halandó, aki ezt cselekszi és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik,
ki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse és
megőrzi kezét, hogy semmi rosszat ne cselekedjék. 3 És ne
mondja az idegen, ki az Örökkévalóhoz csatlakozott, mondván: el
fog engem különíteni az Örökkévaló az ő népétől; és ne mondja
a herélt: lám én száraz fa vagyok. 4 Mert így szól az Örökkévaló
a heréltekről, akik megőrzik szombatjaimat és azt választják,
amiben kedvet találok és ragaszkodnak szövetségemhez. 5

Adok nekik házamban és falaim közt emléket és nevet, jobbat
fiaknál és leányoknál, örökké tartó nevet adok neki, mely ki nem
írtatik. 6 Az idegenek pedig, akik csatlakoztak az Örökkévalóhoz,
hogy őt szolgálják és hogy szeressék az Örökkévaló nevét, lévén
neki szolgáivá, mindenki, aki megőrzi a szombatot, hogy meg
ne szentségtelenítse, és akik ragaszkodnak szövetségemhez
– 7 elviszem őket szent hegyemhez és megörvendeztetem
imaházamban, égőáldozataik és vágóáldozataik kedvességül
lesznek oltáromon, mert házam imaháznak fog neveztetni
mind a népek számára. 8 Úgymond az Úr, az Örökkévaló,
összegyűjtője Izrael elszórtjainak; összegyűjtők még hozzája,
az ő összegyűjtötteihez. 9 Minden vadja a mezőnek, jöjjetek
falni, minden vad az erdőben! 10 Őrei vakok valamennyien,
mit sem tudnak, mindnyájan néma kutyák, nem tudnak ugatni;
álmodozva hevernek, szeretnek szunnyadozni. 11 És a kutyák
erős vágyúak, nem tudnak betelni, és maguk a pásztorok nem
tudnak ügyelni; mindnyájan útjukra fordultak, kiki nyereségére
egytől-egyig. 12 Jertek, hadd hozok bort, hadd igyunk részegítőt;
és olyan mint ez lesz a holnapi nap, nagy, felette bőséges.

57 Az igazságos elveszett és senki sem veszi szívére; és a
kegyes emberek elragadtatnak és nincs ki arra ügyel, hogy a
rosszaság miatt ragadtatott el az igazságos. 2 Betér békében,
nyugosznak fekvőhelyeiken, az egyenességben járók. 3 Ti pedig
közeledjetek ide, boszorkánynő fiai, magzatja házasságtörőnek
és paráználkodó nőnek. 4 Ki felett gyönyörködtök, ki ellen
tátjátok fel szájatokat, öltitek ki nyelveteket? Hiszen ti vagytok
a bűn szülöttjei, a hazugság magzata! 5 Akik hevültök a
tölgyfánál, minden zöldellő fa alatt, kik levágjátok a gyermekeket
a völgyekben, a sziklák hasadékai alatt. 6 A völgy sima köveiben

van a te részed, azok, azok a te sorsod; nekik is töltöttél
öntőáldozatot, mutattál be lisztáldozatot: vajon ezek mellett
megnyugodhatom-e? **7** Magas és emelkedett hegyre tetted
fekvőhelyedet, fel is mentél oda, vágni vágóáldozatot. **8** S az
ajtó és a félfa mögé tetted emlékjeledet, mert eltávolodva tőlem
kitakartad magadat és fölszálltál, kiszélesítetted fekvőhelyedet
és magadhoz szegődtettél közülük, szeretted hálásukat, helyet
szemléltél ki. **9** És járultál a királyhoz olajjal és megsokasítottad
kenőszereidet; küldözgetted követeidet messzire és mélyen
egész az alvilágig. **(Sheol h7585)** **10** Sok utadtól elfáradtál, nem
mondtad: hiába! kezed életét tapasztaltad, azért nem éreztél
bajt. **11** Hát kitől aggódtál és féltél, hogy hazudoztál és rólam
meg nem emlékeztél, nem vetted szívedre? Nemde, én hallgatok
és régtől fogva, tehát nem félsz tőlem! **12** Én majd hirdetem
igazságodat, de a te műveid – azok nem használnak neked. **13**
Midőn kiáltasz, mentsenek meg összegyűjtött bálványaid! De
mindnyájukat elviszi a szél, elragadja a lehelet; de aki bennem
keres menedéket, bírni fogja az országot és elfoglalni szent
hegyemet. **14** Így szól: Töltsetek föl, töltsetek föl, törjetek utat,
vegyetek el gáncsot népem útjából. **15** Mert így szól a magas és
fenséges, aki örökké székel, Szent az ő neve: magasságban
és szentségben székelek, s a lesújtottnál és alázatos lelkűnél
is, hogy felélesszem az alázatosak lelkét és hogy felélesszem
a lesújtottak szívét. **16** Mert nem örökké pörölök, és nem
mindétig haragszom, mert elepedne előttem a szellem, meg
a lelkek, melyeket én alkottam. **17** Kapzsiságánál; bűne miatt
haragudtam, vertem őt elrejtve színemet és haragudtam; de ő járt
elpártoltan szívének útján. **18** Útjait láttam és meggyógyítom őt;
majd vezetem és juttatok vigasztalást neki és gyászolóinak. **19**

Megteremtem az ajkak gyümölcsét: béke, béke a távollevőnek és
a közellevőnek, mondta az Örökkévaló, én őt meggyógyítom. **20**
De a gonoszok olyanok mint a felkavart tenger; mert lecsillapodni
nem tud és vizei fölkavartak iszapot és sarat. **21** Nincs béke,
mondta az Istenem, a gonoszok számára.

58 Kiálts tele torokkal, ne tartsd vissza, mint a harsona emeld
fel hangodat; mondd meg népemnek bűntettüket és Jákob
házának vétkeiket. **2** Pedig engem nap nap után keresnek és
útjaim megismerését kívánják; mint oly nemzet, mely igazságot
hirdet és Istenének törvényét nem hagyta el, kérdeznek tőlem
igaz törvényeket, Isten közelségét kívánják. **3** Miért böjtöltünk és
te nem láttad, sanyargattuk lelkünket és te nem tudod? Lám,
böjtötök napján dologra találtok és mind a munkáitokat sürgetitek.
4 Lám, pörre és civódásra böjtöltök, és arra, hogy üssetek a
gonoszság öklével; nem böjtöltök e napon, hogy szavatokat a
magasságba hallassátok. **5** Vajon ilyen legyen-e a böjt, melyet
kedvelek, a nap, melyen az ember sanyargatja lelkét? Vajon
arra, hogy mint a nád hajlítsa fejét és zsákot meg hamut terítsen
ki? Vajon ezt nevezed-e böjtnek és kedvesség napjának az
Örökkévaló részére? **6** Nemde ez a böjt, melyet kedvelek:
feloldani a gonoszság bilincseit, kibontani a járom köteleit
és szabaddá bocsátani a szorongatottakat és hogy minden
jármot széttéptek. **7** Nemde, hogy megszeged az éhezőnek
kenyeredet és bujdosó szegényeket beviszel a házba; midőn
meztelent látsz, betakarod és véredtől el nem húzódsz. **8** Akkor
fölhasad, mint a hajnal, világosságod és gyógyulásod gyorsan
sarjadzik; és jár előtted igazságod, az Örökkévaló dicsősége
kisér téged. **9** Akkor kiáltasz és az Örökkévaló felel, fohászkodsz
és ő azt mondja: itt vagyok, ha majd eltávolítasz közepedből

jármot, ujjnak kinyújtását és jogtalanság beszélését; **10** és
odaadod az éhezőnek lelkedet és sanyargatott lelket jóllakatsz:
akkor feltündöklik a sötétségben világosságod és homályod
olyan lesz, mint a dél. **11** Vezetni fog téged az Örökkévaló
mindig s jóllakatja száradt tájakon lelkedet, csontjaidat pedig
megerősíti; olyan lesz, mint a megázott kert, és mint vízforrás,
melynek vizei nem hazudoznak. **12** És belőled valók felépítenek
őskori romokat, múlt nemzedékek alapjait feltámasztod; és így
neveznek téged: résnek a falazója, aki ösvényeket helyreállít,
hogy lakni lehessen. **13** Ha visszavonod a szombattól lábadat,
hogy nem végzed dolgaidat szent napomon, hanem gyönyörnek
nevezed a szombatot, tiszteltnek az Örökkévaló szent napját és
megtiszteled, hogy nem végzed útjaidat, nem keresed ügyedet
és szót nem beszélsz róla: **14** akkor gyönyörködni fogsz az
Örökkévalóban, hajtani engedlek a föld magaslatain és enned
engedem Jákob atyádnak örökségét – mert az Örökkévaló szája
beszélt.

59 Lám, nem rövid az Örökkévaló keze, hogy nem segíthetne,
és nem nehéz a füle, hogy nem hallana. **2** Hanem bűneitek
választottak el benneteket Istentektől és vétkeitek elrejtetik
vele arcát tőletek, úgy hogy nem hall. **3** Mert kezeitek
vérrel mocskíttattak be és ujjaitok bűnnel, ajkaitok hazugságot
beszéltek, nyelvetek álnokságot szól. **4** Senki sem hirdet
igazságot, senki sem száll ítéletre hűséggel; bíznak a
semmiségben, és beszélnek hiábavalóságot, fogannak bajt
és szülnek jogtalanságot. **5** Baziliszk tojásokat költöttek ki
és pókhálókat szőnek, aki tojásaikból eszik, meghal, s ami
kitiportatik, viperának kel ki. **6** Hálóik nem válnak ruhává és nem
takaróznak műveikkel; műveik jogtalanság művei és erőszak

tette van kezeikben. **7** Lábaik rosszra futnak, és sietnek ártatlan
vért ontani, gondolataik jogtalanság gondolatai, pusztulás és
romlás pályáikon. **8** A béke útját nem ismerik, nincs jog a
nyomdokaikban, az ő ösvényeiket elferdítették, bárki rálép, nem
ismer békét. **9** Azért eltávolodott tőlünk a jog és nem ér utol
bennünket az igazság; remélünk világosságot és íme sötétség,
fényességet – homályosságban járunk. **10** Tapogatnunk kell, mint
a vakok a falat és mint a világtalanok tapogatózunk, megbotlunk
délben, mint alkonyatkor, az egészségesek között, mint a holtak.
11 Morgunk mint a medvék mindnyájan, és mint a galambok
búgva búgunk, remélünk jogot, de nincs, segítséget eltávolodott
tőlünk. **12** Mert megsokasodtak előtted a mi bűntetteink és
vétkeink vallottak ellenünk, mert bűntetteink velünk vannak és
bűneink – ismerjük azokat. **13** Elpártoltunk és megtagadtuk az
Örökkévalót, elhúzódtunk Istenünk mellől, beszéltünk elnyomást
és elszakadást, fogantunk és kiejtettünk szívünkből hazug
szavakat. **14** Így hátraszoríttatott a jog és az igazság távolról áll,
mert megbotlott a piacon az igazmondás és az egyenesség be
nem jöhet. **15** És hiányzóvá lett az igazmondás és aki távozik a
rossztól, kifosztódik; látta az Örökkévaló és rossznak tetszett
szemeiben, hogy nincs jog. **16** Látta, hogy nincs senki, bámult,
hogy nincs közbenjáró; tehát segített neki a karja és igazsága
– az támogatta. **17** És felöltött igazságot mint páncélt és a
segítség sisakja a fején; felöltötte a bosszú ruháit öltözetül
és magára vette mint köpenyt a buzgalmat. **18** Cselekedetek
szerint azok szerint fizet: haraggal elleneinek, cselekedetet
ellenségeinek, a szigeteknek cselekedetet fizet meg. **19** És félni
fogják nyugat felől az Örökkévaló nevét és napkelet felől az ő
dicsőségét, mert jön mint a szűk folyam, melyet az Örökkévaló

szele hajt. **20** És jön Czión számára megváltó és a bűntől
megtérők számára Jákóbban, úgymond az Örökkévaló. **21**
Én pedig – ez a szövetségem velük, mondja az Örökkévaló:
szellemem, mely rajtad van és szavaim, melyeket szádba tettem,
nem mozdulnak el szádból és magzatod szájából és magzatod
magzatjának szájából, mondja az Örökkévaló, mostantól fogva
mindörökké.

60 Fel, világosodjál meg, mert eljött a te világosságod és
az Örökkévaló dicsősége feltündöklött fölötted. **2** Mert íme
sötétség borítja a földet és sűrű köd a népeket, de te fölötted
feltündöklött az Örökkévaló és dicsősége megláttatik fölötted. **3**
És nemzetek járnak majd világosságodnál és királyok tündöklésed
fényénél. **4** Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd: mindannyian
összegyűltek, hozzád jöttek; fiaid távolról jönnek és leányaid
karon vitetnek. **5** Azután látni fogod és földerülsz, remeg
és tágul szíved, mert feléd fordíttatik a tenger gazdagsága,
a nemzetek vagyona hozzád jön. **6** Tevék csapata borít el
téged, Midján és Éfa tevecsikói, mindannyian Sábából jönnek,
aranyat és tömjént visznek és az Örökkévaló dicséreteit adják
hírül. **7** Mind a Kédár juhai hozzád sereglenek össze, Nebájót
kosai szolgálnak téged; feljutnak kedvességül oltáromra, és
dicsőséges házamat megdicsőítem. **8** Kik ezek, kik mint a
felhők repülnek és mint a galambok dúcaikhoz? **9** Mert engem
remélnek a szigetek és Tarsis hajói legelőbb, hogy a távolról
elhozzák fiaidat, ezüstjük és aranyuk velük van, az Örökkévaló a
te Istened nevének és Izrael szentjének, mert megdicsőített
téged. **10** És fölépítik majd idegenek falaidat, és királyaik
szolgálnak téged, mert haragomban vertelek, és kegyelmemben
irgalmazok neked. **11** És nyitva állnak kapuid mindig, nappal

és éjjel nem záratnak be, hogy bevigyék hozzád a nemzetek
vagyonát és vezetve az ő királyaikat. **12** Mert az a nemzet és az
a királyság, melyek nem szolgálnak téged, elvesznek, és a népek
pusztulva pusztulnak el. **13** A Libanon dísze hozzád jön, ciprus,
jegenye és fenyő egyetemben, hogy megdicsőítsem szentélyem
helyét, hogy lábaim helyét megdíszítsem. **14** És mennek
hozzád meggörnyedten sanyargatóid fiai, és leborulnak lábaid
talpához mind a te káromlóid és így neveznek téged: Örökkévaló
városa, Izrael szentjének Ciónja. **15** Ahelyett, hogy elhagyott
és gyűlölt voltál és senki nem járt feléd, örök büszkeséggé
teszlek, nemzedék meg nemzedék vígságává. **16** Szopni fogod
nemzetek tejét és királyok emlőjét fogod szopni; és megtudod,
hogy én az Örökkévaló vagyok segítőd és megváltód, Jákob
hatalmasa. **17** A réz helyett aranyat hozok, a vas helyett ezüstöt
hozok, a fa helyett rezet és a kő helyett vasat; és hatóságoddá
a békét teszem, felügyelőiddé az igazságot. **18** Nem hallatik
többé erőszak országodban, pusztulás és romlás határaidban,
és nevezed a segítséget falaidnak és kapuidnak a dicsőséget!
19 Nem lesz többé neked a nap világosságul nappal, és fényül
a hold nem világít neked; hanem lesz neked az Örökkévaló
örök világosságul és Istened dicsőségedül. **20** Nem áldozik
le többé napod és holdod nem tűnik le; mert az Örökkévaló
lesz neked örök világosságul és betelnek gyászod napjai. **21**
Néped pedig – valamennyien igazak, örökre fogják bírni az
országot, ültetvényeim csemetéje, kezeim műve a magam
megdicsőítésére. **22** A kicsiny ezerré lesz és a csekély hatalmas
nemzetté; én az Örökkévaló a maga idejében megsiettetem.

61 Az Úrnak, az Örökkévalónak szelleme rajtam van, mivelhogy
fölkent engem az Örökkévaló, hogy hírt hozzak az alázatosaknak,

küldött engem, hogy bekötözzem a megtört szívűeket, hogy
hirdessek foglyoknak szabadságot és megbilincselteknek
kiszabadulást; **2** hogy hirdessem az Örökkévaló kegyének évét
és az Istenünk bosszú napját, hogy megvigasztaljak minden
gyászolót; **3** hogy nyújtsak Czión gyászolóinak, hogy adjak nekik
díszt hamu helyett, vígság olaját gyász helyett, dicsőség palástját
elborult lélek helyett, és majd nevezik őket az igazság tölgyeinek,
az Örökkévaló ültetvényének, hogy magát megdicsőítse. **4** És
felépítik az őskor romjait, az elődök pusztult helyeit föltámasztják,
megújítják a romba dőlt városokat, nemzedék meg nemzedék
elpusztult helyeit. **5** Ott állnak idegenek és legeltetik juhaitokat
és külföldiek lesznek földműveseitek és vincelléreitek. **6** Ti
pedig az Örökkévaló papjainak fogtok neveztetni, Istenünk
szolgálattevőinek mondanak benneteket; a nemzetek vagyonát
eszitek és gazdagságukkal büszkélkedtek. **7** Szégyentek
helyett kétszeresen – a gyalázatért ujjonganak részükkel; ezért
országukban kétszerest bírnak, örökké tartó öröm jut nekik. **8**
Mert én az Örökkévaló szeretem a jogot, gyűlölöm a rablást
a jogtalansággal; megadom munkabérüket igazság szerint és
örökké tartó szövetséget kötök velük. **9** És ismeretes lesz a
nemzetek közt magzatjuk és ivadékaik a népek közepette; mind
akik látják, fölismerik őket, hogy az Örökkévaló áldotta magzat
ők. **10** Örvendve örvendek az Örökkévalóban, vigadjon lelkem
Istenemben, mert az üdv ruháiba öltöztetett engem, az igazság
köpenyét adta rám, mint a vőlegény, ki papi fejdíszt vesz magára
és mint a menyasszony, ki ékszereivel díszíti magát. **11** Mert
mint a föld, mely előhozza sarjadékát, és mint a kert, mely
sarjasztja veteményeit, úgy fog az Úr, az Örökkévaló sarjasztani
igazságot és dicsőséget mind a nemzetek szeme láttára.

62 Ción kedvéért nem hallgatok és Jeruzsálem kedvéért nem
nyugszom, míg föl nem kel mint a fény az igazsága és segítsége
mint az égő fáklya. **2** És nemzetek látják igazságodat és mind
a királyok dicsőségedet; elneveznek téged új névvel, melyet
az Örökkévaló szája határoz meg. **3** És lesz díszes koszorú
az Örökkévaló kezében és királyi süveg Istened tenyerében.
4 Nem mondanak téged többé elhagyottnak és országodat
nem mondják többé pusztaságnak, hanem téged így neveznek:
Kedvem benne, és országodat férjezettnek; mert kedve van az
Örökkévalónak tebenned, országod pedig férjnél lesz. **5** Mert
amint az ifjú elvesz hajadont, elvesznek téged fiaid; és amint
örvend a vőlegény a menyasszonynak, örvend neked Istened. **6**
Falaidra, Jeruzsálem, rendeltem őröket, egésznap és egész éjjel
soha nem hallgatnak; akik az Örökkévalót emlékeztetitek, ne
legyen nyugtotok! **7** És ne adjatok neki nyugtot, míg meg nem
szilárdítja és nem teszi Jeruzsálemet dicsőséggé a földön. **8**
Megesküdött az Örökkévaló a jobbjára és hatalmas karjára: Nem
adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek és nem isszák
külföldiek mustodat, amellyel fáradoztál; **9** hanem begyűjtői
fogják enni és dicsérik az Örökkévalót; és beszedői fogják inni
szent udvaraimban. **10** Vonuljatok, vonuljatok át a kapukon,
törjétek a népnek útját, töltsétek föl, töltsétek föl a pályát,
tisztítsátok meg a kőtől, emeljetek zászlót a népek felé! **11** Íme az
Örökkévaló hallatta a föld végéig: Mondjátok Czión leányának,
íme üdvöd jön, íme jutalma vele van és munkabére őelőtte. **12**
És nevezik őket szent népnek, az Örökkévaló megváltottjainak,
téged pedig neveznek fölkeresettnek, el nem hagyott városnak.
63 Ki ez, aki Edómból jön, piros ruhában Boczrából ez, aki
díszes az öltözetében, lépdelve ereje bőségében? Én vagyok,

ki igazsággal beszél, ki nagy a segítésben! **2** Miért vörös a
te öltözeted és ruháid olyanok mint a prést tipróé? **3** Sajtót
tiportam én egyedül, és a népek közül senki sem volt velem,
tiportam őket haragomban és tapostam hevemben; ruháimra
freccsent a levük és egész öltözékemet bemocskoltam. **4** Mert
bosszú napja volt a szívemben, és megváltottjaim éve eljött. **5**
Néztem és nincs segítő, bámultam és nincs támogató; akkor
segített nekem az én karom és hevem, az támogatott engem. **6**
És összetiportam népeket haragomban és megrészegítettem
hevemmel, és lefolyattam a földre levüket. **7** Az Örökkévaló
kegyeit emlegetem, az Örökkévaló dicséreteit mind azok szerint,
amiket művelt velünk az Örökkévaló, a nagy jóságot Izrael háza
iránt, amelyet velük művelt irgalma szerint és kegyeinek bősége
szerint. **8** Azt mondta: bizony népem ők, fiak, akik nem hazudnak
– és lett nekik segítőül. **9** Minden szorultságukban ő szorult
meg, arcának angyala segítette meg őket, szeretetében és
könyörületében ő váltotta meg őket; felvette és vitte őket az őskor
mindennapjaiban. **10** De ők engedetlenkedtek és megbúsították
szentséges szellemét és ellenséggé változott irántuk, ő harcolt
ellenük. **11** Ekkor megemlékezett az őskor napjairól, Mózesről, a
népe: Hol van, ki felvezette őket a tengerből nyája pásztorával,
hol van, aki beletette szentséges szellemét? **12** Aki járatta Mózes
jobbján dicsőséges karját, meghasította a vizeket előttük, hogy
szerezzen magának örök nevet. **13** Járatta őket mélységekben,
mint a ló a pusztában nem botlottak meg. **14** Mint állat, mely
leszáll a síkságba, nyugodni viszi őt az Örökkévaló szelleme: úgy
vezetted népedet, hogy szerezz magadnak dicsőséges nevet.
15 Tekints az égről és láss, szent és dicsőséges hajlékodból!
Hol van buzgalmad és hatalmad? Belsőd megindulása és

irgalmad türtőztették magukat irántam! **16** Mert te vagy atyánk,
mert Ábrahám nem tud rólunk és Izrael nem ismer bennünket;
te Örökkévaló vagy az atyánk, öröktől való megváltónk a te
neved. **17** Miért tévelyegtetsz el bennünket, Örökkévaló, a te
utaidról, elkeményíted szívünket a te félelmedtől? Térj vissza
a te szolgáid, örökséged törzsei kedvéért! **18** Csekély ideig
bírta szent néped, szorongatóink összetiporták szentélyedet. **19**
Olyanok lettünk, mint akiken soha nem uralkodtál, akik fölött
nem neveztetett a te neved.

64 Ha szétszakasztanád az egeket, leszállnál, hegyek folynának
szét előtted. **2** Amint a tűz meggyújtja a rőzsét és a vizet
felforralja a tűz – hogy tudassad nevedet elleneiddel, **3** előtted
nemzetek reszkessenek; midőn félelmetes dolgokat művelsz,
amiket nem reméltünk – leszállnál, hegyek folynának szét
előtted. **4** Hiszen öröktől fogva nem hallottak, nem figyeltek,
szem nem látott, oh Isten, rajtad kívül olyant, aki cselekszik a
rá várakozóért. **5** Eléjöttél az örvendezőnek és az igazságot
cselekvőnek, kik utaidon megemlékeznek rólad. Lám, haragudtál
és mi vétkeztünk, holott azokon örökre megsegíttettünk volna. **6**
És lettünk mint a tisztátalan mindnyájunk és mint a megfertőzött
ruha minden igazságunk; hervadtunk mint a falevél mindnyájunk
és bűneink mint a szél elhordanak minket. **7** És nincs ki szólítja
nevedet, ki fölserken, hogy hozzád szegődjék, mert elrejtetted
arcodat előttünk és elcsüggesztettél vétkeink által. **8** Most pedig
Örökkévaló, atyánk vagy; mi vagyunk az agyag és te vagy
alkotónk és kezed műve vagyunk mindnyájan. **9** Ne haragudj,
Örökkévaló, felette nagyon és ne mindétig emlékezzél meg a
bűnről; lám, nézd csak, néped vagyunk mindnyájan. **10** Pusztává
lettek szent városaid; Czión pusztává lett, Jeruzsálem sivataggá.

11 Szentséges és dicsőséges házunk, ahol dicsértek téged
őseink, tűzben égettetett el, és minden drágaságunk rommá lett.
12 Mindezek mellett türtőzteted-e magad, Örökkévaló, hallgatsz
s megalázol bennünket felette nagyon?

65 Megkerestettem magamat azoktól, kik nem kérdeztek,
megtaláltattam magam azoktól, akik nem kerestek; mondtam:
íme, íme itt vagyok, oly nemzetnek, mely nem neveztetett
nevemen. **2** Kiterjesztettem kezeimet egész nap egy makacskodó
nép felé, kik a nem jó utat járják, gondolataik után. **3** Oly
nép ők, mely szemembe bosszant engem mindig, áldozva a
kertekben és füstölögtetve a téglákon: **4** akik ülnek sírokban
és a rejtett helyeken éjjeleznek, akik eszik a sertés húsát és
undokságok leve van edényeikben; **5** akik azt mondják: maradj
magadnál, ne közeledj hozzám, mert szent vagyok neked –
ezek füst orromban, egész nap égő tűz. **6** Íme meg van írva
előttem, nem hallgatok, hanem ha fizettem, ölükbe fizettem
– **7** bűneitekért és őseitek bűneiért egyetemben, mondja az
Örökkévaló, akik a hegyeken füstölögtettek és a dombokon
gyaláztak engem – és előbb ölükbe mértem cselekedetüket. **8**
Így szól az Örökkévaló: Valamint találtatik a must a szőlőfürtben
és azt mondják, ne rontsd el, mert áldás van benne; úgy fogok
cselekedni szolgáim kedvéért, el nem rontva mindet. **9** És
származtatok Jákobtól magot és Jehúdából hegyeim birtokosát
és bírni fogják választottaim és szolgáim ott fognak lakni. **10** És
lesz a Sárón juhok legelőjévé és Ákhór völgye ökrök heverőjévé
népem számára, mely engem megkeresett. **11** Ti pedig, kik
elhagyjátok az Örökkévalót, akik elfelejtitek szent hegyemet,
kik asztalt rendeztek el a Szerencsének és akik halt töltötök a
Végzetnek; **12** úgy végzem, hogy kardé lesztek és mindnyájan

levágásra görnyedtek alá, mivelhogy hívtam és ti nem feleltetek,
beszéltem és ti nem hallottátok; cselekedtétek azt a mi rossz
a szemeimben és amit nem kedvelek, azt választottátok. **13**
Ezért így szól az Úr az Örökkévaló: Íme szolgáim enni fognak, ti
pedig éheztek, íme szolgáim inni fognak, ti pedig szomjúhoztok,
íme szolgáim örülni fognak, ti pedig megszégyenültök; **14** íme
szolgáim ujjongani fognak szívük vidámságától, ti pedig kiáltatok
szívetek fájdalmától, és lelketek megtörésétől jajgattok. **15** És
hagyjátok neveteket eskünek az én választottaim számára: Öljön
meg téged az Úr, az Örökkévaló; szolgáit pedig más néven
nevezi, **16** úgy hogy aki áldja magát az országban, az igaz
Istennel áldja magát, és aki esküszik az országban, az igaz
Istenre esküszik; mert elfelejtettek az előbbi szorultságok és
mert elrejtetnek szemeim elől. **17** Mert íme én teremtek új eget
és új földet, nem emlékeznek meg az előbbiekről és észbe se
jutnak. **18** Hanem örvendezzetek és vigadjatok mindörökké
azzal, amit teremtek; mert íme én teremtem Jeruzsálemet
vígsággá és népét örömmé. **19** És vigadok Jeruzsálemen és
örvendek népemen; és nem hallatik többé benne sírás hangja
és jajkiáltás hangja. **20** Nem lesz onnan többé néhány napos
kisded, sem öreg, ki nem tölti be napjait; mert az ifjú száz éves
korában fog meghalni és a vétkes száz éves korában átkoztatik
meg. **21** Építenek házakat és laknak bennük, ültetnek szőlőket
és eszik gyümölcsüket. **22** Nem építenek és más lakik, nem
ültetnek és más eszik; mert mint a fának napjai az én népem
napjai és kezük munkáját elfogyasztják választottaim. **23** Nem
fáradnak hiába, nem nemzenek rémületre, mert az Örökkévaló
áldottjainak magzatja és velük a sarjadékaik. **24** És lesz mielőtt
hívnának, felelek én, még beszélnek és én meghallom, **25**

Farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán mint a marha
szalmát eszik, a kígyónak pedig por a kenyere; nem ártanak és
nem rontanak egész szent hegyemen, mondja az Örökkévaló.
66 Így szól az Örökkévaló: Az ég az én trónom és a föld
lábaim zsámolya; melyik az a ház, melyet építetek nekem, és
melyik a hely az én nyugalmamra? **2** Hiszen mindezeket kezem
alkotta, és lettek mindezek, úgymond az Örökkévaló; de erre
tekintek: szegényre és levert lelkűre és aki igémre remeg. **3** Ki
ökröt vág, embert öl; ki bárányt áldoz, ebnek szegi nyakát; ki
lisztáldozatot hoz, sertésvért hint; ki tömjént illatoztat, bálványt
áld. Ők is választották a maguk útjait és undokságaikat kedvelte
lelkük: **4** én is választom megcsúfolásukat és rettegésüket rájuk
hozom, mivelhogy hívtam és senki sem felelt, beszéltem és
nem hallották; cselekedték azt a mi rossz a szemeimben és
amit nem kedveltem, azt választották. **5** Halljátok az Örökkévaló
igéjét, ti kik remegtek az igéjére! Azt mondták testvéreitek, akik
benneteket gyűlölnek, eltaszítanak az én nevemért: dicsőüljön
az. Örökkévaló, hogy láthassuk örömötöket – de ők meg fognak
szégyenülni. **6** Zajongás hangja a városból, hang a templomból,
az Örökkévaló hangja, ki megfizeti tettüket ellenségeinek. **7**
Mielőtt vajúdnék, szült, mielőtt jönne a fájdalma, fiúgyermeket
hozott világra. **8** Ki hallott ilyet, ki látott ilyesmiket? vajon világra
jön-e ország egy napon, avagy születik-e nemzet egyszerre, hogy
vajúdott és meg is szülte Czión a gyermekeit? **9** Vajon méhszájig
juttassak-e és ne engedjek szülni, mondja az Örökkévaló,
avagy én, aki szülni engedek, elzárjam-e, mondta Istened. **10**
Örüljetek Jeruzsálemmel és vigadjatok rajta, mind akik szeretitek;
örvendjetek vele örvendezéssel mind, akik gyászoltok miatta; **11**
azért hogy szopjatok és jóllakjatok vigaszainak emlőjéből, azért

hogy szívjatok és gyönyörködjetek dicsőségének teljéből. **12**
Mert így szól az Örökkévaló: Íme felé fordítom folyóként a békét,
és áradozó patakként a nemzetek gazdagságát, hogy szívjátok;
karon fogtok vitetni és térden dédelgettetni. **13** Mint férfi, kit anyja
vigasztal, úgy vigasztallak én benneteket, és Jeruzsálemben
fogtok vigasztaltatni. **14** Látni fogjátok és örvend a szívetek, és
csontjaitok mint a fű virulnak; és megismertetik az Örökkévaló
keze az ő szolgáinál, de haraggal illeti ellenségeit. **15** Mert
íme az Örökkévaló tűzben jő, és mint a szélvész a szekerei,
hogy végrehajtsa hévvel haragját és dorgálását tűzlángokkal. **16**
Mert tűzzel száll ítéletre az Örökkévaló, és kardjával minden
halandóval: és sokan lesznek az Örökkévaló megöltjei. **17** Akik
szentelkednek és tisztálkodnak a kertek számára, egyvalaki
mögött a középen, kik a sertés húsát eszik, meg az undok
állatot és az egeret, egyetemben pusztulnak el, úgymond az
Örökkévaló. **18** Én pedig ismerem műveiket és gondolataikat;
eljön az idő, hogy összegyűjtöm mind a nemzeteket és nyelveket,
hogy jöjjenek és lássák dicsőségemet. **19** Jelt teszek köztük
és elküldök közülük menekülteket a nemzetekhez: Társishoz,
Púlhoz és Lúdhoz, az íjászokhoz, Túbálhoz és Jávánhoz, a
távoli szigetekre; melyek nem hallották híremet és nem látták
dicsőségemet, hogy hírdessék dicsőségemet a nemzetek közt.
20 És majd hozzák mind a testvéreiteket mind a nemzetekből
ajándékul az Örökkévalónak, lovakon, szekereken, födött
hintókon, öszvéreken és dromedárokon az én szent hegyemre,
Jeruzsálembe, mondja az Örökkévaló; amint hozzák Izrael fiai
az ajándékot tiszta edényben az Örökkévaló házába. **21** És
közülük is veszek papokat, levitákat, mondja az Örökkévaló. **22**
Mert valamint az új ég és az új föld, melyeket alkotok, megállnak

előttem, úgymond az Örökkévaló, úgy fog megállni magzatotok
és nevetek. **23** És lesz újholdról újholdra, és szombatról
szombatra el fog jönni minden halandó, hogy leboruljon előttem,
mondja az Örökkévaló. **24** És kimennek és nézik azon emberek
hulláit, kik elpártoltak tőlem; mert férgük ki nem hal és tüzük el
nem alszik és undorodássá lesznek minden halandónak.

Jeremiás

1 Jirmejáhú, Chilkijáhú fiának beszédei, a papok egyikének,
kik Anátótban, Benjámin vidékén laktak; **2** kihez lett az
Örökkévaló igéje Jósijáhú, Ámón fia, Jehúda királyának
napjaiban, uralkodásának tizenharmadik évében; **3** és lett
Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának napjaiban, egészen
végéig Czidkíjáhú, Jósíjáhú fia, Jehúda királya tizenegyedik
évének, Jeruzsálem számkivetéséig az ötödik hónapban. **4**
Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Mielőtt az
anyaméhben alkottalak, ismertelek, és mielőtt kijöttél a méhből,
megszenteltelek, prófétává tettelek a nemzetek számára. **6**
És mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló íme, én nem tudok
beszélni, mert fiatal vagyok. **7** Szólt hozzám az Örökkévaló:
Ne mondd, fiatal vagyok, hanem bárkihez küldelek, menj és
bármit parancsolok neked, beszélj. **8** Ne félj tőlük, mert veled
vagyok, hogy megmentselek, úgymond az Örökkévaló. **9** Erre
kinyújtotta az Örökkévaló a kezét és megérintette vele számat;
és szólt hozzám az Örökkévaló: Íme, szavaimat adtam szádba.
10 Lásd, rendeltelek e mai napon a nemzetek és királyságok fölé,
hogy kiszakíts és leronts, hogy pusztíts és rombolj, hogy építs
és plántálj. **11** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:
Mit látsz, Jirmejáhú? Mondtam: Mandulavesszőt látok. **12** És
szólt hozzám az Örökkévaló: Jól láttál, mert őzködöm az én
igém fölött, hogy megtegyem. **13** És lett hozzám az Örökkévaló
igéje másodszor, mondván: Mit látsz? Mondtam: Forró fazekat
látok és előrésze észak felől van. **14** És szólt hozzám az
Örökkévaló. Észak felől nyílik meg a veszedelem mind az ország
lakóira. **15** Mert íme én elhívom az északi királyságoknak mind
a nemzetségeit, úgymond az Örökkévaló, eljönnek és oda

teszik kiki a trónját Jeruzsálem kapuinak bejáratához és mind a
falai ellen köröskörül és mind a Jehúda városai ellen. **16** És
kimondom ítéleteimet felettük minden rosszaságuk miatt, hogy
elhagytak engem és más isteneknek füstölögtettek és leborultak
kezeik művei előtt. **17** Te pedig övezd föl derekadat, kelj fel és
mondd el nekik mindazt, amit neked parancsolok, ne rettegj
tőlük, hogy meg ne rettentselek előttük. **18** És én, íme teszlek
ma erősített várossá, vízoszloppá és ércfalakká az egész ország
ellen, Jehúda királyainak, nagyjainak, papjainak és az ország
népének: **19** harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert
veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megmentselek.

2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Menj
és hirdesd Jeruzsálem fülei hallatára, mondván: Így szól az
Örökkévaló: Megemlékezem számodra ifjúkorod kegyéről,
menyasszonykorod szeretetéről, hogy követtél engem a
pusztában, be nem vetett földön. **3** Szentség Izrael az
Örökkévalónak, termésének zsengéje, mind akik megeszik,
bűnbe esnek, veszedelem jön rájuk, úgymond az Örökkévaló.
4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jákob haza, és mind az
Izrael házának nemzetségei. **5** Így szól az Örökkévaló: mi
jogtalanságot találtak bennem őseitek, hogy eltávolodtak tőlem
és jártak a hiábavalóság után és hiábavalókká lettek? **6** És
nem mondták: Hol van az Örökkévaló, ki felhozott bennünket
Egyiptom országából, ki bennünket vezetett a pusztában, sivatag
és gödör földjén, szárazság és sötétség földjén, oly földön,
melyen nem ment át senki és ahol ember nem lakott. **7**
És elvittelek benneteket termőföld országába, hogy egyétek
gyümölcsét és javát; de ti bejöttetek és megtisztátalanítottátok
országomat, birtokomat pedig utálattá tettétek. **8** A papok nem

mondták, hol van az Örökkévaló, a tan kezelői nem ismertek
engem, a pásztorok elpártoltak tőlem, és a próféták a Báalban
prófétáltak és nem-használók után jártak. **9** Ezért egyre pörölök
veletek, úgymond az Örökkévaló, és fiaitok fiaival is pörölök. **10**
Mert keljetek át a kittimbeliek szigeteire és lássátok, s Kédárba
küldjetek és figyeljétek meg nagyon és lássátok, vajon történt-
e ilyesmi? **11** Vajon cserélt-e nemzet istent – noha azok nem
istenek – népem pedig felcserélte dicsőségét nem használóval!
12 Iszonyodjatok amiatt egek, borzadjatok és irtózzatok nagyon,
úgymond az Örökkévaló. **13** Mert két gonoszságot követett
el a népem: engem elhagytak, élő víz forrását, hogy kutakat
vájjanak ki maguknak, repedezett kutakat, melyek nem fogják
a vizet. **14** Rabszolga-e Izrael, avagy házban szülött-e, miért
lett prédává? **15** Ráordítottak oroszlánok, hallatták hangjukat;
országát pusztulássá tették, városai felgyújtattak, nincs lakójuk.
16 Nóf és Tachpanchész fiai is zúzzák fejed tetejét. **17** Nemde
ezt az hozza rád, hogy elhagytad az Örökkévalót, Istenedet,
midőn vezetőd volt az úton! **18** Most pedig mi dolgod van
az Egyiptomba való úton, hogy a Síchór vizét igyad? És mi
dolgod van az Assúrba való úton, hogy a folyam vizét igyad? **19**
Megfenyít téged a gonoszságod és elpártolásaid megbüntetnek
téged: tudd meg hát és lásd, hogy rossz és keserű az, hogy
elhagytad az Örökkévalót, Istenedet, és nincs rajtad az én
félelmem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura.
20 Mert régtől fogva eltörted igádat, széttépted köteleidet és
mondtad: nem szolgálok; mert minden magas dombon és
minden zöldellő fa alatt leterülsz, te parázna! **21** Én pedig nemes
venyigéül ültettelek, csupa igaz magot; és hogyan változtál át
idegen szőlőtő vadhajtásaivá! **22** Bizony, ha lúggal mosakodnál

és tékozolnád magadra a szappant, folt előttem a te bűnöd,
úgymond az Úr, az Örökkévaló. **23** Hogy mondhatod: nem
tisztátalanodtam meg, a Báalok után nem jártam! Lásd utadat a
völgyben, ismerd meg mit cselekedtél, gyors kancateve, mely
összekuszálja útjait! **24** Nőstény vadszamár, szokva a pusztához,
lelke vágyában lihegett levegő után, kívánságát ki gátolja meg?
Mind a keresői nem fáradnak el, az ő hónapjában megtalálják.
25 Óvd lábadat a meztelenségtől és torkodat a szomjúságtól!
De azt mondtad: hiába, nem, mert szeretem az idegeneket és
utánuk megyek. **26** Valamint megszégyenül a tolvaj, midőn
rajtakapják. úgy vallott szégyent Izrael háza, ők, királyaik,
nagyjaik, papjaik és prófétáik. **27** Azt mondják a fának: atyám
vagy, és a kőnek: te szültél bennünket, mert háttal fordultak
felém és nem arccal, de veszedelmük idején azt mondják kelj fel
és segíts meg bennünket! **28** Hol vannak hát isteneid, melyeket
készítettél magadnak? Keljenek fel, vajon megsegítenek-e téged
veszedelmed idején! Mert városaid száma szerint vannak a te
isteneid, oh Jehúda. **29** Miért pereltek ellenem? Mindnyájatok
elpártoltatok tőlem, úgymond az Örökkévaló. **30** Hiába vertem
fiaitokat, fenyítést nem fogadtak el, megemésztette kardotok
prófétáitokat, mint pusztító oroszlán. **31** Nemzedék ti, lássátok
az Örökkévaló igéjét! Vajon puszta voltam-e Izraelnek vagy
sötétség országa; miért mondta népem: dacolunk, nem jövünk
többé hozzád. **32** Vajon elfelejti-e a hajadon az ő díszét,
a menyasszony az ő övét? Népem pedig elfelejtett engem
számtalan napokon át. **33** De jól intézed utadat, hogy szerelmet
keress ezért a rossz nőket is tanítottad útjaidra. **34** Ruháid
szélén is találtatott megölt ártatlan szegényeknek vére, nem
betörésen érted őket, hanem mind a helyeken! **35** Azt mondtad:

ártatlan vagyok, bizony elfordul tőlem haragja; íme én ítéletre
szállok veled, mivelhogy azt mondod: nem vétkeztem. **36** Mit
járkálsz oly nagyon megváltoztatva utadat? Egyiptom miatt is
meg fogsz szégyenülni, amint megszégyenültél Assúr miatt.
37 Ettől is kimész kezeiddel fejed fölött: mert megvetette az
Örökkévaló a te birodalmadat és nem fogsz velük boldogulni.

3 Mondom: Ha. elküldi a férj a feleségét és elmegy tőle s
más férfié lesz, vajon visszaveheti-e még, nemde fertőzötten
fertőzve volna amaz ország? És te paráználkodtál sok társsal
és visszatérnél hozzám úgymond az Örökkévaló? **2** Emeld fel
szemeidet a hegycsúcsokra és lásd, hol nem háltak veled! Az
utakon vártál rájuk, mint az arabs a pusztában: és megfertőztetted
az országot paráznaságaiddal és gonoszságoddal. **3** És
megvonatott a zápor, és a tavaszi eső nem volt, de olyan
volt homlokod, mint parázna asszonyé, vonakodtál elpirulni. **4**
Nemde mostantól fogva hívsz engem: atyám, ifjúkorom hitvese
vagy; **5** vajon örökké tart-e haragot, avagy mindétig megőrzi-e?
Íme beszéltél és megcselekszed a gonoszságokat és képes
vagy rá! **6** Szólt hozzám az Örökkévaló Jósijáhú király napjaiban:
Láttad-e, mit cselekedett Izrael, az elpártolt? Elmegy minden
magas hegyre és minden zöldellő fa alá és paráználkodik ott. **7**
Mondtam ugyan: miután mindezeket cselekedte, hozzám tér
vissza, de nem tért vissza; ezt látta nővére, Jehúda, a hűtlen. **8**
És láttam, hogy miután mind amiatt, amiért házasságot tört Izrael,
az elpártolt, elküldtem őt és adtam neki válólevelét, mégsem félt
nővére Jehúda, a hűtlen, hanem ment és paráználkodott ő is; **9**
úgy, hogy hitvány paráznaságától meg van fertőzve az ország és
házasságot tört a kővel meg a fával. **10** És mindamellett sem tért
meg hozzám nővére Jehúda, a hűtlen, egész szívével, hanem

hazugsággal, úgymond az Örökkévaló. **11** És szólt hozzám
az Örökkévaló: Igazabbnak bizonyult Izrael, az elpártolt, mint
Jehúda, a hűtlen. **12** Menj és kiáltsd e szavakat észak felé és
mondjad: Térj meg Izrael, te elpártolt, úgymond az Örökkévaló,
nem leszek rátok haragos, mert kegyes vagyok, úgymond az
Örökkévaló, nem örökké tartok haragot. **13** Csakhogy ismerd
be bűnödet, hogy az Örökkévalótól, Istenedtől elpártoltál és
szétszórtad útjaidat az idegeneknek minden zöldellő fa alá,
de szavamra nem hallgattatok, úgymond az Örökkévaló. **14**
Térjetek meg, ti elpártolt gyermekek, úgymond az Örökkévaló,
mert én vagyok az uratok, majd veszlek benneteket, egyet a
városból és kettőt a nemzetségből és elhozlak Cziónba. **15**
És adok nektek pásztorokat szívem szerint, és legeltetnek
benneteket tudással és belátással. **16** És lesz, midőn sokasodtok
és szaporodtok az országban ama napokban, úgymond az
Örökkévaló, nem mondják többé: az Örökkévaló szövetségének
ládája; észbe sem jut, nem emlékeznek róla és nem gondolnak
rá, nem is készítik többé. **17** Amaz időben nevezni fogják
Jeruzsálemet az Örökkévaló trónjának és hozzágyűlnek mind a
népek az Örökkévaló nevéért Jeruzsálembe; és nem járnak többé
gonosz szívük makacssága után. **18** Ama napokban menni fog
Jehúda háza Izrael házával, és bemennek együttesen az észak
országából azon országba, melyet birtokul adtam őseiteknek. **19**
Azt mondtam én: Miképpen helyezlek el a gyermekek közt, adok
neked gyönyörűséges országot, a nemzetek legeslegdíszesebb
birtokát; azt mondtam: atyának fogsz engem nevezni és tőlem
nem fogsz elpártolni. **20** Ámde miként hűtlen lett egy asszony a
hitvese iránt, úgy hűtlenkedtetek ellenem, Izrael háza, úgymond
az Örökkévaló. **21** Hang hallatszott a hegycsúcsokon, Izrael

fiainak könyörgő sírása, mert elferdítették útjukat, elfelejtették az
Örökkévalót, Istenüket. **22** Térjetek meg, elpártolt gyermekek,
meggyógyítom elpártolásotokat! Íme mi jöttünk hozzád, mert te
vagy az Örökkévaló, mi Istenünk. **23** Valóban hazugul van a
zajongás a halmokról, a hegyeken; valóban az Örökkévalóban,
Istenünkben van Izrael segedelme. **24** És a szégyen emésztette
meg őseink szerzeményét ifjúkorunktól fogva, juhaikat és
ökreiket, fiaikat és leányaikat. **25** Feküdnünk kell szégyenünkben,
elborít bennünk gyalázatunk, mert az Örökkévaló, Istenünk ellen
vétkeztünk, mi és őseink, ifjúkorunktól fogva mind e mai napig,
és nem hallgattunk az Örökkévalónak, Istenünknek szavára.

4 Ha megtérsz, Izrael, úgymond az Örökkévaló, hozzám
megtérsz és ha eltávolítod undokságaidat színem elől és nem
kóborolsz, **2** hanem esküszöl él az Örökkévaló, hűségben,
jogosságban és igazságban: akkor áldani fogják magukat
vele a nemzetek és vele dicsekednek. **3** Mert így szól az
Örökkévaló Jehúda embereihez és Jeruzsálemhez: Szántsatok
föl magatoknak ugart és ne vessetek tövisek közé. **4** Metéljétek
körül magatokat az Örökkévalónak és távolítsátok el szívetek
előbőrét, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói, nehogy tűzként
törjön ki haragom és égjen és senki nem oltja cselekedeteitek
gonoszsága miatt. **5** Jelentsétek Jehúdában és Jeruzsálemben
hallassátok, mondjátok fújjátok meg a harsonát az országban,
kiáltsátok ki teljes erővel és mondjátok: gyülekezzetek, hadd
megyünk az erősített városokba. **6** Emeljetek zászlót Czión
felé, meneküljetek el, ne álljatok meg, mert veszedelmet hozok
észak felől és nagy romlást. **7** Fölkerekedett az oroszlán az
ő sűrűjéből és a népek megrontója elindult, kijött helyéből,
hogy országodat pusztulássá tegye, városaid elpusztuljanak,

lakó nélkül. **8** Emiatt kössetek föl zsákot, gyászt tartsatok és
jajgassatok, mert nem fordult el tőlünk az Örökkévaló fellobbant
haragja. **9** És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló, elvész
a királynak szíve és a nagyoknak szíve és eliszonyodnak a
papok, és a próféták elámulnak. **10** Én megmondtam: Jaj,
Uram, Örökkévaló, valóban ámítva ámítottad ezt a népet és
Jeruzsálemet, mondván: békétek lesz, holott a lélekig ért a kard.
11 Abban az időben azt mondják a népről és Jeruzsálemről
forró szél a hegycsúcsokról a pusztában népem leánya felé –
nem szórásra és nem tisztításra; **12** ezeknél teljesebb szél ér
engem. Most én is ítéletet mondok ki felettük. **13** Íme mint a
felhők jön fel, s mint a szélvész olyanok a szekerei, gyorsabbak
a sasoknál lovai, jaj nekünk, mert elpusztíttattunk. **14** Mosd meg
szívedet a gonoszságtól, Jeruzsálem, hogy megsegíttessél,
meddig lakozzanak benned jogtalan gondolataid! **15** Mert hallga,
hírmondó Dán felől és vésznek hallatója Efraim hegyéről. **16**
Jelentsétek a nemzeteknek, íme hallassátok Jeruzsálem felől,
ostromlók jönnek messze földről és Jehúda városai ellen emelik
hangjukat: **17** mint mezőőrök, úgy vannak ellene köröskörül,
mert irántam engedetlenkedett, úgymond az Örökkévaló. **18**
Utad és cselekedeteid tették neked ezt, ez a te gonoszságod,
azt, hogy keserű, hogy szívedig ért. **19** Beleim, beleim, hogy
remegek, szívem falai, zúg az én szívem, nem hallgathatok,
mert harsona hangját hallottad lelkem, harcnak riadását. **20**
Romlást romlásra hirdetnek, mert elpusztíttatott az egész ország,
hirtelen elpusztíttattak sátraim, egy pillanat alatt kárpitjaim. **21**
Meddig kell látnom a zászlót, hallanom a harsona hangját? **22**
Bizony oktalan a népem, engem nem ismernek, dőre fiuk és nem
értelmesek ők, bölcsek ők rosszat tenni, de jót tenni nem tudnak.

23 Néztem a földet és íme puszta és üres, az egekre es nincs
meg a világosságunk. **24** Néztem a földet és íme megrengnek
és mind a halmok megrázkódnak **25** Néztem és íme nincs meg
az ember és mind az ég madara elköltözött. **26** Néztem és íme
a termőföld pusztává lett és mind a városai romba dőltek az
Örökkévaló miatt, fellobbant haragja miatt. **27** Mert így szól az
Örökkévaló: Pusztulássá lesz az egész ország, de végpusztítást
nem teszek. **28** Emiatt gyászol a föld és elsötétülnek az egek
fölülről, amiatt, hogy szóltam, szándékoltam s nem bántam meg,
sem attól el nem térek. **29** A lovas és íjász zajától megfutamodik
az egész város, a sűrűkbe mentek és a sziklákra szálltak: az
egész város elhagyatva, senki sem lakik bennük. **30** Te pedig,
kifosztatván, mit fogsz cselekedni? Bár bíborba öltözöl, bár
aranydísszel díszíted magad, bár kendőzve föltéped szemeidet,
hiába szépíted magad, megvetettek téged a szeretők, életedre
törnek. **31** Mert hangot mint vajúdó nőét hallottam, jajkiáltást
mint először szülőét, Czión leányának hangját, piheg, terjesztgeti
kezeit: Oh, jaj nekem, mert elbágyadt a lelkem öldöklőktől!

5 Járjatok szerte-széjjel Jeruzsálem utcáin és lássátok csak és
tudjátok, és keressetek piacain, vajon találtok-e valakit, van-e, aki
jogosságot cselekszik, hűséget keres és megbocsátok neki. **2** És
ha azt mondják: él az Örökkévaló, bizony hazugul esküsznek. **3**
Örökkévaló, szemeid nemde hűségre tekintenek? Verted őket, de
nem fájlalták, enyésztetted őket – vonakodtak elfogadni oktatást;
erősebbé tették arcukat a sziklánál, vonakodtak megtérni. **4**
És én azt mondtam, csak szegények azok, oktalankodnak,
mert nem ismerik az Örökkévaló útját, Istenük törvényét. **5**
Hadd megyek el a nagyokhoz, hadd beszélek velük, mert ők
ismerik az Örökkévaló útját, Istenük törvényét; ámde ők egyaránt

eltörték a jármot, szétszakították a köteleket. **6** Azért öli őket
oroszlán az erdőből, a sivatagok farkasa pusztítja, őket, párduc
leselkedik városaikra, bárki kimegy azokból, széttépetik, mert
számosak lettek bűntetteik, hatalmasak elpártolásaik. **7** Ugyan
miért bocsássak meg neked? Gyermekeid elhagytak engem és
nem-istenekre esküdtek, jóllakattam őket, de ők házasságot
törtek és parázna nő házában csődültek össze. **8** Jól táplált
lovak ők reggelenként, kiki felebarátja feleségére nyerítenek. **9**
Vajon ezeket ne büntessem-e meg, úgymond az Örökkévaló,
avagy ilyen nemzeten ne álljon bosszút a lelkem? **10** Menjetek
föl falaira és rontsatok, de végpusztítást ne tegyetek, távolítsátok
el hajtásait, mert nem az Örökkévalóé azok. **11** Mert hűtlenkedve
hűtlenkedtek irántam Izrael háza és Jehúda háza, úgymond
az Örökkévaló. **12** Megtagadták az Örökkévalót és mondták:
nem ő az, és nem fog ránkjönni a veszedelem és kardot és
éhséget nem fogunk látni; **13** a próféták pedig széllé lesznek és
az ige nincs bennük: így történjék velük! **14** Ezért így szól az
Örökkévaló, a seregek Istene: minthogy szóltátok e szót, íme
szavaimat a te szádban tűzzé teszem és ezt a népet fává, hogy
megemésszе őket. **15** Íme én hozok rátok népet távolról, oh
Izrael háza, úgymond az Örökkévaló; kemény nép az, őskortól
való nép az, nép, melynek nem ismered nyelvét és nem érted,
mit beszél. **16** Tegze olyan, mint a nyitott sír, mindnyájan hősök.
17 És megeszi termésedet és kenyeredet, melyet ennének fiaid
és leányaid, megeszi juhaidat és ökreidet, megeszi szőlődet és
fügefádat; szétrombolja erősített városaidat, amelyekben bízol, a
karddal. **18** De azokban a napokban is, úgymond az Örökkévaló,
nem teszek rajtatok végpusztítást. **19** És lesz, ha, azt mondjátok,
mi miatt tette velünk az Örökkévaló, a mi Istenünk mindezeket –

akkor szólj hozzájuk: Amint ti elhagytatok engem és szolgáltatok
idegen isteneket országotokban, úgy fogtok szolgálni idegeneket
oly országban, mely nem a tietek. **20** Hirdessétek ezt Jákob
házában és hallassátok Jehúdában, mondván: **21** Halljátok
csak ezt, dőre, ész nélküli nép, akiknek szemük van és nem
látnak, fülük van és nem hallanak. **22** Vajon engem nem féltek-e,
úgymond az Örökkévaló, avagy tőlem nem reszkettek-e, aki
fövenyt tettem határul a tengernek örök törvényül, hogy meg ne
szegje; megmozognak, de nem bírnak, és zúgnak hullámai, de
nem szegik meg. **23** De e népnek makacs és engedetlen szíve
volt, elszakadtak és elmentek. **24** És nem mondták szívükben:
féljük csak az Örökkévalót, Istenünket, ki esőt ad, őszi esőt
és tavaszi esőt a maga idején, az aratás megszabott heteit
megőrzi nekünk. **25** Bűneitek elhajlították ezeket, és vétkeitek
megvonták tőletek a jót. **26** Mert találtatnak népemben gonoszok,
fürkésznek, mint ahogy leguggolnak a madarászok; fölállítottak
csapdát, hogy embereket fogjanak. **27** Mint madárral teli kalitka,
úgy telvék házaik csalárdsággal; azért nőttek és gazdagodtak
meg. **28** Megkövéredtek, megfényesedtek, túl is csaptak a
gonosz beszédek, törvényt nem tesznek, törvényt az árvának,
az árva igazságát, hogy boldoguljanak, és a. szűkölködőknek
nem szolgáltattak jogot. **29** Vajon ezeket ne büntessem-e meg,
úgymond az Örökkévaló, avagy ily nemzeten ne álljon bosszút
lelkem? **30** Iszonyúság és borzasztóság történt az országban. **31**
A próféták hazugan prófétáltak és a papok uralkodnak mellettük
és népem szereti így, de mit tesztek majd a végén?

6 Meneküljetek el, Benjámin fiai, Jeruzsálemből, és Tekóában
fújjátok meg a harsonát és Bét-Kérem fölött emeljetek tűzjelt,
mert veszedelem tekint ide észak felől és nagy romlás. **2** A

szépet és elkényeztettet megsemmisítem, Czión leányát. **3**
Jönnek hozzá, pásztorok és nyájaik; felütöttek mellette sátrakat
köröskörül, lelegelték kiki helyét. **4** Szenteljetek ellene harcot,
rajta, menjünk fel délben! Jaj nekünk, mert lehanyatlott a nap,
mert megnyúlnak az estnek árnyékai! **5** Rajta, menjünk föl
éjjel és rontsuk le palotáit. **6** Mert így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: Vágjátok le fáját és hányjatok föl Jeruzsálem
ellen töltést; ez büntetni való város, benne csupa fosztogatás.
7 Valamint hűsen tartja kút a vizét, úgy hűsen tartotta ő a
gonoszságát; erőszak és pusztítás hallatszik benne színem előtt
mindig, betegség és seb. **8** Okulj Jeruzsálem, nehogy lelkem
elszakadjon tőled, nehogy pusztasággá tegyelek, nem lakott
földdé. **9** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Böngészve
leböngészik, mint a szőlőtőt, Izrael maradékát – fordítsd kezedet,
mint a szüretelő az indák felé! **10** Kihez beszéljek, kit intsek,
hogy hallják? Íme körülmetéletlen a fülük és nem bírnak figyelni;
íme az Örökkévaló igéje gyalázásra lett nekik, nem kedvelik
azt. **11** De az Örökkévaló haragjával teltem meg, elfáradtam
tartóztatni: Öntsd ki a gyerekre az utcán és az ifjak gyülekezetére
egyaránt; mert férfi is, asszony is megfogatnak, az öreg a
teljes korúval. **12** És átszállnak házaik másokra, mezők és
feleségek egyaránt, mert kinyújtom kezemet az ország lakóira,
úgymond az Örökkévaló. **13** Mert aprajától nagyjáig mindnyája
nyerészkedik, és prófétától papig mindnyája hazugságot művel.
14 És gyógyítgatták népem romlását könnyedén, mondván: béke,
béke, és nincs béke. **15** Szégyent vallottak, mert utálatosságot
cselekedtek; sem szégyenkezve nem szégyenkeznek, sem
pirulni nem tudnak, azért el fognak esni az elsők között, amidőn
megbüntetem őket, el fognak botlani, mondja az Örökkévaló.

16 Így szól az Örökkévaló: Álljatok az utakra és lássátok, és
kérdezősködjetek az őskor ösvényeiről, melyik a jónak útja
és járjatok rajta s találjatok nyugalmat lelketeknek. De azt
mondták: nem megyünk. **17** És támasztottam számotokra őröket:
Figyeljetek a harsona hangjára! De azt mondták: nem figyelünk.
18 Azért halljátok nemzetek és tudd meg gyülekezet, hogy mi
van közöttük! **19** Halljad föld: Íme én veszedelmet hozok erre a
népre, gondolataik gyümölcsét; mert szavaimra nem figyeltek,
tanomat pedig megvetették. **20** Minek is nekem tömjén, mely
Sábából jön és az illatos nád messze földről? Égőáldozataitok
nem kedvességre valók, és vágóáldozataitok nem kellemesek
nekem. **21** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én vetek e nép elé
gáncsokat, és megbotlanak általuk atyák és fiúk egyaránt, lakó
meg társa elvesznek. **22** Így szól az Örökkévaló: Íme nép jön
észak országából és nagy nemzet serken föl a föld hátuljáról. **23**
Íjat és lándzsát ragadnak, kegyetlenek ők és nem irgalmaznak,
hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak: felkészülve
mint harcra kész férfi, ellened, Czión leánya. **24** Hallottuk hírét,
ellankadtak kezeink, szorultság ragadt meg minket, vajúdás, mint
a szülőnőé. **25** Ne menjetek ki a mezőre és az úton ne járjatok;
mert kardja az ellenségnek, félelem köröskörül! **26** Népem
leánya, köss fel zsákot és fetrengj a hamuban; egyetlenért való
gyászt tarts, keserű siratást, mert hirtelen jön a pusztító ránk.
27 Vizsgálóvá tettelek népemben, őrtoronnyá, hogy megtudjad
és vizsgáljad útjukat. **28** Valamennyien pártoskodó pártütők,
rágalmazva járók, réz és vas, valamennyien elvetemültek ők. **29**
Átizzott a fúvó a tűztől, elfogyott az ólom; hiába olvasztottak
meg olvasztottak, de a rosszak nem szakíttattak ki. **30** Megvetett
ezüstnek nevezték őket, mert megvetette őket az Örökkévaló.

7 Az ige, mely lett Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól, mondván: **2**
Állj az Örökkévaló házának kapujába és hirdesd ott ezt az igét,
és mondjad: halljátok az Örökkévaló igéjét mind a Jehúdabeliek,
kik a kapukba jöttök, hogy leboruljatok az Örökkévaló előtt. **3**
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: javítsátok
utaitokat és cselekedeteiteket, hogy lakoztathassalak benneteket
e helyen. **4** Ne bízzátok el magatokat hazug beszédek által,
mondván: az Örökkévaló temploma, az Örökkévaló temploma,
az Örökkévaló temploma azok! **5** Mert ha javítva megjavítjátok
útjaitokat és cselekedeteiteket, ha csakugyan igazságot tesztek
ember és felebarátja között, **6** jövevényt, árvát és özvegyet
nem fosztogattok és ártatlan vért nem ontatok e helyen, és
más istenek után nem jártok a ti bajotokra: **7** akkor lakoztatlak
benneteket e helyen, azon országban, melyet őseiteknek adtam
öröktől fogva mindörökké. **8** Íme, ti elbízzátok magatokat a hazug
beszédek által, melyek nem használnak. **9** Úgy-e lopni, ölni,
házasságot törni, hazugul esküdni, és füstölögtetni a Báalnak
és járni más istenek után, amelyeket nem ismertek: **10** azután
jöttök és álltok előttem e házban, mely nevemről neveztetik és
azt mondjátok: mentve vagyunk, – azért, hogy megtegyétek
mindez utálatosságokat. **11** Vajon latrok barlangja lett-e e ház,
mely nevemről neveztetik, a ti szemeitekben? Én is íme láttam,
úgymond az Örökkévaló. **12** Mert menjetek csak az én helyemre,
mely Silóban van, ahol azelőtt lakoztattam nevemet és lássátok,
hogy mit cselekedtem vele Izrael népem rosszasága miatt. **13**
Most tehát, mivelhogy teszitek mind a tetteket, úgymond az
Örökkévaló, én pedig beszéltem hozzátok reggelenként beszélve
és ti nem hallottátok, hívtalak benneteket és ti nem feleltetek: **14**
teszek tehát azon házzal, mely nevemről neveztetik, amelyben ti

bíztok és azon hellyel, amelyet adtam nektek és őseiteknek,
amint tettem Sílóval. **15** És elvetlek benneteket színem elől,
amint elvetettem mind a testvéreiteket, Efraim egész magzatját.
16 Te pedig ne imádkozzál a népért, ne emelj értük könyörgést és
imát és ne kérlelj engem, mert nem hallgatok rád. **17** Nem látod-
e, hogy mit tesznek ők Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin?
18 A gyermekek fát szednek és az apák meggyújtják a tüzet és
az asszonyok tésztát gyúrnak, hogy kalácsot süssenek az ég
királynőjének és öntőáldozatokat öntsenek más isteneknek azért,
hogy bosszantsanak engem. **19** Vajon engem bosszantanak-e,
úgymond az Örökkévaló, nemde önmagukat arcuk szégyene
végett. **20** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme haragom és
hevem kiömlik e helyre, az emberre és az állatra, a mező fájára
és a föld gyümölcsére; égni fog és ki nem alszik. **21** Így szól
az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Égőáldozataitokat
tegyétek hozzá vágóáldozataitokhoz és egyetek húst. **22** Mert
nem beszéltem őseitekkel és nem parancsoltam nekik, a
midőn kivezettem őket Egyiptom országából, égőáldozat és
vágóáldozat dolgában; **23** hanem ezt a dolgot parancsoltam
nekik, mondván: hallgassatok szavamra, és leszek nektek Istenül
s ti lesztek nekem népül és járjatok mind az úton, melyet majd
parancsolok nektek, azért hogy jó dolgotok legyen. **24** De nem
hallgattak rá és nem hajlították fülüket, sőt jártak tanácsok
szerint, gonosz szívük makacssága szerint; és jutottak hátra
és nem előre. **25** Azon naptól fogva, hogy kivonultak őseitek
Egyiptom országából, mind e mai napig küldtem hozzátok
mind az én szolgáimat, a prófétákat naponta reggelenként
küldve. **26** De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket és
megkeményítették nyakukat, gonoszabbul cselekedtek őseiknél.

27 Elmondod nekik mind e szavakat, de nem hallgatnak rád,
hívod őket, de nem felelnek neked. **28** Szólj tehát hozzájuk: Ez
az a nemzet, mely nem hallgatott az Örökkévalónak, Istenének
szavára, mely nem fogadott el oktatást; elveszett a hűség,
kiirtatott szájukból. **29** Nyírd le hajzatodat és vesd el, és kezdj a
hegycsúcsokon gyászdalt, mert megvetette az Örökkévaló és
otthagyta haragjának népét. **30** Mert cselekedték Jehúda fiai azt,
ami rossz a szemeimben, úgymond az Örökkévaló, elhelyezték
undokságaikat azon házban, mely nevemről neveztetik, hogy
megtisztátalanítsák. **31** És építették a Tófet magaslatait, mely
Ben-Hinnóm völgyében van, hogy fiaikat és leányaikat elégessék
tűzben, amit nem parancsoltam és ami nem jutott eszembe.
32 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, nem
mondják többé: Tófet és Ben-Hinnóm völgye, hanem: öldöklés
völgye, és temetni fognak a Tófetben hely híján. **33** És tesz a
nép hullája eledelül az ég madarának és a föld vadjának és
nincs aki elriasztja. **34** És megszüntetem Jehúda városaiból és
Jeruzsálem utcáiból a vígság hangját és az öröm hangját, a
vőlegény hangját és a menyasszony hangját, mert rommá lesz
az ország.

8 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, kiveszik Jehúda
királyainak csontjait és nagyjaik csontjait, a papok csontjait
és a próféták csontjait, meg Jeruzsálem lakóinak csontjait
sírjaikból **2** és kiterítik a nap elé és a hold elé és az ég egész
serege elé, amelyeket szerettek és amelyeket szolgáltak és
amelyek után jártak és amelyeket kerestek s amelyek előtt
leborultak; nem szedetnek össze és nem temettetnek el, trágyává
lesznek a föld színén. **3** És kívánatosabb lesz a halál az
életnél az egész maradéknak, azoknak, kik megmaradtak e

gonosz nemzetségből, mind a megmaradt helyeken, ahová
eltaszítottam őket, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **4**
Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: vajon elesnek-e és nem
kelnek fel, avagy eltér-e és nem tér vissza? **5** Miért pártolt
el ez a nép, Jeruzsálem, tartós elpártolással, ragaszkodtak a
csalárdsághoz, vonakodtak megtérni? **6** Figyeltem és hallottam,
nem helyesen beszélnek, nincs senki, ki megbánná gonoszságát,
hogy mondaná: mit cselekedtem? Mindnyája eltér futásában,
mint a harcban rohanó ló. **7** A gólya is, az égen, tudja
időszakait, gerlice, fecske és daru megőrzik jöttüknek idejét,
de népem nem tudja az Örökkévaló törvényét. **8** Hogyan
mondhatjátok: bölcsek vagyunk és az Örökkévaló tana nálunk
van? Ámde, íme hazugul munkált az írók hazug tolla. **9**
Szégyent vallottak a bölcsek, megrettentek és megfogatnak; íme
az Örökkévaló igéjét megvetették, hát mi bölcsességük van?
10 Azért másoknak adom feleségeiket, mezőiket hódítóknak,
mert kicsinytől nagyig mindnyája nyerészkedve nyerészkedik,
prófétától papig mindnyája hazugságot cselekszik. **11** És
gyógyítgatták népem leányának romlását könnyedén, azt
mondván: béke, béke, de nincs béke! **12** Szégyent vallottak, mert
utálatosságot cselekedtek: szégyenkezve nem is szégyenkeznek
és pirulni nem tudnak, azért elesnek az elesők között, büntetésük
idején megbotlanak, mondja az Örökkévaló. **13** Elveszítve
elveszítem őket, úgymond az Örökkévaló, nincs szőlő a szőlőtőn,
nincs füge a fügefán és a levél elhervadt, és amiket adtam
nekik, eltűntek tőlük. **14** Mi végett ülünk? Gyűljetek össze,
menjünk be az erősített városokba és semmisüljünk meg ott,
mert az Örökkévaló, a mi Istenünk, megsemmisített bennünket
és méreg vizet adott innunk, mert vétkeztünk az Örökkévaló

ellen! **15** Békét remélnek, de semmi jó, gyógyulás idejét, de
íme ijedség. **16** Dán felől hallatszott lovainak tüsszögése,
ménei nyerítésének hangjától rengett az egész ország, jöttek
és megemésztették az országot és teljét, a várost és a benne
lakókat. **17** Mert íme én bocsátok rátok kígyókat, baziliszkokat,
amelyek ellen nincs igézés, és megmarnak benneteket, úgymond
az Örökkévaló. **18** Erősítést nekem a bánat ellen, beteg bennem
a szívem! **19** Íme hallatszik, népem leányának fohásza a messze
földről: vajon az Örökkévaló nincs-e Cziónban, avagy királya
nincs-e benne? Miért bosszantottak engem bálványképeikkel,
idegen hiábavalóságokkal! **20** Elmúlt az aratás, vége van a
gyümölcsszedésnek, de mi nem segíttettünk meg! **21** Népem
leányának törése miatt megtörettem, elbúsultam, iszonyat fogott
el engem. **22** Nincs-e balzsam Gileádban, avagy nincs ott orvos,
miért nem hegedt be népem leányának sebe?

9 Vajha fejem víz volna és szemem könnyek forrása, hogy
siratnám nappal és éjjel népem leányának megöltjeit! **2** Vajha
volna számomra, a pusztában utasok szállása, hogy elhagynám
népemet és elmennék tőlük, mert mindnyájan házasságtörők,
hűtlenkedők gyülekezete. **3** Kifeszítették nyelvüket, az ő íjukat,
hazugságra, nem hűségért hatalmaskodtak az országban, mert
rosszaságtól rosszaságra indultak és engem nem ismernek,
úgymond az Örökkévaló. **4** Kiki barátjától óvakodjatok és még
testvérben se bízzatok, mert minden testvér csalva csal és
minden barát rágalmazva jár. **5** Kiki felebarátját ámítja és igazat
nem beszélnek, nyelvüket tanították hazugságot beszélni, ferdén
cselekedni fáradoztak. **6** Lakozásod csalárdság közepette van,
csalárdságból vonakodnak megismerni engem, úgymond az
Örökkévaló. **7** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura:

Íme én megolvasztom őket, hogy megvizsgáljam, mert mi
másképpen cselekedhetném népem leánya miatt? **8** Sebző nyíl
az ő nyelvük, kiki csalárdságot beszél, szájával békét beszél
felebarátjával, de belsejében lest hány neki. **9** Vajon ezekért
ne büntessem-e meg őket, úgymond az Örökkévaló, avagy oly
nemzeten, mint ez, ne álljon-e bosszút lelkem? **10** A hegyek
fölött hangoztatok sírást és jajgatást és a puszta tanyái fölött
gyászdalt, mert elpusztultak, úgy, hogy ember ott nem jár, és nem
hallják a nyájnak hangját; az ég madarától a vadig, elköltöztek,
tovamentek. **11** És teszem Jeruzsálemet kőhalmokká, sakálok
tanyájává, és Jehúda városait teszem pusztasággá, lakó nélkül.
12 Ki a bölcs férfiú, hogy megértse ezt és amit szólt hozzá az
Örökkévaló szája, hogy jelentse: mi miatt veszett el az ország,
pusztult el, mint a sivatag, úgy hogy nem járnak ott? **13** Mondta
az Örökkévaló: Mert elhagyták tanomat, melyet eléjük tettem,
nem hallgattak szavamra és nem jártak aszerint: **14** és jártak
szívük makacssága szerint és a Báalok után, melyekre tanították
őseik. **15** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael
Istene: Íme én enni adok a népnek ürmöt és inni adok nekik
méregvizet. **16** Szétszórom őket a nemzetek között, amelyeket
nem ismertek sem ők, sem őseik és utánuk bocsátom a kardot,
míg meg nem semmisítettem őket. **17** Így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: Gondoljátok meg és hívjátok el a siratónőket,
hadd jöjjenek, és a bölcs nőkhöz küldjetek, hadd jöjjenek el. **18**
Siessenek és hangoztassanak fölöttünk jajgatást, hogy szemeink
szétáradjanak könnyektől és szempilláink folyjanak víztől. **19**
Mert jajgatás hangja hallatszott Cziónból: hogyan pusztultunk el!
Nagyon megszégyenültünk, mert elhagytuk az országot, mert
kivetettek bennünket hajlékaink. **20** Mert halljátok, asszonyok, az

Örökkévaló igéjét, és vegye be fületek szájának igéjét: tanítsátok
leányaitokat jajgatásra és egyik asszony a másikát gyászdalra.
21 Mert fölszállt a halál ablakainkba, bejött palotáinkba, hogy
kiirtson gyermeket az utcáról, ifjakat a piacokról **22** – beszélj,
így szól az Örökkévaló – és esni fog az ember hullája, mint a
trágya a mező színén, s mint a kéve az arató mögött, és nincs ki
összeszedi. **23** Így szól az Örökkévaló: Ne dicsekedjék a bölcs
az ő bölcsességével és ne dicsekedjék a vitéz az ő vitézségével,
ne dicsekedjék a gazdag az ő gazdagságával, **24** hanem azzal
dicsekedjék, aki dicsekszik: hogy belátó és hogy megismer
engem, hogy én, az Örökkévaló, szeretetet, jogot és igazságot
művelek a földön, mert ezekben van kedvem, úgymond az
Örökkévaló. **25** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló,
és megbüntetek minden körülmetéltet a körülmetéletlenséggel
együtt: **26** Egyiptomot, Jehúdát, Edómot, Ammón fiait és Móábot,
és mind a levágott hajszélűeket, kik a pusztában laknak, mert
mind a nemzetek körülmetéletlenek, Izrael egész háza pedig
körülmetéletlen szívű.

10 Halljátok az igét, melyet szólt az Örökkévaló rólatok, Izrael
háza. **2** Így szól az Örökkévaló: A nemzetek útjához ne szokjatok
és az ég jeleitől ne rettegjetek, mert a nemzetek remegnek
azoktól. **3** Mert a népek törvényei – hiábavalóság az, mert fa az,
melyet erdőből vágtak, művész keze munkája, a baltával; **4**
ezüsttel és arannyal szépíti, szögekkel és pörölyökkel erősíti,
hogy meg ne inogjon, **5** olyanok ők, mint az ugorkamező oszlopa
és nem beszélnek, vinni kell őket, mert nem léphetnek; ne
féljetek tőlük, mert nem tesznek rosszat és jót tenni sem áll
rajtuk. **6** Senki sincs olyan mint te, oh Örökkévaló; nagy vagy te
és nagy a te neved hatalomban. **7** Ki ne félne téged, nemzetek

királya, mert téged illet; mert mind a nemzetek bölcsei között és
minden birodalmukban nincs senki olyan, mint te! **8** De egyben
tudatlanok ők és balgák: a hiábavalóságok tana – fa az; **9** lapított
ezüst, Tarsisból hozatik és arany Úfázból, művész munkája és
ötvös kezéé, kék bíbor és piros bíbor öltözetük, bölcsek munkája
mindannyi. **10** De az Örökkévaló igaz Isten, ő élő Isten és
öröktől való király; haragjától megremeg a föld és nemzetek nem
bírják el fölindulását. **11** Ekként szóljatok hozzájuk: Az istenek,
melyek az eget és a földet nem teremtették, azok el fognak
veszni a földről és az ég alól. **12** Teremtette a földet erejével,
készítette a világot bölcsességével, és értelmével kiterjesztette
az eget. **13** Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen,
felhőket hoz fel a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek
és kihozta a szelet tárházaiból. **14** Elbutult minden ember,
nincs megismerése, szégyent vallott minden ötvös a bálványkép
miatt, mert hazugság az öntvénye, és nincs szellem bennük.
15 Hiábavalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején
elvesznek. **16** Nem olyan, mint ezek Jákob osztályrésze, mert a
mindenség alkotója ő, és Izrael birtokának törzse, az Örökkévaló
a seregek ura az ő neve. **17** Szedd össze az országból holmidat,
te, ki ostrom alatt ülsz. **18** Mert így szól az Örökkévaló: Íme
kihajítom az ország lakóit ez ízben szorongatom őket, hogy
megkapják. **19** Jaj nekem a törésem miatt, kínzó a sebem; én
meg azt mondtam volt: csak ez a betegség, majd elviselem. **20**
Sátram elpusztíttatott, mind a köteleim elszakadtak; gyermekeim
elmentek tőlem és nincsenek meg, nincs többé, ki felüsse
sátramat, felvonná kárpitjaimat. **21** Mert elbutultak a pásztorok és
az Örökkévalót nem keresték; ezért nem boldogultak és egész
legelő nyájuk elszéledt. **22** Hallga, íme hír jön és nagy rengés

észak országából, hogy Jehúda városait pusztulássá tegyék,
sakálok tanyájává. **23** Tudom, oh Örökkévaló, hogy nem az
emberé útja, nem a járóé férfiúé, hogy lépteit meghatározza. **24**
Fenyíts meg engem, oh Örökkévaló, csakhogy ítélet szerint, ne
haragodban, nehogy megfogyassz engem. **25** Ontsd ki hevedet
nemzetekre, melyek téged nem ismernek, a nemzetségekre,
melyek nevedet nem szólítják, mert ették Jákobot, megették és
megsemmisítették és hajlékát elpusztították.

11 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, mondván: **2**
Halljátok a szövetség szavait és beszéljetek Jehúda embereihez
és Jeruzsálem lakóihoz. **3** Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló,
Izrael Istene; átkozott a férfi, aki nem hallgat a szövetség
szavaira, **4** melyeket parancsoltam őseiteknek, amely napon
kivezettem őket Egyiptom országából, a vaskohóból, mondván:
hallgassatok szavamra és tegyétek meg azokat, mind aszerint,
amit parancsolok nektek, hogy népül legyetek nekem, és én
leszek nektek Istenül. **5** Azért hogy fenntartsam az esküt,
amelyet esküdtem őseiteknek, hogy adok nekik tejjel és mézzel
folyó országot, mint az van e mai napon. Feleltem és mondtam:
Ámen, Örökkévaló. **6** És szólt hozzám az Örökkévaló: Hirdesd
mind e szavakat Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin,
mondván: halljátok e szövetség szavait és tegyétek meg azokat.
7 Mert intve intettem őseiteket, amely napon fölvezettem őket
Egyiptom országából mind e mai napig, reggelenként intve,
mondván: hallgassatok szavamra. **8** De nem hallgattak és nem
hajlították fülüket és jártak kiki gonosz szívük makacssága
szerint és elhoztam rájuk mind e szövetség szavait, melyekről
parancsoltam, hogy megtegyék, de nem tették meg. **9** Szólt
hozzám az Örökkévaló: Összeesküvés találtatik Jehúda emberei

és Jeruzsálem lakói között; **10** visszatértek őseik régi bűneihez,
akik vonakodtak hallgatni szavaimra, és ők maguk más istenek
után jártak, hogy szolgálják azokat; megszegték Izrael háza
és Jehúda háza szövetségemet, melyet kötöttem őseikkel. **11**
Azért így szól az Örökkévaló: Íme hozok rájuk veszedelmet,
amelyből nem bírnak kiszabadulni; kiáltani fognak hozzám, de
nem hallgatok rájuk. **12** Elmennek majd Jehúda városai és
Jeruzsálem lakói és kiáltanak az istenekhez, melyeknek ők
füstölögtetnek, de segíteni nem segítenek nekik veszedelmük
idején. **13** Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid,
Jehúda, és Jeruzsálem utcáinak száma, szerint állítottatok
oltárokat a szégyennek, oltárokat, hogy füstölögtessetek a
Báalnak. **14** Te pedig ne imádkozzál a népért és ne emelj
értük könyörgést és imát; mert nem hallom, midőn kiáltanak
hozzám veszedelmük miatt. **15** Mi dolga van kedvesemnek
az én házamban? Elkövetvén a sokféle galádságot, hát a
szent hús mozdítsa el rólad, hogy akkor gonoszságodban
ujjonghass? **16** Zöldellő olajfának, formás gyümölcsével szépnek
nevezett el téged az Örökkévaló, nagy tombolásnak zaja mellett
tüzet gyújtott rá és letörnek az ágai. **17** És az Örökkévaló, a
seregek ura, aki téged ültetett, veszedelmet mondott ki rólad
Izrael házának és Jehúda házának gonoszsága miatt, amelyet
elkövettek, hogy bosszantsanak, füstölögtetve a Báalnak. **18** Az
Örökkévaló tudatta velem és én tudom; akkor láttattad velem
cselekedeteiket. **19** Én pedig olyan voltam mint a kezes bárány,
mely vágásra vitetik, és nem tudtam, hogy ellenem terveket
gondoltak ki: rontsuk meg a fát gyümölcsével együtt és vágjuk ki
az élők országából, hogy neve ne említtessék többé. **20** Oh
Örökkévaló, seregek ura, igazságos bíró, vesék és szívnek

vizsgálója, hadd lássam bosszúdat rajtuk, mert neked tártam fel
ügyemet. **21** Azért így szól az Örökkévaló Anátót embereiről, akik
életedre törnek, mondván: ne prófétálj az Örökkévaló nevében,
hogy meg ne halj kezünk által, **22** ezért így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: Íme, én megbüntetem őket: az ifjak kard által
fognak meghalni, fiaik és leányaik éhség által fognak meghalni.
23 És maradék nem lesz közülük; mert veszedelmet hozok
Anátót embereire, büntetésük évét.

12 Igaz vagy, Örökkévaló, ha pörölnék veled, csakhogy
jogosságról beszélek veled: Miért szerencsés a gonoszok útja,
miért boldogulnak mind a hűtlenkedők? **2** Elültetted őket,
meg is gyökereztek, haladnak, gyümölcsöt is termettek, közel
vagy szájukban, de távol veséiktől. **3** De te, Örökkévaló,
ismersz engem, látsz engem és megvizsgálod szívemet te
irántad; szakítsd ki őket, mint a juhokat vágásra, szenteld
őket az öldöklés napjára. **4** Meddig gyászoljon az ország és
száradjon el az egész mező füve? A bennlakók gonoszsága
miatt elfogyott barom és madár, mert azt mondják; nem látja
végünket. **5** Midőn gyalogosokkal futottál, kifárasztottak téged,
hát miképpen versenyeznél lovakkal; béke országában biztos
vagy, de miképpen fogsz cselekedni a Jordán büszkeségében?
6 Mert testvéreid és atyád háza, azok is hűtlenkedtek irántad,
azok is kiáltottak utánad tele, torokkal: ne higgy bennük,
mikor jót beszélnek hozzád. **7** Elhagytam házamat, elvetettem
birtokomat, odaadtam lelkem kedvességét ellenségeinek kezébe.
8 Lett nekem birtokom mint oroszlán az erdőben, hangját
emelte ellenem, azért meggyűlöltem. **9** Tarka madár-e nekem
az én birtokom, madár gyűl-e ellene köröskörül? Gyertek,
gyűjtsétek össze a mező minden vadját, jöjjetek el falni. **10**

Sok pásztor rontotta, el szőlőmet, összetiporták telkemet, tették
az én drága telkemet sivatag pusztává. 11 Tették sivataggá,
gyászol előttem elpusztultan; elpusztult az egész ország, mert
nincs senki, ki szívére venné. 12 Mind a hegycsúcsokra a
pusztában pusztítók jöttek, mert kardja az Örökkévalónak
emészt az ország végétől az ország végéig; nincs béke semmi
halandó számára! 13 Búzát vetettek és tövist arattak, kínlódtak,
de nem volt hasznuk: szégyenkezzetek terméstek miatt az
Örökkévaló fellobbant haragjától! 14 Így szól az Örökkévaló
mind a rossz szomszédaim felől, akik hozzányúlnak a birtokhoz,
melyet birtokba adtam népemnek, Izraelnek: Íme én kiszakítom
őket földjükből és Jehúda házát kiszakítom őközülük. 15 És
lesz, miután kiszakítottam őket, újból irgalmazok nekik; és
visszahozom őket, kikit birtokába és kikit országába. 16 És lesz,
ha majd megtanulják népem útjait, hogy nevemre esküsznek: él
az Örökkévaló, amint tanították népemet a Báalra esküdni, akkor
fel fognak épülni népem közepében. 17 De ha nem hallgatnak
rá, kiszakítom azt a népet, kiszakítva és elveszítve, úgymond az
Örökkévaló.

13 Így szólt hozzám az Örökkévaló: Menj és vegyél magadnak
len-övet és tedd azt derekadra, de a vízbe ne tedd. 2 Megvettem
az övet az Örökkévaló igéje szerint és derekamra tettem. 3
És lett hozzám az Örökkévaló igéje másodszor, mondván: 4
Vedd az övet, melyet megvettél, amely a derekadon van, és
kelj fel, menj Perátba és dugd ott el egy sziklahasadékban. 5
Elmentem és eldugtam Perátban, amint megparancsolta nekem
az Örökkévaló. 6 És volt sok idő múlva, szólt hozzám az
Örökkévaló: Kelj föl, menj Perátba és vesd el onnan az övet,
amelyről parancsoltam neked, hogy ott eldugjad. 7 Elmentem

Perátba, ástam és elvettem az övet azon helyről, ahova eldugtam
volt; és íme elromlott az öv, nem volt semmire sem alkalmas. **8**
És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Így szól az
Örökkévaló: Ekképpen fogom lerontani Jehúda büszkeségét
és Jeruzsálem nagy büszkeségét. **10** Ez a rossz nép, akik
vonakodnak szavaimra hallgatni, akik járnak szívük makacssága
szerint és jártak más istenek után azokat szolgálva és leborulva
előttük – olyan legyen, mint ez az öv, mely semmire sem
alkalmas. **11** Mert valamint kapcsolódik az öv a férfi derekához,
úgy kapcsoltam magamhoz Izrael egész házát és Jehúda egész
házát, úgymond az Örökkévaló, hogy legyenek nekem népül
és hírnevül, dicsőségül és díszül; de nem hallgattak rá. **12** És
mondjad nekik ezt az igét: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene;
minden tömlő megtelik borral. Ők meg szólnak majd hozzád:
vajon nem tudjuk-e jól, hogy minden tömlő borral telik meg? **13**
Akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: íme én megtöltöm
mind ez ország lakóit meg a királyokat, akik a Dávid trónján
ülnek és a papokat és a prófétákat és mind a Jeruzsálem lakóit
részegséggel. **14** És összecsapom őket, egyiket a másikához, az
apákat és a gyermekeket egyetemben, úgymond az Örökkévaló;
nem könyörülök és nem kímélek és nem irgalmazok, hogy meg
ne rontsam őket. **15** Halljátok és figyeljetek, ne büszkélkedjetek,
mert az Örökkévaló beszélt. **16** Adjátok az Örökkévalónak,
a ti Istenteknek, tiszteletet, mielőtt besötétednék és mielőtt
megütköznének lábaitok az alkonyat hegyein és ti reméltek
világosságot, de ő homállyá teszi, sűrű köddé fordítja. **17** De
ha nem halljátok, rejtekben sír a lelkem a gőgössége miatt:
könnyezve könnyezik és könnytől szétfolyik szemem, mert
fogságba került az Örökkévaló nyája. **18** Mondd a királynak és

az uralkodónőnek: Alacsonyra üljetek, mert leesett fejetekről díszes koronátok. **19** A Délvidék városai elzárattak és senki sem nyitja ki, számkivetésbe vitetett egész Jehúda, számkivetésbe vitetett teljesen. **20** Emeljétek fel szemeiteket és lássátok az északról jövőket! Hol a nyáj, mely neked adatott, díszes juhaid? **21** Mit fogsz mondani, midőn majd fölédrendeli, akiket társaknak szoktattál magadhoz fejekül; nemde fájdalmak fognak el, mint a szülő asszonyé? **22** És ha azt mondod szívedben: miért értek engem ezek? Bűnöd nagyságáért takartattak fel uszályaid, bántalmaztattak sarkaid. **23** Vajon megváltoztatja-e kúsita a bőrét és párduc a foltjait? Ti is tudnátok jót tenni, ti gonosztevéshez szokottak! **24** Elszórom tehát őket, mint az elszálló polyvát a puszta szelének. **25** Ez a te sorsod, kimért osztályrészed én tőlem, úgymond az Örökkévaló, mivel megfeledkeztél rólam és hazugságban bíztál. **26** Fel is takartam tehát uszályaidat arcod fölé, hogy megláttassék gyalázatod. **27** Házasságtöréseidet és nyerítéseidet, paráználkodásod galádságát a halmokon, a mezőn láttam undokságaidat: jaj neked Jeruzsálem, nem fogsz megtisztulni – még meddig nem?

14 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jírmejáhúhoz a szárazság dolgában. **2** Gyászol Jehúda, kapui pedig elfonnyadtak, búsulva ülnek a földre; és Jeruzsálem jajkiáltása felszáll. **3** És hatalmasaik vízért küldték jobbágyaikat, odajöttek a gödrökhöz, nem találtak vizet, visszatértek üres edényekkel, szégyenkeztek, meggyaláztattak és beborították fejüket. **4** A föld miatt, mely megrettent, mert nem volt eső az országban, szégyenkeztek a földművesek, beborították fejüket. **5** Mert a szarvasünő is amit szült, elhagyta, mert nem volt pázsit. **6** És a vadszamarak a hegycsúcsokon álltak, levegő után lihegtek, mint a sakálok;

epedtek a szemeik, mert nincsen fű. **7** Ha bűneink vallottak
ellenünk, oh Örökkévaló, cselekedjél neved kedvéért, mert
számosak a mi elpártolásaink, ellened vétettünk. **8** Izrael
reménye, segítője szorongatás idején, miért vagy úgy mint
jövevény az országban és mint utas, aki hálni tért be? **9**
Miért vagy olyan, mint megdöbbent ember, mint hős, ki nem
tud segíteni? Holott köztünk vagy, Örökkévaló, és nevedről
neveztetünk, ne hagyj bennünket. **10** Így szól az Örökkévaló
ennek a népnek: Ekként szerettek bolyongani, lábaikat nem
tartóztatták meg, az Örökkévaló pedig nem kedvelte őket,
most megemlékszik bűnükről és gondol vétkükre. **11** És szólt
hozzám az Örökkévaló: Ne imádkozzál ezért a népért a jóra.
12 Midőn böjtölnek, nem hallgatok könyörgésükre és midőn
égőáldozatot és lisztáldozatot hoznak, nem kedvelem őket,
hanem karddal, éhséggel, és dögvésszel semmisítem meg
őket. **13** Erre mondtam: Jaj uram Örökkévaló, íme a próféták
azt mondják nekik, nem fogtok kardot látni és éhség nem lesz
rajtatok, mert igaz békét adok nektek ezen a helyen. **14** És szólt
hozzám az Örökkévaló: Hazugságot prófétálnak nevemben a
próféták, nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik és nem
beszéltem hozzájuk; hazug látomással és semmis jósolással
és szívük csalárdságával prófétáskodnak nálatok. **15** Azért így
szól az Örökkévaló a prófétákról, akik nevemben prófétálnak,
holott én nem küldöttem őket, ők pedig mondják, kard és éhség
nem lesz ebben az országban: kard által és éhség által fognak
elveszni ama próféták. **16** És a nép, akiknek ők prófétálnak,
odavetve lesznek Jeruzsálem utcáira az éhség és a kard miatt,
és nincs ki eltemeti őket, ők, feleségeik és fiaik és leányaik;
így öntöm ki rájuk gonoszságukat. **17** És mondd meg nekik ezt

az igét: Könnytől folyjanak szét szemeim éjjel és nappal és ne
csillapodjanak; mert nagy töréssel töretett meg népem szűz
leánya, nagyon kínzó sebbel. **18** Ha kimentem a mezőre, íme a
kard elesettjei, és ha bementem a városba, íme éhség betegei;
bizony, próféta is, pap is oly országba költöztek, melyet nem
ismernek. **19** Megvetve megvetetted-e Jehúdát, avagy Cziónt
megutálta-e lelked; miért vertél bennünket és nincs számunkra
gyógyulás? Remélünk békét, de semmi jó, gyógyulás idejét és
íme rémület. **20** Ismerjük, Örökkévaló, gonoszságunkat, őseink
bűnét, mert vétkeztünk ellened. **21** Ne vesd el neved kedvéért,
ne gyalázd meg dicsőséged trónját; emlékezzél, ne bontsd föl
szövetségedet velünk. **22** Vannak-e a nemzetek hiábavalóságai
között esőt adók, avagy az egek adnak-e záport; nemde te vagy
az, oh Örökkévaló, mi Istenünk, és hozzád remélünk, mert te
teremtetted mindezeket.

15 És szólt hozzám az Örökkévaló: ha Mózes és Sámuel állna
elém, lelkem nem hajolna a néphez; küldd el színem elől, hadd
menjenek el. **2** És lesz, midőn szólnak hozzád: hová menjünk?
szólj hozzájuk: így szól az Örökkévaló: aki halálra való, a halálra,
aki kardra, a kardra, aki éhségre, az éhségre, és aki fogságba, a
fogságba. **3** És kirendelek ellenük négy nemzetséget, úgymond
az Örökkévaló: a kardot, hogy öljön, a kutyákat, hogy hurcoljanak,
az ég madarát és a föld vadját, hogy faljon és elpusztítson. **4** És
teszem őket iszonyattá mind a föld királyságainak Menasse,
Jechizkíjáhú fia, Jehúda királya miatt, azért, amit Jeruzsálemben
cselekedett. **5** Mert ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, ki szánakozik
rajtad és ki tér be, hogy békéd felől kérdezősködjék? **6** Te
elhagytál engem, úgymond az Örökkévaló, hátrafelé vonultál,
tehát kinyújtottam rád kezemet és megrontottalak, meguntam

könyörülni. **7** Megszórtam őket szórólapáttal az ország kapuiban,
gyermekeitől megfosztottam, elveszítettem népemet, útjaikról
nem tértek meg. **8** Számosabbak lettek nekem özvegyei tengerek
fövényénél, elhoztam nekik az ifjú anyjára pusztítót délben,
rávetettem hirtelen izgalmat és rémületet. **9** Elfonnyadt az, aki
hetet szült, kilehelte lelkét, leáldozott a napja, midőn még nappal
volt, megszégyenült és elpirult – maradékukat a kardnak adom
ellenségeik előtt, úgymond az Örökkévaló. **10** Jaj nekem anyám,
hogy szültél engemet, pernek emberét és viszálynak emberét,
az egész országnak; nem hiteleztem és nekem nem hiteleztek,
mindannyian átkoznak engem. **11** Szól az Örökkévaló: Bizony
megtartalak jóra, bizony könyörögtetem hozzád a veszedelem
idején és a szorongatás idején az ellenséget. **12** Megtörik-e a
vas, északi vas, és az érc? **13** Vagyonodat és kincseidet prédául
adom nem árért, és pedig mind a vétkeidért, és pedig mind a
határaidban. **14** És szolgáltatom veled ellenségeidet országban,
melyet nem ismersz; mert tűz gyulladt ki haragomban, ellenetek
gyújttatik meg. **15** Te tudod, Örökkévaló, emlékezzél meg
rólam és gondolj rám és vegyél értem bosszút üldözőimen;
hosszantűrésed szerint ne ragadj el engem; tudjad, hogy érted
viselek gyalázatot. **16** Mihelyt akadtak szavaid, megettem őket,
és vált nekem a te igéd vígságra és szívem örömére, mert
nevedről neveztettem el, Örökkévaló, seregek Istene. **17** Nem
ültem a mulatozók gyülekezetében, hogy ujjongtam volna; kezed
miatt magányosan ültem, mert bosszúsággal töltöttél el. **18**
Miért lett fájdalmam örökretartó és sebem halálos; vonakodik
gyógyulni? Olyan vagy te nekem, mint a csalóka patak, nem
hűséges víz. **19** Azért úgy szól az Örökkévaló: Ha visszatérsz,
visszatérni engedlek, hogy előttem állj, és ha kibontod a becsest

a hitványból, mintegy szájam leszel; térjenek ők tehozzád, de
te ne térj ő hozzájuk. **20** És teszlek téged a népnek erősített
ércfallá, harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled; mert
veled vagyok, hogy megsegítselek és hogy megmentselek,
úgymond az Örökkévaló. **21** És megmentelek a rosszak kezéből
és kiváltalak az erőszakosok markából.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ne vegyél
magadnak feleséget és ne legyenek fiaid és leányaid ezen a
helyen. **3** Mert így szól az Örökkévaló a fiakról és leányokról, akik
a helyen születtek és anyáikról, akik szülték őket és atyáikról,
akik nemzették őket ebben az országban: **4** Sokféle kínos
halállal fognak meghalni, nem siratják őket és nem temetik
el, trágyává lesznek a föld színén, a kard és az éhség által
pusztulnak el, és hullájuk eledelül lesz az ég madarának és
a föld vadjának. **5** Mert így szól az Örökkévaló: Ne menj be
siralomnak házába, ne menj siratni és ne szánakozz rajtuk; mert
elvettem békémet a néptől, úgymond az Örökkévaló, a szeretetet
és az irgalmat. **6** És meg fognak halni nagyok és kicsinyek
ez országban, nem temetik el: se nem siratják őket, se nem
vagdalják magukat, se nem kopasztják magukat miattuk. **7** És
nem szegnek nekik kenyeret gyászban, hogy megvigasztalják a
halottért és nem itatják velük a vigasztalás poharát, kit-kit atyjáért
és anyjáért. **8** De lakodalomnak házába se menj be, hogy leülj
velük enni és inni. **9** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek
ura, Izrael Istene: Íme megszüntetem ezen a helyen szemeitek
előtt és napjaitokban a vígság hangját és az öröm hangját, a
vőlegény hangját és a menyasszony hangját. **10** És lesz, midőn
megmondod a népnek mind e szavakat, ők meg szólnak hozzád:
miért mondta ki felőlünk az Örökkévaló ezt az egész nagy

veszedelmet és mi a bűnünk és mi a vétkünk, mellyel vétettünk
az Örökkévaló, a mi Istenünk ellen? **11** akkor szólj hozzájuk:
Mivelhogy elhagytak engem őseitek, úgymond az Örökkévaló,
jártak más istenek után és szolgálták őket és leborultak előttük,
engem pedig elhagytak és tanomat nem őrizték meg; **12** de ti
rosszabbul cselekedtetek őseiteknél, és íme jártok kiki rossz
szívének makacssága után, rám nem hallgatva. **13** Elhajítalak
tehát benneteket ez országból oly országba, amelyet nem
ismertek, sem ti, sem őseitek; és szolgálni fogtok más isteneket
nappal és éjjel, mivel nem adok nektek könyörületet. **14** Azért íme
napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják többé:
él az Örökkévaló aki fölhozta Izrael fiait Egyiptom országából,
15 hanem: él az Örökkévaló, aki fölhozta Izrael fiait az észak
országából és mindazon országokból, ahová eltaszította őket;
ugyanis visszahozom őket földjükre, melyet adtam őseiknek.
16 Íme én küldök sok halászért, úgymond az Örökkévaló,
hogy halásszák őket és azután küldök sok vadászért, hogy
vadászszák őket minden hegyről és minden dombról és a sziklák
hasadékaiból. **17** Mert szemeim mind az ő utjaikon vannak,
nincsenek rejtve előttem, és nincsen eltitkolva az ő bűnük
szemeim előtt. **18** És megfizetem legelőbb kétszeresét bűnüknek
és vétküknek, amiért megszentségtelenítették országomat:
undokságaik és utálatosságaik dögével megtöltötték birtokomat.
19 Oh Örökkévaló, erőm és erősségem és menedékem a
szorongatás napján; hozzád jönnek majd nemzetek a föld
végeiről és azt mondják: csak hazugságot örököltek őseink,
hiábavalóságot és nincs azok közt aki használna. **20** Vajon
csinálhat-e magának ember istent? és azok nem is istenek.
21 Azért íme én megismertetem velük ez ízben, meg fogom

ismertetni velük kezemet és hatalmamat; és megismerik, hogy
nevem Örökkévaló.

17 Jehúda vétke írva van vastollal, gyémánt heggyel, bevésve
szívük táblájára és oltáraitok szarvaira. **2** Miként gyermekeikről,
emlékeznek oltáraikról és aséráikról, a zöldellő fák mellett, a
magas dombokon. **3** Hegyem a mezőn, vagyonodat, mind
a kincseidet prédául adom, magaslataidat a vétekért mind a
határaidban. **4** És elszakadsz, tenmagad miatt, birtokodtól, melyet
neked adtam és szolgáltatom veled ellenségeidet oly országban,
melyet nem ismertél, mert tüzet gyújtottatok haragomban, örökké
fog égni. **5** Így szól az Örökkévaló: Átkozott a férfiú, ki emberben
bízik és halandót tesz karjává, az Örökkévalótól pedig eltér a
szíve. **6** Olyan lesz mint a boróka a sivatagban és nem látja;
hogy jön a jó: aszott földön lakik a pusztában, sós földön, mely
lakatlan. **7** Áldott a férfiú, ki az Örökkévalóban bízik és kinek az
Örökkévaló a bizodalma. **8** Olyan lesz mint a fa, mely víz mellé
van ültetve és mely folyó mellé bocsátja gyökereit, mely nem
látja, mikor jön a hőség és zöldellő lesz a levele; a szárazság
évében sem aggódik és nem szűnik meg gyümölcsöt teremni.
9 Álnokabb a szív mindennél és kóros az: ki ismeri meg? **10**
Én az Örökkévaló kutatom a szívet, vizsgálom a veséket, és
pedig hogy kinek-kinek adjak útjai szerint, cselekedeteinek
gyümölcse szerint. **11** Mint a fogolymadár, mely azt költi, amit
nem tojt, olyan az, aki gazdagságot szerez, de nem jog útján,
napjainak felében elhagyja azt és a végén balgataggá lesz. **12**
Dicsőség trónja, magasságban levő kezdettől fogva, szentélyünk
helye, **13** Izrael reménye, oh Örökkévaló! Mind akik elhagynak
téged, megszégyenülnek, és akik elszakadnak tőlem, a földre
iratnak, mert elhagyták az élő víznek forrását, az Örökkévalót.

14 Gyógyíts meg engem, oh Örökkévaló, hogy meggyógyuljak,
segíts meg, hogy meg legyek segítve, mert dicséretem vagy.
15 Íme ők azt mondják nekem: hol van az Örökkévaló igéje,
következzék csak be! **16** Én pedig nem szegültem ellene,
hogy ne járjak utánad és a végzetes napot nem óhajtottam,
te tudod; ami kijött ajkaimról színed előtt volt. **17** Ne legyél
nekem rettegésül, menedékem vagy a veszedelem napján. **18**
Szégyenüljenek meg üldözőim és ne szégyenüljek meg én,
rettegjenek ők és ne rettegjek én; hozd rájuk a veszedelem
napját és kétszeres töréssel törd meg őket. **19** Így szólt hozzám
az Örökkévaló: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában,
amelyen bejönnek Jehúda királyai és amelyen kimennek, és
Jeruzsálem minden kapuiban, **20** és szólj hozzájuk: Halljátok
az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és egész Jehúda és
Jeruzsálem lakói mind, akik bejönnek ezeken a kapukon. **21** Így
szól az Örökkévaló: Őrizkedjetek lelketekért és ne vigyetek terhet
a szombat napján, hogy bevinnétek Jeruzsálem kapuin. **22** És
ne vigyetek ki terhet házaitokból a szombat napján és semmiféle
munkát ne végezzetek; szenteljétek meg a szombat napját,
amint megparancsoltam őseiteknek. **23** De ők nem hallgattak rá
és nem hajlították fülüket, hanem megkeményítették nyakukat,
hogy ne hallgassanak rá és oktatást el ne fogadjanak. **24** És
lesz, ha hallgatni fogtok rám, úgymond az Örökkévaló, hogy
nem visztek be terhet e város kapuin a szombat napján és
hogy megszentelitek a szombat napját, nem végezvén azon
semmiféle munkát: **25** akkor be fognak jönni e város kapuin
királyok meg nagyok, azok, akik Dávid trónján ülnek, szekereken
és lovakon járva, ők és nagyjaik, Jehúda emberei és Jeruzsálem
lakói; és lakva lesz e város örökké. **26** Ha bejönnek Jehúda

városaiból és Jeruzsálem környékéből és Benjámin országából
és az alföldről és a hegységről és a Délvidékről, akik hoznak
égőáldozatot, vágóáldozatot, lisztáldozatot és tömjént, és akik
hoznak hálaáldozatot az Örökkévaló házába. **27** De ha nem
hallgatok rám, hogy megszenteljétek a szombat napját és hogy
ne vigyetek terhet és be ne jöjjetek Jeruzsálem kapuin a szombat
napján: akkor tüzet fogok gyújtani kapuiban és megemészti
Jeruzsálem palotáit és nem alszik el.

18 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, mondván:
2 Kelj föl és menj le a fazekasnak házába, és ott majd hallatom
veled szavaimat. **3** Lementem tehát a fazekasnak házába, és
íme, ő munkát végzett a korongon. **4** És amint elromlott az
edény, melyet az agyagból készített, a fazekas kezében, ismét
más edényt készített belőle, amint helyesnek tetszett a fazekas
szemében, hogy készítse. **5** És lett hozzám az Örökkévaló
igéje, mondván: **6** Vajon mint ez a fazekas, nem tehetek-
e veletek Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. Íme mint az
agyag a fazekas kezében, úgy vagytok ti az én kezemben,
Izrael háza. **7** Egy pillanatban kimondom egy nemzetről és
királyságról, hogy kiszakítom, lerontom és elpusztítom; **8** de
megtér gonoszságától ama nemzet, amelyről azt kimondtam:
akkor meggondolom a veszedelmet, amelyet szándékoztam
rajta véghezvinni. **9** Egy pillanatban pedig kimondom egy
nemzetről és királyságról, hogy fölépítem és elplántálom; **10** de
teszi azt, ami rossz a szemeimben, nem hallgatva szavamra:
akkor meggondolom a jót, amellyel akartam vele jót tenni.
11 Most tehát szólj csak Jehúda embereihez és Jeruzsálem
lakóihoz, mondván: Így szól az Örökkévaló: íme én készítek
ellenetek veszedelmet és kigondolok ellenetek gondolatot;

térjetek csak meg ki-ki gonosz útjáról és javítsátok meg útjaitokat
és cselekedeteiteket. **12** De ők mondták hiába, mert gondolataink
után fogunk járni és kiki rossz szívének makacsságát fogjuk
cselekedni. **13** Azért így szól az Örökkévaló: Kérdezzétek csak
a nemzetek közt: ki hallott ilyeneket? Nagyon borzadalmast
cselekedett Izrael szüze. **14** Vajon fölenged-e a mező sziklájáról
a Libanon hava, avagy megszakadnak-e a bugyogó, buzogó,
csergedező vizek, **15** ahogy engem elfelejtett az én népem, a
semminek füstölögtetnek, megbotlatták őket útjaikon, ősrégi
csapásokban, hogy járjanak ösvényeken, föl nem töltött úton; **16**
hogy országukat iszonyodássá tegyék, örökké tartó piszegéssé,
bárki elmegy mellette, eliszonyodik és fejét csóválja. **17** Mint
keleti széllel elszórom őket ellenség előtt, hátukat és nem
arcukat fogom látni balsorsuk napján. **18** És mondták: Gyertek,
gondoljunk ki Jirmejáhú ellen gondolatokat, mert nem vész
el tan a paptól, sem tanács a bölcstől, sem ige a prófétától;
gyertek, verjük meg a nyelvvel és ne figyeljünk semmi szavára.
19 Figyelj rám, oh Örökkévaló és halld meg a velem pörlők
szavát. **20** Vajon fizetnek-e a jóért rosszat, hogy vermet ástak
életemnek! Emlékezzél, mint álltam előtted, hogy jót beszéljek
felőlük, hogy elfordítsam tőlük haragodat. **21** Azért add át
fiaikat az éhségnek és hányd őket a kard hatalmába, hogy
asszonyaik gyermektelenek és özvegyek legyenek és férfiaik
a halál megöltjei legyenek, ifjaik a kard levertjei a harcban.
22 Hallassék jajkiáltás házaikból, midőn hirtelen hozol rájuk
csapatot, mert vermet ástak, hogy engem megfogjanak és
tőröket rejtettek el lábaimnak. **23** Te pedig, Örökkévaló, ismered
minden halálos tanácsukat ellenem, ne adj enyhítést bűnükért

és vétküket előled ne töröld el, megbotlatottak legyenek előtted,
haragod idején bánj el velük.

19 Így szól az Örökkévaló: Menj és végy cserépkancsót a
fazekastól, és néhánnyal a nép vénei közül és a papok vénei
közül **2** menj ki Ben-Hinnóm völgyébe, mely a Charszit-kapu
bejáratánál van és hirdesd ott a szavakat, melyeket szólni fogok
hozzád. **3** És mondjad: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda
királyai és Jeruzsálem lakói. Így szól az Örökkévaló, a seregek
ura, Izrael Istene: íme én oly veszedelmet hozok e helyre,
hogy bárki hallja megcsendülnek fülei. **4** Mivelhogy elhagytak
engem és idegenné tették ezt a helyet, füstölögtettek benne más
isteneknek, amelyeket nem ismertek, ők és őseik és Jehúda
királyai, és megtöltötték ezt a helyet ártatlanok vérével. **5** És
építették a Báal magaslatait, hogy fiaikat tűzben égessék el,
égőáldozatokul a Báalnak, amit nem parancsoltam és nem
mondtam és ami nem jutott eszembe. **6** Azért íme napok jönnek,
úgymond az Örökkévaló, és nem nevezik többé ezt a helyet
Tófetnek és Hinnóm fia völgyének, hanem öldöklés völgyének. **7**
Es kiürítem Jehúda és Jeruzsálem tanácsát ezen a helyen és
elejtem őket kard által ellenségeik előtt és azok keze által, kik
életükre törnek, és hullájukat eledelül adom az ég madarának
és a föld vadjának. **8** És teszem ezt a várost iszonyattá és
pisszegéssé; bárki elmegy mellette, eliszonyodik és pisszeg
mind a csapásai miatt. **9** És megetetem velük fiaik húsát és
leányaik húsát és kiki felebarátjának húsát eszi a körülzárásban
és a szorongatásban, mellyel szorongatják őket ellenségeik
és azok, kik életükre törnek. **10** Erre törd el a kancsót azon
emberek szeme láttára, kik veled mennek. **11** És szólj hozzájuk:
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Úgy fogom eltörni ezt a

népet és ezt a várost, amint eltörik a fazekas edényét, amely
többé helyre nem állítható; és majd Tófetben temetnek, mert
nincs hely temetésre. **12** Így fogok tenni e hellyel, úgymond az
Örökkévaló, és lakóival, hogy olyanná teszem ezt a várost, mint
Tófet. **13** Olyanok lesznek ugyanis Jeruzsálem házai és Jehúda
királyainak házai, mint Tófet helye, tisztátalanok, mindama
házak, amelyeknek tetőin füstölögtettek az ég egész seregének
és öntőáldozatokat öntöttek más isteneknek. **14** És jött Jirmejáhú
Tófetből, ahová őt az Örökkévaló küldötte volt, hogy prófétáljon,
és megállt az Örökkévaló házának udvarában és szólt az egész
néphez: **15** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene:
Íme én elhozom a városra és mind a városaira azt az egész
veszedelmet, melyet kimondtam ellene, mert megkeményítették
nyakukat, nem hallgatva szavamra.

20 És midőn hallotta Paschúr, Immér fia, a pap – ő pedig
főfelügyelő volt az Örökkévaló házában – Jirmejáhút, amint
prófétálja e szavakat, **2** akkor megverte Paschúr Jirmejáhú
prófétát és tette őt a Benjámin felső kapujában levő kalodába,
mely az Örökkévaló házában volt. **3** Volt pedig másnap és
Paschúr kieresztette Jirmejáhút a kalodából; ekkor szólt hozzá
Jírmejáhú nem Paschúrnak nevezett el téged az Örökkévaló,
hanem: Rémület köröskörül. **4** Mert így szól az Örökkévaló:
Íme én teszlek rémületté magadnak és mind a barátaidnak
és elesnek ellenségeik kardja által, szemeid pedig látják; és
egész Jehúdát Bábel királyának kezébe adom és számkivetésbe
viszi őket Bábelbe és megöli a karddal. **5** És majd odaadom
a városnak egész gazdagságát és minden szerzeményét és
minden drágaságát – és Jehúda királyainak kincseit mind adom
ellenségeik kezébe, elprédálják és elviszik és Bábelbe hozzák. **6**

Te pedig Paschúr és mind a házad lakói fogságba fogtok menni;
Bábelbe fogsz jutni és ott fogsz meghalni és ott fogsz eltemettetni,
te és mind a barátaid, akiknek hazugsággal prótétáltál. **7**
Rábeszéltél engem, oh Örökkévaló, és rábeszéltettem magamat,
erőt vettél rajtam és győztél, nevetséggé lettem egésznap,
mindnyája gúnyolódik rajtam. **8** Mert valahányszor beszélek,
kiáltoznom kell, kiáltanom: erőszak és pusztítás! mert lett nekem
az Örökkévaló igéje gyalázássá és csúfolássá egész napon. **9**
És ha mondom: nem emlékezem meg róla és nem beszélek
többé az ő nevében, akkor úgy van szívemben, mint égő
tűz, csontjaimba zárva, úgy hogy meguntam elviselni és nem
győzöm. **10** Mert hallottam sokaknak rágalmazását, rémületet
köröskörül: Jelentsétek meg, jelentsük őt fel! Minden meghitt
emberem bukásomat lesi: talán rászedhető és legyőzhetjük, és
bosszúnkat megvehetjük rajta! **11** De az Örökkévaló velem van
mint hatalmas hős, ezért üldözőim megbotlanak és nem győznek;
nagyon megszégyenültek, mert nem boldogultak, örökkétartó
szégyennel, mely el nem felejtetik. **12** De, Örökkévaló, a seregek
ura, aki megvizsgálja az igazságost, látja a veséket és a szívet,
hadd látom bosszúdat rajtuk, mert neked föltártam ügyemet. **13**
Énekeljetek az Örökkévalónak, dicsérjétek az Örökkévalót, mert
megmentette a szűkölködőnek lelkét a gonosztevők kezéből. **14**
Átkozott a nap, amelyen születtem, a nap, amelyen szült engem
anyám, ne legyen áldott! **15** Átkozott az ember, ki hírt hozott
atyámnak, mondván: fiúgyermek született neked – örvendeztetve
megörvendeztette őt. **16** Legyen az az ember olyan, mint a
városok, melyeket feldúlt az Örökkévaló és meg nem bánta;
halljon jajkiáltást reggel és riadást délnek idején. **17** Hogy meg
nem ölt az anyaméhtől fogva, hogy anyám lett volna sírom és

méhe örökösen várandós! 18 Miért is jöttem ki az anyaméhből,
hogy lássak szenvedést és bánatot és hogy szégyenben teljenek
el napjaim?

21 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, midőn
küldte hozzá Czidkijáhú király Paschúrt, Malkíja fiát és Czefanját,
Máaszéja fiát, a papot, mondván: 2 Kérdezd meg csak értünk
az Örökkévalót, mert Nebúkadnecczár, Bábel királya harcol
ellenünk, talán cselekszik velünk az Örökkévaló mind az ő
csodatettei szerint, hogy elvonuljon tőlünk. 3 És szólt hozzájuk
Jirmejáhú: Így szóljatok Czidkijáhúhoz. 4 Így szól az Örökkévaló,
Izrael Istene: íme én visszafordítom a hadi fegyvereket, melyek
kezetekben vannak, amelyekkel ti a falon kívül harcoltok Bábel
királya ellen és a titeket ostromló kaldeusok ellen és begyűjtöm
azokat ebbe a városba. 5 És én magam harcolok ellenetek
kinyújtott kézzel és erős karral, haraggal és hévvel, és nagy
haragvással. 6 És megverem e város lakóit, mind az embert
mind az állatot, nagy dögvészben halnak meg. 7 És azután,
úgymond az Örökkévaló, adom Czidkijáhút, Jehúda királyát és
szolgáit és a népet és azokat, kik megmaradtak a városban a
dögvésztől, a kardtól és az éhségtől, Nebúkadnecczár, Bábel
királyának kezébe és ellenségeik kezébe és azok kezébe, kik
életükre törnek; megöli őket a kard élével, nem szánakozik
rajtuk, nem kímél és nem irgalmaz. 8 E néphez pedig szólj: Így
szól az Örökkévaló, íme én elétek teszem az élet útját és a
halál útját. 9 Aki e városban marad, meg fog halni kard, éhség
és dögvész által; de aki kimegy és átpártol a titeket ostromló
kaldeusokhoz, az élni fog és lelke lesz neki zsákmányul. 10
Mert rosszra és nem jóra fordítottam arcomat a város ellen,
úgymond az Örökkévaló, Bábel királyának kezébe adatik és

tűzben égeti el. **11** És Jehúda királya házának: Halljátok az
Örökkévaló igéjét. **12** Dávid háza! Így szól az Örökkévaló:
tartsatok reggelenként ítéletet és mentsétek meg a kiraboltat a
fosztogató kezéből, nehogy mint a tűz törjön ki haragom és égne
és nincs ki eloltaná cselekedeteitek rosszasága miatt. **13** Íme én
ellened vagyok, lakója a völgynek, a síkság sziklájának, úgymond
az Örökkévaló, kik azt mondjátok ki száll le hozzánk, ki jön
be hajlékainkba? **14** Megbüntetlek benneteket cselekedeteitek
gyümölcse szerint, úgymond az Örökkévaló, és tüzet gyújtok
erdejében és megemészti mind azt, ami körülötte van.

22 Így szól az Örökkévaló: Menj le Jehúda királyának házába
és mondd el ott ezt az igét. **2** Szólj: Halljad az Örökkévaló igéjét,
Jehúda királya, ki Dávid trónján ülsz, te meg szolgáid és néped,
akik bejönnek e kapukon. **3** Így szól az Örökkévaló: Cselekedjetek
jogot és igazságot és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató
kezéből, jövevényt, árvát és özvegyet ne szorongassatok,
erőszakot ne tegyetek és ártatlan vért ne ontsatok e helyen.
4 Mert ha megteszitek ezt a dolgot: akkor bejönnek e ház
kapuin királyok, kik Dávidnak ülnek a trónján, szekereken és
lovakon járnak, ő meg szolgái és népe. **5** De ha nem hallgattok
e szavakra, magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló,
hogy rommá lesz e ház. **6** Mert így szól az Örökkévaló
Jehúda királyának házáról: Gileád vagy nekem, Libanon csúcsa,
bizony pusztává teszlek, lakatlan városokká. **7** És szentelek
ellened pusztítókat, kikit szerszámával, és levágják válogatott
cédrusaidat és tűzbe vetik. **8** És elmegy sok nemzet e város
mellett és így szólnak egyik a másikához miért tett így az
Örökkévaló e nagy várossal? **9** És mondják: mert elhagyták
az Örökkévalónak, Istenüknek szövetségét, és leborultak más

istenek előtt és szolgálták őket. **10** Ne sírjatok a halottért és
ne szánjatok senkit érte, sírjatok az elmenőért, mert nem tér
többé vissza, hogy lássa szülőföldjét. **11** Mert így szól az
Örökkévaló Sallúmról, Jósijáhú, Jehúda királyának fiáról, aki
király lett atyja Jósijáhú helyett, s aki eltávozott e helyről: Nem
fog oda visszatérni többé; **12** hanem azon helyen, ahová őt
számkivetették, ott fog meghalni, és ezt az országot nem fogja
többé látni. **13** Oh, aki házát igazság nélkül építi és emeleteit jog
nélkül, felebarátjával ingyen dolgoztat és munkabérét nem adja
meg neki. **14** Aki azt mondja: majd építek magamnak tágas
házat és téres emeleteket; vág magának ablakokat, bepadlózza
cédrusfával és befesti vörös festékkel. **15** Vajon király vagy-e,
hogy cédrusfában versenyzel? Atyád nemde evett és ivott és
cselekedett jogot és igazságot, akkor jó volt dolga. **16** Jogot
szerzett a szegénynek és szűkölködőnek, akkor jól volt. Nemde
ez az: engem megismerni, úgymond az Örökkévaló. **17** De a
szemed és szíved nincsen másra, ha csak nem nyereségedre
és az ártatlannak vérére, hogy ontsad és a fosztogatásra és
elnyomásra, hogy megtegyed. **18** Azért így szól az Örökkévaló
Jehójákimról, Jósijáhú fiáról, Jehúda királyáról: nem tartanak
érte gyászt: Jaj, fivér és jaj, nővér! nem tartanak érte gyászt:
Jaj, úr és jaj, fensége! **19** Amint szamarat temetnek, fogják őt
temetni, hurcolva és eldobva messze Jeruzsálem kapuitól. **20**
Menj föl a Libanonra és kiálts, és Básánban hallasd hangodat,
kiálts az Abárimról, mert megtörettek mind a szeretőid. **21**
Beszéltem hozzád jólétedben, azt mondtad: nem hallom; ez
a te utad ifjúkorodtól fogva, hogy nem hallgattál szavamra.
22 Mind a legeltetőidet legeltetni fogja a szél és szeretőid
fogságba mennek; bizony akkor meg fogsz szégyenülni és el

fogsz pirulni minden gonoszságod miatt. **23** Ki a Libanonon
lakozol, cédrusfák közt fészkelsz, mily sajnálni való vagy, midőn
jönnek rád fájdalmak, vajúdás mint a szülő nőre. **24** Ahogy
élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, ha Konjáhú, Jehójákim
fia, Jehúda királya, pecsétgyűrű volna jobb kezemen, bizony
onnan szakítanálak le. **25** Azok kezébe adlak téged, kik életedre
törnek és azok kezébe, kiktől félsz: Nebúkadnecczár, Bábel
királyának kezébe és a kaldeusok kezébe. **26** És elhajítlak
téged és anyádat, aki téged szült, más országba, amelyben nem
születtetek, és ott fogtok meghalni. **27** Azon országba pedig,
ahova vágyódik a lelkük, hogy oda visszatérjenek, oda nem
fognak visszatérni. **28** Vajon megvetett eltört csinálmány-e ez az
ember Konjáhú, avagy edény-e, melyet nem kedvelnek, miért
hajíttattak el ő és magzatja és eldobattak oly országba, melyet
nem ismertek? **29** Ország, ország, ország, halljad az Örökkévaló
igéjét! **30** Így szól az Örökkévaló: Írjátok be ezt az embert
gyermektelennek, férfiúnak, ki soha napjaiban nem boldogul,
mert magzatjából nem boldogul senki, hogy üljön Dávid trónján
és még uralkodjék Jehúdán.

23 Oh pásztorok, kik elveszítik és elszélesztik legelőm juhait,
úgymond az Örökkévaló. **2** Azért így szól az Örökkévaló, Izrael
Istene, a pásztorok felől, kik népemet legeltetik: Ti szélesztettétek
el juhaimat és eltaszítottátok és nem gondoltatok velük; íme én
megbüntetem rajtatok cselekedeteitek rosszaságát, úgymond az
Örökkévaló. **3** És én össze fogom gyűjteni juhaim maradékát
mindazon országokból, ahová eltaszítottam őket és visszahozom
őket tanyájukra és majd szaporodnak és sokasodnak. **4** És
állítok föléjük pásztorokat, hogy legeltessék őket, nem fognak
többé félni és nem rettegnek és nem lesz köztük hiány, úgymond

az Örökkévaló. **5** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló,
és támasztok Dávidnak igaz csemetét, uralkodik mint király és
boldogul és jogot és igazságot tesz az országban. **6** Napjaiban
megsegíttetik Jehúda és Izrael biztosságban fog lakni; és ez a
neve, amelyen nevezik: az Örökkévaló a mi igazságunk. **7** Azért
íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják
többé: él az Örökkévaló, aki felhozta Izrael fiait Egyiptom
országából; **8** hanem: él az Örökkévaló, aki felhozta és bevitte
Izrael házának magzatját az észak országából és mindazon
országokból, ahova eltaszítottam őket, és lakni fognak földükön.
9 A prófétáknak. Meg van törve bennem a szívem, megreszkettek
mind a csontjaim, olyan lettem, mint részeg ember és mint férfi,
kit elöntött a bor, az Örökkévaló miatt és az ő szent szavai
miatt. **10** Mert megtelt házasságtörőkkel az ország, mert átok
miatt gyászol az ország, elszáradtak a puszta tanyái és futásuk
a rosszaságra volt és erejük igaztalanságra. **11** Mert próféta
is, pap is istentelenek, házamban is találtam gonoszságukat,
úgymond az Örökkévaló. **12** Azért olyan lesz nekik az útjuk,
mint sikamlósság a sötétségben, elcsúsznak és elesnek rajta,
mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük évét, úgymond
az Örökkévaló. **13** Sómrón prófétáiban is bohóságot láttam;
prófétáskodtak a Báal nevében és megtévesztették népemet,
Izraelt. **14** Jeruzsálem prófétáiban pedig borzasztóságot láttam:
házasságot törtek és hazugságban jártak és megerősítették a
gonosztevők kezeit, úgy hogy nem tértek meg kiki gonoszságától;
olyanok lettek számomra mindannyian, mint Szodoma, és lakói
mint Amóra. **15** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura
a próféták felől: Íme én adok enniük ürmöt és adok inniuk
méregvizet, mert Jeruzsálem prófétáitól indult ki az istentelenség

az egész országra. **16** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura:
Ne hallgassatok a próféták szavaira, akik nektek prófétálnak,
hiábavalóval hitegetnek benneteket, szívük látomását beszélik,
nem az Örökkévaló szájából **17** Mondogatják káromlóimnak:
Megmondta az Örökkévaló: béke lesz számotokra; és bárki
jár szíve makacssága szerint, annak mondják: nem jön rátok
veszedelem. **18** Mert ki állt az Örökkévaló tanácsában, hogy
lássa és hallja az ő igéjét, ki figyelt igéjére, hogy hallotta volna?
19 Íme az Örökkévaló vihara hévvel tör ki, forgó szélvész a
gonoszok fejére fordul. **20** Nem tér meg az Örökkévaló haragja,
míg meg nem tette és míg nem teljesítette szíve gondolatait;
a napok végén megértitek értelemmel. **21** Nem küldöttem
a prófétákat és ők futottak, nem beszéltem hozzájuk és ők
prófétáltak. **22** De ha tanácsomban álltak, akkor hallassák
szavaimat a népeimmel és térítsék meg őket rossz útjukról és
cselekedeteik rosszaságától. **23** Vajon közelről való Isten vagyok-
e, úgymond az Örökkévaló, és nem távolról való Isten? **24** Avagy
elrejtőzik-e valaki a rejtekben és én nem látom, úgymond az
Örökkévaló, hiszen az eget és a földet töltöm én be, úgymond
az Örökkévaló. **25** Hallottam azt, amit mondtak a próféták,
akik hazugságot prófétálnak nevemben, mondván: álmodtam,
álmodtam. **26** Meddig még? Az van-e azon próféták szívében,
akik hazugságot prófétálnak és akik szívük csalárdságának
prófétái – **27** azt gondolják-e, hogy elfelejtetik nevemet népemmel
álmaik által, amelyeket elbeszélnek egyik a másikának, amint
őseik a Báal által felejtették el nevemet? **28** A próféta, akinél
álom van, beszéljen el álmot, és akinél az én igém van, mondja el
az én igémet igazsággal! Mi dolga a szalmának a tiszta búzával,
úgymond az Örökkévaló. **29** Nemde olyan az én igém mint a

tűz, úgymond az Örökkévaló, és mint a kalapács, mely a sziklát
zúzza? **30** Azért íme én fordulok azon próféták ellen, akik ellopják
szavaimat egyik a másikától. **31** Íme én fordulok azon próféták
ellen, úgymond az Örökkévaló, akik vették nyelvüket és azt
mondták: Úgymond; **32** íme én fordulok azok ellen, akik hazug
álmokat prófétálnak, úgymond az Örökkévaló, elbeszélték azokat
és megtévesztették népemet hazugságaikkal és fitogtatásukkal,
holott én nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik,
de használni sem használnak ennek a népnek, úgymond az
Örökkévaló. **33** És ha kérdez téged e nép vagy a próféta, vagy
pap, mondván: mi az Örökkévaló beszéde? mondd meg nekik,
hogy mi a beszéd: elvetlek benneteket, úgymond az Örökkévaló.
34 A próféta pedig és a pap és a nép, mely azt mondja: az
Örökkévaló beszéde meg fogom büntetni azt az embert és a
házát. **35** Így szóljatok kiki a társához és kiki a testvéréhez: mit
felelt az Örökkévaló és mit mondott az Örökkévaló? **36** De azt,
hogy Örökkévaló beszéde, ne említsétek többé, mert beszéddé
lesz kinek kinek saját szava, s így elferdítitek szavait az élő
Istennek, az Örökkévalónak, a seregek urának, a mi Istenünknek.
37 Így szóljatok a prófétához: mit felelt neked az Örökkévaló,
és mit mondott az Örökkévaló? **38** De ha azt mondjátok: az
Örökkévaló beszéde – azért így szól az Örökkévaló: mivelhogy
mondtátok e szót: az Örökkévaló beszéde, én pedig küldöttem
hozzátok, mondván, ne mondjátok: az Örökkévaló beszéde –
39 azért íme én elszakítva elszakítlak benneteket és elvetlek
benneteket és a várost, melyet adtam nektek és őseiteknek,
színem elől. **40** És adok rátok örök gyalázatot és örök szégyent,
mely el nem felejthető.

24 Láttatta velem az Örökkévaló, és íme, két kosár füge,
odaállítva az Örökkévaló temploma előtt, miután számkivetette
Nebúkadnecczár, Bábel királya, Jekhonjáhút, Jehójákim fiát,
Jehúda királyát és Jehúda nagyjait és a kovácsokat és lakatosokat
Jeruzsálemből és elvitte Bábelbe. **2** Az egyik kosár igen jó füge,
mint korán érő füge, a másik kosár pedig igen rossz füge, amely
nem ehető rosszasága miatt. **3** És szólt hozzám az Örökkévaló:
Mit látsz Jirmejáhú? Mondtam: fügét; a jó füge igen jó, a rossz
pedig igen rossz, úgyhogy nem ehető rosszasága miatt. **4**
És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Így szól az
Örökkévaló, Izrael Istene: Miként megismerik e jó fügét; úgy
fogom megismerni Jehúda számkivetettjeit, akiket elküldtem e
helyről Kaszdím országába, a jóra; **6** rájuk fordítom szememet a
jóra és visszahozom őket ez országba; felépítem őket és nem
rombolom le, elplántálom őket és nem szakítom ki. **7** És szívet
adok nekik, hogy megismerjenek engem, hogy én vagyok az
Örökkévaló és lesznek nekem népül, én pedig leszek, Istenül
nekik; midőn majd visszatérnek hozzám egész szívükből. **8** És
amilyen a rossz füge, mely nem ehető rosszasága miatt – bizony
így szól az Örökkévaló, úgy teszem Czidkijáhút, Jehúda királyát
és nagyjait és Jeruzsálem maradékát, azokat, kik megmaradtak
ez országban és akik Egyiptom országában laknak – **9** teszem
őket iszonyattá, veszedelemmé, mind a föld királyságainak,
gyalázattá és példabeszéddé, gúnnyá és átokká mindazon
helyeken, ahová eltaszítom őket. **10** És rájuk bocsátom a kardot,
az éhséget és a dögvészt, míg el nem tűntek a földről, melyet
adtam nekik és őseiknek.

25 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett, Jehúda egész népe felől,
Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében,

első éve az Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának, **2** melyet
szólt Jirmejáhú próféta Jehúda egész népéhez és mind a
Jeruzsálem lakóihoz, mondván: **3** Jósijáhú, Ámón fiának,
Jehúda királyának tizenharmadik évétől mind e mai napig,
immár huszonhárom éve lett hozzám az Örökkévaló igéje
és én beszéltem hozzátok, reggelenként beszélve, de ti nem
hallottátok. **4** Küldte az Örökkévaló hozzátok mind az ő szolgáit,
a prófétákat, reggelenként küldve – de ti nem hallottátok és
nem hajlítottátok fületeket a hallásra – **5** mondván: térjetek
csak meg kiki rossz útjáról és cselekedeteitek rosszaságától,
hogy lakhassatok a földön, melyet az Örökkévaló adott nektek
és őseiteknek, öröktől örökké; **6** és ne járjatok más istenek
után, szolgálva őket és leborulva előttük, és ne bosszantsatok
engem kezeitek művével, hogy rosszat ne tegyek veletek. **7**
De nem hallgattatok rám, úgymond az Örökkévaló, azért hogy
bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszul járjatok.
8 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Mivelhogy
nem hallgattatok szavaimra, **9** íme én küldök és veszem
mind az észak nemzetségeit, úgymond az Örökkévaló, meg
Nebúkadnecczárhoz, Bábel királyához, az én szolgámhoz, és
elhozom őket ez ország ellen és lakói ellen és mind a nemzetek
ellen köröskörül; kipusztítom őket és teszem őket iszonyodássá
és pisszegéssé és örök romokká. **10** És eltüntetem tőlük a vígság
hangját és öröm hangját, vőlegény hangját és menyasszony
hangját, malomnak hangját és mécsesnek világát. **11** És ez
egész ország rommá és pusztulássá lesz és szolgálni fogják e
nemzetek Bábel királyát hetven évig. **12** És lesz, amint eltelt
hetven év, megbüntetem Bábel királyán és ama nemzeten,
úgymond az Örökkévaló, az ő bűnüket, meg Kaszdím országán,

és teszem azt örök pusztasággá. **13** És elhozom amaz országra
mind a szavaimat, melyeket szóltam felőle, mindazt, ami írva
van a könyvben, amit prófétált Jirmejáhú mind a nemzetek
felől. **14** Mert leigázzák őket is számos nemzetek és nagy
királyok; és fizetek nekik tettük szerint és kezeik műve szerint.
15 Mert így szólt hozzám az Örökkévaló, Izrael Istene: Vedd
kezemből a harag borának a serlegét és itasd azt meg mind a
nemzetekkel, melyekhez téged küldlek; **16** igyanak és inogjanak
meg és tomboljanak a kard miatt, amelyet közéjük küldök. **17**
Vettem a serleget az Örökkévaló kezéből és megitattam mind a
nemzetekkel, amelyekhez az Örökkévaló engem küldött: **18**
Jeruzsálemmel és Jehúda varosaival, királyaival és nagyjaival,
hogy tegyem őket rommá, iszonyodássá, pisszegéssé és átokká,
mint az e mai napon van; **19** Fáraóval, Egyiptom királyával,
meg szolgáival és nagyjaival és egész népével; **20** és az egész
Érebbel és Úcz országának mind a királyaival és a filiszteusok
országának mind a királyaival: Askalónnal, Azzával, Ekrónnal és
Asdód maradékával; **21** Edómmal, Móábbal és Ammón fiaival;
22 Czór minden királyaival és Czídón minden királyaival, meg a
sziget királyaival, mely a tengeren túl van; **23** Dedánnal, Témával,
Búzzal és mind a levágott hajszélűekkel; **24** Arábia minden
királyaival és az Éreb minden királyaival, akik a pusztában
laknak; **25** Zimri minden királyaival, Élám minden királyaival és
Média minden királyaival; **26** meg mind az észak királyaival, a
közel levőkkel és távol levőkkel egymás után és mind a föld
királyságaival, melyek a föld színén vannak – Sésák királya pedig
azok után fog inni. **27** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló,
a seregek ura, Izrael Istene: igyatok, részegedjetek és okádjatok,
essetek el és ne keljetek föl a kard miatt, melyet közitekbe

küldök. **28** És lesz, midőn vonakodnak elfogadni kezedből
a serleget, hogy igyanak, akkor szólj hozzájuk: Így szól az
Örökkévaló, a seregek ura, meg kell innotok! **29** Mert íme azon
városnál, mely nevemről neveztetik, megkezdem a veszedelmet,
és ti büntetlenül maradnátok? Nem maradtok büntetlenül, mert
kardot szólítok mind a föld lakóira, úgymond az Örökkévaló,
a seregek ura. **30** Te pedig prófétáld nekik mind e szavakat
és szólj hozzájuk: az Örökkévaló a magasból ordít és szent
hajlékából hallatja hangját; ordítva ordít tanyájára, kurjantást,
mint a sajtolók, hangoztat mind a föld lakói ellen. **31** Eljut a
zajongás, a föld végéig ér, mert pöre van az Örökkévalónak a
nemzetekkel, ítéletre száll minden halandóval; a gonoszokat
a kardnak adta át, úgymond az Örökkévaló. **32** Így szól az
Örökkévaló, a seregek ura: Íme veszedelem indul nemzettől
nemzethez és nagy szélvész kel a föld hátuljáról. **33** És lesznek
az Örökkévaló megöltjei azon napon föld végétől föld végéig,
nem siratják őket, nem szedik össze és nem temetik el, trágyává
lesznek a föld színén. **34** Jajgassatok, pásztorok és kiáltsatok,
porban fetrengjetek ti hatalmasai a juhoknak, mert leteltek
napjaitok a vágásra; elszórlak benneteket és elhulltok, miként
drága edény. **35** És elvész menedék a pásztorok számára és
menekülés a juhok hatalmasai számára. **36** Hallik a pásztorok
kiáltása és a juhok hatalmasainak jajgatása, mert pusztítja az
Örökkévaló legelőjüket. **37** És megsemmisülnek a béke tanyái
az Örökkévaló fellobbant haragja miatt. **38** Elhagyta mint a fiatal
oroszlán bozótját, mert pusztulássá lett országuk az elnyomó
kard heve miatt és az ő fellobbant haragja miatt.

26 Jehojákim, Josijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának
kezdetén volt ez az ige az Örökkévalótól, mondván: **2** Így

szól az Örökkévaló: Állj az Örökkévaló házának udvarába és
mondd el mind a Jehúda városainak, azoknak, kik jönnek
leborulni az Örökkévaló házában, mind azon szavakat, melyeket
parancsoltam neked, hogy elmondjad nekik; ne hagyj ki egy szót
sem. **3** Hátha meghallják és megtérnek kiki rossz útjáról, és
én meggondolom a rosszat, melyet cselekedeteik rosszasága
miatt velük tenni szándékoztam. **4** És szólj hozzájuk: Így szól az
Örökkévaló: ha nem hallgattok rám, hogy járjatok tanom szerint,
melyet elétek tettem, **5** hallgatva szolgáimnak, a prófétáknak
szavaira, akiket hozzátok küldök, reggelenként küldve, de ti nem
hallottátok: **6** olyanná teszem ezt a házat, mint amilyen Síló, e
várost pedig átokká teszem, mind a föld nemzeteinek. **7** És
hallották a papok és a próféták és az egész nép Jirmejáhút,
amint elmondta a szavakat az Örökkévaló házában. **8** És történt,
amint Jirmejáhú végzett azzal, hogy elmondja mind azt, amit az
Örökkévaló megparancsolt, hogy elmondja az egész népnek,
megfogták őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván:
meg kell hallnod. **9** Miért prófétáltál az Örökkévaló nevében,
mondván: olyan lesz ez a ház, mint amilyen Síló és ez a város
rommá lesz lakó nélkül És összegyűlt az egész nép Jirmejáhú
ellen az Örökkévaló házában. **10** És hallották Jehúda nagyjai
e dolgokat, akkor fölmentek a király házából az Örökkévaló
házába és leültek az Örökkévaló új kapujának bejáratánál. **11** És
szóltak a papok és a próféták a nagyokhoz és az egész néphez,
mondván: Halálbüntetés illeti ezt az embert, mert prófétált e
város felől, amint hallottátok füleitekkel. **12** Ekkor szólt Jirmejáhú
mind a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Az Örökkévaló
küldött engem, hogy e ház és a város felől prófétáljam mind
a szavakat, melyeket hallottatok. **13** Most tehát javítsátok

utaitokat és cselekedeteiket és hallgassatok az Örökkévalónak,
Isteneteknek szavára, és majd meggondolja az Örökkévaló
azt a rosszat, melyet kimondott felőletek. **14** Én pedig, íme
kezetekben vagyok; tegyetek velem, amint jónak és amint
helyesnek tetszik szemeitekben. **15** Csakhogy tudnotok kell,
hogyha megöltök engem, hogy ártatlan vért hoztok magatokra
és a városra és lakóira, mert igazán küldött engem hozzátok az
Örökkévaló, hogy elmondjam füleitek hallatára mind e szavakat.
16 Erre szóltak a nagyok meg az egész nép a papokhoz és a
prófétákhoz: Nem illeti ezt az embert halálbüntetés, mert az
Örökkévalónak, a mi Istenünknek nevében beszélt hozzánk.
17 És fölkeltek emberek az ország vénei közül és szóltak a
nép egész gyülekezetéhez, mondván: **18** Michá a Mórésetbeli
prófétált Chizkijáhú, Jehúda királyának napjaiban és szólt Jehúda
egész népéhez, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura:
Czión mezővé fog fölszántatni és Jeruzsálem romhalmazzá lesz
és a háznak hegye erdős magaslatokká. **19** Vajon megölték-e őt
Chizkijáhú, Jehúda királya, meg az egész Jehúda? Nemde félte
az Örökkévalót és könyörgött az Örökkévalóhoz, és meggondolta
az Örökkévaló a rosszat, amit kimondott felőlük! És mi nagy
rosszaságot kövessünk el lelkünk ellen? **20** Még egy ember
prófétált az Örökkévaló nevében, Urijáhú, Semájáhú fia, Kirjat
Jeárímból; prófétált a város felől és ez ország felől egészen
Jirmejáhú beszédei szerint; **21** és hallották Jehójákím király,
meg mind a vitézei és mind a nagyok az ő szavait és a király
meg akarta őt ölni; de meghallotta Urijáhú, félt és megszökött
és eljutott Egyiptomba. **22** Akkor küldött Jehójákim király
embereket Egyiptomba, Elnátánt, Akhbór fiát meg embereket
ővele Egyiptomba; **23** kivitték Úrijáhút Egyiptomból és elhozták

Jehójákim királyhoz, és megölte karddal; és eldobták hulláját a
nép fiainak sírjaihoz. **24** Csakhogy Achíkám, Sáfán fiának keze
volt Jirmejáhúval, hogy ne adják a nép kezébe, hogy megölje.
27 Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának
kezdetén lett ez az ige Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól, mondván:
2 Így szólt hozzám az Örökkévaló: készíts magadnak köteleket és
igarudakat és tedd azokat nyakadra. **3** És küldd el azokat Edóm
királyához és Móáb királyához és Ammón fiainak királyához
és Czór királyához és Czídón királyához azon követek által,
akik eljöttek Jeruzsálembe, Czidkíjáhúhoz, Jehuda királyához.
4 És hagyd meg nekik uraik számára, mondván: Így szól az
Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, így szóljatok uraitokhoz:
5 Én alkottam a földet, az embert és az állatot, amely a föld
színén van, nagy erőmmel és kinyújtott karommal és adom
azt annak, akinek adni helyesnek tetszik szemeimben. **6** Most
pedig adtam én mindez országokat Nebúkadnecczárnak, Bábel
királyának, az én szolgámnak kezébe, és a mező vadját is
nekiadtam, hogy őt szolgálja. **7** És szolgálni fogják őt mind a
nemzetek, meg fiát és fiának fiát, míg megjön az ő országának
is az ideje és alávetik őt számos nemzetek és nagy királyok.
8 És lesz azon nemzet és királyság, mely nem szolgálja
Nebúkadnecczárt, Bábel királyát és mely nem teszi nyakát Bábel
királyának jármába – a karddal, az éhséggel és a dögvésszel
fogom megbüntetni azt a nemzetet, úgymond az Örökkévaló,
míg végképen kezébe nem adtam. **9** Ti tehát ne hallgassatok
prófétáitokra, jósaitokra és álmaitokra és kuruzslóitokra és
varázslóitokra, akik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok
szolgálni Bábel királyát. **10** Mert hazugságot prórétálnak nektek,
azért hogy eltávolítsanak benneteket földetekről és eltaszítsalak

benneteket és elvesszetek. **11** Azon nemzet pedig, mely
Bábel királyának jármába viszi nyakát, hogy őt szolgálja,
meghagyom azt a földjén, úgymond az Örökkévaló, hogy
művelje és rajta lakozzék. **12** Czidkijáhúhoz, Jehúda királyához
pedig beszéltem mind e szavak szerint, mondván: Vigyétek
nyakatokat Bábel királyának jármába, szolgáljátok őt és népét,
hogy éljetek. **13** Miért halnátok meg, te és néped, a kard,
éhség és a dögvész által, amint kimondta az Örökkévaló azon
nemzet felől, amely nem szolgálja Bábel királyát? **14** És ne
hallgassatok azon próféták szavaira, akik szólnak hozzátok,
mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát, mert hazugságot
prófétálnak ők nektek. **15** Mert nem küldtem őket, úgymond az
Örökkévaló, és ők nevemben hazugul prófétálnak, azért hogy
eltaszítsalak benneteket és elvesszetek ti meg a próféták, kik
nektek prófétálnak. **16** A papokhoz pedig és ez egész néphez
beszéltem, mondván: Így szól az Örökkévaló: ne hallgassatok
prófétáitok szavaira, akik prófétálnak nektek, mondván: íme az
Örökkévaló házának edényei visszahozatnak Bábelből, most
nemsokára, mert hazugságot prófétálnak öli nektek. **17** Ne
hallgassatok rájuk, szolgáljátok Bábel királyát, hogy éljetek; miért
legyen ez a város rommá? **18** És ha próféták ők és ha van
náluk az Örökkévaló igéje, kérleljék csak meg az Örökkévalót, a
seregek urát, hogy Bábelbe ne jussanak az edények, melyek
megmaradtak az Örökkévaló házában és Jehúda királyának
házában és Jeruzsálemben. **19** Mert így szól az Örökkévaló, a
seregek ura az oszlopokról és a tengerről és a talapzatokról
és a többi edényekről, amelyek megmaradtak a városban, **20**
melyeket el nem vett Nebúkadnecczár, Bábel királya, midőn
számkivetésbe vitte Jekhonját, Jehójákim fiát, Jehúda királyát,

Jeruzsálemből Bábelbe, meg mind a Jehúda és Jeruzsálem
nemeseit – **21** mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael
Istene, azon edényekről, amelyek megmaradtak az Örökkévaló
házában és Jehúda királya házában és Jeruzsálemben: **22**
Bábelbe fognak vitetni és ott lesznek azon napig, hogy rájuk
gondolok, úgymond az Örökkévaló, és felviszem és visszahozom
e helyre.

28 És volt ugyanazon évben, Czidkija, Jehúda királya
uralkodásának kezdetén, a negyedik évben, az ötödik hónapban,
szólt hozzám Chananja, Azzúr fia, a Gibeónból való próféta, az
Örökkévaló házában, a papok és az egész nép szeme láttára,
mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene,
mondván: eltörtem Bábel királyának jármát. **3** Két esztendő
múlva visszahozom e helyre az Örökkévaló házának mind az
edényeit, melyeket elvett Nebúkadnecczár, Bábel királya, e
helyről és elvitte Bábelbe. **4** Jekhonját is, Jehójákim fiát, Jehúda
királyát, meg mind a Jehúda számkivetettjeit, akik Bábelbe
jutottak, visszahozom e helyre, úgymond az Örökkévaló, mert
el fogom törni Bábel királyának jármát. **5** Ekkor szólt Jirmeja
próféta Chananja prófétához, a papok szeme láttára és az
egész nép szeme láttára, akik az Örökkévaló házában álltak, **6**
szólt Jirmeja próféta: Ámen, így cselekedjék az Örökkévaló,
tartsa fönn az Örökkévaló szavaidat, amelyeket prófétaltál, hogy
visszahozza az Örökkévaló házának edényeit és az egész
számkivetettséget Bábelből e helyre! **7** Ámde halljad csak
ezt az igét, melyet szólok füled hallatára és az egész nép
füleinek hallatára. **8** Azon próféták, akik előttem és előtted
voltak ősidőtől fogva, prófétáltak számos országokról és nagy
királyságokról, háború, veszedelem és dögvész felől. **9** Azon

próféta, aki béke felől prófétál – midőn bekövetkezik a próféta
igéje, megismerszik a próféta, akit az Örökkévaló igazán küldött.
10 Ekkor vette Chananja próféta az igarudat Jirmeja próféta
nyakáról és eltörte azt. **11** És szólt Chananja az egész nép
szeme láttára, mondván: Így szól az Örökkévaló: ekképpen
fogom eltörni Nebúkadnecczár, Bábel királyának jármát két
esztendő múlva mind a nemzetek nyakáról. Erre elment Jirmeja
próféta az útjára. **12** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejához,
miután Chananja próféta eltörte az igarudat Jirmeja próféta
nyakáról – mondván: **13** Menj és szólj Chananjához, mondván:
így szól az Örökkévaló: Fából való igarudakat törtél el, csinálj
helyettük vasból való rudakat. **14** Mert így szól az Örökkévaló, a
seregek ura, Izrael Istene: Vasjármot tettem mind a nemzetek
nyakára, hogy szolgálják Nebúkadnecczárt, Bábel királyát és
fogják őt szolgálni és a mező vadját is nekiadtam. **15** És szólt
Jirmeja próféta Chananja prófétához: Halljad csak Chananja,
nem küldött téged az Örökkévaló és te hazugsággal bíztattad
ezt a népet. **16** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én elküldelek
a föld színéről: ez évben meg fogsz halni, mert elpártolást
beszéltél az Örökkévaló ellen. **17** És meghalt Chananja próféta
azon évben, a hetedik hónapban.

29 És ezek azon levél szavai, melyet Jirmeja próféta küldött
Jeruzsálemből a. számkivetettség véneinek maradékához és
a papokhoz és prófétákhoz és az egész néphez, melyet
számkivetett Nebúkadnecczár Jeruzsálemből Bábelbe - **2** miután
elmentek Jekhonja király és az uralkodónő és az udvartisztek
Jehúda és Jeruzsálem nagyjai és a kovácsok és lakatosok
Jeruzsálemből **3** Eleásza, Sáfán fia és Gemarja, Chilkija fia
által, akiket Czidkija, Jehúda királya küldött Nebúkadnecczárhoz,

Bábel királyához, Bábelbe, mondván: **4** Így szól az Örökkévaló, a
seregek ura, Izrael Istene, az egész számkivetettséghez; melyet
számkivetettem Jeruzsálemből Bábelbe. **5** Építsetek házakat
és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket; **6**
vegyetek feleségeket és nemezzetek fiakat és leányokat és
vegyetek fiaitok számára feleségeket, leányaitokat pedig adjátok
férjhez, hogy fiakat és leányokat szüljenek, sokasodjatok ott
és ne kevesbedjetek. **7** És keressétek azon város békéjét,
ahova számkivetettelek benneteket és imádkozzatok érte az
Örökkévalóhoz; mert az ő békéjében lesz számotokra is béke. **8**
Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: ne
ámítsanak el benneteket prófétáitok, akik köztetek vannak és
jóslóitok és ne hallgassatok álmaitokra, amelyeket álmodtatok; **9**
mert hazugul prófétálnak nektek nevemben, nem küldtem őket,
úgymond az Örökkévaló. **10** Mert így szól az Örökkévaló: Mihelyt
letelt Bábelnek hetven éve, gondolok rátok és beteljesítem
rajtatok az én jó igémet, hogy visszahozzalak benneteket e
helyre. **11** Mert én ismerem a gondolatokat, melyeket felőletek
gondolok, úgymond az Örökkévaló, gondolatokat békére és
nem veszedelemre, hogy adjak nektek jövőt és reményt. **12** Ti
majd hívtok engem, mentek és imádkoztok hozzám és hallgatni
fogok rátok. **13** És majd kerestek engem és megtaláltok, hogyha
fölkerestek engem egész szívetekből. **14** És megtaláltatom
magamat veletek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom
foglyaitokat és összegyűjtelek benneteket mind a nemzetekből
és mind a helyekről, ahová eltaszítottalak benneteket, úgymond
az Örökkévaló, és visszahozlak benneteket azon helyre,
ahonnan számkivetettelek benneteket. **15** Mert azt mondtátok: az
Örökkévaló prófétákat támasztott nekünk Bábelben. **16** Mert így

szól az Örökkévaló a királyról, aki Dávid trónján ül és az egész
népről, mely e városban lakik, testvéreitekről, akik nem mentek
el veletek a számkivetettségbe – **17** így szól az Örökkévaló, a
seregek ura: íme én rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a
dögvészt, és olyanokká teszem őket, mint az utálatos fügét, mely
nem ehető rosszaság miatt. **18** És üldözöm őket a karddal, az
éhséggel és a dögvésszel és teszem őket iszonyattá mind a föld
királyságainak, átokká, iszonyodássá, pisszegéssé és gyalázattá
mindazon nemzetek közt, ahová eltaszítottam őket. **19** Azért hogy
nem hallgattak szavaimra, úgymond az Örökkévaló, melyekkel
küldtem hozzájuk szolgáimat, a prófétákat, reggelenként küldve,
de ti nem hallgattatok rá, úgymond az Örökkévaló. **20** Ti pedig
halljátok az Örökkévaló igéjét, az egész számkivetettség, akiket
elküldtem Jeruzsálemből Bábelbe. **21** Így szól az Örökkévaló, a
seregek ura, Izrael Istene, Achábról, Kólája fiáról és Czidkijáhúról,
Máaszéja fiáról, akik nevemben hazugságot prófétálnak nektek:
íme, én adom őket Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe,
és megöli szemeitek láttára. **22** És majd vesznek róluk átkot
Jehúda egész számkivetettségénél, amely Bábelben van,
mondván: tegyen téged az Örökkévaló olyanná, mint Czidkijáhú
és mint Acháb, akiket tűzben égetett el Bábel királya. **23**
Mivelhogy aljasságot követtek el Izraelben és házasságot törtek
felebarátjaik nejeivel és igét mondtak nevemben hazugul, amit
nem parancsoltam nekik, pedig én vagyok a tudója és tanúja,
úgymond az Örökkévaló. **24** A Nechlámbeli Semájáhúhoz pedig
szólj, mondván: **25** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura,
Izrael Istene, mondván: mivelhogy te leveleket küldtél nevedben
az egész néphez, mely Jeruzsálemben van és Czefanjához,
Máaszéja fiához; a paphoz és mind a papokhoz, mondván: **26**

Az Örökkévaló pappá tett téged Jehójadá pap helyébe, hogy
legyenek felügyelők az Örökkévaló házában, minden őrült és
prófétáskodó ember felett, hogy kalodába és nyaklóba tegyed.
27 Most tehát miért nem dorgáltad meg az Anátótbeli Jirmejáhút,
aki nektek prófétáskodik? **28** Mert azért küldött hozzánk Bábelbe,
mondván: Soká tart! Építsetek házakat és lakjátok, ültessetek
kerteket és egyétek gyümölcsüket. **29** És felolvasta Czefanja
pap ezt a levelet Jirmejáhú próféta füle hallatára. **30** Ekkor
lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **31** Küldj az
egész számkivetettséghez, mondván: Így szól az Örökkévaló
a Nechlámbeli Semajáról, mivelhogy prófétált nektek Semája,
holott én nem küldtem és hazugsággal bíztatott benneteket, **32**
azért így szól az Örökkévaló: Íme megbüntetem a Nechlámbeli
Semáját és magzatát: nem lesz tőle senki, aki lakik a nép
közepette, és nem fogja látni a jót, amit én majd cselekszem
népemmel, úgymond az Örökkévaló, mert elpártolást beszélt az
Örökkévaló ellen.

30 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól; mondván: **2**
Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, mondván: Írd föl magadnak
könyvbe mind azon igéket, melyeket szóltam hozzád. **3** Mert
íme, napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom
népemnek, Izraelnek és Jehúdának foglyait, úgymond az
Örökkévaló, visszahozom őket azon országba, melyet őseiknek
adtam, hogy birtokba vegyék. **4** És ezek a szavak, melyeket
szólt az Örökkévaló Izrael és Jehúda felől. **5** Mert így szól az
Örökkévaló: Ijedség szavát hallottuk, rettegés és nincs béke. **6**
Kérdezzétek csak és lássátok, vajon szül-e férfi? Miért láttam
minden férfit kezével a csípőin mint a szülő nő, és átváltozott
minden arc sápadtsággá? **7** Jaj, mert nagy ama nap, nincs hozzá

hasonló; szorongatás ideje az Jákobnak, de abból megszabadul.
8 És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek
ura, eltöröm jármát nyakadról és köteleidet szétszakítom és
nem igázzák őt le többé idegenek, **9** hanem szolgálni fogják
az Örökkévalót, Istenüket, és Dávidot, királyukat, akit majd
támasztok nekik. **10** És te ne félj szolgám Jákob, úgymond
az Örökkévaló, és ne rettegj Izrael, mert íme én megsegítlek
távolból és magzatodat fogságuk országából; visszatér Jákob,
nyugodt lesz és gondtalan, és nem ijeszti senki. **11** Mert
veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megsegítselek;
mert végpusztítást teszek mind azon nemzetek közt, ahová
elszórtalak, ámde rajtad nem teszek végpusztítást, megfenyítlek
igazság szerint, de büntetlenül nem hagylak. **12** Mert így szól
az Örökkévaló: Végzetes a törésed, kínzó a te sebed! **13**
Senki sem szerez neked jogot nyavalyádban; sebhegesztő
gyógyító szerek nincsenek számodra. **14** Mind a szeretőid
elfelejtettek téged, felőled nem kérdezősködnek; mert amint
ellenség ver, úgy vertelek, kegyetlennek a fenyítésével, azért,
mert sok volt a bűnöd, számosak a vétkeid. **15** Mit kiáltasz
törésed miatt, hogy végzetes a fájdamad? Azért mert sok
volt a bűnöd, számosak vétkeid, cselekedtem ezeket veled.
16 Azért mind akik téged megemésztenek, megemésztetnek,
s mind a szorongatóid, mindnyájan fogságba mennek és
lesznek a fosztogatóid fosztogatásra és mind a prédálóidat
prédává teszem. **17** Mert behegesztem sebedet és csapásaidból
meggyógyítlak, úgymond az Örökkévaló, mert eltaszítottnak
neveztek téged: Czión az, nincs ki felőle kérdezősködik. **18** Így
szól az Örökkévaló: íme én visszahozom Jákob sátrainak foglyait
és hajlékainak irgalmazok; fölépül a város a maga halmán és a

palota a maga módja szerint lesz lakva. **19** És hálaszó ered
belőlük és játszadozók hangja; megsokasítom őket és nem
kevesbednek, dicsőkké teszem őket és nem kisebbednek. **20**
És olyanok lesznek fiai, mint hajdan, és községe szilárdan áll
előttem, és megbüntetem mind az elnyomóit. **21** És belőle lesz a
hatalmasa és uralkodója az ő közepéből ered; közeledni hagyom
őt, hogy hozzám lépjen; mert kicsoda az, aki rászánta szívét,
hogy hozzám lépjen, úgymond az Örökkévaló? **22** És ti lesztek
nekem népül és én leszek nektek Istenül. **23** Íme az Örökkévaló
vihara hévvel tör ki, rohanó szélvész, a gonoszok fejére fordul.
24 Nem tér meg az Örökkévaló föllobbant haragja, amíg meg
nem tette és teljesítette szívének gondolatait; a napok végén
meg fogjátok érteni.

31 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, leszek Istenül
Izrael minden nemzetségeinek és ők lesznek nekem népül. **2**
Így szól az Örökkévaló: Kegyet talált a pusztában a kardtól
menekültek népe: elmegyek, hogy nyugtot szerezzek neki,
Izraelnek. **3** Távolról jelent meg nekem az Örökkévaló! Hisz
örök szeretettel szeretlek, azért vonzottalak kegyelemmel. **4**
Még fölépítlek, és fölépülsz Izrael szüze, még díszíted magadat
dobjaiddal és kivonulsz a játszadozók körtáncában. **5** Még fogsz
ültetni szőlőkerteket Sómrón hegyein: ültették ültetők és tartottak
szüretet. **6** Mert lesz nap, hogy kiáltják az őrök Efraim hegyén:
Keljetek föl, hogy felmenjünk Cziónba, az Örökkévalóhoz,
Istenünkhöz. **7** Mert így szól az Örökkévaló Ujjongjatok Jákob
felett örömmel és rivalgjatok a nemzetek élén; hallassatok
dicséretet és mondjátok: segítsd meg, Örökkévaló, népedet,
Izrael maradékát. **8** Íme elhozom őket az észak országából és
összegyűjtöm a föld hátuljáról; köztük vak és sánta, várandós és

szülő nő egyaránt; nagy gyülekezetképen fognak visszatérni
ide. **9** Sírással jönnek és könyörgés közben vezérlem őket,
menesztem víznek patakjaihoz, egyenes úton, melyen nem
botlanak meg; mert atyjává lettem Izraelnek és Efraim az én
elsőszülöttem. **10** Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti nemzetek
és hirdessétek a szigeteken messzire és mondjátok: Izraelnek
szétszórója összegyűjti őt és megőrzi, valamint pásztor a nyáját.
11 Mert kiváltotta az Örökkévaló Jákobot és megváltja a nálánál
erősebbnek kezéből. **12** Jönnek majd és ujjonganak Czión
magaslatán és özönlenek az Örökkévaló javához, gabonához,
musthoz és olajhoz, meg fiatal juhokhoz és marhához; és
olyan lesz a lelkük mint áztatott kert és nem fognak többé
csüggedni. **13** Akkor örülni fog a hajadon körtáncban meg
ifjak és vének egyaránt; átváltoztatom gyászukat vígsággá,
megvigasztalom és megörvendeztetem őket bánatukban. **14**
És telítem a papok lelkét zsiradékkal, népem pedig javammal
lakik jól, úgymond az Örökkévaló. **15** Így szól az Örökkévaló:
Hang hallatszik Rámában, jajszó, keserves sírás; Ráchel sír
a gyermekei miatt, vonakodott vigasztalódni gyermekei felől,
mert nincsenek. **16** Így szól az Örökkévaló: Tartsd vissza
hangodat a sírástól és szemeidet a könnytől, mert van jutalma
munkádnak, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek az
ellenség országából. **17** És van reménye a jövődnek, úgymond
az Örökkévaló, és visszatérnek a gyermekek az ő határukba.
18 Hallva hallottam Efraimot, amint kesereg: megfenyítettél és
megfenyíttettem magamat mint meg nem szoktatott tinó; térít s
meg, hogy megtérhessek, mert te, Örökkévaló, vagy az én
Istenem. **19** Mert eltérésem után megbántam, és okulásom
után csípőmre vertem; szégyenkeztem, el is pirultam, mert

ifjúkorom gyalázatát viseltem. **20** Drága fiam-e nekem Efraim,
avagy gyönyörűségem gyermeke-e, hogy valahányszor beszélek
felőle, egyre megemlékszem róla? Azért zúgnak miatta beleim,
irgalmazva irgalmazok neki, úgymond az Örökkévaló, **21** Állíts
magadnak útjelzőket, helyezz el magadnak oszlopokat, fordítsd
szívedet az országútra, az útra, amelyen mentél, térj vissza,
Izrael szüze, térj vissza a városaidba. **22** Meddig fogsz bujkálni,
te elpártolt leány? Bizony újat teremtett az Örökkévaló a földön:
nő környékez férfit. **23** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura,
Izrael Istene: Még mondani fogják a szót Jehúda országában
és városaiban, midőn visszahozom foglyaikat: áldjon téged az
Örökkévaló, igazság tanyája, szent hegy! **24** És laknak benne
Jehúda meg mind a városai egyaránt, földművesek és akik a
nyájjal vonulnak. **25** Mert megüdítettem az elbágyadt lelket és
minden csüggedt lelket megelégítettem. **26** Erre felébredtem és
láttam, és álmom kellemes volt nekem. **27** Íme napok jönnek,
úgymond az Örökkévaló, bevetem Izrael házát és Jehúda házát
ember magvával és barom magvával. **28** És lesz, amint őrködtem
fölöttük, hogy kiszakítsak és lerontsak, romboljak és pusztítsak
és veszedelmet hozzak, úgy fogok őrködni fölöttük, hogy építsek
és plántáljak, úgymond az Örökkévaló. **29** Ama napokban nem
fogják többé mondani: az apák egrest ettek és a fiuk fogai vásnak
belé; **30** hanem kiki a saját bűnében hal meg; minden embernek,
aki az egrest ette, belé vásnak a fogai. **31** Íme napok jönnek,
úgymond az Örökkévaló, kötök Izrael házával és Jehúda házával
új szövetséget, **32** Nem mint azon szövetség, melyet kötöttem
őseikkel, midőn megfogtam kezüket, hogy kivezessem őket
Egyiptom országából, amely szövetségemet ők megszegték,
holott én voltam az uruk, úgymond az Örökkévaló; **33** hanem ez

a szövetség, melyet majd kötök Izrael házával ama napok után,
úgymond az Örökkévaló: tanomat belsejükbe adom és szívükre
írom, és leszek nekik Istenül és ők lesznek nekem népül. **34** És
nem fogják többé tanítani egyik a másikát és egyik a testvérét,
mondván: ismerjétek meg az Örökkévalót, mert mindnyájan
megismerni fognak engem, aprajától nagyjáig, úgymond az
Örökkévaló, mert megbocsátom bűnüket és vétkükre nem
emlékezem többé. **35** Így szól az Örökkévaló, ki a napot
adja világosságul nappal, a hold és a csillagok törvényeit
világosságul éjjel, aki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a
hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve: **36** ha elmozdulnak
előlem e törvények, úgymond az Örökkévaló, Izrael magzata
is megszűnik népnek lenni előttem minden időben. **37** Így
szól az Örökkévaló: Ha megmérhetők lesznek az egek fent és
átkutathatók a föld alapjai alant, én is megvetem Izrael egész
magzatját mindazért, amit cselekedtek, úgymond az Örökkévaló.
38 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, fel fog épülni e
város az Örökkévalónak, Chanánél tornyától a sarok-kapuig;
és kimegy még a mérőzsinór egyenesen a Gáréb dombig és
átkerül Góába. **39** és kimegy még a mérőzsinór egyenesen a
Gáréb dombig és átkerül Góába. **40** És a hullák és hamu egész
völgye és a mezőségek egészen a Kidrón patakáig, a lovak
kapujának sarkáig, kelet felé: szent az az Örökkévalónak, nem
szakíttatik ki és nem romboltatik le soha többé.

32 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól Czidkijáhú,
Jehúda királyának tizedik évében, az Nebúkanecczárnak
tizennyolcadik éve. **2** Akkor pedig Bábel királyának hadserege
ostromolta Jeruzsálemet és Jirmejáhú próféta be volt zárva
az őrség udvarában, mely Jehúda királyának házában volt, **3**

ahová bezáratta őt Czidkijáhú, Jehúda királya, mondván: miért
prófétálsz te, azt mondván: így szól az Örökkévaló, íme én
ezt, a várost Bábel királyának kezébe adom, hogy elfoglalja; **4**
és Czidkijáhú, Jehúda királya nem menekül meg a kaldeusok
kezéből, hanem adatni fog Bábel királyának kezébe és szája
beszélni fog az ő szájával és szemei látni fogják az ő szemeit:
5 és Bábelbe viszi majd Czidkijáhút és ott lesz, míg nem
gondolok rá, úgymond az Örökkévaló: ha harcolni fogtok a
kaldeusokkal, nem fogtok boldogulni. **6** És szólt Jirmejáhú: Lett
hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **7** íme Chanámél, Sallúm
nagybátyádnak fia, jön hozzád, mondván: vedd meg mezőmet,
mely Anátótban van, mert tied a kiváltás joga, hogy megvegyed.
8 És jött hozzám Chanánél, nagybátyám fia, az Örökkévaló igéje
szerint, az őrség udvarába és szólt hozzám: Vedd meg, kérlek,
mezőmet, mely Anátótban, Benjámin országában van, mert
tied az öröklés joga és tied a kiváltás, vedd meg magadnak.
És megtudtam, hogy az Örökkévaló igéje az. **9** Megvettem
tehát Chanáméltől nagybátyám fiától a mezőt, mely Anátótban
van és lemértem neki az ezüstöt, hét sékelt és tíz ezüstöt. **10**
És fölírtam levélbe és lepecsételtem és állítottam tanukat és
mérlegen lemértem az ezüstöt. **11** Erre vettem a vétellevelet, a
lepecsételtet – a parancsolat és törvények szerint – és a nyitottat;
12 És adtam a vétellevelet Bárúkhnak, Nérija Machszéja fia
fiának Chanámél rokonom szeme láttára, és a tanuk szeme
láttára, kik aláírták a vétellevelet, mind a Jehúdabeliek szeme
láttára, akik az őrség udvarában ültek. **13** És megparancsoltam
Bárúkhnak szemeik láttára, mondván: **14** Így szól az Örökkévaló,
a seregek ura. Izrael Istene, vedd a leveleket, ezt a vétellevelet:
mind a lepecsételtet, mind a nyitott levelet és tedd azokat

cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak. **15** Mert így szól az
Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Még fognak venni
házakat és mezőket és szőlőket ebben az országban. **16** És
imádkoztam az Örökkévalóhoz, miután átadtam a vétellevelet
Bárúkhnak, Neríja fiának, mondván: **17** Jaj, Uram, Örökkévaló!
Íme te alkottad az eget és a földet nagy erőddel és kinyújtott
karoddal, nem lehetetlen neked semmi sem; **18** aki kegyelmet
cselekszik ezrediziglen és megfizeti az atyák bűnét, gyermekeik
ölébe ő utánuk, a nagy és hatalmas Isten, Örökkévaló, seregek
ura az ő neve; **19** nagy tanácsú és hatalmas cselekvésű, te
akinek szemei nyitvák az ember fiainak mind az útjaira, hogy
adják kikinek útjai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint.
20 Aki tettél jeleket és csodákat Egyiptom országában mind a
mai napig, Izraelen is, az embereken is és szereztél magadnak
nevet, mint ez van e mai napon; **21** és kivezetted népedet
Izraelt Egyiptom országából, jelekkel és csodákkal meg erős
kézzel és kinyújtott karral és nagy félelmetességgel; **22** és
adtad nekik ez országot, melyről megesküdtél őseiknek, hogy
nekik adod, tejjel és mézzel folyó országot; **23** és jöttek és
elfoglalták, de nem hallgattak szavadra és tanod szerint nem
jártak, mind azt amit parancsoltál nekik, hogy megtegyék, nem
tették és megtörténtetted velük ezt az egész veszedelmet: **24**
íme a töltések a városig értek, annak elfoglalására és a város
az ellene harcoló kaldeusok kezébe adatik kard, éhség és
dögvész által, és amit kimondtál, megtörtént, íme te látod; **25**
pedig te azt mondtad nekem, oh Uram, Örökkévaló: vedd meg
a mezőt ezüstön és állíts tanukat, holott a város a kaldeusok
kezébe adatik! **26** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz,
mondván: **27** Íme én vagyok az Örökkévaló, minden halandónak

Istene, vajon nekem lehetetlen-e bármi is? **28** Azért így szól
az Örökkévaló: Íme én a várost a kaldeusok kezébe adom
és Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe, hogy elfoglalja.
29 És jönnek majd a kaldeusok, kik e város ellen harcolnak
és tűzzel gyújtják fel e várost és elégetik, meg a házakat,
amelyeknek tetőin füstölögtettek a Báalnak és öntőáldozatokat
öntöttek más isteneknek, azért hogy bosszantsanak engem.
30 Mert Izrael fiai és Jehúda fiai csakis azt szokták tenni, ami
rossz szemeimben, ifjúkoruktól fogva, mert Izrael fiai csak
bosszantanak engem kezeik művével, úgymond az Örökkévaló.
31 Mert haragomra és felindulásomra volt nekem e város azon
naptól fogva, amelyen építették, egészen e mai napig, úgy,
hogy eltávolítom színem elől, **32** Izrael fiainak és Jehúda fiainak
minden rosszasága miatt, amit tettek bosszantásomra, ők,
királyaik, nagyjaik, papjaik és prófétáik, meg Jehúda emberei és
Jeruzsálem lakói. **33** Háttal fordultak felém és nem arccal, pedig
tanítottam őket, reggelenként tanítva, de ők nem hallgattak rá,
hogy elfogadtak volna oktatást. **34** Elhelyezték undokságaikat
azon házban, amely az én nevemről neveztetik, hogy azt
megtisztátalanítsák. **35** És építették a Báal magaslatait a Ben-
Hinnóm völgyében, hogy átvezessék fiaikat és leányaikat a
Molokhnak, amit nem parancsoltam nekik és nem jutott eszembe,
hogy ez utálatosságot cselekedjék, azért hogy vétekre indítsák
Jehúdát. **36** Most tehát azért így szól az Örökkévaló, Izrael
Istene, a városról, melyről azt mondjátok: Bábel királyának
kezébe adatott kard, éhség és dögvész által: **37** Íme én
összegyűjtöm őket mindazon országokból, ahová eltaszítottam
őket haragomban, felindulásomban és nagy haragvásban; és
visszahozom őket e helyre és lakoztatom őket biztonságban.

38 És lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik istenül. **39**
Adok nekik egy szívet és egy utat, hogy féljenek engem minden
időben, hogy jó dolguk legyen nekik és gyermekeiknek utánuk.
40 És kötök velük örök szövetséget, mely szerint nem fordulok el
tőlük, hogy velük jót tegyek, félelmemet pedig szívükbe adom,
hogy ne térjenek el tőlem. **41** És majd örvendek rajtuk, hogy jót
tegyek velük, és elplántálom őket ez országban igazán, egész
szívemmel és egész lelkemmel. **42** Mert így szól az Örökkévaló:
Valamint ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, úgy rájuk
hozom mind a jót, amit kimondok felőlük. **43** És mező vétetik
ebben az országban, amelyről azt mondjátok: pusztaság az,
ember és állat nélkül, a kaldeusok kezébe adatott. **44** Mezőket
pénzen fognak venni, levélbe írva, megpecsételve és tanukat
állítva Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein, meg Jehúda
városaiban, a hegység varosaiban, az alföld városaiban és
a Délvidék városaiban, mert vissza fogom hozni foglyaikat,
úgymond az Örökkévaló.

33 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz másodszor,
és ő még elzárva volt az őrség udvarába, mondván: **2** Így
szól az Örökkévaló; a megtevője: az Örökkévaló megalkotja,
hogy megszilárdítsa, Örökkévaló az ő neve. **3** Szólj hozzám
és felelni fogok neked; hadd tudatok veled nagyokat és
hozzáférhetetleneket, amiket nem tudsz. **4** Mert így szól az
Örökkévaló, Izrael Istene, a város házairól és Jehúda királyainak
házairól, melyek lebontattak a töltések ellenében és a kard
ellenében: **5** Jönnek harcolni a kaldeusokkal és hogy megtöltsék
azokat azon emberek hulláival, akiket megöltem haragomban és
felindulásomban és akiknek minden gonoszsága miatt elrejtettem
arcomat e várostól. **6** Íme én engedek neki behegedést és

meggyógyulást és meggyógyítom őket; föltárom nekik békének
és igazságnak bőséget. **7** Visszahozom Jehúda foglyait és
Izrael foglyait és fölépítem őket mint annak előtte. **8** És
megtisztítom őket minden bűnüktől, amellyel ellenem vétkeztek
és megbocsátom minden bűneiket, amelyekkel ellenem vétkeztek
és melyekkel elpártoltak tőlem. **9** És lesz nekem hírnévül,
örvendezésül, dicséretül és dicsőségül mind a föld nemzeteinél,
akik hallani fogják mindazt a jót, amit velük teszek, és majd
remegnek és reszketnek mindazon jó miatt és mindazon béke
miatt, amelyet vele cselekszem. **10** Így szól az Örökkévaló:
Még hallatszik e helyen, amelyről azt mondjátok: rommá lett,
ember nélkül és állat nélkül, Jehúda városaiban és Jeruzsálem
utcáin, amelyek pusztasággá lettek ember nélkül lakó nélkül
és állat nélkül, **11** vígság hangja és öröm hangja, vőlegény
hangja és menyasszony hangja, azoknak hangja, akik mondják:
Magasztaljátok az Örökkévalót, a seregek urát; mert jóságos az
Örökkévaló, mert örökké tart a kegyelme! – akik hálaáldozatot
hoznak az Örökkévaló házába; mert vissza fogom hozni az
ország foglyait mint annak előtte, mondja az Örökkévaló. **12** Így
szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még lesz ezen a helyen, amely
rommá lett ember és állat nélkül, és mind a városaiban pásztorok
tanyája, kik juhokat heverésztetnek. **13** A hegység városaiban,
az alföld városaiban, a délvidék városaiban, Benjámin földjén és
Jeruzsálem környékein meg Jehúda városaiban, át fognak még
menni a juhok a számlálónak kezén, mondja az Örökkévaló. **14**
Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, teljesíteni fogom azt
a jó igét, melyet kimondtam Izrael háza és Jehúda, háza felől.
15 Ama napokban és amaz időben sarjasztok Dávidnak igaz
sarjadékot, és tenni fog jogot és igazságot az országban. **16** Ama

napokban meg fog segítetni Jehúda és Jeruzsálem biztonságban
fog lakni, és ez az ahogy nevezni fogják: az Örökkévaló a mi
igazságunk! **17** Mert így szól az Örökkévaló: nem fogy el Dávidtól
férfi, aki ül Izrael házának trónján. **18** És a levita papoktól sem
fog elfogyni férfi előttem, aki bemutat égőáldozatot és füstölögtet
lisztáldozatot és készít vágóáldozatot minden időben. **19** És
lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **20** Így szól
az Örökkévaló: Ha felbonthatjátok szövetségemet a nappal és
szövetségemet az éjszakával, úgy hogy ne legyenek a nap és
az éjszaka a maguk idejében, **21** fölbontható Dávid szolgámmal
való szövetségem is, úgy hogy nem volna neki fia, aki mint
király ül a trónján, meg a levita papokkal, szolgálattevőimmel. **22**
Ahogy nem számlálható meg az ég serege és nem mérhető
meg a tenger fövénye, úgy fogom megsokasítani Dávid szolgám
magzatját és a levitákat, akik szolgálatomat végzik. **23** És lett az
Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **24** Nemde láttad,
mit beszél ez a nép, mondván: azon két család, amelyet az
Örökkévaló kiválasztott – megvetette azokat; népemet pedig
azzal káromolják, hogy többé nem lesz nemzet azok előtt. **25** Így
szól az Örökkévaló: ha nincs meg szövetségem a nappal és az
éjszakával, ha ég és föld törvényeit nem szabtam, **26** Jákobnak
és Dávid szolgámnak magzatját is meg fogom vetni, úgy, hogy
ne vegyek magzatjából uralkodókat Ábrahám, Izsák és Jákob
magzatja fölött; mert visszahozom foglyaikat és irgalmazok
nekik.

34 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól –
Nebúkadnecczár, Bábel királya pedig és egész hadserege s az
uralma alatt levő földnek minden királyságai és mind a népek
harcoltak Jeruzsálem ellen és mind a városai ellen – mondván: **2**

Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: menj és szólj Czidkijáhúhoz,
Jehúda királyához és mondd meg neki: így szól az Örökkévaló,
íme én adom ezt a várost Bábel királyának kezébe és elégeti
tűzzel. **3** Te pedig nem fogsz megmenekülni kezéből, hanem
bizony elfognak téged és kezébe fogsz adatni és szemeid Bábel
királyának szemeit fogják látni és szája a te száddal fog beszélni
és Bábelbe fogsz jutni. **4** Azonban halljad az Örökkévaló igéjét,
Czidkijáhú, Jehúda királya! Így szól felőled az Örökkévaló: nem
fogsz kard által meghalni. **5** Békében fogsz meghalni és amint
máglyát égettek atyáid, az előbbi királyok számára, akik előtted
voltak, úgy fognak számodra máglyát égetni, s így siratnak:
jaj úr! Mert szót szóltam én, úgymond az Örökkévaló. **6** És
elmondta Jirmejáhú próféta Czidkijáhúnak, Jehúda királyának
mind a szavakat Jeruzsálemben; **7** Bábel királyának hadserege
pedig harcolt Jeruzsálem ellen és Jehúdának mind a megmaradt
városai ellen, Lákhís ellen és Azéka ellen, mert azok maradtak
meg Jehúda városai közül mint erősített városok. **8** Az ige,
mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, miután Czidkijáhú
király szövetséget kötött az egész néppel, mely Jeruzsálemben
volt, hogy szabadságot hirdessenek nekik; **9** hogy szabadon
bocsássa kiki szolgáját és kiki szolgálóját, a hébert és a héber
nőt, hogy senki sem dolgoztasson velük, a Jehúdabelivel,
testvérével. **10** És hallgattak erre mind a nagyok és az egész
nép, akik a szövetségbe léptek, hogy szabadon bocsássa
kiki szolgáját és kiki a szolgálóját, hogy többé azokkal ne
dolgoztassanak hallgattak rá és elbocsátották. **11** De azután
újra visszahozták a szolgákat és szolgálókat, akiket szabadon
bocsátottak; és kényszerítették őket szolgákul és szolgálókul.
12 Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz; mondván:

13 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én szövetséget
kötöttem őseitekkel, amely napon kivezettem őket Egyiptom
országából, a szolgák hazából, mondván: **14** Hét év múltán
bocsássátok el kiki héber testvérét, aki magát eladja neked,
szolgáljon téged hat évig, aztán bocsásd szabadon magadtól;
de nem hallgattak őseitek rám és nem hajlították fülüket. **15**
És ti megtértetek a napon és cselekedtétek azt, ami helyes
szemeimben, szabadságot hirdetve kiki felebarátjának, és
szövetséget kötöttetek előttem azon házban, mely nevemről
neveztetik. **16** De újra megszentségtelenítettétek nevemet és
visszahoztátok kiki szolgáját és kiki szolgálóját, akiket szabadon
bocsátottatok magukra, és kényszerítettétek őket, hogy szolgákul
és szolgálókul legyenek nektek. **17** Azért így szól az Örökkévaló:
Ti nem hallgattatok rám, hogy szabadságot hirdessetek kiki
testvérének és kiki felebarátjának; íme én hirdetek nektek
szabadságot, úgymond az Örökkévaló: a kardra, a dögvészre és
az éhségre, és teszlek benneteket iszonyodássá mind a föld
királyságainak. **18** És adom azon férfiakat, akik megszegték
szövetségemet, akik nem tartották meg a szövetség szavait,
amelyet előttem kötöttek, a borjúval, amelyet ketté vágtak és
általmentek darabjai között, **19** Jehúda nagyjait és Jeruzsálem
nagyjait, az udvari tiszteket és a papokat és mind az ország
népét, akik általmentek a borjú részei között **20** adom őket
ellenségeik kezébe és azoknak kezébe, akik életükre törnek,
és hullájuk eledelül lesz az ég madarának és a föld vadjának.
21 És Czidkijáhút, Jehúda királyát és az ő nagyjait adni fogom
ellenségeik kezébe és azok kezébe, akik életükre törnek és
Bábel királya hadseregének kezébe, akik elvonultak tőletek. **22**
Íme én parancsolom, úgymond az Örökkévaló, visszahozom

őket, városhoz, harcolnak ellene, elfoglalják és elégetik tűzben,
Jehúda városait pedig pusztasággá teszem, lakó nélkül.

35 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, Jehójákim,
Jósíjáhú fiának, Jehúda királyának napjaiban, mondván: **2**
Menj a Rékhábfiak házába, beszélj velük és vidd el őket
az Örökkévaló házába, a csarnokok egyikébe és adj nekik
bort inni. **3** Erre vettem Jáazanját. Jirmejáhú, Chábaczinja
fiának fiát, meg testvéreit s mind a fiait és a Rékhábfiak
egész házát: **4** és elvittem őket az Örökkévaló házába, a
Chánán, az Isten embere, Jigdalja fia, fiainak csarnokába, mely
a nagyok csarnoka mellett van, amely Máaszéjáhú Sallúm
fia, a küszöb őrének csarnoka felett van. **5** És tettem a
Rékhábfiak házának fiai elé borral telt serlegeket, meg poharakat;
és szóltam hozzájuk: Igyatok bort. **6** Mondták: Nem iszunk
bort, mert Jónádáb, Rékháb fia, a mi ősünk megparancsolta
nekünk, mondván: ne igyatok bort, ti és fiaitok örökké; **7** és
házat ne építsetek és vetőmagot ne vessetek és szőlőt ne
ültessetek, sem effélétek ne legyen, hanem sátrakban lakjatok
mindennapjaitokban, hogy sok ideig éljetek azon föld színén,
ahol tartózkodtok. **8** És hallgattunk Jehónádáb, Rékháb fiának,
ősünknek szavára, mindabban, amit megparancsolt nekünk:
hogy nem iszunk bort mindennapjainkban, mi, feleségeink, fiaink
és leányaink, **9** és hogy nem építünk házakat lakásunkra, és
szőlőnk, mezőnk és vetőmagunk nincs. **10** Hanem sátrakban
laktunk; így hallgattunk rá és cselekedtünk egészen aszerint,
mint megparancsolta nekünk Jónádáb ősünk. **11** És volt, mikor
Nebúkadnecczár, Bábel királya, feljött az országba, azt mondtuk:
gyertek, menjünk be Jeruzsálembe a kaldeusok hadserege elől
és Arám hadserege elől. Tehát letelepedtünk Jeruzsálemben.

12 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **13**
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; menj és
mondd meg Jehúda embereinek és Jeruzsálem lakóinak: Nem
fogadtok-e el oktatást, hogy szavaimra hallgassatok, úgymond
az Örökkévaló? **14** Megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának
szavait, aki azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort, és
nem ittak mind e mai napig, mert hallgattak ősük parancsára;
én pedig beszéltem hozzátok, reggelenként beszélve, de nem
hallgattatok rám. **15** Küldtem hozzátok mind a szolgáimat
a profétákat reggelenként küldve, mondván: térjetek csak
meg kiki gonosz útjáról és javítsátok cselekedeteiteket és ne
járjatok más istenek után, azokat szolgálva, hogy lakhassatok a
földön, melyet adtam nektek és őseiteknek; de nem hajlítottátok
fületeket és nem hallgattatok rám. **16** Igenis megtartották
Jehónádáb, Rékháb fiának fiai ősüknek parancsát, melyet
parancsolt nekik, de ez a nép nem hallgatott rám. **17** Azért
így szólt az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene: Íme,
én elhozom Jehúdára és Jeruzsálem minden lakóira mindazt
a rosszat, amit kimondtam felőlük, mivel beszéltem hozzájuk,
de nem hallgattak rá, szólítottam őket, de nem feleltek. **18**
A Rékhábfiak házának pedig mondta Jirmejáhú: Így szól az
Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; mivelhogy hallgattatok
Jehónádáb ősetek parancsára és megőriztétek mind a parancsait
és cselekedtetek mind aszerint, amint megparancsolta nektek:
19 azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: nem
fogy el Jónádábtól, Rékháb fiától férfi, aki áll előttem minden
időben.

36 És volt Jehójákím, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának
negyedik évében, lett ez az ige Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól,

mondván: **2** Végy magadnak könyvtekercset és írd föl rá
mindazon szavakat, amelyeket szóltam hozzád Izraelről és
Jehúdáról, meg mind a nemzetekről, amely naptól fogva
beszéltem hozzád, Jósijáhú napjaitól fogva mind e mai napig.
3 Hátha meghallják a Jehúda házabeliek mindazt a rosszat,
amit szándékozom rajtuk cselekedni, azért hogy megtérjenek
kiki rossz útjáról és megbocsássam bűnüket és vétküket. **4** És
hívta Jirmejáhú Barúkhot, Nériája fiát; és fölírta Bárúkh Jirmejáhú
hazájából mind az Örökkévaló szavait, amelyeket szólt hozzá,
könyvtekercsbe. **5** És megparancsolta Jirmejáhú Bárúkhnak,
mondván: Én el vagyok zárva, nem mehetek be az Örökkévaló
házába, **6** Menj be tehát te és olvasd föl a tekercsből, melyet
szájamból írtál, az Örökkévaló szavait a nép füle hallatára az
Örökkévaló házában a böjt napján; s mind a Jehúdabeliek füle
hallatára is, akik a városaikból bejöttek, olvasd föl azokat. **7** Hátha
az Örökkévaló elé száll könyörgésük és megtérnek kiki gonosz
útjáról, mert nagy a harag és a felindulás, melyet kimondott az
Örökkévaló a nép felől. **8** És cselekedett Báruch Nérija fia mind
aszerint, amint parancsolta neki Jirmejáhú próféta, hogy olvassa
a könyvből az Örökkévaló szavait az Örökkévaló házában. **9** És
volt Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának ötödik évében, a
kilencedik hónapban, böjtre szólították az Örökkévaló elé az
egész népet Jeruzsálemben és az egész népet, mely bejött
Jehúda városaiból Jeruzsálembe. **10** Akkor fölolvasta Báruch a
könyvből Jirmejáhú szavait az Örökkévaló házában, Gemarjahú,
Sáfán fiának, az írónak csarnokában, a felső udvarban, az
Örökkévaló háza új kapujának bejáratánál az egész nép füle
hallatára. **11** Midőn meghallotta Mikhájehú, Gemárjáhú Sáfán
fiának fia mind az Örökkévaló szavait a könyvből, **12** elément a

király házába, az írónak csarnokába, és íme ott ültek mind a
nagyok Elisámá az író, Delájáhú, Semájáhú fia, Élnátán, Akhbór
fia, Gemarjáhú, Sáfán fia, Czidkijáhú, Chananjáhú fia és mind
a nagyok. **13** És tudtukra adta Mikhájehú mind a szavakat,
amelyeket hallott, midőn felolvasott Bárúkh a könyvből a nép
füle hallatára. **14** Ekkor küldték mind a nagyok Báruchhoz
Jehúdít, Netanjáhú fiát, Selemjáhú fiát, húsi fiát, mondván: Azon
tekercset, melyből felolvastál a nép füle hallatára, vedd kezedbe
és jöjj el. És kezébe vette Bárúkh, Nérija fia a tekercset és
elment hozzájuk. **15** És szóltak hozzá: Ülj csak le és olvasd azt
fel fülünk hallatára. És fölolvasott Bárúkh fülük hallatára. **16**
És volt, midőn hallották mind a szavakat, rettegve tekintettek
egyik a másikára; és szóltak Báruchhoz: Tudtára kell adnunk a
királynak mind e szavakat. **17** Báruchtól pedig megkérdezték,
mondván: Add kérlek tudtunkra. hogyan írtad föl mind a szavakat
az ő szájából. **18** Mondta nekik Báruch: Szájával mondja el
nekem mind e szavakat, én pedig fölírom a könyvbe tintával.
19 És szóltak a nagyok Báruchhoz: Menj, rejtőzzél el, te és
Jirmejáhú, hogy senki ne tudja, hol vagytok. **20** Erre bementek
a királyhoz az udvarba, a tekercset pedig őrizetben hagyták
Elisámá írónak csarnokában, és elmondták a király füle hallatára
mind a dolgokat. **21** Ekkor küldte a király Jehúdít, hogy elhozza
a tekercset; és elhozta Elisámá írónak csarnokából; és felolvasta
Jehúdí a király füle hallatára és mindazon nagyok füle hallatára,
akik a király körül álltak. **22** A király pedig a téli házban ült a
kilencedik hónapban és előtte az üstben égett a, tűz. **23** És volt,
amint fölolvasott Jehúdí három hasábot vagy négyet, elmetszette
az író késével és beledobta, a tűzbe, mely az üstön volt, míg
vége lett az egész tekercsnek az üstön levő tűzön. **24** És nem

rettegtek és nem szaggatták meg ruháikat, a király és mind a
szolgái, akik hallották mind a szavakat. **25** Elnátán ugyan és
Delájáhú és Gemarjáhú kérték a királyt, hogy ne égesse el a
tekercset, de nem hallgatott rájuk. **26** És megparancsolta, a
király Jerachmiélnek, a királyfinak és Szerájáhúnak, Azriél fiának
és Sélemjáhúnak, Abdiél fiának, hogy hozzák el Bárúkhot az írót
és Jirmejáhút a prófétát; de elrejtette őket az Örökkévaló. **27** És
lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, miután elégette a király a
tekercset és a szavakat, melyeket Báruch Jirmejáhú szájából írt,
mondván: **28** Újból végy magadnak más tekercset és írd rá mind
az előbbi szavakat, melyek az előbbi tekercsen voltak, amelyet
elégetett Jehójákim, Jehúda királya. **29** Jehójákímról, Jehúda
királyáról pedig mondjad: Így szól az Örökkévaló: te elégetted
ezt a tekercset, mondván: miért írtad rá, mondván: el fog jönni
Bábel királya és elpusztítja ezt az országot és kiirt belőle embert
és állatot! **30** Azért így szól az Örökkévaló Jehójákímról Jehúda
királyáról: nem lesz tőle olyan, aki ül Dávid trónján és hullája
odavetve lesz a hőségnek nappal és a fagynak éjjel. **31** És
megbüntetem rajta és magzatján és szolgáin a bűnüket, és
elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira és Jehúda embereire
mindazt a rosszat, amelyet szóltam felőlük, de ők nem hallgattak
rá. **32** Jirmejáhú pedig más tekercset vett és odaadta Báruchnak,
Nérijáhú fiának, az írónak és ráírta Jirmejáhú szájából azon
könyvnek minden szavait, melyet Jehójákím, Jehúda királya
a tűzben elégetett, és még hozzátétetett sok olyan szó, mint
amazok.

37 Konjáhú, Jehójákím fia helyett királlyá lett Czidkijáhú,
Jósijáhú fia, akit királlyá tett Nebúkadnecczár, Bábel királya
Jehúda országában. **2** És nem hallgatott sem ő, sem szolgái,

sem az ország népe az Örökkévaló szavaira, amelyeket
Jirmejáhú próféta által szólt. **3** És küldte Czidkijáhú király
Jehúkhált Selemja fiát és Czefanjáhút Máaszéja fiát, a papot,
Jirmejáhú prófétához, mondván: Imádkozzál, kérlek, értünk az
Örökkévalóhoz, Istenünkhöz. **4** Jirmejáhú pedig bejárt és kijárt a
nép között, és nem vetették őt a fogházba. **5** És Fáraó hadserege
elindult Egyiptomból, és midőn meghallották a Jeruzsálemet
ostromló kaldeusok az ő hírüket, elvonultak Jeruzsálem alól. **6**
És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhú prófétához, mondván: **7** Így
szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Így szóljatok Jehúda királyához,
aki hozzám küldött benneteket, hogy engem megkérdezzen:
Íme Fáraó hadserege, mely segítségtekre indult el, visszatér
országába, Egyiptomba; **8** és visszatérnek a kaldeusok és
harcolnak e város ellen, majd elfoglalják és elégetik tűzzel. **9**
Így szól az Örökkévaló: Ne ámítsátok magatokat, mondván: el
fognak menni tőlünk a kaldeusok mert nem fognak elmenni. **10**
Mert ha megvernétek az ellenetek harcoló kaldeusok egész
hadseregét, és megmaradnának közülük átszúrt emberek, kiki
sátrában fölkelnének és tűzzel elégetnék ezt a várost. **11** És
volt midőn a kaldeusok hadserege elvonult Jeruzsálem alól
Fáraó hadserege miatt, **12** kiment Jirmejáhú Jeruzsálemből,
hogy Benjámin földjére menjen, hogy kivegye onnan részét, a
népnek közepette. **13** Midőn ő Benjámin kapujában volt – ott
pedig egy felügyeletes tiszt volt, neve Jiríja, Selemja, Chananja
fiának fia – elfogta Jirmejáhú prófétát, mondván: a kaldeusokhoz
akarsz átszökni! **14** Mondta Jirmejáhú: Hazugság, nem akarok
átszökni a kaldeusokhoz. De nem hallgatott rá; és megfogta
Jiríja Jirmejáhút és bevitte őt a nagyokhoz. **15** És haragudtak a
nagyok Jirmejáhúra és ütötték és börtönbe vetették, Jehónátán

írónak házába, mert azt tették fogházzá. **16** Így jutott Jirmejáhú
a tömlöcbe és a boltozatokba; és ott maradt Jirmejáhú sok
ideig. **17** És küldött Czidkijáhú király, elhozatta őt és kérdezte
tőle a király a maga házában titokban és mondta: Van-e ige az
Örökkévalótól? Mondta Jirmejáhú: Van. **18** És mondta: Bábel
királyának kezébe fogsz adatni. És szólt Jirmejáhú Czidkijáhú
királyhoz: Mit vétettem neked és szolgáidnak és a népnek, hogy
fogházba vetettetek engem? **19** És hol vannak prófétáitok, akik
prófétáltak nektek, mondván: nem jön Bábel királya ellenetek
és az ország ellen. **20** Most halljad csak, uram király, hadd
jusson eléd könyörgésem és ne tégy vissza engem Jehónátán
írónak házába, hogy ott meg ne haljak. **21** És megparancsolta
Czidkijahú király, és őrizetbe tették Jirmejáhút az őrség udvarába
és adtak neki egy cipó kenyeret napjára a sütők utcájából, míg
el nem fogy ott minden kenyér a városból. És maradt Jirmejáhú
az őrség udvarában.

38 Meghallotta Sefatja, Mattán fia meg Gedaljáhú, Paschúr fia
és Júkhal Selemjáhú fia és Paschúr, Malkíja fia – azon szavakat,
melyeket Jirmejáhú szólt az egész néphez, mondván: **2** így szól
az Örökkévaló, aki a városban marad, meg fog halni kard által,
éhség által és dögvész által, de aki kimegy a kaldeusokhoz, az
élni fog és lelke zsákmányul lesz neki, hogy éljen; **3** így szól
az Örökkévaló: adatni fog a város Bábel királya hadseregének
kezébe és elfoglalja azt. **4** Akkor szóltak a nagyok a királyhoz:
Hadd ölessék meg ez az ember, minthogy ő ellankasztja a
harcosok kezét, akik megmaradtak a városban, meg az egész
nép kezét, beszélvén hozzájuk ily szavakkal; mert ez az ember
nem a nép javára törekszik, hanem veszedelmére. **5** És mondta
Czidkijáhú király: Íme ő kezetekben van, mert a király nem

képes ellenetek semmire. **6** Erre vették Jirmejáhút és bedobták
őt Malkijáhú királyfinak gödrébe, mely az őrség udvarában
volt és lebocsátották Jirmejáhút kötelekkel; a gödörben pedig
nem volt víz, hanem csak sár, és elmerült Jirmejáhú a sárban.
7 És hallotta Ébed-Mélekh, a kúsita, egy herélt ember, ki a
király házában volt, hogy Jirmejáhút a gödörbe tették; a király
pedig Benjámin kapujában ült. **8** Ekkor kiment Ébed-Mélekh a
király házából és beszélt a királyhoz, mondván: **9** Uram király,
rosszul cselekedtek ezek az emberek mind azzal, amit Jirmejáhú
prófétával tettek, akit a gödörbe dobtak; majd hogy meg nem halt
azon helyen az éhség miatt, mert nincs többé kenyér a városban.
10 És megparancsolta a király Ébed-Mélekhnek, a kúsitának,
mondván: Végy magaddal innen harminc embert és hozd föl
Jirmejáhú prófétát a gödörből, mielőtt meghalna. **11** És magával
vitte Ébed-Mélekh az embereket, bement a király házába a
kincstár alá, vett onnan, elnyűtt rongyokat és cafatos rongyokat
és lebocsátotta azokat Jirmejáhúhoz a gödörbe kötelekkel. **12**
És szólt Ébed-Mélekh, a kúsita, Jirmejáhúhoz: Tedd, kérlek, az
elnyűtt rongyokat és a cafatokat hónod alá a köteleken alul.
És így tett Jirmejahú. **13** És kihúzták Jirmejáhút a kötelekkel
és felhozták őt a gödörből; és maradt Jirmejáhú az őrség
udvarában. **14** És küldött Czidkijáhú király és magához hozatta
Jirmejáhú prófétát a harmadik bejárathoz, mely az Örökkévaló
házában volt; és szólt a király Jirmejáhúhoz: kérdezek én
tőled valamit, ne titkolj el tőlem semmit. **15** Szólt Jirmejáhú
Czidhijáhúhoz: Ha megmondom neked, hiszen meg fogsz ölni,
és ha tanácsot adok neked, nem fogsz rám hallgatni. **16** És
titokban megesküdött Czidkijáhú király Jirmejáhúnak, mondván:
Él az Örökkévaló, aki nekünk ezt a lelket teremtette, nem

foglak megölni és nem adlak ez emberek kezébe, akik életedre
törnek. **17** Ekkor szólt Jirmejáhú Czidkijáhúhoz: Így szól az
Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene, ha ki fogsz menni
Bábel királyának nagyjaihoz, akkor életben marad a lelked és e
város nem fog tűzzel elégettetni, és élni fogsz te, meg házad;
18 de ha nem mégy ki Bábel királyának nagyjaihoz, akkor a
város a kaldeusok kezébe adatik és tűzzel égetik azt el, te pedig
nem fogsz menekülni kezükből. **19** És szólt Czidkijáhú király
Jirmejáhúhoz: Aggodalmam van azon Jehúdabeliek miatt, akik
átszöktek a kaldeusokhoz, nehogy kezükbe adjanak engem és
csúfot űznének velem. **20** Mondta Jirmejáhú: Nem fognak adni.
Hallgass csak az Örökkévaló szavára abban, amit szólok hozzád,
hogy jó dolgod legyen és éljen a lelked. **21** De ha vonakodsz
kimenni, ez az ige, melyet láttatott velem az Örökkévaló: **22** És
íme, mind az asszonyok, akik megmaradtak Jehúda királyának
házában, kivitetnek Bábel királyának nagyjaihoz, s ők majd azt
mondják: Csábítottak téged, le is győztek meghitt embereid, a
mocsárba merültek lábaid, hátra fordultak. **23** Mind a feleségeidet
pedig és gyermekeidet kiviszik a kaldeusokhoz és te nem fogsz
megmenekülni kezükből, hanem Bábel királyának kezébe kerülsz
megfogatva és ezen város tűzben fog elégettetni. **24** És szólt
Czidkijáhú Jirmejáhúhoz: Senki ne tudjon e dolgokról, hogy
meg ne halj. **25** És ha meghallják a nagyok, hogy beszéltem
veled és jönnek hozzád és szólnak hozzád: add tudtunkra,
kérlek, mit beszéltél a királlyal, ne titkold el tőlünk, hogy meg ne
öljünk, és mit beszélt veled a király: **26** akkor szólj hozzájuk
könyörgésemet juttattam a király elé, hogy ne tegyen engem
vissza Jehónátán házába, hogy ott meghaljak. **27** És jöttek mind
a nagyok Jirmejáhúhoz és kérdezték tőle és tudtukra adta mind

e szavak szerint, amelyeket parancsolt a király; és elhallgattak
előtte, mert nem hallatszott a dolog. **28** És maradt Jirmejáhú az
őrség udvarában azon napig, hogy bevétetett Jeruzsálem.

39 Czidkijáhú, Jehúda királyának kilencedik évében, a tizedik
hónapban Nebúkadnecczár, Bábel királya és egész hadserege
Jeruzsálem alá jött és ostromolták azt. **2** Czidkijáhú tizenegyedik
évében, a negyedik hónapban, a hó kilencedikén áttöretett
a város. **3** És jöttek mind a Bábel királyának nagyjai és
leültek a középső kapuban, Nérgál-Száréczer, Számgár-Nebú,
Szárszekhim, az udvari tisztek feje, Nérgál-Száréczer, a mágusok
feje, és Bábel királyának mind a többi nagyjai. **4** És volt, midőn
látták őket Czidkíjáhú, Jehúda királya és mind a harcosok,
megfutamodtak és kimentek éjjel a városból, a király kertje
felé a két fal közötti kapun át; és kiment a síkság felé. **5** És
űzőbe vette őket a kaldeusok hadserege és utolérték Czidkijáhút
Jerichó síkságain, vették őt és felvitték Nebúkadnecczárhoz,
Bábel királyához, Riblába, Chamát földjén, és törvényt tartott
fölötte. **6** És lemészárolta Bábel királya Czidkijáhú fiait Riblában
az ő szeme láttára, és Jehúda nemeseit mind lemészárolta
Bábel királya **7** Czidkijáhú szemeit pedig megvakította és
béklyóba verte őt, hogy elvigye Bábelbe. **8** És a király házát
és a nép házát tűzben égették el a kaldeusok, Jeruzsálem
falait pedig lerombolták. **9** És a többi népet, mely a városban
maradt, meg az átszökőket, kik hozzá átszöktek volt, és a többi
megmaradt népet számkivetésbe vitte Nebúzaradán, a testőrök
feje, Bábelbe. **10** A szegény népből pedig, azokból, akiknek
nincs semmijük, otthagyott Nebúzaradán, a testőrök feje, Jehúda
országaiban; és adott nekik szőlőket és szántóföldeket azon
napon – **11** parancsot adott Nebúkadnecczár, Bábel királya,

Jirmejahú felől, Nebúzaradán, a testőrök feje által, mondván:
12 Vedd őt és fordítsd rá szemedet és ne tégy vele semmi
rosszat, hanem miként szólni fog hozzád, úgy tégy vele. **13**
Ekkor küldött Nebúzaradán, a testőrök feje, meg Nebúsazbán, az
udvari tisztek feje és Nérgál-Száréczer, a mágusok feje és Bábel
királyának minden nagyjai, **14** küldtek és kivették Jirmejáhút
az őrség udvarából és átadták Gedaljáhúnak, Achíkám, Sáfán
fia, fiának, hogy hazaeressze. És maradt a nép között. **15**
Jirmejáhúhoz pedig lett az Örökkévaló igéje, midőn elzárva volt
az őrség udvarában, mondván: **16** Menj és mondd meg Ébed-
Mélekhnek, a kúsítának, mondván: Így szól az Örökkévaló, a
seregek ura, Izrael Istene, íme én megvalósítom szavaimat e
városon rosszra és nem jóra, és előtted lesznek ama napon. **17**
És megmentlek ama napon, úgymond az Örökkévaló, és nem
fogsz adatni azon emberek kezébe, akiktől félsz. **18** Mert meg
foglak szabadítani és a kard által nem fogsz elesni, és lesz
neked a lelked zsákmányul, mert bíztál bennem, úgymond az
Örökkévaló.

40 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, miután őt
elbocsátotta Nebúzaradán, a testőrök feje, Rámából, amikor
vette őt, és ő bilincsre volt verve, Jeruzsálem és Jehúda
számkivetettsége között, mely számkivetésbe vitetett Bábelbe.
2 Vette ugyanis a testőrök feje Jirmejáhút és szólt hozzá:
Az Örökkévaló, a te Istened kimondta ezt a veszedelmet e
hely felől; **3** el is hozta és cselekedett az Örökkévaló, miként
megmondotta, mert vétkeztetek az Örökkévaló ellen és nem
hallgattatok szavára; tehát történt veletek ez a dolog. **4** És
most íme kioldoztalak ma a kezeden levő bilincsekből, ha jónak
tetszik szemeidben, hogy eljöjj velem Bábelbe, jövel, és majd

rád fordítom szememet, de ha rossznak tetszik szemeidben,
hogy eljöjj velem Bábelbe, hadd abban; lásd, az egész ország
előtted van, ahová jónak és helyesnek tetszik szemeidben, hogy
elmenj, oda menj - **5** de még nem fordult meg – és térj vissza
Gedaljához, Achíkám, Sáfán fia, fiához, akit Bábel királya Jehúda
városai fölé rendelt és maradj vele a nép között, vagy bárhová
helyesnek tetszik szemeidben, hogy menj, oda menj. És adott
neki a testőrök nagyja eleséget és ajándékot és elbocsátotta. **6**
És odament Jirmejáhú Gedáljához, Achíkám fiához Miczpába;
és maradt vele e nép között, mely az országban megmaradt. **7**
És hallották mind a hadsereg tisztjei, akik a mezőn voltak, ők
meg embereik, hogy Bábel királya rendelte Gedaljáhút, Achíhám
fiát az ország fölé és hogy rábízott férfiakat, asszonyokat és
gyermekeket és pedig az ország szegényei közül, azok közül,
kik nem vitettek számkivetésbe Bábelbe. **8** Akkor odamentek
Gedaljához Miczpába: Jismaél, Netánjáhú fia, Jóchánán és
Jónátán, Káréach fiai, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófabeli
Éfaj fiai és Jezanjáhú, a Máakhabeli fia, ők és embereik. **9** És
megesküdött Gedaljáhú, Achíkám, Sáfán fiának fia nekik és
embereiknek, mondván: Ne féljetek szolgálni a kaldeusoknak;
maradjatok az országban és szolgáljatok Bábel királyának és jó
dolgotok lesz. **10** Én pedig, íme én Miczpában maradok, hogy
álljak a kaldeusok előtt, akik hozzánk jönnek. Ti pedig gyűjtsetek
be bort és gyümölcsöt és olajat és tegyétek edényeitekbe és
lakjatok városaitokban, amelyeket elfoglaltatok. **11** De mindazon
Jehúdabeliek is, akik Móábban, Ammón fiai között és Edómban,
és akik mind az országokban voltak, hallották, hogy Bábel
királya maradékot adott Jehúdának és hogy föléjük rendelte
Gedaljáhút, Achíkám, Sáfán fiának, a fiát; **12** visszatértek tehát

mind a Jehúdabeliek mindazon helyekből, ahová eltaszíttattak
és eljöttek Jehúda országába Gedaljáhúhoz Miczpába és
begyűjtöttek bort és gyümölcsöt nagyon sokat. **13** Jóchánán
pedig, Káréach fia és mind a hadsereg tisztjei, kik a mezőn
voltak, eljöttek Gedaljáhúhoz Miczpába, **14** és szóltak hozzá:
vajon tudod-e, hogy Báelísz, Ammón fiainak királya, elküldötte
Jismaélt, Netanja fiát, hogy agyonüssön téged? De nem hitt nekik
Gedaljáhú, Achíkám fia. **15** Jóchanán pedig, Kárésch fia, titokban
szólt Gedaljáhúhoz Miczpában, mondván: Hadd menjek csak,
hogy megöljem Jismaélt; Netanja fiát és senki meg ne tudja;
miért üssön agyon téged, hogy elszóródjanak mind a hozzád
egybegyűlt Jehúdabeliek és elvesszen Jehúda maradéka? **16**
De Gedaljáhú, Achíkám fia azt mondta Jóchánánnak, Káréach
fiának: Ne tedd ezt a dolgot, mert hazugságot beszélsz Jismaél
felől.

41 És volt a hetedik hónapban, eljött Jismaél, Netanja, Elisámá
fiának fia, a királyi magzatból és a király nagyjai közül való,
és tíz ember ővele, Gedaljáhúhoz, Achikám fiához Miczpába,
és együtt ettek ott kenyeret Miczpában. **2** És fölkelt Jismaél,
Netanja fia meg a tíz ember, akik vele voltak és karddal leütötték
Gedaljáhút, Achíkám Sáfán fiának fiát, és megölte őt, akit Bábel
királya az ország fölé rendelt. **3** És mind a Jehúdabelieket, akik
vele, Gedáljáhúval voltak Miczpában és a kaldeusokat, akik ott
találtattak, a harcosokat leütötte Jismaél. **4** És volt a második
napon Gedaljáhú megölése után, és senki sem tudta, **5** jöttek
emberek Sekhémből, Sílóból és Sómrónból, nyolcvan ember,
lenyírt szakállal, megszaggatott ruhával, megvagdaltan, és
kezükben lisztáldozat meg tömjén, hogy az Örökkévaló házába
vigyék. **6** És kiment eléjük Jismaél, Netanja fia Miczpából,

egyre menve és sírva; és volt, amint rájuk talált, szólt hozzájuk:
Gyertek Gedaljáhúhoz, Achíkám fiához. **7** És volt, amint a
városba értek, lemészárolta őket Jismaél, Netanja fia a verembe,
ő meg az emberek, kik vele voltak. **8** De találtatott köztük tíz
ember, akik azt mondták Jismaélnek: ne ölj meg bennünket,
mert kincseink vannak a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Erre
abbahagyta és nem ölte meg őket testvéreik között. **9** A verem
pedig, hova Jismaél beledobta mindazon emberek hulláit, akiket
megölt Gedaljáhú oldalán, ugyanaz, melyet készített Ászá király
Báesa, Izrael királya miatt; azt töltötte meg Jismaél, Netanjáhú
fia megöltekkel. **10** És fogságba ejtette Jismaél a Miczpában
levő népnek egész maradékát, a királyleányokat és a Miczpában
megmaradt egész népet, melyet rábízott Nebúzaradán, a
testőrök feje, Gedaljáhúra, Achíkám fiára; fogságba ejtette
azokat Jismaél, Netanja fia, és elment, hogy átkeljen Ammón
fiaihoz. **11** És meghallotta Jóchánán, Káréach fia, meg mind
a hadsereg tisztjei, kik vele voltak, mind azt a rosszat, amit
cselekedett Jismaél, Netanja fia; **12** Akkor vették mind az
embereket és mentek, hogy harcoljanak Jismaél, Netanja fia
ellen és megtalálták őt a Gibeónban levő nagy vizeknél. **13** És
volt, amint a Jismaéllel levő egész nép látta Jóchánánt, Kárésch
fiát és mind a hadsereg tisztjeit, kik vele voltak, megörültek. **14**
És megfordult az egész nép, melyet fogságba ejtett Jismaél
Miczpából: visszatértek és elmentek Jóchánánhoz, Káréach
fiához. **15** Jismaél pedig, Netanja fia, elmenekült nyolc emberrel
Jóchánán elől, és Ammón fiaihoz ment. **16** Erre vette Jóchanán,
Káréach fia, meg mind a hadsereg tisztjei, akik vele voltak, a
nép egész maradékát, amelyet visszahozott Jismaéltől, Netanja
fiától, Miczpából, miután ez megölte volt Gedalját, Achíkám fiát,

a férfiakat, a harcosokat, meg az asszonyokat és gyermekeket
és udvari tiszteket, akiket visszahozott Gibeónból. **17** Elmentek
és maradtak Gérút-Kimhámban, amely Bét-Léchem mellett van,
hogy elmenjenek és eljussanak Egyiptomba, **18** a kaldeusok elől,
mert féltek tőlük, mert megölte Jismaél, Netanja fia Gedaljáhút,
Achíkám fiát, akit Bábel királya az ország fölé rendelt.

42 És odaléptek mind a hadsereg tisztjei és Jóchánán, Káréach
fia és Jezanja, Hósája fia és az egész nép, aprajától nagyjáig, **2** és
szóltak Jirmejáhú prófétához: Jusson csak eléd a könyörgésünk
és imádkozzál értünk az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez, ez
egész maradékért, mert megmaradtunk kevesen a sokból, amint
szemeid látnak bennünket: **3** hogy tudtunkra adja az Örökkévaló,
a te Istened, az utat, amelyen járjunk és a dolgot, amelyet
tegyünk. **4** Szólt hozzájuk Jirmejáhú proféta: Hallottam, íme én
imádkozom majd az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez szavaitok
szerint, és lesz, mindazon igét, amellyel az Örökkévaló felelni
fog nektek, tudtotokra adom, nem vonok meg tőletek semmit. **5**
Oh pedig szóltak Jirmejáhúhoz: Legyen az Örökkévaló igaz és
hűséges tanúvá ellenünk, ha nem egészen azon ige szerint,
amellyel az Örökkévaló, a te Istened küldeni fog téged hozzánk,
akképpen cselekszünk. **6** Akár jó, akár rossz, az Örökkévalónak,
a mi Istenünknek szavára akihez küldünk téged, arra fogunk
hallgatni, azért, hogy jó dolgunk legyen, midőn majd hallgatunk
az Örökkévalónak, a mi Istenünknek szavára. **7** És volt tíz
nap múltán, lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz. **8** És hívta
Jóchánánt, Káréach fiát és mind a hadsereg tisztjeit, akik vele
voltak és az egész népet, aprajától nagyjáig. **9** És szólt hozzájuk:
Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, akihez küldtetek engem,
hogy eléjuttassam könyörgésteket. **10** Ha megmaradni fogtok ez

országban, akkor felépítelek benneteket és nem rombollak le,
elplántállak benneteket és nem szakítlak ki, mert meggondoltam
a veszedelmet, melyet veletek cselekedtem. **11** Ne féljetek
Bábel királya miatt, aki miatt ti féltek; ne féljetek tőle, úgymond
az Örökkévaló, mert veletek vagyok, hogy megsegítselek és
megmentselek benneteket kezéből. **12** Majd adok nektek
irgalmat, és irgalmazni fog nektek és visszatérít benneteket a ti
földetekre. **13** De ha azt mondjátok, nem maradunk ez országban,
nem hallgatva az Örökkévalónak, a ti Istenteknek szavára, **14**
mondván: nem, hanem Egyiptom országába megyünk, hogy ne
lássunk háborút és harsonaszót ne halljunk, kenyérre pedig ne
éhezzünk és ott maradjunk: **15** most tehát azért halljátok az
Örökkévaló igéjét, Jehúda maradéka: Így szól az Örökkévaló,
a seregek ura, Izrael Istene, ha ti csakugyan arra fordítjátok
arcotokat, hogy Egyiptomba menjetek és oda mentek, hogy ott
tartózkodjatok, **16** akkor azon kard, amelytől féltek, ott fog elérni
benneteket Egyiptom országában, és azon éhség, amelytől
aggódtok, oda fog követni benneteket Egyiptomba és ott fogtok
meghalni. **17** És mindazon emberek, akik arra fordították arcukat,
hogy Egyiptomba menjenek, hogy ott tartózkodjanak, meg fognak
halni a kard, az éhség és a dögvész által, és nem lesz közülük
megmaradó és megmenekülő azon veszedelem elől, amelyet
rájuk hozok. **18** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura,
Izrael Istene: miként kiontatott haragom és hevem Jeruzsálem
lakóira, úgy fog kiomlani hevem rátok, mikor Egyiptomba jöttök
és lesztek esküvé és iszonyattá, és nem fogjátok látni többé ezt a
helyet. **19** Megmondta nektek az Örökkévaló, Jehúda maradéka:
ne menjetek be Egyiptomba; jól tudjátok, hogy megintettelek
ma benneteket. **20** Mert önnönmagatokat ámítottátok, mert ti

küldtetek engem az Örökkévalóhoz, Istenetekhez, mondván
imádkozzál értünk az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz és egészen,
amint szólni fog az Örökkévaló, a mi Istenünk, akképpen add
tudtunkra, hogy megcselekedjük. **21** És én tudtotokra adtam ma,
de nem hallgattatok az Örökkévalónak, Isteneteknek szavára
semmiben sem, amiben engem hozzátok küldött. **22** Most
tehát tudjátok meg jól, hogy kard, éhség és dögvész által
fogtok meghalni azon helyen, ahova menni kívántok, hogy ott
tartózkodjatok.

43 És volt, miután végzett Jirmejáhú azzal, hogy elmondja
az egész népnek mind az Örökkévalónak, Istenüknek szavait,
melyekkel őt hozzájuk küldte az Örökkévaló, az ő Istenük, mind
eme szavakat; **2** akkor szólt Azarja, Hósája fia, meg Jóchánan,
Káréach fia és mind a kevély férfiak, szólva Jirmejáhúhoz:
Hazugságot beszélsz, nem küldött téged az Örökkévaló,
a mi Istenünk, mondván: ne menjetek Egyiptomba, hogy
ott tartózkodjatok; **3** hanem Bárúkh, Nérija fia, izgat téged
ellenünk azért, hogy a kaldeusok kezébe adjon bennünket, hogy
megöljenek és számkivetésbe vigyenek bennünket Bábelbe. **4**
És nem hallgatott Jóchánán, Káréach fia, meg mind a hadsereg
tisztjei és az egész nép az Örökkévaló szavára, hogy Jehúda
országában maradjanak. **5** És vette Jóchánán, Káréach fia, meg
mind a hadsereg tisztjei Jehúda egész maradékát, azokat, akik
visszatértek volt mind a nemzetek közül, ahová eltaszíttattak,
hogy Jehúda országában tartózkodjanak: **6** a férfiakat, az
asszonyokat és a gyermekeket, meg a királylányokat és mindazon
személyeket, akiket otthagyott Nebúzáradán, a testőrök feje,
Gedaljáhúnál, Achíkám Sáfán fia fiánál, meg Jirmejáhú prófétát
és Bárúkhot, Nérijáhú fiát; **7** és elmentek Egyiptom országába,

mert nem hallgattak az Örökkévaló szavára. és eljutottak
Tachpanchészig. **8** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz
Tachpanchészben, mondván: **9** Végy kezedbe nagy köveket és
rejtsd el azokat a vakolatban, a téglafalban, mely Fáraó házának
bejáratánál van Tachpanchészben, Jehúdabeli emberek szeme
láttára; **10** és szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek
ura, Izrael Istene: íme én küldök és veszem Nebúkadnecczárt,
Bábel királyát, az én szolgámat és elhelyezem trónját e kövek
fölött, amelyeket elrejtettem és kifeszíti fölöttük mennyezetét. **11**
Eljön és megveri Egyiptom országát, a halálra valót a halálra,
a fogságra valót fogságra, és a kardra valót kardra. **12** És
tüzet gyújtok Egyiptom isteneinek házaiban, elégeti azokat,
és fogságba viszi és magára ölti Egyiptom országát, miként a
pásztor magára ölti ruháját; és elmegy onnan békében. **13** És
összetöri oszlopait Bét-Sémesnek, mely Egyiptom országában
van, s Egyiptom isteneinek házait tűzben fogja elégetni.

44 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett, mind a Jehúdabeliek
felől, akik Egyiptom országában laktak, akik laktak Migdólban,
Tachpanchészben, Nófban és Patrósz országában, mondván:
2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; Ti
láttátok mindazt a veszedelmet, amelyet hoztam Jeruzsálembe
és mind a Jehúda városaira és íme azok romok e mai
napon és nincs bennük lakó, **3** gonoszságuk miatt, amelyet
elkövettél, hogy engem bosszantsanak, menvén füstölögtetni
és szolgálni más isteneknek, amelyeket nem ismertek ők, ti
és atyáitok. **4** És küldtem hozzátok mind az én szolgáimat,
a prófétákat, reggelenként küldve, mondván: ne tegyétek,
kérlek, ezt az utálatos dolgot, amelyet gyűlölök. **5** De nem
hallgattak rá és nem hajlították fülüket, hogy megtérjenek

gonoszságuktól, hogy más isteneknek ne füstölögtessenek. **6**
Kiömlött tehát hevem és haragom és égett Jehúda városaiban
és Jeruzsálem utcáiban, és lettek rommá, pusztulássá, mint ez
van e mai napon. **7** És most így szól az Örökkévaló, a seregek
Istene, Izrael Istene miért cselekedtek ti nagy rosszat lelketek
vesztére, hogy kiirtsak közületek férfit és asszonyt, kisdedet és
csecsemőt Jehúdából, nem hagyva nektek maradékot, **8** azzal,
hogy engem bosszantotok kezeitek műveivel, füstölögtetve
más isteneknek Egyiptom országában, ahová ti jöttök, hogy
ott tartózkodjatok, azért hogy kiirtsalak benneteket és azért
hogy átokká és gyalázattá legyetek a föld minden nemzetei
között. **9** Elfelejtettétek-e őseitek gonoszságait és Jehúda
királyainak gonoszságait és asszonyainak gonoszságait, meg a
ti gonoszságaitokat és feleségeitek gonoszságait, amelyeket
cselekedtek Jehúda országában és Jeruzsálem utcáiban? **10**
Nem sújtattak le mind e mai napig és nem féltek és nem
jártak tanom szerint és törvényeim szerint, melyeket elétek
és őseitek elé adtam. **11** Azért így szól az Örökkévaló, a
seregek ura, Izrael Istene: Íme én ellenetek fordítom arcomat
a rosszra és hogy kiirtsam egész Jehúdát. **12** És veszem
Jehúda maradékát, azokat, akik arra fordították arcukat, hogy
Egyiptom országába menjenek, hogy ott tartózkodjanak, és
kivesznek mindnyájan, Egyiptom országában fognak elhullani,
fegyver, éhség által fognak kiveszni, aprajától nagyjáig, kard és
éhség által fognak meghalni, és lesznek esküvé, iszonyattá,
átokká és gyalázattá. **13** És megbüntetem azokat, akik Egyiptom
országában laknak, amint megbüntettem Jeruzsálemet, kard,
éhség és dögvész által. **14** És nem lesz megmenekülő és
megmaradó Jehúda maradékának, azoknak, akik, jöttek, hogy

ott tartózkodjanak Egyiptom országában és majd visszatérjenek
Jehúda országába, ahova visszatérni vágyódik a lelkük, hogy ott
lakjanak, mert nem fognak visszatérni, hanem csak menekülők.
15 És feleltek Jirmejáhúnak mindazon férfiak, akik tudták,
hogy feleségeik füstölögtetnek más isteneknek és mind az
ott álló asszonyok, nagy gyülekezet és az egész nép, amely
Egyiptom országában lakott, Patrószban, mondván: **16** Azon
szó, melyet szóltál hozzánk az Örökkévaló nevében – abban
nem hallgatunk rád, **17** hanem meg fogunk tenni minden szót,
amely szánkból eredt, hogy füstölögtetünk az ég királynőjének
és öntünk neki öntőáldozatokat, amint tettük mi és őseink,
királyaink és nagyjaink, Jehúda városaiban és Jeruzsálem
utcáin, akkor jóllaktunk kenyérrel és jó dolgunk volt és rosszat
nem láttunk. **18** De mióta megszűntünk füstölögtetni az ég
királynőjének és neki öntőáldozatokat önteni, hiányunk volt
mindenben és kard és éhség által vesztünk el. **19** És hogyha
füstölögtetünk az ég királynőjének és neki öntőáldozatokat
öntünk, vajon férjeink tudta nélkül készítettünk-e neki kalácsokat,
őt ábrázolva és öntöttünk neki öntőáldozatokat? **20** És szólt
Jirmejáhú az egész néphez, a férfiakhoz és az asszonyokhoz
és az egész néphez, akik szóval feleltek neki, mondván: **21**
Nemde arról a füstölögtetésről, melyet végeztetek Jehúda
városaiban és Jeruzsálem utcáin, ti és őseitek, királyaitok és
nagyjaitok és az ország népe arról emlékezett meg az Örökkévaló
és az jutott eszébe; **22** és az Örökkévaló nem bírta többé
elviselni cselekedeteitek gonoszsága miatt, azon utálatosságok
miatt, amelyeket cselekedtetek, úgy hogy országotok rommá,
iszonyattá és átokká lett, lakó nélkül, mint az van e mai napon. **23**
Amiatt, hogy füstölögtettetek és hogy vétkeztetek az Örökkévaló

ellen és nem hallgattatok az Örökkévaló szavára, és tana
és törvényei és bizonyságai szerint nem jártatok, ezért ért
benneteket ez a veszedelem, mint az van e mai napon. **24** És
szólt Jirmejáhú az egész néphez és mind az asszonyokhoz:
Halljátok az Örökkévaló igéjét, egész Jehúda, mely Egyiptom
országában van. **25** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael
Istene, mondván: Ti és feleségeitek, kimondtátok szájatokkal,
kezeitekkel pedig teljesítettétek, mondván: végbe fogjuk vinni
fogadásainkat, amelyeket fogadtunk, hogy füstölögtetünk az ég
királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat – ám tartsátok
meg fogadásaitokat és vigyetek végbe fogadásaitokat. **26**
Azért halljátok az Örökkévaló igéjét, mind a Jehúdabeliek, akik
Egyiptom országában laknak: Íme én esküszöm az én nagy
nevemre, mondja az Örökkévaló, nem lesz többé az én nevem
szólítva Jehúda valamely emberének szájában, aki mondaná:
él az Úr, az Örökkévaló, Egyiptom egész országában. **27** Íme
én őrködöm fölöttük rosszra és nem jóra, és kivesznek mind
a Jehúda emberei, akik Egyiptom országában vannak, kard
és éhség által, mígnem végük lesz. **28** És kardtól menekülők
csekély számban fognak visszatérni Egyiptom országából
Jehúda országába és megtudja Jehúda egész maradéka, azok,
akik Egyiptom országába jöttek, hogy ott tartózkodjanak, kinek
szava fog megállni, az enyém-e vagy az övék. **29** És ez nektek
a jel, úgymond az Örökkévaló, hogy megbüntetlek benneteket e
helyen, azért, hogy megtudjátok, hogy meg fognak állni szavaim
ellenetek rosszra. **30** Így szól az Örökkévaló: Íme én adom Fáraó
Chofrát, Egyiptom királyát, ellenségeinek kezébe és azoknak
kezébe, kik életére törnek, amint adtam Czidkijáhút, Jehúda

királyát, kezébe Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának, az ő
ellenségének és az életére törőnek.

45 Az ige, amelyet szólt Jirmejáhú próféta, Bárúkhhoz, Néríja
fiához, amikor könyvbe írta e szavakat, Jirmejáhú szájából,
Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében,
mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, te felőled,
Barúkh. **3** Azt mondtad: oh jaj nekem, hogy hozzá tett az
Örökkévaló bánatot a fájdalmamhoz; elfáradtam nyögésemben
és nyugalmat nem találtam! **4** Így szólj hozzá: így szól
az Örökkévaló: íme amit építettem, azt lerombolom, amit
elplántáltam, azt kiszakítom, és az egész földet illeti ez; **5**
és te kérsz magadnak nagy dolgokat, ne kérj, mert íme én
veszedelmet hozok minden halandóra, úgymond az Örökkévaló,
de adom neked zsákmányul a lelkedet mindazon helyeken,
ahová mégy.

46 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhú prófétához
a nemzetek felől. **2** Egyiptomról, Fáraó Nekhó Egyiptom
királyának hadserege felől, mely az Eufrátes folyam mellett
Karkemísban volt, amelyet megvert Nebúkadnecczár, Bábel
királya, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik
évében. **3** Fegyverkezzetek pajzzsal és vérttel és lépjetek
oda harcba. **4** Fogjátok be a lovakat és szálljatok a ménekre,
álljatok fel sisakokban, csiszoljátok a lándzsákat, öltsétek fel a
páncélokat. **5** Miért láttam őket megrettegve, hátrahúzódva,
hőseik is összezúzatnak, futással futottak és meg nem fordultak,
félelem köröskörül, úgymond az Örökkévaló. **6** Ne futhasson el
a gyorslábú és ne meneküljön a hős; észak felé, az Eufrátes
folyam mellett megbotlottak, elestek. **7** Ki az, ki felszáll, mint a
Nílus, mint a folyamok hullámzanak vizei; **8** Egyiptom felszáll,

mint a Nílus és mint a folyamok hullámzanak vizei; azt mondta:
felszállok, elborítom a földet, megsemmisítek várost, meg a
benne lakókat. **9** Jöjjetek fel lovak és tomboljatok szekerek,
és vonuljanak ki a hősök, Kús és Pút, kik fogják a pajzst és a
Lúdbeliek, kik fogják, feszítik az íjat. **10** És azon nap az Úré,
az Örökkévalóé, a seregek uráé, a bosszúnak napja, hogy
bosszút álljon ellenein; emészt a kard és jóllakik és megittasodik
vérüktől, mert áldozása van az Úrnak, az Örökkévalónak, a
seregek urának az észak földjén, az Eufrátes folyamnál. **11** Menj
fel Gileádba és hozz balzsamot, Egyiptom szűz leánya; hiába
sokasítottál gyógyító szereket, hegedés nincs számodra. **12**
Hallották a nemzetek szégyenedet és kiáltásoddal megtelt a
föld, mert hős hősbe botlott, egyaránt estek el mindketten. **13** Az
ige, melyet szólt az Örökkévaló Jirmejáhú prófétához, hogy jönni
fog Nebúkadnecczár, Bábel királya, hogy megverje Egyiptom
országát. **14** Jelentsétek Egyiptomban és hallassátok Migdólban,
hallassátok Nófban és Tachpanchészben; mondjátok: állj ki és
készülődjél, mert kard emésztett körülötted. **15** Miért teríttetett le
hatalmasad? Nem állt meg, mert letaszította az Örökkévaló. **16**
Megsokasította az elbotlót, esett is egyik a másikára, mondták:
rajta, térjünk vissza népünkhöz és szülőföldünkhöz az elnyomó
kard miatt. **17** Azt kiáltották ott: Fáraó, Egyiptom királya, csupa
lárma, elmulasztotta az időt. **18** Ahogy élek, úgymond a király,
Örökkévaló, a seregek ura az ő neve, bizony mint a Tábór
a hegyek közt, és mint a Karmel a tengerben, úgy jön. **19**
Elköltözésre való holmit készíts magadnak, Egyiptom leányának
lakója, mert Nóf pusztulássá lesz, felgyújttatik, nem lesz lakója.
20 Szépséges üsző Egyiptom, mészárlás északról jön, jön. **21**
Zsoldosai is ő benne olyanok, mint a hízlalt borjúk, bizony

ők is megfordultak, elfutottak egyaránt, nem álltak meg; mert
balsorsuk napja jött rájuk, büntetésük ideje. **22** Hangja olyan,
mint a csúszó kígyóé, mert haddal mennek oda és fejszékkel
jönnek rá, mint a favágók; **23** kivágják erdejét, úgymond az
Örökkévaló, mert ki nem kutatható, mert többen vannak, mint a
sáska és nincs számuk. **24** Szégyent vallott Egyiptom leánya,
észak népének kezébe adatott. **25** Szól az Örökkévaló, a seregek
ura, Izrael Istene: íme én megbüntetem a Nóból való Ámónt és
Fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, Fáraót és a benne
bízókat, **26** És adom őket azok kezébe; kik életükre törnek,
Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának kezébe és szolgáinak
kezébe; de azután lakva lesz, mint ősidőkben, úgymond az
Örökkévaló. **27** Te pedig, ne félj, szolgám Jákob, és ne rettegj
Izrael, mert íme én megsegítelek távolból és magzatodat
fogságuk országából; visszatér Jákob, nyugodt lesz és gondtalan
és nem ijeszti senki. **28** Te ne félj szolgám Jákob, úgymond
az Örökkévaló, mert veled vagyok, mert végpusztítást teszek
mindazon nemzetek közt, ahová eltaszítottalak, ámde veled
nem teszek végpusztítást, megfenyítelek igazság szerint, de
büntetlenül nem hagylak.

47 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhú prófétához a
filiszteusok felől, mielőtt megverte Fáraó Azzát. **2** Így szól az
Örökkévaló: Íme vizek szállnak fel északról és áradó patakká
lesznek és elárasztják az országot és ami betölti a várost és a
benne lakókat; kiáltoznak az emberek és jajgat az ország minden
lakója. **3** Ménei patáinak dübörgése hangjától, szekereinek
robajától, kerekeinek zörejétől apák nem fordultak fiaikhoz a
kezek lankadtságától: **4** a nap miatt, mely jön, hogy elpusztítsa
mind a filiszteusokat, hogy kiirtson Czórnak és Czídónnak

minden megmaradt segítőt, mert elpusztítja az Örökkévaló a
filiszteusokat, Kaftór szigetének maradékát. **5** Kopaszság jött
Azzára, megsemmisült Askelón, lapályuk maradéka, meddig
vagdalod magad? **6** Oh kardja az Örökkévalónak, meddig
nem fogsz nyugodni még? Térj be hüvelyedbe, pihenj meg és
csendesedjél. **7** Hogy nyugodhatnál meg? Hiszen az Örökkévaló
parancsolta neki, Askelón ellen és a tengerpart ellen, oda
rendelte.

48 Móábról. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael
Istene: Jaj Nebó fölött, mert elpusztíttatott, szégyent vallott,
bevétetett Kirjátájim, szégyent vallott Miszgáb és megrettent. **2**
Nincs többé Móáb dicsősége, Chosbónban rosszat gondoltak ki
ellene: gyertek, irtsuk ki, hogy ne legyen nemzet, te Madmén
is megsemmisülsz, utánad megy a kard. **3** Hallatszik kiáltás
Chórónájimból, pusztulás és nagy romlás. **4** Megtöretett Móáb,
jajkiáltást hallattak a kicsinyei. **5** Mert Lúchít hágóján sírással
sírva mennek föl, mert Chórónájim lejtőjén szorongva vészkiáltást
hallottak. **6** Fussatok, mentsétek meg lelketeket; olyanok lesztek;
mint a boróka a sivatagban. **7** Mert mivel bíztál műveidben
és kincseidben, téged is meghódítnak; számkivetésbe költözik
Kemós, papjai és nagyjai egyetemben. **8** És jön pusztító
minden városra, egy város sem menekül meg: elvész a völgy
és megsemmisül a rónaság, ahogy mondta az Örökkévaló. **9**
Adjatok szárnyat Móábnak, hogy elszállva elköltözzék; városai
pusztulássá lesznek, nincs bennük lakó. **10** Átkozott, ki az
Örökkévaló munkáját henyén végzi, és átkozott, ki vértől
visszatartja kardját! **11** Gondtalan volt Móáb ifjúkorától fogva és
nyugodt a seprűje fölött, nem ürítették ki edényből edénybe és
számkivetésbe nem ment; azért megmaradt benne az íze, és

illatja el nem változott. **12** Azért íme napok jönnek, úgymond
az Örökkévaló, és bocsátok rá felborítókat, hogy felborítsák:
edényeit kiürítik és összezúzzák korsóikat. **13** És megszégyenül
Móáb Kemós miatt, amint megszégyenült Izrael háza Bét-Él, az
ő bizodalmuk miatt. **14** Hogyan mondhatjátok: hősök vagyunk
és derék emberek a harcra! **15** Elpusztíttatott Móáb, városait
megszállták és ifjainak java ledőlt mészárlásra, úgymond a
király, Örökkévaló, seregek ura az ő neve. **16** Közel van Móáb
balsorsa, hogy bekövetkezzék, és veszedelme siet nagyon. **17**
Sajnálkozzatok rajta mind a körülötte levők és mind, akik nevét
ismerik; mondjátok: mint töretett le a hatalmas bot, a díszes pálca!
18 Szállj le a dicsőségről és ülj szomjúságban Díbón leányának
lakója, mert Móáb pusztítója szállt rád, elrontotta erősségeidet.
19 Az útra állj és tekints szét, Aróér lakója, kérdezd a futamodót
és menekülőt, mondd meg: mi történt? **20** Szégyent vallott Móáb,
bizony megrettent, jajgassatok és kiáltsatok; jelentsétek az
Arnónnál, hogy Móáb elpusztíttatott. **21** És ítélet jött a rónaság
földjére: Chólónra, Jahczára és Méfáatra; **22** Díbónra, Nebóra és
Bét-Diblátájimra: **23** Kirjátájimra, Bét Gámúlra és Bét-Meónra; **24**
Keríjótra és Boczrára, meg mind a Móáb országának városaira,
a távoliakra és a közeliekre. **25** Levágatott Móáb szarva és
karja eltöretett, úgymond az Örökkévaló. **26** részegítsétek meg,
mert fennhéjázott az Örökkévaló ellen, hogy odacsapjon Móáb
az ő okádásába és ő is nevetséggé legyen. **27** Avagy nem
nenevetségül volt-e neked Izrael, vajon tolvajok között érték-e
rajt, hogy valahányszor beszéded volt róla, fejet csóváltál? **28**
Hagyjátok el a városokat és tartózkodjatok a sziklában, Móáb
lakói; és legyetek mint a galamb, mely az örvény szélének
oldalain fészkel. **29** Hallottuk Móáb gőgjét, nagyon gőgös,

büszkeségét, gőgjét, gőgösségét és szívének fennhéjázását.
30 Én ismerem, úgymond az Örökkévaló, dölyfösségét, az
alaptalant, kérkedését s a mi alaptalant műveltek. **31** Ezért
jajgatok Móáb miatt, és egész Móábért kiáltok; Kir-Chéresz
emberei miatt nyögnek. **32** Jáezér siratásánál jobban siratlak
téged, Szibma szőlőtője! Indáid túlmentek a tengeren, Jáezér
tengeréig értek; gyümölcsszedésedre és szüretedre a pusztító
esett rá. **33** Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és Móáb
országától, bort a présházakban megszüntettem, nem sajtolnak
kurjantással; a kurjantás nem kurjantás. **34** A kiáltozó Chesbóntól
Eleáléig, Jáhaczig hallatták hangjukat, Czóártól Chórónájimig,
Eglat-Selísíjáig, mert Nimrim vizei is puszta helyekké lesznek. **35**
És megszüntetek Móábnak, úgymond az Örökkévaló, olyat, aki
magaslatra megy föl és istenének füstölögtet. **36** Azért fuvolaként
búg a szívem Móábért, és szívem Chéresz emberei miatt
fuvolaként búg, mivelhogy a vagyon, melyet szereztek, elveszett.
37 Mert minden fejen kopaszság és minden szakáll levágva,
minden kezén vagdalások és a derékon zsák. **38** Mind a Móáb
háztetőin és piacain csupa gyászolás; mert összetörtem Móábot,
mint edényt, melyet nem kedvelnek, úgymond az Örökkévaló.
39 Mint rettent meg! Jajgassatok! Mint fordított Móáb hátat
megszégyenülten! Így lesz nevetséggé Móáb és rettegéssé mind
a körülötte levőknek. **40** Mert így szól az Örökkévaló: Íme sasként
fog repülni és kiterjeszti szárnyait Móábra. **41** Bevétetett Keríót
és a várak elfoglaltattak; s Móáb hőseinek szíve azon napon
olyan lesz, mint a vajúdó asszony szíve. **42** És kiírtatik Móáb,
hogy nép ne legyen, mert fennhéjázott az Örökkévaló ellen.
43 Remegés, örvény és tőr ellened Móáb lakója, úgymond az
Örökkévaló. **44** Aki futamodik a remegés miatt, az örvénybe esik

és aki feljön az örvényből, megfogatik a tőrben, mert hozom rá,
Móábra, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. **45** Chesbón
árnyékában megálltak erőtlenül a futamodók, mert tűz ment ki
Chesbónból és láng Szíchón városából és megemésztette Móáb
szélét és a zajongás fiainak fejetetejét. **46** Jaj neked Móab,
elveszett Kemós népe, mert elvitettek fiaid a fogságba, leányaid
rabságba. **47** De visszahozom Móáb foglyait a napok végén,
úgymond az Örökkévaló. Idáig Móáb ítélete.

49 Ammón fiairól. Így szól az Örökkévaló: Vajon gyermekei
nincsenek-e Izraelnek, avagy nincs-e örököse? Miért foglalta el
Malkám Gádot és népe az ő városaiban telepedett le? **2** Azért,
íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és harcnak riadását
hallatom Ammón fiainak Rabbája ellen és rommá, pusztasággá
lesz, leányvárosai pedig tűzben gyújtatnak föl; és elfoglalja Izrael
az ő elfoglalóit, úgymond az Örökkévaló. **3** Jajgass Chesbón,
mert elpusztíttatott Áj, kiáltsatok Rabba leányai, kössetek föl
zsákokat, gyászt tartsatok és barangoljatok az aklok közt, mert
Malkám számkivetésbe megy, papjai és nagyjai egyetemben. **4**
Mit dicsekszel a völgyekkel, bővelkedő völgyeddel, te elpártolt
leány, aki kincseiben bízik: ki jöhet ellenem? **5** Íme én hozok rád
remegést, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, mind a
körülötted levőktől, és el fogtok taszíttatni kiki maga elé és senki
sem gyűjti össze a bujdosót. **6** De azután vissza fogom hozni
Ammón fiainak foglyait, úgymond az Örökkévaló. **7** Edómról.
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Vajon nincs-e többé
bölcsesség Témánban, elveszett-e tanács az értelmesektől,
megromlott-e bölcsességük? **8** Fussatok, forduljatok, mélyre
menjetek lakni, Dedán lakói, mert Ézsáu balsorsát hozom rá,
amely időben megbüntetem. **9** Ha szüretelők jönnek hozzád,

nem hagynak böngészetet, ha tolvajok éjjel, rontanak, amennyi
elég nekik. **10** Mert én megmeztelenítettem Ézsáut, feltártam
rejtekeit, elbújni nem tud; elpusztíttatott a magzatja, meg testvérei
és szomszédjai, és ő nincs meg. **11** Hagyjad el árváidat, én majd
életben tartom, és özvegyeid bennem bízzanak. **12** Mert így szól
az Örökkévaló: íme akiket nem illet meg inniuk a serleget, inniuk
kell, és épen te maradnál büntetlen? Nem maradsz büntetlen,
hanem innod kell. **13** Mert magamra esküszöm, úgymond az
Örökkévaló, bizony iszonyattá, gyalázattá, borzadássá és átokká
lesz Boczra, és mind a városai örök romokká lesznek. **14** Hírt
hallottam az Örökkévalótól, és a nemzetek közé küldött követet:
gyülekezzetek és jöjjetek ellene és keljetek fel a harcra. **15** Mert
íme kicsinnyé teszlek a nemzetek között, megvetetté az emberek
közt. **16** Rémület rád! Elámított téged szíved kevélysége, aki
lakozol sziklahasadékokban, aki tartod a domb magasságát. Ha
fennen rakod fészkedet, mint a sas, onnan döntlek le, úgymond
az Örökkévaló. **17** És pusztulássá lesz Edóm; bárki elmegy
mellette, eliszonyodik és pisszeg mind a csapásai fölött. **18**
Szodoma és Amóra és szomszédjai feldúlásaként, mondja
az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem tartózkodik
benne ember fia. **19** Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán
büszkeségéből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt elűzöm
őt onnan és aki csak ki van választva, azt rendelem ellene. Mert
ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki
megáll előttem? **20** Azért halljátok az Örökkévaló határozatát,
melyet Edómról határozott, és gondolatait, melyeket gondolt
Témán lakóiról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit,
bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. **21** Esésük zajától
megrendült a föld, jajkiáltás – a nádastengernél hallatszott

a hangja. **22** Íme mint a sas száll föl és repül és kiterjeszti
szárnyait Boczra felett; és lesz Edóm hőseinek szíve azon
a napon, mint: a vajúdó asszony szíve. **23** Damaszkusról.
Megszégyenült Chamát és Arpád, mert rossz hírt hallottak,
elcsüggednek; a tengeren aggódás van, nem bír lecsillapodni.
24 Ellankadt Damaszkus, futásra fordult és reszketés fogta el,
kín és fájdalmak ragadták meg, mint a szülő nőt. **25** Hogy nem
hagyatott el a dicsőség városa, vígságom vára! **26** Azért esnek
el ifjai a piacain és mind a harcosok megsemmisülnek azon a
napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **27** És tüzet
gyújtok Damaszkus falában, hogy megemésszе Ben-Hadád
kastélyait. **28** Kédárról és Cháczór királyságairól, melyeket
megvert Nebúkadnecczár, Bábel királya. Így szól az Örökkévaló
Föl, vonuljatok fel Kédár ellen és pusztítsátok el a Kelet fiait.
29 Sátraikat és juhaikat el fogják venni, kárpitjaikat és mind az
edényeiket meg tevéiket el fogják vinni és azt kiáltják felőlük:
rémület köröskörül! **30** Fussatok, bujdossatok nagyon, mélyre
menjetek lakni, ti Cháczór lakói, úgymond az Örökkévaló; mert
határozott ellenetek Nebúkadnecczár, Bábel királya határozatot
és gondolt ellenetek gondolatot. **31** Föl, vonuljatok fel egy boldog,
biztonságban lakó nemzet ellen, úgymond az Örökkévaló, sem
ajtói, sem retesze neki, egymagában lakik. **32** És tevéik prédává
lesznek és jószáguk sokasága zsákmánnyá és elszórom őket
minden szélnek, a levágott hajfürtűeket; és minden oldalról
elhozom balsorsukat, úgymond az Örökkévaló. **33** És lesz
Cháczór sakálok tanyájává, pusztaság mindörökké, nem fog ott
lakni senki, nem tartózkodik benne ember fia. **34** Amely igéje az
Örökkévalónak lett Jirmejáhú prófétához, Élámról, Czidkijáhú,
Jehúda királya uralkodásának kezdetén, mondván: **35** Így szól az

Örökkévaló, a seregek ura: Íme én eltöröm Élám íját, vitézségük javát. **36** És hozok Élámra négy szelet az ég négy végéről, elszórom őket mind a szeleknek; és nem lesz az a nemzet, ahova nem jönnének Élám elszéledtjei. **37** És megrettentem Élámot ellenségeik előtt és azok előtt, kik életükre törnek és veszedelmet hozok rájuk, fellobbant haragomat, úgymond az Örökkévaló, és utánuk bocsátom a kardot, míg ki nem pusztítattam őket. **38** És elhelyezem trónomat Élámban es elveszítek onnan királyt és nagyokat, úgymond az Örökkévaló. **39** De lesz a napok végén, visszahozom Élám foglyait, úgymond az Örökkévaló.

50 Az ige, melyet szólt az Örökkévaló Bábelről, Kaszdím országáról, Jirmejáhú próféta által. **2** Jelentsétek a nemzetek között és hallassátok és emeljetek zászlót, hallassátok, ne titkoljátok el, mondjátok: Bevétetett Bábel, szégyent vallott Bél, megrettent Meródakh, szégyent vallottak bálványai, megrettentek undokságai. **3** Mert felvonult ellene egy nemzet északról, az majd pusztává teszi országát és nem lesz benne lakó, embertől állatig elköltöztek, tovamentek. **4** Ama napokban és amaz időben, úgymond az Örökkévaló, jönni fognak Izrael fiai, ők és Jehúda fiai egyetemben, egyre sírva fognak menni és az Örökkévalót, Istenüket fogják keresni. **5** Cziónt kérdezik, az ide vivő útra van az arcuk. Gyertek és csatlakozzatok az Örökkévalóhoz, örök szövetséggel, mellyel nem felejthető. **6** Elveszett juhok volt a népem, pásztoraik megtévesztették őket, hegyekre csábították őket, hegyről halomra mentek, elfelejtették heverő helyüket. **7** Mind akik rájuk találtak, megették őket és szorongatóik azt mondták: nem esünk bűnbe; azért hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen, az igazság hajléka és őseik reménye, az Örökkévaló ellen! **8** Költözzetek el Bábelből, és

Kaszdím országából vonuljatok ki, és legyetek mint a bakok
a nyáj előtt. **9** Mert íme én feltámasztom és felhozom Bábel
ellen nagy nemzetek gyülekezetét észak földjéről, hogy ellene
sorakozzanak, onnan fog bevétetni. Nyilai olyanok, mint az
öldöső hős, ki nem tér vissza, üresen. **10** És zsákmánnyá lesz
Kaszdim, mind a zsákmánylói jóllaknak, úgymond az Örökkévaló.
11 Bár örültök, bár ujjongtok, ti birtokomnak fosztogatói, bár
ugrándoztok, mint a nyomtató üsző és nyerítetek, mint a paripák:
12 megszégyenült: anyátok nagyon, elpirult a ti szülőtök: íme a
nemzetek vége: puszta, vadon és sivatag. **13** Az Örökkévaló
haragja miatt nem lesz lakva és pusztulássá lesz egészen;
bárki elmegy Bábel mellett, eliszonyodik és pisszeg mind a
csapásai fölött. **14** Sorakozzatok Bábel ellen köröskörül, mind
akik az íjat feszítik, lőjetek rá, ne kíméljétek a nyilat, mert az
Örökkévaló ellen vétkezett. **15** Riadozzatok ellene köröskörül:
kezét nyújtotta, bedőltek alapzatai, leromboltattak falai, mert az
Örökkévaló bosszúja az: álljatok bosszút rajta, amint cselekedett,
úgy cselekedjetek vele! **16** Irtsatok ki magvetőt Bábelből és
sarlófogót az aratás idején; az elnyomó kard miatt kiki népéhez
fordulnak majd és kiki az országába futnak. **17** Elszéledt juh
Izrael, oroszlánok kergették el; az első megette: Assúr királya,
ez utolsó pedig csontjait törte: Nebúkadnecczár, Bábel királya.
18 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme
én megbüntetem Bábel királyát és országát, amint megbüntettem
Assúr királyát. **19** És visszatérítem Izraelt tanyájára, hogy
legeljen a Karmellen és Básánban és Efraim hegyén, meg
Gileádban jól lakjék a lelke. **20** Ama napokban és amaz időben,
úgymond az Örökkévaló, keresik majd Izrael bűnét és nincsen
és Jehúda vétkeit, de nem találtatnak, mert megbocsátok annak,

akit. meghagyok. **21** Merátájim ország ellen – menj föl ellene
és Pekód lakói ellen: karddal ölj és pusztíts utánuk, úgymond
az Örökkévaló, és tégy mind aszerint, amint megparancsoltam
neked. **22** Háború zaja van az országban és nagy romlás! **23**
Mint vágatott le és töretett el az egész föld kalapácsa, mint lett
pusztulássá Bábel a nemzetek között! **24** Tőrt vetettem neked és
meg is fogattál, Bábel, s te nem tudtad; megtaláltattál és meg is
ragadtattál, mert az Örökkévaló ellen gerjedtél föl. **25** Kinyitotta
az Örökkévaló az ő tárházát és kihozta haragjának fegyvereit,
mert munkája van az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregek urának
Kaszdím országában. **26** Gyertek ellene mindenfelől, nyissátok
föl csűreit, hányjátok fel őt mint asztagokat és pusztítsátok ki,
ne legyen maradéka. **27** Öljétek le mind a tulkait, dőljenek
le vágásra: jaj nekik, mert megjött napjuk, büntetésük ideje.
28 Hallga, futamodók és menekülők Bábel országából, hogy
jelentsék Cziónban, az Örökkévalónak, Istenünknek bosszúját,
templomának a bosszúját. **29** Hívjatok egybe Bábel ellen
lövészeket, mindazokat, kik az íjat feszítik; táborozzatok ellene
köröskörül, ne legyen menekvése, fizessetek neki cselekvése
szerint, mind aszerint, amit tett, tegyetek vele, mert az Örökkévaló
ellen kevélykedett, Izrael szentje ellen. **30** Azért hulljanak el
ifjai a piacain és mind a harcosai semmisüljenek meg azon
napon, úgymond az Örökkévaló. **31** Íme én ellened fordulok,
kevélység, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura,
mert megjött a napod, a midőn megbüntetlek. **32** És megbotlik
a kevélység és elesik, és nincs aki feltámasztja; és tüzet
gyújtok városaiban, hogy megemésszе mindazt, ami körülötte
van. **33** Így szól az Örökkévaló a seregek ura: Ki vannak
fosztogatva Izrael fiai és Jehúda fiai egyetemben, mind akik

fogságba ejtették őket, erősen tartották őket, vonakodtak őket
elbocsátani. **34** Megváltójuk erős, Örökkévaló, seregek ura az ő
neve, védve védi az ügyüket, hogy megnyugtassa a földet és
megháborítsa Bábel lakóit. **35** Kard a kaldeusokra, úgymond az
Örökkévaló, és Bábel lakóira, meg nagyjaira és bölcseire; **36**
kard a hazugokra, hogy elbolonduljanak, kard hőseire, hogy
megrettenjenek; **37** kard a lovaira és szekereire és mind a
gyülevész népre, mely benne van, hogy asszonyokká legyenek,
kard a kincseire, hogy elprédáltassanak! **38** Szárazság a vizeire,
hogy elszikkadjanak, mert bálványképek országa az és rémekkel
őrjöngnek. **39** Azért laknak majd pusztai állatok vad ebekkel
és laknak benne struccmadarak; nem lakják soha, többé és
nem lesz lakva nemzedékre s nemzedékre. **40** Mint mikor
Isten feldúlta Szodomát és Amórát meg szomszédjait, úgymond
az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem fog benne
tartózkodni ember fia. **41** Íme nép jön északról, nagy nemzet, és
sok királyok serkennek fel a föld hátuljáról. **42** Íjat és lándzsát
ragadnak, kegyetlenek ők és nem irgalmaznak, hangjuk zúg
mint a tenger és lovakon nyargalnak, felkészülve, mint harcra
kész férfi, ellened, Bábel leánya. **43** Hallotta Bábel királya a
hírüket és ellankadtak kezei, szorultság ragadta őt meg, vajúdás,
mint a szülő nőé. **44** Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán
büszkeségéből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt elűzöm
őket onnan, és aki csak ki van választva, azt rendelem ellene.
Mert ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor,
aki megáll előttem? **45** Ezért halljátok az Örökkévaló határozatát,
amelyet Bábelről határozott és gondolatait, melyeket gondolt
Kaszdím országról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit,
bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. **46** Azon hírre,

hogy elfoglaltatott Bábel, megrendült a föld, jajkiáltás hallatszott
a nemzetek között.

51 Így szól az Örökkévaló: íme én fölserkentem Bábel ellen és
Támadóim-szíve lakói ellen egy pusztítónak szellemét; **2** és
kiküldök Bábel ellen megszórókat, hogy megszólják és kiürítsék
az országát; bizony ellene voltak köröskörül a veszedelem
napján. **3** Bárhol feszíti a feszítő az íját és bárhol fölemelkedik
páncéljában, ne kíméljétek az ifjait, pusztítsátok ki egész seregét.
4 És hulljanak el megölöttek a kaldeusok országában és az
átszúrottak az utcáiban. **5** Mert nem özvegy Izrael és Jehúda az
Istenétől, az Örökkévalótól, a seregek urától; mert országuk
megtelt bűnnel Izrael szentje ellen. **6** Fussatok Bábelből és
mentsétek meg ki-ki a lelkét, meg ne semmisüljetek bűne által;
mert a bosszú ideje az az Örökkévalónak, tettet fizet ő neki. **7**
Arany serleg Bábel az Örökkévaló kezében, megrészegítője
az egész földnek; borából ittak nemzetek, azért őrjöngnek
nemzetek. **8** Hirtelen elesett Bábel és megtöretett; jajgassatok
miatta, hozzatok balzsamot fájdalmára, hátha meggyógyítható.
9 Gyógyítgattuk Bábelt, de nem volt gyógyítható, hagyjátok
el és menjünk ki-ki az országába, mert az égig ért az ítélete
és fölemelkedett a fellegekig. **10** Kiderítette az Örökkévaló
igazainkat; gyertek és beszéljük el Cziónban az Örökkévalónak,
Istenünknek művét. **11** Tisztítsátok a nyilakat, töltsétek meg
a tegzeket, felserkentette az Örökkévaló Média királyainak
szellemét, mert Bábel ellen van szándéka, hogy elpusztítsa,
mert az Örökkévaló bosszúja az, templomának a bosszúja. **12**
Bábel falai ellen emeljetek zászlót, erősítsétek meg az őrséget,
állítsatok föl őröket. helyezzétek el a lesőket! Mert az Örökkévaló
ki is gondolta, meg is cselekedte azt, amit kimondott Bábel

lakóiról. **13** Nagy vizek mellett lakozó te, kincsekben bővelkedő,
megjött a véged, kapzsiságod mértéke. **14** Megesküdött az
Örökkévaló, a seregek ura önmagára: Bizony megtöltelek annyi
emberrel, mint a sáska és kurjantást hangoztatnak fölötted. **15**
Teremtette a földet erejével, készítette a világot bölcsességével
és értelmével kiterjesztette az eget. **16** Amint hangját hallatja,
vizek tömege van az égen, felhőket hozott föl a föld végéről;
villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárházaiból.
17 Elbutult minden ember, nincs megismerés, szégyent vallott
minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye
és nincs szellem bennük. **18** Hiábavalóság azok, csúfolni való
munka, büntetésük idején elvesznek. **19** Nem olyan, mint ezek
Jákob osztályrésze, mert a mindenség alkotója ő, és Izrael
birtokának törzse: Örökkévaló, a seregek ura, az ő neve. **20**
Pörölyöm voltál nekem, harcnak a fegyvere: összezúzok veled
nemzeteket és megrontok veled királyságokat: **21** összezúzok
veled lovat és lovast, összezúzok veled szekeret és szekerest:
22 összezúzok veled férfit és asszonyt összezúzok veled öreget
és fiatalt; összezúzok veled ifjút és hajadont: **23** összezúzok
veled pásztort meg nyáját, összezúzok veled földművest meg
igamarháját, összezúzok veled helytartókat és kormányzókat. **24**
De megfizetem Bábelnek és mind a Kaszdím lakóinak minden
gonoszságukat, melyet elkövettek Cziónban szemeitek láttára,
úgymond az Örökkévaló. **25** Íme én ellened fordulok rontás
hegye te, úgymond az Örökkévaló, amely megrontotta az egész
földet; kinyújtom rád kezemet és legördítlek a sziklákról és kiégett
heggyé teszlek. **26** És nem vesznek belőled követ sarokra, se
követ alapzatra, mert örökös pusztasággá lesz, úgymond az
Örökkévaló. **27** Emeljetek zászlót a földön, fújjatok harsonát

a nemzetek között, szenteljetek ellene nemzeteket, hívjátok
össze ellene Arárat, Minní és Askenáz királyságait, rendeljetek
ellene vezért, hozzatok föl annyi lovat, mint a borzas sáska. **28**
Szenteljetek ellene nemzeteket: Média királyait, helytartóit és
mind a kormányzóit és uralmának egész országát. **29** Megrendült
a föld és reszketett, mert beteljesedtek Bábel ellen az Örökkévaló
gondolatai, hogy Bábel országát pusztulássá tegye, lakó nélkül.
30 Megszűntek harcolni Bábel vitézei, a várakban ültek, elapadt a
vitézségük, asszonyokká lettek; felgyújtották lakhelyeit, eltörettek
reteszei. **31** Futár futárral szemben fut; hírmondó hírmondóval
szemben, hogy hírül adják Bábel királyának, hogy városa
bevétetett mindenünnen; **32** és az átkelők elfoglaltattak és a
mocsarakat elégették tűzben, a harcosok pedig megrémültek. **33**
Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Bábel
leánya olyan mint a szérű, amikor tapossák; még egy kevés – és
megjön az aratás ideje számára. **34** Megevett, kizavart engem
Nebúkadnecczár Bábel királya, leállított üres edényként, elnyelt,
mint a sárkány, megtöltötte hasát csemegéimmel, eltaszított
engem; **35** sérelmem és húsom Bábelre, mondja Czión lakója,
és vérem Kaszdím lakóira, mondja Jeruzsálem. **36** Azért így
szól az Örökkévaló: íme én viszem az ügyedet, és bosszút
állok érted; kiszárítom a tengerét és kiapasztom a forrását.
37 És kőhalmokká lesz Bábel, sakálok tanyájává, iszonyattá
és pisszegéssé, lakó nélkül. **38** Egyaránt ordítanak mint fiatal
oroszlánok, kurrogtak, mint az oroszlánok kölykei. **39** Mikor
fölhevülnek, rendezem majd lakomájukat és megrészegítem
őket, azért hogy ujjongjanak és aludjanak örök álmot és fel ne
ébredjenek, úgymond az Örökkévaló. **40** Leszállítom őket mint
bárányokat a levágásra, mint kosokat bakokkal együtt. **41** Mint

vétetett be Sésakh és elfoglaltatott az egész föld dicsősége;
mint lett pusztulássá Bábel a nemzetek között! **42** Felszállt
Bábelre a tenger, zúgó hullámaival elboríttatott. **43** Pusztulássá
lettek városai, szárazság és sivatag földjévé, oly földdé, hogy
bennük nem lakik senki és nem megy át rajtuk ember fia. **44**
Megbüntetem Bélt Bábelben és kiveszem szájából amit elnyelt,
és nem özönlenek többé hozzá nemzetek; Bábel fala is ledőlt.
45 Vonuljatok ki belőle, népem és mentsétek meg ki-ki a lelkét az
Örökkévaló fellobbant haragjától. **46** De hogy ne csüggedjen
szívetek, hogy félnétek a hír miatt, mely hallatszik az országban;
jön ugyanis ez évben a hír és az utána való évben is hír, erőszak
lesz az országban, uralkodó uralkodó ellen. **47** Azért íme napok
jönnek és megbüntetem Bábel bálványképeit és egész országa
meg fog szégyenülni és mind a megöltjei elesnek közepette. **48**
Akkor ujjonganak Bábel fölött ég és föld és mind ami bennük
van, mert északról jönnek ellene a pusztítók, úgymond az
Örökkévaló. **49** Bábelnek is el kell esnie, Izrael megöltjeiért:
Bábel miatt is elestek az egész föld megöltjei. **50** Kardtól
menekülők ti, menjetek, ne álljatok meg, emlékezzetek meg
messziről az Örökkévalóról, és Jeruzsálem jusson eszetekbe. **51**
Megszégyenültünk, mert gyalázatot hallottunk, szégyen borította
arcunkat, mert idegenek jöttek az Örökkévaló házának szentélyei
ellen. **52** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló,
és megbüntetem az ő bálványképeit és egész országában
hörögnek a megöltek. **53** Ha égbe száll Bábel, ha megerősíti
hatalma magasságát, tőlem jönnek pusztítók ellene, úgymond
az Örökkévaló. **54** Jajkiáltás hangja Bábelből és nagy romlás
Kaszdím országából! **55** Mert elpusztítja az Örökkévaló Bábelt
és elveszíti belőle a nagy zajt; zúgnak majd hullámaik, mint nagy

vizek, hallatszik hangjuk zajongása. **56** Mert jön rá, Bábelre,
pusztító és elfogatnak vitézei, megtöretnek íjaik, mert viszonzás
Istene az Örökkévaló, fizetve fizet. **57** És megrészegítem nagyjait
és bölcseit, helytartóit és kormányzóit és vitézeit, örök álmot
alusznak és nem ébrednek fel, úgymond a király, Örökkévaló, a
seregek ura az ő neve. **58** Így szól az Örökkévaló, a seregek
ura: Bábel fala, a széles, rontva ronttatik le és magas kapui
tűzben égettetnek el; fáradnak tehát a népek semmiért és a
nemzetek a tűzért és elbágyadnak. **59** Az ige, melyet parancsolt
Jirmejáhú próféta Szerájának, Néríja Machszéja fia fiának, midőn
Czidkijáhúval, Jehúda királyával Bábelbe ment, uralkodásának
negyedik évében, Szerája pedig szállásmester volt. **60** És
megírta Jirmejáhú mind a veszedelmet, mely majd Bábelre
jön, egy könyvben: a Bábelről írt mind e szavakat. **61** És szólt
Jirmejáhú Szerájához: Amint Bábelbe érsz, lásd és olvasd mind
e szavakat: **62** és szólj: Örökkévaló, te kimondtad a helyről,
hogy kiirtod, úgy, hogy nem lesz benne lakó, embertől állatig,
mert örök pusztasággá lesz. **63** És lesz, amint végeztél azzal,
hogy elolvastad a könyvet: akkor köss rá követ és dobjad az
Eufrátesbe; **64** és szólj: így süllyedjen el Bábel és ne támadjon
fel, azon veszedelem miatt, melyet én hozok rá; és lankadjanak
el. Idáig Jirmejáhú szavai.

52 Huszonegy éves volt. Czidkijahú, midőn király lett és
tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig
Chamútál, Jirmejáhú leánya Libnából. **2** És tette azt, ami rossz az
Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette Jehójákim. **3** Mert az
Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával,
míg nem elvetette őket színe elől. És fellázadt Czidkijáhú Bábel
királya ellen. **4** És volt uralkodásának kilencedik évében, a

tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebúkadnecczár, Bábel
királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálem alá, táboroztak
ellene és építettek ellene ostromtornyokat köröskörül. **5** És
ostrom alá került a város Czidkijáhú király tizenegyedik évéig.
6 A negyedik hónapban, a hónap kilencedikén erős lett az
éhség a városban és nem volt kenyere az ország népének. **7**
Áttöretett a város, mind a harcosok pedig elszöktek és kimentek
a városból éjjel a két fal közötti kapun át, mely a király kertje
mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a
síkság felé. **8** De a kaldeusok hadserege űzőbe vette a királyt és
utolérték Czidkijáhút Jeríchó síkságain; egész hadserege pedig
elszéledt tőle. **9** Elfogták a királyt és felvitték őt Bábel királyához
Riblába, Chamát országában, és törvényt tartott fölötte. **10** És
lemészárolta Bábel királya Czidkijáhú fiait az ő szeme láttára,
mind a Jehúda nagyjait is lemészárolta Riblában. **11** Czidkijáhú
szemeit pedig megvakította, béklyóba verte és elvitte őt Bábel
királya Bábelbe és a börtön házába vetette halála napjáig: **12**
És az ötödik hónapban, a hónap tizedikén – tizenkilencedik
éve volt az Nebúkadnecczár királynak, Bábel királyának – eljött
Nebúzaradán, a testőrök nagyja, aki Bábel királya szolgálatában
volt Jeruzsálemben. **13** Elégette az Örökkévaló házát és a
király házát, meg Jeruzsálem házait mind és minden nagy házat
elégetett tűzben. **14** Jeruzsálem minden falait pedig köröskörül
lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök
nagyjával volt. **15** A nép szegényéből pedig és a többi népet;
mely a városban maradt, meg az átszökőket, akik átszöktek
volt Bábel királyához és többi tömeget számkivetésbe vitte
Nebúzaradán, a testőrök nagyja. **16** Az ország szegényéből
pedig ott hagyott egy részt Nebúzaradán, a testőrök nagyja

vincelléreknek és földműveseknek. **17** És a rézoszlopokat,
melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapzatokat és a
réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörték
a kaldeusok és elvitték azoknak minden rezét Bábelbe. **18** A
fazekakat pedig és a lapátokat és a késeket és a tálakat és a
kanalakat és mind a rézedényeket, melyekkel szolgálatot tettek,
elvitték. **19** És a csészéket és a serpenyőket és a tálakat és
a fazekakat és a lámpásokat és a kanalakat és a kancsókat,
mind az aranyból valókat, mind az ezüstből valókat, elvitte a
testőrök nagyja. **20** A két oszlop, az egy tenger és a tizenkét
réz-ökör, melyek a talapzatok alatt voltak, amelyeket készített
Salamon király az Örökkévaló háza számára mind ez edények
rezének nem volt súlya. **21** Az oszlopok pedig – tizennyolc
könyök volt az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi
fonal futja körül, és vastagsága négyujjnyi, belül üres volt. **22** És
oszlopfő volt rajta rézből; s egy oszlopfő magassága öt könyök,
meg háló és gránátalmák az oszlopfőn köröskörül, mind rézből;
és ilyenei voltak a másik oszlopnak, gránátalmák is. **23** Volt
pedig kilencvenhat gránátalma kifelé; mind a gránátalma száz,
köröskörül a hálón. **24** És elvitte a testőrök nagyja Szeráját,
a főpapot, Czefánját, a másodpapot és a három küszöb-őrt.
25 A városból pedig magával vitt egy udvari tisztet, azt, aki
rendelve volt a harcosok fölé és hét férfit azok közül, kik a
király személye körül voltak, akik találtattak a városban, és a
hadvezér íróját, aki a seregbe írta az ország népét, meg hatvan
férfit az ország népéből, kik találtattak a városban. **26** Elvitte
azokat Nebúzaradán, a testőrök nagyja és Bábel királyához
vezette őket Riblába. **27** És leütötte őket Bábel királya, és
megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe

Jehúda az ő földjéről. **28** Ez a nép, melyet számkivetésbe vitt
Nebúkadnecczár: a hetedik évben három ezer huszonhárom
Jehúdabeli; **29** Nebukadnecczár tizennyolcadik évében:
Jeruzsálemből nyolcszáz harminckét lélek; **30** Nebúkadnecczár
huszonharmadik évében számkivetésbe vitt Nebúzaradán,
a testőrök nagyja, Jehúdabelieket hétszáznegyvenöt lelket.
Valamennyi lélek négyezerhatszáz. **31** És volt Jehójákhín, Jehúda
királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettedik
hónapban, a hónap huszonötödikén, fölemelte Evíl-Meródákh,
Bábel királya, amely évben királyságra jutott, Jehójákhín, Jehúda
királyának fejét és kivette őt a fogházból. **32** Jóságosan beszélt
vele és föléhelyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála
voltak Bábelben. **33** Megváltoztatta fogházruháit: és evett előtte
kenyeret mindig élete mindennapjaiban. **34** És ellátása, állandó
ellátás, adatott neki Bábel király-e részéről, a mindennapra való,
halála napjáig, élete minden napjaiban.

Jeremiás sir

1 Mint maradt magánosan a város, a népben bővelkedő! Olyan
lett mint özvegy; aki nagy volt a nemzetek közt, úrnő az országok
közt, robotolóvá lett! **2** Sírva sír az éjszakában s könnye az
orczáján, nincs vigasztalója néki mind a szeretői közt, mind a
barátai hűtelenek hozzá, lettek neki ellenségeivé. **3** Elbujdosott
Jehúda az inség és nagy szolgaság miatt; leült a nemzetek közt,
nyugalmat nem talált; mind az üldözői utólérték őt a szorosok
közepette. **4** Czión útjai gyászosak, ünnepre érkezők hián, mind
a kapui elpusztulva, papjai sóhajtanak, hajadonai bánkódók s ő
– keserve van. **5** Szorongatói fejjé lettek, ellenségei boldogok,
mert az Örökkévaló megbúsította sok bűntette miatt, kisdedei
foglyul mentek a szorongató előtt. **6** Eltűnt Czión leányától
minden ékessége; olyanok lettek nagyjai mint a szarvasok,
melyek legelőt nem találtak, s mentek erőtlenül az üldöző előtt.
7 Megemlékezett Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága
napjaiban mind a drágaságairól, melyek voltak a hajdan napjaitól
fogva; midőn népe szorongatónak kezébe esett, s nem volt
segítője, látták őt a szorongatók, nevettek elenyésztén. **8**
Vétket vétett Jeruzsálem, azért lett fertőzetté; mind a tisztelői
lekicsinyelték, mert látták meztelenségét, sóhajtott is ő és
hátrafordult. **9** Tisztátalansága az uszályain, nem gondolt
végére, csodálatosan hanyatlott, nincs neki vigasztalója: lásd,
Örökkévaló, nyomorúságomat, mert fennhéjázott az ellenség!
10 Kezét vetette rá a szorongató mind a drágaságaira; bizony
látott bemenni szentélyébe nemzeteket, melyekről parancsoltad:
ne jussanak be a te gyülekezetedbe! **11** Mind az emberei
sóhajtanak, kenyeret koldulnak, odaadták drágaságaikat ételért,
hogy lelküket üdíthessék; lásd, Örökkévaló, és tekintsd, hogy

lekicsinyelt vagyok! **12** Ne nektek, ti úton járók mind! Tekintsetek
ide és lássátok: van-a fájdalom mint az én fájdalmam, mely
nekem okoztatott, kit megbúsított az Örökkévaló, haragja
föllobbanásának napján? **13** Magasból küldött tüzet csontjaimba
és gyötörte őket; hálót terített lábaimnak, hátra vetett engem, tett
engem pusztulttá, egész napon sínylővé. **14** Összerovatott keze
által bűn tetteim járma, egybefonódnak, nyakamra szállnak,
elgyengítette erőmet; odaadott engem az Úr olyannak kezeibe,
ki előtt nem állhatok meg. **15** Elvette az Úr mind az erőseimet én
bennem, hirdetett ellenem gyülekezést, hogy megtörje ifjaimat,
prést tiprott az Úr Jehúda a szűz leányának. **16** Ezek miatt sirok
én, szemem, víztől folyik szét, mert távol van tőlem vigasztaló,
lelkemet üdítő; lettek fiaim pusztultakká, hogy győzelmeskedett
az ellenség. **17** Kitárta Czión a kezeit, nincs neki vigasztalója,
Jákóbra rendelte az Örökkévaló körülötte szorongatóit; lett
Jeruzsálem fertőzetté közöttük. **18** Igazságos ő, az Örökkévaló,
mert parancsa iránt engedetlen voltam; halljátok csak, oh
népek mind és lássátok fájdalmamat: hajadonaim és ifjaim
fogságba mentek. **19** Hívtam szeretőimet, ők megcsaltak engem,
papjaim és véneim a városban múltak ki; mert ételt kerestek
maguknak, hogy felüdíthessék lelköket. **20** Lásd, Örökkévaló,
hogy megszorúltam, beleim megtüzesedtek, megfordult szívem
én bennem, mert fölötte engedetlen voltam; kivülről öldös a kard,
a házban mintha halál volna. **21** Hallották, hogy sóhajtok, nincs
nekem vigasztalóm, ellenségeim mind hallották veszedelmemet,
örvendeztek, hogy te cselekedted; ha majd elhoztad a napot,
melyet hirdettél, olyanok lesznek mint én! **22** Jusson minden
rosszaságuk te eléd, s bánj velök, amint velem bántál mind a
bűntetteim miatt; mert sok a sóhajtásom és sínylő a szivem.

2 Mint felhőzi be haragjával az Úr Czión leányát, az égből
a földre vetette Izraél pompáját s nem emlékezett meg lábai
zsámolyáról haragja napján! **2** Feldúlta az Úr s nem sajnálta mind
a hajlékait Jákóbnak, lerombolta indulatában Jehúda leányának
erősségeit, földre döntötte; megszentségtelenítette a királyságot
és nagyjait. **3** Levágta föllobbant haragban Izraél minden szarvát,
hátra vonta jobbját az ellenség elől; égette Jákóbot, mint lángoló
tűz: emésztett köröskörül. **4** Feszítette íjját, mint ellenség, ott
állva jobbjával mint szorongató, s megölte mind a szemnek
drágaságait; Czión leánya sátrában tűz gyanánt ontotta ki
hevét. **5** Olyan lett az Úr mint ellenség, feldúlta Izraélt, feldúlta
mind a kastélyait, megrontotta erősségeit; szaporított Jehúda
leányában jajgatást és jajdulást. **6** Szétdúlta, mint a kertet,
sátorát, megrontotta gyülekező helyét; elfeledtetett az Örökkévaló
Cziónban ünnepet és szombatot, elvetett mérges haragjában
királyt és papot. **7** Megutálta az Úr az ő oltárát, megcsúfította
szentélyét, ellenség kezébe szolgáltatta kastélyainak falait;
zajt csaptak az Úr házában, akár ünnepnapján. **8** Eltökélte az
Örökkévaló, hogy megrontja Czión leányának falát, mérőzsinórt
feszített ki, nem vonta vissza kezét a dúlástól; gyászba döntött
bástyát és falat; egyaránt elbusúltak. **9** Földbe sülyedtek
kapui, elveszítette és eltörte reteszeit; királya és nagyjai a
nemzetek közt, nincsen tan, prófétái sem nyernek látomást az
Örökkévalótól. **10** Földön ülnek, hallgatnak Czión leányának
vénei, port tettek föl fejökre, zsákokat kötöttek magukra, földre
horgasztották fejöket Jeruzsálem hajadonai. **11** Könnyekben
epedtek el szemeim, megtüzesedtek beleim, földre omlott
májam népem leányának romlása miatt, midőn elalélt kisded
és csecsemő a város terein. **12** Anyáiknak mondják: hol van

gabona és bor? Midőn elaléltak sebzettként a város terein, midőn
kiomlott lelkük anyáik ölébe. **13** Mit állítsak bizonyságul neked,
mit hasonlitsak össze veled, Jeruzsálem leánya? Mit mondjak
veled egyenlőnek, hogy megvigasztaljalak, Czión hajadon
leánya? Mert nagy mint a tenger a romlásod, ki gyógyíthatna
téged? **14** Prófétáid hamisat és izetlent láttak számodra. S
nem tárták fel bűnödet, hogy visszahozzák foglyaidat; de láttak
számodra hamis jóslatokat és elcsábítást. **15** Összecsapták
fölötted kezüket, mind az úton járók, pisszegtek és csóválták
fejöket Jeruzsálem leánya fölött. Ez e a város, melyről mondják:
tökéletes szépségű, gyönyörűsége az egész földnek? **16**
Szájukat nyitották rád mind az ellenségeid, pisszegtek és
fogat vicsorítottak, mondták: feldúltuk! Bizony az a nap, melyet
reméltünk, megértük, megláttuk! **17** Megtette az Örökkévaló,
amit szándékolt, véghezvitte mondását, melyet elrendelt a
hajdan napjai óta, rombolt és nem sajnált, örvendeztetett rajtad
ellenséget, fölemelte szorongatóid szarvát. **18** Kiáltott az Úrhoz
szivök. Czión leányának fala, folyass patakként könnyet nappal
és éjjel, ne engedj szünetet magadnak, ne csendesedjék el
szemgolyód! **19** Kelj föl, zokogj éjjel, az őrszakok elején, öntsd
ki vízként szívedet az Úr színe előtt; emeld hozzá kezeidet
kisdedeid lelkéért, kik éhségtől elaléltak minden utczának sarkán.
20 Lásd, Örökkévaló és tekintsd, kivel bántál így! Hát egyék
a nők gyümölcsüket, beczézett kisdedeiket, hát ölessék meg
az Úrnak szentélyében pap és próféta? **21** Földön fekszenek
utczaszerte fiatal és vén, hajadonaim és ifjaim kard alatt
hullottak el: öltél haragod napján, mészároltál, nem sajnáltál.
22 Összehívtad mint ünnepnapjára rémületeimet köröskörül s
nem volt az Örökkévaló haragjának napján megmenekülő és

megmaradó; akiket beczéztem és felnöveltem – ellenségem
megsemmisítette.

3 Én vagyok a férfi, ki látta a nyomort indulatának vesszéjével.
2 Engem hajtott és elvitt sötétségben és nem világosságban.
3 Bizony ellenem újra meg újra fordítja kezét egész nap. **4**
Elenyésztette húsomat és bőrömet, összetörte csontjaimat. **5**
Épített ellenem és közrefogott méreggel és fáradalommal. **6**
Sötét helyeken lakoztatott, mint őskornak holtjait. **7** Körülfalazott
engem, s nem mehetek ki, súlyosította bilincsemet. **8** Ha kiáltok
is és fohászkodom, elrekeszti imámat. **9** Elfalazta útjaimat
faragott kővel, elgörbítette ösvényeimet. **10** Leselkedő medve ő
nekem, oroszlán a rejtekben. **11** Útjaimat eltérítette, szétvagdalt
engem, pusztává tett. **12** Megfeszítette íjját s odaállított engem
mint czélt a nyilnak. **13** Bevitte veséimbe tegzének fiait. **14**
Nevetsége lettem egész népemnek, gúny daluk egész nap.
15 Jóllakatott engem keserűségekkel, megittasított ürömmel.
16 Megzúzta kaviccsal fogaimat, leszorított a hamuba. **17**
Letett a békéről lelkem, elfelejtettem a jólétet. **18** S mondtam:
Elveszett az életerőm és várakozásom az Örökkévalótól. **19**
Gondolj nyomoromra éa hontalanságomra; üröm és méreg! **20**
Gondolva gondol rá és meggörnyed bennem a lelkem. **21** Ezt
veszem szivemre, azért várakozom. **22** Az Örökkévaló kegyei
bizony nem fogytak el, bizony nem lett vége irgalmának. **23**
Újak reggelenként, nagy a te hűséged! **24** Osztályrészem az
Örökkévaló, mondta lelkem, azért várakozom reá. **25** Jóságos
az Örökkévaló az őt remélőkhez, a lélekhez, mely őt keresi. **26**
Jó, midőn hallgatagon várakozik az Örökké való segedelmére.
27 Jó a férfinak, midőn jármot visel, ifju korában! **28** Magánosan
üljön és hallgasson, mert ő vetette rá. **29** Porba tegye száját –

hátha van remény. **30** Odaadja orczáját az őt ütőnek, lakjék
jól gyalázattal. **31** Mert nem vet el örökre az Úr. **32** Mert ha
bút okozott, majd irgalmaz kegyei bősége szerint. **33** Mert nem
szíve szerint sanyargatta és búsította az ember fiait, **34** hogy
valaki lesújtja lábai alá mind az ország foglyait, **35** hogy elhajlítja
a férfi jogát a legfelsőnek színe előtt; **36** hogy elgörbíti az embert
pörében – nem látta volna az Úr? **37** Ki az, ki mondta, és lett,
amit az Úr nem parancsolt volna? **38** A Legfelsőnek szájából nem
származik-e a rossz és a jó? **39** Hát mit panaszkodik az ember,
míg él, a férfi az ő vétkei mellett? **40** Kutassuk át utainkat s
vizsgáljuk meg, bogy megtérjünk az Örökkévalóhoz! **41** Emeljük
fel szivünket kezeinkkel együtt Istenhez az égben! **42** Mi el
pártoltunk és engedetlenkedtünk, te nem bocsátottál meg. **43**
Haragban elfödted magadat s üldöztél minket, öltél, nem sajnáltál.
44 Elfödted magadat felhővel; hogy át nem hatott imádság. **45**
Szemétté és megvetéssé tettél minket a népek közt. **46** Szájukat
nyitották reánk mind az ellenségeink. **47** Rettegés és örvény
jutott nekünk, a pusztulás és romlás. **48** Vizpatakoktól folyik szét
szemem népem leányának romlása miatt. **49** Szemem elomlott s
nem csillapodott, szünet nélkül, **50** míg le nem tekint és nem
látja az Örökkévaló az égből. **51** Szemem bút okozott lelkemnek
városomnak mind a leányai miatt. **52** Vadászva vadásztak rám,
mint madárra, ok nélkül való ellenségim. **53** Gödörbe szorították
éltemet s követ hajítottak reám. **54** Vizek áradtak fejem fölé,
azt mondtam: el vagyok veszve. **55** Szólítottam nevedet,
Örökkévaló, mélységes gödörből. **56** Szavamat hallottad, ne
rejtsd el füledet, szabadulásom kedvéért, fohászom elől! **57**
Közel voltál, amely napon hívtalak, azt mondtad: ne félj! **58**
Vitted, Uram, lelkem ügyeit, megváltottad éltemet. **59** Láttad,

Örökkévaló, bántalmamat, szerezz jogot nekem! **60** Láttad
minden boszúállásukat, mind az ő gondolataikat ellenem. **61**
Hallottad gyalázásukat, Örökkévaló, mind az ő gondolataikat
ellenem. **62** Támadóim ajkai és elmélkedésük ellenem vannak
egész nap. **63** Ültöket és keltöket tekintsd, én vagyok gúnydaluk.
64 Viszonozd nekik tettüket, Örökkévaló, kezeik műve szerint!
65 Adjad nekik szívnek elborulását: átkodat nekik! **66** Üldözd
haragban és semmisítsd meg őket az Örökkévaló egei alól!

4 Jaj! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szép
színarany, kiszórattak a szent hely kövei minden utcza szegletére.
2 Sionnak drága fiait, a kik becsesebbek valának mint a színarany,
cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának. **3** Még
a sárkányok is oda nyujtják emlőiket, szoptatják fiaikat; az
én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struczmadarak a
pusztában. **4** A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság
miatt; a kisdedek kenyeret kértek, és nem volt, a ki nyujtott
volna nékik. **5** Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az
utczákon; a kik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik.
6 Bizony nagyobb az én népem leányának bűnhődése Sodoma
bűnhődésénél, a mely elsülyedt egy pillanat alatt, noha kézzel
sem ütöttek felé. **7** Az ő názireusai tisztábbak valának a hónál,
fehérebbek a tejnél, testök pirosabb vala, mint a korál, termetök
mint a zafir. **8** De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál,
nem ismerik meg őket az utczákon; bőrük csontjaikhoz ragadt,
elszáradt, mint a fa. **9** Jobban jártak, a kik fegyverrel ölettek
meg, mint a kik éhen vesztek el; mert azok átveretve multak ki,
ezek pedig a mező termésének hiánya miatt. **10** Irgalmas anyák
kezei megfőzték gyermekeiket, hogy azok eledeleik legyenek az
én népem leányának romlásakor. **11** Megteljesíté az Úr az ő

búsulását, kiöntötte az ő felgerjedt haragját, és tüzet gyújtott a
Sionban, és megemésztette annak fundamentomait. **12** Nem
hitték a föld királyai, sem a föld kerekségének lakosai, hogy
szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin. **13**
Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, a
kik az igazaknak vérét ontották abban. **14** Tántorogtak, mint
vakok az utczákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat
sem érinthették. **15** Távozzatok! tisztátalan! kiáltották azoknak;
távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdostak
is; a pogányok közt ezt mondták: Nem lakhatnak itt sokáig! **16** Az
Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájok, mivelhogy a
papok orczáját nem tisztelték, a véneken nem könyörültek. **17**
Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló
segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, a mely
nem szabadított meg. **18** Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem
járhattunk a mi utczáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a
mi napjaink, bizony eljött a mi végünk! **19** Gyorsabbak valának a
mi üldözőink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek
minket, a pusztában ólálkodtak utánunk. **20** Orrunk lehellete,
az Úr felkentje megfogattaték az ő vermeikben, a kiről azt
mondottuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között. **21** Örülj
és vígadozz, Edom leánya, a ki Uz földjén lakozol, mert még
te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelenkedel.
22 Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged
száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya
fölfedi a te bűneidet.

5 Emlékezzél meg, mi lett velünk, tekintsd és nézd gyalázatunkat!
2 Birtokunk átszállt idegenekre, házaink külföldiekre. **3** Árvák
lettünk, apátlanok, anyáink mintegy özvegyek. **4** Vizünket

pénzért ittuk, fát díjon szerzünk. **5** Nyakunkon üldöztek minket,
elfáradtunk, nem adatott pihennünk. **6** Egyiptomnak adtunk
kezet, Assúrnak, hogy jóllakjunk kenyérrel. **7** Atyáink vétkeztek
és nincsenek, mi pedig bűneiket hordoztuk. **8** Szolgák uralkodnak
rajtunk, nincs ki kezökből kiszabadítana. **9** Lelkünk árán
szerezzük kenyerünket a pusztának kardja miatt. **10** Bőrünk
megfeketélett mint a kemencze az éhség forrósága miatt.
11 Asszonyokat bántalmaztak Cziónban, hajadonokat Jehúda
városaiban. **12** Vezérek akasztattak fel kezük által, vének arcza
nem tiszteltetett. **13** Ifjak malmot hordtak és fiuk a fában botlottak
meg. **14** Vének eltüntek a kapuból, ifjak az ő daluktól. **15** Eltünt
szivünk vigalma, gyászra fordult körtánczunk. **16** Leesett fejünk
koronája, oh jaj nekünk, hogy vétkeztünk. **17** Ezért lett sínylővé
a szivünk, ezek miatt sötétültek el szemeink: **18** Czión hegyéért,
hogy elpusztult, rókák kószálnak rajta. **19** Te, Örökkévaló,
székelsz örökre, trónod nemzedékre meg nemzedékre. **20** Miért
felejtesz el bennünket mindig, elhagysz minket hosszú időkre?
21 Térít bennünket magadhoz, hogy megtérjünk, újítsd meg
napjainkat mint hajdanta. **22** Avagy végkép elvetettél minket,
olyannyira haragudtál ránk!

Ezékiel

1 Volt a harmincadik évben, a negyedik hónapban, a hónap
ötödikén – én pedig a számkivetettség között voltam a Kebár
folyó mellett – megnyíltak az egek és isteni látomásokat láttam.
2 A hónap ötödikén – Jójákhín király számkivetésének ötödik
éve volt – **3** lett az Örökkévaló igéje Jechezkélhez, Búzi fiához,
a paphoz, Kaszdím országában, a Kebár folyó mellett, és
volt ott rajta az Örökkévaló keze. **4** Láttam, íme szélvihar jött
északról, nagy felhő egyre czikázó tűzzel és fény körülötte;
közepéből pedig mintegy csillogó ércz színe, a tűz közepéből.
5 És közepéből négy állatnak alakja; és ez az ábrázatjuk:
emberalakjuk volt nekik **6** és négy arcza mindegyiknek, és négy
szárnya mindegyiküknek; **7** lábaik pedig egyenes lábak, és lábaik
talpa olyan, mint borjú lábának a talpa és tündökölnek, mint a
simított réznek színe. **8** És emberi kezek szárnyaik alatt négy
oldalukon; és arczaik és szárnyaik mindnégyüknek – **9** szárnyaik
egymáshoz voltak fűzve – nem fordultak meg mentükben,
mindegyik arczának irányában mentek. **10** Arczuk alakja pedig:
ember-arcz és oroszlán-arcz jobbfelől mindnégyüknek és ökör-
arcz balfelől mindnégyüknek, és sas-arcz mindnégyüknek. **11**
Ilyenek arczaik, szárnyaik pedig különválók felülről, mindegyiknek
kettő, a másikhoz fűzve, meg kettő, mely befödte testeiket. **12**
Mindegyik arczának irányában mentek; a hova indítja, a szellem,
hogy menjenek, oda mennek, nem fordulnak meg mentükben.
13 És az állatok alakja: látszatuk olyan, mint égő tűznek parazsa,
olyan mint fáklyák látszata; az mozgott az állatok közt és a
tűznek fénye volt és a tűzből villám eredt. **14** És az állatok ide-
oda futkostak, olyan mint a villám látszata. **15** És néztem az
állatokat, és íme egy-egy kerék a földön az állatok mellett a négy

arcz szerint. **16** A kerekek látszata és a művük: olyanok, mint a
tarsís színe, és egy alakjuk mindnégyüknek, látszatuk és művük
olyan, mintha kerék volna a kereken belül. **17** Négy oldaluk
szerint mennek mentükben, nem fordulnak meg mentükben.
18 És talpjaik – azoknak fenségük van és félelmetességük –
talpjaik szemekkel telvék köröskörül mind a négyüknek. **19** És
midőn mennek az állatok, mellettük mennek a kerekek, és midőn
emelkednek az állatok a földről, emelkednek a kerekek. **20**
A hová indítja a szellem, hogy menjenek, oda mennek, oda
indítja a szellem, hogy menjenek; a kerekek pedig emelkedtek
velük együtt, mert az állatok szelleme van a kerekekben. **21**
Mikor azok mennek, mennek, és mikor azok állnak, állnak, és
mikor azok emelkednek a földről, velük együtt emelkednek a
kerekek, mert az állatok szelleme van a kerekekben. **22** És
boltozat alakja volt az állatok fejei felett, olyan, mint a félelmetes
jégnek színe, kiterjedve fejeik felett felülről. **23** És a boltozat alatt
szárnyaik egyenesen voltak egymáshoz érve, mindegyiknek
kettő, mely befedte őket, mindegyiknek kettő, mely befedte
őket, a testeiket. **24** És hallottam szárnyaik hangját, mint nagy
vizek hangját, mint a Mindenható hangját, mentükben, tombolás
hangját, mint tábor hangját; megálltukban lecsüggesztették
szárnyaikat. **25** És hang hallatszott a fejükön levő boltozaton fölül
– megálltukban lecsüggesztették szárnyaikat. **26** És a fejükön
levő boltozaton fölül olyan, mint zafírkőnek a látszata trónnak
alakja, és a trón alakján egy alak, mint embernek a látszata
rajta felülről. **27** Láttam pedig mintegy csillogó ércznek színét;
mint tűznek látszatát, melynek kerete van köröskörül, derekának
látszatán fölül; derekának látszatán alul pedig láttam mintegy
tűznek a látszatát, és fény volt körülötte: **28** mint a szivárvány

látszata, mely a felhőben szokott lenni esőnek napján, olyan
volt a fénynek látszata köröskörül. Az az Örökkévaló dicsősége
alakjának látszata, Láttam és arczomra borultam és hallottam
beszélőnek a hangját.

2 És szólt hozzám: Ember fia, állj lábaidra, hogy beszéljek veled.
2 És szellem szállt belém, a mint beszélt hozzám; az lábaimra
állított, és hallottam a hozzám beszélőt. **3** És szólt hozzám:
Ember fia, küldeni akarlak Izraél fiaihoz, fellázadt nemzetekhez,
a melyek fellázadtak ellenem, ők és atyáik elpártoltak tőlem
egészen e mai napig. **4** A fiak pedig kemény arczuak és makacs
szívek – azokhoz akarlak téged küldeni; és szólj hozzájuk:
így szól az Úr, az Örökkévaló! **5** És ők akár hallgatnak rád,
akár vonakodnak – mert engedetlenség háza ők – megtudják,
hogy próféta volt közöttük. **6** Te pedig, ember fia, ne félj tőlük
s beszédjeiktől se félj mert csalánok és bogáncsok vannak
veled és skorpiók mellett ülsz – beszédjeiktől ne félj és miattuk
ne rettegj, mert engedetlenség háza ők. **7** Mondd el tehát
szavaimat hozzájuk, akár hallgatnak rád, akár vonakodnak, mert
csupa engedetlenség ők. **8** Te pedig, ember fia, halljad azt,
a mit én majd beszélek hozzád, ne légy engedetlen, mint az
engedetlenség háza, nyisd ki szájadat és edd meg azt, amit
neked adni fogok. **9** És láttam, s íme egy kéz kinyújtva felém, s
íme abban könyvtekercs. **10** És kiterítette előttem és az be volt
írva elül és hátul, és megírva rajta siralmak, nyögés és jaj.

3 És szólt hozzám: Ember fia, a mit találsz, azt edd meg;
edd meg e tekercset és menj, beszélj Izraél házához. **2** Erre
kinyitottam szájamat és enni adta nekem a tekercset. **3** És
szólt hozzám: Ember fia, hasadat etesd és beleidet töltsd meg
a tekerccsel, melyet neked adok. Megettem és édességre

szájamban olyan volt, mint a méz. **4** És szólt hozzám: Ember
fia, eredj, menj oda Izraél házához és beszélj szavaimmal
hozzájuk. **5** Mert nem homályos ajkuak és nehéz nyelvüek
népéhez vagy küldve, de Izraél házához; **6** nem homályos ajkú
és nehéz nyelvű sok néphez, amelyeknek beszédeit nem értenéd
– bizony, ha hozzájuk küldenélek, ők hallgatnának reád **7** – de
Izraél háza nem akar majd reád hallgatni, mert nem akarnak
reám hallgatni, mert Izraél egész háza – erős homlokuak és
kemény szívüek ők. **8** Íme erőssé tettem arczodat az ő arczukkal
szemben és homlokodat erőssé az ő homlokukkal szemben. **9**
Gyémántképpen a sziklánál erősebbé tettem homlokodat ne
félj tőlük és ne rettegj miattuk, mert engedetlenség háza ők.
10 És szólt hozzám: Ember fia, mind a szavaimat, amelyeket
szólni fogok hozzád, vedd be szívedbe és füleiddel halljad; **11** s
eredj, menj oda a számkivetettséghez, néped fiaihoz és beszélj
hozzájuk és mondd meg nekik: Így szól az Úr, az Örökkévaló
– akár hallgatnak reá, akár vonakodnak. **12** Ekkor szellem
vett föl engem és hallottam mögöttem nagy zajnak hangját:
Áldva legyen az Örökkévaló dicsősége az ő helyéről! **13** – és
hangját az állatok szárnyainak, a mint egymáshoz csapódtak és
a kerekeknek hangját mellettük és nagy zajnak a hangját. **14** És
szellem vett föl és elvitt engem és mentem keserűen, lelkem
felindulásában, és az Örökkévalónak keze erős volt rajtam. **15**
Eljöttem a számkivetettséghez Tél-Ábíbba, azokhoz, kik a Kebár
folyónál laknak és ültem, ahol ők ültek és álmélkodva ültem
ott közöttük hét napig. **16** És volt hét nap múlva – lett hozzám
az Örökkévaló igéje, mondván: **17** Ember fia, őrnek tettelek
meg Izraél háza számára: majd hallasz igét szájamból és intsd
meg őket részemről. **18** Mikor azt mondom a gonosznak: meg

kell halnod, és nem intetted meg és nem beszéltél, elintve
a gonoszt az ő gonosz útjától, hogy éljen: ő mint gonosz
bűnében fog meghalni, de vérét kezedtől fogom követelni. **19**
Te pedig – midőn megintettél egy gonoszt és nem tért meg
gonoszságától és gonosz útjától, ő bűnében fog meghalni, te
pedig megmentetted lelkedet. **20** És mikor egy igaz elfordul
igazságától és jogtalanságot követ el, én meg gáncsot vetek
eléje, akkor meg fog halni; mivel nem intetted meg, vétkében hal
meg és nem maradnak emlékezetben az ő igaz tettei, a melyeket
cselekedett, de vérét kezedtől fogom követelni. **21** Te pedig –
midőn őt megintetted, az igazat, hogy ne vétkezzék az igaz és ő
nem vétkezett: életben fog maradni, mert megintetett, te pedig
megmentetted lelkedet. **22** És volt ott rajtam az Örökkévalónak
keze, és szólt hozzám: Kelj fel, menj ki a síkságra, ott majd
beszélek veled. **23** Fölkeltem tehát és kimentem a síkságra és
íme ott áll az Örökkévalónak dicsősége, mint ama dicsőség,
melyet a Kebár folyónál láttam; és arczomra borultam. **24** És
szellem szállt belém és lábaimra állított; erre beszélt velem
és szólt hozzám: Menj be, zárkózzál el a házadban. **25** És te
ember fia, íme köteleket tettek reád, azokkal megkötöznek,
hogy ki ne menj közéjük. **26** Nyelvedet pedig ínyedhez fogom
tapasztani, és el fogsz némulni, és nem lész számukra feddő
ember, mert engedetlenség háza ők. **27** És mikor beszélni fogok
veled, majd kinyitom szádat és szólsz hozzájuk: így szól az Úr,
az Örökkévaló; a ki hallgat reá, hallgasson reá s aki vonakodik,
vonakodjék, mert engedetlenség háza ők.

4 És te ember fia, végy magadnak egy téglát, tedd azt magad
elé és véss reá várost: Jeruzsálemet. **2** És készíts ellene
ostromot, építs ellene ostromtornyokat, hányj föl ellene sánczot,

készíts ellene táborokat és helyezz el ellene kosokat köröskörül.
3 És te végy magadnak vasserpenyőt, tedd azt vasfal gyanánt
közéd és a város közé; és irányítsd feléje arczodat, hogy ostrom
alatt legyen és ostromold azt: jel az Izraél háza számára **4** Te
pedig feküdj bal oldalodra és tedd rá Izraél házának bűnét;
azon napok száma szerint, a meddig rajta fekszel, viselni
fogod bűnüket. **5** Én ugyanis adtam neked bűnük éveit napok
száma szerint, háromszázkilencven napot, hogy viseljed Izraél
házának bűnét. **6** Ha ezeket befejezted, másodszor feküdj, jobb
oldalodra, és viseld Jehúda házának bűnét; negyven napnak,
egy-egy napot egy-egy évre, adtam azt neked. **7** És Jeruzsálem
ostroma, felé irányítsd arczodat, karod pedig feltűrve legyen,
és prófétálj róla. **8** És íme én köteleket tettem reád, hogy ne
fordulj oldalodról oldalodra, míg be nem fejezted az ostromod
napjait. **9** Te pedig végy magadnak búzát, árpát, babot, lencsét,
kölest és tönkölyt, tedd azokat azon egy edénybe és készítsd
el számodra azokat kenyérnek, azon napok száma szerint,
ameddig oldalodon fekszel, háromszázkilencven napon át fogod
enni. **10** Ételed pedig, ahogy azt eszed, súly szerint legyen,
húsz sékel egy napra, időtől időig fogod enni. **11** És vizet
mérték szerint igyál, egy hatod hínt időtől időig fogod inni. **12**
Árpalepényként fogod enni, azt pedig emberganéj sarán süsd
meg szemük láttára. **13** És szólt az Örökkévaló: Így fogják enni
Izrael fiai kenyerüket tisztátalanul a nemzetek között, ahová őket
eltaszítom. **14** Erre mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, íme a
lelkem nincsen megtisztátalanítva, s elhullott és széttépett állatot
nem ettem ifjúkoromtól fogva egész mostanáig és undokság
húsa nem jutott az én számba **15** És szólt hozzám: Lásd,
megengedtem neked a marhaganéjt ember sara helyett, hogy

azon készítsd el kenyeredet. **16** És szólt hozzám: Ember fia, íme
én eltöröm a kenyér pálcáját Jeruzsálemben és majd esznek
kenyeret súly szerint és aggódással, vizet pedig mérték szerint
és álmélkodással fognak inni; **17** hogy hiányuk legyen kenyérben
és vízben, és eliszonyodnak egyik, a másikán és elsínylenek
bűnükben.

5 Te pedig, ember fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok
borotvájául vedd magadnak, vezesd végig fejeden és szakálladon,
erre végy magadnak mérőserpenyőket és osszad föl: **2**
egyharmadot tűzben égess el a város közepén, amint letelnek az
ostrom napjai, és végy egyharmadot és vagdald szét a karddal
körülötte, egy harmadot pedig szórj a szélnek – és kardot fogok
kirántani utánuk. **3** És végy onnan egy keveset és kösd be ruhád
szögleteibe, **4** és abból végy ismét és vesd a tűzbe és égesd el a
tűzben; ebből tűz fog eredni Izrael egész házára **5** Így szól az Úr,
az Örökkévaló: Ez a Jeruzsálem -nemzetek közibe helyeztem,
körülötte pedig országok; **6** de engedetlenkedett rendeleteim
iránt, hogy gonoszabb legyen a nemzeteknél, és törvényeim
iránt jobban a körülötte levő országoknál; mert rendeleteimet
megvetették és törvényeim szerint nem jártak. **7** Azért így
szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy engedetlenkedtetek,
jobban a körülöttetek levő nemzeteknél, törvényeim szerint nem
jártatok és rendeleteimet véghez nem vittétek, és a körülöttetek
levő nemzetek rendeletei szerint sem cselekedtetek: **8** azért
így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok én is és
végzek közepetted ítéleteket a nemzetek szeme láttára; **9** és
cselekszem rajtad olyat, amit nem cselekedtem és amihez
hasonlót nem fogok többé cselekedni mind a te utálatosságaid
miatt. **10** Azért atyák gyermekeket fognak enni közepetted és

a gyermekek atyáikat eszik meg; és végzek rajtad büntetést
és minden szélnek elszórom minden maradékodat. **11** Azért
ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony mivel a
szentélyemet megtisztátalanítottad mind a te undokságaiddal
és mind a te utálatosságaiddal, én is elvonom a szememet,
hogy ne sajnáljon és én sem könyörülök. **12** Harmadrészed
dögvészben hal meg és éhségben semmisül meg közepetted,
egy harmadrész kard által esik el körülötted; harmadrészt
pedig minden szélnek szórok el és kardot rántok ki utánuk. **13**
Akkor fogytáig dúl haragom és lecsillapítom rajtuk hevemet és
megnyugtatom magamat; és megtudják, hogy én az Örökkévaló
beszéltem buzgalmamban, midőn rajtuk bevégeztem hevemet.
14 És teszlek rommá és gyalázattá a körülötted levő nemzetek
között, minden arra járónak szeme láttára **15** És így lesz
gyalázás és káromlás, okulás és eliszonyodás a körülötted levő
nemzeteknél, midőn végzek rajtad büntetést haraggal és hévvel
és a hévnek fenyítéseivel; én az Örökkévaló beszéltem; **16**
amikor az éhségnek rossz nyilait ellenük kibocsátom, amelyek
pusztításra lesznek, amelyeket kibocsátok pusztítástokra; és
éhséget tovább is hozok rátok, és eltöröm nálatok a kenyér
pálcáját. **17** Bocsátok rátok éhséget és gonosz vadat; hogy
gyermekeidtől fosszanak meg téged és dögvész meg vér átvonul
rajtad, és kardot hozok rád. Én az Örökkévaló beszéltem.

6 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia,
fordítsd arcodat Izrael hegyei felé és prófétálj róluk. **3** Szólj: Izrael
hegyei, halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak igéjét! Így szól az
Úr, az Örökkévaló a hegyekhez és dombokhoz, a medrekhez
és völgyekhez, íme én hozok rátok kardot és megsemmisítem
magaslataitokat; **4** és elpusztulnak oltáraitok és eltöretnek

naposzlopaitok, és undokságaitok elé vetem megöltjeiteket. **5**
És Izrael fiainak hulláit undokságaik elé teszem, és elszórom
csontjaitokat oltáraitok körül. **6** Mind a lakóhelyeiteken a
városok romba dőlnek és a magaslatok elpusztulnak, azért hogy
romba dőljenek és elpusztuljanak oltáraitok és eltörjenek és
eltűnjenek undokságaitok és levágassanak naposzlopaitok és
eltöröltessenek műveitek. **7** És megöltek esnek el köztetek,
hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **8** De hagyok
maradékot, azzal, hogy lesznek közületek kardtól menekültek a
nemzetek között, midőn elszóródtok az országokban. **9** Akkor
majd megemlékeznek rólam menekültjeitek a nemzetek közt,
ahova fogságba vitettek ők, kiknek megtörtem parázna szívüket,
amely elpártolt tőlem és szemeiket, amelyek undokságaik
után paráználkodtak; és megundorodnak önönmaguktól a
gonoszságok miatt, melyeket elkövettek mind az ő utálatosságaik
szerint. **10** És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló;
nem hiába mondtam meg, hogy megcselekszem velük ezt a
veszedelmet. **11** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Verj a kezedbe
és toppants lábaddal és mondj jajt Izrael házának mind a gonosz
utálatosságai fölött, mivel kard, éhség és dögvész által fognak
elesni. **12** A távollevő dögvészben fog meghalni, a közellevő kard
által fog elesni, a megmaradt és ostrom alatt levő éhségben fog
meghalni; így végzem el haragomat rajtuk. **13** És megtudjátok,
hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn ott lesznek megöltjeik
undokságaik közepette oltáraik körül, minden magas dombon,
mind a hegycsúcsokon és minden zöldellő fa alatt s minden sűrű
lombú tölgy alatt, azon helyen, ahol kellemes illatot adtak mind
az undokságaiknak. **14** És kinyújtom rájuk kezemet és teszem
az országot pusztulássá és pusztasággá a pusztától egészen

Dibláig mind a lakóhelyeiken, hogy megtudják, hogy én vagyok
az Örökkévaló.

7 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Te pedig,
ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló Izrael földjéhez: Vég,
eljött a vég az ország négy sarkára **3** Most íme rajtad a vég,
rádbocsátom haragomat, rnegitéllek útjaid szerint és rádvetem
mind az utálatosságaidat; **4** nem fog téged sajnálni a szemem és
nem fogok könyörülni, mert utaidat hárítom rád és utálatosságaid
közepetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az
Örökkévaló. **5** Így szól az Úr, az Örökkévaló: vész, egyetlen vész
íme jön! **6** Vég jön, jön a vég, ébredt ellened, íme jön. **7** Jön a
végzet rád, ország lakója, jön az idő, közül a nap zavarodás
és nem kurjantás a hegyeken. **8** Most a közelben rád ontom
hevemet és elvégzem rajtad haragomat, megitéllek útjaid szerint
és rádvetem mind az utálatosságaidat. **9** És nem fog sajnálni
a szemem és nem fogok könyörülni, útjaid szerint vetek rád
és utálatosságaid közepetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy
én az Örökkévaló verek. **10** Íme a nap, íme jön, kisarjadt a
végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevélység. **11** Az erőszak
támadt, gonoszság vesszejéül, nem marad semmi belőlük, sem
tömegükből, sem tombolásukból, jajszó sincsen értük. **12** Jött
az idő, elérkezett a nap, a vevő ne örüljön és az eladó ne
gyászoljon, mert harag lobban föl egész tömege ellen. **13** Mert
az eladó nem jut vissza az eladott jószághoz, amíg az élők
közt van az élete, mart látomás szól egész tömegének, nem
fordul el, és kiki a bűne miatt életüket nem tartják meg. **14**
Fújták a harsonát, elkészítettek mindent, de nincs ki harcba
megy, mert haragom lobbant föl egész tömege ellen. **15** A
kard künn s a dögvész meg az éhség belül; ki a mezőn van, a

kard által hal meg, s ki a városban van, azt éhség és dögvész
emészti meg. **16** És menekülnek a menekülők, s olyanok
lesznek a hegyeken mint a völgyek galambjai, melyek búgnak
mindannyian – ki-ki bűne miatt. **17** Mind a kezek ellankadnak
és mind a térdek vízként folynak szét. **18** És zsákokat kötnek
föl és borzadály borítja őket, minden arcon szégyen és mind a
fejeiken kopaszság. **19** Ezüstjüket az utcára dobják és aranyuk
fertőzetté lesz, ezüstjük és aranyuk nem mentheti meg őket
az Örökkévaló haragjának napján, vágyukat nem elégítik ki és
hasukat meg nem töltik, mert bűnre való botlásukká lett. **20** És
ékes díszét gőggé tették és utálatos képeiket, undokságaikat
készítették belőle, azért tettem azt nekik fertőzetté. **21** És
majd az idegenek kezébe adom prédául és a föld gonoszainak
zsákmányul, hogy megszentségtelenítsék. **22** És elfordítom tőlük
arcomat és majd megszentségtelenítik kincsemet, és bemennek
abba garázdálkodók és megszentségtelenítik. **23** Készítsd a
láncot, mert az ország telve van vérontó ítélettel és a város telve
van erőszakkal. **24** És elhozom a nemzetek legrosszabbjait, hogy
elfoglalják házaikat, és megszüntetem a hatalmasok gőgjét és
megszentségteleníttetnek szentélyeik. **25** Rettegés jön, keresnek
békét, de nincsen. **26** Baleset jön balesetre, hír lesz hír után,
keresnek látomást a prófétától, de tanítás elvész a paptól, tanács
a vénektől. **27** A király gyászol, a fejedelem ámulatba öltözik,
s az ország népének kezei megrémülnek; útjuk szerint fogok
cselekedni velük és ítéleteik szerint fogom őket ítélni, hogy
megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

8 És volt a hatodik évben, a hatodik hóban, a hónap ötödikén –
én a házamban ültem és előttem ültek Jehúda vénei – rámesett
ott az Úrnak, az Örökkévalónak keze. **2** És láttam, íme egy

alak mint tűznek látszata, derekának látszatától lefelé tűz, s
derekától felfelé mint fénynek a látszata, mint egy csillogó ércnek
a színe. **3** És kinyújtott egy kézformát és megfogott engem
hajam fürtjénél fogva; és fölvett egy szellem a föld és az ég közé
és elvitt engem Jeruzsálembe isteni látomásokban a belső kapu
bejáratához, amely északnak fordul, a hol helye volt a bosszantás
bálványának, a bosszantónak. **4** És íme ott volt Izrael Istenének
dicsősége, mint azon látomás, amelyet a síkságban láttam. **5** És
szólt hozzám: Ember fia, emeld csak fel szemeidet észak felé!
És felemeltem szemeimet észak felé és íme északra az oltár
kapujától a bosszantás eme bálványa a bemenetnél. **6** És szólt
hozzám: Ember fia, látod-e, mit cselekszenek ők? Azon nagy
utálatosságokat, melyeket az Izrael házabeliek itt cselekesznek,
hogy eltávolodjanak szentélyemtől? De még újra fogsz látni
nagy utálatosságokat. **7** És bevitt engem az udvar bejáratához,
és láttam, íme egy lyuk a falban. **8** És szólt hozzám: Ember
fia, törd csak át a falat. Áttörtem a falat és íme egy ajtónyílás.
9 És szólt hozzám: Gyere és lásd a gonosz utálatosságokat,
amelyeket ők itt cselekszenek. **10** Bementem és láttam és íme
mindenféle alakja undok csúszómászónak és baromnak és Izrael
házának mindenféle bálványai a falra festve, köröskörül. **11** És
hetven férfi Izrael házának vénei közül – Jáazanjáhú, Sáfán fia
pedig közöttük állt – előttük állva és mindegyiknek tömjénzője a
kezében és a tömjénfelhőnek illata felszállt. **12** És szólt hozzám:
Láttad-e, ember fia, hogy mit cselekszenek Izrael házának vénei
a sötétben, ki-ki az ő képes kamaráiban? Mert azt mondják:
az Örökkévaló nem lát bennünket, elhagyta az Örökkévaló
az országot. **13** És szólt hozzám: Még újra fogsz látni nagy
utálatosságokat, melyeket ők cselekszenek. **14** És bevitt engem

az Örökkévaló háza kapujának bejáratához, mely észak felé
volt, és íme ott ülnek az asszonyok, siratva a Tammúzt. **15** És
szólt hozzám: Láttad-e, ember fia? Még újra fogsz látni ezeknél
nagyobb utálatosságokat. **16** És bevitt engem az Örökkévaló
házának belső udvarába, és íme az Örökkévaló templomának
bejáratánál, a csarnok és az oltár között, mintegy huszonöt férfi,
hátukkal az Örökkévaló templomához, arcukkal pedig kelet felé,
ők leborultak kelet felé a nap előtt. **17** És szólt hozzám: Láttad-e,
ember fia? Csekélység-e Izrael házának megcselekedni azon
utálatosságokat, melyeket itt cselekedtek, hogy megtöltötték
az országot erőszakkal, és újra megharagítottak engem? És
íme orrukhoz nyújtják a vesszőt. **18** De én is haraggal fogok
cselekedni, nem sajnálkozik a szemem és nem kímélek; nagy
hangon kiáltanak fülem hallatára, de nem hallom őket.

9 És nagy hangon kiáltott fülem hallatára, mondván:
Közeledjetek, a városnak büntetői, s kikinek pusztító eszköze
a kezében! **2** És íme, hat férfi jött a felső kapu felől, amely
északra fordul, s kinek-kinek zúzó eszköze a kezében, egy férfi
pedig közöttük lenbe volt öltözve, és írószer a derekán; jöttek és
megálltak a rézoltár mellett. **3** Izrael Istenének dicsősége pedig
elvonult a kerubról, amelyen volt, a ház küszöbére; és szólította
a lenbe öltözött férfit, kinek derekán írószer volt. **4** És szólt hozzá
az Örökkévaló: Vonulj át a városon, Jeruzsálemen és jegyezz
jegyet azon férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek
mind az utálatosságok miatt, melyek benne elkövettetnek. **5**
Amazokhoz pedig mondta fülem hallatára: Vonuljatok át a
városon ő utána és verjetek; ne sajnálkozzék szemetek és ne
kíméljetek. **6** Vént, ifjút és hajadont, gyermekeket és asszonyokat
öljetek meg pusztításra, de senkihez, akin a jegy van, ne

közeledjetek; és szentélyemen kezdjétek! És megkezdték azon
vén férfiakon, kik a ház előtt voltak. 7 És szólt hozzájuk:
Tisztátlanítsátok meg a házat és töltsétek meg az udvarokat
megölettekkel; menjetek ki. És kimentek és vertek a városban.
8 És volt, midőn vertek, én pedig megmaradtam, leborultam
arcomra, kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, el
akarod-e pusztítani Izrael egész maradékát, midőn haragodat
kiöntöd Jeruzsálemre? 9 És szólt hozzám: Izrael házának és
Jehúdának bűne felette igen nagy, megtelt az ország vérontással
és a város telve van joghajlítással, mert azt mondták: elhagyta
az Örökkévaló az országot és az Örökkévaló nem lát. 10 De az
én szemem sem fog sajnálkozni és nem fogok kímélni, útjukat a
fejükre hárítom. 11 És íme a lenbe öltözött férfi, kinek derekán
az írószer volt, választ hozott, mondván: Tettem mind aszerint,
amint parancsoltad nekem.

10 És láttam és íme a boltozaton, mely a kerubok feje fölött
volt, mint egy zafírkő, mint egy trón alakjának látszata volt látható
rajtuk. 2 És szólt a lenbe öltözött férfiúhoz és mondta: Menj be a
kerekek közé a kerub alá és töltsd meg markodat tüzes parázzsal
onnét a kerubok közül és szórd a városra. És bement szemem
láttára 3 A kerubok pedig a háztól jobbra álltak, midőn a férfiú
bement; és a felhő megtöltötte a belső udvart. 4 És fölemelkedett
az Örökkévalónak dicsősége a kerubról a ház küszöbére, és
megtelt a ház felhővel, az udvar pedig tele volt az Örökkévaló
dicsőségének fényével. 5 És a kerubok szárnyainak hangja
hallatszott a külső udvarig, amilyen a mindenható Isten hangja,
midőn beszél. 6 És volt, midőn megparancsolta a lenbe öltözött
férfiúnak, mondván: végy tüzet a kerekek közül, a kerubok közül
– bement és megállt a kerék mellett. 7 Ekkor a kerub kinyújtotta

kezét a kerubok közül a kerubok között levő tűzhöz; abból fölvett
és adott a lenbe öltözött férfiúnak markába; az vette és kiment.
8 És meglátszott a kerubokon emberkéznek a formája szárnyaik
alatt. **9** És láttam és íme négy kerék a kerubok mellett, egy
kerék egy kerub mellett és egy kerék egy kerub mellett; és a
kerekek látszata olyan volt, mint a tarsís-kőnek színe. **10** És
látszatuk: egy alakja volt mindnégyüknek, mintha kerék volna
a kereken belül. **11** Mentükben négy oldaluk szerint mennek,
nem fordulnak meg mentükben, hanem amely hely felé fordul a
fej, utánamennek, nem fordulnak meg mentükben. **12** Egész
testük pedig, hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekek tele
voltak szemekkel köröskörül, mindnégyüknek kerekei. **13** A
kerekeket, azokat forgókeréknek nevezték fülem hallatára. **14** És
négy arca mindegyiknek: az egyik arc kerub-arc, a második
arc ember-arc, a harmadik oroszlán-arc és a negyedik sas-
arc. **15** És felemelkedtek a kerubok – az amaz állat, melyet
láttam a Kebár folyónál. **16** És midőn mennek a kerubok,
mellettük mennek a kerekek is, és midőn a kerubok emelik
szárnyaikat, hogy felemelkedjenek a földről, a kerekek sem
fordulnak el mellőlük; **17** álltukban állnak és felemelkedésükben
felemelkednek velük, mert bennük van az állatnak szelleme.
18 És kiment az Örökkévaló dicsősége a ház küszöbéről és
megállt a kerubok felett. **19** Erre emelték a kerubok szárnyaikat
és felemelkedtek a földről szemeim láttára kimentükben, és
mellettük a kerekek. És megállt az Örökkévaló háza kapujának
keleti bejáratánál, és Izrael Istenének dicsősége fölöttük volt,
felülről. **20** Az amaz állat, amelyet Izrael Istene alatt láttam a
Kebár folyónál: és megtudtam, hogy kerubok azok. **21** Négy-
négy arca mindegyiknek és négy szárnya mindegyiknek és

emberi kezek alakja szárnyaik alatt. **22** Arcuk alakja pedig azok az arcok, amelyeket a Kebár folyónál láttam, látszatuk és ők maguk, mindegyik arca, irányában mentek.

11 És fölvett engem egy szellem és elvitt engem az Örökkévaló házának keleti kapujához, amely kelet felé fordul és íme a kapu bejáratánál huszonöt férfiú; és láttam közöttük Jáazanját, Azzúr fiát és Pelatjáhút, Benájáhú fiát, a nép nagyjait. **2** És szólt hozzám: Ember fia, ezek azon férfiak, akik jogtalanságot gondolnak ki és rosszra való tanácsot tanácsolnak e városban; **3** akik azt mondják: nincs az közel, hogy házakat építünk ő a fazék, s mi a hús! **4** Azért prófétálj róluk, prófétálj, ember fia! **5** És rámesett az Örökkévalónak szelleme; és szólt hozzám: Szólj! Így szól az Örökkévaló: ekképp szóltatok, Izrael háza, és ami fölszáll lelketekben, azt ismerem. **6** Sokasítottátok megöltjeiteket e városban és megtöltöttétek utcáit megölöttel. **7** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Megöltjeitek, amelyeket benne ejtettetek, azok a hús, ő meg a fazék, titeket pedig kivisznek belőle. **8** Kardtól féltetek és kardot hozok rátok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **9** Kiviszlek benneteket belőle és adlak benneteket idegenek kezébe és büntetést végzek rajtatok. **10** Kard által fogtok elesni, Izrael határán ítéllek meg benneteket és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **11** Ő nem lesz nektek fazékká, de ti lesztek benne hússá; Izrael határán ítéllek meg benneteket. **12** És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, én, akinek törvényei szerint nem jártatok és kinek rendeleteit nem tettétek meg, de a körülöttetek levő népek rendeletei szerint cselekedtetek. **13** És volt, amint prófétáltam, meghalt Pelatjáhú, Benája fia; arcomra borultam és nagy hangon kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram,

Örökkévaló, végpusztítást teszel-e Izrael maradékával? **14**
És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **15** Ember fia,
testvéreid, a te testvéreid, rokonságod emberei és Izrael egész
háza, mindannyija, azok, kiknek mondták Jeruzsálem lakói:
távolodjatok el az Örökkévalótól, nekünk adatott az ország
örökségül – **16** azért szólj: így szól az Úr, az Örökkévaló: noha
eltávolítottam őket a nemzetek közé és noha elszórtam az
országokba, mégis egy kevéssé szentéllyé lettem számukra
az országokban, ahová jutottak. **17** Azért szólj: Így szól az
Úr, az Örökkévaló: összegyűjtlek benneteket a népek közül
és egybegyűjtlek benneteket azon országokból, amelyekbe
elszóródtatok, és adom nektek Izrael földjét; **18** eljönnek oda
és eltávolítják mind az undokságait és mind az utálatosságait
belőle. **19** És adok nekik egy szívet, és új szellemet adok
beléjük, eltávolítom a kőszívet húsukból és adok nekik hús-
szívet; **20** azért hogy törvényeim szerint járjanak és megőrizzék
rendeleteimet és megtegyék azokat; és majd népül lesznek
nekem, én pedig leszek nekik Istenül. **21** S akiknek az ő
undokságaik és utálatosságaik szíve felé jár a szívük, azoknak
útját fejükre hárítom, így szól az Úr, az Örökkévaló. **22** És
emelyék a kerubok szárnyaikat és a kerekek ő mellettük Izrael
Istenének dicsősége pedig fölöttük volt, felülről. **23** És elvonult
az Örökkévalónak dicsősége a város közepéről és megállt a
várostól keletre levő hegyen. **24** Egy szellem pedig fölvett engem
és elvitt Kaszdímba, a számkivetettséghez, látomásban Isten
szelleme által; és elvonult rólam a látomás, melyet láttam. **25** És
elmondtam a számkivetettségnek az Örökkévaló szavait mind,
melyeket láttatott velem.

12 Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Emberfia, az
engedetlenség háza közt lakol, akiknek szemeik vannak, hogy
lássanak, de nem láttak, füleik vannak, hogy halljanak, de nem
hallottak, mert engedetlenség háza ők. **3** Te pedig ember fia,
készíts magadnak elköltözésre való holmit és költözz el nappal
szemeik láttára; és költözz el a helyedről más helyre szemeik
láttára, hátha látják, mert engedetlenség háza ők. **4** És vidd ki
nappal holmidat mint elköltözésre való holmit szemeik láttára, te
pedig menj ki este szemeik láttára, amint kimennek az elköltözők.
5 Szemeik láttára törd át magadnak a falat és vidd ki rajta. **6**
Szemeik láttára vállon hordd, éjhomályban vidd ki, arcodat takard
be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelül tettelek Izrael háza
számára. **7** És így tettem, amint nekem parancsoltatott: holmimat
kivittem, mint elköltözésre való holmit nappal, este pedig kézzel
áttörtem magamnak a falat; éjhomályban kivittem, vállon hordtam
szemeik láttára. **8** És lett hozzám az Örökkévaló igéje reggel,
mondván: **9** Ember fia, nemde szólt hozzád Izrael háza, az
engedetlenség háza, mit cselekszel? **10** Szólj hozzájuk: Így szól
az Úr, az Örökkévaló: a fejedelemnek Jeruzsálemben szól ez a
beszéd, meg Izrael egész házának, akiknek ő közepében van.
11 Szólj: én vagyok a ti csodajeletek; amint én tettem, úgy fog
tétetni általuk, számkivetésbe, fogságba fognak menni. **12** És a
fejedelem, aki közepükben van, vállán fog hordani éjhomályban
és kimenni, a falat törik át, hogy kivigyenek rajta; arcát be fogja
takarni, azért hogy szemmel ne lássa ő az országot. **13** És
kiterítem rá hálómat és megfogatik varsámban és elviszem őt
Bábelbe, Kaszdím országába, de azt nem fogja látni és ott fog
meghalni. **14** Mindazokat pedig, akik körülötte vannak, az ő
segítségét és valamennyi csapatjait szét fogom szórni minden

szélnek, és kardot fogok rántani utánuk; **15** hogy megtudják, hogy
én vagyok az Örökkévaló, midőn elszélesztem őket a nemzetek
között és elszórom őket az országokban. **16** De meghagyok
közülük csekély számban embereket, a kardtól, az éhségtől és a
dögvésztől, azért hogy elbeszéljék mind az ő utálatosságaikat
a nemzetek között, ahová eljutnak; és megtudják, hogy én
vagyok az Örökkévaló. **17** És lett hozzám az Örökkévaló igéje,
mondván: **18** Ember fia, kenyeredet remegésben egyed és
vizedet reszketésben és aggódásban igyad. **19** És szólj az
ország népéhez: Így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálem
lakóiról, Izrael földjén: kenyerüket aggódásban fogják enni
és vizüket álmélkodásban fogják inni, azért hogy kipusztuljon
országuk a teljéből mind a benne lakóknak erőszaka miatt. **20** És
a lakott városok romba dőlnek és a föld pusztasággá lesz, hogy
megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **21** És lett hozzám
az Örökkévaló igéje, mondván: **22** Ember fia, micsoda nektek ez
a közmondás Izrael földjén, hogy mondják: hosszúra nyúlnak a
napok és elvész minden látomás? **23** Azért szólj hozzájuk: Így
szól az Úr, az Örökkévaló: megszüntetem ezt a közmondást
és nem fogják azt többé mondogatni Izraelben; hanem beszélj
hozzájuk: közelednek a napok és minden látomásnak dolga. **24**
Mert nem lesz többé semmi hamis látomás és simaszavú jóslat
Izrael házának közepette. **25** Mert én az Örökkévaló beszélek, s
amely szót szólok, az meg fog történni, nem húzódik többé,
mert a ti napjaitokban, engedetlenség háza, szólok szót és
megteszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **26** És lett hozzám
az Örökkévaló igéje, mondván: **27** Ember fia, íme Izrael háza
azt mondja: a látomás, amelyet ő lát, sok napra szól és távoli
időkre prófétál ő. **28** Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az

Örökkévaló, nem fog többé húzódni semmi igém; amely szót szólok, az meg fog történni, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

13 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, prófétálj Izrael prófétáiról, akik prófétálnak és mondd a saját szívükből való prófétáknak: halljátok az Örökkévaló igéjét. **3** Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj az aljas próféták fölött, akik saját szellemük után járnak és aszerint, amit nem láttak. **4** Mint rókák a romokban, olyanok a te prófétáid, Izrael. **5** Nem hágtatok a résekbe, hogy falat vontatok volna Izrael háza körül, megállva a harcban, az Örökkévaló napján. **6** Hamisságot láttak és hazug jóslatot, akik azt mondták: Úgymond az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem küldte őket, és biztatnak az ige teljesedésével. **7** Nemde, hamis látomást láttatok és hazug jóslatot mondtatok, midőn mondtátok: Úgymond az Örökkévaló, holott én nem szóltam. **8** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy hamisságot beszéltetek és hazugságot láttatok, azért íme én ellenetek fordulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **9** És kezem lesz azon próféták ellen, akik hamisságot látnak és hazugságot jósolnak: népem tanácsában nem lesznek és Izrael házának jegyzékébe nem jegyeztetnek és Izrael földjére nem jutnak be; hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. **10** Csakis mivelhogy megtévesztették népemet, mondván: béke! és nincsen béke; ő rekeszfalat épít és ők azt bevakolják mázzal. **11** Szólj a mázzal vakolókhoz, hogy le fog dőlni; lesz áradó eső és ti, jégkövek, hullani fogtok és viharuk szele ki fog törni? **12** És íme bedől a fal; nemde azt mondják nektek: hol a vakolás, amit vakoltatok? **13** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Kitöretem viharok szelét hevemben és áradó eső lesz haragomban és jégkövek hévvel végpusztításra. **14** És

lerombolom a falat, melyet mázzal vakoltatok be es a földhöz
éretem, hogy föltáruljon alapja; le fog dőlni és ti elpusztultok
benne, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló.
15 És elvégzem haragomat a falon és azokon, kik mázzal
bevakolták; és azt mondom nektek: nincs a fal és nincsenek akik
bevakolták. **16** Izrael prófétái, akik Jeruzsálemről prófétáltak és
láttak neki béke-látomást, holott nincs béke, úgymond az Úr,
az Örökkévaló. **17** Te pedig, ember fia, fordítsd arcodat néped
leányaihoz, akik saját szívükből prófétálkodnak és prófétálj róluk.
18 És szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj azoknak, akik
párnákat varrogatnak minden kézcsuklóra és kendőket készítnek
minden termet fejére, hogy lelkeket vadásszanak. Vajon népem
lelkeit vadásszátok-e és magatoknak a lelkeit életben tartjátok-
e? **19** Megszentségtelenítettetek engem népemnél néhány
marok árpáért, néhány darab kenyérért, hogy lelkeket öljetek,
amelyeknek nem kellene meghalniuk és hogy életben tartsatok
lelkeket, melyeknek nem kellene élniük, amidőn hazudoztatok
a hazugságra hallgató népemnek. **20** Azért így szól az Úr,
az Örökkévaló: Íme én fordulok párnáitok ellen, amelyekkel
a lelkeket, mint szárnyasokat vadásszátok, és leszaggatom
azokat karjaitokról; és elbocsátom a lelkeket, amely lelkeket ti
vadásztok, mint szárnyasokat. **21** És leszaggatom kendőiteket
és megmentem népemet kezetekből, és nem lesznek többé
kezetekben vadászatra; és megtudjátok, hogy én vagyok az
Örökkévaló. **22** Mivelhogy hazugul bántalmaztátok az igaznak
szívét, holott én nem búsítottam meg, és megerősítettétek a
gonosznak kezeit, hogy ne térjen meg gonosz útjáról, úgy hogy
életben maradna. **23** Azért hamisságot nem fogtok látni és

jóslatot nem fogtok jósolni többé; és megmentem népemet
kezetekből, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló.
14 És jöttek hozzám férfiak Izrael vénei közül és ültek előttem.
2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **3** Ember
fia, ezek a férfiak szívükbe juttatták bálványaikat és bűnük
botlását arcuk elé helyezték, vajon megkérdeztessem-e magamat
általuk? **4** Azért beszélj velük és szólj hozzájuk: Így szól az
Úr, az Örökkévaló: Mindenki Izrael házából, aki szívébe juttatja
bálványait és bűnének botlását arca elé állítja és bemegy a
prófétához – én az Örökkévaló kész vagyok neki felelni, aki sok
bálványával jön, **5** azért hogy szívén fogjam meg Izrael házát,
akik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan. **6** Azért szólj
Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló: térjetek meg,
fordítsátok el bálványaitoktól, igenis mind a ti utálatosságaitoktól
fordítsátok el arcotokat! **7** Mert mindenki Izrael házából és a
jövevény közül, aki Izraelben tartózkodik, ha elválik tőlem és
szívébe juttatja bálványait és bűnének botlását arca elé teszi,
és bemegy a prófétához, hogy megkérdezzen engem: én az
Örökkévaló kész vagyok felelni neki magammal; **8** fordítom
arcomat ama férfiú ellen és teszem őt jellé és példabeszéddé
és kiirtom népem közül, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az
Örökkévaló. **9** A próféta pedig, midőn rábeszéltetik és igét mond,
én az Örökkévaló beszéltem rá ama prófétát, majd kinyújtom
ellene kezemet és kipusztítom Izrael népem közepéből. **10**
És viselni fogják bűnüket; amilyen a kérdezőnek bűne, olyan
lesz a prófétának bűne. **11** Hogy ne tévelyegjen el többé Izrael
háza tőlem és többé meg ne tisztátalanítsák magukat mind az ő
bűntetteik által, hogy nekem népül legyenek és én nekik Istenül
leszek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **12** És lett hozzám az

Örökkévaló igéje, mondván: **13** Ember fia, ország midőn vétkezik
ellenem, hűtlenséget követve el, és kinyújtom ellene kezemet és
eltöröm neki a kenyér botját és bocsátok rá éhséget és kiirtok
belőle embert és állatot. **14** És volna benne ez a három férfiú:
Nóé, Dániél és Jób: ők igazságuk által megmentik lelküket,
úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** Ha gonosz vadat járatok át
az országon, hogy elnéptelenítse és pusztasággá lesz, átjáró
nélkül, a vad miatt, **16** Ez a három férfiú benne, ahogy élek,
úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiakat, sem leányokat nem
mentene meg; egyedül ők menekülnek meg, az ország pedig
pusztasággá válnék. **17** Vagy kardot hozok amaz országra és ezt
mondom: kard járjon át az országon és kiirtok belőle embert és
állatot; **18** és benne van ez a három férfiú, ahogy élek, úgymond
az Úr, az Örökkévaló, nem mentenek meg fiakat és leányokat,
hanem egyedül ők menekülnek meg. **19** Vagy dögvészt bocsátok
amaz országra és kiöntöm rá haragomat, vérrel kiirtva belőle
embert és állatot, **20** és Nóé, Dániél és Jób volna benne, ahogy
élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiat, sem leányt nem
mentenek meg, ők maguk igazságuk által mentik meg a lelküket.
21 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: hátha még az én négy
gonosz büntetésemet: kardot, éhséget, vadállat és dögvészt
bocsátom Jeruzsálemre, kiirtva belőle embert és állatot! **22**
De íme megmarad benne menekült rész, azok, akik kivitetnek,
fiak és leányok, íme ők kijönnek hozzátok és látjátok útjukat
és cselekedeteiket, akkor megvigasztalódtok azon veszedelem
miatt, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mind amiatt, amit hoztam
rá. **23** Ugyanis megvigasztalnak benneteket, ha majd látjátok
útjukat és cselekedeteiket; és meg fogjátok tudni, hogy nem

hiába cselekedtem mindazt, amit cselekedtem rajta, úgymond az
Úr, az Örökkévaló.

15 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember
fia, mi lesz a szőlőtőnek fájával mind a fa között, a venyigével,
mely az erdőnek fái között van? **3** Vesznek-e belőle fát, hogy
földolgozzák munkára, avagy vesznek-e belőle szeget, hogy
ráaggassanak mindenféle edényt? **4** Íme a tűznek adatott
fölemésztésre, ha két végét fölemésztette a tűz, közepe pedig
megperzselődött, vajon alkalmas lesz-e munkára? **5** Íme,
mikor ép volt, nem volt földolgozható munkára, hát még ha
tűz emésztette föl és megperzselődött, földolgozható-e még
munkára? **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mint a
szőlőtőnek fáját az erdő fái között, amelyet a tűznek adtam
fölemésztésre, úgy adom oda Jeruzsálem lakóit. **7** És ellenük
fordítom arcomat; a tűzből mentek ki, és a tűz emészti meg
őket, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn
ellenük irányítom arcomat. **8** És pusztasággá teszem az
országot, mivelhogy hűtlenséget követtek el, úgymond az Úr, az
Örökkévaló.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember
fia, tudasd Jeruzsálemmel az ő utálatosságait. **3** És szólj:
Így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálemhez: Eredeted és
születésed a kánaáninak országából való; atyád emóri és anyád
chittita nő. **4** Születésed pedig: amely napon születtél, nem
metszetett el köldököd, vízben nem fürösztettél tisztítás végett,
sózni nem sózattál meg és pólyázni nem pólyáztattál be. **5** Szem
nem sajnálkozott rajtad, hogy tettek volna veled egyet is ezek
közül, megkönyörülve rajtad; hanem eldobattál a mező színére,
mert lélek megutált téged, amely napon születtél. **6** Ekkor

elmentem melletted és láttalak véredben fetrengve és mondtam
neked: véredben élj, és mondtam neked: véredben élj! **7** Sok
ezerré mint a mező növényét tettelek, gyarapodtál és naggyá
lettél és a díszek díszébe jutottál; az emlők megszilárdultak,
hajad megnőtt, de meztelen és mezítelen voltál. **8** Elmentem
melletted és láttalak s íme itt az idő d, a szerelem ideje és
rád terítettem ruhám szárnyát és befedtem meztelenségedet;
megesküdtem neked és szövetségre léptem veled, úgymond
az Úr az Örökkévaló, és enyém lettél. **9** És megfürösztöttelek
vízben és leöblítettem rólad véredet és megkentelek olajjal;
10 felöltöztettelek hímes ruhába, felsaruztalak táchásbőrrel és
felkötöttem rád bysszust és selyemmel takartalak be: **11** és
feldíszítettelek dísszel, karperecet adtam kezeidre és láncot
a nyakadra. **12** Gyűrűt adtam orrodra, karikákat füleidbe és
pompás koronát fejedre. **13** Díszítetted magadat arannyal és
ezüsttel, öltözeted bysszus, selyem és hímes ruha; lánglisztet,
mézet és olajat ettél és szép voltál igen nagyon és királyságra
voltál alkalmas. **14** És hírnév terjedt rólad a nemzetek közt
szépséged miatt, mert tökéletes volt az én ékességem által,
melyet rádtettem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** De
elbizakodtál szépséged által és paráználkodtál hírnevednél fogva
és kiöntötted paráznaságodat minden arra menőnek, hogy övé
legyen. **16** És vettél ruháidból és készítettél magadnak tarka
magaslatokat és paráználkodtál rajtuk: ilyesmi nem esett meg és
nem lesz. **17** És vetted pompás holmidat, az én aranyomból
és ezüstömből, amelyet adtam neked és készítettél magadnak
férfiképeket és paráználkodtál velük, **18** És vetted a te hímes
ruháidat és betakartad őket; s olajomat és tömjénemet eléjük
adtad. **19** És kenyeremet, amelyet neked adtam – lánglisztet,

olajat és mézet adtam enned – azt eléjük adtad kellemes
illatul s így volt, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **20** És vetted
fiaidat és leányaidat, akiket szültél nekem és levágtad őket
számukra eledelül; vajon kevés volt-e a te paráznaságodból,
21 hogy leölted fiaimat is és odaadtad, tűzön átvezetve őket
számukra. **22** És mind a te utálatosságaid és paráznaságaid
mellett nem emlékeztél meg ifjúkorod napjairól, amidőn meztelen
és mezítelen voltál, véredben fetrengő voltál. **23** És volt mind a te
gonosztetteid után, jaj, jaj neked, úgymond az Úr, az Örökkévaló
– **24** építettél magadnak boltozatot és készítettél magadnak
magaslatot minden piacon; **25** minden út elején építetted
magaslatodat, utálattá tetted szépségedet és szétterpesztetted
lábaidat minden aramenőnek és szaporítottad paráznaságaidat.
26 Paráználkodtál Egyiptom fiai, nagytestű szomszédaid felé és
szaporítottad paráználkodásaidat, hogy megharagíts engem.
27 És íme kinyújtottam kezemet ellened és megcsökkentettem
illetményedet és odaadtalak gyűlölőidnek dühébe, a filiszteusok
leányainak, akik szégyenkeznek a te fajtalan utad miatt. **28**
És paráználkodtál Assúr fiai felé, mivelhogy nem laktál jól;
paráználkodtál velük és nem is laktál jól. **29** És megsokasítottad
paráználkodásodat a kalmárok országa, Kaszdím felé, de ezzel
sem laktál jól. **30** Mi hervatag a te szíved, úgymond az Úr,
az Örökkévaló, midőn mindezeket cselekedted, önhatalmú
paráznanőnek cselekedeteit! **31** Midőn építetted boltozatodat
minden út elején és magaslatodat készítetted minden piacon, és
nem voltál olyan mint parázna nő, megvetve a paráznabért. **32**
Házasságtörő asszony te, aki férje mellett idegeneket vesz el. **33**
Mind a parázna nőknek adnak ajándékot, te pedig ajándékaidat
adtad mind a szeretőidnek és megvesztegetted őket, hogy hozzád

jöjjenek mindenünnen, a te paráznaságoddal. **34** Így történt veled
a paráználkodásodban ellenkezője az asszonyoknak, utánad
ugyanis nem paráználkodtak; és midőn paráznabért adtál, de
neked nem adatott paráznabér, így lettél ellenkezőjükké. **35**
Azért, paráznanő te, halljad az Örökkévaló igéjét. **36** Így szól az
Úr, az Örökkévaló, mivelhogy kiömlött az érced és feltáródott
szemérmed a szeretőid felé omló paráználkodásaidban és
mind a te utálatos bálványaid miatt és gyermekeid elontott
vére fejében, akiket nekik adtál: **37** azért íme én összegyűjtöm
szeretőidet mind, akiknek kellemes voltál és mindazokat, akiket
szerettél, azokkal együtt, akiket gyűlöltél, összegyűjtöm őket
ellened mindenünnen és föltárom előtted szemérmedet, hogy
lássák egész szemérmedet. **38** És ítélek fölötted, amint télnek
házasságtörő és vérontó nők fölött és harag meg bosszú vérévé
teszlek. **39** És kezükbe adlak téged és lerombolják boltozatodat
és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruháidat és elveszik
díszes ékszereidet; és otthagynak meztelenül és mezítelenül. **40**
És fölhoznak ellened gyülekezetet és megköveznek téged kővel
és összevagdalnak téged kardjaikkal. **41** És elégetik házaidat
tűzben és végeznek rajtad büntetést sok asszony szeme láttára;
és megszüntetem parázna létedet, és paráznabért sem fogsz
többé adni. **42** És csillapítom az én hevemet rajtad és eltávozik
bosszúságom tőled, és megnyugszom és nem haragszom
többé. **43** Mivelhogy nem emlékeztél meg ifjúkorod napjairól
és mindezekkel haragot okoztál nekem, tehát én is lám utadat
fejedre hárítom, úgymond az Úr, az Örökkévaló; avagy nem
cselekedted-e a fajtalanságot mind a te utálatosságaid mellett?
44 Íme minden példázó terólad fog példázni, mondván: amilyen
az anya, olyan a leánya. **45** Anyádnak leánya vagy, megutálója

férjének, és gyermekeinek és nővére vagy nővéreidnek, akik
megutálták férjüket és gyermekeiket; anyátok chittita nő és
atyátok emóri. **46** Nagyobbik nővéred Sómrón, ő meg leányai,
aki balkezedről lakik, a náladnál kisebb nővéred pedig, aki
jobbkezedről lakik, Szodoma meg leányai. **47** Avagy nem az ő
útjaikon jártál és nem az ő utálatosságaik szerint cselekedtél
Kevés híján még romlottabb voltál náluk mind a te utaidon. **48**
Ahogy én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem cselekedett
Szodoma nővéred, ő meg leányai, amint cselekedtél te meg
leányaid. **49** Íme, ez volt Szodoma nővérednek bűne: gőgösség;
kenyérnek bősége és nyugodt jólét jutott neki és leányainak,
de szegénynek és szűkölködőnek kezét nem támogatta. **50**
És felfuvalkodtak és utálatosságot követtek el előttem, tehát
eltávolítottam őket, amint láttam. **51** Sómrón pedig vétkeid
felét sem vétkezte és te többé tetted utálatosságaidat az
övéknél, úgy, hogy igazoltad nővéreidet mind a te utálatosságaid
által, amelyeket elkövettél. **52** Te is viseld gyalázatodat,
mivelhogy mentségére lettél nővéreidnek: vétkeid által, melyekkel
utálatosabban cselekedtél náluknál, ők igazoltabbak nálad; tehát
te is szégyenkezzél és viseld gyalázatodat, midőn igazoltad
nővéreidet. **53** Majd visszahozom foglyaikat, Szodomának meg
leányainak foglyait és Sómrónnak meg leányainak foglyait és
visszahozom a te foglyaidat közepettük; **54** azért, hogy viseld
gyalázatodat és megszégyenülj mind amiatt, amit elkövettél,
midőn megvigasztaltad őket. **55** És nővéreid, Szodoma meg
leányai visszatérnek, előbbi módjukba állíttatnak és Sómrón
meg leányai visszatérnek előbbi módjukba, és te meg leányaid
visszatértek előbbi módotokba. **56** Avagy nem volt-e a te
Szodoma nővéred híresztelésül a te szájadban gőgösködésed

napján? **57** Mielőtt nyilvánvalóvá lett a te gonoszságod, mint
amely időben gyaláztak téged Arám leányai és mind a körülötte
levők, a filiszteusok leányai, akik kigúnyoltak téged köröskörül.
58 Fajtalanságodat és utálatosságaidat, te viselted azokat,
úgymond az Örökkévaló. **59** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló:
Majd cselekeszem veled, amint cselekedtél te, aki megvetettél
esküt, fölbontva szövetséget. **60** De megemlékezem én az
ifjúkorod napjaiban veled kötött szövetségemről és fönntartok
számodra örök szövetséget. **61** És meg fogsz emlékezni utaidról
és megszégyenülsz, midőn magadhoz fogadod testvéreidet, a
náladnál nagyobbakat a náladnál kisebbekkel együtt, és adom
őket neked leányaidul, de nem a veled való szövetség folytán.
62 És én fenntartom szövetségemet veled, hogy megtudjad,
hogy én vagyok az Örökkévaló; **63** hogy megemlékezzél és
szégyenkezzél és ne legyen neked többé szájnak megnyílása
gyalázatod miatt, amidőn engesztelést adok neked mind azért,
amit elkövettél, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

17 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia,
adj fel egy rejtvényt és mondj egy példázatot Izrael házáról.
3 És mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló. A nagy sas,
a nagy szárnyú, hosszú tollú, teli tollazatú, melynek tarka a
színe, eljött a Libazonba és elvette a cédrusnak sudarát; **4**
gallyainak legfelsőbbjét letépte és elvitte kalmárok országába,
kereskedők városában helyezte el. **5** És vett az ország vetéséből
és vetésre való mezőbe tette, elvitte nagy víz mellé, fűzfaképen
helyezte el. **6** Kisarjadt és terjeszkedő szőlőtővé lett, alacsony
termetűvé úgy hogy ágai hozzáhajoltak és gyökerei alatta voltak;
és szőlőtővé lett, vesszőket hajtott és ágacskákat eresztett.
7 De volt egy nagy sas, nagy szárnyú és sok tollozatú és

íme, ez a szőlőtő feléje görbítette gyökereit és ágait hozzá
eresztette, hogy őt itassa, ültetvénye ágyaiból. **8** Jó mezőre,
nagy víz mellé van ültetve, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt
teremjen, hogy pompás szőlőtővé váljék. **9** Mondjad, így szól az
Úr, az Örökkévaló: fog-e boldogulni? nemde ki fogja szakítani
gyökereit és gyümölcsét lemetszi, hogy elszáradjon, minden
kisarjadt levele el fog száradni; és nem nagy karral és sok
néppel kell őt kirántani gyökereiből. **10** Íme el van ültetve, vajon
fog-e boldogulni? Nemde, amint a keleti szél éri, száradva
elszárad, sarjadása ágyain fog elszáradni. **11** És lett hozzám az
Örökkévaló igéje, mondván: **12** Mondjad csak az engedetlenség
házának: nemde tudjátok, mik ezek? Mondjad: Íme eljött Bábel
királya Jeruzsálembe és elvitte királyát és nagyjait és vitte őket
magához Bábelbe. **13** És vett; a királyi magzatból és kötött vele
szövetséget és eskübe fogadta és az ország vezéreit elvitte,
14 hogy alacsony királyság legyen, hogy föl ne emelkedjék,
megőrizve az ő szövetségét, hogy az fennálljon. **15** De fellázadt
ellene, követet küldve Egyiptomba, hogy adjanak neki lovakat és
sok népet; vajon fog-e boldogulni, megmenekül-e aki ezeket
teszi? Szövetséget bontott föl, és megmeneküljön: **16** hogy
én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony azon király
székhelyén, aki őt királlyá tette, akinek esküjét megvetette
és akinek szövetségét fölbontotta, ő nála, Bábel közepén fog
meghalni. **17** És nem nagy hadsereggel és sok gyülekezettel fog
vele együttműködni Fáraó a háborúban, mikor sáncot hánynak
föl és ostromtornyokat építenek, sok lélek kiirtására. **18** Hisz
megvetette az esküt, fölbontva a szövetséget, és íme kezét adta
és mindezeket tette: nem fog megmenekülni. **19** Azért, úgymond
az Úr, az Örökkévaló, ahogy élek, bizony az én eskümet,

melyet megvetett és szövetségemet, melyet fölbontott, fejére
hárítom. **20** És kiterítem rá hálómat és megfogatik varsámban és
elviszem őt Bábelbe és ítéletre szállok ott vele hűtlenségéért,
mellyel hűtlenkedett irántam. **21** És mind a szökevényei, minden
csapatjában, kard által fognak elesni, és a megmaradottak
minden szélnek fognak elszóratni; és megtudjátok, hogy én
az Örökkévaló beszéltem. **22** Így szól az Úr, az Örökkévaló:
Majd veszek én a cédrusnak magas sudarából és elültetem;
legfelsőbb gallyaiból egy gyengét tépek le, és majd elplántálom
én magas, ormos hegyre. **23** Izraelnek magasságos hegyén
fogom elplántálni, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen
és pompás cédrussá váljék; és majd lakik alatta minden madár,
minden szárnyas, ágai árnyékában laknak. **24** És megtudják a
mezőnek fái mind, hogy én az Örökkévaló alacsonyítottam le
a magas fát, emeltem föl az alacsony fát, szárasztottam el a
viruló fát és virágoztattam föl a száradt fát; én az Örökkévaló
beszéltem és megteszem.

18 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Mit akartok
ti, midőn ezzel a példabeszéddel éltek Izrael földjén, mondván:
az apák egrest esznek és a fiúk fogai vásnak belé? **3** Ahogy
élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem lesz többé helye
annak, hogy ezzel a példabeszéddel éljetek Izraelben. **4** Lám
mind a lelkek az enyéim, úgy az atyának lelke mint a fiúnak
lelke az enyéim; a vétkező lélek, az hal meg. **5** És ha valaki
igaz lesz és jogot és igazságot művel: **6** a hegyeken nem
evett és szemét nem emelte föl Izrael házának bálványaihoz,
felebarátjának feleségét nem fertőztette meg és nőhöz tisztulása
alatt nem közeledik; **7** senkit nem szorongat, az adósságért
vett zálogot visszaadja, rablást nem követ el, kenyerét adja az

éhezőnek és a mezítelent ruhával takarja be; **8** kamatra nem ad
és többletet nem vesz, jogtalanságtól visszavonja kezét, igaz
ítéletet hoz ember és ember között; **9** törvényeim szerint jár
és rendeleteimet megőrizte, hogy igazságot műveljen: igaz ő,
élni fog, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **10** De ha nemzett
erőszakos fiút, vérontót és aki csak egyet is tett ezek közül,
11 amaz pedig mindezeket nem tette, hanem a hegyeken is
evett és felebarátjának feleségét megfertőztette; **12** szegényt és
szűkölködőt szorongatott, rablásokat követett el, zálogot nem
ad vissza, a bálványokhoz emelte fel szemeit, utálatosságot
cselekedett; **13** kamatra adott és többletet vett – éljen-e? Nem
fog élni, mind ez utálatosságokat cselekedte, meg fog halni,
vére lesz rajta! **14** De íme nemzett egy fiat, és az látta atyjának
minden vétkeit, amelyeket elkövetett; látta, és nem cselekszik
azok szerint: **15** a hegyeken nem evett, szemeit nem emelte
fel Izrael házának bálványaihoz, felebarátjának feleségét nem
fertőztette meg; **16** senkit nem szorongatott, zálogot nem vett el
és rablást nem követett el, kenyerét az éhezőnek adta és a
mezítelent betakarta ruhával; **17** a szegénytől visszatartotta a
kezét, kamatot és többletet nem vett, rendeleteimet megtette,
törvényeim szerint járt; az nem hal meg atyjának bűnéért, élni
fog. **18** Atyja, mivel fosztogatást követett el és rablást követett
el testvérén és azt, ami nem jó, cselekedte népe között, íme
meghalt bűnéért. **19** És ti mondjátok, miért nem viselte a fiú is az
atyjának bűnét? Hiszen a fiú jogot és igazságot művelt, mind a
törvényeimet megőrizte és megcselekedte azokat: élni fog. **20** A
vétkező lélek, az hal meg, a fiú nem viseli az atya bűnét és
az atya nem viseli fia bűnét, az igaznak igazsága rajta magán
lesz és a gonosznak gonoszsága rajta magán lesz. **21** De a

gonosz, midőn elfordul mind a vétkeitől, amelyeket elkövetett és
megőrzi mind a törvényeimet és művel jogot és igazságot, élni
fog, nem hal meg. **22** Mind a bűntettei, melyeket elkövetett nem
tartatnak neki emlékezetben; igazságért, amelyet művelt, élni
fog. **23** Vajon kívánva kívánom-e a gonosznak halálát, úgymond
az Úr, az Örökkévaló, nemde azt, hogy megtérjen útjairól és
éljen. **24** De ha az igaz elfordul igazságától és jogtalanságot
követ el, mindazon utálatosságok szerint cselekszik, amelyeket
a gonosz cselekedett, éljen-e? Mind az igazságai, amelyeket
cselekedett, nem tartatnak emlékezetben, hűtlenségéért, amellyel
hűtlenkedett, és vétkéért, amellyel vétkezett, azokért hal meg.
25 És ti azt mondjátok, nem megfelelő az Úrnak útja! Halljátok
csak, Izrael háza, vajon az én utam nem megfelelő-e; hiszen a
ti útjaitok nem megfelelők! **26** Mikor az igazságos elfordul az
igazságától és jogtalanságot követ el és ennek folytán meghal,
azon jogtalanságáért, amelyet elkövetett, hal meg. **27** És mikor
a gonosz elfordul gonoszságától, melyet művelt, és jogot s
igazságot művelt, ő életben tartja lelkét: **28** látta ugyanis és
elfordult mind a bűntetteitől, melyeket cselekedett; élni fog,
nem hal meg. **29** És Izrael háza azt mondja: nem megfelelő az
Úrnak útja; vajon az én útjaim nem megfelelők-e, Izrael háza,
hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! **30** Azért kit-kit útjai szerint
foglak megítélni benneteket, Izrael háza, úgymond az Úr, az
Örökkévaló; forduljatok el és térjetek meg mind a bűntetteitektől,
hogy ne legyen nektek bűnre való botlásul. **31** Dobjátok el
magatoktól mind a bűntetteiteket, melyekkel vétkeztettek és
szerezzetek magatoknak új szívet és új szellemet, hisz miért
halnátok meg, Izrael háza! **32** Mert nem kívánom annak, aki

meghal, a halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, térjetek meg
tehát és éljetek!

19 Te pedig hangoztass gyászdalt Izrael fejedelmeiről. **2**
És mondjad: Mily nőoroszlán a te anyád, oroszlánok közt
hevert, fiatal oroszlánok közepette nevelte föl kölykeit; **3** és
nagyra nevelt egyet a kölykei közül, fiatal oroszlán lett és
megtanult ragadományt ragadozni, embert evett. **4** Hallottak
róla nemzetek, vermükben fogatott meg és karikákon vitték
Egyiptom országába. **5** Midőn látta, hogy várakozott, de
elveszett reménye, vett egyet kölykei közül, fiatal oroszlánná
tette. **6** Ez járt oroszlánok közepette, fiatal oroszlán lett és
megtanult ragadományt ragadozni, embert evett. **7** Pusztította
palotáikat és rommá tette városaikat, és elpusztult az ország
meg teljessége, ordítása hangjától. **8** És elhelyezkedtek ellene
nemzetek köröskörül a tartományokból és kiterítették rá hálójukat,
vermükben megfogatott; **9** és ketrecbe tették karikákon és elvitték
őt Bábel királyához, várba vitték, azért hogy hangja többé ne
hallassék Izrael hegyein. **10** Anyád olyan, mint a szőlőtő, véreddel
a víz mellé ültetve, termékeny és lombos volt a sok víztől. **11**
És voltak neki hatalmas vesszői, uralkodók pálcáira valók; és
egynek a termete kimagasodott a lombozat fölött és látható volt
magasságában ágai sokaságával. **12** De kiszakíttatott haragban,
a földre vettetett, és a keleti szél elszárította gyümölcsét; leváltak
és elszáradtak hatalmas vesszői, tűz emésztette meg. **13** És
most a pusztába van ültetve, száraz és szomjas földbe. **14** És
tűz csapott ki ágainak vesszejéből, megemésztette gyümölcsét,
és nem volt többé benne hatalmas vessző, uralkodásra való
pálca. Gyászdal az, lett is gyászdallá.

20 És volt a hetedik évben, az ötödik hóban, a hónap
tizedikén jöttek férfiak Izrael vénei közül, hogy megkérdezzék az
Örökkévalót; és ültek előttem. **2** És lett hozzám az Örökkévaló
igéje, mondván: **3** Ember fia, beszélj Izrael véneivel és szólj
hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló, engem megkérdezni
jöttök-e? Ahogy élek, nem kérdeztetem meg magamat általatok,
úgymond az Úr, az Örökkévaló. **4** Ítélni akarod-e őket, ítélni
akarod, ember fia? Őseik utálatosságait tudasd velük! **5**
És szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló. Amely
napon kiválasztottam Izraelt, fölemeltem kezemet Jákob háza
magzatának és megismertettem magamat velük Egyiptom
országában; fölemeltem kezemet nekik, mondván: Én vagyok az
Örökkévaló, a ti Istentek! **6** Azon napon fölemelem kezemet nekik,
hogy kivezetem őket Egyiptom országából azon országba, melyet
kikémleltem számukra, tejjel és mézzel folyót; dísze az mind az
országoknak. **7** És szóltam hozzájuk: Kiki szemeinek undokságait
dobjátok el és Egyiptom bálványain ne tisztátalanítsátok meg
magatokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek. **8** De
engedetlenkedtek irántam és nem akartak rám hallgatni, ki-ki
szemeik undokságait nem dobták el és Egyiptom bálványait nem
hagyták el; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk hevemet, hogy
elvégezzem rajtuk haragomat Egyiptom országa közepében. **9**
De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségteleníttessék
a nemzetek szeme láttára, amelyek között voltak, amelyeknek
szeme láttára megismertettem magamat velük, hogy kivezessem
Egyiptom országából. **10** És kivezettem őket Egyiptom országából
és elvittem őket a pusztába. **11** És adtam nekik törvényeimet és
rendeletemeit tudattam velük, amelyeket megtesz az ember,
hogy éljen általuk. **12** És szombatjaimat is adtam nekik, hogy

jelül legyenek köztem és köztük, hogy megtudják, hogy én az
Örökkévaló szentelem meg őket. **13** De engedetlenkedett irántam
Izrael háza a pusztában, törvényeim szerint nem jártak és
rendeleteimet megvetették, amelyeket megtesz az ember, hogy
éljen általuk, és szombatjaimat megszentségtelenítették nagyon;
mondtam tehát, hogy kiontom rájuk hevemet a pusztában, hogy
megsemmisítsem őket. **14** De tettem nevem kedvéért, hogy
az meg ne szentségteleníttessék a nemzetek szeme láttára,
amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. **15** Föl is emeltem
nekik kezemet a pusztában, hogy nem viszem be őket azon
országba, melyet adtam, tejjel és mézzel folyót, dísze az mind az
országoknak; **16** mivel rendeleteimet megvetették és törvényeim
szerint nem jártak és szombatjaimat megszentségtelenítették,
mert bálványaik után jár a szívük. **17** De sajnálkozott rajtuk
a szemem, hogy meg ne rontsam őket és nem tettem velük
végpusztítást a pusztában. **18** Erre szóltam fiaikhoz a pusztában:
Atyáitok törvényei szerint ne járjatok és rendeleteiket ne őrizzétek
meg és bálványaikon ne tisztátalanítsátok meg magatokat; **19** én
vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, törvényeim szerint járjatok,
és rendeleteimet őrizzétek meg és tegyétek meg azokat; **20** és
szombatjaimat szenteljétek meg, hogy jelül legyenek köztem és
köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti
Istentek. **21** De engedetlenkedtek irántam a fiúk, törvényeim
szerint nem jártak és rendeleteimet nem őrizték meg, hogy
megtegyék azokat, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen
általuk, szombatjaimat megszentségtelenítették; mondtam tehát,
hogy kiontom rájuk hevemet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat
a pusztában. **22** De visszavontam kezemet és tettem nevem
kedvéért, hogy az meg ne szentségteleníttessék a nemzetek

szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. **23**
Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy elszélesztem a
nemzetek között és elszórom őket az országokban; **24** mivel
rendeleteimet nem tették meg és törvényeimet megvetették
és szombatjaimat megszentségtelenítették és atyáik bálványai
után voltak a szemeik. **25** Adtam is nekik törvényeket, melyek
nem jók, és rendeleteket, amelyek által nem élnek. **26**
És megtisztátalanítottam őket adományaikkal, azzal, hogy
tűzön átvitték az anyaméhnek minden megnyitóját, azért hogy
elpusztítsam őket, azért hogy megtudják, hogy én vagyok az
Örökkévaló. **27** Azért beszélj Izrael házához, ember fia, és
szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, továbbá ezzel
káromoltak engem őseitek, midőn hűtlenséggel hűtlenkedtek
ellenem: **28** bevittem őket az országba, amelyről fölemeltem
kezemet, hogy nekik adom, és láttak minden magas dombot és
minden sűrű lombú fát, ott áldozták vágóáldozataikat és letették
ott bosszantó áldozatukat és bemutatták ott kellemes illataikat és
kiöntötték ott öntőáldozatjaikat. **29** És szóltam hozzájuk: Mi az a
magaslat, ahol ti vagytok a bemenők? És elnevezték magaslatnak
mind e mai napig. **30** Azért szólj Izrael házához: Így szól az Úr,
az Örökkévaló, vajon őseitek módjára ti megtisztátalanítjátok
magatokat és undokságaik után ti paráználkodtok, **31** és
azzal, hogy bemutatjátok adományaitokat és azzal, hogy tűzön
át viszitek gyermekeiteket, ti megtisztátalanítjátok magatokat
mind a ti bálványaitokon mindmáig: és én megkérdeztessem-
e magamat általatok, Izrael háza? Ahogy élek, úgymond az
Úr, az Örökkévaló, nem kérdeztetem meg magamat általatok!
32 Ami pedig lelketekben támad, az nem lesz meg, az amit ti
mondtok: olyanok legyünk, mint a nemzetek, mint az országok

nemzetségei, szolgálva fát és követ. **33** Ahogy élek, úgymond az
Úr, az Örökkévaló, bizony erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott
hévvel fogok rajtatok uralkodni. **34** Majd kivezetlek benneteket a
népek közül és összegyűjtelek benneteket azon országokból,
amelyekbe elszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott
hévvel. **35** És elviszlek benneteket a népek pusztájába és ítéletre
szállok ott veletek színről-színre; **36** amint ítéletre szálltam
őseitekkel Egyiptom országa pusztájában, úgy fogok ítéletre
szállni veletek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **37** És elvezetlek
benneteket a vessző alatt és behozlak benneteket a szövetség
kötelékébe; **38** és kiválogatom közületek a fellázadókat es
tőlem elpártolókat, tartózkodásuk országából kivezetem őket,
de Izrael földjére nem jönnek be; és megtudjátok, hogy én
vagyok az Örökkévaló. **39** Ti pedig, Izrael háza, így szól
az Úr, az Örökkévaló: ki-ki bálványait, menjetek, szolgáljátok
azután is, ha nem akartok rám hallgatni; de az én szent
nevemet többé meg ne szentségtelenítsétek adományaitokkal
és bálványaitokkal. **40** Mert az én szent hegyemen, Izrael
magasságos hegyén, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ott fog
engem szolgálni Izrael egész háza, mindnyája, az országban;
ott fogom őket kedvelni és ott fogom követelni adományaitokat
és ajándékaitok zsengéjét, mind a szentségeitek szerint.
41 Kellemes illat mellett kedvelni foglak benneteket, amikor
kivezetlek a népek közül és összegyűjtelek benneteket az
országokból, amelyekbe elszóródtatok; és szentnek bizonyulok
általatok a nemzetek szeme láttara. **42** És megtudjátok, hogy
én vagyok az Örökkévaló, amikor beviszlek benneteket Izrael
földjére, azon országba, melyről fölemeltem kezemet, hogy
őseiteknek, adom. **43** És meg fogtok emlékezni ott az útjaitokról

és mind a cselekedeteitekről, amelyek által megtisztátalanultatok;
és meg fogtok undorodni önmagatoktól mind a gonoszságaitok
miatt, amelyeket elkövettetek. **44** És megtudjátok, hogy én
vagyok az Örökkévaló, amikor eljárok veletek nevem kedvéért,
nem a ti rossz útjaitok szerint és romlott cselekedeteitek szerint,
Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **45** És lett hozzám
az Örökkévaló igéje, mondván: **46** Ember fia, fordítsd arcodat
dél felé, szónokolj a déli tájék felől és prófétálj a mezőnek
erdejéről a délvidéken. **47** És mondd a délvidék erdejének:
halljad az Örökkévaló igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme
én tüzet gyújtok benned, és az megemészt benned minden
viruló fát és minden száradt fát, nem alszik el, lobogó lángot, és
megégettetik általa minden arc délvidéktől északig. **48** És látni
fogja minden halandó, hogy én az Örökkévaló gyújtottam meg,
nem fog elaludni. **49** És mondtam: Jaj Uram, Örökkévaló, ők azt
mondják rólam: hiszen ő példázatokat mondogat!

21 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje, mondván: **2** Ember
fia, fordítsd arcodat Jeruzsálem felé és szónokolj a szentélyek
felől és prófétálj Izrael földjéről. **3** És mondd Izrael földjének:
Így szól az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, kihúzom
kardomat hüvelyéből, hogy kiirtsak belőled igazat és gonoszt.
4 Mivelhogy kiirtok belőled igazat és gonoszt, azért kimegyen
kardom hüvelyéből minden halandó ellen délvidéktől északig. **5**
És megtudja minden halandó, hogy én az Örökkévaló húztam ki
kardomat hüvelyéből, nem tér többé vissza. **6** Te pedig, ember
fia, nyögj megtört derékkal, és keserűséggel nyögj szemük
láttára. **7** És lesz, midőn szólnak hozzád, miért nyögsz te?
mondjad: a hír miatt, mert jön, hogy megolvad minden szív
és ellankadnak mind a kezek és eltompul minden szellem és

mind a térdek vízként folynak szét; íme jön és megtörténik,
úgymond az Úr, az Örökkévaló. **8** És lett hozzám az Örökkévaló
igéje, mondván: **9** Ember fia, prófétálj és szólj! Így szól az Úr:
Mondjad: kard, kard megélesíttetett és megcsiszoltatott; **10**
azért hogy mészárlást végezzen, élesíttetett meg, azért, hogy
villogása legyen, csiszoltatott meg. Avagy örvendjünk? Fiamnak
vesszeje az, megvet minden fát. **11** Adta azt csiszolásra, hogy
marokba fogják; az a kard megélesíttetett és az csiszoltatott
meg, hogy az öldöklőnek kezébe adják. **12** Kiálts és jajgass,
ember fia, mert az fordul népem ellen, az Izraelnek minden
fejedelmei ellen; a kardnak kiszolgáltatva lesznek népemmel
együtt, azért üss a csípőre! **13** Mert kipróbáltatott: Hát micsoda,
ha nem lesz is megvető vessző, úgymond az Úr, az Örökkévaló.
14 Te pedig, ember fia, prófétálj és csapj tenyeret tenyérhez:
kétszeres lesz a kard, háromszoros, megölteknek kardja, az
a nagy megölöttnek kardja, mely környékezi őket. **15** Azért
hogy szív csüggedjen és sokan legyenek az elbotlottak, minden
kapuik ellen intéztem a kardnak suhintását; ha el van készítve
villogásra, kicsiszolva mészárlásra. **16** Rázkódjál ki, tarts jobbra,
fordulj meg, tarts jobbra, ahova rendelve van az éled! **17** És én is
tenyeremet csapom tenyeremhez, lecsillapítom hevemet; én az
Örökkévaló beszéltem. **18** És lett hozzám az Örökkévaló igéje,
mondván: **19** Te pedig, ember fia, csinálj magadnak két utat,
ahol jönni fog Bábel királyának kardja, egy országból induljon
ki mind a kettő; és helyet szemelj ki, a városba vivő út elején
szemeld ki. **20** Utat csinálj, ahol jönni fog a kard Ammón fiainak
Rabbája ellen, meg az erősített Jeruzsálemben levö Jehúda
ellen. **21** Mert ott állt Bábel királya a váló úton, a két útnak
elején, hogy jóslást tegyen: rázta a nyilakat, megkérdezte a

teráfímot, megnézte a májat. **22** Jobbjáról volt a Jeruzsálemnek
szóló jóslat, hogy elhelyezzen kosokat, hogy megnyissa száját
ölésre, hogy fölemelje hangját riadásra, hogy elhelyezzen
kosokat a kapuk ellen, hogy fölhányjon töltést, hogy építsen
ostromtornyokat. **23** És olyan lesz nekik, mint hamis jóslat az ő
szemükben, hisz hétszeres esküik vannak; holott ő emlékezetbe
hozza a bűnt, hogy megfogassanak. **24** Azért így szól az Úr,
az Örökkévaló: Mivel emlékezetbe hozzátok bűnötöket, amikor
feltárulnak bűntetteitek, úgy hogy meglátszanak vétkeitek mind a
ti cselekedeteitekben, mivel emlékezetbe juttok, kézzel fogattok
meg. **25** Te pedig, gonosz megölni való, Izrael fejedelme, akinek
eljött a napja, a végbűn idején. **26** Így szól az Úr, az Örökkévaló:
Vesd le a süveget, tedd le a koronát! Ez nem marad ez. Az
alacsonyt magassá teszik, a magasat pedig alacsonnyá! **27**
Rommá, rommá, rommá teszem, ez sem lesz meg, míg nem
jön az, akié az ítélet és neki adom. **28** Te pedig, ember fia,
prófétálj és mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló Ammón fiairól
és gyalázásukról; mondjad: kard, kard, kivonva, mészárlásra
csiszolva, pusztításra, hogy villogása legyen; **29** amikor neked
hamisat láttak, amikor neked hazugságot jósoltak, hogy tesznek
téged gonosz megölni valók nyakára, akiknek eljött a napjuk,
a végbűn idején: **30** visszateszik a hüvelyébe! Amely helyen
teremtettél, eredeted országában ítéllek téged. **31** Kiontom rád
haragomat, indulatom tüzét szítom ellened és adlak téged tüzes
emberek, rontó kovácsok kezébe. **32** A tűznek leszel eledelül,
véred az ország közepén lesz, nem jutsz emlékezetbe; mert én
az Örökkévaló beszéltem.

22 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** És te
ember fia, ítélni akarod-e, ítélni akarod-e a vérontás városát?

Tudasd hát vele mind az utálatosságait. **3** És mondjad: Így
szól az Úr, az Örökkévaló. Város, mely vért ont a maga
közepén, hogy eljöjjön ideje, és bálványokat készített a
területén, hogy megtisztátalanuljon. **4** Véred által, amelyet
ontottál, bűnbe estél és bálványaid által, melyeket készítettél,
megtisztátalanultál; így közel hoztad napjaidat és eljutottál
éveidhez; azért tettelek gyalázattá a nemzeteknek és csúfolássá
mind az országoknak. **5** A közel levők és a tőled távol
levők csúfot űznek majd veled, tisztátalan nevű te, nagy
zűrzavarú! **6** Íme, Izrael fejedelmei, ki-ki karja szerint voltak
te benned, hogy vért ontsanak; **7** atyát és anyát gyaláztak
benned, a jövevénnyel erőszakosan bántak közepetted, árvát és
özvegyet sanyargattak benned; **8** szentségeimet megvetetted,
szombatjaimat megszentségtelenítetted; **9** rágalmazó emberek
voltak benned, hogy vért ontsanak; a hegyeken ettek benned,
fajtalanságot követtek el közepetted; **10** az atyának szemérmét
fölfedték benned, a tisztulásban levő tisztátalan nőt meggyalázták
benned; **11** ki-ki felebarátjának nejével utálatosságot cselekedett,
ki-ki menyét megfertőztette fajtalansággal és ki-ki nővérét,
atyjának leányát meggyalázta benned; **12** megvesztegetést
fogadtak el benned, hogy vért ontsanak, kamatot és többletet
vettél és nyerészkedtél felebarátaidon fosztogatással, rólam
pedig elfelejtkeztél, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **13** Íme
hát összecsapom tenyeremet a te nyerészkedésed miatt,
melyet elkövettél, és vérontásod miatt, mely közepetted volt.
14 Állhatatos lesz-e szíved, avagy erősek lesznek-e kezeid
azon napokon, midőn elbánok veled? Én az Örökkévaló
beszéltem és megteszem. **15** Elszélesztelek téged a nemzetek
közé és elszórlak az országokban, és végkép elveszem tőled

tisztátalanságodat; **16** és megszentségtelenítve leszel önmagad
által a nemzetek szeme láttára, és megtudod, hogy én vagyok az
Örökkévaló. **17** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:
18 Ember fia, lett nekem Irrael háza salakká, mindnyájan réz és
ón és vas és ólom a kohó közepette, ezüstsalakká lettek. **19**
Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel mindnyájatok salakká
lettetek, azért íme én összegyűjtelek benneteket Jeruzsálem
közepébe; **20** amint összegyűjtenek ezüstöt és rezet és vasat
és ólmot és ónt a kohó közepébe, hogy tüzet szítsanak rá,
hogy megolvasszák, úgy foglak összegyűjteni haragomban
és hevemben; beteszlek és megolvasztlak benneteket. **21**
Egybehozlak benneteket, és szítom rátok indulatom tüzét, hogy
megolvadjatok közepette. **22** Valamint megolvad az ezüst a
kohóban, úgy fogtok ti megolvasztatni benne; és megtudjátok,
hogy én, az Örökkévaló ontottam rátok hevemet. **23** És lett
hozzám az Örökkévalónak igéje, mondván: **24** Ember fia, mondd
neki: te meg nem tisztított ország vagy, melynek nem jutott
eső a harag napján. **25** Prófétáinak összeesküvése van benne;
olyanok, mint ragadmányt ragadozó, ordító oroszlán: lelkeket
faltak, gazdagságot és drágaságot vesznek maguknak, özvegyeit
szaporították közepette. **26** Papjai erőszakoskodtak tanomon és
megszentségtelenítették szentségeimet, szent és nem-szent
között nem tettek különbséget, a tiszta és tisztátalan közti
különbséget nem ismertették meg; szombatjaimtól elrejtették
szemeiket, úgy, hogy megszentségteleníttettem közöttük.
27 Nagyjai őbenne olyanok, mint a ragadmányt ragadozó
farkasok, vért ontanak, lelkeket semmisítenek meg, azért, hogy
nyerészkedést űzzenek. **28** Prófétái pedig mázzal vakoltak nekik,
hamisat látva és hazugságot jósolva nekik, azt mondva: így szól

az Úr, az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem beszélt. **29** Az
ország népe fosztogatást művelt és rablást követett el, szegényt
és szűkölködőt zaklattak s a jövevényt fosztogatták, jog ellenére.
30 És kerestem közülük valakit, aki falat vonna és a résben
állna előttem az országért, hogy el ne pusztítsam, de nem
találtam. **31** Kiontottam tehát rájuk haragomat, indulatom tüzével
megsemmisítettem őket, útjukat fejükre hárítottam, úgymond az
Úr, az Örökkévaló.

23 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia,
volt két asszony, egy anyának leányai. **3** És paráználkodtak
Egyiptomban, ifjúkorukban paráználkodtak ott nyomkodták
emlőiket, ott szorítgatták szűz mellüket. **4** Neveik pedig: Ohola
az idősebbik, Oholíba a nővére; enyéim lettek és szültek fiakat
és leányokat. És neveik: Sómrón Ohola és Jeruzsálem Oholiba.
5 És paráználkodott Ohola mellettem és gerjedezett szeretői
iránt, az Assúrbeliek, a harcosok iránt; **6** kék bíborba öltözöttek,
helytartók és kormányzók, kívánatos ifjak, mindannyian lovasok,
lovakon nyargalók. **7** És odaadta paráználkodását nekik, kik
valamennyien Assúr válogatott fiai: és mindazokkal, akik iránt
gerjedezett, mind a bálványaikkal megtisztátalanodott. **8** De
Egyiptombeli paráználkodását nem hagyta abban, mert vele
háltak ifjú korában és szorítgatták szűz mellét és ráöntötték
paráználkodásukat. **9** Azért szeretőinek kezébe adtam őt, Assúr
fiainak kezébe, akik iránt gerjedezett. **10** Ők felfedték szemérmét,
fiait és leányait elvették, őt magát pedig karddal ölték meg;
példává lett az asszonyoknak és büntetést végeztek rajta. **11**
Látta ezt Oholiba nővére és romlottabban űzte gerjedezését
nála és paráználkodását nővére paráznaságánál. **12** Assúr
fiai iránt gerjedezett: helytartók, kormányzók, harcosok, teljes

díszbe öltözöttek; lovasok, lovakon nyargalók, kívánatos ifjak
valamennyien. **13** És láttam, hogy megtisztátlanúlt: egy útja
van mindkettejüknek. **14** De még hozzátett paráználkodásához:
látott a falra rajzolt férfiakat, kaldeusok; képeit, vörös festékkel
megrajzolva; **15** övkötők a derekukon lelógó süvegek a fejükön,
látásra vitézek valamennyien, Bábel fiainak hasonlóságára,
Kaszdím a szülőföldjük: **16** és gerjedezett irántuk szemeinek
látására, és küldött hozzájuk követeket Kaszdímba. **17** És
eljöttek hozzá Bábel fiai szerelmes hálásra és megfertőztették őt
paráználkodásukkal, s megtisztátalanult általuk, és elszakadt
tőlük a lelke. **18** S midőn feltárta paráználkodását és felfedte
szemérmét, elszakadt tőle a lelkem, amint elszakadt volt lelkem a
nővérétől. **19** És gyarapította paráználkodását, megemlékezvén
ifjúkorának napjáról, midőn paráználkodott Egyiptom országában.
20 És gerjedezett ágyasai iránt, akiknek szamártest a testük és
lovak ömlése az ömlésük. **21** Gondoltál ifjúkorod fajtalanságára,
midőn az Egyiptombeliek szorítgatták melledet ifjúkorod emlői
kedvéért. **22** Azért, Oholíba, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme
én fölserkentem ellened szeretőidet, azokat, akiktől elszakadt
lelked és rád hozom őket mindenfelől. **23** Bábel fiait és mind a
kaldeusokat, Pekód és Sóa és Kóa, mind az Assúr fiai ő velük;
kívánatos ifjak, helytartók és kormányzók mindannyian, vitézek
és hivatottak, lovakon nyargalók mindnyájan. **24** És ellened
jönnek tömegben, szekérrel s kerékkel és népek gyülekezetével,
vérttel, pajzzsal és sisakkal megszállnak téged köröskörül; és
eléjük teszem az ítéletet, hogy ítéljenek téged ítéletük szerint.
25 És végzem rajtad buzgalmamat és elbánnak veled haraggal:
orrodat és füleidet eltávolítják és maradékod kard által fog
elesni, ők el fogják venni fiaidat és leányaidat, és maradékod

tűzben emésztetik föl. **26** És levetik rólad ruháidat és elveszik
pompás holmidat. **27** És eltűntetem belőled fajtalanságodat
és az Egyiptom országából való paráználkodásodat és nem
fogod fölemelni hozzájuk szemeidet és Egyiptomról nem
fogsz megemlékezni többé. **28** Mert így szól az Úr, az
Örökkévaló: íme én adlak téged azok kezébe, kiket gyűlölsz,
azok kezébe, akiktől elszakadt a lelked. **29** És elbánnak veled
gyűlölettel és elveszik minden szerzeményedet és ott hagynak
meztelenül és mezítelenül, és fel fog tárulni a te parázna
szemérmed, fajtalanságod és paráználkodásod. **30** Ezeket teszik
veled, mivelhogy paráználkodtál nemzetek után, azért, hogy
megtisztátlanultál bálványaikon. **31** Nővérednek útján jártál,
adom tehát az ő serlegét a kezedbe. **32** Így szól az Úr, az
Örökkévaló: Nővéred serlegét fogod inni, a mélyet és széleset
– ez nevetségül és gúnyul lesz – a sokat magában foglalót -
33 részegséggel és bánattal fogsz megtelni – a pusztulás és
pusztaság serlegét, Sómrón nővérednek a serlegét. **34** Megiszod
azt és kiszívod és cserepeit lerágod és emlőidet megtéped; mert
én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **35** Azért így
szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy megfeledkeztél rólam és
hátad mögé vetettél engem, viseld tehát te is fajtalanságodat
és paráználkodásodat. **36** És szólt hozzám az Örökkévaló:
Ember fia, akarod-e ítélni Oholát és Oholíbát? Hát mondd meg
nekik utálatosságaikat! **37** Hogy házasságot törtek és vér van
kezeiken, bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, akiket
nekem szültek, tűzön vezették át nekik eledelül. **38** Továbbá ezt
tették velem: megfertőztették szentélyemet azon a napon, és
szombatjaimat megszentségtelenítették. **39** S amikor levágták
fiaikat bálványaiknak, azon napon bementek szentélyembe, hogy

megszentségtelenítsék; íme így cselekedtek az én házamban.
40 Sőt hogy küldtek messziről jövő emberekhez, akikhez követ
küldetik, és íme eljönnek, akiknek kedvéért megmosdottál,
kendőzted szemeidet és díszítetted magadat dísszel; **41** És
pompás ágyra ültél, s előtte terített asztal, és tömjénemet és
olajamat tetted rája; **42** És jókedvű tömegnek zaja benne, és
az emberek sokaságából való férfiakhoz hozatnak részegesek
a pusztából, és karpereczeket tettek kezeikre és pompás
oronát a fejeikre. **43** És azt mondtam a házasságtörésben
elnyüttről: Most majd paráználkodnak paráználkodása szerint,
meg ő is. **44** Bementek hozzá, a mint bemennek parázna
asszonyhoz; úgy mentek be Oholához és Oholíbához, a fajtalan
asszonyokhoz. **45** De igaz emberek – azok fogják őket ítélni, a
mint ítélnek házasságtörőket és a mint ítélnek vérontónőket,
mert házasságtörők ők és vér van kezeiken. **46** Mert így szól
az Úr, az Örökkévaló: Hozzanak rájuk gyülekezetet és tegyék
őket iszonyattá és prédává. **47** És hajítson reájuk a gyülekezet
követ és vágják őket szét kardjaikkal; fiaikat és leányaikat öljék
meg, és házaikat égessék el tűzben. **48** És megszüntetem a
fajtalanságot az országból, és okulni fognak mind az asszonyok
és nem fognak cselekedni a ti fajtalanságtok szerint. **49** És
reátok teszik fajtalanságtokat és a bálványokkal való vétkeiteket
viselni fogjátok; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az
Örökkévaló.

24 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje a kilencedik évben,
a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, mondván: **2** Ember fia,
írd fel rnagadnak a napnak nevét, épen ezt a napot. Rávetette
magát Bábel királya Jeruzsálemre épen ezen a napon. **3** És
mondj az engedetlenség házának példázatot és szólj hozzájuk:

Így szól az Úr, az Örökkévaló: tedd föl a fazekat, tedd föl és tölts
vizet is bele; **4** Gyűjtsd beléje a darabjait, minden jó darabot,
combot és lapockát, a csontok javával töltsd meg; **5** A juhok javát
vedd és sorba rakd a csontokat alája, forralva forrald fel, meg is
főljenek benne csontjai. **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló:
Jaj, te vérontás városa, fazék, melyen rajta van rozsdája és
rozsdája nem távozott belőle; darabról darabra szed ki, nem
esett reá sors. **7** Mert vére volt közepében, száraz sziklára
tette; nem öntötte a földre, hogy port borítana reája. **8** Harag
fölkeltésére, bosszú megindítására adtam vérét száraz sziklára,
hogy be ne boríttassék. **9** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló:
jaj te vérontás városa, én is nagygyá teszem a máglyát. **10**
Szaporítsák a fát, meggyújtják a tüzet, egészen megfőzik a húst,
fölkeverik a levet és a csontok izzódjanak. **11** És állítsd üresen
a parázsra, hogy megmelegedjék és izzódjék az érce, hogy
megolvadjon benne tisztátalansága, eltűnjék a rozsdája. **12**
Bajlódásokat kifárasztott, de nem távozik belőle a sok rozsdája;
tűzbe a rozsdája. **13** Tisztátalanságodban fajtalanság van.
Mivel tisztítgattalak, de te nem tisztultál meg, tisztátalanságodtól
nem fogsz többé megtisztulni, mígnem lecsillapítom rajtad
hevemet. **14** Én az Örökkévaló beszéltem, megjön és megleszen,
nem tágítok, nem sajnálkozom és nem gondolom meg; útjaid
és cselekedeteid szerint ítélnek téged, úgymond az Úr, az
Örökkévaló. **15** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:
16 Ember fia, íme én elveszem tőled szemed gyönyörűségét
csapás által; ne tarts gyászt, ne sírj, ne folyjon könnyed; **17**
Csendesen nyögj, holtakért való gyászt ne tégy, fejdíszedet kösd
fel magadra és sarúidat tedd rá a lábaidra; ne burkolózz be
bajuszig és az emberek kenyerét ne egyed. **18** Beszéltem a

néphez reggel, és este meghalt a feleségem; és cselekedtem
reggel, a mint megparancsoltatott nekem. **19** És szólt hozzám a
nép: Nem mondanád meg nekünk, mit jelent ez nekünk, hogy
így cselekszel? **20** És szóltam hozzájuk: Az Örökkévaló igéje lett
hozzám, mondván: **21** Mondd Izráél házának, így szól az Úr, az
Örökkévaló: íme én megszentségtelenítem szentélyemet, erős
büszkeségteket, a mi szemeteknek gyönyörű és a min lelketek
könyörül; fiaitok pedig és leányaitok, a kiket ott hagytatok,
kard által fognak elesni. **22** És majd cselekesztek, a mint én
cselekedtem: bajuszig nem fogtok beburkolózni és az emberek
kenyerét nem fogjátok enni; **23** díszetek a fejeiteken, sarúitok
a lábaitokon, nem fogtok gyászt tartani és nem fogtok sírni;
el fogtok sínyleni bűneitekben és sóhajtoztok egyik a másika
felé. **24** És lesz nektek Jechezkél csodajelül: mind a szerint a
mint ő cselekedett, úgy fogtok ti cselekedni; amikor megjön,
megtudjátok, hogy én vagy ok az Úr, az Örökkévaló. **25** Te pedig,
ember fia, nemde, a mely napon elveszem tőlük erősségüket,
dicsőséges örömüket, azt a mi szemeiknek gyönyörű és mire
vágyódik a lelkük, fiaikat és leányaikat - **26** azon napon el fog
jönni hozzád a menekülő, hogy hírt hallasson a fülekkel. **27**
Azon a napon megnyílik szájad a menekülővel és beszélni fogsz
és nem fogsz többé elnémulni; és leszel nekik csodajelül, hogy
megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

25 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember
fia, fordítsd arczodat Ammón fiai felé és prófétálj róluk; **3** és
mondjad Ammón fiainak: halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak
igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel azt mondtad: Hah!
szentélyemről, hogy megszentségteleníttetett és Izraél földjéről,
hogy elpusztíttatott és Jehúda házáról, hogy számkivetésbe

mentek – **4** azért, íme én örökségül adlak a Kelet fiainak és
elhelyezik benned telepeiket és beléd teszik hajlékaikat; ők
eszik majd meg gyümölcsödet és ők isszák meg tejedet. **5** És
teszem Rabbát tevék tanyájává és Ammónt juhok heverőjévé;
és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **6** Mert így
szól az Úr, az Örökkévaló, mivel összecsaptad kezedet és
toppantottál lábaddal és örültél egész megvetéssel a lelkedben,
Izrael földje fölött - **7** azért, íme én kinyújtom reád kezemet
és prédául adlak a nemzeteknek, kiírtlak a népek közül és
elveszítlek az országokból; megsemmisítlek, hogy megtudjad,
hogy én vagyok az Örökkévaló. **8** Így szól az Úr, az Örökkévaló:
mivel azt mondja Móáb meg Széir, íme olyan, mint a nemzetek
mind, Jehúda háza - **9** azért íme megnyitom Móáb oldalát
a városok felől, városai felől mindenünnen: Bét Hajjesimót
országának díszét, Báal Meónt és Kirjátájimot. **10** Kelet fiainak,
Ammónnal együtt, adom őt örökségül, hogy ne említtessék
Ammón a nemzetek között. **11** Móábon pedig büntetést végzek,
hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **12** Így szól
az Úr, az Örökkévaló: mivel Edóm bosszúállással cselekedett
Jehúda háza ellen, bűnre bűnt követtek el és bosszút álltak
rajtuk - **13** azért így szól az Úr, az Örökkévaló: kinyújtom
kezemet Edómra és kiírtok belőle embert és állatot; rommá
teszem Témán felől és Dedánig kard által fognak elesni. **14**
És adom az Edómon való bosszúmat Izraél népem kezébe, és
elbánnak Edómmal haragom és hevem szerint; és megismerik
bosszúmat, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** Így szól az
Úr, az Örökkévaló: mivel a filiszteusok bosszúval cselekedtek
és bosszút álltak, megvetéssel a lélekben, pusztítással, örök
gyűlölséggel **16** azért így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én

kinyújtom kezemet a filiszteusokra és kiirtom a kerteiteket és
megsemmisítem a tenger partjának maradékát. 17 És végzek
rajtuk nagy megtorlásokat, haragnak fenyítéseivel; és megtudják,
hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn bosszúmat végzem el
rajtuk.

26 És volt a tizenegyedik évben, a hónap elsején, lett hozzám
az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, mivelhogy azt
mondta Czór Jeruzsálemről: ha! meg van törve a népek kapuja,
én hozzám került át; hadd telek meg, ő leromboltatott - 3
azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok Czór:
fölvezetek ellened sok: nemzetet, valamint fölveti a tenger az ő
hullámait: 4 és elpusztítják Czór falait és lerombolják tornyait
és elsöpröm a porát róla és száraz sziklává teszem. 5 Hálók
kiterítő helyévé lesz a tenger közepén, mert én beszéltem,
úgymond az Úr, az Örökkévaló, és prédául lesz a nemzeteknek.
6 Leányai pedig, kik a mezön vannak, karddal fognak megöletni;
és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 Mert így szól az
Úr, az Örökkévaló: íme én elhozom Czór ellen Nebúkadrecczárt,
Bábel királyát északról, a királyok királyát, lóval és szekérhaddal,
lovasokkal és gyülekezettel és sok néppel. 8 Leányaidat a
mezőn karddal fogja megölni és elhelyez ellened ostromtornyokat
és fölhány ellened töltést és fölállít ellened paizstetőt. 9 És
faltörőjének lökését intézi falaid ellen és tornyaidat lerontja
kardjaival. 10 Lovainak tömegétől elborít a poruk, lovasnak
és keréknek és szekereknek zajától megrendülnek falaid,
a mikor bevonul kapuidba, a mint bevonulnak ostrommal
bevett városba. 11 Lovainak patáival összetapossa, mind az
utczáidat, népedet karddal öli meg és hatalmas szobraid földre
dőlnek. 12 És zsákmányul ejtik gazdagságodat és prédául

viszik árúidat, lerombolják falaidat és gyönyörűséges házaidat
lerontják: köveidet pedig és fáidat és porodat vízbe vetik. **13** És
megszüntetem dalaid zúgását, és hárfáid hangja nem hallatszik
többé. **14** És teszlek száraz sziklává, hálók kiterítő helye léssz,
nem fogsz többé felépíttetni; mert én az Örökkévaló beszéltem,
úgyrnond az Úr, az Örökkévaló. **15** Így szól az Úr, az Örökkévaló
Czórnak: Nemde bukásod zajától, a mikor nyögnek az elesettek,
midőn öldöklés végeztetik közepetted, megrendülnek a szigetek.
16 És leszállanak trónjaikról mind a tenger fejedelmei, leteszik
köpenyeiket és hímes ruháikat levetik, remegést öltenek, a
földre ülnek, minden pillanatban megremegnek és eliszonyodnak
rajtad. **17** És hangoztatnak fölötted gyászdalt és mondják neked:
Mint vesztél el, ki népesedtél a tengerektől, földicsért város,
mely erős volt a tengerben, ő meg lakói, kik rátették rettegésüket
minden lakóira. **18** Most megremegnek a szigetek bukásod
napján, és megrémülnek a tengerben levő szigetek a te véged
miatt. **19** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn lerombolt
várossá teszlek, olyanná, mint azon városok, melyek nincsenek
lakva, midőn felhozom rád a tenger árját és elborítanak téged a
nagy vizek: **20** akkor leszállítlak a gödörbe szállókhoz, az őskor
népéhez és lakatlak a mélységek országában, őskor óta való
romok gyanánt a gödörbe szállókkal, azért hogy ne légy lakva
és díszt ne adjál az élők országában. **21** Rémületté teszlek és
nem vagy többé; kerestetni fogsz, de nem fogsz találtatni többé
soha, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

27 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Te pedig,
ember fia, hangoztass Czór fölött gyászdalt, **3** és mondjad
Czórnak, mely a tenger bejáratainál lakik, mely a népekkel
kereskedik sok sziget felé: Így szól az Úr, az Örökkévaló! Czór,

te azt mondtad: én tökéletes szépségű vagyok. **4** A tengernek
szívében vannak határaid, építőid tökéletessé tették szépségedet.
5 Szenír cziprusaiból építették neked mind a bordáidat, czédrust
vettek a Libanonból, hogy árboczot készítsenek reád. **6**
Básán terebinthusaiból készítették evezőidet; padozatodat
elefántcsonttal készítették fenyőkből a Kittímbeliek szigeteiről. **7**
Bysszus hímes szövettel Egyiptomból volt a vitorlád, hogy neked
zászlóul legyen; kék bíbor és piros bíbor Elísa szigeteiről volt a
takaród. **8** Czídón és Arvád lakói voltak evezőseid; bölcseid,
Czór, benned voltak, ők a kormányosaid. **9** Gebál vénei és bölcsei
benned voltak, kijavítói lékeidnek; mind a tenger hajói meg
hajósai benned voltak, hogy vásárt űzzenek veled. **10** Párász
meg Lúd és Pút voltak hadseregedben mint harczosaid, paizsot
és sisakot aggattak reád, ők adták a díszedet. **11** Arvád fiai meg
hadsereged falaidon köröskörül és Gammádiak voltak tornyaidon;
fegyvereiket aggatták falaidra köröskörül, ők tökéletessé tették
szépségedet. **12** Tarsís kereskedik veled mindenféle vagyon
bőségéből; ezüstöt, vasat, ónt és ólmot szolgáltattak mint árúidat.
13 Jáván, Túbál és Mésekh ők a kalmáraid, emberlelkeket és
rézedényeket szolgáltattak, vásárodra. **14** Tógarma házából
valók lovakat, méneket és öszvéreket szolgáltattak mint árúidat.
15 Dedán fiai a te kalmáraid, számos szigetek kezdtől függő
kereskedőid; elefántcsontszarvakat és ébenfát fizettek adóul
neked. **16** Arám kereskedik veled készítményeid bőségéből;
gránátot, bíbort, hímes szövetet, gyolcsot, korált és rubintot
szolgáltattak mint árúidat. **17** Jehúda és Izraél országa –
ők a kalmáraid; Minnítbeli búzát, pannágot, mézet, olajat és
balzsamot szolgáltattak vásárodra. **18** Damaszkus kereskedett
veled készítményeid bőségéért, mindenféle vagyon bőségéből,

Chelbónbeli borral és fehérlő gyapjúval. **19** Vedán és Jáván
fonásokat szállítottak mint árúidat; kovácsolt vas, kasszia és
illatos nád volt vásárodon. **20** Dedán a te kalmárod lovaglásra
való terítő ruhákkal. **21** Arábia és mind a Kédár fejedelmei – ők
a te kezedtől függő kereskedők; juhokkal, kosokkal és bakokkal,
azokkal kereskednek veled. **22** Sábának és Raemának kalmárai
– ők a te kalmáraid; mindenféle kiváló fűszert és mindenféle
drágakövet meg aranyat szolgáltattak mint árúidat. **23** Chárán
és Kanné és Éden, Sábának kalmárai, Assúr, Kilmád a te
kalmáraid; **24** ők a te kalmáraid díszöltözetekkel, kék bíbor
és hímes köpenyekkel és finom szövetek ládáival; kötelekkel
átkötve és sorba téve kerültek kereskedelembe. **25** Tarsishajók a
te karavánjaid vásárodon; megteltél és nagyon meggazdagodtál
a tengerek szívében. **26** Nagy vizekre vittek a te evezőseid, a
keleti szél eltört téged a tengerek szívében. **27** Vagyonod és
árúid, vásárod, hajósaid és kormányosaid, lékeid kijavítói, a veled
vásárt űzők, és mind a benned levő harczosaid a közepetted
levő egész gyülekezeteddel a tengerek szívébe esnek bele
bukásod napján. **28** Kormányosaid jajkiáltásának hangjára
megrendülnek a hullámok. **29** És kiszállanak hajóikból mind
kik az evezőket tartják, a hajósok, mind a tenger kormányosai,
a szárazföldre állnak; **30** és hallatják miattad hangjukat és
keservesen kiáltanak, port tesznek föl a fejükre, hamuban
fetrengenek, **31** és kopaszságot csinálnak maguknak miattad és
zsákokba övezkednek, és sírnak miattad lélek keservével, keserű
gyászolással. **32** És hangoztatnak jajgatásukban gyászdalt
rólad és megsiratnak téged: Ki olyan mint Czór, mint az az
elcsendesült, a tenger közepén! **33** A mikor kijutottak áruid
a tengerekből, sok népet lakattál jól; vagyonod és vásárod

bőségével meggazdagítottad; a föld királyait. **34** Most eltörettél,
ki a tengerekből, a vizek mélységeiben: vásárod és egész
gyülekezeted benned beleestek. **35** Mind a szigetek lakói
eliszonyodtak rajtad és királyaik borzadva borzadtak, remegett
az arczuk. **36** A kereskedők a népek között pisszegtek fölötted,
rémületté lettél és nem vagy többé örökre!

28 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia,
mondd Czór fejedelmének: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel
büszke volt a szíved és azt mondtad isten vagyok, isteneknek
székhelyét lakom a tengerek szívében, holott ember vagy és
nem isten, de olyannak tartod szívedet, mint istenek szíve; **3** íme
bölcsebb vagy Dánielnél, semmi rejtelmes nem volt homályos
előtted. **4** Bölcsességeddel és értelmeddel szereztél magadnak:
gazdagságot és szereztél aranyat és ezüstöt kincstáraidban; **5**
bölcsességed sokaságával kereskedelmed által gyarapítottad
gazdagságodat: és büszke lett a szíved gazdagságod által.
6 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy olyannak
tartod szívedet, mint istene szíve, **7** azért íme én hozok
reád idegeneket, a, nemzetek legerőszakosabbjait, és kirántják
kardjaikat bölcsességed szépsége ellen és megszentségtelenítik
tündöklésedet. **8** A verembe; szállítanak téged és meg fogsz
halni, a mint elesettek; meghalnak a tenger szívében. **9** Vajon
fogod-e mondani megölőd előtt: isten vagyok, holott ember vagy
és nem Isten a gyilkosod kezében. **10** Amint körülmetéletlenek
halnak meg, úgy fogsz meghalni idegenek keze által: mert én
beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **11** És lett hozzám
az Örökkévaló igéje, mondván: **12** Ember fia, hangoztass
gyászdalt Czór királyáról és mondjad neki: Így szól az Úr,
az Örökkévaló: Te megpecsételője a tökéletességnek, teli

bölcsességgel és teljes szépségű, **13** Édenben, Isten kertjében
voltál, mindenféle drágakő volt mennyezeted: ódem, piteda
és jáhalóm, tarsís, sóham és jásfé, zafír, nófekh és bárkat,
meg arany; domborodásaid és nyílásaid műve rajtad volt,
a mely napon teremtettél, készíttettek. **14** Te kérub voltál,
terjeszkedő szárnyú, azzá tettelek, Isten szent hegyén voltál,
tüzes kövek között jártál. **15** Gáncstalan voltál utaidon teremtésed
napjától fogva, míg nem jogtalanság találtatott rajtad. **16**
Kereskedelmed sokasága által megtelt a te belsőd erőszakkal és
vétkeztél; megszentségtelenítettelek tehát, el Isten hegyéről, és
elveszítettelek, szárnyas kerub, tüzes kövek közül. **17** Büszke volt
szíved szépséged által, megrontottad bölcsségedet tündöklésed
miatt, földre vetettelek, királyok elé adtalak, hogy látványuk legyen
rajtad. **18** Bűneid sokasága folytán, kereskedelmed jogtalansága
által megszentségtelenítetted szentélyeidet, tüzet támasztottam
belőled, az emésztett meg téged és hamuvá tettelek a földön,
mind a nézőid szeme láttára. **19** Mind a kik ismernek a népek
közt, eliszonyodtak rajtad, rémületté lettél és nem vagy többé,
örökre! **20** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **21**
Ember fia, fordítsd arczodat Czídon felé és prófétálj felőle. **22** És
mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok,
Czidón, hogy dicsőnek bizonyuljak benned; és megtudják,
hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn büntetést végzek rajta
és megszenteltetem benne. **23** És bocsátok reá dögvészt és
vért az utczáiban és elesnek közepében megöltek, az ellene
köröskörül támadó kard által; és megtudják, hogy én vagyok az
Örökkévaló. **24** És nem lesz többé szúró tüske és fájdító tövis
Izraél háza számára mind a körülöttük levőktől, a kik megvetik
őket; és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló.

25 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn összegyűjtöm Izraél
házát a népek közül, a melyek közt elszéledtek, meg fogok
szenteltetni általuk a nemzetek szemeláttára; és lakni fognak
földjükön, a melyet adtam szolgámnak, Jákóbnak. **26** És laknak
rajta biztonságban, építenek házakat és ültetnek szőlőket és
biztonságban laknak, midőn büntetést végzek mindazokon, kik
őket megvetik a körülöttük levőktől. És megtudják, hogy én
vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük.

29 A tizedik évben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén
lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd
arczodat Fáraó, Egyiptom királya felé és prófétálj felőle és
egész Egyiptom felől. **3** Beszélj és mondjad: Így szól az Úr, az
Örökkévaló: íme én ellened fordulok Fáraó, Egyiptom királya,
nagy szörnyeteg te, mely folyói közepette heverész, a ki azt
mondta: enyém a folyóm, én csináltam azt magamnak. **4** Majd
teszek karikákat állkapcsaidra és odatapasztom folyóidnak halait
pikkelyeidhez; és felhozlak folyóid közepéből meg folyóid minden
halát, mely pikkelyeidhez tapad. **5** És kivetlek a pusztába,
téged és folyóid minden halát; a mező színére hullasz, nem
szednek össze és nem gyűjtenek egybe: a föld vadjának és az
ég madarának adlak eledelül. **6** És megtudják mind az Egyiptom
lakói, hogy én vagyok az Örökkévaló, mivel nádpálczája voltak
Izraél házának. **7** Mikor megfognak téged a kézzel, elroppansz
és elhasítod mindeniküknek vállát, s mikor reád támaszkodnak,
eltörsz és megingatod mindeniküknek derekát. **8** Azért így szól
az Úr, az Örökkévaló: íme én hozok reád kardot és kiirtok
belőled embert és állatot. **9** És Egyiptom országa pusztasággá
és rommá lesz, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló;
mivel azt mondta: a folyó enyém, és én csináltam! **10** Azért íme

én ellened fordulok és folyóid ellen és teszem Egyiptom országát
romokká, pusztaság romjává, sivataggá Migdóltól Szevénéig és
Kús határáig. **11** Nem fog rajta átvonulni ember lába, és állat
lába nem fog rajta átvonulni és nem lesz lakva, negyven évig. **12**
És teszem Egyiptom országát pusztasággá elpusztult országok
közepette, és városai lerombolt városok közepette pusztasággá
lesznek negyven évig; és elszélesztem Egyiptomot a nemzetek
közé és elszórom őket az országokba. **13** Mert így szól az Úr, az
Örökkévaló: Negyven év multán egybegyűjtöm Egyiptomot azon
népek közül, ahová elszéledtek. **14** És visszahozom Egyiptom
foglyait, visszahozom őket Patrósz országába, eredetök földjére,
és lesznek ott alacsony királysággá. **15** A királyságoknál
alacsonyabb lesz és nem emelkedik többé föléje a nemzeteknek;
megfogyasztom őket, hogy ne uralkodjanak a nemzetek felett.
16 És nem lesz többé Izraél háza számára bizalomnak, bűnre
emlékeztetőnek, midőn feléjük fordulnak; és megtudják, hogy
én vagyok az Úr, az Örökkévaló. **17** És volt a huszonhetedik
évben, az első hónapban, a hónap elsején lett hozzám az
Örökkévaló igéje, mondván: **18** Ember fia, Nebúkadrecczár,
Bábel királya, munkáltatta hadseregét nagy munkával Czór ellen,
minden fej megkopasztva és minden váll megtépve, de jutalma
nem volt neki és hadseregének Czórtól, a munkáért, mellyel
munkált ellene. **19** Azért, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme
én odaadom Nebúkadrecczárnak, Bábel királyának, Egyiptom
országát; és elviszi sokaságát és zsákmányolja zsákmányát és
prédálja prédáját, és jutalmul lesz hadseregének. **20** Béréül, a
melyért munkált, odaadom neki Egyiptom országát, azért a mit
számomra cselekedtek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **21** Azon
a napon szarvat sarjasztok Izraél házának, neked pedig adom

szájnak megnyílását közepettük, és megtudják, hogy én vagyok
az Örökkévaló.

30 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia,
prófétálj és mondd: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jajgassatok,
jaj ama nap miatt! **3** Mert közel van a nap, közel van napja az
Örökkévalónak, felhőnek napja, nemzeteknek az ideje lesz. **4** És
kard jön be Egyiptomba és remegés lesz Kúsban, midőn elesnek
megöltek Egyiptomban, és elviszik sokaságát és leromboltatnak
alapjai. **5** Kús és Pút és Lúd és mind a gyülevész nép és
Kúb és a szövetséges ország fiai velük együtt kard által esnek
el. **6** Így szól az Örökkévaló: Elesnek Egyiptom támogatói és
ledől erős büszkesége; Migdóltól Szevénéig kard által esnek
el benne, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **7** És elpusztulva
lesznek elpusztított országok közepette, és városai romba dőlt
városok között lesznek. **8** És megtudják, hogy én vagyok az
Örökkévaló, mikor tüzet vetek Egyiptomra és megtöretnek mind
a segítői. **9** Azon napon követek vonulnak ki tőlem hajókon,
hogy megijesszék a biztonságban levő Kúst, és remegés lesz
közöttük, mint Egyiptom napján, mert íme jön. **10** Így szól
az Úr, az Örökkévaló: Megszüntettem Egyiptom sokaságát
Nebúkadrecczár, Bábel királya által. **11** Ő és népe ő vele, a
nemzetek legerőszakosabbjai elhozatnak, hogy megrontsák az
országot, és kirántják kardjaikat Egyiptom ellen és megtöltik
az országot megöltekkel. **12** És szárazzá teszem a folyókat
és eladom az országot rosszaknak kezébe; és elpusztítom
az országot és teljességét idegenek által. Én az Örökkévaló
mondottam. **13** Így szól az Úr az Örökkévaló: Elveszítem az
undokságokat és eltüntetem a bálványokat Nófból, és fejedelem
nem lesz többé Egyiptom országából; és félelmet vetek Egyiptom

országára. **14** Elpusztítom Patrószt és tüzet vetek Czóanra és
büntetést végzek Nón; **15** kiöntöm haragomat Színra, Egyiptom
erősségére és kiirtom Nó sokaságát. **16** Tüzet vetek Egyiptomra,
Szín remegve remeg, és Nó ostrommal fog bevétetni, Nóf pedig
– nappali ellenségek reá! **17** Áven és Píbészet ifjai kard által
esnek el, és azok fogságba mennek. **18** És Techafnechészben
elsötétül a nap, midőn eltöröm ott Egyiptom járomrúdjait és
megszűnik benne erős büszkesége; őt felhő borítja és leányai
fogságba mennek. **19** És büntetést viszek véghez Egyiptomon,
hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **20** És volt. a
tizenegyedik esztendőben, az első hóban, a hónap hetedikén, lett
hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **21** Ember fia, Fáraónak,
Egyiptom királyának karját eltörtem és íme nem kötözték be,
gyógyszereket adva és póly át téve reá, bekötözve azt, hogy
megerősödjék, hogy kardot foghasson. **22** Azért így szól az
Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok Fáraó Egyiptom királya
ellen, eltöröm karjait, az erőset meg az eltöröttet, és kiütöm a
kardot kezéből. **23** És elszélesztem Egyiptomot a nemzetek
közé és elszórom őket az országokban. **24** És megerősítem
Bábel királyának karjait és kezébe adom kardomat, és eltöröm
Fáraó karjait, hogy nyögjön előtte megöltek nyögéseivel. **25** És
megerősítem Bábel királyának karjait, Fáraónak karjai pedig
leesnek; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor
Bábel királyának kezébe adom kardomat, hogy azt kinyújtsa
Egyiptom országa ellen. **26** És elszélesztem Egyiptomot a
nemzetek közé és elszórom őket az országokba; és megtudják,
hogy én vagyok: az Örökkévaló.

31 És volt a tizenegyedik évben, a harmadik hóban, a hónap
elsején, lett hozzám az örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember

fia: Szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához és az ő sokaságához:
kihez hasonlítottál nagyságodban? **3** Íme Assúr czédrus volt
a Libánonon, szép lombú, árnyékos bozót és magas termetű:
és lombozat között volt a sudara. **4** Vizek növesztették, az ár
magasra nevelte: folyóival jár ültetvénye körül és csatornáit
bocsátja a mező minden fáihoz. **5** Azért magasabb lett a termete
a mező minden fáinál és megsokasodtak ágai és hosszura
nőttek gallyai a sok víztől midőn kibocsátotta. **6** Ágain fészkeltek
mind az ég madarai, és gallyai alatt szült a mező minden
vadja; árnyékában pedig lakik sok mindenféle nemzet. **7** Szép
volt nagyságában, gallyainak hosszságában, mert gyökere a
nagy vizek mellett volt. **8** Czédrusok nem homályosították
el Isten kertjében, cziprusok nem hasonlítottak ágaihoz és
gesztenyefák nem voltak olyanok, mint az ő gallyai: semmi
fa az Isten kertjében nem hasonlított hozzá szépségében. **9**
Szépnek alkottam ágainak sokasága által, és megirigyelték Éden
minden fái, az Isten kertjében levők. **10** Azért így szól az Úr,
az Örökkévaló: Mivel hogy termetre magas voltál; sudarát a
lombozat közé nyújtotta és fölemelkedett a szíve magassága
miatt, **11** adom őt tehát nemzetek hatalmasának kezébe; el
fog bánni vele, gonoszsága szerint kiűztem őt. **12** És kivágták
idegenek, a nemzetek legerőszakosabbjai és leterítették; a
hegyekre és minden völgybe estek az ágai és eltörtek gallyai
mind az ország medreiben, és elszálltak árnyékából mind a
föld népei és ott hagyták. **13** Ledőlt törzsökén lakik az ég
minden madara, és gallyain van a mező minden vadja. **14** Azért.
hogy magasakká ne legyenek termetükkel a víz minden fái és
sudarukat ne nyújtsák a lombozat közé és ne álljanak meg
hatalmasaik magasságukban mind a vizet ivók; mert mindnyájan

a halálnak adattak az alvilág országába az ember fiai közé,
a gödörbe szállókhoz. **15** Így szól az Úr, az Örökkévaló: A
mely napon leszállt az alvilágba, gyászoltattam, eltakartam
miatta a mélységet és visszatartottam folyamait és elzárultak
a nagy vizek; és elsötétíttem miatta, a Libánont, és mind a
mező fái elepedtek miatta. **(Sheol h7585)** **16** Ledőltének zajától
megrendítettem nemzeteket, midőn leszállítottam őt a gödörbe
az alvilágba szállókkal, úgy hogy megvigasztalódtak az alvilág
országában Éden minden fái, a Libánonnak választottja és java,
mind a vizet ivók. **(Sheol h7585)** **17** Ők is vele együtt leszálltak az
alvilágba a kard megöltjeihez, és segítői, a kik árnyékában ültek
a nemzetek között. **(Sheol h7585)** **18** Kihez hasonlítottál ilyképen
dicsőségben és nagyságban az Éden fái között? Leszállíttatol
tehát Éden fáival együtt az alvilág országába, a körülmetéletlenek
között fogsz feküdni, a kard megöltjeivel együtt. Az Fáraó és
egész sokasága, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

32 És volt a tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónapban,
a hónap elsején, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:
2 Ember fia, hangoztass gyászdalt Fáraó, Egyiptom királya
felett és szólj hozzá: Nemzetek oroszlánja te, megsemmisültél!
Holott olyan voltál, mint a szörnyeteg a tengerekben, kirontottál
folyamaidban és vizeket zavartál fel lábaiddal és felkavartad
folyamaikat. **3** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Kiterítem reád
hálómat sok nép gyülekezetében, és felhoznak téged varsámban.
4 És leterítlek a földön, a mező színére hajítlak és lakoztatom
rajtad az ég minden madarát és jóllakatom veled az egész föld
vadját. **5** A hegyekre vetem húsodat, és betöltöm a völgyeket
büszkeségeddel. **6** És megáztatom áradásos földedet véreddel
a hegyekig, és a, medrek megtelnek veled. **7** És betakarom,

midőn eloltlak, az egeket és elsötétítem csillagaikat, a napot
felhővel takarom be és a hold nem világíttatja világát. **8**
Mind a világos világítókat az égen elhomályosítom miattad és
sötétséget adok országodra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **9**
És megbúsítom sok népnek szívét, midőn elviszem romlásodat
a nemzetek közé, oly országokba, a melyeket nem ismertél. **10**
És elszörnyűködtetek rajtad sok népet, és királyaik borzadnak
miattad borzadással, midőn meglebbentem kardomat arczuk
előtt; és megremegnek minden pillanatban kiki életéért, ledőlted
napján. **11** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Bábel királyának
kardja jön reád. **12** Vitézek kardjai által elejtem sokaságodat,
nemzetek legerőszakosabbjai valamennyien, és elpusztítják
Egyiptom büszkeségét és megsemmisíttetik egész sokasága. **13**
És elveszítem minden állatát a nagy vizek mellől, nem zavarja
föl azokat többé ember lába, és állat patái sem zavarják föl. **14**
Akkor lecsillapítom vizeiket és folyamaikat járatom, mint az olaj,
úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** Midőn Egyiptom országát
pusztasággá teszem és kipusztul az ország a teljességéből,
midőn megverem mind a benne lakókat; és megtudják, hogy én
vagyok az Örökkévaló. **16** Gyászdal az, és gyászdalnak mondják
el, a nemzetek leányai mondják azt el gyászdalnak; Egyiptom
fölött és egész sokasága fölött fogják gyászdalnak elmondani,
úgymond az Úr, az Örökkévaló. **17** És volt a tizenkettedik
évben, a hónap tizenötödikén, lett hozzám az Örökkévaló
igéje, mondván: **18** Ember fia, jajgass Egyiptom sokaságán
és szállítsd le őt meg hatalmas nemzetek leányait az alvilág
országába, a gödörbe szállókhoz. **19** Kinél voltál kedvesebb?
Szállj alá és hadd fektessenek a körülmetéletlenekhez. **20** A
kard megöltjei közt fognak elesni; adva van a kard, vonszoljátok

le őt és egész sokaságát. **21** Beszélni fognak hozzá a vitézek
hatalmasai az alvilágból segítőivel együtt. Alászálltak, feküsznek
a körülmetéletlenek, a kard megöltjei! **(Sheol h7585)** **22** Ott van
Assúr és egész gyülekezete –körülötte sírjai, valamennyien
megölöttek, a kik a kard által elestek – **23** a melynek helyeztettek
sírjai a gödör hátuljába, úgy hogy gyülekezete ott van sírja
körül; valamennyien megölöttek, a kard által elesettek, a kik
rettegést okoztak az élők országában. **24** Ott van Élám és
egész sokasága sírja körül, valamennyien megölöttek, a kik
a kard által estek el, a kik leszálltak körülmetéletlenül az
alvilág országába, a kik tőlük való rettegést okoztak az élők
országában és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz.
25 Megöltek közt adtak neki fekvőhelyet egész sokaságával,
körülötte az ő sírjai, valamennyien körülmetéletlenek, a kard
meöltjei; mert okoztatott tőlük való rettegés az élők országában,
és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz – megöltek közé
adattak. **26** Ott van Mésekh, Túbál és egész sokasága, körülötte
sírjai; valamennyien körülmetéletlenek, kardnak megöltjei, mert
tőlük való rettegést okoztak az élők országában. **27** És nem
feküsznek vitézekkel a körülmetéletlenekből elesettekkel, a
kik az alvilágba szálltak hadi fegyvereikkel és kiknek fejük
alá tették kardjaikat, hanem bűneik csontjaikon vannak, mert
vitézektől való rettegés volt az élők országában. **(Sheol h7585)**
28 Te is a körülmetéletlenek közt fogsz megtörni, és feküdni
fogsz a kard megöltjeinél. **29** Ott van Edóm, királyai és mind a
fejedelmei, a kik vitézségükben adattak a kard megöltjei mellé;
ők a körülmetéletleneknél feküsznek és a gödörbe szállóknál.
30 Ott vannak észak uralkodói mind és mind a Czídónbeliek,
a kik alászállottak megöltekkel a tőlük való rettegés mellett

vitézségüktől megszégyenülten és feküdtek körülmetéletlenül a
kard megöltjeihez és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz.
31 Azokat látja majd Fáraó és megvigasztalódik egész sokasága
felől, a kardnak megöltjei: Fáraó és egész hadserege, úgymond
az Úr, az Örökkévaló. 32 Mert okoztam a tőlem való rettegést
az élők országában; lefektetem a körülmetéletlenek között, a
kardnak megöltjeivel, Fáraót és egész sokaságát, úgymond az
Úr, az Örökkévaló.

33 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember
fia, beszélj néped fiaihoz és szólj hozzájuk: Ország, midőn
hozok reája kardot, és az ország népe vesz egy férfit a maga
kebléből és megteszik őt maguknak őrré, 3 és látja a kardot, a
mint jön az országra és megfújja a harsonát, hogy megintse
a népet, 4 és hallja, a ki hallja a harsona hangját, de nem
hajtott intésre és jött a kard és elragadta: annak vére a fején
lesz. 5 A harsona hangját hallotta és nem hajtott intésre, vére ő
rajta lesz; ha intésre hajtott, megszabadította volna a lelkét.
6 De az őr, midőn látja a kardot, a mint jön és nem fújta meg
a harsonát és a nép nem intetett meg, tehát jött a kard és
elragadott közülök egy lelket: az bűnében ragadtatott el, a vérét
pedig az őr kezétől fogom követelni. 7 Te pedig, ember fia, őrré
tettelek Izraél háza számára, hogy ha igét hallasz számból,
megintsed őket részemről. 8 Mikor azt mondom a gonosznak:
gonosz, meg kell halnod, és nem beszéltél, hogy elintsed a
gonoszt útjától, ő, a gonosz bűnében fog meghalni, de vérét
kezedtől fogom követelni. 9 De midőn te elintetted a gonoszt
útjától, hogy megtérjen tőle, de nem tért meg útjától, ő bűnében
fog meghalni, te pedig megmentetted lelkedet. 10 Te pedig,
ember fia, szólj Izraél házához: Így szóltatok, mondván: bizony

bűntetteink és vétkeink rajtunk vannak és általuk sínylünk mi
el, hát hogyan élhetünk? **11** Szólj hozzájuk: Ahogy élek, úgy
mond az Úr, az Örökkévaló, nem kívánom a gonosznak halálát,
hanem azt, hogy a gonosz megtérjen útjától és éljen. Térjetek,
térjetek meg rossz útjaitoktól, miért halnátok meg, Izraél háza?
12 Te pedig, ember fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága
nem fogja őt megmenteni, a mely napon bűntettet követ el, és a
gonosznak gonoszsága – nem fog abban megbotlani, a mely
napon megtér gonoszságától; az igaz pedig nem bír élni az
által, a mely napon vétkezik. **13** Mikor azt mondom az igazról:
élni fog és ő bízik igazságában és jogtalanságot cselekszik,
mind az igazságai nem tartatnak emlékezetben és jogtalansága
miatt, melyet cselekedett, azért fog meghalni. **14** És mikor azt
mondom a gonosznak: meg kell halnod, és megtér vétkétől és
cselekszik jogot és igazságot: **15** zálogot visszaad, a gonosz
elraboltat megfizet, az élet törvényei szerint jár, nem cselekedve
jogtalanságot: élni fog, nem hal meg. **16** Mind az ő vétkei,
melyekkel vétkezett, nem tartatnak számára emlékezetben, jogot
és igazságot cselekedett, élni fog. **17** De azt mondják néped fiai:
nem megfelelő az Úrnak útja, holott az ő útjuk nem megfelelő. **18**
Mikor eltér az igaz az ő igazságától és jogtalanságot cselekedett,
ezért meghal. **19** S midőn megtér a gonosz az ő gonoszságától
és jogot és igazságot cselekszik, azok által élni fog. **20** De ti
mondjátok: nem megfelelő az Úr útja, kit-kit útjai szerint ítéllek
meg benneteket, Izraél háza. **21** És volt tizenkettedik évében –
a tizedik hóban, a hónap ötödikén – számkivetésünknek, jött
hozzám a menekülő Jeruzsálemből, mondván: Megveretett a
város. **22** És az Örökkévaló keze volt rajtam este, a menekülőnek
megérkezte előtt és megnyitotta számat, míg hozzám jött reggel:

akkorra megnyilt a szájam és nem némultam el többé. **23** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **24** Ember fia, a romok lakói Izraél földjén azt mondják, mondván: egy volt Ábrahám és birtokul kapta az országot; mi pedig sokan vagyunk, nekünk adatott az ország birtokul! **25** Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: vér mellett esztek és szemeiteket felemelitek bálványaitokhoz és vért ontotok és az országot birtokul kapni akarjátok? **26** Kardotok mellett álltatok, undokságot cselekedtetek, és ki-ki felebarátja feleségét megfertőztettétek és az országot birtokul kapni akarjátok? **27** Így szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Ahogy élek, bizony, a kik a romokban vannak, kard által esnek el és a ki a mező színén van, azt a vadnak adom, hogy megegye, és a kik a hegyvárakban és barlangokban vannak, dögvész által halnak meg. **28** És teszem az országot pusztulássá és pusztasággá és megszűnik hatalmának büszkesége; és elpusztulnak Izraél hegyei, úgy hogy nem járnak ott. **29** És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor az országot pusztulássá és pusztasággá teszem, mind az ő utálatosságaik miatt, melyeket elkövettek. **30** Te pedig, ember fia, néped fiai, akik beszélgetnek rólad a falak mellett és a házak bejáratainál; beszél egyik a másikkal, kiki a testvérével, mondván: jertek csak és halljátok, mi az az ige, mely kijött az Örökkévalótól. **31** És bemennek hozzád, mint szokott bemenni a nép, és ülnek előtted a népembeliek és hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat, hanem szerelmi dal van a szájukban, ez az, amit tesznek, nyereségük után jár szivök. **32** És íme olyan vagy nekik, mint szerelmi dal, szép hangú és jól hárfázó; hallják szavaidat, de nem cselekszik

meg azokat. 33 De midőn az bekövetkezik – íme bekövetkezik –
akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

34 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember
fia, prófétálj Izraél pásztorairól: prófétálj és szól hozzájuk, a
pásztorokhoz. Így szól az Úr, az Örökkévaló: Oh Izraél pásztorai,
a kik önmagukat legeltették, nemde a juhokat legeltessék a
pásztorok? 3 A zsiradékot megeszitek, a gyapjút felöltitek, a
kövéret levágjátok, a juhokat nem legeltetitek. 4 Az elgyengülteket
nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet
nem kötöztétek be, az eltévedtet nem hoztátok vissza, az
elveszettet nem kerestétek, és erővel uralkodtatok rajtuk és
szigorúsággal. 5 És elszéledtek pásztor híján és eledelül lettek a
mező minden vadjának és elszéledtek. 6 Tévelyegnek juhaim
mind a hegyeken és minden magas halmon és az ország egész
színén elszélednek juhaim, és nincs ki kutatja, nincs ki keresi. 7
Azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét! 8 Ahogy élek,
úgy mond az Úr, az Örökkévaló, bizony mivel juhaim prédává
lettek és eledelül lettek juhaim a mező minden vadjának pásztor
híján, és pásztoraim nem viselték juhaimnak gondját, hanem
önmagukat legeltették a pásztorok, de juhaimat nem legeltették:
9 azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét. 10 Így szól az
Úr, az Örökkévaló: im én fordulok a pásztorok ellen és követelem
juhaimat kezüktől és elmozdítom őket a juhok legeltetésétől, úgy
hogy nem legeltetik többé magukat a pásztorok; és megmentem
juhaimat szájukból, hogy ne legyenek nekik eledelül. 11 Mert
így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy gondját
viseljem juhaimnak és számon tartom őket. 12 A mint számon
tartja a pásztor nyáját, a mely napon elkülönített juhai között
van, úgy fogom számon tartani juhaimat, és megmentem őket

mindazon helyekből, a hová elszéledtek felhő és sűrű ködnek
napján. **13** És kivezetem őket a népek közül, összegyűjtöm az
országokból és leviszem földjükre, és legeltetem őket Izraél
hegyein, a medrek mellett és mind az ország lakóhelyein. **14**
Jó legelőn legeltetem őket és Izraél magasságos hegyein lesz
a tanyájuk; ott fognak heverészni jó tanyán és kövér legelőn
legelnek Izraél hegyein. **15** Én legeltetem majd juhaimat és
én heverésztetem őket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **16**
Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszahozom, a
megsérültet bekötözöm, a beteget erősítem, a kövért pedig és
az erőset megsemmisítem, jogosság szerint fogom legeltetni.
17 Ti pedig, juhaim, így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én
ítélek bárány és bárány között, kosok és bakok között. **18**
Kevés-e nektek, hogy a jó legelőn legeltek, hogy még legelőtök
maradékát lábaitokkal tapossátok; lecsillapodott vizet isztok és
a megmaradtat lábaitokkal kavarjátok fel? **19** Juhaim pedig,
amit lábaitok letapostak, azon legeljenek, és a mit lábaitok
felkavartak, azt igyák-e? **20** Azért így szól hozzájuk az Úr, az
Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy ítéljek kövér bárány és
sovány bárány között. **21** Mivel oldallal és vállal taszítjátok
és szarvaitokkal döfitek mind az elgyengülteket, míg el nem
szélesztettétek őket kifelé: **22** segítem majd juhaimat, hogy
prédára többé ne legyenek, és ítélni fogok bárány és bárány
között. **23** És egy pásztort támasztok föléjük, hogy legeltesse
őket, szolgámat Dávidot; ő fogja legeltetni őket és ő lesz nékik
pásztorul. **24** Én, az Örökkévaló, pedig leszek nekik Istenül és
Dávid szolgám fejedelem közöttük; én az Örökkévaló beszéltem.
25 És kötöm velök a béke szövetségét és elpusztítom a vadállatot
az országból; és biztonságban laknak a pusztában és alszanak

az erdőkben. **26** És teszem őket meg halmom környékét áldássá
s lebocsátom az esőt a maga idejében, áldásos esők lesznek.
27 És megadja a mező fája az, ő gyümölcsét, és a föld megadja
termését, és biztonságban lesznek földjükön; és megtudják,
hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn eltöröm jármuk rudjait
és megmentem őket leigázói kezéből. **28** És nem lesznek
többé prédául a nemzeteknek, és az ország vadja nem eszi
meg őket, és biztonságban laknak, és nincs, ki felijeszti. **29**
És támasztok nekik hírnévre való ültetvényt; és nem lesznek
többé éhség elragadottjai az országban és nem viselik többé a
nemzetek gyalázatát. **30** És megtudják, hogy én, az Örökkévaló,
az ő Istenük, velük vagyok, ők pedig az én népem, Izraél
háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **31** És ti vagytok juhaim,
legelőmnek ember-juhai vagytok; én vagyok Istentek, úgymond
az Úr, az Örökkévaló.

35 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember
fia, fordítsd arczodat Széir hegye felé és prófétálj róla. **3** És
mondd neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened
fordulok, Széir hegye, kinyújtom reád kezemet s pusztulássá
és pusztasággá teszlek. **4** Városaidat rommá teszem és te
pusztulássá leszel; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló.
5 Mivel örök gyűlölséged volt és Izraél fiait oda vetetted a kard
hatalmába, balsorsuk idején, a végbűn idején. **6** Azért ahogy
élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony vérré teszlek és vér
üldözzön téged, ha te nem gyűlölted a vért, tehát vér üldözzön
téged. **7** És teszem Széir hegyét pusztasággá és pusztulássá,
és kiirtok belőle járókelőt. **8** És megtöltöm hegyeit megöltjeivel,
halmaid, völgyeid és mind a medreid – kard megöltjei esnek
el rajtuk. **9** Örök pusztulássá teszlek, városaid nem állnak

helyre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **10**
Mivel azt mondtad: az a két nemzet és az a két ország az
enyém lesz és elfoglaljuk, holott az Örökkévaló ott volt. **11**
Azért, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, cselekszem
majd haragod és buzgalmad szerint, amellyel te cselekedtél
gyűlöletedből ellenök; és megismertetem magamat köztük,
midőn ítéllek tégedet. **12** És megtudod, hogy én az Örökkévaló
hallottam mind a gyalázásaidat, a melyeket kimondottál Izraél
hegyei ellen, mondván: elpusztultak, nekünk adattak eledelül. **13**
És fennhéjáztatok ellenem szátokkal és szaporítjátok ellenem
szavaitokat: én hallottam. **14** Így szól az Úr, az Örökkévaló:
midőn majd örül az egész föld, pusztulást teszek veled. **15** A
mint örültél Izraél házának örökségén, mivelhogy elpusztult,
úgy cselekszem veled: pusztulássá lesz Széir hegye és Edóm
egészen; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

36 Te pedig, ember fia, prófétálj Izraél hegyeiről és szólj:
Izraél hegyei, halljátok az Örökkévaló igéjét! **2** Így szól az Úr,
az Örökkévaló: Mivel azt mondta rólatok az ellenség Hah! az
örök magaslatok örökségül lettek nekünk: **3** azért prófétálj és
szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivelhogy pusztítanak
benneteket és köröskörül áhítoznak rátok hogy örökségül
legyetek a nemzetek maradékának és jutottatok nyelvek ajkára
és népek megszólására: **4** azért Izraél hegyei, halljátok az Úr, az
Örökkévaló igéjét: Így szól az Úr, az Örökkévaló a hegyeknek és
halmoknak, a medreknek és völgyeknek, az elpusztult romoknak
és az elhagyatott városoknak, a melyek prédává és gúnnyá
lettek a körüllevő nemzetek maradékának. **5** Azért így szól az
Úr, az Örökkévaló: Bizony, buzgalmam tüzében beszéltem a
nemzetek maradékáról és egész Edómról, a kik országomat

a maguk örökségévé tették, az egész szívnek örömében, a
léleknek megvetésével azért, hogy kiűzzék prédául. **6** Azért
prófétálj Izraél földjéről és mondd a hegyeknek és halmoknak,
a medreknek és völgyeknek: Így szól az Úr, az Örökkévaló:
íme buzgalmamban és haragomban beszéltem én, mivel a
nemzetek gyalázatát viseltétek. **7** Azért így szól az Úr, az
Örökkévaló: Én felemeltem kezemet, bizony a nemzetek, melyek
körülöttetek vannak, ők fogják viselni gyalázatukat. **8** Ti pedig,
Izraél hegyei, lombotokat fogjátok adni és gyümölcsötöket
fogjátok hordani Izraél népem számára, mert közel vannak,
hogy eljöjjenek. **9** Mert íme, én hozzátok térek, hozzátok
fordulok, hogy megműveltessetek és bevettessetek. **10** És
megsokasítom rajtatok az embereket, Izraélnek egész házát és
lakva lesznek a városok és a romok föl fognak épülni. **11** És
megsokasítok rajtatok embert és állatot és megsokasodnak és
megszaporodnak; és lakottá teszlek benneteket, mint eleitekben
és jót teszek veletek inkább, mint ősidőitekben; és megtudjátok,
hogy én vagyok az Örökkévaló. **12** És járatok rajtatok embereket,
népemet, Izraélt, elfoglalnak téged és birtokul leszel nekik, és
nem fogod őket többé gyermekteleniteni. **13** Így szól az Úr,
az Örökkévaló: Mivel azt mondják nektek: embereket emésztő
vagy és nemzeteid gyermektelenítője voltál; **14** azért nem fogsz
többé embereket emészteni és nemzeteidet nem fogod többé
gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** És nem
hallatom többé ellened a nemzetek gyalázását és a népek
szidalmazását nem fogod többé viselni, és nemzeteidet nem
fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló.
16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **17** Ember
fia, az Izraél házabeliek, földjükön lakván, megtisztátalanították

azt útjuk és cselekedeteik által; mint a tisztulásban levő nő
tisztátalansága volt útjuk előttem; **18** kiontottam tehát reájuk
hevemet a vér miatt, melyet a földre öntöttek, és bálványaikkal
megtisztátalanították. **19** És elszélesztettem őket a nemzetek
közé és elszóródnak az országokban, útjuk és cselekedeteik
szerint ítéltem őket. **20** És odajöttek a nemzetekhez, a hová
jöttek és megszentségtelenítették szent nevemet, midőn azt
mondják róluk: az Örökkévaló népe ezek és az ő országából
mentek ki; **21** úgy hogy megsajnáltam szent nevemet; melyet
megszentségtelenített Izraél háza azon nemzetek között, ahová
jöttek. **22** Azért mondd meg Izraél házának: Így szól az Úr,
az Örökkévaló, nem a ti kedvetekért cselekszem, Izraél háza,
hanem szent nevemért, a melyet megszentségtelenítettetek
a nemzetek között, a hová eljöttetek. **23** És megszentelem a
nemzetek közt megszentségtelenített nagy nevemet, a melyet ti
megszentségtelenítettetek közepettük; megtudják a nemzetek,
hogy én vagyok az Örökkévaló, úgymond az Úr; az Örökkévaló,
midőn szentnek bizonyulok általatok, az ő szemeik láttára. **24** És
veszlek benneteket a nemzetekből és összegyűjtelek mind az
országokból és elviszlek a ti földetekre. **25** És hintek reátok
tiszta vizet, hogy megtisztuljatok; mind a ti tisztátalanságaitoktól
és bálványaitoktól megtisztítlak benneteket. **26** És adok nektek
új szívet és új szellemet adok belétek és eltávolítom a kőszívet
húsotoktól és adok nektek hús-szívet. **27** És szellememet adom
belétek és azt cselekszem, hogy törvényeim szerint járjatok és
rendeleteimet megőrizzétek és megcselekedjétek. **28** És majd
laktok az országban, melyet őseiteknek adtam; és lesztek nekem
népül, én pedig leszek néktek Istenül. **29** És megszabadítlak
benneteket mind a tisztátalanságaitoktól, és szólítom a gabonát

és megsokasítom azt és nem adok többé reátok éhséget. **30** És
megsokasítom a fának gyümölcsét és a mezőnek termését,
azért hogy az éhség gyalázata többé ne jusson nektek a
nemzetek között. **31** És majd megemlékeztek rossz útjaitokról
és cselekedeteitekről, a melyek nem jók; és megundorodtok
önmagatoktól bűneitekért és utálatosságaitokért. **32** Nem a
ti kedvetekért cselekszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló,
tudomástokra legyen, szégyenkezzetek és piruljatok útjaitok
miatt, Izraél háza. **33** Így szól az Úr, az Örökkévaló; A mely napon
megtisztítlak benneteket mind a bűneitektől, lakottá teszem a
városokat és felépülnek a romok; **34** az elpusztult ország pedig
műveltetni fog, a helyett hogy pusztulás volt minden arra járó
szeme láttára. **35** És azt fogják mondani: ez az elpusztult olyan
lett, mint Éden kertje és a romba dőlt és elpusztult és lerombolt
városok meg vannak erősítve, lakottá lettek. **36** És megtudják
mind a nemzetek, a melyek körülöttetek megmaradnak, hogy
én az Örökkévaló építettem fel a leromboltakat, beültettem az
elpusztultat; én az Örökkévaló beszéltem és megteszem. **37**
Így szól az Úr, az Örökkévaló: még ebben is megkerestetem
magamat Izraél házától, hogy megteszem nekik; megsokasítom
őket juhokként emberrel. **38** Mint a szent áldozatok juhai, mint
Jeruzsálem juhai az ünnep napjain, ilyenek lesznek a rombadőlt
városok, telve emberjuhokkal; és megtudják, hogy én vagyok az
Örökkévaló.

37 Volt rajtam az Örökkévaló keze, kivitt engem az Örökkévaló
szelleme által és letett a síkság közepén, az pedig telve volt
csontokkal. **2** És elvezetett engem mellettök köröskörül és íme
sok volt belőlük a síkság színén és íme nagyon szárazak. **3** És
szólt hozzám: Ember fia, fel fognak-e éledni ezek a csontok?

Mondtam: Uram, Örökkévaló, te tudod. **4** És szólt hozzám:
Prófétálj ezekről a csontokról és szólj hozzájuk: száraz csontok
ti, halljátok az Örökkévaló igéjét. **5** Így szól az Úr, az Örökkévaló
a csontoknak: Íme én hozok belétek szellemet, hogy föléledjetek;
6 és adok reátok inakat és hozok reátok húst és vonok reátok bőrt
és adok belétek szellemet, hogy föléledjetek; és megtudjátok,
hogy én vagyok az Örökkévaló. **7** És prófétáltam, a mint
megparancsoltatott nekem; és zörej lett, amint prófétáltam és
íme rengés és közeledtek a csontok, csont a csontjához. **8**
És láttam és íme voltak rajtuk inak és hús növekedett és bőr
vonult rájuk felül, de szellem nem volt bennök; **9** És szólt
hozzám: Prófétálj a szellemnek, prófétálj, ember fia, és szólj a
szellemhez: így szól az Úr, az Örökkévaló: a négy szél felől jőjj
el szellem és lehelj ezekre a megöltekre, hogy föléledjenek. **10**
És prófétáltam, a mint megparancsolta nekem, és jött beléjök
a szellem, föléledtek és lábaikra állottak, felette nagy sereg.
11 Erre szólt hozzám: Ember fia, ezek a csontok, Izraél egész
háza azok. Íme azt mondják: elszáradtak csontjaink és elveszett
reménységünk, el vagyunk vágva! **12** Azért prófétálj és szólj
hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én megnyitom
sírjaitokat és fölhozlak benneteket sírjaitokból, népem, és
beviszlek benneteket Izraél földjére. **13** És megtudjátok, hogy én
vagyok az Örökkévaló, mikor megnyitom sírjaitokat és mikor
felhozlak benneteket sírjaitokból, népem. **14** És adom belétek
szellememet, hogy föléledjetek és odahelyezlek benneteket
földetekre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló,
beszéltem és megcselekszem, úgymond az Örökkévaló. **15** És
lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **16** Te pedig, ember
fia, végy magadnak egy fát és írd reá: Jehúdáé és társaié, Izraél

fiaié; és végy egy fát és írd reá: Józsefé, Efraim fája, és egész
Izraélé, a társaié. **17** És közelítsd azokat egyiket a másikhoz egy
fává neked, hogy eggyé legyenek kezedben. **18** És midőn majd
így szólnak hozzád néped fiai, mondván: nem mondanád meg
nekünk, mik ezek neked? **19** – beszélj hozzájuk: Így szól az Úr,
az Örökkévaló: íme átveszem József fáját, mely Efraim kezében
van és Izraél törzseiét az ő társaiét, és teszem azokat vele
együtt Jehúda fájához és egy fává teszem őket, hogy eggyé
legyenek kezemben. **20** És legyenek a fák, a melyekre írni fogsz,
a te kezedben szemeik előtt; **21** akkor beszélj hozzájuk: így
szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én elveszem Izraél fiait azon
nemzetek közül, a hova mentek és összegyűjtöm őket köröskörül
és elviszem őket földjükre. **22** És egy nemzetté teszem őket
az országban Izraél hegyein és egy király lesz mindnyájuknak
királyul; és nem lesznek többé két nemzetté és nem oszlanak
többé fel két királysággá. **23** És nem tisztátalanítják meg
többé magukat bálványaikkal és undokságaikkal és mind a
bűntetteikkel; és kiszabadítom őket mind az elpártolásaikból, a
melyekkel vétkeztek és megtisztítom őket és lesznek nekem
népül, én pedig leszek nekik Istenül. **24** És szolgám Dávid király
fölöttük és egy pásztoruk lesz mindnyájuknak, és rendeleteim
szerint fognak járni és törvényeimet megőrzik és cselekszik
azokat. **25** És lakni fognak abban az országban, melyet Jákób
szolgámnak adtam, a melyben laktak őseitek; lakni fognak rajta
ők és fiaik és fiaik fiai örökké, Dávid szolgám pedig fejedelmük
lesz nekik örökre. **26** És kötöm velök a béke szövetségét,
örök szövetség lesz velök; elhelyezem és megsokasítom őket
és szentélyemet teszem közéjük örökre. **27** És fölöttük lesz
lakóhelyem és leszek nekik Istenül, ők pedig lesznek nekem

népül. 28 És megtudják a nemzetek, hogy én, az Örökkévaló,
szentelem meg Izraélt, midőn köztük van az én szentélyem
örökre.

38 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember
fia, fordítsd arczodat Gög ellen Mágóg országában, Mésekh
és Túbál legfőbb fejedelme ellen és prófétálj róla. 3 És szólj:
így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok Gög,
te Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 4 És eltérítlek és
karikákat vetek állkapcsaidba és kivezetlek téged és egész
hadseregedet, lovakat és lovasokat, teljes díszbe öltözve
mindannyian, nagy gyülekezet vérttel és paizszsal, kardot
fogók mindannyian. 5 Párasz, Kús és Pút velük, valamennyien
paizszsal és sisakkal. 6 Gómer és mind a csapatjai, Tógarma
háza az észak hátulján, mind a csapatjaival, sok népek veled.
7 Készülj és készülődjél te és egész gyülekezeted, a hozzád
gyülekezettek, és légy nekik őrizetül. 8 Sok nap múlva ki fogsz
rendeltetni, az évek végén bejössz egy kardtól visszatérített,
sok nép közül összegyűjtött országba, Izraél hegyeire, amelyek
mindig pusztulássá lettek; de ő kihozatott a népek közül és
laknak biztonságban mindnyájan. 9 Fel fogsz vonulni, mint a
vihar jössz be, mint a felhő leszel, beborítva a földet, te és
mind a csapatjaid és sok népek teveled. 10 Így szól az Úr, az
Örökkévaló: És lészen azon napon, dolgok jutnak eszedbe és
rossz gondolatot fogsz gondolni; 11 azt mondod; fölvonulok
nyit helyek országa ellen, jövök a nyugodtakra, a biztonságban
lakókra; mindnyájan fal nélkül laknak, reteszük és kapujuk
nincsenek nekik. 12 Hogy zsákmányolj zsákmányt és prédálj
prédát, hogy ráfordítsad kezedet a lakottá lett romokra és a
nemzetek közül egybegyűjtött népre, a mely jószágot és birtokot

szerzett, a kik laknak a föld köldökén. **13** Sába és Dedán és
Tarsís kereskedői és mind az oroszlánjai azt mondják majd
neked: Vajon zsákmányt zsákmányolni jössz-e, prédát prédálni
gyülekeztetted-e egybe gyülekezetedet; hogy elvigyél ezüstöt és
aranyat, hogy elvégy jószágot és birtokot, hogy nagy zsákmányt
zsákmányolj? **14** Azért prófétálj ember fia és mondjad Gógnak:
Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nemde ama napon, midőn
biztonságban fog lakni Izraél népem, megtudod, **15** eljössz
helyedről, az észak hátuljáról, te és sok nép veled, lovon ülők
mindnyájan, nagy gyülekezet és számos sereg. **16** Felvonulsz
Izraél népem ellen mint a felhő, beborítva a földet; a napok végén
lesz az, hogy ráhozlak országomra, azért hogy megismerjenek
engem a nemzetek, midőn szentnek bizonyulok rajtad szemeik
láttára, oh Gög. **17** Így szól az Úr, az Örőkkévaló: Te vagy-
e az, kiről régi napokban beszéltem szolgáim, Izraél prófétái
által, a kik ama napokban éveken át ptófétáltak, hogy elhozlak
téged reájuk. **18** És lészen ama napon, a mely napon eljön Gög
Izraél földjére, úgymond az Úr, az Örökkévaló, föl fog szállani
hevem orromban. **19** És buzgalmamban, felindulásom tüzében
beszéltem, bizony ama napon nagy földrengés lesz Izraél földjén.
20 És megrendülnek előttem a tenger halai, az ég madara és a
mező vadja és minden csúszó-mászó, mely a földön mászik,
meg minden ember, ki a föld színén van; és leromboltatnak a
hegyek és ledőlnek a fokozatos lejtők és minden fal a földre
dől. **21** És szólítok ellene minden hegyeimre kardot, úgymond
az Úr, az Örökkévaló, kinek-kinek kardja testvére ellen lesz.
22 És ítéletre szállok vele dögvésszel és vérrel, áradó esőt és
jégeső köveit, tüzet és ként hullatok reá és csapatjaira és a
vele levő sok népre. **23** És nagynak és szentnek bizonyulok

és megismertetem magamat sok nemzet szeme láttára; és
megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

39 Te pedig, ember fia, prófétálj Gógról és mondjad: így szól
az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened fordulok Góg, Mésekh
és Túbál legfőbb fejedelme. **2** Eltérítlek és csalogatlak és
felhozlak észak hátuljáról és beviszlek Izraél hegyeire. **3** És
kiütöm íjadat bal kezedből és nyilaidat jobb kezedből ejtem
ki. **4** Izraél hegyein fogsz elesni, te és mind a csapatjaid és a
veled levő népek; ragadozó madárnak, minden szárnyasnak
és a mező vadjainak adlak eledelül. **5** A mező színén fogsz
elesni, mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló.
6 És tüzet bocsátok Mágógra és a szigeteken biztonságban
lakókra; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **7**
Szent nevemet pedig megismertetem Izraél népem közepében
és nem szentségtelenítettem meg többé szent nevemet, és
megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ki
szent Izraélben. **8** Íme bekövetkezik és megtörténik, úgymond
az Úr, az Örökkévaló; az a nap az, melyről beszéltem. **9** És
majd mennek Izraél városainak lakosai és tüzelnek és fűtenek
fegyverrel, paizszsal és vérttel, íjjal, és nyilakkal, kézi bottal
és lándzsával és tüzet gyújtanak velük hét évig. **10** És nem
fognak fát hordani a mezőről és nem fogják vágni az erdőből,
hanem a fegyverrel fognak tüzet gyújtani; zsákmányolják az ő
zsákmányolóikat és prédálják az ő prédálóikat, úgymond az
Úr, az Örökkévaló. **11** És lészen azon napon, adok Gógnak
helyet, a hol sírja lesz, Izraélben; a vándorok völgyét, a tengertől
keletre, és az elzárja a vándorokat; és ott eltemetik Gógot és
egész sokaságát és így nevezik Góg sokaságának völgye. **12**
És eltemetik őket az Izraél házabeliek, hogy megtisztítsák az

országot, hét hónapig. **13** Temetni fog az ország egész népe és
lesz nekik hirnévül, a mely napon dicsőnek bizonyulok, úgymond
az Úr, az Örökkévaló. **14** És állandó embereket különítenek el, a
kik bejárják az országot, eltemetve a vándorokat, az ország
fölszínén megmaradtakat, hogy azt megtisztítsák; hét hónap
végén fognak kutatni. **15** És körüljárnak, a kik bejárják az
országot; s a ki embercsontot lát, épít mellette jelzőt, míg nem
eltemették azt a temetők a Góg sokaságának völgyében. **16** A
város neve is: Sokaság. Így megtisztítják az országot. **17** Te
pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, mondd minden
szárnyas madárnak és a mező minden vadjának: gyülekezzetek
és jőjjetek, gyűljetek össze köröskörül áldozásomra, melyet
vágok számatokra, nagy áldozást, Izraél hegyein; majd esztek
húst és isztok vért. **18** Vitézek húsát fogjátok enni és a föld
fejedelmeinek vérét fogjátok inni; kosok, bárányok, bakok, tulkok,
Básán hizlalt állatai valamennyien. **19** Enni fogtok zsiradékot
jóllakásra és inni fogtok vért részegségre, áldozásomból, melyet
vágok nektek. **20** És jóllaktok az én asztalomnál lóval és
szekérhaddal, vitézzel és minden harczossal, úgy mond az Úr,
az Örökkévaló. **21** És oda teszem dicsőségemet a nemzetek
közé és látni fogják mind a nemzetek ítéletemet, melyet míveltem
és kezemet, melyet rájuk tettem. **22** És megtudja Izraél háza,
hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenök azon napon túl. **23**
És megtudják a nemzetek, hogy bűne miatt számkivetésbe ment
Izraél háza, azért hogy hűtelenkedtek ellenem és én elrejtettem
tőlük arczomat és adtam őket szorongatóik kezébe és elestek a
kard által mindnyájan. **24** Tisztátalanságuk szerint és bűntetteik
szerint cselekedtem velök és elrejtettem tőlük arczomat. **25**
Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Most visszahozom Jákób

foglyait és irgalmazok Izraél egész házának és buzgólkodom
szent nevemért. **26** És viselik majd gyalázatukat és egész
hűtlenségüket, mellyel hűtlenkedtek ellenem, midőn biztonságban
laktak földjükön és nem volt, ki ijesztett. **27** Midőn visszahozom
őket a népek közül és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból,
akkor megszenteltetem általuk a sok nemzet szemeláttára. **28**
És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük,
midőn számkivetem őket a nemzetekhez, de összegyűjtöm őket
földjükre és nem hagyok meg ott többé közülük. **29** És nem
rejtem el többé arczomat tőlük, mivel kiöntöttem szellememet
Izraél házára, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

40 Huszonötödik évében számkivetésünknek, az év elején, a
hónap tizedikén, a tizennegyedik évben, miután megveretett a
város, ugyanezen napon rajtam volt az Örökkévaló keze, és
elvitt engem oda. **2** Isteni látomásokban vitt el engem Izraél
országába, letett engem igen magas hegyen, rajta pedig mint
egy városnak építménye dél felől. **3** Elvitt engem oda és íme
egy férfi, látszata mint réznek látszata és lenzsinór a kezében
és mérő nád; és ő a kapuban állt. **4** És beszélt hozzám a
férfi: Ember fia, lásd szemeiddel és füleiddel halljad és fordítsd
szívedet mind arra, a mit neked mutatni akarok; mert azért hogy
megmutassák neked, hozattál ide, jelentsd mind azt, amit látsz,
Izraél házának. **5** És íme egy fal a házon kívül köröskörül; a
férfi kezében pedig a mérő-nád hat könyöknyi – mindegyik egy
könyök és egy tenyér – és megmérte az épület szélességét
egy nádnyit és a magasságát egy nádnyit. **6** És bejött a
kapuba, melynek előrésze kelet felé volt, fölment a lépcsőjén és
megmérte a kapu küszöbét, egy nádnyi a szélessége, és egy
másik küszöböt, egy nádnyi a szélessége; **7** a szobát pedig: egy

nádnyi a hosszúsága és egy nádnyi a szélessége, és a szobák
között öt könyöknyit, és a kapu küszöbét a kapu csarnoka
mellett, belülről egy nádnyit. **8** És megmérte a kapu csarnokát
belülről egy nádnyit. **9** És megmérte a kapu csarnokát nyolcz
könyöknyit és pilléreit két könyöknyit, a kapu csarnoka pedig
belülről volt. **10** A kapu szobái pedig kelet felé, három innen és
három onnan, egy a mértéke hármajuknak és egy a mértéke a
pilléreknek innen és onnan. **11** És megmérte a kapu bejáratának
szélességét, ti könyöknyit; a kapu hosszúsága tizenhárom
könyöknyi. **12** És korlát a szobák előtt egy könyöknyi, és egy
könyöknyi korlát amonnan; a szoba pedig hat könyöknyi innen
és hat könyöknyi onnan. **13** És megmérte a kaput szoba tetejétől
szoba tetejéig: szélessége huszonöt könyök, bejárat szemben
bejárattal. **14** És készítette a pilléreket hatvan könyöknyire és az
udvar pillérének a kaput köröskörül. **15** És a bejáró kapunak
előrészétől a belső kapu csarnokának előrészéig ötven könyök.
16 És csukott ablakai, a szobákhoz és pilléreikhez belülről voltak
a kapunak köröskörül, és éppúgy a fülkéknek; ablakok köröskörül
belülről, a pilléren pedig pálmák. **17** És bevitt engem a külső
udvarba és íme kamarák és kövezet, készítve az udvarnak
köröskörül, harmincz kamara a kövezeten. **18** A kövezet pedig
a kapuk oldalán volt a kapuk hosszának mentében: az alsó
kövezet. **19** És megmérte szélességét, az alsó kapu előrészétől
a belső udvar előrészéig kívülről száz könyöknyit – keletre
és északra. **20** A kaput pedig, melynek előrésze észak felé
volt, a külső udvarra valót, megmérte hosszát és szélességét.
21 Szobái pedig, három innen és három onnan, és pillérei és
fülkéi voltak az első kapu mértéke szerint: ötven könyök a
hossza, szélessége pedig huszonöt könyöknyi. **22** És ablakai,

fülkéi és pálmái azon kapu mértéke szerint, a melynek előrésze
kelet felé volt, és hét lépcsőfokon mennek fel hozzá és fülkéi
előttük. **23** És a belső udvarra való kapu az északra és keletre
való kapuval szemben volt; és megmért kaputól kapuig száz
könyöknyit. **24** Erre vezetett engem dél felé és íme a dél felé
való kapu, és megmérte pilléreit és fülkéit a méretek szerint.
25 És ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül ez ablakok
szerint; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt
könyök. **26** És hét lépcsőfok a feljárata és fülkéi előttük; és
pálmái voltak egy innen és egy onnan a pillérein. **27** És a belső
udvarra való kapu dél felé volt és megmért kaputól kapuig dél
felé száz könyöknyit. **28** Ekkor bevitt engem a belső udvarba a
déli kapun át; és megmérte a déli kaput e méretek szerint. **29**
Szobái pedig és pillérei és fülkéi a méretek szerint és ablakai
voltak neki és fülkéinek köröskörül; ötven könyök a hossza,
szélessége pedig huszonöt könyök. **30** És fülkék köröskörül,
hossza huszonöt könyök, szélessége pedig öt könyök. **31** És
fülkéi voltak a külső udvaron és pálmák a pilléreken, és nyolcz
lépcsőfok a feljárata. **32** Erre bevitt engem a belső udvarba kelet
felé és megmérte a kaput a méretek szerint. **33** Szobái pedig
és pillérei és fülkéi e méretek szerint és ablakai voltak neki
és fülkéinek köröskörül; a hossza ötven könyök, szélessége
pedig huszonöt könyök. **34** És fülkéi voltak a külső udvarra
és pálmák a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a
feljárata. **35** Erre elvitt engem az északi kapuhoz és mért a
méretek szerint. **36** Szobái, pillérei, fülkéi és ablakai voltak
köröskörül; hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt
könyök. **37** És pillérei voltak a külső udvarra és pálmák a pillérein
innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. **38** És kamara,

meg ajtaja a kapuk pilléreinél; ott mossák az égőáldozatot. **39**
És a kapu csarnokában két asztal innen és két asztal onnan,
hogy levágják azokon az égőáldozatot és a vétekáldozatot és
a bűnáldozatot. **40** És az oldalnál kívülről, a kapu bejáratába
fölmenőtől északra két asztal és a másik oldalnál, mely a
kapu csarnokához való, két asztal. **41** Négy asztal innen és
négy asztal onnan a kapu oldalánál: nyolcz asztal, azokon
vágnak. **42** És négy asztal az égőáldozatnak, faragott kövekből,
hosszuk egy és fél könyök, szélességük pedig egy és fél könyök,
magasságuk egy könyök; azokra teszik a szerszámokat, a
melyekkel levágják az égőáldozatot és a vágóáldozatot. **43**
És egy tenyérnyi horgok oda erősítve befelé köröskörül, és
az asztalokon az áldozat húsa. **44** És a belső kapun kívül az
énekesek kamarái a belső udvarban, a mely az északi kapu
oldalánál van, előrésze dél felé van, a melyik a keleti kapu
oldalánál van, előrésze észak felé van. **45** És beszélt hozzám:
Ez a kamara, melynek előrésze dél felé van, a papoké, akik a
háznak őrizetét őrzik; **46** a kamara pedig, melynek előrésze
észak félé van, a papoké, akik az oltár őrizetét őrzik; Czádók
fiai azok, akik Lévi fiai közül az Örökkévalóhoz közelednek,
hogy őt szolgálják. **47** És megmérte az udvart száz könyöknyi
hosszúságra és száz könyöknyi szélesre négyzetesen; az oltár
pedig a ház előtt volt. **48** Erre elvitt engem a ház csarnokához és
megmérte a csarnok pillérét: öt könyöknyi innen és öt könyöknyi
onnan, a kapu szélessége pedig három könyöknyi innen és
három könyöknyi onnan. **49** A csarnok hossza húsz könyök,
szélessége pedig tizenegy könyök és lépcsőfokokon mennek fel
hozzá; és a pillérek mellett oszlopok, egy innen és egy onnan.

41 És bevitt engem a templomba és megmérte a pilléreket,
hat könyöknyi szélesség innen és hat könyöknyi szélesség
onnan a sátor szélessége szerint. **2** És a bejárat szélessége tíz
könyök és a bejárat oldalai öt könyök innen és öt könyök onnan;
és megmérte hosszát negyven könyöknyire és szélességét
húsz könyöknyire. **3** És bement a belső részbe és megmérte a
bejárat pillérjét két könyöknyire, a bejárat pedig hat könyök és
a bejárat szélessége hét könyök. **4** És megmérte a hosszát
húsz könyöknyire és szélességét húsz könyökre a templom
előtt, és szólt hozzám: ez a szentek szentje. **5** És megmérte
a ház falát hat könyöknyire, és az oldalteremnek szélessége
négy könyök köröskörül a ház körül. **6** Az oldaltermek pedig:
oldalterem oldalterem mellett harminczháromszor és a háznak
falába mennek, mely az oldaltermek felé van, köröskörül, hogy
erősítve legyenek, de ne legyenek bele erősítve a ház falába. **7**
És körülfutva kiszélesedik feljebb-feljebb az oldaltermek végett,
mert a ház körülfutó épülete feljebbfeljebb körülötte volt a
háznak, azért kiszélesedése volt a háznak, felfelé, és így
az alsóról feljárnak a felsőbe a középsőn át. **8** És láttam a
háznál magasodást köröskörül; az oldaltermek alapzata egy
teljes mérőnádnyi: hat nagyméretű könyöknyi. **9** Az oldalterem
falának szélessége, mely kifelé van, öt könyöknyi és a mi tér
meghagyatott, az a ház oldal termeinek volt a helye; **10** és a
kamarák közt húsz könyöknyi szélesség a ház körül, köröskörül.
11 És az oldalterem bejárata a meghagyott térre volt: egy bejárat
észak felé és egy bejárat dél felé és a meghagyott tér helyének
szélessége öt könyöknyi volt köröskörül. **12** Az épület pedig,
mely az elkülönített tér előtt volt, a nyugati oldal felé van, hetven
könyök szélességű és az épület fala öt könyök szélességű

köröskörül, hossza pedig kilenczven könyök. **13** És megmérte
a házat: hossza száz könyök; és az elkülönített tért meg az
épületeit és falait: hossza száz könyök. **14** És a ház előrészének
és az elkülönített térnek szélessége kelet felé: száz könyök. **15**
És megmérte az épület hosszát az elkülönített tér előtt a mely
hátsó részén van és karzatait innen és onnan: száz könyöknyi; és
a templomot, a belsőt, és az udvar csarnokait; **16** a küszöböket
a csukott ablakokat és a karzatokat köröskörül mindhármuknál –
a küszöbbel szemben fadeszkázat köröskörül – és a földtől az
ablakokig – az ablakok tehát befedve voltak, **17** a bejáraton fölül
egészen a belső házig és kívülről és az egész falon köröskörül a
belsőben és a külsőben; méretek szerint. **18** És készítve voltak
kérubok és pálmák, és pedig pálma kérub és kérub között és
két arca volt a kérubnak: **19** emberarcz a pálma felé innen és
oroszlánarcz a pálma felé onnan; készítve az egész házon
köröskörül. **20** A földtől egészen az ajtó fölé a kérubok és pálmák
voltak készítve; a templom falán is. **21** A templomnak négyszögű
ajtófélfája volt, a szentély előrésze pedig – formája olyan, mint
amannak formája. **22** Az oltár fából, három könyöknyi magas,
hossza pedig két könyök, szögletei voltak, hosszában pedig a
falai fából. És beszélt hozzám: Ez az asztal, mely az Örökkévaló
színe előtt van. **23** És két ajtaja a templomnak és a szentélynek.
24 És két ajtólapjuk az ajtóknak, két forduló ajtólap, kettő az
egyik ajtónak és két ajtólapja a másiknak. **25** És készítve rajtuk,
a templom ajtóin, kérubok és pálmák, a mint készítve voltak a
falakon; és fadobogó volt a csarnok előtt kívülről. **26** És csukott
ablakok meg pálmák innen és onnan a csarnok oldalain és a
ház oldalkamaráin és a dobogókon.

42 Erre kivezetett engem a külső udvarba az észak: felé való
úton; és elvitt engem a kamarához, mely az elkülönített térrel
szemben és az épülettel szemben van északra. **2** A száz
könyöknyi hosszoldalon volt az északi bejárat, szélessége pedig
ötven könyök. **3** Szemben a belső udvar húsz könyökével
és szemben a külső udvar kövezetével, karzat karzat előtt
háromszorosan. **4** És a kamarák előtt tíz könyöknyi széles járó
út, befelé, egy könyöknyi úttal, bejárataik pedig északra. **5**
És a felső kamarák megszűkítve voltak, mert elvesznek tőlük
a karzatok épületet, az alsóktól és a középsőktől; **6** mert
háromemeletesek azok és nincsenek oszlopaik, mint az udvarok
oszlopai; azért szorosabbak voltak az alsóknál és középsőknél a
földtől fogva. **7** És a kerítő fal, mely kívül van a kamarák mellett,
a külső udvar felé a kamarák előtt – hossza ötven könyök. **8**
Mert a külső udvarhoz való kamarák hossza ötven könyök;
és íme a templom előtt száz könyök. **9** És e kamarákon alul
a bevivő út keletről volt, midőn valaki beléjök ment a külső
udvarról. **10** Az udvar kerítő falának szélességében kelet felé
az elkülönített tér előtt és az épület előtt kamarák. **11** És út
előttök olyan forma, mint az észak felé való kamarák előtt, a
milyen a hosszuk olyan a szélességük, és mind a kijárataik
azoknak módja szerint és bejárataik szerint; **12** és ilyenek a
dél felé való kamarák bejáratai: bejárat az útnak elején, azon
útnak, mely egyenesen a kerítő fal előtt volt kelet felé, midőn
beléjök ment valaki. **13** És szólt hozzám: Az északi kamarák
és a déli kamarák, melyek az elkülönített tér előtt vannak, a
szent kamarák azok, a hol eszik a papok, kik az Örökkévalóhoz
közel vannak, azt, a mi szentek szentje; ott teszik le azt, a mi
szentek szentje és a lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a

bűnáldozatot, mert a hely szent. **14** Mikor bemennek a papok –
s ne menjenek ki a szentélyből a külső udvarba – ott teszik le
ruháikat, melyekben szolgálatot végeznek, mert szentség azok,
felöltenek más ruhákat és közelednek a népnek való térhez. **15**
Így befejezte a belső ház megmérését; erre kivitt engem a kapu
felé, melynek előrésze kelet felé van és megmérte köröskörül.
16 Mérte a keleti oldalt a mérő náddal: ötszáz nád a mérő
náddal köröskörül. **17** Mérte az északi oldalt: ötszáz nád, a mérő
náddal köröskörül. **18** A déli oldalt mérte: ötszáz nád a mérő
náddal. **19** Fordult a nyugati oldalra, mért ötszáz nádat a mérő
náddal. **20** Négy oldalról mérte: fala van köröskörül, hossza
ötszáz és szélessége ötszáz, hogy különválassza a szentet a
nem szenttől.

43 És elvezetett engem a kapuhoz, azon kapuhoz, mely kelet
felé fordul. **2** És íme Izraél Istenének dicsősége kelet felől jön
és hangja mint nagy vizek hangja, a föld pedig világos lett
dicsőségétől; **3** olyan volt a látomás látása, melyet láttam, mint
azon látomás, melyet láttam, midőn jöttem a város elpusztítására,
és látomások mint azon látomás, melyet a Kebár folyó mellett
láttam; és leborultam arczomra. **4** Az Örökkévaló dicsősége
pedig bement a házba a kapun át, melynek előrésze kelet
felé van. **5** És fölvett engem a szellem és bevitt a belső
udvarba, és íme, megtöltötte az Örökkévaló dicsősége a házat.
6 És hallottam a házból hozzám beszélőt, egy férfi pedig állt
mellettem. **7** És szólt hozzám: Ember fia, trónom helyét és
lábaim talpainak helyét, a hol lakni fogok Izraél fiai közepette
örökre – de meg ne tisztátalanítsák többé az Izraél házabeliek
az én szent nevemet, ők és királyaik paráznaságukkal és
királyaik hulláival, magaslataikkal; **8** azzal, hogy küszöbüket

küszöböm mellé teszik és ajtófélfájukat ajtófélfám mellé, csak
fal volt közöttem és közöttük, megtisztátalanították szent
nevemet utálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, úgy hogy
megsemmisítettem őket haragomban. **9** Most el fogják távolítani
tőlem paráznaságukat és királyaik hulláit, és lakni fogok
közepettük örökre. **10** Te, ember fia, jelentsd Izraél házának
a házat, hogy szégyenkezzenek bűneik miatt; és mérjék meg
az arányt, **11** ha ugyanis szégyenkeztek mind a miatt, a mit
cselekedtek – a ház alakját és elrendezését, kijáratait és
bejáratait, meg mind az alakjait, mind a törvényeit pedig és
mind az alakjait és mind a tanait tudasd velük és írd fel szemük
láttára; hogy megőrizzék egész alakját és mind a törvényeit
és megtegyék azokat. **12** Ez a tan a házról. A hegy tetején
egész határa köröskörül szentek szentje; íme ez a tan a házról.
13 És ezek az oltár méretei könyökben, a könyöke könyök és
tenyér: egy könyöknyi mélyedés és könyöknyi a szélessége;
pártázata pedig a szélén köröskörül egy arasznyi; ez az oltár
talpa. **14** És a föld mélyedésétől az alsó párkányig két könyök,
szélessége pedig egy könyök; és a kis párkánytól a nagy
párkányig négy könyök, szélessége pedig egy könyök. **15** És a
tűzhely négy könyöknyi; a tűzhelyen felül pedig a négy szarv. **16**
És a tűzhelynek tizenkettő a hossza, tizenkettőnyi szélesség
mellett: négyzetes a négy oldala szerint. **17** És a párkánynak
tizennégy a hossza tizennégynyi szélesség mellett négy oldala
szerint és a pártázat körülötte fél könyöknyi, és a mélyedése
egy könyöknyi köröskörül és lépcsőfokai keletre fordulva. **18** És
szólt hozzám: Ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, ezek az
oltár törvényei, a mely napon elkészíttetik: hogy égőáldozatot
hozzanak és hintsenek rajta vért. **19** És adj a levita papoknak,

a kik Czádók magzatából valók, a kik közel vannak hozzám,
úgymond az Úr, az Örökkévaló, hogy engem szolgáljanak, egy
fiatal tulkot vétekáldozatul. **20** És végy véréből és adj négy
szarvára és a párkány négy sarkára és a pártázatra köröskörül,
hogy megtisztítsd és engesztelést szerezz neki. **21** És vedd a
tulkot, a vétekáldozatot, hogy elégessék a háznak arra rendelt
helyén a szentélyen kívül. **22** A második napon pedig mutass he
egy ép kecskebakot vétekáldozatul, hogy tisztítsák az oltárt,
a mint tisztították a tulokkal. **23** Midőn végeztél a tisztítással,
mutass be ép fiatal tulkot és ép kost a juhok közül. **24** És
mutasd be azokat az Örökkévaló színe előtt, és vessenek rájuk
a papok sót és hozzák azokat égőáldozatul az Örökkévalónak.
25 Hét napon át készíts egy vétekáldozatra való bakot egy
napra és egy fiatal tulkot és egy kost a juhok közül, épeket
készítsenek. **26** Hét napon át engesztelést szerezzenek az
oltárnak és tisztítsák azt meg és avassák fel. **27** Így töltsék el
a napokat, és lészen a nyolczadik napon túl, készítsék el a
papok az oltáron égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, hogy
kedveljelek benneteket, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

44 És visszavitt engem a szentély külső kapuja felé, mely
keletre fordul, és az zárva volt. **2** És szólt hozzám az Örökkévaló:
Ez a kapu zárva legyen, ne nyittassék meg és senki ne menjen be
rajta, mert az Örökkévaló, Izraél Istene ment be rajta, legyen tehát
zárva. **3** A fejedelem pedig – ő, a fejedelem üljön benne, hogy
kenyeret egyék az Örökkévaló színe előtt, a kapu csarnokának
útján jöjjön be és annak útján menjen ki. **4** Erre bevitt engem az
északi kapu felé a ház előrészéhez és láttam, íme megtöltötte
az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát: és leborultam
arczomra. **5** És szólt hozzám az Örökkévaló: Ember fia, fordítsd

rá szívedet és lásd szemeiddel, füleiddel pedig halljad mind azt,
a mit beszélni akarok: veled az Örökkévaló házának minden
törvényeiről minden tanairól és fordítsd szívedet a ház bejáratára
a szentély minden kijárataiban. **6** És szólj az engedetlenségnek,
Izraél házának: Így szól az Úr, az Örökkévaló, elég; nektek
mind az utálatosságaitokból, Izraél háza! **7** A mikor behoztatok
idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen
húsuakat, hogy szentélyemben legyenek, megszentségtelenítve
házamat, mikor bemutattátok kenyeremet: zsiradékot és vért, és
megszegtétek szövetségemet, mind az utálatosságaitokon felül;
8 és nem őriztétek szentségeim őrizetét, hanem rendeltetek,
kik őrizzék őrizetemet szentélyemben magatokért. **9** Így szól
az Úr, az Örökkévaló: Semmi idegen, körülmetéletlen szívű és
körülmetéletlen húsú ne jöjjön szentélyembe, semmiféle idegen,
aki Izraél fiainak közepette van; **10** hanem a leviták, a kik tőlem
eltávolodtak, mikor megtévedt Izraél, midőn eltévelyedtek tőlem
bálványaik után, viseljék bűnüket; **11** legyenek szentélyemben
szolgálattevők, felügyelőkként a ház kapuinál és szolgálva a
házat: ők vágják le az égőáldozatot és a vágóáldozatot a népnek
és ők: álljanak előttük, hogy szolgálják őket. **12** Mivelhogy
szolgálták őket bálványaik előtt és lettek Izraél házának a bűnnek
botlására; azért felemeltem kezemet ellenük, úgymond az Úr,
az Örökkévaló, viseljék tehát bűnüket, **13** és oda ne lépjenek
hozzám, hogy papjaim legyenek, hogy tehát odalépnének
mind a szentségeimhez, ahhoz, a mi szentek szentje; hanem
viseljék szégyenüket és utálatosságaikat, melyeket cselekedtek.
14 És teszem őket a ház őrizetének őrizőivé annak minden
szolgálatára és mindenre, a mi benne végeztetik. **15** A levita
papok pedig, Czádók fiai, a kik őrizték szentélyem őrizetét, midőn

Izraél fiai eltévelyedtek tőlem, ők közeledjenek hozzám, hogy
engem szolgáljanak; álljanak előttem, hogy nekem zsiradékot és
vért mutassanak be, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **16** Ők
jöjjenek be szentélyembe és ők közeledjenek asztalomhoz, hogy
engem szolgáljanak; és őrizzék őrizetemet. **17** És lészen, mikor
bemennek a belső udvar kapuiba, lenből való ruhákat öltsenek
föl és ne kerüljön rájuk gyapjú, midőn szolgálatot végeznek
a belső udvar kapuiban és belül. **18** Lenből való fejdíszek
legyenek fejükön és lenből való nadrág legyen derekukon,
ne övezkedjenek izzasztóval. **19** És midőn kimennek a külső
udvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, a
melyekben szolgálatot végeznek és tegyék le azokat a szent
kamarákban; és öltsenek föl más ruhákat, hogy szentté ne
tegyék a népet ruháikkal. **20** És hajukat ne nyírják le, de vadul
se ereszszék meg: nyirbálva nyirbálják hajukat. **21** Bort pedig
ne igyanak, egy pap sem, mikor bemennek a belső udvarba.
22 És özvegyet és elváltat ne vegyenek feleségül maguknak;
hanem hajadonokat Izraél házának magzatjából és oly özvegyet,
ki pap után lesz özvegy, vehetnek el. **23** És népemet tanítsák
a különbségre a szent és nem szent között és a tisztátlan és
a tiszta közötti különbséget tudassák velük. **24** Pörnél pedig
ők álljanak oda, hogy ítéljenek, rendeleteim szerint ítéljék meg
azt; és tanaimat és törvényeimet mind az ünnepeimen őrizzék
meg és szombatjaimat szenteljék meg. **25** Emberhalotthoz ne
menjenek be, hogy megtisztátalanodjanak, hanem atyjával és
anyjával, fiával és leányával, fivérével és nővérével a ki nem volt
férjnél, tisztátalanítsák meg magukat. **26** Megtisztulása után
pedig hét napot számláljanak neki. **27** És a mely napon bemegy
a szentélybe, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a

szentélyben, mutassa be vétekáldozatát; úgy mond az Úr, az
Örökkévaló. **28** És legyen nekik birtokul, én vagyok birtokuk; de
tulajdont ne adjatok nekik Izraélben, én vagyok tulajdonuk. **29** A
lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a tűzáldozatot ők egyék
meg és minden örökátok Izraélben övék legyen. **30** És elseje,
minden zsengéje mindennek és minden adománya mindennek,
mind a ti adományaitokból, a papoké legyen; és tésztátok elsejét
a papnak adjátok, hogy áldás nyugodjék házadon. **31** Semmiféle
dögöt vagy széttépettet, madárból vagy baromból, ne egyenek a
papok.

45 És midőn birtokul juttatjátok az országot, vegyetek el
adományt az Örökkévaló számára, szentrésznek az országból:
hossza huszonötezernyi hosszú, szélessége pedig tízezer;
szent rész az, egész határában köröskörül. **2** Legyen ebből a
szentélynek ötszáz ötszázra: négyzetesen köröskörül, és ötven
könyöknyi területe köröskörül. **3** És e mértékből mérj hosszában
huszonötezret és szélességben tizezret; és abban legyen a
szentély, szentek szentje. **4** Szentrész az az országból, a
papoké, a szentély szolgálattevőié legyen, a kik közelednek, hogy
szolgálják az Örökkévalót; és legyen nekik helyül házak számára
és szenthelyül a szentély számára. **5** És huszonötezernyi
hosszú és tízezernyi széles tér a levitáké legyen, a ház
szolgálattevőié birokul nekik: húsz kamara. **6** És a város
tulajdonául adjatok ötezernyi széles és huszonötezernyi hosszú
tért a szentrész adományának mentén; Izraél egész házáé
legyen. **7** A fejedelemé pedig erről és arról a szentrész adománya
előtt és a város tulajdona előtt a nyugati oldalról nyugatra és a
keleti oldalról keletre; és hossza a részek egyikének mentében a
nyugati határtól a keleti határig. **8** Az országból legyen neki

tulajdonul izraélben, hogy fejedelmeim ne zaklassák többé az
én népemet, az országot pedig Izraél házának adják törzseik
szerint. **9** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Elég nektek, Izraél
fejedelmei; erőszakot és pusztítást távolítsatok el, jogot és
igazságot cselekedjetek, vegyétek el zsarolástokat népemről,
úgymond az Úr, az örökkévaló. **10** Igaz mérleg igaz éfa és
igaz legyen nálatok. **11** Az éfa és bát egy arányban legyen,
hogy a chómer tizedét fogadja be a bát, a chómer tizedrésze
pedig az éfa: a chómer szerint legyen az aránya **12** És a sékel
húsz géra, húsz sékel, huszonöt sékel, tíz és öt sékel legyen
nálatok a máné. **13** Ez az adomány, melyet levegyetek: az éfa
hatodrésze egy chómer búzából, és hatodrészét vegyétek az
éfának egy chómer árából. **14** És az olaj illetménye egy bát olaj
után a bát tizede, egy kór, azaz tíz bát vagyis egy chómer után,
mert tíz bát a chómer. **15** És egy bárány a juhokból, kétszáz
után Izraél kövér legelőjéből, lisztáldozatra, égőáldozatra és
békeáldozalra, engesztelésül számukra, úgymond az Úr, az
Örökkévaló. **16** Az ország egész népe járuljon ez adományhoz,
a fejedelem származa Izraélben. **17** S a fejedelemre tartozik: az
égőáldozatok és a lisztáldozat és az öntő áldozat az ünnepeken
és az újholdakon és a szombatokon, Izraél házának minden
ünnepnapjain; ő készítse a vétekáldozatot, a lisztáldozatot,
az égőáldozatot és a béke áldozatokat, engesztelésül Izraél
házáért. **18** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Az első hóban, a
hónap elsején végy ép fiatal tulkot, hogy megtisztítsd a szentélyt:
19 vegyen: a pap a vétekáldozat véréből és tegyen a ház
ajtómellékére és az oltár párkányzatának négy sarkára, és a
belső udvar kapujának ajtófélfájára. **20** És így cselekedjél a
hónap hetedikén, tévedő vagy meggondolatlan ember miatt;

és engesztelést szerezzetek a háznak. **21** Az első hóban, a
hónap tizennegyedik napján legyen nálatok a pészach, ünnep
hét napon át; kovásztalan kenyeret egyenek. **22** És készítsen a
fejedelem azon napon önmagáért és az ország egész népéért
vétekáldozatra való tulkot. **23** És az, ünnep hét napján készítsen
égőáldozatot az Örökkévalónak; hét tulkot és hét kost, épeket
naponként, hét napon át, és vétekáldozatul egy kecskebakot
naponként. **24** És lisztáldozatot: egy éfát a tulokhoz és egy éfát
a koshoz készítsen, meg egy hín olajat az éfához. **25** A hetedik
hóban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen, készítse ezek
szerint hét napon át, úgy a vétekáldozatot, mint az égőáldozatot,
mint a lisztáldozatot s mint az olajat.

46 Így szól az Úr, az Örökkévaló: A belső udvar kapuja, mely
keletre fordul, zárva legyen, a hat munkanapon át, a szombat
napján pedig; nyittassék meg és az újhold napján nyittassék
meg. **2** És menjen be a fejedelem a kapu csarnokának útján
kívülről és álljon meg a kapu ajtófélfájánál, és készítsék el a
papok égőáldozatát és békeáldozatait, és leborulván a kapu
küszöbén menjen ki; a kapu pedig ne zárassék be estig. **3** És
boruljon le az ország népe ama kapu bejáratánál a szombatokon
és az újholdakon, az Örökkévaló színe előtt **4** Az égőáldozat
pedig, melyet bemutat a fejedelem az Örökkévalónak: a szombat
napján hat ép juh és egy ép kos; **5** és lisztáldozatul egy éfa
a koshoz, a juhokhoz pedig; lisztáldozat kezeinek ajándéka
szerint, meg egy hín olaj az éfához. **6** És az újhold napján egy
ép fiatal tulok: és hat bárány meg egy kos, épek legyenek; **7** és
egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz készítsen lisztáldozatul,
meg a juhokhoz a mennyi telik vagyonából, meg egy hín olajat
az éfához. **8** És mikor bemegy a fejedelem, a kapu csarnokának

útján menjen be, és annak útján menjen ki. **9** És mikor bemegy
az ország népe az Örökkévaló színe elé az ünnepnapokon, az a
ki bemegy az északi kapu útján, hogy leboruljon, a déli kapu útján
menjen ki, az pedig, a ki bemegy a déli kapu útján, az északi
kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útján, melyen
bement, hanem átellenében menjen ki. **10** A fejedelem pedig
– közöttük, mikor bemennek, menjen be, és mikor kimennek;
menjen ki. **11** És az ünnepeken és ünnepnapokon legyen a
lisztáldozat egy éfa a tulokhoz és egy éfa a koshoz, a juhokhoz
pedig; keze ajándéka szerint, meg egy hín olaj az éfához.
12 És mikor a fejedelem felajánlásából készít égőáldozatot
vagy békeáldozatokat, felajánlásul az Örökkévalónak, nyissák
meg neki a keletre forduló kaput és készítse égőáldozatát
és békeáldozatait, a mint készíti a szombat napján; s midőn
kiment, zárják be a kaput kimentése után. **13** És egy ép egy
éves juhot készíts égőáldozatul naponként az Örökkévalónak,
minden reggel készíts azt; **14** és lisztáldozatul készíts hozzája
minden reggel egy hatod éfát, meg egy harmad hín olajat a
lángliszt megnedvesítésére; lisztáldozatul az Örökkévalónak,
örök törvényül, állandóan. **15** Készítsék a juhot és lisztáldozatot
és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul. **16** Így szól az
Úr, az Örökkévaló: Midőn a fejedelem ajándékot ad valakinek
fiai közül, birtokából való az, fiaié legyen; az ő tulajdonuk az,
birtokképen **17** És midőn ajándékot ad birtokából egynek a
szolgái közül, azé legyen a szabadság évéig, akkor visszatér
a fejedelemhez; de fiainak jutott birtok az övék legyen. **18** És
ne vegyen a fejedelem a nép birtokából, hogy kizaklassa őket
tulajdonukból, a maga tulajdonából adjon birtokot a fiainak, azért,
hogy ne széledjen el népem ki-ki a tulajdonából. **19** És bevitt

engem a bejárón, mely a kapu oldalán volt, a papoknak való
szent kamarákhoz, melyek északra fordulnak, és íme ott volt
egy hely a hátsó részen nyugaton. **20** És szólt hozzám: Ez az a
hely, a hol főzik a papok a bűnáldozatot és a vétekáldozatot, a
hol sütik a lisztáldozatot, hogy ki ne hozzák a külső udvarba,
hogy szentté ne tegyék a népet. **21** Erre kivitt engem a külső
udvarba és elvezetett az udvar négy szögletéhez; és íme egy-egy
udvar az udvarnak egy-egy szögletében. **22** Az udvarnak négy
szögletében zárt udvarok, hosszúságuk negyven és szélességük
harmincz, egy méretük mind a négynek, a szögletbe illesztve. **23**
És kősor köröskörül bennök mind a négynek, meg főzőhelyek
készítve a kősorokon alul köröskörül. **24** És szólt hozzám:
Ezek a főzők házai, a hol főzik a ház szolgálattevői a nép
vágóáldozatát.

47 És visszavitt engem a ház bejáratához; és íme víz jön ki a
ház küszöbe alól keletnek, mert a ház előrésze kelet felé volt;
a víz pedig lefolyik a ház jobb oldala alól, az oltártól délre. **2**
És kivezetett engem az északi kapu útján és kerültetett engem
a külső úton a külső kapuhoz, a keletre forduló úton; és íme
víz bugyog ki a jobb oldalról. **3** Midőn kiment a férfi keletnek
zsinórral a kezében, megmért ezer könyöknyit és átvezetett
engem a vízen, bokáig érő vize. **4** Erre mért ezret és átvezetett
engem a vize, térdig érő vize; és mért ezret és átvezetett engem
derékig érő vize. **5** És mért ezret: patak, a melyen nem bírtam
átmenni, mert megdagadt a víz úszásra való vízzé, patakká, a
melyen nem lehet átmenni. **6** És szólt hozzám: Láttad-e, ember
fia? Erre elvezetett és visszavitt engem a patak partjára. **7** Midőn
visszatértem, íme a patak partján igen sok fa, innen és onnan. **8**
És szólt hozzám: Ez a víz kifolyik a keleti kerületbe és lefolyik a

síkságra és bemegy a tengerbe, a tengerbe a kifolyt víz, és
meggyógyul annak vize. **9** És lészen, minden élő lény, mely
nyüzsög bárhová bemegy a két patak, élni fog, és igen sok: lesz
a hal, mert oda bement e víz, úgy hogy meggyógyul, és élet lesz,
bárhova bemegy a patak. **10** És lészen, állanak mellete halászok
Én-Géditől Én-Eglájimig, hálók kiterítő helye lesz; neme szerint
lesz a haluk, mint a nagy tenger hala, igen sok. **11** Mocsarai
és tócsái nem gyógyulnak meg, sónak hagyattak meg. **12** A
patak mellett pedig, a partján innen és onnan, felnő mindenféle
gyümölcsfa, nem hervad a levele és nem fogy el a gyümölcse;
hónaponként érlel, mert vize a szentélyből jön ki, és lészen
gyümölcse eledelre, levele pedig gyógyításra. **13** Így szól az
Úr, az Örökkévaló: Ez a határ, mely szerint birtokba vegyétek
magatoknak az országot Izraél tizenkét törzse számára, Józsefé
két rész. **14** És birtokba vegyétek azt, egyik úgy mint a másik,
amelyről fölemeltem kezemet, hogy őseiteknek adom; és jutni
fog nektek ez az ország birtokul. **15** És ez az ország határa.
Az északi oldalról: a nagy tengertől Chetlón útján Czedád felé;
16 Chamát, Béróta, Szibrájim, a mely Damaszkus határa és
Chamát határa közt van, a középső Cháczér, mely Chavrán
határánál van. **17** Lesz tehát a határ a tengertől Chaczár-Énónig
Damaszkus határáig és tovább északra Chamát határáig. Ez
az északi oldal. **18** És a keleti oldal: Chavrán és Damaszkus
közül, Gileád és Izraél országa közül, a Jordán; a határtól a
keleti tengerig mérjétek. Ez a keleti oldal. **19** És a délvidéki oldal
dél felé: Támártól a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy
tenger felé. Ez a déli oldal délvidéknek. **20** És a nyugati oldal: a
nagy tenger a határtól egészen egyenest Chamát feléig. Ez a
nyugati oldal. **21** És osszátok fel magatoknak ezt az országot

Izraél törzsri szerint. **22** Úgy legyen hogy birtokul juttassátok azt
magatoknak és a jövevényeknek, a kik tartózkodnak köztetek, a
kik gyermekeket nemzettek köztetek; és legyen nektek mint a
honos Izraél fiai közt: veletek együtt jusson nekik birtok Izraél
törzsei közepette. **23** És legyen, hogy azon törzsben, melynél
tartózkodik a jövevény, ott adjátok meg a birtokát. Úgymond az
Úr Örökkévaló.

48 És ezek a törzsek nevei: az északi szélen, Chetlón
útja mellett Chamát felé, Chamát-Énán, Damaszkus határáig
északnak Chamát mellett, az övé legyen a keleti oldaltól a
nyugatig: Dán, egy. **2** És Dán határán a keleti oldaltól nyugati
oldalig: Ásér, egy. **3** És Ásér határán a keleti oldaltól a nyugati
oldalig: Naftáli, egy. **4** Naftáli határán a keleti oldaltól a nyugati
oldalig: Menasse, egy. **5** És Menasse határán a keleti oldaltól a
nyugati oldalig: Efraim egy. **6** És Efraim határán a keleti oldaltól a
nyugati oldalig: Reúbén egy. **7** És Reúbén határán a keleti oldaltól
a nyugati oldalig: Jehúda, egy. **8** Jehúda határán a keleti oldaltól
a nyugati oldalig legyen azon adomány melyet majd elvesztek:
huszonötezer a szélessége, hossza pedig mint a részek egyike a
keleti oldaltól a nyugati oldalig; és középen legyen a szentély. **9**
Az adomány, melyet elvesztek az Örökkévaló számára – hossza
huszonötezer és szélessége tizezer. **10** És ezeké legyen a
szent adomány: a papoké északra huszonötezer, nyugatra is
tizezernyi szélességben, keletre is tizezernyi szélességben,
délre pedig huszonötezernyi hosszúságban; és közepén legyen
az Örökkévaló szentélye. **11** A megszentelt papoké, Czádók
fiaié, akik őrizték őrizetemet, a kik nem tévelyedtek el, midőn
Izraél fiai eltévelyedtek, a mint eltévelyedtél: a leviták. **12**
És nekik legyen adományul az ország adományából, szentek

szentje, a leviták határánál. **13** A levitáké padig a papok
határa mentében huszonötezernyi hosszúságban és tizezernyi
szélességben, az egésznek hosszúsága huszonötezer és
szélessége tizezer. **14** És ne adjanak el belőle és ne cseréljék
el, hogy át ne származtassák az ország zsengéjét, mert
szent az Örökkévalónak. **15** És a szélességből megmaradt
ötezer a huszonötezernek előtte, nem-szent az, a városé
lakóhelynek és közelegőnek; és közepén legyen a város. **16**
És ezek a méretei: az északi oldal négyezerötszáz, a déli
oldal négyezerötszáz, a keleti oldalról négyezerötszáz és a
nyugati oldal négyezerötszáz. **17** És legyen közlegelője a
városnak: északra kétszázötven, délre kétszázötven, keletre
kétszázötven és nyugatra kétszázötven. **18** A mi megmarad a
hosszúságból a szent adomány mentében, tizezer keletre és
tizezer nyugatra, a mi tehát a szent adomány mentében van,
annak termése kenyérül szolgáljon a város munkásainak. **19** És
a város munkásai munkálják azt Izraél minden törzseiből. **20**
Az egész adomány huszonötezer huszonötezerre, négyzetben
vegyétek el a szent adományt a város tulajdonával. **21** És a mi
megmaradt, a fejedelemé innen és onnan a szent adománytól és
a város tulajdonától, a huszonötezernek, az adománynak előtte a
keleti határig, nyugatra, pedig a huszonötezernek előtte a nyugati
határig a részek mentében a fejedelemé; és közepén legyen a
szent adomány és a ház szentélye. **22** És a leviták tulajdonától
és a város tulajdonától, annak közepén, a mi a fejedelemé,
Jehúda határa és Benjámin határa közt, a fejedelemé legyen. **23**
A többi törzsek pedig a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin,
egy. **24** És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig
Simeón, **25** És Simeón határán, a keleti oldaltól a nyugati

oldalig: Jisszákhár, egy. **26** És Jisszákhár határán, a keleti
oldaltól a nyugati oldalig: Zebúlún, egy. **27** És Zebúlún határán,
a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Gád, egy. **28** És Gád határán,
a déli oldalon dél felé legyen a határ Támártól a pörlekedés
vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. **29** Ez az ország,
melyet birtokul juttassatok Izraél törzseinek, és ezek fölosztásaik.
Úgymond az Úr, az Örökkévaló. **30** És ezek a város kijáratai: Az
északi oldalról négyezerötszáznyi méret; **31** a város kapui pedig;
Izraél törzseinek nevei szerint, három kapu északra: Rebúén
kapuja egy, Jehúda kapuja egy, Lévi kapuja egy. **32** És a keleti
oldalra négyezerötszáz mérték és három kapu: József kapuja
egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy. **33** És a déli oldal
négyezerötszáznyi méret és három kapu: Simeón kapuja egy,
Jisszákhár kapuja egy, Zebúlún kapuja egy. **34** A nyugati oldal
négyezerötszáz. kapuja három: Gád kapuja egy, Ásér kapuja
egy, Naftáli kapuja egy. **35** Köröskörül tizennyolcezer; s a város
neve az naptól fogva: Ott az Örökkévaló.

Dániel

1 Harmadik évében Jehójákím Jehúda királya királyságának,
Jeruzsálem ellen jött Nebúkadnecczár, Bábel királya s ostromolta
azt. **2** S kezébe adta az Úr Jehójákimot, Jehúda királyát, meg
egy részét az Isten háza edényeinek s elvitte őket Síneár
országába az ő istenének házába, az edényeket pedig bevitte
istenének kincses házába. **3** És mondta a király Aspenáznak,
udvari tisztjei fejének, hogy hozzon Izraél fiai közül és pedig a
királyi nemzetségből és a főnemesek közül **4** fiúkat, a kikben
nincs semmi hiba s a kik szép ábrázatuak és eszesek minden
bölcseségben, ismernek tudást és értenek tudományt, kikben
van erő, hogy álljanak a király palotájában és hogy tanítsák őket
könyvre és a kaldeusok nyelvére. **5** És kirendelte számukra a
király a minden napra valót annak napján a király ételéből s az ő
ivó borából, s hogy neveljék őket három évig; azoknak végén
pedig álljanak a király előtt. **6** És voltak köztük Jehúda fiaiból:
Dániél, Chananja, Mísáél és Azarja. **7** S adott nekik neveket az
udvari tisztek nagyja; Dániélnek ezt a nevet adta: Béltsacczár,
Chananjának Sadrák, Misáélnek Mésák és Azarjának Abéd-
Negó. **8** És föltette Dániél a szivében, hogy nem fertőzteti meg
magát a király ételével és ivó borával; kérte tehát az udvari
tisztek nagyjától, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie. **9** És
adta az Isten Dániélt kegyre és irgalomra az udvari tisztek nagyja
előtt. **10** És mondta az udvari tisztek nagyja Daniélnek: Félek
én uramtól a királytól, aki kirendelte evésteket és ivástokat,
hogy miért lássa arczotokat kedvetlenebbnek a veletek egyivásu
fiúkénál s főbenjáró bűnbe vinnétek a királynál? **11** Erre szólt
Dániél a kamarásnak, a kit az udvari tisztek nagyja kirendelt
Dániél, Chananja, Mísáél és Azarja fölé: **12** Kiséreld csak meg

szolgáidat tíz napig, hadd adjanak nekünk a veteményekből,
hogy együnk és vizet, hogy igyunk; **13** s majd meglátszik előtted
a mi ábrázatunk és azon fiúk ábrázata, a kik a király ételét
eszik és a szerint, a mit látni fogsz, cselekedjél szolgáiddal. **14**
És hallgatott rájuk e dologban s megkisérlette őket tíz napig.
15 Tíz nap végén pedig ábrázatuk jobbnak látszott és husban
kövérebbek voltak, mint mindazon fiúk, kik a király ételét ették.
16 És a kamarás el szokta hordani ételüket és ivó borukat s adott
nekik veteményeket. **17** E fiúknak pedig mindnégyüknek adott
az Isten tudást és belátást minden könyvben és bölcseségben;
Dániél pedig értett minden látomáshoz és álomhoz. **18** És azon
napok végén, a mikorra mondta a király, hogy elhozzák őket,
bevitte őket az udvari tisztek nagyja Nebúkadnecczár szine elé.
19 És beszélt velök a király, és nem találtatott valamennyiök
közül olyan, mint Dániél, Chananja, Mísáél és Azarja; és álltak a
király előtt. **20** És a bölcseség és értelem minden dolgában,
a mit kivánt tőlük a király, tízszerte kiválóbbaknak találta őket
mindaz irástudóknál, a jósokná1, kik egész királyságában voltak.
21 És ott volt Dániél Kóres király első évéig.

2 Nebúkadnecczár királyságának második évében pedig álmokat
álmodott Nebúkadnecczár s nyugtalankodott az ő lelke s álma
oda volt őneki. **2** És mondta a király, hogy hívják az irástudókat
s a jósokat s a kuruzslókat s a kaldeusokat, hogy megmondják
a királynak az ő álmait; s eljöttek és álltak a király előtt. **3**
És mondta nekik a király: Álmot álmodtam és nyugtalankodott
lelkem, hogy az álmot megtudjam. **4** És beszéltek a kaldeusok
a királyhoz arámul: Oh király, örökké élj! Mondjad az álmot
szolgáidnak és a megfejtést megjelentjük. **5** Felelt a király s
mondta a kaldeusoknak: A dolog biztos az én részemről; ha

nem tudatjátok velem az álmot és megfejtését, darabokká fogtok
vágatni és házaitok szemétdombbá fognak tétetni. **6** De ha
az álmot és megfejtését megjelentitek, ajándékokat s jutalmat
s nagy megtisztelést fogtok tőlem kapni; azért az álmot és
megfejtést megjelentsétek nekem. **7** Feleltek másodszor és
mondták: A király mondja el szolgáinak az álmot s a megfejtést
majd megjelentjük. **8** Felelt a király és mondta: Bizonyosan
tudom, hogy időt akartok nyerni, mivelhogy láttátok, hogy a dolog
biztos az én részemről. **9** Hogy ha az álmot nem tudatjátok
velem, azon egy rólatok a rendelet, és hazug és hamis dolgot
készülődtetek elmondani előttem, mígnem változnék az idő. Azért
az álmot megmondjátok nekem, és tudom, hogy a megfejtését
megjelentitek nekem. **10** Feleltek a kaldeusok a király előtt és
mondták: Nincsen ember a szárazföldön, aki a király dolgát
megjelenteni tudná, mivelhogy egy nagy és hatalmas király sem
kérdezett ilyen dolgot semmi irástudótól és jóstól és kaldeustól.
11 A dolog pedig, melyet a király kérdez, nehéz és más nincsen,
a ki megjelentené a király előtt, csak az istenek, a kiknek lakása
nincsen halandóknál. **12** E miatt a király nagyon fölháborodott és
megharagudott s meghagyta, hogy veszítsék el mind a Bábel
bölcseit. **13** S a rendelet kiment s a bölcsek megölésre voltak
szánva; s keresték Dániélt és társait, hogy megölessenek. **14**
Ekkor Dániél meggondolással és észszel válaszolt Arjóknak, a
király testőrei fejének, a ki kivonult, hogy megölje Bábel bölcseit.
15 Megszólalt és mondta Arjóknak, a király meghatalmazottjának:
Miért oly sürgős a rendelet a király részéről? Ekkor tudatta
Arjók a dolgot Dániéllel. **16** Dániél pedig bement és kérte a
királytól, hogy időt adjon neki és a megfejtést majd megjelenti a
királynak. **17** Ekkor elment Dániél a házába és Chananjával,

Mísáéllel s Azarjával, az ő társaival tudatta a dolgot, **18** és hogy
irgalmat kell kérni az ég Istenétől eme titok felől, hogy el ne
veszítsék Dániélt és társait Bábel többi bölcseivel. **19** Ekkor
nyilváníttatott Dániélnek a titok éjjeli látomásban; ekkor Dániél
áldotta az ég Istenét. **20** Megszólalt Dániél és mondta: Legyen
az Isten neve áldott öröktől fogva örökké, övé a bölcseség s a
hatalom; **21** s ő megváltoztatja az időket és korokat, elmozdít
királyokat és támaszt királyokat, ad bölcseséget a bölcseknek
s tudást az értelem tudóinak. **22** Ő föltárja a mély és rejtett
dolgokat, tudja mi van a sötétben, s a világosság nála lakozik.
23 Téged, oh őseim Istene, magasztallak és dicsőítlek, a ki
bölcseséget s hatalmat adtál nekem, most pedig tudattad velem,
a mit kértünk tőled, hogy a király dolgát tudattad velünk. **24**
Ennek okából bement Dániél Arjókhoz, a kit a király kirendelt
Bábel bölcseinek az elveszítésére; elment s így szólott hozzá:
Bábel bölcseit el ne veszítsed, vígy be engem a király elé és
a megfejtést megjelentem a királynak. **25** Ekkor sietséggel
bevezette Arjók Dániélt a király elé s így szólott hozzá: Találtam
egy férfiút a Jehúdabeli számkivetettség fiai közül, a ki tudatni
fogja a királylyal a megfejtést. **26** Megszólalt a király s mondta
Dániélnek, a kinek neve Béltsacczár: Képes vagy-e velem
tudatni az álmot, a melyet láttam, s megfejtését? **27** Megszólalt
Dániél a király előtt és mondta: A titkot, melyet a király kérdez,
bölcsek, jósok, irástudók, csillagjóslók nem tudják megjelenteni
a királynak. **28** De van Isten az égben, a ki feltár titkokat és
tudatta Nebukadnecczár királylyal azt, a mi a napok végén lesz.
Álmod s a fejed látomásai a te fekvőhelyeden ez volt: **29** Te,
oh király, a te gondolataid felszálltak fekvőhelyeden arról, a mi
ezután leszen s a titkok feltárója tudatta veled azt, a mi lészen.

30 Én pedig – nem a bölcseség által, mely bennem volna inkább,
mint minden élőkben, nyilváníttatott nekem a titok, hanem annak
okáért, hogy tudassák a királylyal a megfejtést és hogy a szived
gondolatait megtudjad. **31** Te, oh király, láttad vala s íme egy
hatalmas szobor; ez a szobor nagy volt s fénye kiváló, előtted állt
és ábrázata félelmetes. **32** Az a szobor – feje jó aranyból, melle
és karjai ezüstből, hasa és csipői rézből **33** czombjai vasból,
lábai részben vasból s részben agyagból. **34** Láttad vala, míg
leszakadt egy kő, de nem kezek által, és a szobrot megütötte
a vas és agyaglábain és összemorzsolta azokat. **35** Legott
összemorzsolódott egyszerre a vas, az agyag, a réz, az ezüst
és az arany s olyanná lettek, mint a polyva a nyári szérűkből, s
elhordta azokat a szél, és semmi nyomuk nem találtatott; a kő
pedig, mely megütötte a szobrot, nagy hegygyé lett s betöltötte
az egész földet. **36** Ez az álom, megfejtését pedig elmondjuk a
király előtt. **37** Te, oh király, királyok királya, te, a kinek az ég
Istene adott királyságot, erőt és hatalmat és dicsőséget, **38** s
bárhol laknak az ember fiai, a mező vadja s az ég madara, a
te kezedbe adta és urrá tett téged valamenynyiök felett – te
vagy az arany fej. **39** S utánad fog támadni egy másik királyság,
náladnál alantosabb és harmadiknak egy másik királyság, rézből
való, mely uralkodni fog az egész földön; **40** s egy negyedik
királyság erős lesz, mint a vas; a mint hogy a vas összemorzsol
és széttör mindent, és mint az összezúzó vas, mindezeket
összemorzsolja és összezúzza. **41** És hogy láttad a lábakat és
ujjakat részben fazekas-agyagból és részben vasból -megosztott
királyság lesz az s a vas szilárdságából lesz benne, a mint hogy
a vasat vegyülten láttad sáragyaggal. **42** S a lábak ujja részben
vasból s részben agyagból – a királyságnak egyik része erős

lesz, és másik része törékeny lesz. **43** És hogy láttad a vasat
vegyülten sár-agyaggal, elvegyülve lesznek emberi magzattal,
és nem fognak tapadni egyik a másikhoz, valamint a vas nem
vegyül el az agyaggal. **44** És ama királyok napjaiban támasztani
fog az ég Istene egy királyságot, a mely örökkétig el nem pusztul
s a melynek uralma más népre nem hagyatik; összemorzsolja s
megsemmisíti mind e királyságokat, de ő fenn fog állani örökre,
45 a mint hogy láttad, hogy a hegyből leszakadt egy kő, nem
kezek által, s összemorzsolta a vasat, a rezet, az agyagot, az
ezüstöt s az aranyat, A nagy Isten tudatta a királylyal azt, a
mi ezután lesz; biztos az álom s megbízható a megfejtése. **46**
Ekkor Nebukadnecczár király arczára vetette magát és Dániél
előtt leborúlt, és meghagyta, hogy áldozatot, kellemes illatokat
mutassanak be neki. **47** Felelt a király Dániélnek és mondta: Való
igaz, hogy a ti Istentek isteneknek Istene és királyoknak ura és
titkok föltárója, mivel föl tudtad tárni ezt a titkot. **48** Ekkor Dániélt
naggyá tette a király és nagy és tetemes ajándékokat adott neki
s urrá tette Bábel egész tartománya fölött s az elöljárók fejévé
mind a Bábel bölcsei fölött. **49** És Dániél kérte a királytól, és
kirendelte Bábel tartományának igazgatására Sadrákot, Mésákot
s Abéd-Negót; Dániél pedig a király kapujában volt.

3 Nebúkadnecczár király készített aranyszobrot: magassága
hatvan könyök, szélessége hat könyök; felállította Dúra síkságán,
Bábel tartományában. **2** És Nebúkadnecczár király küldött,
logy egybehívják a szatrapákat, kormányzókat, helytartókat,
főbírákat, kincstárosokat, törvénytudókat, tanácosokat s a
tartományoknak mind a főtisztjeit, hogy jőjenek el azon szobor
fölavatására, amelyet fölállított Nebúkadnecczár király. **3** Ekkor
egybegyültek a szatrapák, kormányzók és helytartók, főbírák,

kincstárosok, törvénytudók, tanácsosok s a tartományoknak
mind a főtisztjei azon szobor fölavatására, melyet fölállított
Nebúkadnecczár király s fölállottak a szoborral szemben, melyet
fölállított Nebúkadnecczár. **4** A hirnök pedig kikiáltotta erővel:
Nektek mondják, ti népek, nemzetségek s nyelvek! **5** A
mely időben halljátok hangját a kürtnek, sípnak, cziterának,
hárfának, lantnak, dudának s mindennemű hangszernek, akkor
vessétek le magatokat és boruljatok le az arany szobor előtt,
melyet fölállitott Nebúkadnecczár király; **6** és a ki nem veti le
magát és nem borul le: abban az órában vettessék égő tűznek
kemenczéjébe. **7** Ennélfogva, abban az időben, a mint hallották
mind a népek hangját a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának,
lantnak s mindennemű hangszernek, levetették magukat mind a
népek, nemzetek s nyelvek leborultak az arany szobor előtt,
melyet fölállított Nebúkadnecczár király. **8** Ennélfogva abban
az időben közeledtek kaldeus férfiak és megrágalmazták a
zsidókat; **9** megszólaltak és mondták Nebúkadnecczár királynak:
Oh király, örökké élj! **10** Te, oh király, parancsot adtál, hogy
minden ember, a ki hallja hangját a kürtnek, sípnak, cziterának,
hárfának, lantnak, dudának s mindennemű hangszernek, vesse
le magát és boruljon le az arany szobor előtt; **11** és ki
nem veti le magát és nem borul le, vettessék égő tűznek
kemenczéjébe. **12** Vannak zsidó férfiak, a kiket kirendeltél Bábel
tartományának igazgatására, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó;
ezek a férfiak nem vetettek te reád, oh király, ügyet, istenedet
nem szolgálják s az arany szobor előtt, melyet felállítottál, nem
borulnak le. **13** Ekkor meghagyta Nebúkadnecczár haragban
és indulatban, hogy hozzák el Sadrákot, Mésákot és Abéd-
Negót; ekkor a király elé hozták ezeket a férfiakat. **14** Megszólalt

Nebúkadnecczár és mondta nekik: Szándékosan-e, oh Sadrák,
Mésák és Abéd-Negó, nem szolgáljátok istenemet és nem
borultok le az arany szobor előtt, melyet fölállítottam? **15** Már
most ha készen vagytok arra, hogy a mely időben halljátok
hangját a kürtnek, sipnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának
s mindennemű hangszernek, levetni magatokat és leborulni a
szobor előtt, melyet készítettem – de ha nem borultok le, abban
az órában be fogtok vettetni égő tűznek kemenczéjébe; s ki
az az isten, a ki megmenthet titeket a kezeimből? **16** Feleltek
Sadrák, Mésák és Abéd-Negó és mondták a királynak: Oh
Nebúkadnecczár, nem szükséges nekünk erre neked választ
adnunk. **17** Ha Istenünk, a kit mi szolgálunk, képes minket
megmenteni: az égő tűznek kemenczéjéből s a te kezedből,
oh király, meg fog menteni; **18** de ha nem, tudva legyen
előtted, oh király, hogy istenedet mi nem szolgáljuk és az arany
szobor előtt, melyet fölállítottál, nem borulunk le. **19** Ekkor
eltelt Nebúkadnecczár indulattal s arczának képe megváltozott
Sadrák, Mésák és Abéd-Negó felett; megszólalt és meghagyta,
hogy fűtsék a kemenczét hétszer annyira, mint a hogy való azt
fűteni. **20** Néhány embernek pedig, a seregében levő derék
vitézeknek, meghagyta, hogy kötözzék meg Sadrákot. Mésákot
és Abéd-Negót, hogy vessék az égő tűznek kemenczéjébe. **21**
Megkötöztettek ezek a férfiak nadrágaikban és köntöseikben,
köpenyeikben és egyéb öltözékükben és bedobattak az égő
tűznek kemenczéjébe, **22** minthogy a király parancsa sürgős
volt, a kemencze pedig tulságosan fűtve volt, e férfiakat, a kik
Sadrákot, Mesákot és Abéd-Negót fölvitték, azokat megölte
a tűznek lángja. **23** Ama férfiak pedig mindhárman, Sadrák,
Mésák és Abéd-Negó, megkötözve bele estek az égő tűznek

kemenczéjébe. **24** Ekkor csodálkozott Nebúkadnecczár király s
fölkelt sietségben; megszólalt és mondta tanácsosainak: Nemde
három férfit vetettünk be megkötözve a tűzbe? Feleltek és
mondták a királynak: Biztosan, oh király. **25** Felelt és mondta:
Íme, én négy férfiut látok feloldva járkálni a tűz közepén és
sérelem nincs rajtuk, a negyediknek ábrázata pedig istenek
fiához hasonlít. **26** Ekkor Nebúkadnecczár közeledett az égő tűz
kemenczéjének ajtajához, megszólalt és mondta: Sadrák, Mésák
és Abéd-Negó, szolgái a legfelső Istennek, menjetek ki s jöjjetek!
Ekkor kimentek Sadrák, Mésák s Abéd-Negó a tűzből. **27** És
egybegyülvén a szatrapák, kormányzók, helytartók s a király
tanácsosai, látták ezeket a férfiakat, hogy a tűz nem lett úrrá a
testükön és fejük haja nem perzselődött meg és ruhájuk nem
változott meg, a tűznek szaga nem ért hozzájuk. **28** Megszólalt
Nebúkadnecczár és mondta: Áldva legyen Sadrák, Mésák és
Abéd-Negó Istene, a ki elküldötte angyalát s megmentette
szolgáit, a kik bíztak benne s a király parancsát megszegték
és odaadták testüket, hogy semmi istent ne szolgáljanak s ne
boruljanak le előtte, hanem csak a maguk Istenét. **29** Tőlem
pedig kiadatik egy rendelet: hogy minden nép, nemzet s nyelv,
a mely káromlást mond Sadrák, Mésák és AbédNegó Istene
ellen, az darabokra vágassék és háza szemétdombbá tétessék,
mivelhogy nincsen más Isten, a ki meg tudna menteni úgy, mint
ez. **30** Ekkor a király rangban emelté Sadrákot, Mésákot és
Abéd-Negót Bábel tartományában.

4 Nebúkadnecczár király mind a népekhez, nemzetekhez és
nyelvekhez, a melyek az egész földön laknak Békétek nagy
legyen! **2** A jeleket és csodákat, a melyeket mívelt velem a
legfelsőbb Isten, jónak tetszik előttem közzé tenni. **3** Jelei mily

nagyok s csodái mily hatalmasok; királysága örök királyság és
uralma nemzedék meg nemzedéknél tart! **4** Én Nebúkadnecczár
boldog voltam házamban és viruló a palotámban. **5** Álmot láttam,
az megfélemlített engem s gondolatok fekvőhelyemen, s fejem
látomásai megrémítettek engem, **6** s kiadatott tőlem a rendelet,
hogy bevezessék elém mind a Bábel bölcseit, hogy az álom
megfejtését tudassák velem. **7** Ekkor bejöttek az irástudók,
jósok, kaldeusok és csillagjóslók s az álmot előttük elmondtam,
de a megfejtését nem tudatták velem. **8** Utolsónak aztán bejött
elém Dániél, kinek neve Béltsacczár – istenem neve szerint – s
a kiben a szent istenek szelleme van; s az álmot elmondottam
előtte: **9** Béltsacczár, az irástudók feje, kiről tudom, hogy benned
a szent istenek szelleme van, s hogy semmi titok nem zavar
téged, álmom látomásait, a melyeket láttam s a megfejtését
mondd meg! **10** Fejem látomásai pedig a fekvőhelyemen ezek:
Láttam s íme egy fa a föld közepén és magassága nagy. **11** Nőtt
a fa s erősödött, s magassága fölért az égig s ellátszott az egész
föld végéig. **12** Lombozata szép s gyümölcse sok s táplálék
rajta mindnek; alatta hűsel a mező vadja s ágaiban lakoznak
az ég madarai s belőle táplálkozik minden halandó. **13** Láttam
fejem látomásaiban fekvőhelyemen, s íme egy őr meg szent
alászáll az égből; **14** kiált erővel s így szól: Vágjátok ki a fát s
messétek le ágait, hullassátok le lombozatát és szórjátok szét
gyümölcsét; költözzék el alóla vad s a madarak az ágaiból. **15**
Ámde gyökereinek tőkéjét hagyjátok a földben, és pedig vas- és
rézbilincsben a mező füve között, s az ég harmatjával áztassák
s a vaddal együtt legyen osztályrésze a föld füvében. **16** Szivét
az embertől elváltoztassák s állatnak szive adasaék neki s hét
időszak haladjon el fölötte. **17** Az őrök végzéséből van e szó s a

szentek parancsából a kijelentés annak okából, hogy tudják meg
az élők, hogy uralkodik a Legfelső az emberi királyságon s a
kinek akarja, adja azt s az emberek legalacsonyabbját állítja
föléje. **18** Ezt az álmot láttam én, Nebúkadnecczár király; to
pedig Béltsacczár, mondjad el megfejtését, mivelhogy mind a
királyságom bölcsei nem birják velem tudatni a megfejtést, de te
birod, mert szent istenek szelleme van benned. **19** Ekkor Dániél,
kinek neve Béltsacczár, elámúlt egy bizonyos ideig és gondolatai
megrémítették. Megszólalt a király és mondta: Béltsacczár, az
álom és megfejtése ne rémítsen meg téged! Felelt Béltsacczár
és mondta: Uram! Az álom a te gyűlölőidnek és megfejtése
ellenségeidnek! **20** A fa, melyet láttál, a mely nőtt és erősödött s
magassága fölért az égig és ellátszott az egész földön, **21** s
lombozata szép s gyümölcse sok és táplálék rajta mindnek,
alatta lakozik a mező vadja s ágaiban laknak az ég madarai: **22**
te vagy az, oh király, a ki nőttél és megerősödtél s nagyságod
nőtt, fölért az égig s uralmad a föld végéig. **23** Hogy pedig
a király látott egy őrt és szentet, a mint alászállt az égből és
mondta: vágjátok ki a fát és rontsátok meg, ámde gyökereinek
tőkéjét a földben hagyjátok és pedig vas- és rézbilincs közben a
mező füve között s az ég harmatától áztassák s a mező vadjával
legyen osztályrésze, míg hét időszak el nem halad felette: **24**
ez a megfejtés, oh király, s a Legfelsőnek végzése az, a mely
érte uramat, a királyt. **25** Téged ugyanis kiűznek az emberek
közül s a mező vadjával lesz lakásod, s füvet, mint ökrökkel
fognak etetni veled s az ég harmatjából áztatnak s hét időszak
fog elhaladni fölötted, mig meg nem tudod, hogy uralkodó a
Legfelső az emberi királyságon, és a kinek akarja, adja azt. **26** S
hogy azt mondták, hogy hagyják meg a fa gyökereinek tőkéjét:

királyságod neked megmarad, mihelyt megtudod, hogy az Ég
uralkodik. **27** Azért, oh király, tanácsom jónak tessék neked,
vétkeidet igazság által váltsd meg és bűneidet szegényeken
való könyörülés által, hátha lesz tartama a te boldogságodnak.
28 Mindez elérte Nebúkadnecczár királyt. **29** Tizenkét hónap
multán járt vala Bábel királyi palotáján. **30** Megszólalt a király és
mondta: Nemde, ez az a nagy Bábel, melyet én építettem királyi
székvárosomnak erőm hatalmával s díszem dicsőségére! **31**
Még a király szájában volt a szó és hang szállt le az égből:
Neked mondják, oh Nebúkadnecczár király, uralmad eltávozott
tőled. **32** S az emberek közül kiűznek téged, s a mező vadjával
lesz lakásod, fűvel mint az ökröket fognak etetni téged; s hét
időszak fog elhaladni fölötted, a míg meg nem tudod, hogy
uralkodó a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja adja
azt. **33** Abban az órában beteljesedett a szó Nebúkadnecczáron;
s az emberek közül kiüzetett, s füvet evett, mint az ökrök
s az ég harmatjából áztatták a testét, míg a haja meg nem
nőtt, mint a sasoké és körmei, mint a madaraké. **34** Napok
múltán én Nebúkadnecczár az ég felé emeltem szemeimet s
eszem hozzám visszatért s a Legfelsőt áldottam s az örökké
élőt dicsértem s magasztaltam, a kinek uralma örök uralom és
királysága nemzedéknél meg nemzedéknél tart, **35** s mind a
földnek lakói mint a semmi tekintetnek, s az ő akarata szerint
cselekszik az ég seregével s a föld lakóival s nincsen, a ki kezeit
megakadályozná s azt mondaná neki: mit cselekedtél? **36** Abban
az időben visszatért hozzám eszem és királyságom dicsőségére
díszem és fényem visszatért hozzám, és tanácsosaim s nagyjaim
engem fölkerestek, királyságom fölé helyeztettem és kiváló
nagyság hozzáadatott nekem. **37** Most tehát én Nebúkadnecczár

dicsérem, dicsőitem és magasztalom az egek királyát, kinek
mind a cselekedetei igazság s útjai jog s a kik a gőgösségben
járnak, azokat lealacsonyíthatja.
5 Bélsacczár király nagy lakomát készitett ötezer nagyjának s
az ezer előtt bort ivott. **2** Bélsacczár a bornak kedvében mondta,
hogy hozzák el az arany és ezüst edényeket, a melyeket kivitt
atyja Nebúkadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból, hogy
igyanak belőlük a király s nagyjai, feleségei és ágyasai. **3**
Ekkor elhozták az arany edényeket, a melyeket kivittek az Isten
háza templomából, mely Jeruzsálemben volt; és ittak belőlük a
király s nagyjai, feleségei s ágyasai. **4** Ittak bort s dicsérték az
arany, ezüst, réz, vas, fa és kő-isteneket. **5** Abban az órában
előjöttek emberi kéznek ujjai és irtak a lámpással szemben
a királyi palota falának meszére, a király pedig látta tövét a
kéznek, a mely írt. **6** Ekkor a király arczafénye elváltozott rajta
és gondolatai elrémítették és csipőjének izületei megoldódtak
és térdei egymáshoz ütődtek. **7** A király erővel kiáltott, hogy
hozzák be a jósokat, kaldeusokat és csillagjóslókat. Megszólalt a
király és mondta Bábel bölcseinek: Minden ember, a ki elolvassa
ezt az irást és megfejtését megjelenti nekem, bíbort fog ölteni
és arany lánczot a nyakára és mint harmadik fog uralkodni
a királyságban. **8** Ekkor bementek mind a király bölcsei, de
nem tudták elolvasni az irást, se nem megfejtését tudatni a
királylyal. **9** Ekkor Bélsacczár király nagyon megrémült és
arcza fénye elváltozott rajta, és nagyjai megzavarodtak. **10** A
király s nagyjainak szavai folytán a királyné bement a lakoma
házába; megszólalt a királyné és mondta: Oh király, örökké élj!
Ne rémitsenek téged gondolataid s arczod fénye ne változzék
el! **11** Van egy férfi királyságodban, a kiben a szent istenek

szelleme van s atyád napjaiban világosság és értelmesség s
bölcseség, a milyen az istenek bölcsesége, találtatott benne;
a király pedig, atyád Nebúkadnecczár- az. irástudók, jósok,
kaldeusok, csillagjóslók nagyjává, állította föl a te atyád a
király. **12** Mivel hogy kiváló szellem és tudás és értelmesség,
álmok megfejtése, titkok megjelentése és csomók megoldása
találtatott benne, Dániélben, akinek a király Béltsacczárrá tette
a nevét: most hát Dániél hivassék s a megfejtést jelentse
meg. **13** Ekkor Dániél bevitetett a király elé; megszólalt a
király és mondta Dániélnek: Te vagy az a Dániél a Jehúdabeli
számkivetés fiai közül való, a kiket elhozott atyám a király
Jehúdából? **14** Hallottam rólad, hogy istenek szelleme van
benned és világosság, értelmesség s kiváló bölcseség találtatott
benned. **15** Most pedig behozattak elém a bölcsek, a jósok,
hogy elolvassák ezt az irást és hogy megfejtését tudassák
velem, de nem tudják a dolog megfejtését megjelenteni. **16**
Én pedig hallottam rólad, hogy megfejtéseket tudsz adni és
csomókat megoldani; most tehát ha tudod elolvasni az irást s a
megfejtését velem tudatni, bíbort fogsz ölteni s arany lánczot a
nyakadra és mint harmadik fogsz uralkodni a királyságban. **17**
Ekkor felelt Dániél és mondta a király előtt: Ajándékaid a tieid
legyenek és jutalmaidat másnak adjad; de az irást elolvasom
a királynak s a megfejtést tudatom veled. **18** Te, oh király –
a legfelső Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és díszt
adott a te atyádnak Nebúkadnecczárnak. **19** És azon nagyság
miatt, melyet adott neki, mind a népek, nemzetek s nyelvek
reszkettek és féltek tőle; a kit akart, megölt s a kit akart, életben
hagyott; a kit akart, fölemelt s a kit akart, lealacsonyitott. **20** S
midőn fenhéjázott a szive s lelke a kevélységig elkeményedett,

ledöntetett királyi trónjáról és a méltóságot elvették tőle. **21** És az emberek fiai közül kiüzetett és szivét az állatával tették egvenlővé s vadszamarakkal volt a lakása, füvel, mint az ökröket etették őt és az ég harmatjával áztatták a testét, a mig meg nem tudta, hogy uralkodó a legfelső Isten az emberek királyságán s a kit akar, állítja föléje. **22** Te pedig fia Bélsacczár szivedet meg nem aláztad, mind a mellett, hogy mindezt tudtad; **23** s az egek ura fölé emelkedtél és házának edényeit eléd hozták s te meg nagyjaid, nejeid és ágyasaid bort isznak belőlük, és az ezüst, arany, réz, vas, fa s kőisteneket dicsérted, a kik nem látnak s nem hallanak s nem tudnak; az Istent pedig, a kinek kezében van a lelked s a kiéi mind a te utjaid, nem tisztelted. **24** Ekkor ő előle küldetett egy kéznek a töve s ez az irás jegyeztetett föl. **25** Ez az irás pedig, a mely följegyeztetett: Mené-mené, tekél, úfarszin. **26** Ez a dolog megfejtése: Mené, megszámlálta Isten királyságodat és befejezte; **27** tekél: megmérettél a mérlegen s hiányosnak találtattál; **28** perész: elszakasztatott a királyságod és odaadatott Médiának és Perzsiának. **29** Ekkor meghagyta Belsacczár s felöltötték Dániélre a bíbort s aranyláncot a nyakára s kihirdették róla, hogy mint harmadik lesz uralkodó a királyságban. **30** Azon éjjel megöletett Bélsacczár, a kaldeus király. **31** És a méd Darjáves átvette a királyságot mintegy hatvankét éves korában.

6 Jónak tetszett Darjáves előtt s fölállitott a királyság fölé százhusz szatrapát, hogy legyenek az egész királyságban, **2** azoknak föléje meg három főkormányzót, a kik közül az egyik Dániél volt, hogy ezek a szatrapák nekik számot adjanak s a király ne legyen kárositva. **3** Ekkor ez a Dániél felülmulta a főkormányzókat és szatrapákat, mivelhogy kiváló szellem volt benne s a király arra gondolt, hogy őt föléje állítja az egész

királyságnak. **4** Ekkor a főkormányzók és szatrapák ürügyet
akartak találni Dániél ellen a királyság részéről, de semmi
ürügyet és hibát nem tudtak találni, mivelhogy hüséges volt és
semmi hanyagság és hiba nem találtatott rajta. **5** Ekkor ezek a
férfiak mondták: Nem fogunk eme Dániél ellen semmi ürügyet
találni, hacsak nem találunk ellene az ő Istene törvényében. **6**
Ekkor ezek a főkormányzók éa szatrapák rárontottak a királyra s
így szólottak hozzá: Darjáves király, örökké élj! **7** Tanácskoztak
mind a királyság főkormányzói, a kormányzók és szatrapák, a
tanácsosok és helytartók, hogy elrendelnek egy királyi rendeletet
és erősítenek egy tilalmat: hogy mindenki, a ki harmincz napig
kér valamit bármely istentől vagy embertől, hacsak nem tőled,
oh király, oroszlánok vermébe vettessék. **8** Most tehát, oh király,
állapitsd meg a tilalmat és iktasd be az irást, hogy meg ne
lehessen változtatni Média és Perzsia törvénye szerint, a mely
meg nem szünik. **9** Mindennélfogva Darjáves király beiktatta az
irást és tilalmat. **10** Dániél pedig, mihelyt megtudta, hogy be van
iktatva az irás, bement házába – s felső szobájában voltak neki
Jeruzsálem felé nyitott ablakai – s háromszor napjában leborult
térdeire s imádkozott s hálát adott Istene előtt egészen ugy, a
mint szokta tenni ennek előtte. **11** Ekkor e férfiak rárontottak
és találták Dániélt, a mint kér és könyörög Istene előtt. **12**
Ekkor közeledtek és szóltak a király előtt a királyi tilalom felől:
Nemde, tilalmat iktattál be, hogy minden ember, a ki harmincz
napig bármely Istentől vagy embertől kér, hacsak nem tőled,
oh király. oroszlánok vermébe vettessék? Felelt a király s
mondta: Bizonyos a dolog Media és Páris törvénye szerint,
mely meg nem szünik. **13** Ekkor feleltek és szóltak a király
előtt: Dániél, a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, nem

vetett reád ügyet, oh király, sem a tilalomra, melyet beiktattál, s
háromszor napjában végzi könyörgését. **14** Ekkor a királynak,
a mint a dolgot hallotta, nagyon rosszul esett és Dániélre
fordította gondját, hogy megmentse és napnyugtáig erőlködött
arra, hogy megszabadítsa. **15** Ekkor ama férfiak rárontottak
a királyra, és mondták a királynak: Tudd meg, oh király, hogy
törvénye az Médiának és Perzsiának, hogy semmi tilalmat és
rendeletet, a melyet a király elrendelt, nem lehet megváltoztatni.
16 Ekkor meghagyta a király és elhozták Dániélt s bevetették az
oroszlánok vermébe. Megszólalt a király s mondta Dániélnek: A
te Istened, a kit te állandóan szolgálsz, ő fog megmenteni téged.
17 És elhozatott egy kő és tétetett a verem szájára; s lepecsételte
a király pecsétjével s nagyjainak pecsétjével, hogy semmi dolog
meg ne változzék Dániéllel. **18** Ekkor palotájába ment a király
és bőjtölve töltötte az éjjelt s énekesnőket nem engedett vinni
maga elé, s álma elköltözött tőle. **19** Ekkor hajnalban kelt föl a
király, virradatkor, és sietve az oroszlánok verméhez ment. **20** S
midőn közeledett a veremhez, fájdalmas hanggal hivta Dániélt;
megszólalt a király és mondta Dániélnek: Dániél, szolgája az élő
Istennek, Istened, kit te állandóan szolgálsz, meg tudott-e téged
menteni az oroszlánoktól? **21** Ekkor beszélt Dániél a királylyal:
Oh király, örökké élj! **22** Istenem elküldötte az ő angyalát és
elzárta az oroszlánok száját és nem bántottak engem, mivelhogy
előtte érdem találtatott mellettem; és előtted is, oh király, bűnt
nem követtem el. **23** Ekkor a királynak nagyon jó1 esett és
meghagyta, hogy Dániélt felhozzák a veremből: s felhozatott
Dániél a veremből s semmi sérelem rajta nem találtatott, mivel
hitt Istenében. **24** És meghagyta a király és elhozták ama
férfiakat, kik Dániélt megrágalmazták és az oroszlánok vermébe

vetették őket, fiaikat s feleségeiket, s a verem aljára sem értek,
és máris az oroszlánok hatalmukba kerítették őket s mind a
csontjaikat összezúzták. **25** Ekkor irt Darjáves király mind a
népeknek, nemzeteknek s nyelveknek, a kik az egész földön
laknak. Békétek nagy legyen! **26** Tőlem kiadatott rendelet, hogy
királyságom egész birodalmában reszkessenek s féljenek Dániél
Istenétől, mert ő az élő Isten s örökké fönnmaradó; s az ő
királysága meg nem rontható és uralma mindvégig tart. **27**
Megment és megszabadít és mivel jeleket és csodákat az égen
s a földön, a ki megmentette Dániélt az oroszlánok hatalmából.
28 Ez a Dániél pedig szerencsés volt Darjáves királysága alatt és
a perzsa Kóres királysága alatt.

7 Bélsacczárnak, Bábel királyának első évében álmot látott
Dániél, fejének látomásait az ő fekvőhelyén. Ekkor felirta az
álmot, elmondván a dolgok összegét. **2** Megszólalt Dániél és
mondta: Láttam látomásomban az éjszakában, s íme, az égnek
négy szele előtör a nagy tengerre. **3** És négy nagy állat száll
fel a tengerből, egymástól különbözők. **4** Az első olyan, mint
az oroszlán és sasszárnyai vannak; láttam, a míg kitépettek
szárnyai s fölemeltetett a földről, két lábra állíttatott ember
módjára, s embernek szive adatott neki. **5** S íme egy más állat, a
második, medvéhez hasonló s az egyik oldalra állíttatott s három
borda volt szájában fogai között; s így szóltak neki: kelj fel, egyél
sok húst. **6** Ezután láttam, s íme egy másik, olyan mint párducz s
négy madárszárnya volt neki a hátán, s négy feje volt az állatnak
és hatalom adatott neki. **7** Ezután láttam éjjeli látomásokban
s íme egy negyedik állat, rettenetes és félelmes és kiválóan
erős, és nagy vasfogai voltak neki, evett és zúzott, a maradékot
pedig lábaival taposta; s az különböző volt mind az előtte látott

állatoktól, és tíz szarva volt neki. **8** Szemléltem a szarvakat
s íme egy másik szarv, egy kicsi, nőtt föl közöttük, és három
az előbbi szarvak közül kitépetett előle, s íme szemek, mint
ember szemei, voltak e szarvon és száj, mely nagyokat beszél.
9 Láttam, mígnem trónok állíttattak föl s egy napokban öreg leült;
ruhája mint a fehér hó, fejének haja mint a tiszta gyapju, trónja
tűznek lángjai, kerekei égő tüz. **10** Tűztenger húzódik és kiárad
előle, ezernyi ezren szolgálják őt és tizezernyi tizezren állanak
előtte; törvényt ül s könyvek nyitva vannak. **11** Láttam, ekkor a
nagy szavak hangja miatt, melyeket beszélt a szarv – láttam,
mignem megöletett az állat és megsemmisittetett a teste és
tűznek adatott át elégésre. **12** A többi állatnak pedig elvették
uralmát, időtartam az életben adatott nekik ideig-óráig. **13** Láttam
az éjjeli látomásokban, s íme, az ég felhőivel olyan mint ember
fia jön vala s a napokban öreghez jutott és eléje engedték
közeledni. **14** S neki adatott uralom, méltóság és királyság, és
mind a népek, nemzetek és nyelvek neki szolgáltak; uralma örök
uralom, mely meg nem szünik, és királysága meg nem rontható.
15 Megrendült a lelkem nekem Dániélnek hüvelyében, és fejem
látomásai megrémitettek engem. **16** Közeledtem egyikhez az ott
állók közül és bizonyosat kértem tőle mind e felől; megmondotta
nekem s a dolgok megfejtését tudatta velem. **17** Ezek a nagy
állatok, a melyek négyen vannak: négy király fog támadni a
földön; **18** de át fogják venni a királyságot a Legfelsőnek szentjei
s birtokba fogják venni a királyságot örökké és örökön örökké.
19 Ekkor kivántam, hogy bizonyosat mondjon a negyedik állatról,
a mely különböző volt valamennyitől; kiválóan rettenetes, fogai
vasból, körmei rézből, evett, zúzott s a maradékot lábaival
taposta; **20** s a fején levő tiz szarvról a a másikról, mely felnőtt s

a mely előtt három kihullott; ama szarvnak pedig szemei voltak
és szája, mely nagyokat beszél és látszata nagyobb volt, mint
társaié; **21** láttam, s ama szarv háborut viselt a szentekkel s
legyőzte őket, **22** míg el nem jött a napokban öreg, és törvény
adatott a Legfelső szentjeinek s elérkezett az idő s a királyságot
birtokba vették a szentek. **23** Igy szólott: A negyedik állat egy
negyedik királyság lesz a földön, mely különbözni fog mind a
királyságoktól s megemészti az egész földet és eltiporja és
összezúzza azt. **24** A tiz szarv pedig – abból a királyságból
tiz király fog támadni, s egy másik fog támadni utánuk s ő
különbözni fog az előbbiektől s három királyt fog lealacsonyítani.
25 És szavakat fog szólni a Legfelső ellen s a Legfelsőnek
szentjeit fogja pusztitani, és azt véli, hogy megváltoztat időket
és törvényt, és kezébe adatnak ídőig s időkig és fél időig. **26**
És törvény fog ülni s uralmát elveszik végig való kiirtásra és
megsemmisitésre. **27** És királysága és uralma és nagysága az
egész ég alatt levő királyságoknak átadatott a Legfelső szentjei
népének; királysága örök királyság és mind a hatalmak neki
fognak szolgálni s engedelmeskedni. **28** Eddig a dolog vége. Én
Dániél nagyon megrémítettek engem gondolataim s arczom
fénye elváltozott rajtam, a dolgot pedig szivemben megőriztem.

8 Bélsacczár király királyságának harmadik évében látomás
jelent meg nekem, Dániélnek, az után, mely kezdetben megjelent
nekem. **2** Láttam a látomásban és volt, midőn láttam, én Súsán
fővárosban voltam, a mely Élám tartományban van; s láttam
a látomásban, s én az Úlaj folyónál voltam. **3** Fölemeltem
szemeimet s láttam, s íme egy kos a folyó előtt áll és két szarva
van neki, a két szarv pedig magas s az egyik magasabb a
másodiknál, s a magasabb utóbb nőtt ki. **4** Láttam a kost, a mint

döf nyugatra és északra s délre és mind az állatok nem állnak
meg előtte és nincs ki hatalmából megmentene; és akarata
szerint cselekedett és nagyot mívelt. **5** Én pedig oda figyeltem s
íme egy kecskebak jön nyugat felől az egész föld szinén, s nem
is érintette a földet; s a baknak tekintélyes szarva volt szemei
között. **6** És elérkezett a két szarvú koshoz, melyet láttam állni a
folyó előtt s nekiszaladt erejének dühével. **7** És láttam őt, a
mint odaért a kos mellé és keseredetten neki ment, leverte a
kost s összetörte két szarvát s nem volt erő a kosban, hogy
megálljon előtte; ekkor leteperte a földre, letaposta és nem volt,
ki megmentené a kost hatalmából. **8** A kecskebak pedig felette
nagygyá lett s a mint elhatalmasodott, letörött a nagy szarv és
négy tekintélyes nőtt föl helyébe az égnek négy szele felé. **9** S
az egyikből közülük származott egy kicsi szarv, de szerfölött
nagygyá lett, dél felé és kelet felé és a diszes ország felé. **10** És
nagygyá lett az ég seregéig és ledöntött a földre a seregből s a
csillagokból némelyeket és letaposta azokat. **11** És egészen
a sereg vezéréig emelkedett föl és attól elvétetett az állandó
áldozat s ledöntetett szentélyének helye, **12** és egy sereg
odaadatik az állandó áldozat miatt a bűnért – és ledöntötte,
a földre az igazságot és a mit cselekedett, abban szerencsés
volt. **13** Hallottam egy szentet, a mint beszélt, és mondta egy
szent ama bizonyosnak, a ki beszélt: Meddigre szól a látomás
az állandó áldozatról és az iszonyatos bünről, mióta taposásra
adott szentélyt is, sereget is? **14** És szólt hozzám: Kétezer
háromszáz estig reggelig s igazához jut a szentély. **15** És volt,
midőn én, Dániél, láttam a látomást, kerestem az értelmet, s íme
velem szemben állott valaki, ki férfiúnak látszott. **16** És hallottam
emberi hangot az Úlaj partjai közt, felkiáltott és mondta: Gábriél,

értelmezd ennek a látomást. **17** S odajött mellém, a hol álltam s
midőn jött, megijedtem és arczomra borultam; és szólt hozzám:
Értsd meg, ember fia, mert végnek idejére szól a látomás. **18**
S midőn hozzám beszélt, mély álomban arczommal a földre
borultam; megérintett engem és felállitott ott; a hol álltam. **19** És
mondta: Íme, tudatom veled azt, a mi lesz a haragvás utolján,
mert végnek határidejére szól. **20** A kos, melyet láttál, a két
szarvú: Média és Perzsia királyai. **21** A szőrös bak pedig Jáván
királya; s a nagy szarv, mely szemei között van, az az első
király. **22** S az, hogy letörött és négy támadt helyébe: négy
királyság fog támadni a nemzetekből, de nem az ő erejéből.
23 Királyságuk végén pedig, a mint megtelik a bűnösök bűne,
támadni fog egy király, kemény arczu és fondorlatokhoz értő; **24**
és elhatalmasodik ereje, de nem önerejéből, és csodálatosan
fog pusztítani és szerencsés lesz és cselekedni fog s el fog
pusztitani hatalmasokat és a szentek népét. **25** És esze által
szerencsés lesz a kezével végzett cselfogásban és szivében
fenhéjázik és gondtalanság közt sokakat elpusztít és a vezérek
vezére ellen támad, de kéz nélkül fog megtörni. **26** S az este
és reggelnek látomása, a mely mondatott, az igaz. Te pedig
zárd el a látomást, mert sok időre szól. **27** Én Dániél pedig oda
lettem, beteg voltam napokon át; s fölkeltem, elvégeztem a király
munkáját. Álmélkodtam a látomás miatt, de senki észre nem
vette.

9 Első évében Darjávesnek, Achásvérós fiának, Média
magzatjából, a ki királylyá tétetett a kaldeusok királysága fölé, **2**
uralkodása első évében, én Dániél kutattam a könyvekben az
évek számát, a melyekről lett az Örökkévaló igéje Jirmejához a
prófétához, hogy Jeruzsálem romjai fölött el hagy telni hetven

évet. **3** És fordítottam arczomat az Úrhoz, az Istenhez, hogy
keressek imádságot és könyörgést, bőjtben meg zsákban és
hamuban. **4** És imádkoztam az Örökkévalóhoz, Istenemhez
s vallomást tettem és mondtam: Oh, én Uram, a nagy és
félelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és a szeretetet
azok számára, kik őt szeretik s a kik parancsolatait megőrzik!
5 Vétkeztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk és
fellázadtunk, s eltértünk a te parancsolataidtól s törvényeidtől; **6**
s nem hallgattunk szolgáidra, a prófétákra, a kik a te nevedben
beszéltek királyainkhoz, nagyjainkhoz és őseinkhez s az ország
egész népéhez. **7** Tied, Uram, az igazság, s miénk az arcznak
szégyene, mint az van e mai napon, Jehúda embereié és
Jeruzsálem lakóié a egész Izraélé, a kik közel vannak és a kik
távol vannak mindazon országokban, a hová eltaszítottad őket
hütlenségükért, a melylyel hűtelenkedtek ellened. **8** Örökkévaló,
mienk az arcznak szégyene, királyainké, nagyjainké és őseinké,
a kik vétkeztünk ellened; **9** az Úré, Istenünké az irgalom és a
megbocsátás, mert mi fellázadtunk ellene, **10** s nem hallgattunk
az Örökkévaló, a mi Istenünk szavára, hogy járnánk tanai szerint,
a melyeket elénk adott szolgái a próféták által. **11** És egész
Izraél megszegte tanodat s letért, nem hallgatva szavadra; reánk
omlott az átok és az eskü, a mely irva van Mózesnek, Isten
szolgájának tanában, mert vétkeztünk ellene. **12** És föntartotta
szavát, a melyet szólt rólunk és biráinkról, kik birák voltak
felettünk, elhozván reánk, nagy veszedelmet, úgy hogy nem
történt az egész ég alatt, a milyen történt Jeruzsálemben; **13** mint
irva van Mózes tanában, ez az egész veszedelem jött reánk,
de nem fohászkodtunk az Örökkévalóhoz, a mi Istenünkhöz,
megtérve büneinktől s belátva a te igazságodat. **14** És őrködött

az Örökkévaló a veszedelem fölött és elhozta reánk, mert
igazságos az Örökkévaló a mi Istenünk mind az ő tetteiben, a
melyeket tett, de mi nem hallgattunk szavára. **15** És most, oh
Uram, Istenünk, a ki kivezetted népedet Egyiptom országából
erős kézzel s nevet szereztél magadnak, mint az van a mai
napon, mi vétkeztünk, gonoszok voltunk. **16** Uram, minden
igazságod szerint forduljon el, kérlek, haragod s indulatod
városodtól, Jeruzsálemtől, a te szent hegyedtől, mert vétkeink
által és őseink bűnei által Jeruzsálem s a te néped gyalázattá
lett mind a körülöttünk levőknek. **17** És most hallgass, oh
Istenünk, szolgád imádságára s könyörgéseire s világíttasd
arczodat elpusztult szentélyed felé, Uram kedvéért. **18** Hajlitsd,
oh Istenem, füledet s halljad, nyisd meg szemeidet és nézd
pusztulásunkat s a várost, mely fölött neved neveztetik, mert nem
a mi igazságunkért visszük könyörgésünket te eléd, hanem a, te
nagy irgalmadért. **19** Uram, halljad, Uram, bocsáss meg, Uram,
figyelj és cselekedj, ne késsél; a te kedvedért, Istenem, mert a
neved neveztetik városod fölött és néped fölött. **20** Én még egyre
beszéltem s imádkoztam s bevallottam vétkemet s népemnek
Izraélnek vétkét s könyörgésemet vittem az Örökkévaló, az én
Istenem elé az én Istenem szent hegyéért- **21** én még egyre
beszéltem az imádságban, és a férfi Gábriél, a kit a kezdetben
láttam a látomásban fáradságtól kifáradtan, hozzám érkezett
az estéli áldozat idején; **22** és értelmezve beszélt velem és
mondta: Dániél, most jöttem el, hogy oktassalak értelemre.
23 Könyörgésed kezdetén kijött az ige s én eljöttem tudtodra
adni, mert kedvelt ember vagy; ügyelj hát az igére s értsd meg
a látomást. **24** Hetven hét van megszabva népedre és szent
városodra, a bűntett befejezésére és a vétek betöltésére és a

bünnek engesztelésére és az örök igazság elhozására és a
prófétai látomás megpecsételésére és a szentek szentjének
fölkenésére. **25** S tudjad s értsd meg: attól, hogy kiindult az az
ige Jeruzsálem helyreállitására és fölépítésére egész a fejedelmi
fölkentig hét hét van; és hatvankét hét mulva ujból felépíttetik
térség és árok, és pedig az idők szorultságában. **26** A hatvankét
hét után pedig kiirtatik egy fölkent és nincs senkije; s a várost és
a szentélyt elpusztitja egy fejedelemnek népe, a ki elérkezik és
kinek vége lesz áradátban és végig lesz háboru, pusztulás van
elhatározva. **27** És erős szövetséget köt sokakkal egy hétig, s
egy fél héten át beszüntet vágó áldozatot és lisztáldozatot s
undokságok szárnyán pusztitó jön, egész addig, hogy a végzet
és határozat ráömlik a pusztitóra.

10 Kóresnek, Perzsia királyának harmadik évében egy ige
nyilvánittatott Dániélnek, a ki így neveztetett el: Béltsacczár, s
igaz az ige és nagy az időszak; megértette az igét s nagy értése
volt a látomásban. **2** Ama napokban én Dániél gyászoltam
három teljes héten át; **3** kedvelt kenyeret nem ettem s hús és
bor nem jött szájamba s kenni nem kentem magamat, mígnem
letelt három teljes hét. **4** És az első hónap huszonnegyedik
napján – és én voltam a nagy folyamnak, a Chiddékelnek partján
- **5** fölemeltem szemeimet, és láttam s íme egy lenbe öltözött
férfi s dereka átövezve úfázi aranynyal; **6** teste pedig olyan,
mint a tarsis s arcza mint a villám, látszata s szemei mint a
tüzes fáklyák s karjai meg lábai mint a simitott réznek szine;
szavainak hangja pedig olyan, mint zúgó tömegnek hangja. **7**
És én, Dániél, egyedül láttam a látomást, de az emberek, kik
velem voltak, nem látták a látomást; azonban nagy ijedség esett
reájuk, elrejtőzve megszöktek. **8** S én egyedül maradtam s

láttam ezt a nagy látomást s nem maradt bennem erő; s arczom
fénye elváltozott rajtam torzulásig s nem tartottam meg erőt. **9** S
hallottam szavainak hangját; és a mint meghallottam szavainak
hangját, mély álomban arczomra borultam s arczommal a földre.
10 S íme egy kéz érintett meg engem s megrázott, térdeimre s
kezeim tenyerére állitva engem. **11** És szólt hozzám: Dániél,
kedvelt férfiú, értsd meg a szavakat, a melyeket én hozzád
szólok a állj fel, a hogy álltá1, mert most kiküldettem hozzád.
S midőn beszéltem vele e szóval, fölálltam remegve. **12** Ne
félj, Dániél, mert az első naptól kezdve, hogy értésre adtad
szivedet és arra, hogy bőjtölj Istened előtt, meghallgattattak
szavaid s én eljöttem szavaidra. **13** És Perzsia királyságának
vezére velem szemben állott huszonegy napig s íme Mikháél, a
legelső vezérek egyike, jött segítésemre, és én ottmaradtam
Perzsia királyai mellett. **14** És jöttem, hogy megértessem veled
azt, a mi érni fogja népedet az idők végén, mert még időkre szól
a látomás. **15** És midőn beszélt velem e szavak szerint, földre
fordítottam arczomat s elnémultam. **16** S íme valaki, a ki ember
fiához hasonlít, megérinti ajkaimat; s megnyitottam számat s
beszéltem és szóltam ahhoz, a ki velem szemben állt: Uram, a
látomás által fordulnak bennem fájdalmaim és nem tartottam
meg erőt; **17** s hogyan lenne képes ez uramnak szolgája
beszélni ez urammal? Hisz én – mostantól kezdve nem áll meg
bennem erő, lélekzet sem maradt bennem. **18** S újból megérintett
engem valaki, a ki embernek látszott s erősitett engem, **19** s
mondta: Ne félj, kedvelt férfiu, béke veled, erős meg erős légy. S
midőn velem beszélt, megerősődtem és mondtam: Beszéljen
uram, mert megerősitettél engem. **20** Mondta: Tudod-e, miért
jöttem te hozzád? Most pedig visszatérek, hogy harczoljak

Perzaia vezérével; s a mint azzal végzek, íme Jáván vezére
jön. **21** Azonban megjelentem neked, a mi föl van jegyezve az
igazság irásában, és nincs egy sem, ki erősködik mellettem
ezek ellenében, csak Mikháél, a ti vezértek.

11 Én pedig a méd Darjáves első évében ott álltam erősitőül és
ótalmul neki. **2** És most megjelentem neked az igazat. Íme még
három királya támad Perzsiának, a negyedik pedig gazdag lesz,
nagyobb gazdagsággal valamennyinél, s a mint gazdagsága
által megerősödik, mindet fölgerjeszti Jáván királysága ellen;
3 majd támad egy vitéz király s uralkodik nagy uralommal, és
cselekedni fog akarata szerint. **4** S a mint támad, megtöretik a
királysága és szétoszlik az égnek négy szele felé; de nem az
ivadéka részére, s nem az ő uralma szerint, melylyel uralkodott,
mert kitépetik a királyság és pedig mások részére ezeken kivül.
5 És megerősödik a Délnek királya, s egy a vezérei közül
erősödik ő föléje és uralkodó lesz, nagy uralom az ő uralkodása.
6 És évek multán szövetkeznek és a Dél királyának leánya
elmegyen az Észak királyához, hogy egyezséget tegyen; de a
kar nem tartja meg erejét, s ő sem állhat meg a karjával, és
odaadatik a leánya, meg a kik őt oda hozták, meg szülője és a ki
erősitője amaz időkben. **7** És támad gyökereinek sarjából való a
helyére s elmegy a hadsereg ellen s behatol az Észak királyának
erősségébe s elbánik velük s győztes lesz; **8** s isteneiket is öntött
képeikkel, drága edényeikkel, ezüstöt meg aranyat fogságba
viszi Egyiptomba s ő éveken át eláll az Észak királyától. **9** S majd
jön a Dél királyának királyságába, de vissza fog térni a saját
földjére. **10** Fiai pedig harczra támadnak és összegyűjtik számos
hadseregük tömegét, s az behatolva behatol és elárasztva
átvonul; a ujból harczra támad egészen az ő erősségéig. **11**

Ekkor nekikeseredik a Dél királya s kivonul s harczol vele, az
Észak királyával; ez fölállít nagy tömeget, de átadatik a tömeg,
amannak kezébe. **12** És elvitetik a tömeg, s felfuvalkodik szive s
elejt tizezreket, de győzni nem fog. **13** Visszatér ugyanis az
Észak királya s fölállít egy tömeget az elsőnél számosabbat, s
időknek, éveknek multával hatolva behatol nagy hadsereggel
és bőséges készlettel. **14** És amaz időkben sokan támadnak
a Dél királya ellen és néped, erőszakos fiai felemelkednek,
hogy a látomást megállapítsák, de meg fognak botlani. **15** És
jönni fog az Észak királya és töltést hány föl és bevesz erősitett
várost, a Délnek karjai pedig nem állnak meg, válogatottjainak
népe sem, s nincs erő megállásra. **16** És cselekszik majd, a
ki ellene jön, akarata szerint és nem áll meg semmi előtte; s
megállapodik a Disz országában s végpusztitás a kezében. **17** És
arra fordítja arczát, hogy erővel behatoljon egész királyságába,
de egyezséget tesz vele; asszonyok leányát adja neki, hogy azt
megrontsa, de az meg nem áll és nem lesz az övé. **18** És forditja
arczát a szigetek felé és bevesz sokakat, de egy hadvezér
megszünteti a neki szánt gyalázását, ép csak gyalázását adja
neki vissza. **19** Erre visszaforditja arczát országának erősségei
felé, de megbotlik, elesik-s nem található. **20** És támad helyébe
egy, a ki a királyság ékességére szorongatót járat, de egynehány
nap mulva megtöretik, sem nem haraggal, sem nem háboru
által. **21** Es támad helyére egy megvetni való, kire nem adták rá
a királyság fönségét; s jön gondtalanság közben és magához
ragadja a királyságot hizelkedéssel. **22** És elárasztó karok által
elsodortatnak előle és megtöretnek, s a szövetség fejedelme
is. **23** A vele való szövetkezés után is csalárdságot követ el;
s felvonul s hatalomra kap kevés néppel. **24** Gondtalanság

közben, a tartomány kövérjébe fog behatolni s olyat tesz, a mit
nem tettek ősei, sem őseínek ősei; prédát és zsákmányt és
vagyont szór nekik és az erősségek ellen kigondolja gondolatait,
de csak ideig. **25** És fölgerjeszti az ő erejét és szivét a Délnek
királya ellen nagy hadsereggel, a Délnek királya pedig háborura
támad nagy és felette hatalmas hadsereggel, de meg nem áll,
mert kigondolnak ellene gondolatokat. **26** Ugyanis az ő ételéből
evők fogják őt megtörni, és hadserege elsodródik, és elesnek
sokan a megöltek. **27** És a királyoknak, mindkettőnek szíve
a gonosztevésre, egy asztal mellett hazugságot beszélnek;
de nem sikerül, mert még határidőre szól a vég. **28** Visszatér
országába nagy vagyonnal, szive pedig a szent szövetség ellen
cselekszik, és visszatér az ő országába. **29** A határidőre ujból
behatol a Délbe, de nem ugy lesz, mint az első és az utolsó
izben. **30** Jönnek ugyanis ellene Bittimbeli hajók s elcsügged, s
ujból megharagszik a szent szövetség ellen és cselekedni fog; s
ujból ügyel a szent szövetség elhagyóira. **31** És karok fognak
támadni tőle s megszentségtelenítik a szentélyt, az erősséget,
s elmozdítják az állandó áldozatot és elhelyezik a pusztitó
undokságot. **32** És a szövetség gonosz megszegőit elcsábítjá
hizelkedéssel, de az Istenét ismerő nép erős lesz és cselekszik.
33 És a népnek belátói oktatni fognak sokakat; de el fognak
botlani kard és tűzláng által, fogság és prédálás által sok ídőn át.
34 De botlásukban segítve lesznek csekély segítséggel, és sokan
csatlakoznak hozzájuk hizelkedéssel. **35** És a belátók közül
botlani fognak, hogy köztük olvasszon; válogasson s fehéritsen
a végnek idejéig, mert az még határidőire szól. **36** És akarata
szerint fog cselekedni a király és magasra és nagyra emelkedik
minden isten fölé s az Istenek Istene ellen csodálatosakat fog

beszélni s szerencsés lesz, míg vége nem lesz a haragnak, mert
el volt határozva, megtörtént. **37** Őseinek istenségére sem ügyel,
arra sem, mely gyönyörüsége az asszonyoknak és semmiféle
istenségre nem ügyel, hanem mind fölé emelkedik. **38** De az
erősségek istenét, az ő helyén fogja tisztelni s oly istent, a kit
nem ismertek, tisztelni fog aranynyal, ezüsttel, drága kővel és
drágaságokkal. **39** És el fog bánni az erősségek váraival az
idegen istennel társulva; a kiket elismer, azoknak sok tiszteletet
juttat és uralkodniok engedi sokak fölött s földet osztogat
dijképen. **40** És a végnek idején összeütközik vele a Délnek
királya, s vihar közt támad rá az Észak királya szekérhaddal s
lovasokkal és sok hajóval s behatol az országokba és elárasztva
átvonul. **41** És behatol a Disz országába és sokan megbotlanak;
ezek pedig megmenekülnek kezéből: Edóm s Móáb és Ammón
fiainak zsengéje. **42** S kinyujtja kezét az országok ellen, Egyiptom
országának sem lesz menekülése. **43** És uralkodni fog az arany
és ezüst kincsek fölött s mind az Egyiptom drágaságai fölött
és Libyabeliek meg Kúsbeliek kisérik őt. **44** De hirek fogják őt
rémiteni kelet felől és észak felől és ki fog vonulni nagy indulattal,
hogy, megsemmisitsen, elpusztitson sokakat, **45** s felüti palotája
sátrait a tengerek és a szent Disz hegye között s elér végéhez s
nincsen számára segitő.

12 És abban az időben támad Mikháél, a nagy vezér, a ki
mellettük áll a te néped fiainak és lészen szorongatás ideje,
milyen még nem volt, a mióta nemzet létezik, egészen addig
az időig; és abban az időben meg fog menekülni a te néped,
mindenki, a ki fölírva találtatik a könyvben. **2** És sokan a föld
porában alvók közül föl fognak ébredni: ezek örök életre s
amazok gyalázatra, örök undorodásra. **3** De a belátók fényleni

fognak, mint az égboltozat fénye, s azok, a kik sokakat igazságra
visznek, mint a csillagok mind örökké. **4** Te pedig, Dániél, zárd el
a szavakat s pecsételjed le a könyvet a vég idejéig: buzgólkodni
fognak sokan és gyarapodik a tudás. **5** És láttam én, Dániél, s
íme más ketten állnak, az egyik a folyó partján innen, a másik a
folyó partján tulnan. **6** És mondta a lenbe öltözött férfiúnak, a ki
a folyó vizein fölül volt: Meddig a csodák vége? **7** És hallottam a
lenbe öltözött férfiút, ki a folyó vizein fölül volt s fölemelte jobbját
s balját az ég felé s esküdött az örökké élőre: egy időszak, két
időszak s egy félnek multáig; s midőn végkép szétzúzzák a
szent nép hatalmát, bevégződnek mindezek. **8** Én hallottam
ugyan, de nem értettem meg; és mondtam: Uram, mi ezeknek
utólja? **9** Mondta: Menj, Dániél, mert bezárva, lepecsételve
vannak a szavak a végnek idejéig. **10** Meg fognak válogattatni s
fehérittetni s olvasztatni sokan és gonoszul cselekesznek; mind
a gonoszok nem fognak érteni, de a belátók fognak érteni. **11** És
attól az időtől kezdve, hogy elvitetik az állandó áldozat és hogy
elhelyezik a pusztító undokságot ezerkétszázkilenczven nap.
12 Boldog az, a ki vár s megéri az ezerháromszázharminczöt
napot. **13** Te pedig menj a vég felé, s nyugodni fogsz és fel
fogsz támadni sorsodra a napok végén!

Hóseás

1 A Örökkévaló igéje, mely lett Hóséához, Beéri fiához,
Uzzíja, Jótám, Ácház, Jechizkija, Jehúda királyainak napjaiban,
és Járobeám, Jóás fia, Izraél királyának napjaiban. **2**
Kezdetén annak, hogy beszélt az Örökkévaló Hóséával szólt az
Örökkévaló Hóséához: Menj, végy magadnak parázna nőt, meg
parázna gyermekeket; mert el fog paráználkodni az ország az
Örökkévalótól. **3** Ment és elvette Gómert, Diblájim leányát; az
várandós lett és szült neki fiat. **4** És szólt hozzá az Örökkévaló:
Így nevezd el: Jizreél; mert még egy kevés és megbüntetem
Jizreél elontott vérét Jéhú házán s megszüntetem Izraél házának
királyságát. **5** És lészen ama napon, eltöröm Izraél íjját Jizreél
völgyében. **6** Újra várandós lett és szült leányt. És mondta neki:
Így nevezd el: Nincs -irgalom-neki; mert továbbra nem fogok már
irgalmazni Izraél házának, hogy bocsátva megbocsátanék nekik.
7 De Jehúda házának fogok irgalmazni és megsegítem őket az
Örökkévaló az ő Istenük által; s nem segítem meg őket íjj és
kard meg háború által, lovak és lovasok által. **8** Elválasztotta
Nincs-irgalom-nekit; erre várandós lett és szült fiat. **9** Mondta
Így nevezd el: Nem-népem; mert ti nem vagytok népem, én
pedig nem leszek a tietek. **10** És lészen Izraél fiainak száma
mint a tenger fövenye, mely meg nem mérhető és meg nem
számlálható; és lészen, a helyett, hogy azt mondanák nekik:
nem vagytok népem, majd azt mondják nekik: élő Istennek fiai.
11 És gyülekeznek Jehúda fiai és Izraél fiai egyaránt, egy vezért
tesznek: maguk fölé és elvonulnak az országból – mert nagy a.
Jizreél napja.

2 Mondjátok: fivéreiteknek: Népem és nővéreiteknek: Irgalom
neki! **2** Pöröljetek anyátokkal, pöröljetek – mert ő nem a

feleségem és én nem vagyok, a férje; távolítsa el paráznaságát
arczáról s házasságtörését emlői közül. **3** Nehogy meztelenre
vetkőztessem és úgy állítsam oda, mint születése napján,
olyanná tegyem mint a puszta, olyanná tegyem mint a szárazság
földje s megöljem szomjúsággal. **4** Fiainak pedig nem irgalmazok,
mert paráznaság fiai ők. **5** Mert paráználkodott az anyjuk,
szégyenletessé vált szülőjük; mert azt mondta: hadd megyek
szeretőim után, kik megadják kenyeremet és vizemet, gyapjamat
és lenemet, olajomat és italomat. **6** Azért íme én bekerítem az
utadat tövisekkel, elfalazom fallal, hogy rá ne találjon ösvényeire.
7 Hajhássza majd a szeretőit, de utol nem éri őket, keresi őket,
de nem találja; majd mondja: hadd megyek és térek vissza első
férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most. **8** De ő nem
tudta, hogy én adtam neki a gabonát, a mustot és az olajat;
ezüstöt is sokat adtam neki, meg aranyat – a Báalnak dolgozták
föl. **9** Azért rátérek és elveszem a gabonámat a maga idején
és mustomat a maga időszakában és elvonom gyapjamat és
lenemet, mely betakarná szemérmét. **10** Most tehát feltárom
gyalázatát, a szeretőinek szemeláttára, s senki sem menti meg
kezemből. **11** És megszüntetem minden vígságát, ünnepét,
újholdját és szombatját, meg minden ünnepnapját. **12** Elpusztítom
szőlőtőjét és fügefáját, melyekről azt mondta: ajándék azok
számomra, melyet adtak, nekem szeretőim: erdővé teszem őket
és megemészti a mező vadja. **13** És megbüntetem rajta a Báalok
napjait, a kiknek füstölögtetni szokott: díszítette magát gyűrűjével
s ékszerével és járt a szeretői után, engem pedig elfelejtett,
úgymond az Örökkévaló. **14** Azért íme én csábítgatom őt es
elvezetem a pusztába, és beszélek a szívére! **15** És megadom
neki onnét a szőlőit, a megzavarás völgyét pedig a reménylés

ajtajául – s felel majd ottan mint ifjúkorának napjaiban s mint
azon napon hogy felvonult Egyiptom országából. **16** S lészen
ama napon, úgymond az Örökkévaló, híni fogsz engem: férjem!
és nem fogsz engem többéé hívni: Báalom. **17** Eltávolítom a
szájából a Báalok neveit, hogy többé ne említtessenek nevükön.
18 És szövetséget kötök számukra ama a napon, a mező
vadjával s az ég madaraival és a föld csúszómászójával: íjjat
és kardot meg háborút eltörök ki az országból, s teszem hogy
biztonságban feküdhetnek le. **19** Eljegyezlek: magamnak örökre;
eljegyezlek magamnak igazsággal és joggal és szeretettel és
irgalommal **20** eljegyezlek magamnak hűséggel, s megismered a
Örökkévalót. **21** És lészen ama napon: meghallgatom, úgymond
az Örökkévaló, meghallgatom az eget, és az meghallgatja a
földet; **22** a föld pedig meghallgatja a gabonát, a mustot és
az olajat; és azok meghallgatják Jizreélt. **23** És bevetem őt
magamnak az országban, és megirgalmazol: Nincs-irgalom-
neki-nek, azt mondom Nem-népemnek: népem vagy, ő pedig azt
mondja: Istenem.

3 És szólt hozzám az Örökkévaló: Újból menj, szeress egy
nőt, társától szeretettet, de házasságtörőt, miként szereti az
Örökkévaló Izraél fiait, de ők más istenekhez fordulnak és
szeretik a szőlőlepényeket. **2** És megszereztem őt magamnak
tizenöt ezüstön, meg egy chómer árpán és egy létekh árpán.
3 És szóltam hozzá: sok ideig várni fogsz reám, nem fogsz
paráználkodni s nem léssz férjnél, s én is így tehozzád. **4**
Mert sok ideig maradnak majd Izraél fiai király nélkül s vezér
nélkül, áldozat nélkül és oszlop nélkül, éfód és teráfim nélkül.
5 Aztán megtérnek Izraél fiai és keresik az Örökkévalót, az ő

Istenüket, meg Dávidot, az ő királyukat, s remegve sietnek az
Örökkévalóhoz s az ő javához az idők végén.

4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Izraél fiai! Mert pöre van az
Örökkévalónak az ország lakóival, hogy nincs igazság és nincsen
szeretet és nincsen Istennek megismerése az országban. **2**
Esküsznek és hazudnak, gyilkolnak és lopnak és házasságot
törnek: erőszakoskodtak és vérontás vérontást ért. **3** Azért
gyászol az ország és elfonnyad minden benne lakó, a mező
vadjával s az ég madarával együtt; a tenger halai is kipusztulnak.
4 Ám senki ne pöröljön, és ne feddjen senkit, hisz néped olyan,
mint kik pappal pörölnek. **5** Elbotlasz nappal s elbotlik a próféta is
veled éjjel – megsemmisítem tehát anyádat. **6** Megsemmisült a
népem, megismerés híján. Mivel te a megismerést megvetetted,
megvetettelek, hogy ne légy papom; elfelejtetted Istenednek
tanát, majd elfelejtem én is gyermekeidet. **7** A mint sokasodtak,
úgy vétkeztek ellenem; dicsőségüket szégyennel váltom föl.
8 Népemnek vétkét eszik ők és bűnére vágyódik lelkük. **9** És
olyan lesz a nép, mint a pap: megbüntetem rajta az útjait, és
cselekedeteit visszafizetem neki. **10** Esznek majd, de nem laknak
jól; paráználkodnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az
Örökkévalót, nem ügyelve reá. **11** Paráználkodás, bor és must
elveszi a szívet. **12** Népem a fáját kérdezi meg hogy pálczája
jelentse neki; mert a paráznaság szelleme megtévesztette, és
elparáználkodtak Istenük mellől. **13** A hegyek csúcsain áldoznak
és a halmokon füstölögtetnek, tölgyfa, nyárfa és terebinthus
alatt, mert jó az árnyéka; azért majd paráználkodnak leányaitok,
menyeitek pedig házasságot törnek. **14** Nem büntetem meg
leányaitokat, midőn paráználkodnak, sem a menyeiteket, midőn
házasságot törnek, mert ők maguk parázna nőkkel félre mennek

és a szentelt nőkkel áldoznak; s a nép, mely nem ért, elbukik. **15**
Ha parázna vagy te, Izraél, ne essél bűnbe, Jelnúda! Ne menjetek
tehát Gilgálba, ne vonuljatok fel Bét-Ávenbe, s ne esküdjetek: él
az Örökkévaló! **16** Mert mint makacskodó tehén makacskodott
Izraél: most legeltesse őket az Örökkévaló, mint juhot a tágas
téren. **17** Bálványokhoz társult Efraim: hagyd magára! **18** Elfajult
az iszákosságuk, paráználkodva paráználkodnak, szeretve
szeretik a szégyent, a kik pajzsai neki. **19** Szél köti be őt a
szárnyaiba, s megszégyenülnek áldozásaik miatt.

5 Halljátok ezt, ti papok, figyeljetek, Izraél háza s a királynak
háza, figyelmezzetek, mert nektek szól az ítélet; mert tőr voltatok
Miczpának és kiterített háló a Táboron. **2** Mélységesen romlottak
meg az elpártolók; de én fenyítés vagyok mindnyájuknak. **3**
Ismerem én Efraimot, és Izraél nincs elrejtve előlem; bizony most
paráználkodtál, Efraim, tisztátalanná vált Izraél! **4** Nem engedik
cselekedeteik megtérni Istenükhöz, mert a paráznaság szelleme
bennük van és az Örökkévalót nem ismerik. **5** Vallani fog tehát
Izraél gőgje az ő arczába; Izraél meg Efraim megbotlanak
bűnükben, elbotlik Jehúda is ő velük. **6** Juhaikkal és marhájukkal
mennek majd keresni az Örökkévalót, de nem találják meg:
elvonta magát tőlük! **7** Az Örökkévaló ellen hűtlenkedtek,
mert idegen gyermekeket nemzettek; most emésszе meg őket
egy hónap alatt telkeikkel együtt! **8** Fújjátok meg a harsonát
Gibeában, a trombitát Rámában; riadjatok Bét-Ávenben, utánad
Benjámin. **9** Efraim pusztulássá lészen a fenyítés napján; Izraél
törzsei között tudattam hűségesen. **10** Olyanok lettek Jehúda
nagyjai, mint a kik határt tolnak el; reájuk öntöm víz gyanánt
haragomat. **11** Fosztogatva van Efraim, elnyomva jogában, mert
tetszett neki követni a parancsot. **12** Én pedig olyan vagyok, mint

a moly Efraimnak, s mint a rothadás Jehúda házának. **13** Látván
Efraim a betegségét s Jehúda a nyavalyáját, elment Efraim
Assiúrba s küldött Járéb királyhoz; de ő nem tud benneteket
gyógyítani és nem enyhíti el rólatok a nyavalyát. **14** Mert én olyan
vagyok, mint az oroszlán Efraimnak, s mint a fiatal oroszlán
Jehúda házának; én, én széttépek és tovamegyek, felkapom és
nincs a ki megmenti. **15** Megyek, hogy visszatérjek a helyemre,
a míg bűnhődnek és keresik színemet; szorultságukban majd
fölkeresnek engem!

6 Jertek, hadd térünk vissza az Örökkévalóhoz! Mert ő széttépett
s meggyógyít bennünket; vert s bekötöz bennünket. **2** Föléleszt
minket két nap múlva, harmad napra föltámaszt, és élni fogunk
előtte. **3** Tudjuk hát és törekedjünk megismerni az Örökkévalót:
mint a hajnal, oly biztos az ő kijövetele, eljön nekünk, mint az
eső, mint tavaszi eső, a földet áztató. **4** Mit tegyek veled, Efraim,
mit tegyek veled, Jehúda? Hisz szeretetetek olyan, mint a
reggeli felhő, s mint a harmat, mely korán reggel eltűnik. **5** Azért
vágtam a próféták által, öltem őket szájam szavaival; és ítéletem
ellened világosság, mely kijön. **6** Mart szeretetet kívántam s nem
vágóáldozatot, Isten megismerését inkább égőáldozatoknál. **7**
Ők azonban mint emberek megszegték szövetségemet; ottan
hűtlenkedtek ellenem. **8** Gileád jogtalanságot tevőknek vára,
beszennyezve vértől. **9** S mint emberre leselkedő csapatok,
olyan a papok bandája, az úton gyilkolnak Sekhém felé; bizony
fajtalanságot míveltek. **10** Izraél házában borzasztóságot láttam;
ott a paráználkodása Efraimnak, tisztátalanná vált Izraél. **11**
Jehúda, számodra is aratást készítenek, midőn visszahozom
népem foglyait.

7 A mint gyógyítgattam Izraélt, megnyilvánult Efraim bűne,
meg Sómrón gonoszságai, mert hazugságot míveltek; tolvaj jön
be, csapat portyázik künn. **2** De hogy mondják: ők szívüknek:
minden gonoszságukról megemlékezem; most körülvették
őket cselekedeteik: színem ellőtt vannak. **3** Gonoszságukkal
megörvendeztetik a királyt és hazudozásaikkal a nagyokat.
4 Mindannyian házasságtörők, mint kemencze, melyet befűt
a sütő; fölhagy a szítással, a tészta dagasztásával, annak
megkeléséig. **5** Királyunk napján megbetegedtek a nagyok a
bor hevétől; összejátszott a csúfolókkal. **6** Mert közelítették,
mint a kemenczét, szívüket lestükben; egész éjszaka alszik
a sütőjük, reggelre ég az, mint lángoló tűz. **7** Mindannyian
hevülnek, mint a kemencze, és megemésztik a bíráikat; királyaik
mind elestek, nincs közülük senki, ki engem szólítana. **8** Efraim
a népek között elkeverődik; Efraim meg nem fordított lepény
lett. **9** Idegenek emésztették erejét, s ő nem tudta; ősz haj
is hintődött reá, s ő nem tudta. **10** Vallani fog tehát Izraél
gőgje az ő arczába; s nem tértek meg az Örökkévalóhoz, az ő
Istenükhöz s nem keresték őt mindemellett. **11** Olyan lett Efraim,
mint együgyű, oktalan galamb: Egyiptomot hívták, Assúrba
mentek. **12** A min mennek, kiterítem ellenük hálómat, mint az ég
madarát leszállítom őket; megfenyítem őket, a községükhöz
jutott hír szerint. **13** Jaj nekik, mert elköltöztek tőlem, pusztítás
rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én ugyan megváltanám őket,
de ők hazugságokat beszéltek felőlem. **14** És nem kiáltottak
hozzám szívükben, hanem jajgatnak fekvőhelyeiken; gabona és
must miatt összecsődülnek, elszakadnak tőlem. **15** Pedig én
neveltem őket, megerősítettem karjaikat, mégis ellenem rosszat
gondolnak. **16** Fordulnak – nem fölfelé, olyanok lettek, mind a

csalárd íjj; kard által esnek el nagyjaik, nyelvük haragvása miatt
ez a csúfságuk Egyiptom országában.

8 Szájadhoz harsonát! Mint a sas az Örökkévaló házára! Mivel
megszegték szövetségemet és tanom ellen föllázadtak. **2** Nekem
kiáltják: Istenem, ismerünk téged, mi Izraél. **3** Megutálta Izraél
a jót, ellenség üldözze! **4** Királyokat választottak – de nem
általam, vezéreket de nem tudtommal; ezüstjüket és aranyukat
földolgozták; maguknak bálványokká – azért, hogy kiírtassék. **5**
Utálatos lett a borjad, Sómrón! Föllobbant haragom ellenük:
meddig nem juthatnak tisztaságra? **6** Mert Izraélből való mester
készítette s nem isten az; bizony pozdorjává lesz a Sómrón
borjúja. **7** Mert szelet vetnek és vihart aratnak; álló gabona
nem lesz abból; ha mi sarjad, nem terem lisztet, ha terem is,
idegenek nyelik el. **8** Elnyeletett Izraél! Most olyanok lettek a
nemzetek között, mint edény, melyet nem kedvelnek. **9** Mert ők
felmentek Assúrba magában csatangoló vadszamár; Efraim bért
kínált szerelemért. **10** Ha bért kínálnak is a nemzetek közt, most
összegyűjtöm őket; már kezdtek fogyni a vezérek királyának
terhétől. **11** Mivel Efraim szaporított vétkezésre oltárokat,
lettek neki az oltárok vétkezésre. **12** Fölírnám neki tanaim
sokaságát, mint idegen valami tekintetnek. **13** Adományaimból
való áldozatokat áldoznak és húst esznek, az Örökkévaló nem
fogadta őket kedvesen; most megemlékezik bűnükről és gondol
vétkeikre: ők Egyiptomba fognak visszatérni. **14** Elfelejtette Izraél
az alkotóját, és épített palotákat, Jehúda pedig szaporította
az erősített városokat; bocsátok tehát tüzet a városaira, hogy
fölemésszе kastélyait.

9 Ne örülj Izraél ujjongásig mint a népek, mert elparáználkodtál
Istenedtől; szerettél paráznabért, mind a gabonaszérűkön.

2 Szérű és présház nem táplálja őket, s a must cserben
hagyj a őket. **3** Nem fognak lakni az Örökkévaló országában,
hanem visszatér majd Efraim Egyiptomba, és Assúrban fognak
tisztátalant enni. **4** Nem fognak az Örökkévalónak bort ontani s
nem lesznek kellemesek neki vágóáldozataik; mint gyászolók
kenyere az nekik: mind a kik eszik, megtisztátalanodnak; mert
kenyerük, vágyukra való, nem jut be az Örökkévaló házába. **5**
Mit tesztek majd ünnepidő napján és az Örökkévaló ünnepének
napján? **6** Mert íme elmentek a pusztítás miatt Egyiptom
gyűjti össze őket, Móf temeti el őket; ezüstös drágaságaikat
csalán foglalja el, tövis van sátraikban. **7** Eljöttek a büntetés
napjai, eljöttek a fizetség napjai, tudja meg Izraél: bolond a
próféta, őrült a szellem embere bűnöd sokaságáért és mert
sok a gyűlölség. **8** Más felé tekint Efraim Istenem mellett;
a próféta – madarásznak tőre van minden útjain, gyűlölség
Istenének házában! **9** Mélységesen romlottak meg mint Gibea
napjaiban; megemlékezik bűnükről, gondol vétkeikre. **10** Mint
szőlőszemeket a pusztában, találtam Izraélt; mint koránérett
gyümölcsöt a fügefán, annak zsengéiben, úgy láttam őseiteket;
ők Báal-Peórba érkeztek, odaadták magukat a Szégyennek
és undoksággá lettek, mint az a mit szerettek. **11** Efraim –
mint madár repül el a dicsőségük: születéstől, anyaméhtől,
fogantatástól. **12** Bizony, ha föl is nevelik fiaikat, gyermekeiktől
megfosztom őket, nem hagyva embert; bizony jaj is nekik, midőn
elfordulok tőlük. **13** Efraim, a mint láttam, olyan mint réten
ültetett pálma; és Efraim – az öldöklőhöz kell kivinnie fiait. **14** Adj
nekik, Örökkévaló – mit adjál? – adj nekik gyermekvesztő méhet
és fonnyadt emlőket! **15** Egész gonoszságuk Gilgálban volt,
bizony ott gyűlöltem meg őket; cselekedeteik gonoszsága miatt

házamból elűzöm őket, nem fogom többé szeretni őket – mind a
nagyjaik pártütők. **16** Meg van verve Efraim, gyökerük kiszáradt
– gyümölcsöt nem teremnek; ha szülnek is, én megölöm testük
gyönyörű gyümölcseit. **17** Vesse meg őket Istenem, mert nem
hallgattak rá, és legyenek bujdosók a nemzetek közt.

10 Terjeszkedő szőlőtő Izraél, megtermi gyümölcsét; a mint
sokasodott gyümölcse, megsokasította az oltárokat, a mily
jólétben volt országa, azon jól készített oszlopokat. **2** Megoszlott
a szívök, most bűnhődjenek! Ő majd letöri oltáraikat, elpusztítja
oszlopaikat. **3** Bizony, most mondhatják: nincsen királyunk: mert
nem féltük az Örökkévalót, a király pedig, mit tehet érettünk?! **4**
Beszéltek beszédeket, hamis eskükkel szövetséget kötve; és
kivirít, mint a méregfű, az ítélet a mező barázdáin. **5** Bét-Ávennek
borjaiért félnek Sómrón lakói; bizony gyászol miatta az ő népe,
papjai pedig reszketnek miatta, dicsősége miatt, hogy elköltözött
őtőle. **6** Őt magát is Assúrba viszik el, ajándokúl Járéb királynak;
szégyent vesz Efraim, és megszégyenül Izraél tanácsa miatt.
7 Sómrónnak megsemmisült a királya, mint forgács a víznek
színén. **8** És elpusztíttatnak a bálványok magaslatai, Izraélnek a
vétke, tüske és tövis nő föl az oltáraikon; és majd mondják a
hegyeknek: borítsatok el minket, és a halmoknak: omoljatok
reánk! **9** Gibea napjaitól fogva vétkeztél, Izraél: ott álltak – nem
éri el őket Gibeában háború – a gazság fiai mellett. **10** Kedvem
szerint megfenyítem őket, majd összegyűjtetnek ellenük népek
– a mikor oda kötöm őket kettős bűnükhöz. **11** Efraim pedig
betanított üsző, szeret nyomtatni, én meg simogattam nyakának
szépségét; majd befogom Efraimot, szántani fog Jehúda,
boronálni fog Jákób. **12** Vessetek: magatoknak igazság szerint,
arassatok szeretethez képest, szántsatok föl magatoknak ugart;

hisz ideje keresni az Örökkévalót, míg nem eljön és igazságot
tanít nektek. **13** Szántottatok gonoszságot, gazságot arattatok,
ettétek a hazugság gyümölcsét; mert bíztál utadban, vitézeid
sokaságában. **14** Majd támad zajongás népeid ellen és mind
az erősségeid elpusztíttatnak, a mint elpusztította Salmán Bét-
Arbélt, a harcznak napján: szétzúzatott anya gyermekestől. **15**
Ezenképen bánnak veletek Bét-Élben, gonoszságtok gonoszsága
miatt: hajnalban megsemmisülve megsemmisül Izraél királya!

11 Midőn fiatal volt Izraél, megszerettem; és Egyiptomból
elhívtam fiamat. **2** Amint hívták őket, úgy mentek el előlük; a
Báaloknak áldozgatnak, a képeknek füstölögtetnek! **3** Pedig
én jártattam Efraimot, vevén őt karjainál; de nem tudták, hogy
gyógyítgatom őket. **4** Emberi kötelekkel vonzottam, szeretetnek
kötelékeivel, és olyan lettem nekik, mint a ki megemelinti
a jármot állkapcsukon, és nyújtottam neki ételt. **5** Nemde
Egyiptom országába fog visszatérni és Assúr lesz a királya, mert
vonakodtak megtérni. **6** Kard csap le a városaira, megsemmisíti
reteszeit és megemészti, az ő tanácsaik miatt. **7** Népem pedig
azon csüng, hogy tőlem elpártol; fölfelé hívják, egyaránt nem
emelkedik. **8** Hogy adnálak oda, Efraim, szolgáltatnálak ki, Izraél?
hogy adnálak, mint Admát, tennélek hasonlóvá Czebójimhoz?
Megfordult bennem a szívem, egészen megindult a szánalmam.
9 Nem teszem meg fellobbant haragomat, nem rontom meg
ismét Efraimot; mert Isten vagyok s nem ember, közepetted
szent és nem támadlak gerjedésben. **10** Az Örökkévaló után
fognak menni, mint oroszlán fog ordítani; igenis, ő ordítani fog
és remegnek a falak a tenger felől. **11** Remegve jönnek mint
madár Egyiptomból s mint galamb Assúr országából; letelepítem
őket házaikba, úgymond az Örökkévaló. **12** Körülvett engem

hamisággal Efraim és csalfasággal Izraél háza; Jehúda pedig
egyre állhatatos Isten mellett és a Szent iránt hűséges.

12 Efraim szél után jár, keleti szelet kerget, egész nap
hazugságot és pusztítást szaporít; szövetséget is kötnek Assúrral,
olajat is visznek Egyiptomnak. **2** De pöre van az Örökkévalónak
Jehúdával és büntetnie kell Jákóbot útjai szerint, cselekedetei
szerint fizet majd neki. **3** Az anyaméhben sarkon fogta a
testvérét s erejében küzdött Istennel. **4** Küzdött angyal ellen
és győzött, sírt és könyörgött neki: Bét-Élben fogja őt találni,
s ott beszél majd velünk. **5** És az Örökkévaló, a seregek
Istene, Örökkévaló az ő neve! **6** Te pedig térj meg Istenedhez:
szeretetet és jogosságot őrizz és remélj Istenedhez mindig. **7**
Kanaán – kezében csalfa mérleg van, fosztogatni szeret. **8** Azt
mondta Efraim: Csakugyan meggazdagodtam, vagyonra tettem
szert: mind a fáradozásaim nem szereznek: nekem bűnt, a mely
vétek. **9** Én pedig vagyok az Örökkévaló, a te Istened, Egyiptom
országától fogva, még lakatlak téged sátrakban, mint az ünnepidő
napjaiban. **10** Beszéltem a prófétákhoz, és én szaporítottam a
látomást és a próféták által szóltam hasonlatokban. **11** Ha Gileád
hamisság, csakugyan semmisséggé lesznek; Gilgálban ökröket
áldoztak, oltáraik is olyanok mint a kőhalmok a mező barázdáin.
12 Elmenekült Jákób Arám mezőségére és szolgált Izraél egy
asszonyért és egy asszonyért juhokat őrzött. **13** És próféta által
hozta fel az Örökkévaló Izraélt Egyiptomból, és próféta által
őriztetett. **14** Bosszantott Efraim keserűen: vérontását reá veti és
gyalázatát megfizeti neki az Ura!

13 Ha csak szólt Efraim, reszketés lett, fejedelem volt ő
Izraélben; de bűnbe esett a Báal által és meghalt. **2** Most pedig
tovább vétkeznek, készítettek maguknak öntött képet ezüstjökből,

értésük szerint bálványokat, mesterek műve mindannyia; róluk
azt mondják: kik embert vágnak le, borjukat csókolnak. **3** Azért
olyanok lesznek mint a reggeli felhő s mint a harmat mely korán
reggel eltűnik, mint polyva, melyet vihar visz el a szérűről, s
mint füst az ablakrácsból. **4** Én pedig vagyok az Örökkévaló
a te Istened, Egyiptom országától fogva; s istent rajtam kívül
ne ismerj, és segítő nincsen kívülem. **5** Én megismertelek a
pusztában, a tikkadtság földjén. **6** Amint legelőjük volt, úgy
laktak jól, jól laktak és fennhéjázó lett a szívök: azért felejtettek
el engem! **7** Olyan lettem irántuk mint az oroszlán, mint párducz
leselkedem az úton. **8** Rájuk találok mint a kölykétől megfosztott
medve, és eltéptem szívök zárját, megeszem ott őket, mint
nőoroszlán, a mező vadja széthasítja őket. **9** Rontott téged,
Izraél az, hogy ellenem, segítséged ellen vagy. **10** Hol van hát
királyod, hogy segítsen téged mind a városaidban, meg bíráid,
kikről mondtad: adj nekem királyt és vezéreket? **11** Adok neked
királyt haragomban, és elveszem felindulásomban. **12** Bekötve
van Efraim bűne, eltéve az ő vétke. **13** Szülőnőnek fájdalmai
jönnek reája; ő maga nem bölcs gyermek, mert most meg nem
állna a méhszájban. **14** Az alvilág kezéből kiváltsam-e őket,
a haláltól megváltsam-e? Hol dögvészeid, halál, hol pestised,
alvilág? Könyörület rejtőzzék el szemeim elől! **(Sheol h7585)** **15**
Bár ő virít testvérek között: eljő keleti szél, szél az Örökkévalótól,
a pusztából eredő, és elszárad a kútfeje, elszikkad a forrása
– ő kifosztja minden drága edénynek kincstárát. **16** Bűnhődni
fog Sómrón, mert engedetlen volt Istene iránt; kard által fognak
elesni, kisdedeik szétzúzatnak és várandósai fölhasíttatnak.

14 Térj meg Izraél, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez –
mert elbotlottál bűnöd által. **2** Vigyetek magatokkal szavakat

és térjetek meg az Örökkévalóhoz; szóljatok hozzá: egészen
bocsásd meg a bűnt és fogadd el a jót: – hadd fizessünk tulkok
helyett ajkainkkal. **3** Assúr nem segít minket, lóra nem ülünk,
és nem mondjuk többé: istenünk! kezeink művének – te, kiben
irgalmat talál az árva! **4** Meggyógyítom elpártolásukat, szeretem
őket önkéntes szeretettel; mert elfordult tőle haragom. **5** Mint a
harmat úgy leszek Izraélnek, virulni fog mint a liliom; gyökeret
verjen mint a Libánon. **6** Terjedjenek gallyai és olyan legyen a
mint az olajfáé a dísze, illata pedig olyan, mint a Libánoné. **7**
Újra lesznek árnyékában ülők, termelnek gabonát és virulnak,
mint a szőlőtő; híre olyan, mint a Libánon boráé. **8** Efraim: mi
közöm többé a bálványokhoz? – Én meghallgattam és szemmel
tartom; olyan vagyok mint a zöldellő cziprus, tőlem nyeretik
gyümölcsöd! **9** Ki oly bölcs, hogy megértse ezeket, értelmes,
hogy megismerje? Mert egyenesek az Örökkévaló útjai, s az
igazak járnak rajtuk, az elpártolók pedig megbotlanak rajtuk.

Jóel

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Jóélhez, Petúél fiához. **2**
Halljátok ezt, ti vének és figyeljetek, mind az ország lakói!
Vajon történt-e ez napjaitokban, avagy őseitek napjaiban? **3**
Arról regéljetek gyermekeiteknek, gyermekeitek pedig az ő
gyermekeiknek, s az ő gyermekeik a jövő nemzedéknek. **4** A mit
meghagyott a szöcske, megette a sáska, s a mit meghagyott a
sáska, megette a nyaló, s a mit meghagyott a nyaló, megette
a faló. **5** Ébredjetek, részegek és sírjatok; jajgassatok mind a
borivók a must miatt, hogy elragadtatott szájatoktól. **6** Mert
népség szállt az én országomra, hatalmas és szám nélkül;
fogai oroszlánfogak, nőoroszlán zápjai vannak. **7** Szőlőtőmet
pusztulássá tette és fügefámat csupasszá: hántva lehántotta és
eldobta, megfehéredtek a venyigéi. **8** Keseregj, mint hajadon, ki
zsákot kötött föl ifjúkorának férjéért. **9** Elragadtatott lisztáldozat
és öntőáldozat az Örökkévaló házától; gyászolnak a papok, az
Örökkévaló szolgálattevői. **10** Elpusztíttatott a mező, gyászba
borult a föld, mert elpusztíttatott a gabona – kiszáradt a must,
elhervadt az olaj. **11** Megszégyenültek a földmívesek, jajgattak
a vinczellérek a búza miatt és árpa miatt, mert odaveszett a
mezőnek aratása. **12** A szőlőtő kiszáradt s a fügefa elhervadt,
gránátfa, pálma is és almafa, mind a mező fái elszáradtak;
bizony kiapadt a vígság az ember fiai közül. **13** Övezkedjetek és
tartsatok gyászt, oh papok, jajgassatok, oltárnak szolgálattevői,
jöjjetek, háljatok zsákban, Istenemnek szolgálattevői; mert
megvonatott Istenetek házától lisztáldozat meg öntőáldozat. **14**
Szenteljetek böjtöt, hirdessetek gyülekezést, gyűjtsétek egybe a
véneket, mind az ország lakóit, az Örökkévaló, a ti Istenetek
házába, és kiáltsatok az Örökkévalóhoz. **15** Jaj az a nap!

Mert közel van az Örökkévaló napja s mint pusztítás jő a
Mindenhatótól. **16** Nemde szemeink láttára elragadtatott az
eledel Istenünk házától – öröm és ujjongás! **17** Elrothadtak a
magvak göröngyeik alatt, elpusztultak a tárházak, összedőltek
a pajták, mert kiszáradt a gabona. **18** Hogy nyög a barom,
megzavarodtak a marhacsordák, mert nincs számukra legelő – a
juhnyájak is szenvednek. **19** Hozzád, Örökkévaló, kiáltok; mert
tűz emésztette a puszta tanyáit és láng lobbantotta föl mind a
mező fáit. **20** A mező vadja is bőg tehozzád mert kiapadtak a
vizek medrei és tűz emésztette a. puszta tanyáit.

2 Fújjátok meg a harsonát Cziónban és riadjatok szent
hegyemen, reszkessenek mind az ország lakói, mert jön az
Örökkévaló napja, mert közel van; **2** sötétség és homály napja,
felhő, sűrű ködnek napja; mint hajnal terül el hegyeken: számos
és hatalmas nép, ahhoz hasonló nem volt öröktől fogva, utána
sem lesz többé, nemzedék meg nemzedék évein át. **3** Előtte
tűz emészt és utána láng lobbant, mint Éden kertje előtte az
ország, és utána sivatag puszta, menekvés sem volt tőle. **4** Mint
lovak látszata az ő látszata, s mint ének úgy szaladnak. **5** Mint
szekerek zöreje, a hegyek csúcsain ugrálnak, mint zizegése a
tűz lángjának, mely tarlót emészt, mint hatalmas nép harczra
sorakozva. **6** Miatta remegnek népek, minden arcz bevonja
fényét. **7** Mint vitézek szaladnak, mint harczosok fölhágnak
a falra – kiki a maga útján haladnak, nem kuszálják össze
pályáikat. **8** Egyik a másikát nem szorítják, mindegyik a maga
ösvényén haladnak, a fegyveren rohannak által, nem szakadnak
meg. **9** A városban futkosnak, a falon szaladnak, a házakba
másznak föl, az ablakokon által jönnek be mint a tolvaj. **10** Előtte
a föld megreszketett, megrendült az ég, nap és hold elsötétültek,

s a csillagok behúzták ragyogásukat. **11** S az Örökkévaló hallatta
hangját az ő serege előtt, mert igen számos az ő tábora, mert
hatalmas az igéjének végrehajtója; mert nagy az Örökkévaló
napja, és félelmetes nagyon, és ki bírja el! **12** De most is, úgymond
az Örökkévaló, térjetek meg hozzám, egész szívetekkel, meg
böjttel és sírással s gyászolással. **13** Szaggassátok meg
szíveteket és ne ruháitokat, és térjetek meg az Örökkévalóhoz,
a ti Istentekhez – mert kegyelmes és irgalmas ő, hosszantűrő és
bőséges a szeretetben és a ki meggondolja a veszedelmet. **14**
Ki tudja, hátha fordul és meggondolja; akkor hátrahagy maga
után áldást, lisztáldozatot és öntőáldozatot az Örökkévaló, a
ti Istenetek számára. **15** Fújjátok meg a harsonát Cziónban,
szenteljetek böjtöt, hirdessetek gyülekezést; **16** gyűjtsétek egybe
a népet, szenteljetek gyülekezetet, gyűjtsétek össze a véneket,
gyűjtsétek egybe a kisdedeket és csecsszopókat, menjen ki a
vőlegény kamarájából s a menyasszony mennyezetéből. **17** A
csarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Örökkévalónak
szolgálattevői; és mondják: sajnáld meg, oh Örökkévaló, népedet,
s ne tedd birtokodat gyalázattá, hogy nemzetek uralkodjanak
rajtuk; miért mondhassák a népek között: hol az Istenük? **18**
És buzgólkodott az Örökkévaló az ő országáért, és megszánta
népét. **19** És felelt az Örökkévaló és mondta népének: Íme
én küldöm nektek a gabonát, a mustot és az olajat, hogy jól
lakjatok vele; és nem teszlek benneteket többé gyalázattá a
nemzetek között. **20** Amaz északit pedig eltávolítom tőletek,
és eltaszítom szárazság és pusztaság földjére: elejét a keleti
tengerbe és végét a nyugati tengerbe; s majd száll a bűze,
felszáll a dögszaga – mert nagyokat mívelt. **21** Ne félj, föld,
ujjongj és örvendj, mert nagyokat mívelt az Örökkévaló! **22** Ne

féljetek, mező vadjai, mert megzöldültek a puszta tanyái, mert a
fa megtermette gyümölcsét, fügefa és szőlőtő adták erejüket. **23**
És ti Czión fiai, ujjongjatok és örvendjetek az Örökkévalóban,
a ti Istentekben, mert adta nektek az igazságra tanítót, és
hullatott nektek esőt, meg őszi esőt és tavaszi esőt az első
hónapban. **24** És megtelnek a szérűk gabonával és áradoznak
a présházak musttól meg olajtól. **25** És pótolom nektek azon
éveket, melyeket megevett a sáska, a nyaló, a faló és a szöcske,
az én nagy seregem, melyet bocsátottam rátok. **26** És enni
fogtok, enni és jóllakni és dicséritek az Örökkévalónak, a ti
Istenteknek nevét, ki csodálatosan cselekedett veletek; s nem
fog megszégyenülni népem örökre. **27** S majd megtudjátok,
hogy Izraél közepette vagyok én, s én vagyok az Örökkévaló, a
ti Istenetek és senki más; s nem fog megszégyenülni népem
örökre. **28** Lészen pedig ez után: kiöntöm szellememet minden
halandóra, és majd prófétálnak a fiaitok és leányaitok; véneitek
álmokat álmodnak – ifjaitok látomásokat látnak. **29** Még a
szolgákra és szolgálókra is ama napokban kiöntöm szellememet.
30 És adok csodajeleket az égen és a földön: vért, tüzet és
füstoszlopokat. **31** A nap átváltozik sötétséggé, s a hold vérré,
mielőtt eljönne az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes. **32** És
lészen, mind az a ki szólítja az Örökkévaló nevét, megmenekül;
mert Czión hegyén és Jeruzsálemben menekvés lesz, a mint
mondta az Örökkévaló, s azon megmaradottak közt, a kiket
szólít az Örökkévaló!

3 Mert íme ama napokban és amaz időben, a mikor visszahozom
majd Jehúdának és Jeruzsálemnek foglyait, **2** összegyűjtöm
mind a nemzeteket és leviszem őket a Jehósáfát völgyébe, és
pörbe szállok ott velök, népem és birtokon Izraél miatt, a melyet

szétszórtak a nemzetek közt, országomat pedig fölosztották. **3**
S népem fölött sorsot vetettek és odaadták a figyermeket egy
parázna nőért s a leánygyermeket eladták borért, és ittak. **4**
De mik is vagytok ti nékem Czór és Czídón és ti mind, Peléset
kerületei? Vajon tettet akartok-e nekem fizetni, avagy tettet
elkövetni akartok-e rajtam: könnyen, csakhamar visszahárítom
tetteteket a ti fejetekre. **5** Akik ezüstömet és aranyomat elvettétek
és legjobb drágaságaimat bevittétek templomaitokba. **6** Jehúda
fiait pedig és Jeruzsálem fiait eladtátok a Jávánbeliek fiainak,
azért hogy eltávolítsátok az ő határuktól. **7** Íme én fölserkentem
őket ama helyről, ahova eladtátok őket és visszahárítom
tetteteket a ti fejetekre; **8** és eladom fiaitokat és leányaitokat
Jehúda fiainak kezébe, hogy eladják őket a Sábabelieknek, egy
távoli nemzethez; mert az Örökkévaló szólott. **9** Hirdessétek
ezt a nemzetek közt; szenteljetek háborút; serkentsétek föl a
vitézeket, lépjenek elő, vonuljanak föl mind a harczosok. **10**
Törjétek össze kapáitokat kardokká és kaczoraitokat lándzsákká;
a gyönge hadd mondja: vitéz vagyok. **11** Siessetek és jöjjetek el,
ti nemzetek mind köröskörül és gyülekezzetek; oda vezesd le,
oh Örökkévaló, a te vitézeidet! **12** Serkenjenek és vonuljanak föl
a nemzetek Jehósáfát völgyébe; mert ott fogok ülni, hogy ítéljem
mind a nemzeteket köröskörül. **13** Eresszétek neki a sarlót,
mert megérett az aratás: jöjjetek, vonuljatok le, mert megtelt a
sajtó, áradoznak a présházak, mert nagy az ő gonoszságuk.
14 Tömegek meg tömegek a döntés völgyében: mert közel
van az Örökkévaló napja a döntés völgyében. **15** Nap és
hold elsötétültek s a csillagok behúzták ragyogásukat. **16**
Az Örökkévaló pedig Czión felől ordít és Jeruzsálem felől
hallatja hangját, és megrendülnek ég és föld; de az Örökkévaló

menedéke az őnépének és ótalma Izraél fiainak. **17** Akkor
megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, a ki
Cziónban, az én szent hegyemen lakik; és szent lesz Jeruzsálem
s idegenek többé nem vonulnak át rajta. **18** És lészen ama
napon: musttól csepegnek a hegyek, és a halmok tejtől folynak
és mind Jehúdának medrei vízzel folynak; s egy forrás jön ki az
Örökkévaló házából és megáztatja a Sittím völgyét. **19** Egyiptom
pusztulássá lesz és Edóm sivatag pusztává lesz, a Jehúda fiain
tett erőszak miatt, hogy ártatlan vért ontottak országukban. **20**
Jehúda pedig örökre lakva lesz, és Jeruzsálem nemzedékre
meg nemzedékre. **21** És megtorlom véröket, melyet meg nem
toroltam; s az Örökkévaló lakik Cziónban!

Ámos

1 Ámósz beszédei, ki a, baromtenyésztők közül való volt,
Tekóából, a miket látott Izraél felől, Uzzíja Jehúda, királyának
napjaiban és Járobeám Jóás fia, Izraél királyának napjaiban,
két évvel a földrengés előtt. **2** Mondta: Az Örökkévaló Czión
felől ordít és Jeruzsálemből hallatja hangját; gyászba borulnak
a pásztorok tanyái és elszárad a Karmel csúcsa. **3** Így szól
az Örökkévaló: Damaszkusnak három bűntette miatt és négy
miatt nem térítem el tőle: amiatt, hogy vasszánokkal csépelték
Gileádot. **4** Majd bocsátok tüzet Chazáél házára, és fölemészti
Ben-Hadád kastélyait. **5** És eltöröm Damaszkus reteszét és
kiírtok lakót Áven síkságából és pálczatartót Bét-Édenből, és
számkivetésbe megy Arám népe Kírba, mondja az Örökkévaló.
6 Így szól az Örökkévaló Azzának három bűntette miatt és négy
miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy számkivetésbe vittek teljes
számkivetést, hogy kiszolgáltassák Edómnak. **7** Majd bocsátok
tüzet Azza falára, és megemészti kastélyait. **8** És kiírtok lakót
Asdódból, és pálczatartót Askelónból; és kezemet fordítom
Ekrón ellen, hogy kivesszen a filiszteusok maradéka, mondja az
Úr, az Örökkévaló. **9** Így szól az Örökkévaló: Czórnak három
bűntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy
kiszolgáltattak számkivetteteket teljes számban Edómnak és
nem emlékeztek meg a testvéri szövetségről. **10** Majd bocsátok
tüzet Czór falára, és megemészti kastélyait. **11** Így szól az
Örökkévaló: Edómnak három bűntette miatt és négy miatt nem
térítem el tőle: amiatt hogy karddal üldözte testvérét és elfojtotta
érzelmét, haragja szüntelen ragadozott és indulatát megőrizte
örökre. **12** Majd bocsátok tüzet Témánra, és megemészti
Boczra kastélyait. **13** Így szól az Örökkévaló: Ammón fiainak

három bűntette, miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt
hogy felhasították Gileádnak várandósait, azért hogy kitágítsák
határukat. **14** Majd gyújtok tüzet Rabba falára, és fölemészti
kastélyait, riadás közt, harcznak napján, vihar közt, szélvész
napján. **15** És számkivetésbe megy a királyuk, ő és nagyjai
egyetemben, mondja az Örökkévaló.

2 Így szól az Örökkévaló: Móábnak három bűntette miatt és négy
miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy Edóm királyának csontjait
elégette mésszé. **2** Majd bocsátok tüzet Móábra, és megemészti
Kérijót kastélyait, és meghal zajongás közt Móáb, riadás közt,
harsona hangja, mellett. **3** És kiírtok bírót körepéből, és mind a
nagyjait megölöm vele együtt, mondja az Örökkévaló. **4** Így szól
az Örökkévaló: Jehúdának három bűntette miatt és négy miatt
nem térítem el tőle: amiatt hogy megvetették az Örökkévaló
tanát és törvényeit nem őrizték meg, hanem eltévelyegtették
őket hazugságaik, melyek után őseik jártak. **5** Majd bocsátok
tüzet Jehúdára, és fölemészti Jeruzsálem kastélyait. **6** Így szól
az Örökkévaló: Izraélnek három bűntette miatt és négy miatt
nem térítem el tőle: amiatt hogy pénzen adták el az igazat, és a
szűkölködőt egy pár saruért. **7** A kik áhítoznak a föld porára a
szegényeknek fején és az alázatosaknak útját elhajítják; s ki-ki
apjával mennek a leányhoz, azért hogy megszentségtelenítsék
az én szent nevemet. **8** Zálogba vett ruhákon terülnek el minden
oltár mellett, és bírságoltaknak borát isszák isteneik házában.
9 Pedig én megsemmisítettem előlük az emórit, kinek mint a
czédrusok magassága olyan a magassága, és hatalmas volt
mint a terebinthusok megsemmisítettem gyümölcsét felül és
gyökereit alul. **10** Pedig én hoztalak fel benneteket Egyiptom
országából, és vezettelek benneteket a pusztában, negyven

évig, hogy elfoglaljátok az emóri országát. **11** És támasztottam
fiaitok közül prófétákat, és ifjaitok közül názirokat: Vajon nincs ez
így Izraél fiai? – úgymond az Örökkévaló. **12** De inni adtatok
bort a názitoknak, és a prófétákra ráparancsoltatok, mondván:
ne prófétáljatok! **13** Íme én szorítlak ott ahol vagytok, ahogy
szorít a szekér, mely telve van kévével. **14** És elvész a menedék
a könnyülábú elől, és az erős sem szedi össze erejét, s a vitéz
nem menti meg a lelkét. **15** A ki az íjjat fogja, nem áll meg, s a
gyorslábú nem menti meg, sem lovon nyargaló nem menti meg
lelkét. **16** A legbátrabb szívű a vitézek közt meztelenül futamodik
ama napon, úgymond az Örökkévaló.

3 Halljátok ezt az igét, melyet szólt az Örökkévaló rólatok,
Izraél fiai, azon egész nemzetségről, melyet felhoztam Egyiptom
országából, mondván: **2** Csak titeket ismertelek mind a
föld nemzetségei közül; azért megbüntetem rajtatok mind
a ti bűneiteket. **3** Vajon mennek-e ketten együtt, hanemha
megegyeztek? **4** Vajon ordít-e oroszlán az erdőben, és
zsákmánya nincs neki? Vajon: hallatja-e fiatal oroszlán hangját a
barlangjából, hanemha fogott? **5** Vajon leesik-e madár a földön
levő csapdára, és tőr nincs számára? Vajon emelkedik-e tőr
a földről, és fogni nem fog? **6** Avagy megfuvatik-e harsona a
városban s a nép nem ijed meg? Avagy van-e veszedelem
a városban s az Örökkévaló nem tette? **7** Bizony, nem tesz
az Úr az Örökkévaló semmit, hanemha nyilvánította titkát az
ő szolgáinak, a prófétáknak. **8** Oroszlán ordított: ki nem fél?
Az Úr, az Örökkévaló beszélt: ki nem prófétál? **9** Hallassátok
a kastélyok fölött Asdódban, meg a kastélyok fölött Egyiptom
országában, és mondjátok: gyűljetek össze Sómrón hegyein és
lássátok a sok zűrzavart őbenne és fosztogatást belsejében. **10**

Nem is tudnak egyeneset cselekedni, úgymond az Örökkévaló,
a kik erőszakot és zsarolást halmoznak fel kastélyaikban. **11**
Azért így szól az Úr az Örökkévaló: Szorongató, az ország körül.
Majd ledönti rólad hatalmadat, és kiprédáltatnak kastélyaid. **12**
Így szól az Örökkévaló: valamintmegment a pásztor az oroszlán
szájából két lábszáratvagy egy füldarabot, úgy menekülnek
majd meg Izraél fiai, akik ülnek Sómrónban ágynak szélén és
nyoszolyának damasztján. **13** Halljátok és intsétek meg Jákób
házát, úgymond az Úr az Örökkévaló, a seregek Istene. **14**
Mert, a mely napon megbüntetem Izraél bűntetteit őrajta, akkor
büntetést végzek Bét-Él oltárain s levágatnak az oltár szavai és
földre esnek. **15** És szétütöm a téli házat a nyári házzal együtt
és elvesznek az elefántcsontházak, és eltűnnek számos házak,
úgymond az Örökkévaló.

4 Halljátok ezt az igét, Básán tehenei, a kik Sómrón hegyén
vannak; a kik fosztogatják a szegényeket, a kik elnyomják a
szűkölködőket, a kik azt mondják uruknak: hozzál, hogy igyunk!
2 Megesküdött az Úr az Örökkévaló az ő szentségére, hogy
íme napok jönnek rátok, és elvisznek benneteket horgokkal, s
ivadéktokat halászkampókkal. **3** És réseken fogtok kimenni,
mindegyik maga előtt, és elfogtok dobatni Hermónba, úgymond
az Örökkévaló. **4** Jöjjetek el Bét-Élbe – és vétkezzetek, Gilgálba,
sokat vétkezzetek; s hozzátok reggelenként vágóáldozataitokat,
három naponként tizedeiteket. **5** Füstölögtessetek kovászosból
hálaáldozatot, és hirdessetek, hallassatok felajánlásokat, mert
így szeretitek, Izraél fiai, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **6** De
én is adtam nektek fogak tisztaságát mind a ti városaitokban,
meg kenyér-hiányát mind a ti helyeitekben; s nem tértetek meg
hozzám úgymond az Örökkévaló. **7** És én is megvontam tőletek

az esőt, midőn már csak három hónap volt az aratásig esőt
hullatok az egyik városra, de a másik városra nem hullatok
esőt, az egyik telek kap esőt, a telek pedig melyre nem jut eső,
elszárad; **8** és bolyong két-három város egy város felé, hogy
vizet igyanak, de nem laknak jól – és nem tértetek meg hozzám,
úgymond az Örökkévaló. **9** Vertelek Benneteket üszöggel, meg
ragyával, azt a sok kerteteket és szőllőteket, fügefáitokat és
olajfáitokat fölemészti a sáska – és nem tértetek meg hozzám,
úgymond az Örökkévaló. **10** Bocsátottam reátok dögvészt
Egyiptom módjára, megöltem karddal ifjaitokat, a mellett hogy
fogva vitték el lovaitokat, hogy fölszállott táborotoknak bűze
fel az orrotokba – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az
Örökkévaló. **11** Földúlást végeztem köztetek, mint mikor földúlta
Isten Szodomát és Amórát és olyanok lettetek, mint az égésből
kimentett üszög – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az
Örökkévaló. **12** Azért így teszek majd veled, Izraél! Annak okáért,
hogy ezt teszem majd veled, készülj Istened elejébe, Izraél! **13**
Mert íme, aki a hegyek alkotója, a szél teremtője, megjelenti az
embernek, mi a gondolata, hajnallá teszi a homályt és lépdel
a földnek magaslatain: Örökkévaló, a seregeknek Istene az ő
neve!

5 Halljátok ezt az igét, melyet hangoztatok gyászdal képen
fölöttetek, Izraél háza! **2** Elesett, nem fog többé fölkelni Izraél
hajadona: elterült a földjén, nincs ki föltámasztja! **3** Mert, így;
szól az Úr az Örökkévaló: A város, mely ezrével vonul ki,
hátrahagy százat, és a mely kivonul százával, hátrahagy tizet
Izraél háza számára. **4** Mert így szól az Örökkévaló Izraél
házának: Keressetek engem, hogy éljetek! **5** S ne keressétek
Bét-Élt, és Gilgálba ne jöjjetek, Beérsébába pedig ne vonuljatok;

mert Gilgál számkivetésbe fog menni és Bét-Él semmissé lesz.
6 Keressétek az Örökkévalót, hogy éljetek, nehogy lecsapjon
mint a tűz József házára és az emészti, és nincs ki oltaná Bét-
Élt **7** a kik ürömmé változtatják a jogot s az igazságot földre
terítik. **8** A ki a fiastyúknak és Óriónnak teremtője, s a ki reggellé
változtatja a homályt, a nappalt éjjellé sötétítette, a ki szólította
a tenger vizeit és kiöntötte a föld színére: Örökkévaló az ő
neve: **9** aki erőssé teszi a pusztítást a hatalmas fölött, úgy hogy
pusztítás jön az erős várra. **10** Gyűlölik a kapuban intőt, és az
őszintén beszélőt megutálják. **11** Azért mivel letapossátok a
szegényt, és gabona-ajándékot vesztek tőle: faragottkő-házakat
építettetek, de nem fogtok bennök lakni, gyönyörű szőlőket
ültettetek, de nem fogjátok inni borukat. **12** Mert tudom, sok
a bűnötök, és számos a vétketek, az igaznak szorongatói
ti, váltságdíj elfogadói, a kik a szűkölködőket elhajlították a
kapuban. **13** Azért aki eszes, abban az időben hallgatni fog, mert
gonosz idő az. **14** Keressétek a jót, s ne a rosszat, azért hogy
éljetek; és legyen úgy az Örökkévaló, a seregek Istene veletek,
miként mondtátok. **15** Gyűlöljétek a rosszat és szeressétek
a jót, és állítsátok föl a kapuban a jogot: talán megkönyörül
az Örökkévaló, a seregek Istene, Józsefnek maradékán. **16**
Azért így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, az Úr: Mind
a téreken gyászolás s mind az utczákon azt mondják jaj, jaj;
– gyászra szólítják a földmívest és gyászolásra a siralomhoz
értőket; **17** s mind a szőlőkön gyászolás, midőn végigvonulok
közepetted, mondja az Örökkévaló. **18** Oh azok, kik óhajtják
az Örökkévaló napját: minek is nektek az Örökkévaló napja?
Sötétség az és nem világosság! **19** Amint futamodik valaki
az oroszlán elől és rátalál a medve, aztán bejön a házba

és oda támasztja kezét a falhoz, és megmarja a kígyó! **20**
Nemde sötétség az Örökkévaló napja, és nincs világosság,
homályos és nincs számára fény! **21** Gyűlölöm, megvetem
ünnepeiteket; nem tűrhetem gyülekezéseiteket. **22** Mert ha
bemutattok nekem égőáldozatokat meg lisztáldozataitokat, nem
kedvelem: békeáldozatot hízó barmaitokból nem nézek. **23**
Távolíts el tőlem énekeidnek zúgását, s lantjaidnak zenéjét! nem
hallhatom! **24** Hadd hömpölyögjön mint a víz a jog s az igazság,
mint a tartós patak! **25** Vajon vágóáldozatokat és lisztáldozatot
hoztatok-e nekem a pusztában negyven esztendőn át, Izraél
háza? **26** Majd viszitek Szikkútot, a ti királytokat, és Kijjúnt,
a ti képeteket, istenteknek csillagját, melyeket készítettetek
magatoknak. **27** Számkivetlek benneteket Damaszkuson messze
túl, mondja az Örökkévaló, a seregek Istene az ő neve!

6 Oh a gondatlanok Cziónban és az elbizakodók Sómrón
hegyén, a nemzetek elsejének jelesei és a kikhez eljönnek az
Izraél házabeliek! **2** Kelljetek át Kalnéba és lássátok, és menjetek
onnan a nagy Chamátba, és szálljatok le a filiszteus Gátba:
vajon, jobbak-e eme királyságoknál, avagy nagyobb-e határuk a ti
határotoknál? **3** Akik tova toljátok a veszedelem napját, de közel
hoztátok az erőszak ülését. **4** Kik ott feküsznek elefántcsont
ágyakon és elnyújtóznak nyoszolyáikon, és esznek juhokat a
nyájból, meg borjakat a hizlalóból. **5** Akik danolnak hárfaszó
mellett; mint Dávid, kigondoltak maguknak hangszereket. **6** A
kik bort isznak tálakból, és az olajok legjavával kenik magukat,
mert nem volt fájdalmuk József romlása miatt. **7** Azért most
számkivetésbe mennek a számkivetettek élén és véget ér az
elnyújtózók rivalgása. **8** Megesküdött az Úr az Örökkévaló
önmagára, úgymond az Örökkévaló, a seregek Istene, utálom

én Jákób gőgjét és kastélyait gyűlölöm és kiszolgáltatom majd a
várost és teljességét. **9** És lészen, ha hátramarad tíz ember egy
házban, meghalnak. **10** S ha fölveszi rokona, s a ki eltakarítja,
hogy a csontokat kivigye a házból s azt mondja annak, ki a ház
hátulján van: van-e még valaki nálad? – és azt mondja: nincsen!
– akkor így szól: csitt, mert nem kell említeni az Örökkévaló
nevét! **11** Mert íme, az Örökkévaló parancsolja és szétüti a
nagy házat darabokká s a kicsi házat roncsokká. **12** Vajon
sziklán szaladhatnak-e lovak, avagy szánt-e valaki marhákkal? –
hogy méreggé változtattátok a jogot, és az igazság gyümölcsét
ürömmé? **13** Akik a semminek örülnek, akik mondják: nemde
a mi erőnkkel szereztünk magunknak hatalmat! **14** Mert, íme,
én támasztok ellenetek, Izraél háza, úgymond az Örökkévaló,
a seregek Istene, egy nemzetet; majd szorítanak benneteket,
Chamnát felől egészen a sivatag patakjáig.

7 Így láttatta velem az Úr, az Örökkévaló: Íme sáskát alkot
a sarjú növésének kezdetén; s íme sarjú a király kaszálása
után. **2** És volt, midőn végképen fölemésztette a földnek füvét,
mondtam: Uram, Örökkévaló, bocsáss meg, kérlek! Miképen
állhat meg; Jákób? Mert kicsiny ő! **3** Meggondolta ezt az
Örökkévaló. Nem lészen, mondja az Örökkévaló. **4** Így láttatta
velem az Úr az Örökkévaló: íme, a tűz által való harczot szólítja
az Úr az Örökkévaló: az fölemésztette a nagy mélységet és
felemészti a talajt. **5** És mondtam: Uram, Örökkévaló, hagyj
föl, kérlek! Miképpen állhat meg Jákób? Mert kicsiny ő! **6**
Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem lészen ez sem, mondja az
Úr az Örökkévaló. **7** Így láttatta velem: s íme az Úr ott áll egy
ólommal mért falon s kezében mérő-ólom. **8** És szólt hozzám az
Örökkévaló: Mit látsz Ámosz? Mondtam: mérő-ólmot. Mondta

az Úr: Íme én mérő-ólmot alkalmazok Izraél népem közepette:
többé már nem fogok megbocsátani neki. **9** És elpusztulnak
Izsák magaslatai és Izraél szentélyei romba dőlnek és karddal
támadok Járobeám háza ellen. **10** Ekkor küldött Amaczja. Bét-Él
papja. Járobeámhoz, Izraél királyához, mondván: Összeesküdött
ellened Ámósz Izraél házának közepette; nem bírja az ország
elviselni mind az ő beszédeit. **11** Mert így szólt Ámósz: kard
által fog meghalni Járobeám. Izraél pedig számkivetésbe fog
menni, el a földjéről. **12** És szólt Amaczja Ámószhoz: Látó
te, menj menekülj el Jehúda országába és ott egyél kenyeret
és ott prófétálj! **13** De Bét-Élben többé már ne prófétálj, mert
királyi szentély az, és birodalmi ház az. **14** Felelt Ámósz
és szólt Amaczjához: Nem vagyok próféta, sem prófétának
fia nem vagyok, hanem marhatenyésztő vagyok és vadfügék
szedegetője. **15** És vett engem az Örökkévaló a juhok mögül,
és szólt hozzám az Örökkévaló: menj, prófétálj népem Izraél
felől. **16** Most pedig halljad az Örökkévaló igéjét: azt mondod
te: ne prófétálj Izraél felől és ne szónokolj Izsáknak háza felől.
17 azért így szól az Örökkévaló: Feleséged a városban fog
paráználkodni, fiaid és leányaid kard által fognak elesni, földed
mérő-kötéllel fog elosztatni, te pedig tisztátalan földön halsz
meg, és Izraél számkivetésbe fog menni, el a földjéről.

8 Így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: íme egy kosár
gyümölcs. **2** És mondta: Mit látsz Ámósz? Mondtam: Egy kosár
gyümölcsöt. Erre szólt hozzám az Örökkévaló: Eljött a vég,
népemre Izraélre, többé már nem fogok megbocsátani neki. **3**
Jajgatássá lesznek a palota énekei azon a napon, úgymond az
Úr az Örökkévaló: sok a hulla, minden helyen eldobják hallgatag!
4 Halljátok ezt ti, kik áhítoztok a szűkölködőre, és arra, hogy

eltüntessétek az ország szegényeit, **5** mondván: mikor múlik
el az újhold, hogy eladhassunk gabonát, s a szombat, hogy
kibocsáthassuk a búzát, megkisebbítve éfát és megnagyobbítva
a sékelt és meggörbítve a csalárd mérleget, **6** hogy pénzen
vegyünk szegényeket és szűkölködőt egy pár sarúért, és a
búzának hulladékát eladjuk. **7** Megesküdött az Örökkévaló
Jákób büszkeségére: Nem felejtem el örökké mind az ő tetteiket.
8 Vajon emiatt ne reszkessen-e meg a föld, hogy gyászba
borul minden rajta lakó, s fölemelkedik mint a folyam egészen,
fölkavarodik és lecsillapodik, mint Egyiptomnak a folyama? **9** És
lészen ama napon, úgymond az Úr az Örökkévaló, lenyugtatom
a napot délben, és elsötétítem a földet világos nappal. **10**
Átváltoztatom ünnepeiteket gyásszá és mind az énekeiteket
gyászdallá és juttatok minden derékra zsákot és minden fejre
kopaszságot s teszem olylyá, min ő a gyász az egyetlenért
és végét olyanná, mint. a keserű nap. **11** Íme napok jönnek,
úgymond az Úr az Örökkévaló, és éhséget bocsátok az országra,
nem éhséget kenyérre, s nem szomjúságot vízre, hanem arra,
hogy hallják az Örökkévalónak igéit. **12** S majd bolyongnak
tengertől tengerig és északtól egészen keletig, kóborolnak,
hogy keressék; az Örökkévalónak igéjét, de nem találják. **13**
Azon a napon ájuldoznak majd a szép hajadonok, meg az ifjak
a szomjúság miatt. **14** A kik esküsznek Sómrón bűnére, és
mondogatják: él az istened, Dán, meg: él a Beérsébába vivő út!
– elesnek és föl nem kelnek többé.

9 Láttam az Urat, állva az oltár mellett, és mondta: Üsd meg
az oszlopcsúcsot, hogy megrendüljenek a küszöbök, és zúzd
össze azokat, mindnyájuknak fejére, az ivadékukat pedig karddal
ölöm meg; nem futamodik közülök futamodó és nem menekül

közülök menekvő. **2** Ha betörnek az alvilágba, onnan veszi
el őket kezem; s ha fölszállnak az égbe, onnan szállítom le
őket. **(Sheol h7585)** **3** S ha elbújnak a Kármel csúcsán, onnan
felkutatom és elveszem őket, s ha elrejtőznek szemeim elől a
tenger fenekén, onnan rendelem a kígyót, hogy megmarja őket.
4 És ha fogságba mennek ellenségeik előtt, onnan rendelem a
kardot, hogy megölje őket; és rájuk vetem szememet rosszra
és nem jóra. **5** És az Úr, az Örökkévaló, a seregek Istene, aki
megérinti a földet s megolvad és gyászba borulnak mind a rajta
lakók, s fölemelkedik mint a folyam egészen és lecsillapodik, mint
Egyiptomnak a folyama; **6** a ki megépítette az égben emeleteit
és boltozatát a földre alapította, a ki szólította a tenger vizet és
kiöntötte a föld színére – Örökkévaló az ő neve! **7** Nemde mint a
Kúsbeliek fiai, olyanok vagytok ti nekem, Izraél fiai, úgymond az
Örökkévaló: nemde Izraélt felvezettem Egyiptom országából és
a filiszteusokat Kaftórból, és Arámot Kírból! **8** Íme, az Úrnak, az
Örökkévalónak szemei fordulnak a vétkes királyság ellen, és
megsemmisítem azt a föld színéről; csakhogy nem végképen
fogom megsemmisíteni Jákób házát, úgymond az Örökkévaló. **9**
Mert íme én megparancsolom, és szétrázom Izraél házát mind a
nemzetek közé, amint a rostában ráznak és egy göröngy sem
esik aljára. **10** Kard által halnak meg mind a népem vétkesei, akik
azt mondják: nem közelít hozzánk és nem lep meg bennünket
a veszedelem. **11** Ama napon föltámasztom Dávid kunyhóját,
a bedőltet: befalazom réseit, és omladékait föltámasztom, és
fölépítem, mint az őskor napjaiban. **12** Azért hogy elfoglalják
Edóm maradékát és mind a nemzeteket, melyek nevemről
neveztetnek, úgymond az Örökkévaló, a ki ezt megteszi. **13**
Íme napok jőnek, úgymond az Örökkévaló, és hozzá ér a

szántó az aratóhoz, a szőlőt sajtoló a vetőmag-szóróhoz; majd
csepegtetnek a hegyek mustot és mind a halmok olvadoznak.
14 És visszahozom népem Izraél foglyait, s felépítenek elpusztult
városokat, hogy lakják, és ültetnek szőlőket, hogy borukat igyák,
kerteket csinálnak, hogy egyék gyümölcsüket. **15** És elültetem
őket földjükön és nem szakíttatnak többé el földjükről, melyet
adtam nekik, mondja az Örökkévaló, a te Istened!

Abdiás

1 Óbadja látomása. Így szól az Úr, az Örökkévaló, Edomról!
Hírt hallottunk az Örökkévalótól és követ küldetett a nemzetek
közé: Keljetek föl, hadd keljünk ellene harczra? **2** Íme, kicsinnyé
teszlek a nemzetek között, megvetve vagy nagyon. **3** Szíved
kevélysége ámított el téged, a ki lakozik sziklahasadékokban,
magas székhelyén, a ki ezt mondja szívében: ki dönt le földre
engem? **4** Ha magasra mint a sas, ha a csillagok közé rakod
is fészkedet, onnan dönt le úgymond az Örökkévaló. **5** Ha
tolvajok jönnek hozzád, ha éjjeli pusztítók – mint semmisültél
meg! – nemde lopnak, a mennyi elég nekik; ha szüretelők jönnek
hozzád, nemde hagynak böngészni valót? **6** Mint kutattatott
át Ézsau; mint bolygattattak fel rejtekei! **7** A határig elkísértek
téged mind a szövetséges embereid; elámítottak, legyőztek
téged meghitt embereid, kenyered evői hálót tesznek alád –
nincs ő benne értelem. **8** Nemde ama napon, úgymond az
Örökkévaló, elveszítettem a bölcseket Edomból s az értelmet
Ézsau hegyéről. **9** És megrettennek a te vitézeid, Témán, csak
hogy kiírtassék a férfiú Ézsau hegyéről, az öldöklésről. **10** Jákób
testvéreden tett erőszak miatt szégyen borít téged és kiírtatol
örökre. **11** Amely napon ott álltál átellenben, amely napon
fogságba vitték idegenek a vagyonát, és külföldiek bejöttek
kapuiba és Jeruzsálem felett sorsot vetettek te is olyan voltál,
mint egy közülük. **12** Nem kellett volna nézned testvérednek
napját balsorsának napján, sem örvendened Jehúda fiain vesztük
napján: sem nagyra nyitnod szádat a szorongatás napján;
13 sem bemenned népe kapujába szerencsétlensége napján;
sem látnod neked is veszedelmét szerencsétlensége napján;
sem kezed kinyújtanod vagyonára szerencsétlensége napján;

14 sem ott állnod a válóúton, hogy kiirtsa elmenekülőit, sem
kiszolgáltatnod maradottjait a szorongatás napján. **15** Mert közel
van az Örökkévaló napja, mind a nemzetek ellen; a mint tettél,
úgy tétetik veled, tetted vissza száll fejedre. **16** Mert amint
ittatok szent hegyemen, isznak majd mind a nemzetek mindig
szüntelenül; isznak, és szörpölnek, és lesznek, mintha nem lettek
volna. **17** Czión. hegyén pedig lesz menedék és szentté lesz, s
birtokba veszik a Jákób házabeliek birtokaikat. **18** És lészen
Jákób háza tűzzé és József háza lánggá, Ézsau háza pedig
tarlóvá: felgyújtják őket és megemésztik, s nem lesz maradottja
Ézsau házának; mert az Örökkévaló beszélt. **19** Majd birtokba
veszik a Délvidék Ézsau hegyét s az alföld a filiszteusokat,
birtokba veszik Efraim mezőségét és Sómrón mezőségét,
Benjamin pedig Gileádot. **20** És ezen várnak számkivetettsége
Izraél fiai közül, mely a kanaániak közt van Czárefátig, meg
Jeruzsálem számkivetettsége, mely Szefárádban van, birtokba
veszik a Délvidék városait. **21** És felvonulnak segítők a Czión
hegyére, hogy ítéljék Ézsau hegyét; s az Örökkévalóé lészen a
királyság.

Jónás

1 Lett az Örökkévaló igéje Jónához, Amittáj fiához, mondván: **2**
Kelj föl, menj Ninivébe, a nagy városba és hirdess felőle; mert
gonoszságuk fölszállt elém. **3** Erre fölkelt Jóna, hogy megszökjék
Tarsísba az Örökkévaló elől lement Jáfóba, talált egy Tarsísba
menő hajót, megadta a díját és beléje szállt, hogy oda menjen
velük Tarsísba az Örökkévaló elől. **4** De az Örökkévaló nagy
szelet vetett a tengerre, úgy hogy nagy vihar lett a tengeren, s
már azt gondolták, hogy a hajótörést szenved. **5** Megfélemlettek
a hajósok, kiáltottak kiki a maga istenéhez, és bevetették a hajón
levő tárgyakat a tengerbe, hogy könnyítsenek magukon; Jóna
pedig lement a hajó hátuljába, lefeküdt és mélyen aludt. **6** Ekkor
közeledett hozzá a kormányos mester és mondá neki: mi van
veled, hogy mélyen alszol? Kelj föl, szólítsd föl Istenedet, hátha
ügyet vet ránk az Isten és nem veszünk el. **7** Erre szóltak egyik
a másikához: Jertek, vessünk sorsokat, hogy megtudjuk, kinek
dolgáért ér minket a veszedelem. Sorsokat vetettek és reá esett
a sors Jónára. **8** És szóltak hozzá: Mondd meg, kérlek, nekünk,
kinek dolgáén ért minket a veszedelem? Mi a mesterséged és
honnan jössz, mi az országod és miféle nép közül való vagy? **9**
Szólt hozzájuk: Heber vagyok s az Örökkévalót, az egek Istenét
félem, a ki teremtette a tengert és a szárazföldet. **10** És féltek
az emberek nagy félelemmel és szóltak hozzája: Ugyan mit is
tettél? Mert tudták az emberek, hogy az Örökkévaló elől akar
megszökni, mert megmondta nekik. **11** És szóltak hozzá: Mit
tegyünk veled, hogy elcsendesedjék a tenger körülöttünk? Mert
a tenger egyre jobban viharzott. **12** Szólt hozzájuk: Fogjatok
engem és vessetek a tengerbe, s majd elcsendesedik a tenger
körülöttetek; mert tudom, hogy az én dolgomért jött reátok: a

nagy vihar. **13** És erőlködtek az emberek, hogy visszafordítsák a
szárazföldre, de nem bírták; mert a tenger egyre jobban viharzott
körülöttük. **14** Ekkor szólították az Örökkévalót és mondták: Oh
Örökkévaló, ne vesszünk el, kérlek, ez ember lelkéért, s ne háríts
reánk ártatlan vért; mert te, Örökkévaló, ahogy akartad, úgy
cselekedtél! **15** Erre fogták Jónát s bevetették a tengerbe; s elállt
a tenger háborgásától. **16** És félték az emberek nagy félelemmel
az Örökkévalót s áldoztak áldozatot az Örökkévalónak, és
fogadásokat tettek. **17** De az Örökkévaló nagy halat rendelt,
hogy elnyelje Jónát; és volt Jóna a halnak beleiben három napig
és három éjjelig.

2 És imádkozott Jóna az Örökkévalóhoz, az ő Istenéhez,
a halnak beleiből. **2** Mondta: Szólítottam szorultságomból
az Örökkévalót és meghallgatott engem; az alvilág méhéből
fohászkodtam, hallottad szavamat. **(Sheol h7585)** **3** Bedobtál
engem mélységbe, a tengerek szívébe, s folyam vett körül engem;
mind a habjaid és hullámaid átvonultak rajtam! **4** Én azt mondtam
volt: elűzettem a to szemeid elől; ugyan megpillanthatom-e még
szent templomodat? **5** Vizek körülfogtak engem lelkemig, ár
vett engem körül; nád fonódik a fejemhez. **6** Hegyek fenekéig
szálltam alá, a földnek reteszei elzártak engem örökre, de
felhoztad a veremből életemet, Örökkévaló, én Istenem! **7** Mikor
bágyadozott bennem a lelkem, az Örökkévalóra gondoltam – és
eljutott hozzád imádságom, a te szent templomodhoz. **8** Akik
őrizgetnek hamis hiábavalóságokat, szeretetüket hagyják el. **9**
Én pedig a hála szavával áldozni akarok neked, a mit fogadtam,
meg akarom fizetni – a segítség az Örökkévalóé! **10** És szólt az
Örökkévaló a halnak, és kiköpte Jónát a szárazföldre.

3 És lett az Örökkévaló igéje Jónához másodszor, mondván:
2 Kelj föl, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd neki a
hirdetést, melyet majd elmondok neked. **3** Fölkelt Jóna és
elment Ninivébe, az Örökkévaló igéje szerint. Ninivé pedig
nagy város volt Isten előtt, három napnyi járás. **4** S kezdett
Jóna bemenni a városba, egy napnyi járást; és hirdetett és
mondta: Még negyven nap, és Ninivé feldúlatik! **5** És hittek
Ninivé emberei Istenben, és hirdettek böjtöt, és zsákokat öltöttek
nagyjától aprajáig. **6** Eljutott a dolog Ninivé királyához, fölkelt
trónjáról, levette magáról köpenyét, betakarta magát zsákkal és
a hamuba ült. **7** És kikiáltatta Ninivében és mondta: A királynak
és nagyjainak határozatából mondatik: az ember és a barom, a
marha meg az aprójószág ne ízleljenek semmit, ne legeljenek s
vizet ne igyanak; **8** S takarják magukat zsákokkal, az ember és
a barom, és szólítsák az Istent erővel és térjenek meg, kiki a
gonosz útjáról, meg az erőszaktól, mely tenyereikben van! **9** Ki
tudja, hátha fordul és meggondolja az Isten, és megtér föllobbant
haragjától, hogy ne vesszünk el. **10** Látta az Isten tetteiket,
hogy megtértek gonosz útjokról és meggondolta az Isten a
veszedelmet, melyet szándékozott tenni velök, és nem tette.

4 És rosszul esett Jónának, nagyon rosszul, és bosszantotta őt.
2 És imádkozott az Örökkévalóhoz és mondta: Oh Örökkévaló,
nemde ez volt a szavam, ameddig a földemen voltam! Azért elejét
vettem megszökve Tarsísba; mert tudtam, hogy te kegyelmes és
irgalmas Isten vagy, hosszantűrő és bőséges a szeretetben, s
aki meggondolja a veszedelmet. **3** Most tehát Örökkévaló, vedd
el, kérlek, tőlem lelkemet, mert jobb a halálom mint az életem! **4**
Mondta az Örökkévaló: Hát méltán bosszant-e az téged? **5** Erre
kiment Jóna a városból és letelepedett a várostól keletre és

készített ott magának kunyhót, és leült alatta árnyékban, míg
meg nem látja, mi lesz a várossal? **6** És rendelt az Örökkévaló
az Isten egy kíkájónt, az felnőtt Jóna fölébe, hogy árnyék legyen
a feje felett, hogy megmentse őt az ő bajától; és örült Jóna a
kíkájón fölött nagy örömmel. **7** De az Isten rendelt egy férget,
midőn fölkelt a hajnal másnapira, az megverte a kíkájónt, hogy
elszáradt. **8** És volt, a mint kisütött a nap, rendelt Isten tikkasztó
keleti szelet és megverte a nap Jónát a fején és ájuldozott,
és halálra kívánta a lelkét és mondta Jobb a halálom, mint az
életem! **9** Ekkor szólt az Isten Jónához: Hát méltán bosszant-e
téged a kíkájón dolga? Mondta: Méltán bosszant engem mind
halálig. **10** És mondta az Örökkévaló: Te sajnálod a Kíkájónt, a
mellyel nem bajlódtál, s melyet föl nem neveltél, a mely egy éj
alatt lett és egy éj alatt elveszett. **11** És én ne sajnáljam Ninivét,
a nagyvárost, a melyben tizenkétszer tízezer embernél több van,
a ki nem tud különbséget jobbja és balja között, meg sok barom!

Mikeás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett a Mórésetbeli Míkhához Jótám,
Ácház, Jechizkíja Jehúda királyainak napjaiban, a mit látott
Sómrón és Jeruzsálem felől. **2** Halljátok ti népek mind, figyelj föld
meg teljessége! És legyen az Úr, az Örökkévaló tanúul ellenetek,
az Úr az ő szent templomából. **3** Mert íme, az Örökkévaló kivonul
helyéről és leszáll és lépdel a föld magaslatain; **4** elolvadnak a
hegyek ő alatta és a völgyek széthasadnak, mint a viasz a tűz
elől, mint lejtőn leomló vizek. **5** Jákób bűntetteért mind ez, és
Izraél házának vétkeiért! Mi Jákób bűntette? Nemde Sómrón! És
mik Jehúda magaslata? Nemde Jeruzsálem! **6** Teszem tehát
Sómrónt rommá a mezőn, szőlőültetvényekké, leomlasztom a
völgybe köveit, és alapjait föltárom. **7** Mind a faragott képei
összetöretnek, s mind az ajándokai tűzben égettetnek el, és
mind a bálványait pusztulássá teszem, mert parázna-ajándokból
gyűjtötte össze, és ismét parázna-ajándokká vállnak. **8** E miatt
hadd tartok gyászt s hadd jajgatok, hadd járok mezítláb és
meztelenül; teszek oly siralmat, mint a sakálok, gyászt mint
a struczmadarak. **9** Mert végzetes a csapása, mert eljutott
Jehúdáig, odaért népem kapujához, Jeruzsálemhez! **10** Gátban
ne jelentsétek, sírni ne sírjatok, Bét-Afrában porban fetrengj! **11**
Költözzél el, Sáfír lakója, szégyenre meztelenítve! Nem vonult ki
Czáanán lakója, Bét-Éczel siralma elveszi tőletek az állomását.
12 Mert remegett a jóért Márót lakója, mert baj szállt alá az
Örökkévalótól Jeruzsálem kapujára. **13** Fogd be a szekérbe az
állatot, Lákhís lakója – vétek elseje az Czión leányának- mert
benned találtattak Izraél bűntettei. **14** Azért hozzá adsz kísérő
ajándékot Móréset-Gáthoz; Akhzíb házai csalókává lesznek
Izraél királyainak. **15** Még hozom reád az elfoglalót, Márésa

lakója! Egész Adullámig jutni fog Izraél dicsősége. **16** Kopaszd
és nyírd magadat gyönyörűséges gyermekeid miatt, tágítsd
kopaszságodat mint a sas, mert számkivetésbe mentek tőled.
2 Oh azok kik jogtalanságot gondolnak ki és rosszat
cselekesznek fekvőhelyeiken; a reggel virradtakor megcselekszik,
mert van rá mód a kezükben. **2** Megkívánnak mezőket és
elrabolják, házakat, és elveszik; kifosztják a férfit és házát,
embert és birtokát. **3** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én
kigondolok a nemzetség ellen veszedelmet, a honnan nem
mozdíthatjátok el a nyakatokat, és nem járhattok magasan, mert
gonosz idő az. **4** Ama napon példázatot hangoztatnak rólatok: és
jajgatnak jajgató jajgatással, mondván: Pusztítva pusztíttattunk
el, népemnek osztályrészét másnak adja – mint mozdít el engem!
– a hódítónak, ki mezőnket felosztja. **5** Azért nem lesz neked, ki
mérőkötelet vet a sors útján az Örökkévalónak gyülekezetében!
6 Ne szónokoljatok! – szónokolják; ne szónokoljanak ezeknek,
nem szűnik meg a gyalázkodás! **7** Mily mondás, oh Jákób háza,
vajon kifogyott-e az Örökkévaló türelme, avagy ilyenek-e az ő
cselekedetei? Nemde jót tesznek szavaim az egyenesen járóval.
8 De népem ellenében ellenségül támadnak: felül a ruhán
lehúzzátok a köpenyt azokról, kik bizton vonulnak, harczból
visszatérve. **9** Népemnek asszonyait kiűzitek gyönyörködésük
házából, kisdedeikről leszeditek az én ékességemet mindétig!
10 Keljetek föl s menjetek, mert nem ez a nyugalom, a rontó
tisztátalanság, az iszonyú romlás miatt. **11** Ha valaki, ki széllel
és hamisággal jár, azt hazudja szónokolok neked borról és
részegítő italról, az lenne a népnek szónokklója. **12** Gyűjtve
gyűjtelek, Jákób, egészen, összehozva összehozom Izraél
maradékát, egyaránt ollyá teszem, mint az akol juhait, mint

nyáj a legelőjén, zajongni fognak embertől. **13** Haladt az úttörő
előttük, áttörnek és elvonulnak, a kapun mentek ki; előttük vonult
királyuk, az Örökkévaló élükön!

3 De mondtam: Halljátok csak, Jákób fejei, és Izraél házának
vezérei. Nemde nektek kellene ismerni a jogot! **2** Gyűlölői a jónak
és szeretői a rossznak! ki bőrüket rabolják le róluk és húsukat
csontjaikról. **3** S a kik emésztették népemnek húsát és bőrüket
húzták le róluk, csontjaikat pedig összetörték, és szétszedik mint
a fazékban valót, és mint húst az üstben. **4** Akkor majd kiáltanak
Örökkévalóhoz, de nem hallgatja meg őket, hanem elrejti
arczát tőlük abban az időben, a szerint, a mint rosszat tettek
cselekedeteikben. **5** Így szól az Örökkévaló ama prófétákról, kik
megtévesztik népemet, kik, ha harapni valójuk van fogaik alá,
békét hirdetnek – de a ki nem ad szájukba valót, az ellen háborút
indítanak. **6** Azért éjjel rátok látomás nélkül, is besötétedik rátok
jóslás nélkül! Lenyugszik a nap a próféták felett, és elborul
felettök a nappal. **7** Megszégyenülnek a látók, és elpirulnak:
a jóslók, és bajuszig elburkolóznak: mindannyian, mert nincs
felelet Istentől. **8** Azonban én telve vagyok erővel az Örökkévaló
szellemétől, joggal és bátorsággal, hogy megmondjam Jákóbnak
az ő bűntettét, és Izraélnek az ő vétkét. **9** Halljátok csak ezt,
Jákób házának fejei, és Izraél házának vezérei, kik utálják a
jogot és mindazt, ami egyenes, elgörbítik. **10** Czionnt vérontással
építik és Jeruzsálemet jogtalansággal. **11** Fejei vesztegetésért
ítélnek, papjai díjért tanítanak és prófétái pénzért jósolnak, de az
Örökkévalóra támaszkodnak, mondván: nemde az Örökkévaló
közepünkben van, nem jön ránk veszedelem! **12** Azért timiattatok
Czión mezővé fog fölszántatni és Jeruzsálem romhalmazzá
lészen és a Háznak hegye erdős magaslatokká.

4 És lészen az idők végén, állani fog szilárdan az Örökkévaló
házának hegye a hegyek élén és felülemelkedik az a dombokon
és feléje özönlenek népek. **2** És mennek számos nemzetek,
és mondják: Jertek, menjünk fel, az Örökkévaló hegyére és
Jákób Istenének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy
járjunk ösvényein! Mert Cziónból ered a tanítás, s az Örökkévaló
igéje Jeruzsálemből. **3** És ítél a sok nép között és dönt számos
nemzetek fölött egész távolra; és összetörik kardjaikat kapákká
és dárdáikat kaczorokká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot,
és nem tanulnak többé háborút. **4** S majd ülnek, kiki szőlőtője
alatt és fügefája alatt, és nincs ki ijeszti, mert az Örökkévaló a
seregek urának szája beszélt. **5** Bizony, mind a népek járnak,
kiki a maga istene nevében; mi pedig járunk az Örökkévaló, a
mi Istenünk nevében, mindörökké. **6** Azon a napon, úgymond
az Örökkévaló, összegyűjtöm a sántító juhot, s az eltévedtet
egybehozom, meg amelyet megbántottam; **7** és teszem a
sántítót maradékká s a messze eltévedtet hatalmas nemzetté,
és uralkodni fog rajtuk az Örökkévaló Czión hegyén mostantól
mindörökké. **8** Te pedig, nyájnak tornya, Czión leányának
bástyája, hozzád eljut és megjön az előbbi uralom, Jeruzsálem
leányának királysága! **9** Most, minek riadozol riadással? Király
nincs-e benned avagy tanácslód elveszett-e, hogy vajúdás fogott
el mint a szülő nőt? **10** Vajúdjál és vergődjél, Czión leánya,
mint a szülő nő, mert most ki fogsz menni a városból és lakni
fogsz a mezőn és eljutsz Bábelig, ott majd megmenekülsz, ott
megvált téged az Örökkévaló ellenségeid markából. **11** De most
gyülekeznek ellened sok nemzetek, kik azt mondják: Fertőzötté
lett, nézze meg Cziónt a mi szemünk! **12** De ők nem ismerték az
Örökkévaló gondolatait és nem értették az ő tanácsát: hogy

egybegyűjtötte mint kévét a szérűre! **13** Kelj föl és csépelj, Czión
leánya, mert szarvadat vassá teszem én és patáidat teszem
érczzé, hogy összezúzzál sok népet; és örökszentséggé teszed
az Örökkévalónak prédájukat és vagyonukat az egész föld
urának.

5 Most össze fogsz csődülni, csődülés leánya – sánczot
helyeznek el ellenünk; vesszővel verik orczáján Izraél bíráját.
2 Te pedig, Bét-Léchem Efráta, csekély arra, hogy Jehúda
nemzetségei között légy, tőled származik nekem ki uralkodó
legyen Izraélben, származása pedig hajdantól való, az őskor
napjaiból! **3** Azért odaadja őket azon időig, hogy gyermeket szült
a szülőnő, megmaradt testvérei pedig visszatérnek Izraél fiaival
együtt. **4** Ott áll és legelteti őket az Örökkévalónak hatalmában,
az Örökkévalónak, az ő Istenének fenséges nevében, és bizton
laknak, mert most nagy lesz a föld végéig. **5** És ez lészen a
béke: Assúr midőn bejön országunkba, és midőn megtapodja
palotáinkat, fölállítunk ellene hét pásztort meg nyolcz fejedelmi
embert; **6** és lelegeltetik Assúr országát karddal, és Nimród
országát annak élével: ez majd megment Assúrtól, midőn
bejön országunkba és megtapodja határunkat. **7** És lészen
Jákób maradéka a sok nép közepette olyan mint a harmat az
Örökkévalótól, mint a zápor a fűre, mely nem reménykedik
emberben s nem várakozik ember fiaira. **8** És lészen Jákób
maradéka a nemzetek között, a sok nép közepette, olyan mint
az oroszlán az erdő vadjai közt, mint oroszlán a juhok nyájai
között, mely ha átvonul, tapos és szaggat s nincs ki mentene. **9**
Emelkedjék a kezed szorongatóid fölé, és mind az ellenségeid
írtassanak ki! **10** És lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló,
kiirtom lovaidat közepedből és elveszítem szekereidet; **11** s

kiirtom országod városait, s lerombolom mind az erősségeidet;
12 kiirtom a boszorkányságot kezedből, és kuruzslóid nem
lesznek; 13 kiirtom faragott képeidet és oszlopaidat közepedből,
és nem borulsz le többé kezeid műve előtt; 14 kiszakítom szent
fáidat közepedből és megsemmisítem városaidat. 15 És majd
végzek haraggal és hévvel bosszút azon nemzetekkel, melyek
nem hallgatnak rám.

6 Halljátok csak azt, amit az Örökkévaló mond: Fel, pörölj
a hegyekkel és hallják meg a halmok hangodat. 2 Halljátok,
hegyek, az Örökkévaló pörét és ti szilárdak, földnek alapjai, mert
pöre van az Örökkévalónak az ő népével, és pörre száll Izraéllel.
3 Népem, mit tettem neked s mivel fárasztottalak? Vallj ellenem!
4 Mert felhoztalak Egyiptom országából és a rabszolgák házából
kiváltottalak, és küldtem előtted Mózest, Áront és Mirjámot. 5
Népem, emlékezzél csak, mi tanácsot kért Bálák, Móáb királya,
s mit felelt neki Bileám, Beór fia – Sittímtól Gilgálig – hogy
megismerjed az Örökkévalónak igaz tetteid. 6 Mivel járuljak
eléje az Örökkévalónak, hajoljak meg a magasság Istene előtt?
Járuljak-e eléje égőáldozatokkal, egyéves borjakkal? 7 Kedvét
találja-e az Örökkévaló kosok ezreiben, olajpatakok tízezreiben?
Oda adjam-e elsőszülöttemet bűntettemért, testem gyümölcsét
lelkem vétkéért? 8 Megmondta neked, ember, mi a jó s mit kíván
az Örökkévaló tőled, ha csak nem azt, hogy jogot cselekedjél és
szeretetet kedvelj és alázatosan járj Isteneddel! 9 Hangja az
Örökkévalónak, a városhoz szól – s az üdv azé, ki tekint nevedre
– halljátok a vesszőt és azt, hogy ki rendelte! 10 Még vannak-e a
gonosznak házában gonoszság kincsei s a soványság átkozott
éfája? 11 Igazulhatok-e a gonoszság serpenyőivel s a csalárd
súlykövek zacskójával? 12 Amelynek gazdagai erőszakkal

telvék, lakói hazugságot beszéltek, nyelvük pedig csalárdság
a szájukban. **13** Ám én is betegre vertelek, pusztítva téged
vétkeidért. **14** Eszel te, de nem lakol jól s éhességed benned
van; félre teszel, de nem mented meg, s a mit megmentesz, a
kardnak adom. **15** Vetni fogsz te, de nem fogsz aratni, sajtolni
fogsz te olajbogyót, de nem kened magadat olajjal, mustot
is, de nem iszol bort. **16** Megőrzik maguknak Omri törvényeit
meg Acháb házának minden cselekvésmódját, és jártatok az ő
tanácsaik szerint; azért hogy pusztasággá tegyelek, lakóit pedig
piszegéssé, és népek gyalázatát viseljétek.

7 Jaj nekem, mert olyan lettem, mint begyűjtéskor a
gyümölcsszedés után, mint böngészéskor a szüret után:
nincs szőlőfürt evésre, korai fügét kívánt lelkem. **2** Elveszett
a jámbor az országból, és becsületes az emberek között
nincsen; mindannyian vérontásra leselkednek, kiki hálóval
vadász testvérére. **3** A rossznál két kéz is van, hogy jól
elvégezzék, a vezér kér s a ki bíró, fizetésért az, s a ki
nagy, lelkének vágya szerint beszélt, s így összekuszálják. **4**
Legjobbikuk olyan, mint a tövisbokor, a becsületes rosszabb
tüskés sövénynél őreidnek napja a te büntetésed bekövetkezett,
most meglesz a zavarodásuk! **5** Ne higyjetek barátban, ne
bízzatok társban: a nőtől, ki öledben fekszik, őrizd szájad
ajtóit! **6** Mert fiú meggyalázza atyját, leány támad anyja ellen,
meny a napa ellen; a férfi ellenségei házának emberei. **7** Én
pedig az Örökkévalóban hadd reménykedem, hadd várakozom
üdvöm Istenére; hallgat reám az én Istenem. **8** Ne örülj rajtam,
ellenségem! Mert bár elestem, fölkelek; bár sötétségben ülök,
az Örökkévaló világosság nekem. **9** Az Örökkévaló haragját
viselem, mert vétkeztem ellene míg nem ügyemet viszi és

igazamat szerzi, kivisz engem a világosságra, nézni fogom
igazságát. **10** Hadd lássa ellenségem és borítsa szégyen, ő, a ki
így szólt hozzám: hol van az Örökkévaló, a te Istened? Szemeim
majd nézik őt, majd taposássá lesz, mint az utczák sara. **11**
Azon napon, hogy fölépítik falaidat – ama napnak távol van
a határa- **12** azon napon hozzád jönnek el egészen Assúrból
és Egyiptom városából, és Egyiptomtól egészen a folyamig,
tengertől tengerig, hegységtől hegységig. **13** És pusztulássá
lesz a föld az ő lakói miatt, cselekedeteik gyümölcsétől. **14**
Legeltesd népedet vessződdel, birtokod nyáját, mely külön
lakik, erdőben a termőfölded közepette; legeljenek Básánban
és Gileádban, mint az őskor napjaiban. **15** Mint Egyiptomból
való kijöttödnek napjaiban – láttatok majd vele csodálatos
dolgokat. **16** Látják nemzetek én megszégyenülnek minden
hatalmuk mellett; kezet szájra tesznek, füleik megsiketülnek. **17**
Port nyalnak mint a kígyó, mint a földön csúszók, reszketve
jönnek elő zárt helyeikből; az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz
remegve sietnek és félni fognak tőled! **18** Ki van Isten olyan
mint te, a ki megbocsátja a bűnt, és elnézi a bűntettet az ő
birtoka maradékának; nem mindétig tartja meg haragját, mert
ő kegyelmet kedvel. **19** Újra fog nekünk irgalmazni, lenyomja
bűneinket – és bedobod a tenger mélységébe mind a vétkeiteket.
20 Hűséget adsz Jákóbnak, szeretetet Ábrahámnak, ahogy
megesküdtél őseinknek a hajdankor napjaitól fogva.

Náhum

1 Beszéd Ninivéről. Az elkósi Náchúm látomásának könyve. **2**
Buzgó és bosszuló Isten az Örökkévaló, bosszuló az Örökkévaló
és hévvel teli; bosszuló az Örökkévaló ellenei iránt és haragot
tartó ő az ellenségei iránt. **3** Az Örökkévaló hosszantűrő és nagy
erejű, de megtolatlanul nem hagy; az Örökkévaló, szélvészben
és viharban van az útja, és felhő lábainak a pora. **4** Megdorgálja
a tengert és szárazzá teszi, és mind a folyamokat kiapasztja;
elhervadt Básán és Karmel, s a Libánon virágja elhervadt. **5**
Hegyek rendültek meg előle, s a halmok olvadoztak, emelkedett
a föld őelőtte, a világ és mind a benne lakók. **6** Haragvása előtt
ki állhat meg, és ki maradhat meg föllobbanó haragja mellett?
Heve kiomlott mint a tűz, és a sziklák szétrobbantak előle. **7**
Jó az Örökkévaló, ótalom ő a szorongatás napján, és ismeri a
hozzá menekvőket. **8** És átcsapó árral végpusztítást tesz annak
helyével, ellenségeit pedig sötétségbe üldözi. **9** Mit gondoltok ki
az Örökkévaló ellen? Végpusztítást tesz ő! Nem támad kétszer
a szorongatás. **10** Mert ha bozótképen bogzódtak is és mint
boruk átázottak, megemésztetnek, mint száradt tarló, teljesen.
11 Belőled származott az, ki rosszat gondolt ki az Örökkévaló
ellen, alávalóságot tanácsoló! **12** Így szól az Örökkévaló: Bár
teljesek, s még számosak is: mégis eltűntek s elmúltak, s téged
ha megsanyargattalak, nem sanyargatlak meg többé. **13** És most
letöröm jármát terólad, és köteleidet szétszakítom. **14** Rólad
pedig elrendeli az Örökkévaló: Nem lesz magzat többé nevedről;
istened házából kiírtok faragott és öntött képet: megcsináltam
sírodat, mert könnyű voltál! **15** Íme a hegyeken a hírhozónak
lábai, ki békét hirdet: Ünnepeld, Jehúda, ünnepeidet, fizesd meg

fogadásaidat, – mert már nem fog többé rajtad átvonulni az
alávaló, egészen kiírtatott.

2 Felvonult ellenedbe a falbontó, ostrommal ostromolnak: lesd
az utat, erősítsd a derekat, szedd össze erődet nagyon! - **2** Mert
helyreállítja az Örökkévaló Jákób büszkeségét, valamint Izraél
büszkeségét; mert üresre szedték szedegetők, és venyigéiket
megrontották. - **3** Hőseinek paizsa vörös, vitézei karmazsinba
öltözöttek; tűzben villognak a szekerek, a mely napon elkészítik,
s a cipruslándzsák megrázatnak. **4** Az utczákon tombolnak, a
szekerek vágtatnak a piaczokon; látszatuk mint a fáklyáké, mint
a villámok úgy futkosnak. **5** Gondol hatalmasaira: megbotlanak
menésükben, sietnek a falra, el van készítve a fedező. **6** A
folyamok zsilipjei fölnyittattak és a palota csügged. **7** Huczczáb
pedig megmeztelenítve elhurczoltatott, és szolgálói búgnak
a milyen a galambok hangja, verdesik mellüket. **8** S Ninivé
olyan, mint a vizes tó – ősnapjaitól fogva – de ők futamodnak:
álljatok meg, álljatok! De nincs, ki visszafordulna. **9** Prédáljatok
ezüstöt, prédáljatok aranyat! Nincs vége a készletnek. Mily
gazdagság mindenféle drága edényből! **10** Üresség, üresültség
és elpusztultság! Szétfolyt szív, térdek megingása, reszketés
minden derékban, és mindnyájok arcza bevonta a. fényét. **11**
Hol van az oroszlánok tanyája, s a mi legelője volt a fiatal
oroszlánoknak, ahová hím oroszlán, nőstény oroszlán járt,
oroszlánnak kölyke és nem volt ki felriasztja. **12** Hím oroszlán
ragadozik kölykei számára, és fojtogat nőstényeiért; megtöltötte
ragadozással odvait és tanyáit ragadmánnyal. **13** Íme, én
ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és
felgyújtom füstben szekereit, s fiatal oroszlánaidat megemészti a

kard; kiirtom a földről ragadozásodat, és nem hallatszik többé
követednek hangja.

3 Oh vérontás városa! Mindenestül hazugság, martalékkal
telve, nem szűnik meg a ragadozás. **2** Hallik az ostor, s hallik
keréknek zaja, s ügető ló és robogó szekér; **3** törtető lovas és
kardnak lángja és dárdának villáma, megölteknek sokasága
és hulláknak tömege; vége sincs a holttesteknek, megbotlanak
a holttesteiken. **4** Sok paráznasága miatt a parázna nőnek, a
szépséges bájúnak, a boszorkányságot űzőnek, ki nemzeteket
adott el paráznaságával és nemzetségeket boszorkányságával. **5**
Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura,
és feltakarom uszályaidat arczod fölé, és láttatom nemzetekkel
meztelenségedet a királyságokkal gyalázatodat. **6** És vetek reád
undokságokat, elcsúfítlak, látványossággá teszlek. **7** És lészen,
bárki lát téged, szökik tőled és mondja: Elpusztíttatott Ninivé, ki
szánja meg őt! Honnét keressek vigasztalókat számodra!? **8**
Jobb vagy-e NóÁmónnál, mely folyók közt lakik, víz van körülötte,
melynek bástyája tenger, a tengerből való a fala? **9** Kús a hatalma
meg Egyiptom vég nélkül; Pút és lúbiak voltak segítségedül. **10**
Ő is számkivetetten fogságba ment; az ő kisdedei is szétzúzattak
minden utczának sarkán, előkelői fölött sorsot vetettek, s nagyjai
mind bilincsekbe verettek. **11** Te is megrészegedel majd, kábulttá,
lészsz, te is oltalmat keressz majd ellenség elől. **12** Mind az
erősségeid fügefák, koraérett gyümölccsel; ha megrázatnak,
ráhullanak szájára az evőnek. **13** Íme embereid asszonyok
közepetted; ellenségeidnek megnyittattak országodnak kapui; tűz
emésztette meg reteszeidet. **14** Ostromvizet meríts magadnak,
javítsd ki erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot,
erősítsd meg a téglaégetőt. **15** Ott megemészt téged a tűz,

kiírt téged a kard, fölemészt, mint a szöcskét: tömörülj mint a
szöcske, tömörülj mint a sáska. **16** Sokasítottad kalmáraidat,
az ég csillagainál jobban; szétterült a szöcske és elrepült. **17**
Vezéreid olyanok mint a sáska, főtisztjeid mint a sáskaraj, mely a
kerítésekben tanyáz hideg napon: felsütött a nap és elköltözött,
s meg nem ismerszik a helye, hová lett. **18** Szunnyadoztak
a te pásztoraid, Assúr királya, nyugszanak a te hatalmasaid;
szétszóródtak embereid a hegyeken, és nincs, ki összegyűjtené.
19 Nincs enyhítés törésed számára, végzetes a te sebed; mind a
kik hallják híredet, összecsapják fölötted kezüket, mert kire nem
szállott a te; gonoszságod állandóan!

Habakuk

1 A beszéd, melyet látott Chabakkúk próféta. **2** Meddig, oh
Örökkévaló, fohászkodom, és nem hallod; kiálltok hozzád:
erőszak! és nem segítesz? **3** Miért láttatsz velem jogtalanságot
és szemléltetsz nyomorúságot és van pusztítás és erőszak
előttem, és viszály lett és perlekedés támad? **4** Azért elhanyatlik
a tan és soha nem származik ítélet, mert gonosz környékezi
az igazat; azért görbítve származik az ítélet. **5** Nézzetek
szét a nemzetek közt és tekintsetek és ámuljatok, bámuljatok,
mert cselekvést cselekszik napjaitokban; nem hinnétek, ha
elbeszélnék. **6** Mert íme támasztom a kaldeusokat, amaz
epés és sebes nemzetet, mely elmegy a földnek tágasságaira,
hogy elfoglaljon lakóhelyeket, nem az övéit. **7** Rettenetes és
félelmetes ő; tőle származik ítélete és fensége. **8** Gyorsabbak
párduczoknál lovai, hevesebbek az esti farkasoknál, és vágtatnak
lovasai, lovasai pedig messziről jönnek, repülnek mint a sas,
mely a falásra siet. **9** Mindnyája erőszakra jön; arczukkal kelet
felé törekednek, összeszedett foglyot mint a fövényt. **10** És
ő királyokat csúfol ki és fejedelmek nevetség neki; ő minden
erősségen nevet, felhalmozott port és bevette. **11** Akkor túlhaladt
a szellem és túlcsapongott és bűnbe esett, ő kinek ereje istenévé
vált. **12** Nemde, te vagy régtől fogva Örökkévaló, Istenem, én
Szentem: nem halunk meg! Örökkévaló, ítélet végett rendelted,
és oh szikla, fenyítés végett alapítottad. **13** Tisztább szemű
vagy semhogy rosszat láthatnál és nyomorúságot szemlélni
nem tudsz; miért szemlélsz hűtleneket, hallgatsz, midőn elnyeli
a gonosz a nálánál igazabbat. **14** És olyanná teszed az
embereket, mint a tenger halai, mint csúszómászó, melyen
nincs uralkodó. **15** Mindnyáját horoggal vonja föl, vonszolja a

hálójával és összeszedi recéjébe; azért örül és vígad. **16** Azért
áldoz hálójának és füstölögtet reczéjének; mert általuk zsíros az
osztályrésze és kövér az eledele. **17** Vajon azért ürítgesse-e ki
hálóját és folyton öldököljön nemzeteket kíméletlenül?

2 Őrhelyemen hadd álljak és megálljak a sánczon: és
kitekintek, hogy lássam mit beszél velem és mi választ nyerek
szemrehányásomra. **2** És felelt nekem az Örökkévaló és mondta:
Írd föl a látomást, és pedig világosan táblákra, azért hogy végig
fusson rajta, a ki olvassa. **3** Mert még csak időre szól a látomás
és a vég felé siet és nem hazudik; ha késedelmezik, várj reá,
mert jőni, jőni fog, nem késik el. **4** Íme felfuvalkodott, nem volt
egyenes ő benne a lelke; de az igaz hűsége által él. **5** Hát még
midőn a bor hűtelen, a fennhéjázó férfi nem tud nyugodni, a ki
kitágította mint az alvilág a lelkét, s ő maga olyan, mint a halál
és nem lakik jól; egybeszedte magának mind a nemzeteket,
s egybe gyűjtötte magának mind a népeket. **(Sheol h7585)** **6**
Nemde ezek mindannyian ő róla példázatot hangoztatnak, ékes
beszédet, rejtvényeket ő reá; mondják ugyanis Oh az, ki abból
gyarapít, mi nem az övé – meddig még? – és megterheli magát
sarczczal. **7** Nemde hirtelen támadnak kínzóid és ébrednek
zaklatóid, hogy prédául légy nekik! **8** Mert te kifosztottál sok
nemzetet, kifosztanak majd téged mind a megmaradt népek,
emberek elontott vére miatt; meg az erőszak miatt, országon,
városon és mind a benne lakókon. **9** Oh a ki nyerészkedik
gonosz nyerészkedéssel a háza számára, hogy a magasban
rakja meg fészkét, hogy megmeneküljön a veszedelem markából.
10 Szégyent tanácsoltál házadnak, kivágván sok népet, vétkeztél
tenmagad ellen. **11** Mert kő a falból fog kiáltani és lécz a fa
gerendázatból felel majd neki. **12** Oh a ki várost épít vérontással

és várat megszilárdít jogtalansággal. **13** Nemde, íme, az
Örökkévalótól, a seregek Urától van! Fáradnak tehát népek
tűzért és nemzetek a semmiért bágyadnak el. **14** Mert megtelik
majd a föld az Örökkévaló dicsőségének megismerésével,
mint vizekkel, melyek a tengert borítják. **15** Oh aki megitatja
felebarátját, ki hozzáöntöd mérgedet, meg is részegítve őt,
azért hogy oda tekints meztelenségükre. **16** Jóllaktál gyalázattal
inkább mint dicsőséggel; igyál te is, és meztelenedjél meg,
kerüljön át te hozzád az Örökkévaló jobbjának serlege: csúfos
gyalázat a te dicsőségedre! **17** Mert elborít téged a Libánonon
tett erőszak és a vadakon elkövetett pusztítás, mely rettenti őket,
emberek elontott vére miatt, meg az erőszak miatt országon,
városon és mind a benne lakókon. **18** Mit használt a faragott
kép, hogy faragta az alakítója, az öntött kép s a hazugságot
tanító, hogy bízott az alakító az ő alkotásában, készítvén néma
bálványokat? **19** Oh s ki a fának mondja: ébredj – serkenj föl! a
merev kőnek! Az tanítson? Íme foglalva van aranyba, ezüstbe
és semmi szellem nincsen benne. **20** De az Örökkévaló az ő
szent templomában – csitt előtte az egész föld!

3 Íma Chabakkúk prófétától, sigjónót szerint. **2** Örökkévaló,
hallottam híredet, megfélemlettem; Örökkévaló, művedet éveken
belül szólítsd életre, éveken belül ismertesd meg; haragban
irgalomra gondolj. **3** Isten Témánból jön és a Szent Párán
hegyéről. Széla. Beborította az eget a fensége és dicséretével
megtelt a föld. **4** Fény lészen mint a napvilág, sugarak az
ő oldalán; és ott hatalmának rejteke. **5** Előtte jár dögvész,
és forró láz indul ki nyomdokaiban. **6** Állt és meginogtatta a
földet, nézett és felszöktette a nemzeteket; szétzúzódtak az
örök hegyek, elsüllyedtek az őskorú halmok– ősrégi járatai

vannak. **7** Baj alatt láttam, Kúsán sátrait, reszketnek Midján
országának kárpitjai. **8** Vajon folyamok ellen lobbant föl, oh
Örökkévaló, avagy a folyamok ellen a haragod, avagy a tenger
ellen a te haragvásod, midőn nyargalsz lovaidon, győzedelmes
szekereiden? **9** Meztelenre meztelenedik íjad, a megparancsolt
hétszeres nyílvesszőkkel Széla – folyamokat hasít a föld. **10**
Megláttak téged, remegnek a hegyek, vizek zápora megáradt, a
mélység hallatta hangját; magasba emelte kezeit. **11** Nap, hold
megállt lakában, nyilaid világossága mellett járnak, villogó dárdád
fénye mellett. **12** Fölindulással lépsz a földön, haragban taposod
a nemzeteket. **13** Kivonultál segítségére népednek, segítségére
fölkentednek. Lezúztad a csúcsot a gonosznak házáról, nyakig
meztelenítve az alapot. Széla! **14** Átszúrtad nyílvesszőivel
vezéreinek fejét: viharként jönnek szétszórni engem; ujjongásuk
olyan, mint mikor megeszik a szegényt alattomban. **15** Lépdeltél
a tengeren lovaiddal; nagy vizek tömegében. **16** Hallottam, és
reszketett a belsőm, a hírre megcsendültek ajkaim, rothadás
jön csontjaimba; a helyemen reszketek, hogy nyugton várjak a
szorongatás napjára, melynek jönnie kell a népre, mely ellen
összecsődülnek. **17** Mikor fügefa nem virágzik, és nincs termés
a szőlőtőkön, cserben hagyott az olajfa gyümölcse, s a mezőség
nem termett eleséget; elszakadt az akoltól a juh, és nincs marha
az istállókban. **18** Én pedig az Örökkévalóban hadd ujjongok,
hadd vigadok üdvöm Istenében. **19** Az Örökkévaló az Úr, én
erőm, olyanná tette lábaimat, mint az őzek és magaslataimon
lépdelnem enged. – A karmesternek hárfajátékomra.

Sofoniás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Czefanjához, Kúsi fiához, a ki
fia Gedaljának, Chizkíja fia; Amarja fiának, Jósijáhú, Ámón fia,
Jehúda királyának napjaiban. **2** Elveszítve elveszitek; mindent a
föld színéről, úgymond az Örökkévaló; **3** elveszítek embert és
állatot, elveszítem az ég madarait és a tenger halait, és a botlás
okait a gonoszokkal együtt; és kiirtom az embert a föld színéről,
úgymond az Örökkévaló. **4** Kinyújtom kezemet Jehúda ellen,
meg mind a Jeruzsálem lakói ellen, s kiirtom ebből a helyből a
Báal maradékát, a bálványpapok; nevét a papokkal együtt; **5**
meg azokat a kik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, s a
leborulókat, kik esküsznek; az Örökkévalóra, és a kik esküsznek
Malkámra; **6** és azokat, kik elhúzódnak az Örökkévaló mellől, és
a kik nem keresték az Örökkévalót és nem kérdezték meg. **7** Csitt
az Úr, az Örökkévaló előtt! Mert közel van az Örökkévaló napja;
mert készített az Örökkévaló áldozást, szentelte meghívottjait. **8**
És lészen az Örökkévaló áldozásának napján, megbüntetem a
nagyokat meg a királyfiakat s mindazokat, kik idegen öltözékbe
öltözködnek. **9** És megbüntetem mind azt, a ki a küszöbön
átugrik, ama napon, a kik megtöltik uruknak házát erőszakkal és
csalással. **10** És lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló,
hallik jajkiáltás a halak kapuja felől, és jajgatás a második
városrész felől, és nagy romlás a halmokról. **11** Jajgassatok
ti lakói a Mozsárnak, mert megsemmisült az egész kanaáni
nép, kiírtattak mind az ezüsttel terheltek. **12** És lészen amaz
időben, átkutatom Jeruzsálemet mécsesekkel és megbüntetem
azon férfiakat, kik ott merevednek seprűjükön, akik azt mondják
szívükben: nem tesz jót az Örökkévaló, se nem rosszat: **13** hogy
legyen vagyonuk kifosztásra, házaik pedig pusztulásra; építenek

házakat, de nem lakják, ültetnek szőlőket, de nem isszák borukat.
14 Közel van az Örökkévalónak nagy napja, közel van és siet
nagyon; hallga, az Örökkévaló napja: keservesen sikolt ott a hős.
15 Haragnak napja ama nap, szorítás és szorongatás napja,
vihar és viharzás napja, sötétség és homály napja, felhőnek és
sűrű ködnek napja! **16** Harsona és riadás napja az erősített
városok fölött és a magas ormok fölött. **17** És szorongatom az
embereket, hogy járjanak mint a vakok, mert az Örökkévaló
ellen vétkeztek, és majd ontatik a vérük mint a por, és húsuk,
mint a ganéj. **18** Sem ezüstjök, sem aranyuk nem mentheti majd
meg őket, az Örökkévaló haragjának napján – és buzgalmának
tűzétől megemésztetik az egész föld. Mert végpusztítást, bizony
rémületest visz véghez mind a föld lakóival.

2 Szedjétek össze magatokat, szedjétek, nemzet, mely erre
nem vágyik! **2** Mielőtt megszületnék a végzés – mint – polyva
múlnak a napok – mielőtt még nem jön reátok az Örökkévaló
föllobbanó haragja, mielőtt még nem jön reátok az Örökkévaló
haragjának napja. **3** Keressétek az Örökkévalót, ti mind az
ország alázatosai, kik az ő törvényét cselekedték; keressetek
igazságot, keressetek alázatosságot: hátha rejtve lehetnétek az
Örökkévaló haragjának napján. **4** Mert Azza elhagyatottá lészen
és Askelón pusztasággá; Asdódot délben kergetik ki és Ekrón
gyökerestől kitépetik. **5** Oh ti lakói a tengermelléknek, kerétiek
népe! Az Örökkévaló igéje rátok, Kanaán, filiszteusok országa:
Elveszítelek, lakó nélkül lészsz! **6** És lészen a tengermellék
pásztorok tanyáivá, rétjeivé és juhok aklaivá. **7** És osztály
része lesz Jehúda háza maradékának, azokon legeltetnek:
Askelón házaiban estennen heverésznek, mert gondol majd
rájuk az Örökkévaló, az ő Istenök, és visszahozza foglyaikat. **8**

Hallottam Móáb gyalázását, és Ammón fiainak szidalmait, a
melyekkel gyalázták a népemet és fennhéjáztak az ő határa
ellen. **9** Azért, ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, a seregek
Ura, Izraél Istene, bizony Móáb olyan lesz mint Szodoma és
Ammón fiai mint Amóra, csalánnak birtoka és sónak bányája
és pusztaság mindörökké: népem maradéka prédálja őket és
nemzetem megmaradt része birtokba veszi őket. **10** Ez jut nekik
gőgjük fejében, a miért gyaláztak és fennhéjáztak az Örökkévaló,
a seregek Urának népe ellen. **11** Félelmetes az Örökkévaló
felettük, mert elsorvasztotta mind a föld isteneit, és leborulnak
előtte, kiki a maga helyéről, mind a nemzetek szigetei. **12** Ti
is kúsiták, kardom megöltjei vagytok. **13** Nyújtsa ki kezét az
észak ellen, veszítse el Assúrt és tegye Ninivét pusztasággá,
szárazsággá, mint a sivatag. **14** És heverésznek benne nyájak,
mindennemű vad, pelikán is, sün is, ott hálnak oszlopcsúcsain,
énekelő hang az ablakban, rom a küszöbön, mert czédrusa
csupasszá lett. **15** Ez az az ujjongó város, mely biztosságban
lakott, a mely azt mondta szívében: én és senki más! Mint
lett pusztulássá, vadnak heverőjévé! Bárki elmegy mellette, az
pisszeg, rázza kezét.

3 Oh beszennyezett és bemocskolt te, zsaroló város! **2** Nem
hallgatott szóra, nem fogadott oktatást; az Örökkévalóban
nem bízott, Istenéhez nem közeledett. **3** Nagyjai őbenne
ordító oroszlánok, bírái esti farkasok, csontot sem hagytak
reggelre; **4** prófétái könnyelműek, hűtelenség emberei; papjai
megszentségtelenítették a szentséget, erőszakoskodtak a
tanon. **5** Az Örökkévaló igazságos ő benne, nem követ el
jogtalanságot, reggelenként napfényre hozza ítéletét, nem
hiányzik; de nem ismer szégyent a jogtalankodó. **6** Kiirtottam

nemzeteket, elpusztultak ormaik, rommá tettem utczáikat, hogy
nincs, ki arra jár; feldúlattak városaik, úgy, hogy nincs senki,
nincsen lakó. **7** Mondtam: csakugyan félni fogsz engem, fogadsz
oktatást, hogy ki ne írtassék hajléka, mind a mellett, a mit
rendeltem ellene; ámde korán kelve, megrontották mind az ő
cselekedeteiket. **8** Azért várjatok reám, úgymond az Örökkévaló,
azon napra, hogy zsákmányra kelek! Mert ítéletem: hogy
összegyűjtök nemzeteket, hogy egybegyűjtök királyságokat,
hogy kiöntöm reájok haragvásomat, egész föllobbant haragomat:
mert buzgalmam tüzétől megemésztetik az egész föld. **9**
Bizony akkor megváltoztatom a népeket tisztult ajkuakká; hogy
mindnyájan szólítsák az Örökkévaló nevét, szolgálva őt vállvetve.
10 Túlról Kús folyóin fohászkodók, fiai az elszórtaknak, viszik
ajándékomat. **11** Ama napon nem fogsz megszégyenülni mind
a cselekedeteid miatt, melyekkel elpártoltál tőlem, mert akkor
eltávolítom belőled büszke ujjongóidat, és nem fogsz többé
fennhéjázni szent hegyemen. **12** És meghagyok benned szegény
és lefogyott népet; és ótalmuk lesz az Örökkévaló nevében.
13 Izraél meghagyottjai nem követnek majd el jogtalanságot s
nem beszélnek hazugságot, és nem találtatik szájukban csalárd
nyelv; bizony legelni fognak ők és heverészni és nincs, aki
fölijesztené. **14** Ujjongj, Czión leánya; riadozz, Izraél! Örülj és
vigadj egész szívvel Jeruzsálem leánya! **15** Eltávolította az
Örökkévaló büntetéseidet, elhárította ellenségedet; Izraél királya,
az Örökkévaló, benned van, nem kell többé bajtól félned. **16**
Ama napon, Jeruzsálemnek az mondatik: ne félj; Czión, ne
lankadjanak el kezeid! **17** Az Örökkévaló, a te Istened benned
van, hős, ki megsegít, örvendez rajtad örömmel, – hallgat az
ő szeretetében vigad rajtad ujjongással. **18** Az ünnep híján

búsulókat egybegyűjtöttem, távol voltak tőled, hogy gyalázatot ne
viseljenek miatta. **19** Íme, én elbánok mind a te sanyargatóiddal
amaz időben, megsegítem a, sántító juhot és az eltévedtet
összegyűjtöm; és teszem őket dicsőséggé és hírnévvé, kiknek az
egész földön volt a szégyenük. **20** Amaz időben elhozlak titeket
és akkor összegyűjtelek titeket, mert teszlek titeket hírnévvé és
dicsőséggé, a földnek mind a népei között, amikor visszahozom
foglyaitokat szemeitek láttára, mondja az Örökkévaló.

Aggeus

1 Darjáves király második évében, a hatodik hónapban, a
hónapnak első napján, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta
által Zerubbábelhez, Sealtíél fiához, Jehúda helytartójához,
meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a. főpaphoz, mondván:
2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Ez a nép
azt mondta nem most jött el az ideje az Örökkévaló házának,
hogy felépíttessék. **3** És itt az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta
által, mondván: **4** Vajon ti néktek itt-e az idő laknotok a ti
pallózott házaitokban, míg ez a ház romban lever? **5** Most tehát
így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Fordítsátok szíveteket
útjaitokra! **6** Vetettetek sokat, de keveset hordatok be; esztek,
de nincs elég jóllakásra; isztok, de nincs elég részegedésre;
ruházkodtok, de nincs elég melegedésre senkinek; és a ki
bérért szegődik el, lyukas tarsoly számára szegődik el. **7** Így
szól az Örökkévaló, a seregek: ura: Fordítsátok szíveteket
útjaitokra! **8** Menjetek: fel a hegyre és hozzatok fát és építsetek
házat, hogy kedvet találjak benne és dicsőnek bizonyuljak,
mondja az Örökkévaló. **9** Oda fordultok a sokhoz, de íme
kevéssé lett, behordjátok a házba, de rálehellek; vajon miért,
úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. Az én házamért, mivel
romban hever, míg ti szaladtok kiki a háza, felé. **10** Azért
fölöttetek visszatartotta az ég a harmatot, s a föld visszatartotta
a termését. **11** És szólítottam szárazságot az országra és a
hegyekre, a gabonára, a mustra és az olajra, meg arra, amit
előhoz a föld, meg az emberre és állatra, a kezek minden
fáradozására. **12** És hallgatott Zerubbábel, Saltiel fia, meg
Józsua, Jehóczádák fia, a főpap, meg a népnek egész maradéka
az Örökkévalónak, Istenüknek szavára, meg Chaggáj prófétának

szavaira, a mint küldte őt az Örökkévaló, az ő Istenük; és félt
a nép az Örökkévalótól. **13** És szólt Chaggáj, az Örökkévaló
követe, az Örökkévaló követségében, a népnek, mondván: Én
vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló. **14** És fölébresztette az
Örökkévaló szellemét Zerubbábelnek, Saltiél fiának, Jehúda
helytartójának, meg szellemét Józsuának, Jehóczádák fiának, a
főpapnak, meg szellemét a nép egész maradékának; jöttek tehát
és végeztek munkát az Örökkévalónak, a seregek urának, az ő
Istenüknek házában. **15** A hónap huszonnegyedik napján, a
hatodik hóban, Darjáves király második évében.

2 A hetedik hóban, a hónap huszonegyedikén, lett az
Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **2** Szólj
csak Zerubbábelhez, Saltiél fiához, Jehúda helytartójához,
meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, meg a nép
maradékához mondván: **3** Ki köztetek: az, a ki fönnmaradt, a ki
látta ezt a házat előbbi dicsőségében, és milyennek látjátok azt
most? Nemde olyan az, mint a semmi a ti szemeitekben! **4** Most
tehát légy erős, Zerubbábel, úgymond az Örökkévaló: és légy
erős Józsua főpap, Jehóczádák fia, és légy erős te egész népe
az országnak, úgymond az Örökkévaló, és cselekedjetek! Mert
én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **5**
Azon ige szerint, melyet kötöttem veletek, mikor kivonultatok
Egyiptomból, fennáll a szellemem köztetek, ne féljetek! **6** Mert
így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még egy keveset, és én
megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet.
7 Megrendítem mind a nemzeteket, és ide jönnek drágaságai
mind a nemzeteknek; megtöltöm a házat dicsőséggel, mondja
az Örökkévaló, a seregek ura. **8** Enyém az ezüst és enyém
az arany, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Nagyobb

lészen ez utóbbi háznak a dicsősége, mint az előbbié, mondja az
Örökkévaló, a seregek ura; és ezen a helyen majd békét adok,
úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **10** A kilenczedik hónak
huszonnegyedikén, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló
igéje Chaggáj próféta által, mondván: **11** Így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: kérdezz csak a papoktól tant, mondván: **12** Lám,
valaki szent húst visz a ruhája szögletében és oda ér ruhája
szögletével a. kenyérhez, vagy a főzelékhez, vagy a borhoz,
vagy az olajhoz, vagy bármely ételhez: szentté válik-e? Feleltek
a papok és mondták: Nem! **13** És mondta Chaggáj: Ha halottól
tisztátalan érinti mindezeket, tisztátalanná válik-e? Feleltek a
papok és mondták: Tisztátalanná! **14** Felelt Chaggáj és mondta:
Ilyen ez a nép, és ilyen ez a nemzet énelőttem, úgymond
az Örökkévaló, és ilyen kezeiknek minden műve; és amit ott
áldoznak, tisztátalan az! **15** Most tehát fordítsátok szíveteket a
naptól fogva visszafelé, mielőtt követ kőre tettek az Örökkévaló
templomában. **16** Amint odajött valaki egy húszas asztaghoz,
lett belőle tíz; oda jött a présházhoz, fejteni ötven púrát, és lett
belőle húsz. **17** Vertelek benneteket üszöggel és rozsdával és
jégesővel, kezeitek minden művét, de ti nem hajoltatok hozzám,
úgymond az Örökkévaló. **18** Fordítsátok csak: szíveteket e
naptól fogva visszafelé, a kilenczedik hónak huszonnegyedik
napjától fogva, az naptól fogva, hogy alapját tették le az
Örökkévaló templomának, fordítsátok szíveteket: **19** ott van-e
még a vetőmag a pajtában; s nem termett még a szőlőtő, a
fügefa, a gránátfa és az olajfa. E naptól fogva áldást adok! **20** És
lett az Örökkévaló igéje másodszor Chaggájhoz, a hónapnak
huszonnegyedikén, mondván: **21** Szólj Zerubbábelhez, Jehúda
helytartójához, mondván: Én megrendítem az eget és a földet.

22 És felfordítom a királyságoknak trónját és megsemmisítem
a nemzetek királyságainak hatalmát, s felforgatom a szekeret
s a rajta ülőket, és ledőlnek a lovak és a rajtuk ülők, kiki a,
testvére kardja által. **23** Azon napon, úgymond az Örökkévaló, a
seregek ura, veszlek téged, Zerubbábel, Sealtiél fia, én szolgám,
úgymond az Örökkévaló és teszlek pecsétgyűrű gyanánt, mert
téged választottalak ki, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura.

Zakariás

1 A nyolczadik hónapban, Darjáves második évében, lett
az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekja, Iddó fia fiához, a
prófétához, mondván: **2** Haraggal haragudott az Örökkévaló
őseitekre. **3** Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek
ura: térjetek vissza hozzám, úgymond az Örökkévaló, a
seregek ura s visszatérek tihozzátok, mondja az Örökkévaló,
a seregek ura. **4** Ne legyetek olyanok mint, őseitek, a kiknek
hirdették vala az előbbi próféták, mondván Így szól az Úr
az Örökkévaló, a seregek ura: térjetek csak vissza rossz
utaitokról és rossz cselekedeteitektől; de nem hallgattak és
nem figyeltek reám, úgymond az Örökkévaló. **5** Őseitek hol
vannak? S a próféták örökké élnek-e? **6** Ámde szavaim és
törvényeim, melyeket parancsoltam szolgáimnak, a prófétáknak,
nemde utolérték őseiteket? Akkor megtértek és mondtaik: amint
szándékozott velünk tenni az Örökkévaló, a seregek Ura, utjaink
és cselekedeteink szerint, úgy tett rajtunk. **7** Huszonnegyedik
napján a tizenegyedik hónapnak, Sebát hónap az, Darjáves
második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekjáhú,
Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **8** Láttam az éjjel
és íme, egy férfi rajta ül egy vörös lovon és ő állt a mély
völgyben levő mirthusok között, mögötte vörös, fakó és fehér
lovak. **9** Mondtam: Mik ezek uram? És szólt hozzám az angyal,
a ki velem beszélt Én megmutatom majd néked, mik ezek.
10 Erre megszólalt a mirthusok között álló férfi és mondta:
Ezek azok, akiket küldött az Örökkévaló, hogy bejárják a
földet! **11** És feleltek az Örökkévaló angyalának, ki a mirthusok
között állt és mondták: Bejártuk a földet, s íme az egész
föld csendes és nyugodt. **12** Erre megszólalt az Örökkévaló

angyala és mondta: Örökkévaló, seregek ura, meddig nem
irgalmazol te Jeruzsálemnek és Jehúda városainak, amelyekre
haragszol immár hetven éve? **13** Felelt az Örökkévaló az
angyalnak, ki velem beszélt, jóságos szavakkal, vigasztaló
szavakkal. **14** És szólt hozzám az angyal, ki velem beszélt:
Hirdesd, mondván: így szól az Örökkévaló, a seregek ura:
Buzgólkodtam Jeruzsálemért és Cziónért, nagy buzgalommal.
15 És nagy haraggal haragszom a gondtalan nemzetekre,
mivel én keveset haragudtam, de ők bajra segédkeztek. **16**
Azért így szól az Örökkévaló: Visszatértem Jeruzsálemhez
irgalommal; házam fölépül benne, úgymond az Örökkévaló,
a seregek ura, és mérőzsinór feszíttetik ki Jeruzsálemen. **17**
Még hirdesd, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek
ura még bővülni fognak városaim a jótól, megvigasztalja még
az Örökkévaló Cziónt és még kiválasztja Jeruzsálemet! **18**
Fölemeltem szemeimet és láttam: íme négy szarv. **19** És szóltam
az angyalhoz, ki velem beszélt: Mik ezek? Szólt hozzám: Ezek a
szarvak, melyek szétszórták Jehúdát, Izraélt és Jeruzsálemet. **20**
Erre láttatott velem az Örökkévaló négy kovácsot. **21** Mondtam:
Mit jönnek ezek tenni? És szólt, mondván: Ezek a szarvak,
melyek szétszórták Jehúdát annyiban, hogy senki nem emelhette
fel a fejét, jöttek tehát ezek, hogy elriasszák azokat, leütvén a
szarvait ama nemzeteknek, melyek szarvat emeltek vala Jehúda
országa ellen, hogy szétszórják.

2 Fölemeltem a szemeimet és láttam, s íme egy férfiú, s
kezében mérő kötél. **2** És mondtam: Hová mégy? Szólt hozzám:
Kimérni Jeruzsálemet, hogy lássam, mennyi a szélessége és
mennyi a hossza. **3** És íme, az angyal, ki velem beszélt, elment,
és egy másik angyal kiment elejébe. **4** És szólt hozzá: Fuss,

beszélj amaz ifjúhoz, mondván nyílt városként lesz majd lakva
Jeruzsálem a benne levő ember és barom sokasága, miatt. **5**
Én pedig leszek neki, úgymond az Örökkévaló, tüzes fal gyanánt
köröskörül, és dicsőségül leszek benne. **6** Haj, haj, fussatok
hát az észak országából, úgymond az Örökkévaló; mert az
égnek négy széle szerint szórtalak el benneteket, úgymond az
Örökkévaló. **7** Haj, Czión, menekülj, lakója te Bábel leányának. **8**
Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: dicsőség után küldött
engem azon nemzetekhez, melyek kifosztottak benneteket;
mert ki hozzátok nyúl, az saját szemefényéhez nyúl. **9** Mert
íme, én kezemet emelem reájuk, hogy zsákmányul legyenek
szolgáiknak; és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura
küldött engem. **10** Ujjongj és örülj, Czión leánya, mert íme én
megyek, hogy lakozzam közepetted, úgymond az Örökkévaló.
11 Majd csatlakoznak számos nemzetek az Örökkévalóhoz ama
napon és lesznek nekem népül és majd lakozom közepetted,
és megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött
engem hozzád. **12** És bírni fogja az Örökkévaló Jehúdát, mint
osztályrészét, a szerit földön, és újból kiválasztja Jeruzsálemet.
13 Csitt, minden halandó, az Örökkévaló előtt! Mert fölserkent az
ő szent hajlékából.

3 És láttatta velem Józsuát, a főpapot, amint áll az Örökkévaló
angyala előtt s a Vádló ott áll jobbja felől, hogy vádolja. **2** És szólt
az Örökkévaló a Vádlóhoz: Megdorgál téged az Örökkévaló, te
Vádló, igenis megdorgál téged az Örökkévaló, a ki Jeruzsálemet
kiválasztotta – nemde tűzből kiragadott üszök ez? **3** Józsua
pedig szennyes ruhákba volt öltözve, s ott állt az angyal előtt. **4**
Megszólalt és szólt az előtte állókhoz, mondván: Vegyétek le
róla a szennyes ruhákat. Ekkor szólt hozzá: Lásd, eltávolítottam

rólad bűnödet, s majd öltöztetnek díszruhákba. **5** És mondtam:
tegyenek tiszta süveget a fejére. És rátették a tiszta süveget a
fejére és ruhákba öltöztették, az Örökkévaló angyala pedig ott
állt. **6** És megintette az Örökkévaló angyala Józsuát, mondván:
7 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ha útjaim szerint jársz
és ha őrizetemet megőrzöd, ha majd házamat is igazgatod te és
udvaraimat is őrzöd: akkor adok neked járást az itt állók közt. **8**
Halljad csak, Józsua főpap, te meg társaid, kik előtted ülnek
– mert jelnek való emberek ők – mert íme, én elhozom az én
szolgámat, Sarjadékot. **9** Mert íme, a kő, melyet Józsua elé
tettem – egy kövön hét szem – íme én megvéstem vésését,
úgymond az Örökkévaló, a seregek ura – és elmozdítom amaz
országnak bűnét egy napon. **10** Ama napon, úgymond az
Örökkévaló, a seregek ura, hívjátok majd kiki a felebarátját,
szőlőtő alá és fügefa alá.

4 S visszajött az angyal, ki velem beszélt és a felébresztett
engem mint valakit, ki álmából fölébresztetik. **2** És szólt hozzám:
Mit látsz? Mondtam: Láttam, és íme egy lámpás, egészen
aranyból, csészéje pedig a tetején és a hét mécsese rajta,
hét meg hét öntőcső a tetején levő mécsesek számára. **3** És
két olajfa mellette, egy a csésze jobbjáról és egy a baljáról. **4**
S megszólaltam és szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt,
mondván: Mik ezek, Uram? **5** Felelt az angyal, ki velem beszélt
és szólt hozzám: Hát nem tudod, mik legyenek ezek? Mondtam:
Nem, Uram! **6** Erre felelt és szólt hozzám, mondván: Ez az
Örökkévaló igéje Zerubbábelhez, mondván: Nem hatalommal,
sem nem erővel, hanem az én szellememmel, mondja az
Örökkévaló, a seregek ura. **7** Mi vagy te, nagy hegy! Zerubbábel
előtt síksággá! Fölteszi a csúcskövet örömzaj mellett: Bájt,

bájt neki! **8** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **9**
Zerubbábel kezei alapították ezt a házat s az ő kezei fogják
bevégezni; s megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura
küldött engem hozzátok. **10** Mert ki csúfolja a csekély dolgok
napját? Majd örvendve látják a mérő ón kövét Zerubbábel
kezében ezek heten – az Örökkévaló szemei – ők járják be az
egész földet. **11** Erre megszólaltam és szóltam hozzá: Mi ez a
két olajfa a lámpás jobbjánál és baljánál? **12** És megszólaltam
másodszor és szóltam hozzá: Mi az a két olajfa-csokor, mely
a két aranycsatorna oldalán van, amelyek öntik magukból az
aranyat? **13** Szólt hozzám, mondván: Hát nem tudod, mik ezek?
Mondtam: Nem, Uram. **14** És mondta: Az olajnak két fia ezek,
akik ott állnak az egész föld Ura mellett.

5 Újra fölemeltem szemeimet és láttam, s íme egy repülő
tekercs. **2** És szólt hozzám: Mit látsz? – Mondtam: Látok egy
repülő tekercset, hossza húsz könyöknyi, és szélessége tíz
könyöknyi. **3** Erre szólt hozzám: Ez az átok, mely kihat az
egész ország színére; mert mindenki, aki lop, innen, ahhoz
képest, kipusztul és mindenki, aki esküszik, innen, ahhoz képest,
kipusztul. **4** Kibocsátottam azt, úgymond az Örökkévaló, a
seregek ura, hogy bemenjen a tolvajnak házába, meg annak
házába, ki nevemre hazugul esküszik és háljon a háza közepette
és enyésztesse el azt, meg fáit és köveit. **5** Ekkor kiment
az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzám: Emeld csak fel
szemeidet és lásd, mi az, ami itt kijön. **6** Mondtam: Mi az? És
mondta: Az éfa az, a mi kijön. És mondta: Ez az ő formájuk az
egész országban. **7** S íme, egy kikkár ólom emelkedik és itt egy
asszony ülve az éfában. **8** Erre mondta: A gonoszság az! És
belé dobta őt az éfába és reádobta az ólomkövet annak szájára.

9 És fölemeltem szemeimet és láttam s íme, két asszony jön ki
és szél van a szárnyaikban s olyan szárnyaik vannak, mint a
gólya szárnyai; és fölemelték az éfát, föld és ég között. **10** És
szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt: Hová viszik az éfát?
11 Szólt hozzám: Házat építeni számára Sineár országában; s
elkészíttetik, az pedig ott letétetik az ő helyén.

6 Újra fölemeltem szemeimet és láttam s íme, négy szekér
jön ki a két hegy közül, a hegyek pedig rézhegyek. **2** Az első
szekérben vörös lovak, a második szekérben fekete lovak; **3**
a harmadik szekérben fehér lovak és a negyedik szekérben
pettyes, barna lovak. **4** Megszólaltam és mondtam az angyalhoz,
ki velem beszélt: Mik ezek, uram? **5** Felelt az angyal és szólt
hozzám: Az égnek négy szele ezek, melyek kijönnek, miután
ott álltak az egész földnek Ura mellett. **6** Amelyikben a fekete
lovak vannak, azok az észak országába mennek ki; a fehérek
pedig utánuk mentek ki és a pettyesek a dél országába mentek
ki. **7** A barnák is kimentek és indulni kívántak, hogy bejárják
a földet. Mondta: Menjetek, járjátok be a földet! És bejárták a
földet. **8** Hívott engem és beszélt hozzám, mondván: Lásd, azok,
akik az észak országába mennek ki, lecsillapították lelkemet az
észak országán. **9** Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:
10 Fogadd el a számkivetettség részéről Cheldájtól, Tóbijától
és Jedájától – menj te oda az nap, menj Jósijának, Czefanja
fiának házába – a kik Bábelből jöttek, **11** fogadd el az ezüstöt
és aranyat és készíts koronákat és tegyed fejére Józsuának,
Jehóczádák fiának, a főpapnak. **12** És szólj hozzá, mondván:
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Íme egy
férfiú, Sarjadék a neve és sarjadás lesz a helyéből: – az majd
fölépíti az Örökkévaló templomát. **13** Ő építi fel az Örökkévaló

templomát és ő fog viselni fenséget, ülni fog, uralkodni a
trónján, és lészen pap a trónja mellett és a béke tanácsa
lészen kettejük között. **14** A koronák pedig lesznek Chélemnek,
Tóbijának és Jedájának meg Czefanja. fia kegyének emlékezetül
az Örökkévaló templomában. **15** És távoliak jönnek majd és
építenek az Örökkévaló templomán, és megtudjátok, hogy az
Örökkévaló, a seregek ura kiküldött engem hozzátok. Lészen
ez, ha hallgatva hallgattok az Örökkévalónak, a ti Istenteknek
szavára.

7 Történt Darjáves királynak negyedik évében, lett az Örökkévaló
igéje Zekarjához, a kilenczedik hónap negyedikén: Kiszlévben.
2 Küldte ugyanis Bét-Él Saréczert és Régem-Mélekhet meg
embereit, hogy könyörögjenek az Örökkévalóhoz, **3** hogy
szóljanak az Örökkévaló, a seregek ura házához való papokhoz
meg a prófétákhoz, mondván: Vajon sírjak-e az ötödik hónapban,
megtartózkodással, amint tettem immár annyi év óta? **4** Akkor
lett hozzám az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván:
5 Szólj az ország egész népéhez és a papokhoz, mondván:
Midőn böjtöltök és gyászt tartotok az ötödik és hetedik hóban –
és pedig már hetven év óta – vajon nékem böjtöltök-e böjtölve?
6 S midőn esztek és midőn isztok, nemde ti vagytok az evők, és
ti az ivók? **7** Nemde tudjátok azon szavakat, melyeket hirdetett
az Örökkévaló, az előbbi próféták által, mikor Jeruzsálem lakva
volt és jólétben, meg városai körülötte, a Délvidék s az Alföld is
lakva volt! **8** És lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, mondván: **9**
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Igaz ítélettel
ítéljetek, s szeretetet és irgalmat míveljetek kiki testvérével. **10**
Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt ne fosztogassatok, és
rosszat senki a testvére ellen ne gondoljatok ki szívetekben.

11 De vonakodtak figyelni, makacs vállat mutattak és füleiket
megnehezítették, úgy hogy nem hallottak; 12 szívöket pedig
gyémánttá tették, úgy hogy nem hallották a tant és a szavakat,
melyeket küldött az Örökkévaló, a seregek ura az ő szellemével,
az előbbi próféták által; és lett nagy harag az Örökkévaló, a
seregek ura részéről. 13 És volt, valamint szólította, de nem
hallgattak rá, úgy szólítottak ők, de nem hallgattam rájuk, mondja
az Örökkévaló, a seregek ura; 14 Vihar módjára szétszórtam
őket mind a nemzetekhez, amelyeket nem ismertek, az ország
pedig elpusztult ő utánok, járó-kelő nélkül; így tették pusztasággá
a gyönyörűséges országot.

8 És lett az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván:
2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura Buzgólkodtam Cziónért
nagy buzgalommal, és nagy hévvel buzgólkodtam érette. 3
Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Visszatérek Cziónba
és lakozom Jeruzsálem közepette; és elneveztetik Jeruzsálem
igazság városának, s az Örökkévalónak, a seregek urának
hegye szent hegynek. 4 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura:
Még fognak ülni öreg férfiak és öreg nők Jeruzsálemnek terein,
kiki támasztó botjával a kezében napjaik sokasága miatt. 5 S
a városnak terei megtelnek fiú- és leánygyermekekkel, akik
játszadoznak terein. 6 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura:
Midőn ez csodálatos lesz e nép maradékának szemeiben ama
napokban: az én szemeimben is csodálatos lesz, úgymond
az Örökkévaló, a seregek ura. 7 Így szól az Örökkévaló, a
seregek ura: Íme én megsegítem népemet, a kelet földjéről és a
napnyugta földjéről; 8 elhozom őket, hogy lakjanak Jeruzsálem
közepette; és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik
Istenül, igazsággal és jogossággal. 9 Így szól az Örökkévaló,

a seregek ura: Erősödjenek meg a ti kezeitek, ti, kik halljátok
a napokban ezeket a szavakat azon próféták szájából, a kik
voltak ama napon, hogy megalapíttatott az Örökkévalónak, a
seregek urának háza, a templom, hogy felépüljön. **10** Mert
ama napok előtt embernek nem volt meg a bére, sem állatnak
nem volt bére s a kimenőnek és bemenőnek nem volt békéje a
szorongatótól, és ráeresztettem mind az embereket, egyikét
a másikára. **11** Most azonban nem mint az előbbi napokban
vagyok én a nép maradéka iránt, úgymond az Örökkévaló, a
seregek ura; **12** hanem lesz a békének vetése – a szőlőtő
megadja gyümölcsét, s a föld megadja termését, s az ég megadja
harmatját, s birtokba adom a nép maradékának mindezeket. **13**
És lészen: valamint átok voltatok a nemzetek közt, Jehúda háza
és Izraél háza, azonképen megsegítlek benneteket, hogy áldássá
legyetek. Ne féljetek, erősödjenek meg a ti kezeitek! **14** Mert
így szól az Örökkévaló, a seregek ura: valamint szándékoltam
rosszat tenni veletek, mikor őseitek engem megharagítottak,
mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és nem gondoltam meg:
15 azonképpen viszont szándékolok eme napokban jót tenni
Jeruzsálemmel és Jehúda házával. Ne féljetek! **16** Ezek a dolgok,
melyeket cselekedjetek: Beszéljetek igazat egyik a másikával;
igazsággal és béke ítéletével ítéljetek a ti kapuitokban. **17** Egyik
a másik ellen ne gondoljatok rosszat a szívetekben és hazug
esküt ne szeressetek – mert mindezeket gyűlölöm, úgymond az
Örökkévaló. **18** És lett hozzám az Örökkévalónak, a seregek
urának igéje, mondván: **19** Így szól az Örökkévaló, a seregek
ura: A negyedik hónak böjtje, meg az ötödiknek böjtje, meg
a hetediknek böjtje, meg a tizediknek böjtje Jehúda házának
lesznek vígsággá és örömmé és jó ünnepnapokká; de az

igazságot és a békét szeressétek! **20** Így szól az Örökkévaló, a
seregek ura: Még megtörténik, hogy népek jönnek és számos
városoknak lakói, **21** és mennek az egyiknek lakói a másikhoz,
mondván: menve menjünk, hogy könyörögjünk az Örökkévalóhoz
és hogy keressük az Örökkévalót, a seregek urát; hadd megyek
én is. **22** És jönnek sok népek és számos nemzetek, hogy
keressék az Örökkévalót, a seregek urát Jeruzsálemben és hogy
könyörögjenek az Örökkévalóhoz. **23** Így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: Ama napokban megtörténik, hogy megragadja
tíz ember a nemzetek minden nyelveiből, megragadják egy
Jehúdabeli ember ruhájának szögletét, mondván: Hadd menjünk
veletek, mert hallottuk, Isten veletek van!

9 Beszédje az Örökkévaló igéjének Chadrák országáról, és
Damaszkus az ő alászállásának helye; mert az Örökkévalónak
szeme van az emberekre, meg Izraélnek mind a törzseire; **2**
Chamátra is, mely azzal határos, Czórra meg Czidónra, noha az
nagyon bölcs. **3** Épített Czór magának várat – s fölhalmozott
ezüstöt, mint a por, meg aranyat, mint az utczák sara. **4** Íme
az Úr kikergeti s a tengerbe dönti bástyáját, ő maga pedig
tűz által emésztetik meg. **5** Lássa Askelón és féljen, Azza és
reszkessen nagyon, Ekrón is, mert szégyent vallott az, kire
tekintett; majd kivesz király Azzából, Askelón pedig nem lesz
lakva. **6** Lakni fog fattyú-fajzat Asdódban, és kiirtom a filiszteusok
büszkeségét. **7** És eltávolítom vérbűnét szájából és undokságait
fogai közül, hogy maradjon ő is Istenünknek; és lészen mint
valamely nemzetség Jehúdában és Ekrón olyan, mint a Jebúszi.
8 És táborozok házam mellett sereg ellen, járó-kelő ellen, és nem
vonul át többé rajtuk elnyomó, mert most láttam, szemeimmel.
9 Vigadj nagyon, Czión leánya, riadozzál, Jeruzsálem leánya!

Íme a királyod jön hozzád, igazságos és győztes ő; szegény
és szamáron nyargal, vemhén, nőstény szamárnak a fián **10**
kiirtok szekérhadat Efraimból és lovat Jeruzsálemből, kiírtatik
a harcznak íjja – majd békét beszél a nemzeteknek, uralma
pedig tengertől tengerig, s a folyamtól a föld végéig. **11** Te
is – szövetségednek vérénél fogva szabadon bocsátottam
a te foglyaidat gödörből, melyben víz nincsen. **12** Térjetek
vissza erősséghez, reménynek foglyai ti! E napon is hirdetem:
kétszereset fizetek neked. **13** Mert feszítettem magamnak
Jehúdát, íjjképen fegyverkeztem Efraimmal, fölébresztem fiaidat,
Czión, a te fiad ellen, Jáván; és olyanná teszlek, mint hősnek
kardja. **14** Az Örökkévaló pedig megjelenik fölöttük, előtör mint a
villám az ő nyila; s az Úr, az Örökkévaló, megfúja a harsonát
és jár a délnek viharaiban. **15** Az Örökkévaló, a seregek ura,
megvédi őket; letaposván parittyaköveket, esznek és isznak
és zajonganak mint bortól, és megtelnek mint a medencze,
mint az oltárnak szögletei. **16** S megsegíti őket az Örökkévaló,
az ő Istenük ama napon mint népét-nyáját, mert koronának
kövei ők, melyek tündökölnek az ő földjén. **17** Igenis mekkora
a jelessége és mekkora szépsége: gabna az ifjakat és must
virultatja a hajadonokat.

10 Kérjetek az Örökkévalótól esőt, tavaszi esőnek idején! Az
Örökkévaló készít villámlásokat, hulló esőt ad nekik, kinek-kinek
füvet a mezőn. **2** Mert a teráfimok semmiséget beszéltek és a
jósolók hazugságot láttak és az álmok hamisságot beszélnek,
hiábavalóval vigasztalnak; azért elvonultak, mint a juhok,
sanyarognak, mert nincsen pásztor! **3** A pásztorok ellen lobbant
fel haragom és a bakokat büntetem meg; mert gondolt az
Örökkévaló, a seregek ura az ő nyájára, Jehúda házára s

olyanná teszi, mint díszes lova a harczban. **4** Tőle való a
sarokkő, tőle a sátorszög, tőle a harcznak íjja; tőle eltávozik
minden elnyomó egyaránt. **5** És lesznek mint hősök, a kik
tapossák az utczák sarát a harczban, és harczolnak, mert velök
van az Örökkévaló, és szégyent vallanak a lovakon nyargalók. **6**
Erőssé teszem Jehúda házát, és József házát megsegítem és
visszahozom őket, mert irgalmazok nekik, és olyanok lesznek,
mint akiket nem vetettem el; mert én vagyok az Örökkévaló, az
ő Istenük és meghallgatom őket. **7** Lesznek miként hősök az
Efraimbeliek, örül a szívök, mint bortól; fiaik látják és örülnek,
vigadjon szívök az Örökkévalóban! **8** Hadd csalogatom őket
és összegyűjtöm, mert megváltottam őket, és sokasodnak
mint ahogy sokasodtak. **9** Elszórom őket a népek közé, de a
távolságokban megemlékeznek rólam; élni fognak fiaikkal együtt
és visszatérnek. **10** Visszahozom őket Egyiptom országából
és Assúrból összegyűjtöm őket: és Gileád országába és fel a
Libánonhoz hozom el őket, de nem lesz elég nekik. **11** Átvonul a
tengeren szorongatással, megcsapja a tengerben a hullámokat,
kiszáradnak mind a folyamnak mélységei; ledöntetik Assúr
büszkesége és Egyiptomnak vesszője eltávozik. **12** Erőssé
teszem őket az Örökkévalóban, és az ő nevében fognak járni,
úgymond az Örökkévaló.

11 Nyisd meg, Libánon, kapuidat, hogy tűz emésszen
czédrusaid közt! **2** Jajgass, cziprusfa, hogy ledőlt a czédrus, mivel
hatalmasok pusztíttattak el; jajgassatok, ti Básán terebinthusai,
hogy ledőlt a hatalmas erdő! **3** Hallik jajgatása a pásztoroknak,
hogy elpusztíttatott a pompájuk; hallik ordítása a fiatal
oroszlánoknak, hogy elpusztíttatott a Jordán büszkesége! **4** Így
szól az Örökkévaló, az én Istenem: Legeltesd az öldöklésre

való juhokat, **5** melyeknek vevői öldöklik őket s nem esnek
bűnbe, eladójuk pedig mondja: áldott legyen az Örökkévaló,
meggazdagodom; pásztoruk pedig nem könyörül rajtuk. **6** Mert
nem könyörülök többé az ország lakóin, úgymond az Örökkévaló;
sőt íme én juttatom az embereket, kit-kit felebarátjának a
kezébe és királyának a kezébe: összetörik az országot és nem
mentem meg a kezükből. **7** Legeltettem tehát az öldöklésre
való juhokat, valóban a juhoknak legszegényebbjeit; és vettem
magamhoz két botot: az egyiket neveztem kedvességnek, a
másikat pedig egybekötésnek; és legeltettem a juhokat. **8** És
megsemmisítettem a három pásztort egy hónapban; és rájuk unt
a lelkem s az ő lelkök is megutált engem. **9** Mondtam tehát: nem
legeltetlek titeket; a mi meghal, haljon meg, s a mi elpusztul,
pusztuljon el, a megmaradottak pedig emésszék fel egyik a
másikának a húsát. **10** Erre vettem botomat: a kedvességet,
és szétvágtam azt, hogy fölbontsam szövetségemet, melyet
kötöttem mind a népekkel. **11** Így bontatott föl ama napon, és
megtudták ekképpen a juhok legszegényebbjei, amelyek vártak
reám, hogy az Örökkévaló igéje az. **12** És szóltam hozzájok:
Ha jónak tetszik szemeitekben, adjátok meg a béremet, ha
pedig nem, hagyjátok abban. És lemérték béremet: harmincz
ezüstöt **13** És szólt hozzám az Örökkévaló: Dobd be a kincstárba
azt a pompás drágaságot, mellyel drága voltam náluk. Vettem
tehát a harmincz ezüstöt és bedobtam azt az Örökkévaló
házában a kincstárba. **14** Erre szétvágtam a második botomat:
az egybekötést, hogy fölbontsam a testvériséget Jehúda és
Izraél között. **15** És szólt hozzám az Örökkévaló: Még végy
magadnak oktalan pásztornak való szerszámot. **16** Mert íme én
támasztok egy pásztort az országban: az elpusztulókkal nem fog

gondolni, a fiatalt nem fogja keresni, a megsérültet nem fogja
gyógyítgatni, a talpon állót nem fogja táplálni, a kövérnek húsát
megeszi, patáikat is széttépi. **17** Oh ez a semmirekellő pásztor,
ki a juhokat elhagyja – kardot a karjára, meg a jobbik szemére;
karja száradva száradjon el, jobb, szeme pedig vakulva, vakuljon
meg!

12 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izraél felől. Úgymond
az Örökkévaló, aki kiterjeszti az eget és megalapítja a földet,
és megalkotja az embernek szellemét ő benne. **2** Íme én
teszem Jeruzsálemet támolygás csészéjévé mind a népeknek
körös-körül, és Jehúda számára is, mely ott lesz az ostromnál
Jeruzsálem ellen. **3** És lészen ama napon, teszem Jeruzsálemet
súlyemelés kövévé, mind a népeknek: mind a kik emelgetik,
meg-megkarczolódnak, és összegyűlnek körüle mind a földnek
nemzetei. **4** Ama napon, úgymond az Örökkévaló, megverek
minden lovat bódultsággal, lovasát pedig tébolyodással – de
Jehúda háza fölött nyitva tartom szemeimet – s a népeknek
minden lovát vaksággal verem meg. **5** És mondják majd Jehúda
nemzetségei szivükben: Bátorításul vannak nekem Jeruzsálem
lakói az Örökkévaló, a seregek ura, az ő istenük által! **6** Ama
napon teszem Jehúda nemzetségeit olyanokká, mint tűz-fazék a
fa között és mint tűzfáklya a kéve között, és fölemésztik jobbra
és balra mind a népeket köröskörül; és marad még Jeruzsálem
a maga helyén, Jeruzsálemben. **7** Erre legelőször megsegíti
az Örökkévaló Jehúda sátrait, azért hogy ne nőjön Dávid
házának dicsősége meg Jeruzsálem lakójának dicsősége föléje
Jehúdának. **8** Ama nap megvédi az Örökkévaló Jeruzsálem
lakóját, és lészen az elgyengült közöttük ama napon olyan, mint
Dávid, Dávid háza pedig olyan, mint isten, mint az Örökkévaló

angyala ő előttük. **9** És lészen ama napon: szándékozom
kipusztítani mindazon nemzeteket, melyek eljöttek Jeruzsálem
ellen. **10** És majd kiöntöm Dávid házára és Jeruzsálem lakójára
a kegyelemnek és könyörületnek szellemét, és föltekintenek
hozzám annak miatta, kit átszúrtak; és gyászt tartanak fölötte,
mint mikor gyászt tartanak az egyetlen miatt, keseregnek fölötte,
mint mikor keseregnek az elsőszülött miatt. **11** Ama napon nagy
lesz a gyászolás Jeruzsálemben, mint Hadádrimmón gyászolása
Megiddón sikságában. **12** Gyászt fog tartani az ország, minden
egyes család külön: Dávid házának családja külön, meg a nejeik
külön; Nátán házának családja külön, meg a nejeik külön. **13**
Lévi házának családja külön, meg a nejeik külön; Simei családja
külön, meg a nejeik külön; **14** mind a többi családok, minden
egyes család külön, meg nejeik külön.

13 Ama napon forrás lesz nyitva Dávid háza részére, meg
Jeruzsálem lakói részére: vétek ellen és fertőzet ellen. **2** És
lészen ama napon, ugymond az Örökkévaló, a seregek ura,
kiirtom a **3** És lészen, midőn valaki még prófétál, akkor szólnak
hozzá atyja és anyja, az ő szülei: ne élj, mert hazugságot
beszéltél az Örökkévaló nevében – és átszúrják atyja és
anyja, az ő szülei, a mikor prófétál. **4** És lészen ama napon,
szégyenkeznek a próféták, kiki a látománya miatt, a mikor
prófétálkodik, s nem öltenek föl szőrös köpenyt, azért hogy
letagadják; **5** s azt mondja: nem vagyok én próféta, földet mívelő
ember vagyok, mert valaki birtokul juttatta nekem ifjúkoromtól
fogva. **6** S ha szólnak hozzá; mik ez ütések a kezeid között?
akkor mondja: a hogy ütöttek engem barátaimnak házában. **7**
Kard, serkenj pásztorom ellen, férfi ellen, ki nekem társam –
úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, üsd a pásztort, hogy

elszéledjenek a juhok, s majd ráfordítom a kezemet a bojtárokra.
8 És lészen az egész országban, úgymond az Örökkévaló,
két rész belőle kiirtatik, kimúlik, s egyharmada fennmarad
benne. **9** És beviszem a harmadát a tűzbe, s megolvasztom
őket, a mint megolvasztják az ezüstöt, és megvizsgálom, a
mint megvizsgálják az aranyat; ő szólítja majd nevemet, és
én meghallgatom őt, azt mondom: népem ő, és ő mondja: az
Örökkévaló az én Istenem.

14 Íme, egy napja jön az Örökkévalónak, és zsákmányod
osztatik szét közepetted. **2** Összegyűjtöm ugyanis mind a
nemzeteket Jeruzsálem ellen harczra; bevétetik a város,
kifosztatnak a házak s a nők meggyaláztatnak; s elmegy a város
fele számkivetésbe, de a megmaradt nép nem irtatik ki a városból.
3 Akkor kivonul az Örökkévaló és harczol ama nemzetek ellen,
mint a mely napon harczolt csata napján. **4** És állnak majd
lábai ama napon az olajfák hegyén, mely Jeruzsálem előtt van
kelet felől s meghasad az olajfák hegye felében, napkeletre
és nyugotra, igen nagy völgygyé; és elmozdul a hegynek
fele északra, a másik fele pedig délre. **5** És megfutamodtok
hegyeim völgyébe – mert eljut majd a hegyek völgye Áczalig
– s megfutamodtok, a mint futamodtatok a földrengés elől,
Uzzija, Jehúda királyának napjaiban, és eljön az Örökkévaló,
az én Istenem – mind a szentek teveled. **6** És lészen ama
napon, nem lesz világosság, hanem nehezedő dermedtség. **7**
Egy nap lesz az, az tudva lesz az Örökkévaló előtt: se nem
nap, se nem éj; de lészen estnek idején, világosság leszen.
8 És lészen ama napon: élő vizek erednek Jeruzsálemből,
felerészök a keleti tenger felé, s felerészök a nyugoti tenger felé;
nyáron és télen leszen! **9** És lészen az Örökkéváló királylyá az

egész földön; ama napon egy lesz az Örökkévaló és egy az ő
neve. **10** Átváltozik az egész ország mintegy síksággá Gébától
Rimmónig, délre Jeruzsálemtől; és magas lesz az és marad a
maga helyén, kezdve Benjámin kapujától egészen az első kapu
helyéig, a sarok-kapuig, és Chanánél-tornyától egészen a királyi
présházakig. **11** És lakni fognak benne, s átok nem lesz ott többé;
és megmarad Jeruzsálem biztonságban. **12** Ez pedig lesz a
csapás, melylyel sújtani fogja az Örökkévaló mindazon népeket,
melyek Jeruzsálem ellen sereglettek: elrothad mindegyiknek a
húsa, úgy a mint áll a lábain, szemei elrothadnak üregeikben
és nyelve elrothad a szájában. **13** És lészen ama napon: lesz.
nagy megzavarás az Örökkévalótól közöttük, megragadják kiki
társának a kezét, és föléje kerekedik a keze társának keze fölé.
14 És Jehúda is harczol majd Jeruzsálemben, és egybegyűjtik
mind a nemzetek vagyonát köröskörül: aranyat és ezüstöt és
ruhát nagyon sokat. **15** És ép olyan lesz a csapás a lóra, az
öszvérre, a tevére meg a szamárra és mind az állatra, melyek
ama táborokban lesznek, mint eme csapás. **16** És lészen, mind
a megmaradtak mindazon nemzetek közül, melyek Jeruzsálem
ellen jöttek, felvonúlnak évről-évre, hogy leborúljanak a király,
az örökkévaló, a seregek ura előtt és hogy megüljék a sátrak
ünnepét. **17** És lészen a ki nem vonúl fel a földnek nemzetségei
közül Jeruzsálembe, hogy leborúljon a király, az Örökkévaló,
a seregek ura előtt, –- ő reájuk nem esik az eső. **18** És ha
Egyiptom nemzetsége nem vonúl fel és nem jön el, ő reájuk
sem; meglesz a csapás, melylyel sújtja a az Örökkévaló azon
nemzeteket, a melyek nem vonúlnak fel, hogy megüljék a
sátrak ünnepét. **19** Ez leszen vétke Egyiptomnak és vétke mind
ama nemzeteknek, hogy nem vonulnak fel megülni a sátrak

ünnepét. **20** Ama napon az lesz rajta a ló csengetyűjén: Szent
az Örökkévalónak; és olyanok lesznek a fazekak az Orökkéváló
házában, mint a. medenczék az oltár előtt. **21** És minden fazék
Jeruzsálemben és Jehúdában szent lesz az Örökkévalónak a
seregek urának, majd jőnek mind az áldozók és visznek belőlök
és főznek bennük; a nem lesz kalmár többé az Örökkévalónak,
a seregek urának házában ama napon.

Malakiás

1 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izraélhez, Maleáki által. **2**
Szeretlek titeket, mondja az Örökkévaló. És ti azt mondjátok:
miben szeretsz minket? **3** Nemde testvére Ézsau Jákobnak,
úgymond az Örökkévaló, és én Jákóbot szerettem, Ézsaut
pedig gyűlöltem: és tettem hegyeit pusztasággá és birtokát a
puszta sakálainak adtam. **4** Midőn azt mondja Edóm: romba
döntettünk, de újra felépítjük a romokat – így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: ők építeni fognak, de én lerontok; és majd nevezik
őket: Gonoszság területe és azon nép, melyet elátkozott az
Örökkévaló mindörökre. **5** Szemeitek pedig látják majd és ti
magatok mondjátok; Nagy az Örökkévaló, túl Izraél határán!
6 Fiú tiszteli atyját, és szolga az urát. De ha atya vagyok, hol
van tiszteletem, és ha úr vagyok, hol van félelmem? mondja
az Örökkévaló, a seregek ura: – néktek ti papok, nevemnek
megvetői! De ti mondjátok: mivel vetettük meg a nevedet?
7 Azzal, hogy hoztok oltáromra bemocskolt kenyeret! De ti
mondjátok: mivel mocskoltunk volna be téged? Azzal, hogy
mondjátok: az Örökkévaló asztala megvetni való. **8** S midőn
hoztok vakot áldozásra, nincs baj, s midőn hoztok sántát
és beteget, nincs baj? Mutasd csak be helytartódnak, vajon
kedvelni fog-e téged, avagy tekintetbe vesz-e téged, mondja az
Örökkévaló, a seregek ura. **9** Most tehát könyörögjetek csak
az Istenhez, hogy könyörüljön rajtunk! A ti kezetekből lett ez!
Tekintetbe vehet-e bárkit közűletek, mondja az Örökkévaló, a
seregek ura. **10** Ki is volna köztetek, hogy bezárná az ajtókat,
hogy ne tüzelnétek hiába oltáromon! Nincs nekem kedvem
bennetek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és áldozatot
nem kedvelek a kezetekből! **11** Mert napkeltétől napnyugtáig

nagy az én nevem a nemzetek között: és minden helyen
füstölögtetnek, áldoznak az én nevemnek, és pedig tiszta
áldozatot; – mert nagy az én nevem a nemzetek közt, mondja az
Örökkévaló, a seregek ura. **12** Ti pedig megszentségtelenítitek
azt azzal, hogy mondjátok: az Úrnak asztala – bemocskolt az
már, s az ő, jövedelme – megvetni való annak evése. **13** És
azt mondjátok: íme, minő fáradalom! és fújtok rája. mondja, az
Örökkévaló, a seregek ura; és elhoztok rablottat meg a sántát
és a beteget, így hozzátok az áldozatot, – vajon kedvelhetem-
e azt kezetekből, mondja az Örökkévaló. **14** És átkozott is a
ki fondorkodik: van ugyan a nyájában hím állat, de fogad és
áldoz hibásat az Úrnak. Mert nagy király vagyok én, mondja az
Örökkévaló, a seregek ura és a nevem félelmetes a nemzetek
között.

2 És most hozzátok szól e parancsolat, ti papok. **2** Ha nem
hallgattok rá és ha szívetekre nem veszitek, hogy tiszteletet
adjatok nevemnek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, akkor
rátok bocsátom az átkot, és megátkozom a ti áldásaitokat;
már is megátkoztam, mert nem veszitek szívetekre. **3** Íme én
megszidom a ti vetésteket és szórok ganajt a ti arczotokra, ünnepi
áldozataitok ganaját – és kihordanak majd rája benneteket. **4** És
megtudjátok, hogy kibocsátottam hozzátok ezt a parancsolatot,
hogy meglegyen szövetségem Lévivel – mondja az Örökkévaló,
a seregek ura. **5** Szövetségem volt ő vele: az élet és a béke,
adtam neki azokat félelemül és félt engem, és nevem miatt
rettegett ő. **6** Igaz tan volt a száján, és jogtalanság nem találtatott
az ő ajkain; békében és egyenességben járt velem, és sokakat
elfordított a bűntől. **7** Mert a papnak ajkai megőrzik a tudást,
és tant kivánnak szájából, mert követje ő az Örökkévalónak,

a seregek urának. **8** De ti letértetek az útról, botlásra vittetek
sokakat a tanban; megrontottátok a Lévi szövetségét, mondja
az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Tehát én is megvetni valókká
és alacsonyokká tettelek benneteket, az egész nép előtt, ahoz
képest, a hogy ti sem őrzitek meg utaimat és személyt tekintetek
a tanban. **10** Nemde egy atyánk van mindnyájunknak, nemde
egy Isten teremtett minket? miért hűtlenkednénk kiki testvére
ellen, megszentségtelenítve őseink szövetségét? **11** Hűtlenkedett
Jehúda és útálatosság történt Izraélben és Jeruzsálemben, mert
megszentségtelenítette Jehúda az Örökkévaló szentségét, a.
melyet szeret, és összeházasodott idegen istennek a leányával.
12 Irtson ki az Örökkévaló azon férfiútól, a ki azt teszi, ébrenlevőt
és felelőt Jákób sátraiból, meg olyat, a ki áldozatot hoz az
Örökkévalónak, a seregek urának! **13** És másodszor ezt teszitek:
borítjátok könnyel az Örökkévaló oltárát, sírással és jajgatással,
úgy hogy nem fordúlhat többé az áldozathoz, hogy kedvességgel
fogadná kezetekből. **14** És azt mondjátok: miért? Azért, hogy
az Örökkévaló tanu volt közted és ifjúkori feleséged közt,
a ki ellen te hűtlenkedtél, holott a társnőd és szövetséges
feleséged. **15** Hát nem tette az az egy, pedig fölösen volt neki
szelleme? De mi van azzal az egygyel? Isteni magzatot kiván!
Őrizkedjetek tehát lelketekért és ifjúkori feleségedet ne érje
hűtlenség! **16** Mert gyűlölöm az elküldést, mondja az Örökkévaló,
Izraél Istene, meg azt, ki erőszakot borított ruhájára, mondja
az Örökkévaló, a seregek ura: őrizkedjetek tehát lelketekért
és ne hűtlenkedjetek! **17** Fárasztottátok az Örökkévalót a ti
beszédeitekkel. És azt mondjátok: mivel fárasztottuk! Azzal,
hogy azt mondjátok: Mindenki, aki rosszat tesz, jónak tetszik az

Örökkévaló szemeiben, és azokban találja kedvét, avagy hol van az ítélet Istene?

3 Íme, én elküldöm követemet, hogy utat törjön előttem: és hirtelen eljő templomához az Úr, a kit kivántok, és a szövetség angyala, a kit akartok, íme eljön, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **2** De ki birja eljöttének napját és ki az, a ki megállhat megjelenésekor? Mert ő olyan, mint az olvasztónak a tüze, vagy mint a ruhamosók lúgja. **3** És ott ül – olvasztva és tisztítva ezüstöt – és megtisztítja a Lévi fiait, és megválasztja őket, mint az aranyat s az ezüstöt, hogy legyenek az Örökkévalónak igazsággal áldozatot hozók. **4** Akkor kellemes lesz az Örökkévalónak Jehúdának és Jeruzsálemnek áldozata, mint az őskor napjaiban és mint az előbbi években. **5** És közeledem hozzátok az ítéletre, és siető tanu leszek a varázsolók ellen és a házasságtörők ellen és a hazugúl esküdők ellen, és azok ellen, kik nyomorgatják a bérest az ő bérében, az özvegyet és az árvát, és jogától elhajlítják a jövevényt, és nem félnek engem, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **6** Mert én, az Örökkévaló, nem változtam meg, sem ti, Jákób fiai nem enyésztétek el. **7** seitek napjaitól fogva eltértetek törvényeimtől és nem őriztétek meg, térjetek vissza hozzám, hogy visszatérhessek hozzátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. És ti mondjátok: mivel térjünk vissza? **8** Megcsal-e ember Istent, hogy ti engem megcsaltok? És ti mondjátok: mivel csaltunk meg téged? A tizeddel és az adománynyal. **9** Az átokkal vagytok megátkozva, és engem csaltok meg ti, az egész nemzet! **10** Hozzátok el az egész tizedet a kincstár házába, hogy eleség legyen házamban, és próbáljatok csak meg engem ezzel, mondja az Örökkévaló a seregek ura, nem nyitom-e meg nektek az égnek ablakrácsait, hogy kiöntsek nektek áldást, az elégnél is

többet. **11** S megszidom értetek a faló sáskát, hogy meg ne
rontsa néktek a földnek gyümölcsét, és terméketlen ne legyen
nektek a szőlőtő a mezőben, mondja az Örökkévaló, a seregek
ura. **12** És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek, mert
kedvelt ország lesztek ti, mondja az Örökkévaló, a seregek ura.
13 Erősek voltak ellenem beszédeitek, mondja az Örökkévaló. És
mondjátok: mit beszéltünk egymással ellened? **14** Azt mondtátok:
hiábavaló dolog Istent szolgálni: és mi a haszna, hogy megőriztük
őrizetét, s hogy elszomorodva jártunk az Örökkévaló, a seregek
ura miatt? **15** Most pedig boldogoknak mondjuk mi a kevélyeket,
fel is épültek a gonoszság cselekvői, meg is próbálták az Istent
és megmenekültek. **16** Akkor egymással beszéltek az Istenfélők,
kiki a társával, az Örökkévaló pedig figyelt s meghallotta, és
megíratott az emlékezet könyve őelőtte az Istenfélők számára és
azok számára, kik a nevét tekintik. **17** És lesznek nékem, mondja
az Örökkévaló, a seregek ura, azon napon, melyet én készítek,
kiváló tulajdonul, hogy megszánom őket, amint megszánja valaki
a fiát, aki őt szolgálja. **18** És majd újra látjátok, mi különbség van
az igaz meg a gonosz között, az Istent szolgáló meg aközött, ki
őt nem szolgálta.

4 Mert íme jön a nap, égve mint a kemencze – és lesznek
mind a kevélyek és mind az, a ki gonoszságot cselekszik,
tarlóvá, és föllobbantja őket a nap, a mely jön, mondja az
Örökkévaló, a seregek ura, úgy hogy nem hágy nekik gyökeret
és ágat. **2** És felsüt reátok, nevemnek félői ti, az igazság
napja, gyógyítással a szárnyain; és kimentek és ugrándoztok,
mint borjuk a hízlalóból. **3** És majd tapossátok a gonoszokat,
mert hamu lesznek lábaitok talpai alatt, azon napon, melyet én
készítek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **4** Emlékezzetek

Mózesnek, az én szolgámnak tanáról, melyet parancsoltam neki
a Chórében egész Izraél részére: törvényeket és rendeleteket!
5 Íme, én küldöm nektek Eliját, a prófétát, mielőtt jönne az
Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes;

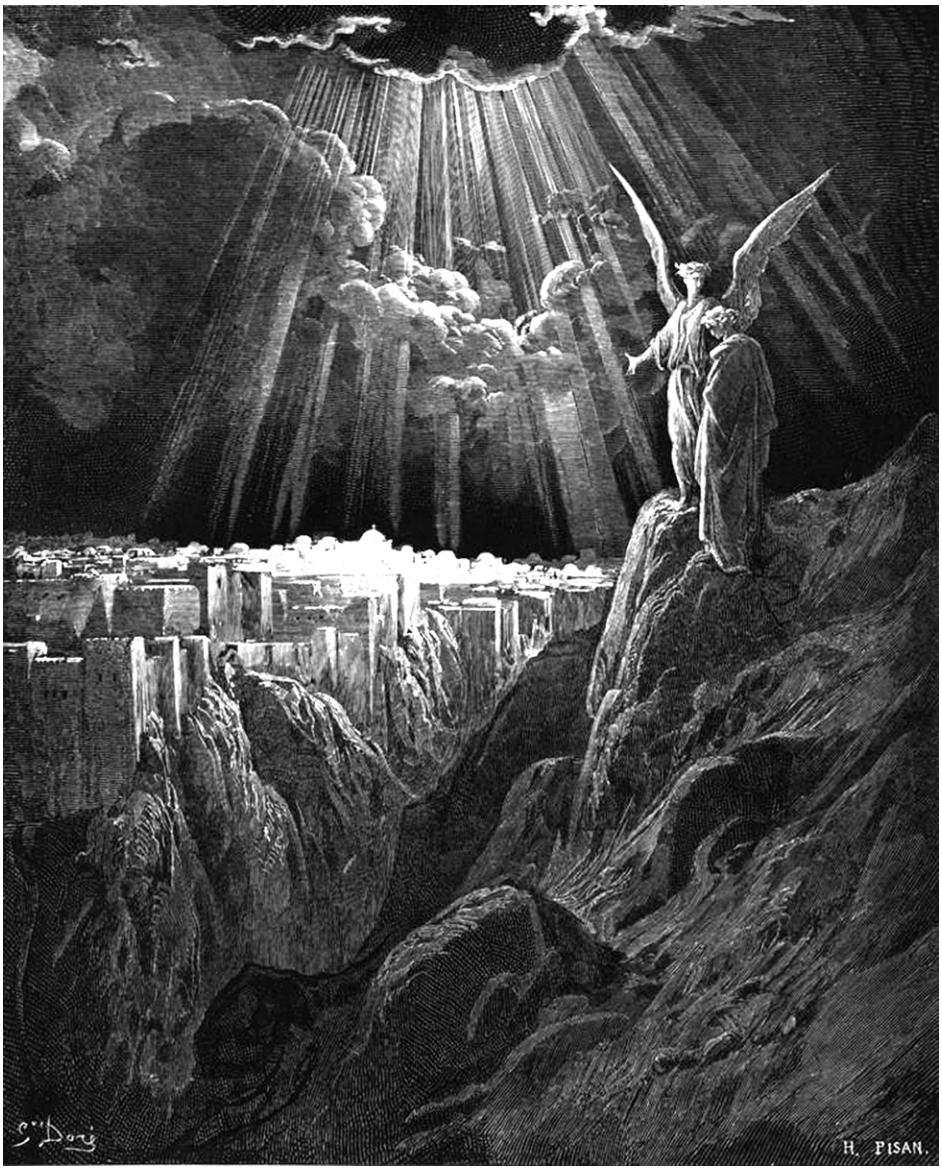

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Hungarian-Jewish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aïdios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16
Apostolok 3:21
Apostolok 15:18
Rómaiakhoz 1:25
Rómaiakhoz 9:5
Rómaiakhoz 11:36
Rómaiakhoz 12:2
Rómaiakhoz 16:27
1 Korintusi 1:20
1 Korintusi 2:6
1 Korintusi 2:7
1 Korintusi 2:8
1 Korintusi 3:18
1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhoz 1:4
Galatákhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23
1 Péter 1:25
1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8
Máté 19:16
Máté 19:29
Máté 25:41
Máté 25:46
Márk 3:29
Márk 10:17
Márk 10:30
Lukács 10:25
Lukács 16:9
Lukács 18:18
Lukács 18:30
János 3:15
János 3:16
János 3:36
János 4:14
János 4:36
János 5:24
János 5:39
János 6:27
János 6:40
János 6:47
János 6:54
János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhoz 6:8
2 Tesszalonika 1:9
2 Tesszalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhoz 5:9
Zsidókhoz 6:2
Zsidókhoz 9:12
Zsidókhoz 9:14
Zsidókhoz 9:15
Zsidókhoz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43
Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6

Hadēs

Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14

Limnē Pyr

Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8

Sheol

1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6
Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Péter 2:4

Questioned

None yet noted

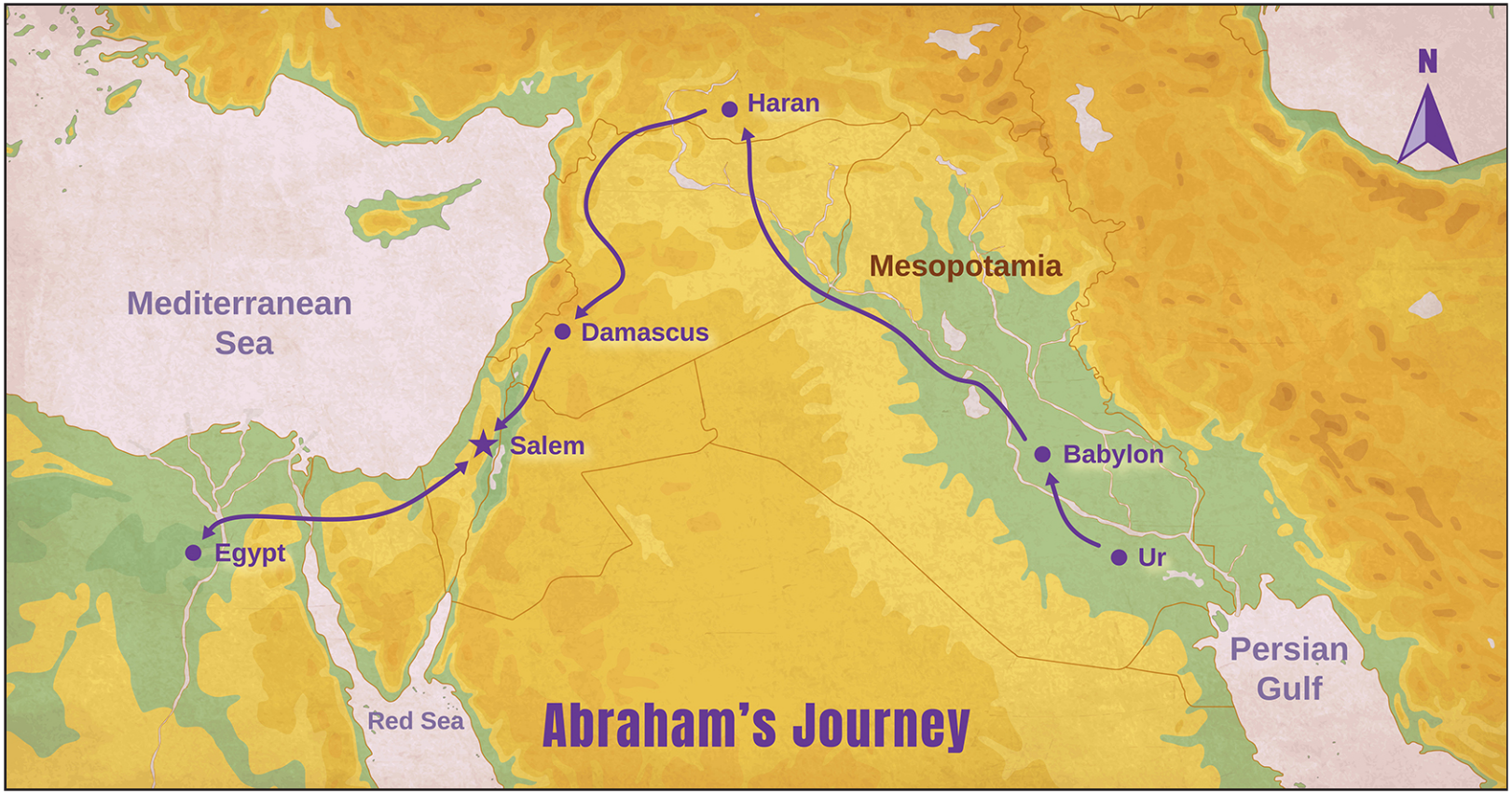

Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsidókhoz 11:8

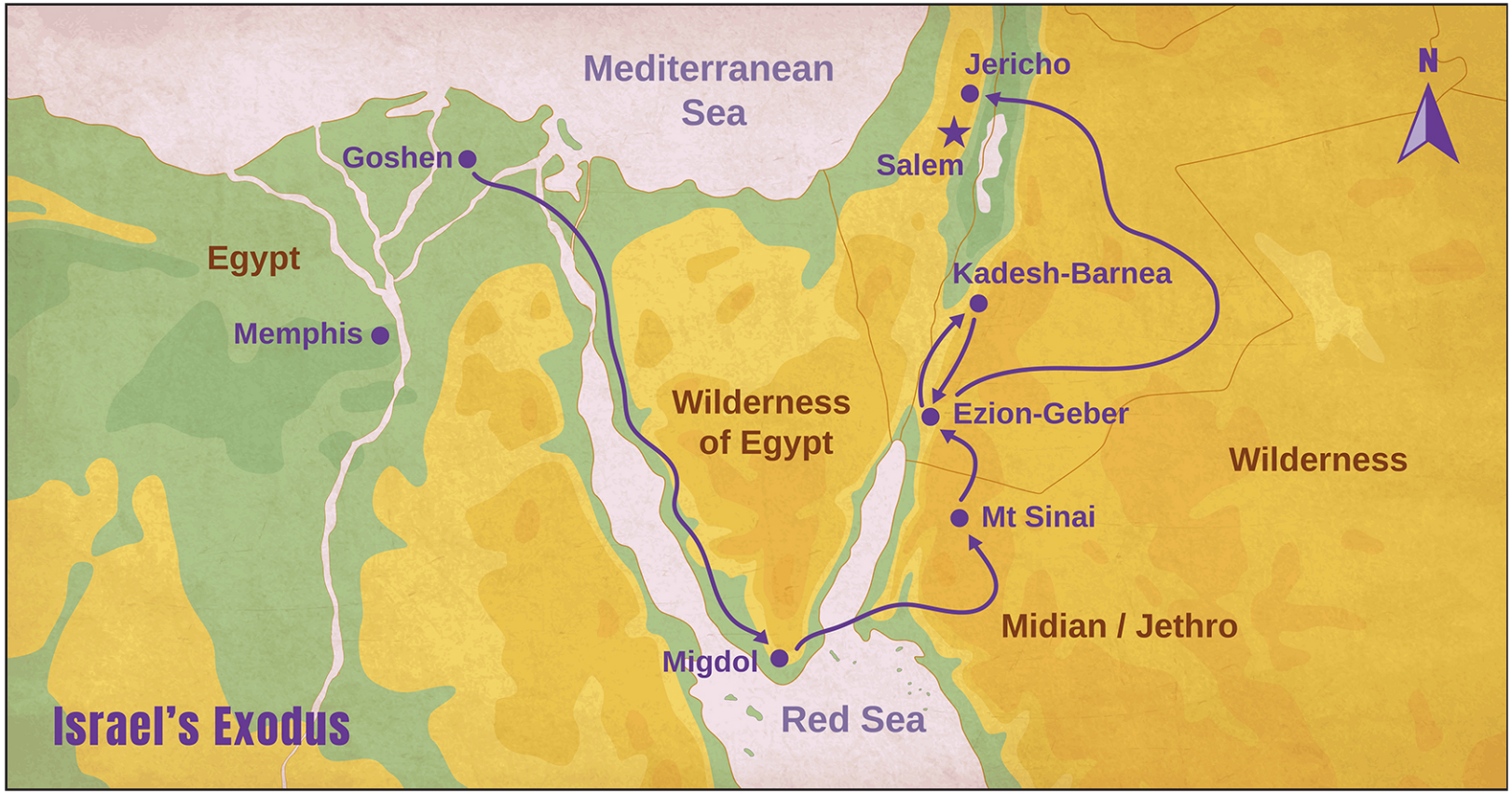

És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. - 2 Mózes 13:17

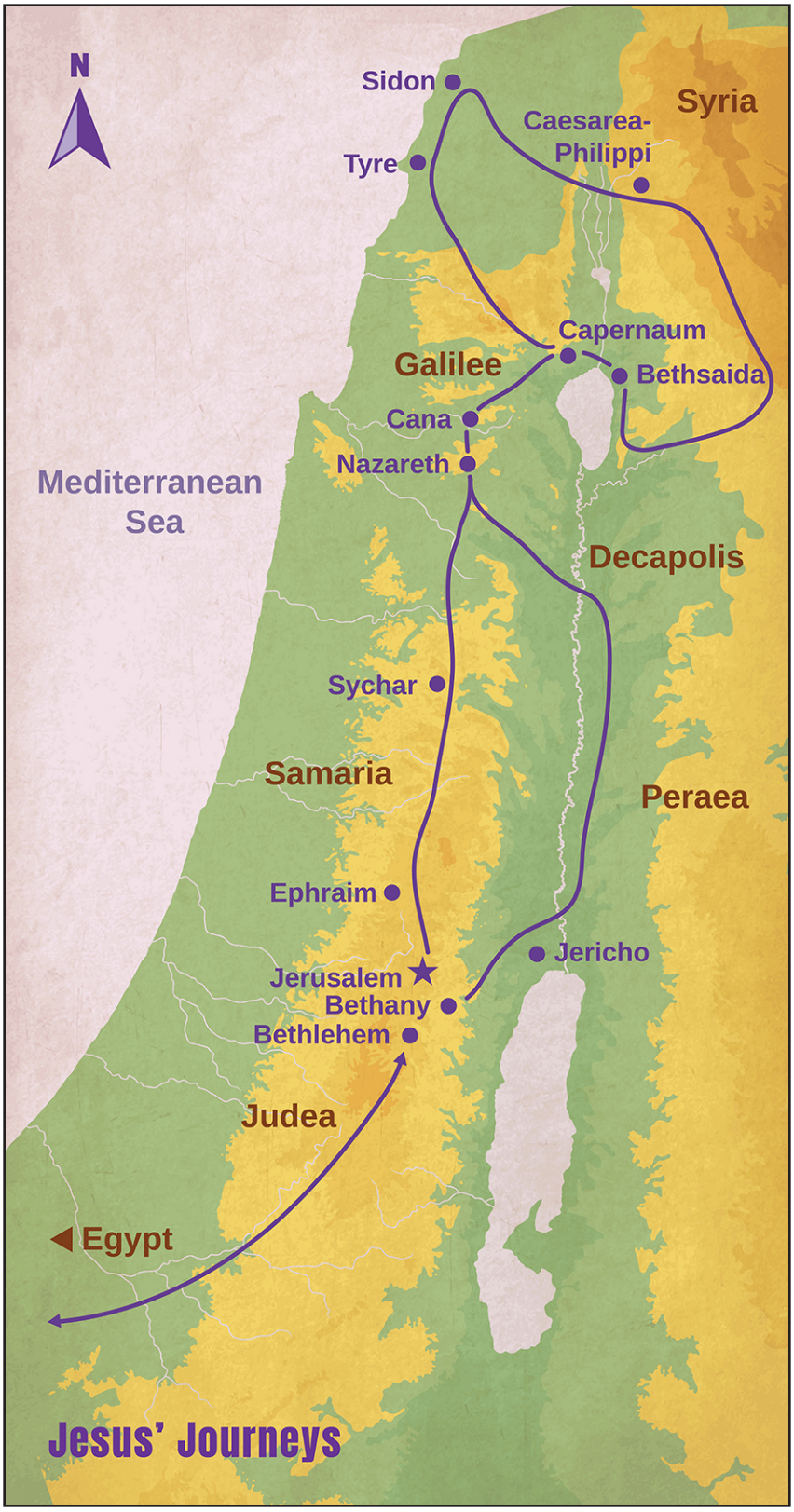

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

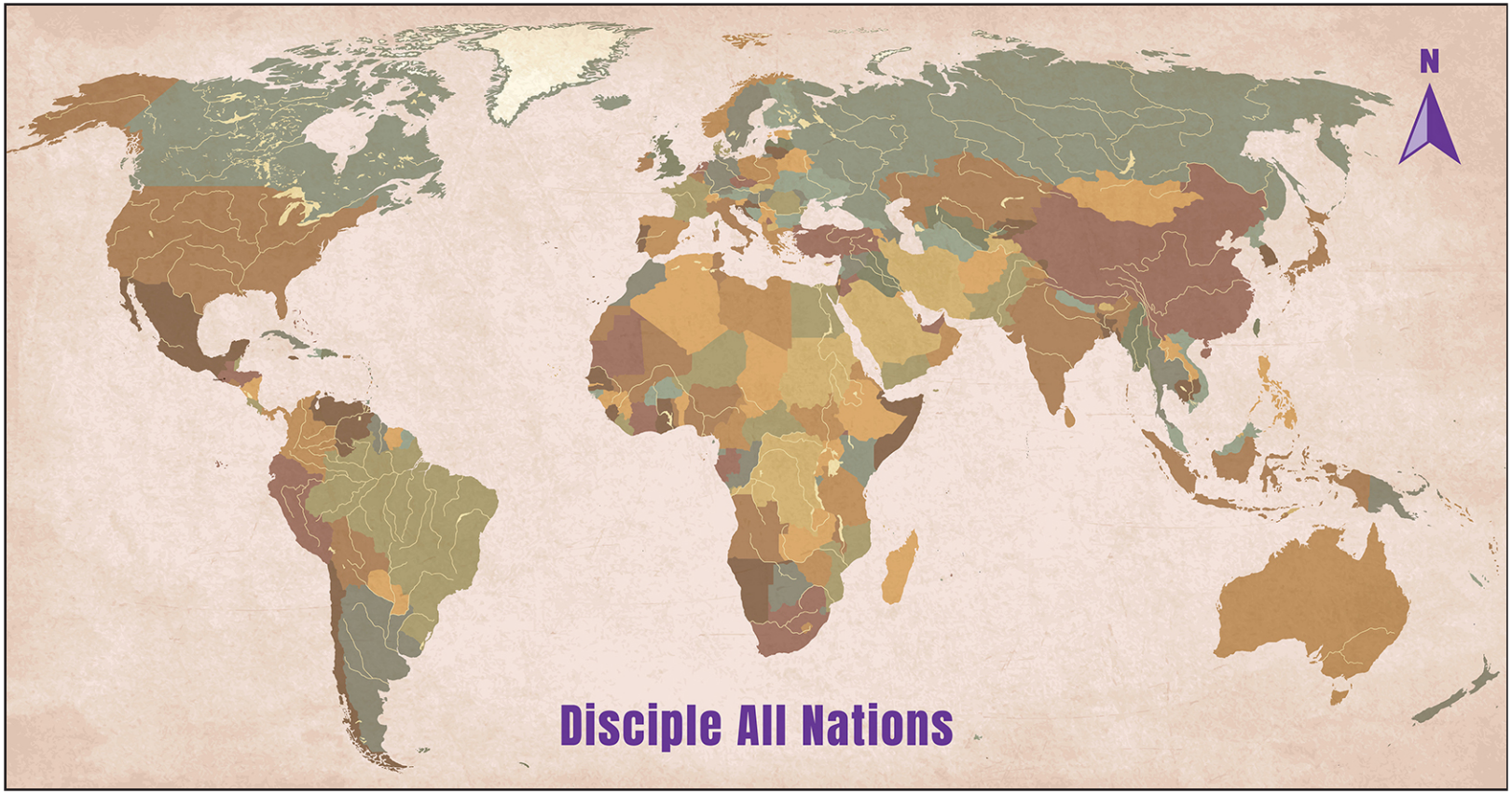

Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, - Máté 28:19